திரு

மாருட்டபால்

ஸ்ரீ

சுந்தரேஸ்வர்

காமத்துப்பால்களின்

மூலமும்

பரிமேலழகருரையும்

குறிப்புரையுடன்

436

1673/2

வை. மு.
கோபாலகிருஷ்ணமாசார்யரால்
ஸ்ரீ வித்யா பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1946

සඳහන් 4 -

0 - 0

A 10925

பொருளடக்கம்

1. முகவுரை

2. பரிமேலழகர் உரைத்தன்மை

3. பொருட்பாலின் இயல் அதிகாரம் அட்டவணை

4. பொருட்பாலின் பிழைத்திருத்தம்

II

என்பவற்றின்

XIX

XX

5.
திருக்குறள்பொருட்பால்மூலமும் பரிமேலழகருரையும்
குறிப்புரையும்

6. பொருட்பாலின்

செய்யுள்

மூதற்குறிப்பகராதி

7.

நூல்

பொருட்பாலின் அரும்பதவகராதி முதலியன

8.

நாகூ

காமத்துப்பாலின் இயல் அதிகாரம் என்பவற்றின் அட்டவணை

9. காமத்துப்பாலின்

பிழைத்திருத்தம்

10. காமத்துப்பால் மூலமும் பரிமேலழகருரையும் குறிப்புரையும்

11.

கு

காமத்துப்பாலின் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

12.

கருஉ

காமத்துப்பாலின் அரும்பதவகராதி முதலியன

கருசு 13. திருவள்ளுவமாலை

உரையுடன்

1

முகவுரை

அருந்தமிழன்பர்களே!

திருக்குறளின்

அறத்துப்பாலைப் பரிமே

ழழகருரையுடனும்

(அடியேனுக்குத்

தமிழாசிரியரான ஸ்ரீ. உ. வே.

ணவ.

ர். சுப்ரமோபாத்மாநுஜாசார்யஸ்வாமிகள்) குறிப்புரையுடனும் வெளியிட்ட போது பொருட்பால் காமத்துப்பால்களுள் அப்பெரியாரின் குறிப்புரை கிடைக்கு மிடங்களில் அந்தக் குறிப்புரைபோடும், கிடையாத பகுதிக்கு எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டில் உரைத்து ஓர் குறிப்புரையெழுதி ஆதரணும் நூல் முழுவதையும் பூர்த்திசெய்து வெளியிடும் நோக்கமுடையே னாயினேன். பின்னர்க் கடவுளருளால் அந்நோக்கம் முற்றுப்பெற்றுப்

பொருட்பால்
காமத்துப்பால்களும்
வெளிப்பட்டன

"திருவள்ளுவனார்
நால்வகைப்பேறுகளுள்
அறம்பொருள்இன்பம் என்ற
மூன்றுபேறுகளையே
மும்பாலாகக்கூறி, நான்காவது

பெருகிய வீட்டினைப்
பற்றிக் கூறுதற்கு
யாதுகாரணம்?' என்று
மூப்பால்கனைக் கற்போர்க்கு ஓ
ராயந்தோன்றலாம். அங்ஙனம்
தோன்றும் ஐயத்தைப் போக்க
உரையாசிரியர் பின்வருமாறு காரணம்
கூறினும், எனக்குத் தோன்றுவது
ஒன்று: அதாவது
—ஒவ்வொரு சமயத்தவரும்
வீட்டினைப்பற்றியும் அதனைப்
பெறும் வாயிலைப் பற்றியும்

ஒருதிறப்பட்டுக்கூறுது
மாறுபட்டுப்
பிணங்குவதலையும், கூடிய
யலரயில்
பொதுநோக்கம்படக் கூறும்
திருக்குறளாசிரியர்க்கு அந்தப்
பிணக்கிற்
சிக்கிக்கொள்ள விரும்பம்
இராகாகையாலும், யாவர்க்கும்
ஒப்ப நடியுமாறு அவாவறுத்தல்
மெய்யுணர்தல் என்ற
அதிகாரங்களால் வீடுபேற்றிற்கு

விடுத்தத்தைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு
அம்மட்டோடு
நின்றனரென்பது:
அறம்பொருளின்பம் வீடடைதல்
நூற்பயனெயிருக்கவும்,

தொல்காப்பியத்தில்
பொருளதிகாரத்தில்
புறத்திணையில்
அறம்பொருள்களையும்
அகத்திணையில் இன்பத்தையும்
கூறி, நான்காவதுபேறுகவுள்ள

வீட்டைப்பற்றி "பாங்கருஞ்
சிறப்பிற் பலவாற்றானும்,
நில்லாவுலகம்
புல்லியறிந்தே" என்று வீடு
பேற்றுக்கு நிமித்தமாகிய பல்வேறு
நிலையாமையைக் கூறி;
"காமஞ்சான்ற கடைக்கோட்காலை,
யேமஞ்சான்ற
மக்களொடுதுவன்றி,
யறம்புரிசுற்றமொடு
முழவுளங்கிழக்கியுஞ்,
சிறந்ததுபயிற்ற

விறந்ததன் பயனே''

என்பதனால்

இல்லறநிகழ்த்துவதன்பயன்

வீடுபேறே என்றுங் கூறி

அம்மட்டோடு நிறுத்திய ஆசிரியர்

தொல்காப்பியனார் இவர்க்கு

வழிகாட்டியாவார். தம் நூல்

பலர்க்கும்

பயன்படவேண்டுமென்று

கருதுவோர்

பிணக்குள்ளகூறுகளில்

கலையிடாது

பொதுநோக்கம்படக்
கூறுவதையே எற்ப தென்பது
சிறிது ஆராய்வோர்க்கும்
புலனாகும்: இதுநிற்க.

உலகத்திற்கே
கண்ணெனத்தகுந்த
திருக்குறளென்ற விகாற்ற
உயரிய நூல் தக்க
அறிஞர்களால் பலபட
வெளியிடப்பட்டிருப்பினும்,
அவையாவும் [illegible]றை

அறிஞர்க்கு அன்றிக் கற்கும் மாணவர்க்குப் பரிமேலழகருரையை உள்ள,

II

படி முற்றும் உணர்வதற்கு ஏற்றனவாகாவென்பதைப் பலரும் நன்கறிவர். பரிமேலழகருரையையோதி அதன்பொருளைக் காணமாட்டாது இடர்ப்படும் பல மாணவர்களைக் கண்டுள்ளேன். அங்ஙன் இடர்ப்படாது பரிமேலழகருரையின் நுட்பமான கருத்துக்களையெல்லாம் அறியவேணுமென்னும் ஆர்வமுள்ளோர் யாவரும் இனிதுகண்டறியவேணுமென்னும் நோக்கம் பெரிதுந் தூண்டுயர்ன் இத்துறையில் இயன்றமட்டும் வருந்திமுயன்று இக்குறிப்புரையை மூற்றுவித்து வெளியிடலானேன். இப்பதிப்பு, தான் அமைந்திருக்கிற நிலையில், பரிமேழகருரையின் நுண்ணியகருத்துக்களை அறியவேணுமென்னும் விருப்புடைய மாணவர்க்குக் கைகொடுத்து உதவுமென்றே நம்புகின்றேன். இந்தப்பதிப்பைப் படிக்க விரும்புவோர் முதலில் இதிற்சாட்டியுள்ள பிழைத் திருத்தங்களைக் கவனத்தோடு பார்த்துத் திருத்திக்கொண்டு பிறகு படிக்கப் புகின் நலமாகு மென்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

பொருட்பாவில் முதல் தொடங்கி, இடையிலுள்ள மபணவழுமைசறல, வரைவின்மகளிர் என்ற இரண்டுஅதிகாரங்கள் நீங்கலாக கூடா ஒழுக்கம் அதிகாரம் கன்றியில்செல்வம் இறுதியாக, அறுபத்தோரதிகாரங்கட்கு பரி.உரை

னவ. ழு.

சடகோபராமானுஜாசார்யஸ்வாமிகளுடைய

குறிப்புரை இருந்தது:

அந்தக்குறிப்புரையில்

இலக்கணப்பகுதி மிகுதியாக

இருந்தவற்றையடித்திட்

டும், விளங்காதிருக்குமென்று தோன்றிய

சிலஇடங்களை

விளக்கியும், இன்ன னம்

சிலமாறுதல்களை அறத்துப்பாலிற்

செய்ததுபோலவே

இந்தப்பொருட் பாலிலும்

செய்துள்ளேன். அந்த

ஸ்வாமியின் குறிப்புரைகள்
கிடைக்காதன வான ஒன்பது
அதிகாரங்களும், காமத்துப்பால்
இருபத்தைந்து அதிகாரங்
களுமாகிய மூப்பத்துநான்கு
அதிகாரங்கட்கும் புதிதாகக்
குறிப்புரை எழுதிச்
சேர்த்துள்ளேன்.
அறத்துப்பாலுக்குப்போலவே,
பொருட்பாலினிறுதியிலும்
காமத்துப்பாவி னிறுதியிலும்
செய்புண் மூதற்குறிப்பகராதி;

அரும்பதவுரை

ராதி

முதலியனவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அன்றியும், திருக்குறளின் பாயிர

மென்னத்தக்க

திருவள்ளுவமாலையும்

இரண்டொரு

திருக்குறிப்புரை பெற்று,

திருவாளர்

சரவணப்பெருமாளையரவர்கள்

உரையுடன் ஈற்றில்

பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் குறட்பகுதியைப்
பதிப்பிக்கும்போதும்,
அதற்குப்பாலைப் பதிப்
பிக்கும்போது உதவிய
பிரதிகளையெல்லாங்கொண்டு
ஒப்புநோக்கிப் பாட
பேதங்களைப் பெரும்பாலும்
குறித்துள்ளேன். கம்பர்-ஆம்
குறளுக்குப் பரிமேலழகர்
கூறியுள்ள விசேடவுரையில்
'இனி, மூற்றத்

துறக்கலாவது-நப்புர
விவ்லாமையின் ஒருவாற்றூற்
துறக்காராயினூர் பின் அவற்றை
மனத்தாற்
றுறவாணை'என்றே
எல்லாப்பிரதிகளிலும்
காணப்பட்டமையால், அங்ஙனமே
பதிப்பித்துள்ளேன்:
அந்தப்பாடம் பொருளமைதிக்கு
ஏலாமையால், குறிப்
புரையில், மனத்தாற்றுறத்தல்
என்று இருக்கவேண்டுமென்று

காட்டி

யுள்ளேன். கருவூர் - ஆந்

திருக்குறளின் விசேடவுரையில்,

'மிகழுதிர்க்கிறு

மெல்லோத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு

மிகவுமினிமையெய்துதலில்'

என்றே பல

III

பிரதிகளிற் காணப்படுவும், அது

பொருளமைதிக்கு

ஏற்றிராமையால், அந்த
ப்பாடத்தைப் பிரதிபேதமாகக்
காட்டிவிட்டு, எமக்குக்கிடைத்த
ஒருபிரதியி

லுள்ளவாறு, 'மிகமுதர்ந்திறுமெல்லேத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவும் இனிமைசெய்யாமையில்' என்ற பாடத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டுள்

ளேன். பலவிடங்களிலும்
நன்குபொருந்தும்
பாடங்களையே கலைமையன
வாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று
கருதி, மற்றைப்பாடங்களைப்
பிரதிபேதமாகக் குறித்துள்ளேன்.

இங்ஙனம் பதிக்கப்பெற்ற
இந்தப்பதிப்பில் என்னுடைய
அறியாமையாலும் அறிவின்
சோர்வினாலும் குற்றங்குறைகள்
நேர்ந்திருக்கும். அங்ஙனம்
நேர்ந்திருப்பின், அறிஞர்
அவற்றைத் தம்முடைய
இயற்கைக்குணத்தி
னாற்பொறுத்துக்கொள்வதன்றி
அடியேனுக்கும் தெரிவித்தால்
அவர்கள் நிறைந்து
நன்றியறிதலோடு

அப்பிழைகளையுந்
திருத்திக்கொள்வேன்.

இந்தத் திருக்குறளின்
பொருட்பால்
காமத்துப்பால்களின் முதற்பதிப்பு
நடக்கும்போது உடனிருந்து
ஒத்துப்பார்த்து உதவியவர்
சிரஞ்சீவி. வித்து வான் தூசி.
கோ. ஜகந்நாதாசார்யர் M. A.
என்பவர்: அன்னார்க்கு இறை
வன் அறிவையும் ஆயுளையும்

மற்றும்வேண்டும் கலன்களையும்
அளிப்பாளாக. அன்றியும்
காமத்துப்பால் மூதற்பதிப்புப்
பதிப்பிக்கும்போது
ஹரிஹர ஸ்ரீமான் கூடல்
தமிழ்ப்பண்டிதர், ஸ்ரீ. உ. வே.
விசுவான் -
ஆராங்கசாமியையங்காரீ
ஸ்வாமிகள் ஒருமுறையார்த்து
உதவினர்கள் : அவர்திறத்து
என்பணிவு உரியதாகுக.
இப்பதிப்பிற்கு உதவுமாறு

தம்முடைய
புத்தகங்களையளிக்கும் எனக்கு
ஊக்கமளிக்கும் என்
முயற்சிக்குத் தூண்டுகோலாக
இருந்த நண்பர் கட்கெல்லாம்
என்மனமார்ந்த பணிவு
உரியதாகுக.

அடியேனைக்கொண்டு
திருக்குறளைப்
பரிமேலழகருரையுடனும் குறிப்
புரையுடனும் இரண்டாம்முறை

பதிப்பித்து வெளியிடுதலாகிய

இந்தப் பெரும் பணியை

முற்றுவிக்கத்

தொன்முதுக் குணையாயிருந்து

அருள் சுரந்த எம்பெரு

மான் திருவடிகளே இடைவிடாது

ஏத்துவேமாக.

வியலுரு
மார்கழித்

இங்ஙனம்

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யன்,

17-தெளிசிங்கப்பெருமாள் கோயில் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி.

1673/2

பரிமேலழகருரைத்தன்மை.

திருக்குறளுக்குப் பதின்மர் உரைகண்டாரென எற்படினும், எவரும பரவித்திகழ்வது பரிமேலழகருரையே யென்பது, யாவரும் அறிந்தவுண்மை யாகும். இவர், பரிபாடலுக்கு உரைகண்டதுபோல அருந்தொடர்க்குப் பொருள்காண்பது என்ற முறையைத் திருக்குறளுக்குக் கொள்ளவில்லை,

திருக்குறளில்
ஒவ்வொருபாடலுக்கும்
பதத்தின்மேற் பொருள்
விளங்குமாறு

பொழிப்புரைகூறிப் பின்னர் அருந்தொடரைவிரித்தல் முதலியன செய்து
போவர்: இப்போது அச்சிட்டபலபிரதிகளிலும் காணப்படுவதுபோலச் சொற்

பொருளைப் பதவுரையாக
அன்றோர் கூறிற்றிலர்:
பொழிப்புரையாகத்தான்
சொற்பொருளைக்கூறினர்: ஆயினும்,
பின்புள்ளார்பலரும், கற்பார்க்குவிளங்க
வேண்டிப்

பதவுரையாக வெளியிடலாயினர்.
அம்முறையே எம்முடைய
பதிப்பிலும்
மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரைகூறியதின்
விசேடவுரையிலதான,
இதைப்பார்மலழக

யாரின் அறிவின்நுண்மையும், ஆழ்ந்து நோக்கும் மதிவன்மையும், தமிழ் மொழியிலும் வடமொழியிலுமுள்ள தேர்ந்தஅறிவும், பலபொருள்களையும் சீர்தூக்கிஆராயும்பண்பும், பசுமரத்துஆணிபோலத் தமதுகொள்கை கற்போருள்ளத்துப்பதியுமாறு ஏற்ற சொற்கொண்டு அமைக்குந் தன்மையும், முன்பின் முரணுதலாது குறிக்கொண்டு நோக்குதலும், தொடர்ச்சிபடப் பொருளமைத்தலும் முதலிய திறனெல்லாம் இனிது விளங்கும். ஒன்றின் தன்மையை ஒன்றின்மேலேற்றிக் கூறுதல் முதலிய ஒளபசாரிக பிரயோகங்களை

களின் பொருளையும்
இவ்வுரையாசிரியரைப்போல்
கூர்ந்து ஆராய்ந்து கூறு
பவர் எவருமிலர்: அன்றியும்,
சுருங்கச்சொல்லல்
விளங்கவைத்தல் முதலிய
நூலழகுகளையும்,
பண்டைக்காலச்
செய்யுள்களைத் தம்முடைய
உரைநடையி
லமைத்து எழுதுதலையும்

இவருரையிற்காண்பதுபோல்
வேறெவருரையி
லும் காணவியலாது.

பரிமேலழகரின்
விசேடவுரையிலிருக்கும்
கூறுபாடுகள்—விளக்கவேண்
டிய அருந்தொடரை விளக்கல்,
அங்ஙன் விளக்குமிடத்து அதனை

நிலநாட்
டற்குவேண்டிய
மேற்கோள்களை உரியவிடத்து
அமைத்தல், தாம்கூறிய
சொற்பொருளைப்பற்றிப் பிறர்
ஐயங்கொள்ளக்கூடியஇடத்து
அந்தச்சொற்
பொருளை நிலநாட்ட ஏற்ற
மேற்கோள்காட்டுதல், இன்றியமையாவிடங்களி
லெல்லாம் கருத்துக்கூறல், சிலவிடத்து ஒத்தபகுதிகாட்டல், உரியவிடத்து
வருவித்தசொல் இன்னகாரணத்தால் வந்ததென்று நிரூபித்தல், வருவித்த
சொல் விளக்கவேண்டியதாயின்
அதனையும் விளக்குதல்,

சொல்லுக்கு இன்

V

னது பொருள்என்று
விளங்காவிடத்துச்
சொற்பொருளை

விளக்கிக்காட்டுதல், சொல்லுக்கு
நேர்பொருள்கொள்வதில்முட்டுப்பாடிருப்பின்
அச்சொல்லுக் குத்தாம்
கூறும்பொருள் வந்தவழி
புலப்படுமாறு
காட்டுதல்,சொற்பிரயோகத்
துக்குப்பயன்கூறல்,

அரியவிடத்து முடிபுகாட்டுதல்,
தாம் கூறுவது விளங்க வேண்டிச்
சிற்சிலவிடத்து
ஏற்றஉபமானங்களையமைத்தல்,
ஆசிரியர் காட்டிய
உபமானங்களை
விரித்துரைக்கவேண்டிய
விடத்து விரித்துரைத்தல்,
பொருளுரைக்கையில்
அதிகாரத்திற்கு
ஏற்பச் சொற்களைவருவித்தல்,
கூறும் பொருள்

அவ்வதிகாரத்துக்கு
ஏற்றிருக்கின்றதா என்பதைக்
கவனித்தல், மூன்றின்
முரணின்மையைக் காட்டல்,
சிலவிடத்து நூலாசிரியர் உட்
கொண்டுகூறிய சான்றையைக்
காட்டுவதன்றிப்
பொருள்விளங்கவும் சான்றை
காட்டல், பிறருரையைக்காட்டல்,
பிறர்கூறும்
உரை பொருத்தமற்றதாயின்
காரணங்காட்டிக்கண்டித்தல்,

பிறருடைய
பாடங்களைக்காட்டுதல், பிறர்
சொல்லும் பாடத்தில் தவறு
இருப்பதாகத்தோன்றின் காரணத்துடன்
அப்பாடத்தைக்கண்டித்தல்,
பிரிதுமொழிதல் உருவகம்
எடுத்துக்காட்டுவமை

சொற்பொருட்பின்வருநிலை என்றுற்போன்ற பொருளணிகளைக் காட்டுதல்,
காட்சி மடல் தழுஞ்சி நாழிலாட்டு என்றுற்போன்ற அகத்துறை புறத்துறை
களை ஏற்றவிடத்துக் காட்டுதல்,
இந்தக்குறளால் இந்தப்பொருள்
கூறப்
பட்டதுஎனத்தனியாகவேனும்

சிலபாடல்கட்குச்சேர்த்தேதனும்
கூறப்படும் பொருள்களைக்
காட்டுதல் முதலியனவாம்.

இனி, இங்குக் காட்டிய
கூறுகள், இந்தப்
பரிமேலழகியாரின் விசேட
வுரையில் அமைந்திருக்கின்றன
என்பதை உதாரணங்கொண்டு
விளக்குவோம்:

விளக்கவேண்டிய

அருந்தொடரை

விளக்கல்:—387 - ஆம் குற
ளில்

"இன்சொலாலீத்தளிக்கவல்லார்க்கு"
என்றுஉள்ளது: இத்தொடரில்,
இன்சொல்என்றால் இனியசொல்
என்றுபொருளும்: ஆனால்,
'சொல்லுக்கு இனிமை
எவ்வகையான்வரும்?' என்று
கற்போர்க்கு ஐயங்கிகழும்:
ஆகலால், இந்தக் கேள்வியிற்கும்
விளவிற்கும் இனியவானசொல்

என்று பொருள் விளக்கினார்.
அதற்கு உள்ள ஈற்று என்பதற்கு
- கொடுத்து என்று
பொருள் என்பதும் தெரியும்:
ஆனால், 'யாருக்கு
எதைக்கொடுப்பது?' என்பது
விளங்காது: ஆகவே, 'ஈதல் -
வேண்டுவார்க்கு
வேண்டுவதைகொடுத்தல்'
என்றுவிளக்கினார்:
இங்ஙனமே உரிய
இடங்களிலெல்லாம் விளக்கிக்

செல்வர்.

பொருள்விளக்கி ஏற்ற மேற்கோளைக் காட்டுதல்:—477

- ஆங் குறளி
னுரையில், அளவறிந்தீக என்ற
தொடருக்குப்
பொருள்கூறுமிடத்து எல்லை
யறிந்து அதற்குள்ளாக ஈக என்று
உரைத்து, பிறகு,
'எல்லைக்கேற்ப ஈதலா
வது ஒன்றுனை எல்லையை
நான்குகூறாக்கி, அவற்றுள்

இரண்டனைத் தன்
செலவாக்கி, ஒன்றனை
மேல்இடர்வந்துழி
அதுதீக்குறற்பொருட்டு வைப்
பாக்கி, நின்ற ஒன்றனை ஈதல்'
என்றார்: இங்கு
ஈன்றில்ஒருபகுதி கொடுக்க

VI

வேண்டுமென்று தாம் கூறியது
மேற்கோள்என்றுதான்
என்பதற்குப்பார்க்

குத் தெரியுமாறு
"வருவாயுட்கால்வழங்கிவாழ்தல்"
என்ற திரிகடுகத்தைக்
காட்டினர்: இங்ஙனம்
ஏற்றபெற்றி மேற்கோ
ளமைப்பர். இங்ஙன் ஒரு
பொருளைச்சொல்லி
அதனைகாட்ட மேற்கோள்
காட்டுவ தன்றி, மேற்
கோளின் மூலமாகவே
பொருளைவிளக்கிக் காட்டுவதும்
உண்டு. "அந

னிழுக்காது" என்று தொடங்குங்
குறளில், 'குற்றமாய
மானத் தினீக்குதற்கு
மறனிழுக்காமானமென்றார்'
என்று உரைத்து, அஃதாவது
"வீரின்மையின்
விலங்காமென
மதவேழமுமெறியான்,
எஞ்ஞண்டவர் நிகராயினும்
பிறர்மிக்கி
லென்றெறியான்,
மாறன்மையின்மறம்வாடுமென்

நிலையாமையுமெறியான்,
ஆறன்மையின் மூதியாமையு
மெறியானயிலுழுவன்"
எனவும், "அழியுநர்
புறக்கெர்டை
யயில்வாளோச்சான்"எனவும்
சொல்லப்படுவது என்று மறனி
மக்கா மானத்தை மேற்கோளின்
மூலமாகவே விளக்கியிருத்தல்
காண்க.

தாம் கூறும்
சொற்பொருளை நிலைநாட்ட

மேற்கோள் காட்டுதல்:—

401 - ஆம் குறளில்

"அரங்கின்றிவட்டாடியற்றே"

என்று வருகின்றது:

இங்குள்ள அருஞ்சொற்களுக்கு

எளிதிற்பொருள் விளங்காமையால்

ஆசிரியர் பரிமேலழகர்

'அரங்கு-வகுத்தானம்:- வட்டர்டல்-உண்டையுருட்டல்'என்று

விளக்கி, இச்சொற்களுக்கு

இப்பொருள்தான் என்று

நிலைநாட்டவேண்டி "கட்டுளை

யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்,

கல்லாச்சிறு அர்
நெல்லிவட்டாடும்'' என்று
மேற்கோள் காட்டியமையும்
காண்க.

தேர்ந்தகருத்தை விரித்தல்:—இதனைப்

பலஇடத்தும் காணலாம்: ஆயி

னும் "பானைச்சோற்றுக்குச் சிலஅவிழ்பதம்" என்றமுறைபற்றி[தாலீபுலாக நியாயத்தால்]இரண்டு இடம் காட்டினீரேம். "உவப்பத்தலைக்கூடி"(394)
என்று தொடங்குந்
திருக்குறளில் 'நல்லொழுக்கங்
காண்டலானும், தமக்கு மதுரமும்

உறுதியுமாய கூற்றுக்கள்
நிகழ்வெதிர்வுகளின் இன்பம்

பயத்தலானும் கற்றுர்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவர்' என்று கருத்துக் கூறியதும்; "செவிகைப்ப" (389) என்று தொடங்குந் திருக்குறளில், 'அற

நீதிகளிற் றவறுரையினின்
மண்முழுதும்தானேயாளுமென்பதாம்'

என்று கருத்துக்கூறியதுங்காண்க. இன்னும் வேறுவகையாகவும்கருத்துரைப்பதைஇவ் வுரையாசிரியரின்
உரையிற்காணலாம்:

அவற்றுட்சில:—509-ஆங்
குறளில் 'கேறற்கென்ற
பொதுமையான், ஒருவினைக்கண்

ணுந்தெளியலாகாதென்பது
பெற்றும். ஈண்டுத்தேறுக என்றது
தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது
விலக்கின்
மேல்நின்றது'என்றுற்போல
உணர்ப்பதுஒருவகை: 707 -
ஆங்குறளில்'உயிர்
க்கேயறிவுள்ளது,
ஐம்பூதங்களாணியன்ற முகத்திற்கு
இல்லை என்பாரோ
க்கி;உயிரதுகருத்து அறிந்து
அஃது உவக்குறின்மலர்ந்தும்

காய்வுறின் கருகி யும்வரலான்
உண்டு என மறுப்பார்போன்று
குறிப்பறிதற்குக்கருவிகூறிய
வாறு'என்றுற்போல உரைப்பது
வேறுருவகை: 918-ஆங்குறளில்
'இவ்வுரு வகத்தான் அம்மூயக்கம்
மூன் இனிதுபோன்று பின்
உயிர்கொடல் பெற்றும்:

VII

இது

நூலோர்துணிவுஎன்பதுதோன்ற

அவர் மேல் வைத்துச் சூறினர்'
என

வும், 931 - ஆங்குறளினுரையில் 'எய்தியபொருள் சூதாடுவார்
நீங்காமைக்கு
இட்டதோர் தானென்பதூஉம்,
அதனல் பின்தூயருழுத்தலும்
உவமையாற்
பெற்றும்' எனவும், இவ்வன்
சூதுவது மற்றிருவகை. இவ்வன்
பலவாருகத்
தோற்ற கருத்து விரிக்கப்படும்.

ஒத்தபதத்திக்கு
மேற்கோள் காட்டுவது என்று
இந்த உரையாசிரியர்
எங்கும் தாம் வைத்துக்
கொள்ளவில்லை: பெரும்பாலும்
பொருள்நேரேவராது

தாற்பரியத்தாற் பொருளைக் கொள்ளும்போது சிலவிடத்து அதுதான் அவ்விடத்துக்குப் பொருளென்று கற்போர் தெளியும்மாறு மேற்கோள் காட்டுவர்:

"வேலன்று வென்றி தருவது
மன்னவன், கோலதூஉங் கோடா
தெனின்"

என்ற குறளில், மன்னவன்
செங்கோல்

கொணுதலில்லா திருப்பின்

அதுவே
வெற்றிகருவது என்று
கூறியிருப்பதற்கு, அன்னவன்
அறஞெறிவழுவாது

அரசுபுரிவானுயின் அவனது அந்தஅறஞெறியே கொற்றம்விளைக்கு மென்று
கருத்துப்பொருளாக ஏற்படுவதனால், அதற்குஏற்ப, "மாண்டஅறஞெறி

முதற்றே
யரசின்கொற்றம்'என்றார்

பிறரும்" என்று
மேற்கோள்காட்டினர்.
இங்ஙனமே
"எண்பதத்தானேரா

முறைசெய்யாமன்னவன்,
கண்படைக்காற்
றேனெகடும்" என்ற
திருக்குறளில்
முறைவேண்டுவோர்க்குக் காண
எளிய
ஒப் அவர்வேண்டும் முறையை
நாலோரோடும் ஆராய்ந்து
உண்மையறிந்து
என்ன தீர்ப்பு நடத்தவில்லையோ
அவ்வரசன்கெடும் என்றுகூறி,
அதன்கருத்து

அறம் குன்றவறுடவாது
அறத்தினிற்குமாறுன தீச்செயலே
நடக்கஇடம்
கொடுக்கும் மன்னவன்
கெடுப்பாரின்றித் தானே
கெடுமென்பது ஆதலால்,
அக்கருத்தை
விவரிக்குமிடத்து:
"அல்லலவைசெய்தார்க்கு
அறங்கூற்றம்
ஆகலின், பகைவரின்றியும்

கெடுமென்றூர்" என்று
மேற்கோள் கொடுத்துக்
கூறியிருப்பதும் காண்க.

**வருவிக்குஞ் சொல்லைக்
காணைத்தோடு
சேர்த்துக்கூறலும் வருவிக்குஞ்
சொல்லை
விளக்கலும்:**—உரை-ஆசிரியர்
குறளில் "செவிணைப்படச் சொற்
பொறுக்கும் பண்புடை
மேக்தன்" என்று உள்ளது:
இதனில், செவி ணைப்படச்

சொல்லும் சொல்லப்
பொருளுக்கு வேண்டுமென்று
கூறியிருப்பதை ஒப்ப,
'அப்படிப்பட்ட சொல்லைச்
சொல்லுபவர் யாவர்?' என்று
ஒருவர் மனைக்கு ஒராசுள்ளை
நிகழுமென்றோ? அதனை
மனைக்குட்டென்று உரையாசிரியர்
'செவிலைப்பை' என்றதற்கு எற்ப
இடைக்குந்து வேளாயினென்பது
வருவிக்கப்பட்டதென்று
கூறியிருத்தல் காண்க. 500-ஆம்

குறளில் "கொடையளி
செங்கோல்
குடியோம்பல்" என்று
வந்துள்ளது: அரசனது கொழில்
பாது காப்பதென்பது
வெள்ளிடைமலையான பொருள்:
அங்ஙனமிருக்க, குடியோம்பல்
என்று கூறுவானேன்?
குடியோம்பல் என்பதற்கு
ஒவ்வொரு குடியையும் ஓம்புதல்
என்று கொண்டோமானால்,
ஒவ்வொருகுடியையும் போய்க்
கவனித்து ஓம்புமென்பது

முடியுமோ? முடியாதே:
இங்ஙன் கற்பார்க்கு

VIII

ஆசங்கை தோன்றுவண்ணம் குடியோம்பல் என்பதற்குத் தளர்ந்த குடியை யோம்பல் என்று வருவித்துப் பொருளுரைத்து, 'குடியோம்பலென எடுத்துக்கூறினமையால் தளர்ச்சிபெற்றும்' என்று விசேடவுரையும் கூறினர்:

பிறகு, தளர்ந்தகுடியை
யோம்புவது எவ்வாற்றலென்ற
ஆசங்கை தோன்றி

வண்ணம் 'அஃதாவது
ஆறிலொன்றாய பொருடன்னையும்
வாணிகரிற்பிய

வழிக் கொள்ளல்வேண்டும்
அல்லாறு சாடலும்,
இழுக்கல்வேண்டும்
இழுக்கலுமாம்' என்று
விளக்கியிருக்கலும் காண்க.

சொல்லுக்குப் பொருள்

இன்னாது என்று விளங்காவிடத்து
விளக்கம்:

காட்டுதல்:—சுக-ஆங்குறளில் இனிவருவன்பதற்கு-இனிவாவுவன்று
பொருள்

கூறி, அதுவினங்காமையின்

'தொடங்கின வினையாற் பின்
அறிவு எய்தி

வழி, தன்மேலும், அறிவும்
மானமும் இலனென்று
உலகத்தாரிழும்
இகழ்ச்சி' என்று விளித்தலும்,
சான்றோரும் திருக்குறளில், 'உம்மை
- சான்றோர்

தது விளிச்சிறப்பேயுமன்றிப்
பிறியது கொய்ம்மலர்ச்சிறப்பும்
தொன்றும்
றது' என்று கூறியதற்கு காண்க.

சொல்லுக்கு

நேரே பொருளாக் கொள்ளாவிடத்துப்

பொருள்வகுத்துரைத்தல்

புலப்படக்காட்டல்:—சுடரி-ஆகுபெயரில்

மலர்தலும் கூம்பலும் நில்லாதுமீண்டு

என்றவிடத்து அறிவுக்குப்பயன்

மலர்தலும் கூம்பலு

நில்லாதிருத்தலன்று

அறிவே மலர்தலும்

கூம்பலுமில்லாத தாகா

காதலால், அறிவுஎன்பதற்கு-

அறிவின்பயன் என்ற

பொருள்பட, மலர்தலும்

கூம்பலுமில்வதறிவு என்ற

தொடர்க்குக் காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது என்றதும். சசுo-ஆங்குறளில் அல்லற்படுப்பது என்பதற்கு - பகையென்று பொருள் கூறி எதுப்பெயரென்று கூறியதும் முதலியன காண்க. சஉஅ - ஆம் குறளில் "அஞ்சுவதஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ, தஞ்சல்மிவர் தொழில்" என்றவிடத்து, அஞ்சாமையென்பதற்கு - இடத்திற்குஏற்ப, எண்ணுதுசெய்துகிற்றல் எனவும், அஞ்சுதல் என்பதற்கு - எண்ணிச் தவிர்தல் எனவும் பொருள்விரித்தது எத்துணை நுட்பமாகவுள்ளது! சகக - ஆம்.

குறளில், 'வணங்கியவாய்' என்பதற்கு-பணிமொழியென்றுபொருள்கூறி.

'வாய்எண்டஓஒருபெயர்' என்று

அப்பொருள்கண்டதற்குக்

காரணம்கூறியவாறும் காண்க.

சொற்பிரயோகத்துக்குப்
பயன்கூறுதலிடம்பற்றிய
உதாரணங்களும்
பலவிடத்தும் காணலாம்:
ஆகலால், அதற்கு உதாரணம்
காட்டவில்லை.

இந்தப் பரிசீலனையால்
சொற்பொருளை விளக்குவதிலும்,
சோதிக்கும்

பொருள்சிறவாவிடத்து
அச்சிறப்புப்பொருள்
வந்தவழித்தான்றப் பொருளே
விளக்குவதிலும்,
பதசாரம்கூறுவதிலும்
பிகநுண்ணியராகச்
செல்லுகின்றவை
ரென்பதும்மற்ற
ந்தஉரையாசிரியருரும் இந்தக்
கூறியாதெனில் இவரவ்வளவு
நுண்ணியராகச் செல்லவில்லை
யென்பதும் அழுக்காறென்னும்

எவர்க்கும் செவ்வனே புலனாகும்.

IX

முடியுங்காட்டுதல் :— தானே —

ஆம் ‘ம்’ குறளிலையாயில்,
கருத்தியன்றும் யிசையியக்கும்
இழக்குவென்றும்
வியப்பச்சுயிசனெகான்டது
என்றதும், ‘ரா’ — ஆம்
குறளிலையாயில் ‘என்பதற்கான்’
என்றும் முற்றுயிசையியக்கும்,

ஓரா என்னும் வினை யெச்சமும்,
செய்யா வென்னும்
பெயரெச்சமெதிர் மறையுள்
செய்தல் வினைகொண்டன'
என்றதும், இத்தகையபிறவும்,
இலக் ணவெதிரியில்
முடிபுகாட்டுதற்கு
உதாரணங்களாம்.

ஏற்ற உபமானங்களை
அமைத்தல்:—(சுகக-குறளில்)
கருமம்பயிற்றற்கு

உலகம்போல என்றும், (சஅச-இல்) ஏரெழுத்துப்போல்வது என்றும், (சகக-இல்) மழைத்துளிபோல என்றும், (சஉஉ-இல்) குதிரையை நிலமறிந்து

செலுத்தும் வாதுவன்போல
என்றும், (சூடாமணி-இல்)
கயப்பூப்போல வேறு
சோட்டுப்பூப்போல
என்றும், (சூளா-இல்)
பாகனில்லாத யானைபோல
என்றும், (நைட - இல்)
புலையடைந்த
புல்வாயினம்போன்று என்றும்,
சூளா - இல்)
கடன்கொன்றான்றோன்றாமற்
றொருநன்றோன்றாமறுபோல

ன்றும், (எருது-இல்)
பசுமட்கலத்துள்நீர்போல
என்றும்,(எகுளை-இல்) வெறிகமழ்
கந்தளரும் வேங்கையும்
வேமாறுபோல என்றும்,
(அ00-இல்) திரிபுரம் போல
என்றும் இவ்வாறெல்லாம் காம்
கூறும்விகடயம் விளங்க உபமான
மைக்கமேலையன்றி. (இகட - இல்)
கட்டுயங்காரன்போல
யாகலின்படத்தினை வெற்றி விகா
ப்பதிவதல்லது அதனைக்

குற்றமென்றெழுதிக்க
கம்பியல்பில் நிற்பார்
ஆசிரியர்களின் என்றும்,
(சுஉ-ஐல்)
நெருப்பிற்கொதிக்கும்நீரிற் தின்
னைப்போல் நெருப்பை
நெருப்பாகவேகருதுக
என்றற்போல என்றும், (சுருரு-
ஏல்) அரசனைத்தழுவாண்மகளர்
என்றற்போலப் பலைப்படுத்தல
கிறகு டன்றிலீமம் பிறிவரைதல்
என்றும் இவ்வாறாகச்

உதவாமென்பதாம் என்றதனும்,
சகாய-ஆற்குறளில் ... யபடியே
ணையாய்
தேவபிராடப்பயிற்றன்றதனும்
முதலியன.

அதிகாரத்திற்குரும்படி

சோபிகவோவிருத்தல்:—[illegible]
ஆற்குறளில் ... விவ்வாதகன்
என்பதற்குப்
பொருள்சுறுமிடத்து,

சுயற்றத்தோடு

வாத்தகவித்துவில்லாதவன் என்றும், சகாய-ஆற்குறளில், அருமையுடைத்து
என்பதற்கு ஏம் இவ்விளைவுடைத்தல் அருமையுடைத்து என்றும் அதிகாரத்

வாழ்க்கை

யெனப்பொருள்கூறி, தாம் அவ்வாறுபொருள்கூறியது

அதிகாரத்

திற்குஏற்பதாகுமென்பது விளக்க

'சூற்றமென்பது அதிகாரத்தான்

வந்தது' என்று கூறியதும்,

சுருங்-ஆல் குறள்வில்,

எற்றிறன்றிரங்குபவற்றை

ஒருகால் மயங்கிச் செய்தாளுயின்

பின் இரங்காமைமன்று
என்றுகூறியது வினைத்
தூய்மையென்ற அதிகாரத்துக்கு
எவ்வாறு பொருந்துமென்ற ஐயம்
தோன்ற முடிவுரைப்பார்
'இதுவும் வினைத்தூயார்
செயல்வகையின் உடன்கூறப்பட்
டது' என்றுஉரைத்தலும்
முதலியன காண்க.

முன்பின்முரண்படாமையைக்
காட்டுதல்:—நேரசை-ஆய்
குறளிறுதியில்

"மாந்தர்க்குக் கற்றனைத் தூறும் அறிவு"
என்றார்: அவ்விடத்து
"நுண்ணிய நூல்
பலகற்பினும் மற்றுந்தன்,
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு" என்று
கீழ்க்கூறியதோடு இது
மாறுகொளக்கூறலாகாதோ?
(கூ.எ.கூ) என்று கற்போர்க்கு
ஐயம் தோன்றுவண்ணம் இரண்டு
ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகவின்
மேல் உண்மை
யறிவதிகு மென்றதனை

மலையாமை யறிக' என்றதும்,
இறைமாட்சி யென்ற
அதிகாரத்தில் "தூங்காமை
கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று,
நீங் காநிலனுள்பவற்கு" என்று
கூறிய ஆசிரியர்
வினைசெயல்வகையென்ற அதி
காரத்தில்
"தூங்குக தூங்கிச்செயற்பால"என்றார்:
இங்ஙன் கூறியது ஒன்றே
டொன்றுமாறுகொளக்கூறலாகுமேயென்று
சற்போர்க்குகாமைப் பொருட்டு

மேல் தூங்காமையென்னும்,
என்னும் அதனைப்
பகுத்துக்கூறினார்' என்றதும்
முதலியன காண்க.

நூலாசிரியர்
உட்கொண்டுகூறிய
சினைதனையக்காட்டுதல்:—"ஏந்திய
கொள்கையார்" என்று
தொடங்கும் அகவ -
லுள்குறளிலும், "கவறும்"

என்று தொடங்கும் கூடுதி - ஆகுகுறளிலும்காண்க: இனி, குறளின்கருத்து விளங்க வேண்டிச் சரிதை காட்டுதலை "போராண்மை" (எஎஉ) என்று தொடங்கும் குறளினுரையிலும், "புணர்ச்சிபழகுதல்" (எஅஞ) என்ற குறளினுரையிலும் காணலாம்.

பிறருரைகாட்டுதலை 602, 606, 627, 635, 645, 703, 799, 830, 887, 990, 1006-என்ற குறள்களினுரை முதலியவற்றிலும், தவறன உரையைக்கண்டித்தலை, 576, 632, 636, 660, 1043 என்ற குறள்களினுரை முதலியவற்றிலும், தவறனபாடத்தைக் கண்டித்தலை 662, 979, 1011, 1058 - என்ற குறள்களினுரை முதலியவற்றிலும், பாடாந்தரங்காட்டுதலை 419, 420, 437, 500, 539, 546, 639, 710 என்ற குறள்களினுரை முதலியவற்றிலும் காணலாம்.

உருவகத்தை, 505, 555, 567, 615, 627, 753, 796, 918, 919, 983, 989, 1030, 1032, 1068, 1147, 1227-முதலிய குறள்களினுரையிலும், பிறிதுமொழிதலை, 475,476,495,496,500,599 முதலிய குறள்களினுரையிலும், எடுத்துக்காட்டுவமையை, 452, 481, 708-முதலிய குறள்களினுரை

யிலும்,

சொற்பொருட்பின்வருநிலையை,

320, 623, 645 - முதலிய

குறள் களிலுரையிலும்,

சொற்பின்வருநிலையை 965

முதலிய குறள்களிலுரை யிலுங்

காணலாம்.

அகத்திணைத்துறைகளாகிய

காட்சிமுதலியனவும்,

புறத்திணைத்துறை களாகிய
தழீஇ முதலியனவும்
உரையாசிரியராற்
காட்டப்பெற்ற இடங்கள்,
'அரும்பதவகரா தி முதலியன'
என்பதிற் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அவ்வக்குறளிற் கூறப்பட்ட
பொருள்,
ஒவ்வோராதிகாரத்திலும் சில
விடத்துத் தொகுத்தும்
சிலவிடத்துத் தனித்தும்

கூறியிருப்பதை எங்கும்
காணலாம்.

அன்றியும்,
ஒருபாலோடுமற்றொருபாலுக்குள்ள
தொடர்ப்பையும், அவ்வபாலுள்
ளியலோடு
மற்றோரியலுக்குள்ள
இயைபையும், அவ்வவ்விய லுள்
ளதிகாரத்தோடு
மற்றோரதிகாரத்திற்குள்ள
பொருத்தத்தையும் காட்
டிச்செல்வதையும் ஆங்காங்குக்

காணலாம்.

இங்ஙன்,

உரைவருக்குமிடத்துப்
பலவிடங்களிலும் தமது
அறிவின் நுட்பமும் திட்பமும்
பல்கலைப்பயிற்சியும் தெளிவும்
மிளிர்ந்து விளங்குமாறு எழுதும்
பொறியாரான
பாரிமேலழகியார்மீது
தமதுகருத்துக்கும் கொள்
கைக்கும் இணங்க வலித்தும்
மெலித்தும் தவறுகட்

பொருள்கூறுகின்ற
தென்றுசில ஆராய்ச்சியாளர்
குறைகூறுகின்றனர்.
பாரிமேலழகியார்மீதுகுறை
கூறுவது பெருங்கவறு என்று
கொள்ளாது
கொள்கையுடையேனல்லேன்.
தமதுகொள்கை
எப்படிப்பட்டவர்க்கும் தம்மை
அறியாதும் வந்திடுமென்ப தும்,
யாவர்க்கும்
அடிசறுக்கும்என்பதும் நம்

அறிந்தனமே: அங்ஙனமாகவும்,
குறைகூறுமவர்கள்
தமிழ்மொழியின்மீது தமக்கு
உள்ள அன்பினால் கூற
வந்தவரென்பது கருதும்போது
மகிழ்வுண்டாகுமெனினும், அவர்
கூறும் வகையை நோக்குமிடத்து
மனத்தில் ஒருவகை
மாசுகொண்டு கூறுகின்றனரோ
என்னும் ஐயத்தை விளைக்கின்றன:
இனி, அவர் கூறும் வகைகளுட்
சிலகாட்டி அவை எத்துணை

யேற்புடையன என்பதைக் சிறிது
ஆராய்வேன்:

தெய்வப்புலமைத்
திருவள்ளுவனார் கூறும்
அறத்துப்பால் பொருட்பால்
காமத்துப்பால்என்ற பிரிவு
வடநூல்வழக்குப்பற்றியது
என்பதும்,தமிழுக்கே
சிறப்பியல்பாகிய வழக்கிலுற்
கூறின் அகம் புறம் என்று
பகுக்கப்பட்டிருக்கு மென்பதும்,
வடநூல்வழக்கையும் அறிந்து

தமிழ்வழக்கையுந்தழுவி யாவர்க்
கும் நல்லனவும்
இனியனவுமானவற்றைத்
தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ
நாயனார் திருக்குறளிற்
கூறுகின்றுரென்பதும்
பரிமேலழகர் கொள்கையாகக்
கண்டனவும்;
இவற்றுல், தமிழ்மொழிக்கேனும்
திருவள்ளுவர்க்கேனும் இழுக்கு
ற்படுமோ? நூலாசிரியரொருவர்
பலமொழிகளையும்

கற்றுக்கோர்த்து அந்தப்
பிறமொழிகளிலுள்ளவற்றையும்
தம்மொழிக்கும் கொள்ளைகொள்ளும்
ஏற்ப அமைத்தாரென்ன;
அவ்வாசிரியர்
இன்றைக்குக்கேற்போலாகாது
பாரத்து

XII

அறிவினராய் மிகச்சிறப்புறப் பொருளைக்கூறியுள்ளாரென்று கற்போர்மனத்
தப் பதிவதன்றி, அந்நூலாசிரியரைப் பற்றியாவது அவரியற்றிய நூலைப்
பற்றியாவது குறைவான எண்ணம் உண்டாகாதென்றே நினைக்கின்றேன்:

கம்பர் தர்மம் வால்மீகிகூறிய
இராமாயணத்தைத் தழுவற்றிக்

கூறினானென்ற

ருவ், அதனுவ் கம்பர்

பெருமையாவது; அவரியற்றிய

இராமாயணத்தின்

பெருமையாவது

குறைவுள்ளனவாகக்

கருதப்படுமோ? இயற்கையான

மனே

பாவமற்றவர் கம்பனென்ருவது

எவரோனும் கருதுவரோ?

கேத்திலியர்

பிலிட்டனர் கூறிய முறை

கம்பரிடத்திலுள்ளது,
காளிதாசரிடத்திலுள்ளது
என்று ஆங்கிலமறிந்த
அறிவாளிகள் கூறினால்,
அதற்காக எவரேனும்
வெறுப்புக்கொள்பவருண்டோ?
இவ்வுரைகாரர்
திருக்குறளாசிரியரைப்பற்றி
வடநூலிலுள்ளவற்றை
அவ்வாறே
மொழிபெயர்ப்பாகக்
கூறியுள்ளாரென்று
சொல்லவில்லை

யேர் சிற்சிலவிடத்து
வடநூற்பொருளைத்
தம்கொள்கைக்கும் உலகநிலைக்கும்
ஏற்ப
மாற்றிக்கூறியுள்ளாரென்று
எழுதியிருப்பதைக் காணலாம்.
இப்பரி
மேலழகர்
அறத்தின்பகுப்பைக்கூறி,
'இவற்றுள் வழக்கும்தண்டமும்
உலக

நெறிநிறுத்தற்பயத்தலாவதல்லது
ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு
உறுதிபயத்
தற்சிறப்பிலவாதலாணும்.....அவற்றை
யொழித்து ஈண்டுத் தெய்வப்புல

மைத்திருவள்ளுவனாற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது: அதுதான் நால்வகைநிலத்தாய் வருணத்தோறும் வேறுபாடி

உடைமையின்
சிறுபான்மையாகிய
அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து;
எல்லார்க்கு
மொத்தலிற்

பெரும்பான்மையாகிய
பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம்
துறவறம்
மென
இருவகைநிலையாற்கூறப்பட்டது'எனவும், பின்னர்
ஒரிடத்து 'இறப்பு
வருவழி
இளிவந்தனசெய்தாயினும் உய்க
என்னும் வடநூல்முறைமையை
மறுத்து, உடம்பினது
நிலையின்மையையும் மானத்தினது
நிலையுடைமையையும்
யும் தூக்கி அவைசெய்யற்க

என்பதாம்' எனவும், இங்ஙன்
எழுதியுள்ளாரே :

இதனால், தமிழுலகுக்கு
வேண்டுமவற்றையேயாராய்ந்து
வடநூலிலுள்ளபல
பொருள்களையும் விட்டிட்டு
வற்றவற்றைக்கைக்கொண்டும்
நம்மறிவாற்சுள்ள.

வற்றை உடன்சேர்த்தும் இத்தத்திருக்குறள்நூலைத் தெய்வப்புலவர் யாத்
திருக்கின்று ரென்பதே பரிமேலழகர்கொள்கை யென்பது ஊன்றியறியற்

அறிஞர்க்கெல்லாம்
நன்றுபுலனுமன்றே.

"இன்பமும்
பொருளும் மறனும் மென்றிங்,
கன்பொடுபுணர்ந்தவறம்
றிணை"
"அங்கிலேமருங்கின நம்முதலாகிய,
மும்முதற்பொருட்குரியோ
னென்ப" என்று
தொல்காப்பியத்திலும்,
"ஆன்றநிறப்பின நம்பொருளின்ப
மென, மூன்றுவகைநூலிய
லுலகம்" என்று
பன்னிருபடலத்தும் கூ. த திருக்க,

ஆசிரியர் திருவள்ளுவநாயனார்
அறம்பொருளின்பம் என்னும் மூ
றுபாலுஞ்செய்துகொண்டு கூறியது
தமிழ்நூல்வழக்குப்பற்றியேயன்றி
வடநூல்வழக்குப்பற்றியன்றே.
ஆகலின், வடநூல்வழக்குப்பற்றி

நிற்கிறதென்றல் தவறன்றோ?
எனின்,—தமிழுக்குரிய
நிறப்பு வழக்கு ... ...
என்றபாகுபாடு என்பதனும்,

அறம்பொருளின்பம் என்ற

பாகு தமிழ்மொழியிலும்

ஏனைமொழியிலும் பயிலும்

வழக்கமென்பதுணர்

ஒப்புமுழுந்தபொருளாகும்.

தமிழுக்கே சிறப்பான

மூன்றுயிலுள் ள பாகுபாட்டை

நூலாசிரியர் வகுத்திருள்ளது

வடமொழியிலுமுள்ளபாகுபாட

ற்... வகுத்திருண்டாலெனிற்

குற்றமென்னீரு?

தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்ப னை

ன அகம்புறம் என்ற

பாதுபாத்து இருக்கையில்

அறம்பொருளின்ப [illegible] ற்

பாதுபாத்தில் திருக்காப்பியம்

முதலிய நூல்களில்தான் என்

அறை [illegible]

திருக்காப்பியர்காலத்திற்கு

முன்னோர் தமிழ்மொழியில்

வடமொழி [illegible]

வடநூலார்கொள்கையும்

கலந்துள்ளன என்பது

தற்புனிலையை

நாடிக்காண்பார்க்கு

கண்ணாடி

மெய்ம்மைப்பொருளாகும்.

இக்கொள்கை யை உடன்படுதற்கு
விருப்பமில்லாத சிலர்,
"தொல்காப்பியத்தில் இடை
சொருகலாய்ப் பலசூத்திரங்கள்
வடமொழியாளரால்
புகுத்தப்பட்டன" என்
றும் கூறுகின்றனர்.
இது பிற்சு.

பரிமேலழகர் தாம்கூறிய உரைக்கு ஏற்ப,501-ஆங்குறளில்,காயலூர் உப
தேசத்தைப் பற்றிக்கூறுகின்றாரென்றும்: அங்ஙனம் கூறுமிடத்து அறவுபதே
சமாயினால் இன்னாவென்று
மாணாக்கர்க்கு மனத்திற்

பதினாறாம் நூற்றாண்டு

கண்டமுறையையொட்டிப் பேசினர்: பரிமேலழகருரையைத்தவிரண்டும் சேர்ப்பதையைச் சேர்ந்தவர் இவ்வனம் சோதிக்கும்முறை முற்காலத்தும் இருந்த

நாளுக் கிரியாணைபோல், தமிழ்மக்களால் அவை கொள்ளத்தக்கன அல்ல என் றார்: ஆனால், அவரும் சோதிக்கும் முறையுண்டென்று ஒப்புக்கொள்கின்றனர்: அவனைப் போற்றுக்கொள்பவர் சாதல் ஒருமுறை கூறுகின்றனர்: அன்னார் கூறியமுறையால் பண்டைக்காலத்துச்

சோதனைகள் நிகழ்ந்
தம்பி
பண்ணைடதுல்கனைக்
நிலைநாட்டிய
பரிசோனைமுறைகளைக்
குற்றங்கூறுகின்றனர்: அன்னார்
அங்ஙனமே
அகமகிழ்க.

கலைத்தொண்டு.

"ஐந்திலக்கணம்
சிறப்புமுறையாகிருக்கவேண்டுமென்
வழி

எனச் சூறுவது எவ்வாறு பொருந்தும்?" என்னலாம்; கொல்லுகற்பு என்பனை கமிழ்வொழிதியையாயி

றும், புணர்ப்புணர்ச்சி என்று வடமொழியாளர் பகுத்ததும், வைதகற்பு என்ற பாடபேதத்தைத் திருப்பனிவென்பதையும், இவற்றிற் கூறப்படும் பொருள்களும் பிறும்பாவும் யாவர்க்கும் ஒத்தவையே யென்பதையும் கற்றறிந்தாராயின்,

XIV

அவ்வாறு அவர்கள்
கூறுவதற்கு இடமிராது.
தொல்காப்பியனே "பிரி
வொடுபுணர்த்த
கற்பெனப்படுமே" என்று

கூறியது இங்குக் கருதத்தக்கது.

இன்னும் அன்னர்,

பரிமேலழகர் தாம்

கொண்டியைக்கும் சாதிப் பிரி

வைக்

திருவள்ளுவனார் திருக்குறளிலேறிட்டு, அதனால்

பல திருக்குறட்பாக்

களைக்கும்

ஆசிரியர்கொள்கைக்கும்

முரணுகப் பொருள்

எழுதியுள்ளார்எனப்

பரிமேலழகரைக் குற்றவாளியாக்குகின்றனர்: இக்காலத்துச்

சில அறிஞர் பி

சங்கமேஷ்டியிலிருந்துகொண்டு,
"சிலகுறுகிய அறிவாளிகள்
பரந்த நோக்க
மில்லாமையினால்
பண்டைநூற்களிற் காணப்படும்
பாக்களுக்குச் சாதிப்பிரி
வினர்கோற்றப்
பொருளுரைக்கின்றனர்" என்று
வகைமொழி கூறுவதையும்
செவியேற்றுளேன். அவ்வாறும்
கூறுபவர்கள், ஒருநூலாசிரியரின்
கொள்கை

யைப்பற்றிக்கூறும்போது
நூலாசிரியர் தாம்
வாழ்ந்தகாலத்தில் எந்தக்கொள்
கையினரா
யிருந்தனரென்பதையும்,
அவர்காலத்து
உலகம்எந்தக்கொள்கையின
தென்பதையும்,
முதன்முதலிலாராய்ந்து
கொள்ளவேண்டும். காலத்திற்கு
ஏற்ப, இக்காலத்தார் பலர்
'ஒற்றுமையுடனிருக்கவேண்டும்:

சாதிப்பிரிவினை.

கூடாது'என்றூற்போல
வாயிலுற் சொல்லிக்கொண்டு,
பிறசாதியாரிடத்துப்
பகைமையும் பாராட்டுகின்றனர்:
மிகச்சிலரே உள்ளும் புறமும்
ஒத்துள்ளார்:

பூற்காலத்திலோ
சாதிப்பிரிவினையிருந்தபோதிலும்,
கற்றூர்பலரும் மிகநட்டு
க்கொண்டு ஒருவயிற்றிற் பிறந்த
சகோதரராகப்பாவித்து

இலக்கியங்களை

என்பது பெறப்படுகின்றது:

ஒருபால் சாதிப்பிரிவும், ஒருபால்

சமரசமும்

தோன்றக் கூறுவதைத்

திருக்குறளாசிரியர்

கைக்கொண்டார் என்பதில்

யாதோரிழுக்குமில்லை:

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார்

காலத்துச் சாதிப் பிரிவினையிருந்த

தென்பதை

"மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்

பார்ப்பான், பிறப்பொழுக்கங்
குன்றக்கெடும்",
"மேற்பிறந்தாராயினுங்
கல்லாதார் கீழ்ப் பிறந்தும்,
கற்றாரனைத்திலர்பாடு",
"ஆபயன்குன்றுமறுவெகாழிலோர்
நூன் மறப்பர்" என்று
இங்ஙன்வருங் குறட்பாக்கள்
தெரிவிக்கும். ஆகவே, சாதிப்
பிரிவினை திருக்குறளிற்
பெறப்படாதகென்றும்,
திருவள்ளுவர்காலத்தில்

சாதிப்பிரிவினை இருக்கதில்லை
யென்றும் ஒருசாரார் கூறுவது;
அது கருத்தை வலியத்
திருவள்ளுவரது திருக்குறளில்
அவர்கள் நுழைக்கப்பார்க் கின்றனர்
என்றுசொல்லி
இடங்கொடுக்குமே யன்றிப்
பரிமேலழகர்மீது குற்றம்கூறச்
சிறிதும் இடன் காணாது

இனி, பரிமேலழகருரையிற்
குற்றங்கூறும் ஒருசாரார்

புதல்வனைப் பெறுதல் என்று
தலையங்கமுள்ள அதிகாரத்தைத்
தெரிந்துப் பின்வருமாறு
குறைகூறுகின்றனர்:—

அவர்கள் 'ஒவ்வொரு
அதிகாரத்திலும் தலைப்பெயராய்
அமைந்தசொற் கள
அவ்வதிகாரத்திற் பல
இடங்களில்
அமைந்துச்சொல்லுதல் ஆசிரி
யரது இயற்கை; திருக்குறளில்
எங்கு எடுத்து ஆராய்ந்தாலும்

அவ்வதிகாரத் தின் தலைப்பெயரி
ஆங்குப் பல நாட்டாக்களில்
ஆளப்பட்டிருக்கும் கண்ணம

ன்கு அறியப்படும்' என்று
இங்ஙன் கூறி, இம்முறையிலே
மக்கட்பேறு என்று ஆசிரியர்
பெயரிட்டதை மாற்றிப்
பரிமேலழகர் அமைவுடையதல்
லாத 'புதல்வரைப்பெறுதல்' என்ற

பெயரை யிட்டனர் என்று
தோன்றுமாறு எழுதுகின்றனர்:
மக்கட்பேறுஎன்று தான்
ஈன்றெடுத்த பெயராயிருக்க
வேண்டு மென்பதைச் சாதிக்கக்
கருதிக் காட்டிய இந்த
முதற்காரணம் எவ் வளவு
தகுவதென்று கற்றறிந்தோர்
காணக்கடவர். திருக்குறளிற்
பல அதிகாரங்கட்குத்
தலைப்பெயராயமைந்தவை,
அவ்வவ்வதிகாரத்தோடிடத்தோ
டலவிடத்தோ அமைத்த

சொல்லெக் கொண்டவை
யென்பது திருக்குறளைக்
கற்றுணர்ந்தவர் கண்ட
பொருளாகும்.
அத்துணையேதவிர,
அதிகாரத்தின்
தலைப்பெயராயமைந்தவற்றை
ஆசிரியர் அவ்வதிகாரத்துப்
பலவிடத்திலும்

எல்லா அதிகாரங்களிலும் அமைத்துள்ளாரென்பது, வானமலர் நறுமணம் வீசுகின்றதென்பதுபோலும். திருக்குறளைமுழுதுஞ்செம்மையாகப்படித்தவர்

இந்தக் காரணத்தையேற்பரோ?
திருக்குறளின் முதலதிகாரத்தின்

தலைப் பெயர் கடவுள்வாழ்த்து

என்பது. அந்த

முதலதிகாரத்திற்குள் கட வுள்

என்ற சொல்லாவது

வந்துள்ளதோ?

கூடாவொழுக்கம் வினைத்

தூய்மை படைச்செருக்கு

பொழுதுகண்டிரங்கல்

என்றாற்போன்ற பல அதி

காரங்களில் அத்தொடர்கள்

அவ்வவ்வதிகாரத்து

எந்தக்குறளிலும் வந்தில

என்பதை யாவரும் காணலாம்.
இக்கோர் பெருமை யென்ற
அதிகாரத்தில் அத் தொடர்
ஒருகுறளில்தான் வந்துள்ளது:
மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்
என்ற தலையங்கம்பெற்ற
ஓரதிகாரம் திருக்குறளில்
உள்ளது: அவ்வதிகாரத்தின்
முதற்குறள் "அகலாதணுகாது
தீக்காய்வார்போல்க, வினல்
வெந்தீச்சேர்ந் தொழுதவர்"
என்பது: இக்கக்குறளில்

வேந்தர்சேர்ந்தொழுகல் என்பது
வந்துள்ளது:
அடுத்தகுறள் "மன்னர்விழைய
விழையாமை மன்னரான், மன்
னியலாக்கந்தரும்" என்பது:
இக்குறளில் மன்னர் என்பது
இருமுறை வந்தபோதிலும்
சேர்ந்தொழுகல் என்பது
காணோம்: இவ்வதிகாரத்தில்
இவ்விரண்டு குறள்களில் தவிர,
மற்றகுறள்களில் வேந்தர்
மன்னர்என்ற பெயர்கள் காணும்
இல்லை: இவ்வதிகாரத்திற்கு

மன்னரைச் சேரீத் தொழுகல் என்ற
தலையங்கம் எவ்வாறுவந்தது?
குறள் முழுவதையும்
ஒவ்வோர் அதிகாரத்தையும்
ஒன்றிப்பார்த்தவர்
தலையமைப்புச்சொல் அவ்வவ்
அதிகாரத்துக் குறள்களில்
வந்திருவதாக எங்ஙனே கூற
இயலும்?

"நன்கலன்மக்கட்பேறு"என்றுகீழதிகாரத்தில்தோற்றுவாய்செய்தவர்
அதற்க
இந்தப்புதல்வரைப்பெறுதல்

என்று பரிமேலழகர் கூறும்
அதிகாரத் துக்கு
அப்பெயரையேயிட்டாரென்றலே
இயல்பு என்று வாதிக்கின்றனர்:
அங்ஙனம் கோற்றலாய்செய்க
சொல்லையே யுடைத்தாகாரும்
அதிகாரத்திற்குக்
கருவியாக்கொள்ளுதல்
இயல்பாயின்,
"இருமனப்பெண்டிருங் கள்ளுங்
காமமும்" என்று
கோற்றலாய்செய்க ஆசிரியர்,
கள்ளுக்கு இவ்வதிகாரம் பின் வரும்

அதிகாரத்திற்கு 'கவசம்' என்று
என் தலையங்கம்
அமைக்கவில்லை? அன்றியும்,
புதல்வரைப்பெறுதல் என்ற
அதிகாரத்தில் மக்களென்ற

XVI

ஆசிரியர் கூறும் இடங்களிலெல்லாம் பரிமேலழகர் ஆண்மக்கள்என்று வலி
ந்து பொருள் கூறுகின்றாரென்றும் "அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம் மக்கள்,
சிறுகையளாவியகூழ்", "மக்கள்மெய்தீண்டலுடற்கின்பம்மற்றவர், சொற்
கேட்டலின்பம்செவிக்கு", "குழலினிதுயாழினிதென்பதம்மக்கள், மழலைச்
சொற்கேளாதவர்" என்று இவ்வாறு நாயனார் புனைந்துரைத்த நலமெல்லாம்
ஆண்மக்களிடமே அமைந்தனவாகக் கருதுவதற்குச் சிறிதும் இடமில்லை என்

றும்கூறி, அறிவு என்ற

ஒருபொருளைப் பெற்றிருப்பவன்
கருவியுடன்சொல்ல
மாட்டாத பொருள்களைப்
பரிமேலழகர்கூறியுள்ளாரெனச்சொல்லுகின்றனர்.
பரிமேலழகர் இவ்வதிகாரத்தில்
யக்கள் என்று
வருமிடங்களிலெல்லாம் ஆண்
மக்கள் என்று
எழுதியதாகத்தெரியவில்லை:
அங்ஙனம் பரிமேலழகர் எழுதிய

தாகக்கூறுவது அப்பெரியார்மேல் வீண்பழியைச்சுமத்துவதேயாகும்: ஆனால், அறிவறிந்த மக்கட்பேறு என்ற இடத்தில் மாத்திரம் ஆண்மக்களென்றே

யுரைத்தனர்.

புதல்வரைப்பெறுதல்என்ற

அதிகாரத்தின் பொருளை விளக்
குமிடத்தும்
தென்புலத்தார்
கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப்பெறுத
லென்று உரைத்தமையால்,
புதல்வரென்பது ஆண்மக்களையே
காட்டுமென்றே
எனின்?—தென்புலத்தார்
கடனையிறுப்பது
ஆண்மக்களாலன்றிப்பெண்மக்க
ளாலும் தம்வழியால்
இயலுமாதலாலும்,
இக்கருத்துப்பற்றியே

வேதத்திலும் "ப்ராஜாபித்ருப்ய:
"என்றுஆண்பெண்மக்களைக்காட்டவல்லபொதுச்சொல்
லாகிய ப்ராஜயா என்ற
சொல்லாற் கூறியிருத்தலாலும்,
பரிமேலழகியாரும்
'அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு
ஆண்மக்களைப்பெறுதல்' என்று
பொதுவாகவே கூறினர்.

பரிமேலழகர், புதல்வரைப்பெறுதலென்ற
அதிகாரத்தின் முதற்குறளில்
மக்கள் என்பதற்கு
ஆண்மக்களென்று பொருள்

கொண்டதற்குக் காரணம்
என்னையெனின்?—'அறிவறிந்த'
என்ற தொடரேயாகும். நாயனார்
பொது வறிவுள்ளாரைக்
கூறவேண்டினராயின்,
அறிந்தமக்கள் என்று
கூறியிருப்பர்: அங்ஙனன்றி, அறிவு
அறிந்த என்றனர். இங்கு
அறிதலுக்குச் செயப்படு
பொருளாக அமைந்த அறிவு
என்பது அறியவேண்டுவனவான
சிறந்த நூல்கள் என்ற

பொருளது: ஆகவே, அறிவு
அறிந்த என்றதொடர்
அவ்வாறுள்ள நூல்களை
யோதுதற்கு ஏற்ற
அறிவுபடைத்த என்றபொருளது;
அவ்வாறான நூல்களை
யோதுதற்கேற்ற
நுண்ணறிவாகியஉரிமை
ஒருவரிடத்து அமைந்து
இருக்குமாறால் அவ்வறிவு
அதன்பயனைத்
தவறுதளிக்குமென்ற உண்மை

காட்சியளவைக்கு மாறுபடாததே. உலகத்திலே பெண்கல்வியைப் பெரிதும் போற்றும் இக்காலத்திலும் கல்வியறிவு சிறந்து மேம்படுவோர் பெண்மக்களி

ஞும் ஆண்மக்களே

மிகப்பலரென்பதில்

ஐயமுண்டோ? இக்காலத்தில்காணே

இவ்வாருனல் அக்காலத்தில் அறிந்த பெண்மக்கள் மிகவும் அருகியேயிருப்ப ரென்பது தின்னமே: உலகத்து அக்காலத்து நிகழ்வையொட்டியேயாயனர்

னலியாத்திருப்பரென்பதும்

ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய உண்மையே.

'பேனது ஞமையென்பதுமாதர்க்கு

அனிகல மென்றும், பெண்மக்கள்

அறியாமையென்

ணும் இருளிலேயே

ஆழ்ந்துகிடக்கவே ஞாலமென் றும்வழங்குகின்ற

கொள்கைகள் எல்லாம்

பிற்காலத்தில்

தமிழ்நாட்டிற்புகுந்தகொள்கைகளேயன்றி ஆரிய

யர் திருவள்ளுவநாயனார்க்கு

உடம்பாடான கொள்கைகள்

அல்ல' என்கின்றனர்.

எக்காலத்தில்

ஆண்மக்கள்போலவே

பெண்மக்களெல்லாம் ஒத்த அறி

வினராயிருந்தனர்?

இரண்டொரு

பெண்புலவரிருந்தனையாலேயே
பெண் மக்களெல்லாம்
புலவராயிருந்தாரென்று
சொல்லிவிடலுமோ!
இரண்டொரு புலவர்பெயர்
தமிழ்ப்பண்டைநூலிலிருப்பதுகண்டு
பண்டைக்காலத்தில்
ஆண்மக்களெல்லாம்
புலவராகத்திகழ்ந்தனரென்றுதான்
சாதித்துவிடலுமுடியுமோ?
'முற்காலத்து ஆண்மக்களவ்வளவு
பெண்டிர்களுமே கற்றவராயிருந்த
னர். பிற்காலத்திலேதான்

அங்கிலமாறியிட்டது' என்று
சிலர் வாதிக்கின்ற
னரே:இந்தவாதம்
சரிதவராய்சிதைகாண்டு
மெய்ப்பித்தலன்றி வலியுறு
மோ!இவ்வாறு இருப்பதுபற்றி,
ஆசிரியர் தாம் இருந்தகால
நிலையையாட்டி அக்காலத்து
மக்கட்குளற்ப
நூல்யாத்துள்ளாரென்றும்,
அக்குளற்பப்பாமே வழுகர் உரை
கூறுகின்றாரென்றும் யாம்

கூறுகின்றோம். இதனால், பரிமே
லழகர்
'பெண்கல்வி வேண்டாம்: பெண்கள்
அறியாமையிருளிலேயே மூழ்கி
யிருக்கவேண்டும்' என்றவள்ளு
வருள்ளாரென்றமையது, நாயனார்
'பெண்கல்வி யை மறுத்தோ,
பொருளும் போற்றியோ
இருக்கின்றார்
' என்றமையதுசொல்ல இடமில்லை.
திருவள்ளுவனார்காலத்தும்
பெண்கல்விமிக்கிருந்ததாயின் "என்ற
பொழுதிற் பொருளவக்கும்

தன்மகனைச்,

சான்றோனெனக்கேட்டதாய்",

"தந்தைமகற்காற்றும் நன்றி

அவையத்து, முந்தியிருப்பச்செயல்"

என்ற கூறிய

அந்நாயனர்"தன்மகனைச்சான்றோனெனக்கேட்டதாய்"என்றும், "மகட்காற்

றும் நன்றியவையத்து,

முந்தியிருப்பச் செயல்"

என்றும் இவ்வண்ணமாக

என்கூறவில்லை? இந்தப்

புகல்வரைப்பெறுதல் என்ற

அதிகாரத்தில் அறிவி றல்

மேம்பாடு கூறுமிடம் நான்கு:

அவற்றுள் இரண்டு இங்குக்
காட்டியவை: அவ்விரண்டில்
நூலாசிரியர் மகனுக்கு
அறிவைத்தெளிவுபடுத்தும்
கூற்றுள்ளார். மற்றொன்று
"அறிவறிக்க
மக்கட்பேறல்லபிற" என்பது:
அங்கு 'அறிவு அறிக்க' என்று
வருவதுபற்றியும், "தந்தைமகற்
காற்றும் நன்றி" என்றும்
"தன்மகனைச்சான்றோனெனக்கேட்டதாய்" என்றும்
பின்னே வருபவற்றை
யொட்டியும்,

அக்காலத்தையுணர்ந்து

அறிவுநூல்களைக் கற்றல்

ஆன்றாரிடத்தே

விருந்தியாகக்காணப்படுதல்

என்பதுபற்றியும்இவ்வோரிடத்து

உண்மைஎன்பதற்கு

ஆன்றாரென்றுணர்ந்தோரிடமாகிய"தம்மிற்றம்மக்க

ளறிவுடைமை"என்றமையிட

த்து

மக்களென்னுமைதுப்பற்றி

யுணர்ந்தார்சிலருடனதற்

கு

மறுமிப்பிலை: இதில் என்னதவறு?

அன்றியும்,

இந்தப்புதல்வரைப்பெறுதல்

என்ற அதிகாரத்து "கான்
றேனை கனைக் கேட்டதாய்"
என்பதற்கு 'பெண்மானிடம்பால்
காணுக அறியா மையின் 'கேட்டு'
என்றார்' என்று
பரிமேலழகியார் கூறி
யிருக்கவும் என்கின்றனர்
இங்ஙனம் இலக்கணக்குறிப்பு
அங்ஙனமிருப்பவும் ஆசான் ஏறனனைத்
தாய் தானே
என்னுடைவிடம் கேட்டு
உவப்பதே இயற்கையாதலால்

XVIII

கண்கூடாகக் காணலாமே:
இந்த உண்மையைப்
பரிமேலழகர் கூறியது எவ்வ
ணம் தவறுகும்?

புதல்வரைப்பெறுதல்

என்றது அமைவுடையதாகாது
என்றும், மக்கட் பேறு என்பது
அமைவுடைய தாகுமென்றும்
அன்னர் கூறுகின்றனரே: இது

எவ்வாறுஎன்பது விளங்கவில்லை.
மக்கள்என்பதும் புதல்வர்
என்பதும் பரியாயச்சொல் ஆகாது
என்று அவர்கள்
கருதுகின்றார்களா? புதல்வர்
என்பது ஆண் பெண் என்ற
இருபாலாருங் குழுவிய
கூட்டத்தை என் காட்டாது?
இங்குக் கூறியவாற்றால்
பரிமேலழகர் தாம் கூறிய
பொருட்காகத் தலை யங்கத்தை
மாற்றிக்கொள்ளவேண்டிய
காரணமேயில்லையென்பதுபோதரும்.

அன்றியும்,
பரிமேலழகருரைநடையில்
தலையங்கப்பெயர் ஆசிரியரே
யிட்டது என்ற குறிப்பு,
அவர்வயின் விதும்பல் என்ற
இடத்து எழுதியதைக்
கவனித்தால் தெரியவரும்.

இனி ஒருசாரார்

திருவள்ளுவர் ஜைநராதலால்
அந்தக்கொள்கையையே
திருக்குறளில் கூறியிருக்க,
பரிமேலழகர் அக்கொள்கைக்கு

மாறுகஉரைகூறி யுள்ளாராதலால்,
பரிமேலழகருரை
ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதன்று
என்று கூறுகின்றனர்.
திருக்குறளாசிரியர்
எந்தமதத்தவராகவேனும்
இருக்கட்டும். பெரும்பாலும் பலர்
க்கும் பயன்படுமாறு
தமிழுலகத்துத் தமதுநூலையாத்
திருத்தலால், பொதுவாக உரைகூறுவதே ஆசிரியர்கருத்திற்கு ஏற்குமன்றி,
ஒருசார்மதத்தார்க்கு ஏற்ப வலிந்துபொருள்கூறுதல் ஆசிரியர்கருத்திற்கு
மாறுபடுமென்பது
வெளிப்படை: அன்றியும், ஜைனமதக்கொள்கைக்கு
மாறான சிலபொருள்கள்

திருக்குறளிற்காணப்படுகின்றனவென்பது,
அறத்துப்பாலின் முகப்பிற்
காட்டப்பட்டது: ஆகவே,
அவர்களுரைப்பதைத்
தனியேயமறுத்துக் கூறுதற்கு இங்கு
அவகாசமெடுத்துக்கொள்ளவில்லை.
இப்போது
ஒருகோட்டியார்
பரிமேலழகருரையைத்
தவறென்று கூறுவதுபற்றிச் சில
எழுதியது அன்னாரோடு வாதிக்க
வேண்டுமென்றகருத்தினாலன்று:
அங்ஙன்முறைகூறுவார் தம்

மனத்தில் வேறு எண்ணமே வை
என்ன னிக்கொண்டு
எழுதுவதாகத் தோன்றுவதால்,
அவர்கள் அவ்வாறிருப்பின்
அவர்கள்கருத்தை மாற்ற யான்
வல்லேனல்லேன்: கல்விகற்கும்
மாணாக்கர்
அவ்வாறனைகட்டுரைகளைப்
படிப்பதனால்
பரிமேலழகருரையைக் கற்பதற்கு

முன்னரே அவ்வுரைமீது வெறுப்புக் கொண்டு நீக்காது, சற்றுப் பிறகு அவ்வுரையின்மீது ஒருசாரார்கூறும் குற்றம் எவ்வளவு அமைவுடைத்து என்று ஆராயவேண்டுமென்னுங்கருத்தே யான் இப்போது சிறிது எழுதியதற்குக்காரணம்: பரிமேலழகருரையிற் குற்றங் கூறுவோர் இன்னும்பல கூறியுள்ளாரெனினும் அவற்றுள் தலைமையானசிலவற்றைக் குறித்தே யெழுதி மற்றவற்றை விரிவஞ்சிவிட்டிட்டேன். அடியேன் விரிவஞ்சிச் சிறிதுஎழுதியதையும் பிழையென்று சிலஅறிஞர் கருதுவரோ என்ற அச்சமும் அடியேனுக்கு உள்ளது.

திருக்குறள் வாழ்க : பரிமேலழகருரை வாழ்க.

பொருட்பாலின்

இயல் அதிகாரம்

என்பவற்றின்

அட்டவணை.

அரசியல்.

39. இறைமாட்சி	2	52. தெரிந்துவினையாடல்	115
40. கல்வி	12	53. சுற்றந்தழால்	125
41. கல்லாமை	21	54. பொச்சாவாமை	128
42. கேள்வி	32	55. செங்கோன்மை	135
43. அறிவுடைமை	41	56. கொடுங்கோன்மை	145
44. குற்றங்கடிதல்	48	57. வெருவந்தசெய்யாமை	152
45. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	57	58. கண்ணோட்டம்	159
46. சிற்றினஞ்சேராமை	66	59. ஒற்றுடல்	167
47. தெரிந்துசெயல்வகை	74	60. ஊக்கமுடைமை	173
48. வலியறிதல்	83	61. மடியின்மை	177
49. காலமறிதல்	91	62. ஆள்வினையுடைமை	185
50. இடனறிதல்	99	63. இடுக்கணழியாமை	192
51. தெரிந்துதெளிதல்	107		

அங்கவியல்.

64. அமைச்சு	188	80. நட்பாராய்தல்	332
65. சொல்வன்மை	207	81. பழமை	341

66. வினைத்தூய்மை 214
67. வினைத்திட்பம் 220
68. வினைசெயல்வகை 226
69. தூது 231
70. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல் 239
71. குறிப்பறிதல் 245
72. அவையறிதல் 255
73. அவையஞ்சாமை 263
74. நாடு 270
75. அரண் 280
76. பொருள்செயல்வகை 291
77. படைமாட்சி 301
78. படைச்செருக்கு 311
79. நட்பு 324
82. நிகட்பு 348
83. கூடாநட்பு 355
84. பேதைமை 361
85. புல்லறிவாண்மை 367
86. இகல் 373
87. பகைமாட்சி 379
88. பகைத்திறந்தெரிதல் 385
89. உட்பகை 390
90. பெரியாரைப்பிழையாமை 395
91. பெண்வழிச்சேறல் 402
92. வரைவின்மகளிர் 408
93. கள்ளுண்ணாமை 415
94. சூது 421
95. மருந்து 427

ஒழிபியல்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

100. [illegible]

101. [illegible]

102. [illegible]

435 | 103. சூடிசெயலவலை | 472
441 | 104. உழவு | 477
446 | 105. கள்ளுரை | 484
451 | 106. இரவு | 489
457 | 107. இரவுசெய | 496
462 | 108. கயவர் | 502
468

பொருட்பாவின் பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	26	ரென்றே	ரன்றே
5	32	ஓதிய	ஓதிய
13	15	புணர்பு	புணர்வு
17	3	மொழு	மொழி
24	22	னெய்யே	எயே
27	11	ரனைய்ர்	ரனையர்
34	19	யுடை	உடை
,,	20	உண	யுண
36	8	லுக்	ழிலுக்
47	1	நக	சந
53	25	வான-	வாவன-
54	21	அதற்இ	அதற்கி
56	5	ஸற	மற
61	29	மிக்கக்	மிக்க
64	14	வரல்.	லால்,
67	19	நாதத்	ஜதத்
71	37	சொல்ணு	சொல்லு
78	7	லாம்.	லால்.
,,	,,	வெய்தி	வெய்திய
83	17	வாறு,	வாறு.
87	22	மொழி	மொழித
,,	,,	நா	நு
90	28	வேலை	வெல்லை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
237	35	எதம்	ஏதம்
,,	36	மைபொ	மைப்பொ
239	35	ரொரிய	ரொரியெ
242	1	கசஉ	உசஉ
260	27	குற்றம்.	குற்றம்-
262	9	அறிக	அறிக.
275	37	லல்லா,	லால்
297	39	மலே.	மலே
305	8	பாராச்	பராச்
311	34	பேரே	போரே
335	8	ஆராய	ஆராயா
342	28	'வருவன்'	'வருவன'
353	35	பகைவரா	பகைவராற்
360	1	கூசுo	ஙசுo
369	10	தற்கு,	தற்கு
370	12	இல்	இவ்
371	30	'அதற்கு-	அதற்கு-
377	13	வினர்-	வினவர்-
388	27	விடினும்.	விடினும்
,,	29	அவ்வீ	அல்வீ
395	24	னுமாம்	னும்
404	21	வினையை	வினையை
407	9	'நன்'	'நல்'

95	17	வக்	வர்
111	17	வேண்	வெண்
124	19	த்தார்	த்தாற்
130	7	மலைக்கு	யலைக்கு
131	14	ஊன்றின்	ஊறின்
132	12	மையின்	மையின்
134	29	இச்சி	திழ்ச்சி
137	35	ப்புந்	ப்புக்
144	21	பாருமோ.	பாகுமோ.
146	36	என்ரு து	என்ரு து
147	33	லென்	னென்
151	23	கூறும்	கூரும்
182	7	தற்குக்	கதற்குக்
184	23	ரு	இய
226	32	சேம்	செய்
411	5	போய,	போல,
421	4	(தான்(	(தான்)
,,	13	ளுண்ட	ளுண்ட
422	36	ற்றற	ற்றற்
425	34	கொடுத்	கெடுத்
431	3	பற்றியுய்	பற்றியும்
435	15	லஷை	வகை
448	36	போகச்	போகச்
460	5	வின்றேன்	வின்றேன்
475	5	டது.	டன.
475	7	டன.	டது.
479	21	வுருகம்	வுருவகம்
481	11	கைசெய	கைசெய்
,,	32	நியைந்து.	நியைந்தது.
502	22	காரணத்	காரத்

317-இல் 31-ஆம் வரியிலுள்ள 'நினமிருதியாலமிந்நிலனென்க' என்பதை 32-ஆம் வரியினிறுதியிற் சேர்த்துப்படிக்க. 475-ஆம் பக்கம் 7-ஆவது வரியில் 'நன்கு மதிக்கப்படுவார் தவரே யென்பதாம்' என்ற வாக்கியத்தை எடுத்தவிடவும். சில இடங்களிற் புள்ளி படவில்லை: சிலஇடங்களிற் காற் புள்ளி மூற்றுப்புள்ளி போலுள்ளது: கவனித்துத் திருத்திக்கொள்க. மற்றும் குறைப்பாடுகளும் திருத்திக்கொள்க.

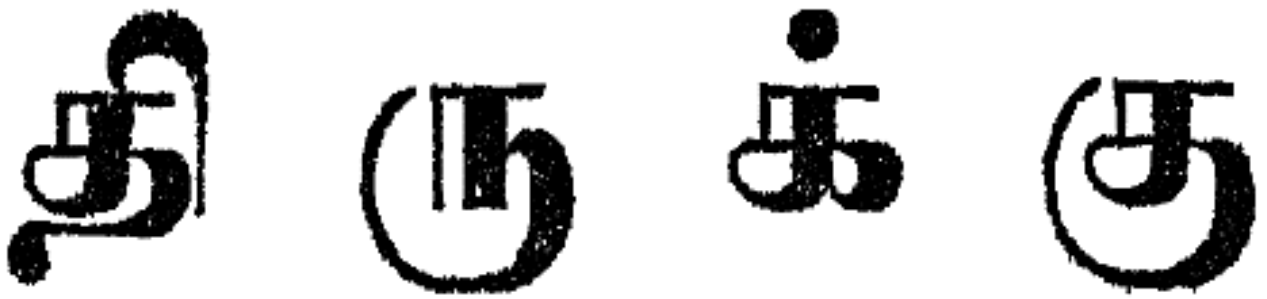

றள்.

பரிமேலழகருரை.

1673/2.

பொருட்பால்.

முதலியல்

அரசியல்.

இனி, இல்லறத்தின்
வழிப்படுவனவாய

பொருளின்பங்களுள் இருமை யும்
பயப்பதாய பொருள் கூறுவான்
எடுத்துக்கொண்டார்.
அது-தன்துணைக் காரணமாய
அரசனீதிகூறவே அடங்கும்.
அரசனீதியாவது-காவலைநடாத்தும்
முறைமை. அதனை அரசியல்,
அங்கவியல், ஒழிபியல் என
மூவகைப்படுத்து,
மலர்தலையுலகிற்கு
உயிரெனச்சிறந்த அரசனது
இயல்பு இருபத்தைந்து

அதிகாரத்தாற் கூறுவான்
தொடங்கி, முதற்கண்
இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

(குறிப்புரை.)

பொருட்பால்-பொருளையுணர்த்தும்
பாகம். வேற்றுமைப் புணர்ச்சி,
இரண்டனுருபும்பயனும்
உடன்தொக்க தொகை.
இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய
பொருளின்பங்களுள்-இருவகை
அறப்பகுதிகளுள் இல்
லறப்பகுதியிற் சேர்வனவான

பொருள் இன்பம் என்னும்
இரண்டு புருஷார்த்தங்களுள்.
பொருளின்பங்களிற்
பற்றுவிடுதலே
துறவாதலால், இவை-
துறவறத்தின் வழிப்படுவன
வல்ல. இருமையும்
பயப்பதாய-இம்மை மறுமை
யென்னும் இரண்டையுந்
தருவதான: தன் அனுபவத்தால்
இம்மையையும் கானம்
மூதலியவற்றால் மறுமையையும்

பொருள் கைகூட்டு மென்க. தன்
- செல்வத்தின்.
அரசனீதி-ராஜதருமம்.
காவலை-குடிகளைக்
காக்குந்தொழிலை.
அரசியல்-அரசனதுதன்மையைக்
கூறும் பாகம். அங்கவியல் -
அரசனுக்கு அங்கமாகிய
மந்திரிமுதலியோரின்
தன்மையைக் கூறுவது:
ஒழிபியல் - இவ்விரண்டு
இயல்புகளிலும் அடங்காமல்

ஒழிந்தவற்றது கன்மையைக் கூறு
வது: இவையும்,
இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்
பொருளு முடன்தொகக்
தொகையே. மலர்தலையுலகிற்கு
- பரந்த இடத்தையுடைய
உலகத்திற்கு. மலர்தலையுலகிற்கு
உயிரெனச்சிறக்க
அரசன்—"நெல்லுமுயிரென்றே
ரீரு முயிரன்றே,
மன்னனுயிர்த்தே
மலர்தலையுலகம், அந்நூல்,

யானுயிரென்ப தறிகை,
வேண்மிகுதாவே
வேந்தர்க்குக்கடனே", என்பது,
புறநானூறு.

அறம்-இம்மைமறுமைவீடென்னும்
மூன்றையுந் தருவதும், **பொருள்**
இம்மை மறுமை
இரண்டையுந் தருவதும்,
இன்பம்-இம்மையொன்றையே
தருவதும்

ஆகியசிறப்பின்தகுதிபற்றி, **அறம்** முதலிலும், அதன்பின் **பொருளும்**, அதன் பின் இன்பமும்நிறுத்தப்பட்டன: இவற்றுள் இரண்டாவதாகியபொருள் முத

லதான அறத்துக்கும்

மூன்றுவகான இன்பத்துக்கும்
காரணமாதல்பற்றிச்
சிங்கநோக்காய்
அவ்விரண்டனிடையில்
வைக்கப்பட்டதென்க.

உ தி

திருக்குறள்

நூகூ - ஆம்

அதிகாரம்.—இறைமாட்சி.

அஃதாவது - அவன்தன் நற்குணநற்செய்கைகள்.

உலகபாலருருவாய் நின்று உலகங் காத்தலின், 'இறை' என்றார்; "திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலக்கண்டேனே யென்னும்" என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

(சூ - ரை.) இறை - தலைவன், அரசன். மாட்சி - பெருமை. இறை மாட்சி - ஆளுமேன்மைத்தகைமை.

அவன்தன் - அவ்வரசனுடைய.

உலக பாலர் - உலகத்தை

ஆள்பவர், அரசர்.

"காத்தற்றொழிற்குரிய

கடவுளாகிய திருமால்தானே

திக்பாலகர் வடிவமாகவும்,

அரசர்கள்வடிவமாகவும் நின்று,

பிராணிகளைக் காத்தலாகிய

தனதுதொழிலை

நடத்துகின்றனன் " என்பது

நூற்றுணிபுஆக்கலால், இறை

என்னுங் கடவுளின் பெயர்,

இங்கே, உபசார வழக்காய்

அரசன்மேல் நின்றதென்க. இனி,
உலகபாலர் உருவாய் நின்று -
உலகபாலகனின் அபிசேகத்தைப்
பெற்று நின்று என்பாருமுளர் :
"அஷ்டதிக்பாலகாதிபர் லோகபாலாதிபதி
மந்த்ராதிபர்நிர்மிதோ நருப :
[அரசன் திக்பாலகனின் எட்டு

அபிசேகங்களால் திருமிக்கப் பட்டுள்ளான்]" என்றது காண்க. "திருவுடைமன்
னரை" என்னும்மேற்கோள், திருவாய்மொழி-நாலாம்பத்து - நான்காந்திரு

மொழி எட்டாஞ்செய்யுளி
லுள்ளது; இதற்கு -
செல்வத்தையுடைய அரசர்க ளெக்
கண்டால் திருமகள்கொழுநனை

நாராயணஸூர்த்தியையே கண்டே
னென்று
கூறுவள் (இம்யகள்) என்று
பொருள். (இங்கு "நாவிஷ்ணு:
ப்ருதிவீ பதிஃ" என்னும்
வடநூல் மேற்கோளின்
கருத்தையும் அறிக.) பெரியார்
என்றது - திருவாய்மொழி
"நூலாசிரியராகிய
சடகோபரென்னும் நம்மாழ்
வாரை; இவர், மெய்ஞ்ஞானமுதிர்ந்த
அருளப்பெற்ற
பிரபந்தஜகூடஸ்தராதலால்

'பெரியார்' என்ற திருநாமத்தால்
சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டனர்
என்க; இதனால்,
பரிமேலழகர்க்கு ஆழ்வார்பக்
கலுள்ள அன்புமிகுதி புலப்படும்.
பணித்தார் - அருளிச்செய்தார்.
இறை - இறைவனுக்குப்
பண்பாகுபெயர். மாட்சி-
பண்புப்பெயர்: மாண்புடைய நற்குண
நற்செய்கைகட்கு ஆகுபெயர்.

நடை. படைகுடி கூழமைச்சு

நட்பாராய்தல்

முடையானரசருள்

ளேறு.

(இ - ள்.) படை - யுடையும், குடி - குடியும், கூழ் - கூழும், அமைச்சு - அமைச்சும், நட்பு - நட்பும், அரண் - அரணும், ஆறுஉம் - (என்றுசொல்லப் பட்ட) ஆறு அங்கங்களையும், உடையான் - உடையவன், அரசருள் ஏறு - அரசருன் ஏறுபோல்வான்; (எ - று.)

ஈண்டு, 'குடி' என்றது -
அதனையுடைய நாட்டினை. 'கூழ்'
என்றது - அதற்கு எதுவாய
பொருளை. அமைச்சு, நாடு,
அரண், பொருள், படை, கட்பு
என்பதே முறையாயினும்,
ஈண்டுச் செய்யுள்நோக்கிப்
பிறழவைத்தார். 'ஆறுமுடையான்'
என்றதனால், அவற்றுள் ஒன்று
இல்வழியும் அரசனிற்கு
செல்வாதென்பது பெற்றும்;
வடநூலார் இவற்றிற்கு
'அங்கம்'எனப் பெயர்

கொடுத்ததூஉம் அதுநோக்கி.

'ஏறு' என்பது - உபசாரவழக்கு.

கூ - ஆம் அதிகாரம் — இறைமாட்சி

கூ

இதனுள், அரசற்கு
அங்கமாவன இவை
யென்பதூஉம், இவைமுற்று
முடைமையே அவன்வெற்றிக்கு
ஏது வென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

(கு-ரை) படை - சேனை.
குடி - குடியிருக்குஞ்
சனங்களையுடையநாடு:
கானியாகுபெயர். கூழ் -
உணவுக்குக்காரணமான
செல்வம்: காரியவாகு பெயர்;
என்றது, தனதானியங்களை.
அமைச்சு - மந்திரித்தன்மை;
மந்திரிக் குப்'பண்பாகுபெயர். நட்பு
- சினேகம்; தொழிற்பெயர்.
இங்கே சினேகிதர்க் குத்
தொழிலாகுபெயர். அரண் -

நாட்டிற்குக் காவலாகிய மதில் முதலியன: பரணம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. எறு - ஆண்சிங்கம். சிங்கம் மிருகங்களுட் சிறந்த காதல்போல, இவன் அரசருட் சிறந்தவனென்க.

காத்தல் தொழில் நடத்துவதில் அமைச்சன் அரசனுக்கு இணையாகின்றவனாதலால், அவனை ஆறு அங்கங்களுள் முதலிலும், அவ்வரசனுலும் அமைச்சனுலுங் காக்கப்படுவதாய்.

மற்றை அரண்முதலிய
அங்கங்கள் நான்கிற்கும்
ஆதாரமாகிற காட்டை
அதன்பின்னும், அக்காட்டிற்கு
உறுப்பாய்க் காவல்செய்வதான
அரணை அதன்பின்னும்,
அக்காட்டாலும் அரணாலும்
ஆக்கவும் காக்கவும் படுவதாய
பொருளை அதன்பின்னும்,
அப்பொருளால் வளர்வதாகிய
படையை அதன்பின்னும்,
அப்படைபோல அரசனுக்குத்
தொழிலில் உதவுவ தான நட்பை

அதன் பின்னும்
வைத்துக்கூறுதல்
முறையாமாறு காண்க;
இம்முறைப்படியே மேல்
அங்கவியலில் அதிகாரங்களை
அடைவுசெய்து கூறுமாற்றையும்
அறிக. செய்யுள் நோக்கி -
பாட்டின் இலக்கணத்துக்கு
முரண்படாதபடி
பொருத்தமாயிருத்தற்கு.
அங்கம் - உறுப்பு. எறுபோல்.
வினை எறு என,
உபமேயத்தினிடத்தில்

உபமானத்தின் தன்மையை
ஏற்றி உபசரித்துக் கூறியபடி;
இது உவமவாகுபெயரின்பாற்
படும். ஏறு - ஆண் மைப்பெயர்.
படைத்தவிய
பெயர்ச்செவ்வெண், இறுதியில்
ஆறு என்னும் தொகை
பெற்றுவந்தது; உம்மை -
இசைத் தென்றறிபொருளில்
வந்த முற்றும்மை. இவை மூற்றும்
உடைமை-இவ்வங்கங்கள்
ஆறையும் உடைத்தா யிருத்தல்.
இக்குறளில் 'உடையான்'

என்பது -

உயர்திணைச்சாதியொருமை

யென்பர், இலக்கணக்கொத்து

உரையில்.

(4)

நஅஉ. அஞ்சாமை யீகை

யறிவுக்க மிந்நான்கு

மெஞ்சாமை

வேந்தற் கியல்பு.

(இ - ள்.) வேந்தற்கு -

அரசனுக்கு, இயல்பு - இ

பல்பாவதூ,—அந்த ஈமை -
திண்மையும், ஈகை -
கொடையும், அறிவு - அறிவும்,
ஊக்கம் - ஊக்கமும், இ நான்கு உம்
- (என்னும்) இந் நான்கு
குணமும், எஞ்ஞாமை -
இடைவிடாதுநிற்றல்; (எ - று.)

ஊக்கம் -

வினைசெய்தற்கண்மனவெழுச்சி.

இவற்றுள் அறிவு, ஏறு
அங்கத்திற்கும் உரித்து; ஈகை,
படைக்குஉரித்து; ஏனைய,

வினைக்குரிய,

உயிர்க்குறுகண்செய்குறள்

ஒன்றுதோன்ற ஏனைய

அடங்கிவருகம்; அவற்றுள் இவை

அடங்கின் அரசற்குக் கெடுகாண

பலவாகம்; ஆகலின், இவை

எப்பொழுதுங்

திருக்குறள்

தோன்றிநிற்றல்

இயல்பாகவேண்டு மென்பார்,

'எஞ்சாணை வேந்தற்கு இயல்பு'

என்றார்.

(கு - வை.) திண்மை - மனவுறுதி;

அஞ்சாதநெஞ்சுபடைத்தல்.

ஊக்கம் - உள்ளக்கிளர்ச்சி;

உற்சாகம் - எஞ்சாமை - குறையாமை, ஒழியாமை

வினைசெய்தற்கண் - ராஜாங்ககாரியம்நடத்துவதில்.

ஆறுஅங்கத்திற்குப் உரித்து - ஆறுஅங்கங்களையுங்கையாடுதற்குஉரியது.

படைக்கு-சேனைக்கு

கையாளுதற்கு. வினைக்கு -

போர்முதலிய தொழிற்கு.
"அறிவருளாணை யச்சமானம்,
நிறைபொறையோர்ப்புக்
கடைப்பிடிமையல், நிணவு
வெறுப் புவப்பிடக்க நாண்வெகுளி,
துணிவழுக்காறன் பெளிமை
யெய்த்தல், துன்ப மின்ப
மிளமைமூப்பிகல், வென்றி
பொச்சாப்பூக்க மறமதம்,
மறவியினை
வுடல்கொளுயிரீக்குணம்",
"துய்த்தல் துஞ்சல்
தொழுதலணிதல், உய்த்த

லாதியுடலுயிரீத் தொழிற்றுணம்"
என்று உயிர்க்குணம்
கூறப்பட்டிருத்தல்; இங்குக்
கருதத்தக்கது. தோன்ற -
தலெடுக்க. தெடுனைபலவாம் -
அதேக காரியங்கள் கெட்டுவிடும்.
இவை - அஞ்சாமை முதலிய
இந்நான்கு குணங்களும். ஊக்கம்
- தொழிற்பெயர்; ஊக்கு-பகுதி,
அம்-விகுதி. (உ)

உ அ உ. தூங்காமை

கல்வி துணிவுடைமை
யிம்மூன்று

நீங்கா நிலனாள்
பவற்கு.

(இ - ள்.) நிலன்
ஆள்பவற்கு - நிலத்தினை ஆளுந்
திருவுடையாற்கு,— தூங்காமை -
(அக்காரியங்களில்)
வினைவுடைமையும், கல்வி -
(அவை அறி கற்கு ஏற்ற)
கல்வியுடைமையும், துணிவு
உடைமை - ஆண்மையுடைமை
யும், இ மூன்றுஉம் - (ஆகிய)

இம்மூன்றுகுணமும், நீக்கா -
(ஒருகாலும்) நீங்கா; (எ - று.)

கல்வியது கூறுபாடு,
முன்னர்க் கூறப்படும்.

ஆண்மையாவது - ஒன்றினையும்
பாராது கடிதிற்செய்வது
ஆகலின், அஃது ஈண்டு
உபசாரவழக் கால் 'துணிவு'
எனப்பட்டது. உம்மை -
இறந்தது கழீஇய எச்சவும்மை.

இவற்றுள், கல்வி, ஆற்று
அங்கத்திற்கும் உரித்து; ஏனைய,

வினைக்கு உரிய. 'நீங்கா' என்பதற்கு, யேல் எஞ்சாமைக்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க.

(கு - னை.) நிலத்தினை ஆளுந் திருவுடையாற்கு - பூமியை அரசாளுஞ் செல்வத்தையுடைய அரசனுக்கு. அக்காரியங்கள் - ராஜாங்கத்தொழில்கள். அனை - அக்காரியங்களை. துணிவு - நிச்சயம். ஆண்மை - பௌருஷமெனப்படும். கல்வியது

கூறுபாடு-படிப்பின்பகுப்புக்கள்.

முன்னர் - இனி யென்ற படி;
இங்கே இடமுன்.

'முன்னர்க்கூறப்படும்' என்றது,
அடுத்த 'கல்வி' என்னும்
அதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில்,
'கற்றற் குரிய நூல்களாவன -
அறநூலும், நீதிநூலும், யாவை
குதிரை தேர் படைக்கலம்
என்றிவற்றின் நூல்களுரும்
முதலாயின' என
உரைப்பதை; அங்கு 'மேல்
"நூங்காமை கல்வி" எனத்

தோற்றுவாய் செய்த

மாட்சியை

விரித்துக்கூறுகின்றனை ன்'

என இதனை

கம்பந்தப்படுத்துவதாம் காண்க.

ஒன்றினையும் ாாாாது -

எந்தக்கடமையையும்

வழுவுதல்செய்யாமல். கடிதின் -

விரைவாக.

நூக - ஆம்

அதிகாரம்.—இறைமாட்சி

துணிதலின் பயனுகிய
ஆண்மையை இங்கே 'துணிவு'
என்றது, காரியத்தைக்
காரணமாக உபசரித்துக்
கூறியதாம்; இதனைக்
காரணவாகுபெய ரென்னலாம்.

மூன்றும் என்றவும்மை
— முற்றுப்பொருளோடு,
(கீழ்க்கவியிற் கூறிய
குணங்களைத் தழுவுதலால்)

இறந்தது தழுவிய
எச்சப்பொருளையும் முடையது.
கல்வியுடைமை,
அங்கங்களாறையும் ஆராய்ந்தற்குப்
பயன்படுவது; மற்றைத்
தூங்காமையும்,
ஆணிவுடைமையும் -
தொழில்செய்தற்குப் பயன்படுவன
வென்க. மேல்எஞ்சாமைக்கு
உரைத்தாங்கு - முன்பாட்டில்
'எஞ்சாமை' என்னுஞ்
சொல்லுக்குப்
பயன்கூறினதுபோல.

'உயிர்க்குணங் களுள்
ஒன்றுதோன்ற வேனைய
அடங்கிவருஞ்; அவற்றுள்
இவையடங்கின், அரசற்குக்
கெடுவன பலவாஞ்; ஆகலின்,
தூங்காமை முதலிய இம்மூன்று
குணங்களும் எப்பொழுதும்
தோன்றிநிற்றல்
இயல்பாகவேண்டு மென்பார்
'நீங்கா நிலனுள்பவற்கு' என்றார்
எனவுரைக்க. மூன்றுஎன்னும்
பெயர் பன்மைகுறிப்பதாதலால்,
நீங்கான்என்னும்

பண்மைமுற்றைறக்கிகாண்டது.

(ங)

ஙசு. அறனிழுக்கா

தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா

மான முடைய தரசு.

(இ - ள்.) அறன்
இழுக்காது - (தனக்கு ஏதிய)
அறத்தின் வழுவாது ஒழுகி,
அல்லவை நீக்கி - அறனல்லவை
(தன் நாட்டின்கண் ணும் நிகழா

மற்)கடிந்து, மறன் இழுக்கர் -
வீரத்தின்வழுவாத, மானம் -
தாழ்வின்மை யினை, உடையது -
உடையான்,—அரசு - அரசன்;
(எ - று.)

அவ்வறமாவது - ஓதல்
வேட்டல் ஈதல் என்னும்
பொதுத்தொழிலி னும்,
படைக்கலம்பயிறல்
பல்லுயிரோம்பல்
பகைத்திறந்தெறுதல் என் னுஞ்
சிறப்புத்தொழிலினும் வழுவாது
நிற்றல்; "மாண்ட,

அறநெறிமுதற் றே
யரசின்கொற்றம்'' என்பதனால்,
இவ்வறம் பொருட்குக்
காரணமாதல் அறிக. அல்லவை -
கொலை, களவு முதலாயின.
குற்றமாய மானத்தின் நீக்குதற்கு,
'மறனிழுக்கா மானம்' என்றார்;
அஃதாவது - ''வீறின்மையின்
விலங்காமென மதவேழமு
மெறியா, னெறுவன்வாய்
நிகராயிலும் பிறர்மிக்கி லென்
றெறியான், மாறன்மையின்
மறம்வாடுமென் றினையாரையு

மெறியா, ஞறன்மையின்
ழுதியாரையு மெறியா
னயிஞ்ழுவன்" எனவும்,
"அழியுநர் புறக்கொடை யயில்* வா
ளொச்சா'ன்
எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு
- அரசனது கன்மை; அம்து -
உபகாரவழுக் கால், அவன்
கன்மேல் நின்றது.
(கு - ரை.)
ஓகியஅறத்தின்-கூறப்பட்ட
கருமவழியில். அறனல்லவை-

அதருமங்கள். நிகழாமல் கடிந்து
- நடவாதபடி நீக்கி. 'மானம்'
என்னும் அதிகாரத்தில்
அதன்தன்மை கூறப்படும்.
வேட்டல் - யாகஞ்செய்தல்,
ஓதல், வேட்டல், ஈதல்
என்பவற்றைநடப் பொதுத்தொழில்
என்றது, அவை அரசர்க்கு
மாத்திரமே யன்றி அந்தணர்க்கும்
வைசியர்க்கும் உரிய அறுதொழி
ற்களிற் சேர்ந்தனவாகலின்.
ஆயுதப்பயிற்சி. பல்

*பிரதிபேதங்கள்:

வேலோச்சான், வாலோச்சு.

திருக்குறள்

உயிரோம்பல் - பலபிராணிகளையும் பாதுகாத்தல். பகைத்திறந்தெறுதல் - பகைவர்களின் பகுப்பைப் போர்செய்து அழித்தல். இவற்றைச் சிறப்புத் தொழில் என்றது, இம்மூன்றும் பிறர்க்கு உரியனவல்லாமல் அரசர்க்கேயுரியனவாதலால். இங்குக் காட்டிய ஆறும், அரசாது தொழிலாம். "மாண்டஅறனெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்" என்ற மேற்கோள், புறநானூறு - நடு - ஆம் பாட்டிலுள்ளது; மாட்சிமைப்பட்ட தருமவழியைக் காரணமாகவுடையது அரசனதுவெற்றி என்பது, இதன்பொருள்: மேல் செங்கோன்மை' என்னும் அதிகாரத்தில் "வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன், கோலதூஉங் கோடாதெனின்" என்றதனாலும், அரசனது செங்கோலின் முறைமையே வெற்றிக்குக் காரணமாதலறியப்படும். குற்றமாய மானம் - தீரகங்காரம். அஃதாவது - மறனிழுக்காமானமாவது. "வீறின்மையின்" என்னும் மேற்கோள், சீவகசிந்தாமணி - மண்மகளிலம்பகம் - கசுo - ஆம் பாட்டு; '(தனக்கு எதிர்ப்பாரின்மையின்) வேலுழவன் மதவேழத்தை யெறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பர் என்று நினைத்து அதனாலே வெற்றியின்மையின் வேழத்தையும் வெட்டாதும், முன்புவெட்டுண்டவர் தனக்கு ஒப்பாராயினும் பிறர்படை தீண்டின எச்சிலென்று அவரையும் வெட்டாதும், தனக்கு இளையாரையும் நிகரன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டாதும், அறமன்மையின் தன்னின்மூத்தோரையும் வெட்டாதும் நின்று னென்க' என்பது, நச்சினார்க்கினியருரை. "அழியுநர் புறக்கொடையில்வா ளோச்சா" என்ற மேற்கோள், புறப்பொருள்வெண்பாமாலை-வஞ்சிப்படலம்-உo-ஆம் பாட்டு; (கழிஞ்சி.) "அழியுநர் புறக்கொடை யில்வா ளோச்சாக், கழிதறுகண்மை காதலித்துரைத்தன்று" என்பதில் உள்ளது; (ஒருவீரன்) தனக்குக்கெட்டோடுவார் முதுகுபுறத்துக் கூரியவாளோச்சாத மிக்கமனப்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது என்று இதன்பொருள்: "கான்படு தீயிற்கலவார் தன்மேல்வரினும், தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன்-வான்படர்தல், கண்ணிய பின்னன்றிக் கறுத்தார்மறந்தொலதல், எண்ணெய்பின் போக்குமோ வெஃகு" என்பது - இதற்கு உதாரணம். "இன்றுபோய்ப் போர்க்கு, நாளைவாவெனநல்கினன் நாகினங்கழுகின், வாளை தாவுறுகோசல

காதலைவிட்டு நீங்கல்' என்னும் இவ்வதிகாரத்தின் முதல் குறளில்
மேல் - அவன்மேல். அரசு - பண்பாகுபெயரென்க. முன்னே 'அறன்'
என வந்ததனால், அல்லவை - பாவமாயிற்று. மேல் 'குற்றங்கடிதல்' என்ற
அதிகாரத்தில் 'மாட்சியான மானத்தின் நீக்குதற்கு, ஈண்பிறந்த மான
மென்னூர்; அஃதாவது-அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தை தாய்என்றஇவரை வணங்காமையும்,முடிக்கப்படாதாயினும்கருதியது
முடித்தேவிடுதலும் முதலாயின' என உரைப்பதை இங்கே யறிக. "அடிநிழ
லரசரை யளிக்கு மாய்கதிர், முடிநிழல் மூனிவரர் சரண மூழ்குமே" என்ற
இதுபோல்வன, மறனிழுக்கா மானத்தின்பாற்படு மென்க.

நடநிரு. **இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த**
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(சு)

நூகூ - ஆம்

அதிகாரம்—இறைமாட்சி

எ

(இ - ள்.) இயற்றல்உம் -

(கணக்குப் பொருள்கள்
வரும்வழிகளை மேல் மேல்)
உளவாக்கலும், ஈட்டல்உம் -
(அங்ஙனம்வந்தவற்றை)
ஒருவழித்தெதா குத்தலும்,
காத்தல்உம் -
(தொகுத்தவற்றைப்
பிறர்கொள்ளாமற்) காத்தலும்;
காத்த வகுத்தல்உம் -
காத்தவற்றை
(அறம்பொருளின்பங்களின்
பொருட்டு) விடுத்தலும், வல்லது -
வல்லவனே,—அரசு - அரசன்;

(எ - று.)

ஈட்டல், காத்தல்,
வகுத்தல் என்றவற்றிற்குவற்ப,
இயற்றலென்ப தற்குச்
செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது.
பொருள்களாவன - மணி, பொன்,
நெல் முதலாயின. அவைவருங்
வழிகளாவன - பகைவரை
அழித்த லும், நிறைகோடலும்,
கண் நாடு கலெய்ளித்தலும்
முதலாயின. 'பிறர்' என்றது -
பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார்,

வினைசெய்வார் முதலாயினர்.
கடவுளர் அந்தணர் வறியோர்
என்ற இவர்க்கும் புகழிற்கும்
கொடுத்தலை அறப்பொரு
ளுட்டாகவும், யானை குதிரை
படை நாடு அரண் என்ற
இவற்றிற்கும் பகை
யொடுகூடலிற்பிரிக்கப்படுவார்க்கும்
கண்ணிற்பிரிதலிற்
கூட்டப்படுவார்க்கும் கொடுத்தலைப்
பொருட்பொருட்டாகவும்,
மண்டபம் வாவி செய்குன்று
இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும்

ஐம்புலன்களால்
நுகர்வனவற்றிற்கும் கொடுத்
தல் இன்பப்பொருட்டாகவும்
கொள்க. இயற்றல் முதலிய
வினைகளுள் செய்தல்
அரிதாகலின், 'வல்லது' என்றார்.

இவை நான்குபாட்டானும்,
மாட்சியே கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒருவழித்
தொகுத்தல் -
ஒருங்குசேர்த்துவைத்தல். விடுத்
தல் - செலவுசெய்தல்.

செயப்படுபொருள் - 'தனக்குப்
பொருள்கள் வரும் வழிகளை'
என்பது. மனி - இரத்தினம்.
நிறைமொழிகாடல்-சுப்பங்கொள்ளுதல்.
நாடு
தலையளித்தல்-நாட்டிலுள்ள குடிகளை
நன்றாகப்பாதுகாத்தல்.
வினைசெய்வார் - தொழில்செய்யும்
பரிவாரங்கள். கடவுளர் - தேவர்.
வரியோர்-எழுகள்.
படை-காலாட்சேனை;
ஆயுதமென்றும் கொள்ளலாம்.
பகையொடு கூடலின்

பிரிக்கப்படுவார் - பகைவரோடு
கூடியிருக்கலால் அங்ஙனம்
கூடாத படி பிரிக்கப்படுதற்கு
உரியவர். தன்னிற்பிரிதலின்
கூட்டப்படுவார்-தன்னை
விட்டுநீங்குதலால் அங்ஙனம்
நீங்காதபடி
சேர்க்கப்படுதற்குஉரியவர்.
("பகை யுடன்கிடந்த
நிலபிரிவழக்கினைப்,
பொருந்தலும் பிரிக்தலும்
பொருபகை காட்டலும்" என்பது,
சல்லாடம்.) வாவி-நீர்நிலை.

செய்குன்று-செயற்கை மலை;
இயற்கைமலைகள்போலப்
படைப்புக்காலத்திற்
படைக்கப்பட்டன வல்லாமல்
இடையிலே
விளையாட்டின்பொருட்டு
மலைபோலச் செய்யப் படுவது.
இள மரக் கா - இளமையான
மரங்களையுடையசோலை; உத்தி
யானவனம்;
சிங்காரப்பூந்தோட்டம்.
ஐம்புலன்களான் நுகர்வன -
சுவையி னியநல்லுணவு,

சுகந்தப்பூச்சு, இலைக்கருவி,
பஞ்சணை, கண்ணுக்கினிய
பொருள்கள் முதலியன.

மாட்சியே -
இறைமாட்சிமாத்திரமே; இவ்
வதிகாரம் - மேல் ஐந்து கவிகளில்
பயனும்
உடன்கூறப்படுவதினின்று நீக்கு
கற்கு வந்தது. இயற்றல் -
இயலச் செய்தல்;
இயலுதல்-உண்டாதல். காத்த-
பெயர். அரசு என்பது -
பொருளால் உயர்திணையாயினும்,

சொல்லால் அஃ அ

திருக்குறள்

றிணையாதலால், வல்லது

என்னும் அஃறிணைப்பயனிலை

கொண்டது; இனி. உடையதும்

வல்லதும் அரசிலக்கணம் எனவும்

கூறலாம்.

" ஐவகை மரபி னரசர்

பக்கமும் " எனத்

தொல்காப்பியப் பொருளதி

காரத்துப் புறத்திணையியலிற்

கூறியதும், உரையும் இங்கே
அறியத்தக்கன:

" அலப்துஞ்சைசவலிப்பேத்
லப்தம்ரகூத்ப்ரயத்நத ஃ
—ரக்ஷிதம்வர்த்தயேச் சைசவ
வ்ருத்தம்பாத்ரேஷ்வநிக்ஷிபேத்
[அரசன்
அடையப்படாதபொருளை அடைய
விரும்புக:
அடைந்தபொருளை முயற்சியோடு காக்க:
காத்தபொருளை வளர்க்க:
வளர்த்தபொருளைச்

சற்பாத்திரத்துவைக்க]" என்ற
மநுதர்மசாஸ் திரம் இக்குறளோடு
ஒப்புநோக்கத்தக்கது.
(ரு)

நடிசு. காட்சிக்
கெளியன் கடுஞ்சொல்
னல்லனேண்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்,

(இ - ள்.)
காட்சிக்கு-(முறைதவேண்டினார்க்கும்
குறைதவேண்டினார்க்கும்)

காண்டற்கு, எளியன் -
எளியனுய், (யாவர்மாட்டும்),
கடுஞ் சொல்லன் ; அல்லன்எவ் -
கடுஞ்சொல்
லல்லனுமாயின்,—மன்னன்-அம்மன்னனது,
நிலம்-நிலத்தை,
மீக்கூறும்-(எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்துக்கூறும்,
(உலகம்). முறைறவேண்டினர்
- வலியரால் நலிவெய்தினர்.

குறைறவேண்டினர் -
வறுமையுற்று இரந்தார்.
காண்டற்கு எளிமையாவது -
போர் அத்தானைக்

கண் அந்தணர் சான்றோர்
உள்ளிட்டாரோடு
செவ்வியுடையனுயிருத்தல்.

கடுஞ்சொல் - கேள்வியினும் *வினையினும் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக் கூறுமெனவே, மன்னனுமீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக் கூறுதல் - இவன்காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலிய இன்றி யாவர்க்கும்
பேரின்பந்தருதலின்
தேவருலகினும் நன்றென்றல்.
'உலகம்' என்னும் எழு
வாய் வருவிக்கப்பட்டது.

(கு - னை.) முறை

வேண்டினர் - முறைகழி
விரும்பி வந்தவர். காண்
டற்கு எளியனுய் - எளிதிற்
காணத்தக்கவனுய். யாவர்மாட்டும்
- மந்திரி முத
லிய தனது
பரிவாரங்களிடத்தும், குடிகள்
முதலியோரிடத்தும் என்றபடி.
கடுஞ்சொல்ல னல்லன் -
கடுமையான சொற்
சொல்லாதவன். நிலத்தை -
இராச்சியத்தை.
எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துக்

கூறும் உலகம் - மற்றை
எல்லா விராச்சியங்களினும்
மேம்படுத்திக் கூறுவர்
உயர்ந்தோர். வலியரால்
கலிவுளய்திலர் - கம்மினும்
பலசாலிகளால் வருத்தமடைந்து
வந்தவர். வறு
மையுற்று இரந்தார் -
தரித்திரத்தன்மை யடைந்து
யாசிக்கவந்தவர். பேர்
அத்தாணிக்கண் - பெரிய
அரசாட்சிமண்டபத்திலே.

அந்தணர் சான்றோர்
உள்ளிட்டாரோடு - பிராமணர்
மற்றைச்சாதியிலுள்ள அறிவால்
நிறைந்தவர்
மூதலியோரோடு.
செவ்வியுடையவ
ரிருத்தல்-யாவரும் வந்து
தடையின்
றித் தன்னைக்கண்டு பேச
அவகாசமுடையவரையிருத்தல்.
கேள்வியிற் கடி
யவாய சொல் - கேட்பதற்கு
இனியவல்லாத சொல்;

பி - மீ: வினாவினும்.

ஈக - ஆம்
அதிகாரம்.—இறைமாட்சி

சொல்-தொழிலில் தீமை
படப்படனவான சொல்:
இப்படிப்பட்ட குற்றமற்ற
அரசனது ராச்சியத்தை
உயர்ந்தவர்

மேம்படுத்துச்சொல்வர்
என்றதனால், அவ்வாசானே
மேம்படுத்துச்சொல்லுதல்
அருந்தாபத்தியால் காணே
பெறப்படுதல் காண்க. முதலிய -
முதலானவை. உலகம் -
தோன்று எழுவாய். (சு)
கூடினை. இன்சொலா
லீத்தளிக்க வல்லாற்குத்
தன்சொலாற்
றுன்கண் டீனத்திவ்
வுலகு.
(இ - ள்.) இன் சொலால்

- இனியசொல்லுடனே, ஈத்து - ஈதலைச் செய்து, அளிக்க வல்லாற்கு - அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு,—இ உலகு - இவ் வுலகம்,—தன் சொலால் - தன்புகழோடு மேவி, தான் கண்ட அனைத்து - தான் கருதிய அளவிற்றாம்; (எ - று.)

இன் சொல் - கேள்வியினும் *வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன

கொடுத்தல். அளித்தல் - தன்பரிவாரத்தானும் பகைவராதலும் நிலைபடாமற் காத்தல். இவை அரியவாகலின் 'வல்லாற்கு' என்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலின் 'இவ்வுலகு' என்றுங் கூறினார். கருதிய அளவிற்றாதல் - கருதிய பொருளெல்லாஞ் சுரத்தல்.

(கு - ளை.) அளிக்க - அருள்செய்ய, காக்க. மேவி - பொருந்தி. தான் கருதிய அளவிற்றும் - தான்நினைத்த

அளவினையுடையதாம்.

இன்சொல் - கேட்பதற்கு
இனியதும் நன்மைப்பயனை
விளைப்பதுமான
சொல். கண்பரி வாரம்
நிவுபடுத்தின் அகப்பகையும்,
பகைவர்நிவுபடுத்தின்
புறப்பகையு மாம்.

நிவுபடாமல்-துன்பப்படாமல்.
மண்முழுதும்-பூலோக
முழுவதையும். ஆளும் - ஆள்வான்.
சொல்லால் என்றவிடத்து,
ஆல் உருபு - ஒடு வுருபின்

பொருளது; "தாங்குகையா
லோங்குநடைய"
என்றவிடத்துப் போல. கண்
டனைத்து - கண்டவனைத்து
என்றதன் தொகுத்தல்.
சுரத்தல் - மேன்மே லுண்டாதல்.
இன்சொல்லோடு
ஈத்தளிக்கவல்ல அரசனுக்கு
இவ்வுலகு அவன் கருதிய
பொருளெல்லாஞ்
சுரக்குமென்பதாம்.
(எ)

நடஅ. முறைசெய்து

காப்பாற்று மன்னவன்
மக்கட்
இறையென்று வைக்கப்
படும்.

(இ - ள்.) முறை செய்து - (தான்) முறைசெய்து, காப்பு ஆற்றும் - (பிறர் கலியாமற்) காத்தலையுஞ் செய்யும், மன்னவன் - அரசன், மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும் - (பிறப்பான் மகனேயாயினும் செயலான்) மக் கட்குக் கடவுளென்று

வேறுவைக்கப்படும்; (எ - று.)

முறை - அறநூலும் நீதிநூலும் சொல்லும் நெறி. பிறர் என்றது, மேற் சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல் - மக்களிற்பிரித்து உயர்த்துவைத்தல்.

(சு - ரை.) முறை செய்து - நீதியை நடத்தி. பிறர் - அகப்பகைவரும் புறப்பகைவரும். பிறப்பான் மகனேயாயினும் - ஜன்மத்தால் மனிதனேயானலும்.

செயலான் - தொழிலால். மக்கட்கு
- மனிதர்க்கு.
வேறுவைக்கப்படும் - தனியே
சிறப்பித்து மதிக்கப்படுவான்.
அறநூல் - தருமசாஸ்திரம்.
நீதிநூல்.

---

* பி - ம்: விளாவிலும்.

நீதிசாஸ்திரம். மேற்சொல்லியாரை என்றது, 'தன்பரிவாரத்தானும் பகைவ ராலும்' என முன்பாட்டிற் கூறப்பட்டவரை. காப்பு ஆற்றும் - காத்தலைச் செய்யும. "அனேகோர்க்குந் தெய்வம், இலமுகப் பைம்பூ ணிறை" எனப் பின்னுள்ளார் கூறியதுங் காண்க. இக் குறளின்கருத்து கௌடில்யர் அர்த்த சாஸ்திரத்தில் வந்துள்ளது. (அ)

உதா. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்

கவிகைக்கீழ்த்

தங்கு முலகு.

(இ - ள்.) சொல்-(இடிக்குந் துணையாயினர்)சொற்களை, செவி கைப்ப-(தன்) செவி பொறுதாகவும், பொறுக்கும் - (வினவுநோக்கிப்) பொறுக்கும், பண்பு உடை - பண்புடைய, வேந்தன் - அரசனது, கவிகை கீழ் - குடை நிழற்கண்ணே, தங்கும்—, உலகு - உலகம்; (எ - று.)

'செவிகைப்ப' என்றதற்கு ஏற்ப, 'இடிக்குந்துணையார்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின் புலத்தைச் செவிமேல் ஏற்றி, 'கைப்ப' என்றார்.

பண்புடைமை - விசேடவுணர்வினைதல்.
மண்முழுதுந் தானே ஆளும் என்பதாம்.
*அறநீதிகளில்

கவருமையின்,

(கு - ரை.) இடிக்குந்
துணையாயினர் சொற்கள -
தன்னை நெருக்கித் தனக்கு
அறிவுகூறுந் துணைவரான
அமைச்சர் புரோகிதர் முதலிய
பேரறி

வுடையார் சொலலும் வார்த்தைகளை; "இடிக்குந்துணையாரை யாள்வாரை யாரே, கெடுக்குந் தகைமை யவர்" என்பர், மேல் பெரியாரைத்துணைக் கோடல் என்னும் அதிகாரத்தும். தன் செவி பொருதாகவும் - தன்காது கேட்கச் சகியாததாகவும். வினவுநோக்கிப் பொறுக்கும் - அவற்றுளுண் டாகும் நற்பயனை நோக்கிக் கேட்டுப் பொறுக்கிற; இதனால், "இனியவ ரென்சொலினு மின்சொல்லே யின்றூர், கனியு மொழியுங் கடுவே—அனல் கொளுந்தும்,

வெங்காரம் வெய்தெனினு
நோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்பச்,
சிங்கி குளிர்ந்துங்கொலும்"
என்றபடி இதமானவார்த்தை
அப்பியமாயிருப்பி னும்
அதனைக்கொள்ளல்
வேண்டுமென்க. பண்பு -
நற்குணம். குடைநிழற் கண்
என்றது;
அரசாட்சியின்கீழென்றபடி.
உலகம்-உலகமுழுவது மென்க.
இடக்குந்துணையார் -

உறுதிகூறுவோர். செவி வெறுப்ப
என்ன வேண்டிய விடத்துச்
செவிலைகப்ப என்றது,
ஒருவகைக **உபசாரவழக்கு.**
இதனால், செவிபொருட்காக
எனப்பட்டது. புலத்தை -
உணர்ச்சியை. அறநெறிகளில் -
கருமத்திலும் நீதியிலும். கவிகை -
கவிதலையுடையது; குடைக்குத்
தொழி
லாகுபெயர். அரசாட்சியைக்
குடையென்பது, கவிமரபு.

"மருளறு காரணங் காரியம்
பெறாது வந்துறழும், இருளறு
மொண்குணப்பேர் குணிப்பேர்
வினையோடினையயும்,
பொருள்வினை
மற்றோர்பொருளினுங் தோன்றும்
புலத் தொடுமாம், தெருளுரு பண்பு
புலனிலை மாறியுஞ்
சேர்ந்திடுமே" என்னும்

பி - ம்: அறநீதிகளில் தவறுமையாலும் இடிக்குந்துணையாயினர்
துணையுடைமையாலும்.

அதிகாரம்—இறையாட்சி

கக

பிரயோகவிவேகவி தியையும்,
'இன்சொல், வன்சொல்,
மதுரகவி, செவி
கைப்பச் சொற்பொறுக்கும்
என்னும் உபசாரங்களெல்லாம்
பண்பு புலன்மாறி
வந்தன' என்ற அதன்
உரையின் பகுதியையும் இங்கே

யுணர்க. "நாற்றங்
கேட்டலுங் திண்ண நயப்பது",
"மைத்தாரை மாரி யொப்பார்
மாணுட நாற்
றங் கேட்டு" என்பனவும் இதன்
இனமாம்.

(கூ)

நூகூ. கொடையளி
செங்கோல் குடியோம்ப
ணண்கு
முடையாணும் வேந்தர்க்
கொளி.

(இ - ள்.) கொடை - (வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன) கொடுத்தலும், அளி - (யாவர்க்குந்) தலைபளி செய்தலும், செங்கோல் - முறைசெய்தலும், குடி ஓம்பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைப் பேணலும், நான்கு உம் - (ஆகிய) இந் நான்குசெயலையும், உடையான் - உடையவன், — வேந்தர்க்கு ஒளி ஆம் - வேந்தர்க்கெல்லாம்

விளக்காம்; (எ - று.)

தலையளி - முகமலர்ந்து இனியகூறல். செவ்விய கோல் போறலின்,

செங்கோல் எனப்பட்டது. குடியோம்பல் என எடுத்துக் கூறினமையால், *களர்ச்சிபெற்றும்; அஃதாவது-ஆறில் ஒன்றாய பொருள்கண்ணேயும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறு கோடலும், *இழுக்கல் வேண்

டின் இழக்கலுமாம்.

சாதிமுழுதும் விளக்கலின்,
'விளக்கு' என்றார். ஒளி -
ஆகுபெயர்.

இவையைந்துபாட்டானும்,
மாட்சியும் பயனும்
உடன்கூறப்பட்டன.

(கு - னை.) தலையளி -
யிக்க அன்பு. முறை செய்தல்
- நீதிநூல்முறை
ஆராய்ந்துசெலுத்துதல்.
பேணல்-விரும்பிப்பாதுகாத்தல்.

பெயர்ச்செவ்வென்ன நான்கு என்ற
தொகை பெற்றது;
உம்மை-முற்றுப்பொருளது.
ஒளி-ஒளியை யுடைய
விளக்குஞ்சுப்
பண்பாகுபெயராய், விளக்குப்போன்றவ
னென்றவிடத்து ருளில்
உபசாரவழக்காம். விளக்கு -
பொருள்களைவிளங்கச்செய்வதுபோல,
இவன் அரசுக்குமுழுவதையும்
விளங்கச்செய்வ னென்க.
இனிய - நல் வார்த்தைகளை.
செவ்விய சோல் போறலின் -

கோணைவில்லாத கோல்போல
இருத்தலால். செங்கோல் -
உவமவாகு பெயர்; இதன்
எதிர்மொழி-வளைந்த கோல்: அது
- கோணியகோல் போல நீதி
வழுவுவது. 'செங்கோன்மையா
வது - அரசனற்செய்யப்படும்
முறையினது தன்மை;
அம்முறை, ஒருபாற் கோடாது
செவ்வியகோல்போறலின்
செங்கோ லெனப் பட்டது;
வட நூலாரும் தண்டம் என்றார்'

எனவும், 'கொடுங்கோன்மை'
யாவது - அரசன் முறையினது
கொடுந்தன்மை; ஈண்டும்
உவமையின்பெயர் பொருண்மே
லாயிற்று' எனவும், மேல்
'செங்கோன்மை',
'கொடுங்கோன்மை' என்னும்
அதிகாரங்களில்
உரைப்பவற்றை அறிக.
குறிக்கோளாவது தாழ்ந்த குடியே
யாதலால், அவ்வகைமொழி
வருவிக்கப் பட்டது. கீழ்

'இல்வாழ்க்கை' என்னும்

அதிகாரத்தில் "தெய்வப்புலத்தார்

---

* பி-ம்: வறுமை நீங்காவழி இழத்தல் வேண்டின்.

திருக்குறள்

தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்றாங்கு, ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை" என்றபடி பிதிருக்கள், தேவர்கள், விருந்தாளிகள், சுற்றத்தார், தான்

என்று சொல்லப்பட்ட

ஐவர்க்குஞ் செய்யத்தக்க

கடமைகளைச் செய்வதற்கு

ஐந்துபாகம் வேண்டுதலால், குடிகளது விருவாய்ப்பொருளுள் ஆறிலொரு பாகமே அரசனுக்கு இறைப்பொருளாயிற்று; 'அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றுயிற்று, இவ்வையம்புலத்துக்கும் ஐந்துகூறுவேண்டுதலான் என் பதறிக' என்று அங்கு உரைத்துப்போந்தார். இங்கே "ஆறிலொன் றற மென வருளினல்லதொன்று, ஊறுசெய் துலகினிலுவப்பதில்லையே" என்ற சூளாமணியையும் உணர்க. "குடிதளர்வுற்றகாலைக் கொள்பொருளாறி லொன்றும், விடுவது செய்து" என்றது, விநாயக புராணம். கோடல் - கொள்ளுதல். மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன - இறைமாட்சியும்

அதனுலாகும்
பிரயோசனமும் ஒருங்கு
சொல்லப்பட்டன.

(கஏ)

ச0-ஆம்
அதிகாரம்—கல்வி

அஃதாவது - அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல்.

அவையாவன - அறநூலும், நீதிநூலும், யானை குதிரை தேர் படைக்கலம்

என்றிவற்றின் நூல்களுந் முதலாயின.

அரசன் அறிவுடையனாய்க்கால் தன் னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல்நோக்கி இஃது

அரசியலுள்
வைக்கப்பட்ட. தாயினும்,
யாவர்க்கும் உறுதிபயத்தற்
சிறப்புடைமையின்
பொதுப்படக் கூறுகின்றார்.
மேல் "தூங்காமை கல்வி" எனத்
தொற்றுவாய்
செய்த மாட்சியை
விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃது
இறைமாட்சியின்பின்
வைக்கப்பட்டது.
(கு-ரை.)

ஆயக்கால்-ஆளுல். மன்
உயிர்க்கும்-(உலகத்தில்)
நிலைபெற்ற
பிராணிகட்கும். உறுதிபயத்தற்
சிறப்பு-நன்மை வினைத்தலாகிய
பெருமை.
மேல் - முன்னதிகாரத்தில்
மூன்றுஞ்செய்யுளில்.
தோற்றுவாய்-தொடக்கம்.

நடுக. கற்க கசடறக்
கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக.

(இ - ள்.)

(ஒருவன்),—கற்பனை -

கற்கப்படும் நூல்களை, கசடு அற-

பழுதற, கற்க—; கற்றபின்-(அங்ஙனம்)கற்றால், அதற்கு தக-அக்கல்விக்குத் தக, நிற்க - (அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே) நிற்க; (எ - று.)

'கற்பவை' என்றதனால், அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் உறுதிப் பொருள் உணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னூட்புல் பிணிச்சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றும். கசடறக்கற்றலாவது-விப

ரீதஜயங்களைநீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர்பலருடனும் பலகாலும்பயிறல். நிற்றலாவது - இல்வாழ்வுழி "கருமமு முள்படாப் போகமும் திவ்வாத், தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்" தலினும், துறந்தழித் தவத்தான் "மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும் வழுவாமை.

௫0 - ஆம் அதிகாரம்—கல்வி

கங்

சிறப்புடைமகற்காயின்

கற்றல்வேண்டு மென்பதூஉம்,

அவனுற்கற்கப் படும் நூல்களும்
அவற்றைக் கற்குமாறும்,
கற்றதனுற் பயனும் இதனுற்

கூறபபடடன.

(கு - ரை.) கற்கப்படும் -
கற்றற்குரிய. பழுது அற - குற்ற
மில்லாமல். கற்க -
படிக்கக்கடவன்; வியங்கோள்.
அக்கல்விக்குத்தக -
அந்தக்கல்வியறி விற்குப்
பொருந்த; அக்கல்வி
ஏடடுச்சுரைக்காய்போய்விடாமலென்றபடி.

அவை - அந்தச்சாஸ்திரங்கள்.
நெறிக்கண்ணே - சன்மார்க்கத்தில்.
உறுதிப் பொருள் - புருஷார்த்தம்.
பிறபொருளுணர்த்துவன -
உறுதிப்பொருளே யுணர்த்தாத
களவுநூல் காமநூல்போல்வன.
சில் நாள் பல் பிணிச் சிற்றறி
வினர் - சில வாழ்நாளையும்
அவற்றிற் பலவகை
நோய்களையும் குறைவான
அறிவையுமுடையவர். இங்கே
"கல்விகரையில
கற்பவர்நாள்சில, மெல்ல

நினைக்கிற் பிணிபல - தெள்ளிது,
ஞராய்ந்தமைவுடைய கற்பவே
நீரொழி யப், பாலுண்குருகிற்
றெரிந்து" என்ற
நாலடியார்செய்யுளை யறிக.
விபரீதம் - திரிபுணர்பு:
ஒன்றறமற்றொன்றாகமாறுபட
அறிதல். ஐயம் - சந்தேக வுணர்வு.
பயிறல்-பயிலுதல், பழகுதல்.
இல்வாழ்வுழி-இல்லறத்தில்வாழ்கிற
பொழுது. "கருமமு முள்படாப்
போகமுந்துவ்வாத், கருமமுந்
தக்கார்க்கே செய்யா" என்பது,

நாலடியாரில் 'அறிவுடைமை'
என்னும் அதிகாரத்தி லுள்ளது.
(அறம் பொருள்களுக்குக்
காரணமான) முயற்சிகளையும்
உடன்பட் டுச் செய்து (அவற்று
ளுள்ளனவாகும்) இவ்வுல க
இன்பங்களையும் அனுப விக்க
(த் தானம்முதலிய)
அறத்தொழில்களையும்
(அறிவொழுக்கங்களால்)
தகுதியுடையவர்க்கேசெய்து
என்பது, முன்னிரண்டடியின்
பொருள். துறந்துழி -

இவ்வாழ்க்கையைத்
துறந்தபொழுது. மெய் உணர்தல்
- பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின்
காரணங்களையும் விபரீத
ஐயங்களால் அன்றி உண்
மையால் உணர்தல்; இதனை,
வடநூலார் 'தத்வஞானம்' என்பர்.
அவா அறுத்
தல்-அத்தத்துவஞானத்தால்
ஆசையை யொழித்தல். சிறப்பு
உடை-பெருமை யுடைய:
மூக்தியடைதற்கு உரிய
என்பாருமுளர். மற்று

ஆயின்-மனிதனுக் காலுல். கற்கும்
ஆறு - படிக்கும் வழி; 'கசடற'
என்றது. கற்றதனற்பயன்-
அறமாதியான உறுதிப்பொருளை
யுணர்த்தும் நூல் கூறும் வழியிலே
நிற்றல். [illegible]. என்னென்ப
வேனை யெழுத்தென்ப
விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு
முயிர்க்கு.
(இ - ள்.) (அறியாதார்),
என் என்ப-என்னினென்று
சொல்லுவனவும்,

ஏனை எழுத்து என்ப -

மற்றையெழுத்தினன்று சொல்லுவனவும்,

இ இரண்டு

உம் - ஆகிய

கலைகளிரண்டனையும்,—(அறிந்தார்),—வாழும் உயிர்க்கு -

சிறப் புடையுயிர்கட்கு, கண் என்ப

- கண்ணென்று சொல்லுவர்; (எ

- று.)

எண் என்பது - கணிதம்;

அது - கருவியும், செய்கையும் என

இருவகைப்

படும்: அவை ரம்பம் முதலிய

நூல்களுட் காண்க. எழுத்து

எனவே, அக
மேறி ஏற்றுமை'யுடைய
சொல்லும் அடங்கிற்று.
இவ்விருதிறமும் அறமுதற்
பொருள்களைக் காண்டற்குக்
கருவியாகுலின்
கண்ணெனப்பட்டன. அவை

கற்

றி

ருக்குறள்

கருவியாதல் "ஆதி முதலெழிய
வல்லாதன வெண்ணி,
னீதிவழுவா நிலை

மையவான் - மாதே,
யறமார்பொருளின்பம்
வீடென்றிவற்றின், நிறமாமோ
வெண்ணிறந்தாற் செப்பு,"
"எழுத்தறியத்தீரு மிழிதகைமை
தீர்ந்தான், மொழித்திறத்தின்
மூட்டறுப்பானை -
மொழித்திறத்தின், மூட்டறுக்க
நல் லோன் மூதுரைாற்
பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்து
வீடுபெறும்" இவற்றுள் அறிக.
'என்ப' என்பவற்றுள், முன்னைய

இரண்டும் - அஃறிணைப்பன்மைப்
பெயர்; பின்னது -
உயர்திணைப்பன்மைவினை.
அறியாதார், அறிந்தார் என்பன
- வருவிக்கப்பட்டன.
சிறப்புடையுயி ரென்றது,
மக்களுயிருள்ளும் உணர்வு
மிகுதியுடையதனை.

இதனால், கற்கப்படும்
நூல்கட்குக் கருவியாவனவும்
அவற்றது இன்றி யமையாமையுங்

கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) அறியாதார் - ஆய்ந்து உணராதார்.

இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் எண்ணும் எழுத்தும் பிரசித்தமாகத்தெரியு மென்பதை விளக்குதற்கு, இதனை வருவித்தார். கலைகள் - சாஸ்திரங்கள். அறிந்தார் என வ்ருவித்து, அவர்கள்வார்த்தை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தென்பதற்கு. கருவி - காரண.

மாவது. செய்கை -
காரியப்படுவது. இவ்விருதிறமும்
அறமுதற்பொருளைக் காண்டற்குக்
கருவியாகலின் - எண்ணும்
எழுத்தும் தருமம் முதலிய யுரு
வஞ்சார்த்தங்களைக் கண்டறிதற்கு
உதவுதலால். "கண்ணிற்
சிறந்தவுறுப்பில்லை" ஆதலால்,
கண்ணினையே கூறினர்.
அவை-எண்ணும் எழுத்தும்.
மேற்கோட் செய்யுளிரண்டனுள்,
முதற்செய்யுளுக்கு - 'பெண்ணே!

ஆதிப் பொருளால் [கடவுளால்]
வெளியிடப்பட்ட முதனூலை
[வேதத்தை]க் கவிர மற்றவற்றை
யாராய்ந்தால் அவை
நியாயக்கவருக்குங்
கன்மையுடையன; ஆகலால்,
(முத னூலை ஆராயுமிடத்து)
என்னென்கிற சாஸ்திரத்தை
விட்டால் வேறுவழி யால் தருமம்
அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என்னும்
இவற்றின் நிறைந்த பகுப்
புக்களை அறிய முடியுமோ?

சொல்லு' என்று பொருள்.
மாதே - மதியுமுள்ளவளே.
ஓ-எதிர்மறை; அறியமுடியா
தென்றபடி. இரண்டாஞ்
செய்யுளுக்கு-
'எழுத்தென்னுஞ்சாஸ்திரத்தை
யறிய அறியாமை நீங்கும்:
நீங்கினால் சொற் பகுப்புக்களின்
குற்றத்தை யொழித்தவனாவன்;
அங்ஙனம் சொற்பகுப்புக்
களின் குற்றத்தையொழித்த
நல்லறிவுடையவன், ஆதியான

வேதாகமங்களின்
பொருளையறிந்து பாசபந்தத்தை
யொழித்து முத்திபெறுவான்'
என்று
பொருள். முதலடியில்என்ப-பலவின்பால்
வினையாலணையும்பெயர்.
இரண்டா மடியில்
என்ப-பலர்பால்வினைமுற்று.
மக்கள் - மனிதர்.
இன்றியமையாமை- இல்லாமல்
முடியாமை; அவசியமாதல்.. எனை
- வேறென்னும் பொருள்தரும்

இடைச்சொல்.

எண்ணென்பது-கருக்கநூலுக்கும்,

எழுத்துஎன்பது-இலக்கண

நூலுக்கும் பெயராம்; (அதனை

"என்னுமெழுத்துங் கண்ணெனவு

யாய்ந்திந் நூற்பயனைக், கண்ணுக

காண்பார்நற்கதி",

"காண்டலுமானங் கணைகயருக்

காபத்தியிலவு, யீண்டுசைசத்த

லுவண்ணெனமேவியென்ன,"

"வழுப்பதத்தை வாக்கிலுக்கு

மாற்றி வரமாக்கும்,

எழுத்தெழுவாயைத்
மெழுத்து" என்னும் 50 - ஆம்
அதிகாரம்.—கல்வி
கரு

பரமதகிமிரபானுத்திருக்குறள்களா
னுணர்க. "காணுதம் பாணினீயஞ்ச
ஸர்வ ஶாஸ்த்ரோபகாரகம்"
என்னும்
வடநூல்மேற்கோளாலும்,
தர்க்கவியாகர ணங்கள் கற்கும்
நூல்களெல்லாவற்றிற்கும்

கருவியாதலே விளங்கவறிக.
இங்ஙன் தருக்கமே பிரதானமாக
இருப்பதால் தருக்கத்தைதக்
கணிதத்தி லடக்கி, எண்ணென்பது
கணிதம் என்றுரென்க. எண் -
ஆராய்ச்சி, முதனி
லைத்தொழிற்பெயர்: இது
ஆராய்தலையுடைபநூலுக்கு
ஆகுபெயர். எழுதப் படுவது,
எழுத்து; இதுவும் -
அதனிலக்கணத்துக்கு
ஆகுபெயராம். காண் படது, கண்,
"எண்ணெழுத்திகழேல்",

"எண் ணுமெழுத் துங்
கண்ணெனைத் தகும்" என்பன,
ஔவையார் அமுதமொழி.

(உ)

எடுகாட்டு. கண் ணுடையரென்பவர் கற்றோர்
முகத்திரண்டு புண் ணுடையர் கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) கண்உடையர் என்பவர் - கண் ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார், கற்றோர் - கற்றவரே; கல்லாதவர்

– (மற்றைக்) கல்லாத'

வர், முகத்து-முகத்தின்கண், இரண்டு புண் உடையர்—[கண்ணிலர்]; (எ-து.)

தேயமிடையிட்டவற்றையுங்
காலமிடையிட்டவற்றையுங் கா
ணும் ஞானக்கண் ணுடைமையிற்
கற்றாரை
'கண் ணுடையரென்பவர்'
என்றும், அஃதின்றி நோய்
முதலியவற்றால் துன்பஞ்செய்யும்
ஞானக்கண்மே யுடை மையிற்
கல்லாதவரை 'புண் ணுடையர்'
என்றும் கூறினர்.

மேல்

கண்ணன்மை உணர்கின்ற

ஊனக்கண்ணினின் மெய்ம்மை

கூறிய வாற்றான்,

பொருள்நூல் கலையும்

கருவிநூல் கலையும் கற்றாரது

உயர்வும் கல் லாதாரது இழிவும்

இதனன்

தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.

(கு - ஈர.) தேயம்

இடையிட்டவற்றையும்-தாம்

இருக்கும் இவ்விடத்தி லில்லாமல்

வெவ்வேறிடத்தி
லுள்ளவற்றையும்;
எல்லாவிடத்துப்பொருள் களையும்
என்றபடி. காலம்
இடையிட்டவற்றையும் -
காழுள்ள இக்காலத்தி லல்லாமல்
வெவ்வேறு
காலத்திலுள்ளவற்றையும்;
எல்லாக்காலத்திலுள்ள வற்றையும்
என்றபடி. ஊனக்கண்,
வடமொழியில் மாம்ஸசக்ஷுஸ்
எனப்படும். மேல் - முன்பாட்டில்.

கண்ணன்மை உணர நின்ற -
கண்ணல்லாத கண்மை
தெரியநின்ற. மெய்ம்மை
- உண்மையான கண்மை.
பொருள் நூல்கள் - அறநூல்
முதலியன. கருவி
நூல்கள் - தருக்கம் முதலியன.
தொகுத்து - சுருங்கச் சேர்த்து.
என்பவர் என்பது,
உயர்வு தோன்ற நின்றது.

கூகூ. உவப்பத் தலைக்கூடி

யுள்ளப் பிரித

லணைத்தே புலவர்

தொழில்.

(இ - ள்.) உவப்ப - (யாவரையும்) அவர் உவக்குமாறு, தலைக்கூடி - தலைப்பெய்து, உள்ள-(இனி இவரையாம் எவ்வணம் கூடுதும் என) நினையு மாறு, பிரிதல்-நீங்குதலாகிய, அனைத்து - அத்தன்மைத்து, புலவர் தொழில் - கற்றறிந்தாரது தொழில்; (எ -

ருக்குறள்

தாம் நல்வழியொழுகல், பிறர்க்குஉறுதிகூறல்என்பன இரண்டும் தொழில்என ஒன்றாய் அடங்குதலின், 'அத்தன்மைத்து' என்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந்தன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மதுரமும் உறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வு எதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்

றார்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடைய ராவ தென்பதாம்.

இதனுள், கற்றாரதுஉயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அவர் உவக்குமாறு தலைப்பெய்து - அவர்கள்மகிழும்படி கலந்து அளவளாவி. எங்ஙனம் கூடுதும் - எவ்வாறு சேர்வோம்? எங்ஙனம் - எவ்விடத்தில், எப்பொழுது என்றுமாம். தாம்-(கற்றறிந்தாரான) தாம். உவப் பத்தலைக்கூடுதல் உள்ளப்பிரிதல் என்ற இரண்டும் தொழில் என ஒன்றில் அடங்குவதனால், அதற்கு ஏற்ப, 'அனைத்து' என ஒருமைமுடிபு கொடுக்கப் பட்டது. நல்லொழுக்கங் காண்டலானும் - (அவரது) நல்லொழுக்கத்தைக் காணுதலாலும். கூற்றுக்கள் - சொற்கள். பிரியமானவார்த்தை அப்பொழுது இன்பந்தரும்: இதமானவார்த்தை பிற்காலத்தில் இன்பந்தரும். வகுத்து - பிரித்தெடுத்து. உவப்ப, உள்ள என்னும் வினையெச்சங்கள் - காரியப்பொரு ள் என வாதலின், எதிர்காலத்தன. ஏ - ஈற்றசை. தலைக்கூடி என்பதில், 'தலை' என்பது - தமிழுபசருக்கம். (ஈ)

நகூடு. **உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றூர்**

கடையரே கல்லா தவர்.

(இ - ன். ("பிற்றைநிலைமுனியாது கற்றல் நன்று" ஆதலால்), உடை யார்முன் - செல்வர்முன், இல்லார்போல் - ஏழ்கூர்ந்தார்(நிற்குமாறு)போல, எக்கற்றுஉம் - (தாமும் ஆசிரியர்முன்) எக்கற்றுநின்றும், கற்றூர்—, (தலை யாயினர்); கல்லாதவர் - (அந்நிலைக்குஞாணிக்) கல்லாதவர், கடையர்எ-(எஞ் ஞான்றும்) இழிந்தாரேயாவர்; (எ - று.)

உடையார், இல்லார் என்பன - உலகவழக்கு. எக்கறுதல் - ஆசையால்

தாழ்தல். 'கடையர்' என்றதனால், அதன் மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப் பட்டது. பொய்யாய மானம் நோக்கி மெய்யாய கல்வி யிழந்தார் பின் ஒரு

ஞான்றும் அறிவுடைய ராகாமையின், 'கடையரே' என்றார்.

இதனால், கற்றாரது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) "பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்று" என்னும் மேற் கோள் - புறநானூறு, கசஉ-ஆம் பாட்டி லுள்ளது; 'வழிபாட்டுநிலைமை யைவெறுது கற்றல் (ஒருவர்க்கு) அழகிது' என்பது - இதன்பொருள். கல்கூர்ந்தார் - வறியவர். எக்கற்று - விரும்பிக் கீழ்ப்படிந்து; எக்கறு என் னும் பகுதி தன்னெற்றிரட்டி இறந்தகாலங்காட்டிய வினையெச்சம். அந்நிலை க்கு - வழிபாடுசெய்யும்நிலைமைக்கு. நாணி - வெட்கமுற்று. உலகவழக்குப் பற்றி, உடையார்என்பது - பொருளுடையவர்மேலும், இல்லார் என்பது - பொருளில்லாதவர்மேலும் நின்றதென்க. 'கடையர்' என்றதனால்-பின்வாக்கி

ஈ0 - ஆம் அதிகாரம்—கல்வி

கல

யத்தில் 'கடையர்' என வந்ததனால் என்றபடி;

அதன்மறுதலைப்பெயர் வரு
விக்கப்பட்டது -
அதன்எதிர்மொழியாகிய
தலையாயிரென்பது முன்வாக்கி
யத்தில் வருவித்து
முடிக்கப்பட்டது; இவ்வினம்
மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கும் மரபை
"பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவர்
நீந்தார், இறைவனடிசேராதார்"
என்ற
குறளில்'சேர்ந்தார்'எனவருவித்ததனாலும்
காண்க. இது, சொல்லெச்
சத்தின்பாற்படும். கற்றார்

தலையாயிரென்ற விடத்து'
கடைநிலத்தோராயி னும்
கற்றுணர்ந்தோரைத், தலைநிலத்து
வைக்கப்படும்", "வேற்றுமைதெரிந்த
காற்பாலுள்ளும்,
கீழ்ப்பாலொருவன் கற்பின்,
மேற்பாலொருவனுமவன்கட்
படுமே " என்பன காண்க.
பொய்யாய - நிலையில்லாத.
மெய்யாய - நிலையான. எ -
தேற்றம். எக்கற்றும், உம் -
இழிவுசிறப்பு.
இனி, உடையார்முன்

இல்லார்போல் ஏக்கற்றாலும்,
கற்றார் கடையாராவரோ ? ஆகார்;
எனைக் கல் லாதவரே கடையர்
என்ற கருத்துப்பட உரைத்தலும்
ஒன்று. " இல்லார் குறையிரந்து
தம்முன்னர் நிற்பபோற்
றாமுந், தலைவணங்கித் தாழ்பெறின்"
என்றதை இக்குறளோடு ஒப்பிடுக.
இக்குறளில் ஈராண்தொடை
காண்க. (நி)

நூகூசு. தொட்டனைத்
தூறு மணற்கேணி

மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(இ - ள்.) மணல கேணி - மணலின்கட் கேணி, தொட்ட அனைத்து ஊறும் - தோண்டிய அளவிற்ருக ஊறும்; (அதுபோல்), மாந்தர்க்கு அறிவு - மக்கட்கு அறிவு, கற்ற அனைத்து ஊறும் - கற்ற அளவிற்ருக ஊறும்; (எ-று.)

ஈண்டு, 'கேணி' என்றது, அதன்கண் நீரை. 'அளவிற்ருக' என்றது, அதனளவுஞ்செல்ல என்றவாறு.

சிறிதுகற்றது ஊனையான்
அமையாது, மேன் மேற்
கற்றல்வேண்டுமென்பதாம்.

இந்து ஊழ்

மாறுகொள்ளாவழியாகவின், மேல்
"உண்மையறிவே மிகும்"
என்றதனோடு மாலையாணமை அறிக.

(சூ-ரை.) கேணி-சிறுகுளம்;
சிறுதுளத்தைக்கேணியென்பது,
கொங்கு தமிழ்நாடு
பன்னிரண்டனுள்
அருவாநாட்டிலிவ்வழங்குந்
திணைச்சொல் என்பர்; [நன்.
பெயர். சசு.] ஊறும்-நீர்சுரக்கும்.
இங்கே கேணியென்பது-அதனி
டத்திலுள்ள நீருக்கு

இடவாகுபெயர்.

அதனளவுஞ்செல்ல-அந்தத்தோண்டிய
வரையும் பொருந்த. தோண்டிய
அளவுக்கேற்ப மணலில்
நீர்சுரப்பதுபோல
படித்தவளவுக்கேற்ப
மனிதரிடத்து அறிவு
வளருமென்க. இதனை ஒருசாரார்
எடுத்துக்காட்டுவமையணி
யென்ப; 'ஊறும்'என்ற
பொதுத்தன்மை ஈரிடத்தும்
ஒன்றுதலால்,
தொடர்நிலைவமையணி

என்றலே ஏற்கும். சிறிது
கற்றதுணையான் அமையாது -
கிஞ்சித்துப்படித்தமாத்திரத்தாற்போதாது.
அமையாது - திருப்திப்படாமல்
எனினுமாம். கீழ்
"நுண்ணிய நூற்பலகற்
பினுமற்றுந்தன், உண்மையறிவே
மிகும்" என்ற குறளில்
எவ்வளவுபடித்
தாலும் விதிவசத்தாலாகிய
அறிவே மேற்படும் என்று
கூறியதுநோக்கு, இங்கே
யடிக்கப்படிக்க அறிவு

வளருமெனக்கூறியது,

மாறுகொளக்கூற லென்னுங்

குற்றத்தின்பாற் படாது

பொருந்துமாறு

எங்ஙனமெனின்,—ஊழ்வினை

நல்ல

கதி

திருக்குறள்

காகவிருக்கிற வரையில்

படிப்புக்கேற்ப

அறிவுவளர்தலைக்கூறியது இது
வென்றும் முன்கூறியது ஊழ்
நல்லதல்லாவிடத்து உள்ளநிலைமை
யென்றும் வேறுபாடு அறிக.

இந்து - கல்வியறிவுமிகுதல்.
ஊழ்மாறுகொள்ளாவழி -
விதிவிதியாசப்படாதபோது.
மேல் - ஊழ் என்னும்
அதிகாரத்தின் மூன்று மூன்று
பாட்டில். மலைபாறை -

மாறுபடாமை.

தொட்டவனைத்து, கற்றனைத்து
என்பவை-அகரம் தொக்கன.
"தாக்கற்ற, நூலளவே யாகுமா
நுண்ணறிவு" என்பதனாலும்
இக்குறட்பாவை ஒப்பிடுக.

நடுவண. யாதானு
நாடாமா ஊராமா
லென்னொருவன்
சாந்துணையுங்
கல்லாத வாறு.

(இ - ள்.) (கற்றவனுக்குத் தன்நாடும் தன் ஊருமேயன்றி), யாது ஆன் உம் நாடு ஆம் ஊர் ஆம்-யாதானும் ஒருநாடும் நாடாம் யாதானும் ஒருரும் ஊராம்; (இங்ஙனமாயின்), ஒருவன்—, சாம் துணை உம் - (தான்) இறக்கு மளவும், கல்லாத ஆறு-கல்லாதுகழிகின்றது, என்-என்கருதி? (எ - று.)

உயிரோடு

சேறலின், 'சாந்துணையும்' என்றார். பிறர்நாடுகளும் ஊர்,

களரும் தமரோல

உற்றுப் பொருட்கொடையும்

பூசையும் உவந்துசெய்தற்கு

ஏதுவாகவின்,

கல்விடோலச்சிறந்தது பிறிதில்லை,

அதனையெவப்பொழுதுஞ் செய்க

என்பதாம்.

(கு - ரை.) நாடாம்

- சொந்த நாடாகும். ஊராம் -

சொந்த ஊராகும்.

இன்னனம் ஆயின் -

இப்படியிருக்கவும் என்றபடி.

கல்லாதுகழிகின்றது-படி.

யாமற்செல்கின்றது. 'உயிரோடு சேறலின் - கல்வியறிவு உயிருடன்செல்லு
மாதலால்; செல்வப்பொருள் போலக் கல்விப்பொருள் உயிருடன் செல்லா
மல் இங்கே கனிந்துநிற்பதன்
றென்ப. 'உயிரோடுசேறலின்'
என்றதன்
கருத்து, அடுத்த கவியில் நன்கு
விளங்கும். தம்போலஉற்று -
தம்முடையன போல இருந்து.
பொருட்கொடையும்-செல்வங்கொடுத்தலையும்.
பூசையும் - உபசரணையையும்.
உவந்து-மனமகிழ்ந்து. அதனையே
செய்க - படித்தலையே செய்க.
ஆனும் - ஆயினும் என்பதன்

விகாரம். ஆல் இரண்டும் - அசை
கள். என் -
எனன்னன்பதன் விகாரம்.
சாம்-சாகும்
என்னுஞ்செய்யுமெனெச்
சத்து ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டது.
சாந்துணையும் என்ற உம்மை -
இழிவையும்
விளக்கும்.
"ஆற்றவுங்கற்றூரறிவுடையா
ரஃதுடையார், நாற்றிசையுஞ்
செல்லாத காடில்லை - அஃது,
மேற்றுகா டாகா தமவேயா

மாயிரு, லாற் நுண்ணை
வேண்டுவதில்,” “மன்னனு
மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்,
மன்ன
னிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் -
மன்னனுக்குந், தன்றேசமல்லாற்
சிறப்
பில்லை கற்றோற்குஞ்,
சென்றவிடமெல்லாஞ் சிறப்பு ”
என்பவற்றோடு இக் குறட்பாவை
ஒப்பிடுக. இக்குறளை ‘வினைதல்’
என்னுங் தந்திரவுத்திக்கு

உதாரணங் காட்டுவர்,
வீரசோழியவுரைகாரர்.

(எ)

நகஅ. ஒருமைக்கட்
டான்றற் கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப்
புடைத்து.

சற - ஆம்
அதிகாரம்.—கல்வி

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தான்—, ஒருமைக் கண்-ஒருபிறப் பின்கண், கற்ற—, கல்வி—, எழுமையும் - எழுபிறப்பினும் (சென்று), ஏமாப்பு - உதவுதலை, உடைத்து—; (எ - று.)

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், 'எழு மையு மேமாப்புடைத்து' என்றார். எழுமை, மேலே கூறப்பட்டது. உதவு தல் - நல்நெறிக்கண்உய்த்தல்.

(கு - ரை.) வினைகள்போல - கருமங்கள்போல. அது புக்குழிப் புகும்- உயிர். சென்றவிடத்துத் (தானும் விடாது) தொடர்ந்துசெல்லும்; கருமம் உயிர்புக்குழிப் புகுதலை "எனைப்பகையுற்றாரு மூப்பர் வினைப்பகை, வீயாது பின்சென்றடும்" என்ற குறளாலும் அறிக. 'மேலே கூறப்பட்டது' என்றது- "எழுபிறப்புந் தீயவைதீண்டா" (62) என்ற இடத்துக் கூறப்பட்டதனை: இனி, ஒருசாரார் 'செய்ந்நன்றி' என்னும் அதிகாரத்தில் "எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர்" என்றவிடத்து 'எழுமையென்றது - வினைப்பயன் தொடரும் எழுபிறப்பினை; அது-வினையாபதியுட்கண்டது' என்றுரைத்துப் போந்ததனை யென்ப. இதனால், ஒருவர் ஒருசன்மத்திற் செய்த கருமம் பின் எழுசன்மம்வரையிலுந் தான் அவனுயிரைத் தொடர்தல்கூடுமென அறிக. உய்த்தல்-செலுத்தல். எழுமையும், உம்மை-முற்றும்மை. இங்கே எழுமை என்றது - எழின்தன்மையைக்குறியாமல் எழுஎன்னும் எண்ணையே குறித்தது; லால், இதிலுள்ள மைவிகுதி-தன்மைப்பொருள்விகுதியன்று; பகுதிப்பொருள் விகுதியாம்: இது-எழுபிறப்புக்கு எண்ணலளவையாகுபெயர்; ஒருமையென் பதும் இவ்வாறே. ஏமாப்புஎன்னுந் தொழிற்பெயரில், ஏமா-பகுதி; இது - அலமா, செம்மா, இறுமா, சோகா என்பனபோல ஒருசொல். இனி, ஏமம்சூ அல்லது ஏமம்யா என்பது ஒருசொல்தன்மைப்பட்டு ஏமா என நின்ற தென் றுங் கொள்ளலாம். ஏமாதல் - உதவியாதல். ஏமம்யாத்தல்-உதவிபொருந்து தல். இக்குறட்பாவைக் கீழ் "ஒருமையுளாமைபோ லைந்தடக்கலாற்றின், எழுமையுமேமாப்புடைத்து" என்றதனோடு ஒப்பிடுக; 'ஒருமைக்கண் செய்த

வினையின்பயன் எழுமைக்கண் ணுந்தொடருமென்பது இதனானறிக' என்று
அங்கு உரைத்தார். (அ)

ஈகை. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(இ - ள்.) தாம் இன்பு உறுவது - தாம் இன்புறுதற்குஏதுவாகிய கல்
விக்கு, உலகு இன்புற - உலகம்இன்புறுதலால், கண்டு-(அச்சிறப்பு) கோக்கி
கற்றறிந்தார்—, காமுறுவர் - (பின்னும் அதனையே)விரும்புவர்; (எ - று.)

தாம் இன்புறுத லாவது - நிகழ்வின்கண் சொற்பொருள்களின்சுவை
நுகர்வானும், புகழ்பொருள்பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீ
பயத்தலானும், அதனுன் இடையற்ற இன்பம் எய்துதல். உலகுஇன்புறு
லாவது - மெய்ம்மிக்காரோடுதலைப்பெய்த அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெ

உ ரு

க் கு ற ள்

தெளிவுரையும்,

"யாண்டுபலவாகநரையிலமாயினேம்"

என்றும் உவத்தல்.

செல்வமாயின், ஈட்டல்

காத்தல் இழத்தல்

என்றஇவற்றால் துன்புறுதலும்

பலரையும் பகையாக்கலும்

உடைத்த' என அறிந்து

அதனைக் காமூறுமை

யின் 'கற்றறிந்தார்'என்றும்,

கரும்பயிறற்குக் கூலிபோலத்

காமின்புறுதற்கு

உலகின்புறுதல் பிறவாற்றான்

இன்மையின் 'அதனையே
காழ்ப்புறுவர்' என்றுங்
கூறினர்.

(கு - ஸை.) காம் -
கற்றறிந்தாராகிய காம்.
இன்புறுதற்கு - மகிழ்ச்சி

யடைதற்கு. அதனையே - அக்கல்வியையே. 'தமதுமனத்தை மகிழ்விக்குங் கல்வியைத் தாம் கற்றதுகுறித்து உலகம்மகிழும் உயர்வை உணர்ந்து' என் பது-முதலடியின் கருத்து. நிகழ்வின்கண் - இம்மையில் என்றபடி. சொற் பொருள்களின் சுவை நுகர்வானும் - சொல்லின் இனிமையையும் பொரு ளின் இனிமையையுங் கண்டறிதலாலும். புகழ் பொருள் பூசை - கீர்த்தியை யுஞ் செல்வத்தையும் மரியாதையையும். இங்கே "அறம்பொருளின்பமும் வீடும்பயக்கும், புறங்கடை நல்லிசையுநாட்டும் - உறுங்கவலொன், றுற்றழி யுங் கைகொடுக்குங் கல்வியினூங் கில்லை, சிற்றுயிர்க்குற்றதுணை" என்ற தன்பொருளே யறிக. எதிர்வின்கண்-மறுமையில் என்றபடி. அறம்வீடுபயத்த லானும் - புண்ணியத்தையும் முத்தியையுந் தருதலாலும். அதனான்-அக்கல்வி யினால். எய்துதல் - அடைதல். இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்த - இந்த மேம் பட்டவருடன் கூடி. யாண்டுபலவாக நரையிலமாயினேம் - பிராயங்கள் மிக்

கனவானபின்பும் மூப்பில்லாதவராகவேண்டும்; என்றது, கல்வியறிவுடையாரோடு கலந்ததனை யுண்டாகும் உற்சாகம் பற்றிய தென்க. மகிழ்ச்சியால் நரையில வாதல் திகழ்தலையறிக. "யாண்டுபலவாக நரையிலவாகுதல், யாங்காகிய தென வினவுதிராயின், மாண்டவென்மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர், யான்கண்டனைய ரென்னிளையரும் வேந்தனு, மல்லவைசெய்யான் காக்கு மதன்றலை, யான்றவிந்தடங்கியகொள்கைச், சான்றோர்பலர்யான்வாழு மூரே" என்பது, புறநானூற்றுச்செய்யுள்; [இது, 'கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச் சென்ற பிசிராந்தையாரை 'கேட்குங்காலம் பல வாலோ? நரை நுமக்கு இல்லையாலோ?' என்ற சான்றோர்க்கு அவர் சொற் றது.] அதனைக் காமுறுமையின் - செல்வப்பொருளை விரும்பாமையால். கரும்பு அயிறற்குக் கூலிபோல - தாம் கரும்பைத் தின்றுமகிழ்தற்குப் பிறர் கூலியுங்கொடுத்தால் அதுபோல. பிறனூற்றான் - வேறுஎந்தவகையாலும். இன்புறுவது என்ற இது - கல்வியாகிய காரணத்தின்மேல் நின்றது. உலகு-உலகத்தவர். காமுறு - காமமுறு என்பதன் விகாரம். (கூ)

௪00. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு மாடல்ல மற்றை யனை.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, கேடு இல் விழு செல்வம் - அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாவது, கல்வி—; மற்றையவை-அஃதொழிந்த பணி[illegible] மாடு அல்ல - செல்வமல்ல. (எ - று)

ஈகை - ஆம்
அதிகாரம்.—கல்லாமை

அழிவின்மையாவது - தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசர் என்ற இவராற் கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை - தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டும் இன்மையின், அவற்றை 'மாடல்ல' என்றார்.

இவையைத்துபாட்டானும், கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சீரிய - சிறப்புடைய. தாயத்தார் - பங்காளிகள். வழிபட்டார்க்கு - தம்மைஅனுசரித்தவர்க்கு. கொடுத்தழி-கற்றுக்கொடுத்தவிடத்து என்றபடி. "வைப்புழிக்கோட்படா வாய்த்தீயிற்கேடில்லை, மிக்கசிறப்பினரசர்செறின் வவ்வார், எச்சமென வொருவன் மக்கட்குச்செய்வன, விச்சைமற்றல்லபிற", "இம்மைபயக்குமாலீயக்குறைவின்றால், தம்மைவிளக்குமால் தாமுளராக்கேடின்றால், எம்மையுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோல்,மம்மரறுக்கு மருந்து" என்னும் நாலடியார்ப்பாடல்களை இங்கேயறிக.தக்கார்கண்ணேநிற்றல் - தகுதியுடையவரிடத்தில் உண்டாகிநிலைபெறுதல். செல்வப் பொருள்—பங்காளிகளாற் பகுதிக்கொள்ளப்படும், திருடராற் கவர்ந்து கொள்ளப்படும், வலியபகைவர்களாற் பகுத்துக்கொள்ளப்படும், கோபங் கொண்ட கொடுங்கோல்மன்னர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்படும், அனுசரித்த

வர்க்குக் கொடுத்தாற் குறைவுபடும், பெரும்பாலும் யோக்கியரிடத்து உண
டாகி நிலைபெறுது; ஆதலால், 'மணி பொன் இவற்றிற்கு இவ்விரண்டும்
இன்மையின்' என்றார். இவ்விரண்டும்-அழிவின்மையும், சீர்மையும். கேடு -
கெடுஎன்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். விழு-விழுமம் என்னும்
உரிச்சொல்லின் விகாரம். மற்றையவை - மற்றையென்னும் இடைச்
சொல்லடியாப் பிறந்த பலவின்பாற் குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்; "மற்
றையதென்னுங்கிளவிதானே, சுட்டுநிலையொழிய வினங்குறித்தன்றே"
என்பது தொல்காப்பியம். 'பொருளென்னும்பெயர் பொதுவாயினும், கல்வி
ப்பொருளினைமாத்திரம் அங்ஙனம் கூறுது, நற்பொருள்***விழுமிய
பொருள் முதலாக யாதானும் ஓரடை கொடுத்தே கூறுவர்: "கேடில் விழுச்
செல்வங் கல்வி" எனச் சிறுபான்மை பலவடையுங்கொடுத்துக் கூறுவர்:
அக்கருத்துப் பண்டைநூல்களெல்லாவற்றுள்ளுங் காண்க' என்பது இலக்
கணக்கொத்து. கலித்தொகையில் மருதக்கலியில் (28) ஒருகாரணம்நோக்கி,
செல்வப்பொருள் "வீதலறியாவிழுப்பொருள்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

நகை - ஆடம்

அதிகாரம்.—கல்லாமை.

அஃதாவது - கற்றலைச் செய்யாமை; என்றது, அதனின் ஆய இழி பினை. கல்விச்சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறிய துணையான் முற்றும் பெறுமாம் மேலும், எதிர்மறைமுகத்தாலும் கூறுகின்ற தாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) 'கல்லாமை' என்றது - படித்தற்குரிய நூல்களைப் படியா [illegible]

உஉ

திருக்குறள்

தில் உடன்பாட்டுவழியால்
கற்கவேண்டுவது அவசிய
மென்று கூறி, அதன் மேறு
அக்கல்விச்சிறப்பு
முடியாமையால்,
எதிர்மறைவழியால் கற்காமலிரு

ப்பது
கருதியன்றென · இவ்வதிகாரத்திற்
கூறுகிறார். கல்லாமை -
கல்வியை
ன்பதன் எதிர்மறை;
அதனின் ஆய இழிபு -
கல்லாமையினாலாகிய இழிவு.
மேல் விதிமுகத்தாற் கூறிய
துணையான் முற்றுப்பெறுமை
நோக்கி - முன் உடன்பாட்டு
வழியாற் சொன்னமாத்திரத்தால்
முடிவு பெறுமையைக்கருதி. இது
- கல்லாமை.

சுக. அரங்கின்றி

வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி
கொளல்.

(இ - ள்.) அரங்கு
இன்றி-அரங்கினை இழையாது,
வட்டு ஆடி அற்று-
வட்டாடுதற்போலும்:—நிரம்பிய
நூல் இன்றி - தான் நிரம்புதற்கு
ஏதுவாகிய நூல்களைக் கல்லாது,

கோட்டி கொளல் - (ஒருவன்)
அவையின்கண் ஒன்றனைச்
சொல்லுதல்; (எ - று.)

அரங்கு - வகுத்த தானம்;
வட்டாடல்-உண்ணையுருட்டல்:

இவை "கட் டனை யன்ன
வட்டாங்கிழைத்துக் கல்லாச்
சிறுஅர் நெல்லிவட்டாடும்" என்
பதனுள் அறிக. நிரப்புதல்
-அறியவேண்டுவனவெல்லாம்அறிதல்.
'கோட்டி' என்பது - ஈண்டு,
ஆகுபெயர்; "புல்லா

வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்
கோட்டி" என்புழிப்போல.
சொல்லும் பொருளும்
நெறிப்படாவென்பதாம்.

(கு - ரை.) அரங்கின்ன
இழையாது - உருட்டப்படுங்காய்
சென்று நிற் றற்குரிய அறையை
அமைக்கா மல். அவையின்கண் -
சபையிலே. ஒன் றின - ஒருவிஷயத்தை.
வகுத்தகானம்-உருட்டியகாய்
சென்றுநிற்குமாறு

குறிக்கப்பட்டஇடம். "கட்டளையன்ன" என்னும்மேற்கோள்-நற்றிணைநானூற்

றில்(ஈ) "ஈன்பருந் துயவும்
வான்பொரு
நெடுஞ்சினைப், பாரியரைவேம்பின்
புள்ளி கீழற், கட்டளையன்ன
வட்டரங் கிழைத்துக்,
கல்லாச்சிறு அர் நெல்லி வட்
டாடும், விலேருழவர்
வெம்மூனைச் சீறூர்ச், சுரன்
முதல்வந்த யரன் மாய்மாலை,
புள்ளினம் னல்லமை
யாதனையுள்ளிப,
வினைமுடித்தன்னவினி யோன்,
மனைமாண் சுடரொடு

படர்பொழுதினமே" என்பதி
னுள்ளது; 'அசனது
கட்டளைபோலத் தவறாத
உருட்டிய உன்னை
போய்நிற்றற்கு ரிய இடத்தை
யுணர்த்துப்
படிப்பில்லாதசிறுபிள்ளைகள்
நெல்லிக்காய்களைக் கானென்று
உன்னையுருட்டுதலாகிய
விளையாட்டைடைச் ரது
மீன்காலம் நடக்கும்'என்பது
இம்மேற்கோளின்பொருள்.
இங்குக் கூறிய விளையாட்டு,

கோலியாட்டம் போன்ற

ஓர்வினையாட்டுஎன்க.

கோட்டி-அங்குச்சொல்லப் படுஞ்

சொல்லுக்கு, இடமாகுபெயர்;

"புல்லா வெழுத்தின்" என்னும்

மேற்கோள் - காலடியாரில்

'மேன்மக்கள்' என்னும்

அதிகாரத்தில் (நி) உள் ளது:

'இலக்கணநூலோடு

பொருந்தாதனவும்

பொருட்சிறப்பில்லாமற்பாழ்

பட்டனவுமா கிய சனையிற்

சொல்லும் ஒருவினைபத்தை'

என்று இம்மைக்கு என்ன
பொருள். என்று-இங்கு. என்பழி
- என்றவிடத்து.
சொல்லும்பொருளும் தெரிப்படா
-
படியாதவன் சொல்லும்வார்த்தையில்
சொல்லும் சரியா

யிராது, பொருளும்

சரியாயிராது என்க.

அரங்கின்றி வட்டாடுதல்போல,
நிரம்பியநூலின்றிக்
கோட்டிகொளல் தகாதென்பது
கருத்து. வட்டாடு தற்கு அரங்கு
இன்றியமையாதவாறுபோல,
சபையில் ஒன்றைச் சொல்லு
தற்கு நூலறிவு இன்றியமையாத
தென்க: **தொழிலுவமையணி.**

அரங்கு -
ரங்கம், கோட்டி-கோஷ்டி;
இவை-வடமொழித்திரிபுகள்.

ஆடலல் என்னும்
எதிர்காலவினையெச்சம்,
ஆடன
இறந்தகாலவினையெச்சமாத்
திரிந்து
நின்றது ; "சொல்திரியினும்
பொருள்திரியா
வினைக்குறை" என்ற விதி யால்.
இனி, ஆடியதற்று என்பது,
ஆடியற்றுஎனத்
தொகுத்தல்விகாரப்
பட்ட தென்றுங் கொள்ளலாம்.
அற்று - அன்என்னும்

உவமவுருபினைடச்
சொல்லடியாப்பிறந்த
ஒன்றன்பாற் குறிப்பு முற்று, எ -
ற்றனை. நிரப்பிய
நூல் - பெயரெச்சம்,
காரியப்பொருள்து ;
"நோய்தீர்ந்தமருந்து" என்பதிற்
போல. நூல் - உவமவாகுபெயர்.
நூலின்றி - நூலறிவில்லாமல்
என்றபடி. இன்றி -
எதிர்மறைக்குறிப்பு
வினையெச்சம்; இன்மை -
இல்லாமையெனக்

கொண்டால்,
செயப்படுபொருள்குன்றிய
வினையும், உடைத்தாகாமை

யெனக்கொண்டால் செயப்படுபொருள் குன்றுதவினையும் ஆகுதலால், அரங்
கின்றி, நூலின்றி என்பவற்றிற்கு - அரங்கினையிழையாது, நூல்களைக்கல்
லாது எனச் செயப்படுபொருள்
உள்ளவினையாக
உரைக்கப்பட்டது. வட்டு -
உருட்டும் உண்டையாதலால்,
"வட்டுரு சூதும்
வம்பக்கோட்டியும்" என மணி
மேகலையிலுங் காண்க.
"தவலில்தண் கழகத்துத்

கவிராது வட்டிப்ப" என்ற
கலித்தொகையடியில் 'வட்டிப்ப'
என்றதற்கு - உருட்டென்பது
உரையாத லையும் காண்க.
கோட்டியென்பது -
ஆகுபெயராய்ச் சொல்லை
யுணர்த்தினை
தலால், அதற்கு எற்ப, கொளல்
என்பது - இலக்கணையாய்ச்
சொல்லுதலா யிற்று.
இங்ஙனஞ் சொல்லுதல்,
சிறுவர்க்குரிய
பேதைமையாகுமென்க.

"கல்லாதுநீண்டவொருவ
னுலகத்து,
நல்லறிவாளரினடப்புக்கு—மெல்ல,
இருப்பினு நாயிருந்தற்றே யிராஅ,
துரைப்பினு நாய் குரைத்தற்று"
என்பது நாலடியார்.
கோட்டிகொளல் - சபையில்
ஒன்றைச்சொல்லுதலாகிய மேல்
'அவையஞ்சாமை' என்னும்
அதிகாரத்தில் "தங்கணைத்த
ரல்லாற்றூற்
கோட்டி கொளல்"
என்னுமிடத்துங் காணலாம்.

இத்திருக்குறளை விகற்பக்

குறள்வெண்பாவுக்கு

உதாரணங்காட்டினார்

வீரசோழியவுரைகாரர். (க)

சூ0உ. கல்லாதான்

சொற்கா முறுதன்

முகியிரண்டு

பில்லாதாள்

பெண்காமுற் றற்று.

(இ - ள்.)

கல்லாதான் - கல்வியில்லாதா ன்

ஒருவன், சொல்-(அனையின்
கண்ணென்று) சொல்லுதலை,
காமுறுதல் - அவாவுதல்,—மூவ
இரண்டிடம்
இல்லாதாள்-(இயல்பாகவே)
மூவையிரண்டும் இல்லாத
வொருத்தி, பெண்- பெண்மையை,
காமுற்று அற்று -
அவாவிழற்போலும்; (எ - று.)
"இனைத்தென அறிந்த
தினை" ஆகலின், தொகையொடு
மூற்றும்மை கொடுத்தார். சிறிதும்
இல்லாதாள் என்பதாம்.

அவாவியவழிக் கடைபோ காது:
போகிலும் நகைவிளக்கும்
என்பதாயிற்று.

உ சு தி

திருக்குறள்

(குரை.)

அவாவுதல்-விரும்புதல்.

பெண்மையை-பெண்தன்மையை.

"இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற்
கிளவிக்கு, வினைப்படு
தொகுதியிலும்மை வேண்டும்"

என்ற
தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால்,
'இத்தனையென்று அறிய ப்பட்ட
சினைப்பொருளுக்கும்,
முதற்பொருளுக்கும்,
முடிக்குஞ்சொல் லோடு
பந்தொகுதியில்
முற்றும்மைமகொடுத்துச்
சொல்லவேண்டும்' என்
பதவிதிமாறு அறிக; இரண்டு
- தொகை. "கண்ணுங் தோளு
முலையும் பிறவும், பண்மை சுட்டிய
சினை நிலக்கிளவி, பன்மைகூறும்

கடப்பாடுலவே, தம்வினைக்கியலு
மெழுத்தலங்கடையே" என்ற
தொல்காப்பியவிதியால்,
கண்முதலியவை . பலவாயினும்
பன்மையாற்கூறப்படவேண்டுமென்னும்
நியதியில்லை யென அறிக; இது
-பால்பகா வஃறிணைப்பெயரில்
அடங்கும்.
சிறுமில்லாமையென்ற கருத்து,
முற்றும்மையாற்
கொள்ளப்பட்டது.
தனஞ்சிறுமில்லாதவள்
பெண்தன்மையை விரும்பினால்

அவ்விருப்பம் கடைகூடாது;
கடைகூடினலும் அது
பரிகாசத்தை யுண்டாக்கும்:
அது போல,
படிப்புச் சிறிதுமில்லாதவன்
சபையிற்பேசுதலே விரும்பினல்,
அவ் விருப்பம் முடிவுபெறுது;
முடிந்தாலும் பரிகாசத்தை
யுண்டாக்குமென்ப தாம்:
தொழிலுவமையணி. உவமை
கூறியது, கல்வியின்
இன்றியமையாச்
சிறப்பைவிளக்குதற்பொருட்

டென்க.

முலையிரண்டுமில்லாதாள் - ஆணுறுப்பு
க்குறைவுபட்டுப் பெண்ணுறுப்புச்
சிறிதுள்ள பேடி. அவளது
பெண்மை இகழப்படுவதாதலை
"வேயேதிரள்மென்தோள்
வில்லேரெழுதும்புருவம்,
வாயேவளர்பவளம் மாந்தளிரே
மாமேனி,
நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கு
அருகிருந்தார்,
எவையெவளாருத்தி பேடியோ
வென்றார் எரிமணிப் பூண்

மேகலையாள் பேடியோ
வென்றார்" என்ற
சிந்தாமணிச்செய்யுளா லும்
அறிக. இங்ஙனம் பேடியை
கல்வியறிவில்லாத
பேதையனுக்கு உவமை
கூறியவதனால், அவன்
பிறப்பில், ஆடவனாக
இருப்பினும் குணஞ் செயல்களால்
ஆடவனாக மதிக்கத்தக்கவனல்லன்;
பெண்ணிலுங் கடைப்பட்ட டவனைக்
கருதத்தக்கவன் என்ற கருத்துப்
போதரும். இனி, மூலபிரண்டு

மில்லாதாள்-தனம்
உண்டாகப்பெறுத
லெதைப்பருவத்தாளென்று
கொள் வாரும் உளர். சொல்-
சொல்லுதல்:
முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.
காமுறுதல்_ காமமுறுதல்
என்பதன் விகாரம்; காமம்-
ஆசையை, உறுதல் - அடைத
லென்க. பெண் -
பெண்தன்மைக்கு முதலாகுபெயர்.
காமுற்றற்று என்ப தற்கு, கீழ்
ஆடியற்று என்பதற்கு எழுதிய

இலக்கணமே கொள்க. பெள்
என்னும்பகுதி-ஈறு திரிந்து
பெண் என்று ஆகி,
விரும்பப்படுந் தன்மையை யுடைய
மகளுக்குக் காரணப்பெயரா
மென்றும், இங்ஙனமே ஆண்
என்பதும் ஆள் என்னும் பகுதி
ஈறுதிரிந்த காரணக்குறி
யென்றுங் கூறுவர். "கானமயி

லாடக்கண்டிருந்த வான்கோழி, தானுமதுவாகப்பாவித்துத் - தாளுந்தன்,
பொல்லாச்சிறகை விரித்தாடினாற்போலுமே, கல்லாதான் கற்றகவி" என்பர்
ஔவையாரும்.

சூத். கல்லா தவரு நனிகல்லர் கற்றூர்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

சக - ஆம்
அதிகாரம்—கல்லாமை

உரு

(இ - ள்.) கல்லாதவர்உம் - கல்லாதாரும், நனி நல்லர் - மி[illegible]ல்லா வர்:—(தாமே தம்மை அறிந்து), கற்றூர்முன் - கற்றூரவையின்கண், சொல்லாது இருக்க பெறின்-(ஒன்றையுஞ்) சொல்லாதிருத்தல்கூடுமாயின்; (கு.)

உம்மை - இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத் தாம் அறியாமையின் ஒன்றும் கூடாது என்பார் 'பெறின்' என்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியை விரும்புவராகலானும் 'நனிநல்லர்' என்றுங் கூறினர்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், கல்லாதார் அவைக்கண் சொல்லுதற்கு உரியரன்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தம்மை - தமது திறமையின்மையை.

தம்மைத் தாம் அறி யாமையின்
அது
கூடாது-(படியாதவர்) தமது நிலைமையைத்
தாம் அறியாமை யால்
படித்தவர் சபையில்
யாதொன்றையுஞ் சொல்லா திருத்தல்
அரிது. பெறின் என்பது -
பெறுதலின் அருமை தோன்ற
நின்றது: கூடின் - அப் படி
சொல்லா திருந்தால்.
ஆண்டுத் தம்மை
வெளிப்படுத்தாமையாலும்,-

அங்குத் தமது அறியாமையை
வெளிப்படுத்தாதகலுலும்.
"கற்பனஞழற்
ரூர் கல்விக்கழகத்தாக், கொற்கமின் றூத்தைவா
யங்காத்தல் - மற்றுத்தம், வல்லுரு
வஞ்சண்மி னென்பதே
மாபறைவ, புல்லுரு
வஞ்சுவபோல்!!,
"வாக்குரயத்தானறிக . சுற்றவரை
மற்றவரை,
யாக்கைரயத்தாலறியலா காதே -
காக்கையொடு, நீலச்சிறுகுயிலை

நீடுதையாலன்றியே, கோலத்தறி
வாரோ கூறு" என்றபடி,
படியாதவன் சபையிற் பேசாமல்
வாய்மூடியிருத்தல் இவனது
உடம்பினமைதி உடையழகு என
இவற்றைமாத்திரங் கண்டவர்
இவனைக் கற்றவரைக்கே கருதி
இவனது அறிவின்மையை
அறியாமல் இவனை நன்கு
மதிக்கக்கூடும்:
மௌனமாகஇராமல்
ஏதாவதொன்றை உளறு

வாழ்நாள் இவனது மட்டமையை
எல்லோரும் விளங்க அறிந்து
அவமதிப் பர்; இங்ஙனம்
படித்தவர்க்கும் படியாதவர்க்கும்
பேதம் வாயினின்று சொல்
வெளிப்பட்டால்மாத்திரமே
விளங்கும் ஆதலால், 'கூடின்
ஆண்டுக் தம்மை
வெளிப்படுத்தாமையானும்'
எனப்பட்டது. 'பின் கல்வியை
விரும்புவராக லானும்' என்றது -
அறியாதவர் தாம் சபையில்

ஒன்றை முதலில் எடுத்துச்
சொல்லி அதை
ஆபாசப்படுத்தாமல்
அடங்கியிருந்து அங்குப் பிறர்
சொல்லுஞ் சுக்கவிஷயங்களைக்
கேட்டு நெஞ்சில்
ஊன்றவைப்பராயின், பின்பு
தாமும் அவர்போலவே
ஆகவேண்டுமென்று படிப்பை
விரும்பக்கூடும் என்பதுபற்றி. நனி
மிகுதிப்பொருளுணர்த்தும்
உரிச்சொல்; இங்கே நல்லர்

என்னும் வினையை விசேடித்தது.

நல்லர் - பண்படியாப் பிறந்த குறிப்புமூற்று.

சொல்லாதிருக்க - ஒருசொல் கன்மைப்பட்டது. இருக்க என்பதைத் தொழிற் பெயராக்கி, அதனைப் பெறின் என்பதற்கு எழுவாயாக் கொண்டார். (ந)

சூ0ச். கல்லாதா

னெட்டுங் கழியாதன் ரூயிலுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

குக்குறள்

(இ - ள்.) கல்லாதான்-கல்லாதவனது, ஒட்பம்-ஒண்மை, (ஒரோவழி), கழிய - மிக, நன்று ஆயின்உம் - நன்றாயிருப்பினும், அறிவு உடையார்—, கொள்ளார் - (ஒண்மையாகக்) கொள்ளார்; (எ - று.)

ஒண்மை-அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது;ஆயிற்றாயினும்,*ஏரலெழுத் தப்போல்வதோர் விழுக்காடு: ஆகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியா ரென்பதாம்.

(கு-ரை.) ஒரோவழி-ஒரோவிடத்து; இது-அருமைவிளக்கும். அதனை - அக்கல்லாதவனறிவுடைமையை. கொள்ளார் - ஏற்றுக்கொள்ளார். ஏரலெழு

த்து-நந்து வயலில்ஊர்ந்துசெல்லும்போது சிலவேளையில் கீற்றில் அ ஆ என் றாற்போலத்தோன்றும் வடிவெழுத்து:(ஈரல்-நத்தை.)"நந்து

நாகுநீர் வண்டு சென்
ணைடவழியெழுத்காய்,
வந்துவீழிணும் வீழும்''என்றது
இன்குக் காண
த்தக்கது.எரலெழுத்து
வடமொழியில்
தூணுஷ்ரமெனப்படும்.விழுக்காடு-வகை
யுடையது.
மதியார்-கௌரவிக்கமாட்டார்.
ஓட்பம் - பண்புப்பெயர். கழிய -
கழிஎன்னும்
உரிச்சொல்லடியாப்பிறந்த

குறிப்புவினையெச்சம்; அவ்வுரிச்
சொல்-மிகுதிப்பொருளுணர்த்துதலை
"கூர்ப்புங்கழிவும்
உள்ளதுசிறக்கும்" என்னுந்
தொல்காப்பியத்தால் அறிக.
ஆயினும் என்ற உம்மை -
ஆகாமை குறித்தலால்,
எதிர்மறைப்பொருளதாம்;
உயர்வுசிறப்பெனினும்
அமையும். உடையார் -
பலர்பாற்குறிப்புவினையாலணையும்
பெயர். அன்று - ஒன்றன்

பாற்குறிப்புமுற்று. ஒண்மை -
அறிவாதலே, மேல்
'புல்லறிவாண்மை' என்னும்
அதிகாரத்தில் "ஒண்மையுடையம்யாமென்னுஞ்
செருக்கு" என்பதிலும் காண்க.

சூ0நி. கல்லா
வொருவன் றகைமை
தகுதிப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(இ-ள்.) கல்லா ஒருவன் -
(நூல்களைக்) கல்லாத ஒருவன்,
தகைமை - (யான்

அறிவுடையேன் எனத் தன்னை
மதிக்கும்) மதிப்பு, (அவற்றைக்
கற் றவன்),
தலைப்பெய்து-கண்டு, சொல்
லுட-உரையாட,
சோர்வுபடும்-தெடும்.

'கற்றவன்' என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர் வார்த்தை சொல்லுங்காலையுமே நிற்பது: சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்து விடு மென்பதாம்.

இலையிரண்டுபோட்டானும்,
கல்லாதானது இயற்கையறிவின்
சூற்றம்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அவநயம் - நூலகளே. கண்டுஉரையாட-சந்தித்துவார்த்தை சொல்ல. கற்றவன்என்றசொல், தகுதிப்பற்றி வருவிக்கப்பட்டதென்க. சொல்லியவழி - சொன்னபோது. வழுப்படுதலின் - தவறு வருதலால். படியாதவன் தான் அறிவுடையவனென்று தன்னைத் தானே மதிக்கும் மதிப்பு, தன்னைவந்துகண்ட அறிவுடையவனொருவனுடைய தான் எதாவது ஒருவார்த்தை

*நீர்மேலெழுத்து என்ற பாடம் சிறவாது.

சக - ஆம்

அதிகாரம்—கல்லாமை

உள சொல்லும் வரையிலுமே நிற்கும்; சொன்னால் தனது அறியாமை வெளிப் பட்டு அம்மதிப்புத் தவறிவிடு மென்பதுகருத்து.

"எழுத்தறியார்கல்விப்பெரு

க்கமனைத்தும்,

எழுத்தறிவார்க்காணி னிலையாம்

- எழுத்தறிவார், ஆயுங்

கடவுளிர்சடைமுண்கண்டளவில்,

வீழுஞ்சுரநீர்மிகை"

எனப் பின்னூலார் கூறியதுங்

காண்க. கற்றவன் சொல்லுஞ்

சொல்லுக்குக் கல்லாதவன் ஏற்ற

உத்தரஞ்சொல்ல அறியாது விழிப்பனென்க. ஆடென்னுஞ்செயவெனெச்
சம் - காரணப்பொருளாதலின், இறந்தகாலம். சோர்வுபடும்-தானே தளர்
தலை யடையும். (இ)

சூ ஒ. உளரென்னு

மாத்திரைய ரல்லாற்
பயவாக்
களரனையா கல்லா தவர்.

(இ - ன்.)

கல்லாதவர்—,—(காணப்படுதலான்),
உளர் என்னும் மாத் திரையர்
அல்லால் - (இலரல்லர்) உளர்
என்று (சிலர்) சொல்லுமளவின
ராதலன்றி, (தமக்கும்பிறர்க்கும்
பயன்படாமையால்), பயவா களர்
அனையர்-
வினையாத களர்நிலத்தோடு

ஒப்பர்; (எ - று.)

களர் தாளும் பேணற்பாடு
அழிந்து உயிர்கட்கும்
உணவுமுதலிய உதவா

தபோல, தாளும் நன்குமதிக்கற்பாடுஅழிந்து
உதவா ரென்பதாம்.

பிறர்க்கும் அறிவுமுதலிய

இதனால், கல்லாதாரது
பயன்படாமை கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) காணப்படுதலான்
- (உலகத்தில் வழிவதற்தோடு)

பார்க்கப்படு தலால்; இதுவே,
இலரல்லரென்பதற்கும்
உளரென்பதற்குங் காரணம். இல
ரல்லர்-இல்லாதவரல்லர். உளர் -
உள்ளார்.

அவாதுவாழ்க்கையைப் பலர்
தருவாழ்க்கையாகக் கருதா
ராதலால், 'சிலர்' என
ற்றசொல் வருவிக்கப் பட்டது.
களர்நிலம் -
விளைவுக்குஏலாதநிலம்;
விளைத்தவிளைதனைய மூளைக்க

வெட்டாமற்செய்யுமிலம்:
சுவட்டிலம்; ஊகாரபூமி.
பேணற்பாடழிந்து -
உழுதல்முதலிய தொழில்களால்
விரும்பிச்
சிறப்பிக்கப்படுதலில்லாமல். தாழும்
- கல்லாதவரும்.
கண்குமதிக்கற்பாடு - கௌரவம்.
மாத்திரை-மாத்ரா
எண்ணும்வடமொழியின் திரிபு.
அல்லால்-எதிர்மறைக்
குறிப்புவினையெச்சம்.
பயனுவமையணி.

கல்லாதவர்பிறப்பு
எவ்விசத்திலும்பயனற்ற
தென்பதாம்; "பிறக்கும்
பிறவாதாரில்" என்பதுபோலக்
கொள்க. (சு)

சுஎ. நுண்மா ணுழைபுல
மில்லா னெழினல
மண்மாண்
புனைபாலை யற்று.

(இ - ள்.) நுண் -
நுண்ணிதாய்,

மாண்-மாட்சிமைப்பட்டு,

நுணுழ-(பல் நூல்களினுணுங்)

கென்ற, புலம்-அறிவு,

இல்லான்-இல்லாதவனுடைய,

எழில் நலம்-எழுச்சியும்

அழகும்,—மண் மாண் புனை

பாவை நற்று-சுணங்கையால் மாட்

சிமைப்படப் புனைந்த

பாவையுடைய எழுச்சியும்

அழகும் போலும்: (எ-று.)

அறிவிற்கு

மாட்சிமையாவது-பொருள்களைக்

கடிதிற்காண்டலும், மற
வாமையும் மூன்றலாயின. பாலை -
ஆகுபெயர்.

"உருவின்மிக்கதோருடம்பது தீம்
திருக்குறள்

பெறுதலுமரிது" ஆகலான், எழில்நலக்களும் ஓர் பயனே யெனினும், நூல
றிவு இல்வழிச் சிறப்பில என்பதா
இதனுன், அவர்வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(கு - வை.)

நுண்ணிதாய்-சூட்சுமமானதாய்.
மாட்சிமைப்பட்டு - சிறப்
புப்பெற்று; பக்குவமாய்
என்றபடி.

எழுச்சி - உடம்பின் வளர்ச்சி.

சுணைதயால் - சுண்ணைச்சாந்திலுல்.

மண் - சுணையாகுதலை

"மண்ணீட் டாளரும்" என்ற

சிலப்பதிகாரத்தாலும், மேல்

"மண்ணே டியைந்த

மரத்தனையர்" என்ற

குறளிலுலும் காண்க. "நெடுநிலை

மண்ணீடு நின்றவாயிலும்",

"பாங்குற

மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து" என்ற மணிமேகலையடிகளிலும் மண் என்பது சுதையென்னும் பொருளதாம். புனைந்த - அலங்காரித்துச் செய்யப்பட்ட. பாவையுடைய - சித்திரப்பிரதிமையினுடைய. பொருள்களைக் கடிதின்காண்டல் - விஷயங்களை விரைவாக அறிதல். மறவாமை என்பதற்

கும், பொருள்களை யென்பதே செயப்படுபொருள். 'முதலாயின' என்றதனால், பிறர்க்குக்கற்பித்தல் பயன்றரும் நூல்களியற்றல் முதலியன கொள்க.

பாவை என்பது - அதன்எழுச்சியழகுகளுக்கு முதலாகுபெயர். "உருவின் மிக்கதோடரும்பது பெறுதலுமரிது" என்ற மேற்கோள், சீவகசிந்தாமணி - முத்தியிலம்பகம் - (பெறுதற்கருமை), (கடிச) "கருவிமாமழை கனைபெயல் பொழிற்தெனவழிநாள், அருவிபோற்றொடர்ந் தருகுதனவரும்பிணியழலுட், கருவியிற்காய்த்திய கட்டளைபடிமையிற் பிழையாது, உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே" என்ற செய்யுளில் உள்ளது; கல்வினைப்பய னால் உறுப்புக்குறையின்றி அழகினால்மிக்கதோ ருடம்பைப் பெறுதலும் அருமையானது என்பது, இம்மேற்கோளின் பொருள். எழில் நலங்களும் - எழுச்சியும் அழகும். இல்வழி - இல்லாதபொழுது. சிறப்பில - அவ் வெழில்நலங்கள் சிறப்புடையனவாகா. அவர் - கல்லாதவரது. "குஞ்சியழ குங் கொடுந்தானைக்கோட்டழகும், மஞ்சளழகு மழகல்ல - நெஞ்சத்து, நல் லம்யாமென்னும் நடுவுநிலைமையாற், கல்வியழகேயழகு", "மயிர்வனப்புங் கண்கவரு மார்பின்வனப்பும், உகிர்வனப்புங் காதின்வனப்பும் - பெயிர் தீர்ந்த, பல்லின்வனப்பும் வனப்பல்ல தூற்கினையந்த, சொல்லின் வனப்பே

வனப்பு'' என்பவற்றை

இங்கே அறிக. நுண்புலம்,

மாண்புலம், மாண் பாவை -

பண்டுத்தொகைகள். நுழைபுலம்,

புனைபாவை - வினைத்தொகை கள்.

இலானெழின்லம் -

ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை.

எழில் நலம் - உம்மைத்தொகை.

மண்புனை -

மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை.

பாவை யற்று -

இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை.

'எழிலாவது - வளர்ந்தமைந்த பரு
வத்தும்
இதுவளர்ந்துமாறியதன்றி
இன்னும் வளரு மென்பது
போன்று காட்டுதல்' என்றார்,
பொருளதிகாரவுரையில். எழில்
- தொழிற்பெயர்.
''கலைவயாதிக்கொம்பாகிக்
காட்டகத்தேதிரிற்குப், புலையல்ல
கல்லமராங்கள் - சலவருமேவ்,
நீட்டோலைவாசியாரின்றுன்

குறிப்பறிய, மாட்டாதவன் என்
'மரம்'' என்பது, மூத்தவர்.
'மண்மாண்புனை'' என்றதில்,
"மாண் என்றது - சக - ஆம்

அதிகாரம்—கல்லாண்மை

உக்

மாட்சிமைப்படவென்று
பொருள்பட்டு, பகுதி
வினையெச்சமானது' என்பர்,
இலக்கணக்கொத்துடையார்.

சொ அ. கல்லார்கட்
பட்ட வறுமையி னின்றுதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(இ - ள்.) கல்லார்கண் -
கற்றூர்மாட்டு; பட்ட - நின்ற,
வறுமையின் -
வறுமையினும், இன்றது —:
கல்லார்கண் - கல்லாதார்மாட்டு,
பட்ட-நின்ற,
திரு - செல்வம் : (எ - று.)

இழிவுசிறப்புஉம்மை,
விகாரத்தால் தொக்கது.
தத்தம்நிலையின்றி
மாறிநிற்றலான் காம்
இடுக்கட்படுதலும்,
உலகிற்குத்தன்பகுசெய்தலும்
இரண்டற்கும் ஒக்கு மாயினும்,
திருக் கல்லாரைக் கெடுக்க,
வறுமை நல்லா
ரைக் கெடாதுநிற்றலான்,
'வறுமையினுத் திரு இன்னாது'
என்றார்.

இதனால், அவர் திருவின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கற்றுர்மாட்டு - படித்தவரிடத்தில்.

வறுமையின்-தரித்திரத் தன்மையினும். வறுமையாவது - அனுபவிக்கப்படும் பொருள் ஒன்றுமில் லாமை. இன்னாது - துன்பந்தருவது.

இழிவுசிறப்புமை தொகுத்தல் விகா

ரப்பட்டது; வறுமையின்
என்பதன் இறுதியில்; அது,
செல்வமின்மையின்
இழிவை விளக்கும்.
தந்தம்நிலையினன்றி
மாறிநிற்றலான் - செல்வம்
தனக்கு
உரிய கற்றவரை விட்டு
உரியரல்லாத
கல்லாதவரிடத்திலும், வறுமை
தனக்குஉரிய
கல்லாதவரைவிட்டு உரியரல்லாத

கற்றவரிடத்திலும் ஆக மாறி
நிற்பதனால்: தாம்
இடுக்கட்படுதல் - செல்வமும்
வறுமையும் துன்பப்படு
தல். செல்வம்
கல்லாதாரிடத்திலிடுக்கட்படுதல் -
பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்
தற்கு உரித்தாகாது போதல்.
வறுமை கற்றாரிடத்து இடுக்கட்
படுதல் - கற்
றார் வருந்திச்செய்கின்ற
பிறர்க்குதவி முதலியவற்றால்

வருத்தமுறுத

லென்பர். இரண்டற்கும் -

செல்வத்திற்கும், வறுமைக்கும்.

கல்லாதாரது

செல்வம் உலகிற்குத்

தீங்குசெய்தல் வெளிப்படை.

கற்றாரது வறுமை

உலகிற்குத் தீங்கு

செய்தலாவது - ஐயோ!

இக்கற்றவர் பிறர்க்குதவி முத

லியவற்றைத் தம்விருப்பின்படி

செய்யவொட்டாது வறுமை

இவரை வாட்டு

கின்றதே என்று உலகோரை

மனவருத்தங் கொள்ளுமாறு

செப்தல். அவர்-

கல்லாதவரது. நல்லார் -

குறிப்புணையாலணையும்

பெயர். இன்னுதே,

ஏ - தேற்றம்; ஈற்றசையுமாம்.

செல்வத்தை ஈட்டலும்

காத்தலும் பயன்

கொள்ளுதலும்

அறிவுடையார்க்கே

இயல்வனவாதலால் கற்றவரே
செல்

ஃ ;திற்கு உரியவரும்,
ஈட்டுதல்முதலியன அறிவிலார்க்கு
இயலாவாதலால்

அவரே வறுமைக்கு உரியவரும்
ஆவ ரென்க. அங்ஙனமன்றிக்
கற்றூர் வறிய

ராயினும் ஒழுக்கம் முதலிய
எவ்வகையிலுந் கெடார்;
ஃல்லாதவரோ செல்வ

முடையராயின் செருக்கு

முதலியவற்றுற் பலவகைக்யிலுப்
பெதுவரென்ப

தாம். இத்திருக்குறளை
"வள்ளன்மையில்லாதான்
செல்வத்தின் மற்றை
யோன், நல்குரவே போலு
நனிநல்ல" என்பதனோடு ஒப்பிடுக.
"பல்லான்ற

கேள்விப்பயனுணர்வார்
பாடழிந்து,
அல்லலுழப்பதறிதிரேல் -
தொல்சிறப்
பின், காவின்கிழத்தி
யுறைதலாற் சோராளே,
பூவின்கிழத்தி புலந்து'' என்
னும் காலடியார்செய்யுளோடு
இதற்கு உள்ள
ஒற்றுமைவேற்றுமை நயங்
களை உய்த்துணர்க.

(அ)

மேற்பிறந்தா
ராயினுங் கல்லாதார்
கீழ்ப்பிறந்தும்

கற்ற
ரனைத்திலர் பாடு.

(இ - ள்.) கல்லாதார்—, மேல் பிறந்தார் ஆயின்உம் - உயர்ந்தசாதிக்
கட் பிறந்தாராயினும், கீழ் பிறந்தஉம் - தாழ்ந்த சாதிக்கட் பிறந்தவைத்
தும், கற்றார் - கற்றாரது,

அனைத்து பாடு இலர் -
பெருமையளவிற்றுய
பெருமையிலர்; (எ - று.)

உடலோடொழியுஞ்
சாதியுயர்ச்சியினும்
உயிரோடுசெல்லுங் கல்வி
யுயர்ச்சி சிறப்புடைத்து
என்பதாம்.

இதனுன்,
அவர்சாதியுயர்ச்சியாற்
பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

பிறந்தவைத்தும்-பிறந்திருந்தாலும்.
பெருமையளவிற்றாய
பெருமையிலர் -
மகிமையல்வளவு
மகிமையுடையவரல்லர். சாதி -
உடற்
குணமும், கல்வி -
உயிர்க்குணமுமாம்.
உடலின்கண் வினையத்தால்
வரு கின்ற சாதி
அவ்வுடலொழிந்தபோது தான்
ஒழிவதன்றி உயிரோடுசெல்லா

காதலால்

'உடலோடொழியுஞ்

சாதியுயர்ச்சியினும்' என்றார்.

கீழ்க்

கல்வியென்னும் அதிகாரத்தில்

"ஒருமைக்கண்தான் கற்றகல்வி

யொரு

வற்கு,

எழுமையுமேமாப்புடைத்து"

என்ற குறளால், கல்வி

உடலோடு

ஒழியாமல்

உயிரோடுசெல்வதாதலி லறிக.

அவர் - கல்லாதவரது. மேல்,
கீழ் என்பன - மேன்மையையும்
கீழ்மையையு முடைய
சாதிகளைக் குறிப்
பதனால், பண்பாகுபெயர்.
ஆயினும், உம்மை -
உயர்வுசிறப்பு. பிறக்கும்,
உம்மை - இழிவுசிறப்பு.
பிறந்தும் என்பது, கற்றார்
என்பதனைக் கொள்ளும்.
கல்வியில்லாத
வெறுஞ்சாதியுயர்வு பயனற்ற

தென்பதாம். "கடைநிலத்தோ
ராயினுங் கற்றறிந்தோரைத்,
தலைநிலத்தணைவக்கப்படும்,"
"தோணீயக்கு
வான்தொல்லைவருணத்துக்,
காணிற்கடைப்பட்டானென்றிகழார்
காணுய்"
அவன்றுணையா வாறுபோயற்றே
றுல்கற்ற, மன்றுணையா
நல்லிகாளல்"
என்னும் நாலடியாரையும்,
"வேற்றுமைதெரிந்தகாற்பாலுள்ளும்,
கீழ்ப்பா

லொருவன் கற்பின்,
மேற்பாலொருவனு
மவன்கட்படுமே" என்ற
புறநானூற்
றையும், "நாற்பாற்குலத்தின்
மேற்பாலொருவன்,
கற்றிலனாயிற் கீழிருப்ப
வனே," "எக்குடிப்பிறப்பினும்
யாவரேயாயினும் அக்குடியிற்
கற்றோரை
வருகவென்பார்" என்னும்
நற்றிணைகளையும்,

"ஆக்குமறிவானலது பிறப்
பிறுல், மீக்கொளுயர்வி ழிவு
வேண்டற்க" என்னும்
நன்னெறியையும் இங்கே
அறிக.

(கூ)

சுரு. விலங்கொடு
மக்களனைய நிலங்குநூல்
கற்றோரோ
டேனை யவர்.

சுக - ஆம்

அதிகாரம்—கல்லாமை

(இ - ள்.) விலங்கொடு - விலங்கொடுநோக்க, மக்கள் அனையர்-மக்கள் எத்துணைநன்மையுடையர் அத்துணைத்தீமையுடையர்: இலங்கு நூல் கற்ற ோடு - விளங்கிய நூலைக் கற்றுநோடு(நோக்க), எனையவர் - கல்லாதவர்.

*விலங்கு,

நூல்-சாதிப்பெயர். விளங்குதல் - மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட்கு ஏற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றூர்கண்ணே யாதலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்த பிறப்பின ரல்லரென்பதாம்.

மயக்கநிராணிறை.

இதனுண், அவர் மக்கட்பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) விலங்கொடு

நோக்க - மிருகங்களோடு
ஒப்பிட்டுப்பார்க்க. மக்கள் -
மனிதர். சாதிப்பெயர் -

சாதியைக்காட்டும்பெயர்:
சாதியொருமைப்
பெயரென்பாருமுளர்.
(சாதியொருமையாவது -
ஒருசொல் ஒருமையீறு
தோன்றின்றும்
தோன்றுதுகின்றும் பின்
ஒருமைவினையீறுக மேல்வந்து
முடிக்குஞ்சொல்லெப்பெற்றும்

பெறுதும் தானே

பன்மைப்பொருளுணர்த்து வது;

இதனை

வடநூலார் ஜாதியேகவசனம்

என்பர்.) இங்கே விலங்கு,

நூல் என்பன தாமே விலங்குச்சாதியையும் நூற்சாதியையும் உணர்த்துதல் காண்க. மேம்படுதல் - (நூல்களுட்) சிறத்தல். அவரும் - சுற்றவரும். மிருகங்

களுக்கும் மனிதர்க்கும் உணவு

தூக்கம் பயம் ஆசை முதலிய

பல பொதுப் பட்டகுணங்களாக

இருப்பினும், மிருகங்களினும்

மனிதர் சிறந்தவரென் றற்கு

எற்ற விவேகமுதிர்ச்சி
கல்விகற்றவர்க்கே உளதாவது
என்க. ஒத்த பிறப்பின
ரல்லர்-சமமானபிறப்புடையவராகார்.
படியாத மனிதர் மிருகத்
தன்மையராய்நிற்க, படித்தவர்
மனிதருட்சிறந்து விளங்குவ
ரென்பதாம்.
மயக்கநிரணிறையெனினும்
எதிர்நிரணிறையெனினும்
ஒக்கும். இது - எட்டு
வகைப்பொருள்கோள்களுள்
நிரணிறைப்பொருள்கோளின்வகையிலொன்று;

(மற்றொருவகை -
முறைநிரனிறை யெனப்படும்.)
முன்வைத்தசொற்களின்
முறைமைக்கு மாறுபாடாக
அதனோடுசம்பந்தப்பட்ட
சொற்களைப் பின்னர்
அடுக்கிவைப்பது, இதன்
இலக்கணமாம்; "களிறுங்
கந்தும்போல களிகடைஇ; கூம்புங்
கலனுந் தோன்றும்" என்பது -
இதற்கு உதாரணம்: [ரன்-பொது

சுருக்.] இக்குறளில் உபமானத்தில்
விலங்கு மக்கள் என்ற
முறைமைக்குஏற்ப, உபமேயத்தில்
கல்லார் கற்றூர் என
நிறுத்காது மாறுபட
நிறுத்தியமை காண்க.
அவர்-கல்லாதவர்.
மக்கட்பிறப்பால் -
மனிதசன்மத்தால். பயனெய்
தாமை - பிரயோசனமடையாமை.
விலங்கு - குறுக்காக
நிற்பதனைக் காரணப்பெயர்;

இது - தீர்யக் என்னும்
வடமொழிப்பெயரின்
கருத்துக்கொண் டது.
இலக்கநூல் - 'விளக்கவைத்தல்'
முதலிய அழகுடையநூ
லென்று மாம். ஏனையவர் -
வேறுஎன்னும் பொருள்தரும்
ஏனையென்னும் இடைச்
சொல்லடியாப் பிறந்த
குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்.
மிருகங்களினும் மனிதர்
சிறப்படைதல்போல,
கல்லாதமனிதரினும்

---

* இலக்குநூல் என்பது - சாதியொருமைப்பெயர் என்ற பாடம் சிற

வாது.

நூ உ தி

ருக்குறள்

டைய தென்பது கருத்து. 'விலங்கொடுமக்களனையர்' என்பதை 'ஒப்பலொப்பு' என்பர், இலக்கணக்கொத்தடையாரும், பிரயோகவிவேகத்தாரும். (கo)

அதிகாரம்.—கேள்வி.

அஃதாவது - கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல்-கற்றவழி அதனின்ஆய அறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனை உண்டாக்குதலானும், இது - கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) கேட்கப்படும் - கேட்கத்தக்க. நூற்பொருள்களை - சாஸ்திரங்களின் சாரமான விஷயங்களை. கற்றறிந்தார்கூற-படித்தறிந்தவர்சொல்ல கற்றவர்க்குக் கேள்வி அக்கல்வியாலாகிய அறிவை அபிவிருத்திசெய்யும், கல்லாதவர்க்குக் கல்வியறிவைப் புதிதாகஉண்டாக்கும் என்க. கேள்வி-தொழிற் பெயர். வலியுறுத்தல்-உறுதிப்படுத்தல். "கற்றனைத் கற்றூர்வாய்க்கேட்டானு மில்லாதார், தெற்றவுணராரார்பொருள்களை" என்ற பழமொழியினாலும் கல்விக்குங் கேள்விக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை அறிக.

௪௧. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ் செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) செல்வத்துள் செல்வம் - (ஒருவற்குச்) சிறப்புடைய செல்வமாவது, செவி செல்வம் - செவியான்வருஞ் செல்வம்: அச் செல்வம்—, செல்வத்துள் எல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினும், தலை—: (ஆதலான்): (எ - று.)

செவியான்வருஞ்செல்வம் - கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் - பொருளான் வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவினைவினவாகலானும், இது-தலையாயிற்று. 'அவற்றைஒழித்து இதனையே செய்க' என்பது - குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) செல்வத்துள் செல்வம் - மற்றைச்செல்வங்களெல்லாம் வறுமையாமாறு வருஞ் செல்வம்: செல்வங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த செல்வம். மேற் 'அவாவறுத்தல்' என்னும் அதிகாரத்தில் "துன்பத்துள் துன்பம்" என்பதற்கு - 'எனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந் தன்பம்' என்று உரைத்து மிக்கதுன்பமெனப் பொருள்கொண்டாற்போல, இங்கும் பொருள் கொள்க. தலை-மேலானது. பிறசெல்வங்கள் - உண்டி உடை பசு புலம் முதலாகப் பலபடியாக வுள்ள பொருட்செல்வங்கள். நிலையில்லாதனவும், துன்பத்தைவிளைப்பனவுமாகிய பொருட்செல்வங்களெல்லாவற்றினும், நிலைபேறுடையதும் இன்பம் விளைப்பதுமாகிய கேள்விச்செல்வம் சிறந்தது: ஆதலால் பொருட்செல்வங்களிற் பற்றைவிட்டு இக்கேள்விச் செல்வத்தையேவிரும்பிச் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்க. **குறிப்பெச்சம்** - ஒருசொல்லின் குறிப்பால் வேறு சிலசொற்களை வருவித்துமுடிப்பது; இது - எஞ்சிநின்றதனால், எச்சமெனப்பட்டது: எஞ்சுதல் - குறைந்துநிற்றல். தலை - தலைமையையுடைய

கூஉ - ஆம்

அதிகாரம்—கேள்வி

கூகூ

தென்னுவது, உத்தம

அங்கமான தலைபோலப்
பிரதானமானதென்றறிந்து
பொருள்கொள்க.
'செல்வத்துளெல்லாந்தலை' -
செல்வமெல்லாவற்றுள்ளுந் தலை
என இதனை
உருபுபிரித்துக்கூட்டலுக்கு
உதாரணங்காட்டினர், பிர
யோகவிவேக வுரையிலும்,
இலக்கணக்கொத்துரையிலும்.
(க)

சகஉ. செவிக்குண
வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு
ஈயப் படும்.

(இ - ள்.) செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து - செவிக்குஉணவாகிய கேள்வி இல்லாதபொழுது, வயிற்றுக்குஉம் சிறிது ஈயப்படும் - வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுஉணவு இடப்படும்; (எ - று.)

சுவைமிகுதியும்பிற்பயத்தலுமுடைய

கேள்வி உள்ளபொழுது வெறுக்க
ப்படுதலான் 'இல்லாதபோழ்து'
என்றும், பொருதாயவழித்
தேடற்றுன்பமே
யன்றி நோயுங் காமமும்
பெருகுதலான் 'சிறிது' என்றும்,
அதுதானும் பின்
இருந்து கேட்டற்பொருட்
டாகலான் 'ஈயப்படும்'என்றுங்
கூறினர். ஈதல் -

வயிற்றது இழிவு தோன்ற நின்றது.

இவையிரண்டோட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) செவிக்குஉணவாகிய-காதிலுல் உட்கொள்ளப்படுவதாகிய.

சுவையமிருது - மிருந்த ரசம்.

பிற்பயக்கல் - பின்பு
பலபயன்களைத் தருதல்.
வெறுக்கப்படுதலால் - வாயுணவு
வெறுக்கப்படுதலால்.
பொதாயவழி - அவ்
வாயுணவுஅதிகப்பட்டபொழுது,தேடற்றன்பமேயன்றி-அவ்வுணவுக்குரிய
பொருள்களைச் சம்பாதிக்குந்
துன்பம்மாத்திரமே யல்லாமல்.
உணவுமிகுதி யால் நோய்மிகுதலும்,
மேல் 'மருந்து'என்னும்
அதிகாரத்தில்"தீயளவன்றித்
தொியான்பொிதுண்ணின்,
நோயளவின்றிப்படும்"

என்பதனாலும் அறிக. அதனாற்
காமம்பெருகுதல், வெளிப்படை;
"துயிற்சுவையுந்துஞ்சல்லார்தோட்
சுவையுமெல்லாம்,
அயிற்சுவையிருவெனறண்ணி—அயிற்சுவையும்,
பித்துணக்கொள்பபோற் கொள்ப
பிறர்சிலர்,
மொத்துணமொய்ம்பினவர்"
என்ற நீதிநெறிவிளக்கத்தையுங்
காண்க. அதுதானும் -
அச்சிறுதுணையும்.
பின்இருந்துகேட்டற்பொருட்டு -
இன்னுஞ் சிலகாலம்

வாழ்ந்திருந்து நூற்
பொருள்களைக் கேட்பதற்கு.
துறவறத்திலுள்ளார்
கவஞ்செய்தற்கு வேண்டிய
இவ்வுடம்பு சீவித்திருத்தற்குப்
போதுமான அளவே
உணவுகொள்ளுந் தல்
மரப்பாதல்போல, மனிதர்
நூற்பொருள்கேட்டற்பொருட்டுத்
தாம் உயிர்வாழ்ந்திருத்தற்கு
வேண்டுமளவே
உணவுகொள்ளவேண்டும் என்க.
"ஈயென்றளவி இழிந்தான்கூற்றே"

என்ற தொல்காப்பியத்தால், ஈ
என் னும் வினைப்பகுதி
இழிந்தோனேற்றற்குரிய
சொல்லாத லறிக. 'ஈகல் -
வயிற்றது இழிவுதோன்ற
'முன்னிலைச்சொல்லாய்
கின்றது' என்ற பரிமேலழகருரைநடையால்,
வருவழியல்லது பிறுண்டு இன்னசொல் இன்

னர்க்கு உரித்தென்னும் வரையறையில்லென்பது உணர்த்துதற்கு, ஈ தா
கொடு என முன்னிலைவாய்பாடுபெற்றி யோதினர்' என்ற சேனாவரையரது
கொள்கை தகுதியன்றென அறியப்படும். உணவு - உண்ணப்படும் பொரு

கூ ச

திருக்குறள்

ஞகருத் தொழிலாகுபெயர்.

செவிக்கு உணவான

காவின்புலத்தைதைச் செவி

மேலேற்றிக் கூறினர்; கீழ் "

செவிகைப்ப " என்றாற்போல.

இது - "உண்

டற்குரியவல்லாப்பொருளை, உண்டனபோலக்கூறலுமரபே" என்ற வழு

வமைதியில் அடங்கும். போழ்து - பொழுது என்பதன் மரூஉ; போது

என்றும் வரும். வயிற்றுக்கும், உம்மை - இழிவுசிறப்பும்மை; எச்சப்பொருள

தென்றுங் கொள்ளலாம். வயிற்றதுஇழிவு - "ஒருநாளுணவை யொழி

யென்றாலொழியாய்,

இருநாளைக்கேலென்றாலேலாய் -

ஒருநாளும், என் னெவறியா

யிடம்பைகூ டென்வயிற,
உன்றேடுவாழ்தலரிது"
என்பதிலும் விளக்கும்.
கீழ்ப்பாட்டில், கேள்வி - அற
இன்பங்களுக்குக் காரணமான
செல்வத்திலுஞ் சிறந்த
தென்று கூறி, இப்பாட்டில்
உயிர்வாழ்க்கைக்கு
இன்றியமையாதஉணவிலும் அது
சிறந்த தென்றார்: ஒருவன்
உணவைவிட் டாயிலும்
நூலெக்கேட்க என்றபடி.

"பருகுவனன்னவார்வத்தனைத்தே,
செவி வாயாக நெஞ்சுகளனைக"
உட்கொள்ளப்படுவதாதலின்,
கேள்வி செவிக்கு
உணவெனப்பட்டது.

(உ)

சுகந. செவியுணவிற்
கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
ணன்றுதேரா
டொப்பர் நிலத்து.
(இ - ள்.) செவி

உணவின்-செவியுணவாகிய,

கேள்வி - கேள்வியினை,

யுடையார்—, நிலத்து -

நிலத்தின்கண்ணராயினும், அவி

உணவின் - அவி

ணவினையுடைய, ஆன்றோரோடு -

தேவரோடு, ஒப்பர்—; (எ - று.)

செவியுணவு -

செவியான்உண் ணும்உணவு.

அல்வழிக்கண் வந்த இன்

சாரியையது னகரம், வலித்தநின்றது. அவியாகியஉணவு-தேவர்க்குவேள்வித்தீயிற் கொடுப்பன. அறிவால் நிறைந்தமையான் 'ஆன்றோர்' என்றும்,

துன்பம் அறியாமையான் 'தேவரோடொப்பர்'

என்றுங் கூறினர்.

இதனால், அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நிலத்தின்கண்ணராயினும்-பூலோகத்திலுள்ளவராயினும், அவியுணவினையுடைய - அவிசைஉண்ணுதலையுடைய. அவி - தீயிற்பெய்யும் நெய் பொரி சமித்து முதலியன: இது - ஹவிஸ் என்ற வடசொல்லின் திரிபு. அல்வழியில் வந்த இன்சாரியை யென்றது, உணவிற்கேள்வியென்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையின் இடையி லுள்ளதை. வலித்து - மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாய்; இங்கே றகரமெய்யாய். "னஃகான் றஃகான் நான்கனுருபிற்கு", "னகாரவிறுதி வல்லெழுத்தியையின், றகாரமாகும் வேற்றுமைப்பொருட்கே" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரங்களால் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியிலே யன்றி, அல்வழிப்புணர்ச்சியில் இன்சாரியையின் னகரம் றகரமாதற்கு விதியின்மையால், 'உணவிற்கேள்வி' என்றவிடத்துத் திரிபு வலித்தல்என்றுஞ் செய்யுள்விகாரமாகக்கொள்ளப்பட்டது. வேள்வித்தீயில்-யாகத்தஓமஅக்கினியில். 'கொடுப்பன - கொடுக்கப்படும்நெய்ம்முதலியன. அதனை-கேள்வியை. நூற்பொருள்களைக் கேட்டவர் தேவலோகத்தின்பம் போன்ற இன்பத்தை இவ்வுலகிற்பெறுவ ரென்பதாம். "தவலருந்தொல்

அதிகாரம்—கேள்வி

கேள்

கேள்வித்தன்மையுடையார், இகலிலரெஃகுடையார் தம்மூட்குழீஇ, சகவினிதாயிற்காண்பா மகல்வானத், தும்பருறைவார்பதி" என்னும் காவடியார்ப்பாட்டை இங்கே அறிக. (கூ)

குகூ.

கற்றில னுயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்குங்கத் தினூற்றுந் துணை.

(இ-ள்) கற்றிலன் ஆயின்உம் - (உறுதிநூல்களைத் தான்) கற்றிலனாயினும், கேட்க - (அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக்) கேட்க: அஃது-அக்கேள்வி, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒற்குங்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்துழி, ஊற்று ஆம் துணை - பற்றுக்கோடாந் துணை, (ஆகலான்); (எ-று.)

உம்மை, கற்கவேண்டும் என்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி - வறுமையாதல், அறிவின்மையாதல் இடுக்கண்பட்டுழி மனந்தளர்தல்.

அதனைக்
கேள்வியின் ஆய அறிவு தீக்கு
மாகலின், 'ஊற்றுாந்துணை'
என்றார். 'ஊன்று'
என்னும் ஆகுபெயரின் னகரம்,
திரிந்துநின்றது.

(கு - ரை.) உறுதிநூல்களை-அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புரு ஷார்த்தங்களைப்பற்றிக் கூறும் சாஸ்திரங்களை. கேட்க - கேட்கக்கடவன்;

வியங்கோள்வினைமுற்று.

வந்துழி-வந்தவிடத்து,

பற்றுக்கோடாம் துணை -

ஆதாரமாகும்

துணையாயிருப்பது. உம்மை -

இழிவுசிறப்பு. வறுமையானு
தல்-பொருளில்லாமையாலாவது.
இடுக்கண்படுழி-துன்பமடைந்தவிடத்து.
கேள்வியின்
ஆய-கேள்வியினாலாகிய.
ஊன்றுதலென்னும்
பொருளாக்கரும்
ஊன்றுளென்னும்
மூதனிலைத்தொழிற்பெயர், இங்கு
ஆகுபெயராய், ஊன்ற
ப்படுங்கோலை உணர்த்திற்று.
இதன்னகரம்
றகரமான தது-மென்றொடர்வன்

றொடரான
புணர்ச்சிவிகாரமென்றறிவது;
மெலிவலியான செய்யுள்விகார
மென்றறிவது கொள்க.
கற்றிலன்-ஆண்பால் எதிர்மறை
இறந்தகாலமுற்று.
அஃதொருவற்கு - இங்கே
ஆய்தம் உயிர்போல் ஒலித்தது;
மெய்போல் ஒலி
யாமையை அலகிட்டுக் காண்க.
ஒற்கம் - தொழிற்பெயர்; ஒல்கு
- பகுதி. கற்றிலனாயினுங் கேட்க
என்றதற்குக் காரணம்,

'கல்லாதவழியும் அதனை
உண்டாக்குதலானும்' என

இவ்வதிகாரத்தின்
அவதாரிகையில் விளக்கப்
பட்டது. "மூற்றப்பகலு
மூணியாதினிதேகாதிக், கற்றலிற்
கேட்டலே நன்று':
என்றார் பழமொழியிலும்.

(சு)

சுகந. இழுக்க லுடையுழி
யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க

மூடையார்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) இழுக்கல் உடை உழி-வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்து (இயங்குவார்க்கு), ஊற்றுக்கோல் அற்று - ஊன்றுகோல்போல் உதவும்: (காவற்சாகாடு உசைப்பார்க்கு), ஒழுக்கம் உடையார் வாய் சொல் - ஒழுக்க மூடையார்வாயிற்சொற்கள்; (எ - று.)

அவாய்நிலையான்வந்த

உவமையுடையால்,
பொருளைடை வருவிக்கப்
பட்டது. ஊற்றுகியகோல்போல்
உதவுதல் - தளர்ந்துழி அதனை
நீக்குதல். நீர்

திருக்குறள்

கல்வியுடையரேனும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச் சொல் கேட்கப்படாது' என்பதுதோன்ற, 'ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்' என்றார். 'வாய்' என்பது, நிச்சொல்அறியாமையாகிய சிறப்புஉணராநின்றது. 'அவற்றைக் கேட்க' என்பது - குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) வழுக்குதல்
சறுக்குதல். சேற்றுநிலம் -

சேறுபட்ட தலை. இயங்குவார்க்கு
நடப்பவர்க்கு. காவற் சாகாடு
உகைப்பார்க்கு-காத்தற்றொழி
லுக்குரிய இராச்சியமாகிய
வண்டியைச்
செலுத்துபவர்களுக்கு;
அரசர்க்கு. காவற்சாகாடு
கைப்பார்க்கு என்றும் பிரிக்கலாம்:
பொருள் இதுவே. சாகாடு- சகடம்,
பண்டி. உகைத்தல்,
கைத்தல் - செலுத்தல்.

ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் -
நல்லொழுக்கத்தை

புடையவர்களது வாயிலிருந்து
வருஞ் சொற்கள். அவாயின்மை -
ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை
வேண்டி நிற்றல்; அவாய் - அவாவி.
அவாய்நிலையால்
வருவித்துமுடிப்பதனை,
வடநூலார்

அத்யாஹார
மென்பர். 'இழுக்கலுடையுழியூற்றுக்கோல்'என்ற

உபமானத்தி

னீடையில் அவசியமாக
வேண்டியதாதலால்
வருவிக்கப்பட்ட 'இயங்குவார்
க்கு' என்ற
அடைமொழிக்கு ஏற்க,
'ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்'
என்ற உபமேயத்திற்கும்
'காவற்சாகாடு உணைப்பார்க்கு'
என்ற அடைமொழி வரு
விக்கப்பட்டது; இவ்வதிகாரம்
அரசியலாதலால், இதுவே
வருவிக்கவேண்டிய காயிற்று:

உவமை உபமானம் என்பனவும்,
அடைமொழி விசேஷணம் என்
பனவும், பொருள் உபமேயம்
என்பனவும்-ஒருபொருளன.
அடை-முன்னே
அடுத்துவருஞ் சொல். ஊற்றுகிய
கோல்-ஊன்றப்படுவதாகிய
கோல். தளர்ச்
சுழி - (வறுமையிலுலாவது)
அறிவில்லாமையிலுலாவது
கன்பம்நேர (அத லால்)
மனம்தளர்ந்தபோது. அதனை -

அத்தளர்ச்சியை. கல்விக்குப்பயன்
நல்
வொழுக்கமாதலை
"கற்றகசடறக்கற்பவை கற்றபின்,
நிற்க வதற்குத் தக"
என்ற குறளாலும்,
கல்வியுடையோரும்
ஒழுக்கமிலராயின்
அறிவிலராதலை
"உலகத்தோடொட்ட
வொழுகல்பலகற்றும்,கல்லாரறிவிலாதார்"என்ற
குற
ளாலும்அறிக.ஒழுக்கமுடையார்

வாய்ச்சொற்கள்

யாவையும்நல்லவையாதலே

"ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதீய, வழுக்கியும்வாயாற்சொலல்" என்ற குறளால் அறிக. மேற் 'ஒழுக்கமுடைமை' என்னும் அதிகாரத்தில், "ஒழுக்க முடையவர்க்கு" என்ற குறளினுரையில்,

'சொலல்-சாதியொருமை; சொலல் எனவே அமைந்திருக்க, வாயால் என வேண்டாது கூறினர், நல்லசொற்கள் பயின்றவினைத் தாம் வேண்டியதன் திறப்புமுடிக்கற்கு; இதனை வடநூலார் காற்பாரியமென்ப'

எனக்கூறியதை இங்கே அறிக.

அவற்றைக்கேட்க-ஒழுக்க
முடையார் வாய்ச்சொற்களை
விடாமற்கேட்கவேண்டும்.

இழுக்கல்-தொழிற் பிழை. உழி-
இடத்து.

ஊற்றுக்கோல்-இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை: சொல்
சாதியொருமையாதலின், அற்று
என்னும் ஒன்றன்பால்
முற்றைக் ஈறாண்டது.
எ-ஈற்றை, தேற்றமுமாம்.

பயனுவமையணி. காவற் சாகா

ப்பார்—"கால்பார்

கோத்துலூலத்தியக்கும்,

காவற்சாகாடுகைகட்போன் மாவிய

ஊறின்றுகி யாறினிதுபடுமே,

உய்த்தல்தேற்றுலுயின்

வைகலும்,

சூ- ஆம் அதிகாரம்—கேள்வி

க்கள்

பகைக்கூழள்ளற்பட்டு, மிகப்பம்ரீகோய்

காணாறு,

தலைத்தலைத்தருமே" என்பது புற

(ரு)

சகசு. எனைத்தானு
நல்லவை கேட்க வனைத்தானு

மான்ற பெருமை தரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்),
எனைத்து ஆன்உம் -
சிறிதாயினும், நல்லவை,
கேட்க-உறுதிப்பொருள்களைக்
கேட்க;(அக்கேள்வி),அனைத்து
ஆன்உம்-அத் துணையாயினும்,
ஆன்ற பெருமை தரும் -
நிறைந்தபெருமையைத் தரும்,

(ஆகலான்); (எ - று.)

'எனைத்து,' 'அனைத்து'
என்பன-கேட்கும்பொருள்மேலும்,
காலத்தின் மேலும் நின்றன.
அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல
வந்துஈண்டி எல்லா அறிவு களையும்
உள வாக்கலின், சிறிது என்று
இகழற்க என்பதாம்.

(கு - ரை.) அத்துணையாயினும் - அவ்வளவானாலும். எவ்வளவுசிறிது பொருள் எவ்வளவு சிறிதுபொழுதிற் கேட்கப்பட்டாலும் அவ்வளவுக்கும் ஏற்ற பயனுண்டு என்க. மழைத்துளிபோல வந்து ஈண்டி - மழைநீர்த்துளி சிறிதுசிறிதாகச்சேர்ந்து

பெருவெள்ளமாய்ப் பயன்தருதல்
போல, இக்கேள்வி யும்
சிறிதுசிறிதாகச்சேர்ந்து
வளருமென்க. உள ஆக்கல் -
உள்ளனவாகச் செய்தல். இகழற்க
- இகழ்ச்சிசெய்யாதொழிக.
எனைத்து, அனைத்து -
எத்தனைத்து, அத்தனைத்து
என்பவற்றின் மரூஉ. ஆனும் -
ஆயினும் என்ப தன் விகாரம்.
எனைத்து என்பதில், வினை -
சிறுமைப்பொருள் குறித்தது.
உம்மைகள் -

இழிவுசிறப்புப்பொருளன.

ஆன்ற, ஆன் - பகுதி; ஆன்றல் - நிறைதல். இங்குக் தரும் என்பது - படர்க்கையிடத்துக்கு வந்தமையின், இடவழுவமைதி. பெருமை - பண்புப்பெயர்.

(சு)

சுகள. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைதமை சொல்லா நிழைத்துணர்ந் தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(இ - ள்.) பிணைத்து
உணர்ந்துஉம் - பிறழ உணர்ந்த
வழியும், பே தைமை - (தமக்குப்)
பேதைமை பயக்குஞ்
சொற்களை, சொல்லார்—:
—இணைத்து உணர்ந்து -
(பொருள்களைத் தாமும்)
நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து அறிந்து,
ஈண்டிய - (அதன்மேலும்)
ஈண்டிய, கேள்வியவர் -
கேள்வியினை யுடையார்; (எ - று.)

'பிழைப்ப' என்பது, நிரிந்து நின்றது. பேதைமை - ஆகுபெயர்.

ஈண்டு நிதல்-பலவாற்றான் வந்துநிறைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தாரோடு ஒப்பிப்பதற்கு செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லா ரென்பதாம்.

இவைதான் குபாட்டாதனும், கேட்டார்க்குவருமும் நன்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிறழ்
உணர்ந்தவழியும் - மாறுபாடாக
அறிந்தபொழுதும். தமக்குப்
பேதைமை பயக்கும்-தமக்கு
அறிவின்மையைக்கொடுக்கும். பொருள்
கள - நூற்பொருள்கள்,
நுண்ணிதாக-நுட்பமுடையதாக.
அதன் மேலும்- ங்கு

திருக்குறள்

அதுவேயுமன்றி. பிழைத்து
என்னுங் செய்தெனைச்சும் -
உணர்ந்து என் னும்

வேறுகருத்தாவின் வினையைக்கொண்டுமுடிதற்கு
ஏலாத தான்தலால், அதனைப்
பிறகருத்தாவின் வினையையுங்
கொண்டு முடிதற்கு ஏற்ற
'பிழைப்ப' என்னுஞ்
செயவெனெச்சத்தின்
திரிபாகக்கொள்ளவேண்டிய
காயிற்று; [நன் - வினை -
உரு, உஎச] பேதைமை -
மடமையையுந் தருஞ்சொற்களுக்குக்
காரியவாகுபெயர். பலஆற்றான் -
பலவழிகளால்; தன்
றேடொத்தார் ஆசிரியன்

பெரியோர்
இவர்களோடு பழகுதலால் வந்தகேள்வி
யறிவுகளால். அறிந்தாரோடு
ஒப்பிப்பதும் செய்தார் - கற்ற
பெரியோரிடம்

நூற்பொருள்களைக் கேட்டு அவற்றுடன் தாம் முன்அறிந்த நூற்பொருள்களை ஒத்திட்டுப்பார்த்தலுஞ் செய்தவர். கடவுள் ஒருவரொழியப் பிறரெல்லாம்

மூக்குணவுசப்பட்டவராதலின்,
'காமகுணத்தான்
மயங்கினராயினும்'எனப் பட்டது.

காமசம்-கோபம்
முதலியவற்றிற்குக் காரணமாகுங்
தீக்குணம். அவ் வாறல்லது
சொல்லர் - அப்படி

மயங்கினமாத்திரமேயொழிய
நூற்பொருள்

களுக்கு மாறுபாடானவற்றைச் சொல்லமாட்டார். "பொய்ம்மை மொழி
புகன்றறியேம் புகலமனமெண்ணுகினும், மெய்ம்மையலதுரையாரா வேத
கவில்பயிற்சியால்"
என்றாற்போல, கல்வி கேள்வி
யறிவுகளையுடையவரது

மனம் தமோகுணவசத்தால் ஒருகாலத்திற் சிறிது மாறுபட்டாலும் அப்
பொழுதும் அவர்வாயிலிருந்து அறிவுகேடான வார்த்தைகள் வாரா; மூன்
பயிற்சியினால் சல்லுறுதிமொழிகளே வெளிப்படு மென்பதாம். "இம்மூவுலகி
னிருள்கடியு மாய்கதிர்போல், அம்மூன்று மூற்றவறிதலால் - தம்மின், உற
ழாமயங்கியுறழினுமென்றும்,
பிறழாபெரியோர் வாய்ச்சொல்"
என்று புறப்
பொருள்வெண்பாமாலை

கூறுவதுங் காண்க. உணர்த்தும்,
உம்மை - இழிவு சிறப்பு.

(எ)

சகஅ: கேட்பினுங்

கேளாத் தகையவே
கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத
செவி.

(இ - ள்.) கேட்பின்உம்
- (தம்புலமாய
ஓசைமாத்திரத்தைக்) கேட்கு
மாயினும், கேளா தகைய -
செவிடாந்

தன்மையதாயம்:—கேள்வியால்—,
கோட்கப்படாத -
துளக்கப்படாத, செவி -
செவிகள்; (எ - று.)
எகாரம் - தேற்றத்தின்கண்
வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான்
உறுதியெய் தாமையின்
'கேளாத்தகைய' என்றும்,
மனத்தின்கண் நூற்பொருள்
நுணுகற்கு வழியாக்கலின்
கேள்வியைக் கருவியாக்கியும்
கூறினர்; பழுதுளை
துளையன்று என்பதாம்.

(கு - வை.) தட்

புலமாய-தமது [காதுகளின்]

உணர்ச்சியாகிய. செவிடு-

ஓசையறியும்புலனற்றது. துளைக்கப்படாத - தடையின்றி நன்றாய் நுழையப்பட்டது. தேற்றத்தின்கண் - உறுதிப்பொருளில். உறுதியெய்தாமையின் - சிறப்படையாததனால். வழியாக்கலின் - வழியை உண்டுபண்ணுதலால். தோட்கப்படாத என்ற வினைக்கு ஏற்பக் கேள்வியை ஊசிமுதலிய துளைத் தற்கருவியாகக் கூறுமையால், இது ஏகதேசவுருவகம். பழையதுளை துளை

சுவை - ஆம்

அதிகாரம்.—கேள்வி

கூக

யன்று - காதில்

இயற்கையாகவுள்ள தவாரம்,

நூற்பொருள் நுழைதற்கு
வழியாகாத பொழுது
தூஉயெனச்
சிறப்பித்துக்கூறத்தக்கதன்று
என்க. கேட்பினும் என்றவும்மை
- உயர்வுசிறப்பு. தகைய -
பலவின்பாற் குறிப்பு முற்று.
கோட்கப்படாத என்பதில்,
கோள் - பகுதி. செவி-பால்பகா
அஃ றிணைப்பெயர்.
செவியடைத்ததற்குப் பயன்
நூற்பொருள்கேட்டலே யென்
பதாம்.

"இருடூர்விளக்கத் திமிழிசையார்கோவே,
குருடேயுமன் றுரின்குற்
றம்-மருடூர்ந்த, பாட்டு
மூன்றரையும்பயிலாதனவிரண்டு,
ஓட்டைச்செவியுமுளவா" என்ற
ஔவையார் பாட்டையும்,
"இரும்பிற்போர்க்க,
பழுதெண் ணும்வன்

மனத்தா ரோட்டைமரச்செவியர் கோளார்" என்னுஞ் சிந்தாமணியையும்,
"திருமால்சீர்கேளாத செவியென்னசெவியே" என்ற சிலப்பதிகாரத்தையும்

இதனோடு ஒப்பிடுக.

"கேள்வியாளரிற்,
றோட்டசெவியைபீயாகுவையாமெ

னின்,"

"அறச்செவி திறந்துமறச்செவியடைத்து"

என்ற மணிமேகலையடி களில்

இக்குறளின் பொருள்

அமைந்திருத்தலும் காண்க.

(அ)

சகக. நுணங்கிய

கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய

வாயின ராதல்

லரிது.

(இ - ள்.) நுணங்கிய

கேள்வியர் அல்லார்

- நுண்ணிதாகிய கேள்வி

யுடையரல்லாதார், வணங்கிய

வாயினர்

ஆகல்-பணிந்தமொழியினை

யுடைய ராதல், அரிது - கூடாது;

(எ - று.)

கேட்கப்படுகின்ற

பொருளினது நுண்மை,

கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது.

வாய் - ஆகுபெயர். பணிந்த

மொழி - பணிவைப்

புலப்படுத்தியமொழி. கேளாதார்
உணர்வின்மையால்
தம்மைமயங்குறுவரென்பதாம்.
'அல்லால்' என்பதூஉம் பாடம்.

(கு - ரை.) பணிந்த மொழி - விநயத்தோடுகூடின சொல். கேட்கப்படு
கின்ற பொருளினது நுட்பத்தைக் கேள்வியின் மேலேற்றி 'நுணங்கிய
கேள்வி' என்றது -
உபசாரவழக்கு.
வாய்-வாயாற்சொல்லுஞ்சொல்லுக்குக்
கருவியாகுபெயர். பணிவைவப்
புலப்படுத்திய - வணக்கத்தைத்
தெரிவிக்கிற. கேளாதார்
உணர்வின்மையால் தம்மை

வியந்து கூறுவர் - நூற்கேள்வியில்லாத
வர் அறிவில்லாமையால்
தம்மைத்தாமே சிறப்பித்துப்
புகழ்ந்து பேசுவார்கள். "அல்லார்"
என்ற இடத்து 'அல்லால்'
என்பது பாடமாயின், 'பிறர்'
என்பது வருவிக்கவேண்டும்;
நுணங்கியகேள்வியர் வணங்கிய
வாயினராதல் எளிதேயல்லாமல்,
பிறர் வணங்கியவாயினராதல்
அரிதென்க. தமது நிலையையும்
பிறரது நிலையையும்

அறிவிக்குங்

கல்விகேள்விகளையுடையவர்

பிறரிடத்து வணக்கமாகப்

பேசுவர்;

அப்படிப்பட்டவரல்லாதவர்

அங்ஙனம் பேசார் என்றபடி.

"கற்றறிவார்கண்டதடக்க

மடங்காதார், பொச்சாந்துந்

கம்மைப் புகழ்ந்துரைப்பார் - தெற்ற, அறைகல்லருவியணிமலைநாட, நிறை குடநீர்தளும்பலில்" என்னும் பழமொழிச்செய்யுள் இங்கே அறியத்தக்கது.

அரிது, அருமை - இன்மைமேல் நின்றது.

திருக்கு

றள்

சுஉ०. செவியிற்

சுவையுணரா வாயுணர்வின்

மாக்க ளவியினும்

வாழினு மென்.

(இ - ள்.) செவியின் சுவை

உணரா -

செவியால் நுகரப்படுஞ்சுவைகளை

உணராத, வாய் உணர்வின்

மாக்கள் - வாயுணர்வினையுடைய
மாந்தர், அவி
யின்உம் வாழின்உம் -
சாவினும் வாழினும், என் -
(உலகிற்குவருவது)
என்னை? (எ - று.)

செவியால்
நுகரப்படுஞ்சுவைகளாவன-சொற்சுவையும்,
பொருட்சுவை
யும்: அவற்றுள்,
சொற்சுவை-குணம், அலங்காரம்என இருவகைத்து;
பொருட்
சுவை - காமம், நகை, கருணை,

வீரம், உருத்திரம், அச்சம்,
இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தம் என
ஒன்பதுவகைத்து:
அவையெல்லாம்
ஈண்டுஉரைப்பின் பெரு
கும். 'வாயுணர்வு' என்பது -
இடைப்பதங்கள்தொக்குநின்ற
மூன்றும் வேற்
றுமைத்தொகை:
அது-வாயால்நுகரப்படுஞ்சுவைகளை
உணரும் உணர்வு என
விரியும்: *அவை-கைப்பு,

சார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு,
கவர்ப்பு, திக்கிப்பு
என ஆறும். செத்தால்
இழப்பதும்
வாழ்ந்தாற்பெறுவதும்
இன்மையின்,
இரண்டும்ஒக்கும் என்பதாம்.
'வாயுணவின்' என்று பாடம்
ஓதுவாரும் உளர்.
இவை மூன்றுபாட்டானும்,
கொளாதவழிப்படுங்குற்றம்
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) செவியால்
நுகரப்படும் சுவைகள்-காதிலுற்
கேட்டு அனுபவி
க்கப்படும் ரசத்தையுடைய
நூற்கேள்விகள்.
வாயுணர்வினையுடையமாந்தர் -
வாயாலுண்ணப்படும்
பொருள்களின் குணகுண
மாத்திரமே அறிகிலையுடைய
மனிதர். அவியினும் வாழினும் -
இறந்தாலும் வாழ்ந்தாலும்.
இப்படிப்பட்

டவர் இறந்தால்வரும் நஷ்டமும், வாழ்ந்தால்வரும் இலாபமும் உலகத்திற்கு ஒன்றுமில்லை யென்க. 'என்' என்ற குறிப்புமுற்று, இன்மைகுறித்து நின்றது; "கற்றதனலாயபயனென்கொல்" என்றதிற்போல. **குணம்**-செறிவு, தெளிவு சமரசம், இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில்பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமாதி எனப் பத்தாம். இவற்றுள், செறிவு-சொற்கள்நெகிழ்ச்சிபெறாது கட்டாயிருத்தல். தெளிவு - பொருள் வெளிப்படையாகத் தோன்றுவது. சமரசம் - எல்லாத்தொடர்களும் ஒருபடிப்பட்டதொடுப்பது. இன்பம்-சொல்லிற் சுவைதோன்றுவது. ஒழுகிசை - வெறுப்பாயிராமற் பிரியமாயிருக்கும் படியான ஓசை. உதாரம் - குறிப்பினுல் ஓர்சிறப்புப்பொருளை விளப்பது. உய்த்தலில் பொருண்மை - உருதியபொருள் புலப்படுதற்கு வேண்டியசொல்லுடைமை. காந்தம் - உலகஇயற்கைக்கு ஒத்துக்கூறுவது. வலி - தொகைநிலைத்தொடர்கள் மிகுதியாய்வருவது. சமாதி - ஒருபொருளில் மற்றொன்றன் தன்மையை ஆரோபித்தல். **அலங்காரம்** - பிராசம், மடக்குமுதலிய சொல்லணிகள். பிராசம்-வந்தஎழுத்தே மீண்டும்வருவது. மடக்கு [யமகம்] - எழுத்தின்கூட்டம் இடைவிட்டேனும் இடைவிடாதேனும் பொருள் வேறுபாட்டால் மீண்டுவருவது. தன்மை. உவமை உருவகம் முதலாகப் பொருளணி

பி-மீ: *சுவை. † காழ்ப்பு.

சூத - ஆம்

அதிகாரம்—அறிவுடைமை

களும் பல உண்டு. குணத்துக்கும்
அலங்காரத்திற்கும் வேறுபாடு
யாதோ
வெனின்,—'தொடைகளைப்பற்றிநின்று
காப்பியத்திற்கு அழகுசெய்வது -
குணம்: சொல்லையும்
பொருளையும் பற்றிநின்று
அழகுசெய்வது-அலங்காரம்,
என்றும், குணங்கள்-இளமை
முதலியனபோல
ஒற்றுமையத்தில் நின்று

அழகுசெய்வன: அலங்காரங்கள் -
கடககுண்டலாதிகளைப்போல
மேற்றுமை நயத்தில் நின்று
அழகுசெய்வன' என்றும்,
'காப்பியத்திற்கு அழகுசெய் வன -
குணங்கள்,
அதிசயத்தைச்செய்வன -
அணிகள்' என்றுங் கூறுவர்.

போருட்சுவை-ரஸம்.

சிருங்காரம், ஹாஸ்யம், கருணம்,
வீரம், ரௌத்திரம், பயாநகம்,
பீபத்ஸம், அத்புதம், சாந்தம்
என்னும்

நவரஸங்களுக்கும்-உவகை, கவை,
அழுகை, பெருமிதம், வெகுளி,
அச்சம், இளிவரல், மருட்கை,
சமநிலை என்ற ஒன்பதும்
மூறையே காரணமாம்.
சிருங்காரம் - சிற்றின்பவிருப்பம்.
ஹாஸ்யம்-அங்கவிகாரம்
முதலியவற்றைக்காணுதலால்
உண்டாகுங் களிப்பு.
கருணம்-இஷ்டஜந மரணம்
முதலியவற்றால் ஆகும்
விசனம். வீரம்-செய் விஜயில்
மனத்துணிவு. ரௌத்திரம் -

பிறர்செய்யுந் தீங்கினாலாகும்
மனக் கிலேசாதிப்பு.
பயாநகம்-எந்தக்காரணத்தினாலாவது
பயந்தோன்றுதல். பீபத்ஸம்-
அருவருப்புத்தோன்றுதல்.
அத்புதம் -
அதிசயத்தைக்கண்டதனாலாகும்
மனப் பரப்பு.
ஸாந்தம்-பொருள்களிற்
பற்றற்றுநிற்கும் நிலை.
இவற்றின்வகைகளையும்
விரிகளையும் இலக்கணங்களையும்

உதாரணங்களையும்
கண்டியலங்காரம் முதலிய
அணிநூல்களிலும்,
வடநூல்களிலும் பரக்கக்
காணலாம்; தொல் காப்பியத்துப்
பொருளதிகாரத்தில் "கைகோ
யழுகை யிளிவரல் மருட்கை,
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி
யுவகையென்று, அப்பாலெட்டே
மெய்ப்பா டென்ப" என்பது
முதலாக மெய்ப்பாட்டியலிலும்,
உவமவியலிலும் சுருக்க
மாக்கூறப்படுவதுங் காண்க.

ஈண்டு - இங்கு. உரைப்பின் -
யாம் சொல்லப்

புகுந்தால். விரியும் - உரைவளர்ந்துபோம். 'மற்றொன்றுவிரித்தல்' என்னுங் குற்றத்திற்கு அஞ்சி, இங்ஙனங் கூறினர். தொக்குநின்ற இடைப்பதங்கள் -

'நுகரப்படுஞ் சுவைகளை
யுணருமி' என்பன. வாயுணர்வு
- மூன்றனுருபும் பொருளும்
தொக்கதொகை. கார்ப்பு-காரம்,
உறைப்பு. உவர்ப்பு-உப்பு. கைப்பு
முதலிய இவை
அறுசுவையெனப்படும்.
இரண்டும்-இறப்பும்
வாழ்க்கையும்.
'வாயுணவின்'என்றபாடத்துக்கு,

வாயிலில்உணவுகொள்ளுதலே
மாத்திரமே யுடைய
என்றுபொருள்.
உம்மைகள்-எண்ணுப்பொருளன.
செவியிற்சுவை யுணரா
வாயுணர்வினர் மக்க
ளெனப்படாது மாக்க
ளென்னப்பட்டார். வாயு
ணர்வின்மாக்க ளென்பதை
மத்தியமபதலோபனுக்கு
உதாரணம் காட்டினர், பிரயோக
விவேகத்தார்.

சுக-ஆம்

அதிகாரம்—அறிவுடைமை.

அஃதாவது-கல்விகேள்விகளின் ஆய அறிவோடு உண்மையறிவுடையுதல். அதிகாரமுறைமையும், இதனுள்ளே விளங்கும்.

(கு-ரை.) உண்மையறிவு-நிச்சயஞானம்: ஐயந்திரிபில்லாதது: விவேகம். 'அறிவாவது - நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் உள்ளவாறு உணர்

தல்' என்றார், பொருளதிகாரவுரையில். அதிகாரமுறைமை - கேள்வியென்
னும் அதிகாரத்தின் பின்னே
அறிவுடைமையென்னும்
இவ்விரண்டதிகாரத்தை வைத்ததற்குக்
காரணம். இதனுனே -
இங்குக்கூறியவாற்றால்.
கீழ்க்கூறிய

கல்விகேள்விகள் காரணமும் அறிவு அவற்றின் காரியமுமாதல், அதிகார முறைமைக்குக் காரணம். அறிவுடைமை-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

சூஉக. அறிவற்றங்
காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
மூள்ளழிக்க
லாகா வரண்.

(இ-ள்.)

(அரசர்க்கு), அறிவு-அறிவென்பது,—அற்றம் காக்கும் கருவி-
இறுதிவாராமற்காக்குங்
கருவியாம்; (அதுவேயுமன்றி),
செறுவார்க்கு-பகைவர்க்கு,
அழிக்கல் ஆகா - அழிக்கலாகாத,
உள் அரண் உம் - உள்ளரணுமாம்.

காத்தல் - முன் அறிந்து

பரிகரித்தல். உள் அரண் -
உள்ளாய அரண்: உள்புக்கு
அழிக்கலாகா அரண் என்றுமாம்.
இதனால், அறிவினது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.
(கு - ரை.) இறுதி -
கெடுதி; அழிவு.
உள்ளரண்-உட்கோட்டை. முன்
னறிந்துபரிகரித்தல்-(வருகிறதீமையை) முன்னமே
அறிந்துவரவொட்டாமற் செய்தல்.
உள்புக்கு - உள்ளேபிரவேசித்து.
செறுவார்க்கும் என்றவிடத்து

உம்மையை எடுத்து அரண்
என்பதனோடு கூட்டுக: அது -
இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மை;
உயர்வுசிறப்பு மாகலாம்.
அறிவுஎன்னும் எழுவாய்க்கு,
கருவி, அரண்
என்பன-பெயர்ப்பயனிலைகள்;
இவற்றை வடநூலார்
காரகக்கிரியை யென்பர். அற்றம் -
தொழிற்பெயர். கருவி -
உபகரணம், உபாயம். அறிவா
கிய ஒருபொருளினிடத்தில்,

கருவியும் அரணுமாகிய

பலவொருள்களின் தன்மையை

எற்றிக்கூறியதனால்,

பலபடப்புனைவணி; வடநூலார்

உல்லே காலங்கார மென்பர்.

(க)

சூஉ. சென்ற

விடத்தாற் செலவிடாத்

தீதொரீஇ

நன்றின்பா

லுய்ப்ப தறிவு.

(இ - ள்.) சென்ற இடத்தால் செலவிடா - (மனத்தை) அது சென்ற புலத்தின்கண் செல்லவிடாது, தீது ஒரீஇ-(அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து) தீயதனின் நீக்கி, நன்றின்பால் உய்ப்பது - நல்லதன்கண் செலுத்துவது, அறிவு—; (எ - று.)

வினைக்குஏற்ற செயப்படுபொருள், வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் என்னப் புலம்ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கண் அல்லது செல்லாமையின்,

'இடக்கால்' என்றார். 'விடாது'
என்பது, கடைக்
குறைந்துநின்றது. நிலையைப
நிலைமறிந்து செலுத்தும்
வாதுவன்போல
வேறுக்கி மனத்தைப்
உயிர்க்குணமாகலின்.
புலைமறிந்துசெலுத்தாவது
அறிவு என்றார்; அஃது

(கு - ரை.) அதுசென்ற புலத்தின்கண் - அம்மனம்போன ஓசை ஊறு முதலிய ஐம்புலவழிகளிலே. வினைக்கு-செலவிடுதல் என்னுந் தொழிலுக்கு.

சஉ - ஆம்
அதிகாரம்—அறிவுடைமை

சஉ

ஏற்றசெயப்படுபொருள்-மனத்தையென்பது.
மனத்தைத் தான் போகும் வழி
களிலெல்லாஞ் செல்லவிடாது
நல்வழியிற் செலுத்துவதே
யறிவின்கண்மை என்றவாறு.
ஓசை-சப்தம், செவிப்புலன்;
ஊறு - ஸ்பரிசம், மெய்ப்புலன்;
ஒளி-ரூபம், கட்புலன்;
சுவை-ரஸம், வாய்ப்புலன்;

நாற்றம் - கந்தம், நாசிப் புலன்.
புலன்கள் ஐந்தாயிருக்கவும்,
இடத்தால்என
ஒருமையாக்கூறியது; மனம்
ஒருகாலத்திலே
ஒருபுலத்திலேயே ஊன்றுமாதலின்.

விடா-ஈறுகெட்ட
எதிர்மறைவினையெச்சம்;
இதன்மூன் பொதுவிதியால்
வலியுந மாதலால்,

'விடாதீதொரீஇ' என்ற இயல்பான பாடம் பொருந்தாது: வலிமிகாமைக்குச் சிறப்புவிதியின்மையை யுணர்க. வாதுவன் - தருக்கி - தன்விருப்பின்படி செல்லாத்வாறு வேறுபடுத்தி அஃது-அறிவு. இடத்தால் என்பதில், ஆல்என்னும் மூன்றனுருபு - ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருளைத் தந்ததனால், வேற்றுமை மயக்கம். செல - தொகுத்தல்; தீது - ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர்; நன்று என்பதும் இவ்வாறே. ஒரீஇ = ஒருவி.

சூஉங. எப்பொருள்
யார்யார்வாய்க்
கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள்
காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.) எ பொருள் - யாதொருபொருளை, யார் யார்வாய் கேட்பின் உம்-யாவர்யாவர்சொல்லக்

கேட்பினும், அ பொருள் -
அப்பொருளின், ஈ...ஃ.
பொருள்-மெய்யாய பயனை,
காண்பது-காணவல்லது, அறிவு-;
(எ - று

குணங்கள்மூன்றும் மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும்உண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார்வாயினும் இழிந்தபொருள் உயர்ந்தார்வாயினும் உறுதிப் பொருள் பகைவர்வாயினும் கெடுபொருள் நட்டார்வாயினும் ஒரோவழிக்

கேட்கப்படுதலான்,
'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்
கேட்பினும்' என்றார்.
அடுக்கு-பன்மைபற்றிவந்தது.
'வாய்' என்பது, அவர்

அப்பொருளின்கண் பயிலாமை
உணராநின்றது.
மெய்யாதல்-நிலைபெறுதல்.
சொல்வாரது இயல்பு நோக்காது
அப்பொருளின் பயன்நோக்கிக்
கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வது
அறிவு என்பதாம்.

(கு-ரை.)
காணவல்லது-ஆராய்ந்தறியவல்லது.
குணங்கள் மூன்று-சத்துவம்,
ரஜசு, தமசு என்பன. "சத்துவம்
ஞானமாம் தமம் அஞ்ஞானமாம்,

மத்திமம்[இராசசம்]கலப்பதாம்'' என்றது ஈசுவரகீதை. யாவர்க்கும் உண்மையின்-(கடவுள் ஒருவரன்றி மற்றை) எல்லார்க்கும் உள்ளதனால். உறுதிப்பொருள்-நன்மைதரும் விஷயம். கெடுபொருள் - தீமைதரும் விஷயம். நட்டார்-நிகேகிதர். ஒரோவழி-சிலவிடத்து. அடுக்கு - யார்யார் என்னும் அடுக்குத்

தொடர்: அவர்
அப்பொருளின்கண் பயிலாமை -
அவ்விழிந்தார் மூதலியவர்
உயர்ந்தபொருள் மூதலியவற்றில்
இயற்கையிற் பழகியிராமையை.
கொள்ளுதல் ஒழிதல்
செய்வது-நல்லபயன்தருவதை
அங்கீகரித்தலும், தீயபயன்தருவ
தைத் தவிர்தலுஞ் செய்வது.
கேட்பினும்,
உம்மை-சிறப்புப்பொருளது: முற்

றுப்பொருளதென்பாருமுளர். கீழ் 'மெய்யுணர்தல்' என்னும் அதிகாரத்தில் "எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு'' என்றதனோடு இதனை

ஒப்பிடுக.
யார்-வினைவடியாப்பிறந்தபெயர்.(கூ)

திருக்குறள்

கூஉ. எண்பொருள வாகச்
செலச்சொல்லித்
தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள்
காண்ப தறிவு.

(இ-ள்.) தான்—, (சொல்லுஞ்சொற்களை), எண் பொருள ஆக-(அரியபொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு)எளிய பொருளவாமாறு, செல-மனங் கொள, சொல்லி—,—பிறர்வாய் நுண் பொருள் - பிறர்வாய் (க்கேட்குஞ்

சொற்களின்) நுண்ணியபொருள், (காணவரிதாயினும்), காண்பது - (அதனைக்) காணவல்லது, அறிவு—; (எ - று.)

உடையவன்தொழில், அறிவின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. 'சொல்லுவன வழுவின்றி இனிதுவிளங்கச் சொல்லுக' என்பார் சொல்மேல்வைத்தும், 'கேட்பன வழுவினும் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக்கொண்டொழிக' என்பார் பொருள்மேல்வைத்தும் கூறினர்.

(கு - ரை.) அரியபொருளாயினும் - அறிதற்கு அருமையான விஷயங்களை யுடையவையாயினும். மனங்கொள - கேட்பவர்மனம் அறிந்துகொள்ளும்படி. உடையவன்தொழில் - அறிவுடையவனதுதொழிலாகிய சொல்லுதலும் காணுதலும்; இதனை அறிவின்மேலேற்றியது, குணிவினையைக் குணவினையாகக்கூறிய உபசாரவழக்கு. சொல்லுவன - சொல்லும்வார்த்தைகளை.

வழுஇன்றி - தவறுகளில்லாமல்.

'செலச்சொல்வி' எனச்சொல்மேல்வைத்தது.

கேட்பன - பிறர்சொல்லுக் கான்கேட்கும் பொருள்கள்.

வழுவினும் - தவறு பட்டாலும். பயனைக்கொண்டு

ஒழிக-அச்சொற்களின்
பயனேமாத்திரம் எடுத்

துக்கொண்டு அச்சொற்களை நீக்குக.'நுண்பொருள்' எனப்பொருள்மேல்வைத்
தது. எளிமைப்பொருளுணர்த்தும் எண்ணமயென்னும் பண்புப்பெயர், ஈறு
போய் 'எண்' என நின்றது. பொருள-பலவின்பாற் குறிப்பு வினையாலணை
யும்பெயர். "வேட்பத்தாஞ்சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடல், மாட்சியின்
மாசற்றார்கோள்" என்பர், மேல் 'சொல்வன்மை' என்னும் அதிகாரத்தும்.
'உடையவன்தொழில் அறிவின்மேல் ஏற்றப்பட்டது' என்றதனால். இங்க
ணம் காண்பவன் அறிவுடையவ னென்பதாம். அறிவுடையவன் அரிய விஷ
யங்களையும் வழுவின்றி இனிதுவிளங்கச் சொல்லவேண்டும்: பிறர்கூறுவன,

வழுக்கொண்டு இனிது
விளங்காவாயினும் அவற்றின்
பயனைக் கொள்ள
வேண்டுமென்க.

(ச)

சுஉரு. உலகந் தழீஇய

கொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(இ - ள்.) உலகம் -
உலகத்தை, தழீஇயது -
நட்பாக்குவது, ஒட்பம் -
(ஒருவனுக்கு) ஒட்பமாம்;
மலர்தல்உம் கூம்பல்உம்
இல்லது - (அந்நட்பின் கண்) முன்
மலர்தலும் பின் கூம்புதலும்
இன்றி ஒருநிலையனாவது, அறிவு
- அறிவாம்; (எ - று.)

‘கழீஇயது,’ ‘இல்லது’

என்பன - அவ்வத்தொழின்மேல்

நின்றன. ‘உலகம்’ என்பது - ஈண்டு, உயர்ந்தோரை. அவரொடு கயப்பூப்போல வேறு படாது கோட்டுப்பூப்போல ஒருதலையே நட்பாயினுன் எல்லாவின்பமும் எய்தும் ஆகலின், அதனை ‘அறிவு’ என்றார். காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்வத்தின்மகர்தலும் லது என்று உரைப்பாரு முளர்.

கல்லாதவிற் கூம்பலும் இல்

சுக - ஆம்

அதிகாரம்—அறிவுடைமை

சுரு

(கு - ரை.)

"உலகமென்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே" என்ப ஆதலால், உலகம் உயர்ந்தோரைக்காட்டிற்று.

ஒட்பம்-ஒண்மை, அறிவுடைமை.

மலர்தல்-முகம் மலர்தல்.

கூம்புதல்-முகம் வாடுதல்.

ஒருநிலையனைவது-எப்பொழுதும் ஒரேநிலைமையை யுடையவனாயிருத்தல். கழீஇயது-தழுவியது; தொழிற் பெயர். இது-இங்கே இறந்தகாலத்தைக்குறியாமல் தன்மைகுறித்தது. இல்லது - இல்லாதிருத்தல்; இல்லது என்னும் ஒன்றன்பாற் குறிப்பு

விணையாலணையும்
பெயர், இங்கே
தொழில்மாத்திரத்தை
யுணர்த்தின்றது.
அவரொடு-உயர்ந் தாரோடு.
கயப்பூப்போல வேறுபடாது -
நீர்நிலையிலுண்டாகுந் தா'மரைமுத
லியபூக்கள் ஒருகால் மலர்தலும்
மீண்டுங்குவிதலுமாகத் தாம்
அழிகிறவரை யில்
நிலமாறுதல்போல, ஒருகால்
முகமலர்தலும் மீண்டும்
முகம்வாடுதலும்

இல்லாமல். கோட்டுப்பூப்போல
ஒருநிலையே
நட்பாயிருன்-மரக்கிளையிலுள்ள
டாகும் புன்னைமுதலிய பூக்கள்
ஒருகால் மலர்ந்தது
மீண்டுங்குவியாமலே
கழிதல்போல, ஒருகால்
மலர்ந்தமுகம் மறுபடிவாடாமல்
ஒருநிலைமையனுய்ச்
சினேகித்தவன்.
"கோட்டுப்பூப்போல மலர்ந்து
பிற்கூம்பாது, வேட்டதே

வேட்டதா நட்பாட்சி - தோட்ட, கயப்பூப்போல்முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு
வாரை, நயப்பாரு நட்பாருமில்" என்னும் காலடியார்ச்செய்யுளை இங்கே

அறிக. எல்லா இன்பமும்
எய்தும் -
இன்பங்களெல்லாவற்றையும்
அடை
வான். உலகந் தழுவுதலாகிய
ஒட்பத்தின்பயன்
அதன்காரணமான ஒட்ப
மாகவும், மலர்தலுங்
கூம்பலுமில்லாதிருத்தலாகிய
அறிவின்பயன் அதன்
காரணமான அறிவாகவும்
கூறப்பட்டது, உபசாரவழக்கு.
அறிவுடைமைக்

குப்பயன் உலகத்தைத்தழுவுவது: அன்றியும், அறிவுடையோன் ஒருவரோடு கட்புச்செய்யும்போது முகமலர்ந்து பின்கூம்பாது என்றும்ஒருநிலையனாகநிற்கக்

கடவனென்க. செல்வம்
வந்தகாலத்து மகிழ்ந்திருத்தலும்,
வறுமைவந்த
காலத்து வருந்தியிருத்தலும்
இல்லாதது அறிவென்பது,
இரண்டாமுரையின்
கருத்து.

சூஉசு. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(இ - ள்.) உலகம்—, எவ்வது-யாதொருவாற்றான், உறைவது-ஒழுகுவ தாயிற்று, உலகத்தோடு-அவ்வுலகத்தோடு (மேவி), (தானும்), அவ்வது-அவ்

வாற்றான்,

உறைவது-ஒழுகுவது,—அறிவு-(அரசனுக்கு) அறிவு; (எ - று.)

'உலகத்தை யெல்லாம் யான் நியமித்தலான் என்னை நியமிப்பாரில்லை' எனக் கருதித்தான் நினைத்தவாறே ஒழுகின் பாவமும் பழியுமாம் ஆகலான், அவ்வாறு ஒழுகுதல் அறிவன்று என விலக்கியவாறாயிற்று.

இவையைந்துபாட்டானும், அதனது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) யாதொருவாற்றான்-எந்தவழியால். ஒழுகுவது - நடப்பது. மேவி-ஒத்து. அவ்வாற்றான் - அவ்வழியால். நியமித்தலான் - கட்டளை செய்தாளுதலால். ஒழுகின்-நடந்தால். அதனது-அறிவினது. கீழ் 'ஒழுக்க முடைமை' என்னும் அதிகாரத்தில் "உலகத்தோடொட்டவொழுகல் பலகற்றும், கல்லா ரறிவிலாதார்" என்ற குறளையும், அதன் விசேடவுரையையும் இங்கே உணர்க. எவ்வது, அவ்வது - என்றன்பாற்குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்கள்; இவற்றில், எ என்னும் வினாவிடைச்சொல்லும், அ என்னும் சுட்

திருக்குறள்

டிடைச்சொல்லும் முறையே பகுதிகள்; உறவது என்னுஞ்சொல் இரண்ட

னுள், மூன்னது -
எதிர்காலவினையாலணையும்பெயர்;

பின்னது-எதிர்காலத்
தொழிற்பெயர்.

சு)

சுஎ. அறிவுடையா
யாயுமையா யறிவிலா
ரஃகறி கல்லா
தவர்.

(இ - ள்.) அறிவு
உடையார் - அறிவுடையாராவார்,

ஆவது அறிவார் -

வரக்கடவதனை (முன்)

அறியவல்லார்; அறிவு இலார்

- அறிவிலராவார்;

அஃது அறிகல்லாதவர் - அதனை

(முன்) அறியமாட்டாதார்; (எ -

று.)

முன்அறிதல் - முன்னே

எண்ணி அறிதல். அஃது

அறிகல்லாமையா வது-வந்தால்

அறிதல். இனி, 'ஆவது

அறிவார்' என்பதற்கு - (தமக்கு)

நன்மை அறிவார் என்று
உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.)

அறிய-ஆராய்ந்தறிய. அதனை-இனிவரப்போவதை.

முன் -

வரும்முன்னமே. எண்ணி -

ஆராய்ந்து. அஃது

அறிகல்லாமை - அதனை

அறியமாட்டாமை. இக்குறளில்

ஆய்தம் மெய்போல் ஒலித்தது;

அலகிட்டுக்

காண்க. இரண்டாமடியில்,

அஃதறிகல்லாதவர்

என்பதற்கும்-(தமக்கு)

நன்மையை யறியாதவரென்று

பொருள் கொள்க.

(எ)

சூஉ அ. அஞ்சுவ

தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ

தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(இ - ள்.)

அஞ்சுவது-அஞ்சப்படுவதனை,

அஞ்சாமை—, பேதைமை -

பேதைமையாம்;

அஞ்சுவது-அவ்வஞ்சப்படுவதனை,

அஞ்சல்-அஞ்சுதல், அறி
வார் தொழில் - அறிவார்
தொழிலாம்; (எ - று.)

*

பார்வலும் பழியும் கேடும்
முதலாக அஞ்சப்படுவன
பலவாயினும், சாதி
பற்றி 'அஞ்சுவது' என்றார்.
அஞ்சாமை -
எண்ணுதுசெய்துநிற்றல். அஞ்சு

தல்-எண்ணித்தவிர்தல். அது காரியமன்று என்று இகழப்படாது என்பார், 'அறிவார்தொழில்' என்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்ட

மையின், ஈண்டு,

அஞ்சவேண்டுமிடம் கூறியவாறு.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,

அதனை உடையாரது இலக்கணம்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

"அச்சக்கிளவிக்கு ஐந்தும்

இரண்டும், எச்சமிலவேபொருள்

வயினான" என்னுஞ்

தொல்காப்பியவிதியால்,

அஞ்சவதுவென்பது - அஞ்சு

வகை என இரண்டனுருபால்

விரிக்கப்பட்டது;

அஞ்சுவதனினின்று என்று
ஐந்தனுருபாலும் விரிக்கலாம்:
இது-வடநூல்வழக்கைத்
தழுவியது; அஞ்சு
வதற்குஎன
தான்கனுருபாகவிரித்தல்,
உலகவழக்காம். அஞ்சப்படுவதுஎன
-

பயப்படத்தக்க விஷயத்திற்கு என்றபடி. பேதைமை - அறிவின்மை. அறிவார்தொழில் - விவேகிகளது செய்கை. சாதிபற்றி - சாதியியாருகையால்.

என்னுது செய்துநிற்றல் -
ஆலோசியாமல்
தகாத
அக்காரியங்களைச்
செய்துநிற்பது. என்னெனிற்

நிலைத்தல் - ஆலோசித்து

அக்காரியத்தைச் செய்

யாதுவிலகல். அதை -

அஞ்சுவதஞ்சல். காரியமன்று -

செய்யத்தக்கதன்று. ஈக - ஆம்

அதிகாரம்—அறிவுடைமை

கள

கீழ் 'இறைமாட்சி' என்னும்

அதிகாரத்தில்

"அஞ்சாமையீகையறிவூக்கமிந்

நான்கும்,

எஞ்சாமைவேந்தற்கியல்பு"

என்ற குறளில்,
அஞ்சாமையென் பது
அரசனுக்குரிய
நற்குணநற்செய்கைகளுள்
ஒன்றாகப் பொதுப்படச்
சொல்லப்பட்டது -
பழிபாவங்களையும்
கெடுதியையும் காதவழியால்
பகைவர்பக்கல் அஞ்சலாகாது
என்றகருத்துப்பற்றிய
தென்றும், இங்கே
அஞ்சலறிவார்தொழில் என்று

சிறப்பாகக் கூறியது -
பழிமுதலியவற்றைத் தரும்
காரியங்களில் அஞ்சவேண்டு
மென்பதுபற்றிய தென்றும்
கொண்டு, இரண்டும்
மாறுகொளக்கூறலாகாமை
காண்க. அதனை - அறிவை.
அஞ்சுவது - செய்வினை
செயப்பாட்டுவினைப்
பொருளில் வந்த ஒன்றன்பால்
வினையாலணையும் பெயர்.
'இக்குறள், வருமொழியை

நோக்காமலே தனக்கு உரிய
ஒருமைப்பாலவிட்டுப்
பன்மைப்பாலேயே
விளக்குதலால், அஃறிணைச் சாதி
யொருமையாயிற்று'

என்றார், இலக்கணக்கொத்து
உரையில். (அ)

சூஉசு. எதிரதாக்
காக்கு மறிவினர்க் கில்லை
யதிர

வருவதோர் நோய்.

(இ - ள்.) எதிரது ஆ - வரக்கடவதாகிய அதனை முன் (அறிந்து), காக்கும் - காக்கவல்ல, அறிவினுர்க்கு - அறிவினையுடையார்க்கு, அதிர வருவது - (அவர்) நடுங்கவருவது, ஓர் நோய்-ஒருதுன்பமும், இல்லை—; (எ-று.)

'நோய்' என வருகின்றமையின், வாளா 'எதிரதா' என்றார்; இதனுன், காக்கலாங்காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல்-அதன்காரணத்தைவிலக்குதல்.

அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனுற் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) வரக்கடவதாகிய அதனை-இனி வரவிருக்குந்தீங்கை. காக்க வல்ல - வராதபடி தடுத்து அதனினின்றுந் தம்மைப்பாதுகாத்துக்கொள்ள

வல்ல. நடுங்க-அச்சத்தால்

மனமும் உடம்பும் பதைக்கும்படி.

வாளா எதிரதா

என்றார்-நோய்எதிரதாஎன்னுமல்'எதிரதா'என்றார்

என்க. காக்கலாங் காலம்

காத்தற்குவற்றகாலம்:தீங்கு

வருதற்குமுந்திய காலம்.

அதன்-தன்பதத்தின்.

அவர்க்கு-அறிவுடையார்க்கு.

எதிரது-எதிர்காலத்தது. ஆ-

ஆக என்பதன் விகாரம்,

அதிர்வென்பது-நடுங்குதலென்னும்பொருளுணர்த்தும்

உரிச்சொல் லாதலே "அதிர்வும்

விதிர்ப்பும் நடுக்கஞ்செய்யும்"

என்ற தொல்காப்பிய உரிச்

சொல்லியற்சூத்திரத்தால்

உணர்க. அங்கு, 'அ

திரவருவதோர்நோய்' என்ற

இதனையே

உதாரணங்காட்டிப்போந்தனர்,
தொல்காப்பியவுரையா சிரியர்கள்.

(கூ)

சூசுo. அறிவுடையா
ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய
ரேனு மிலர்.

(இ - ள்.) அறிவு உடையார்—, எல்லாம் உடையார் - (பிறிதொன்றும் இலராயினும்) எல்லாம்உடையராவர்; அறிவு இலர் - அறிவிலாதார், என்

உடையர் என்னும் -

எல்லாம்உடையராயினும், இலர் -

(ஒன்றும்) இலராவர்.

செல்வங்களெல்லாம்

அறிவாற்

படைக்கவுங்காக்கவும்படுதலின்,

அஃது

உடையாரை 'எல்லாமுடையார்'என்றும், அவையெல்லாம்

முன்னே அமைசுபு

திருக்

குறள்

ந்து கிடப்பினும்
அழியாமற்காத்தற்கும்
தெய்வத்தான் அழிந்துழிப்
படைக்

தற்குங் கருவியுடைய ரன்மையின், அஃது இல்லாதாரை 'என்னுடைய ரேனுமிலர்' என்றுங் கூறினர். 'என்னும்' என்புழி, உம்மை - விகாரத்தால் தொக்கது.

இதனன், அவரது
உடைமையும், ஏனையாரது
இன்மையும் கூறப்
பட்டன.

(கு - ரை.)

பிறிதொன்றும்
இலராயினும்-அறிவொழிந்த
பிறபொருள்

கருள் | ஒன்றையும்
உடையவரல்லராயினும். எல்லாம்
- எல்லாப்பொருள்

கூளையும். படைக்கவும் -
சம்பாதிக்கவும். அவையெல்லாம்
- அச்செல்வங்கள் யாவும்.
அமைந்துகிடப்பினும் - பொருந்தி
யிருந்தாலும். தெய்வத்தான்

ஆழித்தழி - விதிவசத்தால்

அச்செல்வங்கள்

அழிந்துபோனவிடத்து.படைத்

தற்கும் - மீண்டுஞ்சம்பாதித்தற்கும். இவற்றிற்கு ஏற்ற கருவி, அறிவு. எவ னென்னும்வினாப்பெயரின் விகாரமாகிய என்என்பது - இங்கே எஞ்சாமை குறித்தது; அதன்இறுதியில் தொகுத்தல்விகாரப்பட்ட உம்மை - முற்றுப் பொருளது. என் - எந்தப்பொருளும். இனி, என்என்பது அச்செல்வத்தின் உயர்வுதோன்ற நின்றதென்றுங் கொள்ளலாம். அவரது-அறிவுடையாரது. உடைமை-செல்வம். ஏனையாரது-மற்றையாரது; அறிவிலாதாரது. இன்மை-

பொருளின்மை, வறுமை.

எனும் - எனினும் என்பதன்

மரூஉ: இதில்,

உம்மை-உயர்வுசிறப்பு.

இக்குறட்பாவை

"நுன்னுணர்வின்மை வறுமை

யஃதுடைமை.

பண்ணைப்பிணைத்தபெருஞ்செல்வம்”

என்ற நாலடியார்ப்

பாட்டோடு ஒப்பிடுக.

(கo)

சூசு -

ஆம் அதிகாரம்—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது - காமம்,

வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம்,

உவகை, மதம்

எனப்பட்ட குற்றங்கள்

ஆறனையும் அரசன்

தன்கண்நிகழாமற் கடிதல்.

இவற்றை வடநூலார்

'*பகைவர்க்கம்' என்ப. †இவை

குற்றமென்று அறிந

லும் கடிதலும்

அறிவுடையார்க்கல்லது

கூடாமையின், அதன்பின்

வைக்கப்

பட்டது.

(கு- ரை.) குற்றங்

கடிதல்-இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை.

இங்கே,

காமம் - வரம்புகடந்த
சிற்றின்பவிருப்பம். வெகுளி -
காரணம்பற்றியாவது
மடமையிலுலாவது ஒருவன்
தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து
உளதாகத்தக்க
கோபத்தை
வரம்பின்றி மிகுதியாகக்கொள்வது. கடும்பற்றுள்ளம்-செல்வத்தை
அவசியம் செலவிடவேண்டிய
விஷயங்களிலும்
செலவுசெய்யாமல் அப்
பொருளினிடத்து மனத்தில்
மிகுதியான பற்றுவைத்து

இறுகப்பிடிப்பதா
கிய லோபம். மானம் -
மாத்ஸர்யம்;
அதாவது-எப்பொழுதுந் தான்
தாழா
மல் பிறரைமே
தான் தாழ்த்தவேண்டு மென்னுங்
கொடுங்கொள்கை. உவகை-
மோகம்;
அதாவது-மகிழத்தக்கனவல்லவற்றிற்கும்
ராஜஸகுணத்தால் மிக

பி-ம்: * அரிவர்க்கம். † இவற்றை.

அதிகாரம்—குற்றங் கடிதல்

சுசூ

மகிழ்தல். மதம் -
செல்வம் அதிகாரம் முதலிய
சிறப்புக்களாலாகும் பெருஞ்
செருக்கு. தன்கண் நிகழாமல்
கடிதல் - தன்னிடத்துத்
தோன்றுதபடி
யொழித்தல். இவை
- 'அரிஷட்வர்க்கம்' எனப்படும்.
என்ப-என்று கூறுவர்.

அறிவுடைமையின்பின் குற்றங்கடிதலை
வலித்ததற்குக் காரணம்,
அறிவுடை
மையின்பயன் குற்றங்கடிதல்
என்னுங் கருத்தென்க.

சுருக. செருக்குஞ்
சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(இ - ள்.)

செருக்குஉம்-மதமும்,
சினம்உம்-வெகுளியும்,
சிறுமைஉம் -

காமமும், (ஆகிய குற்றங்கள்),
இல்லார்-இல்லாதவராவது,
பெருக்கம்-செல்
வம்,—பெருமிதம் கீர்த்து -
மேம்பாட்டுநீர்மையினையுடைத்து;
(எ - று.)

மதம் - செல்வக்களிப்பு.
சிறியோர்செயலாகலின்,
அளவிறந்தகாமம்
'சிறுமை' எனப்பட்டது. இவை
நீதியல்லன செய்வித்தலான்,
இவற்றைத்

கடிந்தார்செல்வம் நல்வழிப்பாடும்
நிலேபெறுமுடைமையின்
மதிப்புடைத்து
என்பதாம். மிகுதிபற்றி. இவை
முற்கூறப்பட்டன.

(கு-ரை.)மேம்பாட்டுசீர்மையினையுடைத்து-மேன்மைப்படுந்தன்மையை

யுடையது. சிறியோர்செயல் -
அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும்
பெருந்தன்மை
யில்லாதவரும்
பிராயத்திலும்முதிர்ந்தவரல்லாதவருமான
இளையவரது செய்
கை. சிறியார்க்குரிய பண்பு
ஆதலால் காமம் சிறுமை

யெனப்புட்டதென்ற படி.
அளவிறந்த-வரம்புகடந்த,
நல்வழிப்பாடு -
சன்மார்க்கத்திற்செலவாதல்.
நிலைபேறு - அழியாமல்
நிலைத்திருத்தல்.
மதிப்பு-கௌரவம். மிருதிபற்றி -
காமம்முதலியவான
ஆறுதுர்க்குணங்களுள்
சேருக்குமுதலியஇத்துர்க்குணங்
கள் பெரும்பாலும் அரசனிடத்தில்
உண்டாகியிருகலால். உம்மைகள்
மூன்றும் என்னுப்பொருளன.

பெருக்கம் - பெருகுதலையுடைய
செல்வத்துக் குத்
தொழிலாகுபெயர். 'எல்லாரோடும்
ஒப்பநில்லாது பேரெல்லையாக
நின் றல் பெருமிதமெனப்படும்'
என்பது, பொருளதிகாரவுரை.
பெரு மிதம்-பெரி தாகிய அளவு.
செருக்கு - நகமதம்.
(க)

சாகாடு. இவறலு
மாண்பிறங்க மானமு மாணு
வுவகையு மேத
மிறைக்கு.

(இ - ள்.) இவறல்உம் -
வேண்டும்வழிப்
பொருள்கொடாமையும், மாண்பு
இறந்த மானம்உம் - கன்மையின்றீ
ங்கியமானமும், மாண உவகைஉம்
- அளவிறந்த
உவகையும், — இறைக்கு -
அரசனுக்கு, எதம் - குற்றம்;
(எ-று.)

மாட்சியான மானத்தின்
நீக்குதற்கு, 'மாண்பிறந்தமானம்'
என்றார்; அஃதாவது - "அந்தணர்
சான்றோர் அருந்தவத்தோர்

கம்முன்னோர், தங்கை தாய்
என்றிவ்''ரை வணங்காமையும்,
மூடிக்கப்படாதாயினும்
கருதியது மூடித்தேவிடுதலும்
முதலாயின. அளவிறந்த
உலகையாவது-கழிகண்ணோட்டம்.
பிறரும், ''சினனே காமம்
கழிகண்ணோட்டம்''
என்றதிவற்றை ''அறந் தெரி
திறனிக்கு வழியடையாகுந் தீது''
என்றார்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
குற்றங்களாவன இவையென்பது

கூறப்பட்டது.

7

திரு
ருக்குறள்

(கு - ரை.) வேண்டும்வழி - அவசியம் கொடுக்கவேண்டியவிடத்திலும். வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமை-லோபம். பொருள்கொடுத்தற்கு இன்றியமையாத இடம் - யானை குதிரை படை நாடு அரண் என்ற இவற்றிற்கும், பகையொடுகூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்கும் தன்னிற்பிரிதலிற்கூட்டப்படுவார்க்கும் அவசியம் கொடுக்கவேண்டுதல் போல்வனவாம். கீழ் 'இறைமாட்சி'என்

னும் அதிகாரத்தில் "காத்த,
வகுத்தலும் வல்ல தரசு",
"கொடையளி செங்
கோல்
குடியோம்பல் நான்கும்,

உடையாளுமை

வேந்தர்க்கொளி" என்றவற்றால்

கொடுத்தல் இறைமாட்சி யாகுதலால், அதற்கு எதிரான இவறல் குற்றமாம்.
"மலிர்நீப்பின்வாழ்க்கவரிமாவன்னர், உயிர்நீப்பர் மானம்வரின்", 'இனிவ

ரின்வாழாத மான முடையா,
ரொளிதொழுதேத்து முலகு"
என்பன இறந்து யாக, மேல்
'மானம்' என்னும் அதிகாரத்தில்
குடிப்பிறந்தார்க்கு உரிய குணங்
களுள் முதலதாகக்கூறப்பட்ட
நன்மைதரும் மான மன்று இது
என்பார், 'மாண்பிறந்தமானம்'

என்றார்; இதனால் கீழ்
'இறைமாட்சி' என்னும் அதி
காரத்தில் "மறனிழுக்காமானமுடையதரசு" எனக்
கூறியதனோடு இது மாறு
படாமையறிக. அங்ஙப்
பரிமேலழகர்
'குற்றமாயமானத்தின் நீக்குதற்கு
மறனிழுக்கா மான மென்றார்'
என்று உரைத்துப்போந்ததையுங்
காண்க. மாநம் - வடசொல்.
மானவுவகை-மோகம்.
மாட்சியான-இறைமாட்சியின்
பாற் பட்ட. "அந்தணர்

சான்றோரருந்தவத்தோர்
தம்மூன்றோர், தந்தை தா
யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே -
மூந்தை, வழிநின்று பின்னை
வயங்கு நீர் வேலி, மொழிநின்று
கேட்டன் மூன்று" என்பது,
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
பாடாண்படலம், நூற்.

அந்தணர் - பிராமணசாதியார்.
சான்றோர் -
பலநற்குணநற்செய்கைகளால்
நிறைந்தவர். அருந்தவத்தோர் -
பிறராற்செய்தற்கு அரிய

கவத்தைத் தாம் செய்துள்ளவர்.
கம்முன்னோர் - கமக்குமுன்பிறந்த
தமையன்மார்களும்,
கம்மினும்பிராயத்தின்மூக்க
வேயா வ்ருத்தரும். மூடிக்கப்
படாதாயினும்-நிறைவேற்றக்
ககாத காரியமானலும். கருதியது
- செய்து முடிக்க எண்ணிய
அக்காரியத்தை.
"தினமேனகாமன்
கழிகண்மேனாட்டம்,
அச்சம்பொய்ச்சொலன்பு

மிகவுடைமை, தொற்றல்
கடுமையோடு பிறவு
மிவ்வுலகத்து,
உறற்தொறிதிகிரிக்கு
வழியடையா கும், தீதுதேகணிக்கு
கன்றுமிகப்புரிந்து" என்று
பதிற்றுப்பத்தில் (22)வரு
கின்றது.கழிகண்டேணைட்டம் -
(உளவுக்கு) விஞ்சின
காமம்.கினதேன
காமம்
கழிகண்டேணைட்டம்என்றிவற்றை-தேகபமும்
காமமும் தேயுகமும் எனப் பட்ட

இவற்றை. அறிந்தெரி திகிரிச் சு
வழியடையாகும் தீது -
சுருங்கா ஆராய்கின்ற
ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைத் திகாண்ட
அரசனுக்குச் செல்லும்வழியைய
மறுத்துத்தடுப்பதான குற்றம்.
இவறல் என்னுந்தொழிற்பெயரில்,
இவறு -
பகுதி. உம்ம சன் -
என்னுப்பொருளன.
"அடிதிழலரசரையளிக்கு மாய்
கதிர், முடிதிழல் முனிவரர்

சரணை சூழ்குமே" என்ற

சூளாமணியாதலும், செய்

கோல்மன்னனுக்கு மாண்பிறந்தமான மின்மை காண்க. (உ)

சாகாட. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பழிநாணு வார்.

குசு - ஆம்

அதிகாரம்—குற்றங்கடிதல்

(இ - ள்.) பழி

நாணுவார்-பழியை

அஞ்சுவார்,—தினை துணை ஆம்

குற்றம்

வரின்உம்-(தங்கண்) தினையினளவாங்குற்றம்

வந்ததாயினும், பனை துணை ஆ

கொள்வர்-(அதனை
அவ்வளவாகவன்றிப்)
பனையின் அளவாகக் கொள்வர்.

'குற்றம்'-சாதிப்பெயர்.

தமக்கு எளாமையின், சிறிதென்று.

*பொருர்; பொறிதாகக்
கொண்டுவருந்திப் பின்னும் அது
வாராமற் காப்பரென்பதாம்.

(கு - ரை.) பழியை
அஞ்சுவார்-தமக்கு
நிந்தனை நேருமேயென்று அதற் குப்
பயப்படுபவர். தங்கண் -
தம்மிடத்து. தினை -

ஒருவகைச்சிறுகாணியம்.
அவ்வளவாக அன்றி -
மிகச்சிறிதாக்கொள்ளாமல்.
பெரியளவாகக்கொள்வர் -
மிகப்பெரியதாகக்
கருதுவதென்றபடி. கீழ்
"தினைத்துணை நன்றிசெயி னும்
பனைத்துணையாக், கொள்வர்
பயன்தெரிவார்" என்ற குறளில்
'தினை பனை என்பன - சிறுமை
பெருமைகட்குக் காட்டுவன
சிலஅளவை' என்று
கூறிப்போந்தார் பரிமேலழகர்.

காமம் முதலிய
குற்றங்களாறையும் உட்படுத்
துதற்கு, 'குற்றம்-சாதிப்பெயர்'
என்றார்; அக்கவனைக்கெல்லாம்
பொது வானபெய ரென்றபடி.
தமக்கு ஏலாமையின் -
தமக்குத்தகாதகுறல். சிறி
தென்று பொருள் -
சிறியதென்றுகருதிப்
பொறுக்கமாட்டார்கள். அது-குற்
றம். காப்பர்-தடுத்துத்தம்மைப்
பாதுகாப்பர். வினும்,
உம்மை-இழிவுசிறப்பு.

சூடு. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தருஉம் பகை.

(இ - ள்.) அற்றம் தருஉம் -
(தனக்கு) இறுதிபயக்கும்,
பகை—, குற் றமே—:
(ஆகலான்), குற்றம்ஏ-அக்குற்றம்
தன்கண் வாராமையே, பொருள்
ஆக - பயனாகக்கொண்டு,
காக்க-காக்கவேண்டும்; (எ - று.)

இவ்வபற்றியல்லது பகைவர்
அற்றங் காராமையின், 'இவையே
பகை யாவன' என்னும்
வடநூலார்மதம்பற்றி 'குற்றமே,

அற்றங்காக்கும் பகை' என்றும்,
இவற்றது இன்மையே
குணங்களது உண்மையாகக்கொண்டு
என் பார் 'பொருளாக' என்றுங்
கூறினர். 'குற்றமேகாக்க'
என்பது, "அருங்பண் பிறற் றீமை
†காக்க" என்பதுபோல நின்றது.

(கு - ரை.) [illegible]க்கும்
பகை - தீங்கைவிளைக்கும்
விரோதி. இவை பற்றியல்லது -
கம்[illegible]மிகும் காமம் முதலிய
குற்றங்கள் காரணமாக வல்லாமல்.
அற்றம்

காமமையின்-கெடுதிவிளையாராதலால்.
மதம்-கொள் கை. காமம்முதலிய
ஆறனையே வடநூலார்
'அரிஷட்வர்க்கம்' என்று கூறுதல்
காண்க. இவற்றது இன்மையே
குணங்களது உண்மையாகக்கொண்டு-இக்குற்
றங்கள் இல்லாதிருந்தால் அதுவே
பெருங்குணமுடைமையா மென்று
கருதி. "அரும்பண்பிலவ்
தீமைகாக்க" என்னும்
மேற்கோளருக்கு - கன்னி டம்
தீங்குசேராதபடி அதனை
அருமையானவகையாற்காத்தற்

தன்னைத் தான்

பாதுகாத்துக்கொள்க என்று

பொருள்; அருமையான

நற்றுணைநற்செ

யல்களையுடைமையால்

தீமைவராதபடி காக்க வென்றும்

பொருள்கொள்

ளலாம். ஏகாரம்-இரண்டிடத்தும் பிரிநிலை. தருஉம்-தரும்என்பது குறில் நெடிலாய்ச் செய்யுளோகைநிறைக்கவந்த அளபெடை. புறப்பகைவர் ஒரு

பி-மீ: *தேரூர் †காத்தவன்

திருக்குறள்

வர்க்குத் தீங்கு செய்தற்குக் காரணம் அவரிடத்துநிகழும் மதம் மாற்சரியம் முதலிய அகப்பகைகளைக் கண்டவழியே என்னும் கருத்துக்கொண்ட 'குற்ற மேயற்றந்தரூஉம் பகை' என்ற இரண்டாம்வாக்கியம், 'குற்றமேகாக்கபொரு ளாக' என்ற முதல்வாக்கியத்துக்குக் காரணம்; ஆதலால், ஏதுவணி. (சு

சுருக்கம். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(இ - ன்.) வரு முன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை - (குற்றம்) வரக்கடவ தாகின்றமுற்காலத்திலே (அதனைக்) காவாத அரசன்வாழ்க்கை,—(அது வந் தால்), எரிமுன்னர் - எரிமுகத்து (நின்ற), வை தூறு போல-வைக்குவை போல, கெடும் - அழிந்துவிடும்; (எ - று.)

'குற்றம்' என்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது. 'முன்னர்' என்றதன் சுட் டது-பகுதிப்பொருள்விகுதி. 'வரும்' என்னும் பெயரெச்சம், 'முன்னர்' என் னும் காலப்பெயர்கொண்டது; அதனால், காக்கலாங்காலம் பெறப்பட்டது. குற்றம் சிறிதாயினும் அதனைப் பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உவ மையாற் பெற்றும்.

(கு - ரை.) வரச்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே-வருதற்கு முந்தியே என்றபடி. அதனைக்காவாத-அக்குற்றத்தைப் பரிகரித்தல்செய்யாத. அரசன் வாழ்க்கை - அரசனது செல்வவாழ்வு. அதுவந்தால்-குற்றம்வந்தால். எரி முகத்துநின்ற வைக் குவை போல - நெருப்பின்முன்பட்ட வைக்கோலின் போர்போல. அதிகாரத்தான்-இது 'சுற்றங்கடிதல்' என்னும் அதிகாரமாத லால். என்றதன் சுற்றது-என்றசொல்லின் இறுதியிலுள்ள 'அர்' என்பது. பகுதிப்பொருள்விகுதி - தனக்கென்றுவேறுஒருபொருளைத் தராமல் பகுதி யின்பொருளையே யுணர்த்தும் விகுதி; முன்என்னும் இடைச்சொல், இக்கே காலப்பொருளதாய்ப் பெயர்ச்சொல்தன்மைப்பட்டு 'வரும்'என்னும்பெயரெச் சத்திற்கு முடிக்குஞ்சொல்லாயிற்று. அதனால். வருமுன்னர் என்பதனால். காக்கலாங்காலம் குற்றம்வருதற்குமுந்தினபொழுது என்றபடி. சிறுகாரணத் தாற் பெரும்பொருளழிதலாகிய பயன்பற்றி வந்தது உவமையணி யென்க.

நெருப்புச்சிறிதாயிருந்தாலும் அதனால் பெரிய வைக்கோற்போர் அழிந்துவிடு வதுபோலக் குற்றஞ்சிறிதாயிருந்தாலும் அதனாற் பெரியசெல்வமும் அழிந்து விடுமென்க. காவாதான்வாழ்க்கை, எரிமுன்னர், வைத்தூறு-ஆறும்வேற்று மைத்தொகைகள்.

(இ)

சாகாடு. **தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி**
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(இ - ள்.) (முன்னர்), தன் குற்றம் நீக்கி - தன்குற்றத்தைக் (கண்டு) நீடிந்து, (பின்னர்), பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின் - பிறர் குற்றங் காணவல்ல ராயின், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஆகும் குற்றம் - ஆகக்கடவ குற்றம், என் - யாது? (எ - று.)

அதிகாரம்—குற்றங்கடிதல்

குறள்

'அரசனுக்குத்
தன்குற்றங்கடியாவழியே
பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம்;
அதுகடிந்தவழி முறைசெய்தலாம்'
என்பார்,
'என்குற்றமாகும்?'என்றூர்;என
மேவ, தன்குற்றங்கடிந்தவனே
முறைசெய்தற்கு உரியவனென்
றதாயிற்று.

இவைநான்குபாட்டானும்,
அவற்றது கடிதற்பாடு
பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது;
இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(சூ - ரை.)

காணவல்லுழியின் -

அறிந்து ஒழிக்க வல்லவாறுண்டால்.

ஆகக் கடவ - வரக்கடவதான.

அரசனுக்காகக்கடவ

என்றவிடத்து - 'அரசனுக்குக்
காக்கக்கடவ' என்றும்

பிரதிபேதம்; அதற்கு -
அரசனுக்கு ஒழிக்கத்தக்க என்று
பொருள். அது கடிந்தவழி -
தன்குற்றத்தை ஒழித்தவிடத்து.
முறை செய்தலாம் - அரசன்
பிறர்குற்றத்தையொழித்தல்
நீதிநடத்துதலாம். அவற்றது
கடிதற்பாடு-காமம்
வெகுளிமுதலிய அக்குற்றங்களின்
ஒழிக்கவேண்டுந் தன்மை.
பொதுவகையால் -
பலகுற்றங்களுக்கும்
பொதுப்பட. சிறப்பு வகையால் -

தனித்தனி
ஒவ்வொருகுற்றத்துக்கு
உரியதாக. கூறுப - சொல் லுவர்.
குற்றம் ஆகும்என்பது -
ஆகுங்குற்றம் என
மொழிமாற்றப்பட்டது. இங்கே
"மன்னிய பகைக்குழாமாறும்
வையகம், துன்னியவரும்பகைத்
தொகையுமின்மையால்,
தன்னையும் பிறரையுங்காக்கு
மென்பதம், மன்ன
வன்றிறத்தினிமருளவேண்டுமோ"
என்ற சூளாமணிச்செய்யுளை

சுருள. செயற்பால
செய்யா திவறியான் செல்வ
மூயற்பால
தன்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) செயல் பால -
(பொருளால் தனக்குச்)
செய்துகொள்ளப்படு மவற்றை,
செய்யாது - செய்துகொள்ளாது,
இவறியான் - (அதன்கண்) பற்
றுள்ளஞ்செய்தான்து,

செல்வம்—,—உயல்பாலது
அன்றி - (பின்) உளதாம்
பான்மைத்தன்றி, கெடும் -
(வறிதே) கெடும்; (எ - று.)

செயற்பாலவான -
அறம்பொருள் இன்பங்கள்.
பொருளாற் பொருள்
செய்தலாவது-பெருக்குதல்; அது
"பொன்னி னுகும் பொருபடை
யப்படை, கன்னி னுகுங் கானி
கானியிற், பின்னெயாகும்
பெரும்பொரு ளப்பொ ருள்,

துன்னுங் காலத் துன்னுதன
வில்லையே'' என்பதனுன் அறிக.
அறஞ் செய்யாமையானும்
பொருள்பெருக்காமையானும்
'உயற்பாலதன்று' என்றும்,
இன்பப்பயன் கொள்ளாமையின்
'கெடும்' என்றுங் கூறினர்.
'உயற்பால தின்று' என்று பாடம்
ஓதுவாருமுளர்.

(கு - ரை.) பொருளால் -
செல்வத்தைக்கொண்டு.
பற்றுள்ளஞ் செய் தான் -
ஊழையுடைந்துசெய்தவன். பின்

உளதாம் பான்மைத்தன்றி-பின்பு
இருக் குந் தன்மையுடைய
தல்லாமல் [லோபஞ்
செய்தவுடனே அழிதலுற்று].
வறிதே - வீணாய், பயனில்லாமல்.
செயற்பால என்றதனாற்
குறிக்கப்பட்ட
மூன்றுபுருஷார்த்தங்களுள்
பொருளும் அடங்குதலால்,
பொருளாற் பொருள்
செய்தலாவது இன்னதுளதாம்
விளக்கினார்.
பொருக்குதல்-விருத்தியாய்தல்.

"பொன்னிலஞ்சும்" என்ற

மேற்கோள் - நீலகேசி - சமயதிவாகர

விமலையா நிலம்பகம் - நடந்;

இதற்குப் பொருள்

வருமாறு:—பொன்னின் -

செல்வத் நு

திருக்குற

ள்

கால், பொரு படை -

போர்செய்தற்குரிய சேனை,

ஆகும்-அபிவிருத்தியாம்; அப்
படைதன்னின் -
அந்தச்சேனையினால்,
காணி-இராச்சியம், ஆகும்-அபி
விருத்தியாம்; காணியின் -
அவ்விராச்சியத்தால், பின்னை -
அதன்பின்பு, யெரும் பொருள் -
மிருந்த செல்வம், ஆம் - திரளும்;
அப் பொருள் தன்னும் கால -
அந்தப்படெரும்பொருள்
ஒருவனுக்குக்
கிடைக்கும்பொழுதில், தன்ன

தனை இல்லை - அவனுக்குக்
கிடையாதனை எனையுமில்லை
என்பதாம். அறஞ்
செய்யாமையாலும்
பொருள்பெருக்காமையாலும்
உயற்பாலதன்றி என்றும்-
"தன்னெஞ்சறிவதுபொய்யற
னறஞ்செய்க" என்றபடி
மறுமைக்கு உதவுவ தான
தருமத்தைப்
பொருள்படைத்தன்பயனுக்
செய்யாமையாலும் பொ

ருவ அபிவிருத்தி
செய்யாததாலும்
உளதாம்பான்மைத்தன்றி
என்றுரைக்க.

இன்பப்பயன் கொள்ளாமையின்
- இவ்வுலகத்து இன்பமாகிய
பிரயோசனத்
தையுங் கொள்ளாமையால்.
'உயற்பாலதன்றிக்கெடும்'
என்றதனால்,

அறம் பொருள் இன்பம்
என்னும் மூன்றுபுருஷார்த்தமும்

லோபிக்குக்

கைகூடா என்க. செயற்பால

- செய்தலாகிய தன்மையை

யுடையன்;

இவறியான் -

இறந்தகாலவினையாலணையும்பெயர்.

பாலது - ஒன்றன்பாற்

குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

உயல், உய் - பகுதி.

'உயற்பாலதின்றி'

என்றபாடத்துக்கு - தப்புவ்வழி

யாவதொன்றுமில்லாமல் என்று

பொருள்.

முதலுரையில், உயல் - வாழ்தல் என்றும், இரண்டாமுரையில், உயல்-தவறுதல் என்றும் பொருள். அன்றி, இன்றி என்பவற்றில் முறையே பகுதிகளாகிய அன்மை இன்மை என்பன - ஒருபொருளன்மறுத்து அதற்கினமான வைதச் சொல்லுதலும், ஒருபொருளின்

இல்லாமையைச் சொல்லுதலும்
ஆகிய
பொருள்வேறுபாடு உடையன.

(எ)

சூத்.அ. பற்றுள்ள
மென்று மிவறன்மை
யெற்றுள்ளு
மெண்ணைப்
படுவதொன் றன்று.

(இ - ள்.) பற்று உள்ளம்
என்னும்-(பொருளை
விடத்தகுமிடத்துவிடாது)
பற்றுதலைச்செய்யும் உள்ளமாகிய,

இயற்கை-உலோபத்தினது

தன்மை,—

எற்றுள்ளும்

(குற்றத்தன்மைகள்)

எல்லாவற்றுள்ளுமில்லாதது,

என்னப்படு

வது ஒன்று அன்று

என்னப்படுவதொன்றன்று:

[மிக்கது]; (எ - று.)

இயற்கை தன்மையாவது

- குணங்களெல்லாம் ஒருங்கு

உளவாயினும்

அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான்
மேற்படவல்ல இயல்பு; ஒழிந்தன
அதுமாட்
டாமையின்,
'எற்றுள் ஏமமென்னப்படுவதொன்றன்று'
என்றார். 'எவற்றுள்
ளும்' என்பது,
இடைக்குறைத்துநின்றது.
இனையபிறவும்படாட்டாளும்,
உலோபத்தின்
மை
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலேச்செய்யும்
உள்ளம் - செல்வதனைச் செலவிடுதற்கு அவசியமான விடத்திலுஞ் செலவு

செய்யாமல் அதனை மிகவிருப்பி
னுறுப்பிடித்தலேச்செய்யும்
கருத்து. இதனால்,
பற்றுள்ளமென்பது
காரணமாகவென்றும்,
வினைக்கொகைநிலைத்
தொடர்மொழியென்றும்,
இதில் பற்றுதல் என்னும்
வினைக்குப் பொருளை சுக - ஆம்
அதிகாரம்—குற்றங்கடிதல்

யென்னுஞ் செயப்படுபொருள்
வருவித்துரைக்கவேண்டுமென்றும்
அறிக. ஒன்ற
ன்று, மிக்கது - சாதாரணமான
ஒருகுற்றமன்று, எல்லாக்
குற்றங்களினும்
மிகப்பொறாதான குற்றம்.
இவறலது-லோபஞ்செய்தலின்.
ஒருங்கு உளவாயி
னும் -
ஒருசேர உள்ளனவாயினும்.
ஒழிந்தன -

அரிஷட்வர்க்கங்களுள் . ' உலோபம்
ஒழிந்த மற்றைறக்குற்றங்கள்.
அதுமாட்டாமையின்-பிறகுணங்களை
யெல்லாங் கீழாக்கித் தானே
மேலாகமாட்டாமையால்.
எற்றுள்ளும் என்பது-
எவற்றுள்ளும் என்பதன்
விகாரம்.
உம்மை-முற்றுப்பொருளது. இவறன்மை-
இவறல்என்னுஞ்
தொழிற்பெயரின்மேல், மை
- தன்மைப்பொருளுணர்த்தும்
விகுதி. என்னப்படுவது -

சமமாகக் கணக்கிட்டு

மதிக்கப்படுவது. (அ)

சூத். வியவற்க
வெஞ்ஞான்றுங் கன்னி
நயவற்க நன்றி
பயவா வினை.

(இ - ள்.) எ ஞான்றுஉம் - (கான்) இறப்ப உயர்ந்த ஞான்றும், கன்னி

வியவற்க - (மதத்தால்) கன்னி நன்குமதியாதொழிக; நன்றி பயவா வினை -

(தனக்கு)ன்மைபயவாவினைகளை, நயவற்ற-(மானத்தால்) விரும்பாதொழிக.

தன்னேவியந்தழி இடமும் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும்,

அறனும் பொருளும்
இகழ்ப்படுதலானும்
'எஞ்ஞான்றும் வியவற்க'
என்றும்,
'கருதியது முடித்தேவிடுவல்'
என்று அறம்பொருள்
இன்பங்கள்பயவா வினை

களை நயப்பின் அவற்றால் பாவமும் பழியும் கேடும் வரு மாகலின் 'அவற்றை நயவற்க' என்றுக கூறினர்.

இதனால், மத மானங்களின்
தீமை கூறப்பட்டது.

(கு - வை.) இறப்ப உயர்ந்த ஞானம்றும் - எல்லாரிலும் மிக அதிகமாக மேன்மை படைத்தபொழுதும். தன்னை நன்குமதியாது ஒழிக - தன்னைத் தானே மேன்மையாக எண்ணை நிருக்கக்கடவன்.

"தன்னை வியப்பிப்பான்தற் புகழ்தல் தீச்சுடர், நன்னீர்சொரிந்து வளர்த்தற்றால்—தன்னை, வியாவாமை யன்றே வியப்பாவ தின்பம், நயவாமையன்றே நலம்" எனப் பின் ஞாலாரும் இக்கருத்தை

விளங்க உரைத்திருத்தல் காண்க.

கண்ணழிபயவா வினைகளை -

கண்ணமையத்தராத காரியங்களை.

வியந்தழி-(தன்னை)நன்குமதித்தவிடத்து.

இடமும் காலமும்வலியும்-தான்

வெல்லக்கூடிய இடமும்

தன்னைப்பகைவன் வெல்லக்கூடிய

இடமும், தான் வெல்லக்கூடிய

காலமும் தன்னைப்பகைவன்

வெல்லக்கூடிய காலமும்,

சேனைமுதலிய தனது பலமும்

பகைவனது அப் பலமும்.

தன்னைத் தானே நன்குமதித்தால்,

இடம் முதலியனவெல்லாம் தன்
னிடம் குறைவாகவும் பிறரிடம்
அதிகமாகவும் இருந்தாலும்,
அவ்வுண்மை
தோன்றுமல்
எப்பொழுதுந் தன்னிடத்திலே
சிறந்திருப்பனவாகவும் பகைவர்
முதலிய பிறரெல்லாரிடத்தும்
குறைந்திருப்பனவாகவுந்
தோன்றுமாதலால்
'அறியப்படாமையாலும்'
என்றார். தூரகங்காரமுடையவர்
தரும அர்த்தங்

கூலை எப்பொழுதும்
அலட்சியஞ்செய்வராகலால்,
'அறனும் பொருளும் இக
ழப்படுகலானும்' என்றது.
எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும்.
கருதியது முடி-
த்தே விடுவல் -
எண்ணினகாரியத்தை
நிறைவேற்றியேவிடுவேன்.
அறம்

ருக்குறள்

பொருள் இன்பங்கள் பயவா
வினைகளை - திரிவர்க்கத்தில்

ஒருபுருஷார்த்தத்
தையாயினும் கொடுப்பதல்லாத
காரியங்களை.

நயப்பின்-விரும்பினால். பழி -
ழிந்தனை.

கேடு-செல்வம்முதலியன அழிதல்.

மதமானங்களின்-மதம் மானம்
என்பவற்றின். வியவற்க,

நயவற்க.- எதிர்மறையங்கோள்;
விய, நய-பகுதி

கள்

(கூ)

சசo. காதல காத
லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல்.

(இ - ள்.) காதல-(தான்)
காதலித்த பொருள்களை, காதல்
அறியாமை -(அவர்)
அக்காதலறியாமல்,
உய்க்கிற்பின்-அனுபவிக்கவல்லனாயின், எதிலார்
நூல்-பணைவர்(தன்னை

வஞ்சித்தற்கு என்னும்),
என்னம், ஏதில-பழுதாம்.

அறிந்தவழி

அவைவாயிலாகப் புகுந்து
வஞ்சிப்பாராகவின், அறியாமல்
உய்த்தால், வாயின்மையின்
வஞ்சிக்கப்படாரென்பதாம்.

காமம் வெகுளி உவகை
என்பன மூற்றக்கடியுங்
குற்றமன்மையின்,
இதனுன். பெரும்பான்மைத்தாகிய
காமம்நுகரும்ஆறுகூறி, ஏனைச்

சிறுபான் மையவற்றிற்குப்
பொதுவகைவிலக்கினையே
கொண்டொழிந்தார்.

(சூ-ரை.)

காதலித்தபொருள்கள்-விரும்பின
விஷயங்கள். அவர் அக்
காதலறியாமல் - பகைவர் அந்தத்
தனது விருப்பத்தை
அறியவொண்ணாதபடி. பழுதாம்
- பயன்படால் வீணாகும்.
அறிந்தவழி - தான் விரும்
பியபொருளைப் பகைவர்

அறிந்த விடத்து.
அவைவாயிலாக்கப் புகுந்து -
அவ்விரும்பியபொருள் வழியாகப்
பிரவேசித்து. உய்த்தால் -
அனுபவித் தால். வாயில்
இன்மையின் - அவர் நுழைதற்கு
வழியில்லாமையால். முற்றக்
கடியுங்குற்றம் அன்மையின் -
அரசர்க்கு முழுதும்ஒழிக்கத்தக்க
குற்ற மாகா தகனால்.
பெரும்பான்மைத்தாகிய காமம்
நுகருமாறு - பெரும்பாலும்

அரசர்க்கு உளதாவதான்
காமத்தைப் பகைவர்க்குத்
தெரியாதபடி நிறை
வேறச்செய்து கொள்ளவேண்டும்
வழி.

ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்கு -
அரசரிடம்சிறுபான்மையுண்டாகும் வெகுளி
உவகை என்னும் மற்றைறக்குற்
றங்களுக்கு.

பொதுவகைவிலக்கு-கீழ்ஆறுபாடல்களிற்கூறப்பட்ட
விலக்கு. விலக்கு-தகாதென்பது:
இதன்உடன்பாடு-விதியெனப்படும்.
காதல - காதல் என்னும்

பெயரினடியாப் பிறந்த
பலவின்பாற்
குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.
காமம்வெகுளி உவகையென்பன
அரசர்க்கு
அடியோடொழிக்கவேண்
டியகுற்றங்களல்லாமையால்,

இக்குறளால் அரசர்க்குப்
பெரும்பான்மை யானகாமத்தைப்
பகைவரறியாமல்
நுகரும்வகையைக்
கூறி.மற்றைச்சிறுபான்மையான

வெகுளி உவகைக்கட்கு
"தினைத்துணையாம் குற்றம்
வரினும்" என்ற குறள் முதல்
நான்கு குறளாற் கூறிய
பொதுவகைவிலக்கினையே
கொண்டார்; இங்குக் கூறிய
வகையால், அரசர்
பகைவரறியாமற் காமத்தை
நுகரவேண்டுமென்பதும்,
வெகுளி உவகைகளைப்
பெரும்பாலும்
நீக்கவேண்டுமென்பதும்

பெறப்படும். ஏதில - ஏது இல:
யாதும்பயனுடையன அல்ல.
ஏதிலார்- ஏது
இலார்: யாதொருசம்பந்தமு
மில்லாதவர்; எனவே, பகைவராம்.
நூல் -

சு - ஆம்

அதிகாரம்—பெரியாரைத்
துணைக்கோடல் இ

முதனிலத்தொழிற்பெயர்;
நூற்றல் - மிகுதியாக

எண்ணுதல். பிறர்க்குத்
தெரியாமல் எகாந்தமாகத் தாம்
விரும்பின பொருள்களைப்
பெற்று அனுபவிக்க வல்லாரைப்
பகைவரால் வெல்லமுடியா
தென்பது இதன்கருத்து.
(கo)

சடு - ஆம் அதிகாரம்.—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அஃதாவது -

மூவிருகுற்றமும்
முறைமையிற்கடிதலின்
காவற்சாகாடு
உலகத்தற்குரியனென அரசன்
தெறிவிலக்கிநன்னெறிச்செலுத்தும்போறி
வுடையாரைத் தனக்குத்
துணையாகக்கோடல்.
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.
பேறிவுடையராவார்-அரசர்க்கும்
அங்கங்கட்கும் மாறுடத்
தெய்வக்குற்றங்கள்வாராமற்
காத்தற்குரிய அமைச்சர்,

புரோகிதர்.

(கு - ரை.) மூவிரு கு
ற்றமும் - காமம் முதலிய ஆறு
குற்றங்களையும். முறைமையின்
கடிதலின் -
நீதிநூல்முறைமைப்படி
ஒழித்ததனால். காவற் சாகாடு
உலகத்தற்கு உரியன் ஆய -
ஆளுதற்கெழுதிற்குரிய
இராச்சியமாகிய வண்டியைச்
செலுத்துதற்கு உரியவனை.
சாகாடு - சகடம், பண்டி. பேரறிவு -
சிறந்தபுத்தி. கோடல் -

கொள்ளுதல், தொழிற்பெயர்.
அதிகாரமுறைமை - கீழ்
'குற்றங்கடிதல்' என்னும்
அதிகாரத்தின்பின்
இவ்வதிகாரத்தை வைத்த
தற்குக்காரணம்.இதனானே-இங்குக்கூறியவிதத்தால்.
குற்றங்களையொழித்து
ஆளுகைகடத்தும் அரசன்
அதற்குஉதவியாகப்
பெரியாரைத்துணைக்கொள்ள
வேண்டுமாதலால்,
குற்றங்கடிதலின் பின்
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்

வைக்கப்பட்டது.

அங்கங்கட்கும்-நாடுமுதலிய ஐந்திற்கும். மாணுடத்தெய்வக் குற்றங்கள்—மாணுடக்குற்றம்-பணவர் கள்ளர் முதலியோரால் கோள்வன; தெய்வக்குற்றம் - மிக்கமழை மழையின்மை முதலியவற்றால் கோள்வன. அவற்றை இவ்வதிகாரத்தின் இரண்டாம்பாட்டின் உரையில் விரித்துக்கூறுவர். அமைச்சர் - மந்திரிகள்.

புரோகிதர்-வருங்காரியஞ்

சொல்பவருமட், கிருத்
தியஞ்செய்விப்பவருமாகிய
பிராமணர். மந்திரியர்,
புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதர்,
ஒற்றர் என்பவர் - அரசர்க்கு
'ஐம்பெருங்குழு' எனப்படுவர்.
இனி, பெரியார் என்பதில் -
பொதுவாக அறிவு, பிராயம்,
ஒழுக்கம் இவற்றில் மூதிர்ந்த
ஞானவ்ருத்தர், வயோவ்ருத்தர்,
சீலவ்ருத்தர் என இவர் என்னும்
பொருளும் அமையும்.

சசக. அறனறிந்து
மூக்க வறிவுடையார்
கேண்மை
திறனறிந்து
தேர்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) அறன்
அறிந்து - அறக்கினது
நுண்ணமைய அறிந்து, மூக்க-
(கண்ணின்) மூக்க, அறிவு
உடையார் - அறிவுண்டையாரது,
கேண்மை - கேண்மையை,
(அரசன்), தேர்ந்து - (அதனது

அருணமைய) ஓர்க்கு, திறன்
அறிந்து - (கொள்ளுங்)
திறம்அறிந்து, கொளல் -
கொள்க; (எ - று.)

அறநுண்மை

நூலாலேயன்றி
உய்த்துணர்வாலும்
அறியவேண்டுதலின்,
'அறனறிந்து' என்றார்.
மூத்தல்-அறிவாலும்,
சிலத்தாலும், காலத்தாலும்
மூதிர்தல். அறிவுடையார் -
நீதியையும் உலகியலையும்

இரு திரு க்குறள்

யார். நிறன் அறிகலாவது - நன் நூ ற நிக்கல், உபரக்ஷிசப்கல், அவ்வாறாகிற் றல் என்ப ன முகலா ந ஆ யர்ப் னிப் புண் ணை நிறன் அறிந்து செய்கல்.

(கு-ரை.) அ றத்தினது நுண்ணமை ப

அறிந்து-தருமத்தினது சூட்சுமத்
தைத்சாஸ் திரவிதிபாலும்
உலகநடையாராய்ந்து நீதி பு
ன்பயிற்சியாலும்உணர்ந்து. மூன்ற
மேம்பட்ட, தேசன்ம -
தானம்; (ஒருவர்க்கொருவர்
போக தேஷமகமாசாரங்களைக்)
தேட்டுதற்கான மாடை மபால்,
தேசன்மமென்று
தானமைக்குப்பெயர்; இ
தனை-வினைப்பது திபடியாப்பிறக்க
ன்புப்பெயரா கக்
கொள்ளவேண்டும். அ தனது

அருணமை ப ஓர்ந்து -
அப்படிப்பட்டவெளிய வர்கிடேனகம்
கிடைப்பதற்கருமையானதென்று
அறிந்து. கொள்ளுந்திற மறிந்து
கொள்க - பெறற்பரிதிந்து
பெறுக. அறநுண்ணமை-தருமசூட்சு
மம். நூலாடனையன்றி - சாஸ்
திரங்களிலுள் மாத்திரமே
யல்லாமல். உய்த்துணர்
வானும்-ஊகித்தறியுமறிவுக்காலம்.
சீலம் - நல்லொழுக்கம். காலம் -
பிரா
யம். அறிவுமுதலியவற்றால்

முதிர்தல் - ஞானவ்ருத்தரும்,
வயோவ்ருத்தரும்,
சீலவ்ருத்தரு மாதல்.
உலகியலையும் -
உலகநடக்கையையும்.
நன்குமதித்தல் -
அவர்கள்பெருமையைத் தான்
நன்றாக அறிதல்.
உயரச்செய்தல்-அவர்களைத் தான்
மேன்மைப்படுத்தி உபசரித்தல்.
அவ்வகைநிற்றல் - அவர்கள்
கூறிய
வல்லியில் தான் நிற்பது.

'முதலாக' என்றதனால்,
கவறியபோது கண்டிக்கப்
பட்டாலும்பணிந்திருத்தல்
முதலியனகொள்க.
அவர்பிணிப்புண் ணுைந்திறன்
அறிந்து செய்தல் - அவர்கள்
தன்பக்கல் அன்புகொண்டு
கன்னைவிட்டுநீங்கா
மற் கட்டுப்பட்டிருக்கும்வழியை
அறிந்து செய்தல். அறன்,
திறன் - மகர
னகரம் மாறிவருஞ் சொற் கள்.
'அறிந்து' என்னும் வினையெச்சம்

இரண்டு

ஒன்று முன்னது - 'மூ த்த' என்
பதை யாவது, 'உடையார்'
என்பதையாவது
கொள்ளும்; பின்னது - 'கொள்
ல்' என்பதைக் கொள்ளும்.
திறனறிந்து
தேர்ந்து - தேர்ந்து திறனறிந்து
என மொழிமாற்றுக. கொளல்
- வியங்
கோள். சிறந்தஅறிவுஉ டைய அமை
ச்சர் புரோகிதர் என்பவர்

எந்தவழிபால்
தன்னிடம் பாசபந்தங்கொண்டு
தன்னின் றீங்காதிருப்பரோ,
அந்தவழியால்
அவர்தொடர்ச்சியை
அடையவேண்டு மென்பது
கருத்து. (க)

சசுரு. உற்றதோய் நீக்கி
யுருவமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப்
பேணிக் கொளல்.

(இ - ள்.) உற்ற நோய் - (தெய்வத்தானுக மக்களானுகத் தனக்கு) வந்த துன்பங்களை, நீக்கி - (நீக்கும்ஆறுஅறிந்து) நீக்கி, உறுமை - (பின் அப் பெற்றியன)வாராவண்ணம், முன் காக்கும் - முன் (அறிந்து) காக்கவல்ல

பெற்றியார் -

தன்மையினையுடைபாரை,

(அரசன்), பேணி கொளல் -

அவர்உவப்பனசெய்து

(துணையாகக்) கொள்க; (எ - று.)

தெய்வத்தான்வருந் துன்பங்களாவன - மழையினது இன்மைமிகுதிக ளானும், காற்றுத் தீப் பிணி என்றிவற்றானும் வருவன: அவை - கடவுளரை யும் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களான் வருந் துன்பங்களாவன - பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார்

சூழ் - ஆம்

அதிகாரம்---பெரியாரைத்

துணைக்கோடல் ருக

என்றிவர்களான் வருவன;
அவை-சாமதேத
தண்டங்களாகிய நால்
வகை உபாயத்துள் எற்றதனால்
நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது -
தெய்வத்
தான் வருவனவற்றை
உற்பாதங்களான் அறிந்து
அச்சாந்திகளாற்காத்தலும்,
மக்களான்வருவனவற்றை
அவர்குணம் இங்கிதம் ஆகாரம்
செயல் என்பவற்
றான் அறிந்து அவ்வுபாயங்களால்

ஒன்றற் காத்தலுமாம்: ஆகவே,
புரோகித
ரையும் அமைச்சரையுங்
கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் -
குறிப்பால் நிகழும்
உறுப்பின் தொழில். ஆகாரம் -
குறிப்பின்றிநிகழும் வேறுபாடு.
உவப்பன -
நன்குமதித்தல் முதலியன.

இவை

யிரண்டுபோட்டாலும்,

பொரியாரது இலக்கணமும்,
அவரைத்
தூணையாகக்கோடல்வேண்டு
மென்பதூஉம், கொள்ளுமாறும்
கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) தெய்வத்தானை
மக்களானை - தெய்வத்தாலாவது,
மனிதராலாவது.
நீக்கும்ஆறு-ஒழிக்கும்வழி. பின்பு
அப்பெற்றியனவாராவண்ணம்-
பின்பு அவ்வகைப்பட்ட தீங்குகள்
வராதபடி. முன் -
அவைவருதற்குமுன்.

அவர் உவப்பனசெய்து - அப்பெரியோர்கள் விரும்பிமகிழத்தக்க

காரியங்களைச் செய்து.

மழையினது

இன்மைமிகுதிகள் - அதாவிருஷ்டியும்

அதிவிருஷ்டியும். மழையில்வாமை

முதலிய தெய்வக்குற்றங்கள்

அத்தேவர்களைக் குறித்தும்

அந்தணர்முதலிய சான்றோரைக்குறித்துஞ் செய்யும் யாகம் திருவிழா விசேட

பூசை தானம் முதலிய சாந்திகளால் ஒழிக்கப்படு மென்பது நூற்கொள்கை.

கடவுளர் - தேவர்.

தக்கோர் - தகுதியுடையவர்,

சான்றோர். சாந்தி - தீவினைப்

பரிகாரத்தின்பொருட்டுச்

செய்யும் வைதிகச்சடங்கு.

சுற்றத்தார்-உறவினர்.
வினைசெய்வார் - தொழில்செய்யும்
பரிவாரசனங்கள். சாமம் -
சமாதானத்
தாற்காரியங்கொள்ளுதல். பேதம்
-பிறரைப் பிரித்துக்
காரியங்கொள்ளுதல்.
தானம்-பொருள்கொடுத்துக்
காரியங்கொள்ளுதல். தண்டம் -
சேனையும் ஆயுதங்களையும்
உபயோகித்துக்
காரியங்கொள்ளுதல்.
இந்தான்குஉபாயமும் அரசர்க்கு

இன்றியமையாதனவாம்.

ஏற்றதனால்-இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் காரியத்திற்குந் தக்க உபாயத்தால். உற்பாதம் - உத்பாதம்: பின் நிகழ இருக்குந் தீங்கை முன் அறிவிக்குந் தூர்நிமித்தம். தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களைச் சாந்திசெய்து நீக்குபவர் புரோகிதராயும், மக்களால்வருந் துன் பங்களை சால்வகை யுபாயங்களால் ஒன்றால் நீக்குபவர் அமைச்சர்களாயும்

இருத்தலால் 'ஆகவே
அமைச்சரையும் புரோகிதரையும்
கூறியவாறுயிற்று' என்றது.
குறிப்பால் நிகழும்
உறுப்பின்தொழில் - முகம் கண்
கை முதலிய உறுப்புக்களின்
செய்கையால் குறிப்பாகத்
தெரிவிப்பது. ஆகாரம்-அவரவரு
டைய குறிப்பில்லாமலே
காலுகவே முகத்திலும்
உடம்பிலும் தோன்றும்
வேறுபாடு. இங்கிதமறிதலினும்
ஆகாரமறிதல் அரிது.

நன்குமதித்தல் முதலி

யன-கீழ்க்கவியுரையிற்கூறியனவு.

கொள்ளுந்தூறு - கொள்ளும் வழி.

உழுது மையென்னும்

எதிர்மறைவினையெச்சம்,

செய்யுளோசை நிறைத்தற்கு

அள வெடுத்தது. முன்-காலமுன்.

பெற்றியார்ப்பேணி -

உயர்திணையில் இரண்ட னுருபு

தொக்கது.

திறனறிதலில் நன்குமதித்தல் இதனுட்கூறப்பட்டதென்ன

லாம்.

(உ) ૩૦

திருக்குறள்

௪௪௬. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்.

(இ - ள்.) பெரியாரை - அப்பெரியவர்களை, பேணி - அவர் உவப்ப

அறிந்துசெய்து, தமர் ஆ கொளல் - தம்மக்குச் சிறந்தாராகக்கொள்ளுதல்,— அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது-(அரசர்க்கு)அரியபேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும் அரிது; (எ - று.)

உலகத்து அரியனஎல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறக்

கதி என்றது; இதனால்
அவையெல்லாம் உளவாதல்
நோக்கி.

(சு - ரை.)

சிறந்தாராக-மேம்பட்ட துணைவராக.
அரியபேறுகள்-கிடை க்கற்கு
அருமையான பாக்கியங்கள்.
அரிது-அருமையானது. உலகத்து
அரி யனவெல்லாம்-உலகத்திலே
பிறர்க்குப் பெறுதற்கருமையான
பொருள்க ளெல்லாவற்றையும்.
இப்பேறு-பெரியாரைப்பேணித்
தமராக்கொளலாகிய

இந்தப்பாக்கியம்.

பெரியாரைப்பேணித் தமராகக்
கொண்டாற்கு, கொள்வார்க்கு,
உலகத்து அரிய
பொருள்களெல்லாம்
எளியனவாகு மென்பதாம். இக்
குறளை 'நவின்மூர்க்கினிமை'
என்னுந் தந்திரகுணத்துக்கு
உதாரணங் காட்டினர்,
வீரசோழியவுரையில்.

திறனறிதலில், உயரச்செய்தல்
இதனிற் கூறப்பட்டதென்னலாம்.

சசச. தம்மிற் பெரியார்
தமரா வொழுகுதல்
வண்மையு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) தம்மின் பெரியார் - (அறிவு முதலியவற்றால்) தம்மின்மிக் கார், தமர் ஆ - தமக்குச்சிறந்தாராக, ஒழுகுதல்-(தாம் அவர்வழிநின்று) ஒழுகுதல்,—வண்மையுள் எல்லாம்

தலை-(அரசர்க்கு)

எல்லாவலியுடைமையினுந் தலை;

(எ -று.)

பொருள் படை

-ஆண்களான்ஆய வலியினும்

இத்துணைவலி சிறந்தது என்றது,

இவர் அவற்றால் நீக்கப்படாத

தெய்வத்தன்மை முதலியனவும்

நீக்குதற்கு உரியராகலின்.

(கு·ரை·)

தம்மின்மிக்கார்-தம்மைக்காட்டிலும்

மேம்பட்டவர். சிறந்

தாராக -

சிறந்த துணைவராகும்படி.

அவர்வழிநின்று ஒழுகுதல்-அவர்கூறிய

நல்வழியில் நடத்தல். வலியுடைமை - பலமுள்ள பொருள்கள். தலை - மேலானது. பொருள் - செல்வம். படை-சேனை;. ஆயுதமுமாம். அரண் - கோட்டை மதில் அகழி முதலிய காப்புக்குரியன. இத்துணைவலி - பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலால் உளதாகும் இவ்வலிமை. இவர்-பெரியார். அவற்றுல்-பொருள்முதலியவற்றுல். மனிதராலுண்டாந்துன்பங்களைமாத்திரமே ஒழித்தற்குரிய பொருள்முதலியவற்றினும் தெய்வத்தாலுண்டாந்துன்பங்களையும் ஒழித்தற்குரிய பெரியவர் சிறந்தவரென்பதாம். அத்துன்பங்கள், சகஉ-ஆஞ் செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன. வன்மை - வலிமையுடைய பொருள் முதலியவற்றிற்குப் பண்பாகுபெயர். இதனால், திறனறிதலில் அவர்வரைநிற்றல் கூறப்பட்டதென்னலாம்.

(சு

சுஙு - ஆம்

அதிகாரம்.—பெரியாரைத்

துணைக்கோடல் சூக

சசுரு. சூழ்வார்கண்
ணுக வொழுகலான்
மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து
கொளல்.

(இ-ள்.) சூழ்வார் கண் ஆக
ஒழுகலான் - (கண்பாரம்)
அமைச்சரைக் கண்ணுக்கொண்டு
நடத்தலான், — மன்னவன் -
அரசன், — சூழ்வாரை -
அத்தன்மையராய) அமைச்சரை,
சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து,

கொளல்-(தனக்குத் துணையாகக்)
கொள்க; (எ - று.)

இரண்டாவது,
விகாரத்தால் தொக்கது.
தானே சூழவல்லனெயினும்
அளவிறந்ததொழில்களான்
ஆகுலமெய்தும் அரசன்பாரம்
அதுவே தொழிலாய அமைச்சரா
னல்லது
இனிதுநடவாமைபற்றி,
அவனைக் கண்ணெனக் கூறினர்.
ஆராய்தல்-அமைச்சியலுட்
சொல்லப்படும்

இலக்கணத்தினென்ப தனை
ஆயாய்தல்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
பெரியாரைத்துணைக்கோடலின்
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(சு - ரை.) கன்பார்ம் -
கனதூராக்சியபாரம்,
அரசாட்சிப்பொறுப்பு.
அத்தன்மையராய -
எல்லாவுறுப்புக்களினுஞ்சிறந்த
கண்போல எல்லா அங்
கங்களுள்ளுஞ் சிறந்தவராய்த்

தனக்கு இன்றியமையாத.
இரண்டாம்வேற்று மையுருபு
தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது,
இக்குறளின் முதலில்
'சூழ்வார்'என்
னும்உயர்திணைப்பெயரின்
இறுதியில்: இனி, இதனை
முதல்வேற்றுமையாக
கவிகொண்டு, சூழ்பவர்கள்
தனக்குக் கண்ணாக இருக்கத்
தான் நடத்தலால்
என்றும்உரைக்கலாம். பிராணிகள்
வழிமுதலியன

அறிந்துசெடுத்தல்முதலிய
தொழில்செய்தற்குக் கண்ணே
சிறந்ததுணையாக
'இருத்தல்போல, அரசர் சாமம்
முதலிய ஏற்றவுபாயமறிந்து
பொருதல் முதலிய தொழில்
செய்தற்கு அமைச்சரே சிறந்த
துணைவ ரென்க. "ஒற்றர்
தங்கூளையொற்றாடுய்தலும்
கற்றமாந்தரைக்கண்
ணைனக்கோடலும், சுற்றஞ்
சூழ்ந்து பெருக்கலுஞ் சூதரோ,
கொற்றங்கொள்குறிக்கொற்றவர்க்கென்பவே"

என்பர் சிந்தா மணியாரும். கண்
தன்னையுடைய பிராணியின்
உடம்பைக் காத்தலில் மிக்க
கவனமுள்ளதாக
யிருத்தல்போல, அமைச்சர்
தம்மையுடைய அரசனைக்
காத்தலில்
மிக்கக்கருத்துடையவரென்க.
சூழ்-ஆலோசித்தறிய. அளவிறந்த
தொழில்களான் ஆகுலம் எய்தும்
அரசன் பாரம் - அளவில்லாத
பல வேலைகளாற்
கவலையடைகிற அரசனது

இராச்சியபாரம். அதுவே
தொழிலாய அமைச்சரான்
அல்லது - ஆலோசித்தலேயே
கடக்கு வேலையாகவுடைய மந்
திரிகளா லல்லாமல். அவரை -
மந்திரிகளே. அமைச்சியல் - மேல்
சூசு - ஆம் அதிகாரம்முதல்
பத்து அதிகாரங்கள்.

இலக்கணம்"கருவியுங்
காலமுஞ்செய் கையுஞ் செய்யும்,
அருவினையு மாண்ட தனைபச்சு"
என்றது முதலியன. அவரை
அரசர் ஆராயும்விதம், மேல்(நிக)

'தெரிந்துதெளிதல்' என்னும்
அதிகாரத்திற்கூறப்படும்,
'தெரிந்துதெளிதலாவது-அமைச்சர்
முதலாயினாரைப் பிறப்பு குணம்
அறிவு என்பனவற்றையும்,
செயலையும், காட்சி கருத்து ஆக
மம் என்னும்அளவைகளான்
ஆராய்ந்துதெளிதல்'என்றுஉரைப்பர்:சூழ்வார்

ஆலோசிப்பவர்கள் என மந்திரிகளுக்குத் தெரிநிலவினையாலணையும்பெயராகிய காரணக்குறி. 'இக்குறளில், சூழ்வார்கண்ணதை ஒழுகலேபொருளாகச்

சூழ்வாரைச் சூழ்ந்துகொளல் என்று எதிர்நாட்டிச்சொன்னமையால், எது அலங்காரமாயிற்று; எதுவென்னும் அலங்காரமாவது-கூறியபொருளுக்குக் காரகம் ஞாபகம் ஆதியான எதுச்சொல்லுதல்: "இப்படியாதலின் இப்படியாயிற்று, என்னக்கிளப்பது எதுவாகும்" எனக்கொள்க' என்பது, வீர சோழியவுரை. (இ)

சசசு. தக்கா ரினத்தனுய்த் தாளெழுக வல்லானைச்

செற்றூர் செயக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) தக்கார் இனத்தன் ஆய் - தக்காராகிய இனத்தையுடைய னுய், தான் ஒழுகவல்லானை - தானும் (அறிந்து) ஒழுகவல்ல அரசனை, செற்றூர் - பகைவர், செய கிடந்தது - செய்யக்கிடந்தது ஒரு துன்பமும், இல்-இல்லை; (எ-று.)

தக்கார்-அறிவுஒழுக்கங்களால்
தகுதியுடையார். ஒழுகுதல் -
அறநீதிக ளின் நெறி வழுவாமல்
நடத்தல். 'வஞ்சித்தல்,
கூடினரைப்பிரித்தல், வேறு
பகைவிளைத்தல் என்றிவற்றானும்
வலியானும் பகைவர்
செய்யுந்துன்பங்கள்
பலதிறத்தவாயினும், காணும்
அறிந்து
அறிவர்சொல்லுங்கொண்டு
ஒழுகு வான்கண்

அவற்றுள் ஒன்றும் வாராது'
என்பார்,
'செற்றார் செயக்கிடந்தது இல்'
என்றார்.

(சு - ரை.) தக்காராகிய இனம் - தகுதியுடையவராகிய துணைவர். செற்றார் என்பதில், செறு - பகுதி: செறுத்தல் - பகைத்தல். அறநீதிகள் - தருமமும் நீதியும். நெறி வழுவாமல் - முறைமை தவறாமல். வஞ்சித்தல் - தமதுபொருள்

ஆனை முதலியவற்றை
வஞ்சனையாற்
கவர்ந்துகொள்ளுதல். கூடினரைப்
பிரித்தல் - தம்மோடுசேர்ந்து
உதவியாகுபவரைத் தம்மைவிட்
டுப் பிரியச்செய்தல்;
பாரதத்திலே பாண்டவர்க்குப்
போர்த்துணையாகவந்த
அவர்மாமனை சல்லியனைத்
தானேயோதனன்
வஞ்சனையாக அன்ன மிட்டு
அவரினின்று பிரித்துத்
தனக்குத்

துணையாக்கிக்கொண்டதுபோல்
வன. வேறுபகைவிளைத்தல் -
வேறுசில பகைவர்களை
யுண்டாகச்செய்தல்;
துரியோதனன் பாண்டவர்
கருத்துறைதலையறிதற்
பொருட்டுப் போர்செய்யு மாறு
நிரிகர்த்தரைத்தூண்டியது
போல்வன. வலி-தேகபலம்,
ஆயுதபலம், சேனைபலம், வரபலம்,
சகாயபலம் முதலியன.
பலதிறத்த - பலவகைப்பட் டன.

அறிவார்சொல்லும் கொண்டு

ஒழுகுவான்கண் - நுண்ணறிவுடையவெ

ரியாரதுசொல்லையுங்கேட்டு

அங்கீகரித்துகடைக்கும்

அரசனிடத்து, அவற்றுள்-

அத்துன்பங்களுள்.

(சு)

கசன. இடிக்குந்

துணையாரை யாள்வாரை

யாரே கெடுக்குந்

தகைமை யவர்.

(இ ள்.) இடிக்கும்

துணையாரை - (தீயனகண்டால்)

*நெருக்கிச்சொல்

லுந்

துணையாந்தன்மையையுடையாரை,

ஆள்வாரை - (இவர் நமக்குச்சிறந்

*நெருங்கி என்று பாடம்

காண்கின்றது.

சுரு-ஆம்

அதிகாரம்—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

கூறுதாரென்று) ஆளும்அரசரை,

கெடுக்கும்

தகைமையவர்-கெடுக்கும்

பெருமை உடையபகைவர்,

யார்-(உலகத்து) யாவர்? (எ-று.)

தீயன-பாவங்களும்,

நீதியல்லனவும்.

துணையாந்தன்மையாவது-தம க்கு

அமைவின்மையும், அரசன்கண்

அன்புடைமையுமாம்.

அத்தன்மையுடை யார் சொற்றியின்

நீங்கவிடாமையின்

அவரை ஆளும் அரசர்

ஒருவராலுங்கெடுக்
கப்படாரென்பதாம்.
'நெருங்கிக்கொல்லும்
அளவிலேனை' என்று உரைப்
பாரும்உளர்.

இவையிரண்டு பாட்டாலும்,
அதன்பயன் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

நெருக்கிக்கொல்லும்-வற்புறுத்திக்கூறும்.
ஆளும் தமக்கு
வேண்டியவராகக்கொள்ளும்.
தமக்கு அவையின்மை-தம்மிடம்

அத்தீய வற்றை
உடைத்தாகாமை. நெறியின்
நீங்கவிடாமையின்-அரசரைச்
சன் மார்க்கத்தினின்று நீங்கும்படி
விட்டிடாராதலால். முதல்
உரையில் 'துணை'

என்பதற்கு உதவியென்ற பொருளும், இரண்டாம்உரையில் 'துணை'என்பத
ற்கு-அளவுஎன்றபொருளுமாகிய வேறுபாட்டைஅறிக. நெருங்கிச்சொல்லும்
அளவினேரை - உறுத்திஉறுதிமொழி கூறுதல்மாத்திரத்தையுடையவரை
யென்றபொருள்; இப்பெரியார் வேறு ஓர்உதவியும் தம்செயலால் அரசர்க்
குச்செய்யாராயினும், இங்ஙனம்
சங்கடகாலத்தில்
இடித்துக்கட்டுரைகூறுதல்
மாத்திரமே அவரைக் காத்தற்கு

அமையு மென்பார்,
'அளவிலேனை' என்று
ரென்க.உரைப்பாரும்
உளர்-உரைசொல்பவர்களும்உண்டு;என்றது,பிறஉரை
யாசிரியரை.
அதன்பயன்-பெரியோரைத்
துணைக்கொள்ளுதலின் பிரயோச
னம். மேல் 'அமைச்சு'என்னும்
அதிகாரத்தில்
"அறிகொன்றறியாவெனினு
முறுதி,
யுழையிருந்தான்கூறல்கடன்"
என்பதனாலும், அரசன்

அறிந்தார் சொல்லையுங்கேளாது
தானும் அறியாதவனையிருந்தாலும்
அமைச்சர் விடாது
உறுதியாயினகூறவேண்டுதல்
முறைமையாதலை அறிக. யானை
மதக்களிப்பு உடையதாய்த்
தீவழிச்சென்றால்
அதனை அங்குசம் இடித்து
அவ்வழிவிலக்கி
நல்வழிச்செலுத்தல்போல,
அரசன்
செல்வச்செருக்குடையனாய்க்

கொடுஞ்சிறி யொழுங்கு அவனை
அமைச்சர்
இடித்துப்புத் திகொல்வி
அவ்வழிவிலக்கி
கல்லெறிந்செலுத்த வேண்டு
மாதலால்,
'இடிக்குந்துணையாரை'
எனப்பட்டது. யார் என்ற
வினாவினைக்குறிப்புழுற்று,
எவருமில்லையென எதிர்மறைப்
பொருள்விளக்கிற்று.
(எ)

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன் கெடுப்பா நிலாவுங் கெடும்.

(இ - ள்.)

இடிப்பாரை-கழறுதற்குரியாரை, இல்லாத-(தனக்குத்) துணையாகக் கொள்ளாமையின், ஏமரா-காவலற்ற, மன்னன்-அரசன், கெடுப்பார் இல்லாவுங்-(பகையாய்க்) கெடுப்பார் இல்லையாயினும், கெடும்-

(தானை) கெடும்: (எ-று.)

இல்லாத, ஏமரா என்பன - பெயரெச்சவடுக்கு.

கெடுப்பார்உளராஅவர் என்பது தானன்று, 'இலாவணும்' என்றார். தானை கெடுதலாவது - பாகனில் லாத யானைபோல கெறியல்லாகெறிக்சென்று கெடுதல்.

தீ
ருக்குறள்

(கு-ரை.) கழறுதற்கு உரியார் - நெருக்கி

உறுதிச்சொல் உரைக்கத் தக்க
பெரியோர்.
காவலற்ற-தன்னைக்காவல்செய்படவு
ரில்லாத. இல்லாத, எமர
என்னும்
எதிர்மறைப்பெயரெச்சங்கள்
இரண்டும், அடுக்கி 'மன்னன்'
என்னுங் குருக்காப்பெயர்
கொண்டன; "மூவா முதலா
வுலகம்" என்னுஞ்
சிந்தாமணியிற்போல.
'கெடுப்பாரிலானுய்'

என்றஉம்மை உயர்வுசிறப்புப்
பொருள்வகையால்,
இப்படிப்பட்டவனுக்குக்
கெடுக்கும்பகைவர் பலர் உள்
ளவராகவென்னும்எதிர்மறைக்கருத்தை
விளக்கிற்று. அரசனுக்கு
யானையும் மந்திரிகளுக்குப்
பாகனையும் உவமைகூறியதனால்,
மந்திரிகள் அரசனைத்
தம்வழித்திருப்புதற்குக் கூறும்
இடத்துரைபையப் பாகன்
யானையைத் தன்

வழிப்படுத்துதற்குஉபயோகிக்கும்
அங்குசமாகக் கொள்க.
நெறியல்லாநெறிச்
சென்றுகெடுதல்-நல்வழியல்லாத
கெட்டவழியிலே
சென்று(பிறரையுங்கெடுத்து)
தானும்அழிதல். இன்மை -
செயப்படுபொருள்குன்றுவினையு
மாகுதலால்.
'இடிப்பாரையில்லாத'
எனப்பட்டது. எமா என்னும்
வினைப்பகுதியினின்று எமராத

என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்
பிறந்தது: எமாத்தல் -
காவலுடைத்தாதல்; ஏமம் மருவு
என்பன ஏமரு என மருஉவிப்
பகுதியாயிற் றென்றலும் உண்டு.
'இடிப்பாரையில்லாதவேமராமன்னன்'என்பதை,
மறை
யாயடுக்கலுக்கு
உதாரணங்காட்டினர்,
இலக்கணக்கொத்து உரையில்.
(அ)

 முதலிலார்க்

கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க்
கில்லை நிலை.

(இ - ள்.) முதல்
இலார்க்கு-முதற்பொருள்
இல்லாத வணிகர்க்கு, ஊதி
யம் இல்லை-(அதனால் வரும்)
ஊதியம் இல்லையாம்;
(அதுபோல), மதலை ஆம்
சார்பு இலார்க்கு -
கம்மைத்தாங்குவதாந்
துணையில்லாத அரசர்க்கு, நிலை

இல்லை-(அதனால் வரும்)
நிலையில்லை; (எ - று.)

முதலைப்பெற்றே இலாபம்
பெறவேண்டுமாறுபோலத்
தாங்குவாரைப்
பெற்றே நிலைபெறவேண்டு
மென்பதாம். நில-அரசர்
பாரத்தோடு சலியாது
நிற்றல்.

(கு - ரை.)

முதற்பொருள்-மூலதனம்:
வியாபாரஞ்செய்தற்குமுதலிற்

கொள்ளும் பொருள். வணிகர் -
வியாபாரஞ்செய்பவர். அதனால்
வரும் ஊதி
யம்-அம்முதற்பொருள்
காரணமாக உண்டாகும்
பொருளீட்டம். மதலை
யென்றசொற்கு - தூணென்பது
பொருள். அது இங்கே,
இலக்கணையால்
அதுபோலத் (தம்மைத்) தாங்குவ
தென்றபொருளை உணர்த்திற்று.
அதனால்
வருமிலை-அத்துணைவலியால்

உளதாகும்

உறுதிப்பாடு. இலாபப்பொருளுக்கு

முதற்பொருள்

இன்றியமையாத காரணை

மாமாறுபோல, அரசர்நிலைக்குப்

பெரியார்துணை இன்றியமையாதகாரணமென்க.

பாரத்தோடு சுவியாது நிற்

றல் -

இராச்சியபாரத்தைத்தாங்குதலுடனே

சோர்வின்றிநிற்பது. சார்பு -

சார்வதாகிய துணைக்குத் தொழிலாகுபெயர்; இதில், பு - தொழிற்பெயர் விகுதி. நிலை-நில்லென்பதன்மேல் 'ஐ' விகுதி பெற்ற தொழிற்பெய ரென்று

வது, நிலைமை யென்னும்

பண்புப்பெயரின்விகாரமென்றுவது

கொள்க.

சுரு - ஆம்
அதிகாரம்—பெரியாரைத்
துணைக்கோடல்

சுரு

இப்பாட்டில், உபமானத்தையும் உபமேயத்தையுந் தனித்தனி வெவ்வேறு வாக்கியங்களாகக்கூறி நிறுத்தி இடையில் 'போல' முதலிய உவமவுருபு கொடாமற் கூறியது-எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

இப்பாட்டில், உபமானத் தால்,

வணிகர் இலாபத்திலும்
மூதலைப் பிரதானமாகக்
கருதவேண்டுதல் போல, அரசர்
தம்நிலையினுந் தூணவலியைப்
பிரதானமாகக் கருதவேண்டு
மென்னுங் கருத்துத்
தொனிக்குமாறுங் காண்க.

(க) . சரம்.

பல்லார் பகைகொளலிற்
பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார்
தொடர்கை விடல்.

(இ - ள்.) பல்லார் பகை கொளலின்-(தான் தனியனாய்ப்பலவகத்துப்) பல ரோடும் பகைகொள்ளுதலின், பத்து அடுக்க தீமைத்து-பதிற்றுமடங்குதீமை யுடைத்து:—நல்லார் தொடர் கைவிடல் - (அரசன்) பெரியாரோடு கட்பி னைக் கொள்ளாதொழிதல்; (எ - று.)

பலர் பகையாயக்கால்

"மோதி முள்ளொடு
மூட்பகைகண்டிடல், பேது
செய்துபிளந்திடல்"

என்பவையல்லது* ஒருங்குவினையாக்குறித்துச்
செய்தா லும், ஒருவாற்றான்
உய்தல்கூடும்;
நல்லோர்தொடர்கைவிட்டால்
ஒருவாற்று லும் உய்தல்
கூடாமையின், இதுசெய்தல்
அதனினுந் தீது என்பதாம்.
இவைமூன்றுபாட்டாலும்,
அதுசெய்யாதவழிப்படுங் குற்றம்
கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.)

கனியமுய்ஙவைத்து -

துணையொருவருமில்லாமல்

கனிப்பட் டவலுயிருந்து.

பதிற்றுமடங்கு - பத்துப்பங்கு

அதிகமான. பலர் பகையா

யக்கால் - அதேகர் எகாலத்தில்

விரோதிகளாலுல்.

"மோதிமுள்ளொடு" என்ற

மேற்கோள் - சீவகசிந்தாமணி,

விமலையாரிலம்பகம், (சூஉ)

"நீதியா லறுத்தந்திதியீட்டுதல்,

ஆதியாயவரும்பகைகாட்டுதல்,
மோதிமுள்ளொடு
மூட்பகைகண்டிடல்,
பேதுசெய்துபிளந்திடல்பெட்டதே"
என்ற செய்யுளி லுள்ளது;
'முள்ளைக்கொண்டு
முள்ளைக்களையுமாறுபோலத்
தமக்குப் பகைவ ராய் அவர்க்குள்
ஒருவரோடு ஒருவர்
உறவாயிருப்பவ ரிருவரை"
பிரித்து பேதஞ்செய்து அவர்களில்

ஒருவரைக்கொண்டு
மற்றொருவரை அழித்திடுதலும்,
ஒருவரோடொருவர் கூடிவந்து
தம்முடன் எதிர்க்கத்தக்கவரைப்
பிரித்து
தம்மோடுசேர்த்துக்கொள்ளுதலும்
அரசர் விரும்புங் காரியம்'
என்பது;
இம்மேற்கோளின்பொருள்.
என்பவையல்லது - என்கின்ற
இவ்வகைகளா

லல்லாமல். ஒருங்கு வினை.ஆக் குறித்துச்செய்தாலும்-ஒரேசமயத்தில் அந்தப் பகைவரெல்லாரோடும் போர்த்தொழில் நடக்க ஆலோசித்துச் செய்தாலும்.

ஒருவற்றான் உய்தல்கூடும் -
ஒருவகையால்
தப்பிப்பிழைக்கக்கூடும். இது
செய்தல் -
நல்லார்தொடர்கைவிடல்.
அதனினும் தீது -
பல்லார்பகை கொளலினும்
மிகத்தீயது. அதுசெய்யாத
வழிப்படும் குற்றம்-பெரியாரைத்
துணைக்கொள்ளாதவிடத்துஉண்டாகும்
குற்றம். பகை - பகைமை
என்னும் பண்பினடி;

தொழிற்பெயராய், பகு ஐ எனப் பிரித்து, பகுதல் - மாறுபடுத லென்றுங் கொள்ளலாம்.

பத்துஎன்றது, இங்கே பலவென்றமாத்திரமாய்

பி - மீ: ஒருங்குவினைபாக்குதல் தீது: செய்தாலும்.

நின்றது. தொடர்-தொடர்ச்சி: முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கைவிடல், கை- தமிழ்உபசருக்கம்.

அதிகாரம்.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது -

சிறியஇனத்தைப் பொருந்தாமை.

சிறிய இனமாவது -

கல்லதன் நலனும்
தீயதன் தீமையும்
இல்லென் போரும், விடரும்,
தூர்க்கரும்,
கடரும் உள்ளிட்ட குழு.
அறிவைத் திரித்து
இருமையுங்கெடுக்கும் இயல்பிற்

ரூய அதனைப் பொருந்தின்
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்
பயனின்றுஎன்பது

உணர்த்தற்கு இஃது அதன்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.)

சிறியஇனத்தைப் பொருந்தாமை -
அற்புசகவாசஞ்செய்யா

மை. நல்லதன் நலனும் தீயதன்
தீமையும் இல் என்போர் -
இயற்கையில்

நல்லதாயுள்ள பொருளின்

நன்மையையும்
தீயதாயுள்ளபொருளின் தீமை
யையும் இல்லையென்று
என்னுபவரும் சொல்லுபவரும்.
"நல்லது னலனும்
தீயதன் தீமையும்,
இல்லையென் போர்க்கினை ஞெலியர்"
என்பது, புறநா னூறு,
29-இல் வருவது. விடர் -
தீயொழுக்கமுடைய காமுகர்.
தூர்த்தர்-வஞ்சகர்.
நடர் - கூத்தர்.

உள்ளிட்டகுழு-இவர்களைஉட்கொண்ட
கூட்டம்; இவர்களை
முதலாகவுடைய சமூகமென்றபடி.
அறிவைத் திரித்து - தமது கல்ல
புத்தி யைக் கெட்டபுத்தியாக
வேறுபடுத்தி. இருமையும்
கெடுக்கும் இயல்பிற்றாய-
இம்மைமறுமை யென்னும்
இரண்டிடத்தும் தம்மைத்
தீமைப்படையச்செய்யுந்
தன்மையதான. அதனை -
அத்தியகூட்டத்தை. ஒருவன்

பெரியாரைத் துணை

வராகக்கொண்டாலும்

ஒருபக்கத்தில் சிறிய

இனத்தாரையுஞ் சேர்த்திருப்பா

னுயின்

அப்பெரியாரைத்துணைக்கொண்டதனாலுண்டாகும்பயன்

இல்லையா மென்பதை

அறிவித்தற்கு,

சிற்றினஞ்சேராமையென்னும்

இவ்வதிகாரத்தைப்

பெரியாரைத்துணைக்கோடலென்னும்

அதிகாரத்தின் பின் வைத்தார்.

கீழ்

அதிகாரத்தில் 'தக்காரினம்' என்றதற்கு இது எதிராம். மேல் "நகைவகையர்

ஆகிய நட்பிற்பகைவராற், பத்தடுத்த கோடி யுறும்" என வருங் குறளில் 'அந் நட்பாவது

- விடமருந் தூர்த்தரும் கேழம்பரும் போன்று

பலவகையால் நகு

வித்துத் தாம் பயன்கொண்டு ஒழிவாரோடு உளதாயது' எனப் பரிமேலழகர்

உரைப்பதும் அறிக.

சிறுமை + இனம் = சிற்றினம்;

பண்புப்பெயர், ஈறு

போய்த் தன்னெற்றிரட்டிற்று.

சுருக. சிற்றின மஞ்சும்

பெருமை சிறுமைதான்

சுற்றமாச்

சூழ்ந்து விடும்.

(இ - ள்.) பெருமை -

பெரியோரியல்பு,—சிறு

இனம்-சிறியஇனத்தை, அஞ்சும் -

அஞ்சாநிற்கும்; சிறுமை - (எனைச்)
சிறுமையாளியல்பு,—தான் சுற்றம்
ஆகுழ்ந்துவிடும் -
(அதுசேர்ந்தபொழுதே அதனைத்)
தனக்குச் சுற்றமாக
எண்ணிக் துணியும்; (எ-று.)

தத்தம்அறிவுதிரியுமாறும் அதனால் தமக்குவருந்துன்பமும் நோக்கலின் 'அறிவுடையார் அஞ்சுவர்' என்றும், அறிவொற்றுமையாற்பிறிதுநோக்காமை

சசு - ஆம் அதிகாரம்—சிற்றினஞ்சேராமை

சூள

யின் 'அறிவிலாதார்
தமக்குச்சுற்றமாகத்துணிவர்'

என்றும் கூறினர். பொரு

ளின் தொழில்கள்,

பண்பின்மேல் நின்றன.

இதனால், சிறியஇனம்

பெரியோர்க்குஆகாது என்பது

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) எனை -

மற்றை. அது-அச்சிறியஇனம்.

அதனை - அச்சிற்

றினத்தை.

சுற்றமாகஎண்ணித்துணியும்-இஷ்டப்துவர்க்கமாக

நிச்சயமாக்

கருதும். அற்பசகவாசத்திற்கு
அறிவுடையார்
அஞ்சுதற்குக்காரணம், அவர்க
ளறிவுகெட்டதும் தமதுஅறிவு
நல்லதுமாய்
வித்தியாசப்படுதலையும், அதனால்
தமதுநல்லறிவு
மாறிப்போகுமென்பதையும்,
அதனால் தமக்குத்துன்பமுண்
டாகு மென்பதையும் அறிதல்.
அவ்வற்பசகவாசத்திற்கு
அறிவிலாதார் அஞ்

சாமைக்குக் காரணம்,
தமது அறிவும் அவர்களது அறிவும்
இரண்டுங் கெட்டன

வேயாய்ப் பேதப்படாதிருத்தலும், அதனால் பேரினத்தின் பெருமையை அறியாமையும், சிற்றினச்சேர்க்கையாலுண்டாகுங் குற்றத்தை யுணராமையும்.

பெருமையுடையாரது
தொழிலாகிய சிற்றினமஞ்சுதலைப்
பெருமைமேலேற் றியும்,
சிறுமையுடையாரது இயல்பாகிய
சுற்றமாச்சூழ்ந்துவிடுதலைச்
சிறுமை மேலேற்றியும் இங்ஙனம்
பகைபிறிற்றொழில்
பண்பின்மேல்வைத்து உபசார

வழக்காகக் கூறப்பட்டதை
'பொருளின்தொழில்கள்
பண்பின்மேல் நின்றன' என்றார்.
சிற்றினம் என்பதை எடுத்துப்
பின்வாக்கியத்திலுங் கூட்டுக. சுற்
றம்-உரியகாலங்களில் வந்து
ஒருவனைச் சுற்றிநிற்பது
எனப்பந்துறுநத்திற்குக்
காரணக்குறி: அம்-கருத்தாப்பொருள்விகுதி.
சூழ்ந்துவிடும்-ஒருசொல்; இதில்,
'விடு' என்னுந் துணைவினை -
தணிவுப்பொருளை விளக்கிற்று.

சூழ்ந்து விடும் என இரண்டாம் பிரித்து, விடும் - பெரியோர்சேர்க்கையை நீங்கும் என்றும் உரைக்கலாம்.

(க)

சூத்திரம். நிலத்தியலபா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க் கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(இ - ள்.) நிலத்து இயல்பான் - (தான் சேர்ந்த) நிலத்தினது இயல்பானே, நீர் —, திரிந்து-(தன்தன்மை)

திரிந்து, அற்று
ஆகும்-அந்நிலத்தின்
தன்மைத்தாம்;
(அதுபோல),மாந்தர்க்கு—,
இனத்து இயல்பு-(தாம் சேர்ந்த)
இனத்தினது இயல்பானே,
அறிவு :- அறிவும், அது ஆகும் -
(தன்தன்மை திரிந்து)
அவ்வினத்தின் தன்மைத்தாம்; (எ
- று.)

எடுத்துக்காட்டுவமை.

விசும்பின்கண் தன்

தன்மைத்தாய நீர் நிலத் தோடு சேர்ந்தவழி நிறம் சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போல, கனி நிலக்கண் தன்தன்மைத்தாய அறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சிமுதலிய தொழில்கள் திரியும் என, இந்நூன், அதனது காரணம் கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.) தன்மை - குணங்கள். திரிந்து - மாறி. மாந்தர்-மனிதர்.

விசும்பின்கண் - மேகத்தில்.

தன்தன்மைத்தாய - நிலத்தின்

சம்பந்தமின்றித்

தன்னியற்கையாகவேயிருந்த.

முதலிய என்றதனாலே, தண்மை,

வெம்மை,

ஆரோக்கியம்,

ஆரோக்கியமின்மை, இலேசு

கனம் முதலியன கொள்க.

"அப்பென்னும்
வெண்மையதாயினுமாங்கந்
நிலத்தியல் பாய்த், தப்பின்றியே
குணவேற்றுமை

தான்பலசார்தலினால்"என்னும் பட்டினத்தடிகள். தனிநிலைக்

கண்-ஒருவரோடுஞ் சேராமல் தனித்திருக்கும்பொழுது. பிறஇனத்தோடு சேர்ந்தவழி - வேறுகூட்டத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து. காட்சிமுதலிய தொழில்

கள் - பொருள்களின்
இயற்கையைக் காணுதல்
கருதுதல் முதலிய தொழில் கள்.
திரியும்-மாறுபடும்.
இதனன்-இக்குறளால். அதனது
காரணம் - சிற் றினஞ்சேர்தல்

ஆகாதென்றதன் ஏது. இனி,
இப்பாடலே ஒருவாக்கியமாக
வேகொண்டு, மனிதர்க்குத்
தாம்சேர்ந்த
இனத்தின்தன்மையால் அப்படிப்
பட்டதாக மாறுபடும் அறிவு
தான்சேர்ந்தநிலத்தினது
தன்மையால் நீர்மாறு
பட்டாற்போன்றதா மென
உவமையணியாகவும்
உரைக்கலாம். (உ)

சிறப்பு. மனத்தானே

மாந்தர்க் குணர்ச்சி
யினத்தாறு
மின்ன னெனப்படுஞ் சொல்.

(இ - ள்.) மாந்தர்க்கு—, உணர்ச்சி-பொதுவுணர்வு, மனத்தான்-(தம்) மனங் காரணமாக, ஆம்-உண்டாம்; இன்னன் எனப்படும் சொல் - (இவன்)

இத்தன்மைய னென்று (உலகத்தாராற்) சொல்லப்படுஞ் சொல், இனத்

தான்-இனங்காரணமாக,
ஆம்-உண்டாம்; (எ - று-)

இயற்கையாய
புலனுணர்வுமாத்திரத்திற்கு
இனம் வேண்டாமையின் அதனை

'மனத்தானும்' என்றும்,

செயற்கையாய
விசேடவுணர்வுபற்றி நல்ல
னென்றுகத் தீயனென்றுக
நிகழுஞ் சொற்கு இனம்
வேண்டுதலின், அதனை
'இனத்தானும்' என்றுங் கூறினர்.

உவமையளவைகொள்ளாது 'அத்திரிபும் மனத்தாணும்' நோக்கி, இதனுன், அது மறுத்துக்கூறப்பட்டது.

என்பாரை

(கு - ரை.)

பொதுவுணர்வு-இயற்கையறிவு:
ஐம்பொறியுணர்வு. சேர்க்
கையாலுண்டாகும்
விசேடவுணர்வினும்
வேறுபடுத்தற்கு, பொதுவுணர்வு
என்றார்.

புலனுணர்வு-பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களையறிதல்.

கல்லென்றாகத்

தீயன் என்றுக
கிகழும்சொல்-இவன்நல்லவனென்றுவ்து
தீயவனென்றுவது
உலகத்துவழங்கும் வார்த்தை.
உவமையளவை கொள்ளாது -
கீழ்ப்பாட்டில்
வத்தியல்பால்
கீர்திரிந்தற்றுகும்" என
உபமானமுகத்தால் விளக்கியதை
ரியாமல்;சிலமதத்தவர்
உபமானப்பிரமாணத்தைச்
சிறப்பாகக்கொள்வ
தில்லை. அத்திரிபும் மனத்தான்

ஆம்-(சிற்றினஞ்சேர்தலாலுண்டாகும்)

அக்

குணவேறுபாடும்

மனநிலையிலுமேலேயே உண்டாகும்.

இதனன்-இக்குறளால்.

அது - அக்கொள்கை.

(க)

சுருசு. மனத்து

ளதுபோலக் காட்டி

யொருவற்

கினத்துள தாகு

மறிவு.

(இ - ள்.)

அறிவு-அவ்விசேடவுணர்வு,—ஒருவற்கு—,
மா ஏது
போல
காட்டி-மனத்தின்கண்மேனி
உளதாவதுபோல(த் தன்பய
புலப்
படுத்தி, இனத்து உளது
ஆகும்-(அவன்சேர்ந்த) இனத்தின்
கண்மேனி உள
தாம்; (எ-று.)

அதிகாரம்—சிற்றினஞ்சேராமை

சூக

மெய்ம்மைநோக்காமுன்
மனத்துஉளதுபோன்றுகாட்டியும்
பின் நோக் கியவழிப்
பயின்றறினத்து உளதாயும்
இருத்தலின், 'காட்டி' என
இறந்த
காலத்தாற் கூறினர்.
'விசேடவுணர்வுதானும்

மனத்தின்கண்ணேயன்றே
உளதாவது' என்
பாரை நோக்கி, 'ஆண்டுப்
புலப்படுந்துணையே யுள்ளது:
அதற்குமூலம் இனம்' என்பது
இதனைக் கூறப்பட்டது.
(சூ-ரை.)

புலப்படுத்தி-வெளிக்காட்டி.
மெய்ம்மை நோக்காமுன்-உண்
மையை
ஆராய்ந்துபாராதவிடத்து. பின்
நோக்கியவழி-பின்பு

ஆராய்ந்துபார் த்தபொழுது.
பயின்ற
இனத்துஉளதாயும்-பழகியகூட்டத்திலுண்டாகியும்.
விசேடவுணர்வுதானும்
மனத்தின்கண்ணேயன்றே
உளதாவது - விசேட வுணர்வும்
பொதுவுணர்வுக்குக்காரணமான
மனத்தில்தானே உண்டாவ
தன்றே? ஆண்டு-அவ்விடத்தில்;
மனத்தில். புலப்படுந்
துணையே-(விசேட வுணர்வு)
வெளிப்படுகிற அவ்வளவு
மாத்திரமே: உணர்வு

வெளிப்படும்வாயில் மனமாதலால்,
பொதுவுணர்வு போலவே
இவ்விசேடவுணர்வும் மனவாயிலா
கவே வெளிப்படுகின்ற
தென்றவாறு. அதற்கு
மூலம்-அவ்விசேடவுணர்வுக் குக்
காரணம்: இன்ம்-சேர்க்கை.
சிறப்புணர்வுக்குக்காரணம்
இனம்: அது வெளிப்படும்வாயில்
மனமென்க. இதனால் -
இக்குறளால். இக்குறட்பாவை
"காளென வொன்றுபோற்

காட்டி யுயிர்கும்,
வானந் துணர்வார்ப்பெறின்" என்ற
குறளின் வாய்பாடு
கொண்டுகூட்டுக.

(சு)

சுருங்க.

மனந்தூய்மை செய்விதின
தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(இ - ள்.) மனம் தூய்மை -
(அவ்விடைவுணர்வு

புலப்படுதற்கு இடனாய)
மனந்தூயனுதல் தன்மையும்,
செய்வினை தூய்மை -
செய்யும்வினை
தூயனுதல்தன்மையும்,
இரண்டுடம் - (ஆகிய)
இரண்டும்,—இனம் தூய்மை தூ
ஆ வரும் - (ஒருவற்கு)
இனந்தூயனுதல்தன்மை
பற்றுக்கோடாக உள தாம்;
(என்று.)

மனந்தூயனுதலாவது-விசேடவுணர்வு
புலப்படுமாறு இயற்கையாய

அறியாமையின் நீங்குதல்.

செய்வினை தாயனைதலாவது -

மொழி மெய்களாற் செய்யும்

கல்வினை உடையனைதல்.

'தூ' என்பது அப்பொருட்டாதல்

"தூவறத் துறந்தாரை"

என்பதனானும் அறிக.

'ஒருவன்

இனந்தாயனைகவே, அதனைத

யிற்சிவயத்தான் மனந்தாய

னுய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு

புலப்பட்டு, அதனாற் சொல்லும்
செயலும் தூயனும்' என,
இதனான், இனத்துஉள்ளவாமாறு
கூறப்பட்டது.

(ரு - ரை.) தூயன் -
பரிசுத்தன். வினை - தொழில்.
இனம் தூயனுதல்
தன்மை-நல்ல சேர்க்கையை
யுடையவனையிருக்குந்தன்மை.
பற்றுக்கோடாக- ஆதாரமாக.
உளவாம் - உள்ளன்வாம். மொழி
மெய்களால் - வாக்கு, காயம்

என்பவற்றுல். தூவென்பது

அப்பொருட்டாதல் - தூ

என்னும்சொல் பற்றுக்

எ0 தீ ரு

க் கு ற ள்

கோடென்னும்

பொருளுடையதாதலை.

"தூவறத்துறந்தானை"

என்னுப் மேற்கோள் -

கலித்தொகை, நெய்தற்கலி

முதற்பாட்டி லுள்ளது; இம்மேற்

கோளுக்கு - 'நமக்கு
ஒருபற்றுக்கோடும்
இல்லையாம்படி
நம்மைவிட்டுப்பிரிந்த கொழுநரை'
என்று பொருள். (அங்கு
நச்சினார்க்கினியர்
'காவற' என்று
பாடங்கொண்டு, நமக்குவலியில்லையாம்படி
யென்று பொருளுரைத்துள்ளார்.)
"தாயது ஊற்றம் பகை தணைபுந்
தூவே" என்னும்
பிங்கலந்தையையுங் காண்க.

அதனோடு பயிற்சியுடைத்தான் -
அப்பரிசுத்தமான
நல்லினத்தோடு பழக்கஞ்செய்த
காரணத்தால். அதன்கண் -
மனத்தில். இதனன்-இக்குற
ளால். இனத்துஉள்ளதாமாறு-விசேடவுணர்வு
இனத்தினுள்ளனவாகுந்
தன்மை. மனத்தூய்மை
செய்வினைதூய்மை யென்னும்
பெயர்ச்செவ்வெண். 'இரண்டும்'
எனத்தொகையோடு
முற்றும்மை பெற்றது.
செய்வினை - வினைத்தொகை.

மனம் வாக்கு உடம்பு என்னுங்
திரிகரணங்களுள் வாக்கினது
தன்மையாகிய சொல்லுதலையும்
வினையில் அடக்கி 'மனந்தூய்மை
செய் வினைதூய்மை யிரண்டும்'
என்று ரென்க; அல்லது,
முன்னதாய்க் காரண
மாகிற மனமும் பின்னதாய்க்
காரியமாகிற செயலும்
தூயனவல்லாவிட்டால்
வெறுஞ்சொல் தூய்மைமாத்திரம்
பயன்தராது என்ற கருத்தால்,

அதனை இங்கு ஒழித்ததாகவுங் கொள்ளலாம்.

(நு)

சுருசு. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் ருகு மினந்தூயார்க் கில்லநன் ருகா வினை.

(இ - ள்.) மனம் தூயார்க்கு - மனந்தூயராயினர்க்கு, எச்சம் நன்று ஆகும்-மக்கட்பேறு

நன்றாகும்; இனம் தூயார்க்கு - இனந் தூயராயினார்க்கு, நன்று ஆகா வினை - நன்றாகாதவினை, இல்லை - (யாதும்) இல்லை; (எ - று.)

காரியம் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் 'எச்சம் நன்றாகும்' என்றும், நல்வினைத்தோடு எண்ணிச் செய்யப்படுதலின் 'எல்லாவினையும் நல்லவாம்' என்றும் கூறினார்.

(கு - ரை.) மக்கட்பேறு-புத்திரபாக்கியம். 'மக்கட்பேறு நன்முகும்' என்பதற்கு நல்மணமுடையோர்க்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் தமக்குக்காரண

மான தந்தைதாயர்போலவே

காமும் நற்குணநற்செய்கை

யுடையவராயிருப்ப ரென்றும்,

நல்மணமுடையோர்க்குச் சந்ததி

அழியாது நிலைபெறுமென்றுங்

கருத்துக்கொள்ளலாம்;

"மகனுரைக்குந்

தந்தைநலத்தை,"

"பழியின்மை மக்களாற் காண்க"

என்பன முதற்கருத்துக்கும்,

"செப்பமுடையவனுக்கஞ்

சிதைவின்றி,
யெச்சத்திற்கேமாப்புடைத்து,"
"நன்றிப்பயன்றூக்கா நாணி
லியுஞ் சான்றோர்முன்,
மன்றிற்கொடும்பா
லுரைப்பாளும் - நன்றின்றி,
வைத்ததடைக்கலங்கொள்வாளு
மிம்மூவர், எச்சமிழந்துவாழ்வார்"
என்பன
இரண்டாவதுகருத்துக்கும்
மேற்கோளாம். "தக்கார்தகவில
ரென்பதவரவர்,

எச்சத்தாற்காணப்படும்'' என்ற
குறள் - (அகனுமையிற்
பரிமேலழகர் 'தக் காற்குத்
தக்கவிலார்க்கு இல்லையாதலும்
ஒருதலையாக வின்,
இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு
அவை குறியாயின' என்று
உரைத் தசூ - ஆம்
அதிகாரம்—சிற்றினஞ்சேராமை
எக

திருந்தாலும்,)
இவ்வெண்ணத்துக்கும்
மேற்கோளாகலாம். இன்னும்,
நன்று
கும் என்பது -
"பித்துமலடுமைமுடம்பேய்குருடுகூன்செவிடு"
என்னும்
மெய்த்துயர்நோயொன்றும்
இன்றி வாழும் என்ற
கருத்துடைய தெனவுங்
கொள்ளலாம். நன்றுகாதலினை
யாதும் இவ்வி -

எல்லாக்காரியங்களும்

நல்லனவாகவே முடியும்.

காரியம் - பிள்ளைகள். காரணம் -

தாய்தந்தையர்.

தந்தைதாயர்

குணத்தினின்றும் மக்கள்குணம்

வேறுபடாதிருத்தலே, காரண

மாகிய பொன்வெள்ளிகளின்

தன்மையினின்று காரியமாகிய

ஆபரணங்

களின் தன்மை

வேறுபடாதவாறுபோலக்

கொள்க. எண்ணி - ஆராய்ந்து.
நல்ல - நல்லவை. எச்சம்
என்பதற்கு -
(தாய்தந்தையரின்பின்) சேடித்து
நிற்பதென்று பொருள்: எஞ்சு -
பகுதி,
அம்-கர்த்தாப்பொருள்விகுதி,
வலித்
தல் - விகாரம்; எஞ்சுதல் -
சேஷித்தல்.
"எச்சத்திற்கேமாப்புடைத்து"
என்ற யிடத்துப் பரிமேலழகர்

'தான் இறந்துழி
எஞ்சிநிற்பதாகலின் எச்ச
மென்றார்' என
உரைத்ததனாலும் அறிக.

(கூ)

சான்ற. மனநல
மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப்
புகழுஞ் தரும்.

(இ - ள்.) மன் உயிர்க்கு -
நிலைபெற்ற உயிர்கட்கு, மனம்
நலம் -மனத்
தது நன்மை,

ஆக்கம்-செல்வத்தை,
(தரும்)-கொடுக்கும்; இனம்
நலம்.இனத்
தது நன்மை, எல்லாம் புகழ்உம்
தரும் - (அதனை)
எல்லாப்புகழையும்
கொடுக்கும்; (எ - று.)

'மன்னுயிர்' என்றது
- நன்கு,
உயர்திணைமேல்நின்றது.
'தரும்' என்
னும் இடவழுவமைதிச்சொல்,

முன்னும் கூட்டப்பட்டது.

உம்மை-இறந்தது

தழீஇய எச்சவும்மை. மனம்

நன்றுதல்தானே அறமாகலின்

அதனை 'ஆக்கந்

தரும்' என்றும், புகழ்

கொடுத்தற்கு உரிய

நல்லோர்தாமே இனமாகலின்

'இனநலம் எல்லாப்புகழுந் தரும்'

என்றும் கூறினர்.

மேல் 'மனநன்மை

இனநன்மைபற்றி வரும்'

என்பதனை உட்கொண்டு

'அஃது இயல்பாகவே

உடையார்க்கு அவ்வினைமை

வேண்டா' என்பாரை

நோக்கி, 'அதுவேயன்றி

அத்தன்மையபலவற்றையுந்தரும்'

என அவர்க்கும்

இது வேண்டு மென்பது,

இவ்விரண்டுபாட்டானும்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உயிர்கட்கு -

பிராணிகளுக்கு; என்றது,

இங்கே சிறப்பாய்

மனிதரை உணர்த்தும்.

மன்னுயிர்-வினைத்தொகை.

அதனை-ஆக்கந்தருத

லோடு. மனத்தினது

நன்மையையும் இனத்தினது

நன்மையையும் உடைத்

தாயிருத்தல்

அம்மூவினையுயிர்க்கு இல்லாமையால்,

மன்னுயிரென்பது உயர்

திணைமனின்ற தென்றார்.

"மக்கள் தேவர் நரகர்

உயர்திணை''. கரும் என்
னுஞ்சொல்
இடவழுவமைதியாதலேக் கீழ்
சூசுசு - ஆம் செய்யுளினுரையிற்
காண்க. 'கொடுக்கும்' என்பது
இங்குவழாநிலையானசொல்.

கருமென்பது
முன்கூட்டப்பட்டது,
ஆக்கமென்றசொல்லுட னென்க.
ஆக்கக் கருதலோடு
என்னும் பொருளை
விளக்கியதனால், புகழும் என்ற

உம்மை-இறந்தது கழுவிய
எச்சப்பொருளதாயிற்று.
மனம்நன்றுதல்காணே
அறமாகலின் - திரிகரணங் எஉ

தி ரு க் கு ற ள்

களுள் மற்றைக்கரணங்களின்
செய்கைகளுக்கு மூலமாகிய மனம்
பரிசுத்தமா
யிருப்பதுவே கருமமாதலால்.
கீழ் அறன்வலியுறுத்த லென்ற
அதிகாரத்தில் "மனத்துக்கண்

மாகிலனுக லனைத்தறன், ஆகுலநீர
பிற" என்றதும், "மனவ
மநுஷ்யாணும் காரணம்
பந்தமோட்சயோ ? "என்றதும்
காண்க. புகழ்கொடுத்
தற்குரியநல்லோர்தாமே
இனமாகலின் -
தம்மாற்சேரப்பட்டவர்களுக்கு நற்
குணநற்செய்கைகளை
அபிவிருத்திசெய்து அதனால்
அவர்களுக்குக்கீர்த்தியை
உண்டாக்குதற்குரிய

நற்குணநற்செய்கையையுடையவர்களே
இனமெனச்
சேரத்தக்கவ ராதலால். மேல்
- இவ்வதிகாரத்து
ஐந்தாங்குறளில். உட்
கொண்டு - கருத்திற்கொண்டு.
அஃது-மனநன்மையை.
அதுவேயன்றி அத்
தன்மைய பலவற்றையுந் தரும் -
அம்மனநன்மையைத்
தருதல்மாத்திரமேயல் லாமல்
அப்படிப்பட்ட
பலசிறப்புக்களையுங் கொடுக்கும்.

அவர்க்கும் - மனந்
தூயார்க்கும். இது -
இனநன்மை. ஆக்கம் -
செல்வத்துக்குவழங்குகிற இப்
பெயர், இங்கேஇலக்கணையாய்ச்
சிறந்தஅறத்தைக் குறித்தது.
எல்லாப்புகழும்
என்றஉம்மை -
எஞ்சாமைகுறித்தலால்,
முற்றுப்பொருளை மாகலாம்.
"இம்
மையடக்கத்தைச்
செய்துபுகழாக்கி,

உம்மையுயர்கதிக்குய்த்தலான்
மெய்ம்மையே,
பட்டாங்கறமுரைக்கும்
பண்புடையாளரே,
நட்டாரெனப்படுவார்" என்ற
அறநெறிச்சாரச் செய்யுளாலும்,
இனநலம் எல்லாப்புகழும் தருவ
தா
தல் அறிக.

(எ)

சுருக்கம்.

மனநல
னன்குடைய ராயினுஞ்

சான்றோர்க்

இனநல மேமாப்

புடைத்து.

(இ- ள்.) மனம் நலம் -

மனநன்மையை, நன்கு

-(மூன்னே) நல்லினே

யால், உடையர் ஆயின்உம் -

(தாமே) உடையராயினும்,

சான்றோர்க்கு -

அமைந்தார்க்கு, இனம் நலம் -

இனநன்மை, ஏமாப்பு உடைத்து -

(அதற்கு)

வலியாதலையுடைத்து; (எ- று.)

'நன்கால்' என்னும்
மூன்றனுருபு, விகாரத்தால்தொக்கது.
அந்நல்வினை உள்வழியும்
மனநலத்தை
வளர்த்துவருதலின்; அதற்கு
ஏமாப்புடைத்தா
யிற்று.

(கு-ரை.) "தவமுந்
தவமுடையார்க்காகும்"
என்றபடி ஒருவர்க்கு மனத்திற்
பரிசுத்தமுண்டாதற்குக் காரணம்

அவர் பூர்வசன்மத்திற்செய்த
புண்ணியமேயாதலால், 'மனநன்மையை
மூன்னைநல்வினையால்காமே
உடை
யராயினும்' எனப்பட்டது.

நன்குஉடையர்-மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை:
தொக்குநின்ற
மூன்றும்வேற்றுமை, கருவிப்
பொருளது. 'நன்கு' என்னும்
பண்புப்பெயர்-இங்கே
ஆகுபெயராய்,
நல்வினையைக்குறித்தது.
காமேஉடை யர்-நல்வினைத்தோடு

சேர்தற்குமுன்னமேயுள்ளவர்.

அமைந்தார்-பலகுணங்

களாலும்

நிறைந்தவர். சான்றோர்என்ற

இறந்தகாலவினையாலணையும்பெய

ரில், மிகுதற்பொருளுணர்த்தும் சால்என்ற உரிச்சொல்-பகுதி. 'பலகுணங் களாலும்'என்பது,சாலுதற்றொழிலாற்பெறப்பட்டது. சான்றோரென்றசொ ல்லில் விகுதியீற்றயல் ஆ ஓவாயிற்று; [நன். பொது. உ.] அதற்கு-மனவலத்

சகூ - ஆம் அதிகாரம்—சிற்றினஞ்சேராமை எகூ

திற்கு. வலியாதலையுடைத்து -

உறுதிதருவதாதலையுடையது.

உள்வழியும் -

உள்ளபொழுதும். ஆயினும்,

உம்மை - உயர்வுசிறப்பு.

மனநலத்தைதவள்ர்த்து

வருவது, இனநலம் என்க.

நன்கு - மிகவும் என்றுமாம்.

(அ)

சருகு. மனநலத்தி

னது மறுமைமற்றும்

மினநலத்தி

னேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.)

(ஒருவற்கு),—மனம்

நலத்தின்-மனநன்மையானே,

மறுமை-

மறுமையின்பம், ஆகும் - உண்டாம்; மற்று அஃதும் - அதற்கு அச்சிறப்புத் தானும், இனம் நலத்தின் - இனநன்மையான், ஏமாப்பு உடைத்து - வலி பெறுதலை யுடைத்து; (எ - று.)

'மனநலத்தின் ஆகும் மறுமை' என்றது, 'மறுமையையப்பது மனநன்மை தானே, பிறிதொன்றன்று' என்னும் மதத்தை உடம்பட்டுக் கூறியவாறு.

மற்று - வினைமாற்று. உம்மை - இறந்தது தழீஇயஎச்சவும்மை.

ஓரோவழித்

காமதருணத்தான் மனநலந் திரியினும், நல்வினம் ஒப்ப நிறுத்தி மறுமை பயப்பிக்கு மென நிலைபெறச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

இவையைந்துபாட்டானும், சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்வினஞ் சேர்தலாகிய

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறு

அறிக.

(கு - ஈர.) மறுமை - இறந்தபின்வருமிலை.

மறுமையின்பம் என்றது,

சுவர்க்கமுதலிய

சிறந்தபதவிகளிற்

புண்ணியவசத்தால்அடையும்

இன்பத்

தை; மறுபிறப்பிலடையும்

இன்பத்தையு மாகலாம்.

அதற்கு - மனவலத்தி

ற்கு. அச்சிறப்பு -

மறுமையின்பம்பயக்கும் மகிமை.

உடம்பட்டு - அங்கீகரி
த்து. முன்வாக்கியத்தில்
ஒருவினையைக் கூறிப்
பின்வாக்கியத்தில் மற்றொரு
வினையைக்
கூறுமிடத்துவந்ததலால்,
மற்றுஎன்றஇடைச்சொல்-வினைமாற்று
ப்பொருளது. உம்மை-அஃதும்
என்பதில் உம்மை; இது -
முன்வாக்கியத்
தின் பொருளைத் தழுவுதலால்,
இறந்ததுதழுவிய
எச்சப்பொருளதாயிற்று.

ஒரோவழி -

ஒவ்வொருசமயத்தில். நிகழினும்

- வேறுபடுவதாயினும். ஒப்ப

நிறுத்தி -

(அங்ஙனந் தொகாதபடி

மனநலத்தைத்) சரியான

நிலையிலே சமி

யாது நிற்கச்செய்து.

மறுமைபயப்பிக்கும் -

மனநலமூலமாக மறுமையின்ப

மூண்டாகச்செய்யும். அது -

இனநலம்.

நிலைபெறச்செய்யும்ஆறு - (மன

கலத்தை) நிலநிறுத்தும்விதம்.
'நிலைபெறச்செய்யுமாறு'
என்பதன்பின் 'இவ்
விரண்டு பாட்டானும்' என்று
சேர்க்க. சிற்றினஞ்சேராமை
என்கிற அதி
காரம் எதிர்மறையாதலால்,
நல்லினஞ்சேர்தல்
என்னும்உடன்பாடு அதற்கு
எதிராயிற்று. இச்செய்யுளில்,
அஃது என்பதில் ஆய்தம் -
மெய்போல் ஒலித்
தது; அலகிட்டுக் காண்க.

சூசுo. நல்வினத்தி
னோங்குந் துணையில்லை
தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(இ - ள்) (ஒருவற்கு), நல் இனத்தின்—, ஊங்கு - மிக்க, துணை உம்—, இல்லை—; தீ இனத்தின் (ஊங்கு) - தீயஇனத்தின் மிக்க, அல்லல் படுப்பதுஉம் - பகையும், இல் -

இல்லை; (எ - று.)

10

எ தி

ருக்குறள்

ஐந்தனுருபுகள்,

உறழ்பொருண்கண் வந்தன.

'ஐந்து' என்பது பின்

னுங்கூட்டி, உம்மை மாற்றி உரைக்கப்பட்டது. கல்லினம் அறியாமையின் நீக்கித் துயருறுமற்காத்தலின் அதனை 'துணை' என்றும், தீயினம் அறிவின்

நீக்கித் துயருறுவித்தலின்

அதனை 'பகை' என்றுங் கூறினர்.

'அல்லற்படுட

பது' என்பது - ஏதுப்பெயர்.

இதனுன், விதி
எதிர்மறைகள்
உடன்கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) உறழ்பொரு -
ஒன்றுக்குஒன்று
ஒப்பிட்டுக்கூறுமிடத்தில்
வரும் எல்லாப்பொருள்; இது -
உறழ்பொருவுளனவும்படும்.
ஐந்தனுருபுகள். கல்லினத்தின்,
தீயினத்தின் என்றவற்றிலுள்ள
'இன்' என்னும் உருபுகள்.

ஊங்குஎன்பது
பின்னுங்கூட்டப்படுதல்,
'தீயினத்தின்'என்பதனுடன்
என்க
உம்மை மாற்றி உரைக்கப்பட்டது
- 'நல்லினத்தினுங்கும்'என்ற
உம்மையை எடுத்து 'தானையும்'
எனச் சேர்க்கப்பட்டது.
அறியாமையின் நீக்கித் தய
ருமற்காத்தலின் -
(தம்மாற்சேரப்பட்டவரை)
அறியாமையினின்றுவிலக்கி

(இம்மைமறுமைகளில்)
துன்பமடையாதபடி
பாதுகாத்தலால். இதற்குஎதிர்
'மறை-'அறிவின்நீக்கித்
துயர்உறுவித்தலின்' என்றது.
அல்லற்படுப்பது என்
பது-துன்பப்படுத்துவது என்ற
காரணத்தாற்
பகையைக்குறித்தலால், எதுப்
பெயரெனப்பட்டது.
எதுப்பெயர் - ஒருகாரணத்தால்
வரும் பெயர். விதி எதிர்
மறைகள்-தியினஞ்சேர்தலாகாதென்ற

உடன்பாடும், நல்லினஞ்சேர்த
லென்ற எதிர்மறையும்.
நல்லினஞ்சேர்தல்என்பது
விதியும், தீயினஞ்சேரா மை
என்பது எதிர்மறையுமாம்
எனப்படாமையை, கீழ்ப்பாட்டி
லுரையில் 'நல்லினஞ்சேர்தலாகிய
எதிர்மறைமுகத்தால்' எனக்
கூறியதனால் அறிக. படுப்பதும்
என நிற்பினும்
வெண்டளை தழுவாமல்
செய்யுளோசைகுன்றுதலாயி னும்

அளபெடுத்தது,
இன்னிசையளபெடை.

(கo)

சன - ஆம்

அதிகாரம்.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது-அரசன் தான்
செய்யும் வினைகளை
ஆராய்ந்துசெய்யுந்திறம்.

அச்செயல்
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்
பயனுடைத்தாயவழி அவரோடும்

செய்யப்படுவ தாகலின், இது - சிற்றினஞ்சேராமையின் பின் வைக்கப் பட்டது.

(கு - ரை.) சிற்றினஞ்சேராமையென்னும் அதிகாரத்தின்பின் தெரிந்து செயல்வகையென்னும் அதிகாரம் வைக்கப்பட்டதற்குக் காரணம், அதற்கு முன் கூறப்பட்ட பெரியாரைத்துணைக்கோடல் சிற்றினஞ்சேராமையிலுற் பயன்பட்ட பொழுதே அப்பெரியாருடன் காரியங்களையாராய்ந்து செய் தல்கூடுதல். செயல்வகை - செய்தலினது வகை யென்க.

சஅக. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(இ - ள்.) அழிவது உம் - (வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனால்) அழிவதனையும், ஆவதுஉம் - (அழிந்தால் பின்) ஆவதனையும், ஆகி - ஆய்

சஎ - ஆம்

அதிகாரம்.—தெரிந்துசெயல்வகை

எ

நின்று, வழி பயக்கும் -
பிற்பொழுது தரும், ஊதியம்உம் -
ஊதியத்தையும், சூழ்ந்து -
சீர்தூக்கி, செயல் - (உறுவதாயிற்)
செய்க; (எ - று.)

உறுவதாவது -
நிகழ்வின்கண் அழிவதனில்
ஆவது மிக்கு, எதிர்வினும் அது
வளர்ந்துவருதல்.
அழிவதின்மையின் எதிர்வின்கண்
வரும் ஆக்கத்தை 'ஊதியம்'

என்றார். எனவே, அவ்வாதியம் பெறின் நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதும் தம்முள் ஒத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றாம். இரண்டு காலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்துசெய்க என்பதாம்.

(கு + ரை.) அரசன் ஒருதொழிலைச் செய்யத்தொடங்குழையில், அச் செயலால் முதலில்உண்டாகும் செலவையும்;

அங்ஙனஞ் செலவுசெய்தபிறகு
உண்டாகும் வரவையும்,
அப்படி வரவாய்நின்று
பிற்காலத்து அச்செயல்
கொடுக்கும் இலாபத்தையும்
ஒப்பிட்டு
ஆராய்ந்துபார்த்துத் தக்கதாயிருந்தாற்
செய்யவேண்டு மென்பது -
இப்பாட்டின்பொருள்.
தக்கதாயிருத்தலாவது -
தற்காலத்திலே செலவினும்
வரவு அதிகமாய்ப்

பிற்காலத்திலும் அவ்வாறு
அபிவிருத்திப்பட்டுவருதல்;
இப்படிப்பட்டது,
உத்தமமான காரியம். ஊதிய மும்
ஆயுதாயிருந்தாலும் இக்குறளில்
'ஆயுது'எனவும், 'ஊதியம்'
எனவும் தனிதனிச்
சொல்லப்பட்டஇரண்டுக்கும்
ஒன்றோடொன்று வேறுபாடு
என்னவெனில்,—செலவு
செய்தற்கு ஈடாய்ச்
செலவுசெய்தகாலத்தில்

தானேவருவது - ஆவது
என்றும், செலவுசெய்ததற்குமேல்
பிற்காலத்தில் வருவது -
ஊதியமென்றும் அறிக.
ஆய்ந்தின்று - செலவுசெய்தது
வந்திட்டு என்றபடி.
அழிவதின்மையின்
எதிர்வின்கண்வரும் ஆக்கம் -

செலவு செய்வது
இல்லாமையிலேது பிற்காலத்தில்
உண்டாகும் வரவு. இது ஊதியம்
என்ற சொல்லின் பொருளை

விளக்கக்கூறியது. பிற்காலத்தில்
லாபம் உண்டாவதாயிருந்தால்,
தற்காலத்திலே செலவும் வரவும்
சமமாயிருந்தாலும் அக் காரியம்
விடத்தக்கதன்று;
இப்படிப்பட்டது மத்திமமான
காரியம். தற் காலத்திலே
செலவினும்
வரவுகுறைவுபடுவது-அதமமானதாம்;
இது விடத்

தக்கதெனமேல் மூன்றும்பாட்டில் விளங்கும். இரண்டுகாலத்தும் - நிகழ் காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும். நிகழ்காலத்துப் பயனுடைமை-செலவினும்

வரவுமிகுதலும், செலவும் வரவும்

ஒத்தலும். எதிர்காலத்துப்
பயனுடைமை - வரவு மேன்மேலும்
அதிகப்படுதல்; இலாபம்.
தெளிந்துசெய்க - இவற்றை
ஆராய்ந்து பின்பு காரியத்தைத்
தொடங்குக. மேல்
வினைசெயல்வகை யென்னும்
அதிகாரத்தில்(6)
"முற்றியாங்கெய்தும்,
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்"
என்பர். அழிவதூஉம், ஆவதூஉம்
என்பன - இன்னிசையளபெடை.

உம்மைகள் மூன்றும் -
எண்ணுப்பொருளன. வழி -
அக்காரியத்தைச்செய்து
முடித்தபின்பு என்க. செயல்
- வியங்கோள். பிற்காலத்தில்
லாபமில் லாமல் தற்காலத்தில்
வரவுஞ்செலவும் ஒத்து முடியுங்
காரியம் - பயனற்ற தாய்
வீண்சிரமமாத்திரமாய் முடிதலால்
அது செய்யத்தக்கதன்
றென்றும், பிற்காலத்தில்
லாபமில்லாததாயிருந்தாலும்
தற்காலத்திற் செலவிலும் வரவு

திருக்குறள்

அதிகப்படுங் காரியமும்
தற்காலத்திற் செலவினும்
வரவு குறைவதாயிருந்தா லும்
பிற்காலத்தில் லாபந்தருங்காரியமும்
வணிகர்க்குச் செய்யத்தக்கனவா
யினும் அரசர்க்குச்
செய்யத்தகாதனவாம் என்றும்
இப்பொருள்களை இக்

குறளினின்று போந்த
கருக்துக்களாகத்
தொணிவகையாற் கொள்க.
"செய்யும் பொழுதே
யழியொருளிற்
சிறப்பதொப்பதிரண்டனு
ளொன்,றுய்யவுதவி வழிபயக்கு
மொண்மைவினையைத்
தேர்ந்துளத்தில், ஐயமகன்ற
வினத்தோடு மாய்ந்துந்
தனித்தும் புரிந்திடுக,
வெய்யவாக்கங்கருதி முதல்

விளிக்குப் வினையைப் புரியற்க"
என்றது இங்கே காணத்தக்கது.
(க) சசுஉ. தெரிந்த
வினத்தொடு

தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள்
யாதொன்று மில்.

(இ-ள்.) தெரிந்த - (தாம்)
தெரிந்துகொண்ட,
இனத்தொடு - இனத் துடனே,
தேர்ந்து -

(செய்யத்தகும்வினையை)
ஆராய்ந்து, எண்ணி - (பின்
காமேயும்) எண்ணி, செய்வார்க்கு
- செய்துமுடிக்கவல்ல
ஆசார்க்கு,—அரும்
பொருள்-(எய்துதற்கு) அரிய
பொருள், யாது ஒன்றுஉம் இல்
- யாதொன்றும்இல்லை; (எ - று.)
ஆராயப்படுவனஎல்லாம்
ஆராய்ந்துதேர்ந்த
இனமென்றுமாம். செய்வார்க்கு
என்றதனால், 'வினை' என்னும்

செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது.
வினையாவது-மேற்சேறல் முதல்
வேறல் ஈறுய தொழில்.
பொருள்கட்கு ஏதுவாய அதனில்
தவறுணமையின்,
அரியபொருள்களெல்லாம்
எளிதின் எய் தலவென்பதாம்.
இவையிரண்டுபோட்டாலும்,
செய்யத்தகும்வினையும்,
அதுசெய்யுமாறும் கூறப்பட்டன.
(கு - ரை.) தாம்

தெரிந்து கொண்ட

இனம்-தம்மால்ஆராய்ந்து

சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட

நல்லினத்தவராகிய மந்திரிகளும்,

புரோகிதரும்.

இனத்துடனே ஆராய்ந்து என இயையும். பின் தாமேயும் எண்ணி - பின்பு தாம் தனித்தும் ஆலோசனைசெய்து. செய்துமுடிக்கவல்ல என்பதற்கும்.

செய்யத்தகும்வினையை

யென்றதே செயப்படுபொருள்.

எய்துதற்கு அரிய - அடைவதற்கு

அருமையான; பெறுதற்குக்

கூடாத: கஷ்டசாத்தியமும்

அசாத்தியமுமான. 'தெரிந்த' என்பதற்கு இருவகை உரை: முதலுரைக்கு, தெரிந்த - செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில்வந்த செய்வினை; தெரியப்பட்ட

இன மென்க.

இரண்டாவது உரைக்கு,

தெரிந்த என்பது - செய்வினை;

எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்த

இன மென்க. செய்வார்க்கு

என்றதனால் வருவிக்கப்பட்ட

செய்யத்தகும் வினையென்பதே,

எண்ணினென்பதற்கும்

செயப்படுபொருள். மேற்சேறல்

- பகைவர்மீது

வெல்லுதற்குச்செல்லுதல்.

வேறல் - பகைவரை

வெல்லுதல். ஈறு-முடிவு.

முதல்என்றது - தன் அரண்

காத்தல், பகையரண்வௌவுதல்,

பகைவரை யெதிர்த்தல்,

பொருதல், இடை

யிற்சாமதான பேததண்டங்களை

உபயோகித்தல் முதலியவற்றை.

பொருள் .சன - ஆம்

அதிகாரம்—தெரிந்துசெயல்வகை

என

கட்கு ஏதுவாய அதனில்

தவறுமையின்-பொருள்களைப்பெறுதற்குக்காரண

மான பகைமேற்செல்லுதல்

முதலிய தொழிலை

ஒழுங்காகச்செய்தலில் தவ

றுதலுன். எளிதின்-சிரமமின்றி.

அதுசெய்யும்

ஆறும்-அத்தொழிலைச் செய்

யும் வழியும்.

(2)

சகுந. ஆக்கங் கருதி

முதலிழுக்குஞ் செய்வினை

யுக்கா ரறிவுடை

யார்.

(இ-ள்.) ஆக்கம் கருதி - (மேல்எய்தக்கடவ) ஊதியத்தினை நோக்கி,

முதல் இழக்கும்-(முன்எய்திநின்ற)முதல்தன்னையும் இழத்தற்கு எதுவாய,

செய் வினை-செய்வினையை, அறிவு உடையார்—, ஊக்கார்-மேற்கொள்ளார். 'கருதி' என்னும் வினையெச்சம், 'இழக்கும்' என்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. எச்சவும்மை, விகாரத்தால்தொக்கது.

ஆக்கமேயன்றிமுதலையும் இழக்கும் வினைகளாவன - வலியும் காலமும்

இடனும் அறியாது பிறர் மண்
கொள்வான் சென்று தம்மண் ணும்
இழத்தல்போல்வன.
முன்செய்து போந்த
வினையாயினும் என்பார்,
'செய்வினை' என்றார்.

* (கு - ரை.) மேல் எய்தக்கடவ
ஊதியத்தினை நோக்கி-இனி
வரக்குவ தான லாபத்தை
யெதிர்பார்த்து. முன்எய்திநின்ற
மூதல்தன்னையும் - முன் னை
தன்னிடம்பொருந்தியிருந்த

முதற்பொருளையும்.
மேற்கொள்ளார் -
தொடங்கமாட்டார்; முன்
தொடங்கியிருப்பினும் மேல்
நடத்தமாட்டார். முதல் என்பதன்
இறுதியில் தொக்குநின்ற உம்மை
இனிவரும் இலாபத்தை
மாத்திரமேயன்றி என்னும்
பொருளைத் தருதலால்,
எதிர்துதழுவிய எச்ச மாம்;
இவ்வும்மையை
உயர்வுசிறப்புப்பொருளதாகவும்

கொள்ளலாம். ஆக்க மேயன்றி -
இலாபத்தைதமாத்திரமேயல்லாமல்.
வலி கால இடன்களையறி தல்,
மேல்
மூன்று அதிகாரங்களிற்கூறப்படும்.
பிறர்மண்கொள்வான்சென்று-
வேற்றரசரது இராச்சியத்தைத்
தாம்
கைக்கொள்ளுதற்பொருட்டுப்
போர்.
செய்துமுடித்த-செய்துவந்த.
வினையென்றுலே அமையுமாயினும்,
செயல்வினை

யென்றது-ஏற்கவேசெய்துவந்த
தொழிலென்றற்கு. ஊக்குதல் -
முயலுதல். இங்கே
"வாணிகமொன்றுந்தேற்றாய்
முதலொடுங்கேடுவந்தால்,
ஊணிகந்
தீட்டப்பட்டவுதியவொழுக்கினைஞ்சத்து,
ஏணிகந்திலேசுநோக்கியிருமுதல்
கெடாஅமிகாள்வர்,
சேணிகந்துய்யப்போகின்செறிதொடியொழிய
வென்றூர்" என்ற
சிந்தாமணிச்செய்யுளின்பொருளை
யுணர்க. (கூ)

சசுசு. தெளிவி லதனைத்
தொடங்கா ரிளிவென்னு

மேதப்பா டஞ்சு
பவர்.

(இ-ள்.) தெளிவு இலதனை
தொடங்குகார் - (இனத்தோடும்
கனித்தும் ஆராய்ந்து)
துணிதலில்லாத வினையைத்
தொடங்கார்:—இளிவு என்னும்
எதம் பாடு அஞ்சுபவர் -
(தமக்கு)

இளிவரவென்னுங் குற்றம்
உண்டாகுலை அஞ்சுவார்; (எ - று.)

தொடங்கின் இடையின்
மடங்கலாகாமையின்,
'தொடங்கார்' என்றார். இளிவரவு -
அவ்வினையாற்
பின் அழிவுளைய்தியவழி,

அதன்மேலும், அறிவும் எ

மானமும்

இலரென்று உலகத்தார்

இகழும் இகழ்ச்சி; அஃது

உண்டாகல் ஒருதலையாகலின்,

தெளிவுஉள்வழித் தொடங்குக

என்பதாம்.

(கு - ரை.) துணிதலில்லாத

- நிச்சயிக்கப்படாத. இளிவரவு -

அவமானம். தொடங்கின்

இடையின்

மடங்கலாகாமையின்-ஒருகாரியத்தைச்

செய்யத்தொடங்கிவிட்டால்

அக்காரியம்முடிதற்குமுன்பு
நடுவிலே அதனைவிட்டு மீளுதல்
தகாதாதலாம். பின்
அழிவெய்திவழி-பின்பு தாம்
நஷ்டமடைந்த

பொழுது. அதன்மேலும்-அந்தஷ்டத்தின்மேலும். அறிவும்மானமும் இலர் - காரியத்தை ஆராய்ந்துதொடங்கிநடத்திமுடிப்பதற்கு ஏற்ற அறிவும், எப்

பொழுதும் தம்நிலையினின்று
தாழ்மையாகிய மானமும்
இல்லாதவர். அஃது உண்டாதல்
ஒருதலையாகலின்-(ஆராய்ந்து
நிச்சயியாது தொழில் தொடங்
கினவர்க்கு) அவ்வவமானம்

வருவது நிச்சயமாதலால்.

தெளிவு உள்வழித்

தொடங்குக-(ஆராய்ந்து

செய்யலாமென்று)நிச்சயமுண்டானபொழுதுஆரம்

பிக்கக்கடவர். தக்க காரியத்தைத்

தொடங்காதிருத்தலும்,

தொடங்கிச்செய் கையில்

இடையில்விடுதலும் கவறும்:

தகாதகாரியத்தையோ

தொடங்கா திருத்தலே மேல்

என்க. இளிவு = இழிவு.

ஏதப்பாடு-ஏதத்தினது படுதல்;

பாடு-படு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

(ச)

சசுரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(இ - ள்.)

வகை-(சென்றுல்கிகழுந்) திறங்களெல்லாம், அற சூழாது -முற்ற எண்ணுது, எழுதல் - (சிலஎண்ணியதுணையானே

அரசன் பகைவர்

மேற்)செல்லுதல்,—பகைவரை-அவரை,

பாத்தி படுப்பது ஓர் ஆறு-வளரும்

நிலத்திலே

நிலைபெறச்செய்வதொரு

தெறியாம்; (எ - று.)

அத்திறங்களாவன-வலி

காலம் இடன் என்றஇவற்றால்

தனக்கும் பகை வர்க்கும் உளவாம்

நிலைமைகளும்,

வினைதொடங்குமாறும், அதற்கு

வரும் இடையூறுகளும், அவற்றை

நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும்,
அகலுற் பெறும் பயனும்
மூதலாயின. அவற்றுள்
சிலவஞ்சினும் பகைவர்க்கு
இடனு மாகலான், முற்றுப்பெற
எண்ணவேண்டு மென்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், ஒழியத்தகும் வினையும், இழுக்கும் கூறப்பட்டன.

ஒழியாவழிப் படும்

(கு-ரை.) ஒருவன் தான் பகைவர்மேல் வெல்லுதற்குச்சென்றால் உண்டாகும் விதங்களெல்லாவற்றையும் முழுவதும்ஆலோசியாமல் சிலவிதங்களை

மாத்திரமே ஆலோசித்து
அவ்வளவோடு பகைவர்மீது

செல்லுதல், பகைவரை

அழிக்கமாட்டாமையோடு அவர்களை விருத்திசெய்யும்வழியுமா மென்பது இக் குறளின்பொருள்; எனவே, சும்மா இருந்தபகைவர்களைச் சிறிதுதளர்ப்பிவிட் டால், அவர்கள் ஜாக்கிரதைப்பட்டுச் சேனைமுதலியவலிமைகளைச் சேர்த்துத் தம்மைத் தாம் அபிவிருத்திசெய்துகொள்வ ரென்பதாம். அவ்வாறு பகை

வரை விருத்தியடையத்

தூண்டுதற்குக் காரணம்

இவ்வரசனுடைய வலக

சன - ஆம்

அதிகாரம் — தேர்ந்துசெயல்வகை

எக

யதைச் சூழாதெழுதலே யாதலால், அதனை எழுவாயாக்கிக் கூறினர். அதனால்

வெற்றியால். அவற்றுள்
சிலஞ்சிறும் - வலி
காலம்இடம்முதலிய அத்திறங்
களுள் சிலகுறைபட்டாலும்.
முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டும் -
முழுவதும் ஆலோசிக்க வேண்டும்.
பகைவர்க்கு இடனும் -
பகைவர்க்குத் தம்மைவெல்ல
இடங்கொடுக்கும். ஒழியத்தகும்
வினை-செய்யாதொழிந்ததக்க
காரியம். ஒழியா
வழிப் படும்

இழுக்கு-அவ்வினையை நீங்காதுசெய்தால் உண்டாகுங் குற்றம்.

வகை-வகுப்பு; தொழிலாகுபெயர். அறம்-மிச்சமில்லாமல்; முற்றும் என்றபடி. பாத்தி-வளருமிடம்.

(ரு)

சுருக்கம்.

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க

செய்யாமை

யாஞுங் கெடும்.

(இ - ள்.) (அரசன்),

செய்தக்க அல்ல -
(தன்விருப்பிற்கு) செய்யத்
தக்கனவல்லவற்றை,
செய-செய்தலான், கெடும்---;(இனி
அதனைச்செயன்றி),
செய்தக்க-செய்யத்தக்கனவற்றை,
செய்யாமையான்உம்-செய்யாமைதான்
னும், கெடும்---; (எ - று.)

செய்யத்தக்கனவல்லாவன-பெரியமுயற்சியினவும்,
செய்தாற்பயனில்
லனவும், அதுசிறிதாயினவும்,
ஐயமாயினவும்,
பின்துயர்விளைப்பனவும் என

இவை செய்யத்தக்கனவாவன - அவற்றின்மறுதலையாயின.

இச்செய்தல்

செய்யாமைகளான், அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூவகை ஆற்றலுள்

பொருள் படை என

இருவகைத்தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளி யளவு மாகலான், இரண்டும் கேட்டிற்கு ஏதுவாயின.

இதனுள், செய்வனசெய்து

ஒழிவன ஒழிக என

இருவகையணவும்

உடன் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.)

கெடும்-கெடுவான்;

செய்யுமென்முற்று,

ஆண்பாலுக்கு வந்தது. இதற்கு

'அரசன்' என்பது -

தோன்றுஎழுவாய்.

அதனானேயன்றி-

தகாதகாரியங்களைச் செய்தலால்மாத்திரமே யல்லாமல். பெரியமுயற்சியினதம்சிலமையினும்அதிகமான பிரயத்தனத்தை வேண்டிநிற்பவை. அதுசிறிதாயின-பயன்குறைபட்டனவை.

ஐயமாயினை - பயன் உண்டோ
இல்லையோ என்று சந்தேகத்துக்கு
இடமானவை. அவற்றின்
மறுதலையாயின - சிறியமுயற்சி
யினவும்,
செய்தாற்பயனுள்ளனவும்,
பயன்பெரிதாயினவும், பயனில்
ஐயமற்றனவும், பின்
இன்பம்விளைப்பனவும்
என இவை. மறுதலை-எதிர்.
மூவகை
ஆற்றல்-மூன்றுவிதமான சக்தி.
பொருள் படை - செல்வமும்

செனையும்.

இரண்டும்-செய்தக்கவல்ல
செய்தலும், செய்தக்க
செய்யாமையும். செய்தக்க-
செய்தற்குத் தக்கன;
முதனிலைத்தொழிற்பெயரின்மேல்வந்த
நான்காம்வேற்
றுமைத்தொகை:
செய்யாமையாணும், உம்மை -
தொன்வாக்கியத்தைநோக்குத
லால், இறந்ததுதழுவியஎச்சம்.
செய் என்னும்

பகுதி செய்யவெனப் பொருள்
பட்டு வினையெச்சமானதற்கு
இக்குறளை உதாரணங்காட்டினார்,
இலக்கணக்
கொத்துடையார்.

(கூ)

அ0 தி ரு
க் கு ற ள்

கூகூஎ. எண்ணித் துணிக
கருமம் துணிந்தபி

னெண் ணுவ

மென்ப திழுக்கு.

(இ - ள்.) கருமம் - (செய்யத்தக்க) கருமமும், எண்ணி - (முடிக்குட உபாயத்தை) எண்ணி, துணிக - தொடங்குக:—துணிந்த பின் எண் ணுவ

என்பது - தொடங்கினவத்துப் பின் எண்ணக்கடவே மென்று ஓதினல்

இழுக்கு - குற்றம்,

(ஆகலான்); (எ - று.)

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின்,
'துணிவு' எனப்பட்டது.
சிறப்புஉம்மை.
விகாரத்தால்தொக்கது.
'உபாயம்' என்பது,
அவாய்நிலையான் வந்தது; அது.
கொடுத்தல்,
இன்சொற்சொல்லல்,
வேறுபடுத்தல் ஒறுத்தல் என
நால்
வகைப்படும்: இவற்றை

வடநூலார் தான சாம பேத
தண்டம் என்ப. அவற்
றுள்,
முன்னைய இரண்டும் - ஐவகைய;
ஏனைய - மூவகைய:
அவ்வகைகளெல்
லாம் ஈண்டுஉரைப்பின்
பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாம்
எண்ணுது
தொடங்கின் அவ்வினை
மாற்றலால் விலக்கப்பட்டு
முடியாமையாலும்,
இடையின்

ஒழிதலாகாமையானும், அரசன்
துயருறுதலின், அவ்வெண்ணை
மையை 'இழுக்கு' என்றார்.
செய்வனவற்றையும்
உபாயமறிந்தே தொடங்
குக என்பதாம்.

(கு - ரை.)

கருமமும்-காரியத்தையும். பின்
எண்ணக்கடவேம் என்று
ஒழிதல் - தொடங்கினபின்பு
ஆராய்ந்துகொள்வோமென்று
மூன் ஆராயாது

விடுதல்.

முன்வாக்கியத்துக்குப்

பின்வாக்கியம் காரணம்.

காரியத்தைக்

காரணமாக உபசரித்து,

துணிதலின்டையுனகிய

தொடங்குதலே இக்குறளில்

'துணிதல்' என்றார். துணிவுபற்றி நிகழ்தலின் - துணிவுபற்றித் தொடங்குதல் உளதாதலால். சிறப்புமை-உயர்வுசிறப்புஉம்மை; அது தொகுத்தல்

விகாரப்பட்டது, கருமம்

என்ற சொல்லின் இறுதியில்.

'துணிக' என்ற

பயனிலைக்கு 'ஒருவன்'

என்றுற்போன்ற எழுவாய்

வருவிக்க. அவாய்நிலை

யான் - எண்ணி என்ற வினை ஒரு செயப்படுபொருளை வேண்டிநிற்றலால்.
அது - அவ்வுபாயம். வேறுபடுத்தல் - ஒருமிக்க சேர்ந்துவரும் பகைவரை

அங்ஙனஞ்
சேரவொட்டாதபடி
பிரித்தல். ஒறுத்தல் - போரில்
அழித்தல்.

'சாமம் - இனிதாகக்கூறல், பேதம் - மென்மையாலும் வன்மையாலும் மனத்தினைப் பேதித்தல், தானம்-பகைவர்மனமகிழக்கொடுத்தல், தண்டம்-

பின்பு அவர் ஆகாமல்
அழித்தேவிடுதல்'என
உரைத்தனர், நச்சினர்க்கினி

யர், சிந்தாமணியில், "தண்ணிய சிறிய வெய்ய தழற்சொலாற் சாற்றுகின்றன்" என்றவிடத்தில். முன்னையிரண்டு - தானமும், சாமமும். எனைய - பேதமும், தண்டமும். இடைத்தற்கு அரியபொருளைக் கொடுத்தல், தனக்குத் தரும்பொருளை வாங்காதுவிடுதல், கொடுக்கவேண்டியபொருளைக் கொடுத்தல், பிறன்பொருள்கொண்டு கொடுத்தல், கப்பம்வாங்காதொழிதல் எனத் தானத்தின்வகை ஐந்து. வணங்குதல், புகழ்தல், எதிர்கொள்ளல், நட்புக் கூறல், உறவுகூறல் எனச் சாமத்தின் வகை ஐந்து. நட்புஒழிதல், கூடினரைப் பிரித்தல், வேறுபகைவிளைத்தல் எனப் பேதத்தின் வகை மன்று.

சள - ஆம் அதிகாரம்—தெரிந்துசெயல்வகை

ஆக

தண்பஞ்செய்தல்,
பொருள்கவர்தல், கொல்லுதல்
எனத் தண்டத்தின் வகை மூன்று.
இவ்வகைகளையெல்லாம் காமந்தகம்

சுக்கிரநீதி முதலிய வடநூல்களுள்
விரிவாகக் காண்க.

மாற்றாரை-பகைவரை.

ஒழிதலாகாமை-விடக்கூடாமை.

துயர்உறுதலின்-துன்பமடைதலால்.

தணிந்தபின் - பின்
என்னும்விகுதி பெற்றுவந்த
எதிர்காலவினையெச்சம்; இதனை
"பின்முன் கால்நடைவழியிட
த்தென்னும்,
அன்னமரபிற்காலங்கண்ணிய,
என்னகிளவியுமவற்றியல்பின வே"
என்னும் தொல்காப்பியத்து

வினையியற்சூத்திரத்தாலறிக.

(எ)

சூசுஅ. ஆற்றின்

வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று

போற்றினும்

பொத்துப் படும்.

(இ - ள்.) ஆற்றின் - முடியும் உபாயத்தால், வருந்தா - (கருமத்தை) முயலாத, வருத்தம் - முயற்சி,—பலர் நின்று போற்றின் உம் - (துணைவர்) பலர்

கின்று (புரைபடாமற்) காப்பினும்,
பொத்துப்படும் - புரைபடும்;
(எ-று.)

முடியும் உபாயத்தான்
முயறலாவது - கொடுத்தலைப்
பொருள் நசை யாளன்கண் ணும்;
இன்சொல்லைச்
செப்பமுடையான், மடியாளன்,
முன்னே பிறரோடு
பொருதுகொந்தவன்என
இவர்கண் ணும்;வேறுபடுத்தலைத்
துணைப் படையாளன்,
கன்பகுதியோடு பொருந்தாதான்

என இவர்கண் ணும்; ஒறுத் தல்
இவற்றின்வாராதவழி இவர்கண்
ணும், தேறப்படாத
கீழ்மக்கள்கண் ணும் செய்து,
வெல்லும் ஆற்றுன் முயற்ல்.
புரைபடுதல் - கருதியன்மை
யன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல்.
உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு.

(சு-ரை.) முடியும் -
நிறைவேறும். துணைவர் -
உதவியானவர். நின்று -
உடனிருந்து. புரைபடாமல் -
கெடுதியுண்டாகாதபடி;

ஜாக்கிரதையுடையோ யென்றபடி.
காப்பினும் - பாதுகாத்தாலும்.
முயற்சி = முயலுதல். நால்வகை
உபாயங்களுள், தானத்தை
உபயோகித்தற்கு இடமாகுபவன்
- செல்வத்தி லாசையுடையவன்
என்றும்; சாமத்திற்கு
இடமாகுபவர் - மனந்திருந்தக்க
வனும், சோம்பலுடையவனும்,
முன் பிறருடன்போர்செய்து
வருந்தியவ னும் என
இவரென்றும்; பேதத்துக்கு
இடமாகுபவர் - மூலபலம்

முதலிய சொற்சேனைகளைத்
தனக்கென்று
உடையவனல்லாமல் பிறரிடத்தினின்று
துணையாய்வருஞ் சேனையையே
எதிர்பார்ப்பவனும், மந்திரி
சேனாபதி முதலிய தனது
பரிவாரங்களோடு
ஒற்றுமையில்லாதவனும் என
இவ்விரண்டும்; கண்டகத்துக்கு
உரியவர் - கீழ்க்கூறிய
பொருளாசையுள்ளவன்
முதலியோர் தானம் முதலிய்
முதல்மூன்றுஉபாயங்களால்

தனக்கு வசப்பட்டுக் கீழ்ப்
படிந்து வராதவிடத்து
அவர்களும், எவ்விதத்திலும்
நம்பத்தகாத கீழ்மக்க ளும் என
இவரென்றும் அறிக. வெல்லும்
ஆற்றல்-சத்துருக்களை ஜயிக்கும்
வழியால். கருதிய நன்மை
அன்றி-எண்ணி எதிர்பார்த்த
நன்மையைத்தராத தோடு. கருதாத
தீமை பயத்தல்-எண்ணி
எதிர்பாராத தீமையையுண்டாக்கு
தல். உபாயத்தது -
நால்வகையுபாயங்களின்.

போற்றினும், உம்மை-உயர்வு
சிறப்பு. இதனால், பலர்நின்று
போற்றுவிடத்துப்
பொத்துப்படுதல் தானே
11

ஆ
ருக்குறள்

விளங்கும். மனம்மெலிதலில்லாமல் தொழில் செய்தலில் சிரமப்படுவது முய
ற்சி யாதலால், 'வருந்தாவருத்தம்' எனப்பட்டது. நால்வகையுபாயங்களுள்
எவ்வெந்தஇடத்து எவ்வெவ்வுபாயத்தைச் செலுத்தவேணுமோ, அவ்வவ்வுபா
யத்தை அவ்வவ்விடத்துச் செலுத்தாது செய்யப்படுங் கருமம் துணைவலிமிக்கிருந்
தாலும் புரைபடுமென்றவாறு. (அ)

சுசுக. நன்றுற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்

பண்பறிந்

தாற்றுக் கடை.

(இ - ள்.) நன்று ஆற்றலுள் உம் - (வேற்றுவேந்தர்மாட்டு) நன்றுண உபாயம் செய்தற்கண்ணும், தவறு உண்டு - குற்றம்உண்டாம்:—அவர் அவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றுக்கடை - அவரவர் குணங்களை (அவற்றிற்கு இயையச்) செய்யாவிடின்; (எ - று.)

ஆராய்ந்து அறிந்து

நன்றுனை உபாயமாவது -
கொடுத்தலும் இன்சொற்
சொல்லுதலுமாம் அவை
யாவர்கண்ணும் இனியவாதற்
சிறப்புடைமையின், உம்மை -
சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர்

பண்பு அறிந்து ஆற்றுமையாவது
- அவற்றிற்கு
உரியரல்லாதார்கண்ணே
செய்தல். கவறு -
அவ்வினைமுடியாமை.
(கு - ரை.)
வேற்றுவேந்தர்மாட்டு -
பகையரசரிடத்து. அவற்றிற்கு
இயைய - அக்குணங்களுக்குத்
தக்கபடி.
யாவர்கண்ணும்-எல்லோரிடத்தும்.
இனியவாதற்கிறப்பு-நல்லனவாகும்
உயர்வு.

சிறப்புமை-உயர்வுசிறப்புமை
எந்தஎந்தஉபாயத்தைஉபயோகித்தற்கு
யார்யார்உரியவரோ,
அவரவரிடத்து
அந்தந்தஉபாயத்தைத்
தகுதியறிந்துஉபயோகியாவிட்டால், காரியம்முடியாது
கெடுமென்பதாம்.
இன்னார்இன்னிடம்
இன்னஇன்னஉபாயஞ்
செய்யவேண்டு மென்று
கீழ்க்குறளிலுரையிற்
காட்டப்பட்டது. ஆற்றல் -
தொழிற்பெயர். ஆற்றுக்கடை -

'கடை' விகுதிபெற்ற
எதிர்மறை எதிர்காலவினையெச்ச
மென்றுவது, ஈறுகெட்ட
எதிர்மறைப்
பெயரெச்சத்தொகாநிலைத்தொட
ரென்றுவந்து கொள்க. அவரவர் -
அடுக்கு, வலைபற்றியது.
(கூ,

சுஎ. எள்ளாத
வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந்
தம்மொடு
கொள்ளாத
கொள்ளா துலகு.

(இ - ள்.) (அரசர்
வினைமுற்றுதற்பொருட்டு),
தம்மொடு கொள்ளாத
தம்நிலைமையோடுபொருந்தாத
உபாயங்களை(ச்செய்வராயின்),
உலகு கொள்ளாது - உலகம்
(தம்மை) இகழாநிற்கும்:
(ஆகலான்), எள்ளாத - (அஃது)
இகழாஉபாயங்களை, எண்ணி
செடல் வேண்டும் - நாடிச்செய்க:
(எ - று)

'தம்' என்பது - ஆகுபெயர்.

தம்நிலைமையோடுபொருந்தாத

உபாயங் களைச் செய்தலாவது

- தாம் வலியராய்வைத்து

மெலியார்க்குஉரிய கொடுத்

தல்முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குஉரிய

ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார்செய்வனவாகலின்

'உலகங்கொள்ளா தது'

என்றார். அஃது

எள்ளாதனசெய்தலாவது - அவற்றை

தத்தம் வண்மை மென்மைகட்கு

ஏற்பச் செய்தல். மேல்

இடனுகையான்

உரிமைகூறிய உபாயங்கட்கு

விளைமுதல்வகையான்

உரிமைகூறியவாறு.

இவைதான்குபாட்டானும்,
உரிமையும் கூறப்பட்டன.

செய்வனவற்றிற்கு

உபாயமும், அதனது

சுபு - ஆம்

அதிகாரம்—வலியறிதல்

அங்கு

(கு - ரை.) தம்மை
இகழாநிற்கும் - அவ்வரசரைப்
பழிக்கும். அஃது இகழா -
அவ்வுலகத்தவரால்
இகழப்படாத.
ஆராய்ச்செய்க-ஆராய்ந்தறிந்து.
செய்யவேண்டும். தம்என்பது -
தமதுநிலைமையைக்
குறித்ததனால், பொருளாகுபெயர்.
வலியராய்வைத்து - பகைவரினும்
மிக்கவலிமையுடையவராயிருந்து.
கொடுத்தல்முதலிய மூன்று -

தான சா'ம பேதம். ஒறுத்தல் -
தண்டோபாயம். இவையிரண்டும்
- வலியரான தாம்
மெலியார்செய்யவேண்டும்
உபாயங்களைச் செய்தலும்
மெலியரான தாம்
வலியார்செய்யவேண்டும்
உபாயத்தைச் செய்தலும். உலகம்
கொள்ளாது-உயர்ந்தோர்
அங்கீகரியார் மேல் -
இவ்வதிகாரத்து
எட்டாங்குறளில். இடவகையான்

உரிமைகூறியது - இன்ன இன்ன
உபாயம் உபயோகிக்கப்படுதற்கு
இடமாகுபவர் இன்னர்
இன்னரென்று
இடம்வகுத்துக்கூறப்பட்டது. வினை
முதல்வகையான் உரிமை- இன்ன
இன்ன உபாயத்தை
இன்னரின்னர்
செய்தற்குரியவரென்ற தகுதி.
வினைமுதல்-கருத்தா, செய்பவன்.
செய்வனவற்றிற்கு -
செய்யத்தக்கதாகி யத்திற்கு.

அதன துரிமை-அவ்வுபாயத்தினது
இடத்துகுதியும், வினைமுதல்
துகுதியும். அரசன்
தன துரிலைமைக்குரற்றவாறே
நால்வகை யுபாயங்களையும்
உபயோகிக்கவேண்டுமென்றவாறு,
எள்ளாத,
கொள்ளாத-எதிர்மறைவினையா
லணையும் பெயர்கள்.

சூத - ஆம்

அதிகாரம்.—வலியறிதல்.

அஃதாவது -

*அவ்வுபாயங்களுள்

ஒறுத்தல்குறித்த அரசன்

நால்வகை வலியையும் அளந்து

அறிதல். அதிகாரமுறைமையும்,

இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.) ஒறுத்தல்

குறித்த-கண்டமென்னும்

உபாயத்தை நடத்தக் கருதிய.

நால்வகைவலி -

இவ்வதிகாரத்தின்

முதற்பாட்டிற் கூறப்படுவது.
அளந்து - வரையறைசெய்து.
கீழ் அதிகாரத்தில் அரசன்
தொழில்களை ஆராய்ந்துசெய்யும்
உபாயங்களின் வகைகளைப்
பொதுப்பட்டக் கூறி, இவ்வதி
காரத்தில் அவ்வுபாயங்களுள்
ஒன்றை [ஒறுத்தலை]
உபயோகித்தற்கு வேண் டிய
இலக்கணங்களைச் சிறப்பாகக்
கூறத்தொடங்குதலால்,
இவ்வதிகாரம்
தெரிந்துசெயல்வகையென்னும்

அதிகாரத்தின்பின்
வைக்கப்பட்டது.
மெலியார்க்குஉரிய முதல்மூன்று
உபாயங்களை விட்டு,
வலியார்க்குஉரிய இறுதி
உபாயத்தையே
விரிக்கத்தொடங்குகிறார்,
சிறப்புப் பற்றியும்
அருமைபற்றியும்என்க.

சஎக. வினைவலியுந்
தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந்

தூக்கிச் செயல்.

(இ - ள்.) வினை வலிஉம் - (தான் செய்யக்கருதிய) வினைவலியையும், தன் வலிஉம் - (அதனைச்செய்துமுடிக்கும்) தன்வலியையும், மாற்றான் வலிஉம் - (அதனை விலக்கவல்லதும்) மாற்றான்வலியையும், துணை வலிஉம் - (இரு வர்க்கும்) துணையாவார் வலியையும், தூக்கி-சீர் தூக்கி,—செயல் - (தன்வலி மிகுமாயின்

அவ்வினையைச்) செய்க; (எ -

று.)

உ சு தீ

ருக்குறள்

இந்நால்வகைவலியுள், வினைவலி - அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், எனைய - மூவகையாற்றலானும் கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். 'தன்வலிமிகவின்கண்செய்க' என்ற விதியான், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும், வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிக என்பது பெற்றும்.

(சு - ரை.)

விலக்கலுறும்-நீக்கவருஞ்.

மாற்றான்வலி-பகைவனது பலம்.

இருவர்க்கும் - தனக்கும்
பகைவனுக்கும். சீர்தூக்கி -
மதிப்பிட்டுப்பார்த்து.

அரண்முற்றல் -
பகைவர்கோட்டையை வளைத்தல்.
கோடல் - அங்குள்ள
ஆநிரைமுதலிய பொருள்களைக்
கவர்தல். முதலிய என்றதனால்,
தம்மதிலைக் காத்தல்
பகைவர்சூழ்ச்சிதலையெடுக்காவண்ணஞ்செய்தல்
முதலியன.ஏனைய - மற்றைத்
தன்வலிமுதலிய மூன்றும்.
மூவகையாற்றலான் - அறிவு

[மந்த்ர சக்தி] ஆண்மை

[உற்சாகசக்தி] பெருமை

[ப்ரபுத்வசக்தி] என்னும் மூன்று

சக்திகளால். கூறுபடுத்து -

பகுப்பிட்டு. தூக்கப்படும் -

ஆராய்ந்து மதிக்கப் படும்.

தன்வலிமிகவின்கண் செய்க -

கனத்தவலிமை

அதிகமானபொழுது பகைவர்மேல்

வெல்லுதற்குச்செல்லுதல்

முதலிய தன்தொழில்செய்ய

வேண்டும். விதி-கட்டளை.

தோற்றல் ஒருதலையாய - (தான்)
தோல்வியடை தல் நிச்சயமான.
குறைவின்கண் ணும் -
(கன்வலிமை)
குறைவுபட்டபொழு தும். வேறல்
ஐயமாய - ஐயம் உண்டாகுமோ
உண்டாகாதோ வென்று சந்
தேகத்திற்கிடமான.
ஒப்பின்கண் ணும் -
கன்வலிமையும்
பகைவன்வலிமை யுஞ்
சமமாகவுள்ளபொழுதும்.

ஒழிக-தான் செய்யக்கருதிய
போர்வினையைச் செய்யாதுவிடுக.
உம்மைகள் -
எண்ணுப்பொருளன. செயல் -
உடன்பாட்டு வியங்கோள்.

(க)

சஎஉ. ஒல்வ தறிவ
தறிந்ததன் கட்டங்கிச்

செல்வார்க்குச்
செல்லாத தில்.

(இ-ள்.) ஒல்வது-(தமக்கு)

இயலும்வினையையும், அறிவது -

(அதற்கு)

அறியவேண்டுவதாய வலியையும், அறிந்து—, அதன்கண் தங்கி-(எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை) அதன்கண் வைத்து, செல்வார்க்கு - (பகைமேற்) செல்லும்அரசர்க்கு, செல்லாதது - முடியாதபொருள், இல்-இல்லை; (எ-று.)

'ஒல்வது' எனவே வினைவலிமுதலாய மூன்றும் அடங்குதலின், ஈண்டு

'அறிவது'

என்றது-துணைவலியேயாயிற்று.

எல்லாப்பொருளும் எய்துவ

ரென்பதாம்.

இவையிரண்டுபோட்டானும்,

வலியின் பகுதியும், அஃது

அறிந்து மேற் செல்வார் எய்தும்

பயனும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) இயலும்

வினை - செய்யத்தக்க காரியம்.

அதற்கு - அத்தொழி

லுக்கு. வவி - இருவர்க்குந்

துணையாவார் வினைமை. மன

மொழி மெய்கள் -

திரிகரணம்.

அதன் கண்ணைவத்து - அந்நால்வகை

வலியின்மேற்செலுத்தி. பண்க

மேல் - பணைகளின்மேல்.

மனமொழிமெய்களை

அதன் கண் வைத்தல்- அவ்வினை
கூளப்பற்றிச் சிந்தித்தும் நல்லினத்தோடு
கலந்து பேசியும் காலுதல் முதலியன

சது - ஆம்

அதிகாரம்— வலியறிதல்

ஆகு செய்தல்.

ஒவ்வது - செய்யத்தக்க தொழில்;
இச்சொற்பொருளில், தொழில்
என்றதில் வினைவலியும்,
செய்யத்தக்கஎன்றதில்

தன்வலிமாற்றுன்வலிகளும்
இங்ஙனம் மூன்றும் அடங்குதல்
காண்க. ஈண்டு - இங்கே. பகுதி
- பகுப்பு.

'அதன்கண்' என்றது,
சாதியொருமையால்.

(உ)

சான. உடைத்தம்
வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண்
முரிந்தார் பலர்.

(இ - ள்.) உடை -

(கருத்தாவாதலை) உடைய, தம்
வலி - தம்வலியின்
அளவு, அறியார் - அறியாதே,
ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால்,
ஊக்கி -
(தம்மின்வலியாரோடு)
வினைசெய்தலைத்தொடங்கி,
இடைக்கண் முரிந்தார்-
(அவர் அடர்த்தலான் அது
செய்துமுடிக்கப்பெறாது)
இடையே கெட்ட
அரசர், பலர் - (உலகத்துப்)

பலர்; (எ - று.)-

'உடைய' என்பது
அவாய்நின் றமையின்,
'செயப்படுபொருள் வருவிக்
கப்பட்டது.

மூவகைஆற்றலுள்ளும்
சிறப்புடைய அறிவு உடையார்.
சில
ராதலின், 'மூர்ந்தார்பலர்'
என்றார். 'அதனால்,
கம்வலிஅறிந்தே தொடங்குக'
என்பது எஞ்சிநின்றது.

(கு - ரை.)

கருத்தாவாதலையுடைய தம்
வலியின் அளவு அறியாதே -
தொழில்களைச் செய்பவராகிய
தம்மது வலிமையின் அளவை
ஆராய்ந்தறியா
மலே.

மனவெழுச்சியால்-உற்சாகத்தால்.
வினைசெய்தல்-போர்செய்யுந்தொ
ழில். அவர் அடர்த்தலான் -
அவ்வலியபகைவர்கள்
மேலிட்டுப்பொருது மூரி

யழிப்பதனால்.

அதுசெய்துமுடிக்கப்பெறுது-தாம்தொடங்கிய
போர்வினை
யை வெற்றிபெறச்
செயதுமுடிக்கக்கூடாமல்.
இடையே கெட்ட-தொடங்கி
யதை முடிப்பதற்குமுன்னமே
அழிவடைந்த. உடையவென்னுங்
குறிப்புப்
பெயரெச்சம்
தொகுத்தல்விகாரப்பட்ட
உடையென்னும்பண்படி, ஒரு
செயப்

பழிபொருளை
வேண்டின்றதலால்,
'கருத்தாவாதலை' என்பது
வருவிக்கப்
பட்டது.
மூவகையாற்றலுள்ளும்
சிறப்புடைய அறிவு - அறிவு
ஆண்மை
பெருமையென்ற
மூவகைச்சக்திகளிற் சிறந்ததான
மந்திரசக்தி. எஞ்சினின்றது -
குறைந்தது;

இது-குறிப்பெச்சம்.

(கூ)

சுஎச. அமைந்தாங்
கொழுகா னளவறியான்
றன்சீன.
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(இ - ள்.)

ஆங்கு-அயல்வேந்தரோடு,
அமைந்தொழுகான் - பொருந்தி
ஒழுகுவதுஞ் செய்யாது, அளவு
அறியான் - (தன்) வலியளவு

அறிவதுஞ் செய்யாது, தன்னை
வியந்தான் - தன்னை வியந்து
(அவரோடு) பகைத்த அரசன்,
விரைந்து கெடும் - விரையக்
கெடும்; (எ - று.)

காரியத்தைக் காரணமாக்
உபசரித்து, 'வியந்தான்' என்றார்.
'விரைய' என்பது,
திரிந்துநின்றது.
நட்பாய்ஒழுகுதல்,
வியந்துபகைத்தல் என்னும்
இரண்டனுள் ஒன்றன்பேற

அயல்வேந்தரோடுசெயற்பாலது?

இவையன்

றித் தான் மெலியனுய்வைத்து அவரோடுபகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழு
தும் நிலைஇன்மையின், 'விரைந்துகெடும்' என்றார்.

ஒன்பது

திருக்குறள்

இவையிரண்டுபாட்டானும்,

தன்வலியறியாவழிப்படும்
இழுக்குக் கூறப்
பட்டது.

(கு-ரை.) பொருந்தி

ஒழுகுவதும் செய்யாது -
சமானமாயிருக்க
லஞ்செய்யாமல். தன்வலியளவு
அறிவதுஞ் செய்யாது -
தனதுபலத்தின் வரையறையை
ஆராய்ந்து அறிவதுஞ்செய்யாமல்.
தன்னேவியந்து - (தான்
மற்றையரசரெல்லாரினும்
மேம்பட்டவனெனத்)தன்னே(த்தானே)மெச்சி
நன்கு மதித்து.
அவரோடுபகைத்த-அயலரசர்களுடன்
விரோதித்த. விரையக் கெடும் -
விரைவிலே அழிவான்.

காரியம்-பணர்த்தல்;
காரணம்-வியத்தல்: தன்னைத்
தானே சிறந்தவனாக மதித்துச்
செருக்குக் கொள்ளுதலினால்
வேற்றரசருடன்
பணர்கொள்வானை,
அதற்குக்காரணமாகிய
'தன்னைவியந் தான்' என்ற
சொல்லாற் கூறியது -
உபசாரவழக்கு. இங்கே
விரைதல் கெடுதல்வினைக்கு
உடன்நிகழ்கிறதாதலால்,

'விரைந்து' என்னும் இறந்த
காலவினையெச்சத்தை
அங்ஙனமே கொள்ளாமல்,
முக்காலத்துக்குமுரிய 'விரைய'
என்னுஞ் செயவெனெச்சந்
திரிந்ததாகக்
கொள்ளவேண்டியதா யிற்று.
நட்பாய் ஒழுகுதல் -
சமானமாயிருத்தல்.
வலியறிந்துபகைத்தல்-
(வினைவலி முதலிய
நான்குவலியையும் ஆராய்ந்து

தன்) வலிமிகுதியாயிருத் தலை
அறிந்து (வேற்றரசனுடன்)
பகைத்தல். ஒன்றன்றே
செயற்பாலது - எதாவதுஒன்றே
செய்யத்தக்கது. அன்றே -
அன்றோ: இது, தேற்றமுணர்
த்திற்று. இவையன்றி -
இவ்விரண்டனுள் ஒன்றுமல்லாமல்
வேறுக. தான்
மெலியனெய்வைத்து -
தான்வலியற்றவனையிருக்கையில்.
அவரோடு - தன்னின்வலிய
அயல்வேந்தருடன்.

ஒருபொழுதும்
நீலஇன்மையின்-சிறிது
போதுகூட (அழியாது) நிற்றல்
இல்லாமையால்.
தன்வலியறியாவழிப் படும் இழுக்கு
- தனதுபலத்தை(த் தான்)
அறியாதிருந்தால் உண்டாகுங்
குற்றம். ஒழுகான், அறியான் -
வினைமுற்று வினையெச்சங்கள்.
(சு)

சுஎ. பீலிபெய் சாகாடு
மச்சிறு மப்பண்டம்

சால மிகுத்துப் பெயின்.

(இ - ள்.) பீலி பெய் சாகாடும்-பீலி ஏற்றிய சகடமும், அச்சு இறும் அச்சு முரியும்:—அப் பண்டம்-அப் பீலியை, சால மிகுத்து-அது பொறுக்கு மளவன்றி மிகுத்து, பெயின் - ஏற்றின்; (எ - று.)

உம்மை-சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயுமன்றிப் பீலியதுசொய்ம்மைச்சிறப் புந் தோன்ற நின்றது. 'இறும்' என்னும்சினைவினை, முதல்மேல்நின்றது. 'எளியரென்று பலரோடுபகைகொள்வான் தான் வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலிஅழியும்' என்னும் பொருள் தோன்ற நின்றமையின், இது-'பிறிதுமொழிதல்'என்னும் அலங்காரம்; இதனை 'நுவலாநுவற்சி' என்பாரும், 'ஒட்டு' என்பாரும் உளர்.

'ஒருவன்* தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்க' என்றமையின், இத

*பி - மி: ஒருவன் பலரொடு.

சுவ - ஆம்

அதிகாரம்—வலியறிதல்

ஞன், மாற்றான்வலியும்

உள

அவன் துணைவலியும்

அறியாவழிப் படும் இழுக்குக் கூறபபடடது.

(கு - ரை.) பீலிபெற்றியசகடம்-மயிற்றோகைக்கண்களை நிரம்பவுற்றப் பெற்ற பண்டி. அச்சு - சக்கரங்கோக்கப்படுகிற வண்டியின் அடிமரம்; 'அச்சு-உருள்கோத்தமரம்' என்பர், மேல் "அச்சாணியன்ன முடைத்து" என்னுமிடத்துப் பரிமேலழகர். அதுபொறுக்குமளவன்றி மிகுத்து ஏற்றின்-எவ்வளவு ஏற்றினால் அவ்வண்டி சுமக்கக்கூடுமோ அவ்வளவல்லாமல் அதனினும் மிகுதியாக ஏற்றினால். சாகாடும் என்றவும்-ஒருபால் உயர்வுசிறப்போடு ஒருபால் இழிவுசிறப்புப்பொருளுமுடையது. சாகாட்டதுவலிச்சிறப்பேயுமன்றி-வண்டியின் வலிமைமிகுதியாகிய உயர்வுசிறப்புமாத்திரமேயல்லாமல். பீலியது மொய்ம்மைச்சிறப்பும்-மயிற்பீலியின் கனமில்லாமல் இலேசாயிருக்குந்தன்மையாகிய இழிவுசிறப்பும். சினை-ஒன்றற்கு உறுப்பாயுள்ளது. முதல்-சினையையுடையது. சினை உறுப்பு அவயவம் என்பனவும், முதல் உறுப்பி அவயவி என்பனவும்-தனித்தனி ஒருபொருளன. அச்சுவன்னுஞ்சினையினது வினையாகிய இறுமென்பது, சாகாடு என்னும் முதலின்மேல் நின்றமை காண்க. அவர்தொக்கவழி வலிஅழியும் - அவர்கள் ஒருங்குசேர்ந்த விடத்துத் தான் வலிமையழிவான். உபமேயத்தைக்கூறாமல் உபமானத்தை மாத்திரங்கூறி அதனால்-உபமேயத்தைப்பெறவைத்தல், **பிறிதுமொழிதல்** என்னும்அணியின் இலக்கணம்; இதனை வடநூலார் 'அப்ரஸ்துதப்ரசம்ஸாலங்காரம்' என்பர். 'ஒட்டெனினும், உள்ளுறையுவமமெனினும், உவமப்போலியெனினும், பிறிதுமொழிலெனினும், நாவலாநுவற்சியெனினும் ஒக்கும்' என்பது, இலக்கணவிளக்கவுரை. இவ்வலங்காரத்தைச் சுருக்கணியென்பர், வீரசோழியநூலுடையார். வலிமையற்றவரேனும் பலர் ஒருங்குசேர்ந்தால் அவர்க்கு வலிமையுள்ளவனொருவன் ஈடுகொடுப்பது அரி தென்பதை

விளக்கவந்தது: இவ்வுவமை. ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்க-தனியே ஒருத்தன் ஒருங்குகூடும்பலருடன் விரோதம்கொள்ளாதிருக்கக் கடவன். என்றமையின் - என்றபொருளை விளக்கியதனால். இதனுன் - இக்குறளால். சாகாடு, அச்சு - ரதகடம், அகூம் என்னும் வடசொற்களின் சிதைவென்பர். மிகுத்து - மிகுந்துஎன்பதன்பிறவினை. (இ)

சுளசு. நுனிக்கொம்ப

ரேறினு ரஃதிறங் தூக்கி

னுயிர்க்கிறுதி யாகி

விடும்.

(இ - ள்.) கொம்பர் நுனி - (ஒருமரக்) கோட்டினது நுனிக்கண்ணே, ஏறினுர் - ஏறினவர், (தம்மூக்கத்தால்), அஃது இறந்து - அவ்வளவினைக் கடந்து, ஊக்கின் - (மேலும் ஏற) ஊக்குவராயின், (அவ்வூக்கம்), உயிர்க்கு இறுதி ஆகிவிடும் - அவருயிர்க்கு இறுதியாய்முடியும்; (எ-று.)

'நுனிக்கொம்பர்' என்பது - 'கடைக்கண்' என்பதுபோலப் பின்முன்னகத்தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. பண்பை, அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண்வந்தது. இறுதிக்கு எதுவாவதனை 'இறுதி'என்றுர். 'பகைமேற்செல்

வான்தொடங்கித்
தன்றற்செல்லாமளவுஞ்
சென்றுநின்றூன் பின் அவ்
வளவில்நில்லாது
மனவெழுச்சியால்
மேலுஞ்செல்லுமாயின்,
அவ்வெழுச்சி; வினைமுடிவிற்கு
ஏதுவாகாது
அவனுயிர்முடிவிற்கு ஏதுவாம்'
என்னும்
பொருள்தோன்ற நின்றமையின்,
இதுவும் - மேலையவற்காரம்.

'அளவறிந்துநிற்றல்வேண்டும்'என்றமையின்,

இதனான், வினைவலியறி
யாவழிப்படும் இழுக்குக்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

மரக்கோட்டினது-மரத்தின்கிளையினது.
நுனிக்கண்ணே - நுனியிலே.
ஊக்கம் - உள்ளக்கிளர்ச்சி.
அவ்வளவினைக்கடந்து - எவ்
வளவுவரையில் எறிச்சென்றால்
அக்கினை கன்வலியால் தம்மைத்
தாங்கக் கூடுமோ! அவ்வளவை

மீறி. மேலும்வறுஷக்குவராயின் -
அதன்மேலும் ஏறு தற்குத்
தொனியங்கொள்வராயின்.
இறுதியாய் -
அழிவைச்செய்வதாய். கண்
ணின்கடையென்னும்
ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை
கடைக்கண்ணெனப் பின்
மூன்றுகமாறிறற்போல,
கொம்பரின்றுனியென்னும்
ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை
றுனிக்கொம்பரெனப்

பின்முன்னாக மாறிற்று; இது இலக்கணப் போலி. பண்மை, 'ஏறினர்' என்ற சொல்லில் உள்ளது. இழித்தற்கண் தோற்றுவிக்கும்பொருளில்.

"ஒருவனைக்கூறும் பன்மைக்கிளவியும், ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக்கிளவியும், வழக்கிலாகிய வியர்சொற்கிளவி, இலக்கணமருங்கிற்சொல்லாறல்ல" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் 'தாம்வந்தார்தொண்டனார்

என்பது உயர்சொல்
குறிப்புநிலையின் இழிபு
விளக்கிற்று' என இதனை
அடக்கியவாறு காண்க.
உறுதியைத்தருவதை
உறுதியென்பதுபோல,
இறுதியைத்தருவதை
இறுதியென்றது காரியத்தைக்
காரணமாகக் கூறிய
உபசாரவழக்கு.
பகைமேற்செல்வான்
தொடங்கித் தன்னைச்
செல்லலாமளவுஞ் சென்று

நின்றான் - பகைவர்மேல்
அவனை வெல்லுதற்பொருட்டு
எதிர்த்துச் செல்லத்தொடங்கித்
தன்னால் அத்தொழில் வில்
எவ்வளவுசெல்லக்கூடுமோ
அவ்வளவும் போய்நின்றவன்.
பின் அவ் வளவில்நில்லாது மன
வெழுச்சியால் மேலும்
செல்லுமாயின் - பின்பு அவ்
வெல்லையிலே நின்றிடாமல்
உற்சாகத்தால் மேலும் மேலும்
வரம்புகடந்து போய்க்கொண்டே
யிருப்பானானால். அவ்வெழுச்சி -

அச்செல்லுதல்தொழில்.

வினைமுடிவிற்கு எதுவாகாது
-தொழில்நிறைவேறுதற்குக்
காரணமாகாமல்.

உயிர்முடிவு-உயிர் உடம்பைவிட்டு
ஒழிதல்: மரணம்.

மேலையலங்காரம்-**பிறிது
மொழிதல்.** என்றமையின் -
என்றபொருளை விளக்கியதனால்.

வினைவலி
யறியாவழி-தொழிலின்வலிமையை
அறியாவிட்டால். கொம்பர் -
கொம்பு என்னும்

மென்றொடர்க்குற்றியலுகரத்துக்கு
அர்-போலி. அஃது என்பதன்
ஆய்தம், இங்கு
மெய்போலொலித்தது.

(சு)

சுஎஅ. **ஆற்றினளவறிந்**
தீகவதுபொருள்
போற்றிவழங்குநெறி.

(இ - ள்.) ஆற்றின் - (ஈயும்) நெறியானே, அளவு அறிந்து - (தமக்கு உள்ளபொருளின்) எல்லையை அறிந்து, ஈக - (அதற்கு ஏற்ப) ஈக; அது -

சது - ஆம்
அதிகாரம்—வலியறிதல்
அகு அங்ஙனம் ஈதல், பொருள்
போற்றி - பொருளைப்
பேணிக்கொண்டு, வழங்
கும்-ஒழுகும், நெறி-நெறியாம்;
(எ - று.)
ஈயும்நெறி-மேல்
இறைமாட்சியுள் "வருக்கமும்
வல்லதரசு" என்புழி உரைக்காம்.
எல்லைக்கு ஏற்ப ஈதலாவது -
ஒன்றுண எல்லையை நான்கு
கூறாக்கி அவற்றுள் இரண்டனை

தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை
மேல்லிடர் வந்துழி அது
நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி,
பின்றவொன்றனை ஈதல்;பிறரும்
"வருவாயுட்
கால்வழுக்கிலாழ்தல்" என்றார்.
பேணிக்கொண்டிடாழுகுதல் -
ஒருவரோடு நட்பில்லாத அதனைத்
தம்மோடு
நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு ஒழுகு
தல். முதலிற் செலவுசுருங்கின்
பொருள் ஒருகாலும் நீங்காது
என்பதாம்.

(கு-ரை.) ஈயும்

நெறியாமே -

கொடுக்கவேண்டும்வழியாலே.

எல்லை- அளவு. அதற்கு ஏற்ப

ஈக-அந்தஅளவிற்குத் தக்கபடி

கொடுக்கக்கடவன். பொருளைப்

பேணிக்கொண்டு ஒழுகும் நெறி -

செல்வத்தைப் பாதுகாத்துக்

கொண்டு நடக்கும்வழி.

"இயற்றலுமீட்டலுங்காத்தலும்

காத்த, வகுத்தலும்

வல்லதரசு" என்பது - கீழ் இறைமாட்சி என்ற அதிகாரத்தின் ஐந்தாம்பாட்டு. என்புழி-என்னுமிடத்து. ஒன்றன எல்லையை நான்குகூறுக்கி-தமக்கு

வருவாயாக உள்ள

பொருளின்கூட்டுத்தொகையைநான்குபாகமாகப்பகுத்து.

அந்நான்கு பகுதியுள்,

இரண்டுபகுதி -

தற்காலத்தில்தன்வாழ்க்கைமுதலிய

வற்றிற்குவேண்டியசெலவிற்கும்,

ஒருபகுதி - பின்பு

எக்காலத்திலாவது தமக்குப்

பொருள்வரவிற்குத்

தடையுண்டானபொழுது

அத்தடையைஇல்லை யாக்குதற்கு

ஆஸ்திபாக வைப்பதற்கும்,

மற்றொருபகுதி -

பிறர்க்குக்கொடுத் தற்கும் உரியவா

மென்க. வைப்புஆக்கி -
ஆஸ்தியாக்கி. "வருவாயுள்"
என்ற மேற்கோள் - திரிகடுகத்தில்
(உக)
"வருவாயுட்கால்வழங்கிவாழ்தல்
செரு வாய்ப்பச்,
செய்தவைநாடாச்சிறப்புடைமை
யெய்தப், பலநாடிநல்லவைகற்ற
லிம்மூன்றும்,
நலமாட்சிநல்லவர்கோள்" என்ற
செய்யுளிலுள்ளது. தமக்கு
வருகிறபொருளில்
நாலிலொருபாகத்தைப் பிறர்க்குத்

தானஞ்செய்துவாழ்க லென்பது,
இம்மேற்கோளின் பொருள்.
'பிறரும்' என்றது, நிகண்டுகளாலா
சிரியராகிய நல்லாதனாரை.
ஒருவரோடு நட்பில்லாத அதனைத்
தம்மோடு நட்
புண்டாக்கிக்கொண்டு ஒழுகுதல் -
எவருடனும் சினேகமாய்
ஒற்றுமைப்பட்டு
விட்டுநீங்காமல்நிலைத்திராத
இயல்பினதாகிய செல்வத்தைத்
தம்மோடு சினேகமாய்

ஒற்றுமைப்பட்டு விட்டுநீங்காமல்
நிலைத்திருக்கச்செய்தல். முத
லிற் செலவு சுருங்கின் -
முதற்பொருளினும்
செல்வாகும்பொருள் குறை
வாகவிருந்தால். இங்கு
முதற்பொருளென்றது-வருவாயாகவுள்ள
பொருள். ஆற்றின் -
ஐந்தாம்வேற்றுமை:
ஏதுப்பொருள்.
முன்வாக்கியத்திற்கூறிய
காரியத்தின் பயனைத்
தெரிவிப்பது, பின்வாக்கியம்.

(எ)

சுஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

(இ - ள்.) ஆகு ஆறு - (அரசர்க்குப் பொருள்) வருகின்ற நெறி, அளவு இட்டிது ஆயின் உம் - அளவுசிறிதாயிற்றாயினும், கேடு இல்லை - (அதனால்)

12

கேடில்லையாம்:—போகு ஆறு -

போகின்ற நெறி, (அளவு)
அகலாக்கடை - (அளவு
அகனிற்)பெருகாதாயின்: (எ -
று.)

'இட்டிது' எனவும்,
'அகலாது' எனவும் வந்த
பண்பின் நொழில்கள்
பொருள்மேல் நின்றன.
'பொருள்' என்பது
அதிகாரத்தான் வருவித்து;
'அளவு' என்பது பின்னும்கூட்டி
உரைக்கப்பட்டன. முதலும்

செலவும் தம் முள் ஒப்பினும் கேடு இல்லை என்பதாம்.

(கு - ரை.)

பொருள் வருகின்றநெறி - செல்வம்வருதற்குக் காரணமாயுள்ள வழி. அளவு சிறிதாதல் - அவ்வழியின் அளவு சிறியதாகுதல். கேடு - தீங்கு. போகின்ற - (செல்வஞ்) செலவாகிற.

அதனிற்பெருகாதாயின் - பொருள் வரும்வழியினும்

அதிகப்படாதாகுல். அளவு
என்னும் 'பண்பின் தொழிலான
சிறிதாதல் பெரிதாதல் என்பவை,
அத்தொழில்களுக்கு உடைய தான
ஆறு என்னும்
பொருட்பெயரின் மேலேற்றிக்
கூறப்பட்டன; இதுவும்
பண்பின் தொழிலைப்
பண்பியின்மேலேற்றிக்கூறிய
உபசாரவழக்கு. அதிகாரத்
தான்-இப்பாட்டையுடைய
அதிகாரம்
பொருட்பாலிலுள்ளதாகலா

லென்க. அளவென்பது
பின்னுங்கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது,
'போகாறு அளவு அகலாக் கடை'
என. தம்முள் - தமக்குள்;
ஒன்றோடொன்று.
ஒப்பினும்-ஏற்றத்தாழ் வில்லாமற்
சமமாயிருந்தாலும். இட்டது -
இட்டமையின் மேற்பிறந்தவன்றன்
பாற்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்.
வருவாய்குறைந்தவனுக் குச்செலவும்
அதற்குவற்ப

இருக்கவேணுமென்க.

(அ)

1 சனகு. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றுக் கெடும்.

(இ - ள்.) அளவு அறிந்து-(தனக்கு உள்ளபொருளின்) எல்லையை அறிந்து, வாழாதான்-(அதற்கு ஏற்ப) வாழமாட்டாதான், வாழ்க்கை-வாழ்க்கைகள்,—உளபோல - உள்ளனபோல (த் தோன்றி), இல் ஆகி - (மெய்ம்மையான்) இல்லையாய்,

தோன்றல்-(பின்பு)
அத்தோற்றமும் இன்றி,
கெடும் - கெட்டுவிடும்; (எ-று.)

அவ்வேலைக்குரற்ப
வாழ்தலாவது - அதனின்*
சுருக்கக் கூடாதாயின்
ஒப்பவாயினும் ஈத்தும் துய்த்தும்
வாழ்தல். தொடக்கத்தில் கேடு
வெளிப் படாமையின்,
'உளபோலத்தோன்றி' என்றார்.
மூதலின் செலவு மிக்கால் வரும்

ஏதம் கூறியவாறு.

(கு-ரை.)

தனக்குஉள்ளபொருள் -

தனக்குவருவாயாகவுள்ளசெல்வம்.

அதற்குஏற்ப -

அவ்வளவிற்குஏற்றபடி

(பிறர்க்குக்கொடுத்தும் தான்

அனுப விக்கும்).

வாழமாட்டாதான்வாழ்க்கைகள் -

வாழுத்திறமையில்லாதவனது

வாழ்வுகள். தோன்றி -

வெளிக்குக்காணப்பட்டு.

மெய்ம்மையான் - உன்

மையாகநோக்குமிடத்து.

அத்தோற்றமும் -

உள்ளதாகத்தோன்றும் அந்தத்

தோன்றற்பாடும். அதனின் -வருவாயைக்காட்டிலும்.

சுருக்க-செலவுகுறைக்க.

ஒப்பவாயினும் - வரவும் செலவும்

ஒத்திருக்கும்படியாவது.

ஈத்தும்-பிறர்க்கு

பி - மீ: சுருங்கக்.

சுக - ஆம்

அதிகாரம்—காலமறிதல்

க்கொடுத்தும். துய்த்தும் - தான்
அனுபவித்தும்.
தொடக்கத்தில்-பொருட்
செலவின் ஆரம்பகாலத்தில்.
வெளிப்படாமையின் -
விளங்கக்காணப்படா மையால்.
முதலின் -
வருவாயைக்காட்டிலும். எதம் -
தீங்கு. இங்கே "ஆன
முதலின தினஞ்செலவானன்,
மானமழிந்து

மதிகெட்டுப்—போனதிசை, எல்
லார்க்குங் கள்ளை யேழ்பிறப்புந்
தீயனைய், நல்லார்க்கும்
பொல்லனை காடு'' என்ற
ஔவையார்பாடலை உணர்க.

(கூ)

சூ அ ம. உளவரை
தூக்காத வொப்புர
வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) உள

வரை-(தனக்கு) உள்ள அளவு,

தூக்காத-தூக்காமைக்கு ஏதுவாய,

ஒப்புரவு ஆண்மை-ஒப்புரவாண்மையால்,—வளம்

வரை-(ஒருவன்)

செல்வத்தின்எல்லை, வல்லே கெடும்

- விரையக் கெடும்; (எ - று.)

'ஒப்புரவேயாயினும்

மிகலாகாது' என்றமையான்,

இதுவும் அது.

இவைநான்குபாட்டானும்,

மூவகைஆற்றலுள் பெருமையின்

பகுதியாய பொருள்வலியறிதல்

சிறப்புநோக்கி

வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

தனக்குஉள்ள அளவு தூக்காமைக்கு

ஏதுவாயஒப்புரவாண்மை யால் -

தனக்கு வருவாயாக இருக்கிற

செல்வத்தின் அளவை

ஆராய்ந்து

நோக்காமைக்குக்காரணமான

பிறர்க்கு உபகாரம்

மிகுதியாகச்செய்யுந்தன்மை யால்.

ஒப்புரவு - உலகநடையை அறிந்து

உதவிசெய்தல். ஒப்புரவுஆண்மை-

ஒப்புரவைஆளுந்தன்மை.

ஆண்மை - ஆள்என்னும்

வினைப்படுதியின்மேல்

வந்த பண்புப்பெய ரென்றுவது, ஆள்என்னும்முதனிலைத்தொழிற்பெயரின் மேல், மை - தன்மைப்பொருளுணர்த்தும் விகுதி யென்றுவது கொள்க.

ஒப்புரவேயாயினும் -

உபகாரஞ்செய்தலே யாரையும்,

மிகலாகாது - அள

வுக்குமிஞ்சுதல் தகாது. 'இதுவும்

அது' - ஈழ்ப்பாட்டுப்போல

இப்பாட்டும்

முதலின்செலவுமிக்கால்வரும்

எதங்கூறியவாறு.

பெருமை-பிரபுத்துவசக்தி.

பகுதியாக - பகுப்பாகிய.

பெருமையின்பகுதி, பொருளும்

பலையும். நிறப்பு

நோக்கி-சிறப்புடைத்தா

பிருத்தல்பற்றி.

வகுத்து-விவரித்து. உள-உள்ள.

உள வரை -

குறிப்புப்பெயரெச்சத்தொடர்.

வள்வரை - ஆராய்ச்சிவற்றுமைத்

தொகை.

சக்தி - ஆம்

அதிகாரம்---காலமறிதல்.

அஞ்சாவது - வலியான்

மிகுதியுடையடையைப்

பகைமேற்கோளற்ற அர

சன் அச்செலவிற்குளற்ற

காலத்தினை அறிதல்.

அதிக்காரமுறைமையும், இத

னுளே விளங்கும்.

(கு - ரை.) வலி -

வினைவலி தன்வலி துணைவலி
என்ற மூவகையான வலிமை.
சேறலுற்ற -
செல்லத்தொடங்கின.
அச்செலவிற்குவற்ற - அங்ங
னம் பகைவர்மேல்
செல்லுதற்குத்தக்க.
தொழில்செய்பவன்
வலியறிந்தபின்
காலமறியவேண்டுவதுணர்தல்,
இங்கு அதிகாரமுறைமைக்கும்
காரணம்.

திருக்குறள்

சுஅக. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை
யிகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்
பொழுது.

(இ - ள்.) கூகையை - (கண்ணின் வலிதாய) கூகையை, காக்கை—, பகல்-பகற்பொழுதின்கண்,

வெல்லும்-வெல்லாநிற்கும்;
*(ஆதலான்), இகல் வெல்லும்
வேந்தர்க்கு - (பகைவரது) இகலை
வெல்லக்கருதும் அரசர்க்கு,

பொழுது வேண்டும்-(அதற்குஏற்ற) காலம் இன்றியமையாது; (எ - து.)
* எடுத்துக்காட்டேவமை, காலமல்லாவழி வலியாற்பயனில்லை யென்பது
விளக்கிநின்றது. இனி,
காலமாவது - வெம்மையும்
குளிர்ச்சியுங் கம்மூள் ஒத்து
நோய்செய்யாது கண்ணீரும்
உணவும் முதலிய உடைத்தாய்த்
தானே வருந்தாது செல்லும்
இயல்பினதாம்.

இதனால், காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கூனல் - கோட்டான்.

இகல்-மாறுபாடு.

'இகலாவது- இருவர் தம்முட் பொருது வலிதொலைதற்கு எதுவாய மாறுபாடு' என உரைப்பர், மேல் 'இகல்' என்னும் அதிகாரத்திலும்; இனி, இகல் என்பதற்கு-

போர்என்றும், வலிஎன்றும் பொருள்கொள்ளலாம். அதற்குஏற்ற - அவ் வெற்றிக்குத் தக்க. இன்றியமையாது - இல்லாமல்முடியாது; மிகஅவசிய

மாம். **எடுத்துக்காட்டுவமை**-இங்கு, எடுத்துக்காட்டிய உபமான மென்றபடி; **திருஷ்டாந்தாலங்காரமென்பதன்று.** 'பகல்வெல்லும் கூகையைக்காக்கை' என்ற இவ்வுபமானமே 'வலியற்றவனும் தன்னுடைய பகைவனை அவனுக்குத் தக்ககாலமில்லாதபோது வெல்லவல்லவனுவான்' என்ற உபமேயக் கருத்தை விளக்குவது, **பிறிதுமொழிதலென்னும்** அலங்காரம்; இது - பிறினவாக்கியத்துக்கு ஏது. காலமல்லாவழி - தக்ககாலமல்லாதவிடத்து. தானை - சேனை. ஐப்பசி கார்த்திகை* மாதங்களாகிய சரற்காலத்திலும், சித்திரை வைகாசிமாதங்களாகிய வசந்தகாலத்திலும் பெரும்பாலும் அரசர் பகைவர்மீது பொருதற்குச் செல்லுதல், மரபு; இது, "கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறை" என்ற தொல்காப்பியங்கொண்டும் உய்த்துணரப்படும். கோட்டானுக்கு இரவில்மாத்திரங் கண்தெரியப் பகலிற் கண்தெரியாமையும், காக்கைக்குப் பகலில்மாத்திரங் கண்தெரிய இரவிற் கண்தெரியாமையும் இயல்பாதலால், காக்கைக்குக் கூகையை வெல்லுதற்கு ஏற்ற நல்லசமயம் பகலேயாயிற்று.

கூகை, காக்கை = கூகம், காகம் என்னும் வடமொழிகளின் திரிபுகள்: கூ என்றும், கா என்றும் கத்துவ தென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயர்கள். "இடத்தொடு பொழுதுதோடி யெவ்வினைக் கண்ணுமஞ்சார், மடப்படலின்றிச் சூழுமதிவல்லார்க்கரியதுண்டோ, தடத்திடைக் காக்கையொன்றே யாயிரங் கோடிகூகை, யிடத்திடையழுங்கச் சென்றுகின்றுயிர் செகுத்ததன்றே" என்ற சீவகசிந்தாமணி இக்குக் காணத்தக்கது. (க)

சாஅய். **பருவத்தோ டொட்ட வொழுகற் றிருவினைத்**
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

---

* பி - மீ: (அதுபோல),

அதிகாரம்—காலமறிதல்

க்கூ

(இ - ள்.) பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் - (அரசன்) காலத்தோடு பொருந்து (வினைசெய்து) ஒழுகுதல்,—திருவினை - (ஒருவர்கண் ணும் நில்லாது நீங்குஞ்) செல்வத்தை, தீராமை ஆர்க்கும்-(தன்னின்) நீங்காமற் பிணிக்கும், கயிறு - கயிறாம்; (எ - று.)

காலத்தோடுபொருந்துதல் -
காலந்தப்பாமற் செய்தல்.
'தீராமை'என்

றதனால், தீர்தல்மாலேய தென்பது பெற்றும். வினை வாய்த்துவருதலான்,
அதனின் ஆகுஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதென்பதாம்.

(கு - ரை.)

பிணிக்கும்-கட்டிவைக்கும். தீர்தல்மாலேயது
என்பது பெற் ரும்-நிலேயில்லாமல்
நீங்குந்தன்மையது செல்வம்
என்ற பொருளேப் பெற் ரும்;
"கூத்தாட்டவைக்குழாத்தற்ரே
பெருஞ்செல்வம்,
போக்குமதுவிளிந்

கற்று," "அற்காலியல்பிற்றுச்செல்வம்" என்றார், கீழ் நிலையாமையென்னும்
அதிகாரத்தில்: வினை வாய்த்துவருதலான் - செய்யத்தொடங்கியதொழில்

கவற்றுமற் பயன்பட்டுவரு
மாதலால். அதனின் ஆகும்
செல்வம் - அத்தொழி லால்
உண்டாகிவளரும் பொருள்.
தீரானை -
எதிர்மறைவினையெச்சம். இப்
பாட்டில் உபமேயத்தை
உபமானமாகவேகூறியது,
ஈட்டியணி. ஒருங்கல் என்பதை
உடன்
பாட்டுவியங்கோளாகத்தொழில்செய்த

நடக்கவேண்டு மென்று
பொருளுரைத்து. கீழ்
அதிகாரத்தில்வந்த
"ஆற்றினளவறிந்து கதுபொருள்,
போற்றிவழங்குநெறி", என்ற
குறளின் வாய்பாட்டோடு படு
டையதென்றலு மொன்று. பார்வம்
- வடசொல்.
(உ)

சுஅங. அருவினை யெண்ப
வுளவோ கருவியாற்
காலமறிந்து செயின்.

(இ - ள்.) அருவினை என்ப - (ஆசாரம் செய்தற்கு) அரிய வினைக ளென்று சொல்லப்படுவன, உளவோ—? கருவியான் - (அவற்றை முடித்தற்கு ஏற்ற) கருவிகளுடனே, காலம் அறிந்து - (செய்தற்கு ஆய) காலம் அறிந்து, செயின் - செய்வராயின்; (எ - று.)

கருவிகளாவன - மூவகைக ஆற்றல், கால்வகைக

உடையதாகும். 'துலை
உளவாயவழியும்
காலம்தேவண்டும்' என்பதை
அறிவித்தற்கு; 'கருவியான்' என்
றார். எல்லாவினையும்
எளிதின்முடியுமென்பதாம்.

(ரு-ம.) உலகம்மா - இவ்வுல
கமென்றபடி; ஓ - எதிர்மறை.
அவர்களை முடித்தற்கு: எற்ற கருவி
கள் - அத்தொழில்களை
நிறைவேற்றுதற்கு எற்றனவ
யாடமைந்த உடற்கருவிகள்.

மூவனையாற்றல் –

அறிவுமுதலாகவும், நால்
வகையுபாயம் – ராகம்
முதலாகவும் நீத்
தெளிந்துசெயல்வகையிற் கூறப்
பட்டவை. உளவாயவழியும்-உள்ளனவானபொழுதும்.

அரு வினை - பகைபுத் தொகை.
கருவியான் என்பதில் -
ஆனென்னும் மூன்றனுருபு,
ஒடு உருபின் பொருளது; அதற்கு
வியில் 'இடக்கான்' என்பதிலும்
மிவ்வாறே. (கூ)

காலமறிந்து செயின்.

கூச

திருக்குறள்

சுஅந. ஞாலங் கருதினுங்

ணகைகூடுங் காலங்

கருதி யிடத்தாற்

செயின்.

(இ - ள்.) ஞாலம் கருதின்

உம் - (ஒருவன்) ஞாலம்
(முழுதும் தானே ஆளக்)
கருதினையினும்,
கைகூடும்-(அஃது
அவன்)கையகத்ததாம்:—(அதற்
குச் செய்யும்வினையை), காலம்
கருதி - காலம் அறிந்து,
இடத்தான்-இடத் தோடு
(பொருந்த), செயின் -
செய்வானையின்; (எ - று.)

'இடத்தான்' என்பதற்கு
மேல் 'கருவியான்'

என்பதற்குஉரைத்தாங்கு உரைக்க;

ஈகைகூடாதனவுங் ஈகைகூடு

மென்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டாலும்,

காலம் அறிதற்பயன்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஞாலம்

முழுதும் - பூலோகம்

முழுவதையும். அம்ந்து -

அந்திலவுலகம்.

அவன்கையகத்ததாம்-அவனதுகையிடத்திலுள்ளதாம்;

கவ முறது வசப்பட்டதாகும்

என்றபடி.

அதற்குச்செய்யும்வினையை -

அங்ஙனம் உலகமுழுவதையும்

வென்று தனதாக்கி ஆளுதற்குச்

செய்யவேண்டுந்

தொழிலே. இடத்தோடு பொருந்த

- தான் வெல்லுதற்குஏற்ற

நிலத்துடனே

பொருந்தும்படி. இதன்விவரத்தை,

அடுத்துவருகிற 'இடனறிதல்'

என்னும் அதிகாரத்திற் காண்க;

அடுத்த அதிகாரத்துக்கு

இவ்வதிகாரத்தில் தோற்று
வாய் செய்தவாறு. மேல்
'கருவியான்' என்பதற்கு
உரைத்தாங்கு உரைக்க -

மூன்றினகுறளில் 'கருவியான்'
என்னுஞ் சொல்லுக்கு
உரைத்ததுபோல
உரைக்கவேண்டும்;
அதனைமுடித்தற்காம் இடத்தேகாடு
எனப் பொழிப்புரை
கூறி, 'இடம் உள்ளதானவழியும்
காலம்வேண்டு மென்பது

அறிவித்தற்கு
இடத்தான் என்றூர்' என
விசேடவுரையுங் கூறுக
வென்றபடி. இங்ஙனங்
கூறின
இவ்விரண்டுபாடல்களாலும், முன்
அதிகாரத்தில்வந்த வலிமைக்கும்
பின் அதிகாரத்தில்வரும்
இடத்திற்கும் இந்த
இடையதிகாரத்திற்கூறப்பட்ட
காலம் இன்றியமையாத
தென்றும், அதுபற்றியே இது

சிக்கநோக்காக

இடையில் நிறுத்தப்பட்ட

தென்றும் உணர்க.

அறிகற்பயன் - அறிதலா

லுண்டாகும் பிரயோசனம். கருதினும் என்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்பு; அதனுடைய ஆற்றலால், ஞாலமென்பது முழுதுமாயிற்று. (சு)

சுஅரு. காலங் கருதி

யிருப்பர் கலங்காது

ஞாலங் கருது பவர்.

(இ - ள்.) கலங்காது - தப்பாது, ஞாலம்-ஞாலமெல்லாம், கருதுபவர்- (கொள்ளக்) கருதும் அரசர்,—காலம் கருதி

இருப்பர்-(தம்வலி மிகுமாயினும்
அதுகருதாது
வஞ்சற்குஏற்ற)காலத்தையே கருதி
(அதுவருந்துணையும்) பகை
மேற் செல்வோர்; (எ - று.)

தப்பாமை - கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி, 'காலங்கருதி' என்றதனாற் பெற்றும். அதுகருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந்தேய்ந்து வருத்தமும் உறுவராகலின், 'இருப்பர்' என்றார். இருத்தலாவது-நட்பாக்

சக - ஆம்
அதிகாரம்—காலமறிதல்

கரு

கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல் என்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாறுபடது.

இதனுள், காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) தப்பாது - தவறாமல். ஞாலமெல்லாம் கொளக் கருதும் - பூமிமுழுவதையும் கைக்கொள்ளநினைக்கும். அதுகருதாது-கம்வலிமிகுதிலைய

முக்கியமாக நினையாமல்.

அதற்கு ஏற்ற -

ஞாலங்கொள்ளுதற் நக்கச். அது

வருந்துணையும் - அந்த நற்காலம்

வருமளவும். பகைமேல்

செல்லார் - பகைவர்மேல்

வெல்லுதற்குப்

புறப்பட்டுச்செல்லாமற்

காத்திருப்பர்.

கருதியவழியே-நினைத்தபடியே.

வலியறிதலின்பின்

அறியவேண்டிய காலமறிதல்

'காலங்கருதி' என்பதனாற்

கூறப்படுதல்பற்றி, அதற்கு
முன்னே வலிமிகுதி அவரிடம்
அமைந்துகிடந்த
தெனப்பெறப்பட்டது.
அதுகருதாது செல்வின் -
காலத்தைப்பொருளாக
நினையாமல் வேண்டியபொழுது
வினை செய்தற்குச் சென்றால்
இருவகைப்பெருமை - பொருளும்
படையும் எனக் கீழ்த்
தெரிந்துசெயல்வகையிற்
கூறப்பட்டனவு.

தேய்த்து-குறைத்து. உறு

வர்-அடைவர்.

நட்பாக்கல்-சிலரைச்சினேகிதராகச்சேர்த்தல்.

பகையாக்கல்- சிலரைப்

பகைவராகப்பிரித்தல்.

மேற்சேறல் - பகைவன்மீது

வெல்லுதற்குச் செல்லுதல்.

இருத்தல்-அங்ஙனஞ்

செல்லவேண்டிக்

காலத்தைநோக்கிக் காத் திருத்தல்.

பிரித்தல் - தன்னிற்சேர்ந்தவருள்

தகாதவரை நீங்கச்செய்தல்.

கூட்டல்-தன்னிற்சேராதவருள்

தக்கவரைக் கூடச்செய்தல்.

இந்தஆறு குண

ங்களுள், மட்பாக்கலுக்குப்

பகையாக்கலும்.

மேற்சேறற்கு இருக்கலும், பிரிக்க

லுக்குக் கூட்டலுமாக இங்ஙனம்

இவ்விரண்டு ஒன்றற்கொன்று

மறுதலையா னது. இங்கே

மேற்செலவிற்கு மாறுயது,

இருத்தல். வாராவழி - வராத

பொழுது. செய்வது -

செய்யவேண்டுவது;

காத்திருக்கவேண்டுமென்பது.

இங்கு "சீலமல்லனீக்கிச்
செம்பொற்றுலத், காலமன்ன
தனிநிலைதாங்கிய, ஞாலமன்னற்கு
நல்லவர்நோக்கிய,காலமல்லதுகண் ணுமுண்டாங்கொலோ'
என்ற கம்பராமாயணச்செய்யுளை
அறிக.

(ங)

சுஅசு. ஊக்க மூடையா
னெடுக்கம் பொருந்தகர்
தாக்கற்குப் பேருந்
தகைத்து.

(இ - ள்.) ஊக்கம்

உடையான் - வலிமிகுதியுடைய அரசன், ஒடுக்கம் - (பகைமேற்) செல்லாது (காலம்பார்த்து) இருக்கின்ற இருப்பு, — பொருதகர் - பொருகின்ற தகர், தாக்கற்கு - (தன் பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேரும் - பின்னே கால்வாங்கும், தகைத்து - தன்மைத்து; (எ - று.)

"உவமைக்கண் 'தாக்கற்கு' என்றதனால், பொருளினும்

'வென்றிஎய்தற் பொருட்டு'
என்பது கொள்க.

இதனுள், அவ்விருப்பின்
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பொருகின்ற தகர் - சண்டைசெய்கின்ற ஆட்டுக்கடா. தன் பகை கெட-தனக்குப் பகையாயிருக்கும் மற்றொன்று அழியும்படி. உவமைக்

க் குறள்

கண்-உபமானத்தில்.
பொருளினும் - உபமேயத்திலும்.
வென்றிஎய்தற் பொருட்டு -
சயமடையும்பொருட்டு.

அவ்விருப்பு - காலத்தை
எதிர்நோக்கி க்காத்திருத்தல்.
பேரும்-பெயரும் என்பதன்
ரூஉ. உவமையணி. இவ்
வுபமானத்தால்,
பின்புவெற்றியெய்துதல் தவறு
தென விளங்கும். (சு)

சுஅ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப
ரொள்ளியவர்.

(இ-ள்.)

ஒள்ளியவர்-அறிவுடையஅரசர்,*ஆங்கே-பகைவர்

மிகைசெய்த பொழுதே,
போள்ளென-விரைவாக, புறம்
வேரார்-(அவர் அறியப்)புறத்து
வெகுளார்; காலம் பார்த்து -
(தாம் அவரை வெல்லுதற்கு
ஏற்ற) காலத்தினை அறிந்து;
(அதுவருந்துணையும்), உள்
வேர்ப்பர்-உள்ளே
வெகுள்வர்;(எ-று.)

'போள்ளென' என்பது,
குறிப்புமொழி. 'வேரார்,'
'வேர்ப்பர்' எனக் காரணத்தைக்

காரியமாக உபசரித்தார். அறிய
வெகுண்டுழித் தம்மைக்காப்ப
ாகலின் 'புறம்வேரார்'என்றும்,
்வெகுளிதொழிக்துழிப்
பின்னும்மிகைசெய் யாமல்
அடக்குதல் கூடாமையின்
'உள்வேர்ப்பர்' என்றும் கூறினர்.

(கு - ரை) மிகை - குற்றம்.

புறத்து
வெகுளார்-வெளியிற்கோபங்காட்
டார். உள்ளே வெகுள்வர் -
மனத்திலேயே கோபத்தை

வைத்திருப்பர்.

பொள்ளென-விரைவுக்குறிப்பு;

இது இடைச்சொல்லாம்.

வேர்த்தல்-உடம்பு

வியர்வையடைதல்: இது -

கோபத்தின் காரியமாம்: இங்கே

வேர்த்தலுக்கு க்காரணமான

கோபித்தலே வேர்த்தல்என்ற

காரியச்சொல்லாற் கூறியது -

உபசாரவழக்கு.

அறியவெகுண்டெழி-(பகைவர்) அறியும்படிவெளிப்படையாகக்

கோபங்கொண்டா ல். தம்மைமத்

காப்பர்-(பகைவர்
மூன்ஜாக்கிரதைப்பட்டுத்)
(தம்மைத் தாம்)
பாதுகாத்துக்கொள்வர்.
மனத்திலும்
கோபங்கொள்ளாடல் அரசர்
கோபத்தைதீக்கியேயிருந்தால்
பகைவர் அடங்காமல்
மேல்மேலும்குற்
றஞ்செய்துகொண்டேபோவதைத்
தடுக்க வேறுவழியில்லாமைபால்,
உள் வேர்த்தல் அவசியமாயிற்று.

ஆங்கு-அங்கு என்பதன் நீட்டல்.
ஒள்ளியவர் - அறிவுடையார்.

(எ)

சுஅச. சுறுநரைக் காணிற் சுமக்க வியுவரை காணிற் கிழக்காக் தலை.

(இ - ள்.) (தாம் வெல்லக்கருதிய அரசர்), சுறுநரை காணின் சுமக்க_ பகைவ(ர்க்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவ)ரைக் கண்டாற் பணிக; (பணியவே),

இறுவரை

காணின்-(அக்காலம்வந்து)

இறும்வழி, தலை கிழக்கு ஆம் -

(அவர்) தகைவின்றி இறுவர்; (எ

- று.)

பகைமைஒழியும்வகை மிகவுந்தாழ்க வென்பார் 'சுமக்க' என்றும், அங்ஙனந்தாழுவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வ ராகலின் தப்பாமற்கெடுவ ரென்பார், 'அவர்தலை கீழாம்'என்றும் கூறினர். தலைமேற்கொண்டதொரு

---

* பி - மீ: பொன்னென ஆங்கே-பகைவர் மிகை செய்தபொழுதே

† பி - மீ: ஒன்றுஞ் செய்யாமலடக்குதல்.

சஉ - ஆம்

அதிகாரம்—காலமறிதல்

கூள

பொருளைத் தள்ளுங்கால் அது
தன்தலைகீழாக விழுமாகலின்,
அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது.

இவையிரண்டுபோட்டாலும்,
இருக்குவழிப்
பகைமைதான்றுமலிருக்க
வென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

இறுதிச்சாலம்-ஒடுங்குதற்கு எற்ற
சமயம். வருந்துணையும்-
வருமளவும். பணிக - மிகவும்

தாழ்ந்திருக்கக்கடவர்.

பணியுமே - அங்ஙனந்

தாழ்ந்திருக்கவே. இறும்வழி -

அழியும்பொழுது. அவர் -

பகைவர். தகை

வின்றி இறுவர் -

தடையில்லாமல் அழிவர். பகைமை

ஒழியும்வரை - (தமக்கு

அவர்மேற்) பகைமை

நிறுதுமில்லை யென்று (அவர்கள்

தம்மை) நம்பும்படி.

சுமத்தல்-தலைமேற்கொள்ளுதல்; இங்கே,

மிகவணங்கியிருத்தற்கு

இலக்கணை.

தம்மைக் காத்தல்இகழ்வர்-

(பகையில்லை யெனக்கருதித்)

தம்மைத் தாம் பாது

காக்குந் தொழிவில்

அஜாக்ரதைப்படுவர்.

ஒருசுமையை அப்புறப்படுத்த

வேண்டியவன் அதனைத்

தலைமேற்சுமந்துகொண்டுபோய்

அதற்குவற்ற இடத்

தையடைந்தபொழுதில் அதனைத்

தலைகீழாகத்தள்ளுதல்போல,
பலவுவரை
அழிக்கவேண்டியவர் அதற்கு
ஏற்றகாலம் வாய்க்குமளவும்
தலைமறைத்துக்
கொளரவித்துக்
காலம்வாய்க்கையில் அவரைத்
தலைகீழாகத் தள்ளியழிப்ப
தென்க. இங்குப்
பஞ்சதந்திரக்கதையில்வரும்
காகமொன்று தவளைகளைச்
சுமந்துசென்ற கதை

கருதத்தக்கது. செறுநர் -
பகைக்குந்தன்மையர். இது
வரை காணின் - அழியுமெல்லை
தோன்றினால். கிழக்குனென்பது -
இங்கே
திசையையுணர்த்தாமல்
கீழ்என்னும்பொருளையுணர்த்திற்று;
('மேற்கு' என்
பதும் இவ்வாறு
திசையையுணர்த்தாமல்
மேல்என்னும்பொருளை
உணர்த்து
வதுஉண்டு.) தலைகிழக்காம்-தோல்வியடைவ

ரென்றபடி; தலைகீழாக அழிக்க
ப்பட்டு விழுந்து உருள்வ
ரென்பதுமாம்.

(அ)

சஅசு. எய்தற் கரிய
தினையந்தக்கா லந்தினையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(இ - ள்.)
(பகையைவெல்லக்கருதும்
அரசர்),—எய்தற்கு அரியது -
(தம்மால்) எய்தற்கு அரிய

காலம், இடைத்தக்கால் -
வந்துகூடியக்கால், அ
நிலையே -
அதுகழிவதற்குமுன்பே,
செய்தற்கு
அரிய-(அதுகூடாவழித் தம்
மாற்) செய்தற்கு அரிய
வினைகளை, செயல் - செய்க; (எ
- று.)

ஆற்றல்முதலியவற்றால்
செய்துகொள்ளப்படாமையின்
'எய்தற்கு அரி

யது' என்றும், அது தானே
வந்து இயைதல் அரிதாகலின்
'இயைந்தக்கால்'
என்றும், இயைந்தவழிப்
பின்நில்லாது ஒடுதலின்
'அந்திலேயே' என்றும்,
அது பெறுவழிச்
செய்யப்படாமையின்
'செய்தற்கு அரிய'
என்றுங்கூறினார்.
இதனான், காலம்வந்துழி
விரைந்துசெய்க வென்பது

கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) கூடியக்கால் - அடைந்தால். அது - அக்காலம். அது கூடா

வழித் தம்மாற் செய்தற்குரிய வினைகள் - அக்காலம் வந்துகூடாதபொழுது

தாம் செய்துமுடித்தற்குக் கூடாத காரியங்கள். ஆற்றல் முதலியவற்றாற்செய்து

கூடு தீ

. கொள்ளப்படாமையின்
- தமதுவலிமைமுதலிய

காரணங்களாற் காலமென்பது
வருவித்துக்கொள்ளக்கூடாததாதலால்.
அது - அக்காலம். இளையங்கக் கால்
என்பது,
அக்காலம்வந்து இளையதலின்
அருமை தோன்ற நின்றதென்க.
இளையகவ்ழி - கூடியபொழுது.
பின் நில்லாது ஓடுதலின் - காலம்
என்பது நீடித்துநில்லாமல்

விரைந்துசெல்லுந்தன்மைய
தாதலால். அதுபெறுவழி -
அக்காலத்தை. அடையாதவிடத்து.
வந்தழி - வந்தபொழுது.
எய்தற்கு - எதிர்காலவினையெச்சம்.
எய்து - பகுதி. அந்நிலையே -
அப்பொழுதே. ஏகாரம் - சிறிதுந்
தாமதஞ்செய்யலாகாமையை
விளக்கும். அரிய-பெயர். செயல்-
உடன்பாட்டு வியங்கோள்.

(கூ)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(இ - ள்.) கூம்பும் . பருவத்து - வினைமேற்செல்லாதிருக்குங்காலத்து, கொக்கு ஒக்க - கொச்குஇருக்குமாறுபோல இருக்க; மற்று சீர்த்த இடத்து- மற்றைச் செல்லுங்காலம் வாய்த்தவழி, அதன் குத்து ஒக்க - அதுசெய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற் செய்துமுடிக்க; (எ - று.)

மீன்கோடற்கு இருக்கும்வழி
அதுவந்துஎய்த்துந்து ணையும்
முன்னறிந்து
தப்பாமைப்பொருட்டு
உயிரில்லதுபோன்றிருக்கு
மாகலானும், எய்தியவழிப்
பின்தப்புவதற்குமுன்பே விரைந்து
குத்து மாகலானும், இருப்பிற்கும்

செய வீற்கும் *கொக்கே
உவமையாயிற்று. 'கொக்கொக்க'
என்றாராயினும் 'அது
கூம்புமாறுபோலக் கூம்புக'
என்றும், 'குத்தொக்க'
என்றாராயினும் 'அது
குத்துமாறுபோலக் குத்துக'
என்றும் உரைக்கப்படும்; இது,
தொழிலுவமம் மாகலின்.
உவமமுகத்தான் இருப்பிற்கும்
செயலிற்கும் இலக்கணம்கூறிய
வாறாயிற்று.

(கு - ரை.)

வினைமேல்-போர்செய்தல்தொழிவின்மேல்.

வாய்த்தவழி- கிடைத்தபொழுது.

அதுசெய்து முடிக்குமாறுபோல -

கொக்குத் தன்தொழி

லச்செய்துமுடிக்கும்விதம்போல.

மீன் கோடற்கு இருக்கும் வழி -

மீனைப்

பிடித்துக்கொள்ளும்பொருட்டுக்

காத்திருக்கும்பொழுது. அதுவந்து

எய்துந் துணையும் - அம்மீன் வந்து

சேருமளவும். வந்தெய்துந்துணையும்

உயிரில்லது போன்றிருக்கு மென
இயையும். முன் அறிந்து
தப்பாமைப்பொருட்டு - (அத
னைப்பிடிக்குந்தன்மையதான தான்
இருத்தலே அம்மீன்) முன்னதாக
அறிந்து (ஜாக்கிரதைப்பட்டுத்)
தப்பியோடிப்போய்விடாமலிருப்பதற்காக.
உயிரில்லது போன்றிருக்கும் -

அசைவற்று நிற்கும்.
"மைடத்தலேயி,
லோடுமீனேடவுறு மீன்வருமளவும்,
வாடியிருக்குமாவ்கொக்கு"

என்றூர் ஒளவையாரும். எய்தியவழி - மீண்டுந்தேர்ந்தபொழுது. தப்புவதற்கு - தப்பியோடி ப்பிழைத்தற்கு. இருப்புக்குக் கொச்சுவமை - முதல்வாக்கியம். செயலுக்குக் கொச்சுவமை - இரண்டாம்வாக்கியம். அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புக - கொக்கு ஒடுங்கி யிருத்தல்போல ஒடுங்கியிருந்த. ஒக்க - வியங்கோள்முற்று. சுருக்க - தப்ப

பி - கு: * கொக்கு

130-ஆம்

அதிகாரம்—இடனறிதல்

குக்கு வொன்ணுகபடி

விரைந்து அழிக்க.

தொழிலுவமம்-செயல்பற்றிவந்த

உபமா னம். உவமைமுகத்தான் -

உபமானங்காட்டுகிற மூலமாய்.

செயல்-பகைமேற் சென்று

போர்புரிதலாகிய தொழில். மற்று

- ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட

வினைகளினிடையில் நின்றதனால்,

வினைமாற்றுப்பொருளது.

சுத்தொக்க - குத்தையொத்திருக்க.

சீர்த்தல்-சிறப்புப்பெறுதல்; இங்கே, அதிகாரத்துக்கு ஏற்ப, செல்லுங்காலம் வாய்த்தலாயிற்று.

குத்து-முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

ரூ0 - ஆம்

அதிகாரம்.—இடனறிதல்.

அஃதாவது - வலியும்

காலமும் அறிந்து
பகைமேற்செல்வான் தான்
வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை
அறிதல். அதிகாரமுறைமையும்,
இதனுள்ளே
விளங்கும்.

(கு - ரை.)

நிலத்தினை - இடத்தை.
வகைமையாராய்ந்து
அறிந்துகொ ழில்செய்யத்
தணிபவன் அகன்பின்

காலத்தை

யறியவேண்டுதலும், அங்

ஙனங்காலத்தையும்

ஆராய்ந்தறிந்து தணிந்தவன்

அதன்பின் இடத்தையறிய

வேண்டுதலும் இங்கே

அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம்.

சூசுந. தொடங்கற்க

வெவ்வினையு மெள்ளற்க

முற்று

மிடங்கண்ட

பின்னல் லது.

(இ-ள்.) முற்றுஉம்இடம் கண்டபின் அல்லது-(பகைவரை) முற்றுதற்கு

ஆவதோ ரிடம் பெற்றபின் அல்லது, (அவர்மாட்டு) ஈ எ வினைஉம்-யாதொரு வினையையும், தொடங்கற்க-தொடங்காதொழிக: எள்ளற்க-(அவரைச் சிறிய

ரென்று) இகழாதொழிக; (எ -

று.)

முற்றுதல்-வளைத்தல்.

அதற்கு ஆம்

இடமாவது-வாயில்களானும்

நாழி களாணும் அவர் புகலொடு
போக்கு ஒழியும்வகை
அரணினைச்சூழ்ந்து ஒன்ற ற்கு
ஒன்று துணையாய்த்
தம்முள்நவிவில்லாதபலபடைஇருப்பிற்கும்,மதிலும்
அகழும் முதலிய
அரண்செய்யப்பட்ட
அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற
நிலக்கிடக்கை யும் நீரும் உடையது.
அது பெற்றால் இரண்டுஞ் செய்க
என்பதாம்.

(கு - ரை.) முற்றுதற்கு

ஆவதோர்இடம் - வளைத்தற்குத்
தக்கதோர் இடத்தை.
பகைவளைவளைத்தல் -
முற்றுகைசெய்த
லெனப்படும்.பெற்றபின்
அல்லது-பெறுதற்குமுன்பு
என்றபடி. அவர்மாட்டு -
அப்பகைவரிடத்து. சிறியர் என்று
- வலிமையிற்குறைந்தவரென்று.
எவ்விதத்திலும் வெளியிற்
போகாதபடி பகைவரை

வளைத்துக்கொள்ளுதல்,
முற்றுகையெனப்படும். வாயில் -
வாசல்: பலரும்
வெளிப்படையாகக்கோட்டையிலிருட்
போக்குவரவு செய்யும் வழி. நூழை
- அந்தரங்கமாகவுள்ள சுரங்கவழி;
கிழறை யென்பர். அவர் புகலொடு
போக்கு ஒழியும் வகை -
பகைவர்கள் வெளியே போதலும்
உள்ளே புகுதலும் இல்லையாம்படி.
அரணினைச் சூழ்ந்து - பகைவரது
கோட்டையை முற்றுகை செய்து.

கம்பூள்

நலிவில்லாதபலபடைஇருப்பிற்கும்-தம

க்குள் ஒன்றையொன்று

நெருக்குதலில்லாத

தம்நால்வகைச்சேனையும்ஒருங்கு

கூடிநின்று தங்குதற்கும். அகழ் -

அகழி.

அரண்செய்யப்பட்ட-காப்புஅமைக்கப்

பட்ட. அரசிருப்பு - அரசனிருக்குமிடம். நிலக்கிடக்கை - இடத்தின் அமைதி; நிலப்பரப்பென்றுங் கூறுவர். நீர்என்றது, தாவு கிணறு சிறுகுளங்களை. சூழ்ந்துஎன்னும் வினையெச்சம், இருப்பிற்கு என்றதில் 'இரு' என்ற முதனிலையோடு இயையும். "மணிநீரு மண்ணுமலையுமணிநிழற், காடுமுடையதரண்" என மேற்கூறுவராதலால், மதிலும் அகழும் முதலிய அரணெனப்பட்டது. அதுபெற்றால் - அப்படிப்பட்ட தகுதியுள்ள இடத்தைப் பெற்றால் அதன்பின்பு. இரண்டும் செய்க-பகைவர்மேல் வினைதொடங்குதல், இகழ்தல்என்ற இரண்டையுஞ் செய்யவேண்டும். தொடங்கற்க, எள்ளற்க - எதிர்மறைவியங்கோள். முற்றும் - பெயரெச்சம். (க)

சகஉ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா

மாக்கம் டலவுந்

தரும்.

(இ-ள்.)முரண்சேர்ந்த-மாறுபாட்டோடுகூடிய, மொய்ம்பினவர்க்குஉம்-வலியினையுடையார்க்கும்,—அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் - அரணைச்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கம்,—பலவும் தரும்-பலபயன்களையுங் கொடுக்கும்; (எ - று.)

மாறுபாடாவது ஞாலம்*பொதுவெனப்பொரு அரசர் மனத்தின்கண் நிகழ்வதாகலானும், வலியுடைமைகூறிய அதனானும்,இது-பகைமேற்சென்ற அரசர்மேற்றாயிற்று. உம்மை-சிறப்பும்மை. அரண்சேராது ஆம் ஆக்கமும், உண்மையின், ஈண்டு ஆக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. 'ஆக்கம்'என்றது-அதற்கு எதுவாய முற்றினை. அதுகொடுக்கும்பயன்களாவன-பகைவரால் தமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்றுநின்று அவரைநலிதலும் முதலாயின.

(கு - ரை.) மாறுபாடு-மனம்வேறுபடுதல், விரோதித்தல். மாறுபாட்

டோடுகூடிய வலியினையுடையார்

- பிறஅரசர்களோடு

விரோதிக்கலையும் அவரினும் தாம்
அதிகவலிமையையும் உடையவர்.
அரணைச்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கம்
- தக்ககாவலுள்ள இடத்தைத்
தாம் அடைதலால். உள்ள - ாகிற
செல்வம். ஞாலம்பொதுவெனப்
பொரு அரசர் மனத்தின்கண்
நிகழ்வதா - நில வுலகம்முழுவதும்
பல அரசர்க்கும்
பொதுவாகவன்றித்
தம்முடையதாகவே [தமக்குச்
சிறப்பாகவே] இருக்கவேண்டும்
எனக் கருதுகிற அரசர்களது

மனத்திலுண்டாவது.

வலியுடைமை - பிற அரசரினும்
மிகுந்த படைத்தை
யுடைத்தாயிருத்தல். இது -
இக்குறளிற் சொன்னழற்றுகை.
பகைமேற்சென் ன்ற அரசர்மேற்று
ஆயிற்று-பகைவர்களின்மேல்
வெல்லுதற்குப் படையை
யெத்துச்செல்லுகிற
அரசர்கள்விஷயமாயிற்று.
மொய்ம்பினவர்க்கும் என்ற
உம்மை -
உயர்வுசிறப்புப்பொருளது. தாம்

தகுதியான இடத்தில் இல்லாமை
லே தமது வலிமையாற்
பகைவர்மேற் சென்று
முற்றுகைசெய்தலும் உள்ள
தாதலால், அதனை
விலக்குதற்பொருட்டு,
'அரண்சேர்ந்தாமாக்கம்' என
ஆக் கத்திற்கு அடைமொழி
கொடுத்துக் கூறினர். ஆகவே,
ஆக்கம் [முற்றுகை]
இருவகைப்படுமென்பது
பெறப்படும். செல்வமென்னும்

பொருளோடு கரும் 'ஆக்கம்'
என்பது - இங்கே,
அதற்குக்காரணமான
பணமுவரை முற்றுணைகளுக்
காரியவாகுபெயர். அதற்கு -
செல்வத்திற்கு. முற்றினை -
வளைத்தலே*

அது - தாம் அரண்சேர்ந்து பிறரை வளைத்தல். கலிவு இன்மை - வருத்தம்

*புறநானூறு-8.

ஐம் - ஆம்

அதிகாரம்—இடனறிதல்

க்கம்

உண்டாகாமை. அவரை -
பகைவரை. நலிதல்-வருத்துதல்.
மொய்ம்பினவர்க்கும் என்ற
உம்மையால்,
மொய்ம்பில்லாதவர்க்கு
இவ்வரண்சேர்ந்தாலாக்கம்
இல்லாமல்முடியாது என்பதும்
பெறப்படும். சேர்ந்து-காரணப்பொருள்
காய்ப்
பிறகருத்தாவின்வினையைக்
கொண்டுமுடிதற்குஏற்ற செய

சகுந. ஆற்றூரு மாற்றி
யடுப விடனறிந்து
போற்றூர்கட் போற்றிச்
செயின்.

(இ-ள்.)

ஆற்றூர்உம்-வலியரல்லாதாரும்,
ஆற்றி - வலியராய், அடுப -
வெல்வார்:—இடன்
அறிந்து-(அதற்குஏற்ற)
இடத்தினை அறிந்து, போற்றி-

(தம்மைக்) காத்து,
போற்றார்கண்-பகைவர்மாட்டு,
செயின்-(வினை) செய்வ
தாயின்; (எ - று.)

'வினை' என்பதூஉம்,
'தம்மை' என்பதூஉம்,
அவாய்நிலையான் வந்தன.

காத்தல் - பகைவரான்
நலிவுவாராமல் அரணுறுதும்
படையாணைங் காத்தல்.

*இவ்வாற்றான்
வினைசெய்வாராயின்,
மேற்சொல்லிய வலி இன்றியும்
வெல்வ ரென்பதாம்.

(கு - ரை.)

அதற்கு-அங்ஙனம்ஜயித்தற்கு.
போற்றுதல், செய்தல் என்ற
வினைகள் யாதாயினும்
ஒருசெயப்படுபொருளை
வெண்டிநின்றதனால், தம்மை
யென்றும் வினையென்றும்

இடத்திற்கேற்ற
செயப்படுபொருள்கள் வருவிக்
கப்பட்டன. நலிவு-துன்பம்.
அரணுனும் படையானும்
காத்தல்-மதில் முதலிய
காப்புக்களானும் சேனைகளானுங்
தம்மைத்தாம் பாதுகாத்தல்.
இவ்வாற்றான்-
இவ்வழியால்; இடமறிந்து
தம்மைக்காத்துச்செய்யும்
வழியால். மேற்சொல்
லிய வலி - முந்தின குறளில்

"முரண் சேர்ந்தமொய்ம்பினவர்"
எனத்

தொகுத்துக் கூறப்பட்டது; கீழ்
'வலியறிதல்' என்னும்
அதிகாரத்தில் வரூஉம்

துக்கூறப்பட்டவாறுங்காண்க.
இதனுள் வலிமையினும் இடம்
முக்கியமென

விளங்கும். ஆற்றாரும்,
உம்மை-இழிவுசிறப்பு. ஆற்றுதல்
- வலிமையுடைத்

தாதல். அடுப-

(பகைவரை) அழிப்பவரென்றபடி.

போற்றார்-(தம்மை) வணங்கி

ப்புகழாதவர்; எனவே,

பகைவராயிற்று.

(கூ)

சகக. எண்ணியா

ரென்ன மிழப்ப ரிடனறிந்து

துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(இ-ள்.) இடன் அறிந்து

துன்னியார் - (தாம்

வினைசெய்தற்குரவற்ற)

இடத்தினை யறிந்து சென்ற

அரசர், துன்னி

செயின்-(அரணை) பொருந்தி

நின்று (அதனைச்)

செய்வாராயின்,—எண்ணரியார் -

(அவரை வெல்வதாக)

எண்ணியிருந்த பகைவர்,

எண்ணம்

இழப்பர்-அவ்வெண்ணத்தினை

இழப்பர்.

'அரண்'என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. 'எண்ணம்'என்றது, எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. 'அதனை இழப்பர்'என்றார், அவர்வினை செய்யாமல்

தம்மைக் காத்தமையின்.

இதனால், அவர் பகைவர் தோற்ப

ரென்பதாயிற்று.

பி - ம்: *இவ்வாறு.

க்ஷ தி

ருக்குறள்

இவைநான்குபாட்டானும்,
பகைவரரணின்புறத்துஇறுப்பார்
அதற்கு ஆம் இடம் அறிகல்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சென்ற

- பகைமேற்சென்ற. அரணைப்
பொருந்தின்று. தாம்
தக்கபாதுகாப்புள்ள இடத்தை
அடைந்திருந்து.
அகனை - அவ்வீனையை.
அவரை - அவ்வாசரை. துன்னியார்
என்பதற்கு 'அரண்' என,
இடத்திற் கேற்ற
செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது.
என்னைமென்னுந் தொழிற்
பெயர் - என்னப்படுவதாகிய

வெற்றிக்குத் தொழிலாகுபெயர்.
அவர்-இடனறிந்து தூண்னியவர்.
வினைசெய்யாமல்-பகைவர்
தம்மேல் போர்முதலிய தொழில்
செய்யக்கூடாதபடி.
தம்மைக்காத்தலையின்-தம்மைத்
தாம் பாது
காத்துக்கொள்ளுதலால்.
இதனுன்-'எண்ணியாரெண்ணமிழப்பர்'
என்றதனால். அவர்பகைவர்
தோற்பர்-இடனறிந்து
தூண்னியவராதுவிரோதிகள்

தோல்வியடைவர்.

வெல்லுமெண்ணத்தை

யிழப்பதற்குக் காரணம், வங்கார்

தக்க

காப்புடையவராயிருத்தல். வெல்லுமெண்ணத்தை யிழப்பர்

என்றதனால்

தோல்வியடைவரென்றகருத்துக்கொண்டது;

அருத்காபத்தியாலெனக்

காண்க. பகைவர் அரணின்

புறத்து இறுப்பார் -

பகைவர்களது கோட்டை

யின் வெளியிற் படையுடன்

சூழ்ந்துதங்குபவர். அதற்கு ஆம்

இடம் அறிதல்-

அம்முற்றுதற்கு ஏற்றதான இடத்தை அறிதல். என்னியார், துன்னியார் -

இறந்தகாலவினையாலணையும் பெயர்கள்.

(மு)

சூசுரு. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி னீங்கி னதனைப் பிற.

(இ - ள்.) முதலை—, நெடும் புனலுள் - ஆழமுடைய நீரின்கணுயின், (பிற) வெல்லும்-பிறவற்றையெல்லாம் (தான்) வெல்லாநிற்கும்; புனலின் நீங்கின் - அப்புனலின் நீங்குமாயின், அதனை—, பிற அடும் - பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும்; (எ-று.)

எனவே, எல்லாரும்

தம்நிலத்தூவலியரென்பது
கூறப்பட்டது: 'பிற' என்பது,
முன்னும் கூட்டப்பட்டது.
'நிலைப்படாநீரின்கண் * பிற
நிற்ற லாற்றுமையின்,
அவையெல்லாம் முதலுக்கு
எளியவாம்; அவை இயங்கு
தற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃது
இயங்கலாற்றுமையின், அஃது
அவற்றிற் கெல்லாம் எளிதாம்'
என்றது - 'மேற்செல்லும் அரசர்
பகைவர்நிற்றலாற்று இடனறிந்து

செல்வாயின் அவர் தமக்கு
எளியராவர்: அன்றி, தாம் நிற்க
லாற்று இடத்துச் செல்வாயின்
அவர்க்கு எளிய ராவர்' என்னும்
பொருள் தோன்ற
நின்றமையின், இது
'பிறிதுமொழிதல்' என்னும்
அலங்காரம். அவரை அவர்
நிற்றலாற்றுவிடத்துச் சென்று
வெல்க என்பதாம்.

(சு - ரை.) நீரின்கண்
ஆயின் - நீரிலே தான் இருந்தால்.

அப்புனலின்- அந்த ஆழமுடைய
நீரினின்றும். அதனை -
முதலையை. பிறவெல்லாம் வெல்
லாநிற்கும்-மற்றைநளியபிராணிகள்
சயிக்கும். 'முதலை
தன்னிடமாகிய நீரி விருந்தால்
மலையொத்த யானையையும்
இழுத்துக்கொண்டுபோகிறது; அதனை

பி-மீ: * பிறவெல்லாம்.

ஐ0 - ஆம்
அதிகாரம்—இடனறிதல்
கo5

அந்த இருப்பிடம்விட்டுப்
பெயருமாயின், அதனை
காய்களும் இழுத்துக்
கொண்டுபோகின்றன'
என்பது, பஞ்சதந்திரம். முன்னும்
- முதல்வாக்கியத்தி லும்.
பிறன்னும் பலவின்பாற்பெயர்
- முன்வாக்கியத்திற்குச்
செயப்படு பொருளும்,
பின்வாக்கியத்திற்கு
எழுவாயுமாம்.
நிலைப்படாதீரின்கண்-மிக்க

ஆழத்தால் நிலைகொள்ளாத
ஜலத்தில். பிற - மற்றைப்
பிராணிகள். நிற்ற
லாற்றுமையின்-நிலைகொள்ளமாட்டாமையால்.
நீந்தியியங்குதலேயியற்கை
யாகவுடைய முதலைக்கு.
அங்ஙனம் இல்லாத யானை
முதலியன நீரில் வெல்
லப்படுவனவா மென்க. அவை
இயங்குதற்கு உரிய
நிலத்தின்கண்
அந்தப்பிராணிகள் இயற்கையாய்
நடந்து சஞ்சரித்தற்குஏற்ற

கரையில். அஃது
இயங்கலாற்றுமையின் -
அம்முதலே இயல்பாய்ச்
சுஞ்சரிக்குமாட்டா மையால். அஃது
- முதலே. அவற்றிற்கெல்லாம் -
யாஅன முதலியமற்றைப்
பிராணிகள் பலவற்றிற்கும்
நிற்றலாற்று
இடன்-நிலைநிற்குமாட்டாதஇடம்.
அவர் தமக்கு எளியராவர் -
அப்பகைவர்கள்
பகைமேற்சென்று தங்கட்கு
வெல்லப்படுபவராவர்: அன்றி-அங்ஙனமல்லாமல்

அவர்க்கு-பகைவர்க்கு. இது-
இச்செய்யுள். அவரை-பகைவரை.
அவர்-பகைவர்.

"தன்னிலத்தினிற் குறு முயல்
கந்தியின்வலிதென்று,
இந்திலத்தினிற் பழமொழியறி தி
தியிறைவ, எந்திலத்தினு
முனக்கெளிதாயினு மிவர்நம்,
நன்னிலத்தினில்வர வமர்தொ
டங்குதல் நன்றுரு" என்ற

வில்லிபுத்தூரார்பாரதச்செய்யுளையுங்காண்க.(நி)

சுகசு. கடலோடா
கால்வ னெடுந்தேர்

கடலோடு

காவாயு மோடா நிலத்து.

(இ - ள்.) கால் வல் நெடுந் தேர் - (நிலத்தின்கண் ஓடுங்) கால்வலிய நெடிய தேர்கள், கடல் ஓடா-கடலின்கண் ஓடமாட்டா; (இனி), கடல் ஓடும் காவாய்உம்-அக்கடலின்கண்ஓடும் காவாய்க்கள்காரும், நிலத்துஓடா-நிலத்தின் கண் ஓடமாட்டா; (எ - று.)

'கடல்ஓடா'என்ற மறுதலை

யடையான், 'நிலத்துஓடும்'
என்பதுவருவிக் கப்பட்டது.
'கால்வல்நெடுந்தேர்' என்பது -
ஓடுதற்குவற்ற கடலும் பெருமை
யும் உடையவாயினும் என்பதுபட
நின்றது. 'மேற்சென்றூர்
பகைவரிடங்களை அறிந்து
அவற்றிற்குவற்ற கருவிகளான்
வினைசெய்க' என்பது தேர்ன்ற
நின் றமையின், இதுவும்
மேலையலங்காரமாயி
(கு-ரை.) கால் வலிய -
சக்கரங்கள்

வலையனவாகப் பெற்ற. கால் -
சக் கரமாகலை
"சகடக்கால்போலவரும்" என
நாலடியானிலுங் காண்க. நெடிய
பெரிய: நாவாய்கள் காழும் -
மரக்கலங்களும்.

மறுதலையடை-எதிரான அடை

மொழி. அடையெனினும், அடைமொழியெனினும், விசேஷணமெனினும் ஒக்கும்; அடைகொளியெனினும், விசேஷ்யமெனினும் ஒக்கும். நிலத்தோடா
என்ற மறுதலையடையைப் பெற
வைக்கப்பட்ட நாவாய் என்னும்
விசேஷ்யத்திற்கு 'கடலோடும்'
என்ற உடன்பாட்டு அடைமொழி

கொடுக்கப்பட்டதற்கு

ஏற்புடைமையோடு என்ற

மறுதலையணைமொழியை பயன்படுத்

தவிக்கப்பட்ட 'தேர்' என்ற

விசேடவுடையதிற்கு 'நிலத்து ஓடும்'

என்ற உடன்பாட்டு

அடைமொழி 60

திருக்குறள்

வருவிக்கப்பட்டது. கால் வல்

லென்று என்ற அடைமொழிகள்,

அத்தேரின் அமைதிச்சிறப்பை

விளக்கின. இதற்கேற்ப, காவாய்

என்பதற்கும் பாய்மரம் பாய்
சுக்கான் முதலிய அமைதிச்சிறப்பைக்கொள்க. மேற்சென்றூர்-பகைமேற்
சென்ற அரசர். கருவிகள் -
உபகரணங்கள். இதுவும் -
இப்பாட்டும். மேலை அலங்காரம் -
மேற்செய்யுளினுரையிற்கூறிய
பிறிதுமொழிதல். இப்பாட்டா
லும், எல்லாரும்
கம்தம்நிலத்துவலிய என்ற
கருத்தே வேறுசிருஷ்டாந்த
முகத்தாற் கூறப்பட்டது.
கால்வல்தேர் - சிலையின் குணம்
முதலெக்கொண்டது. நாவாய் -

கௌ: என்னும்வடமொழியின்
சம்பந்தமாக வந்த தென்பர்.
உம்மை - முந்தினவாக்கியத்தை
நோக்கியதலால்,
இறந்துதழுவியது. இக்குறளைக்
காண்டலென்னும் அளவைக்கு
உதாரணங்காட்டினர் வீரசோ
ழியவுரைகாரர்.
(கு)

அஞ்சாமையல்லாற்
றூணேவண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற்
செயின்.

(இ - ள்.) எஞ்சாமை எண்ணணி - (பகையிடத்து வினைசெய்யுந் திறங் களையெல்லாம்) ஒழியாது எண்ணணி, இடத்தான் செயின் - (அவற்றை அரசர்) இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வாராயின், — (அச்செயற்கு),

அஞ்சாமை அல் லால் -
(தம்) திண்மையல்லது, துணை
வேண்டா - (பிறிதொரு) துணை
வேண் டுவதில்லை; (எ - று.)

'திண்ணியராய்நின் று
செய்துமுடித்தலே வேண்டுவ
தல்லது துணை
வேண்டா' என்றார், அவ்வினை
தவறுதற்கு ஏது இன்மையின்.

இவை மூன்றுபாட்டானும்,
வினைசெய்தற்குஆம் இடன்
அறிதல் கூறப்

பட்டது.

(குறை.) திறம் - வகை.
ஒழியாதுளெண்ணி - விடாமல்
ஆலோசித்து.
அவற்றை - அத்திறங்களை.
திண்மை - பகைக்கு அஞ்சாத
மனவுறுதி; ஸ்தைரி
யம். கீழ்இறைமாட்சியில்
"அஞ்சாமைபீகையறிவூக்கமிந்நான்கும்,
எஞ்சாமை
மேவக்கர்க்கியல்பு" என்ற

குறளிலும், அஞ்சாமையென்பது
அரசர்க்குரிய
மற்றைக்குணங்களெல்லாவற்றிலும்
முதலதாகக் கூறப்பட்டது
காண்க.

பிறிது - வேறு.

திண்ணியராய்நின்று செய்துமுடித்தலே
வேண்டுவதல்லது -
தைரியசாலிகளாய்நின்றுபோர்த்தொழிலைச்செய்து
நிறமேவற்றுவதேவேண்
டுவதல்லாமல்.

எஞ்சாமை-எதிர்மறைவினையெச்சம்.

சகூஅ. சிறுபடையான்
செல்லிடஞ் சேரி
னுறுபடையா
னாக்க மழிந்து விடும்.

(இ - ள்.) உறு
படையான்-பெரும்படையுடைய
அரசன், சிறு படை யான் செல்
லிடம் சேரின் -
எனைச்சிறுபடையுடையா(னை

அழித்தல் கருதி

அவ)ன் புகலேச் (சென்று) சாருமாயின்,—ஊக்கம் அழிந்துவிடும்-(அவனுல் தன்) பெருமை அழியும்' (எ -று.)

60 - ஆம்

அதிகாரம்—இடனறிதல்

600

'செல்இடம்' - அவனுக்குச் செல்லு மிடம். 'அழிந்துவிடும்' என்பது, 'எழுந்திருக்கும்' என்ருற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தின் அழிவு, உடையான் மேல் ஏற்றப்பட்டது.

தன்படைப்பெருமைநோக்கி
இடம்நோக்காது செல்வலியின்,
அஃது - அப்படைக்கு
ஒருங்குசென்று
வினைசெயலாகாமையாலுங,
பயிற்சியின்மையாலுங,
அப்பெருமையாற்
பயன்இன்றித்தான் அழிந்து
விடுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஏனை - மற்றை.
அழித்தல்கருதி - அழிக்கநினைத்து.
அவன் புகலே - அவன் அரசனை
தங்கியுள்ள இடத்தை.

சாருமாயின் - அடைவு நூலுல்.
அவனுக்கு-சிறுபடையுடையானுக்கு.
செல்லுமிடம் - வலிமை அதி
காரம்முதலியன தடையின்றி
நடக்குமிடம். எழுந்திருக்கும்
என்பது - எழும் என்று
பொருள்படுதல்போல,
அழிந்துவிடும்
என்பது-அழியுமெனப்பொருள்
பட்டு ஒருசொல்லாகும்; இதில்
விடும் என்பது -
ஒருபொருளையுங்குறியாது வந்த
துணைவினையென்க. படையான்

ஊக்கம் அழிந்துவிடும் -
படையான் ஊக்கம்
அழியப்பெறுவான்:
உயர்திணையோடு
சேர்த்துச்சொல்லப்பட்ட
அணைமாகிய அஃறிணை,
உயர்திணைமுடிபைக்
கொண்டது; [நன். பொது. உசு.]
இனி, உறுபடையானது
ஊக்கமானது அழிந்தேதீரும்
என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்;
அழிந்துவிடும் என்பதில், விடும்
என்பது - துணிவுப் பொருள்

காட்டிற்று.

படைப்பெருமை-சேனையின்மிகுதி.

அஃது-அச்செல்லுதல்.

அப்படைக்கு ஒருங்குசென்று

வினைசெயல் ஆகாமையான்

ஆக-அந்தத் தன்பெருஞ்சேனைக்கு

ஒருமிக்கப்போய்த்

தொழில்செய்யக் கூடாமையாலா

வது. பயிற்சியின்மையான்

ஆக-அப்படிப்பட்ட இடத்தில்

முன்பழக்கமில்லா ததலைலாவது.

நிறபடை-பண்புத்தொகை.

செல்லிடம்-வினைத்தொகை. (அ)

சகக. சிறைநலனும் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(இ - ள்.) சிறை நலன் உம் - அரண் அழித்தற்கு அருமையும், சீர் உம்- பெருமையாகிய ஆற்றலும், இலர் எனின் உம் - உடையரல்லராயினும், மாந் தர் - (விளைக்கு உரிய) மாந்தரை, உறை நிலத்தோடு ஒட்டல்-(அவர்) உறை கின்ற நிலத்தின்கட் சென்று காக்குதல், அரிது—; (ன - று.)

'நிலத்தோடு' என்பது - வேற்றுமைமயக்கம்.

ஆண்மையுடையானைச்

சிறுமைநோக்கி இருப்பின்கட்
சென்றுதாக்கின், அவர்
அதுவிட்டுப்போதல்
துணிவினரன்றிச்
சாதல்துணிவின ராவர்; ஆகவே,
அவர்க்குப் பெரும்படை
உடையு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) அரண்
அழித்தற்கு
அருமை - தமதுகோட்டை
பகைவரால்
அழிப்பதற்குக்
கூடாதபடியிருத்தல்.

பெருமையாகிய

ஆற்றல்-மிக்கவலிமை:

மூவகை ஆற்றலுள் ஒன்று

என்பாருமுளர்.

வினைக்குஉரியமாந்தரை-போர்த்

தொழில்செய்தற்குரிய

ஆண்மையுடைய அரசர்களை.

அவர் உறைகின்ற -

அவர்கள் தங்குகிற. அரித -

அருமையானது. நிலத்தோடு

என்னும் மூன்ற

னுருபு - நிலத்தில் என ஏழாம்வேற்றுமை யிடப்பொருள் தந்ததனால், வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மை உடையார் - பராக்கிரமமுடையவர்கள். சிறுமை

திருக்குறள்

நோக்கி-சிதைநலனும் சோரும் இன்மையைப் பார்த்து. இருட்பின்கண் - அவர் இருக்குமிடத்திலே. அதுவிட்டுப்போதல் துணிவினர் அன்றி-அந்தத் தம் இருப்பிடத்தை விட்டுப்போகத்துணிவுடையவராகாமல். காதல் துணிவினராவர் - நம்மால் ஆனவரையிலும் போர்செய்து இறக்கநிச்சயிப்பர். அவர்க்கு-இப்படிநிச்சயிப்பவர்க்கு. அவர்க்கு - அவரால் என்றபடி. பெரும் படைஉடையும்-பிறரது பெரியசேனையும் அழியும். சிறை - காப்புடையஇடம். (கூ)

ரூ००. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

(இ - ள்.) கண் அஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காவுமாய், வேல் ஆள் முடித்த - வேலாட்களைக்கொன்ற கோட்டவுமாய, களிறு - களிறுகளை,—கால் ஆழ் களரின் - (அவை) கால்ஆழும்இயல்பிற்றாய சேற்றுநிலத்து(ப் பட்டுழி), நரி அடும் - நரி கொல்லும்; (எ-று.)

'முகம்' - ஆகுபெயர். 'ஆண்மையும் பெருமையும் உடையாரும் தமக்கு ஏலாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றுற்பயனின்றி மிகவும்எளியராய் அழிவர்' என்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் - அவ்வலக்காரம். 'வேலாழ் முகத்த' என்று பாடமோதுவாரும் உளர்; வேற்படைகுளிக்க முகத்தவாயின் அதுவும் நரிஅடுதற்கு ஏதுவாய்முடிதலின், அது பாடமன்மை அறிக.

இவைமூன்றுபாட்டானும், பகைவரைச்சார்தலாகா இடனும், சார்ந் தழிப்படும் இழுக்கும் கூறப்பட்டன.

(கு-ரை.) கண் என்ற மூங்கிற்கணுவின்பெயர் - சினையாகுபெயராய் மூங்கிற்கோலை யுணர்த்தி, அது மறுபடி ஆகுபெயராய் அக்கோலையுடைய பாகரை யுணர்த்திய தெனக் கொள்ளலாம். கண்ணஞ்சா என்றதனால், மதயானை யென்றதாயிற்று; எனெனில்,—"தறுகண்யானை தான்பெரிதாயினுஞ், சிறுகண்மூங்கிற்கோற்கஞ்சும்மே" என்பது இயல்பாதலால். மதயானை எதற்கும்அஞ்சாமையை "தானும்விலங்குமுறிப்பது பாகுபரிக்கோல்யாவுந் தாரத்தே, காணினுங்றுகொதிப்பது" என்னும் மகாபாரதத்திலுங் காண்க. இனி, கண்ணென்பதைப் பொருள்குறியாது வினைச்சொல்லோடுவந்த உபசர்க்கமெனக்கொண்டு, பாகர்க்குளன வருவித்ததாகக் கொள்ளினும் அமையும். அடங்காவும் - அடங்காதவையும். வேலாட்கள் - வேலாயுதத்தையேந்தின வீரர்கள். இக்கே பிறஆயுதங்களைக்கூறாமல் வேலாயுதத்தைக்கூறினது, யானையோடு எதிர்க்கும் வீரர் வேலேந்தியிருத்தல் ஒருமரபென்பது பற்றிப் போலும்; இதனை "ஒன்றுயினும்பலவாயினுமோராட்சினுளெறிய, வென்றுயினமதவேழமு முளவோவெனவினவிப், பொன்றுழ்வரைப்புலிப் போத்தெனப் புனைதார்மிளிரூர்ப்பச், சென்றுனிகல்களிறுயிரமிரியச்சினவே லோன்" என்ற சிந்தாமணிச்செய்யுள்கொண்டும் உணர்க. கோட்டவும் - தந்தங்களையுடையவும். களிறு - யானையின் ஆண்மைப்பெயர்.

தமிழருவி... அவை காலா
ழும் இயல்பிற்றுய - அவ்யானைகள் கால்களழுந்திப்போதுந் தன்மையதான.
பட்டழி - அகப்பட்டபொழுது. முகம் - முகத்திலுள்ளதொம்புக்கு இடவாகு

ருக - ஆம்

அதிகாரம்—தெரிந்துதெளிதல்

க0ள்

பெயர். எல்லாநிலத்து - தகாதஇடத்தில். அவற்றால் - ஆண்மை பெருமை

களால். அவ்வலங்காரம் - முற்கூறிய பிறிதுமொழிதல். (சிவகசிந்தாமணி - 1927) "இடத்தொடு" (1928) "இழிபொறை" என்ற பாடல்களின் விசேடவுரையில், 'வீரத்தையே கருதாதே காலமும் இடமும்

மறிந்துசெய்க

என்றுள்: "பகல் வெல்லுங்

கூகையைக் காக்கை" என்றும்,

"காலாழ்களரி

ணியடும்" என்றும் தேவருங்

கூறினர்' என்று

கச்சினர்க்கினியர் கூறியது

காண்க. 'வேலாழ்முகத்த'

என்ற பாடத்துக்கு -

வேலாயுதந் தைத்த முகத்தை

யுடையனவானவெனப்

பொருள்படுதலின்,

அங்ஙனமிருத்தலும் காியதற்கு
ஒருகாரணமாகுமாதலால்,
அப்பாடம் இடத்தின்
பெருமையை உணர்த்தாததாய்ப்
பொருட்சிறப்பின்றி
இவ்வதிகாரத்துக்குப்
பொருந்தா தொழிதலால்,
அதனைக்
கொள்ளலாகாதென்பது,
பரிமேலழகர்கருத்து. சாத்தலாகா
- (எதிர்த்தற்கு) அடையத்தகாத.
சார்ந்துழிப் படும் இழுக்கு -

(தகாதவிடத்தில்
எதிர்த்துச்)சேர்தலாலுண்டாகுங்
குற்றம். களிறு என்னும்
பால்பகாஅஃறிணைப்பெயரை
இங்குப் பன்மையாக்கி, அதனால்
தகாத நிலத்தின்
மிக்கஇழிவை விளக்கத்தொடங்கி,
அதனைநன்குவிளக்கற்பொருட்டு,
'அஞ்சாமுகத்த' என்பதைப்
பெயரெச்சமாக்கொள்ளாமல்பலவின்பால்வினை
யாலணையும்பெயராக்
கொண்டார். காலாழ் களர் -
இடத்துநிகழ் பொருளின்

தொழில் இடத்தின்மேல்
நின்றது.

(கo)

நூகஆம்

அதிகாரம்.—தொரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது - அமைச்சர் முதலாயினரை, பிறப்பு குணம் அறிவு என் பனவற்றையும் செயலையும், காட்சி கருத்து ஆகமம் என்னும்அளவைகளான்

ஆராய்ந்துதெளிதல். வலிமுதல் மூன்றும் அறிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் தானே வினையுற்றுச்செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமைப்பொருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) 'முதலாயினர்' என்றது - படைத்தலைவர், தூதர், ஒற்றர், காவலாளர், நண்பர்

முதலியோரை. பிறப்பு - சாதியும், குலமும். காட்சி கருத்து ஆகமம் என்னும் அளவைகள் - பிரதியக்ஷம், அநுமாநம், சப்தம் என்

னும் பிரமாணங்கள். உசஉ - ஆந் திருக்குறளி னுரையில் இவற்றைப்பற்றிக் கூறப்பட்டது. மணிமேகலையிற் சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதையி

லும் பரக்கக் கூறப்பட்டுள்ளது. பிறப்பு முதலியவற்றை அளவைகளான்

ஆராய்ந்து அமைச்சர்முதலாயினரைத் தெளிதல் என இயையும். தெளிதல் - நம்புதல். வலிமுதல் மூன்று - வலி காலம் இடம். தானை வினை உற்றுச் செய்தல் - சேனை தொழிலை ளுக்கத்தோடுசெய்தல். அறைபோகாமை - கீழறுத்துச்செல்லாமை; அதாவது - தலைவனை வஞ்சித்து ஒழுகாமை: இதற்கு -

பகைக்குஅஞ்சிக் கீழறையால் [சுருங்கைவழியாற்] போகாமை யென்றும், பகைவரால் வஞ்சிக்கப்பட்டு ஓடிப்போகாமை யென்றும் பொருள்கொள்வாரும் உளர். இது வேண்டுதலின்-தெரிந்துதெளிதல் இன்றியமையாதாகலால். அவற்றின்பின்-வலியறிதல், காலமறிதல், இடனறிதல் என்பவற்றின்பின்; இம்மூன்றும்-முறையே கீழ் சஅ, சகூ, நிஅ - ஆம் அதிகாரங்கள்.

நிஅக.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச கான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

க்ர்ஹ்

தி

ரு க் கு ற ள்

(இ - ள்.) (அரசனால்
தெளியப்படுவா
னொருவன்),—அறம் - அறமும்,
பொருள் - பொருளும், இன்பம்

- இன்பமும், உயிர் அச்சம் - உயிர்ப்பொருட் டான் வரும் அச்சமும் (என்னும்), நான்கின் - (உபதை) நான்கின், திறம்- திறத்து, தெரிந்து - (மனவியல்பு) ஆராய்ந்தால், (பின்பு), தேறப்படும் - தெளியப்படும்; (எ - று.)

அவற்றுள்,

அறிவுபதையாவது - புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால்

'இவ்வரசன் அறவோன்
அன்மையின் இவனைப் போக்கி
அறனும்உரிமையும்உடையானெருவனை
வைத்தற்கு எண்ணினம்:
இது தான் யாவர்க்கும்
இயைந்தது; நின் கருத்து
என்னை?' எனச் சூளுறவோடு

சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது.- சேனைத்தலைவனையும் அவனோடு இளையர்தாரையும் விட்டு, அவரான் 'இவ்வரசன் இவறன்மாலைய னாகலின்

இவனைப்போக்கிக் கொடையும்
உரிமையும் உடையானெருவனை
வைத்தற்கு எண்ணினம்:
இதுதான் யாவர்க்கும்

இயைந்தது; நின்கருத்து
என்னை?'

எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதேசமாவது - தொன்று தொட்டு உரிமையொடு பயின்று வரும் ஒரு தவமுதுமகளை விட்டு, அவளால், உரி

மையுள இன்னுள் நின்னைக்
கண்டு வருத்தமுற்றுக்
கூட்டுவிக்கவேண்டு மென்று
என்னை விடுத்தாள்: அவளைக்
கூடுவையாயின் நினக்குப்
போன் றமையன்றிப்
பெரும்பொருளுங் கைகூடும்'
எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்
தல்.

அச்சவுபதையாவது-ஒருநிமித்தத்தின்மே
லிட்டு ஓரமைச்சரால் ஏனை
யோரை அவனில்வின்கண்
அழைப்பித்து,'இவர்
அறைபோவான் என்னைற் சூக்
குழ்இயினர்' என்று தான்
காவல்செய்து, ஒருவரால்
'இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான்
சூழ்கின்றமையின் அதனை நாம்
முற்படச் செய்து நமக்கு இனிய
அரசொருவனைவைத்தல்
ஈண்டை யாவர்க்கும்

இயைந்தது: நின் கருத்து என்னை ?' எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல்.

இந்நான்கினும் திரிபில்லையவழி எதிர்காலத்தும் திரிபில னெனக் கருத்தளவையால் தெளியப்படுமென்பதாம்.

'இவ்வடநூற்பொருண்மையை உட்கொண்டு இவர் ஓதியது அறியாது, பிறரெல்லாம் இதனை 'உயிரெச்சம்' எனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத்

தோன்றியவாறே உரைத்தார்.

(கு - ரை.)

உயிர்ப்பொருட்டான் வரும் அச்சம்-தன்னுயிர்விஷயமாகத் உண்டாகும் பயம். உபதை - சோதனை. 'உபதா' என்ற வடசொல்லுக்கு - தரும முதலியவற்றால் (அமைச்சர் முதலியோரை அரசன்) பரீட்சித்த லென்று வடமொழி அமரநிகண்டிற் பொருள்கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒருவனைச்
சார்ந்து சோதித்தற்குக்
கருவியான உபாயங்கள் உபதை
யெனப்படு மென்றும்,
அதனால் அரசன் அமைச்சர் முதலியோரைப்
பரீட்சிக்கவேண்டுமென்றும்,
அங்ஙனம்
பரிசோதிக்கப்பட்டவர்
நம்புகைக்கு உரியரென்றும்,
வட மொழியிற் காமந்தகமும்,
சாணக்கிய அர்த்தசாஸ்திரமும்
கூறுகின்றன. இது- தர்மோபதா,

அர்த்தோபதேசம்,
காமோபதேசம், பயோபதேசமென
நால்வகைப்படு மென வடநூல்கள்
கூறும். (அர்த்தோபதேசம்
காமோபதேசங்களால் மனவிமக்
ருக - ஆம்
அதிகாரம்—தெரிந்துதெளிதல்
க்குக்
கருணையும், தருமோபதேசத்தால்
அந்தணரையும்,
எல்லாவுபதேசங்களாலும் மந்திரி

களையும்
பரிசோதிக்கவேண்டுமென்று
காளிகாபுராணம் கூறுகின்றது.)
அற
வுபதை-தருமநெறியைக்
கூறிச்சோதித்தல்; பிறவும்
இங்ஙனே காண்க.
திறம்-வகை; வல்லமையுமாம்.
அறவோர் - தருமவழிநடப்பவர்.
விட்டு - ஏவி
யனுப்பி. அறவோனன்மையின் -
தருமமுடையவனல்லாததால்.
போக்கி -

ஒழித்து. உரிமை - சுவதந்திரம்.
வைத்தற்கு - அரசலுக
ஏற்படுத்த. இயைந்தது -
சம்மதப்பட்டது. சூளுறவு -
சத்தியஞ்செய்தல். இயைந்தார் -
கூடினவர். இவறன்மாலையன் -
உலோபகுணமுடையவன்;
இவறல் - செல்
வத்தை இறுக்கிப்பிடித்தல்,
ஆசைப்பெருக்கம்: மாலை -
இயல்பு. தொன்று
தொட்டு-பழமைதொடங்கி,
நெடுநாளாக.

உரிமையொடுபெயின்றுள் - மனைவி யோடு பழகியவள்; உரிமையொடு - சுவாதந்திரியத்தோடு என்றுங் கொள் ளலாம். தவழுதுமகள் - தவவேடம்பூண்ட வயதுமுதிர்ந்தவள்; மூதுமகள் - கிழவி. உரிமையுள - அரசனுக்கு மனைவியாகும் உரிமையையுடைய. 'உரிமையுளின்றுள்' என்று சில எட்டுப்பிரதிகளிற்

காணப்படுகிறது; உரிமையுள் - மனைவியருள் என்க.

வருத்தம்உற்று - காமவேதனைப்பட்டு. 'கூடு விக்க' என்று பிரதிபேதம்; இதுவே பொருத்தம்: இரண்டு பிறவினை இங்கு வேண்டாமையின்.

விடுத்தாள் - அனுப்பினள்.

பேரின்பம் - அதிகசுகம்.

ஏனையோர் - மற்றையோர்.

இல்லின்கண் - வீட்டில்.

அறைபோவான் என் னற்குக் குழீஇயினர் - அரசனை

வஞ்சித்துச்செல்லுமாறு
ஆலோசித்தற் பொருட்டுக் கூட்டங்
கூடினார்கள். கொல்வான்
சூழ்கின்றமையின்-கொல்ல
ஆலோசிக்கிறதனால். அதனை -
கொலையை. என்னை -
இவ்விடத்திலுள்ள;
இப்பொழுது என்றுமாம்.
இந்நான்கிலும் திரிபிலையவழி -
இந்நால்வகைக் சோதனையிலும்
ஒருவன்
மனம்மாறுபடாதவனையிருந்தால்.
பொருண்மை - பொருள்.

தோறப்படும் - செய்யுமென்னும் விணைமுற்று, ஆண்பாலுக்கு வந்தது; இதற்கு, 'ஒருவன்' - தோன்றுஎழுவாய்.

'அறம்பொருளின்பமுயிரச்சம்' என்ற பெயர்ச்சொல்லை, 'நான்கு' என்னுந் தொகைபெற்று வந்தது;

அறவுபதைமுதலிய
நான்கையும்பற்றி
விநாயகபுராணங்
கூறுமாறு:—(அறவு பதை-)

"அறவோர்

புரோகிதரைவிடுத்திட்டவராலிந்தவரசன்முன்,
அறவோ ணல்லனிவற்போக்கி
யறமுரைதுணிமையுடையானை,
உறவுவைவத்தற்கெண்ணி

னமீ தொத்ததெவர்க்கு நின்கருத்தென், உறவோதெனச் சூளுறவோடு மோர்ந்தேயொருவன்றனைத்தெளிக," (பொருளுபதை-) "சேனைத்தலைவ

னெதுமவனைச் சேர்ந்தாரையும்
விட்டிவ்வரசன்,
ஈனப்பொருளாசையனிவனை
யிழுக்கிக்கொடையோடுணிமையுடை,
யானைப் புரத்தற்கெண்ணினமீ
தமைந்த தெவர்க்குநின்
கருத்தென்,
வுனைப்படாமையுரைத்தியெனச்

சூளோதரைப்

பித்தேதெளிக", (இன்பவுபதை-)

"தொன்றுதொட்டவுரிமையொடு

சூழ்ந்த தவமூதாட்டியை விட்டு,

ஒன்றுமுரிமைதனிலின்னுனைக்

கண்டுயங்கி

யெனவிடுத்தாள்,

சென்றங்கவளைக் கூடுதியேற்

சிறந்தபொருளுங் கூடு

நினக்கு, என்று தெளியச்

சூளுறுமோடி

யைப்பித்திகழுறுந்தெளிக,"

(அச்ச

வுபதை-)
யோரை,

"ஒருங்கிமித்த மேலிட்டே யோரமைச்சா லவன்மனையி லேனை
யொருமையுற வழைப்பித்திங்கிவர் பிழைப்பக்குழீஇயினரென்

க்க்o திருக்குறள்

றுறுத்திக்காவல், ஒருவனிலிவ்
வரசனமை யொறுக்க மூயன்
றுனிவனை யொறுத்துவேறு,
ஒருவனை லவப்பதற்கினைசந்தே
மூன்கருத்தென்னெனச்
சூளோடுரைப்பித்தோர்க."

(க)

நிலை. குடிப்பிறந்து
குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே
தெளிவு.

(இ-ள்.) குடி பிறந்து -
உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து,
குற்றத்தின் நீங்கி-
குற்றங்களினின்று நீங்கி, வடு
பரியும்-'நமக்கு வடு வருங்கொல்'
என்று அஞ்சாநிற்கும், நாண்
உடையான் கட்டு

வ-நா ணுடையவன்
கண்ணே கெ,தெளிவு- (அரசனது)
தெளிவு; (எ - று.)

குற்றங்களாவன - மேல்
அரசனுக்குச் சொல்லிய *பகை
ஆறும், மடி மறப்பு பிழைப்பு
என்றவிவைமுதலாயவுமாம்.
நாண் - இழிதொழில்களில்
மனஞ்செல்லாமை. இவை
பெரும்பான்மையும்
கக்கோர்வாய்க்கேட்டலாகிய
ஆகம வளவையால் தெரிவன.

இந்நான் குமுடையவனே

தெளிக எண் பதாம்.

(கு - ரை.) வடு

வருங்கொல்-பழி வருமோ?

அஞ்சாநிற்கும் - அஞ்சு கிற.

நாண்-நாணம். உடையவன்

கண்ணதே-உடையவனிடத்தில்

மாத்திரம் உரியது. தெளிவு -

நம்பிக்கை. மேல் - முன்பு;

என்றது, கீழ் 'குற்றங் கடிதல்'

என்ற அதிகாரத்தில்

"செருக்கும் சினமும் சிறுமையு

மில்லார்,
பெருக்கம்பெருமிதநீர்த்து,''"இவறலு
மாண்பிறந்தமானழி மானஞ,
வுவனைகயு மேத மிறைக்கு''என்ற
திருக்குறள்களை. மடி-சோம்பல்.
பிழைப்பு-காரியங்
களில்
தவறுதல். இவைமுதலாயின
என்றதனால், கூடாநட்பு
கூடாவொழுக்
கம் முதலியன
கொள்க.
'நாணுவது-செயத்தகாதவற்றின்கண்
உள்ளமொடுங்
குதல்' என்பர்,

நச்சினார்க்கினியர். தக்கோர்வாய்க்

கேட்டல் - பெரியோர்கள்

வாயினின்று விஷயங்களைக்கேட்டல். இன்றான்கும் - குடிப்பிறப்பு, குற்றங் கடிதல், வடுவஞ்சுதல், நாணம் என்பன. கட்டு - கண்ணென்னும்பெயரடியாப்

பிறந்த

ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்று;

டு-விகுதி.

(உ)

நாகு.

அரியகற் றூசற்றூர் கண்ணுங் தெரியுங்கா

லின்மை யரிதே வெளிறு.

(இ - ள்.) அரிய -

(சுற்றத்து) அரிய நூல்களோ, கற்று—, ஆசு அற்றார் கண்ணும் - (மேற்சொல்லிய) குற்றங்களற்றார்மாட்டும், தெரியும் கால் - (நுண்ணிதாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிறு அரிது—; (எ-று.)

இன்மை - வெண்மையில்லாமை,

வெண்மை - அறியாமை; அஃது அவர்மாட்டு உளதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஒரோவழி யாகலின், 'தெரியுங்கால்' என்றார். காட்சியளவையால் தெரிந்தால் அதுவும் இல்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பது, குறிப்பெச்சம்.

---

*பி - ம் : வகையாறும்.

ருக - ஆம்

அதிகாரம்—தெரிந்துதெளிதல்

ககக

இவ்வளவைகளான் இக்
குணமும் குற்றமும் தெரிந்து
குணமுடையாரைத் தெளிக
என்பது,
இவையும் றுபாட்டானுங்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

அற்ஙர்மாட்டும் -

இல்லாதவரிடத்திலும்.

நுண்ணிதாக - சூக்ஷ்மமாக.

ஒரோவழி -

ஒவ்வொருசமயத்தில். அதுவும்

இல்லாதார் - அவ் வெளிறும்

இல்லாதவர்;

உம்மை-சூற்றமில்லாமையைத்

தழுவும். சூறிப்பெச்சமாவது -

வெளிப்படையாகச்

சொல்லப்படாமல் எஞ்சிநின்ற

பொருளை ஒரு சொல்லின்

சூறிப்பிறற் கொள்வது.

தெரியுங்கால் -

பெயரெச்சத்தொடர்; கால் -
காலமென்பதன் கடைக்குறை.
ஏ-தேற்றம்.
வெளிறு-அறியாமையா தலை,
"வெளிறிலாக் கேள்வியான்"
எனச் சீவகசிந்தாமணியிலுங்
காண்க. வெளிறு - சாரமின்மை;
அது - இங்கு, அறியாமைமேல்
நின்றது. உள்ளீ டில்லாதமரம்
'வெளிற்றுமரம்' என்றும்,
உதிரநீங்கினஉடல் 'வெளிற்று
டல்' என்றும் வழங்கப்படுதல்
காண்க. மேல் "வெளியார்முன்,

வான்சுதை வண்ணங்கொளல்”

என்னுமிடத்துப்பரிமேலழகர்,

‘அவையறியாத புல்லரை

வெளியாரென்றது,

யிரதில்மரத்தை

வெளிறென்னும் வழக்குப்பற்றி’

என் துதும்

நோக்கத்தக்கது.வெண்மைப்பண்பு-வெண்மேனிஎன

நிறம்பற்றியன்றி,

வேண்டாமரைக்கொடி எனச்

சிவையடியாக முதல்பற்றியும்,

வெள்ளறி விரர் என

இழிப்புப்பற்றியும், வெண்களமர்

எனச் சாதிபற்றியும், வெள்
ளோட்டமெனப்
புதுமைபற்றியும்,
வெண்டோள்எனப்
பொய்ம்மைபற்றியும், வெளியார்
என இயல்புபற்றியும்,
வெளிற்றுமரமென
உள்ளீடின்மைபற்றி யும், இன்னும்
பிறவாற்றானும் வரும்.

நு சு. குணநாடிக்

குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகநாடி மிக்க
கொளல்.

(இ - ள்.)
(குணங்குற்றங்களுள்
ஒன்றேயுடையார் உலகத்து
இன்மை யின்),—குணம் நாடி -
(ஒருவன்) குணங்களையாராய்ந்து,
குற்றமும்உம் நாடி- (எனைக்)
குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து,
(பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும்),
மிகை நாடி-மிக்கவற்றை
யாராய்ந்து, மிக்க

கொளல்-(அவனை)
அம்மிக்கவற்றுனை அறிக; (எ-று.)

மிகையுடையவற்றை

'மிகை' என்றார்; அவையாவன - தலைமையாகப் பண்மையாகவுயர்ந்தனை. அவற்றுள் அறிதலாவது - குணம்மிக்கதாயின் விளைக்கு உரியனென்றும், குற்றம் மிக்கதாயின் அல்ல னென்றும் அறிதல்.

குணமேயுடையார்

உலகத்துஅரிய ராகவின்,

இவ்வகை யாவரையுந் தெளிக

வென்பது இதனற்

கூறப்பட்டது.

(குரை.) ஏனை -

மற்றை. பகுதி - பங்கு. மிகை

- மிகுதலுடைய வற்றிற்குத்

தொழிலாகுபெயர். இனி,

மிக்கது மிகை என

இயற்பெயராகக் கொள்ளலும்

ஒன்று.

தலைமையாளைப் பன்மையாளை -

தலைமைபற்றியாவது

பன்மைபற்றியாவது: இதில், ஆக என்பது - விகற்பப்பொருளது; "ஒரு பெயர்ப்பொதுச்சொல்" என்ற தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்துக் கிளவி

ருக்குறள்

யாக்கைச்சூத்திரத்தில், 'பிறரும்
வாழ்வாருளரேனும்
பார்ப்பனச்சேரியென்றல்
உயர்திணைக்கட் டலைமைபற்றிய
வழக்கு;எயினர்காடென்பது
அஃறிணைக்கட்

பன்மைபற்றிய வழக்கு.

பிறபுல்லுமரனு முளவேனும்

கழுகங்கோட்டமென்

றல் அஃறிணைக்கட்

டலைமைபற்றிய வழக்கு;

ஒடுவங்காடென்பது அத்திணைக்

கட் பன்மைபற்றியவழக்கு'

என்று சேனாவரையர் கூறியது,

இங்கு அறியத்

தக்கது. மிக்க-பலவின்பால்

வினையாலணையும்பெயர்.

கொளல்-உடன்பாட்டு

வியங்கோள்: இதற்கு, 'அரசன்'

- தோன்று எழுவாய்.

(சு)

நம்பு. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தந்தங் கருமமே கட்டளைக் கல்.

(இ - ள்.)

பெருமைக்குஉம்-(பிறப்பு குணம் அறிவு என்பனவற்றான் மக்கள்எய்தும்)

*பெருமையாகியபொன்னின் அளவுஅறிதற்கும், ஏனை சிறு மைக்குஉம்-மற்றைத்

†சிறுமையாகியபொன்னின்
அளவுஅறிதற்கும், கட்
டளைக் கல் - உரைகல்லாவது,
தத்தம் கருமம்ள -
தாம்தாம்செய்யுங்கருமமே,
(பிறிதில்லை;) (எ-று.)

இஃது-ஏகதேசவுருவகமாம்;
மக்களதுபெருமையுஞ்சிறுமையுந்தப்பாமல்
அறியலுறுவார்க்குப்
பிறகருவிகளும் உளவாயினும்
மூடிந்தகருவி செயல்
என்பது, தேற்றேகாரத்தாற்

பெற்றும்.

இதனுள் குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

பிறப்பு-குடிப்பிறப்பு. மக்கள் எய்தும்-மனிதர் அடையும்

கருமம் - தொழில்; கர்மம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்.

உபமேயத்தினிட த்து

உபமானத்தின் ஒருபகுதியை

உருவகப்படுத்தி

மற்றொருபகுதியை உரு
வகப்படுத்தாது விடுவது,
ஏகதேசஉருவகமாம்: இங்கே
தொழிலே 'உரைகல்' என்றதற்கு
ஏற்ப, பெருமை
சிறுமைகளின்டத்துப்பொன்னின்
கண்மையை ஏற்றிக்கூறுமை
காண்க; பெருமைசிறுமைகளாகிய
பொன்களின்மாற்றுவேற்
றுமையை அவரவர்
செய்தொழிலாகிய
உரைகல்லைக்கொண்டு உணரலா
மென்க. அறியல் உறுவார் -

அறியத்தொடங்குபவர். முடிந்த

கருவி-தேர்ந்த ஸாதனம்.

தேற்றேகாரம் -

நிச்சயப்பொருளைக்குறிக்கும்

ஏகார இடைச் சொல்: இங்கு,

'கருமமே' என்பதிலுள்ளது;

இதனை, ஸாதனங்கள் பலவற்

றுள்ளும் செயலைப்

பிரித்தமையால்,

பிரிநிலைப்பொருளதென்றலும்

பொருந்

தும். மனிதரது பெருமை

சிறுமைகளை அவரவர் தொழிலே
தெளிவாக அறி
விக்கூமென்பது கருத்து.
தாம்தாம் என்ற அதுக்கின்
விகாரமாகிய தந்தம்என்
பது, தத்தம் என
வவிந்துநின்றது. இனி,
கட்டளைக்கல் - எல்லவரையறுத்
துக் காட்டுங் கல் என்றுங்
கொள்ளலாம். "தருமம்பற்றிய
தக்கவர்க்கெலாங்,
கருமங்கட்டளையென்றல்
கட்டோதா" என்றது,

இங்குக் காணத்தக்கது. (நு)

நுஂசூ. அற்றூரைத்
தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணுர் பழி.

பி - ம்: * பெருமைக்கும். †சிறுமைக்கும்.

நுக - ஆம்
அதிகாரம்—தெரிந்து தெளிதல்
கூகநீ

(இ - ள்.) அற்றூரை - சுற்றமில்லாதாரை, தேறுதல் ஓம்புக-தெளிதலே யொழிக: அவர்—, பற்று இலர்-(உலசத்தோடு) தொடர்பிலர்; (ஆகலான்), பழி நாணுர் - பழிக்கு அஞ்சார்; (எ - று.)

'பற்றிலர்' என்பதனால்,
'சுற்றம்' என்பது

வருவிக்கப்பட்டது. உலகத் தார்
பழிப்பன ஒழிதற்கும் புகழ்வன
செய்தற்கும் எதுவாகிய
உலகநடையிய ல்பு
சுற்றமில்லாதார்க்கு
இன்மையின், அவர்
தெளியப்படா ரென்பதாம்.

(கு - ரை.)

சுற்றம்-பந்துவர்க்கம்.
அவர்-சுற்றமில்லாதவர். தொடர்பு
- சம்பந்தம். மற்று-அசைநிலை.
உலகத்தில்
உறவினரையுடையரல்லாதவர்

பிற

ரிடத்துப்பற்றுக்கொள்ளும்இயல்புஇலராயிருப்ப

ராதலால், அன்பும்அருளுங்

கொண்டு உலகத்தாரோடு

ஒத்துஒழுகாரென்பது,

காற்பாரியம். இப்பாட்டின்

முதல்வாக்கியத்திற்கு, 'அரசன்' -

தோன்றாதுவாய்.

"சுற்றமிலரானவர்க்கம்

மைச்சூழல் பழிபாவமஞ்சாஞர்,

பற்றுமிலராகுவர் விடுக"

என்பது, விநாயக புராணம்.

(சு)

நிஎ. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்

பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

(இ - ள்.) காதன்மை-அன்புடைமை, கந்து ஆ-பற்றுக்கோடாக, அறிவு அறியார் தேறுதல் - (தமக்கு) அறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல்,—பேதைமை எல்லாம் தரும் - கொடுக்கும்; (எ-று.)

தன்னேறு அவரிடைநின்ற வினையை வைப்பின், அஃது அவர்

அவர்க்கு உளதேயன்றி, வினைக்கு (அரசனுக்கு) எல்லா அறியாமையையுங்

அண்புபற்றி அரசன் அறிவிலார்மேல் அறிவின்மையாற் கெடும்; கெட்டால், உரியாரையறியாமை மேல்வினைவறியா

மைமுதலாக அவனுக்கு அறியாமைபலவும் உளவா மென்பதாம்.

(கு - ரை.) பற்றுக்கோடு - ஆதாரம்; இங்கே, பிரதானகாரணம் என்ற படி. கண்ணெதி அவரிடை நின்ற -

தனக்கும் அவர்க்குமுள்ள.

அஃது - தொழில்.

அவர்க்குஉளதேதயன்றி -

அறியவேண்டுவன அறியாத

அவரிடத்து அறியாமை

உள்ளதாயிருத்தல்மாத்திரமல்லாமல்.

மேல் விளைவு - பின்புஉண் டாகும்

பயன். 'முதலாக' என்றதனால்

விளைவின்பின்

உண்டாகுந்துன்பம்

அறிவுடையாரால் பழிக்கப்படுதல்

முதலியனகொள்க. அவனுக்கு-அரசனுக்கு.

காதன்மை, மைவிருதி-உடைமைப்பொருளது.

கந்து - ஸ்கந்தம் என்னும்
வடமொழியின் விகாரம்;
மரக்கொம்பு. ஆக என்னுஞ்
செயவெனெச்சம் ஈறு கெட்டு 'ஆ'
என நின்றது. அறிவு -
அறியவேண்டுவனவற்றுக்கு
ஆகுபெயர். அறியார்த்தேறுதல் -
உயர்திணையில் இரண்டனுருபு
தொக்கது: இரண்டாம்
வேற்றுமைத்தொகை யாகலின்,
இயல்பின்விகாரமாக
உயர்திணைப்பெயர் மூன்
வலிமிக்கது. அறியாதானிடத்து

அன்பிலுல்
ஒருதொழிலைவைத்தால் அத்
தொழில்கெடுவதுமாத்திரமேயன்றி
அரசனுக்குப்பேதைமையையும்தருமென்
றவாறு.'பேதைமையாவது
யாதுமறியாமை' என்பர், மேல்
பரிமேலழகர்.(எ)

நிஅ. தேரான்
பிறனைத் தெளிந்தான்
வழிமுறை
தீரா விடும்பை
தரும்.

திருக்குறள்

(இ - ள்.) பிறனை - தன்னைடுஇயைபுண்டய னல்லாதானை, தோான் - (பிறப்பு முதலியவற்றானும் செயலானும்) ஆராயாது, தெளிந்தான்-தெளிந்த அரசனுக்கு,—(அத்தெளிவு),—வழி முறை-தன்வழிமுறையினும், நீரா - நீங்காத, இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்; (எ - று.)

இயைபு-தன்குடியொடு * கோடாமரபு; இதனானே, அதுவும் வேண்டு மென்பது பெற்றும். தெளிதல் - அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ் வினை கெடுதலால், தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கீழாய்

விடுவ தென்பதாம். நான்கனுருபு: விகாரத்தால் தொக்கது.

(கு - ரை.) இயைபு - சம்பந்தம். பிறப்பு முதலியவற்றான்-குடிப்பிறப்பு

குணம் அறிவு என்பவற்றால்.
வழிமுறை - பரம்பரை, சந்ததி.
தன்குடியொடு
கோடா மரபு - தான் பிறந்த
குலத்தோடு மாறுபடாத
முறைமை; தன் குடி-
தனது நாட்டில் வாழ்கிற
ஜனங்க ளெனினுமாம்.
அதுவும்-இயைபும். அவன்
கண்ணே - அவனிடத்தில்.
நான்கனுருபு தொக்கது,
'தெளிந்தான்' என்ற

தன் இறுதியில். தோன் - எதிர்மறை முற்றெச்சம். இப்பாட்டில், தெளிந்தான் என்ற வினையாலணையும்பெயரினின்றுகொள்ளப்பட்ட 'தெளிவு' என்

பது - எழுவாய்.

(அ)

நிகூ. தேறற்க
யாரையுங்
தேராதுதேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும்
பொருள்.

(இ - ள்.) யாரைஉம் - யாவரையும், தேராது - ஆராயாது, தேறற்க - தெளியாதொழிக; தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின், தேறும் பொருள்-தெளியும் பொருள்களை, தேறுக - ஐயுறுதொழிக; (எ - று.)

'தேறற்க' என்ற

பொதுமையான்,
ஒருவினைக்கண் ஐந்
தெளியலாகா
தென்பது பெற்றும். ஈண்டு
'தேறுக' என்றது -
காற்பாயத்தால், ஐயுறவி
னது விலக்கின்மேல் நின்றது.
'தேறும்பொருள்'
என்றது-அவரவராற்றற்கு
ஏற்ற வினைகளை. 'பொருள்' -
ஆகுபெயர்.

(கு - ரை.) ஆராயாது
தெளியாதொழிக-ஆராய்ந்தேதெளிக.

தெளியும்

பொருள்கள்-தெளியப்படும்பொருள்கள்.

பொதுமையான்-இன்னதொழிலை

தேறுதலொழி சு என்று சிறப்பு

வகையாற் கூறுமல்

'தேறற்க'எனப் பொதுப்

படக் கூறியதலால். ஒரு வினைக்

கண் ணும்-யாதொரு தொழிலிலும்.

ஈண்டு -

இங்கு.

தாற்பரியம்-கருத்துவகை; இது,

பொருள்கொள்ளுங்

காரணங்கருள்

ஒன்றுமென அறிக. ஐயுறவினது
விலக்கு-சந்தேகத்தின் ஒழிபு.
ஆற்றற்கு -
வல்லமைக்கு; செய்தற்கு
எனினுமாம். பொருள் - பயன்;
இது, இங்கே, பய : னைத்
தருவதாகிய தொழிலை
யுணர்த்தியதனால்,
காரியவாகுபெயராம்.
தேறும்-செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில்
வந்தசெய்வினைப்பெயரெச்சம்.
அர,
சன் ஒருவனை ஆராய்ந்து

தொழிற்குரியவை னென்று
அறிந்தபின்பு, அவை
னது திறமைக்குரியதொழிலை
அவனிடம் ஒப்பிக்கிற விஷயத்திற்
சந்தேகப்
படலாகாதென்பது கருத்து.
இங்ஙனங்கூறியது, மேல்
'தெரிந்துவினையா

---

* பி-ம்: தொடர்ந்த

—ல்' என்னும் அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. இப்பாட்டிற்கு, 'அரசன்' - தோன்றுஎழுவாய். (கூ)

நிகo.

தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க ணேயுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) (அரசன்), தேரான் தெளிவுஉம் - (ஒருவனை) ஆராயாது தெளிதலும், தெளிந்தான்கண் ஐயுறவுஉம் - ஆராய்ந்துதெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும், (இவ்விரண்டும்),—தீரா இடும்பைதரும்-(அவனுக்கு) நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்; (எ - று.)

வினைவகத்தபின் ஒருகவறு
காணுதுணைவக்து ஐயுறுமாயின்,
அதனை அவன் அறிந்து 'இனி
இது நில்லாது' என்னுங்
கருத்தான் அவ்வினையை

நெகிழ்த்துவிடும்; அதுவேயன்றிப்
பகைவரால் எளிதிற்
பிரிக்கவும்படும்: ஆகலான்,
தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
ஆகாதாயிற்று. தெளிவிற்கு எல்லை
கூறியவாறு.

இவையைந்துபாட்டானும்,
தெளியப்படாதார்
இவரென்பதூஉம், அவரைத்
தெளிந்தாற் படும் இழுக்கும்,
தெளிவிற்கு எல்லையும்
கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) தெளிந்தவன் - தெளியப்பட்டவன். அவனுக்கு - அரசனுக்கு. வினை வைத்த பின் - தொழிலை அவனிடத்து ஒப்பித்தபின்பு. கவறுகாணுதுவைத்து - குற்றங்காணுமவிருக்கையிலே; 'வைத்து' - வாக்கிய அலங்காரம். ஐயுறும் - சந்தேகப்படுவான். அதனை - அச்சந்தேகத்தை. அவன் - தொழிலையேற்றுக்கொண்டவன். இது நில்லாது - இத்தொழில் (நம்மிடத்து) நிலைத்திராது.

கெடுத்து விடும்-தளரவிடுவான்.
படும்பிழைக்கு - உண்டாகுங் குற்றம்.
தெளிவிற்கு எல்லை,
ஆராய்கிறவரையில் தீர்க்க. உம்
மைகள் - எண்ணுப்பொருளன.

(கூ)

நூ - ஆம்

அதிகாரம்.—தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது -
அத்தெளியப்பட்டாரை,
அவர்செய்யவல்ல வினைகளை

யறிந்து அவற்றின்கண்ணே ஆளுந்
திறம். அதிகாரமுறைமையும்
இதனுனே விளங்கும்.

(கு - ரை.)

அவற்றின்கண்ணே -
அத்தொழில்களிலே. தொழில்செய்
கற்குரியாரைத் தெளிந்தபின்பு
தொழில்களைத் தெளிந்து
அவர்களிடம் ஒப்பிக்கவேண்டுவது,
அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம்.
ஆடல் - ஆளுதல்; தொழிற்பெயர்.

நிகை. நன்மையுந் தீமையு
நாடி நலம்புரிந்த

தன்மையா னுளப்
படும்.

(இ - ள்.) (அரசன்
மூதற்கண் ஒருவினையைத்
தன்கண் வைத்தால் அதன்கண்),
நன்மையும்
தீமையும்நாடி-ஆவனவும் ஆகாதனவும்
ஆய செயல் கள ஆராய்ந்து அறிந்து,
(அவற்றுள்), நலம்
புரிந்த-ஆவனவற்றையே விரும்

பிய, தன்மையான் -
இயல்பினையுடையான்,
ஆளப்படும் - (பின் அவற்றல்
சிறந்தவினைகளிலே) ஆளப்படும்;
(எ-று.)

தன்னை
உரிமையறிதற்பொருட்டு
அகம்புறங்கட்கு ஈடுவாயதோர்
வினையை அரசன் தன்கண்
வைத்தவழி அகன்கண் ஆஞ்

செயல் கூளையே செய்தவன்,
பின்னும் அவ்வியல்பினை
நோக்கல்பற்றி,
அகமாயவினைக்கண்ணே
ஆள்ப்படுவனென்பதாயிற்று.
'புரிந்த'என்ற இறந்தகாலத்தான்,
முன்உரிமையறிதற்பொருட்டு
வைத்த வினையாதல் பெற்றும்.

(கு ரை.) முதற்கண் -
முதலில். தன்கண் -
தன்னிடத்தில். அகன் கண் -
அத்தொழிலில். ஆவன -

நன்மையாவன. ஆகாதன - தீமையாவன. ஆய - ஆகிய. அவனுல் - அரசனுல். உரிமை - உரியனுந்தன்மை. உரிமையறிதல்-காரியத்தைச் செய்து முடித்தற்கு உரியவனென்றறிதல். அகம்- உள்; அந்தரங்கம். புறம் - வெளி; பகிரங்கம். வைத்தவழி - வைத்தால். ஆம் செயல்கள் - அரசனுக்குநன்மைதருஞ் செய்கைகள். நலம் - நன்மை, பண்புப்பெயர்:

நன்மைதருஞ்செயல் களுக்குக்
காரியவாகுபெயர்; 'நன்மை',
'தீமை' என்றனவும் இவ்வாறே.

(க)

ருகஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் தற்றலை யாராய்வான் செய்க வினை.

(இ - ள்.) வாரி - பொருள் வருவாயில்களை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம் படுத்து - (அப்பொருளாற்) செல்வங்களை

வளர்த்து, உற்றவை - (அவ்
வாயில்கட்கும் பொருட்கும்
செல்வங்கட்கும்) உற்ற
இடையூறுகளை, ஆராய் வான் -
(காடோறும்) ஆராய்ந்து
நீக்கவல்லவன், வினை செய்க -
(அரசனுக்கு) வினைசெய்க; (எ -
று.)

வாயில்களாவன - மேல்
இறைமாட்சியுள் "இயற்றலும்"
என்புழி உரைத்தனவும், உழவு
பசுக்காவல் வாணிகம் என்னும்

வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன
- ஆண்டுப் பொருளும் இன்பமு
மாக, உரைக்கப்பட்டன.
இடையூறுகளாவன -
அரசன்வினைசெய்வார்
சுற்றத்தார் பகைவர் கள்வர்
என்றிவரான் வரும் கவிவுகள்.

(கு - ரை.) பொருள் வரு
வாயில்கள் -
நிலையம்வரும்வழிகள். விரியச்
செய்து - அதிகப்படுத்தி.

அப்பொருள் - திரவியம்.
செல்வங்கள் - யானை முதலாகவும்,
மண்டபம் முதலாகவும்
கீழ்க்கூறப்பட்டன.
அவ்வாயில்கள் - பொருள்வரும்
அவ்வழிகள். உற்றஇடையூறுகள்
- நேர்ந்த தடைகள். மேல் -

முன்: இறைமாட்சி—ஙக - ஆம் அதிகாரம். அவ்வதிகாரத்தில் "இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த, வகுத்தலும்வல்ல தரசு" என்ற குறளில், 'இயற்றல்' என்பதற்கு - 'தனக்குப் பொருள்கள்வரும்வழிகளை மேன்மேல் உளவாக்கல்' என்று பொழிப்புரையும், 'பொருள்களாவன - மணி பொன் நெல் முதலாயின: அவைவரும்வழிகளாவன - பகைவரை யழித்தலும், நிலைநிறுகோடலும், தன்நாடு தலையளித்தலும் முதலாயின' என்று விசேடவுரையும் உரைத்தவாறு அறிக. என்புழி - என்றவிடத்து. வாணிகம் - வர்த்தகம். உழவு

அதிகாரம்—தொழிலினயாடல்

கள்

பசுக்காவல் வாணிகம்என்பன-வடமொழியில் 'வார்த்தா' எனப்படுமாதலால்,

'உழவு பசுக்காவல் வாணிகம்
என்னும் வார்த்தை' என்றார்:
வார்த்தா
வ்ருத்தி ஜீவநம் என்பன,
வடமொழியில்
பரியாயச்சொற்கள்.
உழவுமுதலிய
மூன்றும் வைசியர்களுடைய
ஜீவனோபாயமென நூல்கள்கூறும்.

ஆண்டு -

அவ்விடத்தில்; "இயற்றலும்"
என்றகுறளின் உரையில்,
யானை குதிரை
படை நாடு அரண் முதலியன
பொருளாகவும், மண்டபம் வாவி
செய்குன்று
இளமரக்கா முதலியனவும்
ஐம்புலன்களால்
நுகரப்படுவனவும் இன்பமாக
வுங் கூறப்பட்டவாறு அறிக.
அரசன்வினைசெய்வார் -
ராஜகாரியஞ்செய்ப

வர். என்றிவர் - என்ற இவர்.
நவிவு - உபத்திரவம். வருவது
வாரியெனக்

காரணப்பெயர்.

ஆராய்தலென்னுங்
காரணம், நீக்குதலாகிய
காரியத்தின்மேல்

நின்றது; உபசாரவழக்கு.

(உ)

நிகழ்.

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(இ - ள்.) அன்பு - (அரசன்மாட்டு) அன்பும், அறிவு - (அவனுக்கு *ஆவன அறியும்) அறிவும், கேற்றம் - (அவைசெய்கற்கட்) கலங்காமையும், அவா இன்மை - (அவற்றுற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேல்) அவாவின் மையும், இ நான்குஉம் - (ஆகிய) இந்நான்குகுணங்களையும், நன்கு உடை யான்கட்டுவ - நிலைபெற

உடையான்மேலதே, தெளிவு -
(வினையை விட்டி
ருக்குங்) தெளிவு; (எ - று.)

இந்நான்கும்
நன்குடைமை, இவன்
செய்கின்ற வினைக்கண் யாதும்

ஆராயவேண்டுவதில்லை யென்று அரசன்தெளிதற்கு ஏது வாகலின்,* அவனை அதன் பிறப்பிடைஞக்கிக் கூறினர்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,ஆடற்குரியானது
இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஆவன -
அநுகூலமானவை. அவை
செய்தற்கண் - அரசு
னுக்கு அநுகூலமானவற்றைச்

செய்தலில். கையுற்றவழி -
கையிலகப்பட்ட
பொழுது.

அவா-ஆசை.உடையான்மேலதே-உடையவனிடத்தில்தான்
கொள்
ளத்தக்கது. வினையை
விட்டிருக்கும் தெளிவு -
(அரசன்) தொழிலை ஒப்பித்
திருக்கும் நம்பிக்கை.
இந்நான்கு-அன்புமுதலாகக்
கூறியவை. அதன்-தெளி
வின். ஆடற்கு-ஆளுதற்கு.
இந்நான்குங்குணமுமுடையவனே

அரசன் நம்ப

வேண்டும் என்பது கருத்து.

முதலடியில், பெயர்ச்செவ்வெண்

தொகைபெற்

றது. தேற்றம்-தொழிற்பெயர்.

(ஈ)

நிகச.

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறுகு மாந்தர் பலர்.

(இ - ள்.) எனை வகையான் தேறியக்கண்உம் - எல்லாவகையானும் ஆராய்ந்துதெளிந்து வினைவைத்தபின்னும், வினை வகையான்-அவ்வினையின்

இயல்பானே, வேறு ஆகும் -

வேறுபடும், மாந்தர்—,

(உலகத்து), பலர்—.

கட்டியங்கூ ரன்போல

ஊரசுவின்பத்தினை யெஞ்ஞி

விகாரப்படுவதல்லது அதனைக்

குற்றமென்றெழுந்து

தடுத்தியல்பில்நிற்பார் அரிய

ராகலின்,

---

* பி - மீ: அதனை அவன்.

திருக்குறள்

'வேறுசு மாந்தர் பலர்' என்றார்.

வினைவைப்பதற்குமுன்

எல்லாக்குணங்களுந் தோன்றியபின்
வைத்தபின் விகாரப்படுவானை,
இடையாயதொருவினையை
வைத்து அறிந்தொழிக்க
வென்பதாம்.

இதனுள், ஒருவகையால்
ஒழிக்கப்படுவார் இவரென்பது
கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) கட்டியங்காரன்
- சீவகசிந்தாமணியென்னும்
பெருங்காப்பி யத்தின்
கதாநாயகனான சீவகனது
தந்தையாகிய சச்சந்தனென்னும்

அரசனுடைய மந்திரிகளுள்
ஒருவன். சச்சந்தன்
தன்மனைவியாகிய விசயையினிட
த்து அளவிறந்தகாதல்கொண்டு
அவளோடு இடைவிடாது
இன்பமுற்றிருக்க எண்ணி
ஙிமித்திகன் முதலிய மந்திரிமார்
கூறிய உறுதிமொழியைச் சிறிதுங்
கொள்ளாமல் கட்டியங்காரனையே
நம்பி அவனிடம் இராச்சியத்தை
ஒப்பித்து அவனையே
அரசனாக்கிவிட்டுத் தான்
அந்தப்புரத்திற்சென்று

சுகித்திருக்க, கட்டியங்காரன்
அரசனைக்கொன்று
இராச்சியமுழுமையுந்
தானேயாளக்

கருதி அறிவுடையோர் சொற்கேளாமல் தன் மைத்துனனுடைய மதனனோடு ஆலோசித்து அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேனைகளோடு வளைத்து

தனியனென அரசனோடு
போர்வினைத்து
அவனைக்கொ ன்றிட்டன
னென்ற வராலாற்றைச்
சீவகசிந்தாமணியில்
நாமக்கல்லிலம்பகத்துப்
பாடக்காண்க. வெண்பா -

விரும்பி. விகாரப்படுவது -
எண்ணம் சொற் செயல்கள்
வேறுபடுவது. அதனை -
அகவின்பத்தை விரும்புதலே.
இடையாயது - அகம் புறங் கட்கு
நடுவாயது; இவ்விதிகாரத்து
முதற்குறளுரையிற் காண்க.
தெறியக் கண் - 'கண்' விகுதி
காலங் காட்டும்
எதிர்காலவினையெச்சம்; இ, அ -
சாரி

யைகள்.

நகசு. **அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்**
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(இ - ள்) அறிந்து - (செய்யும்உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி - (செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந்துன்பங்களைப்) பொறுத்து, செய்கிற்பாற்கு அல்லால்-முடிவு செய்யவல்லானே யல்லது, வினை தான்—,சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்று அன்று - (இவன்) நம்மாட்டு அன்புடையனென்று (பிறனொருவனை) ஏவும் இயல்புடைத் தன்று; (எ - று.)

'செய்கிற்பாற்கு' என்பது - வேற்றுமைமயக்கம்.

அறிவு ஆற்றல்களான் அல்லது
வினையினது இயல்பு கூறப்பட்டது.

அன்பான்

முடியாது என இகழ்ந்தான்

(கு - சை.) பிறனொருவன் -உபாயமறிந்து சிரமம்பொறுத்துத் தொழிலை முடியச்செய்யவல்ல னல்லாதவன். வேற்றுமைமயக்க மெனினும் உருபுமயக்க மெனினும் ஒக்கும். செய்கிற்பாற்குளன்பதில், கான்கனுருபுதிரண்டனுருபின் பொருளில் வந்ததுகாண்க. ஆற்றல் - பொறுமை. கில் - ஆற்றலுணர்த்தும் இடைநிலை. சிறந்தான் என்று - அன்பிற்சிறந்தவ னென்ற காரணத்தால். ஏவற் பாற்று - ஏவுதலாகிய பான்மையுடையது. பாற்று - ஒன்றன்பாற்குறிப்புவினைமுற்று; இப்பாட்டில், வினை - எழுவாய்.

அதிகாரம்—தெரிந்துவினையாடலம்

ககக

நிகக. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(இ - ள்.) செய்வானை நாடி - (முதற்கண்ணே) செய்வானதி லிலக்கணத்தை ஆராய்ந்து, வினை

நாடி - (பின் செய்யப்படும்)
வினையினது இயல்
பை ஆராய்ந்து, காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து - (பின்
அவனையும் அதனை
யும்)
காலத்தொடுபடுத்துப்பொருந்த
அறிந்து, செயல் -
(அவனை அதன்கண்
ஓடலைச்) செய்க; (எ - று.)

செய்வானது இலக்கணமும்,
வினையினது இயல்பும் மேலே

கூறப்பட்
டன. காலத்தோடு எய்த
உணர்தலாவது-இக்காலத்து
இவ்விலக்கணமுடை
யான் செய்யின்
இவ்வியல்பிற்றாயவினை
முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல்.
(சூ-ஸ.)
அதனையும்-அவ்வினையையும்.
படுத்து-சேர்த்து. அதன்கண்-
அவ்வினையில்.
செய்வானது இலக்கணம்

இவ்வதிகாரத்து முதல்மூன்றுபா
டல்களிலும், வினையியல்பு
ஐந்தாவதுபாடலிலும் கூ
றப்பட்டமை காண்க.

இவ்வியல்பிற்றுய -
இத்தன்மையதான. எய்த -
வினையெச்சம்; எய்து - பகுதி.
(சு)

நிகள. இதனை யிதனு
லிவன்முடிக்கு மென்றுய்ந்
ததனை யவன்கண்
விடல்.

(இ - ள்.)

இதனை - இவ்வினையை,
இதனால் - இக்கருவியால்,
இவன் —, முடிக்கும் -
முடிக்கவல்லன், என்று - எனக்
கூறுபடுத்து, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து,
(மூன்றும் தம்முள்
இயைந்தவழி), — அதனை -
அவ்வினையை, அவன்கண் -
அவன்கண்ணே, விடல் - விடுக;
(எ - று.)

கருவி - துணைவரும்
பொருளும் முதலாயின.

வினைமுதலும் கருவியும் வினையும்
தம்முள் இயைதலாவது -
ஒரொன்றோடு ஏனைய
இரண்டற்கும்
பொருத்தமுண்டாதல்.
விடுதல்-அதற்கு அவனை
உரியனாக்குதல்.
(சூ - ரை.) கூறுபடுத்து -
பகுத்தல். மூன்றும் -
செய்பவனும், செய்யத் தக்க
தொழிலும், செய்தற்கருவியும்.
'இவன்' என்று வினைமுதல்
கூறப்பட்டது. வினைமுதல் -

செய்பவன். தம்முள்
இயைந்தவழி - தமக்குள்
மாறுபா டின்றிக் கூடியபொழுது.
'முதலாயின' என்றது, காலம்
இடம் படை ஆதி யவற்றை.
அதற்கு - அத்தொழில்
செய்தற்கு.

(எ)

நிகர் வினைக்குரிமை
நாடிய பின்றை யவரின
யதற்குரிய ரெனச் செயல்.

(இ ள்.) (ஒருவனை அரசன்), வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை (தன்) வினைசெய்தற்கு உரியனாக ஆராய்ந்து துணிந்தால் பின், அவனை அதற்கு உரியன் ஆக செயல் - அவனை அதற்கு உரியனாமாறு (உயரச்) செய்க; (எ-று.)

உயரச்செய்தலாவது-அதனைத் தானேசெய்து முடிக்கும் ஆற்றலுடைய ஞ்குதல். அது செய்யாக்காலும் கெடு மென்பது கருத்து.

(கு-ரை.) அதற்கு

உரியனுமாறு -

அத்தொழிலைச்சுதந்திரனுய்

முடிக்க உரிமையுடையனுகுமாறு.

அது செய்யாக்காலும் - அவனை

அத்தொழிற்கு

ருக்குறள்

ஏற்ற

அதிகாரியாக்காவிட்டாலும்.

கெடும் - அத்தொழில்

முடியாதொழியும்: அரசன்

கண்தொழில்

நிறைவேறப்பெறுதொழிவானெனினுமாம்.

உரிமை -

உரியனையிருக்குந்தன்மை.

(அ)

நிகக. **வினைக்கண்**

வினையுடையான்

கண்ணைமேவற்க

வினைப்பயன்வெஃகுந் திரு.

(இ - ள்.) வினைக்கண் -
(எப்பொழுதும்)

தன்வினையின்கண்ணே, வினை
உடையான் -
முயற்சியுடையான்,
கேண்மை - (அவ்வுரிமையால்
தனக்குக்) கேளாயொழுகுகின்ற
தன்மையை, (அதுபொறுத்தார்சொற்கேட்டு),
வேறு ஆக
நினைப்பானை-(அரசன்) மாறுபடக்
கருதுமாயின் அவனை, கிரு-கிரு
மகள், நீங்கும்-விட்டுநீங்கும்; (எ -
று.)

கேளாய் ஒழுகுகின்ற
தன்மையாவது - தான்

பிறனுய்ந்தில்லாது கேளிர் செய்யும்
உரிமையெல்லாம்
செய்தொழுகுதல். அவனை
அவமதிப்பாகக்கொண்டு சிறக்
கருதுமாயின், பின் ஒருவரும்
உட்பட்டு முயல்வாரில்லையாம்;
ஆகவே, தன்செல்வம் கெடு
மென்பது கருத்து.

இங்ஙான்குபாட்டானும்,
ஆடற்குரியானை ஆளுந் திறம்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) முயறல் -
முயற்சிசெய்தல். உரிமையால் -

சுதந்திரத்தால்.
அதுவொருதார்-கேளாய்
நடப்பதைப்பொறுக்கமாட்டாதவர்.
கேள் ஆய் - அந்தரங்கமுரை.
கேளிர் - சுற்றத்தார். செற -
வெறுக்க, விலக்க, தண்டிக்க.
கருதுமாயின்-நினைப்பானெனில்.
கேண்மையென்னுஞ்சொல்-ஒருவர்க்கொரு
வர் யோகக்ஷேமங்களைக்
கேட்குந்தன்மை யென்ற
காரணத்தால், உறவு
முறைமையைக் குறிக்கும். திரு
ரிங்கும்-செய்யுமென்முற்று,

பெண்பாலுக்கு வந்தது.

(கூ)

நூ௦. நாடோறு நாடுக
மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமைக் கோடா துலகு.

(இ - ள்.) வினை
செய்வான்—,
கோடாமை-கோடாதொழிய,
உலகு கோடாது—; (ஆதலான்),
மன்னன் - அரசன்,
(அவன்செயலை), நாள்தோ றும்—,

நாடுக - ஆராய்க; (எ - று.)

அஃதொன்றனையும்
ஆராயவே, அதன்வழித்தாய
உலகமெல்லாம் ஆரா யிந்தாணும்;
அதனுன், அவனுரிமை
அழியாமல் தன்னுள்ளே
ஆராய்ந்து போதுக என்பதாம்.
இதனுன், ஆண்டவழிச்
செய்வது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) கோடாதுஒழிய-(எண்ணஞ் சொற் செயல்களில்) மாறுபடா திருக்க. உலகு கோடாது - உலகத்தாரியல்பு மாறுபடாதிருக்கும். அஃது ஒன்றனையும்-வினைசெய்வானது செயல்மாத்திரத்தை: அதன்வழித்து ஆய - அவ்வினைசெய்வானியல்பின் வழியிலே உள்ளதான. அவனுரிமையழியா மல் - வினைசெய்வானது சுவாதந்திரியம் அழியாமல். போதுக - ஒழுகுக. ஆண்டவழிச் செய்வது-அரசன் ஒருவனே ஒருதொழிலில் உரியனை நியமித்த பின்பு செய்யவேண்டுவது. கோடாமை - எதிர்மறை வினையெச்சம். (கo)

அதிகாரம்—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது - அரசன் தன்னினத்தாரையும் தன்னின் நீங்காமல் அணைத்தல்.

வினைசெய்வானைக் கூறி ஏனைச் சுற்றங் கூறுகின்ற ராகலின், இது, தொகுத்தவினையுமாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ணை.) இனத்தார் -

உறவினர். தன்னின் -
தன்னிடத்தினின்றும்.
சுற்றம்-(உடன்) கால்களில் வந்து)
சுற்றிநிற்பது எனப்
பந்துவர்க்கத்துக்குக்
காரணப்பெயர். தழால் -
தழுவுதல்; தொழிற்பெயர்: தழு -
பகுதி; இதுவே
உகரச்சாரியையைப்பெற்றுத் தழுவு
என நிற்பது: இனி, தழுவு
என்னும் பகுதி விரிக்கப்பட்ட
தென்றலும் ஒன்று; ஆல் -

தொழிற்பெயர்விகுதி.

நிஉக. பற்றற்ற
கண்ணும் பழமைபா
ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(இ-ள்.) பற்று அற்ற
கண்உம் — (ஒருவன்)
செல்வம்தொலைந்து வறிய
னாயதுழியும், பழமை பாராட்டுதல்
— (விடாது தம்மோடு
அவனிடைப்) பழமையை

எடுத்துக் கொண்டாடும்
இயல்புகள், சுற்றத்தார்கண்ண
உள - சுற் றத்தார்மாட்டே
உளவாவன; (எ - று.)

சிறப்புமை -
வறியவையவழிப்
பாராட்டப்படாமை
விளக்கின்றது.
பழமை-பற்றாக்காலத்துத்
தமக்குச் செய்த உபகாரம்.
பிறரெல்லாம் அவன்

பற்றற்றபொழுதே காமும்
அவனோடு பற்றறுவ ராகலின்,
எகாரம்-தேற்றத் தின்கண்
வந்தது.

இதனால், சுற்றத்தது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

வறியன்-காரித்திரன். தம்மோடு
அவனிடைப் பழமை-தமக் கும்
அவனுக்கும் இருந்த பழைய
சம்பந்தம். சிறப்பு - இங்கே,
இழிவு சிறப்பு. பாராட்ட

ப்படாமை - பாராட்டுதலரிது
என்னுந் தன்மை யென்ற படி.
பற்று அருக்காலத்து - செல்வம்
நீங்காதிருந்தகாலத்தில். பிறர்
எவ் லாம் - சுற்றத்தாரல்லாத
மற்றையோர் யாவரும். அவன்
பற்று அற்றபொழுது - அவன்
செல்வமழிந்தகாலத்து. பற்று
அறுவர் - தொடர்ச்சிநீங்குவர்.
பற்று - செல்வத்தையும்,
தொடர்ச்சியையும் குறிக்கும்.
எகாரம் - பிரிநிலைப்பொருள

தெனினுமாம். அற்றகண் -
தெரிநிலைப்பெயரெச்சத்தொ டர்.
('அற்றக்கண்' என்று இருப்பின்,
ஒருசொல்லாகக்கொண்டு
எதிர்கால
வினையெச்சமென்னலாம்.)
பாராட்டுதல் என்னுந்
தொழிற்பெயர் பால்பகா
வஃறிணையின்பாற்படு மாதலால்,
'உள' என்னும் பன்மைமுற்றைக்
கொண்டது. "அற்றகுளத்தில்"
என்ற மூதுரைப்பாடல், இங்கு

நினைவுக்கு வருகின்றது.

(க)

நூஉ.

விருப்பறுச் சுற்ற மிலையெனி
னருப்பறு
வாகுக மலவுந தரும.

(இ - ள்.) விருப்பு அறு - அன்பறுக, சுற்றம் —, இலையின் - (ஒருவற்கு) எய்துமாயின், (அஃது அவற்கு), அருப்பு

அழு-கிளைத்தல் அழுத, ஆக்கம்
பலவும்-செல்வங்கள்
பலவற்றையும், தரும் -
கொடுக்கும்; (எ-று.)

திருக்குறள்

உட்பகையின் நீகுதற்கு

'வீருப்பறுச் சுற்றம்'என்றும்,

காணே வளர்க் கும் ஒருதலையாய

செல்வத்தின் நீக்குதற்கு

'அருப்பமூவாக்கம்' என்றும்
விசேடித்தார். தொடைநோக்கி
விகாரமாயிற்று.
'இயையின்'என்பது-அது னது
அருமை விளக்கி நின்றது.
'ஆக்கம்'என்பது-ஆகுபெயர்.
'பலவும்' என்றது; அங்கங்கள்
ஆறனையும் நோக்கி. பலர் கூடி
வளர்த்தலின் அவை மேன் மேற்
கிளக்கு மென்பது கருத்து.

(கு-ரை.) எய்துமாயின் -
வாய்க்குமாறால்.
அஃது-அச்சுற்றம். கிளைத்

தல்-பலவாறு செழித்துவளர்தல்.
உட்பகையின் நீக்குதற்கு -
சுற்றத்தவரா யிருந்தே
மனத்திற்பகைகணமெனாண்டு
ஒழுகுந்தன்மை யில்லாணைமையைக்
காட்டுதற்கு. தானே வளர்க்கும்
ஒருதலையாய-தானே
மேன்மேலும் வளரச்செய் யும்
ஒப்பற்ற தலைமையுள்ள;
'தூற்றுக்குமேல் ஊற்று" என்பது
பணத்தின் வளர்ச்சி குறித்த
பழமொழி. ஆகவே,
ஆக்கமென்பது - இங்கே

பணத்தைத் காட்டவில்லை:
அரசனுடைய அங்கங்களைக்
காட்டி மென அறிக. விசேடித்
தார் - அடைமொழிகொடுத்துக்
கூறினார்; விசேடணம் -
அடைமொழி. அருப்பு - அரும்பு
என்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்
ஏதுவாகத் தொடைநோக்கி
வலித்தல்விகாரமடைந்தது:
பரிமேலழகர் 'தொடைநோக்கி'
என்றதனால், முதலடியின்
இறுதியிலே வந்த 'அருப்பது'
என்பது அவ்வடியின்முதலில் வந்த

'விருப்பமு' என்றதற்குவற்ற
எதுகைத்தொடையாகக்
கொள்ளபட்ட தென அறிக; கீழ்
"இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு
மருணீங்கி, மாசறு காட்சி
யவர்க்கு" என்ற குறளில்,
'நீங்கியெனத் தொடைநோக்கி
லெனின்றது' என
உரைத்ததுங் காண்க:
தொல்காப்பியத்துச்
செய்யுளியலில் "ஆயிரு
தொடைத்தும்

இளையெழுத்துரிய" என்ற
சூத்திரத்தின் உரையில் பேரா
சிரியர் 'இஃது ஓரடிக்கண்வரினும்
ஒக்கு மென்பது உய்த்துணர்க'
எனக் கூறியதும் காண்க.
ஓரடியில் இடையிருசீரொழித்து
மற்றை முதற் சீரிலும்
கான்காஞ்சீரிலும் எதுகை
வருவது ஒருஉவெதுகை
யெனப்படு மாறும் உணர்க; "இருசீ
ரிடையிடை யொருஉவென
மொழிப" என்றார் ஆசிரி யர்
தொல்காப்பியனார்.

அதனது - இத்தன்மையதான
சுற்றம் இயைதலினது. ஆக்கம் -
விருத்தியாகுதல்; இது -
அத்தன்மையதாயுடையே
செல்வத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர்.
இனி, ஆக்கம் என்பதை ஒருவன்
செழித்திருத்தற்குக்
காரணமானதெனச்
செல்வத்துக்குக் காரியவாகு பெய
ரெனினுமமையும். அங்கங்கள்
ஆறு = "படை குடி கூழ்
அமைச்சு நட்பு அரண்." 'பலர்'
என்

றது, சுற்றத்தாரை. இப்பாட்டில்,'இயையின்'என்ற எதிர்கால வினையெச்சத் தாற் பெறவைக்கப்பட்ட 'இயைதல்'என்பது-'தரும்'என்பதற்கு எழுவாய்.

நிஉங. அளவளா

வில்லாதான் வாழ்க்கை

குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(இ - ள்.) அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை - (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சுகலத்த வில்லாதவன் வாழ்க்கை, குளம் வளா - குளப்பரப்பு, கோடு இன்றி - கரையின்றி, நீர் நிறைந்தற்று - நீர்நிறைந்தாற் போலும்; (எ-று.)

நிங - ஆம்
அதிகாரம்—சுற்றந்தழால்

கஉஅ

'சுற்றத்தோடு' என்பது,

அதிகாரத்தான் வந்தது.

செஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும்
அதனளவும்உசாவுதலான்
வருவதாகலின், 'அளவளாவு'
என் பது-ஆகுபெயர். 'வாழ்க்கை'
என்றதூஉம், அதற்கு ஏதுவாய
செல்வங்களை. நிறைதலென்னும்
இடத்தூநிகழ்பொருளின்தொழில்,
இடத்தின்மேல் நின் றது.

சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள்
தாங்குவாரின்மையிற்
புறத்துப்போ மென்பதாம்.

(கு - ரை.) குளப்
பரப்பு-குளத்தினது விசாலமான
இடம். அதிகாரத் தான் -
இவ்வதிகாரம் சுற்றந்தழா
லாதலால். அதன்-சுற்றத்தின்.
'அளவு'- இங்கே,
யோகக்ஷேமசமாசாரங்களை.
உசாவுதலான்-(ஒருவரை
யொருவர்) விசாரித்து அறிவதால்.
அளாவுதல்-விசாரித்தறிதல்.
அளாவு என்னும்பகு தியே
அளாவுதலென்னுந்தொழிற்பெயர்ப்பொருளை

புணர்த்தியதனால், முத
னிலைத்தொழிற்பெயர்.
அளவளாவு-இரண்டாம்வேற்றுமைத்
தொகை. அள ளையளாவுத
லென்னுங் காரணம்,
அதனாலுண்டாகும்
ானங்கலத்தலைக் குறித்தலால்,
அளவளாவு என்பது -
காரணவாகுபெயராம்.
வாழ்க்கை - வாழ்தல்; இது -
வாழ்வுக்குக் காரணமான
செல்வத்தைக் குறித்ததனால்,
காரியவாகுபெயராம்.

குளப்பரப்பில்
நீர்நிறைந்தாற்போலும்
என்றபொருள், குளப்பரப்பு
நீர்நிறைந்தாற்போலும் எனக்
கூறப்பட்டதனால், 'இடத்து நிகழ்
பொருளின்தொழில்
இடத்தின்மேல் நின்றது'
என்றார். நிறைந்தற்று -
நிறையப்பெற்றாற்போலும். இடம்
- குளப்பரப்பு. அங்கு
நிகழ்பொருளின் தொழில்-கீரின்
நிறைதல். அதனைக்
குளப்பரப்பாகிய இடத்தின்மேல்

ஏற்றிக் கூறியமை காண்க.

பிரயோகவிவேகமென்னும் இலக்கணநூலில் "மருளறு காரணங்காரியம் பேரொடு வந்துறழும், இருளறுமொண்குணப்பேர் குணிப்பேர் வினையோ டியையும், பொருள்வினை மற்றோர்பொருளினுந் தோன்றும் புலத்தொகுமாம், தெருளுறு பண்பு புலனிலை மாறியுஞ் சேர்ந்திடுமே" என்னும் பாட்டி னுரையில், "குளவளாக்கோடின்றிநீர்நிறைந்தற்று",

'இந்தப்பானை காலழியாசில
பொங்கும்' இவை
புலமென்னும்இடத்து நிகழ்
பொருளின்தொழில்
இடத்தின்மேல்நின்றன'
என்றமைகாண்க. இவையெல் லாம்
இலக்கணநூலில் 'உபசாரவழக்கு'
எனப்படும்.
காங்குவாரின்மையின்-
வெளிச்செல்லவொட்டாது
கடுத்துப் பாதுகாப்பவ
ரில்லாமையால். இல்லா தான்
என்னும்

குறிப்புவினையாலணையும்பெயரில்,
இல்என்னும் பகுதியே
எதிர்மறைகுறிக்கதனால்,
ஆ-சாரியை. வளா-பரப்பு.
நிறைந்தற்று-நிறைந் தாலற்று என
எச்சத்திரிபாம்; நிறைந்ததற்று
எனத் தொழிற்பெயர்விகார
மாகக்கொள்ளினும் அமையும்.
கரையில்லாத குளத்தில் நிறைந்த
நீர் தடை யில்லாமையால்
வெளிச்சென்றுவிடுதல்போல,
சுற்றமில்லாதவனிடத்தில் வாய்த்த
செல்வம்

பாதுகாப்பவரில்லாமையால்,
வெளிச்சென்றுவிடு மென்பது
கருத்து; பயன்பற்றிவந்த
உவமையணி.

(ங)

நாடோ. சுற்றத்தாற்
சுற்றப் படவொழுகல்
செல்வந்தான்

பெற்றத்தாற்
பெற்ற பயன்.

கஉச

திருக்குறள்

(இ - ள்.) செல்வம் பெற்றத்தால் - செல்வம் பயறறதனால, பயறற - (ஒருவன்) பெற்ற, பயன் - பயனுவது,—சுற்றத்தால்-(தன்) சுற்றத்தால், தான்—, சுற்றப்பட - சூழப்படும்வகை, ஒழுகல் - (அதனைத் தழீஇ) ஒழுகுதல்; (எ - று.)

பெற்ற என்பதனுள்
அகரமும், அதனால் என்பதனுள்
அன்சாரியையும், தொடைநோக்கி
விகாரத்தால் தொக்கன.
இவ்வொழுக்குப் பயனின்றி
அரசாடற்கு எது வாகலின்,
இதனைச் செல்வத்திற்குப் பய
னென்றார்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கு
எதுவும் அரணும் பயனும் ஆம்
என்பது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) சுழீஇ - சுழுவி;
அணைத்து, ஆகரித்து.
பெற்றத்தால் என்பது
பெற்றவகையால் என்பதன்
தொகுத்தல்விகாரமென்பது,
பரிமேலழகர் கொள்ளை. அது
அல்லது அஃது என்ற

சுட்டுப்பெயர் ஆல் என்னும்
வேற்றுமையுருபு ஏற்கும்போது,
'ஆன்' சாரியைபெற்று 'அதனால்'
என நிற்குமே

யன்றி, சாரியைபெறுது 'அதால்' என நில்லா தென்பது, தொல்காப்பியத்
தாற் போதரும். இனி, பெற்றதால் என்பது பெற்றத்தால்என விரித்தல்

விகாரம் பெற்றதெனினுமாம்.

தொண்டு-இங்கே,
எதுகைத் தொடை. இவ்
வொழுக்கு - இவ்வாறு
ஒழுகுதல்: சுற்றத்தாற்
சூழப்பட வொழுகுதல்.
அரண்-பாதுகாப்பு. சுற்றத்தார்

சுற்றப்பட

ஓழுகல்—"சுற்றத்திற்கு அழகு
சூழவிருத்தல்" என்றார் பிறரும்.

(4)

நேரிசை.

கொடுத்தலு மின்சொலு
மாநீரி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(இ - ள்.)

(ஒருவன்),—கொடுத்தல்
உம்-(சுற்றத்திற்கு இலக்காகுவன்)

கொடுத்தலையும், இன்
சொல்உடம்-இன்சொற்
சொல்லுதலையும், ஆற்றின் -
வல்லுநையின்,—அடுக்கிய
சுற்றத்தால் - (தம்மில்)
தொடர்ந்த பலவகைச் சுற்
த்தானே,
சுற்றப்படும்-சூழப்படும்; (எ - று.)
இரண்டும் அளவறிந்து
ஆற்றுதல் அரிதென்பது
தோன்ற, 'ஆற்றின்'

என்று. தம்மில்தொடர்தலாவது-சுற்றத்தது சுற்றமும், அதனது சுற்றமு
மாய் அவற்றுற் பிணிப்புண்டுவருதல். இவ்வுபாயங்களே வடநூலானும்

சார்மறும் என்ப.

(கு - ரை.) தம்மில் தொடர்ந்த-தமக்குள் உறவுமுறைமையா[illegible]னைற
யொன்தொடர்தலுடைய. இரண்டும்-வேண்டுவனகொடுத்தலும், இன்
சொற்சொல்லுதலும். அளவு அறிந்து - செல்வம்முதலியவற்[illegible]ற்றத்
தின் அளவையும் தன் அளவையும்
அறிந்து. "ஆற்றின்" என்ற ற் கு.
அரு மைவிளக்கு மென்க.
அவற்றால்
பிணிப்புண்டு-கொடையா லும்
[illegible] லாலும் அன்புபூண்டு.
கொடுத்தல் தானமும், இன்சொல்
லாம்முகமாம்.என்ப- என்று
சொல்வர். "இன்சொல்லென்பது,

பண்புடுலன்மாறிவந்து

உபசாரனைடுக்கூ'

. . . . . .

நாக - ஆம் அதிகாரம்—சுற்றந்தழால்

க்உரு

நாஉசு.

பெருங்கொடையான்
பேணுன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார்
மானிலத்தில்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்), பெருங் கொடையான் - மிக்க கொடையையுடையனுமாய், வெகுளி பேணான் - வெகுளியையவிரும்பானுமாயின், — அவனின் - அவன்போல, மருங்கு உடையார் - இலையுடையார், மாநிலத்து இல் - இவ் வுலகத்து இல்லை; (எ - று.)

மிக்க கொடை - ஒன்றானும் வஞ்சமையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும் பாமை-இவ்வாறு அரசர்க்குவேண்டுவதொன்றென்று

அளவிறந்துசெய்யாமை.

(கு-ரை.) கொடை - கொடுத்தல், வெகுளி - கோபித்தல்; தொழிற் பெயர்கள். கிளை - சுற்றம். மா நிலம் - பெரியபூமி. ஒன்றாலும் வறுமை எய்தாமல் - ஒருபொருளாலும் வறுமையடையாமல், எல்லாப்பொருளாலும் நிறைந்திருக்கும்படி. விரும்பாமை - வெகுளியை விரும்பாமை. இஃது அரசற்கு வேண்டுவது ஒன்றுஎன்று அளவிறந்து

செய்யாமை - கோபம் அரச
னுக்கு இன்றியமையாத தென்ற
காரணத்தால்
அக்கோபத்தை வரம்புகடந்து
கொள்ளாமை. அரசனுக்குக்
காமமும் கோபமும்
முனிவர்க்குப்போல முழுவ தும்
ஒழிக்கத்தக்க பெருங்குற்ற மல்ல
வென்பது நூல்துணிபு; கீழ்
'குற்றங் கடிதல்' என்ற
அதிகாரத்தின் இறுதியில் 'காமம்
வெகுளி உவகையென்பன
மூற்றக்கடியுங்குற்றம்

அன்மையின்' என்றும், மேல்
'பேதைமை' என்னும்
அதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில்
'மூற்றக்கடியுங்
குற்றமன்மையின் உளவாய
வெகுளியானுங் காமத்தானும்'
என்றும் பரிமேலழகர் கூறுதல்
உணர்க: அவ சியமான
இடங்களிற் கோபமும்,
உரிமையிடத்துக்காமமும்
கொள்வது அர சர்க்குமுறைமை.
'அரசர்க்கு' என்றவிடத்து,
'ஆகற்கு' என்று பிரதிபேத

மூண்டு; தாம் விருத்தியடைதற்கு என்று பொருள்.

அவனின்—இன் - ஐந் தாமுருபு, ஒப்புப்பொருளது. மருங்கு - பக்கம்; இது - இலக்கணையால், பக் கங்களிற் சூழ் ந்துநிற்கும் உற்வினரை உணர்த்திற்று.

(சு)

நிஉ. காக்கை கரவாக் கரைந்துண்ணு மாக்களும் மன்னரீ ராள்க்கே யுள.

(இ - ள்.) காக்கை -

காக்ஷைகள், (தமக்கு
இரையாயின கண்டவழி),

காவா - மறையாது, கரைந்து - (இனத்தை) அழைத்து, உண்ணும் - (அத
னோடு கூட) உண்ணுநிற்கும்; ஆக்கம்உம் - (சிற்றத்தான் எய்தும்) ஆக்கம்
களும், அன்ன நீராக்குள - அப்பெற்றிக்காய இயல்பினை
யுடையார்க்கே, உள - உளவாவன;
(எ - று.)

அவ்வாக்கங்களாவன - பகையின்மையும்,
பெருஞ்செல்வமுடைமையும்
முதலாயின. எச்சவும்மையான்,
அறமும்

இன்பமுமேயன்றிப்பொருளும்
எய்தும் மென்பது பெறுதும்.
'அப்பெற்றுக்காய இயல்பு'
என்றது, காம்நுகர் வண எல்லாம்
அவரும் நுகருமாறு வைத்தல்.

(சூ-ரை.) கண்டவழி -
யார்க்கமையாழுதி. மறையாது -
ஒளிக்காமல். [illegible] -
ணமாகிய பிறகாட் [illegible]
சுற்றுக்காவன் எப்பும் அக்கம் - உற

க்உக்ஷ தீ

ருக்குறள்

வினரால் வரும் நன்மைகள். அப்பெற்றித்தாய - அத்தன்மையதான. அப் பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையார் - தாம் நுகரத்தக்கபொருள்கள் நேர்ந்த விடத்து ஒளிக்காமற் சுற்றத்தாரை யழைத்து அவரோடுங்கூட நுகர்பவர். உள-உள்ளன. "காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டூர்" என்றார், தாயுமானவரும். எச்சவும்மை-'ஆக்கமும்' என்பதில் உள்ளது; இது-இறந்ததழுவிய எச்சம்.

பெறுதும்-பெறுவோம்.

நுகர்வனவெல்லாம் -

அனுபவிக்கும்பொருள்களெல்லா

வற்றையும். கரவா-ஈறுகெட்டஎதிர்மறைவினையெச்சம்.கரவாக்கரைந்து

என

இதன்முன் வலிமிக்கது,

பொதுவிதியால்; [கன். உயிர்.

கரு.] 'கரவாகரைந் துண்ணும்'

என இயல்பான பாடத்துக்கு -
மறைக்காதனவாய் என்று எதிர்
மறைப் பலவின்பால்
மூற்றெறச்சமாகக் கொள்க;
அதன்முன் வலிஇயல்பாம்: [நன்.
உயிர். உக.] நீராரக்கு -
நீர்மையுண்ணும் பண்புப்பெயர்
ஈறுபோ யிற்று. எ - பிரிநிலை. உள
- பலவின்பாற்குறிப்புமுற்று.
(எ)

உஉ அ.

பொதுநோக்கான் வேந்தன்
வரிசையா நோக்கி

னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(இ - ள்.) பொது நோக்கான் - (எல்லாரையும்) ஒருதன்மையராக நோக்காது, வேந்தன் - அரசன், வினைசா நோக்கின் - (தக்கம்) தகுதிக்கு ஏற்ப நோக்குமாயின், அது நோக்கி வாழ்வார் -அச்சிறப்புநோக்கி (அவனை விடாது) வாழுஞ் சுற்றத்தார், பலர்—; (எ - று.)

உயர்ந்தார்நீங்குதல்நோக்கிப்

பொதுநோக்கை விலக்கி,
எல்லாரும் விடா
தொழுகுதல்நோக்கி
வினைநோக்கை வீதித்தார்.

இந்நான்குபாட்டானும்,
சுற்றந்தழுவும் உபாயம்
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை) தத்தம் -
அவரவரது. தகுதி -
ஆக்கியதை, கௌரவிக்கப் படும்
நிலைமை. அதற்குஏற்ப
நோக்குதல் -
உபசரித்துஒழுகுதல். உயர்ந்

காரையும் காழ்ந்தாரையும் சம
மாகநடத்திறல், உயர்ந்தவர்
கம்மை அவ மதித்ததாகக்கருதி
அவனை நீங்குவ ராதலால்,
அங்ஙனம்பொதுப்படநோக்கு தல்
ஆகாது. கபிலரென்னுஞ்
சிறந்தபுலவர் மலையமான்
திருமுடிக்காரி யென்னும்
அரசனிடஞ் சென்றபோது
அவ்வள்ளல்
அவரதுபெருமைக்குத் தக்கபடி
அவர்க்கு மிக்கபரிசுகொடாது

மற்றையபுலவர்களோடொப்ப
அவரை மதித்து ஏதோ
சிறிதுகொடுத்தனுப்ப, அதுபற்றி
அவர் அவனை நோக்கி "ஒருதிணை
யொருவனை யுள்ளி நாற்றிணைப்,
பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்,
வரிசையறிதலோ வரிதே
யெளிதும், ஈத லெளிதே
மாவண்டோன் றன், அது
நற்கறிந்தனையாயின்,
பொதுநோக்கொழிமதி
புலவர்மாட்டே" என்று கூறிய
செய்யுள், புறநானூற்றிற்

காணத்தக்கது.

விரித்தார்-வேண்டு

மென்மூர். நோக்கான் - எதிர்மறை முற்றெச்சம். ஆ - ஆக: விகாரம்.

இஉக. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்

(அ)

காரணம் மின்றி வரும்.

(இ - ள்.) தமர் ஆகி - (முன்) தமராய்வைத்து, தன் துறந்தார் - (தன்னை அமராது யாதானுமொரு காரணத்தால்) தன்னைப் பிரிந்து போயவர்,

ருக - ஆம் அதிகாரம்—சுற்றந்தழால்

கூடி

சுற்றம்-(பின்னும்வந்து)

சுற்றமாதல்,—அமராமை காரணம்
இன்றி-அவையம் ராமைக்காரணம்
(தன் மாட்டு) இல்லையாக,
வரும்-தானே யுளதாம்; (எ-று.)

'அமராமைக்காரணமின்றி'
என்றதனால், மூன் அஃது
உண்டாய்த் திறத்தல் பெற்றும்.
அஃதாவது-அரசன் தான்
தெரிதொடர்ழுகல், வெறுப்
பனசெய்தல் என்றவிவை
மூதலியவற்றான் வருவது.
ஆக்கம், வருவிக்கப்பட்

டது. 'இயற்கையாகவே
அன்புடையராய
சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான்
வந்த நீக்கம் அதனை யொழிய
ஒழியும்; ஒழிந்தால், அவர்க்கு
அன்பு
செய்துகொள்ளவேண்டா:
பழையவியல்பாய் நிற்கும்'
என்பார், 'வரும்'
என்றார்.

(கு - ரை.) முன்
கமராய்வைத்து-முன்பு தன்னையடுத்த

சுற்றத்தவரா

யிருந்து. தன்னேடு அமராது -

தன்னேடு மணங்கலந்திராமல்.

யாதானும் - யாதாயினும்.

அவ்வமராமைக் காரணம்

தன்மாட்டு இல்லையாக -

அவ்வணம் அவர்

தன்னேடுகலவாமற்

பிரிந்துசென்றதற்குக்

காரணமாகவுள்ள குற்றம்

தன்னிடத்து நீங்க. முன் அஃது

உண்டாய்த் துறத்தல்-முன்பு

அவ்வம

ராமைக்காரணம் தன்னிடத்து
உளதாயிருத்தலால் அவர்கள்
தன்னைப்பிரிந்து செல்லுதல்.
அஃதாவது - அவ்வுமராணைக்
காரணமாவது. நெறிகெட ஒழு
கல்-நல்லொழுக்கவழி விலகி
நடத்தல்; அறநூல் பொருணூல்
கூறிய வழிப்
படி நடவாமல் தன் விருப்பின்படி
நடத்தலெனினுமாம்.
வெறுப்பன செய்
தல்-சுற்றத்தார் வெறுக்கத்தக்க

காரியங்களைச் செய்தல்.

'முதலிய' என்றதனால் காமம் வெகுளி உவகைகளை அளவுகடந்து செய்தல், இடித்துரைக்கும் அமைச்சர் புரோகிதர்களை ஆசனியாமை முதலியன கொள்க.

ஆக்கம்-ஆதல்; இச்சொல் வருவிக்கப்பட்டது, 'சுற்றம்' என்றதன்பின்.

இயற்கையாகவே -

ஸ்வபாவத்திலே;

புதியகாரணமில்லாமலே
என்றபடி. செயற்கையான் -
காரணத்தால். நீக்கம் - பிரிவு.
அதனை ஒழிய - அக்காரணத்தை
நீக்க. தமர்- தாம் என்னும்
பகுதிபடியாப் பிறந்த
இனப்பெயர். கற்றுறந்தார் -
இரண்ட
னுருபுத்தொகை. அமராமை -
எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்.
அமராமைக்
காரணம் -

நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை.

இப்பாட்டில், 'சுற்றமாதல்' -

எழுவாய்.

(கூ)

நிகழ்ச்சி. உழைப்பிரிந்து

காரணத்தின் வந்தாயின

வேற்றுமை

யினைத்திருந் தெண்ணிக்

கொளல்.

(இ-ள்.) உழை

பிரிந்து-(காரணமின்றித்)

தன்னிடத்தினின்றும் பிரிந்து

போய், காரணத்தின் வந்தானை -
(பின்) காரணத்தான் வந்த
சுற்றத்தானை,
வேந்தன்-அரசன்,
இழைத்து இருந்து
எண்ணிகொளல்-(அக்
காரணத்தைத்) செய்துவைத்து
ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க;
(எ-று.)

வாளா 'உழைப்பிரிந்து'
என்றமையின், பிரிதற்குக்
காரணமின்மை

பெற்றும். வருகற்காரணத்தைச்
செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்து
போய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின்
'இழைத்திருத்து' என்றும்,
அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங்
காரணத்தான் வந்தமையின்
'எண்ணிக்
கொளல்'என்றுங்கூறினார்.

கலவு

திருக்குறள்

பிரிந்துபோய

சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்
போய் அதனை யொழிய

வருவானும், அதுசெய்யாமற்
போய்ப் பின் நன்மை செய்ய
வருவானும் தழு

வப்படு மாகலின், தழுவுமாறு,
மறையே
இவ்விரண்டுபோட்டானுள் கூறப்
பட்டது.

(கு - ரை.) உணழ-இடம்.

ஜ்ணழுக்
பிரிந்து - ஐந்தாம்வேற்றுமைத்
தொகை.
காரணத்தான்-யாதாயிற்றோர்
எதுவினால். வாளா-சும்மா; கார
ணங்கூறாமல் என்றபடி.
வருதற்காரணம்-தன்னிடம் வந்து
கூடுதற்கு
வேண்டிய காரணம்.
செய்யாதகழி ஆன்
செய்யாமற்போனால். பகையோடு

கூடும்-பகைவருடன் சேர்வான்.
பிரிந்தவன் மனங்கலந்த
நட்பினனென்றிக்

காரணத்தால் கூடியவனுதலால், அவன் வந்து கூடுதலை ஆராயவேண்டு
மென்றார். தீமைசெய்ய-அரசனுகியதான் தீங்குசெய்ததனால். அதனை

யொழிய - தான் தீங்கு
செய்தலை நீங்கியதனால்.
அதுசெய்யாமல் - தான்
தீங்கொன்றுஞ்செய்யாமலிருக்கையில்.
நன்மை செய்ய-தான்
நன்மைசெய்த தனால். ஆறு-விதம்.
இழைத்திருந்து - ஒருசொல்
நன்மைப்பட்டது. வந்தா

னைக் கொளல் என இயையும்.
'வந்தானை' - செயப்படுபொருள்.
(கo)*

நூசு - ஆம்

அதிகாரம்—பொச்சாவாமை.

அஃதாவது-உருவும்

திருவும் ஆற்றலும்
முதலாயவற்றான் மகிழ்ந்து
தற்காத்தலினும் பகையழித்தல்
முதலிய காரியங்களினும்
சோர்தலைச் செய்யாமை.
மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற்

பயனுள்ளது இச்சோர்வுஇல்வழி
யாகலின், இது,
சுற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) உரு -
வடிவழகு. திரு - செல்வம். ஆற்றல்
- வலிமை. முதலாய என்றதனால்,
நாடு அரண்முதலியன கொள்க.
மகிழ்ந்து செய்யாமை என
இயையும். தன் காதல் -
தன்னைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளுதல்.
'முதலிய' என்றதனால், தன்னை
புகைவசமாகாது செய்தல்,

தர் முதலியவரோடு கலந்தாலோசித்தல் முதலியனகொள்க. பயன் உள்ளது-பயனுண்டாவது. சோர்வு இல்வழி - தளர்ச்சியில்லாதவிடத்து. பொச்சா

வாமை - மறவாமை,

அஜாக்கிரதைப் படாமை;

எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்;

பொச்சா - பகுதி; ஆ -

எதிர்மறையிடைநிலை, மை -

விகுதி. இதன் உடன் பாடு -

பொச்சாப்பு.

நிகழ்க. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(இ - ள்.) சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியின் - மிக்க உவகைக்களிப்பான் (வரும்), சோர்வு - மறவி,—(அரசனுக்கு),—இறந்த வெகுளியின் தீது-அவ விறந்த வெகுளியினுந் தீது; (எ - று.)

மிக்கஉவகை - பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதம் என்றிவற் றுன் வருவது. அளவு - பகைவரையடர்த்தற்கும், கொடியோரையொறுத் தற்கும் வேண்டுவது. இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையும் கொல்லும்: இஃது அன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அதனினும் தீதாயிற்று.

ருக - ஆம்
அதிகாரம்—போச்சாவாமை

கஉக

(கு - ரை.) உவகைக் களிப்பு - உட்பகைவர்க்கம் ஆறில் மோகத்தா லுண்டாகும் மதம்; இங்கே, உவகை - வரம்புகடந்த மகிழ்ச்சி; களிப்பு - அதனாலுண்டாகும் மதிமயக்கம். இவ்விரண்டும்,

பதினெண்குற்றங்களிலுஞ்
சேர்ந்தவை. மறவி - மறதி.
அளவுஇறந்த - வரம்புகடந்த.
பேரின்பம்-அதிக சுகம்.
பெருமிதம்-கம்பீரத்தன்மை.
அளவு-கோபத்திற்கு அளவாவது.
அடர்த்தல் - அழித்தல்.
கொடியோரை
ஒறுத்தல்-துஷ்டரைத்
தண்டித்தல். ஓரோ வழி -
ஒருசமயத்தில். 'பகைவரையும்'
என்ற உம்மையால்,
அளவிறந்த கோபம்

தன்னையுங்கொல்லும் என்பது
பெறப்படும். இஃது-சிறந்த
உவமை மகிழ்ச்சியாலுண்டாகுஞ்
சோர்வு.

அன்னது அன்றி-அத்தன்மையதல்லாமல்;

பகைவனையும் ஒருகால்
அழித்தற்கு உதவாமல்.
தன்னையே கோறலின் -
தன்னைமாத்திரமே
அழிக்குமாதலால். அதனினும் -
இறந்தவெகுளியினும்.
அளவுகடவாதவெகுளி

அரசர்க்குவேண்டுவதொன்றாதலால், 'இறந்தவெகுளி'

எண்ணூர். இறந்த என்னும்
பெயரெச்சத்தி லுள்ள
இறந்தலென்னுஞ் செயப்
படுபொருள்குன்றுவினை
ஒருசெயப்படுபொருளை
வேண்டிநின்றதனால்,

'அளவு' என எற்ற சொல் வருவிக்கப்பட்டது; இது - அவாய்நிலை யெனப் படும். வெகுளியின் - ஐந்தாமுருபு, எல்லைப்பொருளது. ஏ - தேற்றம். சிறத் தல் - இங்கே, அளவின் மிகுதல். மகிழ்ச்சியின், இன் - ஏது. உவகை, மகிழ்ச்சி, சோர்வு - தொழிற்பெயர்கள்.

(க)

நாடீ. பொச்சாப்புக்

கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச
நிரப்புக்கொன் றூங்கு.

(இ - ள்.) புகழை -
(ஒருவன்) புகழினை,
பொச்சாப்பு-(அவன்) மறவி,
கொல்லும் - கெடுக்கும்: அறிவினை—,
கெடுக்குமாறுபோல; (எ - று.)

நிச்சம் நிரப்பு—,

கொன்றூங்கு -

நிச்ச நிரப்பு - நாள்தோறும்
இரவான்வருந்தித் தன்வயிறு

நிறைத்தல். அஃது
அறிவுடையான்க ணுண்டாயின்,
அவற்கு இளிவரவாணும்
பாவத்தா னும் எள்ளற்பாட்டினை
வினைத்து, அவன் நன்குமதிப்பினை
அழிக்கும்; அது

போல, மறவியும் புகழுடையான்க ணுண்டாயின், அவற்குத் தற்காவாமையா
னும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை வினைத்து, அவன் நன்கு மதிப்

பினை அழிக்கும் என்பதாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
பொச்சாப்பினது குற்றம்
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) நிச்சயிரப்பு -
நித்தியதானித்திரம். இரவான் -

இரத்தலால். இளிவரவு -
அவமானம். எள்ளற்பாடு -
இகழப்படுந்தன்மை, நிந்தை.
நன்கு மதிப்பு-பெருமை,
கௌரவம். தன்
காவாமை-தன்னைத் தான்
பாதுகாத்துக் கொள்ளாமை. நிச்சம்
- நித்யம் என்ற வடசொல்லின்
சிதைவு; இது, நிச்சல் என்றும்
வழங்கும். நிரப்பு -
எல்லாப்பொருள்களும்
நிரம்பியிருத்தல்; நிரம்பு என்னும்

முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்:
இது-எதிர்மறையிலக்கணையால்,
ஒருபொருளுமில்லாமையாகிய
வறுமையைக் குறிக்கும்;
(ஆக்கரை 'புண்ய ஜனம்'
என்றும், செல்வத்தை
'வெறுக்கை' என்றும்,
அறிவிலானை 'மூடமகன்'
என்றும், பொறுமைப்படுதலை
'அடக்கறுத்தல்' என்றும்,
அசிந்திய

ருக்குறள்

மாகிய உடம்பை 'மெய்' என்றும்,
செவ்வாய்க்கிழமையை
'மங்களவாரம்'என்

றும் கூறுவனவெல்லாம்
இத்தன்மையன.) கொன்றுங்கு -
கொன்றுலாங்கு

அல்லது கொன்றதாங்கு என்பது விகாரப்பட்டதென்க: ஆங்கு-உவமவுருபு. **தொழில்பற்றிவந்த உவமையணி.** வறுமை அறிவைக்கெடுத்தலை, "நீர்மையே யன்றி நிரம்பவெழுந்த தங், கூர்மையு மெல்லா மொருங்கிழப்பர்—கூர்மை யின், முல்லைமலைக்கு மெயிற்றுய் நிரப்பென்னு, மல்லலடையப்பட்டார்" என்ற நாலடியாரினாலும் அறிக. நிச்சநிரப்பு அறிவைக் கொல்லுமென்றது - நித்தியதரித்திரம் ஒருவனுக்கு அறிவுடைமையாலாகும் நன்குமதிப்பினைக் கெடுக்குமென்றவாறு: அறிவிருந்தும் விளக்கமுறுமற்செய்வதால் நிச்சநிரப்பு அறிவைக் கொல்வதாயிற்று. (உ)

நிகழ. **பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்**

நெப்பாலு
லோர்க்குந் துணிவு.

(இ - ள்.) பொச்சாப்பார்க்கு - பொச்சாந்தொழுகுவார்க்கு, புகழ்மை இல்லை - புகழுடைமையில்லை; அது - அவ்வின்மை, (இன்னீதிநூலுடையார் க்கேயன்றி), உலகத்து—, எ பால் நூலோர்க்குமும் - எவ்வகைப்பட்டநூலு டையார்க்கும், துணிவு - ஒப்பமுடிந்தது; (எ - று.)

அரசர்க்கேயன்றி
அறம்முதலியநான்கினும்முயல்வார்யாவர்க்கும்
அவை கைகூடாமையிற் புகழில்லை
யென்பது தோன்ற,

'எப்பாலோர்க்கும் துணிவு'
என்றார்.

(கு-ரை.) அவ்வின்மை -
மறவியுடையார்கட்குப்
புகழில்லையென்பது.
அரசநீதிகூறிவருகிற
சந்தர்ப்பமாதலால்,
'இந்நீதிநூலுடையார்' என்றது -
ராஜநீதிசாஸ்திரங்களெழுதியவர்களை.
அறம்முதலியநான்கு -
அறம்பொருள் இன்பம் வீடு
என்னும் நால்வகைப்

புருஷார்த்தங்கள்.

அவை- அப்புருஷார்த்

தங்கள். புகழ்மை—மை -

உடைமைப்பொருள்காட்டும்விகுதி.

உம்மை - முற்

றுப்பொருளது.

தணிவு- ஆட்சேபமில்லாமல்

ஒரேவிதமாகநிச்சயிக்கப்பட்ட

விஷயம்; தொழிலாகுபெயர்.

'தணிபு' என்றும் பாடம்.

(க)

நிகழ். அச்ச

முடையார்க் கரணில்லை

யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு
நன்கு.

(இ - ள்.) அச்சம்
உடையார்க்கு அரண் இல்லை -
(காடு மலை முதலிய)
அரண்களுள்ளே நிற்பினும்
(மனத்தின்கண்)
அச்சமுடையார்க்கு (அவற்றுற்)
பயனில்லை; ஆங்கு - அதுபோல,
பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு
இல்லை -

(செல்வமெல்லாம்
உடையராயினும் மனத்தின்கண்)
மறவியையுடையார்க்கு
அவற்றூற் பயனில்லை; (எ - று.)
நன்மைக்கு ஏதுவாகலின்,
'நன்கு' என்றூர்.
அச்சமுடையார் நின்ற
அரண் அழியுமாறுபோல,
மறவியுடையாருடைய
செல்வங்களும் அழியும்
என்பதாயிற்று.
(கு - ரை.) மூதலிய
என்றதனால், கடல் மதில் நிலம்

படை என்ற

இவைகளைக் கொள்க. அரண் -

பாதுகாப்பு. அவற்றால் -

அவ்வரண்களால்.

நச - ஆம்

அதிகாரம்—பொச்சாவாமை

க்குக்

பின் உள்ள 'அவற்றால்' என்பதற்கு-அச்செல்வங்களால் என்று பொருள். நன்கு-நன்மையை விளைப்பதான செல்வத்துக்குக் காரியவாகுபெயர். உவமையணி. "வன்சார்புடையரெனினும் வலிபெய்து, தஞ்சார்பிலாதாரைத் தேருன்றலாருமோ-மஞ்சுசூழ் சோலை மலைநாட யார்க்காணும், அஞ்சுவார்க் கில்லை யரண்" என்பது, பழமொழி. (ச)

நடு.

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

(இ-ள்.) (தன்னுற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை), உற முன் காவாது (அவை) வருதற்குமுன்னே (அறிந்து) காவாது, இழுக்கியான் - மறந்திருக் கான்,—பின் ஊறு - பின் வந்துஉற்றகாலத்து, (காக்கலாகாமையின்), தன் பிழை - அப்*பிழையினை நினைந்து, இரங்கிவிடும்—; (எ - று.)

காக்கப்படுந்
துன்பங்களாவன -
சோர்வுபார்த்துப்
பகைவர்செய்வன. 'ஊன்றின்கண்'
என்புழி உருபும் சாரியையும்
உடன்தொக்கன. உற்றகாலத்துக்
காக்கலாகாமையின்,
'இரங்கிவிடும்' என்றார்.

இவைமூன்றுபாட்டானும், பொச்சாப்புடையார்க்கு

வரும் ஏதம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) காத்தல்-இங்கே, தடுத்தல்; "செல்லிடத்துக் காப்பான்" என்ற குறளிற் போல.

உற்றகாலத்து-துன்பங்கள் சேர்ந்தகாலத்தில்.

காக்க

லாகாமையின்-தடுக்கமுடியாமையால்.

அப்பிழைப்பினை - வருமுன் காண் அறிந்து

காவாதிருந்ததாகிய துன்குற்றத்தை.

இரங்கிவிடும்-நிச்சயமாக அது காபப்படுவான்; 'விடு'என்னுந் துணைவினை, துணிவுப்பொருளை

விளக்கிற்று. சோர்வு - மயக்கம். ஊறு என்றதன் ஈற்றில், தொக்க உருபு - 'கண்': தொக்க சாரியை - 'இன்'. ஏதம்-துன்பம். 'முன்', 'பின்' என்னும் இடைச்சொற்கள், இங்கே காலங்குறித்தன. 'பிழை' என்பதை பிழைக்கு என விரிக்க:

பிழைக்குஎன்பதன்பொருள் - பிழையினைநினைந்து என்பது. உறுத லென்னும் பொருளை யுணர்த்துகிற 'ஊறு' என்ற

முதனிலை

திரிந்ததொழிற்பெயர்-உறுங்காலத்தை

யுணர்த்தியதனால்,

தொழிலாகுபெய ராம்.

வருமுன்காப்பவனுயிராமல்

வந்தபின் காப்பவனுயிருப்பவன்

வருத்த முற்றுக் கழிவிரக்கமடைவ

னென்பது கருத்து.

(ந)

நாகூ. இழுக்காமை

யார்மாட்டு மென்றும்

வழுக்காமை

வாயி னஃதொப்ப

திவ்.

(இ - ள்.) (அரசர்க்கு), இழுக்காமை - மறவாமைக்குணம், யார்மாட்டு

உம் - யாவர்மாட்டும்,

என்றுஉம்-எக்காலத்தும்,

வழுக்காமை வாயின் - ஒழி

வின்றி வாய்க்குமாயின், அஃது ஒப்பது இல் - அதனை யொக்கும் நன்மை

பிறிதில்லை; (எ-று.)

வினைசெய்வார் தங்கருத்தார் என்னும் தம்பாலார்கண்ணும் ஒப்ப

வேண்டு

தலின் 'யார்மாட்டும்' ... ன்றும்,

தாம் பெருகியதொன்றும்

சுருங்கியதொன்றும்

ஒப்ப வேண்டுதலின் 'என்றும்'

என்றும்,

எல்லாக்காரியங்களிலும் ஒப்ப

பி - மி: * பிறழ்பினை.

வேண்டுதலின் 'வழுக்காமை'
என்றுங் கூறினர்.
'வாயின்' என்பது - முகனிலைத்
தொழிற்பெயராகி வந்த
வினையெச்சம்; வாய்த்தல் -
நேர்படுதல்.

(கு - ரை.) யாவர்மாட்டும்
- எவ்வார்விஷயத்திலும்.
அதனை - அந்த
மறவாமைக்குணத்தை.
தம்பாலார்கண் ணும் -
தம்மைச்சேர்ந்தவரிடத்திலும்;

உம்மை-பணைவரிடத்து
மாத்திரமேயன்றி என்ற
கருத்தைத் தெரிவிக்கும். ஒப்ப
வேண்டுதலின் -
ஒருதன்மையாகவே
வேண்டியிருத்தலால். பெருகிய
ஞான்றும் - (செல்வம்
முதலியவற்றால்)
அபிவிருத்தியடைந்தபொழுதும்.
சுருங்கிய ஞான்றும் -
(அவற்றால்)
குறைவடைந்தபொழுதும்.
'வாயின்' என்பதற்கு எழுதியுள்ள

இலக்கணம், இக்காலவழக்கிற்கு
ஏலாது; 'வாய்ப் பின்' என்றுவது,
'வாய்க்கின்' என்றுவது
யாதாயினும் ஓரெழுத்தை விகுதி
ஊர்ந்து வாராமையின்,
இங்ஙனம் கொள்ளப்பட்டது
போலும்: இனி,
'வினைப்பகுதியெல்லாந்
தொழிற்பெயர்ப் பொருள்பட்டு
நிற்றலால், முதனி
லைத்தொழிற்பெயரடியாக
என்றார்' என்பாரு முளர்.
இழுக்காமை-தொழிற் பெயர்,

வழுக்காமை-வினையெச்சம்.
ஒப்பது-வினையாலணையும்பெயர்.
'அது வொப்பது' என்று
பாடமோதுவாருமுளர்.
(சு)

நிகழ. அரியவென் றுகாது
வில்லிபொச் சாவாக்
கருவியாற்
போற்றிச் செயின்.

(இ-ள்.) அரிய என்று -
(இவை செய்தற்கு)

அரியனவென்று சொல்லப்பட்டு, ஆகாத - (ஒருவற்கு) முடியாத காரியங்கள், இல்லை—: பொச் சாவா கருவியான் - மறவாத மனத்தானே, போற்றி - எண்ணி, செயின் - செய்யப்பெறின்; (எ - று.)

'பொச்சாவாத' என்பதன் இறுதிநிலை, விகாரத்தால் தொக்கது. அந்தக்

கரணமாகலின், 'கருவி' என்றார். இடைவிடாதநினைவும் தப்பாதசூழ்ச்சியும் உடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின்முடியுமென்பதாம்.

இவையிரண்டுபோட்டானும், பொச்சாவாமையது சிறப்புக்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

இறந்தில-இங்கே,

தகாளழுத்துப்பேற்றை

கூடிய அகாவிகுதி. அந்தக்காணம்

- அகக்கருவி. தப்பாத - தவறாத.

சூழ்ச்சி - உபாயம், ஆலோசனை.

அரிய; ஆகாத - 'அன்' சாரியை

பெறாத பலவின்பாற் பெயர்கள்.

'என்று' -

செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில்

வந்த செய்வினை. 'செயின்'

என்றது, செய்தலின் அருமை

விளக்கும். தொல்காப்பியத்துச்
சொல்லதிகாரத்து வினையியலில்
"நிலனும்பொருளும்" என்ற
சூத்திரத்தின் உரையில்,
"'நின்மூகங்காணுமருந்தினென்"
என்புழி, காட்சியை மருந்
தென்ற லதனின்,
'காணுமருந்து' என்பது -
வினைப்பெயர்கொண்டு காம்;
"பொச்சாவாக்கருவியாற்
போற்றிச்செயின்" என்புழி
பொச்சாவாக் கருவி என்பதும்

அது' எனச் சேனாவரையரும்,

"பொச்சாவாக்கருவியாற்

போற்றிச்செயின்"என்பது கருவிக்கண் அடங்கும்' என நச்சினார்க்கினியரும் உரைத்தவாற்றை நோக்குமிடத்து, 'பொச்சாவாக்கருவி' என்பதற்கு-பொச்சாவாமையாகியகருவி என்று பொருள்கொண்டனர் அவ்வாசிரியர்களென்பது பெறப்படும்.

(எ)

ருச - ஆம்

அதிகாரம்—பொச்சாவாண்மை

கங்க

குறள். புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(இ - ள்.) புகழ்ந்தவைவ - (நீதிநூலுடையார் இவை அரசர்க்குரியன

ன்று) உயர்த்துக்கூறிய
செயல்களை, போற்றி
செயல்வேண்டும் - கடைப்
பிடித்துச் செய்க: செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு - (அங்ஙனஞ்)
செய்யாது மறந் தவர்க்கு,
எழுமையும்-எழுமையினும்,
இல்-(நன்மை) இல்லை,
(ஆகுமான்).

அச்செயல்களாவன-மூவகையாற்றலும்,
நால்வகையுபாயமும்,ஐவகைத்

தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள். சாதிதருமமாகிய
இவற்றின் வழீஇயோர்க்கு உள்ளது நிரயத்துன்பமே யாகலின், 'எழுமை
யும் இல்' என்றார். எழுமை - ஆகுபெயர்.

இதனால், பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.)

கடைப்பிடித்து-மறவாமல்

உறுதியாகப்பிடித்து. எழுமை -
ழுபிறப்பு; ஒருவன்
ஒருபிறப்பிற்செய்த கருமத்தின்
பயன் எழுபிறப்பு மளையிலும்
அவனுயிரைத் தொடர்தல்
கூடும் என்பது, ஒருசார்நூல்
நுணிபு; கீழ் "எழுமை

யெழுபிறப்பு முள்ளுவர்'' என்ற
குறளில் 'எழுமை
யென்றது-வினைப்பயன்
தொடருமெழுபிறப்பினை;
அது, வினையாபதியுட் கண்டது'
என்றும், ''ஒருமையு ளாமைபோ
லெந்தடக் கலாற்றின், எழுமையு
மேமாப் புடைத்து'' என்ற
குறளில் 'ஒருமைக்கண் செய்த
வினையின் பயன்
எழுமையுந்தொடருமென்பது
இதனுன் அறிக' என்றும்,

"ஒருமைமக்கண் நான்கற்ற கல்வி
யொருவற்கு, எழுமையு மேமாப்
புடைத்து" என்ற குறளில்
'விளைக்கள்போல உயிரின்கட்
கிடந்து அது புக்குழிப் புகு
மாகலின்,
எழுமையுமேமாப்புடைத்து'
என்றார்; எழுமை மேலே
கூறப்பட்டது' என்றும்
கூறிப்போந்தார் பரிமேலழகர்.
ஞானம் ஆற்றல் - அறிவு
ஆண்மை பெருமை என்னும்

மூன்று வகைப்பட்ட சக்திகள்;
சூத்திரம்-ஆங்கு குறளி னுரையிற்
கூறினார். நால்வகை உபாயம் -
கொடுத்தல்,
இன்சொற்சொல்லல், வேறு
படுத்தல், ஒறுத்தல் என்பன ;
இவற்றை வடநூலார் தான ஸாம
பேத தண்டம் என்பர்; சூத்திரம்-ஆங்
குறளி னுரையிற்
கூறியதுஉணர்க.
ஐவகைத்தொழில் -
நிறியமூயற்சியினவும்,

செய்தாற்பயனுள்ளனவும்,
பயன்பெரிதாயினவும்,
பயனில்லாயமில்லாதனவும்,
பின்புநன்பம்விளைப்பனவும் என
இவை; சுருக்கம் ஆங் குறளி
னுரைகொண்டு அறிக.
தொல்காப்பியத்துப்பொருளதிகாரத்தில்
'ஐவகைமரபி னரசர் பக்கமும்''
என்றதனாற் குறிக்கப்பட்ட
தூதல், வேட்டல், ஈதல், காத்தல்,
கண்டனஞ்செய்தல் என்ற
ஐந்துதொழில்களைக் கொண்

—ாருமுளர். இனி, ஐவகைத்
தொழில் - மேல்
'வினைசெயல்வகை' என்னும்
சூ-ஆம் அதிகாரத்தில் "பொருள்
கருவி காலம் வினை யிடமேனை
டைந்தும், இருடூவெண்ணினிச்
செயல்" என்னுஞ் குறளிற் கூறும்
பொருள் படை காலம் வினை
இடம் என்னும் ஐந்தையும்
தனித்தனி எண்ணிச்செய்யுஞ்
செய்கைகள் என்று உரைத்தலும்
சிறவாது. அறுவகைக்குணம் -

நட்பாக்கல், பகை யாக்கல்,
மேற்செல்லுதல், இருத்தல்,
பிரிக்தல், கூட்டல் என்பன;

சமரு - க்கூடச்

திருக்குறள்

ஆங்குறளினுரையிற் கூறினர்.
வழீஇயோர்க்கு - தவறியவர்க்கு.
ந்ரயம-நகம். எழுமை -
எழுபிறப்பை யுணர்த்தியதனால்,
எண்ணலளவை யாகு பெயர்.

இங்கே 'எழுமை' என்றது -
எழின்தன்மையைக் குறியாமல்
எழுண்ணும் எண்ணேயே
குறித்ததனால், இதிலுள்ள
'மை'விகுதி - தன்மைப்
பொருள்விகுதியன் றென்றும்,
தனக்கெனவேறுபொருளுணர்த்தாத
பகுதிப்பொருள்விகுதியா
மென்றும் அறிக.
செயல்வேண்டும் என்பதை ஒரு
சொல்லாகக் கொண்டு, செய்க
வென்று உரைத்தார்;
"ஓதல்வேண்டும்" என்னுங்

குறளினுரையில் 'ஓதல்வேண்டும்
என்பது-ஒருசொல் நீர்மைத்து'
என இலக்கணங் கூறுமாறு
காண்க. இதற்கு, அரசன் -
தோன்றுஎழுவாய். இனி, ஓதல்
வேண்டும் என
இருசொல்லாக்கொண்டு, ஓதல்
இன்றி யமையாதென எழுவாயும்
பயனிலையுமாக உரைப்பினும்
அமையும். இவ் வுரைக்கு,
'வேண்டும்' என்பது -
ஒருவகைவியங்கோளாம்.
எழுமையும்—

உம்மை-முற்றுப்பொருளது. 'இவ்'
என்னும் பயனிலைக்கு எற்ப,
'நன்மை' என்னும் எழுவாய்
வருவிக்கப்பட்டது.

"உற்றிடுமொற்றன் மூன்று
மூபாயங்க ணொன்று நன்மை,
பற்றியதொழில்களைந்தும்
பண்புறுகுணங்களாறும்,
மற்றையவினைத்துங்கேடாம்
வளர்பிறப்பேழன் கூறும்,
பற்றியநன்மையின் மும் பாழ்த்த
பொச்சாப்புச்சாரின்" என்றது
இங்குக் காணத்தக்கது. (அ)

நிகழ. இகழ்ச்சியிற்
கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்த
மகிழ்ச்சியின்
மைந்துறும் போழ்து.

(இ - ள்.) (அச்சர்),—தம்
மகிழ்ச்சியில் - தம்
மகிழ்ச்சிக்கண், தாம் மைந்து உறும்
போழ்து - தாம் வலியுறும்பொழுது,
இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை -
(முற்காலத்து அதனின் ஆய)
சோர்வாற் கெட்டவர்களை,
உள்ளுக - நினைக்க.

காரணங்களோடு

அவர்க்குஉளதாய உரிமையை
மகிழ்ச்சிமேலேற்றி 'தம்
மகிழ்ச்சியில்'என்றும்,
இகழ்ச்சியும் கேடும்
உடன்தோன்று மாகலின்
'மகிழ்ச்சியின்
மைந்துறும்போழ்து' என்றுங்
கூறினர். கெட்டாரை உள்ளவே,
காமும் அவ்வாறே கெடுது
மென்று அதன்கண் மைந்துரு
ரென்பது, கருத்து. 'எண்ணுக'
என்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

(சூ - ரை.) தம்
மகிச்சிக்கண் தாம்
வலிஉறும்பொழுது-தமது
செல்வம் முதலியவற்று லாகிய
உவகைக்களிப்பில் தாம்
மிக்குநிற்குங்காலத்திலே. அதனின்
ஆய சோர்வால்-அம்மகிழ்ச்சியா
லுண்டாகிய மறதியால். கார
ணங்களோடு - (மகிழ்ச்சிக்குக்)
காரணமான செல்வம் இன்பம்
வீரம் என்ற இவற்றோடு.

மகிழ்ச்சியென்பது-உபசாரவழக்கு. அவர்க்கு-அரசர்க்கு. உரிமை-
உரியசம்பந்தம். மகிழ்ச்சியில்

மிக்குநிற்கும்போது, இகழ்ச்சியும்
தோடும் உடன் தோன்று மென்க.
உள்ளமே-நினைக்கமே.
கெடுதும்-கெடுமோம். அதன்கண்
மைந்து உரூர்-மகிழ்ச்சியில்
வலியுற்றுநில்லார். 'என்னுயிர்'
என்ற பாடத்துக்
கும்-நினைக்கவென்றே பொருள்;
அந்தப்பாடம்,
மோனைத்தொடைக்குச்சிறக் கும்.
இகழ்ச்சியின்—இன்-ஐந்தனுருபு,
எது.
மகிழ்ச்சியில்—இல்-ஏழனுருபு.

மைந்து - வலிமை.

இகழ்ச்சியிற்கெட்டார் -

இராணியன், சூரபதுமன், இரா

ஐந - ஆம்

அதிகாரம்—செங்கோன்மை

கூடு

வணன், துரியோதனன்,

சுச்சந்தன் முதலியோர்.

"இகழ்ச்சியிற் கெடுவார் கள

யெண்ணுக, மகிழ்ச்சியுண்மதி

மைந்துறும்போ தெனப்,

புகழ்ச்சி நூலுட் புகன்றனர்

பூவினுள், திகழ்ச்சிசெல் பொன்
மணிமுடி மன்னனே" என்பர்
சூளாமணியிலும்.

(க)

நூசு. உள்ளிய தெய்த
லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(இ - ள்.) (அரசனுக்கு),
உள்ளியது எய்தல் - (தான்
எய்த) நினைத்த பொருளை
(அந்நினைத்தபெற்றியே)
எய்துதல், எளிது மன்-எளிதாம்;

மற்று உம் தான் உள்ளியது உள்ள
பெறின் - பின்னும் அதனையே
நினைக்கக்கூடு மாயின்; (எ - று.)

அது கூடாதென்பது

ஒழிந்துநின்றமையின், மன் -
ஒழியினைசக்கண் வந்தது.
அதனையே நினைத்தலாவது -
மறவியின்றி அதன்கண்ணே
முயறல்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
பொச்சாவாமைக்கு உபாயம்

கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.) எய்த -

அடைய. நினைத்தபெற்றியே -

எண்ணியபடியே. இதுகூடாது

என்பது -

அங்ஙனம்ஒருபொருளையே

மறதியின்றி இடை விடாது

ஞாபகத்திற்கொண்டுமுயலுத

லரிது என்பது.

ஒழியிசை-சொல்லப் படாமல்

ஒழிந்துநின்ற பொருளைக்

குறித்தல். மன் என்னும்

இடைச்சொல்
ஒழியிசைப்பொருளதாதலே,
"கழியே ஆக்கம் ஒழியிசைக்
கிளவியென், றம் மூன்றென்ப
மன்னைச்சொல்லே" என்ற
தொல்காப்பியத்தால் அறிக.
அதன் கண்ணை முயறல் -
எய்தநினைத்த
அப்பொருள்விஷயத்திலேயே
முயற்சி செய்தல். உள்ளியது -
வினையாலணையும் பெயர்.

நூறாம்
அதிகாரம்—செங்கோன்மை.

அஃதாவது -
அரசனற்செய்யப்படும்
முறையினது தன்மை; அம்முறை
ஒருபாற்கோடாது செவ்வியகோல்
போறலின், செங்கோ
லெனப்பட்டது; வடநூலாரும்
'தண்டம்' என்றார். அது
சோர்வில்லாத
அரசனற்செயற்பால தாகலின்,

இது, பொச்சாவாமையின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.) முறை - நீதி.
ஒருபால் கோடாமை -
இராசநீதிக்கு ஒரு தலையிற்
பக்கபாதங்கொள்ளாமையும்,
கோலுக்கு ஒருபக்கத்திற்
கோணியிராமையும் ஆம்.
செவ்வியகோல்போறலின் -
நேர்மையுடைய கோலையொத்த
லால். செங்கோல் -
உவமவாகுபெயர்; மை -

தன்மைப்பொருள்காட்டும் விகுதி.
செங்கோலுக்கு
எதிர்மொழி-கொடுங்கோல்;
ஒருபக்கத்திற் கோணுத லுடைய
கோல்போல ஒருபக்கத்திற்
பக்ஷபாதமுடைய அரசாட்சி.
தண்டம்- கோலின்பெயர்,
அரசாட்சிக்கு வந்தது.

நூக. ஓர்ந்துகண்
ணோடா திறைபுரிந்து
யார்மாட்டுந் தேர்ந்துசெய்
வஃதே முறை.

(இ - ள்.) (தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால்), ஓர்ந்து - (அக்குற்றத்தை) நாடி, யார்மாட்டும்-யாவர்மாட்டும், கண்ணோடாது—, இறை புரிந்து-

நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி, தேர்ந்து - (அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து, செய்வஃதவ - அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே, முறை - முறையாம்; (எ-று.)

நடுவுநிற்றல்

இறைக்குஇயல்பாகவின் அதனை 'இறை' என்றும், உயிரி னுஞ்சிறந்தார்கண் ணும் என்பார் 'யார்மாட்டும்' என்றும் கூறினர். இறைமை இறை எனவும், செய்வது - செய்வஃது எனவும் நின்றன.

இதனுள்,

செங்கோன்மையது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) நாடி -

ஆராய்ந்தறிந்து. கண்ணோட்டாது
- சாக்ஷிணியப்படாமல். இதற்
'குற்றங்கடிதல்' என்ற
அதிகாரத்தில் "மாணா,
வுணைகையு மேத மிறைக்கு"
என்றவிடத்தில்,
'அளவிறந்தஉவகையாவது -
கழிகண்ணோட்டம்' என்றதனால்,
இராசநீதி செலுத்துகையில்,
சாக்ஷிணியப்படுதல் குற்றமெனக்
கூறப்பட்டது. நடுவுநிலைமை -
பக்ஷபாதமில்லாத தன்மை;

மத்யஸ்த முயிருத்தல். தண்டம் - தண்டனை.

நூலோர்-சாஸ்திரங்களில்வல்ல மந்திரிக ளும், புரோஹிதர்களும். அவ்வளவிற்ற்ரு க - நூலோர் சொன்ன அளவினை யுடையதாக. அதனை - கடுவுஞ்சிற்றலை. இறை - அரசன்; இச்சொல் - இங்கே அவன் தன்மையைக் குறித்தலால், இதனை 'இறைமை' என்பதன் விகார மாகக்கொண்டார். இறை -

தொகுத்தல்விகாரமும்,
செய்வஃ்து - விரித்தல்
விகாரமுமாம். இனி, அரசனுக்கு
உரிய குணமாகிய
நடுவுநிலைமையை 'இறை' என்ற
குணிப்பெயரால் இங்கே
கூறியது, பண்பு பண்பியாகக்
கூறப்பட்ட உபசாரவழக்கு
எனினுமாம்.
கண்ணேணாடாது—கண்ணேணாடு -
படாது. 'கண்
ணேட்டமாவது-கண்ணோடு

பயின்றுரைக்கண்டால்
அவர்கூறியன மறுக்க
மாட்டாமை; இஃது, அவர்மேற்
கண் சென்றவழி நிகழ்வதாகலின்,
அப்பெயர்க்காயிற்று' என மேற்
கண்டோட்டமென்னும்
அதிகாரத்தில் உரைப்பது
காண்க. புரிந்தியார் மாட்டும் -
குற்றியலிகரம். ஏ - பிரிநிலை.

(க)

நூசூ. வாழ்நேக்கி வாழு

முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

(இ - ள்.) உலகு எல்லாம் - உலகத்து உயிரெல்லாம், வான் நோக்கி வாழும் - மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்குமே: (எனினும்), குடி - குடிகள், மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்-அரசன்செங்கோல்உளதாயின் உளவாகா நிற்கும்; (எ - று.)

நோக்கி வாழ்தல் -

இன்றியமையாமை. வானின் ஆய உணவை 'வான்' என்றும், கோலின் ஆய எழுத்தை 'கோல்' என்றுங் கூறினர். அவ்வேமம் இவ்வழி உணவு உளதாயினும் குடிகட்கு அதனாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) இன்றி அமையாமை - இல்லாமற் கூடாமை; அதியவசிய மாகக் கொண்டிருத்தல். வானின் ஆய - மழையினை ஒளதகாதிற.

கோலின் ஆய எமம் -
அரசுமுறைமையா லுளதாகும்
பாதுகாப்பு. உலகத்து உயிர்க
ளெல்லாவற்றிற்கும் மழை
இன்றியமையாதாதலை "வானின்
றுலகம் வழங்கி வருதலால்"
என்று தொடங்கி
"நீரின் றமையாது லகெனினின்
யார்யார்க்கும்,
நடு - ஆம்
அதிகாரம்—செங்கோன்மை
கூட

வானின் றமையா தொழுக்கு"
என்பது இறுதியாகக் கீழ்

'வான்சிறப்பு'

என்னும் அதிகாரத்திற்
பரக்கக்கூறிப்போந்தார்;
"மழையின்றி மாநிலத்
தார்க் கில்லை" என்ற
நான்மணிக்கடிகையையுங்
காண்க. இப்பாட்டுக்கு -

உலகமெல்லாம்
வாழநெஞ்சிவாழ்த்தல்போல,
குடிகள் செங்கோல்நோக்கி

வாழும் என உரைத்தலும்
பொருந்தும்; பின் நிரை-ஆங்
குறளி னுரையில்
'மேல் "வாழேக்கிவாழும்"
என்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற்
கூறியவாறு'
என உரைப்பது காண்க.
"கோழேக்கிவாழுங்
குடியெல்லாந் தாய்முலையின்,
பாழேக்கி வாழுங்
குழவிகள்-வானத், தளிநோக்கி
வாழு முலக முலகின்,
விளிநோக்கி யின்புறூஉங்

கூற்று” என்ற
நான்மணிக்கடிகைச்செய்யுளையும்
காண்க.
மன்னவன்கோல்நோக்கிக்
குடிவாழ்த்தலையும், வானேக்கி
உலகெல்
லாம் வாழ்த்தலையும், சூலசேகரர்,
“கானேக்கா தெத்தியாஞ்
செய்திடினுங்
கார்வேந்தன், கோனேக்கி
வாழுங் குடிபோன்
றிருந்தேனே” என்றும்,
“எத்தனையும் வான்மறந்த

காலத்தும் பைங்கூழ்கள்,
மைத்தெழுந்த மாமு
கிலே பார்த்திருக்கும்" என்றும்
உவமையாக
எடுத்துக்கூறியுள்ளார். வான்
"என்னும் ஆகாயத்தின்பெயர் -
அங்கு உள்ள மேகத்துக்கு
இடவாகுபெயரும்,
பின்பு அதுபெய்யும் மழைக்குக்
காரணவாகுபெயருமாய்
இருமடியாகுபெய
ராம். நிலத்தையும் உயிர்களையும்
ஒழுக்கத்தையும்

உணர்த்திநிற்கும் பல
பொருளொருசொல்லாகிய
'உலகு' என்பது - இங்கு
'வாழும்' என்றதனால்,
மண்ணுலகத்துவாழும்
சீவான்மாக்களை யுணர்த்திற்று.
'உலகு'என்பது -
பால்பகாவஃறிணைப்பெய
ராதலின், 'எல்லாம்' என்னும்
பன்மைச்சொல்
லோடு தொடர்ந்தது..

நிகழ. அந்தணர்
நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது
மன்னவன் கோல்.

(இ - ள்.) அந்தணர் நூற்குமும் - அந்தணர்க்கு உரித்தாய வேதத்திற்கும், அறத்திற்குமும்-(அதனைற் சொல்லப்பட்ட) அறத்திற்கும், ஆதி ஆய் - காரணமாய், நின்றது - நிலைபெற்றது, மன்னவன் கோல்-அரசனைற் செலுத்

தப்படுகின்ற செங்கோல்; (எ - று.)

அரசர் வணிகர் என்னும் ஏனையோர்க்கும் உரித்தாயினும், தலைமைபற்றி

அந்தணர் நூல்' என்றார்.

மாதவர்நோன்பு மடவார்கற்பும், காவலன் *காவ லன்றித் தங்காவலான் ஆகலின், ஈண்டு 'அறம்' என்றது;

அவையொழிந்த வற்றை.

வேதமும் அறனும் அநாதியாயினும்

செங்கோல் இவ்வழி நடவா
ஆகலின், அதனை அவற்றிற்கு
ஆதி என்றும், அப்பெற்றியே
தனக்கு ஆதியாவது: பிறிதில்லை
யென்பார் 'நின்றது' என்றும்
கூறினர்.

இவையிரண்டுபோட்டாலும்,
செங்கோலது சிறப்புந்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அந்தணர் -
பிராமணர்; அழகிய தன்மையை
யுடையவரென்று
காரணப்பொருள்படும்.

அம்-அழகு; கண்-கண்மை
யென்னும் பண் புப்பெயரின்
அடி: கண்மை-குளிர்ச்சி; இங்கே,
அருள். இச்சொல்-அருளை

பி-ம்: * காவலன்றித் தங்காவாகலின், காவலிற்றங்காவாகலின்,

கந்தபு

ராணத்

துறள்

யுடைய டலர்க்கும் பெயராக
வழங்கத்தக்கதாயினும்,
பிராமணர்கட்டீ யுரிய தாக

வழங்குதலால், கட

னவிடுகுறிப்பிடப்பட்டது.

இப்பெயர்க்கு 'அந்தத்தை

யுணர்வுவார் அந்தணர்: என்றது,

வேதாந்தத்தையே

பொருளென்று மேற்

கொண்டு பார்ப்பார் என்றவாறு'

என்று காரணங்கூறுவர்

நச்சினார்க்கினியர்.

வேதத்தை ஓதுதல் ஓதுவித்தல்

என்னும் இருதொழிற்கும்

உரியவர் அந்த

ணரே யாதலால், வேதம்

'அந்தணர் நூல்' எனப்பட்டது.

அந்தணர் வேதியர்

ரென்றும், மறையோர் ரென்றும்,

கான்மறையாளரென்றும்

வழங்கப்படுகலுண்

காண்க. உரித்து - உரியது.

ஏனையோர்-மற்றையோர்.

தலைமை-முதன்மை;

இங்கே, ஒதுதற்கும்

ஓதுவித்தற்கும்

அதிகாரமுடைமை.

சுதந்திரியருமின்மை

யரும் ஓதுதற்கு மாத்திரமும்,
சூத்திரர்
பொருள்கேட்டற்குமாத்திரமும்
அதி காரிகளென்பது
நூற்கொள்கை. "மாதவர்
நோன்பு...காவல்" என்ற
தொடர் மணிமேகலை உரை-ஆசிரியர்
காலத்தில் வருகின்றது:
மாதவர்நோன்பும்
மடவார்கற்பும் காவலன்
காவலன்றித் தங்காவலாளரெவரென்
- பெருந்தவ

முடையராய முனிவரது
விரதாநுட்டானமும்,
மடமைக்குணமுடையராய
மகளிரது கற்புநிலைமையும்
என்னுமிரண்டும் அரசன்
பாதுகாவலினால் அல்
லாமல் தம்மனக்காவலினா
லாகையால்: "சிறைகாக்குங்காப்பு
எவன்செய்யும்
மகளிர், சிறைகாக்குங் காப்பே
தலை" என்றதனால், மகளிர்
கற்புக்கு அவர்
மனநிலையேயன்றிப்

பிறகாவல்கள் தலைமையாகாமை
கூறப்பட்டது; தவத்
திற்கும் இங்ஙனமே காண்க.
முனிவரொழுக்கமும், மகளிர்
கற்பும் உண்டா
கற்குக் காரணம்
அவரவர்மனநிலையே யாதலின்,
அவை அரசனுளுணர்கையால்
உண்டாகமாட்டா என்க;
என்றலும், அவை நிலைபெறுதற்கு
உதவியாகமாத்
திரம் அரசனுளுணர்க

நிற்பதலால் "அருந்திறலரசர்
முறைசெயினல்லது,
பெரும்பெயர்ப்பெண்டிர்க்குக்
கற்புச்சிறவாது", "தவறும்
அரசிலாரில்
வழியில்லை"
என்பனவுமுதலாயின வந்துள்ளன
என்க. அனை யொழிந்த
வற்றை - மூனிவர்கோன்பும்
மகளிர்கற்பும் தவிர மற்ற
அறங்களை. அநாதி-
மிகப்பழமையானது;

தொன்றுதொட்டு உள்ளது.

கடவா - பயிலவுழங்கா.

அப்பெற்றியே-வேதத்தையும்

வேதத்தாற் கூறப்படுகின்ற

அறத்தையும்

கடத்துதலாகிய அத்தன்மையே,

கனக்குஷ்நியாவது-அரசன்

செங்கோலுக்

குக் காரணமாவது:

பிறிதுஇல்லை-வேறொருவகையாலில்லை.

வேதத்தையும்

வேதத்தான் கூறப்பட்ட

அறத்தையும் நடைபெறச்செய்வது

குறித்துச் செங்

கோலை அவற்றிற்குக்

காரணமென்றுரைத்தனர்.

(கூ)

நிருபம். குடிதழீஇக்

கோலோச்சு மாநில மன்னன்

அடிதழீஇ நிற்கு

முலகு.

(இ - ள்.) குடி-(தன்)குடிகளையும், தழீஇ-அணைத்து, கோல் ஓச்சும் - செங்கோலையுஞ் செலுத்தும், மா நிலம் மன்னன் - பெருநிலவேந்தன், அடி-அடியை, தழீஇ-பொருந்தி, நிற்கும்-விடார்; உலகு-உலகத்தார்; (எ - று.) அணைத்தல் - இன்சொற் சொல்லுதலும், தளர்ந்தழி வேண்டுவன

தொகுத்தலும் முதலாயின.

இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற்

செய்வான் நிலை நிலை - ஆம் அதிகாரம்—செங்கோன்மை

முழுதும்ஆளும் மாசுவின் அவனை 'மாநிலமன்னன்' என்றும், அவன்மாட்டு யாவரும் நீங்கா அன்பினராவர் ஆகவின், 'அடிதழீஇ நிற்கு முலகு' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) குடிகள் - நாட்டுச்சனங்கள். அணைத்து -

அன்போடு ஆத ரித்து.

பெருநிலவேந்தன்

அடியை-பெரியஇராச்சியத்து

அரசனது பாதங் களை.

தளர்ந்தஉழி-தளர்ச்சியடைந்தவிடத்து.

முதலாயின என்றதனால் கள் வர்

முதலியோரால்

தீங்குண்டாகாதவாறு காத்தலைக்

கொள்க. நிலம்-பூமிலோ கம். தழீஇ

- தழுவி:

சொல்லிசையளபெடை.

(ஈ)

நகரு. இயல்புளிக்
கோலோச்சு மன்னவ னுட்ட
பெயலும் விளையுளுந்
தொகக்கு.
(இ - ள்.)
டெயல்உம்-பருவமழையும்,
விளையுள்உம்-குன்றாத விளைவும்,
—தொகக்கு - ஒருங்குகூடி,
இயல்புஉளி - (நூல்கள்
சொல்லிய) இயல்பால், கோல் -
செங்கோலை, ஓச்சும் -
செலுத்தும்,

மன்னவன் - அரசனது, நாட்டு-
நாட்டின் கண்ணவாம்; (எ-று.)

'உளி' என்பது -
மூன்றாவதன் பொருள்
பிரிவித்தார் இடைச்சொல். வாணும்
நிலனும் சேரத் தொழிற்பட்டு
வளஞ்சுரக்குமென்பதாம்.

(கு - ரை.) பருவமழை -
காலந்தவறாமற் பெய்கிற மழை.
குன்றுக - குறையாத.
நாட்டின்கண்ணன -
நாட்டிலுள்ளன. மூன்றாவதன் -

மூன்றும் வேற்றுமையின். வான்
தொழிற்படுதல் - மழைபெய்தல்.
நிலம் தொழிற் படுதல் - விளைதல்.
'இயல்புளி' என்பதில், உளி
என்பது - கருவிப்பொருளில்வந்த
மூன்றும்வேற்றுமைச்
சொல்லுருபின்பாற்படும்;
'கொண்டு, பொருட்டு, உடைய,
உளி, மாறு, ஒடு, ஓடு, கண்
முதலியனவும் உவமவுருபுகளும்

சொல்லே உருபுஆனற்போலஎன்க' என்ற இலக்கணக்கொத்தினையைக் காண்க. வான்தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரத்தல் - மேகம் பெய்யவேண்டிய-

காலத்தில் கவறுது

மழைபெய்தல். நிலம்
தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரத்தல் -
வயல்கள் வினையவேண்டிய
காலத்தில் நன்கு வினைதல்.
நாட்ட - பலவின் பாற்
குறிப்புமுற்று. பெயல் - பெய்தல்,
வினையுள் - வினைதல்.

(நி)

நிசசு. வேலன்று
வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா
தெனின்.

(இ - ள்.) மன்னவன் - மன்னவனுக்கு, வென்றி தருவது - (போரின் கண்) வென்றியைக் கொடுப்பது, வேல் அன்று - (அவன் எறியும்) வேலன்று: கோல் —; அதுவும் - அஃதும், (அப்பெற்றித்தாவது), கோடாது எனின் - (தான்) கோடாதாயின்; (எ - று.)

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பது என்பார், 'வேலன்று' என்

ரூர்; "மாண்ட, அறநெறி முதற்றே
'கோடான்' என்பது பாடமாயின்,
அரசின்கொற்றம்" என்றூர் பிறரும்.
கருவியின்தொழில் வினைமுதல்மேல்
நின்றதாக உரைக்க.

திருக்
குறள்

(கு - ரை.) கோல் – செங்கோல். அஃதும் அப்பெற்றித்து ஆவது - அச்செங்கோலும் அத்தன்மையது [வெற்றிதருந்தன்மையது] ஆவது. கோடாதாயின் - கோணுதிருக்குமாஞல். செவ்விதாயவழியே - நேரானதா யிருந்தபொழுதே. வாய்ப்பது - வெற்றிதருவது. என்பார் - என்று சொல்ல வந்தவர். "மாண்ட, அறநெறி முதற்றே அரசின்கொற்றம்" என்பது - புற நானூறு, ஙடு - ஆம் பாட்டிலுள்ளது; மாட்சிமைப்பட்ட தருமமார்க்கத்

தைப் பிரதானகாரணமாகவுடையது அரசரதுவெற்றி யென்று பொருள்
இம்மேற்கோள், கீழ் 'இறைமாட்சி' என்ற அதிகாரத்தில் "அறனிழுக்கா
தல்லவை நீக்கி" என்ற குறளின் உரையிலும் எடுத்து ஆளப்பட்டுள்ளது.
கருவி - இங்கே, கோல். வினைமுதல் - கருத்தா; இங்கே, மன்னவன்
'வென்றிதருவது' என்பது - மத்திமதீபமாக, முன்னுள்ள 'வேலன்று' என்
றதனோடும், பின் நிற்கும் 'மன்னவன்கோல்' என்பதனோடும் இயையும்.
'அதுவும்' என்பது, 'அதனும்' என விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது, இன்
னிசையளபெடை. (சு

குசெ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

(இ - ன்.) வையகம் எல்லாம் - வையகத்தை யெல்லாம், இறை காக்
கும் - அரசன் காக்கும்; அவனை - அவன்தன்னை, முறை காக்கும் - (அவ
னது) செங்கோலே காக்கும்: முட்டா செயின் - (அதனை*முட்டுவந்துழியும்)
முட்டாமற் செலுத்துவனாயின்; (எ-று.)

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு - மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும், தன்
கைக்குறைத்தான்கண்ணுங் காண்க. 'முட்டாது'என்பதன் இறுதிநிலை விகா
ரத்தால் தொக்கது.

இவை நான்கு பாட்டானும், அதனைச் செலுத்தினென்
கூறப்பட்டது.

எய்தும் பயன்

(கு - ரை.) வையகம் - உலகம். அவன்தன்னை-அவனை. முட்டு வந்துழியும் - தடை நேர்ந்தபோதும். முட்டாமல் - தடைப்படாதபடி. அதனைச் (*)ஒத்துவனுயின் என இயைக்க.

மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும் - நீதிதவறாது தன்புத்திரனைமரண தண்டனைசெய்த மனுநீதிச்சோழனிடத்தும். அவ்வாலாறு வருமாறு :— சோழநாட்டிலே திருவாரூரில் அரசியற்றிய மனுநீதிகண்டசோழனென்னும் அரசனது புத்திரன் [வீதிவிடங்கன்] இளம்பிராயத்தில் ஒருநாள் தேரிலேறி வீதியிற்செல்லுகையில், ஒருபசுக்கன்று துள்ளிவந்து அத்தேர்க்காலினடியில் அகப்பட்டு இறந்தது; அதுகண்ட தாய்ப்பசு மிகவருந்தி; அதனையறிந்த இராசகுமாரனும் மிகவும்மனம்வருந்தினன்; இப்படி கையில், கன்றையிழந்த பசு, அத்துன்பம்பொறுக்கமாட்டாமற் கதறிக்கொண்டு கண்ணீர்பெருக ஓடிச்சென்று அரசனது அரண்மனைவாயிலிற் கட்டியிருந்த ஆரா

* பி - மீ: முட்ட

ஏழாம்

அதிகாரம்—செங்கோன்மை

ச்சக்

ப்சிமணியைத் தன்கொம்பிலல்

அடித்தது; அவ்வொலிகேட்ட
மன்னவன், விரைந்துவந்து,
அங்கிருந்த ஒருமந்திரியால்
நடந்தசெய்தியை அறிந்து,
அந்தப்பசுவின் முகத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்து மனந்தளர்ந்து
'இதற்குப் பரிகாரம் யாது?'
என்று மந்திரிகளைக் கேட்க,
அவர்கள் 'கோவதத்திற்குக்
கருமசாஸ்திரங்களில்
விதிக்கப்பட்ட
பிராயச்சித்தத்தைக்
குமாரனுக்குச் செய்விப்பதே

தருமம்' என்றார். வேந்தன்
'இந்தப்பிராயச்சித்தம், கன்றை
யிழந்து அலறுகிற இப்பசுவின்
துன்பத்திற்கு ஈடாகாது;
இப்பசு தன் கன்றையிழந்து
துயரடைதல் போல, நானும்
என்மகனையிழந்து துயரடை வதே
நீதி'என்றுசொல்லி,
தனதுபுத்திரனை
அங்குவரவழைத்து, ஒரு மந்திரி
யையேநோக்கி 'இந்தப்பிள்ளையை
வீதியிலே கிடத்திக் தேரை

மேல்நடத்தக் கடவாய்' என்று
கட்டளையிட்டான்;
அந்த அமைச்சன்
அவ்வாறுசெய்யத் துணியாமல்
அரசன்கட்டளைக்கு அஞ்சித்
தன்னுயிரை விட்டனன்;
அதனை யறிந்த மனுக்சோழன்
தனது புத்திரனைத் தானே
கொண்டுபோய் வீதியிற்
கிடத்தித் தேரை மேலே
யோட்டினான்; இந்த
நீதிசெய்கையைக்கண்டு

எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்;
தேவர்கள் பூமாரிபொழிந்தனர்;
இவ்வரசனது தருமநெறியையும்
நடுவுநிலைமை
சிறிதுந்தவறுதலுபெருந்தன்மையை
யுங் கண்டு களித்துக் கடவுள்
[சிவபிரான்] பிரதியக்ஷமாய்த்
தரிசனந்தந்து, பசுக்கன்று,
இராஜகுமாரன்,
மந்திரிபுரோவரையும்
பிழைத்துஎழுந்திருக்க
ச்செய்தருளி மறைந்தனர்

என்பதாம். (இதனை
"சாலமறைத்தோம்பிச்
சான்றவர்கைகாப்பக்,
காலுகழிந்ததன்பின்றையும் -
மேலைக், கறைவக்கன்
றார்ந்தானைத் தந்தையுமூர்ந்தான்,
மூவறைமைக்கு மூப்பிளமை யில்"
என்ற பழமொழிப்பாடலாலும்
அறிக. இக்கதை,
பெரியபுராணத்தில் திருஞானசம்
பந்தர் விரிவாகக்
கூறப்பட்டுள்ளது. "வாயிற்

கடைமணி நடுநா நடுங்க, ஆவிற்
கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத்
தான்றன், அருமம்பெறற்
புதல்வனை
யாழியின்மடித்தோன்''என்பது,
சிலப்பதிகாரத்து
வழக்குரைகாதை. இவன்,
மனுமுறைறகண்ட
சோழனென்றும்
வழங்கப்படுவன்.)

கண்ணைக்குறைத்தான்
கண்ணும்-தனதுலகையத்
தானேவெட்டிக்கொண்ட

குலசேகரபாண்டியனிடத்திலும்.

அவ்வாலாறு

வருமாறு:—குலசேகர பாண்டியன்

ஒருநாளிரவில்

மாறுவேடம்பூண்டு நகரசோதனை

வருகையில்,

ஒருபிராமணன்வீட்டில்

அழுகுரலுண்டானதைச்செவியுற்று

அங்குச்சென்று மறைந்துநின்று

உற்றுக் கேட்கலாயினான்;

அப்பொழுது, அந்த வீட்டுக்கு

உரிய அந்தணன்

காசியாத்திரைசெல்ல
உத்தேசித்ததை அவன்மனைவி
அறிந்து 'என்னைத்
தனியேவிட்டுப் போதல்
தருமமா?' என்று புலம்பினாள்;
அதற்கு அப்பார்ப்பான்
'நமதுஅரசன் மிகநீதிமான்:
அவனையாதொரு தீங்கும்
நிகழாதவாறு உன்னைப்
பாதுகாப்பன்' என்று சொல்லிப்
போயினான்; அது
கேட்டஅரசன், 'நம்மை இப்படி

நம்பிச்சென்ற பிராமணனை
மனைவிக்கு ஒரு குறையும்
நேராதபடி காப்பது
நமது கடமை' என்று கருதி,
அன்றுமுதல்
நாள்தோறும் இரவில்
மாறுவேடம்பூண்டு
அவ்வீட்டினருகிற் காவல்காத்து
வந்தான்; இங்ஙனம்
பலநாள் நடந்தபின் ஒருநாள்
பகலில் அவன் கணவன் கீழ்த்

திருக்குறள்

மீண்டுவந்து சேர்ந்தனன்;
அச்செய்தியை அறியாத அரசன்,
அந்நாளிரவில்
அவ்வீட்டினுள்
ஆடவரரவங்கேட்டு, யாரோ
சோரநாயகன்போல மென்று
சங்கித்து, வாயிற்கதவைக்
கையினால் தட்டியவளவிலே,
உள்ளிருந்த அவள்
கணவன் 'யார்?' என்று வினவ,
அரசன் அக்குரலால் அவனை
அவள் கணவ

னேயென்று அறிந்து ஓடி
மறைந்து, இங்ஙனம்
நள்ளிரவிற் கதவிடித்தல்

தினந்தோறும் இவள்சோரநாயக
னியல்போ வென்ற சந்தேகம்
அவ்வந்தண
ணுக்கு
உண்டாகாமலிருத்தற்பொருட்டு,
உடனே வீடுகள்தோறுங் கதவைத்
தட்டிக்கொண்டே
போய்விட்டான். மறுநாள் அந்தப்
பிராமணனும் மற்றும்

எல்லாருங் கூடி அரசன்
முன்னிலையில் வந்து 'தங்கள்வீட்டு
வாயிற்கதவை
கதிகியில் கட்டிப்போன
கள்வனைக் கண்டுபிடித்துத்
தண்டனைசெய்யவேண்
டும்' என்று முறையிட,
அதுகேட்டு அரசன் 'இங்ஙனங்
குற்றஞ்செய்தவ
னுக்கு உரிய சிட்சை யாது?'
என்று மந்திரிகளை வினவவே,
அவர்கள் 'அவன்கையைக்

குறைத்துவிடுவதே
முறைமை'என்றனர். அரசன்,
உடனே

தன்கையைத் தறித்துக்கொண்டு,
நடந்தசெய்தியைக்கூறி பின்னர்க்
கடவு

ளருளாற் பொற்கை
யமையப்பெற்று 'பொற்கைப்
பாண்டியன்' என்னும்
பெயரோடு அரசுசெலுத்தின
னென்பதாம். இவ்வாலாறு சிறிது
வேறுபடுத்

தியுங் கூறப்படுவதுண்டு.

("உதவா வாழ்க்கைக் கீரத்தை மனைவி, புதவக் கதவம் புடைத்தன னேர்ந்தா, ளாசவேலியல்லதி யாவதும், புரைதீர்வேலி யில் லென மொழிந்து, மன்றத்திருத்திச் சென்றீ ரவ்வழி, யின்றவ்வேலி காவா தோ வெனச், செவிச்சூட்டாணியிற் புகையழல் பொத்தி, நெஞ்சுஞ் சுடுதலி

வஞ்சி நடுக்குற்று,
வச்சிரத்தடக்கை யமரர்கோமா,
ஞ்சிப்பொன் மூடி
யொளிவேல் யுடைத்த கை,
குறைந்த செங்கோற்
குறையாக்கொற்றத்து,
இறைக்குடிப் பிறந்தோர்க்
கிழுக்கமின்மை" என்ற
சிலப்பதிகாரமும், "எனக்
குத் தகவன்று லென்பதே
கோக்கித், தனக்குக் காியாவான்
றுஞ்சுத் தவற்

ஸ்ற, நினைத்துத்
தன் கைக்குறைத்தான்
தென்னவனுங் காண, ரெனச்
செய்
யார் மாலைவினை" என்ற
பழமொழியும்,
"தீமைசெய்காய்போற் செங்கை
குறைத்தாய் முறையேயோ"
என்ற திருவிளையாடற் புராணமுங்
காண்க.)

இறுதிநிலை - விகுதி;
பகுபதத்தின் ஈற்றில் நிற்பது.

விகாரம்-இங்கே,

தொகுத்தல். மூட்டா என்பது -
ஈறுகெட்ட எதிர்மறைவினையெச்ச
மென்ற
படி. அகன்ன-கெங்கேகாலே. வை
அகம் - (பொருள்களை) வைக்கு
மிடம் எனப்
பூமிக்குக் காரணப்பெயர்.

(எ)

நசஅ. எண்பதத்தா
னேரா மூறைசெய்யா
மன்னவன்
றண்பதத்தாற் ரூனே கெடும்.

(இ-ன்.) எள் பதத்தான் - (முறைவேண்டினுர்க்கு) எளிய செவ்வியையுடையனுய், ஓரா - (அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோடும்) ஆராய்ந்து, முறை செய்யா - (நின்ற உண்ணுமைக்கு ஒப்ப) முறை செய்யாது, மன்னவன் - அரசன், தன் பதத்தால் - தாழ்ந்த பதத்தில் நின்று, தானே கெடும்—; (எ - று.)

நடு - ஆம் அதிகாரம்—செங்கோன்மை

'எண்பதத்தான்' என்னும் முற்றுவினையெச்சமும்,

'ஓரா' என்னும்வினை

யெச்சமும்-'செய்யா' என்னும்

பெயரெச்ச வெதிர்மறையுள்

செய்தல் வினை யொன்டனை.

தாழ்ந்தபதம்-பாவமும் பழியும்

எய்தநிற்கும் நிலை. "அல்லவை

செய்தார்க்கு அறங் கூற்றம்"

ஆகவின், பகைவனின்றியும் கெடும்

என்றார்.

இதனால்,

முன்றறிசலுத்தானது கேடு

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) முறை
வேண்டினர்க்கு - (தமக்குப்
பிறர்செய்த தீங்கைத் தாம்வெ)
றீதினை நடத்தும்படி வந்த
சனங்களுக்கு;
முறைவேண்டினர்-வழ
க்கு அறிவிப்பவர். எளிய
செவ்வியை
உடையனாய்-அணுகுவதற்கு
எளிதிற் காட்சிகொடுக்குந்
தமயத்தையுடையவனாய்;
செவ்வி-சமயம். "காட்சிக்கெளி

ன் கதிஞ்சொல்ல
னல்லனேல், மீக்கூற மன்ன
னிலம்" என்ற குறளையும்,
முறைறவேண்டினர்-வலியரால்
நலிவெய்தினர். காண்டற்கு
எளிமையாவது- பரத்காணிக்கண்
அந்தணர் சான்றோர்
உள்ளிட்டாரோடு
செவ்வியுடையரு மிருத்தல்' என்ற
அக்குறளையையும் காண்க.
அவர் - முறைறவேண்டினர்.
நூலோர்-சாஸ்திரங்களில் வல்ல

அமைச்சர் முதலியோர். நின்ற
- அவர் சொல்லியவற்றிலுள்ள.
ஒப்ப-எற்றபடி. முறை
செய்யாத - நீதிநடத்தாத.
பதத்திலே-நிலைமையிலே.
தானே கெடும்-(ஒருவர்
கெடுக்கவேண்டாமல்) தானே
அழிவான். 'எண்பதத்தான்'
என்பது குறிப்புவினைமுற்று
வினையெச்
சப்பொருளில்வந்தது:
[நன்-வினை-நடை.] ஓரா-ஓர்ந்து;
செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு
உடன்பாட்டு

இறந்தகாலவினையெச்சம்.

செய்யா - செய் பாத; ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.

"அல்லவைசெய்தார்க்கு அறங் கூற்றம்" என்னும்

மேற்கோள்-நான்மணிக்கடிகையில் "கல்லாவொருவற்கு" என்ற பாடலில் உள்ளது;

தருமமல்லாத (பாவத்) தொழில்களைச் செய்தவர்க்குத் தருமதேவதையே யமனும் என்று பொருள். இம்மேற்கோள் "என் றிலதனை வெயில்போலக் காயுமே, அன்பிலதனை யறம்" என்ற

குறளினுரையும்
எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.
'நல்லாதமாக்கக்
கூறுங்கூற்றம்'
என்ற ஔவையார்
மூதுரையுங்
காண்க. "நல்லவை செய்தார்க்
கூறுங்கூற்றமா
மென்னும்,
பல்வகையோர்சொல்லும்
பழுதன்றே" என்பது
சிலப்பதிகார
த்து
வழக்குரைகாதை. என்பதும் -
பண்புத்தொகை. பதம் -
சமயம்: வடசொல்.

எளிமைப்பொருளுணர்த்தும்

என்னும் யென்னும்

பண்புப்பெயர், ஈறுதோய்ந்நின்றது;

மேல் 'பண்புடைமை' என்னும்

அதிகாரத்தில் "என்பத

ற்காலெய்தலெளிதென்ப"

என்பதனுள் காண்க. கண்ணை -

னுக்கே, காழ்வு;

சிறப்புப்பாயிரவுரையாசிரியர் 'கண்ணினிபம்'

எனப்படுதலுள் காண்க.

பதக்கால் என்ப நில், ஆல்

என்னும் மூன்றனுருபு பதத்தில்

என எழாம்வேற்றுமையிடப்
பொருளில் வந்தது,
உருபுமயக்கம்.
(அ)
நிகூ. குடிபுறங்
காத்தோம்பிக் குற்றங்
கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன்
ஒருதுணில்.
(இ-ள்.) குடி-குடிகளை,
புறம் காத்து-பிறர் கலியாமற்
காத்து, ஓம்பி- (காணும்

நவியாது) பேணி, குற்றம்
கடிதல்-(அவர்மாட்டுக்)
குற்றம் (நிகழின் கசா

திருக்குறள்

அதனை ஒறுப்பான்) ஒழித்தல்.
வேந்தன் - வேந்தனுக்கு, வடு
அன்று-பழி
யன்று:
தொழில்-தொழிலாகலான்; (எ -
று.)

தண்பஞ்செய்தல்,
பொருட்டேகாடல், கோறல் என

ஒறுப்பு மூன்று

அவற்றுள். ஈண்டைக்கு

எய்துவன மூன்னைய என்பது

'குற்றங்கடிதல்' என்

பதனுற் பெற்றும். 'தன்கீழ்

வாழ்வாரை யொறுத்தல்

அறனன்மையின் வடு

வாம்' என்பதனை ஆசங்கித்து,

'அஃதாகாது, அரசனுக்கு

அவரை அக்குற்ற

த்தின் நீக்கித் தூயராக்குதலும்

சாதிதருமம்' என்றார்.

(கு - ரை.) 'பிறர்'

என்றது பகைவர், கள்வர்,
சுற்றத்தார், வினைசெய்
வார் முதலாயினோரை. கீழ்
நடநரு, நடஅ, நிகழ -
இக்குறள்களினுரையிற்
காண்க. நலியாது -
வருத்தாமல். பேணி -
அன்புகொண்டு. அவர்மாட்டு-
அக்குடிகளிடத்து.
நிகழின்-உண்டானால்.
ஒறுப்பான் - தண்டனையால்,
புறக்காத்து-சுற்றிலும்

[எல்லாப்புறத்தும்]பாதுகாத்து
என்க. இனி, புறம்-
தமிழுபசர்க்கமெனினுமாம்.
பொருட்கோடல் - செல்வத்தைத்
பறித்துக்
கொள்ளுதல். கோறல் -
கொல்லுதல். ஒறுப்பு -
தண்டமென்னும் உபாயம்.
இம்மூன்றும் - மூறையே
வடமொழியில் பரிக்லேசம்,
அர்த்தஹரணம்,
வதம் எனப்படும். ஈண்டைக்கு
எய்துவன - இவ்விடத்துக்குப்

பொருந்து வன.

முன்னைய-துன்பஞ்செய்தலும்,

பொருட்கோடலும்.

குற்றவாளிகளை

யொழித்தலென்றது

'தற்றத்தைக்கடிதல்' என்றதனால்,

கோறலாகிய தண்டனை இங்கு

விதிக்கப்படவில்லை யென்பது

பெறப்படும். அறன் அன்மை

யின் - தருமமல்லாமையால், வடு

ஆம்-பழிப்பாருமோ. ஆசங்கித்து

- ஆட்சேபங்கொண்டு. அஃது -

வடு. தூயர் ஆக்குதல் -

பரிசுத்தராகச்செய்தல்.

குற்றவாளிகள் அரசனால்
கண்டிக்கப்பட்டால்,
அக்குற்றம்தீர்ந்து சுத்தராய்
விடுகின்றனர் ரென்பது,
நற்கொள்கை. வடுவன்று,
வேந்தன்தொழில் என்ற இரண்டு
பயனிலைகளுக்கும் 'குற்றங்கடிதல்'
என்பதே எழுவாய். (கூ)

நிரம். கொலையிற்
கொடியாரை

வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனேடு நேர்.

(இ - ள்.) வேந்து - அரசன், கொடியாரை - கொடியவர்களை, கொலையின் ஒறுத்தல் - கொலையான் ஒறுத்(தற்கொலைக் காத்)தல், — பைங்கூழ் களை கட்டதனேடு நேர் - (உழவன்) களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனேடு ஒக்கும்; (எ - று.)

'கொடியவர்' என்றது -

தீக்கொளுவார், நஞ்சிடுவார்,

கருவியிற் கொல்

வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்ளுங்- பிறனில்விழைவார் என்ற இவர் முதலாயினரை; இவரை வடநூலார் ஆததாயிக ளென்ப. இப்பெற்றி யாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழி, புற்கலைக்கு அஞ்சாகின்ற பைங்கூழ் போன்று கலிவுபல எய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதரும மென்பதாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டானும், செங்கோல் செலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவகையொறுப்பும் ஒழியற்பாலவல்ல வென்பது கூறப்பட்டது.

ரூசு - ஆம் அதிகாரம்—கொடுங்கோன்மை கசு

(கு-ரை.) கொலையான் ஒறுத்து-கொலைசெய்தலாகிய தண்டனை விதித்து ஒழித்து.

ஒறுத்தல்-நிக்கிரகித்தல்.

தக்கோர்-(காத்தற்குத்) தகுதி
யுடைய குடிகள்.

உழவன்-உழுதுபயிர்செய்பவன்.

களை-பயிர்க்குத்தடையா கிற
புல்பூண்டுகள். பைங்கூழ்-பயிர்.

தீக்கொளுவுவார்-(வீடுமுதலியவற்றில்)
தீப்பற்றவைப்பவர். நஞ்சு
ஈவார்-பிறர்க்கு
விஷங்கொடுப்பவர். கருவியின்-
ஆயுதங்களினால். ஆறு
அலைப்பார் - வழிபறிப்பவர்.

சூறைகொள்வார் -
கொள்ளையிடுபவர்.
பிறனில்விழைவார்-அயலான்மனைவிலை
விரும்புபவர். ஆததாயி-வஞ்சகன்;
பெருங்குற்றஞ் செய்பவன்.
அக்நிதன், கரதன்,
சஸ்த்ரோன்மத்தன், தாரபஹரன்,
க்ஷேத்ரஹரன், தாரஹரன் என
வடநூலிற் கூறப்பட்ட ஆறுவகை
ஆததாயிகளில் அக்நிதனை
'தீக்கொளுவுவார்' என்ற
தனையும், கரதனை 'நஞ்சிடுவார்'

என்றதனாலும்,
சஞ்சீவாங்மத்தனை 'கருவி
யிற்கொல்வார்' என்றதனாலும்,
தகாபதனை 'கள்வர்,
ஆறலைப்பார், சூறை கொள்வார்'
என்றவற்றாலும்,
கேதுத்ரவரனையும்,
காரவரனையும் 'பிற
னில்விழைவார்' என்றதனாலும்
சுட்டிக்காட்டினார்; ஆகலால்,
'பிறனில்விழைவார்' என்றதில்,
'இல்' என்பதற்கு-இடமென்ற

பொருளைக் கொள்க. இப்பெற்றி
யார்-இத்தன்மையார்.
கண்ணோடிக் கொல்லாவழி -
காட்சிணையப்பட்டுக்
கொலைசெய்யாமற்போலல். புற்
கை - புல்லாகிய கை.
அஞ்சாநின்ற-அஞ்சுகிற. கலிவு
பல எய்தி-அனேகந் துன்பங்களை
யடைந்து. இடர்ப்படுதலின்_
வருந்துதலால்.
வெண்குடை-செவ்விய
அர்சாட்சிக்கு உறுப்பு.

தியார்மாட்டு- கொடியவரிடத்து.
மூவகையொறுப்பு-தண்பஞ்செய்தல்
பொருட்கோடல் கோறல் என்ற
மூவகையான தண்டனை.
கொலையின் ஒறுத்தல் என
இயையும்; இனி. கொலையிற்
கொடியார் என இயைத்து,
கொலைத்தொழில்செய்
யுங்
கொடியார் என உரைப்பாரும்
உளர். வேந்து - அரசத்தன்மை;
இங்கே, அரசனுக்குப்
பண்பாகுபெயர். 'கூழ்' என்னும்

உணவின்பெயர்-காரியவாகு
பெயராய், அதற்குக்காரணமான
பயிரைக் குறிக்கும். பைங்
கூழ்-பசிய பயிர்:
பசுமை + கூழ் = பைங்கூழ்;
[நன்-பத. கூ.] களை-கட்டற்கு
உரியது. கட்டது- கள் என்னும்
பகுதியடியாப் பிறந்த
இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்.
இப்பாட்டு, **உவமையணி**; இதில்,
சேர்-உவமவுருபு. இக்குறளை
எடுத்து 'இது கண்டம்' எனக்

கூறியுள்ளார்,

தொல்காப்பியவுரையில்.

இக்குறட்பா மநுதர்மசாஸ்தி

ரத்தின் எ - ஆவது

அத்தியாயத்து ஈக0 - ஆவது

சுலோகத்தின் மொழி பெயர்ப்பு

எனத்தக்கது.

(ஈ0)

நூ - ஆம்

அதிகாரம்—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது-அம்முறையினது கோடுதற்றன்மை. ஈண்டும், உவமையின் பெயர் பொருள்மே லாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறுகலின், இஃது,

அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) அம்முறை-அரசுமுறைமை. கோடுதல்-கோணுதல். ஈண்டும்-இங்கும்; செங்கோன்மை யென்னுமிடத்திற்போல என்றபடி. உவமை - உபமானம்; ஒருபக்கத்திற் கோணுதலுடைய கொம்பு: பொருள்-உபமேயம்;

திருக்குறள்

ஒருபக்கத்திற் பக்ஷபாதமுடைய அரசுமுறைமை. மாறு-எதிர். கல்வியென்னும் அதிகாரத்தின்பின் கல்லாமையென்னும் அதிகாரத்தை வைத்ததற்குக் காரணம், 'கல்விச்சிறப்பு மேல்

விதிமுகத்தாற்கூறியதுணையான்
மூற்றும்
பெருமை நோக்கி
எதிர்மறைமுகத்தானும்
கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வி
யின்பின் வைக்கப்பட்டது'
என்று பரிமேலழகர்
உரைத்துள்ளதனால், இங்
குச் செங்கோன்மையின்பின்
கொடுங்கோன்மையை
வைத்ததற்கும் அப் படிப்பட்ட
காரணமே கொள்ளத்தக்கது.

நிறை.

கொலைமேற்கொண் டாரிற்
கொடியதே யவ்வினைமேற்கொண்
டல்லவை
செய்தொழுகும் வேந்து.

(இ - ள்.) கொலை மேல்
கொண்டான்-(பகைமைபற்றிக்)
கொல்லுதல் தொழிலைத் தம்மேற்
கொண்டு ஒழுகுவாரினும்,
கொடிது - கொடியன் : அவ்வி
மேல் கொண்டு -
(பொருள்வெஃகிக் குடிகளை)

அலைத்தற்றொழிலைத்
தன்மேற்கொண்டு, அல்லவை
செய்து
ஒழுகும்-முறையல்லவற்றைச்
செய் தொழுகும், வேந்து -
வேந்தன்; (எ - று.)

அவர் செய்வது
ஒருபொழுதைத் துன்பம்,
இவன்செய்வது எப்பொழு துந்
துன்பமாம் என்பதுபற்றி,
அவரினும் கொடிய னென்றார்.
பான்மயக் குறழ்ச்சி.
'வேந்து'என்பது -

உயர்திணைப்பொருட்கண் வந்த
அஃறிணைச் சொல். அவை
கொலையினுங்
கொடிது என்பதாயிற்று.

(சூ-ரை.) தம்மேற்
கொண்டு ஒழுகுவார்-தம்மீது
ஏற்றுக்கொண்டுநடப்
பவர். பொருள்வெஃகி-செல்வத்தை
விரும்பி. அலைத்தல்-வருத்துதல்.
அவர் - கொலையாளிகள்.
உயமானமாகிய
'கொலைமேற்கொண்டார்'

என்பது பண்மைப்பாலாகவும்,
உபமேயமாகிய
'அலகைமற்கொண்டு அல்லவை
செய் தொழுகும் வேந்து' என்பது
ஒருமைப்பாலாகவும்
மாறிநின்றதனால் 'பால் மயக்கம்'
என்றும், இங்கு
'கொலைமேற்கொண்டாரிற்கொடிது'
என்பது - கொலையாளிகள்போலக்
கொடியன் என
உவமப்பொருள்படாது
கொலையாளி களிலும் கொடிய
னென

உறழ்ச்சிப்பொருள்பட்டதனால் 'பால்மயக்குறழ்ச்சி' என்றுங் கூறினர்.

உறழ்ச்சியாவது - திணை வழி காலம் குணம் முதலியவற்றின் அளவுபற்றி வரும் எல்லைப்பொருளன்றி

உபமானஉபமேயசந்தர்ப்பத்தில் வரும் எல்லைப்பொருள்.

['காக்கையிற் கரிது களம்பழம்' என உபமான மும் உபமேயமுமாக வருமிடத்தில், காக்கையின்-காக்கைபோல எனப்

பொருள்கொண்டால், ஒப்புப்பொருள்;
இதனை 'உவமப்பொருவு'
என்பர்.

காக்கையின்-காக்கையைக்காட்டிலும்
எனப் பொருள் கொண்டால்,
எல் லேப்பொருள்; இதனை
'உறழ்பொருவு' என்பர் என்று
அறிக.] "முகனுஞ் சினையுமென்
றுயிருபொருட்கு, நுதலிய மரபி
னுரியவை யுரிய" என்னுந்
தொல்காப்பியத்து உவமவியற்சூத்திரத்து
உரையில் 'உரிய என்றது உரி
யவை யென்றதனால், சினையும்

பாலும் மயங்கிவரும் உவமையும்
கொள்ளப்
படும்' என்றுகூறி,
"கடம்பமர்நெடுவேளன்ன மீளி,
யுடம்பிடித்தடக்கை
யோடாவும்பலர்" என்பது
ஒருமைப்பன்மை மயங்கிற்று'
என உதாரணங்

நூசு - ஆம்
அதிகாரம்—கொடுங்கோன்மை
கீழ்

காட்டியவாறும் உணர்க;
"மிகுதலும் குறைதலும்
காழ்தலு மூயர்தலும்,
பான்மாறுபடுதலும்
பாகுபாடுடைய" என்ற
தண்டியலங்காரமும் காண்க.
வேந்து-பொருளால்
உயர்திணையாயினும் சொல்லால்
அஃறிணையாதலால், 'கொடிது'
என்னும் அஃறிணை முற்றுக்
கொண்டது; "குடிமை

யாண்மை யிளமை மூப்பே, யடிமை
வண்மை விருந்தே குழுவே,
பெண்மை யாதே மகவே
குழவி,.....உயர்திணை மருங்கி
னிலையின வாயினும்,
அஃறிணை மருங்கிற்
கிளந்தாங்கியலும்" என்ற
தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தையும்,
அத னுரையில் 'அன்ன பிறவும்'
என்றதனால், 'வேந்து வேள்
குரிசில் அமைச்சு புரோசு

என்னுந் தொடக்கத்தனவுங்
கொள்க' என்றதையுங் காண்க.
அஃ- வருத்துதல்;
முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.
ஏகாரம்-தேற்றம்.

(க)

நிருஉ வேலொடு நின்ரு
னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்ரு
னிரவு.

(இ - ள்.) (ஆறலைக்கு மிடத்து), வேலொடு நின்ரூன் - (தனியே) வேல்கொண்டு நின்ற சுள்வன், இடுவென்றது போலும் - (ஆறுசெல்வானை 'நின்கைப்பொருள்) தா' என்று வேண்டுதலோடு ஒக்கும்: கோலொடு நின்ரூன் இரவு-ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்ற அரசன் (குடிகளைப்) பொருள் வேண்டுதல்; (எ - று.)

'வேலொடுநின்றான்'என்றதனால்
பிறவொடு நில்லாமையும்,
'இரவு'என் றதனால்
இறப்பொருளன்மையும்பெற்றாம்.
தாராக்கால் ஒற்றுப்பலென்னுங்
குறிப்பின ஞகலின்,
இரவாற்கோடலும்
கொடுங்கோன்மையாயிற்று.

இவை

பிரண்டுபோட்டானும்,

கொடுங்கோன்மையது குற்றம் கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.)

ஆறு அலைக்குமிடத்து -
வழியடித்துப்பறிக்குமிடத்து.

ஆறு
செல்வானை-வழிப்பிரயாணியை.

ஒறுத்தல் - வருத்துதல்; தண்டம்.

பிற தொடு நில்லாமை -
தனியேநிற்றல்: 'வேலொடுநின்றான்' என்ற தொடரில் நிற்றலில் உடனிருப்பு வேலுக்குக் கூறியிருத்தலால் பிறதொடு

நில்லாமை பெறப்படும்.

பிறரொடு நின்று 'இது'என்று
கேட்பின், இரப்பாளர் பலர்
நின்றுகொண்டு
யாசகஞ்செய்கின்றார்களென்பது
ஏற்படும்: வேலொடுநின்ற லால்,
கொடாவிடின் இவ்வேலினால்
நின்னுயிரைமாய்ப்பே
னென்பது, பெறப்படு மென்க.
இறப்பொருள்
அன்மை-வரிப்பொருளல்லாத
வேறு பொரு ளென்பது.
காராக்கால் ஒறுப்பல் என்னும்

குறிப்பினன் - கொடா விட்டால்
வருத்துமே லென்னுங்
கருத்தைக் குறிப்பால்
தெரிவிப்பவன். இரவால்கோடல் -
யாசகம்போல
வேண்டிப்பெறுதல். அதிகாரம்
கொடுங் கோன்மையாதலாலும்,
கோ லென்னுஞ் சொற்பொருள்
பற்றியும், இப்பாட் டில்,
'கோல்' என்பது -
தண்டனையாயிற்று. இரவு-
இரத்தல். 'வேலொடு நின்றான்'

என்பதை, 'ஒடு' உருபு -
கொண்டென்னுமெச்சப்பொருளில்

வருதற்கு
உதாரணங்காட்டினர்,
பிரயோகவிவேகநூலார்.

"உறையில் வாளொடு
மாவழங்குறு வனத்தோடி,
மறவரேறொ பொருடருகென
விரத் தீச்சுவி

திருக்குறள்

கலைமானும், இளமானும்

வாழ்குடி தன்னிலொன்றொரு
பொருளிரத்தல்" என்ற
பிரபுலிங்கலீலை இங்கே
காணத்தக்கது.
(உ)

நாடொறு நாடி
முறைசெய்யா மன்னவ
நாடொறு நாடு
கெடும்.

(இ - ள்.) (தன்நாட்டு
நிகழ்ந் தீமைகளை),
நாள்தொறும், நாடி -

ஆராய்ந்து, முறை செய்யா -
(அதற்கு ஒக்க) முறைமையைச்
செய்யாத, மன்
னவன் - அரசன்,
நாள்தொறும் —, நாடு
கெடும் - நாடி ழக்கும்; (எ - று.)

அரசனுக்கு நாடு
உறுப்பு ஆகலின், அதன்வினை
அவன்மேல் நின்றது.

இழுக்கல் - பயனெய்தாமை.

மன்னவனுந் நர்டொறுங்கெடு
மென்று உரைப் பாரு முளர்.

(சூ-ரை.) நாட்டு-நாட்டில்.
அதற்கு ஒக்க-அவ்வாராய்ச்சிக்கு
ஏற்றபடி. உறுப்பு-அங்கம்.
"படைகுடி கூழமைச்சுநட்பரண்"
என்ற ராஜாங்கங்கள் ஆறனுள்
நாடும் ஒன்றுதல் காண்க.
மன்னவன் நாடு கெடும் -
சினவினை முதல்மேல் நின்றது;
இது, தினைவழுவணமது.
[நன்-பொது-உசு.] அரசன்
நாடு கெடப் பெறுவான்:
நாட்டைக் கொண்டிருத்தலாகிய

பயனை இழக்கப் பெறுவா
னென்றபடி.

தொறு-தொழிற்பயில்வுப்பொருளில்
வந்த இடைச்சொல். நாடி
முறைசெய்யாத
மன்னவனுடைய நாடு
நாளுக்குநாள் ஈனஸ்திதியை
யடையுமென்பது, இரண்டாவது
உரையின் கருத்து; இது,
வழாநிலை. முதலுரைக்குக்
கெடுதல் மன்னவன் தொழிலும்,
இரண்டாமுரைக்கு நாட்டின்

தொழிலுமாம்.

இரண்டாமுரைக்கு நாடோறும்
சிறிதுசிறிதாக நாட்டை
இழக்கப்பெறுவானென்று
கருத்துக் கூறுவாருமுளர்.
"நாடோறு மன்னவனுட்டில்
தவறெறி, நாடோறு நாடி
யவறெறிநாடானேல், நாடோறு
நாடு கெடு மூட நண்ணுமால்,
நாடோறுஞ்
செல்வநரபதிகுன்றுமே" என்ற
திருமந்திரச்செய்யுள்

இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

(கூ)

நிநிசு. கூழுங் குடியு
மொருங்கிழக்குங்
கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு
மரசு.

(இ - ள்.) சூழாது -
(மேல்வினையது) எண்ணாது,
கோல் கோடி செய் யும்-முறை
தப்பச் செய்யும்,
அரசு-அரசன்,—(அச்செயலான்),

கூழ்உம் - (முன் ஈட்டிய)
பொருளையும்,
குடிஉம்-(பின்ஈட்டற்கு ஏது
ஆ) குடி களையும், ஒருங்கு
இழக்கும்-சேர இழக்கும்; (எ -
று.)

'கோடு' என்பது
நிரிக்துநின்றது. முன் ஈட்டிய
பொருளும் [illegible] ற்கு ஏது
வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(கு - ரை.) மேல் விளைவது எண்ணுது-பின்புஉளதாகும்பயனை ஆலோ
சியாமல். ஈட்டிய - சேர்த்துவைத்த. கோலின் வினையாகிய கோடியென்

னும் செய்தென்னெச்சம், பிறகருத்தாவின் வினையையும் கொண்டுமுடிதற்கு ஏற்ற கோடலென்னுஞ் செயலெனெச்சமாகத் திரித்துக்கொள்ளப்பட்டது. [நன் - வினை :- உடு, உள.] கூறுப - கூறுவர். "படைகுடிகூழமைச்சு" என்ற

ஐசு - ஆம் அதிகாரம்—கொடுங்கோன்மை

க்சுக்

குறளின் உரையில் 'கூழ்
என்றது -
அதற்குளதுவாயபொருளை'என்று
உரைத்துள்ளதனால், கூழ்
என்னும் உணவின்பெயர் :-
காரியவாகுபெயராய்,
உணவிற்குக்காரணமான

செல்வத்தை உணர்த்து மென்க.
ஒருங்கு-இடைச் சொல்.

(சு)

நநந. அல்லற்பட்
டாற்று தழுதகண்
ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும்
படை

(இ - ள்.) அல்லல் பட்டு -
(அரசன் முறைசெய்யாமையாற்

குடிகள்) தண்பழுற்று, ஆற்றாது -
(அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாது,
அழுத—, கண் ணீர் அன்றே—,
செல்வத்தை தேய்க்கும் படை
- அவன் செல்வத்தைக் குறைக்கும்
கருவி; (எ - று.)

அழுத கண்ணீர் -
அழுதலான்வந்த கண்ணீர்.
செல்வமாகிய மரத்தை
யென்ஞமையின், இஃது -
ஏகதேசவுருவகம்.

அல்லற்படுத்திய பாவத்தது
தொழில், அதற்கு எதுவாகிய
கண்ணீர்மேல் நின்றது.
அக்கண்ணீரிற் கொடிது பிறிது
இன்மையின், செல்வம் கடிதின்
தேயு மென்பது கருத்து. (கு
- ரை.) அதனை -
அத்துன்பத்தை. அன்றே
என்பது - விரைவுகை யால்
தேற்றமுணர்த்திற்று. கருவி -
ஆயுதம்; இங்கே, வாள்.
அழுதகண் ணீர் - பெயரெச்சம்

காரணப்பொருளது; 'வந்த
இளைப்பு, சங்குசுட்ட சுண்ணும்பு'
என்பவற்றிற்போல. அதற்கு
ஏதுவாகிய -
அல்லற்படுத்தியபாவம்
வெளிப்படுதற்குக் காரணமான.
அல்லற்படுத்தியபாவம்
செல்வத்தைத்தேய்க்கும் படை
யென்பார்,
'அல்லற்பட்டாற்றாதழுத
கண்ணீர் செல்வத்தைத்
தேய்க்கும் படை' என

உபசாரவழக்காற் கூறினர்:
"அழக்கொண்டவெவ்வா

மழப்போம்" என்பர் பின்னும். "இருவர்தஞ்சொல்லையு மெழுதாங்கேட்டே,
இருவரும்பொருந்தவுரையாஞயின்,மனுமுறைநெறியின் வழக்கிழந்தவர்தாம்,

மனுமுறைமறுகி நின்றழுதகண்ணீர்,
முறையுறத்தேவர் மூவர்
காப்பினும், வழி வழியீர்வதோர்
வாளாகும்மே" என்றதும்
காண்க. (ஈ)

நிருசு. மன்னர்க்கு
மன்னுதல் செங்கோன்மை
யஃதின்றேறண்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

(இ - ள்.) மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு, (ஒளி) மன்னுதல் - புகழ்கள் காம் நிலைபெறுதல், செங்கோன்மை (ஆம்)-செங்கோன்மையான் ஆம்; அஃது இன்றுஎல் - அச்செங்கோன்மை இல்லையாயின், மன்னர்க்கு ஒளி-அவர்க்கு அப்புகழ்கள் காம், மன்ன ஆம் - உளவாகா; (எ - று.)

விகாரத்தால்தொக்க

மூன்றாவதாவிரித்து, ஆக்கம்
வருவித்து உரைக்கப் பட்டது.
மன்னுதற்குரைத்து புகழாதல்,
"இந்திலத்து, மன்னுதல் வேண்டினை

தெ." என்பதனாலும் அறிக. மன்னுமை - ஒருகாலும் நிலையாமை. பழிக்கப் பட்டால் ஒளி மன்னுவாம்; ஆகவே, தாமும் மன்னுவரென்பதாயிற்று. வென்றி

கொளைட்டூதலிய ஏதுக்களால்
புகழ் பகுதிப்படுதலின்,
பன்மையாற் கூறினர்.
அவையெல்லாம் செங்கோன்மைத்
வ்வழி இலவாமென்பதாம்.

திருக்குறள்

இவனான்குபாட்டானும், கொடுங்கோலனுயினன் எய்துங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) மூன்றுமுருபு தொகுத்தல் விகாரப்பட்டதும், ஆக்கம் வரு வித்துரைத்ததும் 'செங்கோன்மை' என்பதனிறுதியில். விரித்துச் சொல்ல வேண்டிய இடத்து உருபு

இல்லாமையால்
அம்மூன்றனுருபு தொகுத்தல்
விகாரமடைந்ததாகக் கூறினர்.
மன்னுதல்-நிலைபெறுதல்.
"இந்நிலத்து, மன்னு தல் வேண்டி
னிசைநடுக" என்பது
நான்மணிக்கடிகையில்
"இன்னுமை வேண்டி னிரவெழுக
விந்நிலத்து, மன்னுதல் வேண்டி
னிசைநடுக - தன் னெஞ்சு, செல்வது
வேண்டி னறஞ்செய்க
வெல்வது, வேண்டின் வெகுளி

விடல்” என்னும் பாட்டி
லுள்ளது; இம்மேற்கோளுக்கு -
இந்நிலவுலகத்தில் ஒருவன்
என்றும் அழியாமல்
நிலைத்திருத்தலே
விரும்புவானானால் கீர்த்தியை
நிலைநிறுத்தக்கட்டவன் என்பது
பொருள். “ஒன்றுலகத்
துயர்ந்த புகழல் லாற்,
பொன்றுது நிற்பதொன் றில்”
என்ற குறளாலும், புகழின்
அழிவின்மை விளங்கும். ஒருகா

லும் - ஒருபோதும். ஒளி மன்ன
- புகழ் உண்டாகி நிலவெறு.
மன்னர்-புகழுடம்பால்
நிலவெறுர்.
முதலியனன்றதனால், கல்வி
ஆண்மைமுதலியன
கொள்க. பகுதிப்படுதலின்-பல
பகுப்பு உடைத்தாதலால். மன்ன
என்பது பலவின்பாலாதலால்,
பன்மையாற் கூறினரென்றுர்.
(சு)

நிறுவ.

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(இ - ள்.) துளி இன்மை - மழையில்லாமை, ஞாலத்திற்கு - வையத்து

வாழும் உயிர்கட்கு, எற்று - எவ்வகைத்துன்பம்பயக்கும், அற்று-அவ்வகைத் துன்பம்பயக்கும்:—வேந்தன் அளி இன்மை - அரசன் தண்ணளியில்லாமை, வாழும் உயிர்க்கு - (அவன்நாட்டு) வாழுங் குடிகட்கு; (எ - று.)

சிறப்புப்பற்றி, 'துளி' என்பது - மழைமேல்நின்றது; 'உயிர்' என்பது- குடிகள்மேல் நின்றது. மேல் "வானேக்கிவாழும்" முகத்தாற் கூறியவாறு.

என்றதனை எதிர்மறை

(கு - ரை.) வையத்து - பூலோகத்தில். பயக்கும் - தரும். கண் அளி -

குளிர்ந்த கருணை. மழைக்குச் சிறப்பு - இன்றியமையாமையும், குடிகளுக்குச் சிறப்பு - அஃறிணையுயிர்களினும் மேம்பாடுடைத்தாய் அரசனது ஆறங்கள

நூல் ஒன்றுதலு மெனக் காண்க. மேல்-முன்பு. "வானோக்கிவாழும்"—நிகழ்-ஆவது குறள்.

நூலம்-பூமியில்வாழும் உயிர்கட்கு இடனாகுபெயர். தளி யின்மை - அளியின்மை

என்று இருத்தலால்,

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறிய
தென்னூர். எற்று, அற்று -

எகரவினைவடியாகவும்,

அகரச்சுட்டடியாகவும் பிறந்த
ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்றுக்கள்.

எ - தேற்றம்.

(எ)

நிரை.

இன்மையி னின்ன துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

(இ - ள்.) முறை செய்யா - முறைசெய்யாத, மன்னவன் - அரசனது, கோல் கீழ்-கொடுக்கோலின்கீழ், படின்-வாழின்,—(யாவர்க்கும்),—இன்மையின் - (பொருளினது) இன்மையினும், உடைமை—, இன்னாது—; (எ-று.)

நூ - ஆம்

அதிகாரம்—கொடுங்கோன்மை

கருத்து

தனக்குரியபொருளோடுஅமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டில் கைந்நோவயாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே யாகலின்,

அவ்வுடைமை இன்மையினும் இன்னாதாயிற்று.

இவையிரண்டுபோட்டாலும்,
அவனுட்டுவாழ்வார்க்கு வருங்
குற்றம்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பொருளினது
இன்மை-வறுமை.
உடைமை-செல்வமுடை
மை. அமையாது -
திருப்திப்படாமல். வெஃகுவோன்
- ஆசைப்படுங்கொடுங்
கோலரசன். கைந்நோவ
யாப்புண்டல் முதலிய -
கைகள்நோகும்படி கட்டப்

பதெல் முதலிய கொடுமைகள்.

'முதலிய'என்றதனால்,

அடியுண்ணல் சிறைக்

கூட்பதெல்முதலிய கொள்க.

(அ)

நிறுக்க. மூறைகோடி

மன்னவன் செய்யி

னுறைகோடி

யொல்வாது வானம் பெய்யல்.

(இ - ள்.) மன்னவன்—,

முறை கோடி செய்யின் - (கான்

செய்யும்

பொருளை) முறைதப்பச் செய்யுமாயின், (அவன்நாட்டு), உறை கோடி-பருவ மழை இன்றும் வகை, வானம் பெயல் ஒல்லாது - மேகம் பொழிதலைச் செய்யாது; (எ - று.)

இரண்டிடத்தும் 'கோடு' என்பன திரிந்துநின்றன. உறைகோதலாவது - பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கு ஏது, வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(கு - ரை.) பொருள் - இங்கே, தொழில்: இனி, செய்யும் பொருள்

என்றது-ஈட்டுகிற செல்வத்தை
எனக் கொள்வாருமுளர்.
"கோணிலைதிரிந்
திடிற் கோணிலைதிரியும்,
கோணிலைதிரிந்திடின்
மாரிவறங்கூறும், மாரிவறங்
கூரின் மன்னுயிரில்லை,"
"கோணிலைதிரிந்து
காழிகுறைபடப்பகல் கண்
மிழ்ந்து, நீணிலமாரியின்றி
விளவஞ்சிப்பசியுநீடிப்,
பூண்முலைமகளிர் பொற்
பிற் கற்பிழந்தறங்கண்மாறி,

யாணையிவ்வுலகுகேடா
மரசுகோல்கோடினென்
றுன்" என்பன, இங்கு ஒப்பு
கோக்கத்தக்கன. பருவமழை
இன்றும்வகை- . காலந்தவறுத
மழை யில்லையாம்படி.
இரண்டிடத்தும் - முறைகோடி,
உறை
கோடி என்பவற்றில். அதற்கு -
பெய்யாமைக்கு. உறை -
மழைத்துளி. (கூ)

நகூ0. ஆயன் குன்று

மறுகெதாழிலோர்
நூன்மறப்பர்
காவலன் காவாவெனினை.
(இ - ள்.)
காவலன்-காத்தற்குரிய
அரசன், காவான் எனின் - (உயிர்
களைக்) காவாவிடுவானாயின்,
(அதனில்லாத அவனுட்டு), ஆ -
பசுக்களும், பயன்
குன்றும் - பால்குன்றும்;
அறுகெதாழிலோர் - அந்தணரும்,
நூல் மறப்பர்.

நூல்களை மறந்துவிடுவர்; (எ - று.)

ஆபயன் - ஆவாற் கொள்ளும் பயன்.

அறுதொழிலாவன - ஓதல், ஓது வித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என இவை.

பசுக்கள் பால் குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரம் கற்பம் கூறல்

என்பன ஒதாமையாலும், வேள்வி
நடவாதாம்; ஆகலே, வானம்
பெயலொல் லா தென்பதாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டாலும்,
அவளுட்டின்கண் நிகழுங் குற்றம்
கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) காவலன்
என்பது - காவல் அன் எனப்
பிரிந்து, காத்தல்
தொழிற்குரியவ னெனவும்; கா

வலன் எனப்பிரித்து, காத்தவில்
வல்லவ னெனவும்
பொருள்படும். அறுதொழிலோர்
- ஆறுதொழிலையுடையவர். நூல் -
வேதசாஸ்திரங்கள். கூத்திரியர்
வைசியர் சூத்திரர் என்னும்
பிறசாதி யார்க்கும்
வெவ்வேறுவகைப்பட்ட
அறுதொழில்கள் உளவாயினும்
சிறப்புப் பற்றி 'அறுதொழிலோர்'
என்றது, அந்தணர்மேல்நிற்கும்;
"அறுவகைப் பட்ட
பார்ப்பனப்பக்கமும்" என்ற

தொல்காப்பியத்தையும், "ஓதல்
வேட்ட லவைபிறர்ச்செய்தல்,
ஈதலேற்றலென்
றாறுபுரிந்தொழுகு, மறம்புரி
யந்த ணர் வழிமொழி
யொழுக்கம்" என்ற
உதாரணச்செய்யுளையும் உணர்க.
ஆவால் - பசுவிரல். வேட்டல் -
யாகஞ்செய்தல். வேட்பித்தல் -
யாகஞ் செய்வித்தல். ஏற்றல் -
தானம்வாங்குதல். அவி -
ஹவிஸ்; யாகங்களில்
தேவர்க்குஇடும் உணவு. கற்பம் -

வேதவிதிகளைக் கடைப்பிடிக்கும் முறைமை கூறும் நூல்; இது, வேதத்தின் அங்கங்கள் ஆறனுள் ஒன்று. போதாயநீயம், பாரத்து வாசம், ஆபத்தம்பம், ஆத்திரேயம் முதலிய கற்பங்கள்' என்றார், தொல்காப் பியவுரையில் நச்சினார்க்கினியர். வேள்வி - யாகம். யாகம் மழைக்குக் காரண மாதலை "கருணையொடுந் தனதுபயகரமுதவும் பொருள்மழையில், அரணிய மந்திரவனல்க ளவை யுதவும் பெருமழையே" என்னும்

கலிங்கத்துப் பரணி யாலும் அறிக.
"கல்லா ரொருவ ருளரே
லவர்பொருட்டா, லெல்லார்க்கும்
பெய்யு மழை," "மழையின்றி
மாநிலத்தார்க்கில்லை மழையுந்,
தவமிலாரில் வழியில்லை தவமும்,
அரசிலாரில்வழியில்லை."
'ஆபயன்குன்றும்' என்னும்
மூடிலை, கீழ்
'மன்னவன்நாடுகெடும்'
என்றதுபோலக் கொள்க.
"அறு வகைப்பட்ட" என்னுந்
தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தின்

உரையில், நச்சினார்க்
கினியர், இக்குறளை எடுத்து, 'இது
காவல்கூறிற்று'எனக்
கூறியுள்ளார். (கo)

ருள - ஆம்

அதிகாரம்.—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது - குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதி அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவ
தும் ஆய தொழில்களைச்
செய்யாமை. அவைசெய்தல்
கொடுங்கோன்மைப் பாற்
படுதலின், இஃது, அதன்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(சூ-ரை.) பகுதி-ப்ரக்ருதி:

மந்திரி முதலிய அங்கங்கள்.

கொடுங்கோன்

மைப்பாற் படுதலின் - கொடுங்கோலின் தன்மையிற் சேர்தலால். வெரு வந்த - வெருவு என்னும் பகுதியும் வா என்னுந் துணைவினையுஞ் சேர்ந்து

விகாரப்பட்டு

ஒருசொல்தன்மையுற்ற வெருவா

என்பத னடியாப் பிறந்த

இறந்தகாலப்பலவின்பால்வினையாலணையும்பெயர்;

அஞ்சுவன என்றுபொ

ருள். வெருவரல் - அஞ்சுதல்.

நெசு. தக்காங்கு நாடித்
தகுலச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங்
கொறுப்பது வேந்து.

(இ - ள்.) (ஒருவன்
தன்னின் மெலியார்மேற்
சென்றவழி அதனை). தக்காங்கு
நாடி-தகுவகை நின்று ஆராய்ந்து,
தகுலச்செல்லா வண்ணத்தால் -

(பின்னும்) அதுசெய்யாமற்
பொருட்டு, ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது -
(அவனை அக் குற்றத்திற்கு) ஒப்ப
ஒறுப்பானே, வேந்து -
அரசனுவான்; (எ-று.)

தக்காங்கு, ஒத்தாங்கு
என்பன - ஒருசொல்.
தகுதியென்பது - தவறு
நிலைமையாதல் "தகுதி
யெனவொன்று நன்றே"
என்பதனாலும் அறிக. இதனானே,
தக்காங்கு நாடாமையும்,
பிறிதோர் காரணம்பற்றி மிக

வொறுத் தலும் குடிகள் அஞ்சும்
வினை யாதல் பெற்றும்.

(கு - ரை.) தன்னின்
மெலியார்மேல்
சென்றவழி-தன்னைக்காட்டிலும்
எளியவர்மேற் சென்று
வருத்தியபொழுது.
அதனை-அக்குற்றத்தை. தடுவாக
நின்று - பக்ஷபாதமில்லாமல்
நின்று. பின்னும் அது
செய்யாமற்பொருட்டு - மறுபடியும்
அவன் அக்குற்றத்தைச்
செய்யாதிருத்தற்காக. ஒப்ப -

ஏற்ற படி. ஒறுப்பான் -
தண்டிப்பவன். தக்காங்கு,
ஒத்தாங்கு என்பவற்றைத்
தக்கஆங்கு, ஒத்தஆங்கு
என்பவற்றின் விகார மெனக்
கொண்டு, தக்கபடி, ஒத்தபடி
யென்றலும் ஒன்று.
"தகுதியென வொன்று நன்றோ
பகுதியாற், பாற்பட் டொழுகப்
பெறின்" என்பது, கீழ்
'நடுவுநிலைமை' என்னும் அதி
காரத்தின் மூதற்குறள். பகைவர்
நண்பர் ஆயலா ரென்னும்

மூவகையேயிடத்தும்
தன்மூன்றலைமையை விடாது
ஒழுகப்பெற்றால், கடிவுநிலைமை
யென்று சொல்லப்படும்
ஏறறுமேமை கல்லது என்று
பொருள். கலைச்செல்
லுதல்-ஒருசொல்; ''செயிரிற்
றலைப்பிரிந்த காட்சியார்''
என்ற குறளில்
'கலைப்பிரிவென்பது - ஒருசொல்'
என்று கூறிப்போந்தார்
பரிமேலழகர்: இவற்றில்,
கலையென்பதற்கு வேறுபொரு

ளில்லாமையால், அதனைத் தமி
ழுபசர்க்க மென்பர்.

தலைச்செல்வா வண்ணத்தால் -
தொடங்காதவிதமாக என்று
பொருள்.

(க)

நிரூ. கடிதோச்சி மெல்ல
வெறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு
பவர்.

(இ - ள்.)

(அவ்வொத்தாங்கு ஒறுத்தல்

தொடங்குங்கால்), கடிது
ஓச்சி-அளவிறப்பச்
செய்வார்போல் தொடங்கி,
(செய்யுங்கால்), மெல்ல எறிக -
அளவிறவாமற் செய்க:
ஆக்கம்—, நடிது
நீங்காமை-(தங்கண்) நெடுங்காலம்
நிற்றலை, வேண்டுபவர் -
வேண்டுவார்; (எ - று.)

கடிதோச்சல்-குற்றஞ்செய்வார்
அதனை அஞ்சுதற்பொருட்டும்,
மெல்ல வெறிதல்-யாவரும்
வெருவாமைப்பொருட்டும் ஆம்.

தொடங்கின அளவிற்
குறைதல்பற்றி, மென்மை
கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல்,
எறிதல் என்பன
இரண்டும்-உவமைபற்றி வந்தன.

இவை யிரண்டுபோட்டானும்,
குடிகள்வெருவந்தசெய்யாமையது
இயல்பு கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) ஒத்தாங்கு ஒறுத்தல் தொடங்குங்கால் - குற்றத்திற்கு ஏற்கத் தண்டிக்கத் தொடங்கும்பொழுது. அளவிறப்பச் செய்வார்போல் - அளவு கடந்து தண்டனைசெய்பவர்போல் உக்கிரமாக. இறவாமல் - கடவுளர்மல். ஆக்கம் - செல்வம்முதலிய நன்மைகள். தங்கண் - தம்மிடத்து. அதனை - அத்தண்டனையை. வெருவாமை -

அஞ்சாமை. 'தொடங்கினவளவிற்
குறை தல்பற்றி, மென்மை
கூறப்பட்டது' என்ற
வாக்கியத்திற்குக் கருத்து
மெல்ல என்றது,
தொடங்கினவளவிலும்
குறைவாகவென்றபடியேயன்றிக்
குற்றத்தினளவிலுங் குறைவாக
என்றபடியன்று என்பதாம்.
அரசாட்சி கோல் என்றும் தண்டு
மென்றும் உவமைப்பெயரால்
கூறப்படுதல்பற்றி. அதற்கேற்ப,
'ஓச்சி யெறிக' என்றார்.

நிகழ. வெருவந்த

செய்தொழுகும் வெங்கோல

னாயி

னெருவந்த

மொல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) வெருவந்த செய்து ஒழுகும் - (குடிகள்) வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும், வெம் கோலன்

னாயின் - வெங்கோலனுமாயின்,

(அ சன்),
ஒருவக்தம்-ஒருதலையாக,
ஒல்லை-கழிதில், கெடும்—; (எ -
று.)

வெங்கோலன்

என்பது-ஈண்டு, வாளா பெயராய்
நின்றது. ஒருவந்தம் ஒருதலை,
ஏகாந்தம்
என்பன-ஒருபொருட்கிளவி.
அச்செயல்களும், கேடுகளுப்
முன்னர்க் கூறப்படும்.

(சூ - ரை.) வெருவிய - அஞ்சும்படியான.

வெங்கோலன் - கொடுங் கோன்மையுடையவன்.

ஒருதலையாக - நிச்சயமாக;

தவறுமல். கடிதில் - விரைவில்.

முன்னே 'வெருவந்தசெய்தொழுகும்' எனக் கொடுங்கோன்மை குறிக்கும் அடைமொழி வந்தகுறை, 'வெங்கோலன்' என்பது, அரசனென்ற மாத்திரமாய்

நின்றது என்க: மேல்
"அடியளந்தான், ஞாலமெல்லா
மொருங்கு" என்றவிடத்திலும்,
'அடியளந்தான் என்றது -
வாளாபெயராய் நின்றது' என
வுரைப்பர். 'பணிபணம்,
கரிகரலீலை, வம்சுகரீரம்,
கரிகலபம்' என்பன-பூர்வபதமும்
உத்தரபதமும்
சமாநார்த்தகமென்பார்க்கு,
"வெருவந்த செய்தொழுகும்
வெங்கோலன்,"
"அடியளந்தான்,

ரூ அயதெல்லாம்,': "கோடாத
செங்கோல்" என்பனபோலக்
கேவலபதமாத்திரையாய் நின்றன
வென்க' என்பது,
பிரயோகவிவேகவுரை.
'வாள்போலும் வேற்கண், கோ
டாத செங்கோல்,
வெருவந்தசெய்தொழுகும்
வெங்கோலன், அடியளந்தான்
தாஅயதெல்லாம் இவற்றுள், கண்,
கோல், கோலன்,
அடனனஒருசொல்லா கவே
கொள்வர்' என்னும்

இலக்கணக்கொத்து உரையையுங்

காண்க. ஈண்டு- இங்கு.

வாளா-சும்மா;

இன்றியமையாதகல்லாமல்.

ஒருபொருட்கிளவி -

ஒருபொருளுள்ள பலசொற்கள்.

ஒருவந்தம் என்பது - ஒரு

அந்தம்எனப் பிரித்து, ஒருமுடி

புடைய தெனப் பொருள்படும்.

அச்செயல்கள் - குடிகள்

அஞ்சுஞ்செயல்கள். கேடுகள் - வெருவிய செயல்களைச் செய்தவனுக்கு அதனுல்விளையுந் தீங்குகள். முன்னர்-அடுத்த நான்குகுறள்களில். (கூ)

நான : ஆம்

அதிகாரம்—வெருவந்தசெய்யாமை

கருத்து

நாசு. இறைகடியெ
னென்றுரைக்கு
மின்னுச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக்
கெடும்.

(இ - ள்.) இறை கடியன்
என்று உரைக்கும் - (குடிகளால்)
நம் இறை

வன் கடிய னென்று
சொல்லப்படும், இன்ன சொல் -
இன்ன சொல்லையு
டையன், வேந்தன்—, உறை கடுகி
- ஆயுளும் குறைந்து, ஒல்லை
கெடும்-(செல்
வமும்) கடிதின் இழக்கும்; (எ
- று.)

நெஞ்சு நொந்து
சொல்லுதலான் இன்னாமை
பயப்பதாய சொல்லை
'இன்னாச்சொல்' என்றார்.

உறையென்பது - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்;

அஃது - ஈண்டு, ஆகுபெயராய், உறைதலைச் செய்யும் நாள்மேல் நின்றது.

அது குறைதலாவது - அச்சொல் இல்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல்.

(கு - ரை.)

இறைவன் - அரசன். கடியன் - காடியவன். இன்னாத - இனிமையையுடையதல்லாத.

உறை-உறைதல்; வாழ்தல்;
இங்கே, வாழ்
காலுக்கு ஆகுபெயர். கழிதல் -
சுருங்குதல். இன்மை
பயப்பது - தன்
பந்தருவது.
மூதனிலத்தொழிற்பெயர் -
பகுதிமாத்திரமே நின்று
தொழிற் பெயர்ப்பொருளைத்
தருவது; இதில்
தொழிற்பெயர்விகுதி
புணர்ந்துகெட்ட

தென்பர். அது குறைதல் - ஆயுள்நாள் குறைதல். அச்சொல் இல்லாதார்

க்கு உள்ளதின் சுருங்குதல்

- குடிகள் வருந்திச்சொல்லும் இன்னாச்

சொல்லை உடையரல்லாத

அரசர்க்கு எவ்வளவு ஆயுள் உண்டோ அவ்வளவிற்

குறைவடைதல்.

(ச)

நசுரு. அருஞ்செவ்வி
யின்ன முகத்தான்
பெருஞ்செல்வம்
பேணாய்கண் டின்ன
துடைத்து.

(இ - ள்.) அருஞ் செவ்வி -
(தன்னைக்
காணவேண்டுவார்க்குக்) காலம்
அரியனாய், இன்ன
முகத்தான்-(கண்டால்) இன்னது

முகத்தினை யுடையா னது,
பெருஞ்செல்வம் - பெரிய
செல்வம், பேயய் கண்டு
அன்னது உடை
த்து - பேயாற்காணப்பட்டாற்
போல்வ தொரு குற்றமுடைத்து;
(எ - று.) எனவே,
இவையிரண்டும்
வெருவந்தசெய்தலாயின. இவை
செய்வா னைச் சார்வார்
இன்மையின், அவனது செல்வம்

கனக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படா
தென்பதுபற்றி, 'பேஎய் கண்
டன்ன தடைத்து' என்றார்.
காணுதல்- தன்வயமாக்குதல்.

(கு - ரை.) காலம் அரியன்
- பார்க்கச் சமயங்கிடைத்தற்கு
அரியவன். இன்னை - வெறுட்
காட்டுகிற. இவை இரண்டும் -
காணவருவார்க்கு அவ
காசங்கொடாமையு
மூகமலர்ச்சியின்மையும். இவை

செய்வானே - அருந் செவ்வியும்
இன்[illegible]றகழும் முடையவனை.
தன்வயமாக்குதல் - தன்வசப்
படுத்துதல். பேயிற்[illegible]ம்
கைக்கொள்ளப்பட்டபொருள்.
அதற்கும் பிறர்க்கும்
பயன்படாதகாம். 'நோய்கண்டு'
என்றதில், அளவென்ன -
செய்யுளோனை நிறைக்க வந்தது;
அலகிட்டுக் காண்க.

(நி)

திருக்குறள்

நிகசுசு. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் ஞயி
னெடுஞ்செல்வ நீடின்றி யாங்கே
கெடும்.

(இ - ள்.) (அரசன்), கடுஞ் சொல்லன் - கடிய சொல்லையுமுடையனாய், கண் இலன் ஆயின் - கண்ணோட்டமும்

இலனுமாயின், நெடுஞ் செல்வம்
- (அவனது) பெரிய
செல்வம்,—நீடு இன்றி -
நீடுதலின்றி, ஆங்கே - அப்
பொழுதே, கெடும்—; (எ - று.)

"வேட்டங் கடுஞ்சொல்
மிகுதண்டஞ் சூது பொரு;
ளீட்டங் கட் காமமோ டேழு"
எனப்பட்ட விதனங்களுள்
கடுஞ்சொல்லையும்
மிகுதண்டத்தையும் இவர்

இவ்வெருவந்தசெய்தலுள்
அடக்கினர். கண்-ஆகுபெயர்.
இவை செய்தபொழுதே கெடுஞ்
சிறுமைத்து அன்றுயினும்
என்பார், 'நெடுஞ்செல்வம்'
என்றார். நீடுதல்-நீட்டித்தல்.

(கு - பை.)

நீடுதல்-நெடுங்காலம் நிலைநிற்றல்.
வேட்டம்-வேட்டையாடுதல்.
மிகுதண்டம் - அளவிறந்த
தண்டனை. சூது - சூதாடுதல்.
பொருள் ஈட்டம் -

திரவியஞ்சம்பாதித்தல்.

கள்-மதுபானம். விதனம்

=வ்யஸநம்: அரசர்க் குந்

தன்பந்தருஞ்செய்கை.

ஒருவர்மேல்

கண்ஓடுதலாலுண்டாகிறதாட்சிண்

யத்தைத் 'கண்'

என்றது-காரணவாகுபெயர்.

கெடும் சிறுமைத்து அன்று-அழி

யக்கூடிய சிறிய ஆளவை

யுடையதன்று.

நீடு-மூதணிலத்திதாழிற்பெயர்.

எகா ரம்-தீதற்றவகையால்,
விரைவுகுறிக்கும்.
(சு)
நூசுஎ. கடுமொழியுங்
கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமூரண்
டேய்க்கு மரம்.
(இ - ள்.) கடு மொழிஉம் -
கடிய சொல்லும், கையிகந்த
தண்டம்உம் - (குற்றத்தின்) மிக்க
தண்டமும்,—வேந்தன் -

அரசனது, அடு முரண்-பகை
வெல் ஓதற்கேற்ற மாறுபாடாகிய
இரும்பினை, தேய்க்கும்—,
அரம்-அராம்.

கடுமொழியால் தாயினையும்,
கையிகந்தகண்டகத்தால் தேசமும்
கெட்டு முரண் சுருங்கி வருதலின்,
அவற்றை அராமாக்கி,
திண்ணிதாயினும் தேயும்
என்றற்கு அடுமுரணை
இரும்பாக்கினர்;
ஏகதேசவுருவகம். அரம் என்பத
னைத் தனித்தனி கூட்டுக.

இலக்கணப்பாட்டு உரம்,
செவ்வியின்மை,
இன்மொழிமுடைமை,
கண்ணோட்டமின்மை,
நிச்சொற்சொல்வல்,
மகிழ்ந்தகண்டம் என்ற
இலக்கள் குழுகளஞ்சும் வினை
யென்பதூஉம், இலக்கணம்
அடிமுரணும் செல்வழும் ஆயுளும்
இழக்கும் என்பதூஉம்
கூறப்பட்டன.

(கு - னை.) அரம்-இரும்பை
அராவுதற்குரிய ஒருவகைக்கருவி.
கானை-
சேனை.கையிகந்த-வரம்புகடந்த.
மூரண்-வலிமை.கடுமொழியையும்
கையிகந்த கண்டத்தையும் அரமாக
உருவகஞ்செய்ததற் கேற்ப
அடுமுரசினை 'இரும்பு'
என்றமையால்,
ஏகதேசநூடகாலங்காரம்.
'இக்குறளில் (இவ்வாறு) அர
மென்னும் ஒருமைப்பெயரை
வாக்கியமேதமாகத் தனித்தனி

கூட்டிமுடிப்ப தனைத்
தேர்வடமிழுப்பார்போல
'பிரத்தியேகபந்தாக்வயம்'
என்பர் (வட

ருவ - ஆம்

அதிகாரம்—வெருவந்தசெய்யாமை
கருவ நூலார்). இதுவும்

தூராக்வயத்தால்
அடக்ஙிக்கொள்க' என்பது,
பிரயோக விவேகவுரை. 'இதில்

அரமென்பது ஒருசொல் நின்றே
கணித்தன; உதவுதல் காண்க.
முதனிலைத்தீவகம்,
இடைநிலைத்தீவகம்,
கடைநிலைத்தீவகம் முத
லாயினவும் அது' என்ற
இலக்கணக்கொத்து உரையையுங்
காண்க. இழக்கும் - இழப்பான்.
அடுமுரண் - வினைத்தொகை.
(எ)

நசுஅ. இனத்தாற்றி
யெண்ணுந வேந்தன்

சினத்தாற்றிச் சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(இ - ள்.) இனத்து ஆற்றி - (காரியத்தைதப்பற்றி வந்த எண்ணத்தை) அமைச்சர்மேல் வைத்து, எண்ணுத - (அவரோடு தானும்) எண்ணிச் செய்யாத, வேந்தன் - அரசன், (அப்பிழைப்பால் தன்காரியங் தப்பியவழி), சினத்து ஆற்றி - (தன்னைச்) சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி,

சீறின் - (அவரை) வெகுளுமாயின்,
திரு - (அவன்) செல்வம், சிறுகும்
- நாடோறுஞ் சுருங்கும்; (எ - று.)

அரசர்பாரம்பொறுத்துய்த்தல்ஒப்புமையான்

அமைச்சரை 'இனம்'

என்றும், தான் பின் பிழைப்பாத லறிந்து அமையாது
ஏற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர்; நீங்கவே,

அதனை அவர்மேல்
அப்பிழைப்புத் தீரு
மாறும் அப்பாரம்
இனிதுய்க்குமாறும் இலனும்
என்பது நோக்கி 'திருச்சிறு
கும்' என்றுங் கூறினர்.

இதனுள்,
பகுதியஞ்சுமினையும்,
அதுசெய்தான் எய்துங்
குற்றமும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) எண்ணம் -
ஆலோசனை. எண்ணினி -
ஆலோசித்து. அப் பிழைப்பு -
அந்தக்கவறு. அவரை
வெகுளுமாயின் - மந்திரிகளைக்
கோபிப்
பானுனல். இனம்-ஸஜாதி:
ஒரேசாதியினர். அரசர்பாரம்

பொறுத்து உய்த்த
லொப்புமை-அரசரது
இராச்சியபாரத்தைத் தாழும்
உடனிருந்து வகித்துச்
செலுத்துவதில் அரசர்க்கும்
அமைச்சர்க்கும்
ஒருவரோடொருவர்க்குள்ள சமா
னத்தன்மை. பின் பிழைப்பாதல்
அறிந்து-பிழைப்பு ஆதல் பின்
அறிந்து என்க;
தவறிப்போனமையைப் பின்பு
அறிந்து. அமையாது -

அடங்கியிராமல்.

அதனை - அக்குற்றத்தை.

அவர்மேல் - அமைச்சர்மேல்.

வெரீஇ - அஞ்சி.

அப்பிழைப்புத் தீரும் ஆறு -
அப்படிப்பட்டதவறு
நீங்கும்விதம். அப்பாரம்
இனிது உய்க்கும்
ஆறு - அவ்விராச்சியபாரத்தை
இனிமையாகச் செலுத்தும்
விதம்.

பகுதி — அமைச்சர்முதலாகிய

அங்கம்.

(அ)

நூசுக. செருவந்த
போழ்திற் சிறைசெய்யா
வேந்தன்
வெருவந்து
வெய்து கெடும்.

(இ-ள்) சிறை
செய்யா-(செரு
வருவதற்குமுன்னே தனக்குப்
புகலாய
தோர்) அரண

செய்தூ(செ)கான்வாரது, வேந்தன் -
அரசன்,—செரு வந்த போழ்
தின் - அது வந்தகாலத்து,
(எம் இன்மையான்),
வெருவந்து - வெருவி,
வெய்து கெடும் - கடிதிற்
கெடும்; (எ - று.)

குறள்

திருக்குறள்

பகையெவெருவி, சேர்ந்தார்
நீங்குதலின், தமியரெய்க் காணும்

வெருவி அப்பனைகவயத்தனும்
என்பதாம்.

இதனுள், தான் அஞ்சும்
வினையும், அதுசெய்தான்
எய்தும் பயனும் கூறப்பட்டன.

(சு - ரை.) செரு - போர்.
புகலாவது ஓர் அரண் -
பாதுகாப்பாகச் சென்றுசேரத்தக்க
தொரு கோட்டை. அது -
அப்போர். ஏமம் இன்மை யான்
- பாதுகாப்பில்லாமையால்; ஏமம்
- ரக்ஷகம். வெருவி - அஞ்சி.

பகை யையெருவிச்

சேர்ந்தார்நீங்குதலின் -
கன்னைச்சேர்ந்தவர்கள்
பகைவர்க்கு அஞ்சிக் கன்னைவிட்டு
நீங்குதலால். கமியன் ஆய் -
தனிப்பட்டவனாய். அப் பகை
வயத்தனும் - அந்தப்பகைவர்க்கு
வசப்பட்டவனும். தான்
அஞ்சும் வினையென்றது -
தனக்குப் புகலாவதோர்
அரண்செய்துகொள்ளாது செய்
யும் போராகிய வினை. அது -

அஞ்சத்தக்க வினை. போழ்தின் கெடும் என இயையும். சிறை - இங்கே, காவலிட மென்ற மாத்திரமாய் நின்றது. (கூ)

நிளம். கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல

தில்லை நிலக்குப் பொறை.

(இ - ள்.) கடுங் கோல் - கடுங்கோலனை அரசன்,

கல்லார் - (நீதிநூல் முதலிய) கல்லாதாரை, பிணிக்கும் - (தனக்குப் பகுதியாகக்) கூட்டாநிற் கும்; அது அல்லது - அக்கூட்டம்அல்லது, நிலக்கு பொறை - நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம், இல்லை - பிறிதில்லை; (எ - று.)

கடுங்கோல் என்பது - ஈண்டு

மிக்கதண்டத்தின்மேற்றன்றி
அதனைச் செய்வான்மேற் முயிற்று.

அவன் அதுசெய்தற்கு
இயைவதாரையல்லது கூட்
டாமையின்
'கல்லார்ப்பிணிக்கும்'என்றும்,
எனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்
கின்றது இயல்புஆகலின்
'நிலத்திற்குப்பொறை
அதுவல்ல தில்லை'என்றும்
கூறினார். நிலக்கு என்பது -
செய்யுள்விகாரம்.

இதனால்,
வெகுளாதசெய்தலின் குற்றம்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஆய - ஆகிய. முதலிய - முதலியவற்றை. கல்லாதார் - படியாதவர். பகுதி - அங்கம். கூட்டாநிற்கும் - சேர்த்துக்கொள்வான். மிகை - மிகுதி.

மிக்கதண்டத்தின் மேற்று
அன்றி ..

மிகுந்ததண்டனையென்னும்
பொருளைக் குறிப்ப தல்லாமல்.
அவன்-கொடுங்கோலரசன்.

அதுசெய்தற்கு இலையவானை
யல்லது கூட்டாமையின்-தான்
அக்கொடுங்கோன்மை செலுத்
துதற்குச்
சம்மதிப்பவர்களையல்லது
கல்லோர்பிறரைத் தனக்கு
மந்திரமுதலிய உறுதிச்சுற்றமாகச்
சேர்த்துக்கொள்ளாதலால்.
எல்லாப் பாரங்களை
யும்பொறுத்தல்
பூமிக்குரியல்பாதலை
'ஸர்வம்ஸஹா'என்ற அதன்

வட மொழிப்பெயராலும் அறிக.

திலத்துக்கு என்பதன்

அத்துச்சாரியை தொக்கு திலக்கு

என நின்றது -

தொகுத்தல்விகாரம்.

கல்லார்ப்பிணிக்கும் - உயர்

திணையில் இரண்டனுருபு தொக,

அவ்வுயர் திணைப்பெயரின் முன்

வலியிடை நின்று.

கல்லார்ப்பிணிக்கும் கருங்கோல் -

கருங்கோலனது இயல்பைக்

கருங்

அதிகாரம்—கண்ணேட்டம்

கருத்து

சோலின்மேற் ஏற்றிக்கூறியது,
உபசாரவழக்கு. பொறை -
பொறுக்கப்படுவது எனச்
சுமைக்குக் காரணப்பெயர்.
மலைமுதலிய பாரங்களெல்லாம்
பொருளாகக் கருதாது
பொறுத்தலையே
இயல்பாகவுடைய பூமிக்குப்
பாவிகள் பொறுத்தற்கரிய

பாரமாவர் என்பது நூல்
துணிபு; கீழ் 'புறங்கூறாமை'
என்ற அதிகாரத்தில்
"அறனேக்கியாற்றுங்கொல்
லைவயம் புறனேக்கிப்,
புன்சொலுரைப்பான் பொறை"
என்றதுங் காண்க.

(கo)

நஅ - ஆம்

அதிகாரம்.—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது -

தன்னேடுபயின்றாரைக் கண்டால்
அவர்கூறியன மறுக்க மாட்டாமை.
இஃது அவர்மேற்
கண்டுசென்றவழி நிகழ்வ
தாகலின், அப்பெ யர்க்காயிற்று.
மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட்
கூறியவதனையே சிறப்புப்
பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின்,
இஃது அதன்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு ரை.)

பயின்றார்-முன்புபழகியவர். கண்

சென்றவழி - கண்பார்வை சென்றஇடத்தில். நிகழ்வது - உண்டாவது. கீழ் 'வெருவந்தசெய்யாமை' என்ற அதிகாரத்தில் "கடுஞ்சொல்வன் கண்ணில ஞயின்" என்ற குறளால், ஆராய்வது கண்ணோட்டமின்மை-வெருவந்தசெய்தல் எனப்பட்டமை காண்க. சிறப்பு - அரசர்க்குக் கண்ணோட்டம் இன்றியமையாமை. ஓட்டம் - ஓடுதல்; தொழிற்பெயர்.

நெக. கண்ணேணட்ட
மென்னுங் கழிபெருங்
காரிகை
யுண்ணமையா னுண்டிவ் வுலகு.

(இ - ள்.) கண்ணேணட்டம் என்னும் - கண்ணேணட்டமென்று சொல்லப் படுகின்ற, கழி பெருங் காரிகை - சிறப்புடைய அழகு, உண்ணமையான் - (அது சார்மாட்டு) உண்டாகலான், இ உலகு - இவ்வுலகம், உண்டு - உண்டாகா நின்றது; (எ - று.)

'கழிபெருங்காரிகை'

என்புழி, ஒருபொருட்பன்மொழி - இவ்வுயிரழ கது சிறப்பு உணர நின்றது. இவ்வழகு அதற்கு உறுப்பாகலின், 'உண்மை யான்' என நிலைபேறுங் கூறினர். இன்மை வெருவக்கெடுத்த லாகலின், அவர்நாட்டுவாழ்வார் புலையையடைந்த புல்வாயினம் போன்று ஏமஞ் சாராமை பற்றி, 'இவ்வுலகுண்டு' என்றார்.

(கு - ஊர.) என்புழி -
என்றவிடத்தில்.
ஒருபொருட்பன்மொழி - கழி
பெரு என மிகுதியென்னும் ஒருபொருளைத்தரும் பலசொற்கள். "ஒருபொரு
ளிருசொற் பிரிவில வரையார்", "ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பினின்
வழா" என்பன - முறையே
இவ்விலக்கணத்துக்குத்
தொல்காப்பியத்திலும்,
நன்னூலிலும் விதிகளாம்.
'இவ்வுயிரழகு' என்றது,
கண்ணேறுட்டத்தை. உயிரழகு -
(அரசனது) உயிரின் அழகு.

அதற்கு - அரசருயிர்க்கு.

நிலைபேறு -

நிலைபெற்றிருத்தல். இன்மை - கண்ணோட்டமின்மை. புல்வாய் இனம் போன்று - மான்கூட்டத்தை யொத்து. ஏமஞ்சாராமை-இன்பமடையாமை.

திருக்குறள்

கழி - மிகுதி குறிப்பதோர்

உரிச்சொல். உலகு என்றது,
குடிகளை. அரசன்
கண்ணோட்டமுடையனெ
யிருத்தலாலேயே உலகத்துக்
குடிகள் வாழ்வுபெறுவ ரென்பது

கருத்து.

(க)

நெஉ. கண்ணேணட்டத்துள்ள துலகிய லஃதிலா ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(இ - ள்.) உலகு இயல் - உலகநடை, கண்ணேணட்டத்து உள்ளது -

கண்ணேணட்டத்தின் கண்ணே நிகழ்வது; (ஆகலான்), அஃது இலார் உண்மை-

அக்கண்ணேணட்டமில்லாதார்

உளராதல், நிலக்கு பொறை -
இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே,
(பிறிதொன்றற்கு அன்று);
(என்று.)

உலகுடையாவது -
ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல்,
பிழைத்தனபொறுத்தல்
என்றனவை முதலாயின. அவை
நிகழாமையால் தமக்கும்
பிறர்க்கும் பயன்படார்
என்பதுபற்றி, 'நிலக்குப்பொறை'
என்றார். 'ஆதற்கு' என்பது-
சொல்லெச்சம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
கண்மேணேட்டத்ததுசிறப்புக்
கூறப்பட்டது.

(சு - ஸ.) உலகநடை -
உலகத்தாரது நடத்தை.
நிகழ்வது-உள்ளது.
ஒப்புரவு-உதவி. புறந்தருதல் -
பிறரைப் பாதுகாத்தல்.
பிழைத்தன பொறுத்தல் -
பிறர்செய்த குற்றங்களைப்

பொறுத்தல். பொறையாகற்கு
என்னவேண்டிய இடத்தில்
பொறை என்றகரவல்,
'ஆகற்கு'என்ற சொல்
எஞ்சியதாகும் என்பார்,
ஆகற்கு-சொல்லெச்சம் என்றார்;
சொல்லெச்சம்-சொல் குறைந்து
நிற்பது: இதற்கு "சொல்லொடுங்
குறிப்பொடு
முடிவுகொளியற்கை,புல்லிய கிளவி
யெச்சமாகும்" என்னுஞ்
தொல்காப்பியச்சூத்திரம் விதி;

இது, நன்னூல்
'இசையெச்சம்' எனப்படும்.
(உ) ம்ஸ. பண்ணென்னும்
பாடற் கியைபின்றேற்
கண்ணென்னுங்

கண்ணேட்டமில்லாத கண்.

(இ-ள்.) பண் என் ஆம் -
பண் என்னபயத்ததாம்?
பாடற்கு இயைபு
இன்றுஎல்-பாடற்றொழிலோ

பொருத்த

மின்றுயின் :—(அதுபோல), கண்

என் ஆம் - கண்

என்னபயத்ததாம்?

கண்ணேணோட்டம் இல்லாத கண் -

கண் ணேணோட்டமில்லாதவிடத்து; (எ

- று.)

பண், கண் என்பன -

சாதிப்பெயர். பண்களாவன -

பாலையாழ் முதலிய

நூற்றுமூன்று.

பாடற்றொழில்களாவன -

யாழின்கண் வார்தல் முதலிய
எட்டும், பண்ணல் முதலிய
எட்டும், மிடற்றின்கண் எடுத்தல்
படுத்தல் நலிதல் கம்பிதம் குழலம்
என்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம்
இடைவண்ணம் வனப்புவண்ணம்
முதலிய வண்ணங்கள்
எழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடு
இயையாதவழிப் பண்ணற்
பயனில்லாதவாறு போல,
கண்ணோட்டத்து இயையாதவழிக்
கண்ணற் பயனில்லை என்பதாம்.

கண்செல்நெறிவழி நிகழ்தல் பற்றி,
அதனை இடமாக்கினர்.
இறுதிக்கட் கண் என்பதனை
"கண்ணைகன் ஞாலம்"
என்புழிப்போலக் கொள்க.

நூ - ஆம்

அதிகாரம்—கண்ணோட்டம்

கசுக

(சூ - ரை.) பண் - இசை.

பயக்கத - பயனையுடையது.

சாதிப்பெயர்-

அதன் இனத்தையெல்லாம்
குறிக்கும் பெயர்ச்சொல்.
'கோடிப்பாலை செம்
பாலை படுமலைப்பாலை
செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை
மேற்செம்பாலை விளரிப் பாலை
என்னும்
இவ்வேழுபெரும்பாலையினையும்
முதலடுத்து நாற்றுமூன்று பண்
ணும் பிறக்கும்; அவற்றுள்,
செம்பாலையுட் பிறக்கும்
பண்கள்-பாலையாழ்
நாகராகம் ஆகரி தோடி கௌடி

காந்தாரம் செந்துருத்தி
உதயகிரி என
இவை; பிறவும் விரிப்பின் உரை
பெருந மாதவின், அவற்றை
வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க. "நாற்பெரும்
பண்ணுள் சாதிகான்கும்,
பாற்படு திறனும்
பண்ணெனப்படுமே" என்றார்
என்றும், 'பன்னிருபாலையின்
உருத் தொண்
ணூற்றொன்றும்
பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள்

நூற்றுமூன்றுதற்குக் காரணமா
மெனக் கொள்க' என்றும்,
'பெருந்தானமெட்டிலும்
கிரியைகளெட்டாலும்
பண்ணிப்படுத்தலாற் பண்
என்று பெயராயிற்று'
என்றுங் கூறினர்.
சிலப்பதிகாரவுரையில்
அடியார்க்குநல்லார்.
யாழின்கண் - வீணையில், வார் தல்
முதலிய எட்டு - வார்தல்,
வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல்,
உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல்,

பட்டடை என்பன; இவை
இசைக்கரண மெனப் படும். பண்
ணல்முதலிய எட்டு - பண்ணல்,
பரிவட்டணை, ஆராய்தல், வகை
ரல், செலவு, விளையாட்டு,
கையூழ், குறும்போக்கு என்பன;
இவை - கலைத் தொழி
லெனப்படும். "பண்ணல்
பரிவட்டணை யாராய்தல்
வகைவரல், கண் ணியசெலவு
விளையாட்டுக் கையூழ், கண்ணிய
குறும்போக் கென்று நாட் டிய,
எண்வகையா வினை யெழீஇப்,

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து,"
"வார்தல் வடிந்த லுந்த லுறழ்கல்,
நீருட னுருட்டல் தெருட்ட
லள்ளல், எருடைப்
பட்டடையென இசைபோர்
வகுத்த, எட்டுவகைப்
னிலைக்காரணத்துப், பட்டவகை
தன் செவியி னேர்த்து" என்ற
சிலப்பதிகாரத்தையும், 'பண் ணல் -
பாடறிஞத்த பண் ணுக்கு இணை
நிலை பகை நட்பான கரம்புகள்
லெய ருந்தன்மைமாத்திரை யறிந்து
வீக்குதல்;

பரிவட்டணை - அவ்வீக்கின
ரம்பை அகவிரலாலும் புறவி
லாலும் கரணஞ்செய்து
தடவிப்பார்த்தல்; ஆராய்தல்-
ஆரோகண அவரோகண
வகையால் இசையைத் தெரிவது;
அநுசுருதி யேற்றுதல் - தைவரல்;
ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல் -
செலவு; பாட நினைத்த
வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதல் -
விளையாட்டு; வண்ணத்திற்
செய்த பாட லெல்லாம்
இன்பமாக்ப்பாடுதல் - கூழ்;

குடகச்செலவுந் துள்ளற்செலவும்
பாடுதல் - குறும்போக்கு' என்ற
சீவகசிந்தாமணி
நச்சினார்க்கினியருரையையும்,
'வார்த லென்பது - சுட்டுவிரற்
செய்தொழில்; வடித்தலென்பது
- சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங்
கூட்டி நரம்பை அகழும்
புறமும் ஆராய்தல்;
உந்தலென்பது - நரம்புகளைத்
தெறித்து வலிவிற்பட்டதும்
மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும்
நிரலிழிபட்டதும் என்றறிதல்;

றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்தல்; உருட்டலென்பது - இடக் கைச் சுட்டுவிரல் தானே யுருட்டலும், வலக்கைச் சுட்டுவிரல் தானே யுருட் டலும், சுட்டொடு பெருவிரல்கூட்டி யுருட்டலும், இருபெருவிரலும் இணை த்து உடனுருட்டலும்என வரும்;"தெருட்டலென்பதுசெப்புங்காலை, யுருட்டி

திருக்குறள்

வருவ

தொன்றே மற்ற, வொன்றன் பாட்டுமடை

யொன்றநோக்கின், வல்
லோராய்ந்த நூலேயாயினும்,
வல்லோர் பயிற்றுங்

கட்டுரையாயினும், பாட்
டொழிந் தலகினி னெழிந்த
செய்கையும்,
வேட்டதுகொண்டுவி தியுறநாடி"
என வரும்.... இவை
இசைத்தமிழ்ப் பதிவுறுபட்டலத்துட்
காணைவோத்துட்
காண்க,' 'பட்டடையென்பது -
நரம்புகளில் இளிக்குப் பெயர்;
என்னை? எல்
லாப்பண்ணிற்கும்
அடிமையாதலின்' என்ற

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை
யையுங் காண்க. மிடறு -
கண்டத்தினை; சாரீர ஓசை.
"எடுத்தல் பாட்டு
உச்சமாம் எண்படுத்தல் மந்தம்,
தடுத்து நெளிதல் சமமாம் -
தொடுத்தியன்ற,
தள்ளாதகைப்பிதந் தானடுக்கல்
நற்சுழிலம், உள்வாங்கிப் பாட
லுணர்" என்ற
சீவகசிந்தாமணியுரையிற்காட்டிய
மேற்கோட்செய்யுள்

இங்குஉணராத்தக்கது.

எடுத்தல் முதலிய இவ்வைவந்தும் கிரியைகளெட்டின்பாற்படுவன;

அவ்வெட்டிடல், இங்குக் குறிக்கப்படாதவை - ஒலி, உருட்டு, தாக்குஎன்ற மூன்றுமாம்;

'சொல்வகை, நான்குவகைப்படும்; சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதகம்

என; சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது: சுரிதகம் - எட்டடியான் வருவது: வண்ணம் - நாலன்கடியான் வருவது: வரிதகம்-முப்பத்திரண்டடியான் வருவது; என்னை?—"சுண்ணநான்கடி சுரிதகமெட்டடி, வண்ணநாலன்கு வரிதகமெண்ணன்கென், றெண்ணியவடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே" என்

ராகலின். வண்ணம் - ஒருவகையான் மூன்றுவகைப்படும்; பெருவண்ணம், இடைவண்ணம் வனப்புவண்ண மென; அவற்றுள், பெருவண்ணம், ஆறுய் வரும்; இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றுய் வரும்; வனப்புவண்ணம் நாற்பத் தொன்பதாய் வரும்' என்பது, சிலப்பதிகாரத்து அடியார்க்குநல்லாருரை. இங்குக்காட்டிய இசைத்தமிழ்ப்பகுதிகள் இக்காலத்துப் பயிலவழங்கா. கண் ணோட்டத்து இயையாதவழி - தாட்சிணியத்தோடு பொருந்தாதவிடத்து. நிகழ்தல் - கண்ணோட்டமுண்டாதல். அதனை-கண்ணை. இடமாக்கியது கண் ணோட்டத்துக்கு என்க. இறுதிக்கட் 'கண்'-ஈற்றில் 'இல்லாதகண்' என்பதி லுள்ள கண். "கண்ணகல் ஞாலம்" என்பதற்கு - இடமகன்ற நிலவுலகம் என்று பொருள்; இம்மேற்கோள்-திரிகூடகத்துக் கடவுள்வாழ்த்தின் தொடக் கம். இல்லாத கண் என்பது - ஒருசொல்லன் றென்றும், கண் என்பது இட மென்ற பொருளுள்ளதென்றும் எதிர்மறைக்குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொட ரென்றும் கொள்க. பாடற்கு என்பதில், ஈன்கணுருபு மூன்றனுருபின்பொரு ளில் வந்தது; உருபுமயக்கம். இயைபு-தொழிற்பெயர். இன்று - எதிர்மறை யொன்றன்பாற் குறிப்புமுற்று. காண்பது கண்ணெனக் காரணக்குறி. இப் பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

(கூ)

குளச. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினுற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(இ - ள்.) முகத்து உள போல் - (கண்டார்க்கு) முகத்தின்கண் உள போல் (தோன்றல் அல்லது), எவன் செய்யும்-(வேறு) என்னபயனைச் செய் யும்? அளவினுன் கண்ணோட்டம் இல்லாத - அளவிறவாத கண்ணோடுதலை யுடையவல்லாத, கண் - கண்கள்; (எ - று.)

குறள் - ஆம்

அதிகாரம்—கண்ணோட்டம்

தோன்றல், அல்லது

என்னுஞ் சொற்கள் -

அவாய்நிலையான் வந்தன.

கழிகண்ணேட்டத்தின் நீக்குதற்கு, 'அளவினான்' என்றார். 'ஒருபயனேயுஞ் செய்யா' என்பது, குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.)

உளபோல்-உள்ளனபோல.

அளவு இறவாத-வரம்புகட

வாத. அவாய்நிலை-உள்ளசொற்கள் வேறுசொற்களே வேண்டிநிற்குந்தன்மை. அவாய்நிலையால் வருவித்துமுடிக்குஞ் சொல்லை வடநூலார் 'அத்யாஹாரம்' என்பர். இங்கு 'உள்போல்' என்பது-'தோன்றலல்லது'

என்பதை வேண்டி
நின்றமை காண்க.

கழிகண்ணேட்டம் - வரம்புகடந்த
காட்சிணியம்; இது அர
சர்க்குக் குற்றமாதலை, கீழ்
'குற்றங்கடிதல்' என்ற
அதிகாரத்திலும் 'செங்
கோன்மை' என்ற
அதிகாரத்திலும் விளக்கினர்.

அளவினன் என்பதற்கு-
அளவோடுகூடிய என்று
பொருள்; இதில் 'ஆன்'

என்னும் மூன்றனுருபு,
'ஒடு' உருபின் பொருளில்
வந்தது. தறிப்பேச்சமாவது -
சொல்லப்படாமல்
எஞ்சிநின்ற பொருள்
குறிப்பினால் பெறப்படுவது;
இங்கு 'எவன்செய்யும்'
என்ற வினாவின் குறிப்பால்
'ஒருபயனையுஞ் செய்யா' என்பது
பெறப்பட்டமை காண்க.

(சு)

நிகரு. கண்ணிற்

கணிகலங் கண்ணேணுட்ட
மஃதின்றேற்
புண்ணென்
றுணரப் படும்.

(இ - ள்.) கண்ணிற்கு - (ஒருவன்) கண்ணிற்கு, அணி கலம்-அணியும் கலமாவது,—கண்ணேணுட்டம்—; அஃது இன்றெல்-அக்கலம் இல்லையாயின்,

புண் என்று உணரப்படும் -
(அஃது அறிவுடையாராற்)
புண்ணென்று அறி
யப்படும்; (எ - று.)

வேறு அணிகலம்
இன்மையின்
'கண்ணிற்கணிகலம்' என்றும்,

கண்ணுய் தீதோன்றினும்
நோய்களானும்
*புலன்பற்றலானுங்
துயர்விளத்தல்நோக்கி
'புண்ணென்றுணரப்படும்'
என்றுங் கூறினர்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்
ஓடாதுநின்ற கண்ணின் குற்றம்
கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.) அணியும்

கலம்-ஆபரணம். அஃது-கண்.

புலன்பற்றலானும்- பல

பொருள்களையும் காணும்
தன்மையைக் கொள்ளுதலாலும்.

புன்-இந் திரியவுணர்ச்சி; கண்
என்னும் பொறிக்கு உரிய
புலன்-ஒளி. புண்-விரணம்.

ஓடாதுநின்ற-தாட்சிணியப்படாது நின்ற. கலமென்னும் பலபொருளொரு சொல், அணியென்ற அடைமொழியால், பொதுமைநீங்கி ஆபரணத்தின்

மேல் நின்றது; மரக்கலம்,
படைக்கலம், உண்கலம்,
கொள்கலம் என வெவ் வேறு
அடைமொழிகளோடுகூடி
வெவ்வேறு பொருள்குறிக்கும்.

இப்பாட்டின் இரண்டாம்
வாக்கியத்துக்கு, 'அக்கண்'
என்பது -
தோன்றுவாய். "கண்ணுக்
கணிகலம் கண்ணோட்டம்"
என்று திருக்குறளில்
வந்துள்ளது. (சு)

நெடுமை மண்ணெண்ணெய்
யினைத்த மரத்தினையின்
கண்ணெண்ணெய்

யினைத்துக்கண்
ணோடாதவர்.

(இ - ள்.) கண்ணெடு இயைந்து-(ஓடுதற்குரிய) கண்ணேடு பொருந்தி வைத்து, கண் ஓடாதவர் - அஞ்சி ஓடாதவர், (இயங்காகின்றாராயினும்), மண்ணெடு இயைந்த மரத்து அனையர் - மண்ணெடுபொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினை யொப்பர்; (எ - று.)

ஓடாதவர் என்புழி,
சினவினை முதல்மேல் நின்றது.
மரமும் கண்ணெ
டியையந்து கண்ணோடாமையின்,
இது - தொழிலுவமம். இதனைச்

சுதைதமன் ணெனுங்கூடிய
மரப்பாவையென்று உரைப்பாரு
மூளர்; அஃது உரையன்மை
காணப்படுங் கண்ணென்றி
அதனுள் மறைந்துநிற்கின்ற
ஒருசாருள்ளீட்டாற்

கூறினமையானும், "மரக்கண்ணேமண்ணுள்வார்கண்ணென், நிரக்கண்டாய்';
என்பதனானு மறிக.

(கு - ரை.) ஓடுதற்கு -
காட்சினையங்கொள்ளுதற்கு.
அஃது ஓடா தவர் -
அக்கண்ணேட்டமில்லாதவர்.
இயங்காநின்றூர் - சஞ்சரிக்கிறவர்.

மண்ணெறு பொருந்தி நிற்கின்ற -
கரையில் மூலைக்கு
அவ்விடம்விட்டுப் பெயராது
நிற்கின்ற. இது, மரத்தின்
காவரத்தன்மையைக்காட்டி அத
னால் இழிவுவிளக்க வந்த
அடைமொழி. 'கண்ணேரடாதவர்'
என்பதில், கண்
என்னுஞ் சினையின் வினையாகிய
ஓடுதல்இன்மை, மூதலாகிய
அரசர்மேல் நின்றது;
கண்ணேரடப்பெறுதவர்

என்றுகருத்து. மரத்துக்குக்

கண்ணெனெடு இணையதல் -

கணுக்களோடு

பொருந்துதல். தொழிலுவமம்-செய்கைபற்றிவந்த

உவமை;

இது-வினையுவமமெனவும்படும்;(மற்றவை-பயனுவமை,மெய்யுவமை,

உருவுவமை.) கண்ணெனெடு

[கண்ணெனென்னும்

இந்திரியத்தொடு] கூடியிருந்தும்

கண்ணேனெடாதவர், கண்ணெனெடு

[கணுவோடு]பொருந்தியிருந்தும்

கண்ணேனெடா திருக்கும்

மரம்போல்வ ரென்றவாறு: கண்

என்பது-நிலைபெற்ற பொருளது.

"நீட்டோலை வாசியாகின்றான்
குறிப்பறியமாட்டாதவன் மன்மரம்"

என்றாற் போலவந்தது; இது.

சுதைமண்-சுண்ணாம்புகலந்த மண்.

"நெடுநிலைமண்ணீடு
கின்றவாயிலும்," "பாங்குற
மண்ணீட்டிற் பண்புறவகுத்து"

என்ற மணிமே கலையடிகளிலும்
'மண்' என்றது-சுதையென்னும்
பொருளதாம். பாலை - பதுமை.
மரம் என்றது,

மரப்பாவையென்றபொருளிற்

கருவியாகுபெயராம்.

'காணப்படும்கண்ணனன்றி அதனுண்மறைந்துநிற்கின்ற

ஒருசார்ருள்ளீட்டாற்

கூறினமையானும்'என்பதற்குக்கருத்து

ரன்குவிளங்கவில்லை; எமக்குக்காணக்

கிடைத்த மூன்று

எட்டுப்பிரதிகளுள் இரண்டில்

இவ்வாக்கியம் இல்லை.

'காணப்படும் மண்ணனன்றி'

என்று இருப்பின் ஒருவாறு

பொருந்தும்; மரக்

கையுள்ளேவைத்து மேலே

சுதையிலுலமைக்கப்பட்ட
பாவையைக் கீழ் 'கல் லாணம்'
என்ற அதிகாரத்தில்
"நுண்மாணுழைபுலமில்லா
னெழினல, மண்
மாண்புனைபாவையற்று"
என்றதில் 'மண்மாண்புனைபாவை'
என்றதுபோல வும்,
சிலப்பதிகாரத்தில்
பாவைசெய்வானை
"மண்ணீட்டாளர்" என்றது
போலவும்

'மண்ணுலியைத்தபாவை' என்பதே
போதுமானதாயிருக்க, 'மண்
ணேழனைத்த மரப்பாவை'
எனக்கூறுதல்
'வெற்றெனத்தொகுத்தல்'என்னுங்
குற்றத்துக்கு இடமாமெனக்
குறித்துப் பிறர்கூறும் உரையை
மறுத்தவாறும். நூ - ஆம்
அதிகாரம்—கண்ணேட்டம்
கசுரு

இனி, ஒருசாரார் காணப்படுங்
கண்ணென்றி என்றே
பாடங்கொண்டு -
காணப்படுகின்ற
கண்ணிலென்றி
அக்கண்ணுளுள்
மறைந்துகிடக்கும்
காட்சினியத்தைப்பற்றிக்
கூறுவதாலும், மாக்கண்ணே
என்று தொடங்

குஞ் செய்யுளிலும் காட்சினியமில்லாதவர்கண்ணே மாத்திரையுடைய
கண்ணே [கணுவோ]? என்று கூறியிருப்பதாலும் மாப்பாவையென்றல்
பொருந்தாதென்று பரிமேலழகர்

மறுத்தனர் என்பது. அதனுள்

அம்மண்ணினுள். ஒருசார் உள்ளீடு-ஒருபுறத்திலுட்

கிடக்கும்பொருள்; என்றது,

மாதத்தை. "மாக்கண்மேனி

மண்ணுள்வார்கண்ணினன்-றிரக்கண்டாய்"

என்பதற்கு-மண்

ணுலகத்தையாளும் அரசரது

கண்

மாக்கண்மேனியென்றுசொல்லி

இரத்தல் செய்வாய் என்றது

பொருள்; இம்மேற்கோள்

முத்திகாள்ளாயிர மென்னும்

நூலி ஓள்ள தென்று
தெரிகிறது: "மாக்கண்டு
நாணுதே வல்லியா

னெஞ்சே, மாக்கண்ணே மண்ணுள்வார் கண்ணென் - றிரக்கண்டாய்,வாளு
ழுவை வெல்கொடியான் வண்புனனீர் காட்டற்கென், றோளுழுவந் தோன்றத்
தொழுது" என்பது
அதுவருஞ்செய்யுள். இதில்,
கண்ணேணட்டமில்லாதகண்
மாக்கண் எனப்பட்டமை
காண்க. இங்ஙனம் கூறவே,
கண்ணேணட்டமில்லாத வர்
மாமெனப்படுவ ரென்பது
போதரும். இம்மேற்கோள், தமது

உரையைத் காடிக்கக்

காட்டியவாறு. மரத்தின்கணு

கண்ணெனப்படுதலை

"ஈரைதவிளங்

கழுகின் மரகதமணிக்கண்ணும்" எனச் சீவகசிந்தாமணியிலும் காண்க. (சு)

நினை. கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்

கண்ணோட்ட

மின்மையு மில்.

(இ - ள்.) கண்ணோட்டம்

இல்லவர் -

கண்ணோட்டமில்லாதவர், கண்

இலர்-கண்ணுடையரு மல்லர்;

கண்

உடையார்-கண் ணுடையவர், கண்ணேணுட்
டம் இன்மை
உம்-கண்ணேணுட்டமிலராகலும்,
இல் - இல்லை; (எ-று.)
கண் ணுடையராயின்
காட்சிக்கண்ணே அஃதோடும்
என்பதுபற்றி,
'கண்ணேணுட்டமில்லவர்
கண்ணிலர்' எனக் கூறி, பின்
அதனை எதிர்மறை முகத்தான்
விளக்கினர். உம்மை - இறந்தது
தழீஇய எச்சவும்மை.

இவையிரண்டுபோட்டாலும்,
கண்ணேணைடாகாரது இழிபு
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

காட்சிக்கண்ணேணை-தன்னெதிபயின்முனைப்
பார்த்தவிடத்தே. அஃது
ஓடும்-கண்ணேணைட்டமுண்டாம்.
கண்ணேணைட்டமில்லாதவனைக்
குருட ரென இகழ்ந்தவாறு.
கண்ணிலர் என்பதற்கு
எதிர்மறை, கண்ணுடையர்.
'கண்ணுடையார்

கண்ணோட்டமின்மையுமில்'

என்பது எதிர்மறைமுகத்தால்

விளக்கியதாகும்.

(எ)

நிலை.

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(இ - ள்.) கருமம்

சிதையாமல்-(முறைசெய்தலாகிய)

கடமைதனில் தவறி

யாமல், கண்ணோட வல்லார்க்கு - கண்ணோடவல்ல வலிமையர்க்கு, உரிமை உடைத்து-உரித்தாகின்மையுடைத்து: இ உரை - இவ்வுரையாம்; (எ - று.)

தம்மொடுபயின்றார் பிறரை இடுக்கண்செய்தாற்றி, அவரைக் கண்ணோடி ஒறுதார்க்கு முறைசிதைதல், மேல் "நாடுதொறும்" என்ற முறை

க் குறள்

யிலக்கணத்தானும் பெற்றும்.
முறைறசிதைய வரும்வழிக்
கண்ணேடாமையும், வாராவழிக்
கண்ணேடலும் ஒருவர்க்கு
இயல்பாத லருமையின்
'கண்ணேட வுல்லார்க்கு' என்றும்,
அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும்
நெடுங்காலஞ் சேறலின்
'உரிமையுடைத்து' என்றுங்

கூறினர்.

இதனால், கண்ணேண்டுமாறு கூறப்பட்டது.

(சு - ரை.) முறை செய்தல் - நீதிநடத்துதல். உரித்து - உரியது. இடுக்கண் செய்துழி - துன்பப்படுத்தின பொழுது. அவரை ஒறுதார் என இயையும்.

ஒறுதார்-தண்டியாதவர்.

முறைசிதைதல்-நீதிகெடுதல்.

"ஓர்ந்து கண்ணோடாது" என்றது, கீழ் 'செங்கோன்மை'யின் லக்ஷணம்.

முறைநிகைய வரும்வழி-நீதிகெட
கேருமிடத்து. வாராவழி -
அங்ஙனம் நோாதகவிடத்து.
இயல்பாதல் அருமையின் -
சுபாவமாதல் அரியதாதலின்.
நெடுங்காலம் சேற வின் -
வெகுகாலம் வசப்பட்டு நடத்தலால்.
கண்ணேணிதும் ஆறு - கண்ணேணட்
டஞ்செய்யும்விதம்.

(அ)

நிசு.

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணேடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(இ - ள்.) ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர்கண்ணும்-(தம்மை) ஒறுக்கும் இயல் புடையாரிடத்தும், கண்ணேடி - கண்ணேட்டமுடையராய், பொறுத்தாற் றும் பண்புவ-(குற்றத்தைப்) பொறுக்கும் இயல்பே, தலை - (அரசர்க்குத்) தலையாய இயல்பாவது; (எ - று.)

பண்பினர்என்றதனால்,

அவர்பயிற்சிபெற்றும்.

ஒறுத்தாற்றும், பொறுத் தாற்றும்
என்பன - ஈண்டு ஒருசொல்நீர.

(கு - ரை.)

ஒறுக்கும்-வருத்தும்.

தலையாய-உத்தமமான. அவர்
பயிற்சி- அவர் தம்மோடு பழக்க
மூடையாரென்பது. ஈண்டு-இங்கு.
ஒருசொல் நீர - ஒருசொல்தன்மை
யுடையன. ஒறுத்தாற்றும்என்பது
- ஒறுக்குமென்றும்,
பொறுத்தாற்றும்
என்பது-பொறுக்குமென்றும்

பொருள்பட்டதனால், அவற்றை 'ஒருசொல்நீர' என்றார்; இவற்றில் ஆற்று-துணைவினை யென்றவாறு.

இனி, இருசொல்லாக ஒறுத்து ஒழுகும், பொறுத்துஒழுகும் என்றலும்ஒன்று. அன்றியும், ஒறுத்து ஆற்றும் என்பதற்கு - தம்மை வருத்தி அவ் வருத்தலைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்யும் என்றும், பொறுத்துஆற்றும் என்ப தற்கு-(அக்குற்றத்தைப்)பொறுத்து

மேலும் அவர்க்கு

உதவிசெய்யுமென்றும்

கொள்ளின், இக்குணம் உத்தமோத்தமமாம். பண்பினுர்கண், கண்-ஏழனுருபு. உம் - இழிவுசிறப்பு. ஏ - பிரிநிலை. (கூ)

நிஅ0.

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) நஞ்சு பெய கண்டுஉம் - (பயின்றூர் தமக்கு) நஞ்சிடக்கண்டு வைத்தும், (கண்டதற்கமாட்டாமையின்), உண்டு-(அதனை) உண்டு, அமைவர்-(பின்னும் அவ்வாறு) மேவுவர்:நயத்தக்கநாகரிகம்வேண்டுபவர்-(யாவராலும்) விரும்பத்தக்க குணஞ்ஞேட்டத்தினை வேண்டுமவர்; (எ-று.)

நிகூ - ஆம்

அதிகாரம்—ஏற்றுடல்

ககூஎ

நாகர்கம்என்பது

கண்ணேணட்டமாதல் "முந்தை
யிருந்து கட்டோர் கொடுப்பி,
னஞ்சு முண்பர் நனிநாகரிகர்"
என்பதனுனும் அறிக.

அரசர் அவரை ஒருதி
கண்ணேணடேற்பாலது தம்மாட்டுக்
குற்றஞ்செய் துழி என்பது,
இவ்விரண்டுபாட்டானும்
கூறப்பட்டது.

(சு - ரை.) நஞ்சு இட -
விடுதங்கொடுக்க. கண்டுணவுத்தும்

- பார்த்திருந்தும். கண் மறுக்க
மாட்டாமையின் - காட்சிணியம்
கள்ளக்கூடாமையால். மேவுவர் -
பழகுவர். "முந்தையிருந்து" என்ற
மேற்கோளுக்கு-முன்பில் இருந்து
சினேகிதர்கள் கொடுத்தால்
விருந்தையும் புசிப்பர்
மிக்ககண்ணோட்ட முடையார்
என்று பொருள்; இது,
நற்றிணைநானூற்றில்
நெய்தல்-ஆவது அக வற்பாவி
லுள்ளது. அவரை -
தீங்குசெய்தாரை. கம்மாட்டுக்

குற்றம் செய் துழி - தமக்கு நேரில் குற்றஞ்செய்தவிடத்து மாத்திரமே: தம்மூடைய அங்கங்கட்குக் குற்றஞ்செய்த இடத்தன் றென்க. பெய - பெய்யஃ தொகுத்தல். கண்டும்—உம் - இழிவுசிறப்பு. நயத்தக்க என்பதில், நய என்

னும் வினைப்பகுதியே நயக்க என வினையெச்சப்பொருள்பட்ட தென்றுவது, நயனென்பது நயத்தல் என்னும்பொருள்தரும் மூதனிலைத்தொழிற்பெயரென் றுவது கொள்ளத்தக்கது. காகரிசம்என்பது-வடமொழியில் சகரசம்பந்தமான குண மெனப் பொருள்படும். (கo)

நூக - ஆம்

அதிகாரம்—ஒற்றுடல்.

அஃதாவது - பகை
நொதுமல் நட்பு என்னும்
மூன்றுதிறத்தார்மாட்டும்
நிகழ்ந்தன அறிதற்கு ஒற்றரை
ஆளுதல். மேற்சொல்லிய
இலக்கணத்தையு
அரசனுக்குத் தன்நாடு
செலுத்துங்காலும்
பிறர்நாடுகொள்ளுங்காலும்
வேண்டுவன கூறுகின்ற ராகலின்,
அவ்விருமைக்கும்
இன்றியமையாதாய இது முன்
வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.) பகை - பகைவர். நட்பு - சினேகிதர். நொதுமல் - பகைவு

ரும் நண்பரு மல்லாத பிறர்; இவர் வடமொழியில் உதாஸீநர் எனப்படுவர். திறத்தார் - வகுப்பினர். நிகழ்ந்தன - நடந்த செயல்களை. ஒற்றர்-வேவுகாரர்; இவர் வடமொழியில் சாரர் எனப்படுவர்: இவர் தூதரினும் வேறுபட்டவர்; ஆங்காங்கு நடப்பவற்றை ஒற்றியறிந்துவருதலால், ஒற்றரெனப் பெயர் பெறு

வர்: ஒற்றுதல் - அடுத்துநின்று உண்மையைக் கிரகித்தல், ஆராய்தல் - உபயோகித்தல். மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தன் - இறைமாட்சிமுதல் கண் ணோட்டம் முடிய வுள்ள அதிகாரங்களிற் கூறிய இலக்கணத்தையுடையவன்.

தன்நாடு செலுத்துங்காலும் -
தனதுநாட்டை ஆளுகைசெய்யும்
பொழுதும்.

கொள்ளும் - பிடிக்கும். கூறுகின்றார் - இதுமுதல் ஐந்துஅதிகாரங்களாற் சொல்லுகிறார். அவ்விருமைக்கும் - தன்நாடு செலுத்துகைக்கும், பிறர்நாடு

கொள்ளுகைக்கும். 'மூன்'
என்றவிடத்து
'கண்மேற்றட்டத்தின்பின்' என்று
பிரதிபேதம்.
ஒற்று-உயர்திணைப்பொருளில்
வந்த அஃறிணைச்சொல்.

நிரல். ஒற்று
மூவரசன்ற நாலு
மிவ்வயிரண்டுந்

தெற்றென்க

மன்னவன் கண்.

கசூவு தி

ருக்குறள்

(இ - ள்.) ஒற்றும்—, உரை சான்ற நூல்உம்-புகழமைந்த நீதிநூலும் (ஆகிய), இவை இரண்டும் - இவைஇரண்டனையும், மன்னவன் - அரசன், கண் - (தன்) இரண்டுகண்ணுமாக, தெற்றென்க - தெளிக; (எ - று.)

ஒற்று - தன்கண்செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ் சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாம் உணர்த்தலானும், நூல் - அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்

உணர்வுசெல்லமாட்டாத

வினைகளையெல்லாஞ் சொல்லி

யுணர்த்தலானும்,

இவ்விரண்டனையுமே

கனக்கு ஊனக்கண் ஏறும்
ஞானக்கண் ஏறுமாகத் தூணி
ந்துகொண்டு ஒழுகுக

என்பதாம். ஒற்றினை 'ஒற்று'
என்றார். வேர்த்தினை

"வேந்து" என்றாற்போல.
தெற்றென்க என்பது -
தெற்றென்என்பது முகனிலையாக
வந்த வியங்கோள்; அது
'தெற்றென' என்னும்
செயவெனெச்சத்தான் அறிக.

இதனான், ஒற்றினது

சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தன் கண் - அரசனது கண். பரப்பு - விசாலமான இடம். ஆண்டு - அங்கு. அங்கிகழ்ந்தவற்றிற்கு - அங்குநடந்தனவைகளுக்கு ஏற்றபடி. வினை - தொழில். ஊனைக்கண் - மாம்சமயமான புறக்கண். "ஊனக்கண் நீதி நூலாக ஒற்றேறவெளிக்கண் எனவிதித்து" என்றது, விதாயக புராணம். தெற் றெனவ் -

தெளிதல். முதனிலை - பகுதி; பகுபதத்தின் முதலில் நிற்பது. உரை-பலராலும் நன்குமதிக்கப் பேசப்படுந்தன்மை; எனவே, புகழாம். இப் பாட்டின் முதலடியில் என்னுமும்மை தொகைபெற்றது. பிராணிகளுக்கு எல் லாவுறுப்புக்களுள்ளும் கண் சிறந்த தாதல்போல, அரசர்க்கு எல்லா அங்கங்க ளுள்ளும் ஒற்றர் சிறந்தவரெனப் புகழ்ந்தவாறு.

(க)

நிஅ. எல்லார்க்கு

மெல்லா நிகழ்பனவு
யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன்
ஒருதொழில்.

(இ - ள்.) எல்லார்க்குமுரிய நிகழ்பனவு எல்லாம்-எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வன எல்லாவற்றையும், எஞ்ஞான்றுமுரிய-நாள்தோறும், வல் அறிதல்-(ஒற்றுரன்) விரைந்து அறிதல், வேந்தன் தொழில் - அரசனுக்குரிய தொழில்;

(எ-று.)

எல்லார்க்கும்என்றது,

மூன்றுதிறத்தாலையும்.

நான்காவது, வழாவகன்

பொருட்கண் வந்தது.

நிகழ்வனவெல்லாம் என்றது,

நல்லவுந் தீயவுமாயசொற் கூளயுஞ்

செயல்களையும். அவை

நிகழ்ந்தபொழுதே

அவற்றிற்குத்தக்க *அளி யாகத்

தெறலாகச் செய்யவேண்டுதலின்

'வல்லறிதல்' என்றும்,

அவ்விருவகை ழிற்கும் அறிதல்

காரண மாகலின் அதனையே

உபசாரவழக்கால் 'தொழில்'

என்றுங் கூறினர். 'ஒற்றன்' என்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது.

இதனால், ஒற்றினுய பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஒற்றன் - ஒற்றாள். 'எல்லார்க்கும்' என்றது-எல்லாரிடத்தும்எனப் பொருள்பட்டதனால், உருபுமயக்கம். மூன்றுதிறத்தார் - பகை தொதுமல் நட்புஎன மூவகைப்பட்டவர். அவற்றிற்குத்

* வழியாகத் தேறுதலாக
என்ற பாடம் இனிது
பொருள்படாது.

நாக -
ஆம் அதிகாரம்—ஒற்றுடல்
க்கூக

லவ்வையோ தீயவையோ
அவ்வகளுக்கு ஏற்ற.
அஞ்சி-அறுக்கிரகம். தெறல் -

நிக்கிரகம். இவ்வாக்கியத்தில், ஆக
என்பது - இடைச்சொல்
தன்மைப்பட்டு, விகற்பப்பொரு
ளுணர்த்திற்று.
அவ்விரு தொழில்- அளித்தல்
தொழுதல்என்ற அந்த
இருவகைத்தொழில்.
உபசாரவழக் து- இங்கே
அறிதலென்னுங்காரணம்
தொழிலென்னும் காரியமாக
உபசரிக்கப்பட்டது.
எங்கும்நடப்பவற்றை யெல் லாம்
எப்பொழுதும் அரசன் ஒற்றால்

அறிதல்

அவன்தொழில்செய்தற்குக்
காரணமாமென்றவாறு. அ
திகாரத்தான் - இவ்வதிகாரம்
ஒற்றோடலாதலால். அதிகாரத்தால்
வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலார்
'ஆநுஷங்கிகம்' என்பர். ஒற்றின்
ஆய - ஒற்றலால் ஆகிற. வல் -
இலடச்சொல்,

(உ)

நிஅந. ஒற்றினை யெற்றிப்
பொருடெரியா மன்னவன்

கொற்றங்
கொளக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.)

ஒற்றிலன்-ஒற்றிலனே,
ஒற்றி-(எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்
தவற்றை) ஒற்றுவித்து,
பொருள் தெரியா -
(அவற்றுள்ளெய்தும்) பயனை
ஆராயாத, மன்னவன் -
அரசன், கொற்றம் கொள
கிடந்தது - வென்றி யிலடையக்
கிடந்தது, இல் - வேறொருநெறி
இல்லை; (எ - று.)

அந்திகழ்ந்தனவும் பயனும்
அறியாது பலைக்குளளியலுதல்
பிரிதின் தீராமையின்,
'கொற்றங்கொளக் கிடந்தநில்'
என்றார். இதற்கு - கொளக்
கிடந்ததொரு வென்றி யில்லை
யென்று உரைப்பினும் அமையும்.
இதனுன்,
அத்தொழில்செய்யாதவழி வரும்
குற்றம் கூறப்பட்டது.
(சூ - ரை.) ஒற்றினுனே -
ஒற்றாலே.

ஒற்றுவித்து-உள்ளபடி அறிக்கு
வரச்செய்து.' அவற்றுன் எய்தும்
- அந்நிகழ்ந்தவற்றுல் வரும்.
கிடந்தது - காரணமாய்ப்
பொருந்தியது. நெறி - வழி.
அறியாது - அறியாமையால்
என்றபடி.

பகைக்கு எளியனுதல்-பகைவர்க்கு
வெல்ல எளியவனுய் விடுதல்.
பிறிதின் நீராமையின் -
வேறொருஉபாயத்தால்நீங்காமையால்.
அத்தொழில் செய்யாதவழி -
ஒற்றுனுதல் செய்யாமற்போனுல்.

கொற்றம் - (பகைவரைக்)
கொல்லுத லென்ற காரணத்தால்,
வெற்றியைக் குறிக்கும்; இதில்,
கொல் - பகுதி.
"ஒற்றிலொலாற்றிப்
பொருடெரிதன் முன்னினிதே"
என்பது, இனி யலைகாற்பது.

(கூ)

நிகழ. வினைசெய்வார்
தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா
ரென்றாங்
கனைவரையு
மாராய்வ தொற்று.

(இ-ள்.) தம்—,
வினைசெய்வார்-காரியஞ்செய்வார்,
சுற்றம்-சுற்றத்தார்,
வேண்டாதார்-பகைவர், என்
ஆங்கு அனைவரையும்-என்று
சொல்லப்பட்ட அனைவரையும்,
ஆராய்வது -
(சொற்செயல்களான்)
ஆராய்வானே, ஒற்று -
ஒற்றனெவான்; (எ - று.)

தம் என்றது, அரசனேடு
உளப்படுத்தி. அவனுக்குக்

காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும்,
சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும்
நாட்டிடத்துஞ் செய்வனவும்,
பகை வர் தன் அற்றம்
ஆராய்தலும்
மேல்தேறப்படுதலும்
மூன்னிட்டுத் தன்னி டத்துச்
செய்வனவும் அறிந்து
அவற்றிற்கு ஏற்றன
செய்யவேண்டுதலின்

கள்ளி

இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமல்
ஆராயவேண்டு
மென்பார் 'அனைவரையு மாராய்வு
தொற்று' என்றார்.

(கு - ரை.) வினை
செய்வார் -
அரசன்காரியஞ்செய்யும்
மந்திரிகள் சேனைபதிகள்
மூதலியோர். தம் - தனக்குரிய
அரசனது என்றபடி. சொல்

செயல்களான்-(அவாவாத)சொல்லையும் செயலையுங்கொண்டு.தன்னிடத்து-
தன்னையனுப்பிய அரசனிடத்து.
தன் அற்றம் ஆராய்தல் -
தான்சார்வடை யுஞ்சமயத்தைத்
தேடுதல். மேல்
தெறப்படுதல்-பின்பு அச்சமயம்
தெளி யப்படுதல்.
முன்னிட்டு-தான் அவர்கள்பக்கல்
வெல்லும்உபாயங்களைச் செய்ய
த்தொடங்குதற்கு முந்தி.
மேல்தெறப்படுதலும்முன்னிட்டு
என்றுபடிப்பின்
நலம்என்றுதான் றுகின்றது:

அற்றமறிந்தபிறகுதெறப்படுதலேயும்
முதலாக என்று பொருள்காண்க.
செய்வன-செய்பனவைகள்.
அவற்றிற்கு எற்றன-
வினைசெய்வார் சுற்றம்
வேண்டாதார் என்ற இவர்கள்
செய்வனவற்றிற்குத் தக்கனவாம்.
எஞ்சாமல் - ஒழிவில்லாமல்.
என்றூங்கு - என்ற வென்னும்
பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு,
தொகுத்தல்; ஆங்கு-அசை.
என்றூங்கு-என்ற விடத்து
எனினுமாம். 'தஞ்சுற்றம்'

என்றவிடத்து 'சுற்றத்தார்'
என்றும் பாடமுண்டு.

(ச)

நிஅடு. கடாஅ வுருவொடு
கண்ணஞ்சா தியாண்டு
மூகாஅமை
வல்லதே யொற்று.

(இ - ள்.)
கடா-(ஒற்றப்பட்டார் கண்டால்)
ஐயுறுதல், உருவொடு-வடிவோடு
பொருந்தி, கண் அஞ்சாது -
(அவர் ஐயுற்று அறியலுறின்

செயிர்த்து நோக்கிய அவர்)
கண்ணிற்கு அஞ்சாதுநின்று,
யாண்டும் உகாமை வல்லது எ -
நாண்கு உபாயமும் செய்தாலும்
(மனத்துக்கொண்டவற்றை)
உயிர்மாமை வல்லவனே,
ஒற்று-ஒற்றறிவான்; (எ - று.)

'கடா' என்பது-'கடுக்கும்' என்னும் பெயரெச்சத்து
முதவடிவாவன - பார்ப்பார் வணிகர் முதலாயினர் வடிவு.

எதிர்மறை. ஐயு

(கு-ரை.)

ஐயுறுத-சந்தேகிக்கவேண்டாத.

அறியலுறின்-தன்னை ஒற்ற
னென்று அறிந்துவிட்டால்.
செயிர்த்து நோக்கிய -
கோபித்துப் பார்த்த. நான்கு
உபாயம்-சாம தான பேத தண்டம்.
உபேஷணம்-வெளிப்படுத்தாமை.
கடுக்கும்
என்னும்பெயரெச்சத்து-கடுக்கும்
என்னும் உடன்பாட்டுப் பெயரெச்
சத்தினது;கடுக்கும்
என்பதற்கு-சங்கேதிக்கும் என்று
பொருள்.'முதலாயினர்'
என்றதனால்,

தீர்த்தயாத்திரைசெய்வார்
கவஞ்செய்வார் மூற்றத்துறந்தார்
என்பவனைக் கொள்க.
அளபெடைகள் செய்யுளோசை
நிறைப்பன. உரு= ரூபம்:
வடமொழியின் திரிபு.
கண்அஞ்சாது-நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை.
அஞ்சாதியாண்டும் -
குற்றியலிகரம்; இங்குக்
குற்றியலிகரம் அலகுபெற
வில்லை; இதற்கு விதி-"சிருங்
கலையுஞ் சினையிற் சிறிய இ
உ அளபோ,

டாருமறிவாலகுபெருமை,” “
தலைசீர் வண்ணஞ் தாங்கெட
வினே, குறுகிய விகாரமுங்
குற்றியலுகரமும்,
மளபெடையாவியு
மலகியல்பிலவே” என்பன

காண்க. அலகு பெற்றதாகக்கொள்ளின், வெண்டளைசிதைதலைத் தளையிட்டுக் கண்டுகொள்க. யாண்டும்-எபபொழுதும். உகாமை-எதிர்மறைத் தொழிற் பெயர். எ-பிரிநிலை. கடா-கடாத என்பது ஈறுகெட்டது. (இ)

இகூ - ஆம்
அதிகாரம்—ஏற்றுடல்
கஎக

நினைசு. தூறுந்தார்

படிவத்த ராகி
யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில
தொற்று.

(இ - ள்:) துறந்தார்
படிவத்தர் ஆகி -
மூற்றத்துறந்தாராயும் விரத
மொழுக்கினராயும், இறந்த -
(உட்புகுதற்கு அரிய
இடங்களெல்லாம்) உட் புக்கு,
ஆராய்ந்து-(ஆராயவேண்டுவன) ஆராய்ந்து அறிந்து,
என் செயின்உம்- (ஆண்டையார்
ஐயுற்றுப் பிடித்து)

எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து
கேட்டாலும், சோர்வு இலது -
(கண்ணே) வெளிப்படுத்தாதவனே,
ஒற்று-ஒற்றறிவான்.

விரதவொழுக்கம் -
தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின.
செயினும் என்பது -
அறவோரென்று செய்வாரின்மை
விளக்கிநின்றது. மேல்
நான்வகையுபாயத் தினுஞ்
சோர்வின்மை சொல்லிவைத்து,
ஈண்டும் தண்டத்தைப் பிரித்துக்
கூறியது, அதனது

பொறுத்தற்குறுமைச்சிறப்புநோக்கி.
இதனுள் படிவம் என்றதனை
வேடமாக்கி,
'துறந்தார்வேடத்தராகி' என்று
உரைப்பாருமுளர்.

(கு-ரை.) துறந்தாராகி
படிவத்தராகி எனஇயையும்.
படிவத்தாரென்ப தன் பொருள்,
விரதவொழுக்கினரென்பது.
முற்றத் துறந்தார்-சந்நியாசிகள்.
விரத
வொழுக்கினர்-விரதானுட்டானமுடையவர்.
உட்புகுதற்கு அரிய இடங்கள் -

அந்தப்புரம் ஆயுதசாலை
பொக்கிஷசாலை
மந்திராலோசனைச்சபை முத
லியன. இறந்து - வரம்பு
கடந்துசென்று என்றபடி.
புக்கு - புகுந்து. ஆண்டையார் -
அவ்குள்ளவர். சோர்வு இலது -
தளர்ச்சியடையாதவன்.
எல்லாத்தண்பமும் - விலங்கிடல்
அண்ணாந்தாளிடல்
ஊசியேற்றுதல் முதலி யன.
தன்னை வெளிப்படுத்துதல் -

தன்னை இன்னொன்று
அறிவித்தல். தீர்த்தயாத்திரை -
புண்ணிய தீர்த்தங்களில்
ஸ்நானஞ்செய்தற்குப் பிரயாணப்
படுதல். அறவோர் என்று -
இவர்களைத் தருமமார்க்கத்தில்
நடப்பவ ரென்று
கருதி, செய்வார் இன்மை -
துன்பஞ்செய்பவரில்லாமையை.
மேல் - முந்
தினகுறளில் 'யாண்டு
முகாஅமை' என்றவிடத்தில்.

ஈண்டும் தண்டத்தைப்

பிரித்துக்கூறியது -

'என்செயினும்' என்றது.

அதனது-அத்தண்டத்தினது.

நிஅள. மறந்தனை

கேட்கவற் றுகி யறிந்தனை

யையப்பா

டில்லதே யொற்று.

(இ-ள்.) மறந்தனை -

(ஒற்றப்பட்டார்) மறையச்செய்த

செயல்களை,

கேட்க வற்று ஆகி-(அவர்க்கு

உள்ளாயிருராற்)கேட்கவல்லரய்,
அறிந்தவை-
கேட்டறிந்தசெயல்களில்,
ஐயப்பாடு இல்லது ஏ-(பின்)
ஐயப்படாது தூணிய
வல்லவனே, ஒற்று -
ஒற்றறிவான்; (ஏ - று.)
மறைந்தவை
சொல்லுவாரை யறிந்து அவர்
அயிராமற்சென்று ஓட்டிக்
காமேசொல்லும்வகை
அதற்கேற்ற சொல்லாகச்செயலாக

முன்னேவினைத்து

அத்தொடர்பாற் கேட்கு

வ்காலும் உறுதார்போன் றுரின்று

கேட்கவேண்டு

தலின் 'கேட்கவற்றுகி'

என்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத்

தானே ஐயுற்று

வந்து சொல்லின் அரசனுல்

அவற்றிற்குரவற்ற வினை

செய்யலாகாமையின்

'ஐயப்பாடில்லதே' என்றுங் கூறினர்.

இவைதான்குபாட்டானும், ஒற்றினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

குக்குறள்

(கு - ரை.) ஒற்றப்பட்டார் - வேவுகாரரால் அடுத்து அறியப்பட்டார் மறைய - மறைவாக. அவர்க்கு உள்ளாயிருரால் - துஷ்கருக்கு அந்தரங்க மானவர்களால். துணிய - ஒன்றறிச்சயிக்க. மறைந்தவை - இரகசியமான விஷயங்கள்.

தாமே - அவர்களே. அவர்
அயிராமல் - அவர்கள் கண்ணிடத்
துச் சந்தேகப்படாதபடி.
ஒட்டி-அடுத்து விசாரித்து.
சொல்லாகச்செயலாக முன்னே
விளத்து-சொல்லியாவது
செயலையாவது முன்னே
உண்டாக்கி. தொடர்பு -
தொடர்ச்சி. உறுதார் -
இரகசியத்தை
அறியவேண்டாதவர். வற்று -
வன்மையென்னும்

பண்பினடியாட் பிறந்த
ஒன்றன்பாற் குறிப்பு

மூற்ற. ஐயப்பாடு - ஐயப்படுதல்; முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். 'ஐய
மாவது - பலதலையாய உணர்வு' என்றார், கீழ் மெய்யுணர்தலில். (எ)

நிஅ. ஒற்றுரூற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

(இ-ள்.) ஒற்று-ஓரொற்றன்,
ஒற்றி தந்த-ஒற்றிவந்து
அறிவித்த, பொரு

ளாவும்-காரியத்தன்னையும், மற்றுமும் ஓர் ஒற்றினால் ஒற்றி - பிறனேரொற்
றனாலும் ஒற்றுவித்து, கொளல் - (ஒப்புமைகண்டு) கொள்க; (எ - று.)

ஒற்றப்பட்டாரோடு
ஒத்துநின்று மாறுபடக்கூறலுங்
கூடு மாகலின், ஒருவன் மாற்றம்

தெறப்படாது என்பதாம்.

(சூ - ரை.)

காரியங்கண்ணையும் -
காரியத்தையும்.

ஒற்றப்பட்டாரோடு ஒத்தநின்று -
ஒற்றப்பட்டவர்களுக்கு
உள்ளானவனைநின்று. இனி
ஒற்றர் போன்றிருந்து என்று
பொருள்கொள்ளவும் இடமுண்டு.
மாறுபடக் கூறல்- நடந்தனை
விதியாகப்படச் சொல்லுதல்.
ஒருவன் மாற்றம் தெறப்படாது-

ஒப்பாற்றனது வார்த்தை
மாத்திரமே நம்பத்தக்கதன்று.
பொருளாயும் - உம்மை,
உயர்வுசிறப்பு; எதிரதுதழுவிய
எச்சவும்மையும் அமையும். இப்
பாட்டில் 'ஒற்றி' என வந்த சொல்
இரண்டனுள், பின்னது -
தன்வினை பிற
வினைப்பொருளில்வந்தது; இதனை
வடநூலார் 'அந்தர்ப்பாவிதணிச்'
என்ப.

நிஅசு.

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றெருக்க தேறப் படும்.

(இ-ள்.) ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க-ஒற்றரை (ஆளுமிடத்து) ஒருவனேயொருவன் அறியாமல் ஆள்க; உடன் மூவர் சொல் தொக்க-அங்ஙனம்

ஆண்ட ஒற்றர்மூவரை

ஒருபொருள்மேல்

வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவர்

சொல்லும் பயனில் ஒத்தனவாயின், தேறப்படும்-(அது மெய்யென்று) தெளியப்படும்; (எ - று.)

'ஆயின்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனே யொருவன் அறியின் தம்முள் இயைந்து ஒப்பக்கூறுவ ராகலின 'உணராமையாள்க' என்றும், மூவர்க்கும் நெஞ்சுஒற்றுமைப்படுதலும், பட்டால் நீடுநிற்றலும் கூடாமையின் 'தேறப்படும்' என்றும் கூறினர். இதனுனே, அஃது ஒத்திலவாயின், பின்னும் ஆராய்க வென்பதாயும் பெற்றும்.

(கு - ரை.) ஆண்ட - உபயோகிக்கப்பட்ட. ஒருபொருள்மேல் - ஒரு காரியத்தின்மேல். வேறுவேறுவிட்டால்-தனித்தனி அனுப்பினால். 'ஆயின்'

சூ0 - ஆம்
அதிகாரம்—ஊக்கமுடைமை

என்பதை வருவித்தது,
'தொக்க' என்றதன்
அவாய்நிலையால். தம்முள்
இயைந்து - தமக்குள் கலந்து.
ஒப்பக் கூறுவர் -
ஒருவர்வார்த்தைக்கு ஒருவர்
வார்த்தை ஒத்துவருமாறு
சற்பித்துச்சொல்வர். பட்டால் -
தற்செயலாக மனம்ஒன்றுபட்டால்.
நீடு நிற்றல் - அவ்வாறே
நெடும்பொழுதுநிற்பது. அஃது

ஒத்தில ஆயின் -
அம்மூவர் சொல்லும் (பயனும்)
ஒத்திராதனவாதலால். உடன்மூவர் -
சமகாலத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட
மூன்றுபெயர். தொக்க - தொகு
என்னும் பகுதியின்மேற் பிறந்த
இறந்தகாலப்பலவின்பால்
வினையாலணையும்பெயர்.
உணராமை -
எதிர்மறைவினையெச்சம்.

(சு)

நிகழ். சிறப்பறிய
வொற்றின்கட் செய்யற்க

செய்யிற்

புறப்படுத்தா னகு மறை.

(இ - ள்.) ஒற்றின்கண் -
(மறைந்தவை அறிந்துகூறிய)
ஒற்றின்கண்,

(செய்யும்), சிறப்பு - சிறப்பினை, (அரசன்), அறிய-(பிறர்) அறிய, செய்யற்க-செய்யாதொழிக; செய்யின் - செய்தானுயின், மறை புறப்படுத்தான் ஆகும்-

(கன்னகத்து அடக்கப்படும்)
மறையைத் தானே
புறத்திட்டானும்; (எ-று.)

மறையாவது - அவன்
ஒற்றையதாவும்,
அவன்கூறியதாவுமாம். சிறப்
புப்பெற்ற இவன் யாவனென்றும்,

இது பெறுதற்குக் காரணம்
யாதென்றும் வினவுவாரும்
இறுப்பாரும் அயலா ராகலின்,
'புறப்படுத்தானுகும்' என்றார்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
ஒற்றரையாளுமாறும், அவரான்
நிகழ்ந்தன அறியுமாறும், அறிந்தாற்
சிறப்புச்செய்யுமாறும்
கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) மறைந்தவை -
இரகசியங்கள். ஒற்றின்கண் -
ஒற்றனுக்கு என்றபடி. சிறப்பு -
வெகுமானம். பிறர்

அறியச் செய்யாது
ஒழிக-இரகசிய மாகவே
செய்யவேண்டும்.
செய்தாலுயின்-பிறர் அறியச்
செய்தால். அகத்து அடக்கப்படும் -
மனத்தில்
அடக்கிவைக்கவேண்டிய. மறை
- இரகசியம். புறத்து இட்டாலும் -
வெளியிட்டவலுவன். இறுப்பார்
- உத்தரஞ்சொல்ப வர். அவரான்
நிகழ்ந்தன. அறியும் ஆறு -
நடந்தவற்றை
ஒற்றைக்கொண்டே அறியும் விதம்.

மறை-மறைக்கப்படுவதென்றபொருளில்
செயப்படுபொருள்
விகுதிபுணர்ந்துகெட்ட பெயர்.

(கo)

கூo - ஆம்

அதிகாரம்—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது -
மனம்மெலிதலின்றி
வினைசெய்தற்கட் கிளர்ச்சியுடைத்
தாதல்.
ஒற்றாண்டிகழ்ந்தன அறிந்து
அவற்றிற்கேற்ற

வினைசெய்வானுக்கு இன்ன
இன்றியமையாமையின்,
ஒற்றுடலின்றின்
மைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) மெலிதல் -
தளர்தல். கிளர்ச்சி -
உற்சாகப்படுதல். இன்ன-
வுக்கமுமுடைமை.
வுக்கம்-தொழிற்பெயர்;
வுக்கு-பகுதி. உடைமை - பண்பு
ப்பெயர்.

நிகை. உடைய
தெனப்படுவ தூக்கமஃ

தில்லா ருடைய துடையதோ
மற்று.

(இ - ள்.) உடையர்
எனப்படுவது - (ஒருவனை)
உடையனென்றுசொல்

லச் சிறந்தது, ஊக்கம்—; அஃது இல்லார்-அவ்வூக்கமில்லாதார்,-மற்றுஉடை
யது உடையர்ஓ-வேறுஉடையதுதானும் உடைய ராவரோ? [ஆகார்]; (எ-று.)

கௌ தீ ரு
க் கு றள்

வேறுடையது என்றது,
முன்னெய்திநின்ற பொருளை.

உம்மை - விகார

த்தால் தொக்கது. காக்கும்
ஆற்றல் இல ராகலின்,
அதுவும் இழப்ப
ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) சொல்லச்
சிறந்தது - சொல்லுதற்குச்
சிறந்தகாரணமாய்
நிற்பது. ஊக்கம் - மனத்திட்பம்.
வேறு உடையது தானும் -
மற்றும் அவர்
கள் முன்பு உடையராயுள்ள

செல்வத்தையும். உம்மை
தொகுத்தல் விகாரப்
பட்டது, 'உடையது' என்பதன்
இறுதியில். காக்கும் ஆற்றல் -
பாதுகாக்
குந்திறமை. அதுவும் -
செல்வத்தையும். ஓ - எதிர்மறை.
மற்று - பிறிதென்
னும்பொருளது.
(க)
நிகழ. உள்ள
மூடைமை யுடைமை

பொருளுடைமை நில்லாது நீங்கி விடும்.

(இ - ள்.) உள்ளம் உடைமை - ஊக்கமுடைமையே, உடைமை - (ஒரு வினைக்கு நிலைகின்ற) உடைமையாவது: பொருள் உடைமை-மற்றைப் பொருளுடைமை, நில்லாது நீங்கிவிடும் - நிலைநில்லாது நீங்கிப் போம்; (எ - று.)

உள்ளம் - ஆகுபெயர்.

ஊக்கம் - உள்ளத்துப்பண்பு

ஆகலின் அதற்கு நிலைபெற்றலும், பொருள்-உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலுத்காகலின் அதற்கு நிலைநில்லாமையுங் கூறினர்; கூறவே, அஃது உடைமையன்று என்பது பெறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உடைமை - சொத்து. பொருளுடைமை - செல்வமுடைய ராதல். உள்ளமென்றும் மனத்தின்பெயர், அதன்கிளர்ச்சியை உணர்த்தியத

ஞல், இடவாகுபெயர்.

உள்ளத்துப்பண்பு-மனத்தின்குணம்.

அழிதல்மாலை

த்து - அழியும் இயல்புடையது. அம்து-செல்வம்.

நிகழ்வு. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

(உ)

(இ - ள்.) ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார் - (இழந்தாராயினும் யாம்) கைப்பொருளே யிழந்தே மென்று அலமாரார்: ஒருவந்தம் ஊக்கம்-நிலை பெற்ற ஊக்கத்தை, கைத்து உடையார்-கைப்பொருளாக உடையார்:(எ-று.)

ஆக்கம்-ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாய ஊக்கம் என்க. கைத்து-கையகத்தாய பொருள்; "கைத்துண்டாம் போழ்தே காவா தறஞ்செய்மின்" என்றார், பிறரும். அல்லாவாணமக்குரைத்து, வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(கு - ரை.) இழக்தாராயினும் - செல்வத்தையிழந்தாலும். அலமரார் - மனங்கலங்கார். 'ஆக்கம்' என்னுஞ்சொல் ஆகுபெயராதல், கீழ்ச் சுற்றந்தழாலின் இரண்டாம்பாட்டி னுரைக்குறிப்பிற் கூறப்பட்டது. 'ஒருவற்கம்' என்பதற்கு-கீழ் வெருவந்தசெய்யாமையின் மூன்றும்பாட்டிற் காண்க. கையகத்து ஆய-கையினிடத்துஉள்ள. "கைத்துண்டாம்" என்று தொடங்கிய மேற்கோள், நாலடியாரில் "மற்றறிவா நல்வினை யாமிலைய மென்னுது, கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின், முற்றியிருந்த கனியொழியத்

சுo - ஆம்
அதிகாரம்—ஊக்கமுடைமை
களரு

தீவளியா,னற்காயுதிர்தலுமுண்டு"என்ற
செய்யுளில்
உள்ளது.இதற்கு-கைப்
பொருளுண்டாகும் பொழுதே

அதனை மறைத்துவைக்காமல்
கருமஞ்செய்யுங்கள் என்பது
பொருள். 'பிறர்' என்றது,
அச்செய்யுள்செய்த சமணமுனி
வரை. அல்லாவாமை -
மனங்கலங்காமை. அல்லாவார்
என்னும் எதிர்மறைத் தொகரிலைப்
பலர்பால்முற்றில்,
அல்லா-பகுதி; இது -
ஒருசொல்: கீழ் 'அடக்கமுடைமை'
என்ற அதிகாரத்தில்
'அல்லாப்பர், செம்மாப்பர்என்
பனபோலச் சோகாப்பர் என்பது

ஒருசொல்'எனப் பரிமேலழகர்
உரைத்தது கொண்டு உணர்க.
ஈகத்து-ஒன்றன்பாற்
குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்;
ஈ-பகுதி, து-விகுதி.

(க)

நகை. ஆக்க மதர்வியுய்ச்
செல்லு மளைவிலா
ஆக்க மூடையா
னுளைமு.

(இ - ள்.) அளைவு இலா
ஊக்கம்

உடையானுழை- அசைவில்லாத
ஊக்கத்தை உடையான்மாட்டு,
ஆக்கம்-பொருள், அதர் விளைப்
செல்லும்-(தானே)
வழிவினவிக்கொண்டு செல்லும்;
(எ-று.)

அசைவின்மை-இடுக்கண்
முதலியவற்றால் தளராமை.
வழிவினவிச் சென்று
சார்வார்போலத் தானே சென்று
சாருமென்பார், 'அதர்விளைப்
செல்லும்' என்றார்.

எய்திநின்ற பொருளினும்
அதற்குக் காரணமாய ஊக்கம்
சிறந்தது என்பது, இவை
நான்குபாட்டானும் கூறப்பட்டது.
(கு - ஊ.)
அசைவில்லாத-தளர்தலில்லாத.
எய்திநின்ற - கிடைத்து நின்ற.
அதற்கு - செல்வத்துக்கு.
விளைப்-விளைவென்னும்
பகுதியடியாப்பிறந்த
இறந்தகாலவினையெச்சம்; ப் -
காலங்காட்டும் எச்சவிகுதி.

நகூறு. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்த
மூள்ளத் தனைய துயர்வு.

(இ-ள்.) வெள்ளத்து அனைய-(நின்ற) நீரின் அளவினவாம்: மலர் நீட் டம்-நீர்ப்பூக்களின் தாளினது நீளங்கள்; (அதுபோல), மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது-மக்கள்தம் ஊக்கத்தளவினதாம்:

உயர்வு-(அவர்) உயர்ச்சி; (எ-று.)

மலர்-ஆகுபெயர். நீர் மிக்க துணையும் மலர்த்தாள் நீருமென்பது பட, 'வெள்ளத்தனைய' என்றார். இவ்வுவமையாற்றலான், ஊக்கம் மிக்க துணை யும் மக்க ளுயர்வென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல்-பொருள் படைகளான் மிகுதல்.

(கு - �ை.) நின்ற - நீர்நிலையில் நின்ற.

அளவின - அளவையுடையன. தாள்
- அடிக்காம்பு, நாளம். மலர்
என்றது - அதன் சினையாகிய
நாளத்தை யுணர்த்தினமையால்,
முதலாகுபெயராம்;
தாணியாகுபெய ரெனினும்
அமையும். மிக்கதுணையும் -
எவ்வளவுமிகுகிறதோ
அவ்வளவுவரையினும்.
உவமையாற்றல் -
உபமானத்தின்சக்தி.
பொருள்படைகளால் மிகுதல் -

செல்வம் சேனை என்பவற்றால்
அதிகப்படுதல். வெள்ளம் தனைய,

உள் கள்ளு

திருக்குறள்

ளம் தனையது எனப் பதம்பிரித்தலு மொன்று; தனை-அளவு. கீட்டம் - தொ
ழிற்பெயர்; கீடு-பகுதி. இப்பாட்டிலும், உள்ளம்-ஆகுபெயர். (இ)

இகக. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது

தள்ளினுந்

தள்ளாமை நீர்த்து.

(இ - ள்.) உள்ளுவது எல்லாம் - (அரசராயினர்) கருதுவ தெல்லாம்,
உயர்வு உள்ளல்-(தம்)உயர்ச்சியையே கருதுக: அது-அவ்வுயர்ச்சி, தள்ளின்

உம்-(பால்வகையாற்)

கூடிற்றில்லையாயினும், மற்று
கள்ளாமை நீர்த்து -
அக்கருத்துக் கள்ளாமை
நீர்மையுடைத்து; (எ-று.)

உம்மை, கள்ளாமை
பெரும்பான்மையாதல்
விளக்கிற்று. கள்ளியவழியும்
காளாண்மையில் தவறின்றி
நல்லோராற் பழிக்கப்படாமையின்
கள்ளா வியற்கைத்து என்பதாம்.
மேல் 'வெள்ளத்தனைய
துயர்வு' என்றதனையே வற்
புறுத்தியவாறு.

(சூ - ரை.) பால் வகையால் - விதிவகைத்தால். அக்கருத்துக் கள்ளாமை நீர்மையுடைத்து-தாம்உயரவேண்டுமென்ற அவ்வெண்ணம் ஒழிக்கப்படாத தன்மையுடையது.

கள்ளாமை-(ஊக்கமுடையார்க்கு உயர்ச்சிஉண்டாவது) அவாவுமை. உம்மை-தள்ளிலும் என்ற இடத்திலுள்ளது: இது - விகற்பப் பொருளது.

கள்ளியவழியும்-உயர்ச்சி அவாவியவிடத்தும்.

தாளாண்மையில் தவறு இன்றி -
முயற்சியிற்
பின்வாங்குதலில்லாமல்.
உயர்ச்சியிற் கருத்து இருப்பின்,
அது கைகூடாவிடினும், உயர்ச்சி
பெற்றாற்போல நல்லோரால்
மதிக்கப்படுதலால், தள்ளாமை
நீர்த்து என்ற தென்க. மேல்
என்றது கீழ்க்குறளை. உள்ளுவது
எல்லாம் -
ஒருமைப்பண்புமையக்கம்.
நீர்த்து - நீர்மையென்னும்

பண்பினடிடாப்பிறந்த
ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்று.

(சூ)

நிகழ. சினைதவிடத்
தொல்கா .ரவோர்
புனைதயம்பிற்
பட்டுப்பா டுன்றுங் களிறு.

(இ - ள்.) களிறு—, புனை
அம்பின் - புனைதயாகிய
அம்பால், பட்டு -
புண்பட்டவிடத்து, பாடு
ஊன்றும் - (தளராது)

தன்பெருமையை நிலை
நிறுத்தும்; (அதுபோல),
உரவோர் - ஊக்கமுடையார்,
சிறைவுஇடத்து - (காம் கருதிய
உயர்ச்சிக்குச்) சிறைவு
வந்தவிடத்து, ஒல்கார் -
தளராது (தம் பெருமையை)
நிலைநிறுத்துவர்; (எ - று.)

புறை - அம்புக்கட்டு;
பண்மை கூறியவாறு. படாஅல்
என்பது படு எனத்
திரிந்துநின்றது. ஒல்காமை
களிற்றுடனும், பாடுன்றுதல்

உரவோரு டனும் சென்று
இயைந்தன. கள்ளினும்
கவறுது உள்ளியது முடிப்பர்
என்பதாம்.

இவைமூன் றுபாடடாலும்,
ஊடகமுடையாரது உயாசசு
கூறபபடடது.

(கு - ரை.) களிறு -
ஆண்யானை. புகையம்பு -
அம்புகளின் தொகுதி யென்றபடி.
சிதைவு - கேடு. பண்மை -
பலஅம்புகளென்பது. படடு -

எச்ச த்திரிபு. உபமேயத்தின்
அடைமொழியாகிய
ஒல்காமையை உபமானத்துக்

கூ0-ஆம்
அதிகாரம்—ஊக்கமுடைமை
கள

கும், உபமானத்தின்
அடைமொழியாகி ப பாடு ன்றுதலை
உபமேயத்துக்கும்
எடுத்துக்கூட்டினர். தள்ளினும் -
உயர்ச்சி தவறினை லும். தவறுது -

முயற்சி தவறுமல் நின்று.
உள்ளியது முடிப்பர் - நினைத்த
காரியத்தை நிறைவேற்று வர்.
எடுத்துக்காட்டுவமையணி.
உயர்வோர் - மேலோலமாகிய
ஊக்கத்தினை யுடையோர்.
"வேழக்குரித்தே விடந்து
களிறன்றல்" என்பது, தொல்
காப்பியம்; இதன் பெண்பால் -
பிடி.
(எ)
நிகழ். **உள்ள மிலாதவ**
ரெய்தா ருலகத்து

வள்ளிய மென்னுஞ்
செருக்கு.

(இ -ள்.) உள்ளம் இலாதவர் - ஊக்கமில்லாத அரசர், உலகத்து - இவ் வுலகத்தாருள், வள்ளியம் என்னும் செருக்கு - (யாம்) வண்மையுடையேம் என்று தம்மைத் தாம் மதித்தலே, எய்தார் - பெறார்; (எ - று.)

ஊக்கம் இல்லையாகவே, முயற்சி பொருள் ஈ தானை செருக்கு இவை முறையே

இலவாம் ஆகலின், 'செருக்கு
எய்தார்' என்றார்.

கொடைவென்றி யிலைய இன்பம்
தமக்கல்லது பிறர்க்குப்
புலனாகாமையான், தன்மையாற்
றப்பட்டது.

(கு - ரை.) வன்மை -
ஈகைக்குணம். ஊக்கத்தினால்
முயற்சியும், முயற்சியால்
பொருளும், பொருளால்
கொடையும், கொடையால்
செருக்கும் முறையே உளவாம்:
ஊக்கமில்லாமற்போனால்,

முயற்சி முதலியன அடைவே
இல்லாமற் போமென்க. கொடை
வென்றியின் ஆய - கேட்ட
வர்க்குக் கேட்டதை யெல்லாங்
கொடுத்த லாகிய சயத்தா லாகிற.
புலனே காமை - வெளியாகாமை.
தன்மை - வள்ளியமென்பது;
இது - உயர்வுபற்றி
வந்த தனித்தன்மைப்பன்மையாம்.

(அ)

நிகக. பரியது
கூர்ங்கோட்ட தாயினும்

யானை
வெரூஉம் புலி தாக் குறின்.
(இ - ள்.)
பரியது-(எல்லாவிலங்கினும்
தான்) பேருடம்பினது: (அது
வேயு மன்றி), கூர்
கோட்டது-கூரியகோட்டையும்
உடையது: ஆயினும்—, யானை—,
புலி தாக்குறின் - (தன்னைப்)
புலி எதிர்ப்படின், வெரூஉம் -
(அதற்கு) அஞ்சும்; (எ - று.)

பேருடம்பான், வலிமிகுதி

கூறப்பட்டது. புலியின்மிக
மெய்வலியும் கருவிச்சிறப்பும்
உடைத்தாயினும் யானை
ஊக்கமின்மையான்
அஃதுஉடைய
அதற்கு அஞ்சும் என்ற
இது, பகைவரின் மிக்க
மெய்வலியும் கருவிச்சிறப்பும்
உடையதாயினும் அரசர்
ஊக்கமிலராயின்
அஃதுடையஅரசர்க்கு அஞ்சுவ
தென்பது தோன்ற
நின்றமையின், **பிறிதுமொழிதல்.**

(கு - ரை.) விலங்கு - மிருகம். கோடு - கொம்பு; தந்தம். மெய்வலி - தேகபலம். கருவிச்சிறப்பு என்றது, தந்தத்தின் கூர்மையை; அஃது உடையவனுக்கு தந்தத்தையுடைய. அரசர்க்குக் கருவிச்சிறப்பு-ஆயுதபலம். உபமேயத்தைக் கூறாமல் உபமானத்தைமாத்திரங் கூறி அதனால் உபமேயத்தைப் பெறவைத்தல், 'பிறிதுமொழிதல்' என்னும்

அணியாம். பரியது என்னும்
ஒன்றன்பாற்

களவு

திருக்குறள்

குறிப்புவினையாலணையும்பெயரில், பருமை - பகுதி.
கூர்ங்கோட்டது— கூர்மையதாகிய கோட்டையுடைய தென
விரிதலால், பண்புத்தொகை. உம் - உயர்வு சிறப்பு.

வெரூஉம் = வெருவும். தாக்குறும்
என்பதில், உறு - துணைவினை.

(கூ)

சூ00.

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு—,
உரம்-திண்ணிய அறிவாவது,—உள்ளம்
வெறு க்கை - ஊக்கமிருதி; அஃது
இல்லார் -
அவ்வூக்கமிருதியில்லாதார்,—மரம் -
(மக்களாகார்) மரங்களாவார்;
வேறு மக்கள் ஆதல் ஏ -

(சாதிமரங்களோடு
இம்மரங்களினிடை)
வேற்றுமைவடிவுமக்கள்வடிவே,
(பிறிதில்லை); (எ-று.)

உரம்என்பது அறிவாதல்
"உரனென்னுங் தோட்டியான்"
என்பதனுனும் அறிக. மரம்
என்பது - சாதியொருமை. ம
க்கட்குஉள்ள கல்லறிவும்
காரியமுயற்சியும் இன்மைபற்றி
'மரம்' என்றும், மரத்திற்குஉள்ள
பயன்பா டின்மைபற்றி

'மக்களாதலே வேறு' என்றுங்
கூறினார். பயன் - பழம்முத
லியவும், தேவர்கோட்டம் இல்லம்
தோர் காவாய்கட்கு
உறுப்பாதலும்முதலிய.

இவை மூன்றுபாட்டானும்,
ஊக்கமில்லாதாரது இழிபு
கூறப்பட்டது.

(சு - ரை.) திண்ணிய -
வலிய. 'உள்ள வெறுக்கை'
என்பது - உள்ளம் வெறுக்கை
எனப் பிரிந்து, உள்ளம்
என்பது-ஆகுபெயராய்

ஊக்கத்தையும்,
வெறுக்கையென்பது -
வெறுக்கப்படுவதென்ற
காரணப்பொருள்பற்றி மிகு
தியையுங் குறிக்கும். மக்கள்
ஆகார் - மனிதராகார். சாதிமரம்
என்றது, சாதாரணவிருக்ஷங்களை.
இம்மரங்களிடை என்றது,
ஊக்கமில்லாதவர்க்கு என்றபடி.
வேற்றுமை
வடிவு-வித்தியாசங்காட்டும்
வடிவம். மக்கள்வடிவே -

மனுஷ்யரூபம் மாத்திரமே.
ஸுக்ஷமில்லாத மனிதர்க்கு
மரத்தோடு ஒப்புமை கூறி,
மரம்போல இவர்
பயன்படாமையாகிய
வேற்றுமையையும் தோன்ற
வைத்ததனால்,
இது-வேற்றுமையணி.
"உரனென்னுந் தோட்டியான்"
என் பது, கீழ் நீத்தார்பெருமையில்
ஞான்காம்பாட்டின் தொடக்கம்;
அங்கு, 'தின்மையென்னுந்

தோட்டியால்' என்றும், 'திண்மை -
ஈண்டு அறிவின்மேற்று' என்றும்
உரைத்துப்போந்தார்
பரிமேலழகர். பயன்பாடு -
பயன்படுதல். தேவர்கோட்டம் -
தேவாலயம். இல்லம் - வீடு.
காவாய் - மாக்கலம். ஒரு
வற்கு உள்ள வெறுக்கை உரம்
என்று எடுத்து-ஒருவனுக்கு
நிலைபெற்ற செல்வ மாவது
ஊக்கம் என்றும்
பொருள்கொள்ளலாம். ஏ -
பிரிநிலை. வேறு - வேறுபாடு.

கூக - ஆம்

அதிகாரம்—மடியின்மை.

அஃதாவது-கருதியன செய்யுங்கால் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடை யார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதல்நோக்கி, இஃது ஊக்கமுடை மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு- ரை.) கருதியன செய்யுங்கால்-செய்ய நினைத்த காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது. ஊக்கம் - மனம் மெலிதலில்லாமல் தொழில்செய்தலிற்

கூக - ஆம்
அதிகாரம்—மடியின்மை

கஎகூ

கிளர்தல், உற்சாகம்.

ஒரோவழி-ஒவ்வொருசமயத்தில். [ஒரோர்வழி

என்பது ஓரோவழி என
மருவியதுபோலும்;
ஓரோவிடத்து
மூதலியவற்றையும் இங் ஙனமே
கொள்க.]குணவயத்தான்-சத்துவகுணம்,ரஜோகுணம்,
தமோகுணம் என்னும்
மூன்றுகுணங்களுக்குவசப்படுதலால்.
வயம் =வசம். மடி-சோம்பல் :
இது, காமசகுணத்தின் காரியம்.
ஊக்கமுடையார்க்குச்
சோம்பலில்லாமை
இன்றியமையாதது என்பது,
அதிகாரமுறைமைக்குக்

காரணம்.

சூ○க. குடியென்னுங்
குன்று விளக்க
மடியென்னும்
மாசூர மாய்ந்து
கெடும்.

(இ - ள்.) குடி
என்னும்-(தான் பிறந்த)
குடியாகிய, குன்று விளக்கம்-
நந்தாவிளக்கு,—மடி என்னும் -
(ஒருவன்) மடியாகிய,

மாசு-இருள், ஊர - அடர,
மாய்ந்து கெடும் - நந்திப்போம்;
(எ-று.)

உலகநடை உள்ள தனையும்
இடையறாது கண்ணுட்பிறந்தாரை
விளக்கு தலின், குடியை
'சுன்றுவிளக்கம்' என்றும்;
தாமதகுணத்தான் வருதலின்,
மடியை 'மாசு' என்றும்; அஃது
ஏனையிருள்போலாது

அவ்விளக்கத்தைத் தான்
அடர்ந்துமாய்க்கும் வலி

யுடைமையின்,
'மாசூரமாய்ந்து கெடும்' என் றுங்
கூறினர். கெடுதல் -
பெயர்வழக்கமு மில்லையாதல்.
(கு - ரை.) குடி - குடும்பம்.
நந்தாவிளக்கு - ஒளிமழுங்காத
தீபம். ஒரு வன் மடி - ஒருவனது
சோம்பல். அடர -
நெருங்குதலால். நந்திப்போம் -
முன்னர் மழுங்கிவந்து பின்பு
அழியும்.
உலகநடையுள்ளவளவும் -

லோகத் தின் நிகழ்ச்சி
உள்ளவரையிலும்,
பிரளயகாலமளவும். இடை
அறாது-இடை விடாமல்.
விளக்குதல் - விளங்கச்செய்தல்.
காமசூணமெனினும் தோ
சூணமெனினும் ஒக்கும்.
அக்குணம் - கருநிறமுடையதும்
பொருள்களின் உண்மைநிலையைத்
தோன்றாதபடி மறைப்பது
மாதலால், அக்குணத்தின்
காரியமாகிய சோம்பல்,

கருநிறமுடையதும்
பொருள்களைமறைப்பதுமாகிய
இருளெனப்பட்டது;
காரணத்தின்தன்மை
காரியத்திலுந் தொடருமென்
பது, நான்துணிபு. அஃது -
சோம்பலாகிய இருள். ஏனை
இருள்போலாது- மற்றை
உலகத்துச்
சாதாரணஇருள்போல
விளக்கொளியால் தான் அழிக்க
ப்படாமல். அவ்விளக்கத்தை -

குடியாகிய விளக்கை.

பெயர்வழக்கமும்

இல்லையாதல் - அக்குடியின் பேர்மாத்திரமும் வழங்காமற்போகுதல். ஒரு வனது குடிவாழ்க்கை சோம்பலுடைமையால் இருந்தவிடமும் தெரியாமல்

மூற்றக்கெடு மென்பது கருத்து.

குடியினிடத்து

விளக்கின்தன்மையையும்

மடியினிடத்து இருளின்

தன்மையையும் எற்றிக்கூறியது

உருவகவணி. அநித்தியமான

மற்றைவிளக்குக்களினும்வேறுபாடுதோன்ற

'குன்றுவிளக்கு' என

விசேடித்தும், விளக்கின்முன்

வலியிலதான மற்றுறயிருளிலும்

வேறு பாடு

தோன்ற 'மடியென்னுமாசு' என

விதந்தும் கூறினர்.

(க)

சுஅஉ. மடியை மடியா

வொழுகல் குடியைக்

குடியாக வேண்டு பவர்.

க்கும் தி

ருக் குறள்

(இ - ள்.) குடியை-(தாம்

பிறந்த) குடியை, குடி ஆக -
(மேல்மேல்உய ரும்) நற்குடியாக,
வேண்டுபவர் -
வேண்டுவார்,—மடியை மடி ஆ
ஒழுகல் - மடியை மடியாகவே
(கருதி முயற்சியோடு) ஒழுகுக;
(எ - று.)

'முயற்சியோடு' என்பது,
அவாய்நிலையான் வந்தது.
நெருப்பிற் கொடி யது
பிறிதின்மைபற்றி, 'நெருப்பை
நெருப்பாகவேகருதுக'
என்றாற்போல, ஈடியின் தீயது

பிறிதின்மைபற்றி, பின்னும்
அப்பெயர்தன்னையே கூறினார்.
'அங்ஙனங்கருதி
அதனைக்கடிந்து முயன்றுஒழுகவே
தாம் உயர்வர்; உயரவே,
குடிஉயரும்' என்பார், 'குடியைக்
குடியாகவேண்டுபவர்' என்றார்.
அங்ஙனம் ஒழுகாக்கால் குடி
அழியுமென்பது கருத்து.
இனி, 'மடியா' என்பதனை
வினையெச்சமாக்கி,
கெடுத்தொழுகுக வென்று
உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) நற்குடி ஆக வேண்டுவார் - நல்லகுடியாகும்படி (செய்ய) விரும்புபவர். ஒழுகுக - நடக்கக்கடவர். 'ஒழுகல்' என்ற வினை இங்கு ஒரு விசேடணத்தை வேண்டின்றமையால் 'முயற்சியோடு' என்பதுவருவிக்கப் பட்டது: இது, அவாய்நிலை: வடமொழியில் **அத்யாஹாராம்** எனப்படும். நெருப்பின் - நெருப்பைக்காட்டிலும். மடியின் - மடியைக்காட்டிலும்.

பின்னும், 'அப் பெயர்கன்றனே கூறினர்' என்றது, பின்னும் மடி என்று கூறியதை அதனைக் கடிந்து - மடியை ஒழித்து. அங்ஙனம் ஒழுகாக்கால் - சோம்பலை யொழித்து முயற்சிசெய்து நடவாவிட்டால். மடி, குடி என்பன இரண்டிடத்தும் ஒரேபொருளில் வந்ததுமல், சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியாகும். முதலுரைக்கு, மடியா என்றது தொடர்மொழியும், அதில் ஆன்பது ஆக என்பதன்

விகாரமுமாம்; இரண்டாம்
உரைக்கு, மடியா என்றது
செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு
உடன்பாட்டு. இறந்த
காலவினையெச்சம். ஒழுகல், 'அல்'
விகுதி உடன்பாட்டுவியங்கோளில்
வந்தது; "மக்கட்பதடியெனல்"
என்ற விடத்திற்போல. ஆக -
காரியப்பொருட்
செயவெனெச்சம்; எதிர்காலம்.(உ)

கூ0ங. மடிமடிக்
கொண்டொழுகும் பேதை
பிறந்த

குடிமடியுந் தன்னினு மூந்து.

(இ - ள்.) மடி - (விடத்தகுவதாய) மடியை, யடி கொண்டு - தன்னுள் ளே கொண்டு, ஒழுகும்—, பேதை - அறிவில்லாதான், பிறந்த—; குடி—,

—தன்னினும்-அவன்தன்னினும், மூந்து மடியும்-மூந்துற அழியும்; (எ-று.)

அழிவுதருவதனை அகத்தேகொண்டு ஒழுகுதலின் 'பேதை' என்றும், அவனால் புறந்தரப்படுவதாகலின் 'குடி தன்னினும்மூந்துற அழியும்' என்றுங் கூறினர். ஆக்கத்திற் பிற்படுதலும் அழிவில்

முற்படுமென்பதாம்.

(கு - ரை.)

அவன் தன்னிலும் முந்துற -

அக்குடியிற்பிறந்தவளுடைய

மடியைத்

தன்னிடங்கொண்டொழுகும்

பேதையான அவன்

இறத்தலினும் முன்னை.

அழிவுதருவதனை -

தீங்குவிளைப்பதை; சோம்பலை.

அகத்தே - தன்னிடத்திலே.

புறத்தாப்படுவதனை -

பாதுகாக்கப்படுவது. குடிவாழ்

்வாக ஒருவனுக்

பாதுகாக்கப்படுவ தாகுவால்

அதன் ஆயிருக்கி அவ

உற்பத்தியினும் பிற்பட்டதாக கூவ

யிருக்கும்; அவன் அதனைப்

பாது காக்க -

ஆம் அதிகாரம்—மடியின்மை

கூறுக

காவாவிட்டாலோ, அதனழிவு

அவனழிவுக்கு முற்பட்டுப்போம்:

அதாவது - ஒருவன் பிறந்தபின்
கலியெடுக்கிற குடி
அவனது சீவதசையிலேயே
ஈழியு மென்க. முதலடியில்
மடியெனவந்த சொல்
இரண்டனுருள், மூன்றிடது -
சோம்பல்; பிந்தியது வயிற்றின்
பெயர் - இலக்கணையால்,
உள்ளன்றபொருளில் வந்தது.
இனி, மடிமடி என்பதனை
வினைத்தொகையாகக் கொண்டு
அதற்கு-விடத்தகுவதாகிய

சோம்ப லென்று பொருள்கூறி,
'கண்ணுள்ளே' என்பதனை
வருவித்ததாக்குவாரும் உளர்.

(கூ)

கூ०ச. குடிமடிந்து குற்றம்
பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி
லவர்க்கு.

(இ - ள்.) மடி மடிந்து -
மடியின்கண்ணே வீழ்தலான்,
மாண்ட - திருந்திய,
உஞற்று-முயற்சி, இலவர்க்கு -
இலராயினர்க்கு,—குடி மடிந்து-

குடியும்மடிந்து, குற்றம்
பெருகும்-குற்றமும் பல்கும்;
(எ-று.)

'மடிந்து'எனத்
திரிந்துநின்ற வினையெச்சம்,
'இலவர்'என்னுங் குறிப்பு
வினைப்பெயர்கொண்டது.
குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப.

இவைதான்குபாட்டானும்,
மடியின்தீமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

மடியின்கண்ணே
வீழ்தலான்-சோம்பலில் அழுந்தியதனால்

திருந்திய - சீர்திருத்தமான.
மடிந்து - கெட்டு. பல்கும் -
மிகுதியாக உண்டாம்.
திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் -
மடிய என்னும்
காரணப்பொருட்செய
வெனெச்சம் திரிந்த தென்க;
இது, 'மடிமடிந்து'
என்றவிடத்திலுள்ளது.
வினைப்பெயர் - இங்கே
வினையாலணையும்பெயர்.
முன்னர் - அடுத்த நான்கு
குறள்களில். கூறுப-சொல்வர்.

'குடிமடிந்து' என்றதி லுள்ள மடிந்து என்
றதும்-செயவெனெச்சத்திரிபாம்.

(சு)

சுஅ. நெடுநீர் மறவி
மடிதுயி லைன்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(இ - ள்.) மடி - மடியும், நெடுநீர் - (விரைந்துசெய்வதனை) நீட்டித்துச் செய்யும் இயல்பும், மறவி-மறவியும், துயில்-துயிலும், நான்கும் - (ஆகிய) இந்நான்கும்,—கெடும் நீரார் -

இறக்கும் இயல்பினையுடையார்,
காமம் - விரும்பியேறும், கலன் -
மரக்கலம்; (எ - று.)

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி,
செய்யுள்மோனை இடைநின்றது.
நெடுமை யாகிய காலப்பண்பு,
அதன்கண்நிகழ்வதாய்
செயன்மேல் நின்றது. கால
நீட்டத்தையுடைய
செயல்முதல்மூன்றும்,
காமதருணத்தில் தோன்றி உடன்
நிகழ்வனவாகலின், மடியொடு
ஒருங்கு எண்ணப்பட்டன.

இறக்கும் இயல்பு - நாள் உலத்தல்.
இனை, துன்புறுநீரார்க்கு
இன்புறுத்துவதோன்று காட்டி
அவர்விரும்பிக் கொண்டவழித்
துன்பத்திடைவீழ்த்தலின்,
'நாளுலந்தார்க்கு
ஆக்கம்பயப்பதுபோன்று காட்டி
அவர்விரும்பியேறியவழிக்
கடலிடை வீழ்க்குங் கலத்தினை
யொக்கும்' என்றும்
உவமைக்குறிப்பு, 'காமக்கலன்'
என் னுஞ்சொல்லாற்
பெறப்பட்டது.

இதற்கு 'விரும்பிப்பூணும்ஆபரணம்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

கீழ்

திருக்குறள்

(கு - ரை.) விரைந்து செய்வதனை நீட்டித்துச்செய்யும் இயல்பு-காலம் தாமசஞ் செய்யுந் தன்மை: இது, வடமொழியில்

'தீர்க்கஸுத்ரதா' எனப்
படும். மறவி - மறப்பு. துயில் -
தூக்கம். முன்னிற்கற்பாலதாய -
(இவ்வதி
காரம்
மடியின்மையாதலால்) முதலில்வைத்தற்குத்தக்கதான.
நீண்ட இயல்பு
என நேரிற்பொருள்படும்
'நெடுநீர்' என்றது -
காலநீட்டித்துச்செய்தலென்ற
பொருளில் வந்தற்குக் காரணங்
கூறுகிறது, 'நெடுமையாகிய
காலப்பண்பு

அதன்கண் நிகழ்வதாய
செயல்மேல்நின்றது'
என்றவாக்கியம். காலப்பண்பு-

காலத்திற்குரியகுணம்.
அதன்கண்-அக்காலத்தில். இது,
காலத்தின்குணம்

அதில்நிகழும் பொருள் மேல்
ஏற்றிக் கூறப்பட்ட
உபசாரவழக்காம். காலநீட்
டுக்தையுடையசெயல் -
காலதாமதத்தையுடைய
காரியம்- செயல்முதல்

மூன்று-நெடுநீர், மறவி, துயில் என்பன.

உடன்நிகழ்வன-கூடவே நடப்பன.

மடியென்பது-ப்ரஸ்துதம்: [சொல்லப்படவேண்டிய விஷயம்]: நெடுநீர் முதலிய மற்றை

மூன்றும்-அப்ரஸ்துதம்: இவைகளையெல்லாஞ் சேர்த்து 'நெடு நீராார் காமக்கலன்' என்று ஒரு பொதுத்தன்மை கொடுத்துக் கூறியது-தீவக வணியின்பாற்

படும். நாள் உலத்தல் -
ஆயுள்நாள்கழிதல்.
துன்புறுநீராார்க்கு
-துன்பமனுபவிக்குந்
தன்மையுடையவர்க்கு.
விரும்பிக்கொண்டவழி-(இத்தீக்
குணங்களை) விரும்பி
யேற்றுக்கொண்டபொழுது.
வீழ்த்தலின்-தள்ளுதலால். நாள்
உலந்தார்-வாழ்நாள் கழிந்தவர்.
ஆக்கம் பயப்பது -
நன்மைதருவது.உவ
மைக்குறிப்பு -

உபமானத்தைப்பற்றின விவரம்.

நெடுநீர் மறவி மடி துயில்
நான்கும் காமக்கலன்போலு
மென்றுது காமக்கலனென்று
அபேதமாகக்
கூறியது - காட்சியணி.

(ங)

சுஙசு. படியுடையார்

பற்றமைந்தக் கண்ணு
மடியுடையார்
மாண்டய னெய்த லரிது.

(இ-ள்.) படி உடையார் - நிலம்முழுதும் ஆண்டாரது, பற்று - செல்வம், அமைந்தக்கண்உம் - தானவந்து எய்தியவிடத்தும், மடி உடையார்—, (அதனை), மாண் பயன்-மாண்டபயனை, எய்தல்-எய்துதல், அரிது-இல்லை.

உம்மை-எய்தாமைவிளக்கின்றது. மாண்பயன்-பேரின்பம். அச்செல்வம், அழியாமற் காக்கும் முயற்சி இன்மையின் அழியும்; அழியவே,

தம்துன்
பம் நீங்காது என்பதாம். இதற்கு
- 'நிலம்முழுதும் உடைய
வேந்தர்துணையா
தல் கூடியவிடத்தும்' என்று
உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) நிலம்முழுதும்
ஆண்டார் - பூமிமுழுவதையும்
அரசாட்சி
செய்த சக்கரவர்த்திகள். எய்திய
இடத்தும் -

சேர்ந்தாலும். அதனால் - அச்
செல்வத்தால். மாண்ட -
சிறந்த. 'படியுடையார்
பற்றமைந்தக்கண்ணும்'
என்ற உம்மையால்,
சோம்பேறிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட
செல்வம் கிடைக்கா
தென்பது விளக்கும்;
உயர்வுசிறப்புமும்மை,
எதிர்மறைகுறிக்கின்றது.
உம்மை-

உம் என்ற இடைச்சொல். எய்தாமை - கிடைக்காமை. பற்று - செல்வமும், துணையுமாம்; பற்றப்படுவதென்றாரணம்பற்றிய பெயர்: பற்றுதல்-விரும்புதல், அடைதல். படியுடையார் பற்றமைந்தக்கண்ணும் என்ற இடத்து இர

அதிகாரம்.—மடியின்மை

கழகு

ண்டுவகையாகக்கூறிய உரைகளைக் கவனிக்க. அமைந்தக்கண்-எதிர்காலவினை

யெச்சம். மாண்பயன் -

பண்புத்தொகை.

(சூ)

சூ○ள. இடிபுரிந்

தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர்

மடிபுரிந்து

மாண்ட வுளுற்றில வர்.

(இ-ள்.) மடி

புரிந்து-மடியை விரும்புதலான்,
மாண்டீ—, உளைந்து-முயற்சி,
இலவர் - இல்லாதார்,—இடி
புரிந்து - (தம்நட்டார் முன்)
கழறுதலை மிகச்செய்து,
(அதனைற் பயன்காணுமையின்
பின்), என்னும் - இகழ்ந்து
சொல்லும், சொல் - சொல்லை,
கேட்பர்—; (எ - று.)

'இடி' என்னும்
முதனிலைத்தொழிற்பெயரான்,
'நட்டார்' என்பது பெற்றும்.

அவிகழ்ச்சி
சொல்லலேயு,பிறிகழ்ச்சி
சொல்லாணமையே முடிந்தது.
அவற்றிற்கெல்லாம்
மாறுசொல்லும் ஆற்ற
லின்மையின், 'கேட்பர்' என்றார்.
(கு - ரை.) மாண்ட
- சிறந்த. நட்டார் - நினைகிதர்.
முன் - முன்பு; காலம். கழறுதலே
மிகச்செய்து - இடித்திடித்து
உறுதிமொழிகூறுதலே மிகுதி
யாகச்செய்து. அகலல்

பயன் காணுமையின் - அந்த
மிக்க உபதேசத்தால்
இவர்களிடத்தில்
யாதொரு பிரயோசனமும்

உண்டாகக் காணுமையால் 'காணு
மையின்' என்றது, 'சொல்லும்'
என்பதனோடு இயையும்.
மூதனிலைத்தொழிற்பெயர்
- பகுதியே
தொழிற்பெயர்ப்பொருளில்
வருவது; [மூதனிலை - பகுதி:
பகுபதத்தின் மூதலில்

நிற்பது.] முடிந்தது -
அமைந்தது. மாறு சொல்லும்
ஆற்றல்-பிரதியுத்தரஞ்சொல்லுந்
திறமை. மடிபுரிந்து என்பதில்,
புரிந்து - எச்சத்திரிபு: இது
'இவர்' என்றதைக்
கொள்ளும்; கீழ் கூ0சு - ஆங் குற
ளுரையிற் காண்க.
சோம்பேறிகள் முதன் முதலில்
தம் சினேகித ரால் இடித்திடித்து
நன்மதி கூறப்பட்டு அதனல்
ஒருபயனையும் காணுமை யால்

பின்பு அவராலேயே
பழித்துக்கூறப்படுவ ரென்பதாம்.

(எ)

சுஂஅ. மடிமை

குடிமைமக்கட் டங்கிற்றன்
னென்னுர்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(இ - ள்.) மடிமை - மடியினதுதன்மை, குடிமைமக்கண் - குடிமையுடையான் கண்ணே, தங்கின்-தங்குமாயின், (அஃது,

அவனை), தன் ஒன்னார்க்கு-
தன்பகைவர்க்கு, அடிமை -
அடியளந்தன்மையை,
புகுத்திவிடும் - அடை
வித்துவிடும்; (எ - று.)

மடியினது தன்மை-காரியக்கேடு.
குடிமை-குடிசெய்தல்தன்மை.
அஃது அதனையுடைய
அரசன்மேற்றாதல்,
'தன்னென்னொர்க்கு'என்றதனால்
அறிக. அடியளந்தன்மை -
தாழ்ந்துநின்று ஏவல்கேட்டல்.

இவைதான் குபாட்டாணும்,
*அக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) காரியக்கேடு
- செய்தொழிலழிதல்.

குடிசெய்தல் - குடி வாழ்க்கையை
விருத்திபண்ணுதல்.
'குடிப்பிறப்புக்குத்தக்க
ஒழுக்கம், குடிமை;
குடிப்பிறந்தாரது தன்மையைக்
குடிமையென்றே என்பது'
என்பதை,

---

* பி - மீ:

மடிமைக்குற்றங்கள்.

கயமை

திருக்குறள்

"பிறப்பே குடிமை" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரவுரையிற்காண்க. அஃது அதனையுடைய அரசன்மேற்றூதல்

'தன்

ஒன்றார்க்கு'என்றதனால்அறிக-தன்

பகைவர்க்குஎன வருதலால்

குடிமையென்றசொல்

குடிமையுடைய அரசனை
யுணர்த்துதல் விளங்குமென்க.
தாழ்ந்து - கீழ்ப்பட்டு, வணங்கி.
எவ்வேகட் டல்-அவர் எவிய
கட்டளையைக் கேட்டு
அதன்படிநடத்தல்.
சோம்பலுடைய அரசன் பகைவர்
வசப்படுவான் என்பது கருத்து.
சுஅ-ஆம் குறளினுரையில்
'குற்றங்கள் முன்னர்க்கூறுப'
என்று எழுதியதனால், மடமைக்
குற்றங்களை இங்கு அக்குற்றங்கள்

என்று சுட்டினார்: அக்குற்றம் -
சோம்பலாலுண்டாகிற குற்றம்.
மடிமை, குடிமை, அடிமை
என்றவற்றில், மை -
தன்மையுணர்த்தும் விகுதி.
குடிமை-பண்பாகுபெயர்;இங்ஙனங்கொள்ளுதல்,
நச்சினார்க்கினியர்க்கு
உடன்பாடன்று: "குடிமை
யாண்மை***,
அஃதிணைமருங்கிற் கிளந்
தாங்கியலும்" என்ற
தொல்காப்பியச் சூத்திர
வுரையைக் காண்க. (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(இ - ன்.) ஒருவன்—, மடி ஆண்மை - (தன்) மடியாளுந்தன்மையை,

மாற்ற - ஒழிக்கவே,—குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் - அவன்குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள், கெடும்—; (எ - று.)

மடியாளுந்தன்மை-மடியுடைமைக்கு ஏதுவாய காமதகுணம்.'குடியாண்மை' என்பது - உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றம் என்றது, மடியான் அன்றி

முன்னே பிறகாரணங்களான்
நிகழ்ந்தவற்றை, அவையும்
மடியாண்மையை மாற்றி
முயற்சியுடையனாக நீங்கு
மென்பதாம்.

(கு - ரை.)

மடியாளுந்தன்மை-சோம்பலுடையவனாகும்
இயல்பு. 'ஆண்
மையாவது-ஆளுந்தன்மை;
இவ்வாண்மை,
ஆளுந்தன்மையையேயன்றி ஆண்
பாலாகிய தன்மையையும்
உணர்த்தும்: இனி, ஆண்மையை

ஆள்வினை யென்றும்
உரைப்ப'னைத்
தொல்காப்பியவுரையில்
நச்சினர்க்கினிய ருரைத்தகை
இங்கே அறிக. குடியாண்மையுள்
என்றதொடர் - குடியுள்ளும்
ஆண்மை யுள்ளும் என
விரிக்கலால், உம்மைத்தொகை.
மடியானன்றி - சோம்பலிலை
லல்லாமல்.
உயர்திணையும்மைத்தொகைக்குப்
போல அஃறிணையும்மைத்

தொகைக்குப் பன்மைவிகுதி
பெற்றே வாவேண்டு மென்னும்
நியதி இல்லா மையால்,
'குடியாண்மை' என நின்றது.

(க)

சூக0.

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
முயல தெல்லா மொருங்கு.

(இ - ள்.) அடி - (தன்)
அடியளவாலே, அளந்தான் -
எல்லாவுலகை யும் அளந்த
இறைவன், தாயது

எல்லாம்-கடந்த

பரப்புழுழுவதையும்,—மடி இலா

மன்னவன் - மடியிலாத

அரசன்,—ஒருங்கு எய்தும் -

(முறையான் அன்றி) ஒருங்கே

எய்தும்; (எ - று.)

'அடியளந்தான்'என்றது, வாளாபெயராய் நின்றது. தாவியது என்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயறலின், இடையீடின்றி எய்தும் என்பதாம்.

கூஉ - ஆம்

அதிகாரம்—ஆள்வினையுடைமை

கஅடு

பாட்டானும், முடியிலாதான்
எய்தும் பயன் கூறப்
படுகிறது.

(சு - ரை.) அடியளவானே
- காலினளவுக்கொண்டு,
இறைவன்-தலைவன்; திருமால்:
நிலவிக்கிரமமூர்த்தி. கடந்த -
காலியளந்த. பரப்பு -
விசாலமான இடம்.
பரப்புமுழுதையும் -
உலகமனைத்தையும் என்றபடி.
முறையான் அன்றி-ஒருபிறப்பில்
ஒருலகையும் மற்றொருபிறப்பில்

மற்றை

நூலகையுமாக இங்ஙனம்
முறைமையாலல்லாமல். ஒருங்கே
எய்தும்-ஒருசேர
அடைவான். பின்னே
'காயதெல்லாம்' என வருதலால்,
முன்னே 'அடியளக் கான்'
என்றது-அவ்வரலாற்றைக்
குறிக்காமல்
திருமாலென்றமாத்திரமாய் நின்ற
தென்க. வாளா பெயராதல் -
வெறும்பெயர்மாத்திரமாதல்.
'காவிய தென்பது' என்று

தொடங்கிய வாக்கியத்தால்,
'காவுளன்பதே பகுதி, கா
என்னும்பகுதி
உகரச்சாரியைபெற்றதன்று'
என்பது பரிமேலழகர்கொள்கை
யெனத் தெரிகிறது.
வினையின்கண்ணே முயறலின் -
தொழிலில் முயற்சி செய்தலால்.
இடையீடு இன்றி - இடையில்
விட்டிடுதலில்லாமல். மன்ன
வன் எய்தும் - செய்யுமென்னும்
வினைமுற்று
ஆண்பாலிற் சென்றது. காயது

எல்லாம் -

ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். காயது

என்றது - சாதியொருமையாய்

உலகங்களையுணர்த்து மென்க.

இனி, எல்லாம் என்பது-இங்கே

பொருளின்

பன்மை குறியாது பொருளின்

பலவிடங்குறிக்க தென்றும்,

எஞ்சாமைப் பொருளில்

வருவதோர் உரிச்சொலென்றுங்

கொள்வதும் ஒன்று. காஅயது -

துளபெடை,

செப்புதோளாணைசினைறக்க வந்தது.

சுறுசுறுப்பு - ஆண்மை

அதிகாரம்—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது-இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியுடையனாதல்.

அஃது, ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினை முயற்சியானன்றி ஆளப்படாமையின், இது மடியின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) மெய்ம்முயற்சி

- தேகபரிசிரமத்தாற் செய்யும்
பிரயத்தனம்.

முயற்சியாகிய காரணத்தால்
தொழிலையாளருக்கன்மை
உண்டாதல்பற்றி,

ஆள்வினையென்ற
காரியத்தின்பெயரால்
முயற்சியைக் குறித்தது,
காரியப்
பெயர் காரணப்பெயராகவந்த
உபசாரவழக்கு. மடிகெடுத்தாலும்
- சோம்
பலையொழித்தாலும். ஆள் வினை

- வினைத்தொகை.

சுக்க. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்

பெருமை முயற்சி தரும்.

(இ - ள்.) (தம் சிறுமைநோக்கி), அருமை உடைத்து என்று-(நாம் இவ் வினை முடித்தல்) அருமையுடைத்து என்று கருதி, அசாவாமை வேண்டும் - தளராதொழிக; பெருமை -

(அதுமுடித்தற்கேற்ற)
பெருமையை, (தமக்கு),
முயற்சி—, தரும் -
உண்டாக்கும்; (எ - று.)

'சிறுமைநோக்கி' என்பது
'பெருமைதரும்' என்றதனையும்,
'வினைமுடி த்தல்' என்பது
அதிகாரத்தானும்
வருவிக்கப்பட்டன.

விடாதுமுயல, தாம்
பெரிய ராவர்; ஆகவே, அரியனவும் எளிதின்முடியு மென்பதாம்.

கமுசு திரு

(கு - னை.) சிறுமை பெருமை என்றது-செல்வம் துணை சேனைமுதலிய வற்று லாவகை.

அதுமுடித்தற்கு எற்ற - அத்தொழிலைமுடிப்பதற்குத் தக்க.

அதிகாரத்தானும்-அதிகாரம் 'ஆள்வினையுடைமை' என்பதாதலாலும். 'அசா வாணைமவேண்டும்' என்பதை ஒருசொல்லாகக்கொண்டு,

'களராதொழிக' என்று
உரைத்தார். இதற்கு 'அரசர்'
என்பது - தோன்றுஎழுவாய்.
இனி, அசாவாமை வேண்டும்என
இருசொல்லாகக்கொண்டு,
களராமை இன்றி யமையாதது
என எழுவாயும்
பயனிலையுமாகவுரைப்பினும்
அமையும். இவ் வுரைக்கு,
வேண்டும்என்பது-ஒருவகைவியங்கோளாம்;
இது, நச்சினார்க்கினி யர்க்குரித்து.
இனி, வேண்டப்படும் என்னுஞ்
செயப்பாட்டுவினை, அகரச்சாரி

யையும் படிவிருதியும் தொக்கு,
வேண்டும் என வந்தென்று
கொள்ளுதலும் ஒன்று.
"உண்டோ.....பார்மேல்,
மூயன்றான்
முடியாப்பொருள்" என்றது,
இங்குக் காணத்தக்கது.

(க)

சுகஉ. வினைக்கண்
வினைகெட லோம்பல்
வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

(இ - ள்.) வினை குறை

தீர்ந்தாரின் - வினையாகிய
குறையைச் செய்யாது
விட்டானை, உலகு தீர்ந்தன்று -
உலகம் விட்டது;
(ஆதலால்), வினைக் கண் -
(செய்யப்படும்) வினைக்கண்,
வினைகெடல்-தவிர்ந்திருத்தல்,
ஓம்பல்- ஒழிக; (எ - று.)

குறை -
இன்றியமையாப்பொருள்; அது,
"பயக்குறையில்லைத் தாம்
வாழுநாளே" என்பதனானும்
அறிக. இதற்கு - 'வினை-

செய்யவேண்டும் குறையை
நீங்கினாரின் நீங்கிற்று' என்று
உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) உலகம்
விட்டது-உலகத்தார்
அங்கீகரியாமல் நீக்குவர்என்ற படி.
வைதேசுடிகர், பொருள் பண்பு
தொழில் சாதி விசேடம்இவையபு
என்பவற் றை அறுவகைப்பொரு
ளென்றாற்போல, இங்கே,
தொழில் பொருளெனப் பட்டது.
அது - குறையென்னுஞ்சொல்

செய்யவேண்டுந்தொழிலென்றபொ
ருளை யுடையதாதலை.
"பயக்குறையில்லை" என்ற
மேற்கோள், "படைத்துப்
பலபடைப்புப் பலரோ டுண்ணு,
முடைப்பெருஞ் செல்வராயினு
மிடைப் படக், குறுகுறுநடந்து
சிறுகைகீட்டி, யிட்டுந்தொட்டுங்
கவ்வியுந் துழந்து,
நெய்யுடையடிசின் மெய்படு
வித்தித்து, மயக்குறு மக்களை
யில்லோர்க்
குப், பயக்குறையில்லைத்

காம் வாழுநாளே' என்ற
புறநானூற்றுச்
செய்யுளி லுள்ளது.
(இச்செய்யுளின் நான்கு
ஐந்தா மடிகள், கீழ்
"அமிழ்திலு மாற்ற வினிதே
தம்மக்கள், சிறுகையளாவிய
கூழ்" என்ற
குறளி லுரையில்
எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.)
'பயக்குறையில்லைத் காம்வாழு
நாளே' என்பதற்கு - 'பயனெஞ்சி
முடிக்கப்படும்பொரு ளில்லை,

காம் உயிர்
வாழுநாளின்கண்' என்று
பொழிப்புரை கூறி,
'குறையென்பது - முடிக்கப்
படுங்கால் முடிக்கப்படும்பொருள்'
என விசேடவுரையும்
குறித்துள்ளதை
அந்நூலுரையிற் காண்க.
இதற்கு-இக்குறளில்
'வினைக்குறைதீர்ந்தாரின் தீர்ந்
தன்ன துலகு' என்ற இரண்டாம்
வாக்கியத்துக்கு. இவ்வுரைக்கு,

'குறை' என்

கூஉ - ஆம்
அதிகாரம்—ஆள்வினையுடைமை
கஉள

பதற்கு-நிறைவற்றதென்றும்,

'நீங்கினாரின்'

என்பதற்கு-நீங்கினவரினின்று

என்றும் பொருள். இதற்கும்,

'உலகு' என்பதே எழுவாய்.

'வினை' என்பதை எழுவாயாகக்

கொள்ளின், உலகு-உலகத்தில்
என்க. 'தீர்ந்தானின்' என்பது-
இரண்டாம் உரைக்கு
ஐந்தாம்வேற்றுமைவினியும், முதலுரைக்கு
இன்சாரியை பெற்ற
இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகையு
மாம். ஓம்பல் - அல் ஈற்று
உடன்பாட்டு வியங்கோள்.
தீர்ந்தன்று - உடன்பாட்டு
ஒன்றன்பால்முற்று. 'ஓம்பல்'
என்பதற்கு, 'அரசன்' -
தோன்று எழுவாய்.

(உ)

தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) தாளாண்மை என்னும் - முயற்சியென்று சொல்லப்படுகிற, தகைமைக்கண் - உயர்க்குணத்தின்கண்ணே, தங்கிற்று - நிலைபெற்றது : வேளாண்மை என்னும்-(எல்லார்க்கும்) உபகாரஞ்செய்தலென்னும், செருக்கு-

மேம்பாடு; (எ - று.)

பொருள் ணைகூடுதலான்
உபகரித்தற்கு பார்
அவ்வக்குணங்கள்மேல்வைத்தும்,
அது 'தங்கிற்றே' என்றுங்
கூறினர்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
முயற்சியது

உரியார் முயற்சியுடையாரென்
பிறர்மாட்டு இல்லை யென்பார்

சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஈகைகூடுதலான்
- கிடைத்தலால்.

அவ்வக்குணங்கள்மேல்
வைத்து-தாளாண்மையுடையாரே
வேளாண்மையுடையவர்என்ற
கருத்தைத்
தாளாண்மையிலேயுள்ளது
வேளாண்மை என
அந்தந்தக்குணத்தின்மேல் ஏற்றி.
அது பிறர்மாட்டு இல்லை -
உபகாரியாந்தன்மை

முயற்சியில்லாதவர் நிடத்து இல்லை.
'தங்கிற்றே' என்ற
பிரிநிலையேகாரம், பிரித்து,
'தனதலைமைக் கண்' என்றதனோடு
கூட்டப்பட்டது; இதனை
'முனைத்தின்கண்ணே னில
பெற்றது'என்ற உரையைய்
நோக்கி யறிக. தாளாண்மை
வேளாண்மை யென் பன
இப்பொருளனவாதலை
"தாளாளனென்பான்
கடன்படாவாழ்பவன்,
வேளாளனென்பான்

விருந்திருக்கவுண்ணுதான்”
என்ற திரிகடுகத்திலும்,
“வேளாண்மைசெய்து
விருந்தோம்பி வெஞ்சமத்து,
வாளாண்மையாலும் வலியராய்த் -
தாளாண்மை, காழ்க்கு
மடிதோ ளிலராய்
வருந்தாதார்” என்ற
பழமொழியிலுங் காண்க.
செருக்கு - பெருமிதம்.

கூகச. தாளாண்மை

யில்லாதான் வேளாண்மை
போடுகை

வாளாண்மை
போலக் கெடும்.

(இ - ள்.) தாளாண்மை
இல்லாதான் - முயற்சியில்லாதவன்,
வேளாண்மை -
உபகாரியாந்தன்மை,—போடு -
(படை கண்டால் அஞ்சும்)
போடு, (அதனிடை), கை வாள்
ஆண்மை போல - (தன்) கையில்
வாளை யாளுந்தல் தன்மைபோல,

கெடும் - இல்லையாம்; (எ - று.)

ஆல் என்பது

முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

பேடி வாளேப் பிணிகொள

டற்கருத்தனையளாயினும்

அது தன் அச்சத்தால்

முடியாதவாறுபோல,

கருத்து

திருக்குறள்

முயற்சியில்லாதான் பலர்க்கும்

உபகரித்தற்கருத்தடையனையினும்

அது தன்

வறுமையான் முடியாது

என்பதாம். 'வாளாண்மை'

என்பதற்கு - வாளாற்

செய்யும் ஆண்மை என்று

உரைப்பாரும் உளர்.

இதனால், அஃது

இல்லாதானது குற்றம்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) படை -

கோள். வாளாயாளுதல் -

வாளாயுதத்தை உபயோ

கித்தல்: வாட்படை
கைக்கொண்டு போர்த்தொழிலைச்
செய்தல். ஆள் என்
பது ஆளுகலென்னும்
பொருள்பட்டு
மூதனிலைத்தொழிற்பெயராதல்
'வா
ளாண்மை' என்றவிடத்தி
லென்க. பணிகோடற் கருத்து -
தொழில்செய்ய
வேண்டுமென்னும் எண்ணம்.
பணிகோடல் - உபயோகித்தல்.

இரண்டாம்

உரைக்கு, ஆண்மை -

ஆடவர்தன்மை, பெளருஷம்,

பராக்கிரமம். அஃது -

முயற்சி. பேடி - பெண்ணுறுப்புமிக்கு ஆணுறுப்புக்குறைந்த நபும்சகம். (சு)

சுகடு. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான்றன்கேளிர்

துன்பந் துடைத்தூன்றுந்

தூண்.

(இ - ள்.) இன்பம்

விழையான் - (தனக்கு)

இன்பத்தை விரும்பாதவனி,

வினை

விழைவான் - வினைமுடித்தலையே

விரும்புவான், — தன்
கேளிர் - தன்
கேளிராகிய பாரத்தின், துன்பம்
- துன்பத்தினை, துடைத்து -
நீக்கி, ஊன்
றும் - (அதனைத்) தாங்கும்,
தூண் - தூணும்; (எ - று.)
இஃது - ஏகதேசவுருவகம்.
'ஊன்றும்' என்றது
அப்பொருட்டாதல்,
"மதலையாய் மற்றகன்
வீழுன்றியாங்கு" என்பதனானும்

அறிக. சுற்றத்தார்
நட்டாரது வறுமையுந் தீர்த்து
அவர்க்கு ஏமஞ்செய்யும்
ஆற்றலையுடைய
னும்; எனவே, தன்னைக்
கூறவேண்டா வாயிற்று.
காரியத்தைவிழையாது

காரணத்தைவிழைவான் எல்லாப்பயனும்எய்தும்என்றதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதும்எய்தான் என்பது பெற்றும்.

இதனால், அஃது உடையானது நன்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கேளிர் - சுற்றத்தாரும் நண்பரும். (ஒருவர்க்கொருவர் யோகக்ஷேமங்களைக்) கேட்பவ ரென்பது பற்றிய காரணப்பெயர்; இதனை

'கேண்மை' என்னும் பண்பினடியாய்ப் பிறந்ததென்னலாம். அதனை - அக் கேளிராகிய பாரத்தை. இங்கே முயற்சியுடையானை 'தூண்' என்றதற்கு ஏற்ப, அவனுறவினரை 'பாரம்' என்னுமையால், ஏகதேசவுருவகம். அப் பொருட்டு - தாங்குமென்னும்பொருளையுடையது. "மதலையாய்" என்ற மேற்கோள் "சிதலரிணப்பட்ட வாலமரத்தை, மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றியாங்குக், குதலைமை தந்தைகட்டோன்றிற் றுன்பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்" என்ற காலடியாரில் உள்ளது; இதில், இரண்டாமடிக்கு-அம்மரத்தின்வீழுது தூணாய்நின்று தாங்குதற்போல என்பதுபொருள். அவர்க்கு - சுற்றத்தார் கட்டார் என்ற அவர்கட்கு. எமம்செய்யும் ஆற்றல் - பாதுகாப்புச்செய்யும் வலிமையை. தன்னைக் கூறவேண்டா - தன்னைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளவல்லவனென்பதைச்சொல்லவேண்டுவதில்லை. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் - முயற்சியின் பயனுகிய இன்பத்தை

கூஉ - ஆம்

அதிகாரம்—ஆள்வினையுடைமை

கஅக

விரும்பாமல் முயற்சியையே காரணத்தை

அதற்குஏதுவான விரும்புபவன். விழையாது

காரியத்தைத் விழைவான் -
முயற்சியை விரும்பாமல்
இன்பத்தை மாத்திரம்
விரும்புபவன். யாதும் எய்தான்
- ஒருபயனையும் அடையான்.
இங்ஙனம் பெற்றது,
அருத்தாபத்தி. அஃது
உடையான் - முயற்சி
யுடையவன்.

(ஙி)

சுகசு. முயற்சி

திருவினை யாக்கு
முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும்.

(இ - ள்.) முயற்சி - (அரசர்மாட்டு உளதாய) முயற்சி, திருவினை ஆக்கும் - (அவரது) செல்வத்தினை வளர்க்கும்; முயற்று இன்மை - அஃது இல்லாமை, இன்மை புகுத்திவிடும் - வறுமையை யடைவித்துவிடும்;

(எ - று.)

செல்வம் -

அறுவகையங்கங்கள். வறுமை - அவற்றுன் வறியராதல். அதனை அடைவிக்குமே, பகைவரான் அழிவென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) அரசர்மாட்டு - அரசரிடத்தில். அரசியலாதலால், 'அரசர் மாட்டு' என வருவிக்கப்பட்டது. அஃது இல்லாமை-முயற்சியின்மை.

அறு வகை அங்கங்கள்-அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என்பன; "படை குடி

கூழமைச்சு நட்பரணாறு,
மூலடையா னரசருள் ளேறு"
என்றார், கீழ் இறைமாட்சி என்ற
அதிகாரத்திலும்; அங்கு,
'ஆறுமூடையான் என்ற தனால்,
அவற்றுள் ஒன்று இவ்வழியும்
அரசனீதி செல்லாதென்பது
பெற் ரும்; வடநூலார்
இவற்றிற்கு அங்கமெனப்
பெயர்கொடுத்ததாலும் அது
நோக்கி' என உரைத்ததனால்,
இவற்றின்

இன்றியமையாச்சிறப்பினை யுடைத்து.

அவற்றுள் வறியராதல் - அவ்வங்கங்களாற் குறைவுபட்டவராதல். அதனை- வறுமை ப. முயற்று-முயல் என்னும்பகுதி யுவிகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்.

சுகன. மடியுளாண்மா முகடி யென்ப மடியிலான் முளுளா டாமரைபி னுள்.

(இ - ள்.) மா முழு கடல்-சூழ்ந்த
சேட்டை, மடி உளாள்-(ஒருவன்)
மடியின் கண்ணே உறையும்;
தாமரையினுள் - திருமகள்,
மடி இலான் தாள் உளாள்-
மடியிலாதானது
முயற்சிக்கண்ணே உறையும்:
என்ப - என்றுசொல்லுவர் (தெ
ரிந்தோர்); (எ - று.)

பாவத்தின் வருமை,

அதன்பயனுய முழுகடல்சூழ்
எற்றப்பட்டது. மடியும்

முயற்சியும் உடையார் மாட்டு நிலையை
அவைதம்மேல் வைத்துக் கூறினார்.

இவையிரண்டோடாளும்,
அவ்விருவகைக்கும் எது
கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) கரிய கோட்டை
- கருநிறமுடைய மூதேவி.
கோட்டை - ஜ்யேஷ்டா; மூதுரவள்:
இதன் எதிர்மொழி - கனிட்டை,
இளையவள்; திருப்
பாற்கடல் கடைந்தபோழுது
அதனினின்று
மூதலில்கருநிறமுடைய மூதேவி

யும். பின்பு செந்நிறமுடைய
நீரோடியும் தோன்றின
பாதலால், மூத்தாள் சேட்டை
என்பவை - மூத்தவிக்கும்,
இளையான் கனிட்டை என்பன -
நிருமித மூக்கும் பெயர்களாம்.
இங்கே, மடி - சோம்பல்.
உறையும்-தங்குவள். பாவத் தக0

திருக்குறள்

தைக் கருநிறமுடைய தென்றும் புண்ணியத்தை வெண்ணிறமுடைய தென்றும் உருவமில்லாதவற்றிற்கும் நிறங் கற்பித்துக்கூறுதல், கவிமரபு. அதன் - பாவத்தின். 'மடியும் முயற்சியும்.....கூறினர்' என்ற வாக்கியத்தின் கருத்து - சோம்பலுள்ளவனிடத்து மூதேவியும், முயற்சியுள்ளவனிடத்து இலக்குமியும் தங்குவ ரென்ற தன்மையை, சோம்பலில் மூதேவியும், முயற்சியில் இலக்குமியும் தங்குவர் என்று கூறினு ரென்பது; இது-பண்பியின்தன்மையைப் பண்பின்மே லேற்றிக்கூறிய உபசாரவழக்கு. அவ்விருமைக்கும் எது-முயற்சியில்லாதானது குற்றத்திற்கும், முயற்சியுடையவனது கன்மைக்கும்காரணம். மா என்பது-கருமையென்னும்பொருளதாதலை "மாவே பெருமையுங் கருமையுஞ்சுதமும்" என்ற திவாகரத்தாலும் அறிக. தாமரையினுள்-செந்தாமரைமலரில் வாழ்பவள். தாமரை - தாமரஸம் என்னும் வடமொழியின் சிதை வென்பர். முகடியென்னுஞ்சொல் இப்பொருளதாதலை "சூதென்னும், முகடியான் மூடப்பட்டார்" என்னுங் குறளிலுங் காண்க. (எ)

சுகஅ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்

தாள்வினை யின்மை பழி.

(இ - ள்.) பொறி

இன்மை-(பயனைத்தருவதாய)

விதியில்லாமை, யார்

க்குஉம் பழி அன்று-ஒருவற்கும் பழியாகாது; அறிவு அறிந்து-அறியவேண்டு மவற்றை யறிந்து, ஆள்வினை இன்மை - வினைசெய்யாமையே, பழி - பழி யாவது; (எ-று.)

அறியவேண்டுவன - வலி முதலாயின. 'தெய்வம் இலையாஆழி ஆள் வினையுடைமையாற் பயனில்லை' என்பாரை நோக்கி, 'உலகம் பழவினைபற் றிப் பழியாது: ஈண்டைக் குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பது' என்றார்; அதனால், 'விடாதுமுயல்க' என்பது - குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) ஆய - ஆகிய.
வித்தி - இருவினைப்பயன்
செய்தவனே யெ
சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய
நியதி; ஊழ். வலி மூதலாயின
- வலியும்
காலமும் இடனும் என்பன; கீழ்
சுரு-ஆங் குறளிலுரையையும்,
சுஅ, சுசு,
நிரு - அதிகாரங்களையும் காண்க.
தெய்வம் இயையாவழி -
ஊழ்வினை அது

கூலியாதவிடத்து.

உலகம்-உலகத்தார்.

பழவினைபற்றி - முன்செய்த நல்

லூழ் இல்லாமைபற்றி. பழியாது

- (அவ்வினையின்மையைப்)

பழியார். ஈண்

டைக்குற்றமுடைமை -

இம்மையில்

முயற்சிசெய்யாமையாகிய

குற்றத்தை

யுடைத்தாயிருத்தல்.

குறிப்பெச்சம் - சொல்லப்படாமல்

எஞ்சின்றபொருள் குறிப்பால்
உணரப்படுவது.

பொறியென்பது-விதியென்னும்பொருளதாதலை

"ஆம்பொருள்க ளாகுமதுயார்க்கு
மழிக்கொணாண்மை,
போம்பொருள்கள்போகு
மதுபொறியின்வகை
வண்ணம்" என்ற

சிந்தாமணியிலுங் காண்க.

அறிய

வேண்டுவனவற்றை 'அறிவு'
என்றது - ஆகுபெயர்.

ஆள்வினையின்மை -

மொழிமாற்றி, வினையை

ஆராய்தலில்லாமை யென்க.

அறிந்து என்ற

வினையெச்சம் -

ஆராய்தலென்றதனையேயுமுறும்

இல்லாமையென்றதனையேயுமுடன்

கொண்டுமுடிதற்கேற்றது. ஆராய்தலென்பதனைக் கொள்ளுமிடத்து

அறிதலும் கூட - ஆம்

அதிகாரம்—ஆள்வினையுடைமை

ககக .

முயலுதலும் ஆகிய

இரண்டுமில்லையென்றும்,
இவ்வாணவமலையைக் கொள்ளுமிடத்து அறிவிருந்து முயற்சிமாத்திரமில்லையென்றுங் கருதக்காம்; இதனை நுட்பமாகநோக்குக.

"எண்ணெனியாருஞ் சுருமம்
யார்க்குஞ் செய்யுளாண்ணைது;
புண்ணியம் வந்தெய்த்து
போதல்லால்" என்பது; நல்வழி.

(அ)

சுகக. தெய்வத்தானாகா

தனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி
தரும்.

(இ-ள்.) தெய்வத்தான்
ஆகாது எனினும்-(முயன்ற
வினை)பால் வகை யால்
கருதியபயனைத் தாராதாயினும்,
முயற்சி—,— தன் மெய்
வருத்தம் கூலி தரும்-தனக்கு
இடமாய உடம்பு வருந்திய
வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும்
[பாழாகாது]; (எ - று.)

தெய்வத்தான்

ஆயவழித் தன் அளவின்

மிக்கபயனைத் தரும் என்பது

உம்மையாற் பெற்றும்.

இருவழியும் பாழாக

வின்மையின், தெய்வம் நோக்கி

யிராது முயல்க என்பது கருத்து.

(சு - ரை.) பால்வகையால் -

விதிவசத்தால். தன

க்கு-அம்முயற்சிக்கு. போழ் - வீண்.

தெய்வத்தான் ஆயவழி - விதி

அநுகூலித்தபொழுது என்க. தன்

அனவின் மிக்க -
முயற்சியினளவிலும் மிகுதியான.
இழிவுசிறப்புமன்மை யைக்கொண்டு
இக்கருத்துக்கொள்ளப்பட்டது.
இருவழியும் - தெய்வம் அணு
கூலியாதபொழுதும்,
அணுகூலித்தபொழுதும்.
இருவழியும் பாழாகல்இன்மை
யின்னன்னது-தெய்வத்தாலாகாதபொழுது
சிறிதுபயன்தந்தும், தெய்வத்தா
லாகியபொழுது
பெரும்பயன்தந்தும் பலித்தலால்.
தெய்வம்நோக்கியிராது -

ஊழ்வினையையே நம்பி
யெதிர்பார்த்திராமல்.

(கூ)

கூ2ம. ஊனைழுயு
மூப்பக்கங் காண்ப
ருலவின்றித்
தாழா துணர்வு
பவர.

(இ - ள்.)

ஊனைழுஉம்-(பயனவிலக்குவதாய)
ஊழினையும், உ பக்கம்
காண்பர்-புறங்காண்பர்: உலவு

இன்றி - (அவ்விலக்கிற்கு)
இழையாது,
காழாது உருற்றுபவர் -
(விரணையைத்) தாழ்வறாழுயல்பவர்;
(எ - று.)

காழ்வு
அறுதல்-சூழ்ச்சியிழும்,
வலிமுதலிய அறிதலிழும்,
செயலிழும்
சூற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக
இருகாலாக அல்லது
விலக்கலாகாமையின்

பலகால் முயல்வார் பயனெய்துவ
ரென்பார், 'உப்பக்கங்காண்பர்'
என்றார்.

தெய்வத்தான் இடுக்கண்
வரினும் முயற்சி
விடற்பாலதன்று என்பது,
இவைமூன்றுடையாட்டானுங்
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) பயனை
விலக்குவதாய ஊழ்
என்றது-கொடுவினையை. புறம்
காண்பர்-முதுகுகொடுக்கப்

பார்ப்பர்;

தோல்வியடையச்செய்வர்.

தாழ்வு

அற-தாழாமல். உப்பக்கம் -
பின்பக்கம்; இதில்,
உகரச்சுட்டு-பின் என்
னும் பொருளைக் குறித்தது:
'உகரம் எதிர்முகமின்றிப்
பின்னிற்கும் பொரு
ளையுஞ் சுட்டுமெனக் காண்க.
உகரம் அவ்வாறு சுட்டிநிற்பதை
"ஊனைழயு

முப்பக்கம் காண்பர்''

என்பதற்குப் பின்பக்கமாய்

முதுகுகாட்டிக் காண்டார் கஉஉ

திருக்குறள்

என்று பொருள் கூறுதலால்

காண்க'

என்றது, ராமாநுஜ கவிராயருரைநடை.

சூழ்ச்சி - ஆலோசனை.

இடுக்கண் - துன்பம்' ஊழையுயும்,

உம் - உயர்வு சிறப்பு;

அது - "ஊழிற் பெருவலி யாவுள

மற்றொன்று, சூழினுங் காண்முந்
துறுப்” எனக் கூறிய
அதன்வகையினையை விளக்கும்.
காண்பர் என்றதில், கா
ணுதல்-தெய்தலென்னுங்
கருத்தினையுடையது.
உலகு-தொழிற்பெயர். தீழ்
“ஆகூழாற்றோன்றுமசைவின்மை
லைகப்பொருள்,
போகூழாற்றோன்றுமடி”,
“பரியினுமோகாவாம் பாலல்ல”,
“வகுத்தான்

வகுத்தவகையல்லாற் கோடி,
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது''
என ஊழென்னும் அதிகாரத்தில்
ஊழின் வலிமையை
மிகவற்புறுத்திக்கூறிய ஆசிரியர்,
இங்கு இக்குறளாலும் கீழ்க்
குறளாலும் அதனினும் முயற்சி
வலிய தென்றது, முயற்சி
இன்றியமையா தென்பதை
உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டுக்
கூறியதே யென அறிக.
இங்ஙனங் கொண்ட வழியே
'மாறுகொளக்கூறல்' என்னுங்

குற்றம் இல்லாகுகாம்.

"கொட்டனைத் தூறு
மணற்கேணி மாந்தர்க்குக், கற்றனைத்
தூறு மறிவு" என்ற
குறளினுணரயில், பரிமேலழகர்
'இஃது ஊழ்
மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேல்
"உண்மையறிவே
மிகும்" என்றதனோடு மலையாமை
யறிக' எனவுரைத்; கதுகாண்க.
அன்றியும்,
மார்க்கண்டேயர்போல்வார்
சிறுபான்மை முயற்சி

யால் ஊழை வென்றதுபற்றியு மாம்; "உலையாமுயற்சி களைகணை ஆழின், வலிசிந்தும் வன்மையு முண்டே-யுலகறியப், பான்முளைதின்று மறலியுயிர் குடிக்க, கான்முளையே போலுங் கரி" என்ற நீதிநெறிவிளக்கத்தை யறிக.

சுங்கு - ஆம்

அதிகாரம்—இடுக்கணழியாமை

அஃதாவது-வினையின் கண் முயல்வான், தெய்வத்தாலாகா, பொருளின் மையாலாகா, மெய்வருத்தக்காலாகக் கனக்குஇடுக்கண்வந்துழி அதற்கு

மனங்
கலங்காமை.

அதிகாரமுறைமையும் இதனைனே
விளங்கும்.
(கு - ரை.)

விளை-இங்கே, தொழில்.

ஆக-ஆவது: விகற்பப்பொருளில்
வந்த இடைச்சொல்.

சுரன்பம்சேர்ந்தகாலத்தில்
கண்இடுங்குதல்பற்றி, அத
ற்கு இடுக்கனென்று பெயர்;
இடுங்குகண் என்பது, இடுக்கண்

பட்ட தென்க: காரியத்தின்பெயர், காரணத்தின்மேல் நின்றது; இதனைத் தொல்காப்பியவுரையில் 'இடுக்கணென்பது - மலர்ந்த நோக்கமின்றி மையல்நோக்கம்பட்ட வரும் இரக்கம்' என்றதுகொண்டு அறிக. வந்துழி - வந்தவிடத்து; வந்தவுழி என்பதன் தொகுத்தல். ஆள்வினை யுடையானுக்கு இடுக்கணுக்கு அழிதல்உடா தென்பது, அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம். இதனானே-கீழ்க்கூறிய வாக்கியத்தால் என்றபடி. இடுக்கண் அழியாமை-நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. அழியாமை - எதிர்மறைத்தொழிற் பெயர்.

சுஉக. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்), இடுக்கண் வரும் கால்-(வினையால் தனக்கு) இடுக் கண் வருமிடத்து, நகுக - (அதற்கு அழியாது உள்) மகிழ்க: அதனை அடுத்து

சுஉக - ஆம் அதிகாரம்—இடுக்கணழியாமை

ஊர்வது - அவ்விடுக்கணை

மேன்மேல் அடரவல்லது, அஃது
ஒப்பது இல்
அம்மகிழ்ச்சி போல்வது பிறிது
இல்லை, (ஆகலான்); (எ - று.)

வினை இனிது முடிந்து ழி
கிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை
அதற்குரிமை
யே இடுக்கண்வருவழிச்
செய்யவே, அவன் அழிவின்றி
மனவெழுச்சியான் அதனைத்
தள்ளி அக்குறைமுடிக்கும்
ஆற்றலுடையனே மாகவின்,
'அதனை யடுத்தூர்வ தஃதெப்ப

தில்' என்றார்.

(சு-ரை.) வினை - இங்கே, விதி. அழியாது-மனங்கல
ங்காமல். உள் - மனம்.
அடாவல்லது -
நெருக்கியழிக்கவல்லது.
நிழற்பாலது ஆய - உண்
ணாகத்தக்கதான். அதற்கு
இடையே - வினை முடிவதன்
மத்தியில். மன
வெழுச்சி-உற்சாகம்; எழுச்சி -
கிளர்ச்சி. அதனைத் தள்ளி -
இடக்கணையொழித்து. அக்குறை -

அந்தக்காரியக்குறைவு. கால் -
காலமென்னும் வட சொல்லின்
கடைக்குறை. வருங்கால் -
எதிர்காலப்பெயரெச்சத்தொடர்;
நகுக - வியங்கோள்.
(க)

குஉ. வெள்ளத் தனைய
விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி
னுள்ளக் கெடும்.

(இ - ள்.) வெள்ளத்து
அனைய-வெள்ளம்போலக்

கரைபிலவாய, இடும் ஐப -
இடும்பைகளெல்லாம், அறிவு
உடையான் உள்ளத்தின் உள்ள
கெடும்- அறிவுடையவன்
தள்உள்ளத்தான் (என்றவை)
*நினைக்க (அத்துணையானே)
கெடும்; (எ - று.)

இடும்பையாவது -
உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடே
யன்றிப் பிறிதில்லை
யென்பதூஉம் அது
மாறுபடக்கொள்ள நீங்கு
மென்பதூஉம் அறிதல் வேண்

நெலின் 'அறிவுடையான்'

என்றும், அவ்வுபாயத்து

எண்ணமே தான்ற 'உள்

ளத்திலுள்ள' என்றுங் கூறினர்.

இவையிரண்டுபாட்டாலும்,

ஊழினுய்ப இடுக்கணால்

அழியாமைக்கு டபாயம்

கூறப்பட்டது.

(கு ரை.)

இடும்பை-துன்பம்.

உள்ளத்தான் -

மனக்கிளர்ச்சியால் ன்றபடி ;
மேலைதாரியத்தா லென்க.
ன்றனை - (அவ்விடம்பைக்கு
மாறு ன) ஒருபொருளை.
அத்துணையானே -
அந்தினவுமாத்திரத்தால்.
உள்ளத்து ர்கோட்பாடு -
மனத்தின் ஒருகொள்கை ;
இங்ஙனமாதலை, 'மனமாவது -
கம்முதலிய அனுபவித்தற்குக்
கருவியாகிய இந்திரியம்' என்ற
தருக்கசங் ரக
வாக்கியங்கொண்டும் உணர்க.

அது-அவ்விடும்பை. மாறுபடக்

கொள்ள. ஒன்பமாகநினைக்க.

இங்ஙனம்நினைத்தல்

சாத்தியமாதலை "வைதகனையின்

சொல்லாக் கொள்வானை

நெய்பெய்த, சோறென்று

கூழை மதிப்பானும் - ஐயிய,

கைப்பதனைக் கட்டியென்

றுண்பானை மிம்மூவர்,

மெய்ப்பொருள் ண்டு வாழ்வார்"

என்றதிலும் காண்க. உபாயத்து

எண்ணை-உபாயத்தினது

செய்தற்கெளியதன்மை.
உள்ள-காரணப்பொருட்
செயவெவனெச்சம். (உ)

பீ-ம்: நினைந்ததுணையாகினை.
25

ககூசு தி

ருக்குறள்

சுஉரு. இடும்பைக்
கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்

இடும்பை படாஅ

தவர்.

(இ - ள்.)

(வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு

இடையேவந்த), இடும்பைக்கு-

தண்பத்திற்கு, இடும்பை

படாதவர் -

வருந்தாதவர்,—இடும்பைக்கு -

அத் தண்பந்தனக்கு, (தாம்),

இடும்பை படுப்பர்-துன்பம்

வினைப்பர்; (எ - று.)

வருந்துதல்-இளைத்து

விடாவினைத்தல்.

மனத்திட்பமுடையராய் விடாது
மூயலவே வினை
முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும்;
படவே, எல்லாவிடும்பை யும்
இலவாம்: ஆகவின், 'இடும்பைக்
கிடும்பைபடுப்பர்' என்றார்.

வருகின்ற பாட்டு இரண்டினும்
இதற்கு இவ்வாறே கொள்க.

சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

(குறள்.)

அதற்குஇடையே -
அவ்வினைசெயற்கு நடுவே.

விட-(அத் தொழிலே
இடையிலே) விட்டிட.
மனத்திட்பம் - நெஞ்சுறுதி.
அடுத்த இரண்டு குறள்களிலும்
"இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து",
"இடுக்க ணிடுக்கட் படும்" என
வருதல் காண்க.
இதற்கு-இடும்பைக்கிடும்பைப்படுத்தல்
என் றாற்போல வருவதற்கு.
சொற்பொருட்பின் வருநிலை -
ஓரணி; அதா வது-வந்த
சொல்லும் பொருளும் மீண்டும்

ஒரு செய்யுளில் வருவது: இதனை
வடநூலார் உபயாவ்ருத்திதீபகம்
என்பர். இக்குறளில்,
இடும்பைபென வந்த சொல்லும்,
துன்பமென வந்த பொருளும்
மீண்டும் பலகால்வந்தது காண்க.
இடும்பைக்கு என்ற சொல்
இரண்டனுள் பிந்தினது -
சுட்டுப்பெயர்மாத்திர மாய் நிற்கும்.

(கூ) சூஉ.

மடுத்தவா யெல்லாம்
பகடன்ன வுற்ற

விடுக்க ணிடர்ப்பா
டுடைத்து. (இ - ள்.) மடித்த
வாய் எல்லாம் - விலங்கிய
இடங்களெல்லாவற்றி னும், பகடு
அன்ன - (சகடமீர்க்கும்)
பகடுபோல விணையெயடுத்துக்
கொண்டு உய்க்கவல்லானை,
உற்ற-வந்துற்ற, இடுக்கண்—,
—இடர்ப்பாடு உடைத்து -
(தானே) இடர்ப்படுதலே
யுடைத்து; (எ-று.)

'மடித்தவாயெல்லாம்'

என்பது

பொதுப்படகின் றமையின்,

சகடத்திற்கு அளற்றுநிலம்

முதலிய வாகவும், வினைக்கு

இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு

மருங்குஒற்றியும் மூக்குஊன்றியும்

தாள்தவழ்த்தும் அரிதின்

உய்க்கு மாறுபோலத் தன்

மெய்வருத்தம் நோக்காது

முயன்றுய்ப்பான் என்பார்'பக

டுண்ணுன்' என்றார்.

(கு - ரை.) விலங்கிய

இடங்களெல்லாவற்றினும் -
இனிது செல்லுந் தகுந்தவழிகளு
மூட்பட எல்லாவிடத்தும்.
சகடமீர்க்கும் பகடுபோல - வண்

டியையிழுக்கிற எருதுபோல. "நிரம்பாதநீர்யாற் றிடுமணலுளாழ்ந்து, பெரும்பாரவாடவர்போற் பெய்பண்டந்தாங்கி, மருங்கொற்றி மூக்கூன்றித் தாடவழ்ந்து வாங்கி" என்ற சிந்தாமணியும், அதனுரையும், இங்கு நோக்கத்தக்கன. வினையை எடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லான் - தொழி லைத்தொடங்கி யேற்றுக்கொண்டு நடத்தவல்லவன். வந்து உற்ற - வந்து சேர்ந்த. இடர்ப்படுதலை உடைத்து - துன்பப்படுதலை யுடையது. பொது

சூது - ஆம்
அதிகாரம்—இடுக்கணழியாமை
ககுறு

ப்பட - (உபமானத்துக்கும்

உபமேயத்துக்கும்) பொதுவாக.
அளற்று நிலம் - சேற்றுநிலம்.
முதலியன என்றதனால் -
மணல்நிலம் சுங்குத்தானநிலம்
முத லிய கொள்க. இடையூறு -
தடை. மருங்கு ஒற்றியும் -
பக்கங்களில் உராய்ந் தும். மூக்கு
ஊன்றியும்-நிலத்திலே மூக்கை
யூன்றிக்கொண்டும். தாள்தவழ்ந்
தும் - கால்களை மடியவைத்து
இழுத்தும். அரிதின் உய்க்கும்
ஆறு-அருமை யாக வண்டியைச்

செலுத்தும் விதம். பகடு -
ஆண்பாற்பெயர்; இது பசுவின்
ஆணுக்கு உரியதாதலை
"யானையுமெருமையும்
பெற்றமுமற்றிவை, பான்மையி
னரைக்கிற் பகடென்றுமே"
என்ற பிங்கலந்தையாலும் அறிக.
(சு)

சுஉடு. அடுக்கி வரினு
மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணீடுக்கட் படும்.

(இ - ள்.) அடுக்கி

வரின் உம்-(இடைவிடாது)
மேன்மேல் வந்தனவாயினும்,
அழிவு இலான் - (தன்)
உள்ளக்கோட்பாடுவிடாதான்,
உற்ற—, இடுக் கண்—, இடுக்கண்
படும் - (தாம்) இடுக்கணிலே
பட்டுப்போம்; (எ - று.)

ஒன்றே பலகால்வருதலும்
வேறுபட்டன விராய்வருதலும்
அடங்க, 'அடுக்கிவரினும்' என்றார்.
'அழிவு' என்னும்
காரணப்பெயர், காரியத்தின்

மேல் நின்றது.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
தெய்வத்தானையதற்கு
அழியாமை கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.)

உள்ளக்கோட்பாடு விடாதான் -
மனவுறுதி நீங்காதவன். ஒன்றே
பலகால்
வருதல்-ஒருவகைத்துன்பமே
பலமுறை வருதல். வேறுபட் டன
விராய் வருதல்-வெவ்வேறு
வகைப்பட்ட பலதுன்பங்கள்

கலந்து வருதல். அடங்க-அமைய.
அழிவு-மனங்கலங்குதல்; அது -
அதனாலாகிய தைரிய நீக்கத்தை
உணர்த்துதலால்,
'காரணப்பெயர் காரியத்தின் மேல்
நின்றது' என்றார்; இது -
உபசாரவழக்கு. தெய்வத்தான்
ஆயதற்கு - விதியினாலாகிய
துன்பத்துக்கு. அடுக்கிவரினும்,
உம். இழிவுசிறப்பு.
(ரு)

றல்லற் படுபவோ
பெற்றேமென் ரூம்புத
றேற்ரு தவர்.

(இ - ள்.)

(வறுமைக்காலத்து), அற்றேம் என்று-(ய'ாம்) வறியமாயினே மென்று, அல்லல் படுபஓ-(மனத்தால்) துயருழப்பரோ? (செல்வக்காலத்து), பெற்றேம் என்று - (இது)பெற்றேமென்று, ஓம்புதல்-இவறுதலே, தேற்ரு தவர்

– அறியாதார்; (எ – று.)

பெற்றவழி இவ்வுணமை நோக்கி
அற்றவழியும் அப்பகுதி விடா
தாகலின் அல்லற்பாடு
இல்லையாயிற்று.

இதனால்,

பொருளின்மையான் ஆயதற்கு
அழியாமையும், அதற்குஉபா யமும்
கூறப்பட்டன.

(கு – ரை.) வறியம் –
செல்வமில்லோம். துயர் உழத்தல்
– துன்பமனுப விக்கல்.

இவற்றுள்-மிக்க ஆசைகொண்டு
லோபஞ்செய்தல். பெற்றவழி

இவை

மைநோக்கி - அரசன்
செல்வம்பெற்றபொழுது
தம்விஷயத்தில் லோபஞ்
செய்யாததைப் பார்த்து.

அற்றவழியும் அப்பகுதிவிடாது -
செல்வம் நீங்கிய பொழுதும்
மந்திரி முதலிய அந்தப் பரிவாரம்
விட்டுநீங்காது. அல்லற்பாடு :
துன்ப்ப்பதுதல். ஆயதற்கு - ஆகிய
துன்பத்திற்கு.
அதற்கு-அழியாமைக்கு.
அரசன்கையிற் பொருளிருந்தபொழுது
சிறிதும் லோபஞ்செய்யாமல் தன்னை
அடுத்த பரிசனங்களுக்கு
வரையாது
கொடுத்துவந்தாலையின், அவன்
அப்

பரிசனம் செல்வமழிந்தபொழுதும்
பழைய அன்புடைமையால்
விட்டுநீங்காது; ஆதலால்,
அங்ஙனமிருத்தல்
செல்வமழிதலால் வருந்தாமைக்கு
உபாயமென் பது கருத்து.

(சு)

சுஉஎ. இலக்க
மூடம்பிடும்பைக் கென்று
கலக்கத்தைதக் கையாருக்
கொள்ளாதா மேல்.

(இ - ள்.) 'உடம்பு

(காற்கதியினுமுள்ள) உடம்புகள்,
இடும்பைக்கு -. இடும்பையென்னும்
வாளுக்கு, இலக்கம் - இலக்கு,'
கன்று-என்றுதெளிந்து,
கலக்கத்தை-(தம்மேல்வந்த)இடும்பையை,
கையாறு ஆ-இடும்பையாக, கொள்
ளாது - கொள்ளார்: மேல் -
அறிவுடையார்; (எ - று.)

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு -
சாதிப்பெயர். 'கலக்கம்' என்னும்
காரியப்
பெயர்,

காரணத்தின் மேல்நின்றது.

'கையாறு' என்பது, ஒருசொல்:

இதற்கு

'ஒழுக்கநெறி' என்று

உரைப்பாரும் உளர்.

இயல்பாகக்கொள்வதென்பது,

குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) காற்கதியினும் -

(நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவர்

என்னும்)

நால்வகைப் பிறப்பிலும்.

இலக்கு = லக்ஷ்யம்: குறி.

நால்வகைக்கதி

களும் துன்பத்திற்கு
இடமாதலே "யாவதுந் துன்பம்
மன்னு யாக்கை
யெனாண்டுவர்கட் கென்றுன்"
என்ற சிந்தாமணியாலும்
அறிக. இக்கதி
லெவ்வொன்றிலுமுள்ள
துன்பங்கள், சிந்தாமணியில்
முத்தியிலம்பகத்திலும்,
சூளாமணியில்
துறவுச்சருக்கத்திலும் விரித்துக்

கூறப்பட்டுள்ளன. தெளிந்து-
நிச்சயமாக அறிந்து. உடம்பை
இலக்கென்றதற்கு ஏற்ப,
இடும்பைபை வாள்
என்னுமையால்,
ஏகதேசவுருவகவணி. கலங்குதல்
என்னுங் காரியத்தின்
பெயர், அதற்குக்காரணமான்
துன்பத்தை யுணர்த்தினது -
உபசார வழக்கு.

கையாறு - கையறு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; கையாறு என்பதற்கு - 'உயிர்ப்புமின்றி வினையொழிந்தயர்தல்' என்றும், 'மூர்ச்சித்தல்' என்றும் விவரண முரைப்பர். கை அறு என்ற இரண்டுசொற்கள் தொடர்ந்து, தொழிலொழிதல் எனப் பொருள்பட்டு, அக்காரியத்தின்பெயர்

அதன்காரணமான துன்பத்தின்மேல் நின்ற தென்னலாம். பிறருரைக்கு, கை - ஒழுக்கம், ஆறு - வழி. 'கையாறுக்கொள்ளாது' என்றதன் குறிப்பால், இயல்பாகக் கொள்வர் என்பது பெறப்படும். ஆம்-அசை. மேல் - மேன் மக்களுக்குப் பண்பாகுபெயர்; இது - ஆகுபெயர்ப்பொருளால் உயர்திணைப் பலர்பாலாயினும், சொல்லால் பால்பகா அஃறிணையாதலால், சாதியொரு மையாய் 'கொள்ளாது' என்னும் ஒன்றன்பால் முற்றைக் கொண்டது. ஊழ்

சுஙூ - ஆம்

அதிகாரம்—இடுக்கணழியாமை

கக்ள ஙிணைய

அனுபவிக்கும்பொருட்டு ஆகிய

உடம்புக்குத் துன்பம் இயல்பு

என்று எண்ணிப் பெரியோர் அதற்கு வருந்தா ரென்பது கருத்து. "இடும் பைக்கிடும்பை யியலுடம்பிதன்றே" என்றார், ஔவையாரும். (எ)

சுஉஅ. இன்பம் விழையா

னிடும்பை யியல்பென்பான்

துன்ப முறுதலிலன்.

(இ - ள்.) இன்பம் விழையான் - (தன்உடம்பிற்கு) இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே, இடும்பை இயல்பு என்பான் - (வினையால்) இடும்பை (எய்துதல்) இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்,—துன்பம் உறுதல் இலன் - (தன் முயற்சியால்) துன்பமுறுதல்; (எ - று.)

இன்பத்தை விழையினும் இடும்பையை இயல்பென்னுது காக்கக்கருதினும் துன்பம்வினைதலின், இவ்விரண்டுஞ் செய்யாதானை 'துன்பமுறுதலிலன்' என்றார்.

(கு - ரை.) ஆயவற்றை - ஆனவைகளை. வினையால்-விதியால். விழையினும்-விரும்பினாலும். காக்க - தடுக்க. (அ)

குறள் ௬௬.

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட் டுன்ப முறுதலிலன்.

(இ - ள்.) இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் - (வினையால் தனக்கு) இன்பம் வந்துழி அதனை அனுபவியாதின்றே(மனத்தான்) விரும்பாதான்,—துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் - துன்பம்வந்துழியும் அதனை அனுபவியாதின்றே (மனத்தான்) வருந்தான்; (எ - று.)

துன்பம் - முயற்சியான்வரும் இடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மைபாகக் கோடலின், பயன்களும் இலவாயின.

(கு - ரை.) வினையால் - தன்செயலால். அனுபவியாநின்றே - அனுபவித்துக்கொண்டே: அனுபவியாநின்று-நிகழ்கால வினையெச்சம்: ஆநின்று-இடைநிலை. இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோடலின்-(இன்பம் துன்பம் என்னும்) இரண்டையுஞ் சமமாகக்கொள்ளுதலால். பயன்களும் - பிரயோசனத்திலுள்ள வேறுபாடுகளும். இன்பம், துன்பம் என்பன-ஆகுபெயராய், அவைவருங் காலத்தைக் குறித்தன.

(கூ)

சூடு 0,

இன்னமை யின்ப மெனக்கொளி னுருந்த லென்னுர் விழையுஞ் சிறப்பு.

(இ - ள்.) இன்னமை - (ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியர்ன் வருந்) துன்பந்தன்னையே, இன்பம் என-(தனக்கு) இன்பமாக, கொளின் - கற்பித்துக்கொள்வனுயின்,—(அதனுல்), தன் ஒன்னுர்-தன்பகைவர், விழையும்-தன்குமதித்தற்கு எதுவாய, சிறப்பு-உயர்ச்சி, ஆகும்-உண்டாம்; (எ-று.)

துன்பத்தானும் உயிர்க்கு இயல்புதுன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடைநிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனைமாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கு அழிவின்றி மனமகிழ்ச்சியுடையனுய் அதனுல் தொடங்கிய வினை முடித்தேவிடும் ஆற்றலுடையனும் என்பது கருத்து.

இவைதான் குபாட்டானும்,

மெய்வருத்தக்காணுயதற்கு
அழியாமையும்,

அதற்கு உபாயமும் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) கற்பித்துக்கொள்ளுதல்-மனவுறுதியாற் பாவித்தல். நன்கு மதித்தல் - கௌரவித்தல்.

இயல்பு - சுபாவம்.

கணிகமாய்-கணப்பொழுது நிற்பதாய் ; கணிகம் = க்ஷணிகம்.

நிகழ்வது - உண்டாவது.

கோட்பாடு - கொள்கை. அதனை - தன்பத்தை. அதற்கு - தன்பத்துக்கு. அதனால் - மகிழ்ச்சியால். ஆயதற்கு-ஆகிய தன்பத்திற்கு.

அதற்கு-அழியாமைக்கு. (கo)

அரசியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

அங்கவியல்

இனி, முறையானே, அரசியல்கடாத்துதற்கண்

ஒன்றற்குஒன்றுதுணை யாய
அங்கங்க ளாறனது இயல்பு
மூப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாற்
கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டு,
அவையாறனுள்ளும் காவற்சாகாடு
உகைத்தற்கண் அவ்வர சற்கு
இனையாய அமைச்சனது
இயல்பு பத்து அதிகாரத்தாற்
கூறுவான் தொடங்கி, மூதற்கண்
அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

(கு-ரை.) அங்கவியல் -
அரசனது அங்கங்களைப்பற்றிக்

கூறும் பிரிவு. அரசியல்
நடாத்துதல் - அரசாட்சியை
நடத்துதல். கூறுவான் எடுத்துக்
கொண்டு - சொல்லத்தொடங்கி.
காவல் சாகாடு உகைத்தற்கண் -
காத்தல் தொழிலாகிய வண்டியைச்
செலுத்துதலில்.
"கால்பார்கோத்து நூலத்தியங்
குங், காவற்சாகாடுகைப்போன்
மாணின், ஊறின்றுகி
யாறினிதுபடுமே,
உய்த்தல்தேற்றுனையின் வகைலும்,

பகைக்கூழ் ஞள்ளற்பட்டு,
மிகப்பம்ஃறீநோய்
தலைத்தலைக்கருமே'' என்ற
புறநானூற்றுச்செய்யுளில் காவலை
வண்டியாகவும், அதனை நடத்தும்
அரசனை
அவ்வண்டிசெலுத்துபவனாகவும்,
நீதிநெறி

யை நல்வழியாகவும், அந்நெறிதவறுதலை வழிதவறுதலாகவும், பகையைச் சேறாகவும், அதன்வசப்படுதலைச் சேற்றிலழுந்துதலாகவும் வருணித்துக் கூறியுள்ளதைக்கொண்டு, 'காவற் சாகாடு உகைத்தற்கண்' என்றார். இஃது உருவகம். காவற்சாகாடு

உலகத்தற்கண் அரசனுக்கு
அமைச்சன் இனையாதலே "வீற்குநீ
ருலகங் காக்கும் விழுநுக
மொருவனுலே, தாங்கலாற்
தன்மைத் தன்று தலையவிழ்
தயங்குதாரீர், பாங்கலார்
பணியச்சூழு நூலவர் பாகமாகப்,
பூங்குலா மலங்கல்மாலைப்
புரவலன் பொறுக்குமன்றே"
என்ற சூளாமணி யாலும் அறிக.

அதிகாரம்—அமைச்சு.

அஃதாவது - அமைச்சனது கன்மை : என்றது - அவன்றன் குணங் களையும், செயல்களையும்.

(கு - ரை.) அமைச்சன் - மந்திரி; அமாத்ய னென்னும் வடசொல்லின் சிதைவு; அவ்வடசொல், அருகிலுள்ளவனெனப் பொருள்படும்; அமா - சமீ சுசு - ஆம் அதிகாரம்—அமைச்சு

ம். இவ்வதிகாரத்தின் எட்டாம் குறளில் 'உழையிருந்தான்' என்ற பெயரையும், அதன் உரையையும் காண்க. "உழையர்" என்பர் கம்பரும். அவன் தன் - அம் மந்திரியினது.

கூடுக. **கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு மருவினைய மாண்ட தமைச்சு.**

(இ-ள்.) கருவியும் - (வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு

வேண்டும்) கருவி எனும், காலம்உம்
- (அதற்கு ஏற்ற) காலமும்,
செய்கைஉம் - (அது) செய்யு மாறும்,
செய்யும் அரு
வினைஉம்-(அவ்வாற்றிற்)
செய்யப்படும் அவ்வரிய
வினைதானும், மாண்டது -
வாய்ப்பஎண்ணவல்லவனே,
அமைச்சு - அமைச்சனெவான்; (எ -
று.)

கருவிகள் - தானையும்,
பொருளும், காலம் - அது

தொடங்குந் காலம். செய்கை
யெனவே, அது
தொடங்கும்உபாயமும்,
இடையூறுநீக்கி முடிவு
போக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய
முயற்சியாற் பெரிய பயன்
தருவது என் பார், 'அருவினை'
என்றார். இவ்வையங்தினையும்
வடநூலார் மந்திரத்திற்கு அங்க
மென்ப.

(கு - ரை.)

வினை-(போர்முதலிய) தொழில்.

கருவி-சாதனம். அதற்கு-
வினைசெய்தற்கு. அது-வினை.
ஆறு-வழி. அவ்வாற்றின் -
அவ்வழியில். வாய்ப்ப - பொருந்த,
பலிக்க. எண்ண - ஆலோசிக்க.
தானை - சேனை. பொருள் -
செல்வம். அது-வினை.
முடிவுபோக்குதல் - முற்றுப்பெற
நடத்துதல். அரு வினை -
பெறுதற்கரிய வினை யென்றபடி.
இவையையந்தினை யும் - தானை,
பொருள், காலம், செய்யுமாறு,

வினை என்னும் ஐந்தையும்,
மந்திரத்திற்கு - ஆலோசனைக்கு.
என்ப-என்பர். இவை வடநூலில்
மந்த்ர பஞ்சாங்க மெனப்படும்;
தூணை, உபாயம்,
தேசகாலவிபாகம், இடையூறு
ழித்தல், காரியசித்தி என்ற
ஐந்தையும் அங்கமென்பதும்
ஒருசார் வடநூற் கொள்கையாம்.
'கருவி' என்றதை இரண்டாகக்
கொண்டமையின், இக் குறள்
ஐந்தையுவ் கூறுவதாயிற்று.

இக்குறளில் என்னும்மை
தொகை பெறுதுவந்தது; [நன் -
இடை - கூ:] இதற்குத் தொகை,
அடுத்த கையிற் கூறப்படும்.
மாண்டது - மாட்சிமைப்பட்டது.
வேந்து அரசு தூது ஒற்று
என்பனபோல, அமைச்சு
என்பது - உயர்திணைப்பொருளில்
வரும் அஃறிணைச்சொலாதலால்,
'மாண்டது அமைச்சு'
என்றதற்கு - 'வாய்ப்ப
என்னவல்லவனே

அமைச்சனுவான்' என்று
உரைக்கப்பட்டது; "அன்ன பிறவு
மவற்றொடு சிவணி,
முன்னத்தினுணருங்
கிளவியெல்லாம், உயர்திணை மருங்கி
னிலையினவாயினும்,
அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங்
கியலும்" என்ற,
தொல்காப்பியனர்.

(க)

சாந்தா. வெண்கண்
குடிகாத்தல் கற்றறிந

லாள்வினையோ

டைந்துடன்

மாண்ட தமைச்சு.

(இ - ள்.)

வன்கண்-(வினைசெய்தற்கண்)

அமைசவின்மையும், குடி காத்.

தல்-குடிகளைக் காத்தலும், கற்று

அறிதல்-(நீதிநூல்களைக்)

கற்று(ச்செய்வன உ00

தீ ரு க் கு ற ள்

கவிர்வன) அறிதலும்,

ஆள்வினையோடு-முயற்சியும்,
ஐந்துடன் ... னைடது -
(மேற்சொல்லிய
அவ்வங்கங்கள்)ஐந்துடனே
திருந்தஉடையானே, அமைச்சு-
அமைச்சனெவான்; (எ - று.)

எண்ணெடு, நீண்டது. 'அவ்வைவந்து' எனச் சுட்டு வருவிக்க. இந்நான்கினையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக்கூறியது-அவையும் இவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலாலும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தானை பெறுதற்கும். இனி, இதனை ஈண்டு எண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கி, குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனை ஒழுக்கத்தாற்காத்தலு மெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலு மெனப் பகுப்பாரும் உளர்; அவர், உடனென்பதனை முற்றும்மைப் பொருட்டாக்கி யும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப.

(கு-பை.)வினை
செயற்கண்-ஒருதொழிலைச்
செய்தலில். அமைவின்மை-

தளராமை; உறுதியாய்நிற்றல்.

திருந்த - செவ்வையாக.

எண்ணெழுத்து - எண் ணுப்பொருள்

தரும் 'ஒடு' என்ற

இடைச்சொல்.

மேல்கூறியவற்றோடு-மூன் றின

குறளிற் சொன்ன கருவி

முதலியவற்றுடன்.

அவற்றிற்கு-"கருவியுங்

காலமுஞ் செய்கையுஞ்

செய்யுமருவினையும்"

என்றவற்றிற்கு. அவை ஐந்தா

தல், கருவியை இரண்டாகக்
கொண்டதனால்.

இதனை-ஐந்துடன் என்றதை-
ஈண்டு எண்ணியவற்றிற்கே -
இக்குறளில்
எண்ணுப்பொருள்படக் கூறிய
'வன்கண், குடிகாத்தல்,
கற்றறிதல், ஆள்வினையோடு'
என்றவற்றிற்கே.

இடர்ப்படுப-துன்பப்படுவர்.

இதனால், பிறருரைகளுக்கு,
'க்லிஷ்டகற்பனை' [கலிந்து

பொருள்கொள்ளுதல்] என்ற
குற்றங்காட்டி அவற்றை மறுத்த
வாறு. இங்குப் பிறருரையாகக்
காட்டிய இரண்டனுள்,
'கற்றறிதல்' என் பதனைக்
கற்றலும் அறிதலும்
எனப்பகுத்தல், போராசியர்க்கு
உடன்பாடு; அதனைத்
தொல்காப்பியத்துப்
பொருளதிகாரத்தில் "பிறப்பே
குடிமை" என்ற மெய்ப்பாட்டியற்
சூத்திரவுரையில் 'உருவினை

அன்பிற்கு அடையாகக்
கூறினுமையினும், உருவு
சிறப்புடைமையின், அதனை நாம்
பகுத்து எண்ணிக் கொண்டாம்
என்பது: என்னை? "வண்கண்
குடிகாத்தல் கற்றறிந்த லான்விளை
யோ, டைந்துடன்
மாண்டதமைச்சு" என்புழி,
'கற்றறிதல்' என்பதனை
இரண்டாக்கி ஐந்தென்ப
வா சின்' என்றது காண்க.
(இவ்வாறு வேறுள்ள நூற்கு

அடைமொழியாய் நிற்பதனைத்
தனித்தே யெடுத்து ஒன்றுகக்
கொள்வ தனை '
அவிம்ருஷ்டவிதேயாம்சம் '
என்ற குற்றத்தின்பாற்படுத்துவர்
வட மொழி
அலங்காரநூலுடையார்.)உடன்
என்னும் இடைச்சொல்
முற்றும்மைப் பொருள தாதல்
இரண்டுஉரைக்கும்,
குடியென்பது ஆகுபெயராதல்
முதலுரைக்கு மாத்திரமு மென்க.
உடன் என்பது

மூன்றும்வேற்றுமைச்சொல்
லுருபாதற்குப் பொருந்துவதா
யிருக் க அதனையொழித்து
அதற்கு முற்றும் மைப் பொருள்
கற்பித்தலும், இயல்பிற் பொருள்
படாத இடத்தில் இன்றி
யமையாமையாற்
கொள்ளவேண்டிய
ஆகுபெயரிலக்கணத்தை
இயற்பொருள் படக்கூடிய
இவ்விடத்தில் 'குடி'
என்பதன்மே லேற்றுதலும்

நலிவாதல் நோக்குக. வன்கண் -
வலியதன்மை.
குடிகாத்தல்-இரண்டாம்
வேற்றுமைத்

சூசு -

ஆம் அதிகாரம்—அமைச்சு

120

தொகை. இப்பாட்டில் ஓரிடத்தில்
நின்ற 'ஒரு' என்னும்
எண்ணிடைச்சொல்

அவ்விடத்தினின்று பிரிந்து
வன்கண்ணெறிதல்,
குடிகாத்தலொடு, கற்றறிந
லொடு, ஆள்வினையொடு எனப்
பிறவிடத்துஞ் சென்று
பொருந்தும்; மேல் "பொருள்
கருவி காலம்" என்ற சூளறு -
ஆங்குறளி னுரையிற்
பரிமேலழகர் 'எண்ணெறி
பிறவழியுங் கூட்டப்பட்டது'
என இலக்கணங்குறித்தலுங்
காண்க.
"உம்மையென்றனவிவ,

டிக்கான் கண் ஏது

மம்திண்றியுமியலும்" என்றதனால்,
இக்குறளில் எண்ணெனு தொகை
பெறவில்லை. (உ)

சூத்திரம். பிரித்தலும்
பேணிக் கொளலும்
பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும்
வல்ல தமைச்சு.

(இ-ள்.) (விரைவந்தழி),
பிரித்தல்உம்-(பகைவர்க்குத்துணையாயினரை
அவரிற் பிரிக்கவேண்டுன்)
பிரித்தலும், பேணி கொளல்உம் -

(தம்பாலானை அவர் பிரியாமல்
கொடை இன்சொற்களாற்)
பேணிக்கொள்ளுதலும், பிரிந் தார்
பொருத்தல்உம்-(முன்னே
தம்மினும் தம்பாலாரினும்)
பிரிந்தாரை (மீண்டும்
பொருத்தவேண்டின்)
பொருத்தலும், வல்லது -
வல்லவனே, அமைச்சு -
அமைச்சனெவான்; (எ-று.)

இவற்றுள்
அப்பொழுதறிவுக்கு எற்றசெய

வறிதலும் அதனை அவர்
அறியாமல் ஏற்ற உபாயத்தாற்
கடைப்பிடித்தலும்
அரியவாதல்நோக்கி, 'வல் லது'
என்றார். வடநூலார் இவற்றுள்
பொருத்தலை 'சந்தி' என்றும்,
பிரித்தலை 'விக்கிரகம்' என்றுங்
கூறுப.

(கு - ரை.)வினை
வந்தழி-காரியம்
நேரிட்டபோது. அவரின்-அப்பகை
ரிடத்தினின்றும்.
கம்பலார்-கம்மைச்சேர்ந்தவர்,

தமக்குத் துணையாகுமவர்.

கொடை-வேண்டியபொருள் கொடுத்தல்.

பேணிக்கொளல்-விரும்பிப் பாது காத்துக்கொள்ளுதல். மீண்டும் பொருந்த வேண்டின்-மறுபடி சேர்க்கவேண்டு மெல். பொருந்தல் - சேர்த்தல். 'வல்லது' என அமைச்சன்தன்மையைப் பாராட்டிக்கூறியதன் கருத்தை விளக்குவது 'இவற்றுள்' என்று தொடங்கும் வாக்கியம்.

அப்பொழுதைகிலேக்கு- அந்தச்சமயத்தின்
நிலைமைக்கு. அதனை- அச்செயலை.
அவர் - பகைவர்க்குத்
துணையாயிருரும், தம்பாலாரும்,
பிரிந்தாரும். கடைப்பிடித்தல் -
உறுதியாகக் கொள்ளுதல்.
அரியவாதல்
நோக்கி- அரியனவாகுதலையெண்ணி.
கூறுப - கூறுவர்.
(க)
சுருக்கம். தெரிதலுந்
தேர்ந்து செயலு
மொருதலையாச்

சொல்லலும் வல்ல

தமைச்சு.

(இ - ள்.)

தெரிதல்உம்-(ஒருகாரியச்செய்கை

பலவாற்றால் தோன்றின்

அவற்றுள் ஆவது ஆராய்ந்து)

அறிதலும், தேர்ந்து

செயல்உம்-(அதுசெய்யுங் கால்

வாய்க்குந் திறன்) காடிச்

செய்தலும், ஒருதலை ஆ

சொல்லல்உம் - (சில சூழ்ப்பிரித்தல்

பொருத்தல் செயற்கண் அவர்க்கு

இதுமேலசெயற்பாலதென்று)

துணிவு பிறக்கும்வண்ண

சொல்லுதலும், வல்லது

வல்லவனே, அமைச்சு-

அமைச்சனெவான்; (எ - று.)

தெரிதல், செயல்மேல

தாயிற்று; வருகின்றது

அதுவாகலின்.

26

(கு - ரை.) பலஆ நூல்
தோன்றின் - பலவிதமாகத்
தோன்றினால்.

ஆவது-செய்யத்தக்கதை.

அது-அத்தொழிலை.

வாய்க்கும்திறன் நாடி-பலிக் கும்
விதத்தை ஆலோசித்து.

செயற்கண்-செய்தலில்.

அவர்க்கு இதுவே

செயற்பாலது-இன்னோர் நிறத்தில்
இன்னதுதான் செய்யத்தக்கது.

'துணிவு பிறக்கும் வகை'

என்பதற்குமுன், 'ஆசனுக்கு'
என ஒருசொல் வருவிக்க.
தூண்வு பிறக்கும்வகை -
(சந்தேகமில்லாமல்)
நிச்சயமுண்டாம்படி. தெரிதல்
செயல்மேலதாயிற்று-தெரிதலென்ற
வினைக்குச் செய்கையென்னுஞ்
செயப் படுபொருளே வருவித்தது
என்றபடி. இதற்குக்
காரணம்:—'வருகின்றது அது
வாகலின்,-அமைச்சனுக்கு
ஆலோசிக்கநேர்வது செய்கையே
யாதலால். ஒருதலையா-உறுதியாக.

(சு)

சூசுஉ. அறனறிந்
தான்றமைந்த
சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான்
றேர்ச்சித் துணை.

(இ - ள்) அறன் அறிந்து -
(அரசனற் செய்யப்படும்)
அறங்களை அறிந்து,
ஆன்று-(தனக்குவற்ற
கல்வியால்)நிறைந்து, அமைந்த
சொல்லான் -

அமைந்தசொல்லையுடையனாய், எ
ஞான்றுஉம்-எக்காலத்தும்,
திறன் அறிந்
தான்-(வினைசெய்யுந்) திறங்களை
யறிந்தான்;—தேர்ச்சி துணை -
(அவற்குச்) சூழ்ச்சித்துணையாம்;
(எ-று.)

தன் அரசன்
சுருங்கியகாலத்தும்
பெருகிய காலத்தும்
இடைநிகராய காலத்தும் என்பார்,
'எஞ்ஞான்றும்' என்றார்.

சொல்லான் என்பதனை 'ஒரு'
உருபின்பொருட்டாய
ஆனுருபாக்கி உரைப்பாரும் உளர்.
இனையையந்துபாட்டானும்,
அமைச்சரது குணத்தன்மை
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அமைத்த சொல்லை-அடங்கிப்பேசும் பேச்சை. அவற்கு-அரசனுக்கு. சூழ்ச்சித்துணை - ஆலோசனைக்குஏற்ற துணைவன்; தக்கமந்திரி. சுருங்கிய-செல்வம் சேனை முதலியவற்றுற் குறைவுபட்ட. பெருகிய-அவற்றுல் அபிவிருத்தியடைந்த. இடைநிகர் ஆய - சுருக்கமும் பெருக்கமு மில்லாமல் நடுத்தரமாகவுள்ள. சுடுஉ-ஆந் திருக்குறளின்விசேடவுரையில் 'என்றும்' என்பதற்கு, 'எஞ்ஞான்றும்' என்பதற்கு இங்குக்கூறியதுபோலவே கால வேறுபாட்டைக் கூறியுள்ளார். பிறருரைக்கு, 'சொல்லான்' என்பதில், ஆன் உருபு-அடைமொழிப் பொருளது: ஆனுருபு ஒருஉருபின்பொருளில் வருதலை "தூங்குகையா லேங்கு நடைய", "உறழ்மணியா னுயர் மருப்பின" என்ற இடங்களிலும் காண்க. பரிமேலழகருரைக்கு-'சொல்லான்' என்பது-குறிப்பு முற்றெச்சம்.

(இ)

சுஙக. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

(இ - ள்.) மதி நுட்பம் - (இயற்கையாகிய) நுண்ணறிவை, நூலோடு - (செயற்கையாகிய) நூலறிவோடு, உடையார்க்கு-உடையராய அமைச்சர்க்கு, அதி நுட்பம் முன் நிற்பவை-மிக்கநுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்நிற் பன, யா உள-யாவை உள? (எ - று.)

'மதிநுட்பம்' என்பது-பின்மொழிநிலையல். அது, தெய்வந்தாவேண்டுதலின், முற்கூறப்பட்டது. 'நூல்' என்பதூஉம், 'அதிநுட்பம்' என்பதூஉம் -

சூசு-ஆம் அதிகாரம்—அமைச்சு

உஙக

ஆகுபெயர். 'அதி' என்பது -
வடசொல்லுள்
மிகுதிப்பொருளதோர் இடைச்
சொல்; அது நின்று 'நுட்பம்'
என்பதனோடு தொக்கது. முன்
நிற்றல்-மாற் றூர்சூழ்ச்சியாயின

தம்சூழ்ச்சியால் அழியாது
நிற்றல். இனி, 'அநிலுட்பம்'
என்று பாடமோதி, அதனின்
நுட்பம் யா என்று உரைப்பாரும்
உளர்; அவர் சூழ்ச்சிக்கு இனமாய்
முன் சுட்டப்படுவ
தொன்றுஇல்லாமையும்,
சுட்டுப்பெ யர்
ஐந்தாம்உருபுஏற்றவழி அவ்வாறு
நில்லாமையும் அறிந்திலர்.
பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாம்
அறிந்து அழித்து, அவர் அறிந்து

அழியாதன தாம் சூழ்வர் என்பது கருத்து.

இதனால், அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நுண் அறிவு-சூட்சுமபுத்தி. நூலறிவு - கல்விகற்றலாகிய அறிவு. முன் நிற்பன - தடையாய் நிற்கும் பகைவரது தந்திரங்கள். யாவை. உள-எவையுமில்லை யென்றபடி; வினை, இன்மைகுறித்தது.

'பின்மொழிநிலையல்'

என்பதற்கு-இங்கே,
பின்முன்னாகத்தொக்க தொடர்
என்று பொருள்; 'மதிநுட்பம்'
என்றதை 'நுட்பமதி'என
பின்முன்னாகத்தொக்க
பண்புத்தொ
கையாகக்கொண்டமை காண்க.
'பின்மொழிநிலையல்' என்பது,
தொல்காப்பியத்தில்
தொகைச்சொல்லில்
பின்மொழியிற்
பொருள்சிறத்தல் என்ற கருத்தில்

உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது;

"அவைதாம், முன்மொழி
நிலையலும் பின்மொழிநிலையலு,
மிருமொழிமேலு
மொருங்குடனிலையலு,
மம்மொழிநிலை யா தன்மொழி
நிலையலு, மந்நான்கென்ப
பொருணெறி மரபே" என்றது
காண்க. அச்சூத்திரவுரையில்,
'அடைகடல்-பின்மொழிநிலையல்.
இது கடலா கியகரையெனக்
கரைகூறுதலே கருத்தாகலின்.

இவை பண்புத்தொகை.

இவை-இடம்பற்றிவந்த முன்னும்
பின்னுமாம்;

காலம்பற்றிவருவனவும் வந்து
ழிக்காண்க' என

நச்சினார்க்கினியரும், 'இனி,
வையறையின்மையாற் சிறு
பான்மை முன்மொழி
பின்மொழியாகத் தொக்கதோர்
ஆறும்வேற்றுமைத்
தொகையெனவும் அமையும்'
எனச் சேனாவரையரும்

உரைத்ததை உணர்க.

பரிமேலழகரும் கீழ் வலியறிதலென்ற அதிகாரத்தில் 'நுணிக்கொம்பர் என்பது, 'கடைக்கண்' என்பதுபோலப் பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகை' என உரைத்துப்போந்தார். இது - இலக்கணப்போலி யெனவும் படும். அது - இயற்கையாகிய நுண்ணறிவு.

தெய்வந்தரவேண்டுதலின் -

ஊழ்வினையால்
உண்டாக்கப்படவேண்டுதலால்.
ஊழ் என்னும் அதிகாரத்தில்
"பேதைப் படுக்கு மிழவூழ்
அறிவகற்று,
மாதவ ரூழற்றக்கடை,"
"நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும்
மற்றுந்தன், உண்மையறிவே
மிகும்" என்ற குறள்களைக்
காண்க. ஊற்கூறப்பட்டது
-செயற்கையாகிய நூலறிவுக்கு
முன்னே நிறுத்தப்பட்டது.

நூல் - (சாஸ்திரத்தைக்
காட்டும்போது
உவமையாகுபெயர்: பிறகு அது)
அதனாலாகும் அறிவுக்குக்
கருவியாகுபெயருமாம், அதிநுட்பம்
-- மிக்க நுட்பத்தையுடைய
ஆலோசனைகளுக்குப்
பண்பாகுபெயருமாம்
['நூலென்பதூஉ
மதிநுட்பமென்பதூஉ
மாகுபெயர்' என்ற
வாக்கியத்தை நூலென்பதூஉம்
மதிநுட்பமென்பதூஉம்

ஆகுபெயர் எனப் பிரிப்பது;

உஅ தி

ருக்குறள்

தவரும்; மதிநுட்பம் என்ற தொடர் - ஆகுபெயர்ல்லாமையும், நூலென் பதன்பின் நிறுத்தப்பட்டதும் இதனை அறியக் காரணமாம்.] இடைச் சொல்லை வடநூலார் 'அவ்யயம்' என்பர். 'அது' என்றதை, திரிக்கது

என்றது, ஒருபாலைஷயினின்று

மற்றொருபாலைஷக்கு வந்து

'நுட்பம்' என்ற தமிழ்மொழியோடு

தொடர்தலையே: அன்றி,

சொல்லில் எழுத்துமாறுபாடு

ஒன்று மில்லாமை காண்க. இங்ஙனம் ஆரியத்தினின்று தமிழ்க்கு வருதலையே வேறுபாடாகக்கொள்ளுதல், பண்டையோர்கருத்துப்போலும்;

இதனை "வடசொற்கிளவி
வடவெழுத்தொரீஇ,
யெழுத்தொடு புணர்ந்த
சொல்லாகும்மே"
என்றதொல்காப்பியச்சூத்திரத்துச்
சேனாவரையருரையில்
'ஒருசொல்லாயினும் ஆரியமுந்
தமிழுமாகிய இடவேற்றுமையான்
வேறுபின வெனின்'என்று
தொடங்கி உரையாசிரியர்கருத்தை
மறுத்தலால் அறிக. இவ்

விஷயத்திற்
சேனாவரையர்கருத்தும், நச்சினார்க்கினியர்கருத்தும்
பரிமேலழகர் கருத்துக்கு
உண்மையாம். தொகக்கது -
தொகுத்தது என்றபடி; அன்றி,
'அதி நுட்பம்' என்று
இலட்சணாற்றொகாநிலைத்தொடரில்
ஒன்றுந் தொகாமை காண்க.
'வடநூலார் உபசர்க்கம் இருபது
என்பர்; அதிலோகம், அதிஜயம்
என்பன - வடமொழி உபசர்க்கம்:
சிந்தாமணியாரும்
"அதிலோபமாந்தர்"

என்றார். அதிநுட்பம் என்பது - வினைப்பெயரோடும் வினைச்சொல்லோடும் வாமையின், அவ்வயிற்பாவம் என்க' என்பது, பிரயோகவிவேகவுரை. இதனை

'மூற்பதம் வடமொழியாகிய
பண்புத்தொகைநிலத்தொடர்'

என்றும், 'இவை

போல்வன-வடமொழிநியாயம்வந்தன' என்றுங்கூறுவர் இலக்கணக்கொத்தில்.

மாற்றார் சூழ்ச்சியாயின -
பகைவரது ஆலோசனைகள்.
அதனின் - யதிநுட்ப
நூலோடொடையையினும். நுட்பம் -
சூக்ஷ்மமான பகைவர்சூழ்ச்சிகள்.
யா - யாவை. அவர் -
அவ்வுரைகூறுபவர். சூழ்ச்சிக்கு
இனமாய் - பகைவரது

சூழ்ச்சிகளுக்கு இனமாய்.
மதிநுட்பநூலோடுடைமை
குணமாகுமே யன்றிக் சூழ்ச்சிக்கு
இனமாகாமையை நுண்ணிதின்
நோக்குக. அது அல்லது, அஃது
என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் இன்
என்னும்
ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபை
யேற்கும் பொழுது,
அன்சாரியைபெற்று
அதனின்என நிற்குமேயன்றி,
சாரியை பெறுது அதின் என
நில்லாதென்க; இது, உது,

யாது என்பனவற்றிற் கும்
இவ்வாறே இதனை,
கொல்காப்பியத்து உருபியலில்
"சுட்டுமுதலுகர மன்னெடு சிவணி,
யொட்டிய மெய்யியாழித்
துகரங்கெடுமே", "யாதெனிறு
தியுஞ் சுட்டு முதலாகிய,
வாய்தவிறுதியு மன்னெடு
சிவணும், ஆய்தங்கெடுத
லாவயினான" என்ற சூத்திர
விதிகளாலும், "யாதனின்
யாதனி னீங்கியா லெனை, யதனி

னதனி னிலன்", "அதனினியற

லதற்றது கிளவி, யதன்வி

னைப்படுத லதனினுதல், அதனிற்கோட லதனெடுமையங்கல்", "இதனினிற் றிது வென்னுமதுவே" என்ற பிரயோகங்களாலும் அறிக. சூழ்வனவற்றை-ஆலோசிப்பவற்றை. அழியாதன - அழிக்கமுடியாத உபாயங்களை. அவரது-அமைச்சரது. மதி - வடசொல். நுட்பம் - பண்புப்பெயர். அதிநுட்பம் என்பது - இடைச்சொல்தொட ராதலால், அன்மொழித்தொகையாகக் கொள்ள இடமில்லை; "ஐந்தொகைமொழிமேற் பிறிதாக வன்மொழி". (சு)

சூசு - ஆம்
அதிகாரம்—அமைச்சு
உ0டு

சுருக்க. செயற்கை யறிந்தக்
கடைத்து மூலகத்
தியற்கை யறிந்து

செயல்.

(இ - ள்.) செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் - (நூல் நெறியான்) வினை செய்யுந்திறங்களை அறிந்தவிடத்தும், உலகத்து இயற்கை அறிந்து - (அப் பொழுதுநடக்கின்ற)உலகவியற்கையை அறிந்து, செயல் -(அதனோடு பொருந் தச்) செய்க; (எ - று.)

'கடைத்தும்' என்புழி, 'து' -

பகுதிப்பொருள்விகுதி.

நூல்நெறியேயா

யினும் உலகநெறியொடு

பொருந்தாதன செய்யற்க;

செய்யின் அது பழிக்கும் என்

இயற்கையறிவாற் பயன்

கூறியவாறு.

(கு - ரை.) நூல்நெறியான் - நீதிநூல்களிற்சொன்னவழியால்.

அறிந்த விடத்தும் - அறிந்தாலும்.

அறிந்தக்கடை

என்றதனிற்காலவினையெச்சத்தின்

மேல், து என்றது -

ஒருபொருளையும்
உணர்த்தாமைபால்,
பதுதிப்போருள் விதுதி
யெனப்பட்டது; (இதனை,
வடநூலார்
ஸ்வாரீத்துபாவதத்திதபோரத்யய
மென்பர்.) அது-உலகம்.
செயற்கை என்ற
தொழிற்பெயரில், அல் -
சாரியை. உம் - உயர்வுசிறப்பு.
செயல் - வியங்கோள். "ஏவ்வ
துறைவ துலக முலகத்தோ, டெவ்வ
துறைவ் தறிவு" எனக் கீழ்

அறிவுடைமை யென்னும்
அதிகாரத்திற் கூறியதற்கு ஏற்ப,
இங்கு
இவ்வாறுகூறப்பட்டது. "உலக
த்தோடொட்ட வொழுகல்
பலகற்றும், கல்லாதறிவிலாதார்"
என ஒழுக்க முடைமையிலும்,
"உலகத்தா ருண்டென்ப
தில்லென்பான் வையத், தல
கையா வைக்கப்படும்" என மேற்
புல்லறிவாண்மையிலுங் கூறுதல்
உணர்க. ஒழுக்கமுடைமையிற்
பரிமேலழகர்

‘அறநூல்சொல்லியவற்றுள்,
இக்காலத் திற்குஏலாதனவொழிந்து
சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன
கொண்டுவருத லான் அனைவரும்
அடங்க. ‘உலகத்தோடொட்ட’
என்றுகூறினர்’ என உரைத்தனர்
கான்க.

“உலகநூலுணர்ந்தோர்க்குரைப்பினுந்தெரியா,
போ
றிவோர்வினையெனப்பேசுகவே, அறிவுநூலுணர்ந்தோர்க்கறையினுந்தெரியா,
சிற்றறிவோர்வினையெனச்
செப்புகவே, அவ்விருநூலை
யறிந்தார்தமக்கே, இவ்

விருகூற்றென்விளையிலங்கிதுமே''
என்ற இலக்கணக்கொத்தை
அறிக. (எ)

சூத்.அ. அறிகொன்
றறியா னெனினு மூறுதி
யுளைமயிருங்கான்
கூறல் கடன்.

(இ - ள்.) அறி கொன்று
- (அறிந்துசொல்லியாதது)
அறிவையும் அழித்து, அறியான்
எனின்உம் - (அரசன் தானும்)
அறியாமையாயினும்,

(அக்குற்றம்நோக்கி ஒழியாது),
உற்றி கூறல் - (அவனுக்கு)
உறுதியாயின கூறுதல்,
உளைவுயிருந்தான் கடன் -
அமைச்சனுக்கு முறைமை; (எ -
று.)

'அறி' என்பது -
முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.
கோறல்-தான்கொள்ளாமைமேலும்
இகழ்ந்து கூறுதல்.
'உளைவுயிருந்தான்' எனப்
பெயர்கொடுத்தார், 'அடாத்யர்'
என்னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும்
பொருண்மை அதுவாகலின்.

உறுதிசூழ்ச்சால் வானது
இறுதியெய்தற் குற்றத்தை உலகம்
தன்மேல் ஏற்
றும் என்பார், 'கூறல் கடன்'
என்றார்.

உஅக

தீ
ருக்குறள்

இவையிரண்டுபோட்டானும்,
அவர்செயல் கூறப்பட்டது.
(கு - ரை.)
சொல்லியாரது -

சொன்னவருடைய.

அழித்து-கேளாமல்

அலட்சியஞ்செய்து;

கொல்லுதல் - அழித்த

லெண்ணும் பொருள தாதலை

"உய்வில்லை, செய்ந்தன்றி

கொன்ற மகற்கு" என்ற

இடத்திலுங் காண்க

அக்குற்றம்நோக்கி ஒழியாது -

அறிந்தோர்சொற்கேளாமையாகிய

அரசனது குற்றத்தைப் பார்த்து

அவனை விட்டிடாமல்.

உறுதியாயின - நன்மைதரும்

வார்த்தைகள். அறி - அறிவு;
பகுதியே
தொழிற்பெயர்ப்பொருளை
யுணர்த்தி நிற்கும். கோறல் -
கொல்லுதல். அறிந்தாரது
அறிவைக் கொல்லுதலாவது -
தான் அதனை
ஏற்றுக்கொள்ளாததோடுநில்லாமல்
நிந்தித்தும் பேசுதல்.
உழையிருந்தான்-பக்கத்திலுள்ளவன்.பொருண்மை-பொருள்;அர்த்தம்.அது-
பக்கத்திலுள்ளானென்பது.
அரசன் கேளாவிட்டாலும்
அமைச்சன் இடித் திடித்துக்

கட்டுரைகூறுவிட்டால், பின்பு
அரசனுக்கு அபாயம் நேர்ந்தால்
அக்குற்றத்தை உலகத்தார்
மந்திரியின்மேல் ஏற்றிக் கூறுவ
ராதலால், தன் பழி
கழித்துக்கொள்வதற்காகவும்
அமைச்சன் உறுதிமொழி
கூறவேண்டும். அவர்செயல் -
அமைச்சர்செய்கை. எனினும்,
உம் - இழிவுசிறப்பு. உறுதி
குருவனவற்றை 'உறுதி' என்றது
- காரியவாகுபெயர்.
"மூரித்தேக்காரிஞெய் நீ முனியினு

முறுதிநோக்கிப், பாரித்தேன்
கருமநுண்ணூல் வழக்கதுவாதல்
கொண்டே" என்ற
சிந்தாமணியையும்,
"தம்முயிர்க்குறுதியெண்ணுர்
தலை மகன் வெகுண்டபோதும்,
வெம்மையைத்தாங்கி நீதிவிடாது
நின்றுரைக்கும் வீரர்,
செம்மையிற்றிறம்பல்செல்லாத்தேற்றத்தார்
தெரியுங்கால, மும்மையு
முணரவல்லா
ரொருமையேமொழியுநீரார்"

என்ற கம்பராமாயணத்தையும்
காண்க;

"செவிசுடச்சென் றுரங்கிடித்தறிவுமூட்டி,
வெகுளினும் வாய்வெரீஇ
ப்போரா—கவிழ்மதத்த,
கைம்மாவயத்தேபாகு
மற்றெறத்திறத்து, மம்மாண்
பினவே யமைச்சு" என்பர்
நீதிநெறிவிளக்கநூலாரும்.

(அ)

சுருக்கம்.

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடியுறும்.

(இ - ள்.) பக்கத்துள் - பக்கத்து (இருந்து), பழுது எண்ணும் - பிழைப்ப எண்ணும், மந்திரியின் - அமைச்சரெருவனில், ஓர் எழுபது கோடி தெவ் - (அரசனுக்கு எதிர்நிற்பார்) ஒரெழுபதுகோடி பகைவர், உறும் - உறுவர்; (எ - று.)

'எழுபதுகோடி' என்றது, மிகப்பலவாய எண்ணிற்கு ஒன்று காட்டிய வாறு.

வெளிப்படநிற்றலான் அவர் காக்கப்படுவர்,

இவன் உட்பகையாய்நிற்ற லாற்
காக்கப்படான் என்பதுபற்றி,
இவ்வாறு கூறினர்.
'எழுபதுகோடி மடங்கு நல்லர்'
என்று உரைப்பாரும்,
'எழுபதுகூறு தலை' என்று
பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.
(கு - ரை.) பிழைப்ப
என்னும் - (அரசனுக்குத்)
தவறுசெய்ய நினைக்கும். உறுவர்
- நல்லவராவர் என்றபடி.
அவர் காக்கப்படுவர் - பகைவர்

கடிக்கப்படுவர்.

உட்பகை-வெளித்தோற்றத்திற்கு

வேண்டியவன்போலிருந்து

உள்ளே பகைகொண்டுள்ளவன்;

அந்தச்சித்திரம். இது,

உட்பகையாயுள்ள மக்கள்

ஆம்

அதிகாரம்—சொல்வன்மை

உள

தினையளவு குற்றத்தால்,

தெவ்விடத்து வன்மை

கூறியது - அகமலர்ச்சி யணி:
ஒன்றினிடத்துள்ள
குணத்திறமேலனும்
குற்றத்திறமேலனும் மற்றொன்
றற்கு நன்மையேயனும்
தீமையேயனும் உளதாகக்
கூறுதல், இதனிலக்கணம்.
'எழுபதுகூறுதலே'
என்றபாடத்துக்கு-எழுபதுமடங்கு
மேலென்று பொருள். மந்த்ரம் -
ஆலோசனை; அதனை
யுடையவன், மந்த்ரீ எனக்
காரணப்பெயர்; அவ்வடசொல்,

மந்திரியெனத் திரிந்தது.

தெவ்-பகைமையுணர்த்தும் உரிச்

சொல்; இது - இங்கே,

பகைவர்க்குப் பண்பாகுபெயர்.

தெவ் என்பது - பொருளாற்

பலர்பாலாயினும், சொல்லாற்

பால்பகாவஃறிணைப்பெய

ராதலால், உறும் என்ற

செய்யுமென்முற்றைக்

கொண்டது. தெவ்வோர் என

எடுத்துப் பகைவரென்று

உரைத்தல், உறும் என்ற

பயனிலைக்குப் பொருந் தாது;

"பல்லோர்ப் படர்க்கை
முன்னிலை தன்மையிற்,
செல்லாதாதுஞ்
செயியுமென்முற்றே" ஆகலால்.
கோடி - வடசொல்; நூறுலக்ஷம்.
(கூ)

கூசo. முறைப்படச்
சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ
தவர்.

(இ - ள்.) முறை படச்
சூழ்ந்தஉம் -

(செய்யப்படும்வினைகளை முன்)
அடைவுபட எண்ணிவைத்தும்,
முடிவு இல ஏ செய்வர் -
(செய்யுங்கால் அவை)
முடிவிலவாகவே செய்யாநிற்பர்:
திறப்பாடு
இலாதவர்-(முடித்தற்கு ஏற்ற)
கூறுபாடு இல்லாதார்; (எ - று.)

அக்கூறுபாடாவன -
வந்தவந்த இடையூறுகட்கு
ஏற்றஏற்ற பரிகாரம் அறிந்து
செய்தலும், தாம்
திண்ணியராதலு மாம்.

பிழையாமல் எண்ணவல்ல ராய்
வைத்தும் செய்து
முடிக்கமாட்டாரும் உளர்
என்பதாம்.

இவையிரண்டு
பாட்டாலும், அமைச்சருள்
விடப்படுவாரது குற்றம்
.றப்பட்டது.

(கு - ரை.) செய்யப்படும்
வினைகளை - செய்யவேண்டுந்
தொழில்களை. முன் அடைவுபட
எண்ணினவைத்தும்-முன்பு

கிரமமாக ஆலோசித்திருந்தும்.
செய்யா நிற்பர் - செய்வர்.
கூறுபாடு-வகைகள். இடையூறு -
தடை. எற்ற எற்ற -
அவ்வவற்றிற்குத் தக்க.
திண்ணியர் - வலியர்.
பிழையாமல் எண்
ணவல்லராய்ஞ்ஞைத்தும் -
தவறுமல்
ஆலோசிக்கவல்லவராயிருந்தும்.
விடப்
படுவோர் - விடவேண்டியவர்.
கீழ்ப்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும்

கூறியவாறு,

அமைச்சர் உட்பகை

யுடையராஅலும்,

நன்றுகஆராய்ந்து காரியத்தைத்

தொடங்கியும்

இடையூறுநேர்ந்தால்

தின்னியராய் ஏற்ற

பரிகாரங்களைச்

செய்யமாட்டாதவராஅலும்,

அன்னரை,அரசன்

அமைச்சராகக்கொள்ளாமல்

விட்டிடவேண்டு மென்பதாம்.

சூழ்ந்தும், உம்-உயர்வுசிறப்பு.

இலவே,

ர - தேற்றம். அளபெடை,
செய்யுளோசை நிறைப்பது.

(கo)

சுரு - ஆம்
அதிகாரம்—சொல்வன்மை.

அஃதாவது - தான்
கருதிய வினை முடியுமாற்றால்
*அமைச்சியல்
டத்தற்கு ஏதுவாய சொற்களைச்
சொல்லவல்ல றுதல். மேல்
"ஒருதலை

*பி-ம்: வார்த்தை

சொல்லவல்ல ஞதல்.

உலகு தி

ருக்குறள்

யாக் சொல்லலும் வல்ல”

என்றதனையே சிறப்புப்பற்றி

விரித்து உரைக்

கின்றமையின், இந்து

அமைச்சின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(சூ - ஸ்.) கருதிய வினை

- முடிக்க காரியம். முடியும்

ஆற்றல்-முடி

யும் வழியால்.

மேல்-சுருக-ஆங்குறளில். 'மேல்' என்று தொடங்கும்வாக்கி யம், அமைச்சு என்னும் அதிகாரத்தின்பின் 'சொல்வன்மை' என்னும் அதி காரத்தை வைத்ததற்குக் காரணம் கூறுகின்றது.

சுருக. நாகல மென்னு நலனுடைமை யங்கலம் யாகலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(இ - ள்.) (அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக்குணமாவது), நாநலம் என்னும்-(சான்றோரான்) நாநல்மென்றுசிறப்பித்துச்சொல்லப்படும், நலன்-நலத்தினை, உடைமை-உடையராதல்: அந்நலம்—, (பிறர்க்கும்), யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று-(பிறநலம்)எல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கது (ஆகலான்); (எ-று.)

நாவால் உளதாய நலம் எனவிரியும். 'இந்நலம், உலகத்தைத்

தம்வயத்த தாக்கும் அமைச்சர்க்கு
வேறுக வேண்டும்' என்னும்
நீதிநூல்வழக்குப்பற்றி
'நாகலமென்னுநலன்' என்றும்,
பிறர்க்கும் இதுபோற் சிறந்தது
பிறிது இன்மையான் 'அங்கலம்
யாகலத்துள்ளதூஉமன்று'
என்னுங் கூறினர். பிரித்தல்
பொருத்தல் முதலிய தொழி
வில்லாதார்க்கும் இந்து
இன்றியமையாதாய பின்
அத்தொழிலார்க்குக்

கூறவேண்டுமோ? என்பது
கருத்து.

(சூ-ரை.)

நாநலம்-நாவிற்றோன்றிக்
காரியத்தை முடிக்குந்திறமை.
பிறர்க்கும் - (பிரித்தல் பொருத்தல்
முதலிய தொழில்லாத)
அமைச்சரல்லாதவ ர்க்கும்:
உம்மை - இழிவுசிறப்போடு
எச்சப்பொருளது. நாநலம் -
மூன்றும் வேற்றுமை
யுருபும்பயனுமுடன்தொக்கதொகை.
வயத்தது-வசத்திலுள்ளது. வேறாக

– தனிக்குணமாக; சிறப்பாக
என்றபடி. வேண்டும் –
இன்றியமையாதது. காமக்க
மென்னும் வடமொழிநீதிநூலில்
மந்திரிகுண நிருபணத்தில்
"வாக்மியாகவுள்ளவன் மந்திரியாக
விருத்தற்குத் தக்கவன்" என்றது
காண்க. பிறர்க்கும் இது
சிறந்ததாகலை
"எத்துணையவாயினுங்கல்வி
யிடமறிந், துய்த்துணர் வில்லெனி
னில்லாகு-மூய்த்துணர்ந்துஞ்,
சொல்வன்மை யின்றெனி

னன்ரு மம்துண்டோடற்,
பொன்மலர் நாற்றமுடைத்து''
என நீதிநெறி
விளக்கநூலாரும் பாராட்டிச்
கூறுவர். 'அத்தொழிலார்'
என்றது, மந்திரி
களை. அந்கலம் -
சுட்டிடைச்சொல்தொடர்.

யாகலம் - வினாவிடைச்சொல்
தொடர். உள்ளதூஉம் -
இன்னிசையளபெடை.
(க)

சூசூ. ஆக்கமுங் கேடு
மதனுல் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட்
சோர்வு.

(இ-ள்.) (தம் அரசற்கும்
அங்கங்கட்கும்), ஆக்கமும்
கேடுமும் - அந்த
வழிவுகள், அதனுல் வருதலால்-தம்
சொல்லான்
வருமாகலான், —சொல்லின்
கண்சோர்வு-(அப்பெற்றிக்காய)
சொல்லின்கண் சோர்தலை, காத்து

ஓம்பல்- (அமைச்சர் தங்கண் நிகழாமல்) போற்றிக்காக்க; (எ - று.)

சூ (ரு - ஆம்

அதிகாரம்—சொல்வன்மை

உ0க

ஆக்கத்திற்கு எதுவாய நற்சொல்லையும், கேட்டிற்கு எதுவாய தீச்சொல் லையும், சொல்லாத

லொப்புமைபற்றி, 'அகலுல்'
என்றார். செய்யுளாகலின்,
சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது.
பிறர்சோர்வுபோலாது
உயிர்கட்கெல்லாம்ஒருங்கு
வருதலால், 'காத்தோம்பல்'
என்றார்.

இவையிரண்டுபோட்டாலும்,
இஃது இவர்க்கு
இன்றியமையாதென்பது
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஆக்க அழிவுகள்
- நன்மை தீமைகள்.

அப்பெற்றித்து ஆய
-அக்கன்மையதான.
சோர்தல்-கழர்தல்; தவறுதல்.
தங்கண் நிகழாமல் - தம் மிடத்து
உண்டாகாதபடி. போற்றி -
கவனித்து; குறிக்கொண்டு.
காக்க - காக்கக்கடவர்.
'ஆக்கத்திற்கு' என்று
தொடங்கிய வாக்கியம் -
'அதனால்' என்று ஒருமையாற்
கூறியதன் காரணத்தை
விளக்கும்; எனவே, இச்சொல்
சாதியொருமை

யென்றவாறுயிற்று.

சாதியொருமை யாதற்குக் காரணம்,

'சொல்லாதலொப்புமைபற்றி'

என்பது.

சொல்லாதலொப்புமைபற்றி-இரண்டும் சொல்லென ஒன்றுப் அடங்குதலால். உலகவழக்கு செய்யுள்வழக்கு

என்னும் இரண்டிலும் சுட்டுப்பெயரை இயற்பெயரின் பின்னரே கூறுதல் வழாநிலையும், செய்யுளிற் சிறுபான்மை சுட்டுப்பெயரை இயற்பெயரின்முன் கூறுதல் வழுவமைதியும், வழக்கில்

அங்ஙனங் கூறுதல் வழுவுமாம்;
"இயற் பெயர்க்கிளவியுஞ்
சுட்டுப்பெயர்க் கிளவியும்,
வினைக்கொருங்கியலுங் காலந்
தோன்றின், சுட்டுப்பெயர்க்கிளவி
முற்படக் கிளவார், இயற்பெயர்
வழிய வென்மனார் புலவர்",
"முற்படக்கிளத்தல் செய்யுளு
ளுரித்தே" என்பன
தொல்காப்பியவிதி. [நன் - பொது
- சூத்.] 'காத்தோம்பல்' என
வற்புறுத் திக்கூறியதற்குக்
காரணம்—மற்றையோர்சோர்வு

அவர்க்குமாத்திரமே தீங்கு தரும்; அமைச்சர்சோர்வோ, அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும் எல்லார்க்கும் ஒரு சோரத் தீங்குவிளைக்கு மாதலால் என்க. இஃது - சோர்வுதீங்கிய சொல் இன்மை.

இவர்க்கு-அமைச்சர்க்கு.

ஆக்கம்-ஆகுதல், அபிவிருத்தி; தொழிற் பெயர். காத்தோம்பல் - ஓம்பிக்காத்தல் என் விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக; வியங்கோள்.

சோர்வு - தொழிற்பெயர்.

சுசுஙஉ. கேட்டார்ப்
பிணிக்குந் தகையவாய்க்
கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(இ - ள்.)

கேட்டார்-(நட்பாய்)
ஏற்றுக்கொண்டாரை,
பிணிக்கும்-(பின்
வேறுபடாமற்)பிணிக்கும், தகை -
குணங்களை, அவாய் -
அவாவி,—கேளார்
உம் - (மற்றைப் பகையாய்)

ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும்,
வேட்ப-(பின் அப்பகை
மை யொழிந்து
நட்பினை)விரும்புமண்ணம்,
மொழிவது-சொல்லப்படுவதே,
சொல் ஆம் - (அமைச்சர்க்குச்)
சொல்லாவது; (எ - று.)

அக்குணங்களாவன - வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்தருதல் என்பனை முதலாயின. அவற்றை அவாவுதலாவ

து-சொல்லுவான் குறித்தனவேயன்றி
வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர்
கொள்
பவற்றின்மேலும் நோக்கு உடைத்தாதல், 'அவர்'

என்னுஞ்செய்தெனெச் 420
த் ரு க் கு ற ள

சும், 'மொழிவது' என்னுஞ்
செயப்பாட்டுவினை கொண்டது.
இனி, 'கேட்டார்
கேளார்' என்பதற்கு-நூல்கேட்டார்
கேளாதார் எனவும், வினையார்

வினவா தார் எனவும்
உரைப்பாரும் உளர்.
'தகையவாய்' என்பதற்கு,
எல்லாரும்,
'தகுதியையுடையவாய்' என்று
உரைத்தார்; அவர், அப்பண்மை
மொழிவது என்னும் ஒருமையோடு
இயையாமை நோக்கிற்றிலர்.

இதனால், சொல்லினது
இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.) வேறுபடாமல்

பிணிக்கும்-தம்மின் நீங்காதபடி
வசப்படுத்து கின்ற. அவாவி -
மேன்மேலுங்கொள்ளவிரும்பி.
எற்றுக்கொள்ளாதாரும் -
தமதுசொல்லை
யங்கீகரியாதவரும். வழுவின்மை
- சொற்பொருட் குற்றமில்
லாமை. சுருக்குதல் -
சொற்சுருங்குதல். விளங்குதல்
- பொருள்விளங்கு தல். விழுப்
பயன் தருதல் - சிறந்தபொருளைக்
கொடுத்தல். சுருங்கச்சொல்
லல், விளங்கவைத்தல்,

நவின்றோர்க்கினிமை,
நன்மொழிபுணர்த்தல், விழு
மியதுபயத்தல் என்பன,
நூலுக்குக் குணம்.ஆமாறும்
காண்க. அவற்றை-வழு வின்மை
முதலிய குணங்களை.
சொல்லுவான் குறித்தன -
சொல்ல உத் தேசித்தவை.
நோக்கு
உடைத்தாதல்-கவனமுடைமை,
கருத்துடையதாதல்
மொழிவது-செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில்வந்த
செய்வினை. நூல்கேட்டார்-

சாஸ்திரங்களைப் பாடம்
கேட்டவர்.
வினவியார்-கேள்விகேட்டவர்.
உடைய வாய்-உடையனவாய்.
அப்பண்ணம - 'தகைய' என்னும்
பலவின்பால். நோக் கிற்றிலர் -
கவனிக்காதில்லை. குற்றம்
கூறப்பட்ட பிறருரைக்குத்
தகைய ஆய்என்று பிரித்து,
தகைய - பலவின்பாற்குறிப்பு
வினையாலணையும்
பெயரென்னவேண்டும். கேட்டார்

- அங்கீகரித்தவர். கேட்டார்ப்
பிணிக்கும்- உயர்திணையில்
இரண்டாம்வேற்றுமையுருபு
தொக, அதன்முன் வலிமிக்கது;
[நன் - உருபு-சூ.] தகை -
தகுதி, குணம்; இது -
தொழிலடியாப்பிறந்த காயினும்,
பொருளாற் பண்புப்பெயர்.
அவாய் - அவாவு என்னும் பகுதி

யடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். கேளாரும், உம் - இழிவுசிறப்பு; இறந்தது தழுவிய எச்சமுமாம். (சு)

சுசச, திறனறிந்து
சொல்லுக சொல்லி யறனும்

பொருளு மதனினூ உங்கில்.

(இ - ள்.) சொல்லை - (அப்பெற்றித்தாய) சொல்லை, திறன் அறிந்து - (அமைச்சர் தம்முடையவும் கேட்போருடையவுமாய) திறங்களையறிந்து, சொல்லுக—: அதனின் ஊங்கு - அங்ஙனஞ் சொல்லுதற்கு மேம்பட்ட, அறனும் பொருளும்—, இல்-இல்லை: (ஆகலான்); (எ - று.)

அத்திறங்களாவன - குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம்,

செல்வம், உருவம், பருவம்
என்பனவற்றான் வரும்
தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றை
அறிந்து
சொல்லுதலாவது-அவற்றால்
தமக்கும் அவர்க்கும்உளவாய
ஏற்றத்தாழ்வுகளை

அறிந்து அவ்வம்மரபாற் சொல்லுதல். அஃது, உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகலையும் இனிமையையும் பயத்தலின், அறனுமிற்று; தம்காரியம் முடித்தலின், பொருளாயிற்று. 'அறனும் பொருளும்' எனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினர்.

சூ - ஆம்
அதிகாரம்—சொல்வன்மை
உக

(கு - ரை.)

அப்பெற்றிக்காய -

மூன்றினைகுறளிற் சொன்ன

கேட்டார்ப் பிணிப்பதாய்க்

கோளாரையும் வேட்பிக்குந்

தன்மையை யுடைய. திறங்கள் -

தன்மைகள். குடிப் பிறப்பு -

உயர்குடியிற் பிறத்தல். ஒழுக்கம்

- நடத்தை. உருவம் - ரூபம்.

பருவம் - பிராயம்.

அவ்வம்மரபால் -

அந்தந்தநிலைமைக்குத் தக்கபடி.

சொல்லவேண்டிய
முறைமையால். பயத்தலின் -
தருதலால். மூலத்தில்
'அறனும்பொருளும்' என்றது -
அறத்துக்கும் பொருளுக்கும்
காரணம் என்றபடி;
உபசாரவழக்கு.
ஊங்கு-இடைச்சொல்.
அளவுபடை, இன்னிசை
நிறைப்பது.

(சு)

சுருங்கு. சொல்லுக
சொல்லிப் பிறிதுதார்சொ

லச்சொல்லை

வெல்லுஞ்சொ
ல்லின்மை யறிந்து.

(இ - ள்.) சொல்லை - (தாம் சொல்லக்கருதிய) சொல்லை, பிறிது ஓர் சொல் - பிறிதோர்சொல்லாய், வெல்லும் சொல் - வெல்லவல்லதொரு சொல், இன்மை - இல்லாமை, அறிந்து—, (பின்), அச்சொல்லை—, சொல்லுக—; (எ

- து.)

பிறிதோர்சொல் -

மாற்றுரை மறுதலைச்சொல்.

வெல்லுதல் - குணங்களான்

மிகுதல். அதுவே வெல்லச்

சொல்லுக என்பதாம். இனி,

பிறிதோர் சொல், வெல்லுஞ்சொல்

எனச்செவ்வெண்ணுக்கி, ஒத்தசொல்லும்

மிக்கசொல் லும் உளவாகாமற்

சொல்லுக என்று

உரைப்பாரும் உளர். இது -

சோற் போருட்பின்வருநிலை.

(கு - ரை.) பிறிதோர்சொல் - மாறுபட்ட ஒருசொல். அதுவே - தம் சொல்லே. செவ்வெண் - உம்மைத்தொகுக்குவருவது; பிறிதோர் சொல்லும் வெல்லவல்ல சொல்லும் என இங்கே, பெயர்ச்செவ்வெண். இது - இப் பாட்டு.

(5)

சுசுசு.

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன் மாட்சியின் மாசற்றூர் கோள்.

(இ - ள்.) தாம் வேட்பச் சொல்லி - (பிறர்க்கூத்) தாம் (சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங்கேட்டலே) விரும்புமாறு சொல்லி, பிறர் சொல் பயன் கோடல் - அவர் (தமக்குச் சொல்லுங்கால் அச்) சொல்லின்பயனைக் கொண் டொழிதல், மாட்சியின் மாசு அற்றூர் கோள்-அமைச்சியலுட்குற்றமற்றூரது துணிபு; (எ - று.)

பிறர்சொற்களுட்குற்றமுளவாயினும்
அவைதீர்க்கை இகழாரென்பதாம்.

வல்லாரை இகழ்தல்
வல்லரசர்க்குத்
தகுதியின்மையின், இதுவும்
உடன் கூறினர்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
அதனைச் சொல்லுமாறு
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

பயனைக்கொண்டு-பொருளைமாத்திரம்
நோக்கிக்கொண்டு ஒழிதல் -

சொற்குற்றத்தைத்
தாராட்டாமை. அமைச்சுஇயல் -
மந்திரிலக்ஷ ணம். தூணீபு -
நிச்சயம், சித்தாந்தம்,
தேர்ந்தபொருள். வல்லார் -
வல்லவ ரல்லாதவர்: இது,
செய்யுட்சொல்; சிறுபான்மை
உரைநடையில் வந்தது.

திருக்குறள்

''வேண்டுவனம்பி'' என்ற
சிந்தாமணிச் செய்யுளில்,
நச்சினார்க்கினியர் 'வல்
லான்-செய்யுளாய் மறையாகாது,
வழக்காய்
உடன்பாடுணர்த்திற்று; இது
மேலுங் கொள்க'என
உரைத்ததுகொண்டு அறிக.
வல்லுநர்க்கு - வல்லவர் கருத்து.
புறநானூற்றில் உள,
நிலை-ஆம்பாட்டுக்களில் ''வல்லாராயினும்
வல்லு

காயினும்'' எனவந்ததையும்,
அவற்றிற்கு உரைகாரர் 'ஒன்றை
மாட்டாராயி னும்
வல்லாராயினும்' என்றும்,
'யாதொருகல்வியை
மாட்டாராயினும் அதனை
வல்லாராயினும்' என்றும்
உரைத்ததையும் காண்க. 'இவை
சொல் லொன்றே விதிவினையும்
மறைவினையு மாயின' என்பர்,
இலக்கணக்கொத் துடையார். இது
எதிர்மறைப்பொருளுணர்த்துகையில்,
எதிர்மறையாகாரம்

புணர்ந்துகெட்ட தென்றுவது,
'ர்' விகுதி யென்றுவது
கொள்ளத்தக்கது. இதுவும் -
சொற்குற்றம்
பாராட்டாமையையும். அதனை -
சொல்லே. மாட்சி- அதனையுடைய
அமைச்சியலுக்கு, இங்கே,
பண்பாகுபெயர். கோள் -
கொள்கை; கொள் என்னும்
முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்.
(சு)

சுசள. சொலல்வல்லன்

சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

(இ - ள்.) சொலல்
வல்லன்-(தான்
எண்ணியகாரியங்களைப்
பிறர்க்கு

சற்பச்)சொல்லுதல்வல்லனும், சோர்வு இலன்-(அவை மிகப்பலவாயவழி ஒன்
றினுஞ்)சோர்வு இலனும், அஞ்சான்-(அவைக்கு)அஞ்சானுயினுன்(யாவன்),
அவனை—, இகல் வெல்லல் -
மாறுபாட்டினன்கண் வெல்லுதல்,
யார்க்குமும் அரிது - யாவர்க்கும்

அரிது; (எ - று.)

ஏற்பச்

சொல்லுதல்-அவர்க்கு அவை
காரியமல்ல வாயினும் ஆமெனத்
தணியும்வகை சொல்லுதல்.
சோர்வு-சொல்லவேண்டுவதனை
மறப்பான்ஒழி

தல்.

இம்மூன்றுகுணமுடையானை
மாற்றாராய்ப் பிரித்தல்
பொருத்தல்

செய்து வெல்வார் இல்லை

என்பதாம்.

(கு - ரை.) அவை -
அத்தொழில்கள். பலவாயவழி -
அநேகங்களாக இருந்தபோதிலும்.
அவைக்கு - சபையார்க்கு.
'சுட்டிற்குமுன்னே விரை வர
வேண்டும்' என்ற
வடநூல்வழக்கை யொட்டி,
'அவனை' என்பதற்குமுன்
'யாவன்' என்று வருவித்தார்.
மாறுபாட்டின்கண் -
சொற்போரில் என்ற படி.

அவர்க்கு - தன்சொல்லைக்
கேட்கும்பிறர்க்கு. அவை -
கான்சொல்லுந் தொழில்கள்.
காரிய மல்ல - செய்யத்தகாதவை.
ஆமெனத் துணியும்வகை -
செய்யத்தக்கவையென்று
நம்பும்படி. மறப்பான் ஒழிதல் -
மறதியால் விடுதல்.
இம்மூன்றுகுணம்-சொல்வன்மை,
சோர்வின்மை, அஞ்சாமை.
மாற்றாராய்-
பகைமையாராட்டி யென்றபடி.

கசஅ. விரைந்து
தொழில்கேட்கு ஞால
மிரந்தினிது
சொல்லுதல்
வல்லார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) தொழில் -
(சொல்லப்படுங்)
காரியங்களை, மிரந்து - கிரஹஸ்
படக்கோத்து, இனிது
சொல்லுதல்

வல்லார் - இனிதாகச்சொல்லுதல்வல்லா
சூடு - ஆம்
அதிகாரம்—சொல்வன்மை
உக்கு

ரை, பெறின்—, ஞாலம்-உலகம்,
விரைந்து கேட்கும்-(அவற்றை)
விரைந்து
ஏற்றுக்கொள்ளும்; (எ - று.)
தொழில் - சாதியொருமை.
நிரல்படக்
கோத்தல்-முன்சொல்வனவும்
பின்சொல்வனவும்

அறிந்து அம்முறையே வைத்தல். இனிதாதல்
கேட்டார்க்கு
இன்பம்பயத்தல். "சொல்லுதல்
வல்லான் நூறாயிரவருள்
ஒருவன்" என்ற வட மொழிபற்றி,
*'பெறின்' என்றார். ஈண்டும்,
கேட்டல்-எற்றுக்கோடல்.

இவையிரண்டுபோட்டானும்,
அவ்வாற்றாற்
சொல்லுதல்வல்லாரது சிறப்
புக் கூறப்பட்டது.

(கு-ஏ.)

நிரல்படக்கோத்து-வரிசைப்படத்
தொடுத்து. வல்லார்-வல்லவர்.
அவற்றை - அக்காரியங்களை.
"ஸ்தேஷுஜ்ஞாயதே ஸ்மர ஃ -
ஸஹஸ் ரேஷுச பண்டித ஃ ,
வக்தாஸகஸஹஸ்ரேஷு - தாதா
பவதி வா 'கவா' என்ற
வடநூல்மேற்கோள் இக்குக்
குறிக்கப்பட்டது.
அம்முறையே-முன்
பின்சொல்லவேண்டிய
முறைப்படியே. "நூற்றுவரித்

மேருன்றுந் தறுகண்ணூர் ருயிரவ,
ளாற்றுளித் தோக்க
வலைவயகத்து-மாற்றந்தான்,
ஒன்று கொடுத்த மகன்றென்றுந்
தேற்றப், பரப்புநீர் வையகந்
தேரினு மில்லை, யிரப்பாரை
யெள்ளா மகன் ”
என்பது, ஈகைபீயாத்தினை.
“ஆர்த்தசுவைநூற்றொருருவாயிர
த்தொன்ரும் புலவர், வார்த்தை
பதிலையிரத்தொருவர் -
பூத்தமலர்த், தண்
டாமரைத்திருவே தாதா

கோடிக்கொருவர், உண்டாயினுண்டென்றறு" என்ற
கனிப்பாடலுங் காண்க.
'பெறின்' என
எதிர்காலவினையெச்சத்தாற்கூறியது;
பெறுதலின் அருமைவிளக்கும்
என்றபடி. ஈண்டும் - இங்கும்;
உம்மை, சுட்டு- ஆம்
குறட்பாவைக்குறிக்கும்.
இக்குறட்பாவைவலித்துக்காட்டி, சொல்வென்றி
யென்னுந் துணிபுபொருள்திகார
வுரையில்.
ஞாலம்-உலகத்தா
ரென்றபடி.
(அ)

சுசசு. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல தேற்ரு தவர்.

(இ - ள்.) மாசு அற்ற சில-குற்றமற்றனவாய்ச் சிலவாய வார்த்தைகளை,

சொல்லல்-(அவ்வாற்றால்)சொல்லுதலை,தேற்றுதவர்-அறியாதார்,பலசொல்ல -பலவாயவார்த்தைகளை(த்தொடுத்துச்)சொல்ல,காமுறுவர்-விரும்புவர்.

குற்றம்-மேற்சொல்லிய குணங்கட்கு மறுதலையாயின.

இடைவிடாது பலசொல்லுதலையும் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரும் உளர்: அவர் இவ் வாறு சொல்லமாட்டாதாரே: வல்லார் அது செய்யார் என

யாப்புறுப்பார்,
'மன்ற' என்றார்.

(சூ - ஈ.) அவ்வாற்றால் -
கீழ்க்குறளிற்கூறியவகையால்.
மேற்கொல்
லிய-சுகாந-ஆல் குறளி
னைாயிற் கூறிய.
மறுதலையாயின-எதிரிடை
யாணைவ; இங்கே,
வழூஉச்சொற்புணர்த்தல்,
மிகைபடக்கூறல், மயங்கவைத்
தல், செவிகுறு இன்றொடர்தல்,

விழுப்பயன் காணமுழுதுவியன.

யாப்புறுப்பார்-

உறுதிப்படுத்துபவர்.

மன்ற-உறுதிப்பொருளுணர்த்துவதோர்

இடைச்சொல்;

"மன்றவென்கிளவி தேற்றஞ்

செய்யும்" என்பது,

தொல்காப்பியம். காழுறு

வர் - காமுறுவர் என்பதன்

விகாரம்.

அற்ற-பெயர்;பெயரெச்சமுமாம்.

(கூ)

---

*பீ-ம்: 'வல்லார்ப்பெறின்'

சுரும். இணரூழ்த்து நாறு
மலரினையர் கற்ற
துணர
விரித்துரையா தார்.

(இ - ள்.) கற்றது-கற்றுவைத்தநூலை, உணர-(பிறர்) அறியும்வண்ணம், விரித்து உரையாதார்-விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர்,—இணர் ஊழ்த்துஉம்
-கொத்தின்கண்ணே
மலர்ந்துவைத்தும், நாறு-நாறுத;
மலர்-பூவை, அனை யர்-ஒப்பர்;

(எ-று.)

செவ்விபெற

மலர்ந்துணைவத்தும் நாற்றமில்லாத பூச் சூடப்படாதவாறு போல, நூலெக் கற்றுணைவத்தும் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படா ரென்றமையின், இது-தொழிலுவமையாயிற்று.

இவையிரண்டுபோட்டாலும், அதுமாட்டாதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

கற்றுணைவத்த-கற்றுள்ள.

மலர்ந்துணைத்தும்-மலர்ந்திருந்தும்.

காரூத - மணம்வீசாத.

செவ்விபெற-அழகாக;

காலம்வாய்க்க எனினு மாம்.

காற்றமில்லாத-வாசனையில்லாத.

காற்றமில்லாதபூ நிர்க்கந்த

குஸுமமெனப்படும்.

உவணையுணீ. அதுமாட்டாதார் -

ஒழுங்காகச்சொல்லத் தெற

மற்றவர். ஊழ்த்து என்ற

இறந்தகாலவினையெச்சத்தில்,
ஊழ்-பகுதி. உம் - உயர்வுசிறப்பு.

(கo) சுசு - ஆம்
அதிகாரம்—வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது-செய்யப்படும்வினைகள்
பொருளேயன்றி அறமும்
புகழும் பயந்து நல்லவாதல்.
சொல்லேயன்றிச் செயலும்
நன்றுகவேண்டுமென்கின்ற
மையின், இது

சொல்வன்மையின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.)

வினைத்தூய்மை-செய்யுந்தொழில்
சுத்தமானதாயிருத்தல். பொருளே
யன்றி - செல்வத்தை
யுண்டாக்குதல்மாத்திரத்தோடு
நில்லாமல். பயந்து-உண்டாக்கி.

சுருக. துணைநல மாக்கந்
தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய
வெல்லாந் தரும்.

(இ - ள்.)

(ஒருவனுக்கு),—துணை நலம்-துணையது நன்மை, ஆக்கம் கருவும்-செல்வமொன்றினையுங் கொடுக்கும்; (அவ்வளவன்றி), வினை நலம் - வினையது நன்மை, வேண்டிய எல்லாம் கரும்-(அவன்) வேண்டியன யாவற் றையுங் கொடுக்கும்; (எ - று.)

'வேண்டியவெல்லாம்'

என்றது-இம்மைக்கண் அறம் பொருள் இன்பம் மூதலாயவற்றையும், மறுமைக்கண் தான்விரும்பிய பதங்களையும்.

இதனால், காணப்படுந் துணைநன்மையினும் கருதப்படும் வினைநன்மை சிறந்தது என வினைத்தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(சு-ரை.) துணையது நன்மை - துணைவர் நல்லவரா யிருத்தல். ஒன்றனையும் - ஒன்றுமாத்திரத்தை. அவ்வளவு அன்றி - செல்வமொன்றையுங் கொடுக்கும் என்ற அந்த அளவோடு நில்லாமல். பதம்-இடம், பதவி, உலகம். காணப்படுதல் - பிரதியக்ஷப்பிரமாணத்துக்கு இலக்காதல். கருதப்படுதல்-அநு

அதிகாரம்—வினைத்தூய்மை

உகூ

மானப்பிரமாணத்துக்கு
இலக்காதல். துணைநலம்
இம்மைப்பயனுகிய செல்வ
மொன்றையே கருதலால்
'காணப்படுந் துணை நண்மை'
என்றும், வினை
நலம் மறுமையையுந் கருதலால்
'கருதப்படும் வினைநண்மை'
என்றுங் கூறி

னர்: செல்வந்தருகல்
இம்மையிலேயே நேர்தலால்
ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்துக்கு
விஷயமாதலும், மறுமையில்
நற்பயனளிப்பது
அநுமானத்திலேயடங்கித்து
உணரவேண்டிய காதலுங்
காண்க. துணை - பண்பாகுபெயர்.
ஆக்கம்-செல்வத்துக்கு,
ஆகுபெயர். தருஉம் - அளபெடை,
செய்யுளோசை நிறைத்தது.
வேண்டிய - பெயரும்,

பெயரெச்சமுமாகக்
கொள்ளத்தக்கது. (க)

சூத்.உ. என்று
மொருவுதல் வேண்டும்
புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(இ - ள்.) புகழொடு நன்றி பயவா வினை - (தம் அரசனுக்கு இம்மைக்
கண்) புகழும் (மறுமைக்கண்) அறமும் பயவாத வினைகளை, (அமைச்சர்க்கு),

என்றுஉம்

ஒருவுதல்வேண்டும்-எக்காலத்தும்

ஒழிதல் வேண்டும்; (எ-று.)

பெருகல் சுருக்கல்

இடைநிற்றல் என்னும்

நிலைவேறுபாடு காலத்தான்

வருதலின், 'என்றும்' என்றார்.

'வேண்டும்' என்பது - ஈண்டு,

இன்றியமை

யாது என்னும் பொருட்டு.

(கு - ரை.) இம்மைக்கண்

- இப்பிறப்பில். மறுமைக்கண் -

இறந்தபின்

வரும் நிலையில். அறம் -
இங்கே, புண்ணியம். பயவாத -
உண்டாக்காத.

பெருகல் சுருங்கல் இடைநிற்றல்
- சுருதி - ஆம் குறளின் குறிப்பிற்
காண்க.

பொருட்டு - பொருளது.

(உ) சுருக. ஓதல்
வேண்டு மொளிமாழ்குஞ்
செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர்.

(இ - ள்.) ஆதும் என்னுமவர் - மேலாகக்கடவே மென்று கருதுவார், ஒளி மாழ்கும் வினை - (தம்) ஒளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையை, செய் - செய்தலே, ஓதல்வேண்டும் - தவிர்க; (எ - று.)

'ஓதல்வேண்டும்' என்பது - ஒருசொல் நீர்மைத்து; ஓதுதல் என்பது குணறந்துநின்றது. ஒளி-தாம்

உலகாலத்து எல்லாராலும்
நன்குமதிக்கப்படு
தல். 'செய்' என்னும்
முதனிலைத்தொழிற்பெயர்,
மாற்றப்பட்டது; அன்றி
செய்வினை என
வினைத்தொகையாக்கியவழி,
பொருளின்மை அறிக. ஒளி
கெட வருவது ஆக்கமன்று
என்பதாம்.

(கு - ரை.) நீர்மைத்து -
தன்மையது. 'ஒதல்வேண்டும்'

என்பதை ஒரு
சொல்லாகக்கொள்ளுமிடத்து,
'என்னுமவர்' - எழுவாய்;
இருசொல்லாக்
கொள்ளுமிடத்து,
ஓதல்-எழுவாயும்,
வேண்டும்-பயனிலையுமாக,
என்னுமவனென்றது ஓதல்
என்றதனைக்கொள்ளும்.
'ஓதலென்பது
முறைந்துநின்றது'
என்றவிடத்து, 'ஒருவுதல்

என்பது ஆதிநீண்டு
இடைக்குறைந்து நின்றது'
என்று பிரதிபேதம். ஒளி -
கௌரவ மென்றபடி. ஆதும்
எண்ணுமவர் ஒளி
மாழ்கும் வினைசெய்(தல்)
ஒதல்வேண்டும் என அந்வயம்
காண்க. செய்வினை
என்பதை வினைசெய் என்று
மாற்றிப் பொருளுரையாது,
செய்வினை - செய் உகரம்
திருக்குறள்

யும்வினை என

வினைத்தொகையாகக்

கொண்டால்,

பொருட்பொருத்தமில்லை யென்க.

பொருளின்மை - ஒழுங்காகப்

பொருள்படாமை.

ஆளவினைகள், செய்யுளோசை

நிறைப்பன.

ஆகும்-தன்மைப்பன்மை

யெதிர்காலமுற்று.(க)

சுருக்கம். இடுக்கட் படுதலு

மினிவந்த செய்யார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(இ-ள்.) இடுக்கண் படின்உம்-(தாம்) இடுக்கணிலே பட வரினும், இளி

வந்த செய்யார் -

(அதுதீர்தற்பொருட்டு

முன்செய்தார்க்கு) இளிவந்த

வினை களைச் செய்யார்: நடுக்கு

அற்ற காட்சியவர் - தளர்க்கமற்ற

தெளிவினை யுடையார்; (எ-று.)

சிறுதுபோழ்திற் கழிவதாய

இடுக்கண் நோக்கி எஞ்ஞான்றுங்

கழியாத இளிவு எய்தற்பாலதன்று

என்பதூஉம், அஃது எய்தினவழியும்

வருவதுவரும் என்பதூஉம்
தெளிவர் ஆகலான், 'செய்யார்'
என்றார்.

(கு-ரை.) படர்-அகப்படர்;
அனுபவிக்க என்றபடி. அது
தீர்தற்பொருட்டு இச் செய்யார் என
இயையும். துளக்கம் - அசைவு,
சஞ்சலம். கழிவதாய -
நீங்குவதான. எஞ்ஞான்றும்
-எப்பொழுதும்.
எய்தற்பாலதன்று - அடையத்
தக்கதன்று. அஃது எய்தினாலும்

- இளிவையடைந்தாலும். வருவது
- விதி வசத்தால்வருந் தீங்கு.
இடுக்கண் - துன்பம்;
கண்இடுங்குதல்பற்றி வந்த
பெயர்; காரியம் காரணமாக
வந்த உபசாரவழக்கு; இஃது,
இடுங்குகண் என்பதன் விகாரம்.
இளிவந்த - இழிவு உண்டான
காரியங்கள்: இறந்த காலப்
பலவின்பால்வினையாலணையும்பெயர்;
இளிவந்த என்பதில், இளி வா
என்னும் இரண்டுந் தொடர்ந்த

இளிவா - பகுதி. நடுக்கு - நடுக்கு என்னும் முதனிலை திரிந்ததொழிற்பெயர். காட்சியென்ற தொழிற்பெயரில், காணு தல் - மனத்தால் ஆராய்தல்.

(உ)

கூருரு. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வாரேனன் மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) எற்று - (யான்

செய்தது) எத்தன்மைத்து
என்று, இரங்
குவ - (பின் தானே) இரங்கும்
வினைகளை,
செய்யற்க-(ஒருகாலும்) செய்யா
தொழிக: செய்வான் எல்-(அன்றி
ஒருகால் மயங்கி அவ்ற்றைச்)
செய்யுந் தன்

மையலையினையின், மற்று - பின் (இருந்து), அன்ன - அவ்விரக்கல்களை, செய்யாமை - செய்யாதொழிதல், தன்று—; (எ - று.)

'இரங்குவ' என முன்
வந்தமையின், பின் 'அன்ன'
எனச் சுட்டியொழிந்

தார். அவ்வினைகளது
பன்மையான், இரக்கமும்
பலவாயின. அச்செயற்குப்
பின் இருந்து இரங்குவனையின்,
அது தீரும்மாயிலறிந்திவ
னெனவும், திட்ப
மிலனெனவும்,
பயனில்லனெசெய்கின்று
னெனவும், கண்பழிணையத்
தானே தூற்றுகின்று னெனவும்
எல்லாரும் இகழ்தலின், 'பின்
இரங்காமை நன்று'

என்றார். இதுவும்,

வினைத்தூயார்செய லாகலின்,

உடன் கூறப்பட்டது.

பின்தொடர்தற்குச் செய்வா

லுயின், அவைபோல்வனவுஞ்

செய்யாமை

என்று' என, பிறவெல்லாம்

இயைபு அற உரைத்தார்.

சுசு - ஆம்

அதிகாரம்—வினைத்தூய்மை

உகள

(சூ-ரை.)பின்

தானே இரங்கும்-தான்பச்சாத்தாபப்படும்படியான.மயங்கி-

மனந்தடுமாறி. முன்னே

ஆலோசியாமல்

யாதொருகாரியத்தையுஞ்

செய்தல் கூடாது;

ஏனெனில்,—சிலகாரியங்களைச்

செய்துவிட்டால், பின்பு என்செய்

தீதாமென்று அநுதாபமுண்டாம்:

தகாத தொழில்களை

ஒருகால்செய்துவிட்

டாலென், அதற்காகப் பின்பு இரங்கிக்

காலங்கழித்தல் தகுதியன்று;

"கற் றார்மூன்
தோன்ற கழிவிரக்கம்" ஆகலால்
என்க. அது தீரும் வாயில் - அச்
செய்கையாலுண்டாகிறதீங்கினின்றும்
நீங்கும்வழி.
திட்பம்-நெஞ்சுறுதி. தூற்றுதல் -
கூறிவெளிப்படுத்தல். இலவும் -
இரங்காமையும். வினைத்தூயார்
- தொழில்சுத்தமானவர்.
பின்தொடர்தற்குச் செய்தல் -
மூன்செய்த தகாத
செயல்களையே பிடிவாதத்தால்
மேல்மேல் அடுக்கடுக்குச்

செய்தல்; இது அவற்றைத்
தக்கனவென்று
சாதித்தற்பொருட்டு.
சங்கத்துப்பிரதியில், பின்
தொடர்தற்று என்றவிடத்தில்
'பிற்றொடர்க்கு' என்று பாடம்:
பிற்றொடர் என்றது -
'செய்வானேல்
மற்றன்னசெய்யாமை நன்று'
என்றவிதாடனை. இயைபுஅற -
பொருத்தமில்லாமல். எற்று -
விழுவடியாப்பிறந்த ஒன்றன்

ஆற் குறிப்புமுற்று; று - விகுதி.
இரங்குவ - பெயர்.
செய்யற்க-எதிர்மறை வியங்கோள்.
மற்று - இங்கே, பின்
என்னும் பொருளது.
பரிமேலழக ருரைக்கு, அன்ன -
அகரச்சுட்டடியாப்பிறந்ததும்,
பிறருரைக்கு அன் என்னும்
உவமவிடைச்சொல்லடியாப்பிறந்தது
மாம். கன்று - முற்று. (இ)

சுருசு. ஈன்ருள்
பசிகாண்பா ளயிலுங்

செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
(இ - ள்.)
சான்றோன்-(தன்னைப்)
பயந்தாளது, பசி-பசியை,
காண்பான் ஆயின்உம் -
(வறுமையால்)
கண்டு இரங்குந்தன்மைய னாயினு
மெனினும், (அதுசுட்டி),
சான்றோர் பழிக்கும்
வினை-அறிவுடையார்
பழிக்கும்வினைகளை, செய்யற்க -
(ஒருவன்) செய்யாதொழிக; (எ -

று.)

'இறந்தமூப்பினராய
இருமுதுகுரவருங்
கற்புடைமனைவியும் குழவியும்
பிணியான்வருந்தும் எல்லுக்கண்,
தீயணபலவுஞ் செய்தாயினும்
புறந்தருக'என்
றும்
அறநூற்பொதுவிதி,
பொருள்நூல்வழியொழுகுதலும்
அரசர்தொழிற்கு உரியராதலும்
நன்குமதிக்கற்பாடுமுடைய
அமைச்சர்க்கு எய்தாமைபற்றி
இவ்வாறு கூறினர்.

இவையைந்துபாட்டானும்,
'பாவமும் பழியும் பயக்கும்வினை
செய்யற்க' என்பது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) பயந்தாளது -
பெற்றதாயினது.
வறுமை-செல்வமில்லாமை;
காரித்திரம். அது சூட்டி -
அத்துன்பம் காரணமாக. இறந்த
மூப்பினர்-மிக்க
மூதாமையுடையவர். இரு மூது
வரவர்-இரண்டு பழைய
பெரியோர்;காய்தற் கையர்.

கற்பு-பதிவிரதாதருமம். குழவி - குழந்தை. எல்லேக்கண் - சமயத்

தில். புறந்தருச - பாதுகாக்க. அறநூல் - தருமசாஸ்திரம். "அப்யகார்யஸதம் ந்ருத்வா - பார்த்தவ்யா மநுரப்ரவீத்" என்ற வடமொழிமேற்கோள் இங்குக் காணத்தக்கது. யாவரிலும் பெற்ற தாய் சிறத்தலால், ஈன்றாளே விதந்து கூறினர். பொருள்நூல் - அர்த்தசாஸ்திரம்; இராசநீதி முதலியன.

28

உகஅ

திருக்குறள்

ஒழுகுதல் - நடத்தல். மதிக்கற்பாலி - மதிக்கப்படுதல். எய்தாமை - பொருந் தாமை. இருமுதுமக்களுள் தந்தையிலும் தாய் அன்பிலும் கடமையிலும் சிறத்தலால், அவளையே யெடுத்துக்கூறினர். (சு)

சுருக. பழிமலிந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்

கழிநல் குரவே

தலை.

(இ - ள்.) (சாலாதார்

தீயவினைகளைச் செய்து
அதனால், பழி மலிந்து-
பழியைத் தம்மேற்கொண்டு,
எய்திய - பெற்ற,
ஆக்கத்தின்-செல்வத்தின்,
சான்றோர்-(அதுமேற்கொள்ளாத)சான்றோர்
அனுபவிக்கும், கழி கல்குரவே-
மிக்கநல்குரவே, தலை -
உயர்ந்தது; (எ - று.)

நிலையாதசெல்வத்தின்பொருட்டு
நிலையினபழியை மேற்கோடல்
சால்
போடு இயையாமையின்,

'சான்றோர் கழிநல்குரவே தலை'
என்றார்.

(கு - ரை.) சாலாதார் - சான்றோரல்லாதவர்; முந்தின குறளில் 'சான்றோர்' என்பதற்கு - அறிவுடையா ரென உரைத்ததனால், அதன் எதிர்மறை யாக, இதற்கு - அறிவில்லாதா ரென்க. அதுமேற்கொள்ளாத - தீவினை

செய்து பழிப்போடு

செல்வம்பெருக. நல்குரவு -
வறுமை; தொழிற்பெயர்;
நல்கூர் என்னும் பகுதி
குறுகிற்று; அ - சாரியை.
நிலையாத - நிலைத்திராத.
நிலையின - நிலையுள்ள;
உலகமுள்ளவளவும் அழியாத.
மேற்கோடல்-எற்றுக்
கொள்ளுதல். சால்போடு
இயையாமையின் -
பெருமைக்குணத்துக்குத் தகா
மையால். கழி -

மிகுதியுணர்த்தும் உரிச்சொல்.

மலைதலெனினும் மிலைத

லெனினும் ஒக்கும்.

அகமலர்ச்சியணி; இலக்கணம்

முன்கூறப்பட்டது. எ -

பிரிநிலை.

(எ)

சுருங்க. கடிந்த

கடிந்தொராஅர் செய்தார்க்

கணைதா

மூடிந்தாலும்

பீழை தரும்.

(இ -ள்.)

கடிந்த-(நூலோர்) கடிந்த வினைகளை, கடிந்து ஒரார்-(தாமும்) கடிந்து ஒழியாது; செய்தார்க்கு-(பொருள் நோக்கிச்) செய்த அமைச்சர்க்கு, அவை தாம் முடிந்தால்உம்-அவை (தாயவண்ணமின் முடியா, ஒருவாற்றான்) முடியினும், (பின்), பீழை தரும்-துன்பத்தையே கொடுக்கும்;

(எ - று.)

முடிதல் -

கருதியபொருள் தருதல்.

பீழைதருதலாகிய பொருளின்

தொழில், அதற்குக் காரணமாய

வினைகள்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

(சூ - ரை.)

நூலோர்-சாஸ்திரமறிந்தவர். கடிந்த-(செய்யலாகாதென்று)

விலக்கிய. பொருள்

நோக்கி-செல்வவருவாயையுத்தேசித்து.

அவை-நூலோர்

கடிந்த அவ்வினைகள். தூய

அன்மையின் -

சுத்தமானவையல்லாமையால்.

பொருளின் தொழில் -

செல்வத்தின் காரியம்.

அதற்கு-செல்வத்திற்கு. காரி

யத்தின்தொழிலைக்

காரணத்தின்மேல் ஏற்றிய

உபசாரவழக்கு. அத்தொழில்

கள் செல்வத்தை யுண்டாக்கி

அதன்மூலமாகத்

துன்பந்தருமென்க. கடிந்த -

பெயர். ஓரார் - ஒருவார்

என்னும் எதிர்மறைமுற்றெச்சம்
விகாரப்பட்டது.

'முடிந்தாலும்'என்ற
உம்மை-விகற்பப்பொருளை
விளக்குவது. காம்-அசை.

சுசு - ஆம்
அதிகாரம்—வினைத்தூய்மை
உகக

மீழை - மீடா என்னும்
வடமொழியின் சிதைவு;

பீழையென்றதன் இறுதி யில்,
பிரிநிலை யேகாரம் விகாரத்தால்
தொக்கது.

(அ)

சுருங்கு. அழக்கொண்ட
வெல்லா மழப்போ
மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லனைவ.

(இ - ள்.) (ஒருவன்
தீயவினைகளைச்செய்து), அழ -
(பிறர்) இரங்க, கொண்ட
எல்லாம் -

கொண்டபொருளெல்லாம்,
அழ-(இம்மையிலே அவன் தான்)
இரங்க, போம் - போகாநிற்கும்;
சுல் பாலனை-(மற்றைத்)
தாயவினை யுண்வந்த
பொருள்கள், இழப்பின்உம் -
(மூன்) இழந்தாலுயினும், (அவ
னுக்கு), பின் ஐயக்கும் -
பின்னர்வந்து பயன்கொடுக்கும்;
(எ - று.)

'பின்' எனவே, மறுமையும்

அடக்கிற்று. பொருள்களான்,
அதற்கிற்கு க்காரணமாய
வினைகளது இயல்பு கூறியவாறு.

(கு - ஈச.) கொண்ட -
தான்கவர்ந்துகொண்ட. அவன் -
அக்கொண்ட வன். போகாதிற்கும்
- அழியும்.

பொருள்களான்-பொருளின்நிலைமைகளால்.

இழப்பினும் என்ற
இழிவுசிறப்புமும்மை,
இழவாமையையு ம் குறிக்கும்.
பின் - இடைச்சொல்; காலம்.
நற்பாலனை -

நல்லதன்மையையுடையவை.

இம்மை யிலே ஒருவன் இரங்க
அவனைவிட்டுப் போம்பொருள்கள்
தீயவினைசெய்து பிறர்
இரங்கக்கொண்டவை என்றும்,
இழந்தாலும் பின்னர்வந்து
பயன்தரும் பொருள்கள்
தூயவினையால் வந்தவை
யென்றும் அறியலாமென்க.

(க)

சுசுo. சலத்தாற்
பொருள்செய்தே மாக்கல்
பசுமட்

கலத்துணீர் பெய்திரீஇ
யற்று.

(இ - ள்.) (அமைச்சன்),
சலத்தால்-தீயவினைகளால்,
பொருள்செய்து-
பொருள்படைத்து,
*ஈமாக்கல்-(அதனால்
அரசனுக்கு)ஏமஞ்செய்தல்,—பசு
மண் கலத்துள் -
பசியமட்சலத்துள்ளே, நீர்
பெய்து-நீரைப் பெய்து, இரீஇ
அற்று - (அதற்கு)

ஏமஞ்செய்ததனோடு ஒக்கும்; (எ - று.)

மூன்

ஆக்கம்பயப்பனபோல்தோன்றிப் பின் அழிவேலயத்தலால், அவை சல மெனப்பட்டன. 'ஏமமாக்கல்' என்பது, ஏம: க்கல் என்று ஆயிற்று: ஏம த்தை அடையப்பண்ணுதல் என்றவாறு. இருத்துதல் - நெடுங்காலம் இருப் பச் செய்தல். அரசனும் பொருளும் சோரப்போம் என்பதாம். பிறவெல்லாம்

'எமாத்தல்' என்று பாடமோதி,
அதற்கு - மகிழ்தல் என்றும்,
'இரீஇ யற்று' என்பதற்கு -
வைத்தாற்போலும் என்றும்
உரைத்தார்; அவர், அவை தன்
வினையும் பிறிதின்வினையுமாய்
உவமையிலக்கணத்தொடு
மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர்.

இனைநான்கு:பாட்டாலும்,

அதற்குக் காரணம்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பொருள்

படைத்து - செல்வஞ்சம்பாதித்து.
ஏமம் - காப்பு. பகிய மட்கலம் -
சுடப்படாத மண்பாத்திரம்;
பசுமை - சாத்தின்மேலது.

பி - மீ: *ஏமார்த்தல்
†ஏமமார்த்தல்.

ருக்குறள்

சலம் - வடசொல்லின் திரிபு;

இதற்கு - வெளிக்கு ஒருவனைபோலக்
காணப் பட்டு உள்ளே

ஒருவனையாக இருப்பதென்று
பொருள்: அரசனும் பொருளும்
சேரப்போம் - நீர்பெய்த
பசுமட்கலமும் அந்நீரும்
சேரப்போ தல்போல
எனக்கொள்க. பிறர் -
மற்றையுரைகாரர். அவை
தன்வினையும் பிறிதின்வினையுமாய் -
மகிழ்தலென்ற உபமேயம்
தன்வினையும் இருத்தல என்ற

உபமானம் பிறவினையுமாய்.
தன்வினை - தன்கருத்தாவின்
புடை பெயர்ச்சியாய் நிகழுந்
தொழில். பிறிதின்வினை -
பிறகருத்தாவின் புடை
பெயர்ச்சியாய்த்
தொழிற்படுஞ்செயல்.
உவமையிலக்கணத்தோடு
மாறுகோ டல் - மகிழ்தற்கு
நீர்பெய்துணைவத்தல் ஒப்பாகப்
பொருந்தாமை யென்க. அதற்கு -
பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை

செய்யலாகாதென்பதற்கு. மண்,
நீர் என்பன - ம்ருத், நீரம் என்னும்
வடமொழிகளின் சிதைவென்பர்.
இரீஇ - இருவி அல்லது இருத்தி
என்ற பிறவினைவினையெச்சம்
விகாரப்பட்டு அள பெற்றது.
உவமையணி. இக்குறட்பாவை,
அனுமானமென்னும் அலங்கார
மென்பர்,
வீரசோழியவுரையாசிரியர்.
(கo)

சூள - ஆம்

அதிகாரம்—வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது -

அத்தூயவினைமுடிப்பானுக்கு
வேண்டுவதாய மனத்திண்மை.

அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

(குறள்.)

திண்மை-வலிமை. இதனானே -
இவ்வாக்கியத்தால். வினைத்திட்பம்
என்றிதாடர் -

தூயவினைக்குவேண்டிய மனவுறுதி
எனப்பொருள் பட்டு.
நான்காம்வேற்றுமை
யுருபும்பயனுமுடன்
தொக்கதொகையா மென்க. இனி,
வினைசெய்தலில் திண்மையெனவழாம்வேற்றுமைத்தொகையாகவுமாம்.

கசுஉ. வினைத்திட்ப
மென்ப தொருவன்
மனத்திட்ப மற்றைய
வெல்லாம் பிற.

(இ - ள்.) வினை திட்பம்
என்பது-வினைசெய்தற்கண்
திண்மையென்று சொல்லப்படுவது,

ஒருவன் மனம் திட்பம் - (அதனை மூடித்தற்கு உரியான்) ஒருவன் மனத்தினது திண்மை; மற்றைய எல்லாம் - அஃது ஒழிந்தன எல்லாம், பிற - அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா; (எ-று.)

ஒழிந்தனவாவன - படை அரண் நட்பு முதலியவற்றின் திண்மைகள்.

அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின்

'மற்றைய' என்றும்,

வேண்டினும் அஃது இவ்வழிப் பயனிலவாகலின் 'பிற' என்றுங் கூறினர்.

இதனென்,

வினைத்திட்பமாவது

இன்னதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அதனை - தொடங்கியகாரியத்தை.

முடித்தற்கு உரியான் - முடிக்கவேண்டியவன். அஃது - மனத்திட்பம். அதற்கு - தொடங்கிய காரி

யத்தை முடித்தற்கு. படை -
சேனை. ஆண்-காப்பு; கோட்டை
முதலியன.
நட்பு - நண்பர். அதற்கு -
வினை முடித்தற்கு. வேண்டினும் -
வினை முடித்தற்
கு படை முதலியனவு
வேண்டியிருப்பினும். அஃது
இல்லாதி - மனத்திட்ப
மில்லாதவிடத்து.
"மற்றறனவென்பது
சூட்டியதற்கினம்". பிற -

பஞ்சமே கூன - ஆம்

அதிகாரம்—வினைத்திட்பம்

உஉக

பலவின்பால்முற்றாய் வந்தது; அஃறிணைப்பன்மைவிகுதி புணர்ந்து கெட்ட தென்பர். (க)

சுசுஉ. ஊறொரா லுற்றபி னெல்காமை ய்வ்விரண்டி-

னறென்ப

ராய்ந்தவர் கோள்.

(இ - ள்.) ஆய்ந்தவர் கோள்-(முன் *நீதிநூல்) ஆராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு,—ஊறு ஓரால் - பழுதுபடும்வினைகளைச் செய்யாமையும், உற்றபின்-

(செய்யும்வினை தெய்வத்தான்)

பழுதுபட்டவழி,

ஒல்காமை-(அதற்குத்) தளர்

ராமையும், இ இரண்டின் -

(ஆகிய) இவ்விரண்டின்,
ஆறு-வழி, என்பர்—, (நூலோர்);
(எ - று.)

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும்
அமைச்சுப்பூண்ட வியாழ
வெள்ளிகளது தணிபுதொகுத்துப்
பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு
கூறுகின்றமையின், ஈண்டு
வினைத்தூய்மையும் உடன்கூறினர்.
உறுதலுடையதனை முன் 'உறு'
என்றமையின் 'உற்றபின்'
என்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே

பட்டது என் பார் 'இரண்டுறை' என்றும் கூறினர். 'ஊரெரார்' என்று பாடமோது வாருமுளர். அஃது 'ஒல்காமை' என்னும் எண்ணேடும், 'இரண்டு' என்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவர் அறிந்திலர்.

(கு - ரை.) தெய்வத்தான் - விதிவசத்தால். வியாழவெள் ளிகள்-பிருகஸ்பதியும், சுக்கிரனும். பிருகஸ்பதி-தேவர்க்குக் குருவும் பிரதானமந்திரியும், சுக்கிரன் -

அசுரர்க்குக் குருவும்
பிரதானமந்திரியு மாவர். துணிபு
- சித்தாந் தத்தை.
தொகுத்து-ஒருங்குசேர்த்து.
நீதிநூலுடையாரென்றது-சாணக்கிய
ரையும் காமந்தகரையும்
குறிக்குமென்பர். இனி,
வெள்ளியினது துணிலைபத்
தொகுத்துக் கூறிய நூல்
சுக்கிரநீதி என்றலும் ஒன்று.
ஈண்டு-மனத்திட்பத் தைக்கூறும்
இச்சந்கர்ப்பத்தில்.
'விஜனத்தூய்மையும் உடன்

கூறினர்' என்றது, 'ஊடலுறாஅல்'
என்றதனைத் தோந்ததனை.
மனத்திட்பத்துடன் செய்யப் படுங்
காரியம்
துபதாயிருக்கவேண்டுமென்பது,நீதிநூலோர்கருத்து:அதுவே
இவ்வாசிரியர்க்குங் கருத்தென்க.
உறுதல்-தலையாகநோக்கல்,
பழுதுபாடுடை யதை
ஊதியமென்றதற்கு ஏற்ப,
பழுதுபடுதலை உறுதலென்று
ரைக்க. இவ் விரண்டுடன்கண்ணை
பட்டது - வினைத்தூய்மையும்
வினைத்திட்பமும் ஆகிய

இவ்விரண்டினிடத்தே அமைந்தது. 'ஊரூரார்' என்ற பாடத்துக்கு-பழுது படும் வினைகளை நீக்காராய்(ச் செய்து) என்பது பொருளும், ஓரார் என்பது-

எதிர்மறைத்தெரிநிலை

முற்றெச்சமும் ஆம்.

அஃது-'ஊரூரார்' என்பது. எண் [செவ்வெண்] -

எண்ணப்படுபொருள், உம்மை

தொக்கிசால். பரிமே

லழகர்பாடத்துக்கு, ஊரூரால்

உற்றபின் ஒல்காமைமன

எண்ணுமை தொக்க

பெயர்ச்செவ்வெண் 'இரண்டு'

என்னுந் தொகை பெறுதல்,

இனிது பொருந்துதல் காண்க.

ஊறு என்றதை மூதனிலைத்திரிந்த
தொழிலாகுபெய ரென்றுவது,
கருத்தாப்பொருள்விகுதி
புணர்த்து கெட்ட விடத்துப் பகுதி
மூதல்நீண்ட பெய ரென்றுவது
கொள்க. ஓரால் -
தொழிற்பெயர்: ஒருவு
என்னும் பகுதி ஈறுதொக்கது.

(உ)

சுகுரு. கடைக்கொட்கச்
செய்தக்க தாண்மை
யிடைக்கொட்கி
னென்ரு ழிழுமந்
தருும்.

(இ - ள்.) கடை
கொட்க -
(செய்யப்படும்வினையை)
முடிவின்கண் புலப்படும்வகை,
செய் தக்கது - (முன்னெல்லாம்
மறைத்துச்) செய்வதே, ஆண்மை
- திட்பமாவது; இடை

கொட்கின் - (அங்ஙன மன்றி) இடையே புலப்படு மாயின், (அப்புலப்பாடு), (செய்வானுக்கு), எற்று விழுமம்-தீங்காத இடும்பையை, தரும்-கொடுக்கும்; (எ - று.)

மறைத்துச்செய்வதாவது - அங்கமைந்தும் எண்ணியவாறு பிறாறியாம லும், தான் அறிந்ததூஉம் தன் இங்கிதம் வடிவு செயல் சொற்களான் அவர் உய்த்துணராமலும் அடக்கிச்செய்தல். அத்திட்பம்,

ஆண்தன்மையான் வருதலின்,
'ஆண்மை' எனப்பட்டது.
எற்றுவிழுமமாவன்-பகைவர்
முன்னறிந்து
அவ்வினையைவிலக்குதல்
செய்வாவினைவிலக்குதல் செய்வ
ராகலின், அவற் றுன் வருவன.
விழுமம் - சாதிப்பெயர்.
இவையிரண்டுபாட்டானும்,
அதனது பகுதி கூறப்பட்டது.
(கு - ரை.) முடிவின்கண்
புலப்படும் வகை - காரியம்
முடிந்த பின்பே இவன்

இக்காரியத்தைச்செய்தா
னென்று பிறர் அறியும்படி.
புலப்பாடு - புலப்படுதல்,
வெளிப்படுதல். செய்வானுக்கு
- தொழில்செய்பவனுக்கு. இ
டும்பை - துன்பம். அங்கமைந்தும்
எண்ணிய ஆறு - கூடிய - ஆங்
குறளிற் கூறிய தானே பொருள்
முதலிய ஐந்து அங்கங்களையும்
பற்றித் தான் ஆலோ சித்த
விதத்தை. இங்கிதம்-குறிப்பால்
நிகழும் உறுப்பின்தொழில்.
உய்த்து உணர்தாமல் - ஊகித்தறிய

வொட்டாமல். ஆண்தன்மையால்
வருகிற திட் பத்தை
ஆண்மையென்றது,
கருவியாகுபெயரின்பாற்படும்.
செய்வானே விலக்குதல் -
அவ்வினை செய்பவனைத் தடுத்தல்.
விழுமம் என்றது-இங்கே,
துன்பத்தின்வருக்கத்தை
யெல்லாம் உணர்த்தும். அதனது
பகுதி - வினைத் திட்பத்தின்
தன்மை. கொட்க என்னுஞ்
செயவெனெச்சத்தில், கொட்கு -
பகுதி.

சூசூச. சொல்லுதல்
யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய
வண்ணஞ் செயல்.

(இ - ள்.) சொல்லுதல் - (யாம் இவ்வினைய இவ்வாற்றால் செய்தும் என நிகழ்படச்) சொல்லுதல், யார்க்குமெளிய-யாவர்க்கும் எளிய ; சொல்லிய வண்ணஞ் செயல் - (அதனை) அவ்வாற்றானே செய்தல், அரிய

ஆம் - (பாவர்க்கும்) இரியவாம்; (எ
-. று.)

சொல்லுதல் . செயல்
என்பன - சாதிப்பெயர்.
அரிபவற்றை எண்ணிச்
சொல்லுதல்
நிட்பமில்லாதார்க்கும் இயறலின்,
'எளிய' என்றார்.

இதனால், அதன அருமை
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இவ்வாதிரல் -
இன்னவிதமாய். செய்தும் -
செய்வோம். நீரல் டட -

ழுழுப்-காக. எளிய -

எளியவைப்பட்ட. ப்ப. சொல் ஐந்தல்,

செயல் என் பன -

சொல்லுதல்என்; செய்தல்கள்

எனப் பண்மைப்பொருள்பட்டு,

எளிய கூன - ஆம்

அதிகாரம்—வினைத்திட்பம்

உஉகூ

யாரிய என்ற

பலவின்பால்முற்றுவிக்கரோக்

கொள்ளும். அரியவற்றை-செய்

தற்கு அருமையான

தொழில்களையும். இயற்கை -
கூடுதலால். அதனது -
இனத்திட்பத்தினது.

"உரைசெயற்கெளிதுமாகி
யரிதுமாமொழுக்கு" (கம்ப. ர.
கிட்கிந்தா, அநி. சுக) என
இந்தக்குறளையொட்டிக் கம்பர்
கூறியுள்ளார்.

சுசுநி. வீறெய்தி
மாண்டார் வினைத்திட்பம்
வேண்டற்க

ஈறெய்தி

யுள்ளப் படும்.

(இ - ள்.) வீறு எய்தி - (எண்ணத்தால்) சிறப்புஎய்தி, மான்டார்-(பிற லக்கணங்களாலும்) மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது, வினைத் திட்பம்—,— வேந்தன்கண் உறு எய்தி-வேந்தன்கண்ணே உறுதலை யெய்தலான், உள்ளப் படும் - (எல்லாராலும்) ன்குமதிக்கப்படும்; (எ-று.)

வேந்தன்கண் உறுதல்

- எடுத்தவினை அதனைன்
முற்றுப்பெற்றுச்)சல்வழும்
புகழும் அவன் கண்ணவாதல்.
'எய்தலான்' என்பது
நிரிந்துநின் ,து. உள்ளல் -
டதிப்பான் மறவாமை.

இதனைன், அதன்சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.) பிற
இலக்கணங்களானும்-சொற்செயல்களின்
அமைதிகளா ,ும். எனவே, மனம்
மொழி மெய் என்னும்

திரிகரணத்தாலும் சுத்தரான
ன்க. வேந்தன்கண்ணே உறுதலே
எய்தல் - அரசனிடத்திலே
கல்லதாய்ப் ிலித்தல். அதனுண் -
மனத்திட்பத்தால். அவன்
கண்ணே ஆதல் - அரசனிடத்தன
வாகுதல். மந்திரி முதலிய
அங்கங்களின் தொழில்களா
லாகுஞ் சொல்லும் புகழும்
அரசனுக்கே யுரியனவாய்
விளங்கும். காரணப்பொருள
தாகிய எய்தவென்னுஞ்

செயவெனெச்சம் எய்தியெனத்
திரிந்த தென்பார்
எய்தலான் என்பது
திரிந்துநின்றது' என்றார்;
இங்ஙனம் இலக்கணங்கூறு ;ல்,
பரிமேலழகர்வழக்கம்: "கன்றே
தரிணு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை"
என்ற நறளில், 'இகத்தலான்
என்பது இகந்து எனத்
திரிந்துநின்றது' என இலக் ;ண்ங்
குறித்தது காண்க. இங்கே
எச்சத்திரிபாகக் கொண்டது,

'எய்தி'என பந்த சொல்
இரண்டனுள் பிந்தியதை
யென்க. மதிப்பான் மறவாமை
- கௌரவுத்தியோடு
எப்பொழுதும் மறவாதிருத்தல்.
ஊறு - முதனிலை நிரிந்த
தொழிற்பெயர்.

(நி)

சுசுசு. எண்ணிய
வெண்ணியாங்கு கெய்துட
வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(இ - ள்.) எண்ணிய - (தாம் எய்த) எண்ணிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், எண்ணி(ய) ஆங்கு-அவ்வெண்ணியவாறே, எய்துப - எய்துவர்; எண்ணியார் - எண்ணியவர்,—திண்ணியர் ஆகப்பெறின்-(அவற்றிற்கு ஆயிரமாகிய வினைக்கண்) திண்மையுடையராகப்பெறின்;

(எ - று.)

எளிதின் எய்துப என்பார், 'எண்ணியாங்கு எய்துப'

என்றார். அவர் அவ்வாறல்லது
என்னுணமையின்
திண்ணியராகவே வினை
முடியும். அது முடிய
அவையாவையுங் கைகூடும்
என்பது கருத்து.

உஉ தீ

ருக்குறள்

இதனான், அஞ்தறையாச்
எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ஸ.) எய்த -

அடையும்படி. வாயில் - வழி, உபாயம். அவ்வாறு

அல்லது-மனக்கிட்பமுடையராகவன்றி; இனி அவ்வாறல்லது என்பதற்கு -

காரியம் எளிதில்

முடியும்படியாகவன்றி என்றும், தொடக்கத்தில் நினைத்த

படியல்லாமல் என்றும் பொருள் கூறுகின்றனர். அது முடிய - காரியம்

நிறைவேற. அவை யாவையும் - நினைத்த பொருள்களெல்லாம்.

அஃது

உடையார் -

வினைத்திட்பமுள்ளவர்.

எண்ணிய-பெயர்.

எண்ணியாங்கு -

எண்ணியவாங்கு என்பதன்

தொகுத்தல் விகாரம்.

எய்தப-பலர்பால்முற்று

எய்தன. உருவுகண்

டெள்ளாமை வேண்டு

மூருள்பெருந்தேர்க்

கச்சாணி யன்ன

ருடைத்து.

(இ - ள்.) உருள் - உருளாகின்ற, பெரு - பெரிய, தேர்க்கு—, அச்சு ஆணி அன்ஞர்-அச்சின்கண் ஆணிபோல வினைக்கண் நின்ணியாளை, உடைத்து—, (உலகம்); (அதனால்), உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்-(அவரை) வடிவின்சிறுமைநோக்கி இகழ்தலை ஒழிக; (எ-று.)

சிறுமை,

'எள்ளாமைவேண்டும்'

என்பதனாலும், உவமையாலும்,

பெற்

றும். அச்சு - உருள்கோத்த மரம்.

ஆணி-உருள்கழலாது அதன்

கடைக்

கண் செருகுமது. அது,

வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே

பெரியபாரத்தைக் கொண்டு

உய்க்குந் திட்ப முடைத்து:

அதுபோல, வடிவாற்

சிறியராயிருந்தே
பெரியவினைகளைக்
கொண்டுஉய்க்குந் திட்பமுடைய
அமைச்சரும் உளர்;
அவரை அத்திட்பம்நோக்கி
அறிந்துகொள்க என்பதாம்.

இதனால், அவரை அறியும்
ஆறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உருளாநின்ற -
உருள்கிற. சிறுமை - வடிவுஞ்
சிறியதாயி
ருத்தல். உருமை - அச்சாணி.

உருள் - சக்கரம். அதன்
கடைக்கண் -
அச்சின் கோடிகளில். கொண்டு
உய்க்கும் - நடத்திமுடிக்கிற.
அவரை -
வினைத்திட்பமுடையாரை. உருவு,
அச்சு, ஆணி என்பன - ரூபம்,
அக்ஷம்,
ஆணி: என்னும் வடசொற்களின்
திரிபுகள். உருள் தேர் -
வினைத்தொகை. "சில
கற்றூர்கண் ணுழுமளவாம் உருள்
பெருந்தேர்க், கச்சாணி

யன்னதோர் சொல்" என்பது
பழமொழி: "மடல்பெரிது",
"உடலின் சிறுமை" என்ற
பாடல்கள். இங்கு
நினைவுக்குவருகின்றன.

வீரசோழியவுரைகாரர் அலங்கார
ப்படலத்தில் இக்குறட்பாவை
உதாரணங்காட்டி 'இது
இழிந்தஉவமையின் உயர்ந்ததனைப்
புகழ்ந்தமையால்
இழிவுயர்வுபுகழ்ச்சியுவமையாயிற்று'
என்பர்.

கலங்காது கண்ட வினக்கட் டுளங்காது

(எ)

தூக்கங் கடிந்து செயல்.

(இ-ள்.) கலங்காது கண்ட - மனந்தெளிந்துசெய்வதாகத்துணிந்த, வினைக்கண் - வினையின்கண், துளங்காது - பின் அசைதலின்றி, தூக்கம் கடிந்து - நீட்டித்தலை யொழிந்து, செயல்-செய்க; (எ-று.)

கூஎ - ஆம்

அதிகாரம்—வினைத்திட்பம்

உஉ

கலங்கியவழி ஒழிவதாம்

செய்வது போல் தோன்று
மாகலின், தெளிந்து
பலகால்* ஆராய்ந்து
தாம்செய்வதாகத் தேர்ந்த
வினையை 'கலங்காதுகண்டவினை'
என்றார். தளர்ச்சியாமை -
திட்பமுடைமை.

(சு - ரை.) அசைதலின்றி
- சலித்தலில்லாமல்.
நீட்டித்தல்-காலதாமம்
தஞ்செய்தல். கலங்கிபழி -
மனங் கலங்கிவிட்டால்.
ஒழிவதும்-தவிரவேண்

டிய தொழிலும்.

செய்வதுபோல் -

செய்யத்தக்கதொழில்போல.

ஓர்ந்த -

நிச்சயித்த. கண்ட - அறிந்த

என்றபடி. தூக்கம் - தூங்கு

என்னும் பகுதி

யடியாப் பிறந்த தொழிற்பெயர்.

செயல் - முற்று.

(அ)

சுசுசு. துண்ட

முறவரினுஞ் செய்க

துணிவாற்றி

யின்பம் பயக்கும்

வினை.

(இ - ள்.) (முதற்கண்), துன்பம் உற வரின்உம் - (மெய்ம்முயற்சியால் தமக்குத்) துன்பம் மிகவருமாயினும், (அதுநோக்கித் தளராது). இன்பம் பயக் கும் வினை - (முடிவின்கண்) இன்பம்பயக்கும் வினையை, துணிவு ஆற்றி - செய்க - திட்பமுடையராய்ச் செய்க; (எ -

று.)

துணிவு-கலங்காமை;

அஃது உடையார்க்கல்லது
கணிகமாய முயற்சித் தன்பம்
நோக்காது நிலையுதலுடைய
பரிணமவின்பத்தை நோக்கிச்
செய்தல் கூடாமையின்,
'துணிவாற்றிச் செய்க' என்றார்.

இவையிரண்டொடாடாணும்,
அவர் வினைசெய்யுமாறு
கூறப்பட்டது.

(சு-ரை.)

முதற்கண்-முதலில்.

மெய்ம்முயற்சி-தேகபரிச்சிரமம்.
கணிக மாய - சிறிதுபொழுதே
உள்ளதான; கணிகம்-க்ஷணிகம்.
முயற்சித்துன்பம்-
முயற்சியிலுலாகுந் துன்பம்.
நிலையுதலுடைய - நிலைத்தலுள்ள.
பரிணமனின்
பம்-முடிவிலுளதாகுஞ் சுகம்.
செய்தல் கூடாமையின் -
(முயற்சித்துன்பங்
கரும்வினையைச்) செய்தல்
அருமையாயிருத்தலால்.
அவர்-திட்பமுடையார்.

உறுதிப்பொருளுணர்த்தும்
'உறு' என்னும்
உரிச்சொல்லடியாப் பிறந்த
செயவெனெச்சம். உம் -
இழிவுசிறப்பு, துணிவு ஆற்றி -
கலங்காமையைக் கொண்டு:
களாது என்றபடி.
(கூ)
கூஎ0. எனைத்திட்ப
மெய்தியக் கண்ணும்
வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா
துலகு.

(இ - ள்.) வினை திட்பம்-வினைத்திட்பத்தை, வேண்டாரை - (இது நமக்குச் சிறந்ததென்று) கொள்ளாத அமைச்சரை, எனை திட்பம்-ஒழிந்த திட்பங்களெல்லாம், எய்தியக்கண்ணும்-உடையராயவிடத்தும், வேண்டாது-நன்கு மதியார்: உலகு - உயர்ந்தோர்; (எ-று.)

மனத்தின்கண் திட்பமில்லாதார்க்குப் படை அரண் நட்பு முதலியவற்றின் திட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும் வினை முடியாதாம்;

ஆகவே, அவை யெல்லாங் கெடும் என்பதுபற்றி, 'உலகு வேண்டாது' என்றார்.

இதனால்,

வினைத்திட்பமில்லாதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

---

* பி-ம்: ஆராய்ந்தாலும் செய்வதாக லொத்த வினையை.

(கு - ஊர.)

அனைவியல்லாம் -
படைமுதலியன யாவும்.
எனை-எத்தனை

என்பதன் மருஉ:
எனையென்னும்
இடைச்சொல்லின் விகாரமுமாம்.
உம் -

உயர்வுசிறப்பு. உலகு
வேண்டாது -
சொல்லிலோக்கிய மூடிபு.

அதிகாரம்—வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது -

அத்திட்பமுடைய அமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந் திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு - ரை.)

வினைசெயல்வகை என்ற தொடரில், முன்னது-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையும், பின்னது-இருபெயரொட்டுப்

பண்புத்தொகையும்

ஆம். செயல் வகை -
செய்தலாகிய வகை யென
விரியும்: செய்தலினது
வகையென விரித்து,
ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை
யெனினும் அமையும்.

சூத்திரம். சூழ்ச்சி முடிவு
துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(இ - ள்.) சூழ்ச்சி
முடிவு-விசாரத்திற்கு

எல்லையாவது,—துணிவு எய்
தல் - (விசாரிக்கின்றான் இனி
இது தப்பா தென்னும்)
துணிவினைப் பெறு
தல்; அ துணிவு -
அங்ஙனந்துணிவுபெற்ற வினை,
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் -
(பின்) நீட்டிப்பின்கண்
தங்குமாயின் அது,
தீது-குற்றமுடைத்து; (எ-று.)

'சூழ்ச்சிமுடிவு
துணிவெய்தல்' எனவே,

துணிவெய்துமளவுஞ் சூழ
வேண்டு மென்பது பெற்றாம்.
பின்னர் 'துணிவு' - ஆகுபெயர்.
நீட்டிப்பு -
செய்யுங்காலத்துச்செய்யாமை. அஃது
உளவழி, காலக்கழிவாகலானும்
பகைவ
ரறிந்து அழித்தலானும்
முடியாமையின், அதனை 'தீது'
என்றார்.
(கு - ஊர.)
விசாரம்-ஆலோசனை.

விசாரிக்கின்றான் -
ஆலோசிக்கின்ற
வன். இது-இக்காரியம்.
நீட்டிப்பின்கண் -
காலதாமதத்தில்; செய்து முடிக்க
வேண்டிய காலத்திற்குள்
செய்துமுடிக்காமல் அலசியமாக.
பின்னர்த்
தணிவு - தணிவு என வந்த
சொல் இரண்டனுட் பிந்தியது.
தணிவு -
நிச்சயித்தல்; அது -

நிச்சயிக்கப்படுதலையுடைய

வினையை யுணர்த்தியதனால்

தொழிலாகுபெயராம். அஃது

உள்வழி - நீட்டிடப்பு

உள்ளபொழுது. முடி

யாணையின் - (துணிவினைப்

பெற்றவினையும்)

நிறைவேறுதலால். (க)

சூத்.உ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(இ - ள்.) தூங்கி செயல்

பால :-

நீட்டித்துச் செய்யும்பகுதியவாயவினை

ருள், தூங்குக - நீட்டிக்க ;
தூங்காது செம்யும் வினை -
நீட்டியாதுசெய்யும்
வினைகளுள், தூங்கற்க -
நீட்டியாதொழிக; (எ - று.)

இருவழியும்இறுதிக்கண் தொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினைகளும், வலியானும் காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின் அவை

வாயா என்பது கருத்து.

மேல் 'தூங்காமை' என்றார், ஈண்டு

அதனைப் பகுத்து
க்கூறினார்.

இவையிரண்டுபோட்டானும்,
பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்

திறம்
கூறப்பட்டது.

சூத்திரம் - ஆம்
அதிகாரம்—வினைசெயல்வகை
உரை

(கு - ஈ.)

பகுதியவாய-தன்மையையுடையவையான.
நீட்டியாது -
காலதாமதஞ்செய்யாமல்.
இருவழியும் -
இரண்டுவாக்கியங்களிலும்.

இறந்தக்கண்தொக்க
எழாவது-செயற்பால,
செய்யும்வினை என்ற
சொற்றொடர் களில்
மறைந்துநின்ற
எழாம்வேற்றுமையுருபு.
வலி-தான்செய்யக்கருதிய
தொழிலின் வலிமையும்,
அதனைச்செய்துமுடிக்கும் தனது
வலிமையும், அதன்
வீலக்கத்தொடங்கும் பகைவனது
வலிமையும். இருவர்க்கும் துணை
யாவோரது வலிமையும் என்னும்

நால்வகை வலிமைகள். காலம் -
சாமம் முதலிய உபாயங்களை
உபயோகித்தற்கு ஏற்ற சமயம்.
மாற்றிச்செய்யின் அவை வாயா -
தாமதித்துச் செய்யவேண்டிய
தொழிலை விரைந்து செய்தா லும்,
விரைந்து செய்யவேண்டிய
தொழிலைத் தாமதித்துச்
செய்தாலும் அவை பலிக்கமாட்டா.
மேல்-மூன்: ஙகூ-ஆம்
அதிகாரமாகிய இறைமாட்சி யில்
"தூங்காமை கல்வி
துணிவுடைமை யிம்மூன்று,

க்கு" என்ற குறளில். அக்கு, 'தூங்காமை' என்பதற்கு 'அக்காரியங்களில் விரைவுடைமை' எனப் பொருளுரைத்தமையும், 'இவற்றுள் கல்வி ஆறு தூங்கத்திற்கும் உரித்து, ஏனைய வினைக்கு உரிய' என விசேடவுரை குறித்தமையும் காண்க. பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறம் கூறப்படுதல் - வலி

பான் ஒப்பான் மெலியா னென
மூவகையோரும்
வினைசெய்யும்வகை சொல்
லப்படுதல். இவ்வதிகாரத்தில்
நான்காவது முதலிய
ஏழுகுறள்களில், இத் திறம்
சிறப்புவகையாற் கூறப்படுதல்
காண்க. தூங்கி, தூங்காது என்ற
வினை யெச்சங்கள், செய்தலைக்

கொள்ளும். செயற்பால-செய்தற்
றன்மையுடையன.

குளகம். ஓல்லும்வா
யெல்லாம் வினைநன்றே
யொல்லாக்காற்
செல்லுமம்வாய் நோக்கிச்
செயல்.

(இ - ள்.)
(வினைசெய்யுங்கால்), ஒல்லும்
வாய் எல்லாம் - இடனுமிடத்
தெல்லாம், வினை நன்று-போராற்
செய்தல் நன்று; ஒல்வாக்கால் -
அஃது இயலாவிடத்து,

செல்லும்வாய்நோக்கி-(ஏனை
மூன்று உபாயத்துள்ளும் அது)
முடிவதோர் உபாயம் நோக்கி,
செயல்-செய்க; (எ - று.)

இயலும் இடம்-பகையின்
தான் வலியழைய காலம்.
அக்காலத்துத் தண் டமே னன்று
என்றார், அஞ்சுவது அதற்கே
யாகலின். இயலா இடம்-ஒத்தகால
மும், மெலியகாலமும்.
அவ்விரண்டு காலத்தும்
சாமதானபேதங்களுள அது
முடியும் உபாயத்தாற் செய்க

என்றார், அவை ஒன்றற்கு
ஒன்று வேறுபாடு உடையவேனும்
உடம்படுத்தற்பயத்தால் தம்முள்
ஒக்கு மாகலின்.

இதனுள், வலியான்
ஒப்பான் மெலியான் என நிலை
மூவகைத்து என்பதூஉம்,
அவற்றுள் வலியது சிறப்பும்
கூறப்பட்டன.

(சூ - ரை.) இயலுமிடத்து -
சாத்தியப்படுமிடத்து. அஃது -
போராற் செய்தல். ஏனை மூன்று
உபாயம் - சாம தான பேத

மென்னும் மற்றை மூன்று
உபாயங்கள். அது-தொழில்.
பகையின்-பகைவனிலும்.
தண்டம்-நான் காம் உபாயம்.
அது முடியும்-தொழில்
நிறைவேறக்கூடிய.
உடம்படுத்தற் பயத்தால் -
சம்மதிக்கச்செய்யும்
பிரயோசனத்தால். நன்றே,
வ-ஈற்றணை;

திருக்குறள்

தேற்றமாகவாவது, வினையே
நன்று என மாறி இயைத்துப்
பிரிநிலையாக வாவது கொள்ளினும்
பொருந்தும். ஒல்லாக் கால் -
ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்
பெயரெச்சத்தொடர். ஒல்லுதல்
- இயலுதல். செல்லுமம்வாய்
என்றதில், வாய்-வழி.

செயல்-முற்று.

(கூ)

சூளாமணி. வினபகை

யென்றிரண்டி னெச்ச

வினையுங்காற்

றீயெச்சம் போலத் தொறும்.

(இ-ள்.) வினை - (செய்யத்தொடங்கிய)

வினையும், பகை - (கொலையத்

தொடங்கிய) பகையும், என்ற

- என்றுசொல்லப்பட்ட,

இரண்டின் - இரண்டனது,

எச்சம் - ஒழிவும்,—வினையும்

கால்-ஆராயுங்கால், தீ எச்சம்
போல - தீயினது ஒழிவு போல,
தெறும் - (பின்வளர்ந்து)
கெடுக்கும்; (எ - று.)

'இனி இக்குறை
என்செய்வது?' என்று
இகழ்ந்தொழியற்க; முடியச்
செய்க என்பதாம்.
பின்வளர்தலொப்புமைபற்றி,
பகையெச்சமும் உடன் கூறினர்.

இதனென், வலியான்

செய்யுந்திறம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கனைய - முழுவதும் அழிக்க. ஒழிவு-குறை, மிச்சம், சேடம். இனி-பெரும்பான்மை முடிந்தபின்பு. என் செய்வது-என்ன தீங்கு கரவல்லது ? ஒழியற்க - விட்டிடாதிருக்கக்கடவன். வலியான் செய்யும் திறம், பகையை வேரோடு அழித்தல்வேண்டு மென்பது.

என்றிரண்டு - என்ற இரண்டு
என்பதன் தொகுத்தல். இனி,
என்று என்பதை எண்ணிடைச்
சொல்லாகக் கொண்டு,
வினையென்று, பகையென்று என
இரண்டிடத்தும் எடுத்துக்கூட்டி,
அவ்வெண்ணிடைச்சொல்
இரண்டு என்னுந் தொகை
பெற்ற தனைக் கொள்ளுதலு
மொன்று; [நன் - இடை - க0.]
எச்சம் - எஞ்சு சுதலுடையது;
எஞ்சுதல்-மிச்சப்படுதல்,

சேடித்தல். வினையொழிவாவது -
செய்யவேண்டிய தொழிலின்
டிச்சம். பகையொழிவாவது -
பகைவர்பலரை யழித்துச் சிலரை
விட்டிருத்தல். 'பகை,
செய்தொழில், கடன், தீ, நோய்
இவற்றின் சேடித்தை
அலட்சியஞ்செய்தலாகாது;
செய்யின், அவை வளர்ந்து
அழிவு செய்யும்' என்பது,
நூல்துணிபு. உவமையணி.
(சு)

பொருள் கருவி
காலம் வினையிடனெ
ணைடந்து
மிருடீர
வெண்ணிச் செயல்.

(இ - ள்.)
(வினைசெய்யுமிடத்து),—பொருள்
- பொருளும், கருவி - கருவியும்,
காலம் - காலமும், வினை -
வினையும், இடனெனு-இடனும்,
ஐந்து உம்-(ஆகிய)
இவ்வைந்தினையும், இருள் தீர

எண்ணி-மயக்கம் அற எண்ணி, செயல்-செய்க; (எ - று.)

எண்ணெடு, பிறவழியும் கூட்டப்பட்டது. பொருள் - அழியும் பொருளும், ஆகும் பொருளும். கருவி-தன்காணையும், மாற்றுர்காணையும். காலம் - தனக்கு ஆங்காலமும், அவர்க்கு ஆங்காலமும். வினை-தான் வல்ல வினையும், அவர் வல்ல வினையும். இடம்-தான் வெல்லும் இடமும், அவர் வெல்லும் கூறு - ஆம்

அதிகாரம்— வினைசெயல்வகை

இடமும். இவற்றைத் தான்
வென்றியெய்துந் திறத்திற்
பிழையாமல் எண் ணிச்செய்க
என்பதாம்.

(கு - ரை.) பொருளொடு,
கருவியொடு, காலத்தொடு,
வினையொடு, இடனெடு என,
ஓரிடத்தில் நின்ற 'ஒடு'
என்னும் எண்ணிடைச்சொல்லை
எடுத்து எல்லாவற்றிற்கும்
கூட்டுக; "என்றும் எனவும்
ஒடுவும் ஒரோவழி, நின்றும்

பிரிந்தென்ன பொருள்தொறு
நேரும்" என்றார், நன்னூலார்.
'இதில் ஒன்என்பது ஒருசொல்
நின்றே தனித்தனி உதவுதல்
காண்க; முதனிலைத் தீவகம்,
இடைநிலைத்தீவகம்,
கடைநிலைத்தீவகம்
முதலாயினவும் அது' என்பது,
இலக்கணக்கொத்து உரை. இது,
'ஐந்து'என்னும் தொகை
பெற்றது. உம்மை -
இனைத்தென்றறிபொருளில்வந்த

மூற்றும்மை. வென்றி எய்தும் நிறத்தில் - வெற்றி பெறும் வகையில். பிழையாமல் - தவறுமல். இருள்-விபரீதஞானம்; ஒன்றை மற்றொன்றாக மாறுபட அறிதல்: இது, திரிபுணர்வு எனப்படும்.

(ஈ)

சூளசூ. மூடிவு

மிடையூறு மூற்றியாங்

கெய்தும்

படுபயனும் பார்த்துச்

செயல்.

(இ - ள்.) முடிவு உம் - (வினைசெய்யுங்கால்) அது முடிதற்கு உளதாம் முயற்சியும், இடையூறு உம் - (அதற்கு வரும்) இடையூறும், முற்றியாங்கு எய்தும் - (அது நீங்கி) முடிந்தால் (தான்) எய்தும், படு பயன் உம் - பெரும் பயனும், பார்த்து - சீர்தூக்கி, செயல் - செய்க; (எ-று.)

முடிவு - ஆகுபெயர்.

முயற்சி இடையூறுகளது அளவின்

பயனது அளவு பெரிதாயிற் செய்க
என்பதாம்.

(கு-ரை.)

சீர்தூக்கி-ஒத்துப்பார்த்து
ஆராய்ந்து உள்ளவாறு
உணர்ந்து. முடிவு -
முடிதற்குக்காரணமான
முயற்சியைக்
குறித்ததனால், காரியவாகு பெயர்.
முயற்சி பிடையூறுகளது
அளவின்- முயற்சியின்
அளவினும், இடை யூற்றின்

அளவினும்.

செய்க-(அத்திதாழ்லெச்) செய்க.

மூற்றியபாங்கு-மூற்றிய வாங்கு

என்பதன் விகாரமாகக்கொண்டு,

முடிந்த அப்பொழுதில் என்க.

(சு)

சுளெ. செய்வினை

செய்வான் செயன்முறை

யாவ்வினை

யுள்ளறிவா னுள்ளங்

கொளல்.

(இ - ள்.) செய்வினை

செய்வான் - (அவ்வாற்றால்)
செய்யப்படும்வினை யைத்
தொடங்கினான், செயல் முறை
- செய்யும்
முறைமையாவது,—அவினை உள்
அறிவான் உள்ளம் கொளல் -
அதன்று
உளப்பாட்டினையறிவான்
கருத்தினை (த் தான்) அறிதல்;
(எ-று.)

'அவ்வாறு'
என்றது-பொருள் முதலிய

எண்ணெய்யும், முடிவு முதலிய
தாக்கலையும்.

உள்ளறிவான்-முன்செய்துபோக்கவன்.

அவன்கருத்து-அவன்
செய்துபோந்த உபாயம். அதனை
அறியவே, காணும் அதனைற்
செய்து பயன் எய்தும் என்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும்,
ஒப்பான் செய்யுந் திறம்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அவ்வாற்றால் - அவ்வகையால். அதனது உளப்பாட்டினை அறிவான் கருத்து - அவ்வினையின் உண்மைநிலையை முன்பு அறிந்து கடத்

தியவனது கொள்கை. உளப்பாடு - மர்மம். எண்ணல் - சுளகுஆம் குறளிற் கூறியது. தூக்கல் - சீர்தூக்கல். முடிவு முதலிய தூக்கல் - சுளகுஆம் குறளிற் கூறியது. அதனால் - அவ்வுபாயத்தால். உள்ளம் - மனம்: அதன் கருத் துக்கு, ஆகுபெயர்: இனி, உள்ளம் என்பது - உள் என்னும் வினைப்பகுதியி னடியாப்பிறந்த

தொழிற்பெய ராயின், எண்ணம் எனப்பொருள்படும். (எ)

சூத்திரம் 4. வினையான் வினையாக்கிக் கோடல்

னனைகவுள் யானையால் யானையாத் தற்று.

(இ - ள்.) வினையான் - (செய்கின்ற) வினையாலே, வினை - (அன்னது பிறிதும் ஓர்) வினையை, ஆக்கிக்கோடல் - மூடித்துக்கொள்க;

(அது).—நனை கவுள் யானையால் -
(மதத்தால்)நனைந்த
கபோலத்தினையுடைய
யானையாலே; யாண்ண - (அன்னது
பிறிதும் ஓர்) யானையை,
யாத்தற்று - பிணித்ததனை ஒக்கும்; (எ - று.)

பிணித்தற்கு அருமை
தோன்ற, 'நனைகவுள்' என்பது
பின்னும் கூட்டப் பட்டது.
தொடங்கியவினையாலே பிறிதும்

ஓர்வினையை முடித்தற்கு உபாய
மாமாறு எண்ணிச் செய்க;
செய்யவே, அம்முறையான்
எல்லாவினையும் எளி தின்
முடியும் என்பதாம்.

(கு - ரை.) அன்னது
பிறிதும் ஓர்
வினையை-அப்படிப்பட்ட
வேறொரு தொழிலை. கபோலம் -
கன்னம். பிணித்தது - கட்டியது.
பின்னும் - யானை
யெனவந்தகால் இரண்டனுட்

பிந்தியதனுடனும், அதனோடும் 'நனைகவுள்' என்பது கூட்டப்பட்டனை, 'அன்னது பிறிதுமோர் யானையை' என்ற உரை யால் அறிக. நனைகவுள் - வினைத்தொகை. யாத்தற்று - யாத்ததற்று என்ப தன் விகாரம்: யாத்தலற்று என்பதன் திரிபாகக் கொள்ளினுமாம். (அ)

சுருக்கு. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்தீத யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

(இ - ள்.)
(வினைசெய்வானல்),
நட்டார்க்கு-(தன்) நட்டார்க்கு,
நல்ல- இனியவற்றை, செயவின் -
செய்தனினும், விரைந்தது -
விரைந்து செய்யப் படும்:
ஒட்டாரை
ஒட்டிக்கொளல்-(தன்பகைவரோடு)
ஒட்டாரை(த் தனக்கு)
நட்பாக்கிக்கோடல்; (எ - று.)
அவ்வினைவாய்த்தற்பயத்தவாய
இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத்

தன்

மெலிவு புலனுவதன்முன்னே செய்க என்பார், 'விரைத்தது' என்றார். விரைந்துசெய்யப்படுவது என்றவாறு. வினைசெய்யுந் திற மாகலின், பகை

வரோடொட்டாராயிற்று.

லெனினும் அமையும்.

தன்னொட்டார்

பிறருட்கூடாமல்

மாற்றிவைத்த

(கு - ரை.) கட்டார்க்கு - சினைகிதர்க்கு. ஒட்டார் - சேராதவர். அவ் வினை வாய்த்தல் பயத்தல் - செய்யுந்தொழில் பலித்தலாகிய பயனைத் தரு வனவான. இவ்விரண்டும் - கட்டார்க்கு நல்லசெயலும், ஒட்டாரை ஒட்டிக்

சூக - ஆம் அதிகாரம்—தூது

உரை

கொளலும்.

புலனெறு-வெளியாவது,

தெரிவது. 'ஒட்டாரை'

என்பதற்குப்

பகைவரோ டொட்டாரை

யென்று உரைத்தகன்

காரணக்கைதத் தெரிவிக்க

வந்தது, 'வினைசெய்யுந் திற

மாகலின்'என்பது.

வினைசெய்யுந் திறமாகலின்-

இவ்வதிகாரம் பகைவரோடு

போர் முதலிய தொழில் செய்யும்

வனையக்

கூறுவ தாதலால். பிறருள்

கூடாமல்-பகைவருடன் சேராமல்,

மாற்றினைவத்

தல்-பேதமென்னும் உபாயம்.

"நட்டார்க்கு

நல்வினையினிதத்துணையும்,

ஓட்டாரை யொட்டிக்

கொளலதனின்

மூன்னினிதே" என்றது, இங்குக்காண

த்தக்கது.

(கூ)

கஅ0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

(இ - ள்.) உறை சிறியார் - ஆரம்இடஞ்
சிறியாராய அமைச்சர்,—(தம்
மின் வலியார் எதிர்ந்தவழி),
உள் நடுங்கல் அஞ்சி-(தம் பகுதி)
நடுங்கலை
அஞ்சி,—குறை பெறின் -
(அந்நிலைக்கு) வேண்டுவதாய சந்து
கூடுமாயின்,
பெரியார் பணிந்து
கொள்வர்-அவரைத் தாழ்ந்து

(அதனை) ஏற்றுக்கொள்வர்.

இடம் - நாடும், அரணும். அவற்றது சிறுமை, ஆள்வார்மேல் ஏற்றப் பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதல் அரி தாகலின்,

'பெறின்' என்றார். அடியிலே மெலியராயினர் தம்பகுதியும் அஞ்சி நீங்கின் முதலொடும் கெடுவ ராகலின், அதுவாராமல் சிறிதுகொடுத்தும் சந்தினை யேற்றுக்கொள்க என்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத் தன்மை யின், 'கொள்வர்' என

உலகியலாற் கூறினர்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,

மெலியான் செய்யுந் திறம்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகுதி -

சேனைமுதலிய அங்கங்கள்.

நடுங்கல்-மிக அஞ்சு

தல்; அச்சத்தால் மனமும்

உடம்பும் நடுங்கும். நடுங்கலே

யஞ்சி - அந்தஅங்

கம் நடுங்குதற்குத் தான் பயந்து.

அஃதிலை - அப்பொழுதைநிலைமை.

வேண்

டுவது - அவசியமானது.

சந்து-ஸந்தி, சமாதானம்.

கூடுமாயின் - நேர்வு

தாளல். அவரை-வலியராய

பகைவரை. அதனை - சந்தியை.

'உறைசிறி

யார்' என்பது -

உபசாரவழக்கு. அடியிலே -

தொடக்கத்திலே. அது

வாராமல்-அக்கேடு வராதபடி.

சிறிது கொடுத்தல் -

கானமென்னும் உபா

யம். உலகியல் - உலகத்தாரது

தன்மை. "அச்சக்கிளவிக் கைந்து

மிரண்

டும், எச்சமிலவே

பொருள்வயினான" என்ற

தொல்காப்பியவிதிபற்றி, 'நடுங்க

லஞ்சி' என்றாற்போல

வருவதை-நடுங்கலை அஞ்சி,

நடுங்கலினின்று அஞ்சி

என இரண்டுவகையாகவும்

விரிக்கலாம்; நடுங்கலினின்று

அஞ்சி என
ஐந்தாம் வேற்றுமையாக
விரித்தல், வடநூல்வழக்கு:
நடுங்கற்கு அஞ்சி என
நான்காம் வேற்றுமையாக
விரித்தல், உலகவழக்காம்.
(கo)

சுகு - ஆம்

அதிகாரம்—தாது.

அஃதாவது-சந்திவிக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேர்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் மேல் 'வினைசெயல்வகை' என்றமையின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான்வகுத்துக்கூறுவான், கூறியது

கூறுவான் எனத்தது இருவகைப்படும். அவருள், மூன்றேன் அமைச்சனேடு ஒப்பானுகலானும், பின்றேன் அவனின் காற்கூறு குணம்குறைந்தோனுகலானும், இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

(கு - ரை.) சந்தி விக்கிரகங்கள் கஉங-ஆங் குறளிற் காண்க. சந்தி - பொருத்துதல். விக்கிரகம் - பிரித்தல். மேல் - முந்தின அதிகாரத்தின்

ஒன்பதான் குறளில்.

தான்வகுத்துக்கூறுவான் -
சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ற படி
தானே தன் அறிவால்
ஒழுங்குபடக் காரியங்களை
எடுத்துச்சொல்லவல் லவன்.

கூறியது கூறுவான் -

சொல்லிக்கொடுத்ததைக்
கொண்டுபோய்ச் சொல்பவன்.

சுஅக. அன்புடைமை
யான்ற குடிப்பிறத்தல்
வேந்தவாம்

பண்புடைமை
தாதுரைப்பான் பண்பு.

(இ - ள்.) அன்பு
உடைமை -
(தன்சுற்றத்தார்மாட்டு)
அன்புடையனாதலும், ஆன்ற குடி
பிறத்தல்

- (அமைச்சுப்பூணற்கு) அமைந்த குடியின்கண் பிறத்தலும், வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை - அரசர்சாதிவிரும்பும் பண்பு டையனாதலும், தூதுஉரைப்பான் பண்பு -

தூதுவார்த்தைசொல்லுவாலுக்கு இலக்கணம்; (எ - று.)

மூன்னைய இரண்டனுலும், மூறையே,

சுற்றத்தார்க்குத்தீங்குவாராமல் தான் பேணி யொழுகலும்

கண்முன்னோர்
நூதியல்கேட்டுஅறிதலும் பெற்
றும்.

வேந்தவாம்பண்புடைமை, முன்னர்
மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கண்
பெறப்படும்; அதனால்,
வேற்றரசரும் அவன்வயத்தராதல்
பெறுதும்.

(சூ - ரை.)

'அன்பாவது-வாழ்க்கைத்துணையும்
புதல்வரும் முதலிய
தொடர்புடையார்கட்

காதலுடையதுதல்' என
உரைத்துப்போந்தார், கீழ்
அன்புடைமையென்ற அ
திகாரத்திற் பரிமேலழகர்;
'அன்பாவது-மனைவியர் கண் ணும்
தாய் தந்தை புதல்வர் முதலிய
சுற்றத்தின்கண் ணும் மனமகிழ்ச்சி
நிகழ்த்திப் பிணிப்பித்துநிற்கும்
நேயம்' என
நச்சினார்க்கினியரும், 'அன்பெனப்
பட்டது-தான்வேண்டப்பட்டபொருளின்கண்
தோன்றும் உள்ளநிகழ்ச்சி' என
நக்கீரரும், 'அன்பாவது-தன் னற்

புரக்கப்படுவார்மேலுள்ளதாகிய

காதல்'எனப்

புறநானூற்றுஉரையாசிரியரும்

உரைத்தல் உணர்க.

மாட்டு-இடத்து; ஏழாம்

வேற்றுமையுருபு.

அமைச்சுப்பூணற்கு-மந்திரியாயிருக்குந்தன்மையை

ஏற் றுக்கொள்ளுதற்கு.

பண்பு-நற்குணம். மூன்னிய

இரண்டு-அன்புடைமை யும்,

சிறந்தகுடிப்பிறப்பும். பேணி

ஒழுகல்-பாதுகாத்துநடத்தல்.

தன்முன் னோர் நூதியல் கேட்டு
அறிதல்-தான் பிறந்தகுலத்தில்
தனது காதைதூதா ஆத
மூதலிய முன்னேயோர்
நூதராயொழுகிய தன்மையைக்
கேள்வி யுற்று உணர்தல்.
முன்னர் - அடுத்ததாகிய;
இங்கே, முன் - இடமுன்.
அதனால் -
வேந்தவாம்பண்புடைமையால்.
மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல் - எ
- ஆம் அதிகாரம்.

அவன்வயத்தர் ஆதல் பெறு
தும்-அவனுக்குவசப்பட்டவராதலைப்
பெறுவோம். வேந்து-இங்கே,
சாதிப் பெயராய் நின்றது,
அவாம்-அவாவும்
என்னுஞ்செய்யுமெனெச்சத்தின்
கூகூ - ஆம் அதிகாரம்—தூது
உகூக

விகாரம்.

'பண்பாவது-பெருமைசான்றகுணமைகளில்
தாம் வழுவாது நின்றே
எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து

ஒத்து ஒழுகுதல்;
"பண்பெனப்படுவது பாடறிந்
தொழுகல்" என்றூர் பிறரும்'
என உரைப்பர்,
மேல்பண்புடைமையென்ற
அதிகாரத்தில்.
அவ்வதிகாரத்தில் "
அன்புடைமை யான்ற குடிப்
பிறத்தலிவ்விரண்டும்,
பண்புடைமையென்னும் வழக்கு"
என்ற குறட்பா வையும் இங்கே
யறிக. தன்சுற்றத்தாரிடத்திலே
அன்பில்லாதவனுக்குப் பிறர்மேல்

அன்பு உண்டாவது
பெரும்பாலும் இயல்பன்
றுதலின், அன்பு ஷடமை
ஓரிலக்கணமாயிற்று;
இத்தன்மையை, மேல்
"அருளென்னு மன்பீன் குழவி"
என்னுமிடத்து,
'தொடர்புபற்றுதே
வருத்தமுற்றூர்மேற் செல்வதாய
அருள், தொடர்புபற்றிச்
செல்லும் அன்புமுதிர்ந்தழி
வாதா வது' என
உரைப்பதுகொண்டு உணர்க.

ஏற்றகுடியிற் பிறந்தவர்
அதற்குத் தக்க
நற்குணநற்செய்கைகளே
யுடையராதல் இயற்கை
யாகலின், குடிப் பிறப்பு
இலக்கணமாம். இப்பாட்டில்,
பெயர்ச்செவ்வெண் தொகை
பெறுது வந்தது. அடுத்த
அதிகாரத்துக்குஇங்குத்
தோற்றுவாயமைந்தமைகாண்க.(க)

சுஅஉ. அன்பறி
வாராய்ந்த சொல்வண்மை

தாதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத
மூன்று.

(இ - ள்.) அன்பு-(தம்
அரசன்மாட்டு) அன்புடைமையும்,
அறிவு-(அவனுக்கு ஆவன
அறியும்) அறிவுடைமையும்,
ஆராய்ந்த சொல் வன்மை-(அவ
ற்றை வேற்றரசரிடைச்
சொல்லுங்கால்) ஆராய்ந்துசொல்லுதல்
வன்மையும், (என), தூது
உரைப்பார்க்கு இன்றி அமையாத

மூன்று-துது உரைக்க உரியார்க்கு
இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்
று; (எ - று.)

ஆராய்தல்-அவற்றிற்குடம்படுஞ்
சொற்களைத்தெரிதல்.
'இன்றியமை யாத மூன்று'
எனவே, அமைச்சர்க்குச்
சொல்லிய பிறகுணங்களும்
வேண்டு மென்பது பெற்றும்.

இவைஇரண்டுபாட்டானும்,
இருவகையார்க்கும்
பொதுவிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

மூன்றினகுறளில் அன்பென
வந்ததனோடு, இக்குறளிலும்
அன்பு என்றது, கூறியதுகூற
லென்னும்
குற்றமாகாமைப்பொருட்டு, அங்கு
'தன் சுற்றத்தார்மாட்டு
அன்புடையனுதல்' என்றும்,
இங்கு 'தம் அரசன் மாட்டு
அன்புடைமை' என்றும் வேறுபட
உரைத்தார். ஆவன-அனுகூலமாகு
மவற்றை. அவற்றிற்கு உடம்படும்

சொற்கள் - அன்பு அறிவுடைமை
என்ற அவற்றிற்குரிய சொற்கள்; காம்சொல்லும்
விஷயங்களுக்குக் கேட்பவர்
உடன்படும்படியான
சொற்களுமாம். அமைச்சர்க்குச்
சொல்லிய பிறகுணங்கள் - கீழ்
ஐந்து அதிகாரங்களிற்
கூறப்பட்டவை. இருவகையார் -
தான் வகுத்துக்கூறுவானும்,
கூறியதுகூறுவானும்.

(உ)

சு அங. நூலாரு

ணூல்வல்ல ணுகுதல்

வேலாருள்

வென்றி

வினையுணைரப்பான் பண்பு.

30

உங.ச

திருக்குறள்

(இ - ள்.) வேலாருள் - வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று, வெ
ன்றி வினை - (தன் அரசனுக்கு) வென்றிதரும்வினையை, உரைப்பான்-சொல்
லுவானுக்கு, பண்பு-இலக்கணமாவது,—நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல்-
நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடை(த் தான்)* அந்நூலை(க் கற்று)வல்லவனாதல்.

கோறன்மாலையென்பது தோன்ற 'வேலார்' என்றும், தாது வினை இர

ண்டும் அடக்க

'வென்றிவினை' என்றும்

கூறினர். வல்லுதல் -
உணர்வுமாத் திரம் உடையராய
அவர்முன் வருக்கும் ஆற்ற
லுடைய ஞதல்.

(கு - ரை.) கோறல்
மாலையர் - கொல்லும் இயல்பை
யுடையவர். "கை யில்
ஆயுதமுடையவனே
கம்பலாகாது" என்ற
நீதிநூற்கொள்கையின்படி
கையில்
வேற்படையையுடையான

அரசர்முன் சென்று
தன்காரியத்தைப் பற்றிப்
பேசுவது அரி தென்பது
தோன்ற 'வேலார்' என்னுஞ்
சொல்லால் இங்கு அரசனைக்
குறித்தா ரென்பது தாற்பரியம்.
தூது வினை இரண்டு சந் தியும்,
விக்கிரகமும்: இங்கே,
தான்வகுத்துக் கூறுதலும்,
கூறியது கூறுதலும் அன்று:
எனெனில்?—இதுமுதலிய
ஐந்துபாட வ்கள்

கான்வகுத்துக்கூறுவா னது
இலக்கணமாதலின்; இதனை,
இவ்வதிகாரத்தின்
எழாங்குறளின் உரை யிற்
காண்க. தொல்காப்பியத்தில்
"பெரும்பகைதாங்கும்
வேலினானும்" என்ற விடத்து,
'காத்தல்தொழிலன்றி
அழித்தல்தொழில்பூண்ட மூக்கட்
கடவுட்குச் சூலவேல் படை
யாதலானும், முருகற்கு வேல்
படை யாத லானும், சான்றோர்
வேற்படையே சிறப்பப்

பெரும்பான்மை கூறலாஞும்,
வேலைக் கூறி,
ஏனைப்படைகளெல்லாம்,
'மொழிந்தபொருளோடொன்றவ்
வயின் மொழியாதகனையும்
மூட்டின்று முடித்தல்' என்னும்
உத்தியாற் பெற வைத்தார்' என
உரைத்த விஷயம், இங்கே
பிறபடைக்கலங்களாற் கூறாது
'வேலார்' என்றதற்குக்
காரணமாகவறியத்தக்கது.
நூலாருள், வேலாருள், உள் -
ளழுனுருபு; [நன் - பெயர் - சூத்.]

வெல்வது வேல் எனக்

கருத்தாப்

பொருள்விகுதி புணர்த்துகெட்டுப்

பகுதி முதல்நீண்ட பெயர்.

வெண்றி - தொழிற்பெயர்;

வெல்-பகுதி: இதனைப்

பண்புப்பெயராகக்கொள்ள

லாகாது; வினைப்பகுதியடியாகப்

பிறந்ததனால்.

(கூ)

கூ அ.

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

(இ - ள்.) அறிவு - (இயற்கையாகிய) அறிவும், உரு-கண்டார்விரும்புந் தோற்றப்பொலிவும், ஆராய்ந்த கல்வி - (பலதோடும் பலகாலும்) ஆராயப் பட்ட கல்வியும், (என), இ மூன்றன் - (நன்குமதித்தற்கு எதுவாய) இம் மூன்றனது, செறிவு-கூட்டத்தை, உடையான்—, வினைக்கு செல்க - (வேற் றுவேந்தரிடைத் தூது) வினைக்குச் செல்க; (எ - று.)

இம்மூன்றும் ஒருவன்பால் கூடுதல் அரி தாகலின், 'செறிவுடையான்' என்றார். இவற்றுன் நன்குமதிப்புடைய ஞகவே, வினை இனிதுமுடியும்

எனபது கருதது.

---

* பி - ம் : அத்தூலே வல்லுதல்.

சுக * ஆம் அதிகாரம்—தூது

உகுரு

(கு - ரை.) தோற்றப் பொலிவு-வடிவத்தின் விளக்கம். கூட்டம் - சார்க்கை. பெயர்ச்செவ்வெண் தொகை பெற்றது.

(சு)

சுஅரு. தொகச்சொல்லித்

தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
ன்றி பயப்பதாந்
தாது.

(இ - ள்.) தொக
சொல்லி-(வேற்றரசர்க்குப்
பலகாரியங்களைச் சொல்
ஞ்வழிக் காரணவகையால்)
தொகுத்துச்சொல்லியும், தூவாத
நீக்கி நக
)சொல்லி-(இன்னதகாரியங்களைச்
சொல்லுஞ்வழி)
வெய்யசொற்களை நீக்கி
)னிய சொற்களான் மனமகிழ்

சொல்லியும், நன்றி
பயப்பது-(கன் அரசு
ரக்கு) நன்மையைப்
பயப்பவனே, தூது
ஆம்-தூதனுவான்; (எ - று.)
பலசாரியக்கட்குஉடம்படாதார்,
பரம்பரையான்
அவற்றிற்குக்காரண
ாயதொண்ணூறச் சொல்ல,
அதனால் அவை விளையுமாறு
உய்த்துணர அருளை
ாணும் சுருக்கத்தாணும்
உடம்படுவர்:

இன்னாதவற்றிற்குஉடம்படாதார்;
தம்
மனம்மகிழச் சொல்ல,
அவ்வின்னாமை காணாது
உடம்படுவர்: ஆகலின், அவ்
விருவாற்றானும் தன்காரியம்
சவறாமல் முடிக்கவல்லா
னென்பதாம். என்
னும்மைகள், விகாரத்தால்
தொக்கன.

(கு - ரை.)

இன்னாத-இன்பந்தருவதாகாத;
துன்பந்தருகிற. வெய்ய

சொற்கள்-கொடுஞ்சொற்கள்.

பரம்பரையான் - நோகாகவன்றி:
ஒன்றைப் பற்றி மற்றொன்று
அதனைப்பற்றி வேறொன்று
என்ற இவ்வாற்றால். அவற்
றிற்குக்
காரணமாயது-அப்பலகாரியங்களும்
மூடற்கு ஏதுவானது. அதனால்
அவைவிளையும்ஆறு உய்த்து
உணர அருமையானும் -
ஒருகாரணத்தாற்
பலகாரியங்களுண்டாகுந்தன்மை
ஆலோசித்தறிய அரியதா

யிருத்தலாலும் சுருக்கத்தாலும் -
சொன்னகாரியம் ஒன்றேயாய்ச்
சுருங்கியிருத்தலாலும் உடம்படுவர்
- அதற்கு ஒப்புக்கொள்வர்.
காணுதல் - அறியாமல். இருவாற
லாலும்-(தொகச்சொல்லுதல்
நகச்சொல்லுதல் என்ற)
இரண்டுவகையாலும்
'சொல்லி'என்ற சொல்
இரண்டன் இறுதியிலும்
எண்ணுப்பெயர்கள் தொகுத
தல்விகாரப்பட்டன.
தூவாக-சுத்தமல்லாதவை;

தூய்மையென்னும் பண்பி
னடியாப்பிறந்த எதிர்மறைப்
பலவின்பால்
வினையாலணையும்பெ யர். தூது-
தூதனென்ற வடசொல்லின்
விகாரம்; உயர்திணைப்பொருளில்
வந்த ஆண்பாற் சொல் என்றலு
மாண்டு.

(நு)

சுருக்கம். கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது.

(இ - ள்.)

கற்று-(நீதிநூல்களைக்) கற்று,

செல சொல்லி - (தான்சென்ற
கருமத்தைப் பகைவேந்தர்)
மனங்கொளச் சொல்லி, கண்
அஞ்சான்-(அவர்
செயிர்த்துநோக்கின்) அந்நோக்கிற்கு
அஞ்சாது, காலத்தால் தக்கது
அறிவது- காலத்தோடுபொருந்த
அதுமுடிக்கத்தக்க உபாயம்
அறிவானே, தூது ஆம் -
தூதளுவான்; (எ - து.)

அவ்வுபாயம்
அறிதற்பொருட்டு

நீதிநூற்கல்வியும்,

அகலுணன்றிப் பிறி தொன்றுன்

முடியுங் காலம் வரின்

அவ்வாறுமுடிக்கவேண்டுதலின்

காலத் தால் தக்கது அறிதலும்

இலக்கண மாயின.

உங்கு

திருக்குறள்

(கு - ரை.) சென்ற கருமத்தை - (நிறைவேற்றுமாறு உத்தேசித்துப் போனகாரியத்தை. செயிர்த்து நோக்கின் - கோபித்துப்பார்த்தால். அத

லன் அன்றிப் பிறிது ஒன்றால் - நீதிநூலிற் கூறிய அவ்வுபாயத்தா லன்றி வேறோர் உபாயத்தால். காலத்தால் தக்கது - காலத்துக்குஏற்ற உபாயம். கண் அஞ்சான் - நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை. அஞ்சான்-மூற்றெச்சம்.

'காலத்தான்' என்பதில், ஆறுருபு - உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது. தக்கது - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர். கீழ் 'ஒற்றூடல்' என்ற அதிகாரத்தில்

"கடாஅ அவுருவொடு
கண்ணஞ்சாது" எனச்
செயிர்த்துநோக்கிய பிறர்கண்
ணிற்கு அஞ்சாது நிற்குந் தன்மை
ஒற்றர்க்கும் இலக்கணமாக
உரைக்கப்பட்
டமை காண்க. "
பகைப்புலனறிகியுய்த்தார்பகர்ந்ததுபகர்ந்து"
என்றார்

கம்பராமாயணத்திலும்.

சுஅள. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை.

(இ - ள்.) கடன் அறிந்து - (வேற்றரசரிடத்துத் தான்செய்யும்)முறை மையறிந்து, காலம் கருதி-(அவர்)செவ்வி பார்த்து, இடன் அறிந்து-(சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கு ஏற்ற) இடம் அறிந்து, எண்ணி-(சொல்லும் ஆற்றை முன்னே) விசாரித்து,

உரைப்பான்-(அவ்வாறு)
சொல்லுவான், தலை -
(தாதான்) மிக்கான்; (எ - று.)

செய்யும்முறைமையாவது-அவர்நிலையும்,
தன்அரசன்நிலையும், தன்நிலை
யுந் தூக்கி அவற்றிற்கு ஏற்பக்
காணும் முறைமையும், சொல்லும்
முறைமை
யும் முதலாயின.
செவ்வி-தன்சொல்லை
ஏற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி;
அது காலவயத்த தாகலின்,

'காலம்' என்றார்.

இடம்-தனக்குத்துணையா

வார் உடலுயு இடம்.

எண்ணுதல்-தான் அது

சொல்லும் ஆறும், அதற்கு

அவர் சொல்லும் உத்தாரமும்,

அதற்குப்பின் தான்

சொல்லுவனவும் ஆக இவ்

வாற்றான் மேன்மேல் தானே

கற்பித்தல். வடநூலார்

இவ்விருவகையாரு

டன் ஓலிகொடுத்து

நிற்பாரையுங் கூட்டித் தாதரைத்

தலை இடை கடை

என்று வகுத்துக் கூறினராகலின், அவர்மதமும் தோன்ற 'தலை' என்றார். அது என்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது.

இவை யைந்துபாட்டானும், தான் வகுத்துக்கூறுவானது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(சு - ரை.) செவ்வி-தன்மை, சந்தர்ப்பம். சொல்லும் ஆற்றை முன்னே விசாரித்து-சொல்லவேண்டும் விதத்தை முன்னமே ஆலோசித்து. மிக்கான்-சிறந்தவன். துக்கி-சீர்தூக்கி, ஆராய்ந்து. காணும் - வேற்றரசரைப் பார்க்கிற. மனநிகழ்ச்சி - மனத்தின்தன்மை. காலவயத்தது - காலத்துக்கு வசப்பட்டது. ஒரு சமயத்தி லுண்டாகும் மனத்தியல்பை 'காலம்' என்ற சொல்லாற் குறித்தது, காலவாகுபெயர். உடன் ஆய - கூட இருக்கிற. அது - தான்சென்ற கருமத்தை. கற்பித்தல் - மனத்தால் தொடர்ச்சிப்பட நினைத்துக்கொள்ளுதல். "கற்றவன் கற்றவன் கருதுங்கடைக்கூட்டை, குற்

சூசு - ஆம் அதிகாரம்—தூது

உசுள

னை வுற்றவுய்த்துரைக்கு

மாற்றலான்" என்றார்

சூளாமணியாரும். இவ்விரு
கையார்-தான் வகுத்துக்
கூறுவானும்,
கூறியதுகூறுவானும். தலை இடை
டை - உத்தம மத்யம அதமர்;
தான்வகுத்துக்கூறுவான்
உத்தமனும், கூறி துகூறுவான்
மத்யமனும்,
ஓலைகொடுத்துநிற்பான்
அதமனும்எனக் காண்க;
தானறிந்து கூறுந் தலை
மற்றிடையது, கோணறைந்த
தீதென்று கூறுமால்- ானறியா,

தோலேபே காட்டுங் கடை
யென் றொருசூழ்ன்று, மேலேயோர்
நாதுணைத்தவாறு" என்ற
பெருந்தேவனர்பாரதம், இங்குக்
காணத்தக்கது. அதிகாரத்தான் -
அதிகாரம் தானென்ப தாதலால்.
தலே - தலைமையானவ னுக்கு;
ஆகுபெயர்.

(எ)

சுஅஅ. தூய்மை

துணைமை துணிவுடைமை

யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான்
பண்பு.

(இ - ள்.) வழி உரைப்பான்
பண்பு-(தன் அரசன்வார்த்தையை
அவன்)
சொல்லியவாறே
(வேற்றரசர்க்குச்)
சென்றுசொல்லுவானது
இலக்கணமா
னை,-தூய்மை-(பொருள்காமங்களால்)
தூயனைதலும், துணைமை -
(தனக்கு

அவரமைச்சர்) துணையாந்
தன்மையும், துணிவு
உடைமை-துணிதலுடைமை
யும், இம் மூன்றின்
வாய்மை-இம்மூன்றோடுகூடியமெய்ம்மையும், (என இவை).

பொருள்காமங்கள்பற்றி
வேறுபடக் கூறுமைப்பொருட்டுத்
தாய்மையும்,
தன் அரசனுக்கு
உயர்ச்சிகூறியவழி 'எம்மேனோர்க்கு
அஃது இயல்பு' எனக்
கூறி
அவ்வெகுளிதீர்க்குதற்பொருட்டுத்

துணையும், இதுசொல்லின்
இவர்
ஈதல்செய்வர் என்று
ஒழியாமைப்பொருட்டுத்
துணிவுடைமையும், யாவரா
ஞ்தேதறப்படுதற்பொருட்டுமெய்ம்மையும்
வேண்டப்பட்டன. 'இன்'-ஒடுவின்
பொருட்கண் வந்தது.

(கு - ரை.) தூயன்-சுத்தன்.
பொருள் காமங்களால்
தூயறுதல்-செல்வ
விஷயத்திலாவது
சிற்றின்பவிஷயத்திலாவது

பற்றில்லாதவனை இருத்தல்.

'பற்றூர், மிகைப்புலனடக்கி மெய்ம்மை விளம்புதல் விரதம் பூண்ட, தகைப்

புலக் கருமத்தோர்'' என்றூர், கம்பரும்.

அவரமைச்சர்-வேற்றரசரது மந்திரி

மார். தூணிதல்-மேனைதரியம். வந்த தூதன் வேற்றரசனிடத்தில் தன் அர

சனது பெருமையை

எடுத்துக்கூறுவாரையின்
அப்பொழுது அவ்வேற்றரச
னுக்கு
அத்தானன்மேலுண்டாகுங் கோபத்தை,
'எம்போல்வார்க்கு அங்ஙனம்
கம் அரசனைச்
சிறப்பித்துக்கூறுதல்
இயற்கை'என்று
சமாதானஞ்சொல்லித்
தணிக்தல், அன்புள்ள
அமைச்சர்க்கு இயல்
பென்க;இதனை, இராமதூதனை
அநுமானைக்

கொல்லத் துணிந்த இராவணனை
விபீடணன் மறுத்ததும், பாண்
டவ தூதனை கண்ணனைக்
கொல்லத் துணிந்த
துரியோதனனை விகர்ணன்
மறுத்ததும் போலக் கொள்க.
எதம்
செய்வர்-(நமக்குத்) தீங்குசெய்வர். ஒழியா
மைபொருட்டு - சொல்லாது
விடாமைக்காக. தேறப்படுதல் -
நம்பப்படுதல். 'மூன்றின்'
என்றதில், இன் என்னும்
ஐந்தாம்வேற்றுமை.

மூன்றும்வேற்றுமைக் ருரிய
உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்த
தென்பது,
பரிமேலழகர்கொள்கை;
எனவே, ஒருவேற்றுமையுருபு
நிற்றற்கு உரிய இடத்தில் வேறு
வேற்றுமை

உருபு தி
ருக்குறள்

யுருபு வந்த

வேற்றுமைமயக்கம்; இது:
"யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும்'
பொருள்சென்
மருங்கில்வேற்றுமைசாரும்"
என்பது, விதி, இனி, இன் -
சாரியையெனக்கொண்டு
'மூன்றின்வாய்மை'என்பதை
மூன்றும்வேற்றுமை
யுருபும்பயனுமுடன் தொக்க
தொகை யெனினும் அமையும்.
(அ)

சுஅகூ. விடுமாற்றம்

வேந்தர்க் குரைப்பான்

வடுமாற்றம்

வாய்சோரா வண்க ணவன்.

(இ - ள்.) விடு மாற்றம் - (தன் அரசன் சொல்லி)விட்ட வார்த்தையை, வேந்தர்க்கு உரைப்பான்-வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்ல உரியான்,— வடு மாற்றம் வாய் சோரா - (தனக்குவரும் எதத்திற்கு அஞ்சி அவனுக்குத்)

காழ்வானவார்த்தையை
வாய்சோர்ந்துஞ்சொல்லாத,வன்கணவன்-திண்மை
யையுடையன்; (எ - று.)

காழ்வு சாதிதருமை
மன்மையின் 'வடு'
என்றார். 'வாய்சோரா'எனக் காரி
யம் காரணத்துள்
அடக்கப்பட்டது.

(கு -
ரை.)விட்ட-அனுப்பிய.
வதம்-தீங்கு. அவனுக்கு-தன்
அரசனுக்கு
வாய்சோர்ந்தும்-வாய்தவறியும்.

திண்மை-உறுதி. சாதிகருமம்
மன்மை - அரசு சாதிக்கு
உரியதன்மையல்லாமை.
வடுவென்பது உடம்பிற்கு
இயற்கையல்லா மல்
செயற்கையாமாறு காண்க. வடு -
கழும்பு. காரியமாகிய
வடுமாற்றஞ் சொல்லுதல்,
காரணமாகிய வாய்சோர்தலில்
அடக்கப்பட்டது: காரியத்தைக்
காரணத்தாற் கூறிய
உபசாரவழக்கு.
(கூ)

சூகூ0. இறுதி பயப்பினு
மெஞ்சா நிறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தாகு.

(இ - ள்.) இறுதி
பயப்பின்உம்-*(வேற்றுவேந்தரிடைச்சொல்லும்
அவ் வார்த்தை தன் உயிர்க்கு)
இறுதி தரும்மாயினும், எஞ்சாது -
(அதற்கு) அஞ்சி ஒழியாது,
இறைவற்கு உறுதி பயப்பது -
(தன் அரசன்சொல்லியவாறே)
அவனுக்கு மிகுதியை
(வேற்றரசரிடை)ச்
சொல்லுவானே, தூதுஆம் - தூத

னவான்; (எ - று.)

'இத்திபயப்பினும்'

என்றதனால், ஏனையபயத்தல்
சொல்லவேண்டா வாயிற்று.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,

கூறியதுகூறுவானது
இலக்கணம் கூறப் பட்டது.

(சு - ரை.) இறுதி - அழிவு.
நீங்கியாது - விடாமல். மிகுதியை
- சிறப்பை. ஏனைய பயத்தல் -
மற்றைத்துன்பங்களைத் தருதல்.

இறுதி-'தி' விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர். பயப்பினும், உம் - இழிவுசிறப்பு.

"அன்புடைமை யாய்ந்த வறிவுடைமை யிற்பிறப்பு, நன்குடைமை நல்ல நயனுடைமை-நன்கமைந்த, சுற்றமுடைமைவடுவுடைமைசொல்வன்மை, கற் றடங்கல் தூநீர்மின் சுடன்," "குடிமாற்ற மின்றுக் கைகசான்றசொல்லான், வடு மாற்றம் வாய்மைசான்ற தூ—வினைமாற்ற,

*வேற்றுவேந்தரிடைச் சொல்லுமென்பது பலபிரதிகளி லில்லை.

ஏ0 - ஆம்

அதிகாரம்—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

உங கூ

சீறுங்கா, லஞ்சா தமைவது
தாது,” “படையளவு கூறார்
பெரியார்முன் மாற் றார்,
படையளவிற் றென்று
வியவார்—கொடைவேந்த,
னீத்தது கண்டின் புறு

நேர்நிறையார் கோள்சோரார்,
பார்த்திபர்தா மாயடைந்தார்
பண்பு" என்ற பெருந்தேவனார்
பாரதச்செய்யுள்கள்
இவ்வதிகாரத்துக் குறட்பாக்க
ளின் கருத்தைத்
தொகுத்துக்கூறியனவாதல்
காண்க. (கo)

ஏo - ஆம்

அதிகாரம்—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது - அமைச்சர்
அரசரைப் பொருந்தி ஒழுகுமாறு.
இது "வேந்தவாம்பண்புடைமை"

என மேலே
வேண்டப்பட்டமையின்,
தாதின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) மேலே -
மூன்றின அதிகாரத்தின்
முதற்குறளில்.

சுசுக. அகலா
தணுகாது தீக்காய்வார்
போல்க
விகல்வேந்தர்ச்
சேர்ந்தொழுகு வார்.

(இ - ள்.)
இகல்-மாறுபடுதலையுடைய,

வேந்தர்-அரசனை, சேர்ந்து ஒழு
குவார் - சேர்ந்து ஒழுகும்
அமைச்சர்,—அகலாது
அணுகாது-(அவரை) மிக
நீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ்
செய்யாது, தீ காய்வார் போல்க -
தீக்காய்வார் போல
(இடைநிலத்திலே) சிற்க; (எ
-று.)

கடிதின்
வகுளஞ்தன்மையர்
என்பதுதேன்ற,
'இகல்வேந்தர்' என் ரூர். மிக

அகலின் பயன்கொடாது மிக
அணுகின் அவமதிபற்றித்
தெறும் வேந்தர்க்கு, மிக அகலின்
குளிர்தீக்காது மிக அணுகின்
சுடுவதாய தீயோடு உளதாய
தொழிலுவமம் பெறப்பட்டது.

(கு-ரை.) மாறுபடுதல்-முன்கொண்டிருந்த அன்பு மாறிவிடுவது. மிகச் செறிவது - அதிகமாக நெருங்குவது. தீக் காய்வார்-நெருப்பிலே குளிர்காய்பவர். இடை நிலம்-தீக்காய்வார்க்கு, மிக்கதூரமும் மிக்கசமீபமும் மாகாத இடமும்: அமைச்சர்க்கு, மிகநீங்காமலும் மிகநெருங்காமலு முள்ள நிலைமையுமாம்.

கடிதின் - விரைவில். அகலின் - விலகினால். அவமதிபற்றி - (தம்மை) அவ மானப்படுத்தினதாக நினைத்து. தெறும்-அழிக்கும். உவமையணி. போல்க -

இடைச்சொல்லடியாப்பிறந்தவியங்கோள்.“அழலி
னீங்கா னனுகா னனுஞ்சி”, என்ற
நன்னூற்பாயிரத்தில், இங்ஙனம்
ஒழுகுதல் நன்மாணாக்கர்க்கு
இலக் கண மெனப்பட்டமை
காண்க. “அளியுறை பாம்பு மரசு
நெருப்பும், முழை

புறை சேயும் மென்றிவை நான்கு, மிளைய வெளிய பயின்றன. வெண்
றெண்ணி, யிகழி னிழுக்கந் தரும்” ஆதலால், ‘மிக அணுகின் அவமதிபற்றித்

தெறும் வேந்தர்’ என்றார்.
தொழிலுவமம் - தொழில்பற்றிய
உவமம். “தீண்டலர்தமைத் தீச்சுடு
மன்னர்தீ, யீண்டு தங்கிளையோடு
மொளித்திடும்” என்று

சிந்தாமணியிலும் "மன்னரென்பா
ரெரியனற்குரியாரென்றே யெண்
ணுதி" என்று
கம்பராமாயணத்திலும்
அரசர்க்குத் தீயுவமைகூறியது
காண்க.

கஉஉ. மன்னர் விழைபவி
ழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந்
தரும்.

(இ - ள்.) மன்னர் -
(தம்மாற் சேரப்பட்ட) மன்னர்,
விழைப-விரும்பு வனவற்றை,

விழையாமை-(தாம்)
விரும்பாதொழிதல்,—(அமைச்சர்க்கு),—

மன்னாரான் - அவராலே,
மன்னிய ஆக்கம் தரும் -
நிலைபெற்ற செல்வத்தைக்
கொடுக்கும்; (எ - று.)

ஈண்டு 'விழைப' என்றது,
அவர்க்குச் சிறப்பாக உரியவற்றை;
அவை- நுகரப்படுவன, ஒப்பன,

மேன்மை என்றிவை
முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்கு
அஞ்சித் காம விழையா
தொழியவே, அவ்வச்சம்நோக்கி
உவந்து அவர்காமே
எல்லாச்செல்வமும் நல்குவர்
என்பது கருத்து. எனவே,
அவற்றை விரும்பின் கேடுதரும்
என்பதாம்.

(சு-ரை.)

அவராலே-அவ்வரசர்களாலேயே.
அவர்க்கு-அவ்வரசர்க்கு.
நுகரப்படுவன-ஐம்பொறிகளாலும்

அணுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்.

ஒப்பனை- அலங்காரம்:

அணியப்படும் ஆபரணங்களும், உடுக்கப்படும் உடைகளும் இதில் அடங்கும். ஒப்பிற்கு அஞ்சி-தமது தலைவராகிய அரசரோடு அவர்க்கு அங்கமாகிய தாம் சமமாகத் தோன்றுதற்குப் பயந்து.

அவர்தாமே-அவ்வரசர் தானே.

கல்குவர் - கொடுப்பர். அவற்றை - மன்னர்விழுபவற்றை. விழுப-

பலவின்பால்

வினையாலணையும்பெயர்;

ப்-எதிர்கால இடைநிலை, அ -
விகுதி. "கோலநோர்செய்யார்,"
"பெரியா ருவப்பன
தாழுவவார்", "அறத்தினாடு
கல்யாணமான்வீன கூடை,
யிறப்பப் பெருகியக்
கண் ணும்-நிறப்பட்டார்,
மன்னரின் மேம்படச் செய்யற்க
செய்பவேல், மன்னிய செல்வம்
கெடும்" என்ற
ஆசாரக்கோவையை இங்கே
அறிக.

(உ)

சுகுகூ. போற்றி

னரியவை போற்றல்

கடுத்தபின்

றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(இ - ள்.) போற்றின் - (அமைச்சர் தம்மைக்) காக்கக்கருதின், அரிய வை போற்றல் - அரியபிணைழகள் (தங்கண் வராமற்) காக்க: கடுத்த பின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது - (அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர்) ஐயுற்றால் (அவரைப்) பின் தெளிவித்தல்

யாவர்க்கும் அரிது (ஆகலான்).

அரியபிழைகளாவன - அவராற் பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள்வெளவல் என்றிவை முதலாயின; அவற்

றைக் காத்தலாவது - ஒருவன் சொல்லியக்கால், தகுமோ வென்று ஐயுறுது ஏகாதென்றே அவர் துணிய ஒழுகல்.

ஒருவாற்றால் தெளிவித்தாலும், கடன் கொண்டோன்றோன்றப் பொருள் தோன்றுமாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், 'யார்க்கும் அரிது' என்றார்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
அது பொதுவகையாற்
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

தம்கண்-தம்மிடத்து. ஐயுற்றால் -
சந்தேகப்பட்டால். அறை
போதல்-கீழறுத்துச்சொல்லுதல்;
அதாவது - தலைவனை வஞ்சித்து
ஒழுகுதல்; இதற்கு -
பகைவர்க்குஉடம்பட்டுநடத்த
லென்றும் பொருளுண்டு.

உரிமை

யொடுமருவல்-அரசனுக்குஉரியமகளிரோடுகூடுதல். அரும்பொருள்வெளவல்-

அருமையான பொருளை அபகரித்தல். சொல்லியக்கால்-கோட்சொன்னால், தகுமோ என்று ஐயுறுதல்-(இவனிடத்து இக்குற்றம்) ஒருகால் உண்டாயிருக்குமோவென்றசந்தேகமுங் கொள்ளாதபடி.தகாதென்றே அவர்துணியவொழுகல்-

ஏ0 - ஆம்

அதிகாரம்—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

உசக

நிச்சயமாகச்செய்யாரென்றே
அரசர் துணிபுகொள்ளும்படி
அப்பிழை சிறிது
மிலராய் நடந்த லென்க.
'ஒருவாற்றால் தெளிவித்தாலும்'
என்பதற்கு முன்

'ஐயுறப்பட்ட தன்னை இவன்
அவ்வாறு கீழ்தொழில் செய்பா
னென்று' என வருவிக்க.
தெளிவித்தாலும் -
நம்புவித்தாலும்.
கடன்கொண்டான் -
கடன்வாங்கினவன். தோன்ற -
காணப்பட. பொருள்
தோன்றுதல்-அவன்
கடனைக்கழிக்கும் பொருள்
நாடகத்துக்கு வருதல்.
கண்டுழி - கண்டவிடத்தில்.
அனை - அவ்வளவினழகள்.

அது - மன்னனைச்
சேர்ந்தொழுகல்.
அடுத்தகான் குபாடலிற்
சிறப்புவகையாற் கூறுவர்.
போற்றல்-வியங்கோள்.
கடுத்தபின்-சந்தேகித்தால்
என்றபடி; இதனை, 'பின்'
விகுதிபெற்ற இறந்த
காலவினையெச்ச மென்பர்:
எதிர்காலவினையெச்ச மென்றலு
முண்டு. கடிந்தல் - சந்தேகித்த
லென்னும் பொருளதாதலை, கீழ்
ஐம்பத்தொன்பதாம் அதிகாரத்தில்

"கடாஅ வுருவொடு" என்றதிலுங்
காண்க; அங்கு, '(கண்டால்)
ஐயுறுத
வடிவோடு(பொருந்தி)'என
உரையும்,
'கடாவென்பது-கடுக்கும் என்னும்
பெயரெச்சத்து எதிர்மறை' என
இலக்கணமும் கூறினர்
பரிமேலழகர். சிலப்பதிகாரத்தில்
"கடுக்குமென்னெஞ்சம்"
என்றவிடத்தில், அடியார்க்கு
நல்லார், 'கடுக்கும்-ஐயுறும்;
கடியென்னுமுரிச்சொல்

ஈறுதிரிபு: "போற்றி னரியவை போற்றல் கடிந்தபின், தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது" என்றாற்போல; அது "ஐயுமுங் கரிப்பு மாகலு மூரிற்றே" என்பதனுள் முடிந்தது' என்று உரைத்தலை உணர்க. இப்பாட்டின் முதல்வாக்கியத்துக்கு 'அமைச்சர்' - தோன்று எழுவாய்; அடுத்த நான்குபாடல்களுக்கும் இப்படியே. (ந)

சுருக்கம்.

செவிச்செல்லுஞ் சேர்ந்த

நகையு மவித்தொழுக

லான்ற பெரியா

ரகத்து.

(இ-ள்.) ஆன்ற பெரியார் அகத்து - அமைந்தஅரசரருகு(இருந்தால்), செவி சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல் - (அவர்காண ஒருவன்) செவிக்கண் சொல்லுதலையும், ஒருவன்முகம்நோக்கி நகுதலையும் தவிர்த்து ஒழுகுக; (எ-று.)

சேர்தல் - பிறனோடு சேர்தல். செய்தொழுகின் தம்குற்றம்கண்டு செப்தனவாகக் கொள்வர் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.)

அமைந்த-தம்மாற் சேரப்பட்ட;

அன்றி, பெருமைநிறைந்த

எனினுமாம். அரச ரருகு

இருந்தால் - அரசரது சமீபத்தில்

காமிருக்கும் போது. ஒருவன்

செவிக்கண்

சொல்லுதல் - வேறொருத்தனது
காதிலே இரகசியமாகப் பேசுதல்.
நகுதல் - சிரித்தல். தவிர்த்து -
நீங்கி. "செவிச்சொல் லுங்
கொள்ளார் பொியாரகத்து",
"பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளார்"
என்ற ஆசாரக்கோவையை
இங்கே அறிக. சொல் -
மூதனிலைத் தொழிற்பெயர்.
'செவிசொல்லும்' என்று
பாடமுண்டு. நகை - 'ஐ'
விகுதிபெற்ற தொழிற் பெயர்;
சு - பகுதி: அன்றி,

நகைபென்னும் முன்னிலையே
தொழிற்பெயர்ப் பொருளை
யுணர்த்தியது எனினுமாம்.
ஒழுகல் - வியங்கோண்முற்று.
(சு)

சுகந்தி. எப்பொருளு
மோராள் கோடராமற்
றப்பொருளை
விட்டகலாள்
கேட்க மறை.

சுகந்தி.

திருக்குறள்

(இ-ள்.)

மறை-(அரசனுக்குப் பிறரோடு) பகை நிகழ்வுழி, எ பொருள் உம் ஓரார்-யாதொரு பொருளையுஞ் செவி கொடுத்துக் கேளாது, தொடரார் -

(அவனை) முடிவின வுவதுஞ் செய்யாது, அ பொருளை விட்டக்கால் கேட்க-

அம்மறைப்பொருளை

(அவன்தானே) அடக்காது
சொல்லியக்கால் கேட்க.

ஓர்தற்கு ஏற்கும்
பொருளாயினு மென்பார்,
'எப்பொருளும்' என்றார். மற்று -
வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(கு - ரை.) மறை நிகழ்வழி - இரகசியம் நடக்கும்பொழுது. முடுகி - விரைவுகொண்டுவற்புறுத்தி. அவன் - அரசன். ஓர்தற்கு - தான் கேட்டு அறிந்துகொள்ளுதற்கு.

வினைமாற்றின்கண் -
வினைமாற்றுப்பொருளில்.

ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட
எப்பொருளும் தொடராமை

என்ற வினைக்கும்

அப்பொருளைக்கேட்டவென்ற

வினைக்கும்இடையில் வந்தனல்,

மற்று-வினை மாற்றும்; இதன்

தன்மை, இன்னும்

பலவகைப்படும். மறை -

மறைக்கப்படு வதென்ற

பொருளில்

செயப்படுபொருள்விகுதி

புணர்ந்து கெட்ட பெயராம்.

"பெருந்தக்கார், சொல்லிற்

செவிகொடுத்துக் கேட்டூக

மீட்டும், விளவற்க

சொல்லொழிந்தக்கால்", "இறைவனைச், சாரார் செவியோரார் சாரிற் பிறி தொன்று, தேர்வார்போல் நிற்க திரிந்து" என்னும் ஆசாரக்கோவை, இக்கு

அறியுந்தக்கது.

(இ)

கஉகூஉ. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

(இ-ள்.) (அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லுங்கால்),—குறிப்பு அறிந்து-

(அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன்) குறிப்பினை அறிந்து, காலம் கருதி-(சொல் லுதற்கு ஏற்ற) காலத்தையும் நோக்கி, வெறுப்பு இல வேண்டுப - வெறுப் பிலவுமாய் வேண்டுவனவுமாய காரியங்களை, வேட்ப - (அவன்மனம்) விரும் பும்வகை, சொலல் - சொல்லுக; (எ - று.)

குறிப்புக்

காரியத்தின்கணன்றிக்
காமவெகுளியுள்ளிட்டவற்றில்
நிகழ்வுழியும் அதற்கு ஏலாக்
காலத்தும் சொல்லுதல்
பயனின்றாகலின் 'குறிப்பறிதற்கு
காலங்கருதி' என்றும்,
அவன்உடம்படாதன
மூடிவுபோகாமையின்
'வெறுப்பில' என்றும்,
பயனில்லவும்
பயன்சுருங்கியவுஞ்செய்தல்
வேண்டா

மையின் 'வேண்டுப' என்றும்,
அவற்றை இனியவராய்ச்
சுருக்கி விளங்கிய
பொருளவாய சொற்களாற்
சொல்லுக வென்பார் 'வேட்பச்
சொலல்' என்
றும் கூறினர்.

(கு - ரை.) குறிப்பு -
எண்ணம். வேண்டுவன -
விரும்பப்படுவன. காம வெகுளி
உள்ளிட்டவற்றில்
கிழ்வுழியும்-நிற்பவிருப்பம்

கோபம் முத.

யவற்றிற் பொருந்தியபொழுதும். அதற்கு ஏலாக் காலத்தும் - காரியஞ் செய்தற்குத்தகாத சமயத்திலும் பயன் இன்று ஆகலின் - பிரயோசனப்

டா தாதலால். "என்குறை நீ

யவேவந்தற் கியம்புதியேல்

வடங்கிடந்து,

பொன்பிதிர் மின்சுணங்கார்ந்த பொம்மலமுலையினர்பா, லன்புறு நல்லமய
தி லறையற்க வறைகுதியேல், நன்குறைதீர்க்கா மவர்பா னயப்புற்றதன்

ஏ0-ஆம்

அதிகாரம்—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

உசாத

மையினால்," "வேற்றரசர்

திறைகொணருந் வேலையிலுஞ்

சொல்லற்க, மாற் றாசார்பால்
வெகுளுமமயத்தும்
வகுத்துரையேல், தேற்றமூடை
மதிவல் லோர் தேர்ச்சியிலுந்
தெரிந்துரையேயல், சாற்றி
னுரைத்தனவெல்லாந் தவறு
தலறிதியே" என்ற
னடைதச்செய்யுள்கள், இங்கு
நோக்கத்தக்கன. முடிவு
போகாமையின் -
நிறைவேறுவாதலால். பயன்
இல்ல - பிரயோசன . மில்

லாதவை. பயன் சுருங்கிய -
அற்பமான பயனுள்ளவை. இலை,
வேண்டுப - பலவின்பாற்
பெயர்கள். வேட்ப என்ற
செயவெனெச்சத்தில், வேள் -
பகுதி, அ - விகுதி, ப் -
எழுத்துப்பேறு. வேண்டுப
என்ற பெயரில், ப் - எதிர்கால
விடைநிலை. சொலவ் -
முற்று. " விரைத்துரையார்
மேன்மே லுரையார் பொய்யாய,
பாத்துரையார்
பாரித்துரையார்-ஒருங்கெனைத்தும்;

சில்லெழுத்திலுலே
பொருளடங்கக்
காலத்தாற், சொல்லுக செவ்வி
யறிந்து" என்னும்
ஆசாரக்கோவையை அறிக.
"காவன் மன்னவர் காய்வன
சிந்தி யார், காவினும் மூரையார்
கலையஞ்சுவார்" என்றார்
சிந்தாமணியாரும். "கைவருஞ்
சேந்த னமக்கென்று காதலித்த,
செவ்வி தெரியாதுரையற்க—
ஒவ்வொருகா, லெண்ணமையனேனு
மரியன் பெரிதம்மா, கண்ணில

னுள்வெயர் ப்பினுன்" என்பது,
நீதிநெறிவிளக்கம்.

இங்கு "குறிப்பறிந்து"
என்றது, மேல் 'குறிப்பறிதல்'
என்னும் அதி காரத்துக்குத்
தோற்றுவாய் செய்தவாறும்.

(சு)

சுசுஎ. வேட்பன சொல்லி
வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ்
சொல்லா விடல்.

(இ - ள்.) வேட்பன - (பயன்பெரியனவுமாய் அரசன்) விரும்புவனவு மாய காரியங்களை, சொல்லி - (அவன் கேட்டிலனையினும்) சொல்லி,—எஞ் ஞான்றும்—, வினை இல - பயனிலவாயவற்றை, கேட்பின்உம் - (தானே) கேட்டாலும், சொல்லா விடல் - சொல்லாது விடுக; (எ - று.)

'வினையில'எனவும் 'கேட்பினும்' எனவும் வந்த சொற்களான், அவற் றின் மறுதலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான் வருதலின் 'வினை' என்றும்,

வறுமைக்காலமும் அடங்க
'எஞ்ஞான்றும்' என்றுங்
கூறினர். சொல்லுவனவும்
சொல்லாதனவும்
வகுத்துக்கூறியவாறு.

இவைஎன்குபாட்டாஞம்,
சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பயன்
பொியன-பெரும்பயனுடையவை.
தீதின-அரசதின.
மறுதலைச்சொற்கள்-எதிரானசொற்கள்.
விளையில என்றதற்கு எதிரா
னது - 'பயன்பொியன'என்றது;

கேட்பினும் என்றதற்கு
எதிரானது-'கேட் டிலனெயினும்'
என்றது. வினை யென்னுந்
தொழிலிற்பெயரால், அதனால்
வரும் பயனைக் குறித்தது,
காரணவாகுபெயர்.
சொல்லுவனவும், சொல்லா
தனவும்-சொல்லத்தக்கனவையும்,
சொல்லத்தகாதனவையும்.
வேட்பன-'அன்' சாரியை பெற்ற
பலவின்பால்
வினையாலணையும்பெயர்.
கேட்பினும், உம்- உயர்வுசிறப்பு.

சொல்லா - ஈறுகெட்ட
எதிர்மறை வினையெச்சம்.
விடல்- வியங்கோள்வினைமுற்று.

(எ)

உரை

திருக்குறள்

கூகூஅ. இனைய
னினமுறைய னென்றிகழார்
நின்ற

வொளியோ டொழுகப் படும்.

(இ - ள்) இனையர் இன முறையர் என்று - (இவர் எம்மின்) இனையர் என்றும் (எமக்கு) இன்ன முறையினையுடையர் என்றும், இகழார் - (அரசரை) அவமதியாது, நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும் - (அவர்மாட்டு) நின்ற ஒளி

யோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செய்யப்படும்; (எ - து.)

ஒளி - உறங்கிநிற்கவும் தாம் உலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுள்தன்மை. அதனோடு பொருந்த ஒழுகுத லாவது - அவர் கடவுளரும், தாம் மக்களுமாய் ஒழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்ட இளமையும் மூடமையும் பற்றி இகழ்வராயின் தாமும் போக்கப்படுவர் என்பது கருத்து.

(கு - ஈ.)

இனையர்-பிராயத்திற் சிறியவர்.

மூடை - உறவு மூடைமை.

உறங்காதிற்கவும் -

தூங்குகையிலும். கடவுள்தன்மை

- தெய்வத்தன்மை;

"உறங்குமாயினு மன்னவன்

றன்னொளி, கறங்குதெண்டிரை

யியகங் காக்கு

மால்" என்ற

சீவகசிந்தாமணியையும்,
'மன்னவன் உறங்குமாயினும் அவ
னெளி உலகைக் காவாநிற்கும்,'
என்ற அதன் உரையையும்
உணர்க. அவர்
கடவுளரும் தாம் மக்களுமாய்
ஒழுகுதல்-தேவர்மூன்
மனிதர்போல அரசர்மூன்
அமைச்சர் பணிவோடு நடத்தல்.
"அஷ்டாபீர்லோகபாலாநாம்-மாத்ராபீர்நிர்
மிதோரூப: [அரசன்
என்திசைக்காவலினமிசத்தால்
நிருமிக்கப்பட்டுள்

வான்]''என்றாற்போன்றன, இங்குக் கருதத்தக்கன. போக்கப்படுவர்=அமைச்சத் தொழிலினின்று விலக்கப்படுவர். இளையர் - இளமையென்னும் பண்புப்

பெயர் ஈறுபோய் இடை அகரம்
ஐயாயிற்று. இன-இன்ன என்னும்
சுட்டு

டிப் பெயரெச்சத்தின்
தொகுத்தல்.

இகழார்-முற்றெச்சம்.

'ஒழுகப்படும்'

என்பதில், 'ஒழுக' என்னும்
வினையெச்சம்,

தொழிற்பெயர்த்தன்மைபட்டு
'படும்' என்ற வினைமுற்றிற்கு

எழுவாயாய் நின்ற தெனக்
கொள்ளுதல்,
எளிய வழி. இது செய்யுட்கண்
வந்த பாவேப்ரயோகம்.
"அறிவறியாப்,
பிள்ளையையாணுமிழித்துரையார்"
என்ற ஆசாரக்கோவை இங்குக்
காணத்

தக்கது. (அ)

சுகூ. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணி - (அரசனுல் யாம்) நன்கு மதிக்கப்பட்டே மென்ற கருதி, கொள்ளாத - (அவன்) விரும்பாதவற்றை, செய்யார்—: துளக்கு அற்ற காட்சியவர் - நிலைபெற்ற அறிவினையுடையார்.

கொள்ளாதனசெய்து அழிவெய்துவார், கொளப்பாட்டிற்குப் பின் தம்மை வேறொருவராகக் கருதுவ ராகலின், முன்னைய ராகவே கருதி அஞ்சியொழுகுவாரை 'துளக்கற்ற காட்சியவர்' என்றார்.

(கு - ரை.) கொள்ளாதன - அரசன் விரும்பாதவற்றை. கொளப்பாட்டிற்குப்பின் - அரசனுல் தாம் நன்குமதிக்கப்பட்டபின்பு. வேறொருவராக - முன்னினுஞ் சிறந்தவராக; இங்ஙனம் கருதுதல், உலக வியல்பு. "வினைவகையான் வேறுகுமாந்தர்பலர்" என்றது; இக்கு வினைவுக்கு வருகின்றது. தளக்கு அற்ற - சஞ்சலப்படாத. கொள்ளாத - பெயர். தளக்கு - தளங்கு என்னும்

எக - ஆம்

அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

உசு

முகனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்:
தளங்குதல் - சலித்தல்.
காட்சியென்னுந் தொழிற்பெயரில்,
கி - விகுதி. இதில்,
காணுதல் - அகக்கண்ணின்
நோக்கம்.

எ00. பழைய

மெனக்கருதிப் பண்பல்ல

செய்யுங்

கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(இ - ள்.) பழையம் என

கருதி - (அரசனுக்கு யாம்)

பழைய மெனக் கருதி, பண்பு

அல்ல செய்யும் -

(தமக்கு) இயல்பல்லாதவ ற்றைச்

செய்யும், கெழுதகைமை -

உரிமை, கேடு தரும் -

(அமைச்சர்க்குக்) கேட்டினைப்

பயக் கும்; (எ-று.)

அவன் பொருது செறும் பொழுதின் அப்பழுமைநோக்கிக் கண்ணேறு டாது உயிரை வௌவுதலான், அவன்வேண்டாதன செய்தற்கு எதுவாய கெழுதகைமை கேடுதரு மென்றார்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், பொறுப்பரென்று அரசர் வெறுப்பன செய் யற்க என்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

பழையம்-வெகுநாளைப்பழக்கமுள்ளோம்.

இயல்பு அல்லாத

வற்றை - தகாதவற்றை. அவன் - அரசன். செறும்பொழுது - கோபித்து அழிக்கும்பொழுது. கண்ணோடாது - தாட்சிணியப்படாமல். அரசர் வெறுப்பன -

அரசர்வெறுக்குங்காரியங்களை.

அல்ல-பெயர்.

'கெழுதகைகணமையாவது-

கூடியதகைகணமை ;

'கெழு.....உபசருக்கம்'

என்பது, பிரயோகவிவேக வுரை.

"கழி கிழமை செய்யார்" என்ற

ஆசாரக்கோவையைக் காண்க.

"பழமை கடைப்பிடியார்
கேண்மையும் பாரார், கிழமை
பிறிதொன்று கொள்ளார்
—வெகுளின்மன், காதன்மை
யுண்டே
யிறைமாண்டார்க் கேதிலரு,
மார்வ லரு மில்லை யவர்க்கு"
என்பது, நீதிநெறிவிளக்கம்.
இக்குறளுக்கு எடுத்துக்
காட்டுச்சரிதையை "மாமன்
நானென்று மதத்தா

ஞனையிகழ்ந்து, தொழுதற்றூர்
தக்கனூர் சோமேசர்" என்று
சோமேசர்மும்மணிமொழிவெண்பா
கூறும். (கo)

எக - ஆம்
அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது -
அரசர்கருதியவதனை
அவர்கூறாமல் அறிதல்: இது,
மன்ன
ரைச்சேர்ந்தொழுகற்குஇன்றியமையாதாகலின், அதன்பின்
வைக்கப்பட்டது.
(கு ரை.)

கருதியவதனை-நினைத்தவிஷயத்தை;
சாதிபற்றி, ஒருமையாற்

கூறினர். அவர் - அவ்வரசர்கள். 'அவர்கூறுமல் அறிதல்' என்றது, அவர்கள் முகம் கண் முதலிய உறுப்புக்களின் குறிப்பினால் அறிதல் என்றவாறு.

இன்றியமையாது-இல்லாமல் முடியாதது, அவசியமானது. 'மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்' என்னும் அதிகாரத்தின் பின் 'குறிப்பறிதல்' என்னும் இவ்வதிகாரத்தை வைத்ததற்குக் காரணம், அரசரையடுத்து நடத்தற்கு உரிய வகைகளுள் குறிப்பறிதல் முக்கியமாக வேண்டியிருத்தலென்றபடி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்குக்

குறிப்பறிதல் இன்றியமையா
காதலே, "குறிப்
பறிந்துகாலங்கருதி வெறுப்பில,
வேண்டுட வேட்பச் சொலல்"
எனக் கீழ்

அதிகாரத்திற் சொல்லிப்போந்தார்; ஆதலால், கீழ்அதிகாரத்தில் தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டதொருபொருளையே சிறப்புப்பற்றி இவ்வதிகாரத்தில் விரித்துக்கூறுகின்றார் என்க.

குறிப்பறிதல் என்பதற்கு - குறிப்பையறிதலென

திருக்குறள்

இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகையாகவாவது,

குறிப்பாலறிந்த லென மூன்றும்
வேற்றுமைத்தொகையாகலாவது
பதப்பொருள் கொள்க.
குறிப்பு-குறித்தல்:
'பு'வீகுதிபெற்ற இது - சினைத்த
லென்றும், அடையாளப்படுத்த
[சுட்டி யுணர்த்த] லென்றும்
பொருள்படும்: இது - இங்கே,
சினைத்தவிஷயத்தையும்,
அடையாளத்தையும்
உணர்த்துமிடத்து,
தொழிலாகுபெயராம்.

எக. கூருமை

நோக்கிக் குறிப்பறிவா

னெஞ்ஞான்று

மாறுநீர் வையக் கணி.;

(இ - ன்.) குறிப்பு - (அரசனுற்) குறித்த கருமத்தை, கூருமை-(அவன்) கூறவேண்டாவகை, நோக்கி-(அவன்முகமானுங் கண்ணானும்) நோக்கி, அறிவான் - அறியும் அமைச்சன்,—எஞ்ஞான்றும் மாறு நீர் வையக்கு எஞ்ஞான்றும் வற்றுத நீராற் சூழப்பட்ட வையத்து உள்ளார்க்கு, அணி-ஓர் ஆபரணமாம்; (எ - று.)

ஒட்பமுடையனுய்

எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான்,

'வையக்கு அணி' என்றூர்.

குறிப்பும், வையமும்-ஆகுபெயர்.

'வையத்துக்கு' என்பது, விகாரப்பட்டது.

(கு-ரை.)

குறித்த-நிலைக்கப்பட்ட.

கருமம்-தொழில். முகமாறும்

கண் ஆறும் - முகத்தையாறாது

கண்ணேயாவது. இது

அமைச்சிய லாதலால்,

'அறிவான்'எனப்

பொதுப்படக்கூறியதற்கு,

'அறியும் அமைச்சன்'எனச்

சிறப்பாக இடம்நோக்கி

உரைக்கப்பட்டது.

எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும்; 'எஞ்

ஞான்றும் வற்றுத நீர்' என்றது,
கடல். வையத்து -
நிலவுலகத்தில். ஓட்ப முடையனைப்
- ஞானவொளியையுடையவனைப்.
நினைத்தலென்னும்பொருள்
தருகின்ற 'குறிப்பு' என்னுஞ்
சொல்-இங்கே
நினைத்தகாரியத்தையும், பூமி
யென்னும்பொருள்தருகின்ற
'வையம்' என்னுஞ் சொல் -
இங்கேபூமியிலுள் ளாரையும்
உணர்த்துதலால், முறையே தொழிலாகுபெயரும்
இடவாகுபெயரு மென்க.

'ஐயத்துக்கு'என்பது,
அத்துச்சாரியை தொக்கு,
'ஐயக்கு' என நின்றது,
தொகுத்தலென்னுஞ்
செய்யுள்விகாரம்: கீழ்
"நிலக்குப்பொறை"
என்றவிடத்துப் பரிமேலழகர்
'நிலக்குவென்பது-செய்யுள்விகாரம்'
என்றதுவுங் காண்க;
தொல்காப்பியத்தில்
"குற்றியலுகரக்கு இன்னே
சாரியை" என்ற விடத்து
நச்சினார்க்கினியர்'குற்றியலுகரக்கு-இதற்கு அத்து

விரித்து முடிக்க' என்றதும்
உணர்த்தக்கது:
'மாடத்துக்கு = மாடக்கு என்றல்
தொடக்கத்தனை, வேண்டியவழி
இன்மையின், செப்யுள்விகாரமா
மென்க' என்பர், நன்னூல்
விருத்தியுரையாசிரியரும்."மஃகான் புள்ளிமு
னத்தேசாரியை" என்ற தொல்
காப்பியவுருபியற்சூத்திரத்தால், மகரமெய்யீற்றுச்சொல்
லேற்றுமையுருபோடு
புணருமபொழுது
அத்துச்சாரியையபெறு மென்ற
விதி அமைந்ததனால், அந்தச்

சாரியையில்லாத இடத்தை

இங்ஙனம்

செய்யுள்விகாரத்தின்பாற்படுத்த

வேண்டியதாயிற்று. 'வையத்துக்கு' என்றவிடத்தில் 'வையத்திற்கு' என்றும், பிரதிபேதம்உண்டு. அத்தச்சாரியைபோல இன்சாரியைஇன்றியமையாததன்

மூதலாலும், இன்சாரியை

அத்துச்சாரியையடுத்துவருவதே

யாதலாலும், செய்யுள்

விகாரமாகக்கொள்ளவேண்டியிடத்தில்

'வையத்திற்கு' என்பது விகாரப்

எக - ஆம்

அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

உரை

பட்டதாகக்கொள்வதனினும்'வையத்துக்கு'என்பது
விகாரப்பட்டதாக்கொள்
ளுதலேசிறப்பாதல்தோக்குக.
தொல்காப்பியவுரையில்
வடநூலுள்உலகமென்
பது-இருபொருட்கு முரித்தாக
ஓதப்பட்டமையின்,
மக்கட்டொகுதியையுணர்
த்தும்வழியும் உரியபெயரே
யாதலின், ஆகுபெய
ரன்று'என்று சேனாவரையர
நும், 'அங்ஙனம்
மக்கட்டொகுதியையுணர்த்துங்கால்உரியபெயராயேயுணர்த்

கிற்று: ஆகுபெயரன்று' என்று
நச்சினார்க்கினியரும்
உரைத்தவற்றாலும், 'லோகஸ்து
புவநேஷு நே" என்ற
வடநூல்மேற்கோளாலும், உலகமென்பது-
இடத்தை
யுணர்த்தும்பொழுதிற்போலவே
இடத்திலுள்ளாரை யுணர்த்தும்
பொழுதும் ஆகுபெயரன்றி
இயற்பெயராகுதலால், அதன்
பரியாயச்சொல் லாகிய
'வையம்'என்பதற்கு
இங்கே'வையத்துள்ளார்'

எனப்பொருள்கொண் ...தையும்
ஆகுபெயரிலன்றி
இயற்பெயரின்பாற்படுத்தலுங்
கூடும். இனி, வையக்கு அணி'
எனபதற்கு-உலகத்துக்கு
ஓராபரணம்போல விளங்குவான்
என்றே உரைப்பினுமாம்.
அணிபோல்பவனே 'அணி'
என்றே கூறியது, உப
சாரவழக்கு; "உடையா னரசரு
ளெறு" என்றவிடத்தில்,

ஏறுபோல்வானை ஏறெண்றல்
உபசாரவழக் காயிறற்போல,
இது உவமவுருபு தொக்கு வந்த
றல், தொகையுவமையணி
யென்னலாம்; ஆயினும்,
குறிப்பறிபவனிடத்து
அணியின் தன்மையை ஏற்றிக்
கூறியதனால் உருவகவணி
யென்றலே மரபு;
காட்சியணி யெனினும்
இழுக்காது. இனி, 'வையம் கண்'
எனப்பிரித்து, கூர்
மற்குறிப்புநோக்கியறிபவன்

உலகத்திலேஒருகணியாவான் என்றும்
உரைக்க நாம்:
கணி-நூல்வல்லான்,
சோதிடன், நிமித்திகன்.

(க)

எ0ஒ. ஐயப் படாஅ
தக்கத் துணர்வாகைத்
தெய்வத்தோ
டொப்பக் கொளல்.

(இ-ள்.) அகத்தது -
(ஒருவன்) மனத்தின்கண்

நிகழ்வதனை, ஐயப்படாது
உணர்வானை - ஐயப்படாது
[ஒருதலையாக] உணரவல்லானை,
தெய்வத்தோடு ஒப்ப கொளல் -
(மகனேயாயினும்)
தெய்வத்தோடு ஒப்ப வன்கண்
ணதிக்க; (எ - று.)

உடம்பு மூதலியவற்றான்
ஒவ்வாமையினும், பிறர்தினைத்ததனை உணருந்
தெய்வத்தன்மை யுடைமையின்,
'தெய்வத்தோடு ஒப்ப' என்றார்.

(கு - ரை.)

ஒருவன் மனத்தின் கண்
நிகழ்வதனை - ஒருவன தது மனத்தில்
பொருந்திய எண்ணத்தை.
ஐயப்படாது - சந்தேகப்படாமல்.
ஒருதலையாக -
நிச்சயமாக. மகனேயாயினும் -
அவன்
மனிதனாகவேயிருந்தாலும்.
கருவித் தென்றுபிறத்தல்,
கண் இமைத்தல்,
கால்நிலந்தோய்தல்,

உடம்புவியர்த்தல்,
மாலைவாடுதல்,
ஆடைமாசுண்ணுதல்,
சாந்துபுலர்தல்முதலியனதேவர்க்குஇல்.
லாமையாலும், மனிதர்க்கு
இருத்தலாலும், 'உடம்பு
முதலியவற்றுண் ஒவ்வா
மையினும்' என்றார்.
ஒவ்வான்-ஒப்பாகமாட்டான்.
ஜயமாவது - பலதலையாய்
அறிவு: அதுவோ இதுவோ என
ஒன்றில் துணிவுபிறவாமல்
நிற்பது; இது,

யிபரீதவுணர்வுக்கும் உபலக்ஷணம்:
ஆம்காவது-ஒன்றை
மற்றொன்றுக மாறு
டதத் துணிந்தறிதல்; இவை,
அறிவுக்குக் குற்றமாதலால்,
விலக்கப்பட்டன. உசாவு

திருக்குறள்

ஐயப்படாதது, அளபெடை - செய்யுளோசைநிறைக்க
ஐந்தது, அலநிட்டு காண்க:
மாத்திரை - மூன்று. அகத்தது -
அகம் என்னும் பெயரினையுடையா
பிறந்த ஒன்றன்பாற்

குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்:
அக மென்னும் உள்ள
டத்தின்பெயர், அங்குள்ள
மனத்தைக் குறித்தலால்,
இடவாகுபெயராம்
தெய்வம்-ஊதனமென்னும்
வடமொழியின் திரிபு.
கொனல்-'அல்'ஈற்று உடல்
பாட்டிவியங்கோள்; இதற்கு,
உலகத்தவ ரென்றுவது, அச
ரென்றுவது தோன்று எழுவாய்
வருவிக்க.
(உ

எ0ங. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள் யாது கொடுத்துங் கொளல்.

(இ - ன்.) குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை-(தம்) குறிப்பு நிகழுமாது அறிந்த அதனுற் பிறர் குறிப்பு அறியுந்தன்மையாரை, உறுப்பினுள் யாது கொடுத்துஉம் கொளல் - (அரசர்) தம் உறுப்புக்களுள்

அவர் வேண்டுவதொன் றினைக்
கொடுத்தாயினும் (தமக்குத்
துணையாகக்) கொள்க; (எ-று.)

உள்நிகழும் நெறி
யாவர்க்கும்ஒத்தலின்,
பிறர்குறிப்பு அறிதற்குக் கு
குறிப்புக் கருவியாயிற்று.

உறுப்புக்களாவன - பொருளும்
காதும் யாணை குதிரைகளும்
முதலிய புறத்துஉறுப்புக்கள்.

இதற்கு - 'பிறர்முகக்குறி
பாணை அவர்

மனக்குறிப்புணர்வாளர்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

இவைமூன்றுபாட்டாலும், குறிப்பறிவாதது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தம் குறிப்பு நிகழும் ஆறு அறிந்து - தமது குறிப்பு நடக்கும் விதத்தை அறிந்து. உறுப்பு-அவயவம். உள் நிகழும் நெறி - உடம்பகத்தே நிகழும் நிலை. கருவி - சாதனம். 'உறுப்புக்களாவன'

என்று தொடங்கிய வாக்கியம் -
இங்கே உறுப்பெனப்பட்டவை
கண் கை கால் முதலிய
அகத்துறுப்புக்க ளல்ல
வென்பதைக் காட்டும்.
செல்வமும் காடும் சேனை யரும்
அரசனுக்கு
ஆட்சியங்கங்களாதலால், புறத்துறுப்புக்க
ளெனப்பட்டன. பிறர்
முகக்குறிப்பானே-பிறரது
முகக்குறிப்பைக்கொண்டு.
ஆறு அங்கம் களுள் ஓரங்கமாகிய
மந்திரிக்குப் பொருள் முதலிய

மற்றுஞ்சில அங்கங்களால்
ஒன்றைக் கொடுத்து இழத்தலால்
தற்காலத்தில் உண்டாகின்ற
நஷ்டத்தைத் காட்டிலும்
அதனைப்பெற்றுமகிழ்கின்றஅச்சிறந்தஅமைச்சனால்
பிற்காலத்தி லுண்டாகும் இலாபம்
மிகப்பெரிதா மென்பது
இக்குறளினால் பெறப்படுதல்
காண்க. குறிப்பின், இன் -
ஐந்தனுருபு, எதுப்பொருளது.
கொடுத்தும், உம்மை - உயர்வு
சிறப்பு. யாது என்ற
வினாப்பெயரால்,

மற்றையங்கங்க ளெல்லாம்
அமைச்சருகிய அங்கத்தினும்
மேம்பட்டனவல்ல வென்பது
புலப் படும். இப்பாட்டை,
"உற்றதோய்வு நீக்கி யுறுதி அமை
முற்காக்கும், பெற்றி

யார்ப் பேணிக்கொளல்" என முன்வந்த குறளோடு ஒப்பிடுக.

எஎச. குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரொ டேனை

(நே)

யுறுப்போ
ரனையரால் வேறு.

(இ - ள்.) குறித்தது -

(ஒருவன்மனத்துக்)

கருதியவதனை, கூறுமை -

(அவன்) கூறவேண்டாமல்,

கொள்வாரொடு -

அறியவல்லாரோடு, சனை - எக -

ஆம் அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

உசுக.

மற்றை மாட்டாதார், உறுப்பு ஓர்

அனையர் - உறுப்பால்

ஒருதன்மையராக ஒப்பாராயினும்,

வேறு - (அறிவான்) வேறு; (எ -

று.)

'கொள்ளாதார்'
என்பதூஉம், *'அறிவான்'
என்பதூஉம் அவாய்நிலை பான்
வந்தன; சிறந்த அறிவு
இன்மையின் விலங்கு என்னுங்
கருத்தான், 'வேறு' என்றார்.

(கு-ரை.)

மாட்டாதார்-குறிப்பறியமாட்டாதவர்.
இங்கே, 'உறுப்பு' என்றது,
உடம்பின் அவயவங்களை.
அறிவான் - அறிவினை. வேறு -
வேறுவர். கொள்ளாதார் -

மாட்டாதார். அவாய்நிலை -
ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை
வேண்டி நிற்றல்:
இக்காரணத்தால்
வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலார்
'அத்' பாஹாரம்' என்பர்;
'அவாய்நிலை - ஒருபதம்
தன்னைமுடிப்பதொரு பதம்நில்
லாதவழி முடிவுபெறாது நிற்றல்'
என்றார்;தருக்கசங்கிரகநூலாரும்:"அதிகா
ரத்தா லவாய்நிலைதன்றால்,.
.....இன்னும்பலபல
வேதுவிளைத்தும், மொழிவருவித்து

முடித்தனர் கொளலே" என்ற
இலக்கணக்கொத்துங் காண்க.
இங்கே 'எனை' என்பது
'கொள்ளாதார்' என்ப்தையும்,
'வேறு' என்பது - 'அறி

வான்' என்பதையும் வேண்டிநின்றமை நோக்குக. விலங்கு - மிருகப்ராய மானவர். விலங்குகளினும் மனிதர்க்குச் சிறப்பாகவுள்ள நுண்ணுணர்வு இல்

லாமைபற்றி,
விலங்கெனப்பட்டன ரென்க;
"ஜ்ஞாநேந ஹீந: பசுபிஸ்
ஸமாந:" என்ற
வடநூல்மேற்கோளுங் காண்க:
"விலங்கொடு மக்க ளனைய

ரிலக்குறுநூல், கற்றூரோ
டேனையவர்" என்ற குறளோடு
இதனை ஒப்பிடுக;
அக்குறளிலுரையிற் பரிமேலழகர்
'விலங்கின்மக்கட்கு ஏற்றமாய
உணர்வு திருதி காணப்படுவது
கற்றூர்கண்ணே யாகலின்,
கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்த
பிறப்பினரல்ல ரென்பதாம்'
என்று உரைத்தவாறே, இங்கு,
குறிப் புணரவல்லார்க்கும்
குறிப்புணரமாட்டாதார்க்கும்
கொள்க. குறித்தது-சாதி

யொருமை. உறுப்பு ஓரினையர் -
மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை.
ஆல்-அசை.

எனை. குறிப்பிற்
குறிப்புணரா வாயி
னுறுப்பினு
ளென்ன
பயத்தவோ கண்.

(இ - ள்.) குறிப்பின் -
குறித்ததுகாணவல்ல(தம்)காட்சியான்,
குறிப்பு- பிறர்குறிப்பினை, உணரா
ஆயின் -

உணரமாட்டாவாயின்,—உறுப்பினுள்
- ஒருவனுறுப்புக்களுருன், கண் -
(சிறந்த) கண்கள், என்ன பயத்த
ஓ - (வேறு) என்ன
பயனைச்செய்வன? (எ - று.)

முதற்கண்
'குறிப்பு'-ஆகுபெயர்.
குறிப்பறிதற்கண்ணுணையாதற்சிறப்புப்
பற்றி, உயிரது உணர்வு கண்மேல்
ஏற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற்
பயனில்லை யென்பதாம்.

இவை யிரண்டுபொட்டாஞும்,
குறிப்பறியாதது இழிபு

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குறிக்கது

காணவல்ல தம் காட்சி -

பார்க்கும்படி உத்தேசிக் கப்பட்ட

பொருளைப் பார்த்தற்குவல்ல

கமதுபார்வை. கண்

உறுப்புக்களுட் சிறந்ததாதலை

"கண்ணிற்சிறந்த வுறுப்பில்லை."

"பின்னுமணிப்-பூணும் பிற

ஆயினும்

வுரைப்புப்பொன்னே
யதுபுனையாக், காணுங்
கண்ணெனக்குமோகாண்" என்ப

வற்றுலும் அறிக; "ஸர்வேஷ்ஷியாணும் நயகம் ப்ரதானகம்" என்பர் வடநூலா
ரும். முதற்கண் குறிப்பு-இக்குறளிலுள்ள 'குறிப்பு' என்னுஞ்சொல் இரண்
டனுள் முதலாவது; அது - 'குறிப்பின்' என்பதிலுள்ளது. குறிப்பிடுதலென்
னும் பொருளையுணர்த்தும் 'குறிப்பு' என்னுந் தொழிற்பெயர்-இக்கு, குறிப்

பிட்டபொருளைக்காணும்
பார்வையை உணர்த்தியதனால்,
ஆகுபெயராம்; இத

னைத்

தொழிலாகுபெயரின்பாற்படுத்துவர்.

துணையாதற்சிறப்பு - துணையாத லாகிய சிறப்பு. குறிப்பறிகின்ற விஷயத்தில் உயிர்க்குக் கண் சிறந்ததுணை யாதலால், அவ்வுயிரினது உணர்வைக் கண்ணின்மேல் ஏற்றி, 'உணராயாயின் கண் என்னபயத்தவோ' என்றார்; இது, ஒரு பொருளின் வினையை மற்றோருபொருளின்மேல் ஏற்றிய உபசாரவழக்கு.

அக்கண்கள்-குறிப்பறிய

மாட்டாதகண்கள்.

இப்பாட்டிலுள்ள 'குறிப்பு' என்னுஞ்சொல் இரண்டனுள் பிற்பினைத ஆகுபெயராதல், இவ்வதிகாரத்து முதற்பாட்டிற் கூறியதனாற் பெறப்படுதலால், இங்கே 'முதற்கண்குறிப்பு - ஆகுபெயர்' என்றார். 'என்ன பயத்தவோ' 'என்றதில், 'என்ன'என்றவிது-இன்மைகுறித்துநின்றது; ஓ - அசை: இரக்கமுமாம். பயத்த - பயம் என்பதன்மேற் பிறந்த அன்சாரியை பெறுத பலவின்பாற்

குறிப்புமுற்று; அத்து - சாரியை. கண்-பால்பகா அஃறிணைப் பெயராதலால், 'பயத்த' என்னும் பலவின்பால்முற்றைக் கொண்டது.

எஃ. அடுத்தது காட்டும் *பளிங்குபோ னெஞ்சங் கடுத்தது காட்டு மூகம்.

(இ-ள்.) அடுத்தது - (தன்னை) அடுத்தபொருளது நிறத்தை, காட்டும் - (தானே

கொண்டு) காட்டும், பளிங்கு போல் -

பளிங்குபோல,—நெஞ்சம் கடுத்தது - (ஒருவன்) நெஞ்சத்து மிக்கதனை, முகம் - (அவன்) முகம், காட்டும் - (தானே கொண்டு) காட்டும்; (எ - று.)

'அடுத்தது' என்பது - ஆகுபெயர். 'கடுத்தது' என்பது - கடு என்னும் உரிச்சொலடியாய்வந்த தொழிற்பெயர். உவமை,

ஒருபொருள் பிறிதொரு
பொருளின் பண்பைக்கொண்டு
தோற்றுதலாகியதொழில்பற்றிவந்தது.

(கு - ரை.) பொருளது -
வஸ்துவினுடைய. பணிக்கு -
ஸ்படிகமென் றும்.
டதுசொல்லின்சிறந்தது:
ஒருவனைக்கண்ணுடி:
ஒருவனைக்கல்லுமாம்.
ஒருவன்நெஞ்சத்து
ரிக்கதனை-ஒருவனதுமனத்தில்
ரிக்கருணத்தை. அடுத்த
பொருளைக் குறிக்கிற 'அடுத்தது'

என்னும் ஒன்றன்பால்
வினையாலணையும் பெயர்-இங்கே
அப்பொருளின் நிறத்தைக்
குறித்ததனால், முதலாகுபெயராம்.
பலபொருள் குறிக்கும்
உரிச்சொல்லாகிய 'கடி'
என்பது-இங்கே, மிகுதிப்
பொருளோடுணர்த்திற்று;
"கடுங்கால்"
என்னுமிடத்துப்போல. கடி
என்பது- கடு என நின்றலே,
தொல்காப்பியத்து

உரிச்சொலியலில் உரைகாரர்
'கழிச்சேர்', 'கழம்பகல்',
'கழுமான்', 'கழுங்கால்',
'கழுசட்பு', கழுஞ்சூள்',
'கழுத்தணன்' என்பனவற்றை
உதாரணங்காட்டியதனாலும்,
'இவ்வுரிச்சொல்

---

* பி - ம் : பளிக்கே

எக - ஆம்
அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்
உஞ்ச

பெரும்பான்மை திரிக்துநிற்கும்'
என உரைத்ததனுலும் அறிக.

இங்கே

தொழிற்பெயரென்றது,
வினையாலணையும்பெய
ரென்னும் பொருளது;
தொழிலுக்குறிக்குஞ்
சொல்லாலாகிய பெயராதலால்,
தொழிற்பெயரெனப்
பட்டதென்க:
வினையாலணையும்பெயரைத்
தொழிற்பெயரென்னும் மரபை,

சீவகசிந்தாமணிநச்சினார்க்கினியருரையிலும்
பலவிடத்துக்காணலாம். பண்பு-
குணம். தோற்றுதல் -
தோன்றுதல். பளிங்கு
தன்னையடுத்தபொருளின் செம்மை
முதலியநிறத்தைத்
தன்னுள்ளேகொண்டு
காட்டுதல்போல, முகம் மும்
தன்னையடுத்த மனத்தின்குணத்தைத்
தன்னுட்கொண்டு காட்டுமெனத்
தொழில்பற்றியுவமைவந்தமையால்,
தோழிலுவமையணி. மனம்
களிப்புடன் இருந்தால்

முகம்மலர்ந்தும், மனம்
துயருற்றிருந்தால் முகம்வாடியு
மிருத்த லால், "நெஞ்சங்கடித்தது
காட்டுமுகம்" என்றது. "ஒருவன்,
முகனுணரக்கு முன்னின்ற
வேட்கை", "முன்னம்,
முகம்போல முன்னுணரப்பதில்",
"அகத்தினழகு
முகத்திலெனியும்" என்பன,
இங்கு அறியத்தக்கன. பனிக்கு
அடுத்ததுகாட்டுதலை,
"பனிக்கறைப் பவழப்பாலை
பனிசெனத் திகழும்

சாயல்'' என்ற சிந்தாமணியாலும், 'பளிக்குப்பாறையடித்தபவழப்பாலை இவளது தன்மை யெனத் திகழுஞ் சாயல்', 'இதற்கு, அடித்தது காட்டும்

பளிங்கைப் பவழம் தன்
தன்மையாக்கிற்றேபோல்' என்ற
நச்சினார்க்கினிய ருரையாலும்,
"பளிங்கும்போல,
மையிருந்தேங்கும்
படுதலுங் கருகி வந்து, கைபுகிற்
சிவந்து காட்டுங் கந்துகம்",
"ஈர்ந்தறுண்பளிங்கெனத் தெளிந்த
ஈர்ம்புனல், போர்த்தொளிர்
நவமணி படர்ந்த
பித்திகை, சோர்ந்தழிச் சோர்ந்தழி

நிறத்தைச் சேர்த்தலான்" என்ற கம்பராமாயணத்தாலுங் காண்க.

எஎ. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங் காயினுந் தான்மூன் றுறும்.

(இ - ள்.) உவப்பின் உம் காயின் உம் - (உயிர் ஒருவனை) உவத்தலா னும் காய்தலானும் உறின், தான் மூன்றும் - தான்

(அறிந்து அவற்றின்
கண் அதனின்) முற்பட்டுநிற்கும்:
(ஆகலான்), முகத்தின்
முதுக்குறைறந்தது
உண்டு ஓ - முகம்போல
அறிவுமிக்கது(பிறிது)உண்டோ?
[இல்லை];(எ-று.)

"உயிர்க்கே அறிவு
உள்ளது: ஐம்பூதங்களான்
இயன்ற முகத்திற்கு
இல்லை' என்பானை நோக்கி,
'உயிரது கருத்து அறிந்து அஃது
உலகுக்குறின்

மலர்ந்தும் காய்வுறின் கருகியும்
வரலான், உண்டு' என
மறுப்பார்போன்று,
குறிப்பறிதற்குக் கருவி
கூறியவாறு.

(கு - ரை.) உவத்தல் -
விரும்புதல், மகிழ்தல். காய்தல் -
வெறுத்தல்,
கோபித்தல். உவத்தலாணும்
காய்தலாணும் உறின் -
உவத்தலேபாலது காய்
தலேயாவது அடைந்தால்.
(ஆணும் - ஆயினும்)

கான்-முகந்தான். அவற்
றின்கண் - அவ்
விருப்புவெறுப்புக்களை
வெளிபிந்தலில். அதனின் -
அவ்
வுயிரினும். ஐம்பூதங்களான்
இயன்ற-நிலம் நீர் தீ காற்று
வானம் என்னும்
பஞ்சபூதங்களின்
சேர்க்கையாலாகிய; இந்த,
பூதவுடம்பின் ஒருறுப்பாகிய
என்றபடி. இவ்வை - அறிவு

இல்லை அஃது உவக்குறின்
மலர்ந்தும் காய் உறை

திருக்குறள்

வுறின் கருதியும் வரலான் -
உயிர் மகிழ்ந்தால் தான்
மலர்ச்சியடைந்தும் உயிர்
வெறுத்தால் தான் வாடியும்
வருதலால். உண்டு என
மறுப்பார்

போன்று - முகத்திற்கும் அறிவு உள்ளது என்று சொல்லி மறுப்பவர்போல
கருவி - இங்கே, முகம். குறிப்பு - மனத்தினைக் குறித்தது. முகத்தின் என்
பதற்கு-எல்லாப்பொருளாக, முகத்தைக்காட்டிலும் எனப் பொருள்கொண்
டால், முகம்போல அறிவுமிக்கது வேறொன்று உண்டு என்று பொருள்பட்டு,

முகமாகியகருவியின்சிறப்பைக்

குறைத்திடு மாதலால்,
அவ்வணங்கொள்ளாது முகம்போல
வென்றீற கொண்டார்.
மூதுக்குறைந்தது-பேரறிவுடையது:
இவ்வினையாலணையும்பெயரில்,
மூதுக்குற-பகுதி; இது,
ஒருசொல். இதற்கு, மூதுக்கு -
மூதணம், (கு-பண்பின்விகுதி,)
உறைவு-அதில் இருத்தல்:
இரண்டுமொழியும்
ஒருமொழித்தன்மைப்பட்டது:
(அறிவில்) மூத்திருத்தல்
[சிறந்திருத்தல்] என்பது பொருள்

எனக் காரணங்கூறுவர்
ஒருசாரார்; மற் றொருசாரார்,
மூதலைம-லன்மையாகிய
அறியாமை, அல்லது,
இயல்பிலுள்ள தான் பேதைமை:
குறைவு-நீங்குதல்:
இரண்டுசொல்லும்ஒருசொல்தன்மைப்
பட்டு,அறியாமைநீங்குதலென்ற எதிர்மறைப்பொருளால், கூரறிவுக்குஆயிற்று
என்பர். ஓ - எதிர்மறை.
உம்மைகள் -
என்னுப்பொருளோடு விகற்பப்
பொருளையும் காட்டும்.

எ0அ. முகநோக்கி நிற்க
லமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.)
(குறையுறுவாணும்),—அகம் -
(தன்) மனத்தை, நோக்கி -
(குறிப்பான்) அறிந்து,
உற்றது-(தான்) உற்றதனை,
உணர்வார்-தீர்ப்பானை,
பெறின்—,—முகம் நோக்கி
நிற்க அமையும் - (அவர்
தன்முகம்நோக்கும் வகை
தானும்அவர்) முகம்நோக்கி

(அவ்விவல்லைக்கண்) நிற்க அமையும்; (எ-று.)

'உணர்வார்' எனக்

காரியத்தைக்

காரணமாக்கிக்கூறினார்.

அவ்விவல்லை

யைக்கடந்து சொல்லுமாயின், இருவர்க்குஞ் சிறுமையாம்: ஆகலின், அது வேண்டா என்பதாம். குறைபுறுவாணியல்பு கூறுவார்போன்று கருவிகூறிய

வாறு.

இனவழூன்றுபாட்டானும்,

குறிப்பறிதற்கருவி

மூகமென்பது கூறப் பட்டது.

(சூ - ஸ.) குறையுறுவாய்

- தான் ஒரு குறையுள்ளவனைப்

அக்குறை யைத் தீர்க்கும்படி
பிறரை வேண்டுபவன். தான்
உற்ற அதனை - தான்
அடைந்துள்ள அக்குறையை.
நோக்கும்வகை - பார்க்கும்படி.
அவர் முகம் நோக்கி -
அவர்முகத்துக்கு எதிராக
என்றபடி. அவ்விவ்லெக்கண்
நிற்க அமையும் -
அவ்வளவோடுநிற்றலே போதும்.
அறிந்து தீர்ப்பா ரென்ற
பொருளில் 'உணர்வார்' என்றது,

காரியத்தைக் காரணமாகக்கூறிய
உபசார வழக்கு; அறிதல் -
காரணமும், தீர்த்தல் -
காரியமுமாம். அவ்வெவ்வலையைக்
கடந்து சொல்லுமாயிற் -
அவ்வளவேயதிற்லாமல்
தன்னுறையை எடுத்து வாயினால்
வெளிப்படையாகக்
கூறவேனுல். இருவர்க்கும்
திறமையாம் - எக - ஆம்

அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

உருக

குறைவேண்டுவானுக்கும்
குறைதீர்ப்பானுக்கும்
கௌரவக்குறைவாம். குறை
வேண்டுவானுக்குச் சிறுமை -
கண்குறையை
எடுத்துக்கூறும்பொழுது உண்
டாகும் மானக்கேடும்,
குறைதீர்ப்பானுக்குச் சிறுமை -
குறிப்பறிந்துசெய்யா மையாலாகும்
பெருமைக்குறைவுமாம்.
"இலனென்னு மெவ்வ
முரையாண்மை யீதல்,

குலனுடையான் கண்ணே
யுள" என்ற இடத்தில் 'யான்
வறிய னென்று சொல்லும்
இழிமொழியை ஒருவன்
கன்னிடஞ்சொல்லவேண்டாத
படி முன்னமே
அவன்குறிப்பறிந்துகொடுக்குந்
தன்மை உயர்குடிப்பிறந்தா
னிடத்தே உண்டு' என்று
ஒருவரைகொண்டதனால்,
குறிப்பறிந்து உதவாமை
குறைவதன் அறிக. அது
வேண்டா -

சொல்லவேண்டுவதில்லை.

'பெறின்' என்றது,

குறிப்பறிபவரது பெறுதற்கு

அருமை தோன்ற நின்றது.

'முகநோக்கி,' 'அகநோக்கி'

எனவும் பாடம் உண்டு.

(அ)

எஃகு. பகைமையுங்

கேண்மையுங்

கண்ணுறைக்குங் கண்ணின்

வகைமை

யுணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) கண்ணின் வகைமை உணர்வார் பெறின் - (வேந்தர் தம்) நோக்குவேறுபாட்டின் கண்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப் பெறின், பகைமை உம் கேண்மை உம் கண் உரைக்கும் - (அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த) பகைமையையும் (ஏனைக்) கேண்மையையும் (வேற்றுவேந்தர் சொல்லிற்றில ராயினும்) அவர்கண்களே

சொல்லும்; (எ - று.)

இறுதிக்கண் 'கண்' - ஆகுபெயர்.

நோக்குவேறுபாடாவன - வெறுத்த நோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணர்தல் - அவற்றை அவ்வக்குறிகளான் அறிதல்.

(கு - ரை.) தம் நோக்கு வேறுபாடு-தமது பார்வை விருப்புவெறுப்புக் காலங்களில் மாறுபடுதல். அவர்க்கு -

அம்மந்திரிகளுக்கு. கிடந்த -
பொருந் தின. ஏனை - மற்றை.
கேண்மை - நட்பு.
வேற்றுவேந்தர் - அயலரசர்.
சொல்லிற்றிலர் -
சொல்லாதொழிவர்.
அவர்கண்கள் -
அவ்வயலரசருடைய கண்கள்.
சொல்லும் - வெளியிடும்.
இறுதிக்கண் 'கண்' - கண்
என்னுஞ் சொல் இரண்டனுள்
பிந்தினது; 'கண்ணின்'

என்பதில் ஒள்ளது. அது,
கண்ணினது பார்வையைக் குறித்ததனால்,
முதலாகுபெயராம். வெறுத்த
நோக்கம் - வெறுப்பைக்காட்டும்
பார்வை. உவந்த நோக்கம் -
விருப்பைக்காட்டும் பார்வை.
அவற்றை-வெறுப்பு
விருப்புக்களை. அவ்வக்குறிகளான்
- அதனதற்கு உரிய
அடையாளங்களால்.
(ஒருவர்க்கொருவர்
யோகக்ஷேமசமாசாரங்களைக்)

கேட்டலென்கிற காரணத்தால்,
கேண்மை யென்பது - நட்புக்குப்
பெயராம்; இதனை,
வினைப்பகுதியின்மேல் வந்த
பண்புப்பெய ரென்னவேண்டும்.
கண் உரைக்கும்-பேசாதது
பேசுவதுபோலச்
சொல்லப்பட்டது;
"கேட்குநபோல வும்
ஒளக்குநபோலவும்,
இயங்குநபோலவும்
இயற்றுநபோலவும், அஃறிணை

மருங்கினும் அறையப்படுமே”
[நன் - பொது - நிச] என்பது
காண்க: அச் சூத்திரவுரையில்
இதுவே உதாரணம்
காட்டப்பட்டுள்ளது;
“வாராமரபின வரக்கூறுதலும்,
என்றுமரபின எனக்கூறுதலும்,
அன்னவெல்லாம் அவற்

ருக்குறள்
மலர்மியலான்,

இன்னவென்னுங்
குறிப்புணர்யாகும்'' என்றார்
தொல்காப்
பியனாரும்: இது,
மாபுவழுவமைதி.
(கூ)

எகo. நுண்ணிய
மென்பா னைக்குங்கோல்
காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(இ - ன்.) நுண்ணியம்
என்பார் - (யாம்)
நுன்னறிவுடையே மென்றி

ருக்கும் அமைச்சர்,
அளக்கும்-(அரசர் கருத்தினை)
அளக்கும், கோல்-கோலா
வது,—காணும் கால் -
ஆராயுமிடத்து, கண் அல்லது
பிற இல்லை-(அவர்)
கண் அல்லது பிற இல்லை; (எ -
று.)

அறிவின் நன்மை,
அஃதுடையார்மேல்
ஏற்றப்பட்டது. இக்கிதம்
வழிவு தொழில் சொல் என்பன
மூதலாகப் பிறர்கருத்தளக்கும்

அளவைகள்

பல: அவையெல்லாம் மூன்
அறிந்தவழி அவரான்
மறைக்கப்படும்; நோக்கம்
மனத்தோடுலத்தலான் ஆண்டு
மறைக்கப்படாது என்பதுபற்றி,
அதனையே பிரித்துக்கூறினார்.
இனி, 'அலைக்குங்கோல்' என்று
பாடமோதி, 'நுண்
ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை
(அரசர்) அலைக்கும்
கோலாவது கண்' என உரைத்து,
தம்வெகுளிநோக்கால்

அவர்வெகுடற்குறிப்பறிக
வென்பது கருத்தாக்குவாரும்
உளர்.

இவையிரண்டுபாட்டாலும்,
நுண்கருவி நோக்கு என்பது
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கோல் -
அளவுகோல். அவர்கண்ணல்லது
- அரசருடைய கண்ணன்றி.
அறிவின் நுண்மை
அஃதுடையார்மேல்
ஏற்றப்பட்டது-பண்

பின்தன்மையைப் பண்பியின்மேல்
ஏற்றிய உபசாரவழக்கு.
நுண்ணம்-நுட்பம், சூக்குமம். அம்ந்து
உடையார் - அறிவுடையவர்.
ஊழ்வு - ஆகாரம். மூன் "உற்ற
நோய் நீக்கி" என்ற குறளி
னுரையிற் பரிமேலழகர்
'மக்களான்வரு வனவற்றை
அவர்குணம் இங்கிதம் ஆகாரம்
செயல் என்பனவற்றால்
அறிந்த' என்றும்,
'இங்கிதம்-குறிப்பால் நிகழும்
உறுப்பின்தொழில்; ஆகாரம் -

குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு' என்றும் உரைத்தனை, இங்கு உணரத் தக்கன. ஒருவன் அந்தியாமலே அவனிடத்து நிகழும் முகவேறுபாடு முதலியன - ஆகார மென்றும், புத்திபூர்வமாகச் செய்யும் கை கண் முதலிய அவயவங்களின் சைகை - இங்கித மென்றும் வடநூலாரும் வேறுபாடு கூறுவர்.

முதலாக என்றதனால்,
குணத்தையுங் கொள்க.
அளக்கும் - ஆராய்ந்து அறியும்.
அளவை - அளக்குங்கருவி. முன்
அறிந்தவழி அவரால்
மறைக்கப் படும் - தம்குறிப்பைப்
பிறர் அறியவந்துளவென்று
முன்னமே ஒருவர்க்குத்
தெரிந்தால் அவரால் அவை
மறைக்கப்படுதல் கூடும்.
நோக்கம் - பார்வை.
மனத்தொடுகலத்தல் -
மனத்தோடு

ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தல். ஆண்டு
- அவ்
வாறு: நோக்கம் மனத்தொடுகலந்த
அப்போது எனினுமாம்.
அதனையே - நோக்கத்தையே.
அலைக்கும் - வருத்தும்,
சஞ்சலப்படுத்தும். தம்வெகுளி
நோக்கால்-தம்கண்ணின்
கோபப்பார்வையால். அவர்
வெகுடற்குறிப்பு-அவ
ரது கோபக்கருத்து. நுண்கருவி -
குறிப்பறிதற்கு நுட்பமான
சாதனம். கண்

...ச்சு அளவுகோலின்
கண்டாய் ஏற்றியதற்கு ஏற்ப,
அரசர்களுக்கு

எஉ - ஆம்
அதிகாரம்—அளவையறிதல்
உருடு

னிடத்து நிலத்தின் தன்மைமை
ஏற்றிக்கூறுமையால்,
ஞகதேசவுருவகவணி. காணுங்
கால் - பெயரெச்சத்தொடர்;

'கண்டக்கால்' என்பதுபோல ஒரு சொல்லன்று. கண்ணல்லது பிற இல்லை - இரண்டு எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினது, வற்புறுத்தும்பொருட்டென்க. பிறருரைக்கு 'என்பாரை' என்னும் இரண்டனுருபு தொக்கதென்க.

(கo)

எஉ - ஆம்

அதிகாரம்—அவையறிதல்.

அஃதாவது-அரசனேடிருந்த

அவையினது இயல்பை அறிதல்.
காரி யஞ் சொல்லுங்கால்
அவன்குறிப்பறிதலேயன்றி
இதுவும் வேண்டுதலின், இஃது
அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

(சூ-ரை.) அவை - சபை;
ஐயா என்னும் வடசொல்லின்
திரிபு. அவன் - அரசனுடைய.
இதுவும் - அவையறிதலும்.
இஃது - அவையறி தல்.
அதன்பின் -

குறிப்பறிதலின்பின்னே.

குறிப்பறிதலேயடுத்து அவை
யறிதலேவைத்த

அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம்,
மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகு வார்க்கு
இரண்டும்
அவசியம்வேண்டியிருத்தல்.

அவை யென்பது - சபை
யிலுள்ளாரது தன்மையைத்
குறித்ததனால்,
இருமடியாகுபெயர்.

எதுக. அவையறிந்

தாராய்ந்து சொல்லுக
சொல்வின்
ருணையறிந்த
தாய்மை யவர்.

(இ - ள்.) சொல்வின் தொகை - சொல்வின் குழுவினை, அறிந்த—, தாய்மையவர்-தாய்மையினையுடையார், (தாம் ஒன்று சொல்லுங்கால்), அவை அறிந்து - (அப்பொழுதை) அவையினை அறிந்து, ஆராய்ந்து சொல்லுக—.

'சொல்லின் குழு'

எனவே, செஞ்சொல்

இலக்கணச்சொல் குறிப்புச்

சொல் என்னும்

மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின.

தூய்மை - அவற்றுள் தம க்கு

ஆகாதன ஒழித்து ஆவன

கோடல். 'அவை' என்றது,

ஈண்டு அதன் இலவை;

அது-மிகுதி ஒப்பு தாழ்வு என

மூவகைத்து. அறிதல் - தம்

மொழுதாக்கி அறிதல்.

ஆராய்தல் - 'இவ்வகைவக்கண்
சொல்லுங் காரியம் இது:
சொல்லும் ஆறு இது:
சொன்னால் அதன்முடிவு இது'
என்று இவை உள்ளிட்டன
ஆராய்தல்.

(கு - ரை.) சொல்லின்
குழு-சொற்களின் கூட்டம்.
தூய்மை-பரிசுத்த குணம்.
அப்பொழுதை அவை -
அச்சமயத்திலுள்ள சபையாரது

தன்மை. செஞ்சொல்,
இலக்கணைச்சொல்,
குறிப்புச்சொல் என்பவற்றை,
மூறையே, வடநூலார் வாசகம்,
லக்ஷகம், வ்யஞ்சகம் என்பர்:
அச்சொற்கள் பொருளை
யுணர்த்தும் வகை-அபிதா லக்ஷணை
வ்யஞ்ஜநாவ்ருத்தி எனப்படும்:
பிரயோக விவேகவுரையில் 'இனி
அலங்காரநூலார் அபிதை
இலக்கணை வியஞ்சநாவிருத்தி
என மூன்றுவகையாக்குவர்:

அவர் மதம் பற்றிப் பரிமேலழகரும்
"சொல் வின் தொகையறிந்த
தூய்மையவர்" என்னுந்
திருவள்ளுவர் குறளுள் செஞ்
சொல், இலக்கணச்சொல்,
குறிப்புச்சொல் என்பர்'
என்றதுங் காண்க.

செஞ்சொல்-வெளிப்படைச்சொல்;
உரியபொருள் தருவது: நிலம்,
நீர் உடை
திருக்குறள்
என்றாற்போல்வன.

இலக்கணைச்சொல்-ஆக்கச்சொல்;
உரிப்பொருளைவிட்டு
அப்பொருளோடு சம்பந்தப்பட்ட
பிறிதொருபொருளை
யுணர்த்துவது: ஊர் அடங்கிற்று
என்பதில் ஊர் என்பது -
ஊராரை உணர்த்துதல்
போல்வன.

குறிப்புச்சொல் -
வெளிப்படையாலன்றிக்
குறிப்பிலுறப்பொருளுணர்த்துஞ்
சொல்; "உவர்க்கடலண்ண
செல்வர்" என்பது - பிறர்க்குப்

பயன்படாத செல்வமுடையா
லோபிகளாயும், "ஐவனாயனடக்க
முனி" என்பதில், ஐவர் என்பது
- ஐம்பொறிகளாயும்
உணர்த்துதல் போல்வன.
அவற்றுள் - அச் சொற்களுள்.
ஆவனகோடல் -
உபயோகமாகுபவற்றைக்
கொள்ளுதல். சண்டு - இங்கு.
தம்மினும் மேம்பட்ட சமை,
தமக்குச்சமமான சமை, தம்மி
னுங்தாழ்ந்த சமை எனச்
சமையின் அளவு

மூன்றுவகையுள்ளதாம். தம்
மொழி நாக்கி - தமது அளவோடு
ஒப்பிட்டுப்பார்த்து.
இவ்வவைக்கண் - இந்த
ச்சபையிலே. சொல்லும் ஆறு
- சொல்லும் விதம்.
அதன்முடிவு இது -
அதனுல்வருபயன் இன்னது.
உள்ளிட்டன - முதலியவை.
"உண் பொழுது நீராடி
யுண்டலும்" என்பதில், 'நீராடி'
என்பதுபோல, இங்கு
'ஆராய்ந்து' என்ற

வினையெச்சம்-ஆராய்ந்தே
சொல்லவேண்டுமெனத்தேற்
றப்பொருள்தருமாறு காண்க.
தொகை - தொகுதி.
"தொகைபடுசெஞ்சொ
லிலக்கணைச்சொல்லே
சூழ்ந்திடுங்குறிப்புச்சொன்
மூன்றின், வகையறிந்துயர் ந்தோ
ரொத்தவர் தாழ்ந்தோர்
மருவுமூன்றவையுமாராய்ந்து, தகையறவுணர்
ந்தோ ரவையின் மூந்துரையாசார்
சமத்தி
னெவ்வாற்றினுங்கினைப்பார்,

நகைபடு தாழ்வி னெண்ணறுங்
மொழியார் நலைபடாச்
சொற்பொருளாய்ந்தோர்" என்ற
விநாயகபுராணம், இக்குறளின்
பரிமேலழகருரையையடியொற்றியது.

எகூ. இடைதெரிந்து
நன்குணர்ந்து சொல்லுக
சொல்லி
னிடைதெரிந்த
நன்மை யவர்.

(இ - ன்.) சொல்லின் -
சொற்களின், கடை -

கடையினை, தெரிந்த -
ஆராய்ந்தறிந்த,
நன்மையுடையார்-நன்மையினையுடையார்,—(அவைக்கண்
ஒன்று சொல்லுங்கால்), இடை
தெரிந்து-(அதன்)செவ்வியை
ஆராய்ந்து அறிந்து, நன்கு
உணர்ந்து -
(வழுப்படாமல்)மிகவுந்தெளிந்து,
சொல்லுக—; (எ-று.)

சொற்களின்

நடையாவது-அம்மூவகைச்சொல்லும்,செம்பொருள்
இலக் கணைப்பொருள்
குறிப்புப்பொருள் என்னும்

பொருள்களைப் பயக்குமாறு.
செவ்வி-கேட்டற்கண்
விருப்புடைமை.
வழு-சொல்வழுவும், பொருள்வழுவும்.
இவையிரண்டுபோட்டாறும்,
ஒன்றுசொல்லுங்கால்
அவையறிந்தே
சொல்லவேண்டுமென்பது
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கடை-போக்கு;
பொருள்தரும்வகை. கண்ணம் -
நல்லறிவு.
அவைக்கண்-சபையில். அதன் -

அந்தச் சமையின். செவ்வி -
உரியசமயம்,
பக்குவமானநிலைமை. வழு-தவறு.
தெளிந்து - நிச்சயித்து.
செம்பொருள்,
இலக்கணப்பொருள்,
குறிப்புப்பொருள் என்பவற்றை,
முறையே, வட
நூலார் வாச்யம், லக்ஷ்யம்,
வ்யங்க்யம் என்பர். செஞ்சொல்
முதலியவற்றால்
முறையே உணர்த்தப்படும்
பொருள் செம்பொருள்

முதலியனவாகும். பயன்

எஉ - ஆம்
அதிகாரம்—அணையறிதல்
உருள

கும் ஆறு - தரும் விதம்.
கேட்டற்கண் விருப்புடைமை -
தாம்சொல்லும் வார்த்தையைக்
கேட்பதில்
விருப்பமுடைத்தாயிருத்தல்.
சொல்வழு - இலக்
கணப்பிழைகள். பொருள்வழு -

குன்றக்கூறல் முதலியன.

(உ)

எகந. அவையறியார்
சொல்லண்மேற் கொள்பவர்
சொல்வின் வகையறியார்
வல்லதூஉ மில்.

(இ - ள்.) அவை அறியார் - அவையினது அளவை அறியாது, சொல் வல்- (ஒன்று) சொல்லுதலே, மேற்கொள்பவர்-தம்மேற்கொள்வார், சொல்வின் வகை அறியார் - அச்சொல்லுதலின் கூறுபாடும் அறிபார்: வல்லதூஉம் இல்-

(கற்று) வல்ல கலையும் (அவர்க்கு)
இல்லை; (எ - று.)

அம்மூவகைச்சொற்களால்
வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை
கேட்பாரது உணர்வுவகைமைபற்றி
வருதலான் 'சொல்லின் வகை
யறியார்' என்றும்,
அஃதறியார் யாதும்அறியா
ரென்று எல்லாராலும்
இகழ்ப்படுதலின் 'வல் லதூஉ மில்'
என்றுங் கூறினார்.

இதனால், அவையறியாக்கால்

வருங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(குரை.) சொல்லுகலைத்
தம்மேற்கொள்வார் - சொல்ல
உடன்பட்டுத் தொடங்குபவர்.
கூறுபாடு - வகை. கலை - கல்வி.
கேட்பாரது உணர்வு
வகைமை-தமதுசொல்லைக்கேட்குஞ்சபையாரது
அறிவுவேறுபாடுகள். 'சொல்
லுதல்வகைமை கேட்பாரது
உணர்வுவகைமைபற்றி
வருதலான், சொல்லின்
வகையறியார் என்று கூறினர்' -
பேசுந்திறம் கேட்பவரறிவின்

திறத்துக்கு ஏற்றபடியே
பயன்படுதலால்,
கேட்குஞ்சமையின்
இயல்பை யறியாதவர்
சொல்லுந்திறமறியாதவரோவ
ரென்க. அஃது அறியார் -
அதனையறியா தவர்;

அவ்வையறியாதார்.
அவையறியாக்கால் -
சமையினியல்பை அறியா
விட்டால். 'அறியார்' என்னுஞ்
சொல் இரண்டனுள்,

முன்னது - எதிர் மறைத்தெரிநிலை
முற்றெச்சம்; பின்னது - முற்று.
வல்லதூஉம்-இன்னிசை
யளபெடை. உம்மை - இறந்தது
தழுவியது.

(கூ)

எகசு. ஒளியார்மு
ன்னிய நாதல்
வெளியார்முன்
வான்சுனை வண்ணங்
கொளல்.

(இ - ள்.) ஒளியார்முன் -
(அறிவால்) ஒள்ளியார்

அனைவக்கண், ஒள்ளி யர்
ஆதல்-(தாமும்) ஒள்ளியராக:
வெளியார் முன்-(ஏனை)
வெள்ளைகளனைவக் கண், (தாமும்),
வால்
சுதை வண்ணம்-வாலிய சுதையின்
நிறத்தை, கொளல்- கொள்க;
(எ-று.)

'ஒள்ளியார்' என்றது -
மிக்காரையும், ஒத்தாரையும்;
அது, விகாரத்தால் 'ஒளியார்' என
றின்றது. ஒள்ளியாதல் -
தம்நூலறிவும் சொல்வன்மையுந்

தோன்றவிரித்தல். அவையறியாத
புல்லரை 'வெளியார்' என்றது,
வயிரமில் மரத்தை
'வெளிறு' என்னும் வழக்குப்பற்றி.
அவர் மதிக்கும்வகை அவரினும்
வெண்மையையுடையராக
என்பார்,
'வான்சுதைவண்ணஞ்செவாளல்'
என்றார்.

அவையளவறிந்தார் செய்யுந்
திறம், இதனால்
தொகுத்தக்கூறப்பட்டது;
முன்னர் விரித்துக் கூறுப.

உரை

திருக்குறள்

(கு - ரை.) அறிவால் ஒள்ளியார் அலைவுக்கண் - அறிவினால் ஒளியை யுடையவரது சபையில்; இங்கே, ஒளி-சிறப்பு. ஒள்ளியார் ஆ-ன்றுகப்பேசி வெளிப்பட்டு விளங்குபவராகுக.

வெள்ளைகள்-அறிவிலாதார்.

வாலிய சுத்த

பின்நிறத்தைக்கொள்க-வெண்ணிறமான
சுன்னும்பின் தன்மையைக்
கொண்டிருக்கக்கடவர்: என்றது,
வான்சுதை வண்ணமாகிய
வெண்மையை யுடைய
ராகுகன்றபடி;
அறியாமையைமேற்கொள்ளக்கடவர்என்பதாம்.
வெண்மை- அறிவின்மை:
"வெண்மை யெனப்படுவதி
யாதெனின் லெண்மை,
யுடையம் யாமென்னுக்
செருக்கு" என்னுங் குறளில்,
'வெண்மை' என்பதற்கு - புல்

லறிவுடைமை யென்றும்,
அறிவுருத்திராணமை யென்றும்
பொருள் கூறுமாறு உணர்க.
மிக்கார் - தம்மினும்
மேம்பட்டவர். 'அது' -
ஒன்னியார் என்பது.
நூலறிவு-சாஸ்திரஞானம்.
சொல்வன்மை - பேசுந்திறம்.
தோன்ற-வெளிப் பட. விரித்தல் -
வெளியிடுதல்; பேசிவிளக்குதல்.
'அவையறியாத' என்ப தற்கு -
கீழ்க்கூறிய நூலறிவு
சொல்வன்மை

என்னும் அவற்றை யறியாத
என்றது, சமையின்தன்மையை
யறியாத என்றுவது
பொருள்கொள்க. புல்லர் -
அற்பர்: சிறப்பில்லாதவர்.
வெளியார் என்பது - வெள்ளியா
ரென் னும் பலர்பாற்பெயரின்
தொகுத்தல். வயிரம் - உள்ளீடு.
உள்ளீடில்லாத மரம், வெளித்தோ
மெனப்படும். அவர்
மதிக்கும்வகை -
அவ்வறிவிலாதார்

கொண்டாடும்படி.

அறிவில்லார்க்குத் தம்மினும்
அறிவில்லாரைக் கண்டாற்
கொண்டாட்ட மாதலால்,
'அவர்மதிக்கும்வகை அவரினும்
வெண்மையுடைய ராக' என்றார்.

முன்னர் - முன்னே; அதற்க
ஆறுசெய்யுட்களில். கூறுப -
சொல்லுவர். முன் - இங்கே,
இடமுன். ஆதல் -
கல்விகுதிபெற்ற வியங் கோள்.
"இன்மையகிதே வெளிறு,"
"மேனியிற்காட்டி

வெளுத்ததே", "வினையுமாற்ற
கின் நிருவடிவினை மிக
வெள்ளையாகியது", "வெண்மையில்லை
பல் கேள்வி மேவலால்",
"வெள்ளியையாதல்
விளம்பினை", "வெள்ளைமை
கலந்த நோக்கின்",
"வெண்மையுடையார்
விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால்"
என்ற இடங்களில்,
வெண்மையென்பது -
பேதைமையெனப் பொருள்படு
தல் காண்க. சிந்தாமணியில்,

உதிரம் நீங்கிய உடல்
"வெளிற்றுடல்"
எனப்பட்டவாறும், குற்றமில்லாத
நற்கேள்விகளை உடையவன்
"வெளிறி லாக்கேள்வியான்"
எனப்பட்டவாறும்
காணத்தக்கன.
பொருள்கயமில்லாத சால்,
வெளிற்றுரை யெனப்படும்.
சிலப்பதிகாரத்தில்,
"வெள்ளைக்கோட்டி" என்பது -
பாணில் சாற் பேசுஞ் சுவை
யென்றும், மணிமேகலையில்

"வெள்ளைமகன்" என்பது -
பயனில்லாத சொல்லை
யுடையவை னென்றும்
பொருள்படுதலும் உணர்க.
வால் + சுணை = வான்சுணை;
நிலைமொழியீற்று லகரம் வலிவரச்
சிறுபான்மை னகரமாத் திரிந்தது:
[இதனை "குறில்சேறியா லவை"
என்னுஞ் சூத்திரத்து 'பிற'
என்றதனால் அமைத்துக்கொள்க.]
சுணை, வண்ணம் - வாதா,
வர்ணம் என்ற
வடசொற்களின் திரிபு.

‘வண்ணம் என்பது - இயற்சொல்;
வருணம் என்பது -
வடமொழித்திரிபு’ என்பது -

நச்சினார்க்கினியர்கொள்கை. வான் சுதை வண்ண மென்பது-வெண்மையை யுணர்த்தி, அது அறியாமையைக் குறித்தது: “எட்டிமேடிரண்டு” என்

எஉ - ஆம்
அதிகாரம்—அணையறிதல்
உருக

பது - பத்தையுணர்த்திப்
பத்தினைப்பக் குறித்தல்போல;
இப்படிப்பட்டதை,
வடநூலார் ‘லக்ஷிதலக்ஷணை’
என்பர். அறியாமையை

மேற்கொள்ளுக என்
னும்
கருத்தை 'வான் சுதைவண்ணம்
கொளல்' என வேறுவகையாக்
கூறியதனால், இது -
பிறிதினவிற்சியணி.

(சு)

எதிர். நன்றென்ற
வற்றுள்ளு நன்றே
முதுவருண்
மூங்கு கிளவாச் செறிவு.

(இ - ள்.) (ஒருவர்க்கு),

நன்று என்றவற்றுள்ளும்-(இது)
நன்று என்று
இறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட
குணங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும்,
நன்றே—:முது
வருள் - (தம்மின்)
மிக்காரையுக்கண்,
மூந்து-(அவரின்)முற்பட்டு,
கிளவா -
(ஒன்றனைச்) சொல்லாத,
செறிவு - அடக்கம்; (எ - று.)
தம்குறைவும்
அவர்மிகுதியும் மூந்துகிளந்தாற்

படும் இழுக்கும் கிளவாக்
கால் எய்தும் நன்மையும்
அறிந்தே அடங்கினமையின்,
அவ்வடக்கத்தினை
'நன்றென்றவற்றுள்ளு நன்று'
என்றார். முன்கிளத்தலேயே
விலக்கினமை
யின், உடன்கிளத்தலும்
பின்கிளத்தலும் ஆம் என்பது
பெற்றும்.

இதனை,
மிக்காரணவக்கண் செய்யுந் திறம்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குணவு - அறிவின்குணவு. நன்று-நல்லது. அவனின் முற் பட்டு - அவர்பேசுதற்கு முந்தி. பிகுதி - உயர்வு. முந்துகிளந்தாற் படும் இழு

க்கு-அவர்பேசுதற்குமுன்னே தாம் பேசினால் உண்டாகுங் குற்றம். கிளவாக் கால் எய்தும்

நன்மை-முந்திப்பேசாவிடின் உளதாகும் நன்மை. முன்கிளத்

தல்-மூந்திப்பேசுதல்;
உடன்கிளத்தல் -
உடனேபேசுதல். 'சன்று'
என்ற
சொல் இரண்டனுள்,
முன்னது-ஒன்றன்பாற் குறிப்பு
வினையாலணையும் பெயர்;
பின்னது - முற்று.
உம்மை-முற்றுப்பொருளோடு
உயர்வுசிறப்புப்
பொருளு முடையது.
ஏ-தேற்றம்.
முதுவர்-முதுமையுடையோர்;

முதுமை-

இங்கே, மேன்மை. முந்து -
இடைச்சொல்; வினைப்பகுதியே
முந்தி யென
வினையெச்சப்பொருள்பட்ட
தென்னலுமாம்.

(நி)

எகர. ஆற்றி
னிலைதளர்ந் தற்றே
வியன்புலம்
மேற்றுணர்வார் முன்ன
நிழுக்கு.

(இ - ள்.)
(வீடளய்தற்பொருட்டு
கன்னெறிக்கண் நின்றான்
ஒருவன்),
ஆற்றின் - அந்நெறியினின்றும்,
நிலை தளர்ந்து அற்று -
நிலைதளர்ந்து
வீழ்ந்தாலொக்கும் : வியல்
புலம் - அகன்ற
நாற்பொருள்களை, ஏற்று-உட்
கொண்டு, உணர்வார் முன்னர் -
(அவற்றின் மெய்ம்மையை)உணர
வல்ல ரவைக்கண்,

(வல்லாளனொருவன்),
இழுக்கு-சொல்லிழுக்குப்படுதல்;
(எ-று.)

நிலைதளர்ந்து
வீழ்தல்-உரனென்னுந்
தோட்டியான் ஒரைந்துங் காத்து
ஒழுகியான் பின் இழுக்கிக்
கூடா ஒழுக்கத்தனாதல்.
பயனிழத்தலே யன்றி இகழவும்படு
மென்பதாம்.

இதனால், அதன்கண்
இழுக்கியவழிப் படுங் குற்றம்

கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) வீடு

எய்தற்பொருட்டு-முத்திபெறுதற்காக.

கல்நெறிக்கண்-

கல்லவழியில்:

சுந்மார்க்கத்தில்;என்றது, யோகம்

ஞானம் பத்தி பிரபத்தி முத.

உரை

திருக்குறள்

லிய முத்திபெறுதற்குரிய

உபாயங்களுள் ஒன்றில்

என்றபடி. நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தால்
ஒக்கும் - உறுதிநிலை சோர்ந்து
கவற்றல் அதுபோலும்.
அகன்ற ஞாற்பொருள்களை
உட்கொண்டு - பரந்த
சான்றோர்த்தங்களைக் கிரகித்து.
மெய்ம்மை - உண்மையான
கருத்து. "எப்பொரு
ளெத்தன்மைத் தாயினு
மப்பொருள், மெய்ப்பொருள்
காண்பது அறிவு" ஆதலால்,
'உணர்வார்' என்பதற்கு -
மெய்ம்மையுணரவல்லாரென்று

பொருள்கூறினர். சொல்இழு
க்கு-சொற்குற்றம்;
"யாகாவாராயினு ம் காகாக்க
காவாக்கால், சோகாப்பர் சொ
ல்விழுக்குப்பட்டு" என்ற குறளில்
'சொல்விழுக்கு'
என்பதற்கு-'சொல் வின்கண்
தோன்றும் குற்றம்' எனப்
பொருள் விரித்துரைத்தது
அறிக. உளனெண்ணுந்
தோட்டியான் ஒளைந்துங் காத்து
ஒழுகியான்-தனது வலிய

அறிவாகிய அங்குசத்தால்
ஐம்பொறிகளாகிய
யானையைத்தையும் தம்தமக்கு
உரிய புலன்களின்மேற்
செல்லவொட்டாதபடி
தடுத்தடக்கவன்; பஞ்சேந்
திரியநிக்கிரகஞ்செய்து
நல்லொழுக்கத்தில் நின்றவன்.
"உரனென்னுந் தோட்டியான்
ஓரைந்துங்
காப்பான், வரனென்னும் வைப்பிற்
கோர் வித்து" என்பது,

நீக்கார்பெருமை யென்னும்
மூன்றும்அதிகாரத்தின்
கான்காவது குறள். உரனைத்
தோட்டியென்றதற்கு ஏற்ப,
ஒன்றாக்க - யானைகளைனக்
கொள்ளப்பட்டது. ஐம்பொறிகள்
- மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி
யென்பன; அவற்றிற்கு உரிய
புலன்கள் - மூன்றையே ஊறு
சுவை ஒளி காற்றம் ஓசை
யென்பன. பின் இழுக்கி - பின்பு
அங்ஙல்லொழுக்கத்தினின்று

தவறி. கூடாவொழுக்கந்தணுதல் -
தனது துறவறவழிக்குத்தகாத
காமவழியொழுகு கலை
யுடையவணுதல்.
பயனிழத்தலேயன்றி
இகழவும்படும் - பயனை யிழப்
பதுமாத்திரமே யல்லாமற்
பலராலும் இகழ்ச்சிசெய்யவும்படு
மென்பதாம்.
ஒழுக்கந்தவறியவணுக்குப்
பயனிழத்தல், தான் குறித்த
பிரயோசனமாகிய மூத்திரையைப்

பெருமை; சொல்தவறியவனுக்குப்
பயனிழத்தல் - ஓராசனிடத்தி
தான் விரும்பிய
பிரயோசனமாகிய காரியம்
கைகூடப்பெருமை. அதன் கண்
இழுக்கியவழிப் படுங் குற்றம்.
கண்ணிணும்மேலோர்சுபையிற்
சொல் தவறிஞ லுண்டாகுங்
குற்றம். தளர்ந்து - தளர்ந்தால்
என்னும் எச்சத்தின் திரிபு.
வியல் - விசாலமென்னும் பொரு
ளுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்;
"வியலென்கிளவி

யகலப்பொருட்டே” என்பது,
தொல்காப்பியம். வியல்+
புலம்=வியன் புலம்:
நிலமொழியீற்று லகரம்
நிறுபான்மை னகரமாயிற்று:
அகல்+புனம்=அகன்புனம்
என்பதிற் போல. ஏற்று,
ஏல் - பகுதி, உவமையுணி.
(சூ)

எகள. கற்றறிந்தார்
கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெறிதல் வல்லா

ாகத்து.

(இ - ள்.) கசடு அற-வழுப்படாமல், சொல் தெரிதல் வல்லார் அகத்து-சொற்கள ஆராய்தல்வல்ல ாவைக்கண், (சொல்வின்), கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் - (பல நூல்களையும்) கற்று (அவற்றின் ஆய பயனை) அறிந் தாரது கல்வி (பாவர்க்கும்) விளங்கித்தோன்றும்; (எ - று.)

எஉ - ஆம் அதிகாரம்—அவையறிதல்

உசுக

'சொல்லின்' என்பது, அவாய்நிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்க என்பதாம்.

(கு - ரை.) வழுப்படாமல் - கவறுமல். அவற்றின் ஆய-அந்நூல்களிலே லாகிய. 'அகத்து' என்பது 'சொல்லின்' என்பதை வேண்டுநின் றமை காண்க. ஆண்டே சொல்க -

அவ்விடத்திலேயே
சொல்லவேண்டும்; கடைநிற்
சொல்தெரிதல்வல்லார் கூடிய
சபையிலே பேசக்கடவ
னென்க. 'கற்று' என்னுமிடத்து
'பலநூல்களையும்' எனச்
சிலசொற்கள் வருவித்தலை
இசை யெச்ச மென்பர்.
'தெரிதல் வல்லார்' என்பதை,
இரண்டாம்வேற்றுமைத்
தொகையாகவாவது,
ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகையாகவாவது

கொள்க. (எ)

எகஅ. உணர்வு
துடையார்மூற் சொல்லல்
வளர்வதன்
பாத்திய
னீர்சொரிந் தற்று.

(இ - ள்.) உணர்வது உடையார் முன் - (பிறர் உணர்த்தலின்றிப் பொருள்களைத் தாமே) உணரவல்ல அறிவினையுடையாரை முன்னர்க்கண், சொல்லல்- (கற்றார்

ஒன்றனைச்)சொல்லுதல்,—வளர்வதன்
பாத்தியுள்-(தானே) வளர்வ
தொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண்,
நீர் சொரிந்து அற்று - நிலனைச்
சொரிந் தாற்போலும்; (எ - று.)

தானேயும் வளர்தற்கு உரிய
கல்வி மிகவளரும் என்பதாம்

இவையிரண்டுபோட்டானும்,
ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ்
சொல்லுக வென்பது
கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) உணர்த்தல் -

அறிவித்தல். பொருள்களை -
விஷயங்களை. பாத்திக்கண் -
பாத்தியில்.

எவ்வழியும்-எவ்விதத்திலும்;
அல்லது, எப் பொழுதிலும்.

உணர்வது-எதிர்காலவினையாலணையும்பெயர்:
அல்லது, உணர்வு என்பதன்மேல்
'அது'
என்பது-பகுதிப்பொருள்விகுதி
யெனினு மாம். உவமையணி.
(அ)

எசுக. புல்லைவயுட்

பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க
நல்லவையு

ணண்கு

செலச்சொல்லு வார்.

(இ - ள்.) நல் அவையுள் - நல்லாரிருந்த அவைக்கண், நண்கு - நல்லபொருள்களை, செல - அவர்மனங்கொள்ள, சொல்லுவார்-சொல்லுதற்கு உரியார்,—புல் அவையுள் - (அவையறியாத) புல்லரிருந்த அவைக்கண், (அவற்றை),

பொச்சாந்து உம் - மறந்தும்,
சொல்லற்க - சொல்லாதொழிக.

சொல்லின், தம்
அவையறியாமையை நோக்கி
நல்லவையும், பொருளறி
யாமையாற் புல்லவைதானும்
இகழ்தலின், இரண்டு அவைக்கும்
ஆகார் என் பது கருதி,
'பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க'
என்றார்.

(கு-ரை.) மனங்கொள்ள -
அங்கீகரிக்க. அவையறியாத -

நற்பொருள் கண்டார் மதிக்கும் பொருள்.

அவற்றை - கல்வி முதலியவற்றை.

கற்றறிந்தவர் அறிவில்

லார்முன்பு பேசுதல்

அதற்காக அவரைச்

சபையின்கண் ஏற்றிவைத்து

என்று கல்லாதார் இகழ்வர்:

அவர்சொல்லும்பொருள்கள் அறியமாட்டாமை

ருக்குறள்

யாதும் ஊரே யாவரும்

அலக்ஷ்யஞ்செய்வர்; ஆகவே, இருநிறத்தாதி

அவமதிப்புக்

கும் இடமாவர் என்க.

சொல்வின்-பேசினால்.

தம்-பேசுபவரது. ஆகார் -

உதவார்.

புல்லவையின் தன்மையைப்பற்றி,

"அவையின்றி நமறியாராய்ந்

தவையந்து சொல்லார்,

வையின்றிக் காழுணரார்

காணூர் - சுவையுணரார்,

ஆயகலவெதனிய

ரஞ்சாரவரன்றே,

தியவனவேயோர்செருக்கு" என்று
கூறி
யிருப்பதுகாண்க.

நல்லவையாவது-"புகழும் தருமநெறியின்றேர் பொய்காம,
மிகழுஞ்சினஞ்
செற்றமில்லோர்-நிகழ்கலைகள்,
எல்லா முணர்ந்தோ ரிருந்த
விடமன்றே, கல்லாரவைக்கு
நலம்" என்பதனால் அறிக.
புல்லவை, நல்லவை
என்பவற்றில்,
சபையிலிருந்தாரது புன்மையும்
நன்மையும் சபையின்மே

லேற்றிக் கூறப்பட்டன;
இது-இடத்துநீ கழ்பொருளின்
தன்மையை இடத்
தின்மேல் ஏற்றிக்கூறிய
உபசாரவழக்கு: அடுத்த
அதிகாரத்தின் முதற்குற
ளில் 'வல்லமை' என்றவிடத்து,
'இருந்தாரது வன்மை,
அவைமேல் ஏற்றப்
பட்டது' என உரைப்பது
காண்க. "கைகூப்பானைக்
கொண்டொழுகுங்காறும்
வாளாற்றும், கொல்லானைக்

சோரவிடல்” என்ற
காலடியாரையும், “வெள்
ளைக்கோட்டியும் விரகினி
லெழிமின்”என்ற
சிலப்பதிகாரத்தையும் அறிக.

எஉ0. அங்கணத்த லுக்க
வமிழ்ந்தற்றூற் றங்கணத்த
ரல்லார்மூற்
கோட்டி கொளல்.

(இ - ள்.) (ல்லார்),—தம்
கணத்தர் அல்லார் மூன் - தம்
இனத்தரல் லாதா ரவைக்கண்,
கோட்டி கொளல் - ஒன்றினையுந்

சொல்லற்க; (சொல் லின் அது),
அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்து
அற்று - (தூய்தல்லாத) மூற்றத்
தின்கண் உக்க அமிழ்தினை
யொக்கும்; (எ - று.)

'கொள்' என்னும்
மூதனிலத்தெழிற்பெயர்,
மூன்றின்று, பின் எதிர் மறை
'அல்' விகுதியோடு கூடி,
"மகனெனல்" என்பதுபோல
றின்றது. 'சொல்லின்,' 'அது'
என்பன - அவாய்நிலையான்
வந்தன, பிறவெல்லாம்,

'கொளல்' என்பதனைத்
தொழிற்பெயராக்கி உரைத்தார்;
அவர், அத்தொழில் அமிழ்து
என்னும் பொருளுவமையோடு
இயையாமை நோக்கிற்றிலர்.
சாவா மருந்தாகலறிந்து
நுகர்வார்கையினும் படாது
அவ்வங்கணத்துக்கும் இயை
பின்றிக் கெட்டவாறு தோன்ற,
'உக்க அமிழ்து' என்றார்.
அச்சொல் பயனில் சொல்லாம்
என்பதாயிற்று.

இலையிரண்டுபாட்டானும்,

தாழ்ந்தாரைவக்கண் ஒருவழியுஞ்
சொல் லற்க என்பது
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) இனி,
"ஊரங்கணீர் ரூவுநீர்ச்
சேர்ந்தக்கால்" என்ற காலடி யாரிற்
போல, இங்கும் 'அங்கணம்'
என்பதற்கு-சலதாரையெனப்
பொருள் கொள்ளினுமாம்:
சேறென்றலுமாம்; "அங்கணம்
சேறு மூற்ற மாஞ் சல
தாரைக்கும் போர்" என்பது,
நிகண்டு. நல்லார் -

நல்லறிவுடையார். தம் இனத்தார்
- தம்மோடு ஒத்த நல்லவர்.
சொல்லின் அது - சொன்னால்
அச் சொல். தூய்து அல்லாத -
பரிசுத்தியுடையதல்லாத.
முற்றத்தின்கண் - முற்றத்தில்.
உக்க-சிந்தின.
முதனிலைத்தொழிற்பெயர்
என்றது, இங்கே

எஞ - ஆம்

அதிகாரம்—அவையஞ்சாமை

வினைப்பகுதி யென்றபடி; முன்
"இழுக்காமை யார்மாட்டும்"
என்ற குற ளின்கீழ்ப்
பரிமேலழகர் 'வாயின்
என்பதை-முதனிலைத்தொழிற்பெயராயமை
வந்த வினையெச்சம்' என்று
இலக்கணமெழுதிய இடத்திலும்,
வினைப்பகுதி முதனிலைத்
தொழிற்பெய ரெனப்பட்டவாறு
உணர்க: வினைப்பகுதியெல் லாம்
தொழிற்பட்டு நிற்றலால், அதனை

முதனிலைத்தொழிற்பெயரென்று
ரென்க. அல் விகுதி-உடன்பாடு
எதிர்மறை என்னும் இரண்டு
வியங்கோள் வினைமுற்றிற்கும்
உரியதாய் வருகின்றது;
"மகனெனல்" என்பது-பயனில
சொல்லாமை யென்னும் உ0-ஆம்
அதிகாரத்து ஆரும்பாட்டாகிய
"பயனில் சொற் பாராட்டுவானை
மகனெனல், மக்கட் பதடி
யெனல்" என்பதில் உள்ளது;
அங்கு 'மகனெனல்'

என்பதற்கு-மகனென்று
சொல்லற்க என்று பொருளும்,
'அல்விருந்து வியங்கோள், முன்
எதிர்மறையினும் பின் உடன்
பாட்டினும் வந்தது' என்று
இலக்கணமும் கூறிப்போந்தார்.
'அங்கணைக்கு ருக்க அமிழ்தற்று'
என்ற உபமானம் 'சொன்றல்
அது' என்ற உபமேயத்தை
வேண்டிநிற்றல் காண்க. 'பிறர்'
என்றது, மற்றை
யுரையாசிரியர்களை. 'சொலல்'

என்பதைத் தொழிற்பெயராகக்
கொள்ளும்பொழுது, 'கோட்டி
கொளல்'
என்பதற்கு-ஒன்றறப்பேசுத
லென்று பொருள். அவர் -
அவ ஆசிரியர்கள்.
அத்தொழில் அமிழ்தென்னும்
பொருளுவமையோடு இயையாமை
- கொள்ளுதலென்னுந்
தொழிலாகிய உபமேயத்துக்கும்,
அமிழ் தென்னும்பொருளாகிய
உபமானத்துக்கும்
ஒற்றுமையில்லாமை. பரிமேலழக

ருரையில் 'அது' என
வருவிக்கப்பட்டதனுற் கொண்ட
'செய்' என் றதே உபமேய
மாதலால், பொருளாகிய
உபமேய உபமானங்கள் தம்மில்
ஒன்றியிருத்தல் காண்க.
நோக்கிற்றிலர் - ஆராய்ந்தாரில்லை.
சாவாமருந் தாதல் அறிந்து
நுகர்வார் கையிலும்
படாது - அமிருதமென்பது
மரணத்தை
யொழிக்கும்மருந்தாமென்பதை

யறிந்து
அதனைவிரும்பியுண்பவரதுகையிலும்
சோராமல். இயைபு இன்றி -
வற்றதல்லாமல். கெட்ட ஆறு -
கெட்டவிதம்.
அச்சொல்-இழிந்தார்சையையிற்
சொல்லுஞ் சொல். ஒருவழியும் -
ஒருவிதத்தி லும்; அல்லது,
ஒருபொழுதிலும். அங்கணம் -
வடசொல். ஆல் - ஈற்றசை.
கணம்-இனம்; வடசொல்.
கோட்டி-கோஷ்டி என்னும்

வடசொல்லின் திரிபு; சமையின் பெயர் - ஆகுபெயராய், அங்குப்பேசுதலைக் குறித்தது. "அரங் கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய, நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்" என்ற குறளில் பரிமேலழகர் 'கோட்டிகொளல்' என்பதற்கு-'அவையின்கண் ஒன் றனைச் சொல்லுதல்' என்று பொருளும், 'கோட்டி என்பது - ஈண்டு ஆகு பெயர்; "புல்லா வெழுத்திற்

பொருளில் வருங்கோட்டி"
என்புழிப் போல' என்று
இலக்கணமும் எழுதியமை
காண்க. உவமையணி.

(கo)

எஉ - ஆம்
அதிகாரம்—அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது -

சொல்லுதற்குரிய அவையினை
அறிந்து சொல்லுங்கால் அதனை
அஞ்சாமை.

அதிகாரமுறைமையும், இதனானே விளங்கும்.

திருக்குறள்

(கு - ரை.) சொல்லுதற்கு உரிய அவை-பேசுதற்கு அஞ்சாத சபை. சொல் லுங்கால்-பேசும்பொழுது. அதனை-அச்சபையை. அவையறிதலின்பின் அவையஞ்சாமையை

வைத்தற்குக்
காரணம், வெளிப்படை:
சுடையின துதன்
மையு முன்பு அறிந்து பின்பு
அதிற் பேசும்பொழுது
அதற்குப்பயப்படலா
காதென் றுகூறுதலின்.

அவையஞ்சாமை-இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை:

காண்காம் வேற்றுமையாக
விரித்தல், உலகவழக்கு;
"அச்சக்கிளவிக்கு ஐந்து
மிரண்டும், எச்சமிலவே
பொருள்வயினான" என்ற

தொல்காப்பியச்சூத்திரத் திற்கு ஏற்ப, அவையை அஞ்சாமை என இரண்டாம்வேற்றுமையாக விரிக்க: ஐந்தாம்வேற்றுமையாக விரித்தல், வடநூல்வழக்குக்கும் ஒத்தது.

அவையச்சம், வடமொழியில் 'ஸபாகம்பம்' எனப்படும்.

எடுத்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோராச் சொல்லின்
ஒருவகையறிந்த தாய்மை யவர்.

(இ - ள்.) வகை அறிந்து

- (கற்றவல்வ அனை அல்லா அனை என்னும்)

அனைவனைகயினை அறிந்து, வல் அனை - வல்ல அனைக்கண், (ஒன்றுசொல்

லுங்கால்), வாய் சோராச் - (அச்சத்தான்)

வழுப்படச்சொல்லார்: சொல்லின் தொனை அறிந்த - சொல்லின்தொனையெல்லாம் அறிந்த, தூய்மையவர் - தூய்மையினை யுடையார்; (எ - று.)

இருந்தாரது வண்மை,
அவைமேல் ஏற்றப்பட்டது.
'வல்லவை' என்
பதற்கு - தாம் கற்றவல்ல
நூற்பொருள்களை யென்று
உரைப்பாரும் உளர்.
' நச்சுத்தான்' என்பது,
அதிகாரத்தான் வந்தது.
'சொல்வின்தொகை',
'தூய்மை' என்பனவற்றிற்கு,
மேல்உரைத்தாங்கு உரைக்க.
(கு - ரை.) அல்வா
அவை - கல்விகற்றவல்லதல்லாத

சபை. இருந்

தார் - சபையிலிருந்தவர்.

வல்லவைஎன்றஇடத்து

அவையிலுள்ளாரின்

வண்மையை

அவையின்மேலேற்றிக்கூறியதனால்,

இது-இடத்துநிகழ்பொரு

ளின்பண்பை

இடத்தின்மேலேற்றிக்கூறிய

உபசாரவழக்காம். 'வல்லவை'

என்பது -

பரிமேலழகருரையின்படி,

பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர்:

அகனி

றுதியில் எழாம்வேற்றுமையுருபு

தொக்கது. 'வாய்சோரார்'

என்பதற்கு,

'ஒருசொல்லே' எனச்

செயப்படுபொருள்

வருவித்தல்வேண்டும். பிற

ருரைக்கு, 'வல்லமை' என்பது -

வண்மையென்னுமம்பண்பி னடியாப்

பிறந்த

பலவின்பாற்

குறிப்புவினையாலணையும்பெயராய்,

இரண்டாம்வேற்றுமைத்
தொகையாக, 'வாய்சோரார்'
என்பதற்குச்
செயப்படுபொருளாம். அதிகாரம்
அவையஞ்சாமை யாதலால்
'அச்சத்தான்' என்பது,
வருவித்துஉரைக்கப்பட்
டது என்க; அதிகாரத்தால்
வருவித்துமுடிப்பதனை, வடநூலார்
ஆநுஷங்கிக
மென்பர். மேல் உரைத்தாகு
உரைக்க - முன்சொன்னபடி
உரைத்துக்

கொள்க; மேல் என்றது, எகக -
ஆம் திருக்குறளை. வாய்சோராதார் -
வாய்தவ

ரூர்; சொல்வழுப்படாதார் என்றபடி. (க)

எஉஉ. கற்ருருட் கற்ரு ரெனப்படுவர் கற்ருர்மூற்

கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

எஊ - ஆம்

அதிகாரம் — அவையஞ்சாமை

உசுரு

(இ - ள்.) கற்ருருள் கற்ருர் எனப்படுவர் -

கற்றுவெல்வாரினும் (இவர்
கண்கு) கற்று ரென்று
(உலகத்தாராற்) சொல்லப்படுவார்,
கற்றார்முன்-கற்று
ரணைக்கண், (அஞ்சாதே),
கற்ற-(தாம்) கற்றவற்றை,
ஒசவு - ஆராய்ந்த
கொள்ளும்வகை,
சொல்லுவார்-சொல்லவல்லார்;
(எ - று.)

உலகம் அறிவது
அவரையே யாகலின், அதனற்

புகழப்படுவாருமவர்
னென்பதாம்.

(கு - ஊர.) உலகம் -
உலகத்தார். அவரையே -
அவையஞ்சுமின்றிப்
பேசுபவர்களேமாத்திரமே.
அதனால் - அவ்வுலகத்தால்.
அவர் - பேசுபவர்.
கற்றுருள் என்பது -
எழாம்வேற்றுமை;
கற்றுவல்லாரைக்காட்டிலுமெனப்

பொருள்டட எழுவருபு
ஐக்கனுருபின்பொருளில் வந்த
உருபுமயக்க மென்ப பாருமூளர்.
'கற்றுரெனட்படுவர்' என்பது -
கற்றுரென்று சிறப்பித்துச்
சொல்லப்படுவா ரெனச்
சிறப்புப்பொருள் தோன்ற
நின்றது. கற்ற-இறந்த
காலப் பலவின்பால்
வினையாலணையும்பெயர்.
(உ)

எஉ. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ராரிய
ரணையகத் தஞ்சா தவர்.

(இ - ள்.)

பகையகத்து - பகையிடை, (அஞ்சாதுபுக்கு), சாவார் - சாவ வல்லார், எளியர் - (உலகத்துப்) பலர்; அவையகத்து அஞ்சாதவர் - அவை பிழை அஞ்சாதுபுக்குச் சொல்லவல்லார், அரியர் - சிலர்; (எ - று.)

அஞ்சாமை 'சாவார்' என்பதனோடு கூட்டி, அதனால் 'சொல்லவல் லார்' என்பது

வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.

இவைமூன்றுபாட்டாலும், அவையஞ்சாதது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பகையிடை - பகைவர்கூட்டத்தின்நடுவில்.

'அஞ்சாதவர்' என்பதிலுள்ள அஞ்சாமை யென்னும் விகுணையை 'சாவார்' என்பதனோடு கூட்டி, அதற்கு ஏற்ப, ('சாவார்' என்னுமிடத்திலுள்ள சாதலென்னும் விகுணைய

அஞ்சாதவரென்னுமிடத்தும்
கூட்டி, அதன்கருத்தாக)
'சொல்ல வல்லார்' என
வருவித்துக்கொண்டார்:
"சொல்லுதல்வல்லார்ப்பெறின்"
(சுசஅ) என்றது, இங்குக்
கருதத்தக்கது. எளியர் -
கிடைத்தற்கு எளிமை யானவர்.
அரியர்-கிடைத்தற்கு
அருமையானவர்.
பகை-பகைமையென்
னும் பண்பினை; பகைவர்கட்குப்

பண்பாகுபெயர். சாவார் -
உடன்பாட்டு

எதிர்காலவினையாலணையும்பெயர்:
இச்சொல்,
காலமுணர்த்காதுதன்மை
யுணர்த்திற்று.
பகைவர்குழாத்தினிடையிற் புக்கு
அஞ்சாது இயன்றவளவு
போர்செய்து இறத்தலினும்
அரியது,
கற்றவர்குழாத்தினிடையிற் புக்கு
அஞ்சாது பேசுதலென்பதாம்.

'பேசப்போகிறாயோ,
சாகப்போகிறாயோ?'
என்று
உலகவழக்கிலுள்ளதாரு
பழமொழியையுங் காண்க.
அவைக்கு
அஞ்சாதவர்க்குப்
பகைக்கு அஞ்சாதாரை ஒப்புமை
கூறத்தொடங்கி, அருள்
உபமானமாகியபகையஞ்சாமையும்
உபமேயமாகிய
அவையஞ்சார்க்குக் கிடைத்

கற்கருமைமுகத்தாற்
சிறப்புக்கூறுதிறு
வேற்றுமையணி இப்பாட்டில்
தொனிக்குமாறு அறிக.

24

(ந)

உரை

திருக்குறள்

எஉச. கற்றூர்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க தொளல்.

(இ - ள்.) கற்றூர் முன் -

(பல நூல்களையும்) கற்ற
ாவைக்கண், (தாம்)
கற்ற-தாம் கற்றவற்றை, செல
சொல்லி - அவர்மனம்
கொள்ளுமாற்றால்
சொல்லி,—தாம் கற்ற மிக்க -
அவற்றின் மிக்க பொருள்களை,
மிக்காருள் -
கொள்ளல் - அம்மிகக்கற்றாரிடத்து
அறிந்துகொள்க; (எ-று.)

எல்லாம் ஒருவர்க்குக்
கற்றல் கூடாமையின்

வேறுவேறுய கல்வியுடை

யார் பலர் இருந்த அவைக்கண்

நாம் கற்றவற்றை அவர்க்கு

ஏற்பச் சொல்

லல் ; சொல்லவே, அவரும்

அஞ்சுவெல்வாற்

சொல்லுவ

ராகவான், ஏனைக் கற்பெருஞ்ச

கேட்டறியலா மென்பதாயிற்று.

இதனால், அகனை

ஒருசார்பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ஊர.)

மனக்கொள்ளும்

ஆற்றான்-நிரம்பாதான்.

'தாம்கற்ற'

என்பது சுட்டுமாத்திரமாய்

நின்றதனால், தாம்கற்ற

என்பதற்கு - (அவற்றின்' எனப்

பொருளுரைத்தார்.

அவற்றின்-தாம் படித்தவற்றினும்.

அவர்க்கு- அச்சமையர்க்கு. அவை

எல்லாம்-தாம் தாம் கற்ற

வெவ்வேறுவகைக் கல்வி

யோரியல்லாப் . ஏனைக்

கற்கப்பெறுதல் - தாம்

படித்தறியாத மற்றைநூற்
பொருள்களை.

அதனை து - அசையுஞ்சாது
சேறுதலினை து. ஒருசார்பயன் -
தோய்விடத்துப் பிரியோசனம்:
ஒருவனைப்பிரியோசனமெனினுமாம்.
பிற இடத்தும்
"அவ்வினையாளரொடு
பயில்வழக யொருகால்,
செவ்விதி னுணரப்ப
அவ்வியற்கையும், மையறுபுலமை
மாண்புடைத்தாகும்" எனக்

கல்லிடைப்புமாறு கூறியமை

காண்க.

(சு)

எ.டு. ஆற்றினளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு

(இ - ள்.)

ஆற்றின்-சொல்லிலக்கணநெறியானே,

அளவு - அளவை நூலே, அறிந்து

கற்க - (அமைச்சர்) உட்படுத்துக்

கற்க: அவை-வேற்றுவேந்த

ரவையிடை, அஞ்சா-அஞ்சாது,

மாற்றம்

கொடுத்தற்பொருட்டு-(அவர்சொல்

விய சொற்கு) உத்தரஞ்
சொல்லுதற்பொருட்டு; (எ-று.)

நூனயநூல்

சொல்நூல்கற்றே
கற்கவேண்டுதலின், அதற்கு
அம்மை ஆகுளப்பட்டது.
அளக்குங்கருவியை 'அளவு'
என்றார், ஆகுபெயரான்.
அளவிசால்லை
வெல்லுங்காருசொல்
சொல்லலாவது, நியாயத்து
வாத சற்ப வித்தண்டைகளும்

சலசாதிகளும் முதலிய

கற்றோர்க்கே யாகலின், அவற் றைறப்

பிழையாமற் கற்க என்பதாம்.

இதன்பொருள்; அதன்காரணம்

கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

சொல்லிலக்கணமெனியானே-வியாகரணசாஸ்திரவழியாலே.

அளவை நூலே - பிரதிட சேஷம்

முதலிய

பலவகைப்பிரமாணங்களைப்பற்றிச்

சொல்லுகிற தர்க்கசாஸ்திரத்தை.

உட்படு - மனமிணக்கி.

வேற்றுவேந்தர் ஓவையிடை

– அவைச்சபையில்.

அவர்-அவ்வரசரும் சபையாரும்.

சப்த எங – ஆம்

அதிகாரம்—அவையஞ்சாமை

உசுள்

சாஸ்திரமாகிய வியாகரணங்கற்று

அதன்கோட்பாடுகளை

யறிந்தபின்பே அர்

த்தசாஸ்திரமாகிய தருக்கங்

கற்றல் தகுதி.

அதற்கு-அளவைநூற்கு. அஃது-
செல்நூல். ஆறு - வழி.
அளத்தல் - ஆராய்ந்து
வரையறுத்து அறிதல்; அதற்குக்
கருவியாகிய பிரமாணங்களைப்
பற்றிக் கூறுகின்ற
சாஸ்திரத்தை 'அளவு' என்றது -
இருமடியாகுபெயராம்.
அளவுகளின் விவரமெல்லாம்,
அருளுடைமையென்ற
அதிகாரத்து
இரண்டாங்குறளிலுரையிற்

கூறப்பட்டன. நியாயம் -
தர்க்கசாஸ்திரம். வாதம்
செற்பம் விதண்டை சலம் சாதி
னன்பன - இவற்றின்
உண்மையறிவான் வீடடைதல்
உளதாமென நியாய நூலிற் கூறிய
பதினாறு பதார்த்தங்களின் பாற்
பட்டன. இவற்றுள், வாத
மாவது - உண்மையுணர்தல்
வேட்கையொன்கதை.
செற்பமாவது - சாதக
மிரண்டுள்ளதன்கண் வெல்லும்

வேட்கையுடையான் கதை.

விதண்டை

யாவது-தன்கோட்பாட்டை

நிலைபெறுத்காது

பிறரைவெல்லுங்கதை. [கதை-

கூறுவார் பலருள்ளதாய்ச்

சங்கையுத்தரங்களைப் பயக்குந்

தொடர்மொழியின்

கோவைப்பாடு.] சலம்வது -

ஒருகருத்துப்பற்றிக்

கூறிய மொழிக்கு வேறு

பொருள் படைத்துக்கொண்டு

பழித்தல். சாதியாவது -
போலியுத்தரம்; அது -
பொதுவியல்பு, வேற்றியல்பு,
உயர்ச்சி, தாழ்ச்சி, புகழ்ந்துரை,
பழித் துரை, விகற்பம்,
சாத்தியம், அடைவு,
அடையாமை, பிரசங்கம், வேறு
திருஷ்டாந்தம், உற்பத்தியின்மை;
ஐயம், பிரகரணம்,
ஏதுவின்மை, அருத்தா பத்தி,
விசேடமின்மை, உபலப்தி,
அநுபலப்தி, காரணம், நித்யம்,

அதிகாரம், காரியம் இவற்றின்
சமமென்க. 'முதலிய'
என்றதனால் தோல்வித்தானமும்
கொள்ளப்படும்:
அஃதாவது-வாதம்பேசுவார்
தோல்வியுறுதற்கு ஏது; அது-
மேற்கோளழிவு,
வேறுமேற்கோள்,
மேற்கோள்மாறுபாடு,
மேற்கோள்விடுதல்,
வேற்றேது, வேற்றுப்பொருள், பொருளின்மை, பொருளுணரப்படாமை,
பொருட்போலி, காலம்பெறுமை,
குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல்,

கூறியது கூறல், பிற்கூற்றின்மை,
அறியாமை, விடைதேர்ன்மை,
வேறுபாடுகற்பித்து
வாதமொழிதல்,
தன்கோட்குற்றமகற்றுது
பிறன்கோட்குற்றங் கூறல்,
பிறன்றேர்வியை
யுணர்த்தாமை,
உடன்படற்பாலதல்லதனை
உடன்படுதல், சித்தாந்தப்போலி,
ஏதுப்போலி என்பனவாம்.
இவை, தருக்க

சங்கிரகதீபிகையிற் கண்டவை:
ஜல்பம், விதண்டா, சலம்,
ஜாதி-வடசொற்கள்.
முதலிய-முதலானவற்றை.
சொல்லலாவது, முதலிய
கற்றூர்க்கேளணக்
கூட்டிப்பொருள்கொள்க.
அவற்றை - கீழ்க்கூறிய
வாதம்முதலியவற்றை. பிழையாமல்
- தவறுமல். அதன் காரணம் -
அவையஞ்சாமைக்கு ஏது. (நி)

எ.கு. வாளொடென் வண்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

(இ - ள்.) வன்கண்ணார் அல்லார்க்கு - வன்கண்ணமையுடைய ரல்லார்க்கு, வாளொடு என் - வாளோடு என்ன இயைபு உண்டு? (அதுபோல), நுண் அளவு அஞ்சுபவர்க்கு - நுண்ணியாரது அளவையை அஞ்சுவார்க்கு; நூலொடு என் - நூலோடு என்ன இயைபு உண்டு?

(எ - று.) உவமி

திருக்குறள்

இருக்காது நுண்மை,
அளவுமேல் ஏற்றப்பட்டது.
நூற்கு உரியரல்

வா எனபதாம்.

(கு - ஊர.)

வன்கண்மை-அஞ்சத்தக்கவற்றைக்
கண்டவிடத்தும் அஞ் சாத
நெஞ்சுறுதி: வலிய தன்மை.
"வன்கண் குடிகாத்தல்"
என்றவிடத்து, 'வன் கண்'
என்றதற்கு-'வினை செய்தற்கண்

அசைவின்மை' என்று பொருள் கூறியதும் அறிக. வாள் - இங்கே, ஆயுதமென்னுமாத்திரமாய் நின்றது. இயைபு - சம்பந்தம், பொருத்தம், தகுதி. நுண்ணியாரது - சூக்குமபுத்தியை யுடையவர்களது. நூல் - சாஸ்திரம். இருந்தாரது நுண்மை - சபையிலுள்ளாரது அறிவின் நுட்பம்.

'நூற்குஉரியரல்லர்' என்பதற்கு,

'அவையஞ்சு பவர்' என்ற
எடுவாய் வருவிக்க.

(சு)

எடுத்துக்காட்டு. பகையகத்துப்
பேடிகை யொள்வா
ளவையகத்
தஞ்சுமவன் கற்ற நூல்.

(இ - ள்.) பகையகத்து
பேடி கை ஒள் வாள் -
(எறியப்படும்) பகைகடு வன்
(அதனை அஞ்சும்) பேடி பிடித்த

கூர்வாளை ஒக்கும்: அவையகத்து அஞ்சு

டவன் கற்ற நூல் -

(சொல்லப்படும்) அவைநடுவண்

(அதனை) அஞ்சுமவன்

கற்ற நூல்; (எ-று.)

பேடி -

பெண்ணியல்புமிக்கு ஆண்மையல்பு

மூண்டையவள். கள்ளும் வாய்த்த தீக்

காலும் நன்றாயிருந்தேயாயினும்

பிடித்தவள்குற்றத்தால் வாள்

சிறப் பின்றாயினதுபோல,

அவையும் வாய்த்தத் தானும்
நன்றாயிருந்தே யாயி னும்
கற்றவன் குற்றத்தால் நூல்
சிறப்பின் றாயிற்று.

(சு - ரை:) எய்யப்படும்
பகை
நடுவண்-வாள்வீசிவெட்டப்படுதற்குரிய
பகையிடத்து நடுவில். அதனை
அஞ்சும் - பகைக்கு அஞ்சுகின்ற.
பேடி - ஆண் தன்மைகுறைந்து
பெண்தன்மைமிக்க நடுங்சுகம்.
பெண்தன்மை குறைந்து

ஆண்தன்மைமிக்க நடுங்கஞம்
அவி யெனப்படு மென்னும்,
பேடு என்பது 'நடுங்ஙகம்' என்ற
வடசொற்போல
இவ்விருவகைக்கும் பொதுப்பெய
ரென்னும் அறிக. "ஆண்மைவிட்டு
அல்லதுவாவுவ பெண்பால்"
ஆதலால், பேடி யையும்
பெண்பாலாற் கூறினர்.
அலைநடுங்கண் - சலைநடுவில்.
அதனை அஞ்சு மகன் - சலைக்கு
அஞ்சுபவன். களம் - இடம்;

என்றது, போர்க்களத்தை.
வாய்த்து - கிடைத்து. தாணும் -
வாள்தாணும். நன்று - கூரியது.
தாணும் = நுழைதாணும்.
கை-கையிற்பிடித்த என்றவாறு.
உவமவுருபுதராமல் உபமான்
உபமேயமகளுக்கு ஐக்கியத்தை
ஆரோபித்துக்
கூறியது—ரூபகாலங்காரம். (எ)

எஉ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(இ - ள்.) நல் அவையுள் -
நல்லாரிருந்த அவைக்கண்,

நன்கு - நல்ல சொற்பொருள்களை,
கெல
சொல்லாதார்-(தம்அச்சத்தான்
அவர்க்கு) ஏற்பச்

சொல்லமாட்டாதார்;—பல்லவை கற்றுஉம் - பல்நூல்களைக் கற்றாராயினும்; பயம் இலர் எ - (உலகிற்குப்) பயன் படுதலிலர்; (எ - று.)

எஉ - ஆம்

அதிகாரம்—அவையஞ்சாமை

உஊக

அறிவார்முன் சொல்லாமையின், கல்வியினுண்மையறிவாரில்லை யென்பதாம். இனி, 'பய மிலர்' என்பதற்கு - கல்விப்பய னுடையரல்லர் என்று உரைப்பாரும் உளர்.

(கு-ரை.)

அறியவல்லாரது முன்னிலையிற்
சொல்லமாட்டாமையால்.

கல்வியின் உண்
மை-தம்மிடத்துக்
கல்வியிருத்தலே; கல்வியின்
நுண்மை யென்று பிரித்துப்
பொருள் கொள்ளினுமாம்.

பல்லவை - பண்மையென்னும்
பண்பினடியாகப்
பிறந்த பலவின்பால்
வினையாலணையும்பெயர். உம் -
உயர்வுசிறப்பு. எ-தெற்

றம். நல்லவை - பண்புத்தொகை.
நன்கு - ஆகுபெயர்.

(அ)

எஉசு. கல்லா
தவரிற் கடையென்ப
கற்றறிந்து
நலலா ரவையஞ்சு வார்.

(இ - ள்.) கற்று -
(நூல்களை) கற்றுவைத்தும்,
அறிந்து-(அவற்றுற்
பயன்) அறிந்துவைத்தும்,
நல்லார் அவை அஞ்சுவார் -

நல்லாரிருந்த அவை
யினை அஞ்சி
ஆண்டுச்சொல்லாதானை,
கல்லாதவரின் கடை
என்ப-(உலகத்
தார்) கல்லாதவரினும் கடைய
ரென்று சொல்லுவர்; (எ-று.)

அக்கல்வியறிவுகளாற்
பயன் தாழும்எய்தாது
பிறரைஎய்துவிப்பதுஞ்
செய்யாது கல்வித்துன்பமே
எய்திநிற்றலின்,
'கல்லாதவரிற்கடை' என உல

கம் பழிக்கும் என்பதாம்.

(கு - ரை.)

கற்றுணைவத்தும்-கற்றிருந்தும்;
அறிந்துணைவத்தும் என்பதற் கும்
இவ்வாறே. பயன் - அறிவு, புகழ்
முதலியன. ஆண்டு -
'அவ்விடத்தில்'
கடையர்-கீழ்ப்பட்டவர்; அதமர்.
எய்தாது - அடையாமல்.
எய்துவிப்பது = அடைவிப்பது.
கல்வித்துன்பமே எய்திற்றவின்
- வெகுகாலம் சிரமப்பட் டுக்
கற்றதனாலாகிய

துன்பத்தைமாத்திரமே
அடைந்துநின்றதனால், கல்லா
தவர்க்குக் கல்வித்துன்பம்
இல்லாதுநிற்க, கற்றறிந்தஅவைக்கோழையர்க்குக்
கல்வித்துன்பமும் உள்ளதனால்,
அவரினும இவர்
கீழாராவர்; கல்விப்பயனை
யடையாமையில்
இருவரும ஒப்பராயினும், அவர்க்கு இல்லாத
துன்பம் இவர் க்கு உளதாதல்,
க்ழமைகுகாரணம.
கடை-கடையர்க்குப்
பண்பாகுபெயர். என்ப - என்பர்:

இதற்கு, 'உலகத்தார்' என்பது -
தோன்றுஎழுவாய். கற்றும்,
அறிந்தும என்ற
என்னுமைமைகள் தொக்கன;
விளைச்செவ்வெண்: அறிந்தும்என்று
பிரிப்பினுமாம். அவை
அஞ்சுவார்-இரண்டாம்வேற்றுமைத்
தொகை. இனி. 'என்ப'
என்பதை,
செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில்
வந்த செய்வினை யெனக்கொண்டு,
அவையஞ்சுபவர்
கல்லாதவரினும் கடைய ரென்று

சொல்லப்படுவர் என்று முடித்தல்,
நேராமை. (க)

எங்ஙம்.

உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கறற செலசசொல்லா தார்.

(இ - ள்.) கள்ள அஞ்சி -
அவைக்களத்தை அஞ்சி,
கற்ற-(தாம்) கற்ற வற்றை, செல
சொல்லாதார்-(அதற்கு) ஏற்பச்
சொல்லமாட்டாதார்,—உளர்

---

* பி - மி : கல்வியுண்மை.

எனின் உம்
உயிர்வாழ்கின் ரூராயினும்,
இல்லாளொடு ஒப்பர் - (உலகத்தார்
ராய் எண்ணப்படாமையின்)
இறந்தாரோடு ஒப்பர்; (எ-று.)

ஈண்டு 'தனன்' என்றது,
ஆண்டு இருந்தாரை.

இவையைந்து பாட்டாலும்,
அவையஞ்சுவாதது இழிபு
கூறப்பட்டது.

(கு- ஐ.) அச்சத்தாற்

சனையிற் பேசமாட்டாதவர்
ஜீவித்திருந்தும் பய னில்லை
யென்பதாம்; அவர்,
கெட்டுயிர்ப்போற்றபின
மென்றும் கலடப் பிணமென்றும்
பலவாறு இகழப்படுவ ரென்க.
அவைக்களம் - சனையினிடம்;
என்றது, அங்கு உள்ளாரை.
எண்ணப்படாமையின் -
ஒருபொருளாக மதிக்
கப்படாமையால். களன் -
மகரனகரம் பெறுஞ்சொல்.
(கo)

அங்கவியலில் அமைச்சியல்
முற்றிற்று.

எட்டாம்

அதிகாரம்—நாடு.

இனி, அவ்வாசனையும்

அமைச்சனையும் கொண்டு

உய்க்கப்படுவதாய்

ஏனை அரண் முதலிய

அங்கங்கட்கு

ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.
அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம்
அதிகார முறைமையும் இதனுள்
விளங்கும். *

(கு - ரை.) கொண்டு
உய்க்கப்படுவதாய் -
ஆளுமாறுளற்றுக்கொண்டு
கடத்தப்படுவதாய். வேல் அரண்
முதலிய அங்கங்கள் - அரண்,
பொருள், படை, நட்பு என்னும்
மற்றை நான்கு அங்கங்கள்.

இன்றி அமையாமை - இல்லாமல் முடியாமை :

அவசியம் வேண்டுதல். சிறப்பிற்று - சிறப்பையுடையது. நாடு - நாட்டின் தன்மை.

இவ்வதிகாரமும் அடுத்த அதிகாரமாகிய அரண் என்பதும் ஆகிய இவ்விரண்டும் 'ஆணியல்' எனப்படும்; இதனை, திருவள்ளுவமாலையில் தொடித்தலை விழுத்தண்டினர் "அறம்தான்கு அறிபொருள் எழ்

என்றுகாமத், திறம் மூன்று
எனப் பகுத்தெய்து - பெறலரிய,
காலும்மொழிந்த பெருகாவலரேர்
நன்குணர்வார், போலும் ஒழிந்த
பொருள்" என இந்நூற்
பாலியலதிகாரத் தொகையைத்
தொகுத்துக்கூறியதுகாண்டும்,
போக்கியார் "அரசியல்ஐயை ந்து
அமைச்சியல் ஈரைந்து, உருவல்
அரண் இரண்டு ஒன்று
ஒன்கூழ்-இரு வியல், நிலைபடை
கட்புப் பதினேழ்

குடிபதின்மூன்று, என்பொரு
ளேழாமினை" எனப்
பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகையை
வகுத்துக்கூறியதனாலும் அறிக.
"அரசியலினையந்து" என்ற
பாட்டின் உரையில், 'பிற்காலத்
தார் அமைச்சு முதலிய
ஐந்தினையும் அங்கவியல் என
ஒரியலாக்கியும் வழங்குப'
என்பதனால், இது
அங்கவியலின்பாற்படுதல்

விளக்கும்.

அங்கவியலில் அமைச்சியல்
முற்றுப்பெற்றதும்

அரணியலின் முதலில் நாட்டை
வைத்ததற்குக் காரணம்—நாடு,
அமைச்சுறற்பாதுகாக்கப்படுதற்கு
உரியதாதலும்,
அரண் முதலியவற்றுக்கு
இடமாதலும்பற்றியாம்.

---

* இத்தலாக்கியம், ஒருபிரதியிலுள்ளது.

எச - ஆம் அதிகாரம்—நாடு

உலக

தொல்காப்பியவுரையில்

'நாடு அரண் முதலாகக்கூறுவன
வெல்லாம் திருவள்ளுவப்பயனிற்
காண்க' என்றதனாலும்,
இந்நூலில் இவ்விராசாங்கங்
களின் தன்மை நன்கு
கூறப்பட்டிருக்குமாறு வெளியாம்.

எங்க. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

(இ - ள்.) தள்ளா
விளையுள்உம்-குன்றாத
விளையுளைச் செய்வோரும்,
தக்கார்உம்-அறிவோரும், தாழ்வு

இலா செல்வார்உம் - கேடில்லாத
செல்வ மூண்டையோரும்,
சேர்வது-ஒருங்குவாழ்வதே;
நாடு-நாடாவது; (எ - று.)

மற்றை

உயர்திணைப்பியாருள்களோடும்
சேர்தல் தொடர்திலோடும் இயை
யாமையின், 'விலாயுள்'
எனபது-உடுவர்மேல் நின்றது.
சூன்றுணை - எல்லா உணவுகளும்
நிறைய உளவாதல். இதனான்,
வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை
பெறப்பட்டது.

அறவோர்-துறந்தோர், அந்தணர் முதலாயினர்; "நற்றவஞ் செய்வார்க் கிடங் கவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்" என்றார் பிறரும். இதனன், அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை-வழங்கத்தொலையாமை. செல்வர்-கலத்தினும் காலினும் அரும்பொருள்தரும் வணிகர். இதனன், அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள்வாய்த்தல் பெறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) சூன்முத -

குறையாக. விளையுள் -
பயிர்விளைச்சல். அந ஹனச்
செய்வோர் -
உழுதுபயிர்செய்பவர்.
அறவோர்-தருமமார்க்கத்தில்
நடப் பவர்; 'அறன்வலியுறுத்தல்'
என்ற இடத்திற்போல, இங்கு
'அறம்'என்றது- இல்லறம்
துறவறம் என்ற இரண்டையும்
உணர்த்திற்று. கேடு - குறைதல்.
ஒருங்கு - ஒருசேர. வாழ்வது -
வாழ்தற்கு இடமாவது.
'பற்றறஉயர் திணைப் பொருள்கள்'

என்றது - தக்காலையும்,
செல்வரையும்.
'செம்பொருள்கொள்'
ளுதற்குப்பொருத்தமில்லாதவிடத்துமாத்திரமே
ஒருசொல்லுக்குஆக்கப்பொரு ருள்
கொள்ளவேண்டும்'என்ற
இலக்கணமுறைமைப்படி,
தக்கார் செல்வர் என உடன்
எண்ணப்பட்ட
பொருள்களோடும், சேர்தல்
என்ற தொழிலோ டும்,
பயிர்வினையையுணர்த்தும்
வினையுள் ' என்ற

அஃறிணைப்பெயர்
பொருந்தாமையால், அதற்கு,
ஆகுபெயராக,
வினையுளைச்செய்வோரெனப்
பொருள் கொண்டனர்.
'வினையுள்' என்னுந் தொழில் -
அதனைச்செய்பவர் க்கு ஆகலால்,
காரியவாகுபெயர். வாழ்வார்க்கு -
நாட்டில் வாழ்பவர்களுக்கு.
வறுமை - தரித்திரம். துறந்தோர்
- சந்நியாசிகள். இங்கே,
'அந்தணர்' என் றது,
இல்லறத்துவேதியனை.

'முதலாயினர்' என்றதனால்,
பிறசான்றோரையும் கொள்க;
"அறஞ்செய்மாக்கள்
புறங்காத்தோம்புநர், நற்றவஞ்செய்வோர்
பற்றறமுயல்வோர்" என்பது,
மணிமேகலை.
"நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடம்"
என்று தொடங்கிய மேற்கோள்,
சீவகசிந்தாமணி -
காமகளிலம்பகம் சஅ - ஆம்
செய்யுளில் உள்ளது: 'அது
[ஏமாங் கதமென்னுங்காடு]
வீடுபெறத்தவஞ் செய்வார்க்கு

இடம்; மறுமை நோக்கி
இல்லறம் நடத்துவார்க்கும்
இடம்' என இவ்விடத்துக்கு
நச்சினார்க்கினியர்
உரை கூறியுள்ளார்; இதில்,
நற்றவமெனப்பட்டது - துறவறவொழுக்கமும்,
நவமெனப்பட்டது - இல்லற
உரை
திரு
க் குறள்

வொழுக்கமுமாம். 'பிறர்'
என்றது, சிவஞானசித்தியார்
நூலாசிரியராகிய திருத்

தக்கதேவரை.

அழிவின்மை-குடிஞனைக்குறையாமை.

வழங்கத்தெகாலையாமை.

செலவுசெய்யச்செய்யக்

குறைவுபடாமை. கலத்தினும்

காலினும் அரும்

பொருள்தரும்

வணிகர்-மரக்கலமேறித்

தீவாந்தரஞ்சென்று அவ்வணை

யாலும் தலைவழியாக

வேறுநாடுகளுக்குச் சென்று

அவ்வகையாலும்

வர்த்தகஞ்செய்து அருமையான
பொருள்களைக் கொணர்கிற
வர்களே;

"உலகாளும் இறப்பி
னாகசுவிழை திருமிற், பரதர்
மலிந்த பயங்கெழு
மாகர், முழங்குகடல் ஞால
முழுவ தும் வரீஇயும், வழங்குத்
தவாஅ வளத்த
தாகி, அரும்பொருள் தருஉம்
விருந்திற் றேயம்,
ஒருங்குடனாக்கன்ன வுடைப்

பெருஞ் பண்டங், கலத்தினுங்
காலினுக் கருவனை சீட்டங்,
குலத்திற் குன்றுக்
கொழுங்குடிச் செல்வர்"
என்பது, சிலப்பதிகாரத்து
மனையறம்படுத்தகாதை.

அந்நூலுரையில்
அரும்பொருளாவன-"நீரின்
வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்,
காலின் வந்த கருங்கறி
மூடையும், வடமலைப்பிறந்த
மணியும் பொன்னும்,

குடமலைப் பிறந்த
ஆரமுமகிலும், தென்கடல்முத்தும்
குணகடல் தகிரும்,
கங்கை வாரியுங் காவிரிப்
பயனும், ஈழத்துணவுங் காழகத்
தாக்கமும், அரிய
வும்பொரியவும்" எனப்
பட்டினப்பாலையுட் சொன்னவும்
பிறவும். "இரு
வகைப்பிரிவு நிலவெறத்
தோன்றினும், உரியதாகு
மென்மரபுளர் புலவர்"

என்பதனால், 'கலத்தினால்
காவினும்' என்றார். கலம் -
மரக்கலம். கால் -
வட்டை. இதனானே, பின்னை
நிருமாபோருங்
கலத்தொடுசேறல் பின்னை
ருழிக்குமாபெனக்கொள்க' என
உரைத்தலை, உரைத்தக்கன.
பொருள் வாய்த்தல் - செல்வம்
மிகுதியாகப்பொருந்துதல்.
ஒழிவற வீளவுசெய்யுங்
குடிகளும், நிறவற இல்லற

வொழுக்கங்களில் தவறுத
யோக்கியரும், பல
வகையாலும்பொருளீட்டும்வணிகருங்
கூடி வாழ்வதே நாடாகு மென்க.
(க)

எடு. பெரும்பொருளாற்
பெட்டக்க தாகி
யருங்கேட்டா
லாற்ற வினைவது
நாடு.

(இ - ள்.) பெரும்
பொருளால் - அளவிறந்த பொரு

ருடைமையால், பெள் தக்கது
ஆகி - (பிறதேயத்தாராலும்)
விரும்பத்தக்கதாய், அருங் கேட்
டால் - கேடின்மையோடு கூடி,
ஆற்ற விளைவது-மிகவிளைவதே,
நாடு - நாடாவது; (எ - று.)

அளவிறப்பு -
பொருள்களது பண்மை மேலும்,
தனித்தனி அவற்றின்
மிகுதிமேலும் நின்றது.
கேடாவது - மிக்கபெயல்,

பெயலின்மை, வெயில், விட்டு,
நிழல், அரசன்மை
என்றிவற்றுள் வருவது;
"நிற்க பெயலோடு
பெயலின்மை யெனும் விட்டுநீங்
நிழல், யக்க
ணரசன்மையோடாறு";
இவற்றை
யுடையாரை ஈதிகளென்ப.
இவற்றுள் முன்னையவற்றது
இன்மை அரசனதற்
காகும், பின்னையது இன்மை

அவன் மறக்காலும் வரும்.

இவ்வின்மைக

ளான் மிக வினவதாயிற்று.

(சூ-ரை.) அளவிறந்த

பொருளுடைமை - வரம்பில்லாத

பொருள்களை

யுடைத்தாயிருக்கும். பொருள்கள்

- பொன் மணி நெல் முதலியன.

கேடு -

எச - ஆம் அதிகாரம்—நாடு

உளது

தீக்கு. அளவீறப்பு -
வரம்பில்லாமை. பொருள்களது
பண்ணமேலும் கனிக் கனி
அவற்றின் மிகுதிமேலும்
நின்றது -
பலவகைப்பொருள்களுள் ஒவ்
வொன்றும் மிக அதிகமாக
இருக்கலெக் குறிக்கின்றதென்க.
அவற்றின் - பொருள்களின்.
மிக்க பெயல் - அதிகமழை.
பெயலின்மை - மழையில்
லாமை. வீட்டல் -
ஒருவகைப்பறவை. அரசு

அண்ணல் - அரசர் பிரான் ஒருங்
குதல். என்றிவற்றான் வருவன -
என்ற இனைகளால்
உண்டாவது. அக் கண் -
அவ்விடத்து. ஆறு -
ஆறங்குற்றாய்ச்சாரம்.
அறிவுருத்தி, அரவுரு த்தி,
மூலஸ்தானம். பலம், சுகம்.
அத்யாஸ்தரான ராஜாக்கள்
என்னும் ஆறும் இடர்நல்சளில்
சந்திபான்க பியனவும்,
விகரம்யஸ்க பினவும் பாதம்;
சந்தி - உபத்திரவம். இனம்,

கயிறில், காட்டுக்குற்ற
மெனப்படும். (ரிக்கமணழு முக
லிய எட்டை காட்டுக்குச் சே
டென்றலு முண்டு; "ஞெளிவளர்
பூமருங் கணிக்கு கேடிலா,
வளையல்" என்ற
சிக்காமணிச்செய்யுளில்
கச்சிரைர்க்கினியர் 'கேடு.. "விட்டில்
ஞெளி காவ்வாய் வேற்றாகு கண்
ணாகு, நட்டம் பெரும்பெயல்
காவ் எட்டு" என
உரைத்தகளலும், "விட்டில்
கண்ணாகு காவ்வாய் மிருமணழு

மிருகாற்றேடே, நட்டம்
வேற்றரசு இன்னா நாடுறுங் கே
டெட்டாமே" என்ற
இகண்டுணையும் காண்க.)
இவற்றுள் - இந்தக்கேடுகளுள்.
முன்னையற்றது
இன்மை-முன்னுள்ள
'மிக்கபெயல்' முதலிய ஐந்தும்
இல்லாமை. அரசன் அறம் -
ராஜனது தருமம்;
நீதிதவறாமை. பின்னையது
இன்மை - பின் னுள்ளதான
அரசன்மை இல்லாமை.

அவன் மற்றம் - அவனது
பராக்கிரமம். இவ்வின்னமகனான்
- காட்டுக்குற்றம் யாதும்
இல்லாணையால்.

பெட்டக்கது -
பெட்டுக்கக்கது: பெள் தக்கது
எனப் பிரிக்க; பெள் -
விரும்புகவுணர்த்தும்
விணைப்பகுதி: இதனை டியாக,
பெட்டல், பெட்பு, பெட்ட,
பெட்டு என்பனவை முதலாக
விணைவடிவங்கள் உண்டாகும்.

'அருங்கேட் டால்' என்பதில்,
'ஆல்' உருபு - 'ஒடு'
உருபின்பொருளில் வந்தது.
அருங் கேடு என்பதை,
கேடருமை என
விகுதிபிரித்துக்
கூட்டிக்கொண்டார்; இதில்,
அருமை - இன்மைமேல்
நின்றது. ஆற்ற - ஆற்று
என்னும் வினைப் பகுதியடியாப்
பிறந்த செயவெனெச்சம்.
வினவுது - வினாயும் இடமாகு
வது; வினைமுற்றுப்பெயர்

[வினையாலணையும்பெயர்]

இடப்பொருள் படு தற்கு
'விளவது நாடு' என்பதை
உதாரணங்காட்டினர்,
இலக்கணக்கொத்தை யுடையார்.
இன்னும், அந்நூலில்
'விளவதுநாடு - இது,
வருமொழியை நோக்காமலே
தனக்கு உரிய
ஒருமைப்பாலவிட்டுப்
பன்மைப்பாலையே விளக் குதலால்,
அஃறிணைச்சாதியொருமையாயிற்று'
என்றதும் உணர்க. (உ)

எஉ. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் ருங்கி யிறைவற் கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

(இ - ள்.) பொறை - (பிறநாடுகள்) பொறுக்க பாரமெல்லாம், ஒருங்கு- ஒருங்கே, மேல் வரும் கால் - தன்கண் வருங்கால், தாங்கி - (அவற்றைத்) தாங்கி,—(அதன்மேல்), இறைவற்கு - தன் அரசனுக்கு, இறை ஒருங்கு - இறைப்பொருள் முழுதையும், நேர்வது - உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே.—நாடு.

நாடாவது; (எ - று.)

உரை

திருக்குறள்

பாரக்கள்-மக்கள்தொகுதியும், ஆன் எருமை முதலிய விலங்குத் தொ
குதியும். தாங்குதல்-அவை தத்தம்தேயத்துப் பகை வந்து இறுத்ததாக, அரச
கோல்கோடியதாக, உணவின்மையாலுந்தன் கண் வந்தால் அவ்வதற்தேயா
கூம்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறைமையைக் குறைபடுத்
தாது தானேகொடுப்ப தென்பார், 'இறையொருங்கு நேர்வது' என்றார்.

(ரு-ரை.) அயல்நாடுகள் பலவற்றினின்று பலகாரணங்களால் எத்தனை
பிராணிசமூகம் வந்து சேர்ந்தபொழுதிலும் அவை யாவும் தம்தம்காட்டிற்
சுகமாக இருத்தல்போலத் தங்கும்படி அவற்றிற்கு வேண்டும் இடப்பரப்பை
யும் பொருள்வளத்தையும் மிகுதியாகவுடையதாய், தன் அரசனுக்கு இறை
செலுத்தலுமிற் சிறிதல்லதுப்பின்றி, அரசன்வருத்திவாங்கவேண்டாதபடி
பொருள்வளமுடைமையால் மிக்கமகிழ்ச்சியோடு தானே இறைப்பொரு
ளைத் தொண்டுசெலுத்தற் றன்மையதே நாடாகு மென்க.

பொறுத்த-தரித்த. தன்கண்

வருங்கால் -

தன்னிடத்துவரும்பொழுது. தாங்கி

- இடமாகி, காத்து. அதன்மேல்

- அத்தன்மையோடும். இறைட்

பொருள் - வரிப்பணம்.

உடம்பட்டுக்கொடுப்பது -

தடையின்றிக் கொடுக்

கும்படியான வளமுள்ளது.

மக்கள்தொகுதி - மனிதர்கூட்டம்.

ஆன் - பசு. விலங்குத்தொகுதி -

மிருகசமூகம். தந்தம் தேயத்துப்

பகை வந்து இறுத்த தாக-தங்கள் த

ங்கள் தேசங்களிற் பகைவர்கள்
வந்துதங்கி யெருக்கியதலை லாவது.
அரசுகோள்கோடியதாக - அரசன்
செங்கோன்மை தவறிக் கொடுங்
கோன்மை
செலுத்தியதலைலாவது.
உணவின்மையாலே -
உண்ணப்படும்
பொருள்களில்லாமல்
வறுமையடைந்ததலை லாவது.
இறையை-குடியிறைப் பொருளை.
பொறை -

பொறுக்கப்பட்டது, இறை -
இறுக்கப்படுவது; பொறு:
இறு - பருமன்: ஐ -
செயப்படுபொருள்விகுதி.
இறுத்தல் - செலுத்தல்
ஒருங்கு - இடைச்சொல். காட்டி
யுள்ளார்விரோதை காட்டுண்மை
லேற்றி.
'இறைபொருக்குங் கர்வது நாடு'
என்றார். 'இறையற்கு
இறைபொருங்கு கோர்வது'
என்றவிடத்து இறைக்குரியவனுக்கு

இறைமுழுவதையும் கொடுப்ப
தென்ற பொருள் தொனிக்கும்.
கால் - காலமென்பதன் விகாரம்.
(கூ)

எகசு. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(இ - ள்.) உறு பசிஉம் - மிக்க பசியும், ஓவா பிணிஉம் - நீங்காத நோ யும், செறு பகைஉம் - (புறத்தின்று வந்து) அழிவுசெய்யும் பகையும், சே ராது - இன்றி, இயல்வது - இனிது நடப்பதே, நாடு - நாடாவது;

(எ-று.)

உறுபசி.

உழவருடைமையாலும்
ஆற்றவிளைகலனாலுஞ்
சோறாகாயிற்று ஓவாப்பிணி,
நீக்காற்றும் மிக்க
குளிர்வெப்பங்களும்
நுகரப்படுமவற்றது நீண்மையும்
நுங்கையிற் சோறாகாயிற்று.
செறுபகை, அரசஞ்சற்றலும் நிலம்
படையும் அடலியும் அரணும்
உடைமையின் சோறாகாயிற்று.

ஆம் அதிகாரம்—நாடு

(கு-ரை.) புறத்துநின்று-வெளியிலிருந்து. உழவருடைண்ம்-உழுதுபயிர் செய்பவர்களை உடைத்தாயிருத்தல். மிக்க குளிர் வெப்பங்கள் - மிகுதியான குளிர்ச்சியும், மிகுதியான சூடும். நுகரப்படுமலற்றது-உண்ணப்படும்பொருள் களினது. அரச்ன் ஆற்றல் - அரசனது அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூன்றுவகைவலிமைகள். நிலைப் படை - எப்பொழுதும் மாறுபடாமல் நிலைத் திருக்குஞ் சேனை. அடவி - காடு; என்றது, செறிந்த வனத்திஞற் சூழப் பட்டிருத்தலாகிய காட்டரணை. 'அடவி' என முன்னர்க்கூறியதனால், பின் னர் 'அரண்' என்றது - காட்டரண் நீங்கலான நீரரண், நிலவரண், மலை

யரண் என்றவற்றை.

(சு) எஞ்சு. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங் கொல்குறும்பு

மில்லது நாடு.

(இ - ள்.) பல் குழுவும் - (சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக்கூடும்) பல கூட்டமும், பாழ் செய்யும் உள் பகையும் - (உடன் உறையாகின்றே) பாழாகச்செய்யும் உட்பகையும், வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்புமும்-(அளவு வேந்தால்) வேந்தனை அலைக்குங் கொல்லினைக்குறும்பருப், இல்லது-இல்லாத தே, நாடு - நாடாவது; (எ - று.)

சங்கேதம்-சாதிபற்றியும், கடவுள்பற்றியும் பலர்க்கு உள்தாம் ஒருமை.

உட்பகை-ஆறலைப்பார், கள்வர்,
குறளைகூறுவார் முதலிய
யக்களும்; பன்றி, புலி, கரடி
முதலிய விலங்குகளும்.
உட்பகை, குறும்பு
ன்பன-ஆகுபெயர்.

இம்மூன்றும் அரசனையும்
வாழ்வாரானும் கடியப்பட்டு
நடப்பதே நாடு

என்பதாம்.

(கு-ரை.) வயத்தான்-வசத்தால். உடன் உறையாகின்றே - கூடவசித்
துக்கொண்டிருந்தே.
பாழாகச்செய்யும் -

அழியச்செய்கின்றது. உட்பகைகளையு
டைநூலார் 'அந்தஸ்கித்ரம்'
என்பர். அளவு வந்தால் -
சமயம் நேர்ந்தால். ஆலக்கும் -
வருத்துகின்றது. கொல்வினைக்
குறும்பர் - கொலைத்தொழிலை
யுடைய சிற்றரசர்.
குறும்பர்-குறுநிலமன்னர்;
வேடர்களும், தர்ச்சனருமாம்.
ஸங்கேதம்-கட்டுப்பாடு.
கடவுள்பற்றி-தம்தம்வழிபடுகடவுளை
சிறந்தென்றும்,

மற்றையதெய்வங்கள்
சிறந்தனவல்லவென்றுந்

தாபிக்கின்ற நிமித்த மாக;
மதம்பற்றி யென்றபடி. உபாதாம்
ஒருமை-உண்டாகும் ஒற்றுமை.
ஆறு அலைப்பார்-(பிரயாணிகளை)
வழியில் உபத்திரவித்துப்
பொருள்கவர்பவர். கள்வர்-திருடர்;
பிறருடைமையாயிருப்பதொருபொருளை
அவரைவஞ்சித்துக் கொள்பவர்.
குறளை கூறுவார் -
கோள்சொல்பவர். 'முதலிய'

என்றதனால்;

இச்சகம்பேசிப் பொருள்பறிப்பார், முன்னொன்றுகூறிப் பின்னொன்று கூறுவார், பொய்ச்சாக்கிகூறுவார், மித்திரபேதஞ்செய்வார் முதலியவர்களைக்

கொள்க. மக்கள்-மனிதர். விலங்கு-மிருகம். பகை என்பது - பகைமை யுடைய பிராணிகளையும், குறும்பு என்பது - குறும்பரையும் குறித்தலால், பண்பாகுபெயராம்; பகை-பகைமை. குறும்பு-குறுநில ஆட்சி; சிறுமைத் தூண்முதலாம் கடியப்பட்டு நடப்பது-ஒழிக்கப்பட்டுப் பொருந்துவது.

சுற்றுலா உலகம்

திருக்குறள்

வயந்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பல கூட்டங்கள், சனங்களுக்குள் உள்ள பொதுவொற்றுமையைக் கெடுத்து மாறுபாட்டைவிளைவித்து ஒரோவழி அரசனுடு எதிர்த்தற்குங் காரணமாகு மாதலால், அவை ஒழிக்கத்தக்கனவென்க.

உட்பகை - உள்ளே நின்றபகை என எழாம்வேற்றுமையுருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை. வேந்து-அரசத்தன்மை: அரசனுக்குப் பண்பாகு பெயர்; இதனை, பரிமேலழகர் 'உயர்திணைப்பொருட்கண் வந்த அஃறிணைச் சொல்' என்பர்: அரசு, அமைச்சு, நாடு, ஒற்று, பாகுஎன்பனவும் இவ்வாறே. அலைக்கும்-பிறவினைப்பெயரெச்சம். கொல் குறும்பு-வினைத்தொகை. (கு)

எடுத்து. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா

நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

(இ - ள்.) கேடு அறியா - (பகைவராற்) கெடுதலறியாததாய், கெட்ட இடத்தும் - (அரிதின்) கெட்டதாயினும் அப்பொழுதும் தன் வளம் குன்றா - வளமுங் குன்றாது, நாடு-நாட்டினை, நாட்டின் தலை என்ப - எல்லாநாட்டினும் தலையென்று சொல்லுவர், (நூலோர்); (எ -று.)

அறியாத, குன்றாத என்னும் பெயரெச்சங்களின் இறுதிநிலைகள் விகாரத்தால் தொக்கன. கேடு அறியாமை, அரசனுற்றலானும் கடவுட்பூசை அறங்கள் என்றிவற்றது செயலானும் வரும். வளம்-ஆகாரங்களிற் படுவனவும், பயனிலும் தண்டலையிலும் விளைவனவுமாம். குன்றாமை-அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவே உளவாயும் முன் ஈட்டப்பட்டும் குறைவறுதல்.

இவையாறுபாட்டானும், நாட்டது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) கெடுதல் அறியாததாய்-எப்பொழுதும் அழிவடையாததாய் இன்றிப்படி. ஆதன கெட்டதாயினும்-அருமையாக [ஒருபொழுது] அழிவு எய்தினாலும். வளம் குன்றுத - வளப்பங்குறையாத. தலை - மேலா

கூறாது; உண்மையில். நூலோர் -
சான்றோர்கள்; இங்கு,
'நூல்' என்றது, பொருள் நூலை.
இயற்கை - விகுதி;
பகுபதங்களின் ஈற்றில் நிற்பது;
தகர

மெய்ழுத்துப்பேற்றிருகூடிய அகரவிகுதி செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்க தென்க. அறியா, குன்று - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சங்கள்: இவ் விரண்டும் அடுக்கி 'நாடு' என்னும் பெயர் கொண்டன: [நன் - பொது - சூ.] "மூவா முதலா வுலகம்" என்பதிற் போல. கடவுட்பூசை - தெய்வங்களைப் பூசித்தல். இயற்றது செயல் - இயற்றைச்செய்தல் என்றபடி.

ஆகரங்க ளிற் படுவன -
உரிபலிடங்களில் உண்டாகின்ற
பொன் மணி முத்து பவழம்
முதலியன;
ஆகரம்-தோன்றுதற்குரிய இடம்.
வயல்-கழனி. தண்டலை - தோட்டம்.
வயலினும் தண்டலையினும்
விளைவன - தானியங்கள்
காய்கனிகள் முதலியன.
"கதிர்படுவயலினுள்ள
கடிகமழ்பொழிலினுள்ள,
முதிர்பலமரத்தி னுள்ள

முதலைகள் புறவினுள்ள,
பதிபதிகாடியினுள்ள
படிவளர்குழியி னுள்ள,
மதுவனமலரிற் கொள்ளும்
வண்டென மள்ளர் கொள்வார்"
என்ற கம்பராமாயணச்செய்யுள்,
இதற்கு அறியத்தக்கது. அவை -
அவ்வளவுகள்.
செய்யுளென்னாமல்-புதிதாகச்
செய்யாதிக்கவேண்டாதபடி. முன்
னிட்டப்பட்

எச் - ஆம் அதிகாரம்—நாடு
உளள

டும் - முன்னே கொணர்ந்து
சேர்க்கப்பட்டும்.

நுணறவறுதல்-குணறவில்லாம
விருத்தல். நாட்டது இலக்கணம்
- நாட்டினது லகஷணம்.

'கெட்டவிடத்து' என்பதை,
கெட்டால் எனப் பொருள்படும்
எதிர்கால வினையெச்சமென்
னலாம் ; உம் - இழிவுசிறப்பு.

என்ப - பலர்பால் வினை முற்று;
ப - பலர்பால் விகுதி: [நன் -
வினை - அ.] இவ்விகுதியே
இங்கு எதிர்காலம் காட்டிற்று;
[நன் - பத - கஅ.] நாட்டின் -
ஐந்தாம்வேற்றுமை விரி
யென்றுரைத்து,
எழாம்வேற்றுமைவிரி
யென்றுரைத்து கொள்க. தலை - தலை
மையானது, தலைமைபான்றது,
முதன்மைபெற்றது; ஆகுபெயர்.
'என்ப' என்னும் முற்றுச்சொல்,
'நூலோர்' என்னும் பெயர்

தொக்குநின்றதனோடு முடியும்.

(சூ)

எடை. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் வல்லரணு நாட்டிற் குறைப்பு.

(இ - ள்.) இரு புனல்உம் - கீழ்நீர் மேல்நீர் எனப்பட்ட தன் கண்நீரும், வாய்ந்த மலைஉம் - வாய்ப்புடைத்தாய மலையும், வரு புனல்உம் - (அதனி னின்றும்) வருவதாய நீரும், வல் அரண்உம்

- அழியாத நகரியும், நாட்டிற்கு
உறுப்பு - நாட்டிற்கு
அவயவமாம்; (எ - று.)

ஈண்டு 'புனல்' என்றது,
நாவுகேணிகளும் ஏரிகளும்
ஆறுகளுமாகிய
ஜலாசாரங்களை; அவயவமாதற்குரியன
அவையேயாகலின். அவற்றுள்,
வானம்
வறப்பினும் வளனுடைமை
பெறப்பட்டது. இடையதன்றி
ஒருபுடையதா
கலும், நன்வளம் நருகலும்,

மாக்கணை உண்ட நீர்
கோடைக்கண் உழுத்
தலும் உடைமைபற்றி, 'வாயுந்
மலே' என்றார். ஆண் -
ஆகுபெயர்.

இதனால், அதன்
அவயவம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கீழ்நீர்-நிலத்து
ளவுகள். மேல்நீர்-எரி ஆறுகள்.
தன்கண்
நீர் - தன்னிடத்து நீர். வாய்ப்பு
உடைத்தாய - ஏற்றவிடத்தில்
அமைதியை

யுடைய. நகர் - இல்லை,
மேகாட்டை; நகரமுமாம்.
மணி - குளம். ஆதாரங்கள் -
ஜலாதாரங்கள்: நீர்நிலைகள்.
அவயவமாதற்கு - நாட்டிற்கு
உறுப்பாவதற்கு.
அவையம் - சபை மணி
முதலியவைகளே. அவற்றுள் - சபைமுதலிய நீர்நிலை
கள் அமைந்திருத்தலால்.
வானம் வறப்பினும் வளன்
உடையை - மேகம்
மழையில்லாது வறந்தாலும்
நன்வளங்குறையாதிருத்தல்.

இடையது அன்றி

ஒருபுடையது ஆதல் -

காட்டின் நடுவில் உள்ளதாகாமல்

ஒரு பக்கத்தில் உள்ளதா

தல்; இங்ஙனம ஒருபுறத்து

விலகியிருத்தலே மலைக்கு நல்ல

வாய்ப்பாதல்

பற்றி, அதற்கு 'மலயல்'

என ஒருபெயர் வழங்குதலும

காண்க. 'தன்

வளம்' என்றது, மலைவளத்தை;

அவ்வளம் - அகில், மிளகு,

சேராட்டம், தக்

கோலம், குங்குமம், சந்தனம், பொன் முதலியன. மாரிக்கண் உண்ட நீர்

கோடைகண் உழுத்தல் - மழைக்காலத்தில் உட்கொண்ட நீரை வெயிற் காலத்தில் வெளிப்படுதல். 'அரண்' எனனும் பாதுகாப்பின் பெயர், அதனை யுடைய கோட்டையைக் குறித்தலால், ஆகுபெயராம்.

அகன் - காட்டின்.

உரை

திருக்குறள்

இரு புனல் - இரண்டுவகை நீர் ; பண்புத்தொகை.

(மிக்கபுனலென் னும்பொருளில் 'இரும்புனல்' என வரும்; இருமை - பெருமை.) வரு புனல்-வினைத்தொகை.

மலை-மலையப்படுவ தெனக் காரணம்பற்றிய பெய ரென்னலாம்; மலைதல் - கண்டவர்

அஞ்சுதல்:

செயப்படுபொருள்விகுதி

புணர்ந்து கெட்ட தென்க.

(எ)

எடுத். பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்

மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

(இ - ள்.) பிணி இன்மை - நோயின்மையும், செல்வம் விளைவு

இன்பம் ஏமம் - செல்வம் விளைதல்
இன்பம் காவல்
என்றிவையுடைமையும் ஆகிய, இ
ஐந்து - இவ்வைவகுதியையும்,
நாட்டிற்கு அணி என்ப -
நாட்டிற்கு அழ
கென்றுசொல்லுவர், (நூலோர்);
(ஈ - று.)

பிணியின்மை, நிலைநலத்தான்
வருவது. செல்வம் -
மேற்சொல்லியன. இன்பம் -
விழவும் வேள்வியும்

சான்றோரும் உடைமையாளும்,

நூகர்வன உடைமையாளும்,
நிலநீர்களது நன்மையாளும்,
வாழ்வார்க்கு உள்நிகழ்வது.
'காவல்' எனமே,
அரசன்காவலும்
வாழ்வோர்காவலும்
அரண்காவலும் அடங்கின.

பிறதேயங்களினுள்ளாரும்
வீழ்ந்து பின்
அவையுள்ளாமைக்கு ஏது வாய
அதன் அழகு இகலற்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

விளைதல்-நெல்முதலிய விளைவு.

"செல்வம் விளையுள் பல் வளஞ்
செங்கோல், கொல்குறும்பின்மை
கொடும்பிணியின்மை யென்,
றிவ் வகை யாறு நன்னாட்டமைதி"
என்று பிங்கலந்தையிற்கூறப்பட்ட
அறுவகை நாட்டமைதிகள் இங்கு
அறியத்தக்கன.

நிலநலம்-அந்தந்தப் பூமியின்
நன்மை. மேல்-முன்.

'மேற்சொல்லியன' என்றவை,
இவ்வதிகாரத்தின் ஆறாஞ்செய்
யுளிற் சொல்லப்பட்ட 'வளம்'
என்றதன் பொருளாகிய
'ஆகாங்களிற்பது வன' முதலியன.
இனி, செல்வம் - கலத்திலும்
காலிலும் வணிகர் தரும்
அரும்பொருளுமாம்;
இவ்வதிகாரத்தின் முதற்குறளைக்
காண்க. விழவு-திரு விழா;
தெய்வங்களுக்குச் செய்யும்
உற்சவங்கள்.
வேள்வி-கலியாணம், யாகம்.

சான்றோர்-பலநற்குணங்களாலும்
நிறைந்த பெரியோர். நுகர்வன
உடை மைஞ்பொறிகளாலும்
அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களை
யுடைத்தாயிருத்தல். உள்
நிகழ்வது - மனத்தில்
உண்டாவது. அரண் காவல் -
அரணினை யுண்டாகும்
பாதுகாப்பு. விழைந்து
- இந்நாட்டை விரும்பி. பின் -
இங்கு வந்த பின்பு. அவை
உள்ளாமை - தம்தம்தேயங்களை
நினைத்துஞ்செய்யா மை.

அதன் - நாட்டின்.

அழகைத்தருவதை 'அழகு'

என்றது, காரிய வாகுபெயர்.

இனி, அணி - ஆபரண

மென்றுமாம்: அழகுதருதல்

பற்றிய உவமை.

(அ)

எங்கு. நாடென்ப நாடா

வளத்தன் நாடல்ல

நாட வளந்தரு

நாடு.

எச - ஆம் அதிகாரம்—நாடு

(இ - ள்.) நாடா வளத்தன - (தங்கண் வாழ்வார்) தேடி வருந்தாமல் (அவர்பால்) தானேயடையுஞ் செல்வத்தை யுடையாவற்றை, நாடி என்ப - (நூலோர்) நாடென்று சொல்லுவர்; (ஆகலால்), நாட வளம் தரும் நாடு - தேடிவருந்திச் செல்வமடைவிக்கும் நாடுகள், நாடு அல்ல-நாடாகா; (ஏ - று.)

நாடுதல், இருவழியும்

வருக்கத்தின்மேல் நின்றது.
"பொருள்செய் வார்க்கு மஃதிடம்"
என்றார் பிறரும்.
தாலோர்வி திபற்றி,
எதிர்மறைமுகத் காற் குற்றங்
கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி,
'என்ப' என்பதனோப் பின்னுங்
கூட்டி இருபொருள்பட
உரைப்பின், அதுவாகுமாம்.
(கு·ரை·) தற்கண் -
தம்மிடத்து. அவர்பால்-தற்கண்
வாழ்வாரிடத்து. காதல்-தேடுதல்.

இருவழியும்-'நாடோ வளத்தன',
'நாட வளந்தரும்' என்னும்
இரண்டிடத்தும். தேதிதலாகிய
காரணத்தைக்
குறிக்குஞ்சொல்லால் வருத்து
தலாகிய காரியத்தைக் குறித்தது,
காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய
உபசார வழக்கு.
"பொருள்செய்வார்க்கு மஃதிடம்"
என்ற மேற்கோள், இவ்வதி
காரத்து முதற்குறளின்
குறிப்பிற் காட்டப்பட்ட

"நற்றவஞ் செய்வார்க் கிடம்"
என்ற சிவஞானசித்தியாரின்
செய்யுளி னுள்ளது:
பொருளைத்தேடி வார்க்கும் அந்நாடு
இட மென்பது, இதன்பொருள்;
இம்மேற்கோள் இங்கு
எடுத்துக்காட்டியது, நாடு
பொருள்தேடுபவர்க்கு இடமாம்
என்பதைக் காட்டுதற்கு.
நூலோர்விதிபற்றி -
சாஸ்திரமுணர்ந்தோர்
'இத்தன்மையுள்ள தே நாடு'

என்று விதித்திருத்தல்பற்றி.

எதிர்மறைமுக்கால் -

பெறப்படுங் கருத்தை

'நாடவளந்தருநாடு நாடல்ல'

என எதிர்மறைமுகமாகக் கூறுத

லால். இனி, நூலோர்விதிபற்றி -

நூலோரின்முறைமையையொட்டி

எனப் பொருளுரைத்து,

ஒருபொருளை

வற்புறுத்துதலின்பொருட்டு உட

ன்பாட்டாற்கூறியதனை

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறுவதும்

நூலோர்முறைமையினினுமாம்.
பின்னும்
கூட்டுதல்-'நாடவளந்தருநாடு
நாடல்ல என்ப' எனப் பின்
னுள்ளவாக்கியத்தோடுஞ்
சேர்த்தல். 'இருபொருள்பட
உரைப்பின்' என்றது,

இரண்டுவிஷயங்கள் தனித்தனிதோன்ற இரண்டுமுடிபாக்கி உரைகூறினால்
என்றபடி. முதலிற்கூறிய உரைப்படி, 'நாடவளந்தருநாடு நாடல்ல' என்
பிரதானவாக்கியத்தால்
நாட்டின்சூற்ற மொன்றே
கூறப்பட்டதாக, 'நாடா வளத்தன
நாடென்ப' என்றது,

அக்கொள்ளையைச் சாத்தற்கு
மேற்கோள் எடுத்துக்காட்டிய
எதுவாக்கியமாய்
அப்பிரதானமாகலும்;
இரண்டாவது கூறிய உரைப்படி
'நாடாவளத்தனாகென்ப' என்ற
மூதல்வாக்கியம் காட்டின்
குணத்தையும், 'நாடவளந்தருநாடு
நாடல்ல வென்ப' என்ற
இரண்டாம் வாக்கியம்
காட்டின் குற்றத்தையுங் கூறி
இரண்டும்பிரதானவாக்கியமாதலு

மாகிய வேறுபாட்டை நுட்பமாக
நோக்குங்: ஓரிடத்து
ஒருவிஷயமே விதிக்
கப்படவேண்டுமென்றும்,
இரண்டுவிதி ஓரிடத்து இருப்பின்
வாக்கியபேத மென்னும்
குற்றமாமென்றும் கூறுகிற
நான்முறைமையையொட்டி
இரண்டு விதி கொள்ளற்பாலவல்ல
என்று,

இருபொருள்படவுரைப்பின்
அநுவாதமா மென்றார்.

அநுவாதமாவது - 'யாதானும் ஓர்
நிமித்தத்தால் ஒன்றனை முற்

திருக்குறள்

கூறி வேறொருநிமித்தத்தால் அதனையே பின்னுங்கூறுதல்' என்பது, இலக்கணக்கொத்தரை; தமிழில், வழிமொழிதலெனப்படும். கூடிகள் தேடிவருத்த மனமொத்தபடி அவர்கட்கு எல்லாவளக்கனையும் எளிதிற்கொடுப்பவளையே நாடானாகும் என்க. 'ஒருபொருளை முன்னொருதத்துக்கூறுவது, புரோவாதம்; அதனை ஒருநிமித்தத்தாற் பின்னரும் எடுத்துக்கூறுவது, அநுவாதம்' என்பது, பிரயோகவிவேகவுரை.

எசை. ஆங்கமை
வெய்தியக் கண்ணும்
பயபின்றே

வேந்தமை விவ்வாக
காடு.

(இ - ள்.) வேந்து
வேந்துறைறுது, அமைவு திவ்வாக -
மோவுதவிவ்வாக, காடு—, ஆங்கு
அமைவு எய்தியக்கண்ணும் -
மேற்சொல்லியவாறுகளிவ்வா
லற்றாலும் சிறந்திருந்தகாயினும்.

பயம் இன்று - (அவற்றுள்)
பாதுகாடைத் தன்று; (எ - று.)

'வேந்தமைவு' எனவே,
குடிகள் அவன்மாட்டு அன்பு
உடையராகலும், அவன்தான்
இவர்மாட்டு அருளுடையனாகலும்
அடங்கின. அவை இல்லுழி
வாழ்வோர் இன்மையின்,
அவற்றுள் பயனின்றாயிற்று
இவையிரண்டுபாட்டானும்,
அதன்குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) மேவுதல் -

பொருத்தல்.

ஒற்றுமைப்படுதல். மேற்கோள்

விய குணங்கள் - கள்ளாவிலோயுள்

என்பதுமுதல் நாடோவளத்தன

என்பது வரை

இவ்விகாரக்குறிய

நாட்டின்குணங்கள். ஆக்கு -

அவ்வாறு: கீழ்க்கூறியபடி. அமைவு

எய்தியக்கண் ணும் -

நிறைவடைந்தாலும். அவன்

மாட்டு - அரசனிடத்தில். அன்பு -

பிரீதி; அவன் - அரசன்.

இவர்மாட்டு - குடிகளிடத்தில்.
அருள் - கருணை. அளவு
இல்வழி - குடிகளுக்கு அரச
னிடத்தில் அன்பும், அரசனுக்குக்
குடிகளிடத்தில் அருளும்
இல்லாதவிடத்தில். அகன் -
காட்டின். எவ்வளவு குணங்கள்
நிறைந்துள்ள காடாயினும்
அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும்
ஒற்றுமையில்லாவிட்டால்
இனிதுவாழ்தற்கு
இடமாகாதாதலால்,

அவ்வொற்றுமையின்மை
நாட்டுக்குக் குற்றமா மென்க.

எது - ஆம் அதிகாரம்—அரண்.

இனி, அந்நாட்டிற்கு
உறுப்பாய் அடங்குமாயினும்
பகைவரால் தொலைவு வந்துழி
அதனைக்கும் அரசன்தனக்கும்
ஏமமாதற் பொருட்டுப் பிறிதோ

ரகமாக ஒதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

(கு - சொ.) அடங்கும் - நாட்டின் இலக்கணஞ்சொன்னதிலேயே அடங்கிவிடும்; இங்ஙனம் அரண் நாட்டில் அடங்குகலை, கீழ் "வல்லரணு நாட்டிற் குறைப்பு" என்றதிற் காண்க. படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு

எனற உறுப்புக்கள்போலப் பிறிதின்கிழமைப்பொருளாக அல்லாமல் தற்கிழமைப்பொருளதா யிருப்பினும் என்ற கருத்துப்பற்றி, 'காட்

* இச்சுவாக்கியம் பலபிரதிகளில் இல்லை.

எழு- ஆம் அதிகாரம்—அரண்

உரை

உற்ற உறுப்பாய்
அடங்குமாயினும்' என்ற
கூற்றினைக் கொள்ளலாம்.
தொலைவு வந்தழி -
அழிவுசேர்க்கும்பொழுது.
அந்தணர்க்கும்-அந்தணாட்சிக்கும்.
அரசன்தனக்கும் - அரசனுக்கும்.
மறமாதற்சிறப்பு-பாதுகாப்

ாதலாகிய சிறப்பு. அரண் -
கோட்டை. கர்டென்னும்
அதிகாரத்தின்பின் அரணென்னும்
அதிகாரத்தை வைத்த காரணம்,
வெளிப்படை; நாடு உறுப்பி ும்,
அரண் உறுப்பு மாதல் காண்க.
அரண் - ரணமென்னும்
வடசொல் பின்விகாரம்;
காப்பதென்ற பொருள். 'முழு
அரணுவது - லையுங் காடும் ிரு
மல்லாத அகநாட்டுச் சேம
அருமதில்; அது வஞ்சனைபலவும்
வாய்த்துக் கோட்டிமுன் முதலியன

பதித்த காவற்காடும் அதனுள்ளே
இடங்கர் முதலிய
உள்ளுடைத்தாகிய கிடங்கும்
புறஞ்சூழ்ந்து, யவனரியற்றிய
பலபொறி களும் எஃகப்
பொறிகளும் பதணமும்
எப்புழைஞாயிலும் எனையபிறவும்
அமைந்து, எழுவும் சீப்பும்
முதலியவற்றால் வகுவின் றமைந்த
வாயிற்கோபுர முயர் பிற
சந்திரங்களும் பொருந்த
இயற்றப்பட்டதாம். இனி,
மலையரணும்

நிலவரணுஞ் சென்றுசூழ்ந்து
கோத்தலில்லாது
வார்ந்து அமைந்தனவும், இடத்
தியற்றிய மதில்போல
வடிச்சிலம்பின்
அரணமைந்தனவும், மீதிருந்து
கணை
சொரியு மிடமும்
பிறவெந்திரங்களும் அமைந்தனவு
மன்றி, காட்டரணும் நீரரணும்
அவ்வாறு வேண்டுவனவும்
அமைந்தனவாம்'
என்றுதொல்காப்பிய புறையில்

உரைத்தது இங்கு
அறியத்தக்கது.

எசை. ஆற்று பவர்க்கு
மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும்
பொருள்.

(இ - ள்.) ஆற்றுபவர்க்கு
உம்-மூவகை யாற்றலும்
உடையராய்ப் பிறர் மேற்
செல்வார்க்கும், அரண்—,
பொருள் - சிறந்தது; அஞ்சி தன்
போற்று வார்க்குஉம் -

(அவையின்றித்
தம்மேல்வருவார்க்கு) அஞ்சித்
தன்னையே யுடையவார்க்கும்,
(அரண்) பொருள் - அரண்
சிறந்தது; (எ - று.)

பிறர்மேற்செல்லுங்கால்* உரிமை
பொருள் முதலியவற்றைறப்
பிறனொரு வன்
வெளவாமல்வைத்துச்
செல்லவேண்டு மாகலானும்,
அப்பெருமைதானே அது
இறுதிவந்துழிக் கடல்நடுவண்
உடைகலத்தார்போன்று

ஏமங்காணாது நிறுவாகலானும்,
ஆற்றுபவர்க்கும்
போற்றுபவர்க்கும் அரண்
பொருளாயிற்று. †அரண்
இல்வழி அழியும்பால ராகலின்,
அவனை முற்கூறினர்.

இதனுள், அரணினது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மூவகை
ஆற்றல் - அறிவு ஆண்மை
பெருமை என்பன; ²கூகு - ஆங்
குறளுரையிற் கூறிப்போந்தார்:
இவற்றில், பெருமை-பொருள்,

ணை[சேனை] என
இருவகையதாம். பிறர்மேற்
செல்வார் - பகைவர்மேல்
தாக்கப் போர்க்குச்செல்பவர்.
அவை இன்றி - அவ்வாற்றல்கள்
இல்லாமல். தம்மேல் வருவார் -
தம்மையெதிர்த்துவரும் பகைவர்.
'தன்னையே' என்றது, அரணை.
இனி, 'தன் போற்றுபவர்'
என்பதற்கு - தம்மைத் தாம்
பாதுகாத்துக்கொள்ள முயல்பவர்
என்று பொருள்கொண்டால்,

* பி - ம் : உரிமைப்பொருள். † ஆற்றலுடையாராயினும் அரண்.

உரை

திருக்குறள்

பவர்' என்னும் பன்மையோடு 'தன்' என்ற ஒருமை மயங்கியதாம். உரிமை- தனக்கு உரிய பொருள்; "மனைவி முதலியன. வெளவாமல் - அபகரித்துக் கொள்ளலாகாதபடி. இறந்தி

வந்துழி - அபாயம்
கோர்ந்தபொழுது. கடல்
கடுவண் உடை கலத்தார்
போன்று-கடலின்நடுவிலே
உடைந்துபோன மர
க்கலத்தில் உள்ளவர்போல;
இவ்வுவமை,பலநூல்களிலும்,பெருந்தீங்குஅடை
தற்கு எடுத்துக்காட்டப்படும்.
ஏமம் காணாது இறுவர் -
பாதுகாக்குமிடத்
தைப்பெறாமல் அழிவர்.
வலிமையுடையார்க்கு அரண்
சிறந்ததாதற்குக்

காரணம் - ஒருவன்மேற்
போர்க்குச் செல்லும்பொழுது
தம்முடைய உரிய
பொருள்களைப் பிறரெருவன்
கவராதபடி
வைத்துச்செல்லுதற்குப்பாதுகாப்
புள்ள இடம் வேண்டியிருத்தல்.
வலிமையில்லார்க்கு அரண்
சிறந்ததாதல், பகைவர்க்கு அஞ்சி
உள்ளிருத்தற்குத் தக்க இடம்
வேண்டியதாதலின். அரண்
இவ்வழி அழியும்பாலராகலின்

அவரை முற்கூறினர் -
ஆற்றவில்லாதவர்
அவ்வின்மையினுலேயே
அழியுந்தன்மையர்: அவர்
அழிதற்குக் காரணம்,
அரணில்லாமைமாத்திர மன்று:
ஆற்றலுடையவர் அழிதற்கு
வேறு காரண
மில்லை யாதலால்,
அரணின்மைமாத்திரமே
அவரழிதற்குக்காரணமாம்; ஆக
லால், அரண், அஞ்சித்

கற்போற்றுபவர்க்குப்
பொருளாதலினும் ஆற்றுபவர்
க்குப் பொருளாதல் மூன்
கூறப்பட்ட தென்க.

வலிமையுடையராய்
வெளிச்சென்று
பிறரெதிர்க்கும் அரசர்க்கும்,
வலிமையிலராய்ப் பிறர்க்கு அஞ்சி
உள்தங்கும் அரசர்க்கும் அரண்
இன்றியமையாத தென்பதாம்.

'அரண்' என்பதனைத்
தனித்தனி கூட்டுக. உம்மைகள்

இரண்டனுள்,

முன்னது-உயர்வுசிறப்போடு

எதிரதுதழுவிய எச்சமும்,

பின்னது - இழிவு சிறப்போடு

இறந்ததுதழுவிய எச்சமுமாம்.

பொருள் - சிறந்த பொருளாகக்

கொண்டாடத்தக்க தென்றபடி.

(க) எசூ.

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்

காடு முடைய தரண்.

(இ - ள்.) மணி நீர்உம் - மணிபோலும்நிறத்தினையுடைய நீரும், மண் உம்-வெள்ளிடை நிலமும், மலைஉம்—, அணி நிழல் காடுஉம் - குளிர்ந்த

நிழலையுடைய காடும்,
உடையது-உடையதே,
அரண்-அரணுவது; (எ-று.)

எஞ்ஞான்றும் வற்றுத
னீரென்பார் 'மணினீர்' என்றும்,
நீரும் நிழலும் இல்லா மருங்கில
மென்பார் 'மண்' என்றும்,
செறிந்தகாவென்பார் 'அணிநிழற்
காடு' என்றுங் கூறினர்.
மதிற்புறத்து மருங்கிலும், பகைவர்
அரண்பற்று மைப்பொருட்டு.
நீரரண், நிலவரண், மலையரண்,

காட்டரண் என இயற்கை யும்
செயற்கையு மாய
இந்நான்கரணுஞ் சூழப்படுவது
அரணென்பதாம்.

(சு-ரை.) மணி-நீலமணி;
மூத்துமாம்: தொகுதியாக
நோக்குமிடத்துக் கறுத்தும்,
பகுதியாகநோக்குமிடத்து
வெளுத்துங் காணப்படுதல்,
கீரின் இயல்பு. வெள்ளிடை நிலம்
- யாதொருபொருளுமில்லாமல்
வெட்டவெளி யாகவுள்ள நிலம்;
இது, வடநூலில் 'மருபூமி'

எனப்படும்: மரு என்ற வட
சொல்லுக்கு -
(பிராணிகள் தாஹதாபங்களால்) மரணமடையத்தக்க இடமென்

எரு-ளும் அதிகாரம்—ஆண்
உயர்

பது, காரணப்பொருள்.
எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும்.
செறிந்த - அடர்ந்த. மதிலின்
வெளிப்புறத்தில் வெகுதூரம்
மருபூமி இருக்குமாயின், பகை
வர்கள் சேனையோடு தங்கித்
தொழில்செய்தற்கு இடமின்று

மாகவே, அவர் கள்
இம்மதிலரணும்றுகைசெய்து
கைப்பற்றிக்கொள்ள முடியா
தாதலால், அது ஓரரணுகு
மென்க. நிலவரணும்,
மலையரணும் - இயற்கை;
நீரரணும், காட்டரணும் -
செயற்கை: ஒரோவிடத்து
நீரரண் இயற்கையாக அமைந்
திருத்தலும் உண்டு; நிலவரணச்
செயற்கை யென்பாரும் உளர்.
நான்கு அரணும் சூழப்படுவது -

நான்கு அரண்களாலுஞ்
சூழ்ந்திருக்கப்படுவது. நீரரண்
முதலியன, முறையே
வடமொழியில் ஜலதுர்க்கம்,
ஸ்தலதுர்க்கம், பர்வத துர்க்கம்,
வநதுர்க்கம் எனப்படும்.
இந்தக்கருத்தைதக் காட்டும்
ஸ்லோகம், மநுஸ்மிருதி எ-ஆம்
அத்தியாயத்து
எழுபதாவதாகவுள்ளது.
நிழலுக்கு அணியாவது
குளிர்ச்சியென்ற கருத்தால்,

'அணிநிழல்' என் பதற்கு -
'குளிர்ந்தநிழல்' என்று
பொருள்கூறினர்; செறிந்த
நிழலுமாம். மணிநிழல் என்று
எடுத்தால், முதலடி -
முற்றுமோனையாம். உடைய'து -
குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர்.
(உ)

எசுகு. உயர்வகலந்
திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர
னென்றுரைக்கு நூல்.

(இ - ள்.) உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இ நான்கின் அமைவு - உயர்ச்சியும் அகலமும் திண்ணமையும் அருமையும் என்றுசொல்லப்பட்ட இந் நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை, அரண் என்று உரைக்கும்-அரணென்று சொல்லுவர்: நூல் - நூலோர்; (எ - று.)

'அமைவு,' 'நூல்' என்பன-ஆகுபெயர். உயர்வு,

ணினையாதது. அகலம் -
புறத்தோர்க்கு அகழலாகா
அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு
நின்றுவினை செய்யலாந்
தலையகலமும். திண்மை -
கல்லிட்டிடைகளாற்செய்தவின்,
குத் தப்படாமை. அருமை -
பொறிகள்ளா னணுகற்கு அருமை.
பொறிகளாவன - "வளவிற்
பொறியு மயிற்செறி நிலையுங்,
கருவி ளாகமுங் கல்லுமிழ் கவ
ணும், பரிவுறு வெங்கையும் பாகடு

குழிசியுங், காய்பொன் னூலையுங்
கல்லிழை கூடையுந், தூண்டிலுந்
தூட்கு மாண்டலை யடுப்புங்,
கலையுங் கழுவும் புதையும்
புழையு, மையவித் தலாமுங்
கைபெய ருசியுஞ், சென்றெறி
சிர லும் பன்றியும் பணையு,
மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற்
கணையமுங், கோலுங் குந்தமும்
வேலுஞ் சூலமும்" என்றிவை
முதலாயின.

(கு - ரை.) அகலம் -

பரப்பு. திண்மை - வலிமை.
அருமை - அரிய தாதல்.
மிகுதியுணர்த்தும் 'அமைவு'
என்பது - மிகுதியையுடைய
மதிலுக் கும்,
சாஸ்திரத்தைக்குறிக்கும் 'நூல்'
என்பது - நூல்வல்லோர்க்கும்
ஆகு பெயராம். எணிஎய்தாதது -
ஏணிக்கு எட்டாதது;
ஏணியின் உதவியைக் கொண்டு
ஏறிக் கடக்க முடியாதது.
புறத்தோர்க்கு அகழும் ஆ ஈ -

வெளி யார்க்கு

வெட்டித்தோண்டிவிட்டுஉள்ளேவரமுடியாத.

அடிஅகலம் - கீழிட உயர

திருக்குறள்

ப்பருமை. அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யல் ஆம் - உள்ளேயுள்ளவர் ன் மேல்நின்று போர்த்தொழில்செய்தற்கு ஏற்ற. தலை அகலம் - மேலிடப் பரப்பு. கல்இட்டிஸைகளால் - கருங்கற்களாலும் செங்கற்களாலும். இஞ் டகா - வடசொல். பொறிகளான் அணுகற்கு அருமை - யந்திரங்களையுடை யமைபவர் பகைவர் சமீபித்தற்குங் கூடாதபடி யிருத்தல்; கணுகற்கு என்றும் பிரிக்கலாம்.

"வளைவிற் பொறியும்"
என்று தொடங்கிய மேற்கோள்
- சிலப்பதிகார
அடைக்கலக்காதையின் (உ0ள -
உகசு) வரிகள்.
இங்குக்காட்டிய வற்றின்
முதலடி "இளையுங் கிடங்கும்
வளைவிற் பொறியும்" என்றும்,
ஈற்றடி :"கோ லுங் குந்தமும்
வேலும் பிறவும்" என்றும்
வழங்கப்படும்; சிலப்பதிகார
வுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்குநல்லார் கொண்ட
பாடம் அதுவே. இவற் றுக்கு
அடியார்க்குநல்லாருரை
வருமாறு:—'வளை வில்
பொறியும்-வளைந்து
கரணையெய்யும் எந்திரவில்லும்,
கருவிரல் ஊகமும் - கரிய
விரலையுடைய குரங்குபோ
லிருந்து சேர்ந்தாரைக்
கடிக்கும் பொறியும், கல் உமிழ்
கவணும்- கல்லையுமிழுங
கவணும்;
[கவண் - கல்லெறிகயிறு.]
பரிவுறு வெம் நெயும்- காய்ந்து

இறைத்தலாற் சேர்ந்தாரை
வருத்துவதாய செய்யும், பாகுஅடு
குழி சியும் -செம்புருக்கும்,
(அன்றி, அங்ஙனம்
இறைத்தற்குப் பாகு காயும் குழி
சிகளுமாம். குழிசி = பானை.) காய்
பொன் உலையும் -
உருகக்காய்ச்சி யெறி
தற்குஎஃகுபட்டிருக்கும
உலைகளும், கல் இடு கூ
டையும் - இடங்கணிப்
பொறிக்குக்கல்லிட்டு
லவக்குங்கூடையும்,[இடங்கணிப்பொறி-வந்தோர்மேற்

கல்லெழுத்து மியந்திரம்.]

தூண்டிலும் -

தூண்டில்வடிவாகப்பண்ணிப்போகட்டு

வைத்துக் கிடங்கு தீங்கி

மதில்பற்றுவாரைக் கோத்து

வலிக்குங் கருவியும், தடக்கும்

[தொடக்கும்]-கழிகோல்போலக்

கழுத்திற் பூட்டி முறுக்குஞ் சங்கி

லியும், (கயிற்றுத்தொடக்குமாம்.)

ஆண்டலை அடுப்பும் -

ஆண்டலைப்புள்வடி

வாகப்பண்ணிப் பறக்கவிட

உச்சியைக்கொத்தி

மூலையைக்கடிக்கும் பொறி

கிணைகளும், [ஆண்டலைப்புள் -

ஆண்மகனது கலைபோன்ற

வடிவமுள்ள ஒரு

வகைப்பறவை; கோழியென்பாரு முளர்.] கவையும்-கிடங்கிலேறின் மறியத் தள்ளும் இருப்புக்கவையும், [கவை - மரக்கப்புப்போன்றது.] கழுவும் - கழுக்கோலும், [கழுக்கோல்-இருப்புமுட்கோல்.] புதையும் - அம்புக்கட்டும், புழையும் - எவறைகளும், [எவறை - மறைந்துநின்று அம்புதொடுத்தற்கு உரிய இடம்.] ஐயவித் தலாமும் - பற்றுக்கை தூக்கிப் போகட்ட விட்டமும், [பற்றுக்கை-அம்புகட்டுகையிறு; விட்டம்-உத்திரம்.] (அன்றி, கதவை யணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கிநாற்றுந் தலாமுமாம். சாணம்புக்கூடென் பாரும், சிற்றம்புகள்வைத்தெய்யும் இயந்திர மென்பாரும் உளர்.) [கற்கவி - கிலேயின்மேலே போடப்பட்டிருக்கும் பா=பாவுகல்.] கைபெயர் ஊசியும் - மதில்தலையைப்பற்றுவாரைக் கையைப்பொதிர்க்கும் ஊசிப்பொறிகளும், (இனி, கதவொடு சேராதபடி வைத்த கிரைக்கழு வெனினும் அமையும்.) [பொதிர்க்கும் - பொத்திக்கொள்ளும்.] சென்று எறி சிரலும் - மாற்றூர்மேற் சென்று கண்ணேக்கொத்துஞ் சிச்சிலிப்பொறியும், [சிச்சிலிப்பொறி - சிச்சிலியென்னும் பறவைவடிவான யந்திரம்.] பன்றியும் - மதில்தலையிலேறிஞ

எடு - ஆம் அதிகாரம்—அரண்

உரை

ருடலைக்கோட்டாற்கிழிக்க
இரும்பாற்செய்துவைத்த
பன்றிப்பொறியும்,பாண யும் -
வேய்வடிவாகப் பண்ணி
அடித்தற்கமைத்த பொறியும்,
[வேய் - மூங்கில்.] எழுவும்
சீப்பும் - கதவுக்கு வலியாக
உள்வாயிற்படியிலே நிலத்திலே
வீழ விடு மரங்களும்,
(திறக்குங்காலத்து
மேலேயெழுப்புகையால், 'எழு
வுஞ்சீப்பும்' என்றார். இனி,

சிப்பு - அகப்படக்குறுக்கே
போடக்கடவ மரமுமாம்.)
முழு விறல் கணையமும் -
கணையமரமும், [முழுவிறல் -
பூர்ணபலம். கணையம் -
குறுக்கேபோகடும் மரம்.]
கோலும் - விட்டேறும்,

[விட்டேறு-ஒருவகையீட்டி.]குந்தமும்-சிறுசவளமும், [இதுவும் ஒருவகை
யீட்டியே.] வேலும் - வல்லையமும், [வல்லையம் - எறியீட்டி.] (ஈட்டி
முதலியனவுமாம்.)
பிறவும்-சதக்கினி,
தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப்பொறி,
விழுங்கும்பாம்பு, கழுகுப்பொறி,
புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு,

சகடப்பொறி, நகர்ப்பொறி,
அரிநூற்பொறி என்பனவும்.
(சதக்கினி - நூற்றுவகைக்
கொல்லி.)
"மாற்றவர்மறப்படை
மலைந்தமதில்பற்றின்,
நூற்றுவகைக் கொல்லியொடு
நூக்கியெறிபொறியும், தோற்றமுறுபேய்கணிறு
துற்றுபெரும் பாம்பும்,
கூற்றமனகழுகு தொடர்
குந்தமொடு கோண்மா"
எனவும், "விற் பொறிகள்
வெய்யவிடுகுதிரை

தொடாயில்வாள், கற்பொறிகள்
பாவையன மாடமடுசுந்தீக்,
கொற்புனைசெய்கொள்ளி
பெருங்கொக் கெழில்செய்கூகை,
கற்றலைகள் திருக்கும்வலிதெருக்கு
மாநிலமே" எனவும்,
"செம்புருகுவெங்
களிகளுமிழ்வதிரிந்தெங்கும்,
வெம்புருகுவட்டுமிழ்வ
வெந்நெய்முகந்துமிழ்வ,
அம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வ
வாகித்,
தம்புலங்களால்யவனர்காட்படுத்த

பொறியே” எனவும்,

“கரும்பொனியல்பன்றி கதநாகம்
விடுசுகடங், குரங்கு
பொருதகரிவெதி
கூர்ந்தரிவநுண்ணூல்,
பரந்தபசும்பொற்கொடிகள்பதாகை
யொடுகொழிக்குந்,
திருந்துமதில்தெவ்வர்கலி
னிப்பத்திருந்தின்றே” எனு
ஞ்சொன்னர்
சிந்தாமணியிலும்’ எனக் காண்க.

‘மயிற் செறி நிலை’ என்பது
- மயில்வடிவமானயந்திரமென்று

பொருள் படும்; அயில் என எடுத்து உரைப்பினுமாம்.

திருவிளையாடற்புராணத்துத் திருநகரப்படலத்தில்

"மழுக்கள்வீசுவன" ஈன்று தொடங்கி "

வெறிகொளம்பொறி "

என்பதுவரையுள்ள செய்யுட்கள், இங்கு உணரத்தக்கன.

சினத்தயில்கொலவாள்சிலைமழுத்தண்டுசக்கரந்தோமரமுலக்கை
கனத்திடையுருமின்வெருவருங்கவண்கலென்றிவைகணிப்பிலகொதுகி
னினத்தையுமுனைத்திறையையுமியங்குங்காலையுமிதமலநினைவார்
மனத்தையுமெறியும்பொறியுளவென்றுன்

மற்றினியுணர்த்துவதெவனோ”
என்றார் கம்பரும்.

(கூ)

எசகு.

சிறுகாப்பிற் போரிடத்த தாகி
யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப
தரண்.

(இ-ள்.) சிறு
காப்பின்-காக்கவேண்டும்இடம்
சிறிதாய், போர் இடத்தது
ஆகி - அகன்ற இடத்தை
யுடைத்தாய், உறு பகை

ஔக்கம் அழிப்பது -

உயிர்

திரு

க்குறள்

(தன்னை) வந்தழுற்றிய

பகைவரது

மனைவெழுச்சினையக் கெடுப்பதே,

அரண் அரணாவது; (எ - று.)

வாயிலும்வழியும்ஒழிந்தஇடங்கள்

மலை காடு கீர்நிலை

என்றிவற்றுள் எற்பன
உடைத்தாதல்பற்றி
'சிறுகாப்பின்' என்றும்,
அகத்தோர் கலிவின்று
பிரிந்தல்பற்றி 'போகிடத்த தாகி'
என்றும், கம்வலிநோக்கி
இதுபொழுதே அழித்துமென்று
வரும் பகைவர் வந்துகண்டால்
அவ்வூக்கம் ஒழிதல்பற்றி
'ஊக்கமழிப்பது' என்றும்
கூறினர்.

(சூ-ரை.)

காக்கவேண்டும்-பாதுகாக்கப்படவேண்டிய.

அகன்ற-பரந்த

மூற்றிய-வெல்லும்பொருட்டுச்

சேனைகளோடு சூழ்ந்த:

மூற்றுணைசெய்த

மனைமுழுச்சி-மனக்கிளர்ச்சி,

உற்சாகம். 'வாயில்' என்றது,

பகிரங்கமாகப்போ

க்குவரவுசெய்யப்படுகின்ற

கோபுரவாயில்களை. 'வழி'

என்றது, அந்தரங்க மாகப்

போக்குவரவுசெய்தற்கு உரிய

சுரங்கவழியை. 'நீர்நிலை'

என்றது அகழியை.

ஏற்பன-பொருந்துபவற்றை.

அகத்தோர்-உள்ளேயிருப்பவர்

கவ்வு இன்றி -

இடைருக்கத்தாற்

சங்கடப்படுதலில்லாமல்.

தம்வலிதோக்கி. பிறரது

வலிமையை ஒருபொருளாகப்

பாராட்டாமல்

தமதுவலிமையையே

பெரிதாகக்கருதி.

இதுபொழுதே அழித்தும் என்று

வரும் - இப்பொழுதே
அழித்துவிடுவோ மென்று
வருகின்றது. கண்டால் -
அக்கோட்டையைப் பார்த்தால்.
அவ்வூக்கம்-யாம்
அழித்துவிடுவோ மென்ற அந்த
ஊக்கம். சுற்றிலு முள்ள இடத்திற்
பெரும்பான்மையான பகுதி
மலையரண் காட்டரண் நீரரண்
என்பவற்றுற்
சூழப்பட்டிருத்தலின், வாயிலும்
வழியுமாகிய சிறுபான்மையான

பகுதியே காவலாளராலும்
சேனைகளாலும்
பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென
காதலும், எவ்வளவுபேர்
தங்கவேண்டுமாயினுந்
தங்கும்படி உள்ளிடம் விசாலமாக
இருத்தலும், கீழ்க்கூறிய
உயர்ச்சி முதலியவற்றுற்
பகைவர் வெல்லுதற்கு அரிதாய்
அவர்க்கு
அச்சந்தரவல்லதாதலும்,
கோட்டைக்கு உரிய இலக்கணங்க
ளென்க.

சிறு காப்பின் -

சிறியகாக்கவேண்டுமிடத்தையுடையதாய்;
இது காப்பு சிறிதாய் என
மொழிமாற்றி யுரைக்கப்பட்டது.
இங்ஙனமே 'பேரிடத்த காகி'
என்பதையும் இடம்பெரியதாகி
என்று விகுதிபிரித்துக்கூட்டி
யுரைக் கலாம். சிறுகாப்பு,
பேரிடம்-பண்புத்தொகைகள்.
காப்பு என்னும் தொழிற் பெயர்,
ஆகுபெயராய், காத்தற்கு உரிய
இடத்தை யுணர்த்திற்று. உறு
பகை-உற்றபகை;

நெருங்கியபகைவர்:

இறந்தகாலவினைத்தொகை.

பகை - பகைவர்க்குப்

பண்பாகுபெயர்.

ஊக்கம்-ஊக்குதல், கிளர்தல்.

இப்பாட்டின் முதலடியில், 'சிறு',

பேர்' எனப்

பொருள்மாறுபாடுடைய

சொற்கள் வந்தது,

சான்றோடையாம்.

(சு)

எசுரு. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நீங்கெளிதா நீர தரண்.

(இ-ள்.) கொளற்கு அரிது ஆய்-(புறத்தாராற்) கோடற்கு அரிதாய், கொண்ட கூழ்த்து ஆகி - உட்கொண்ட (பலவகை) உணவிற்றாய், அகத்தார் எரு -

ஆம் அதிகாரம்—அரண்

உரை

நிலக்கு-அகத்தாரது

போர்நிலக்கு, எளிது ஆம் - எளிதாய, நீரது - நீர்மை ஐய

புடையதே; அரண் - அரணுவது;
(எ - று.)

கோடற்கு அருமை - இவை
இடங்குகளாலும் பொறிகளாலும்
இடங் கொள்ளுதற்கு அருமை.
உணவு தலைமைபற்றிக்
கூறினமையின், மற்றுள்ள
நுகரப்படுவனவும் அடங்கின.
நிலைக்கு எளிதாம் தீர்மையாவது -
அகத்தார் விட்ட ஆயுதம் முதலிய
புறத்தார்மேல் எளிதிற்
சேறலும், அவர்விட்டன
அகத்தார்மேற் செல்லாமையும்,

பதணப்பரப்பும் மூதலாயின.

(கு - ரை.) புறத்தாரால் - கோட்டைக்கு வெளியிலுள்ளாரால், பகைவ ரால். கோடற்கு - தங்கள்வசப்படுத்திக்கொள்ளுதற்கு. உணவிற்று ஆய் - உண்ணப்படும் பொருள்களை யுடையதாய். போர்நிலைக்கு-நிலைத்துப் பகைவ ரோடு யுத்தஞ்செய்தற்கு. தீர்மை - தன்மை. இஞை - காவற்காடு: என்றது, காட்டரண்; அன்றி, இருப்புமுட்களைச்

சுற்றிலும்பதித்த வேலியுமாம்.
இடங்கு - அகழி. "இலையும்
கிடங்கும்" என்றார்
சிலப்பதிகாரத்தும். பொறிகள் -
யந்திரங்கள். நுகரப்படுவன -
அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்.
'உணவு தலைமைபற்றி' என்று
தொடங்கிய வாக்கியத்தின்
கருத்து - 'கூழ்' என்னும்
உணவின் பெயர், இங்கே,
மற்ற
நுகரப்படுவனவற்றிற்கும் உப
லக்ஷணமென்பது:

நகரப்படுமவற்றுள் உணவே
பிரதான மாதலால் அத
னையெடுத்துக்கூறினரென்பது,
'உணவு தலைமைபற்றிக்
கூறினமையின்' என்றதனால்
விளங்கும். விட்ட -
பிரயோகித்த. முதலிய -
முதலானவை. எளிதிற்
சேறல்-சுலபமாகச்செல்லுதல்.
அவர் விட்டன-புறத்தார் பிர
யோகித்தவை. பதணப்பரப்பு -
மதிலுண்மேலிடையின் விசாலம்.

முதலாயின என்றதனால்
மதில்பறித்து விடமுடியாதபடி
அடியகலமுடைமை முதலியன
கொள்வர். பலவகைக்
காவல்மிகுதியை யுடைமையால்
பகைவர் சுவாதீனப்
படுத்திக்கொள்ள
முடியாதபடி யிருத்தலும்,
எதிர்பாராமற் சடக்கெனப்பகை
வர் நெருக்கித் தன்னுளிருப்பவர்
வெளிச்செல்லவொண்ணாதபடி
சூழ்ந்து போர்செய்யத்
தொடங்கிவிடுவராயினும் பலநாள்

வருத்தமில்லாமல் தன்னு
ளிருப்பவர்
உண்ணுதற்குவேண்டிய
பண்டங்களி மிகுதியாக
யுடைமையும், தன்னுளிருப்பவர்
வெற்றிபெறும்படி
போர்செய்தற்கு ஏற்ற
இடவமைதியை யுடையதா
யிருத்தலும் கோட்டைக்கு
உரிய இலக்கணங்க ளென்க.
மது-எ-எசு, எரு ஒப்புநோக்குக.

சுழ்-இங்கே,

ஒருவகையிழியுணவின் பெயராகாது,
உணவென்னுமாத் திரமாய்
நின்றது. இலையை
யிலையென்றும் ஓதுப.

(ஈ)

எசகு. எல்லாப் பொருளு மூடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண்.

(இ-ள்.) எல்லாம் பொருள் உம் உடைத்து ஆய் - (அகத்தோர்க்கு வேண்டும்) பொருள்களெல்லாவற்றையும் (உள்ளே) உடைத்தாய், இடத்து உதவும் நல் ஆள் உடையது - (புறத்தோரால் அழிவெய்தும்) எல்லைக்கண்
(அஃது எய்தாவகை) உதவிக் காக்கும் நல்ல வீரரையும் உடையதே, அரண்- அரணுவது: (எ - று.)

உரை:

திருக்குறள்

அரசன்மாட்டு அன்பும்
மானமும் மறமும்
சோர்வின்மையும் முதலிய
நற்குணங்கள் உடைமைபற்றி,
'நல் ஆள்' என்றார்.

(கு-ரை.) அழிவு எய்தும் எல்லைக்கண்-அபாயம்நேரும்எல்லையில். அஃதாவது உதவி - அவ்வழிவுநேரிடாதபடி உதவிசெய்து. அரசன்மாட்டு-அரசனிடத்தில். மறம் - பலபராக்கிரமங்கள். சோர்வின்மை - தளர்ச்சியில்லாமை;

சோர்வு - அஜாக்கிரதையும்,
சோம்புதலுமாம். முதலிய
என்றதனால்,

கல்வியறிவுவொழுக்கமுடைமை,
நல்லோரிணக்கமுடைமை,
தெய்வசிந்தை யுடைமை
முதலியன கொள்க. ஆள் -
வீரன்; இது சாதிப்பெய
ராதலால், இதற்கு - வீரென்று
பன்மையாகப்
பொருளுரைக்கப்பட்டது.
இடத்து - சமயத்தில்;

'இடப்பொருளுணர்த்துஞ்சொற்கள்
காலப்பொருளுணர்த்துத லும்
உண்டு.'

தன்னுள்ளேயிருப்பவர்கட்கு
வேண்டிய சகலபதார்த்தங்களும்
நிறையப்பெற்றிருத்தலும்,
சமயத்திற் பின்வாங்காது
போர்செய்யவல்ல வீரர் கூ
டுமையும், கோட்டைக்கு
ரிய இலக்கண மென்க.

எசை. முற்றியு முற்று
தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய
தரண்.

(இ - ள்.) முற்றிஉம் - (புகலொடு போக்கு ஒழியும்வகை நெருங்கிச்) சூழ்ந்தும், முற்றுத எறிந்துஉம் - (அங்ஙனஞ்) சூழாது (நெகிழ்ந்தஇடன் நோக்கி) ஒருமுகமாகப் பொருதும், அறைப்படுத்துஉம்-அகத்தோரை

அவர் தெளிந்தோரைவிட்டுக்)
கீழறுத்துத் திறப்பித்தும்,
பற்றற்கு-(புறத்தோராற்)
கொள்ளுதற்கு, அரியது -
அரியதே, அரண் - அரணுவது;
(எ - று.)

இம்மூன்று
உபாயத்துள்ளும் முதலது
எல்லாப்பொருளும் உடைமை
யாளும், ஏனைய
தல்லாருடைமையாளும்
வாயாவாயின.

(கு - வரை.)

புகலொடுபோக்குஒழியும்வகை -
முன்புவெளியில்வந்தவர்
பின்புஉள்ளே செல்லுதலும்,
உள்ளேயுள்ளவர்
வெளியிற்செல்லுதலுங் கூடா
தபடி. நெருங்கிச்'

சூழ்ந்து-இடைவிடாமல்எங்குஞ்சூழ்ந்துகொண்டு.

நெகிழ் ந்தஇடன் நோக்கி -
காப்புத்தளர்ந்த இடத்தை
அல்லது காப்புத்தளர்ந்த
காலத்தைக் குறிப்பிட்டுப்பார்த்து
அதனையே பிரதானமாகக்

கொண்டு. ஒரு முகமாகப்
பொருது -
ஒருங்குவந்துநெருங்கிப்
போர்செய்து. அவர்தெளிந்
தோடை விட்டு - அவர்கள்
நம்பும்படியானவர்களை
ஏவி, அவர்களைக்கொண்டு: (இங்கு
அவர்என்றது -
உள்ளிருந்தோடை.) கீழறுத்துத்
திறப்பித்தும் - தம்
அரசனைவஞ்சித்துஒழுகி
வேற்றரசர்க்கு

அந்தரங்காரியலிலமாறிக் காவல்
கெடும்படி செய்தும். கொள்ளுதல்
- பிழைத்துக்கொள்ளுதல்.

மூன்றுஉபாயம்- மூற்றிப்பற்றுதல்
முதலியன. முதலது -
முதலாவது; மூற்றிப்பற்றுதல்.
ஏனைய - மற்றையவை;
மூற்றுநிருந்து பற்றுதலும்,
அறைப்படுத்துப் பற்று தலும்.
வாயாவாயின -
பயன்படாதவையாயின.
வாயா-பலிப்பனவல்ல. பகைவர்

நெருங்கிச்சூழ்ந்தாலும் அகத்தார்
பசிமுதலியவற்றால் வருந்தாதபடி
எல்லாப்பொருள்களையு
முடையதும்,
பகைவர்க்குழாரிடத்தேனும்நெகிழ்ச்சி
தொடாதபடி
கொடும்போர்செய்யும்வண்மையும்
பகைவர்க்குவசப்படாம ஏ -
ஆம் அதிகாரம்—அரண்
உரை

வொழுகும்

இராசவிசுவாசத்தையுமுடைய
வீரர்களையுடையதுமாய், பகைவ
ராவ் எவ்வகையுபாயத்தாலும்
வகைக்கொள்ளமுடியாதபடியிருத்தல்,
கோட் டைக்கு உரிய
இலக்கணமென்க. மூற்றுதல்
பலியாவைமைக்குக் காரணம்,
உள்ளேயிருப்பார்க்குவேண்டும்பொருளெல்லாவற்றையுமுடைத்தாயிருத்தல்
மூற்றுதெறிதலும்
அறைறப்படுத்தலும்
பலியாவதற்குக்காரணம்,
நல்லவீரர்
களையுடைத்தாயிருத்தல்.

மூற்றி, எறிந்து,
அறைப்புடித்து என்ற
வினையெச்சங்கள், அடுக்கி,
பற்று' என்னும் வினையைப்
கொள்ளும்
இவ்வினைகட்கெல்லாம் கருத்தா
- முதற்றார்.

(எ)

எ-கா. மூற்றூற்றி மூற்றி
யவரையும் பற்றூற்றிப்
பற்றியார்
வெவ்வ தரண்.

(இ - ள்.) மூற்று ஆற்றி

சூற்றியவுலகமும் -
(தானைப்பெருமையாற்)
சூழ்தல்வல்லராய் வந்துசூழ்ந்த
புறத்தானையும், பற்றியார்-
(தன்னைப்) பற்றிய அகத்தோர்,
பற்று ஆற்றி வெல்வது - (தாம்)
பற்றிய இடம் விடாதே
நின்றுபொருது வெல்வதே,
அரண் - அரணுவது; (எ - று.)
உம்மை - சிறப்பும்மை.
பற்றின்கண்ணே ஆற்றி என
வினையும். பற்று -

ஆகுபெயர். 'வெல்வது' என, உடையார்தொழில் அரண்மேல்நின்றது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையான்பொறுத்துநிற்குந்துணையேயன்றி வெல்லும் இயல்பினது என்பதாம். இதற்குப் பிறிதுஉரைப்பாரும் உளர்.

இவையேழுபாட்டானும், அதனதுஇலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தானைப்பெருமை-சேனைமிகுதி. தன்னைப் பற்றிய-தன்னை இடமாகக்கொண்ட. தாம்பற்றிய-தாம் கொண்ட. வெல்வது - வெல்ல இடமாவது. சிறப்பு - இங்கே, உயர்வுசிறப்பு. பற்றின்கண்ணே ஆற்றி-தாம் கொண்ட இடத்திலே வலியராய்நின்று. கொள்ளுதலென்னும் பொருளுணர்த்தும் 'பற்று' என்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர், தொழிலாகுபெயராய், கொண்டஇடத்தை உணர்த்தியதனால், 'பற்று-ஆகுபெயர்' என்றார். அரணை இடமாகவுடைய வீரரதுவெற்றித்தொழிலை அரண்மேலேற்றி 'வெல்வதரண்' என்றது, உடையார் தொழிலை உடைமையின்மேலேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்கு. இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழிலை இடத்தின்மேலேற்றிக்

கூறிய உபசாரவழக்கு என்பர்.

பொறுத்துநிற்குந்துணையேயன்றி-எதிர்த்துத்

தடுத்துத்

தற்காத்துநிற்பதுமாத்திரமே

யல்லாமல். பொறுத்து-தாங்கி. இதற்குப் பிறிதுஉரைப்பாரும் உளர் - இக்குறட்பாவிற்கு

வேறுவகையுரை கொள்பவரும்
உண்டு.
பற்றியார்-(தன்னிடத்துப்)
பொருந்திய வீரர், பற்று
ஆற்றி-(தமது அரசனிடத்து)
அன்பை மிகுதியாகக்கொண்டு,
(அதனால்), முற்றியவரையும்
முற்று ஆற்றி
வெல்வது-(தன்னை) முற்றுகை
செய்த பல ரையும்
முடியச்செய்து[அழியச்செய்து]
வெல்லுதற்கு இடமாவதே,
அரண்- அரணும் என

வேறுவகையாகவும்
இப்பாட்டுப் பொருள்படும்.
அதனது -

முற்று-முதனிலைத்தொழிற்பெயர்;
முற்றுஆற்றி - முற்றல்வல்லராய்
எண்க; இனி, முற்றஆற்றி
என்பதன் தொகுத்தலாக்
கொண்டு, சூழவல்ல ராய் என்றும்
உரைக்கலாம்.
வெல்லுஞஎன்பதற்கு,

வெல்லுதற்குக்கருவிய

திருக்குறள்

ஆதலன்றும் உரைக்கலாம்.

வினைமாற்றுப்பெயர்
கருவிப்பொருள்படுதற்கு

'வெல்வது அரண்' என்பதை
உதாரணம் காட்டினார்,
இலக்கணக்கொத்

துடையார்.

'பற்றியார்வெல்வதரண்,
ஆற்றலிலாவது நாடு,

யாமிருப்பது

உலகியலார் இம்மூன்றும்

அதிகரணமான

திருதந்தம்'என்பது. பிரயோகவிவேக

வுரை.

மூற்றூற்றலென்பதற்குக்

கருத்தா - மூற்றியலவர்.

பற்றூற்றல்,

வெல்லுதல் என்பவற்றுக்குக்

கருத்தா-டற்றியார்.

பெருஞ்சேனையோடு

வலியராய்வந்து சூழ்ந்த

பகைவர்க்குப் பின்வாங்கித்
தம்இடத்தை விட்டிடா
மல், அவர்களோ வென்று
தம்இடத்தைப்
பாதுகாத்துக்கொள்ளத்தக்க
வலிய
வீரர்களோ யுடையமை,
கோட்டைக்குரிய இலக்கண
மென்க. (அ)

எ-கு. மூன்றுமுகத்து
மாற்றலர் சாய வீசுமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

(இ-ள்.) முனை முகத்து - போர்தொடங்கின அளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர், சாய-தெடும்வண்ணம், வினை முகத்து வீறு எய்தி - (அகத்தோர் செய்யும்) வினைவேறுபாடுகளான் வீறுபெற்று, மாண்ட்து - (மற்றும்வேண் டும்) மாட்சியையுடையதே, அரண்-அரணுவது; (எ-று.)

தொடக்கத்திற்

கெட்டார் பின்னும்

கூடிப்பொருதல் கூடாமையின்,

'மூன்ன முகத்துச்சாய' என்றார்.

வினைவேறு பாடுகளாவன -

பகைவர்தொடங்

கிய போரினை அறிந்து, எய்தல்

எறிதல் குத்துதல் வெட்டுதல்

என்றிவை முத

லாயின வினைகளுள் அதனைச்

சாய்ப்பன செய்தல்.

'மற்றம்வேண்டும்மாட்சி'

ன்றது, புறத்தோர்
அறியாமற் புகுதல் போதல்
செய்தற்குக் கண்ட
சூழ்ந்ததுழி முதலாயின
உடைமை.

(கு - ரை.) வினை
வேறுபாடுகள்-பலவகைப்
போர்த்தொழில்கள். வீறு
பெற்று - சிறப்புப் பெற்று;
மாட்சி-பெருமை. தொடக்கத்திற்
கெட்டார் -
ஆரம்பத்தில்தோற்று அழிந்தவர்.

பின்னும் கூடிப்
பொருதல்-மீண்டுந் தம்
மில் திரண்டு போர்செய்தல்.
எய்தல்-பாணங்களைப்
பிரயோகித்தல். எறி
தல்-கைவேல், சக்கரம்
முதலியவற்றை மேல்வீசுதல்.
குத்துதல் - ஈட்டி
முதலியவற்றால் ஊறுபடுத்தல்.
வெட்டுதல் - வாளினால்
துணித்தல். அத
னைச்

சாய்ப்பன - பகைவரது போரை
அழித்தற்கு வேண்டியவற்றை.
கண்டகம் -
செய்தல். சுருங்கை வழி -
சுரங்கவழி; கோட்டையினுள்ளே
அமைத்துள்ள
கள்ளவழி.
மூகமென்னுஞ்சொல்
இரண்டனுள், முன்னது -
தொடக்க
மென்னும் பொருளையும்,
பின்னது - விகற்பமென்னும்

பொருளையுந் தந்தது.

சாய என்னுஞ்

செயவெனெச்சம்-காரியப்பொருள

காதலால், எதிர்காலம்;

இது, 'செய்யுட்' என

வருவிக்கப்பட்ட

பெயரெச்சவினையைக்

கொள்ளும். அன்றி, சாய

வீழ்ந்தி என இயைப்பினுமாம்.

பகைவர் எளிதிலழியும்

படி பலவாறு நன்கு

போர்செய்து வெல்லும்

வல்லமையையுடைய வீரர்க

ளோடு கூடிச் சிறப்புற்றதே

நல்லரணென்பதாம்.

(கூ)

எடு. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண்.

எசு - ஆம்

அதிகாரம்—பொருள்செயல்வகை

உக்கக்

(இ-ள்.) அரண்—, எனை

மாட்சித்து ஆகியக்கண்

உம்-(மேற்சொல்லப் பட்ட)
மாட்சியெல்லாம் உடைத்தாய
இடத்தும், வினைமாட்சி இல்லார்
கண் -வினைசெய்தற்கண்
மாட்சியில்லாதார்மாட்டு, இல்லது
- (அவை) இலதாம்.
வாளாஇருக்கலும்
அளவறியாதுசெய்தலும்
ஏலாததுசெய்தலும் எல்லாம்
அடங்க 'வினைமாட்சியில்லார்'
என்றும், ஏற்ற வினையை
அளவறிந்து செய்து காவாக்கால்
அம்மாட்சிகளாற் பயனின்றி

யழியு மென்பா '* அவை
யுடைத்தன்று' என்றும் கூறினர்.

இவையிரண்டு பாட்டாலும்,
காப்பாரை யின்றி யமையா
தென்பதுகூற் ப்பட்டது.

(கு-ரை.) மேல் - முன்.
வினைசெய்தற்கண்
மாட்சியில்லாதார்மாட்டு- போர்
முதலிய வெல்லும்
உபாயவகைகளைச் செய்தலில்
திறமையில்லாதவர் களிடத்தில்.

அவை இலதாம் -
முன்சொல்லப்பட்ட
மாட்சிமைகளையெல் லாம்
பெற்றிருந்தும்
பயனின்மையாற்பெறுகதேபோலும்
என்றபடி. வாளா
இருத்தல்-வெல்லத்தக்க
உபாயங்களைச் செய்யாமற் சும்மா
இருந்துவிடுதல்.
அளவறியாதுசெய்தல் -
எதிர்ப்பவருடைய அளவையும்
தன் அளவையும்
ஆலோசித்தறியாது மிகவும்

குற்றவுஞ் செய்தல். ஏலாதது
செய்தல் -
வெற்றிப்பயனெவிளைத்தற்கு
ஏற்றதல்லாத உபாயத்தைச்
செய்தல். இங்குக் காட்டிய
மூன்றும், வெல்லத்தக்க
உபாயங்களல்ல.
காவாக்கால்-பாதுகாவா விட்டால்.
அம்மாட்சிகள் - கீழ்க்கூறிய
சிறப்புக்கள். 'அழியும்' என்பதற்
குக் கருத்தா - 'அரண்.'
காப்பானை இன்றியமையாது -
பாதுகாக்கும் வீரர் அவசியம்

வேண்டும். எனை-எத்தனை
யென்பதன் மரூஉ; இனி, எனை
என் பதை ஏனை என்பதன்
தொகுத்த லெனக் கொண்டு,
மற்றைமாண்புகளை
யுடைத்தாயவிடத்தும்
வினைமாண்பில்லாதவரிடத்து அரண்
பயன்படாதுள்ள உரைப்பினும்மாம்.
இதனோடு அங்கவியலில்
அரணியல்முடிந்தது. (கo)

எஃ - ஆம்

அதிகாரம்—பொருள்செயல்வகை.

இனி; பெரும்பான்மையும்
நாட்டானும் அரணானும் ஆக்கவும்
காக்கவும் படுவதாய பொருளைச்
செய்தலின் திறம்
இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.†

(கு- ரை:) நாட்டால்
ஆக்கவும் அரணாற் காக்கவும்
படுவதாகிய செல்வம் என
முறைநூனிறையாக்கப் பொருள்கொள்க.
ஆக்கவும் - உண்டாக்கவும்,
வளர்க்கவும். 'பொருளைச்
செய்தல் - செல்வத்தைச்
சம்பாதித்தல். திறம் - வகை, விதம்.

இவ்வதிகாரத்தை நாடு அரண்
என்னும் அதிகாரங் களின்பின்
வைத்த முறைமைக்குக் காரணம்,
வெளிப்படை; பொருள் உண்
டாகிவளர்தற்கும்
காக்கப்படுதற்கும் நாடும்
அரணும்காரணமாதலால், காரண
காரியமுறைப்படி
வைத்தனரென்க.
இவ்வதிகாரம்ஒன்றும்,
அங்கவியலில்

---

* பீ-மீ: 'அவையிலதாம் or'

‘இல்லதான்’

† அஃதாவது

இன்னதென்பதூஉம்,

அதிகாரமுறைமையும் இதனுள்

விளக்கும்என்று சங்கப்பிரதியில்

ஒருவாக்கியம்

இங்குக்காணப்படுகின்றது.

திருக்குறள்

‘பொருளியல்’ எனப்படும்: “ஒன்று ஒண்கூழ்” என்று போக்கியார் கூறி
யிருத்தல்காண்க. பொருள்செயல்வகை என்ற தொடரில், முன்னது-இரண்
டாம்வேற்றுமைத்தொகையும், பின்னது-ஆறும்வேற்றுமைத்தொகையுமாம்.

எடுக. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்

பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(இ - ன்.) பொருள் அல்லவரை - ஒருபொருளாகமதிக்கப்படாதாரையும், பொருள் ஆக செய்யும் - *மதிக்கப்படுவாராகச்செய்யவல்ல, பொருள் அல்லது - பொருளே யொழிய, பொருள் இல்லை-(ஒருவனுக்குப்)பொருளாவது இல்லை; (எ-து.)

மதிக்கப்படாதார் - அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் - அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற் சென்று நிற்கப் பணிணுதல்: அதனால், ஈட்டப்படுவது அதுவே, பிறிது இல்லை என்பதாம்.

(கு - ரை.) பொருளா - வஸ்துவாக. மதிக்கப்படுவாராக - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படுபவராக. பொருளேயொழிய - செல்வத்தைத் தவிர. பொருளாவது-பாராட்டிச் சம்பாதிக்கத்தக்க வஸ்துவாகுவது. இழிவுசிறப்பும்மை தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது, 'பொருளல்லவரை' என்பதன் இறுதியில். அவர்பால் - அறிவில்லாதவரும் இழிகுலத்தவருமான செல்வமுடையவரிடத்தில். அதனால்-ஆதலால். ஈட்டப்படுவது-சம்பாதிக்கவேண்டுவது. அதுவே - செல்வமே. பிறிது - மற்றொன்று. இக்குறட்பாவின் 'பொருள்' என்ற சொல் வெவ்வேறுபொருளில் வந்ததனால், சொற்பின்வருநிலையணி. "பூரியர்தமை

வேந்தாக்கும் புவிபுரப்பிக்குந்
துய்க்குஞ்,
சீரியவுண்டிசேர்க்குந் தேவர்

தமுலகம்போக்குஞ், காரியமனைத்துங் கூட்டுங் கருதலர்தம்மை வாட்டுஞ்; கூரியதிதன்மேலில்லை கொழும்பொனீர் கொண்மினென்றார்", "என்சொல்

னும், கைத்துடையான் காற்கீழொதுக்குங் கடன் ஞாலம்'' என்றார் பிறரும்.
அல்லது-எதிர்மறைக் குறிப்புவினையெச்சம்; அ-சாரியை, து-விகுதி.(க)

எருஉ. இல்லாரை
யெல்லாரு மெள்ளுவர்
செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர்
சிறப்பு.

(ஜ - ள்.) இல்லாரை -
(எல்லாநன்மையும்உடையராயினும்)
பொதி

ளில்லாரை, எல்லார்உம்
எள்ளுவர்-யாவருஞ் இகழ்வர்;
(எல்லாத் தீமையும்

உடையராயினும்), செல்வரை -
அஃதுஉடையாரை,
எல்லார்உம்-யாவருரும்,
சிறப்பு செய்வர் - உயரச்செய்வர்;
(எ - று.)

உயரச்செய்தல்-தாம்
தாழ்ந்தநிற்றல்.

இகழ்தற்கண் ணும் தாழ்தற்
கண் ணும் பகைவர் நட்டோர்
தொகுமலர் என் ணும்
மூவகையாரும் ஒத்தலின்,
'யாவருரும்' என் றார். பின் ணும்

கூறியது; அதனை
வலியுறுத்தற்பொருட்டு.

(கு - ரை.) நன்மை - நற்குணம். தீமை - தீக்குணம். அஃது உடையார் - பொருளுடையவர். உயரச்செய்வர்-மேம்படுத்துவர். தாழ்ந்து -

---

* பி-மீ: படுவராகச்.

எஃகு - ஆம்
அதிகாரம்—பொருள்செயல்வகை

பணிந்து. இகழ்தற் கண்ணும் - இகழ்தலிலும். தாழ்தற்கண்ணும் - தீழ்ப் பழந்திருத்தலிலும். நட்டார் - நினைகிதர். நொதுமலர் - அயலார்; பகை வரும் நண்பரு மல்லாதவர்: இவர், உதாசீன ரெனப்படுவர்.

பொருளில்லாத வரைப் பகைவர் நண்பர் அயலார் என்னும் மூவருரும்

இகழ்ந்துபேசுவர் என்னும்,
பொருளுடையவரிடம்
அம்மூவகையோரும்
காழ்ந்துநிற்பர் என்றுங் கொள்க.
'பின்னுங்கூறியது' என்றது,
"பொருளல்லவரைப்
பொருளாகச் செய்யும் பொருள்"
என்று மேற்கூறியதனோடு
அமையாது, மீண்டும் 'செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு'
என்று கூறியதை.
அதனைவலியுறுத் தற்பொருட்டு -

அப்பொருளின் சிறப்பை
உறுதிப்படுத்திக்காட்டுதற்காக
வெண்க: இவ்வாறு கூறுவது,
அறுவாதத்தில் அடங்கும்.
செல்வத்தின் தன் மையை
எதிர்மறைமுகத்தாலும்
உடன்பாட்டுமுகத்தாலும்
இரண்டு வாக் கியங்களால்
இக்குறளில் விளக்கினர்.
பொருளுடையவர் மதிப்பையும்,
பொருளில்லாதவர்
அவமதிப்பையும் அடைவ
ரென்க. செல்வத்தவர் என் பது

செல்வர் என அத்துச்சாரியை
முதலியன தொக்குநின்ற
தென்பர். 'சிறப்புச்செய்வர்'
என்றது,
ஒருசொல்தன்மைப்பட்டு,
'செல்வரை' என்ற
செயப்படுபொருளுக்கு
முடிக்குஞ்சொல்லாயிற்று. இனி,
'செல்வரை' என் பதைச்
செல்வர்க்கு என
உருபுமயக்கமாகக்கொள்ளுதலு
மொன்று. "நல் லாவின் கன்றுபி

ஞகும் விலேபெறாஉம், கல்லாரே
யாயினுஞ் செல்வர்வாய்ச் சொற்
செல்லும், புல்லீரப்போழ்தி
னுழலேவேபோன் மீதாடிச்,
செல்லாவா கல் கூர்ந்தார் சொல்"
என்ற நாலடியாரையும்,
"கல்லாதேனை யாளுஞ்சுவ் கைப்
பொருளொன் றுண்டாயின்,
எல்லாருஞ் சென்றங்
கெதிர்கொள்வர் - இல் லாஞை,
இல்லாளும் வேண்டாள்மற்
றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்,

செல்லா தவன்வாயிற் சொல்”
என்ற நல்வழியையும் இங்கே
அறிக. இக்குறள், சேர்

மான்பெருமாள்நாயனாரதுதிருக்கைலாயஞானவுலாவென்னுந் திருவாதியுலாவில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. (உ)

எருக. பொருளென்னும்
பொய்யா விளக்க
மிருள்நீக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச்
சென்று.

(இ - ள்.) பொருள் என்னும்
- பொருளென்று

(எல்லாராலும்) சிறப்பிக்கப்படும்; பொய்யா விளக்கம் - நந்தாவிளக்கு;—(தன்னைச் செய்தவர்க்கு); எண்ணிய தேயத்து சென்று - அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று, இருள் அதுக்கும் - (பகையென்னும்) இருளைக் கெடுக்கும்; (எ - று.)

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய்வருதல்பற்றி 'பொய்யாவிளக்கம்' என்றும், ஏனவிளக்கோடு இதனிடை வேற்றுமைதோன்ற 'எண்ணியதேயத்துசசென்று' என்றுங் கூறினர். ஏகதேசவுருவகம்.

இவைமூன்றுபாட்டாலும், பொருளதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நந்தா விளக்கு - அழியாத தீபம்; தூண்டவேண்டாத சுடர்ப் பிழம்பு. தன்னைச் செய்தவர்க்கு - தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு. ஏனை விளக்கோடு இதனிடை வேற்றுமை - மற்றைச் சாதாரணவிளக்குக்களோடு இவ்

பொருள்விளக்குக்கு உள்ள
வேறுபாடு. ஒருவர்
எடுத்துக்கொண்டுபோன்
இடத் திலெல்லாம் சென்று
நின்று
இருளையாழிக்கின்றஉலகத்துவிளக்கி
னும், அவர்நினைத்த
தெயங்களிலெல்லாஞ்
சென்று பகையிருளையறுக்கின்ற

இப்பொருள்விளக்குக்கு உள்ள
விசேடந் தோன்ற, 'எண்ணிய
தேயத்துச் சென்று' என்று
ரைத்த. 'பொருளென்னும்
விளக்கம்' என்று பொருளி
னிடத்து விளக்கின்தன்மையை
ஏற்றியதற்குஏற்ப,
'பகையென்னுமிருளறுக்கும்'
என்று பகையினிடத்து இருளின்
தன்மைய ஏற்றிக்கூறுமல்
சும்மய 'இருளறுக்கும்'
என்றதனால்,

ஏகதேசவுருவகமாயிற்றன்று
இங்கு ஒரு சாரார்
விபரிக்கின்றனர். இது, தவறு:
இவ்விடத்து ஏகதேசவுருவகம்
என்பது - பிற்காலத்து
அறியாதவராற்
சொருகப்பட்டதாதல் வேண்டும்:
இங்கே,
பகையறுக்குமென்றுகூறுது
பகையை இருள் என்ற
உருவகச்சொல்
லாலேயே
கூறியிருத்தலால், இது
ஏகதேசவுருவகமாகாது:

முற்றுருவகமே: உபமேயத்தை
உபமானச் சொல்லாலேயே
கூறுவதும் உருவகமென்பது, வட
நூலார்க்கு உடன்பாடே.
விளக்குத் தான் உள்ளவிடத்து
இருளைப் போக்கு தல்போல,
பொருள்தன்னையுடையானுக்கு
எங்கும் பகையை யொழிக்குமென்
பது, தேர்ந்த பொருள். இங்கு,
விளக்காகிய உபமானத்தினும்
பொருளாகிய உபமேயத்திற்குச்
சிறப்பிருத்தலைக் காட்டுகின்ற

வேற்றுமையணி தொனிக்கு மாறு அறிக.

(கூ.)

எருசை. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து தீதின்றி வந்த பொருள்.

(இ - ள்.) திறன் அறிந்து-(செய்யுந்) திறத்தினை அறிந்து, தீது இன்றி- (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலனை, வந்த-உளதாய.

பொருள்—,—அறன் ஈனும்-(அவனுக்கு) அறத்தையும்

கொடுக்கும்; இன்பம் உம் ஈனும்
- இன்பத் தையுங் கொடுக்கும்; (எ
- று.)

செய்யுந் திறம் -

தான்பொருள்செய்தற்கு உரிய
நெறி. 'இலனெனின்' என்பது,
'இன்மை' எனத் திரிந்துநின்றது.
'செம்மேகாலன்' என்று
புகழப்படுதலா னும்
கடவுட்பூசைதானங்களாற் பயன்
எய்தலானும் 'அறனீனும்'
என்றும், நெடுங்காலம் நின்று

துய்க்கப்படுதலான்
'இன்பமுமீனும்' என்றும்
கூறினார். அதனான், அத்திறத்தான்
ஈட்டுக என்பதாம்.

(சூ-ரை.) செய்யுந் திறம் -
பொருள்சம்பாதிக்கின்ற வகை.
கொடுங் கோன்மையிலனெக -
நீதிதவறுதலவனையிருக்க.

மூக்காலத்துக்கும் பொதுவா கிய
இன்றியென்னுஞ்சொல்லிர்மறைக்குறிப்புவினையெச்சத்துக்கு,
இல்லாமலிருந் தலால் என்று
தொரிநிலைச்செயவெனெச்சத்துக்கு

உரிய காரணப்பொருள் கொண்ட
ராகலால், 'இலங்கையென்பது,
இன்பியெனத்திரிந்து நின்றது'
என்றார். தென்கோல்ன் -
நீதிவழுதவன்.
கடவுட்பூசைதானங்களால்
பயன் எய்தல் - தேவபூசையுந்
தானமுஞ் செய்து
அறத்தின்பயனை யடைதல்.
தெய்வகாலம் நின்று
நோக்கப்படுதலான் - வெகுகாலம்
நின்று
அழியாது
அனுபவிக்கப்படுதலால்.

அகலுன் - ஆகலால்.

அந்திறத்தான் ஈட்டு

எசு - ஆம்

அதிகாரம்—பொருள்செயல்வகை

உகூரு

குக-நீதிநெறிதவறாமற்

பொருள்சம்பாதிக்கும்வழியை

யறிந்து அவ்வழியாற்

சம்பாதிக்கவேண்டும்.

தானதருமங்களாற் செய்து

புகழும் புண்ணியமும்

பெறுதலும், தான் அனுபவித்துச்
சுகம்பெறுதலும்

பொருளுடையானுக்கே ஆகு
மென்க; "விலைவனைபத்து
மன்னிபழுன்றி, னடுவணதெய்தமிருதலை
யுமெய்துமட்," "அருள்
கொண்டி யற்றும் அறமும்
அறிவறியாய்ந்தமென்பூச்,
சுருள்கொண்டகோதையர்தோள்புணரின்பமும்
சூழ்சுரும்பு; மருள்கொண்டு
பாடுமதுமலர்த்தேனுலமயிலனையாய்,
பொருள்கொண்டொழியமுற்று
மென்று ஞாலம் புகழ்மன்ற",

"இல்லார் இருணையும் நல்ல
எய்தார் ", "வறியார்
இருணையறியார்" என்றார்
பிறரும்.

எருது. அருளொடு
மன்பொறும் வாராப்
பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.

(இ - ள்.) அருளொடு உம் -
(தாம்
குடிகண்மாட்டுச் செய்யும்) அருளோ

தும், அன்பொடு உம் - (அவர் தம்மாட்டுச் செய்யும்) அன்போடும், வாரா - கூடிவாராத, பொருள் ஆக்கம் - பொருளீட்டத்தை, (அரசர்), புல்லார் - பொருந்தாது, புரள விடல் - கழியவிடுக; (எ - று.)

அதற்கேற்றகூடி வருகலாவது, ஆறிலொன்றாய்வருதல். அவ்வாறுவாராத பொருளீட்டம் பகுமட்சலத்துள்ளீ ரிபோலச் செய்தாலனையுங் கொண்டு

இறத்தலின், அதனை 'புல்லார்' என்று ஒழியாது 'புரளவிடல்'
என்றுங் கூறினர். (கு - ரை.) தாம் - அரசர் தாம். இங்கே, அருள் - தம்மினுங் காழ்த்தவரிடத்துச் செய்யும் கேயம். அவர் - அக்குடிகள். இங்கே, அன்பு - தம்மினும் உயர்ந்தவரிடத்துச் செய்யும் கேயும். பொருளீட்டம் - செல்வச்சம்பாதிப்பு. அவற்றோடு - அருளன்புகளோடு. ஆறி

லொன்றாய் வருதல் - குடிகள்
சம்பாதிக்கும்பொருளில்
ஆறிலொருபாகமாகப்பெறுதல்;
"தென்புலத்தார் தெய்வம்
விருந்து ஒக்கல் தான்
என்றாங்கு, ஐம்புலத்து ஆறு
ஓம்பல் தலை" என்றபடி பிதிரர்
தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார்
தான் என்னும் ஐந்து
இடத்திற்கும் இல்வாழ்வான்
பகுத்துக்கொடுக்கும் கூறுக
ளைந்துடன்

ஒன்றாய் வருதல்: "ஆறிலொன்
றறமென வருளி னல்லதொன்,
றூறுசெய்
துலகினி னுவப்ப தில்லையே"
என்ற சூளாமணியையுங்
காண்க. பசுமட்
கலம் - சுடப்படாத
பச்சைமண்பாத்திரம்; பசுமை -
ஈரத்தின்மேலது. பசு
மட்கலத்துள் நீர்போலச்
செய்தாங் யுங் கொண்டு
இறத்தலின் - பசுமட்

கலத்துள்ளேபெய்துவைத்த நீர்
அக்கலத்தோடு தானும் ஒருசார
அழிதல்
போல,
தீயவழியாற்சம்பாதித்துச்
சேர்த்துவைக்கப்பட்ட பொருள்
அச்சம்
பாதித்தவழுது தானும்
ஒருசார அழிந்திடு மாதலால்:
'சலத்தாற்பொருள்
செய்தோமாக்கல் பசுமட்
கலத்துள் நீர்பெய்

திரீஇயற்று'' என்பது, வினைத்
தூய்மையென்னும் அதிகாரத்து
ஈற்றுச்செய்யுள்;
அக்குறளினுரையில் 'அரச
னும் பொருளும் சேரப்போம்
என்பதாம்' எனப் பரிமேலழகர்
உரைத்ததை அறிக. அதனை
அவ்வகையான
திரவியசம்பாதித்தியத்தை.
புல்லார்என்று உங்கு

திருக்குறள்

ஒழியாது:-புல்லார்
என்றனைனோடு நீறுத்தாமல்.
'புல்லார்' என்றும், 'புரள விடல்'
என்றும் இருவகையாகக்கூறி
மறுத்தது; வற்புறுத்தற்கென்க.
(ஙி)

எருசு, உறுபொருளு மூல்கு
பொருளுந்தன் னெண்ணுர்த்
தெறுபொருளும்
வேந்தன் பொருள்.

(இ-ன்.) உறு பொருள் உம் - (உடையார் இன்மையின் தானெவ்வ)

உற்ற பொருளும், உல்கு பொருள் உம் - சுங்கமாகிய பொருளும், தன் ஒன் ஞர் தெறு பொருள் உம் - தன்பகைவரெவ்வ இறப்பாகக்கொள்ளும் பொருளும்,—வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்கு உரிய பொருள்கள்; (எ-று.)

உறு பொருள்

- வைத்தார் இறந்து போக

கெடுங்காலம் நிலத்தின்கட்

கிடந்து பின் கண்டு

எடுத்தது உம்,

தாயத்தார் பெறுதது உமாம்.

சுற்றம் - கலத்திலும் காலிலும்

வரும் பண்டங்கட்கு

இறையாயது. தெறு பொருள் -

தெறுதலான் வரும் பொருள் என

விரியும். ஆயிலொன்று ஒழியவும்

உரியன

கூறியவாறு.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
அந்தச் சுட்டும்பொறி
கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) உடையார்
இன்மையின் - சொந்தக்காரர்
இல்லாமையால்,
உற்ற - அடைந்த; கிடைத்த
என்றபடி. சுங்கம் - ஆயம்;
சோல. நிறை -
அரசிறை, கப்பம். வைத்தார்
- சம்பாதித்துவைத்தவர்.
நிலத்தின் கட் கிடந்த -
தரையின்கீழ்ப்

புதையலாய்ப்பொருந்தியிருந்து.

தாயத்தார் பெரு தகுதியும் -
பங்காளிகள் அடையாதகுதியும்,
ஒருவன்சம்பாதித்த சொத்துக்கு,
முதலில் அவன் சந்ததியாரும்,
அவர்இல்லாவழிப் பின்பு
பங்காளிகள் இருப் பின் அவரும்,
அவரும் இல்லாவிடின்
அப்பால் அரசனும் உரிய ரென்க.
கலத்தினும் காலினும் வரும்
பண்டமாற்றுக் கிறையாயது -
மரக்கலமார்க்க மாகவும்

கரைவழியாகவும்
வெளியூர்களிலிருந்து
கொணரப்படுகின்ற வர்த்த
கப்பொருள்களுக்கு வரியாக
விதித்துவாங்கும் பொருள்.
தேறுதலான் வரும் -
போர்செய்துவெல்லுதலால்
வருகின்ற. ஆறிலொன்று
ஒழியவும் உரியன
கூறியவாறு-குடிகளிடத்து
வாங்கும்
ஆறிலொருபொருளல்லாமலும்
மற்றும் அரசனுக்கு உரியவை

சொல்லியபடி; ஆறிலொன்று
உரியதாதல்முன்

தினகுறளாற் பெறப்பட்டதனால், மற்றும் உரியவற்றை இதிற் கூறினரென்க. அஃது ஈட்டும் நெறி - பொருள் சம்பாதிக்கின்ற வழி.

போர்வீரர் தாம்வென்ற
பொருள்களிற் சிறந்தவற்றைத்
தம் அரசனுக்குக்
கொடுத்தல்வேண்டு மென்பது,
வேதமொழி.

உடையவனறியப்படாத பொருள்
அகப்பட்டால் அதனை அரசன்
மூன்றுவருஷகாலம் பாதுகாத்து
வைத்திருந்து அதற்குள்
உடையவன்

வந்துபெற்றுக்கொள்ளாவிடின்
பின்பு அதனைத்
தனதாக்கிக்கொள்க. பிறன்
இழந்தபொருள் அகப்பட்டால்
அரசன் அதனைப்
பாதுகாத்துவைத்து, தான்
பாதுகாத்துவைத்ததற்காக அதில்
ஆறிலொருபகுதியையாவது,
பத்திலொருபகுதியையாவது
பண்ணி

முண்டிலொருபகுதியையாவது
அப்பொருளுக்கு உடையவனது
தகுதிக்கு ஏற்ப - ஆம்

அதிகாரம்—பொருள்செயல்வகை
உக்க

எற்றவாறு
நல்லோர்முறைமைப்படி
எடுத்துக்கொண்டு மற்றதை
உடையவ

னுக்குக் கொடுத்திடவேண்டும்.
ஒருவன் தான் கண்டெடுத்த
புதையலை

யாவது, பிறன்கண்டெடுத்த
புதையலையாவது,
கனக்குச்சேர்தற்கு உரிய
தென்று சத்தியமாக
நிலைநாட்டுவா னெயின், அரசன்
அதில் ஆறிலொரு
பகுதியையாவது
பன்னிரண்டிலொருபகுதியையாவது
எடுத்துக்கொண்டு
மற்றைய அவனுக்குக்
கொடுத்திடவேண்டும்.
முன்னோரால் வகுக்கப்
பட்டதும், உடையவு

ணுணரப்படாததுமான
புதையலை அரசன் தான்
கண்டெடுத்தால் அதில்
அந்தணர்க்குப் பாதிகொடுத்து
மற்றதைத் தன் திரு
வியசாலயிற் சேர்க்கவேண்டும்.
இங்ஙனம் அடைதற்குக் காரணம்,
அரசன்
பூமிக்குத் தலைவனாதல்.
கலத்தினால் காலினும் வரும்
பண்டங்களினால் வணி கர்க்கு
வரும் இலாபத்தில்
இருபதிலொருகூறு அரசன்

வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்''
என்று மணி - ன - கூன, அ - நம,
நநை, நநு, சுஅ, நகூ, நகூஅ -
ஸ்ரீலோகங்களிற் கூறியவை
இங்குக் காணத்தக்கன.

உல்கு பொருள் -
பண்புத்தொகை. உல்கு
- ஸுல்க மென்னும் வட
சொல்லின் விகாரம்: இதுவே,
சுங்கமெனச் சிலதவதும்.
ஒன்னார்த் தெறு - உயர்திணையில்
ஐயுருபு தொக்கது;
தகரம்இரட்டிற்று:''இயல்பின்விகாரம்''.

தெறுபொருள்-காரணப்பொருளில்வந்த
இறந்தகாலவினைத்தொகை. (மூத
னிலைத்தொழிற்பெயரின்மேல்
வந்த மூன்றும்வேற்றுமையுருபும்
பயனும் உடன்தொக்கதொகை
யாயின், 'தெறுப்பொருள்' என
நிற்கும். செய்யுளின் பம் நோக்கி
'தெறுபொருள்' என
இயல்பாயிற்றென்றலும் ஒன்று.)
(சு)

எறிஞ. அருளென்னு
மன்பீன் குழவி
பொருளென்னுந்

செல்வச்

செவிலியா லுண்டு.

(இ - ள்.) அன்பு ஈன் - அன்பிலால் ஈனப்பட்ட, அருள் என்னும் குழவி—,—பொருள் என்னும் = பொருளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படும், செல்வம் செவிலியால் -

செல்வத்தையுடைய

செவிலியான், உண்டு-வளரும்.

தொடர்புபற்றுதே

வருத்தமுற்றூர்மேற் செல்வதாய

அருள் தொடர்பு பற்றிச்

செல்லும் அன்பு முதிர்ந்து ழி
உளதாவ தாகலின், அதனை
'அன்பீன் குழவி' என்றும், அது
வறியார்மேற்செல்வது
அவ்வுறழ்மை கலையவல்லார்க்கு
ஆகலின் பொருளை அதற்கு
'செவிலி' என்றும்,
அம்மதுலகிற்செவிலியர் போலாது
தானே எல்லாப்பொருளும்
உதவிவளர்த்தலின்
'செல்வச்செவிலி'
என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) ஈனப்பட்ட -

பெறப்பட்டது. குழவி - குழந்தை.
பொருள்
என்றுஉயர்த்துச்சொல்லப்படுஞ்
செவிலியென இயையும்.
'செல்வத்தை
யுடைய' என்பதற்கு-வேண்டும்
பொருள்களைக்
கொடுக்குந்தன்மையுடைய
என்று கருத்து;
அது, விசேடவுரையில் 'தானே
எல்லாப்பொருளும் உதவி
வளர்த்தலின், செல்வச்செவிலி
யென்று கூறினர்' என்பதனால்

விளங்கும்.

செவிலி - வளர்க்குந்தாய்.

தொடர்புபற்றுதே - யாதொரு சம்பந்தமுமில்லா

மலே. 'வருத்தமுற்றார்'என்று சிறந்தஉயர்திணையாற்கூறினாயினும், வருத்த

உகூடு திரு க்குறள்

முற்ற அஃறிணைப்பிராணிகளும் உலகத்தாற் கொள்ளத்தக்க
தொடர்புபற்றி - உறவுமுறை நிலைமை உரிமை முதலிய யாதாயினும் ஒருசம்
பந்தத்தால். கீழ் அன்புடைமை யென்ற அதிகாரத்தில் 'அன்புடைமையா

வது-வாழ்க்கைத்துணையும்
புதல்வரும் முதலிய
தொடர்புடையார்கண் சார்த
லுடையனாதல்' என்றும்,
அருளுடைமை யென்ற
அதிகாரத்தில் 'அருளா
வது - தொடர்புபற்றாது
இயல்பாக எல்லாவுயிர்கள்மேலுஞ்
செல்வதாகிய
கருணை' என்றும் பரிமேலழகர்

கூறிப்போந்தவற்றாலும்,
அன்புக்கும் அரு
ளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு
விளங்கும்.
மூன்‘அன்பீனுமார்வுமுடைமை
யது
வீனு, கண்பென்னு
நாடாச்சிறப்பு” என்ற குறளில்
‘ஒருவனுக்குத் தொடர்
புடையார்மாட்டுச் செய்த அன்பு
அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும்
விருப்பமு
டைமையைத் தரும்’

என்றதனாலும், அன்பு
அருளுக்குக் காரணமாதல்
அறிக. தொல்காப்பியவுரையில்
'அன்பாவது -
மனைவியர்கண்ணும் தாய்
தந்தை புதல்வர் முதலிய
சுற்றத்தின்கண்ணும்
மனமகிழ்ச்சிநிகழ்த்திப்
பிணிப்பித்து நிற்கும்
நேயம்' என்றும், 'அன்பென்பது
- அருட்குமுதலாகி
மனத்தில் நிகழும் நேயம்:
அஃதுடையார்க்குப்

பிறர்கண் துன்பங்கண்டவழி

நீர்க் கண்ணீர்விழு மாகவின்,

அவ்வருளாமே அவ்வன்புடைமை

வினாவு மென்பது' என்றும்,

'அளியாவது - அன்புகாரணத்தால்

தோன்றும் அருள்'

என்றும் உரைத்தலை

உணர்த்தக்கன. 'அருளாவது

- ஒன்றின் துயர்கண்

டால் காரணமின்றித் தோன்றும்

இரக்கம்; அன்பாவது -

தன்னுற்பாலுரக்கப்

படுவார்மேலுள்ளதாகிய காதல்'

என்பர்,

புறநானூற்றுஉரையாசிரியரும்.

முதிர்ந்தழி - மிக்கவிடத்து.

அதனை - அருளை. அது - அருள்.

வறுமை

கொடையல்லார் - பிறரது

வறுமையைக் கீக்கவல்ல செல்வர்.

அதற்கு - அரு

ருக்கு. அம்து - செல்வம்.

உலகிற்செவிலியர்போலாது

- உலகத்திலுள்ள

சாதாரண செவிலித்தாயர்போ

லாகாமல். இச்செய்யுள்,

இயைபுருவகவணி;

அதன் இலக்கணம் -

உபமானத்தையும் உபமேயத்தையும்
வேற்றுமையொழி
வித்து ஒற்றுமைதோன்றக்
கூறுவதில், பலபொருள்களை
ஒன்றுக்குஒன்று
இயைபுடையனவாக
நிறுத்துவது; இங்கு,
'ஈன்' என்ற வினைப்பகுதியின்
ஆற்றலால், அன்பு தாயாதல்
பெறப்படும்.

(எ)

எதி அ. குண்டறி
யாவோப்போர் கண்டற்றுற்
றன்னைத்தொன்
றுண்டாகச்
செய்வான் வினை.

(இ-ள்.) தன்
கைத்து-தன்னையதாகிய பொருள்,
உண்டாக—, ஒன்று
செய்வான் -
ஒருவினையைமதித்துக்கொண்டான்,

வினை - (அதனைச்) செய்
தல்,—குன்று எறி யானை
போர் கண்டு அற்று - (ஒருவன்)
மலைமேல் வரி
நின்று யானைப்போரைக் கண்டா
லொக்கும்; (எ-று.)
ஆகத்துஉண்டாக ஒன்றுசெய்வா
னெனக் கூட்டுக. 'ஒன்று'
என்பது-
வினையாதல், 'செய்வான்'
என்றதனாற் பெற்றாம்.
குன்றேறியான் அச்சமும்
வருத்தமும்இன்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொரு

போலைத் தான்

இனிது இருந்து காணுமதுபோல,கைத்து
உண்டாக வினையமேற்கொண்

ஏகு - ஆம்
அதிகாரம்—பொருள்செயல்வகை
உகுக்க

டாணும் அச்சமும்வருத்தமும்
இன்றி வல்லாரை ஏவித் தான்
இனிது இருந்து
மூடிக்கு மென்பதாம்.

(கு - ரை.) கையது - கையிலுள்ளது; சொந்தமானது என்றபடி. எடுத்துக்கொண்டான் - செய்ய உடன்பட்டவன்; 'மேற்கொண்டான்' என்பதற்கும் இதுவே பொருள். அதனை - அத்தொழிலை. யானைப்போர் - யானைகள் ஒன்றோடொன்று செய்யும் போர். ஒன்னு - ஒருதொழிலுக்கு; என்னை

லனையாகுபெயர்; 'ஒன்று இரண்டு என்னுந்தொடக்கத்து எண்ணுப்பெயர்கள், ஆகுபெயராகாது உரியபெயராகவே எண்ணப்படுபொருளின்மேலும்
நிற்கும்' என்பர், சேனாவரையர்.
குன்று எறியான் - மலைமேல் எறியவன்.
ஐருத்தமுமின்றி இனிதிருந்துகாணுமது என இயையும். பொரு போர் - செய்கின்ற சண்டை. வல்லானை எவி-தான் தொடங்கிய தொழிலைச் செய்து முடிக்க வல்லவர்களை நியமித்து.
முடிக்கும் - நினைவேற்றுவான்.
யானைப்
போர் - யானைகளது போர்.

கண்டற்று - கண்டாலற்று
என்பதன் விகாரம்;
இனி, கண்டதற்று என்பது
கண்டற்று எனத்
தொகுத்தல்விகாரப்பட்டதென்
றலும் ஒன்று. ஆல் - அசை.
கைத்து - கையிலுள்ளது;
பொருள்.

இச்செய்யுளின்
பொழிப்புரையின்பின் 'கைத்து
உண்டாக ஒன்றுசெய் வான் எனக்
கூட்டுக' என்று அன்வயத்தைத்
விளக்குகின்ற வாக்கியம், அச்சுப்

பிரதிகளி லில்லை யாயினும், பல
எட்டுப்பிரதிகளில் உள்ளது.
இச்செய்யு ளில்,
தன்னைத்துண்டாச
ஒன்றுசெய்வான் வினை என
உபமேயமும், குன் றேறி
யானைப்போர் கண்டு என
உபமானமும், அற்று என
உவமையுருபும் விரிந்துநிற்க,
அச்சமும்வருத்தமுமின்றி
இனிதிருந்துமுடித்தலாகிய பொதுத்
தன்மை யொன்றும்

தொக்குவந்ததனால், இது -
பொதுத்தன்மைத்தோகை
யுவமையணி; வடநூலார்
தர்மலுப்தோபமா என்பர்.
இவ்வுவமை, தொழில் பற்றி
வந்தது.

(அ)

எருகூ. செய்க
பொருளைச்
சுறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில்.

(இ - ள்.) (தமக்கு ஒன்று
உண்டாகக் கருதுவார்), பொருளை

செய்க - பொருளை உண்டாக்குக;
செறுநர் செருக்கு அறுக்கும்
எஃகு - (தம்)பகைவர் தருக்கினை
அறுக்கும் படைக்கலம்,
(அதுவாம்); அதனின் கூரியது
இல்- (அதற்கு) அதுபோலக்
கூரியபடைக்கலம் (பிறிது)
இல்லை; (எ - று.)

'அதுவாம்', 'அதற்கு'
என்பன, அவாய்நிலையான்
வந்தன. பொருளைச் செய்யவே,
பெரும்படையும் நட்பு முடைய
ராவர்; ஆகவே, பகைவர் தருக்கு

ஒழிந்து தாமே அடங்குவர்
என்பார் 'தெது ?ச்செருக்கறுக்கு
மெஃகு' என் றும், ஏனை எஃகுகள்
அதுபோல அருவப்பொருளை
அறுக்கமாட்டாமையின்
'அதனிற்கூரியது இல்' என் றுங்
கூறினார்.

(கு-ரை.) ஒன் று
உண்டாகக்
கருதுவார் - ஒருநன்மை
உண்டாகும்படி நினைப்பவர்.
உண்டாக்குக - சம்பாதிக்கக்கடவர்.
பகைவர்கருக்கு - பகை வரது

களிப்பு. படைக்கலம் - ஆயுதம்;
போர்க்கருவி. துணைவாம் -
செல்வு

ருக்குறள்

மாம். அதற்கு
- பகைவர்செருக்கை
யறுத்தற்கு.
அதுபோல - செல்வம்

போல. கூரிய - கூர்மையுள்ள. நட்பு - நண்பர். ஏனை எஃகுகள் - மற்றை ஆயுதங்கள். அதுபோல - செல்வம்போல. அருவப்பொருள் - உருவமில்
லாதபொருள். அருவம் -

அருபயம்: இங்கே,
அருவப்பொருள் - தருக்கு.
வைசேடிகரது மதம்பற்றி,
தருக்காகிய குணம்
பொருளாகக்கூறப்பட்டது;
"தினத்தைப் பொருளென்று
கொண்டவன்" என்ற குறளின்
உரையிற் பரி மேலழகர்
'வைசேடிகர் பொருள் பண்பு
தொழில் சாதி விசேடம் இயைபு
என்பவற்றை
அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல,
ஈண்டுக் குணம் பொரு

னைப்பட்டது' என்றனர்.
எஃகு - எஃகினற்செய்யும்
ஆயுதத்துக்கு, கரு வியாகுபெயர்.
கூரியது - ஒன்றன்பாற் குறிப்பு
வினையாலணையும்பெயர்: இ, அ -
சாரியைகள். பொருளினிடத்துப்
படைக்கலத்தின்தன்மையை
ஏற்றிக் கூறியதனால், உருவகவணி.
செல்வத்தைக்கொண்டு
சேனையையும் நண்பனையுஞ்
சேர்த்துப் பகைவனை
அடக்குதல்போல மற்றொன்றால்
அடக்கலாகி யாமையால், செல்வம்

அவசியம் அசராற்
சம்பாதிக்கத்தக்கது என்பதாம்.
"செய்கபொருள்யாருஞ்
செறுவாரைச்செறுகிற்கு,
மெய்ம்முயிரில்லை யிருந்
தேயுயிரையுண்ணும், ஐயமிலை
யின்பமறமே டெவையுமாக்கும்,
பொய்யில் பொருளேபொருள்
மற்றல்லபிறபொருளே" என்ற
சிந்தாமணி இங்கு நோக்கத்தக்கது.

எசு ○. ஓண்பொருள்
காழ்ப்ப வியற்றியார்க்
கெண்பொரு ளோசை யிரண்டு
மொருங்கு.

(இ - ள்.) ஓள் பொருள் -
நெறியான்வரும் பொருளை,
காழ்ப்ப இயற்றி யார்க்கு -
இறப்பமிகப்படைத்தார்க்கு,—எனை
இரண்டும்-மற்றை அறனும் இன்
பமும்; ஒருங்கு - ஒருங்கே, எள்
பொருள்-எளியபொருள்களாம்;
(எ-று.)

காழ்த்தல் - மூதிர்தல்.

பயன்கொடுத்தல்லதுபோகாமையின்

'ஒண் பொருள்' என்றும்,

எனையிரண்டும் அதன்

விளைவாகலின் தாமே ஒருகாலத்

திலே உளவா மென்பார்

'எண்பொருள்' என்றுங் கூறினர்.

இவை நான்குபாட்டானும்,

அதனென் வரும் பயன்

கூறப்பட்டது.

(சு - ரை.) கெறியான் -

கல்லவழியால். இறப்ப மிகப்

படைத்தார் - வெகு அதிகமாகச்

சம்பாதித்தவர்கள். ஒண்மை - ஒளி;
பொருளுக்கு ஒண்மை- நெறியால்
வருதலும், பயன்கொடுத்தலில்
தவறாமையும் என்க. அறம்
பொருள் இன்பம் என
உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள்
பொருளை முன் னாப்
பிரித்தமையால், மற்றை அறமும்
இன்பமும், 'ஏனையிரண்டு' எனப்
பட்டன. அதன் விளவு
- செல்வத்தினாலுண்டாகும்
பயன். ஒருகாலத்திலே -
ஒரேகாலத்தில், ஏககாலத்திலே.

அகனன் - பொருளால்.

காழ்ப்ப - காழ் என்னும்

வினைப்பகுதியினடியாப் பிறந்த

செயவெனெச்சம். எனை; ஒருங்கு

- இடைச்சொற்கள்.

இவ்வதிகாரத்தின் நான்காம்

குறளாக்கும்

இக்குறளாக்குரிய

ஒற்றுமைவேற்றுமைநயங்களை

உய்த்துணர்க. "அறத்தி

னீட்டிய வெண்பொருள்"

என்ற மணிமேகலையும்,

அதிகாரம்—படைமாட்சி

நூற்பா

"தீவினைவிட் டூட்டல் பொருள்"

என்ற ஔவையார்பாடலும்,

"சிறப்புடை
மரபிற் பொருள்" என்ற

புறநானூறும் இங்கு

அறியத்தக்கன. அங்கவியலில்

பொருளியல் முற்றும்.

எஎ - ஆம்
அதிகாரம்—படைமாட்சி.

இனி,

அப்பொருளினைவதாய்
வெல்வதாய படை இரண்டு
அதிகா
ரத்தாற் கூறுவான்தொடங்கி
முதற்கட் படைமாட்சி
கூறுகின்றார்; அஃதா
வது - படையினது நன்மை.

அதிகாரமுறைமை
இதனுள் விளங்கும் *

(கு-ரை.) படை-சேனை: (பகைவரைப்)படுப்ப தொழிற் காரணப்பெயர்.

படுத்தல் - அழித்தல்: படு - பகுதி, ஐ - தொழிற்பொருள்விகுதி.

பொருள் காரணமும், படை காரியமுமாதல் அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம்.

இதுவும், அடுத்த அதிகாரமும், அங்கவியலில் 'படையியல்' எனவும்படும்.

எசுக. உறுப்பணமந்
தூறஞ்சா வெவ்படை
வேந்தன்
வெறுக்கையு
னெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) உறுப்பு அமைந்து - (யானை முதலிய நான்கு) உறுப்பானும் நிறைந்து, ஊறு அஞ்சா - (போரின்கண்) ஊறுபடுதற்கு அஞ்சாது நின்று, வெல் - (பகையை) வெல்வதாய, படை—,—வேந்தன்

வெறுக்கையுள் எல்
லாம் தலை-அரசன்
செல்வங்களெல்லாவற்றுள்ளும்
தலையாய செல்வம்;(எ-று.)

ஈண்டு 'படை' என்றது,
அங்காங்கன் தொகுதியை.
ஊறுஅஞ்சியவழி
வேறல்கூடாமையின்
'ஊறஞ்சா' என்றும்,
ஒழிந்த அங்கங்கட்கும் அரசன்
றனக்கும் காவலாகலின்
"வெறுக்கையுளெல்லாந் தலை'
என்றுங் கூறினர்.

நால்வகை அங்கங்களோடு
கூடியதும், பகைவராற் புண்படு
தற்கு அஞ்சிப் பின்னிடாது
நிலைத்து நிற்பதும், பகையை
வெல்லவல்லதுமா
கிய சேனை, அரசனுக்கு
மற்றையங்கங்களினும் சிறந்தது
என்பதாம்.

யானை முதலிய நான்கு
உறுப்பு - யானை தேர் குதிரை
காலாள்
என்னும் சதுரங்கங்கள்; "கச

ரத தீரகமாக் கடல்திகரள்
காவலன்" என்
னூர் கம்பரும். போரின்கண்
ஊறுபடுதற்கு - யுத்தத்தில்
விரணப்படுதற்கு.
நின்று - நிலத்து. தலையாய -
முதன்மையான. ஈண்டு - இங்கு.
அந்தான்
கன் - யானை முதலியவற்றின்.
ஊறு அஞ்சியவழி -
விரணப்படுதற்கு அஞ்
சினால். வேறல் கூடாமையின் -
(பகையை) வெல்லுதல்

முடியாமையால்.

ஒழிந்த அங்கங்கள் - அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், நட்பு என்பனவும்.

ஒழிந்த - சேனைநீங்கலான.

அரசன்றனக்கும் - அரசனுக்கும்.

இப்பொருள்

கட்கெல்லாம்பாதுகாவலாவது அரசன்சேனை யென்க.

'வெறுக்கையுளெல்

லாந் தலை' என்றவிடத்து 'உள்' என்ற எழுவாய் - கூட்டிப்பிரித்தற்பொரு

ளில் வந்தது; "உடையா னரசரு ளேறு" என்றவிடத்துப் போல.

(க)

எகூஉ. உலவிடத் தூறஞ்சா வண்கண் டொலவிடத்துத் தொல்படைக் கல்லா லரிது.

---

† இக்வாக்கியம் பல பிரதிகளி வில்லை.

திருக்குறள்

(இ-ள்.) தொலைவு இடத்து - தான் சிறிதாயவழியும், உலவு இடத்து-

(அரசற்குப் போரின் கண்) உலவு வந்தால், ஊறு அஞ்சா - (தன்மேல்) உறுதலை அஞ்சாதுநின்று தாங்கும், வன்கண் - வன்கண்மை,—தொல் படைக்கு அல்லால் -

அவன் மூன்னேரைத் தொடங்கி
வரும் படைக்கு அல்லது,
அரசு - உளதாகாது; (எ - று.)

இழிவுசிறப்புஉம்மை,
விகாரத்தால் தொக்கது.

மூலப்படை கூலிப்
படை காட்டுப்படை
காட்டுப்படை துணைப்படை
பகைப்படை என்னும்

அவ்வகைப்படையுள்ளும்
சிறப்புடையது மூலப்படை
யாகலான், அதனை

அரசன் "வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையும், கொல் களிறு மாவும் கொடுத்தளிக்க" என்பது, குறிப்பெச்சம்; இப்படையை வட நூலார் 'மௌலம்' என்ப.

(கு-ரை.)தான் சிறிதாயவழியும்-சேனை தான் பகைவரால் அழிக்கப்பட்டு ச்சுருங்கியபொழுதும்.

உலவு-அழிவு; அபாயம்.

உறுவதற்கு-புண்படுவதற்கு.

தாங்கும்-பகைவரை எதிர்த்துத்
தம் அரசனைக் காக்கின்ற.
வன்கண்மை-வலி
யுதன்மை;செளரியம்.
அவன்முன்னோர் -
அவ்வரசனதுதாதை மூதாதைமுத
லிய மூன்றினபரம்பரையார்.
முன்னோரைத் தொடங்கி வரும்
படை - மூலப்
படை;மற்றையபடைகள்,
அப்பொழுதப்பொழுது
அரசனற்சேர்க்கப்படுவன.
விகாரத்தால் -

செய்யுள்விகாரத்தால்.

இழிவுசிறப்புஉம்மை

தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது,

'தொலைவிடத்து' என்பதன்

இறுதியி லெண்க. **மூலப் படை** -

தொன்றுதொட்டுப் பரம்பரையாக

வருகின்ற சேனை. **கூலிப்படை** -

வேண்டியபொழுது

கூலிகொடுத்துச்சேர்க்குஞ்

சேனை. **நாட்டுப்படை** -

நாட்டிலுள்ள வீரர்களைப்

போரின்பொருட்டுத் தொகுப்பது.

காட்டுப்படை -

காட்டிலுள்ள வேடர் முதலிய போர்வல்லாரைத் துணையாகச் சேர்ப்பது.

துணைப் படை -

தமக்குரிய பரிவை அரசரால் உதவியாக அனுப்பப்பட்ட சேனை.

பகைப் படை - பகைவர்களை வென்று அவர்களிடத்தினின்று நிறையாகக்கொணர்ந்த சேனை.

"உறவின்மிக்கவர் பகையி னெய்த்தவ ரூதியமப்படை

குடைநிழற்,
செறிதலத்தினில்வளர்நகர்ப்படை
திரள்வனப் படை
பொருள்வீலத்,
தறுகண்மெய்ப்படை
யுறுதியிற்பொரு தமதகப்படை
யெனவிராய்,
அறுவகைப்படைகளும் வருத்தன
அணிகள்" என்ற விவ்வி
புத்தூராற்பாரதத்தையும்,
"சுத்தலூலம் கான் கூலி துணை
பகை நாட்டொடு டாறே" என்ற

சூடாமணிநிகண்டையும்,
இவற்றில் மூலபலத்தை 'உறு
தியிற்பொருகமதகப்பலை'
என்றும் 'சுத்தமூலம்' என்றும்
அடைமொழி கொடுத்து
மற்றவற்றினும் சிறப்பித்து
மூன்றையே இறுதியிலும்
முதலிலும் சிறுத்தியவாற்றையும்
அறிக. "வெல்போறியு நாலும்
விழுப்பொருளுந் தண்ணடையும்,
கொல்களிறு மாவுங்
கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி,
நன் மணித் தென்டேர் நயவார்

தலைபணிப்பப், பன்மணிப்பூணன்
படைக்கு" என்பது,
புறப்பொருள்வெண்பாமாலை,
தும்பைப்படலம் - உ - ஆம்பாட்டு:
இது, தும்பையாவது மென்னுந்
துறை கூறியது;
அதாவது-சிறந்த அரசன் தனது
எ
ஆம் அதிகாரம்—படைமாட்சி
கூ0க

சேனைக்குமிக்க அருள்செய்தது: "பொன்புனைந்த கழலடியோன், தன் படையைத் தலையளித்தன்று" என்ற கொளுவினை அறிக. "வெல்பொறியும்" என்று தொடங்கிய மேற்கோள்வாக்கியத்தின் பொருள்:—வெல் பொறியும்-

போர்வெற்றிக்குரிய
அடையாளங்களையும்[பட்டப்பெயர்
விருது முதலிய வற்றையும்],
நாடும்-நாட்டின் பாகத்தையும்,
விழுப் பொருள்உம்-சிறந்த
செல்வத்தையும், தண் நடைஉம் -
குளிர்ந்ததன்மையையுடைய
கழனிகளை யும், கொல்
களிறுஉம்-(பகைவரைக்)
கொல்லவல்ல யானைகளையும்,

மாகும்-

குதிரைகளையும், கொடுத்து -
(பரிசு) கொடுத்து, அளிக்க -
அருள்செய்க. தன்பக்கல்
மெய்யன்பு உடையராகிய அவர்
வேண்டுவனவற்றை அரசன்
தானும் அருளோடுகொடுத்து
அவரைக் காப்பாற்றவேண்டும்
என்றவாறு. மௌலம் = மூலபலம்.
உலவு, தொலவு -
தொழிற்பெயர்கள். உலவிடம்,
தொலவிடம்-உலவுகருங்காலம்,

தொலைவுநேருங்கால மென்க.

(உ)

எளிது. ஓலித்தக்கா லென்ற முவரி யெலிப்படை நாக முயிர்ப்படக் கெடும்.

(இ - ள்.) எலி பகை-எலியாய பகை, உவரி ஓலித்தக்கால் - (தொண்டு) கடல்போல ஓலித்தால், என் னும்-(நாகத்திற்கு) என்னஎதம் வரும்? நாகம் உயிர்ப்ப-அந்நாகம்

உயிர்த்தது ஒணையானே, கெடும் -
(அது தானே) கெடும்.

உவமைச்சொல்,

தொக்குநின்றது.

இத்தொழிலுவமத்தால், திரட்சி
பெற்றும். வீரரல்லாதார்பலர்
திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன்
அஞ்சான்,

அவன்கிளர்ந்தது ஒணையானே

அவர்தாம் கெடுவரென்பது

தோன்ற கின்றனம் யின்,

இது-பிறிதுமொழிதல் என்னும்

அலங்காரம்.

வீரரல்லாதார்பலரிலும்

வீரனொருவனே ஆடல் நன்று

என்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,

மூன்றையே அரசனுக்குப் படை

வேண்டுங்கால் அங்கும்

கலந்துட் சிறந்தது என்பதூஉம்,

அது தன்னுள்ளும் மூலப்படை

சிறந்ததென்பதூஉம்,

அதுதன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தா

னென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) ஆய-ஆகிய.

திரண்டு-கூட்டமாகக்கூடி.

காகத்திற்கு - பாம்

பிற்கு. ஏதம்-தீங்கு.என்ன

ஏதம் வரும்-ஒருதீங்கும்வரா

தென்றபடி. உயிர்த்த துணையானே

- மூச்சுவிட்ட அவ்வளவிலேயே.

அது - அவ்வெலிப்பணை. உவ

மைச்சொல்-போலவென்னும்

உவமவுருபு; அது

தொக்கது, 'உவரி' என்பதன்

இறுதியில். இத்தொழிலுவமம்

என்றது, உவரி யொலித்தலைக் கூறியவாறு.

திரட்சி-கூட்டங்கூடுதல்.

ஆர்த்தால் - ஆரவாரித்தால்.

அதற்கு - அவ்வாரவாரத்திற்கு.

அவன் கிளர்ந்த துணையானே - அவ்வீரன் ஊக்கங்கொண்டு போர்க்கு

எழுந்தமாத்திரத்தாலே.

அவர்-வீரரல்லாதவர்.

பிறிதுமொழிதலணியின் இலக்கணம்-உபமேயத்தைத்

கூறுமல் உபமானத்தைதமாத்திரன்
கூறி அதனால் உபமேயத்தைப்
பெறவைத்தல்; இவ்வணி -
ஒட்டு, உவமம்
போலி, நுவலாநுவற்சி,
புனைவிலிபுகழ்ச்சி எனவும்
பெயர்பெறும்: "கருதிய
பொருள்தொகுத் தது
புலப்படுத்தற்,
கொத்ததொன்றுவைப்பி னஃ
தொட் டெனமொழிப" என்பது,
தண்டியலங்காரம். இதனைச்

சுருக்கணி யென்பர், கூசை

திருக்

குறள்

வீரசோழியநூலுடையார்; "வீவில் கவிதான் கருது பொருளே வெளிப்படுத்
தற்கு, ஓவியமே சுருக்கா மறைசொல்லினுரைத்திடினே" என்பது காண்க.
இதற்குத் தொகைமொழி யென்றும் ஒருபெய ருண்டு. ஆடல் - ஆளுதல்,

தொழில்கொள்ளுதல்.

அதுதன்னுள்ளும்

அப்படையினுள்ளும். அதுதன்

னுள்ளும்-அந்த

சூலப்படையினுள்ளும்.

இச்செய்யுளின் கருத்தைபற்றி,

"எலி யெலா மிப்படை யாரும்

யாவனன" எனக்

கம்பராமாயணத்திலும்,

"உரககன்னி, யருளுடையமைந்த

னெண்ணிலாயிரமூருவமாகி,

யிருபுடை யினும் போர்வெந்த

ரெலிகள்போ லேங்கி யம்பாத்,

பொருபடையுருண்டி போ கப்

பொருவில்வெம்பூசல்செய்தான்"

என வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்தி

லும் வருவன காண்க. என் என்ற
வினாப்பெயர், இங்கு,
இடம்நோக்கி, தின் வினைக்
குறித்தது. உவரி என்பதில்,
உவர்-பகுதி,
இ-உடைமைப்பொரு
ளுணர்த்தும்பெயர்விகுதி.
நாகம்-நகத்தில் வாழ்வது
என்று காரணப் பொருள்படும்;
சுகம்-நடவாதது: மலையும், மரமும்.

எசுசு. அறிவின்

றைறபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே
படை.

(இ - ள்.) அழிவு இன்று -
(போரின்கண்) கெடுத லின்றி,
அறைபோ காது ஆகி -
(பகைவராற்)
கீழறுக்கப்படாததாய், வழி
வந்த - தொன்று
தொட்டுவந்த, வன்கணது எ - தறுகண்மையையுடையதே,
லுக்குப்) படையாவது; (எ - று.)
படை - (அரச

அழிவின்மையான் மறமானங்களுடைமையும்,

அறமே போகாமையான்
அரசன் மாட்டு அன்புடைமையும்
பெறப்பட்டன. வழிவந்த
வன்கண்மை -
"கன்னின்று னெஞ்சை
கணவன் களப்பட்டான்,
முன்னின்று மொய்யவிந்தா
ரென்னையர்—பின்னின்று,
வைபோய்க் கணையுறைப்பக்
காவலன் மேலோடி, யெய்போற்
கிடந்தா னென்ன் னேறு"
என்பதனுன் அறிக.

குற்றியலுகரத்தின் முன்னர்
உடம்படுமெய் விகாரத்தான்
வந்தது; இது, வருகின்ற
பாட்
டெல்லாம் ஒக்கும்.

(கு - ரை.) பேரிண்கண்
கெடுதல் - யுத்தத்தில் தோற்றல்.
கீழறுக்கப்
படாததாய் - வஞ்சனைவழியில்
வசப்படுத்திப்பிரிக்கமுடியாததாய்.
தொன்று
தொட்டு வந்த-தாயை முதாதை

முதலாகப் பரம்பரையாய்வந்த.

மற மானம்-

பராக்கிரமமும் பெருமையும்.

அறமோகாமை-பகைவரான்

வஞ்சித்துப்பிரிக்

கப்படாமை.

அரசன்மாட்டு-அரசனிடத்து.

"கண்ணின்றுன்" என்றுதொடங்

கிய மேற்கோள்,

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை-வாகைப்படலம்

- உஉ - ஆம் பாட்டு:

இதன்பொருள்

வருமாறு:—எந்தை - (எனது)
தகப்பன், கல் நின்
றான் - கல்லிலே
பொருந்தி நின்றான்; கணவன் -
(எனது) கணவன், கனம்
பட்டான்-போர்க்களத்திலே
இறந்தான்; என் ஐயர் - எனது
கணையன்
மார், முன் நின்று-(பகைவரது)
முன்னே நின்று எதிர்த்து,
மொய் அவிந்
தார் - போரில் விழுந்தார்;

என் எறு - எனது மகன், பின்
நின்று-(தனது சேனை
அழிந்த)பின்பும்(தான்
கலங்காது)நின்று;கை போய்
கனை உதைப்ப-
என - ஆம்
அதிகாரம்—படைமாட்சி
கூ0கு

தன்கைசென்று அம்புகளைச்செலுத்த, காலன் மேல் ஓடி-பகையரசன் மேல் எதிர்த்துச்சென்று, எய்போல் இடைந்தான்-(அவன் எய்த அம்புகளால் தன் உடம்புமுழுவதும் தைக்கப்பட்டு)

முள்ளம்பன்றிபோலக் கிடந்தான்
என்க. இது, வாகைத்திணையில்
எழுண்முல்லையென்னுந் துறை:
அகவது-
எதிரில்லாமலொழியும்படி தினம்
மீகுகின்ற மேன்மேலெழுகின்ற
வுன்னமைத் தன்மையையுடைய
சூழியொழுக்கத்தை உடர்த்துச்
சொல்லுதல்; அரிய
போரைப்பரம்பரையாகச்செய்துவிரணப்பட்ட
பெரியசூழியின் பாராக்கிரமத்
தைச்சொல்லுக வென்றுங்
கூறுவர். "மாறின்றி மறங்கன

லும், எழுண்குடி
யெதத்துரைத்தன்று'' என்ற
புறப்பொருள்வெண்பாமாலைக்கொளுவையும்,
''அருஞ்சமம்
வழிவழியாற்றியேறுண்ட,
இருங்குடிமறம்புக
லெழுன்மூழல்லியும்'' என்ற
இலக்கணவிளக்கத்தையுங்
காண்க. போரிற் பின்னிடாது
பகைவனை யெதிர்த்து அவனால்
விழுப்புண்பட்டுக் கிடக்கின்ற
ஒருவனது தாயின் வார்த்தையாகக்
கூறியது, இப்பாட்டு.

கல்நின்றான்-போரில் இறந்து
கல் வில்லே பெயரும் பெருமையும்
பொறிக்கப்பட்டுப்
பிரதிஷ்டைபெற்றுநின்றான்; கல்லில்
தெய்வவடிவமாக
ஆவேஷித்துநின்றான்
என்றவாறுமாம்; இதன் விவரம்,
எனக - ஆங் குறளில்
"கல்நின்றவர்" என்றவிடத்து
விளக்கப்படும். இறந்தவருடம்பைப்
புதைத்தவிடத்திற் கல்நாட்டுதல்
மரபு. போய் - புடை பெயர்ந்து;
விரைந்து

தொழில்செய்யத்தொடங்கி
யென்றபடி. உடம்புமுழுவதும்
முட்களையுடைய எய்ப்பன்றி,
உடம்புமுழுவதும் அம்பு
தைக்கப்பட்டிருக்கின்ற
நிலையிலுள்ள வீரர்க்கு உவமை.

வன்கணது

+ஏ=வன்கணதே எனக்
குற்றியலுகரத்தின்முன் உயிர்
வந்தபொழுது
வருமொழிமுதலுயிரோடி
முடியற்பாலது, இடையில் வகர
வுடம்படுமெய் பெற்று

'வன்கணதுவே' என்று வந்தது,
விரித்தல்விகாரத் தின்பாற்படு
மென்க; இது
வருகின்றபாட்டுள்ளும் ஒக்கும் -
இவ்விலக்கணம் அடுத்தகுறளில்
'ஆற்றலதுவே' என்பதற்கும்
பொருந்தும். இன்று - இன்றி
யென்னும் எதிர்மறைக்
குறிப்புவினையெச்சம்
ஈறுதிரிந்தது; "இன்றியென்னும்
வினையெஞ்சிறுதி, பின்றவிகர
முகரமாதல், தோன்றியன்மருங்கிற்செய்
யுளு ளுரித்தே" என்ற

தொல்காப்பியத்தைக் காண்க.

வழியென்பது வம்ச

பரம்பரையாகவே

'வழித்தோன்றல்' என்பதிலுங்

காண்க. வன்கணாது -

ஒன்றன்பாற்குறிப்புவினையாலணையும்

பெயர்.

(ச)

எசுரு. கூற்றுடன்று

மேல்வரினுங் கூடி

யெதிர்நிற்கு

மாற்றலதுவே படை.

(இ - ள்.) கூற்று -
கூற்றுவன்தானே, உடன்று -
வெகுண்டு, மேல் வரின் உம் -
மேல் வந்தாலும், கூடி எதிர்
நிற்கும்-நெஞ்சு ஒத்து எதிர்நின்று
காங்கும், ஆற்றலது எ -
ஆற்றலையுடையதே, படை -
படையாவது; (எ-று.)

மருந்தில் கூற்றுகவின்,
உம்மை-சிறப்புமும்மை. மிகப்பலர்
நெஞ்சு ஒத்தற்குக் காரணம்,

அரசன்மேல் அன்பு. ஆற்றல் -
மனவுவி.

கூடாஅ தி
ருக்குறள்

(கு - மா.) கூற்றுவன் - யமன். மேல்வருதல் - எதிர்த்துப்போரிட வருதல். நெஞ்சு ஒத்தல் - மனம் இணங்கி. தாங்கும் = தடுக்கும். ஆற்றல் - வல்லமை. 'மருந்து இல் கூற்று' என்பதற்கு - எவ்விதத்தாலும் தடுக்கமுடி

யாத யம னென்று கருக்து;
"மருந்தில்கூற்றத்தருந்
தொழில்சார"என்பது

புறநானூறு:

"மாற்றரு கூற்றம்" என்னுர்
தொல்காப்பியனுரும். மருந்து -

இங்கே, பரிகாரமென்ற
மாத்திரமாய்நின்றது. சிறப்பு -
உயர்வுசிறப்பு.

உம்மை-'வரினும்' என்றவிடத்தி
லுள்ளது. மனவலி=மனோபலம்,
தைரியம்.

கூற்று - (பிராணிகளின்
உடம்பையும் உயிரையும்
வெவ்வேறு பிரித்துக்)

கூற்றுக்குறுபவன் என்பதுபற்றிய
காரணப்பெயர்; (காலத்தை
இன்ன இன்ன பிராணிக்கு
இவ்வளவு இவ்வளவென்று
வரையறைசெய்து) கூறுபடுத்தி
நடத்துபவ னென்றவும் ஒன்று:
'கூற்றுவது - வாழ்நாள்
இடையறுதி
செல்லுங் காலத்தினைப்
பொருள்வகையாற் கூறுபடுத்துங்
கடவுள்; அதனைத்
தான் பேரூர்க்கூற்றம் போலக்

கொள்க' என்ற

தொல்காப்பியவுரை

அறியத்தக்கது.

(நி)

எச்சு. மறமான

மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற

மெனநான்கே யேமம்

படைக்கு.

(இ - ள்.) மறம் -

நிறுகண்ணையும், மானம் -

மானமும், மாண்ட வழி செலவு -

நூன் வீரராயினர்சென்ற

நன்னெறிக்கண் சேறலும்,
தேற்றம் -
(அரசனுல்) தேறப்படுதலும், என
நான்கு ஏ - என
இந்நான்குகுணமுமே,
படைக்கு எடம் - படைக்கு
அரணுவது; (எ - று.)
இவற்றுன், மூன்றே,
பகைவலைக் கடிதிற்
கொன்றுமிற்றலும், அர
சுக்குத் தாழ்வுவராமற்
காத்தலும், அழியுநர்புறக்கொடை

அயில்வாளோச்
சாணை மூதலியவும்,
அறைபோகாமையும் ஆகிய
செய்கைகள் பெறப்பட்டன.
இச்செய்கையார்க்குப் பகைவர்
நாணுகா ராகலின், வேறு அரண்
வேண்டா என்பதாம்.

(கு - ஈ.)

கறுகண்மை-அஞ்சாதுபொரும்வீரகுணம்.
கல்நெறிக்கண்
சேறல்-நல்வழியிற்செல்லுதல்:
முன்வீராயினர்

சென்றநன்னெறிக்கட்சேற
லாவது-தருமயுத்தஞ்செய்தல்.
தேறப்படுதல்-நம்பப்படுதல்.
அரண் - பாது காவல்;
அழியாமைக்குக் காரண
மென்றபடி. கழுதின் - விரைவாக.
காழ்வு- அவமானம். அழிநர்
புறக்கொடை அயில்வாள்
ஓச்சாணமை - (ஒருவீரன் தன்
எதிரில்) தோற்றோடுபவரது
முதுகுபுறத்திலே கூரிய
ஆயுதத்தை எடுத்து வீசாமை:

இது, கழிஞ்சியென்னும்
புறப்பொருள் துறையின்பாற்
படும்; [கழி

ஞ்சியாவது—எஎ - ஆங் குறளின் குறிப்பிற் காண்க.] "அழியுகர் புறக்
கொடை யயில்வா னோச்சாக், கழிதறுகண்மை காதலித் தூரைத்தன்று"
என்ற கொளுவையும், ('அழிகுநர்'
எண்பதும் பாடம்.) "கான்படு
தீயிற் கல வார் கண்மேல்வினைஞர்,
கான்பலடதிண்டோத்
தறுகண்ணன்-வான்படர்கல்,
கண்ணியபி னென்றிக்
கறுத்தார் மறந்தொலை,

வெண்ணெய்யபின் போக்குமோ
வெஃகு'' என்ற செய்யுளையும்
புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
வஞ்சிபடலத்

எ - ஆம்

அதிகாரம்—படைமாட்சி.

கூ0எ திற் காண்க.

மறங்கூறியதனால் பகைவரை
விரைவிற் கொல்லுதலும்,
மானங்கூறியதனால் தன்
அரசனுக்கு அவமான

முண்டாகாதபடி பாதுகாத்தலும்,
மாண்டவழிச்செலவுகூறியதனால்
புறங்கொடுப்பதன்மேற்
பணைக்கலம் வழங்காமையும்,
தேற்றம்கூறியதனால் பகைவர்க்கு
வசப்பட்டுத் தன் அரசினை
வஞ்சியாமையும் பெறப்படு
மென்க.
தொல்காப்பியப்பொருளதிகார
வுரையில்
'சிறப்புடைஅரசியலாவன -
மடிந்தஉள்ளத்தோனையும்
மகப்பெறு தோனையும்

மயிர்குலைந்தோனையும்
அடிபிறக்கிட்டோனையும்
பெண்பெய ரோனையும்
படையிழந்தோனையும்
ஒத்தபடையெடாதோனையும்
பிறரும் இத்
தன்மையுடையோரையும்
கொல்லாதுவிடுதலும்,
கூறிப்பொருதலும்முதலிய னவாம்'
என்றது, இங்குஅறியத்தக்கது.
இச்செய்கையார் - இத்தொழில்
கனையுடையவர். தணுகார் -

நெருங்கமாட்டார்:
சமீபத்தில்வருகற்ரும் அஞ் சுவ
ரென்க.

இப்பாட்டில், என வென்னும்
எண்ணினைடைச்சொல், மறமென
மான மென
மாண்டவழிச்செலவென
தேற்றமென என்று,
நின்றவிடத்துப்பிரிந்து,
பிறஇடத்துஞ்சென்று
பொருந்திற்று; [நன் - இடை -
கo.] எனவென்பது,
நான்குனன்னுந் தொகைபெற்றது;

[நன். இடை - கு.] மாறம் - வடசொல். தேற்றம் - தேறுதல்: தேறப்படுதலினைச் செய்வினை யெனப்பாட்டுவினைப் பொருளில்வந்தது. ஏ - பிரிநிலை. ஏமம் - சேமம் மென்னும் வடசொல்லின் கிளந்து வென்பர். (சூ)

எசூன. நார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(இ - ள்.) தலை வந்த போர் -

(மாற்றான்
வருக்கப்பட்டுத்)தன்மேல் வந்த
படையின் போரை, தாங்கும் -
விலக்கும், தன்மை அறிந்து -
வகுப்பு அறிந்து
வருத்துக்கொண்டு, தார்
தாங்கி-அவர் தூசியைத்
(தன்மேல்வாராமல்) தடுத்து,
செல்வது - (தான் அதன்மேற்)
செல்வதே, தூசினை - படையாவது.
படைவகுப்பாவது - வியூகம்;
அஃது - எழுவகையுறுப்பிற்றாய்,
வண்டியால் தான்காய், விரியால்

மூப்பதாம். உறுப்பு எழாவன-உரம்
மூதல் சோடி ஈரையின. வகை
கான்காவன - தண்டம்
மண்டலம் அசங்கதம் போகம்
என இவை. விரி மூப்பதாவன -
தண்டவிரி
சாரூம், மண்டலவிரி இரண்டும்,
அசங்கதவிரி ஆறும், போகவிரி
ஐந்தும் என இவை.
இவற்றின்வெ யிர்எழும்
இலக்கணமும் ஈண்டுஉரைப்பிற்
பெருகுரைத்; அவையெல்லாம் வட

நூல்களைக் கண்டுகொள்க.

இவை தான் குபாட்டாலும்,
பாலையினது இலக்கணம்
கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) மாற்றான்
வருத்தப்பட்டு - பகைவரால்
அணிவகுத்தப் பட்டு. விலக்கும்
வருப்பு - தடுக்கும் வீரம்; வருப்பு
- வரை: அணிவகுப்பு மாம்.
வருத்துக்கொண்டு -
அழைத்துக்கொண்டு. அவர் தேர் -
பகைவர்கள் தேர் பின்பு வருப்பு.
அதன்மேல் - அவர் தேர்

திருக்குறள்

னைணிச்சினையென்றும்
பெயர்கள் உண்டு. 'தார்'
என்பது முக்குற்றுப்
பொருபடையுக்கு, 'தார்பு' என்னும்

புறப்பொருள் துறைப்பெயரினும்
காண்க. படைவகுப்பு - சேனை
ஒருவழிவகையை ஒழுங்குபட
நிறுத்தப்படுவது; இதனை
வடநூலார் வ்யூஹ மென்பர்.
எழுவகை உறுப்பிற்று - எழு
வகை அங்கங்களையுடையது.
வகை-பிரிவு, பகுப்பு. வரி -
முழுத்தொகை. உரம் மூலம் சோழ
ரூபினை - மார்பு,
இரண்டிறகுகள், இடை,
பின்புறம், பிரதிபக்ஷம்

[முற்செல்லுந்
சேனையின்பின்னே அதற்குப்
பாதுகாவலாக இருநூறு வீற்கிடை
னாத்தி லுள்ள தனிச்சேனைக்குப்
பிரதிக்கிரகமென்று பெயர்], கோடி
என இலவு. உரம்முதலிய ஏழும்,
வியூகத்துக்கு ஸப்த அங்க மென்று சொல்லப்படும். இது,
தேவகுருவாகிய பிருகஸ்பதியின்
மதம்: (இருநூறானை கீக்கி ஐந்து
அங்கங்கள் கொள்வர்,
அசுரகுருவாகியசுக்கிரர் சாரியர்.)

தண்டமாவது - சேனையைக்
குறுக்காக நிறுத்துவது.
மண்டலமாவது - பாம்பு
மண்டலமிருப்பதுபோலச்
சேனையை
வளைவாகநிறுத்துவது. தருமம் -
தருமாந்தரம் என்ற வடசொல்லின்
திரிபு: அசம்ஹதமாவது -
சேனையை வேறுவேறாக
நிறுத்துவது. போகமாவது -
சதுரங்கசேனையை
ஒன்றன் பின் ஒன்றாக

நிறுத்துவது. இந்நான்கும்,
ப்ரக்ருதிவ்யூஹபேத மெனப்படும்.
மண்டலவிரி - மண்டலமென்னும்
வகுப்பின் விஸ்தாரம்; மண்ட
லிரி டிதேஷு ஸமா - பிரகாரம்,
திருடகம், சியாவஸ்தம், குகதி,
பிரதிஷ்டம்,
சம்பிரதிஷ்டம், விதாரம், விசயம்,
சுஞ்சயம், விசாலம், நிசயம், சூதி,
ஸ்தாணு, சுப்ரதீப, சுதாமுகம்,
ப்ரகாஸ்யம், லலயம் என இவை.
மண்டலவிரி - மண்டல

மோஹனம் வகுப்பின் விஸ்தாரம்;
மண்டலவிரி இரண்டாவன -
ஸர்வதோபத்ரம், [illegible] என
இரண்டு. அசங்கதவிரி -
அசங்கதமென்னும் வகுப்பின் விரி
[illegible] அசங்கதவிரி ஏழுவன -
அர்த்தசந்த்ரகம், சிருங்காடகம்,
வஜ்ரம், [illegible],
காகபாதி, கோதிகா என
இரண்டு. போகவிரி - போக
மென்னும் வகுப்பின் விஸ்தாரம்;
போகவிரி ஐந்தாவன -

கோமூத்திரிகை, அபி காரி, சகடம், மகரம், பதங்கம் என இவை. இவற்றை, காமந்தகம், சுக்ர நீதி முதலிய வடநூல்களிற் காணலாம். தன்மேல் எதிர்த்துவருகின்ற பகை [illegible] உரியபடி அணிவகுத்துக்கொண்டு சென்று [illegible] சேனைக்கு இலக்கணமென்க; தேர்புரந்தும் அச்சமுண்

டாம்பொழுது
தண்டவியூகத்தாலும்,
பின்னேபயமுண்டாம்பொழுது
சகட வியூகத்தாலும்,
இருபக்கத்தும்
பயமுண்டாம்பொழுது வராகம்
காருடம் என்ற வ்யூக
மன்னாலும்,
முன்னும்பின்னும்பயமுண்டாம்பொழுது
சூசிகாவியூகத் தாலும்,
முன்னேபயமுண்டாம்பொழுது
சூசிகாவியூகத்தாலும் எதிர்க்க
வேண்டியமன்று

மந்தர்மசாஸ்திரவியாக்கியானம்

கூறுகின்றது.

இனி, 'தார்தாக்கிச் செல்வது' என்பதற்கு-பகைவரோடு போர்செய்த
ற்று ந்கியிடு ாலையைக் குடிக்கொண்டு செல்வ தென்று உரைத்தலு மொர
ன்று ' பெரிய கிடாகைகளுள் பிடிடன் கருங்குயாம், வர்தார்மம் செல்வது
ருங்கியாம் = உட்காது, எதிருஞ்றல் காஞ்சி எயில்காத்தல் மொச்சி, அது
வம்ந்து ாரு முழுனை-யதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்துமிக்

எ எ - ஆம்

அதிகாரம்—படைமாட்சி

கூ0கூ

கோர், செருவென்ற தது

வாகையாம்" என்றதனால்,

இன்ன இன்னசமயத்தில் இன்ன

இன்ன பூமாலை வீரர்க்கு உரிய
தென்பதை அறிக.

'தார்தாங்கிச் செல்வது தானை'
என்பதை, வினைமுற்றுப்பெயர்
வினைமுதற்பொருள்படு கற்கு
உதாரணங்காட்டினார்
இலக்கணத்தொகுத்தமைத்தார்.

'தார்தாங்கிச் செல்வது தானை
என்பது -
அம்பறாவிணையிற்கருத்தாவான
க்ருதந்தமென்னும் வினை
முற்றுப்பெயர்' என்பது,

பிரயோகவிவேகவுரை.

(எ)

எசுஅ. அடற்றகையு
மாற்றலு மில்லெனினுங்
காணை
படைத்தகையாற்
பாடு பெறும்.

(இ - ள்.) காணை—, அடல்
கை உம் - (பகைமேல்
சென்று) அஞ்
சாமை யும், ஆற்றல் உம் -
(அது தன்மேல்வந்தாற்

பொறுக்கும்) ஆற்றலும், இவ்
எனின் உம் - இவ்வியாயினும்,
படை தகையால் - (தன்)
தோற்றப்பொலிவானே, பாடு
பெறும்-பெருமையையுடைத்தும்; (எ -
று.)

'இவ்வெனினும்' எனவே,
அவற்றது இன்றியமையாமை
பெறப்பட்டது. 'படைத்தகை'
என்றது, ஒருபெயர்மாத்திரமாய்
நின்றது. தோற்றப்பொலி
வாவது-அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர்

யானை குதிரைத்தேரோடு,
பதாகை கொடி குடை பல்லியம்
காகளம் முதலியவற்றோடு
துணிந்து தோன்றும் அழகு.
பாடு-கண்ட அளவிலே பகைவர்
அஞ்சும் பெருமை.

(சு-ரை.) அடும்-கொல்லும், அழிக்கும். அது-பகைவர் சேனை. பொறுக்கும்-விலக்கும்; அல்லது, சகிக்கும். தோற்றப்பொலிவு-காட்சியின் அழகு. பெருமை
யெய்தும்-பெருமையை யடையும்.
'இல்லெனில்லை' என்னுந் தன்மை அற்றது
இன்றி யமையாமை
பெறப்பட்டது-அடல்தானையும்

[illegible] [illegible]

என்று இழிவுசிறப்புமை

கொடுத்துக்கூறியதறுவ்

[illegible] அவசியம்

வேண்டுமென்பது விளக்குகின்ற

[illegible] 'பனைத்தூணும்' என்ற

தொடர்மொழி ஆரும்வேற்றுமைத்தொகையாய்,

[illegible] [illegible]

பொருள்படுவது; அது இங்கே,

[illegible] 'தூண்' என

[illegible] [illegible]

ன்றமாத்திரமாகி, தனது

தோற்றப்பொலி [illegible]

[illegible] பற்றி,
'படைத்தகை யென்றது
ஒருபெயர்மாத்திரமாய்நின்றது'
என்றார். பதாகை- பெருங்கொடி.
பல் இடம் -
பலவகைகளாத்தியங்கள்: இ
ன்னிசை, வாத்தியங்கள் முதலியன.
காகளம்-எக்காளமென்னும்
வாத்தியம்; இறப்பப்பற்றி,
காகளத்தைத் தனியே
யெடுத்துக்கூறினார்: "காகளமும்
பலவும்" என்பதற்கு கர்ணகடூரமின்

மேன்முழங்க" எனக் கம்பர்
கூறுதலுங் காண்க. அனிந்து -
அணிவகுக்கப் பெற்று. கண்ட
அளவிலே-பார்த்தமாத்திரத்திலே.
அடல் கணை - அடு தற்குரிய
தனைமை யென
நான்கனுருபும்பயனுமுடன்
தொக்கதொகையாக விரிக்க.
அடல் - தொழிற்பெயர்.
உம்மைகள் ஏன்றறனுள்,
பின்னது -
இழிவுசிறப்புப்பொருளது;

மற்றைய - என் னுடைய தாயார்.

தேவை பல பராக்கிரமங்களிற்

குன்றியுள்ளதாயினும்,

கம்பீரமான சரீரத்தையும் நிறமையும்

காட்டுகின்றது, அதேபோல் மனிதனும்

பலகலைகள் அறிவுகளைக் கற்றிருந்தும்

இக்குறளின் கருத்து.

(அ) கூகo

திருக்குறள்

எசுசு. சிறுமையுஞ்

செல்லாத் துனியும் வறுமையு

மில்லாயின் வெல்லும் படை.

(இ - ள்.) சிறுமை உம் - (தான் செய்த) சிறிதாகலும், செல்லா தனி உம்-(மனத்தினின்று) நீங்காத வெறுப்பும், வறுமை உம்-நல்குரவும், இல் ஆயின் - (தனக்கு) இல்லையாயின், படை வெல்லும் - படை (பகையை), வெல்லும்; (எ-று.)

விட்டுப்போதலும்,
நல்கூர்தலும் - தீயன்
போருள்கொடாமையான் வருவன.
செல்லாத்தகாரியாவது -
மகளிரைவிளைவல்,
இனிவாயின செய்தல்
மூதலியற்றான் வருவது.
இவை உள்ளழி துவன்மாட்டு
அன்பு இன்று

உற்றுப்பொராமையின்,
'இல்லாயின் வெல்லும்' என்றார்.

(கு - னை.) தெய்த்து - குறைந்து. நல்குரவு-வறுமை; அனுபவிக்கப் படும்பொருள்க ளில்லாமை. விட்டுப்போதல் என்பது, நிறுமையென்பதன் விவரணம். விட்டுப்போதல்-அகலே நீங்கிச் செல்லுதல்.

நல்கூர்தலென்ற விடத்து 'நின்றது நல்கூர்தல்' என்று கொண்டதனால்

காணப்படுகின்றது;

அப்பொழுது,

'நிற்றது' என்பதற்கு -

விட்டுப்போகாமல் நின்ற

சேனை - யென்று பொருள்.

நல்கூர்தல் - வறுமைப்படுதல்.

மகளிரைவெளவல் - பிறர்க் குரிய

ஸ்திரீயை அபகரித்தல்.

அபகரித்தல். இனிவரவு - இழிவு.

இனிவரவா யின செய்தல் -

அவமானத்தைப்புண்டாக்குந்

தொழில்களைச் செய்தல். 'முத

விளைத்தான் சக்கிரவர்த்தி,
தென்னிலங்கை நற்குடியிலை நவின்றருளி,
தண் டிசைவென்ற பெயர்ச்சோழர்
தன்னுடனாக,
தண்டிசைத்தானை தனைக்கொண்
தண்டிசை தன்,
பல்லவர்கள் பிதிர்ந்தோட்டி நிலைவெல்
பாண்டியனை கொன்றெப்படியும்.

இவை உள் வழி -

சிறுவரை முதலியன
உன்னுடனை பொருந்தி,
அவன்மாட்டு அன்பு இன்றி-

விவாகவினைத்தை அன்பில்லா
மையால்.

உற்றுப்பொருத்தமையின் - மனம்
பொருந்தி
நேர்ந்தெய்யாமையால்.

(கூ)

எவ. நிலமக்கள் சால
வுடைத்தெனினுந் தாழ
நிலமக்க ளில்வழி
யில்.

(இ - ள்.) நில
மக்கள்-(நேர்மக்கள்)

நிலையுடைய வீரரை, சால
உடைத்தா எனினும் உம் - மிக
உயர்ந்தோடாயினும், நிலைக்கண்
ணில் வழி - (எனக்கு)
நிலைமையினிடம் மிகு இடையாகவும்,
காதல் இல் - காணவில்லாது.
படைத்தலைவர்
நிலையுடையதன்றிப்
போவாயாயின், காண்போர் இல்
லையைப் பொருத்து நாடும் போலும்
என்பார், 'நிலையுடைமை' என்றார்.

* இவை

மூன்றாட்டானும், மூதறையே,

டமைடத்தலைமையானும்,

அரசன்கொலைடத்தாழ்ச்சியானும்,

கூலவரிசைமையானும் தாழ்வு

கூறப் பட்டது.

(கு-ரை.) சிறந்த வீரர்கள் எல்லாவுலகும் இருந்தாலும் சேனைத்தலைமை யில்லாவிடின் சேனை சிலைத்திராது என்பது. இக்குறளின்கருத்து. கீலையு

---

* பி - மீ : இக்குறளானாட்டானும், மூதறையே, டமைடத்தலைமையானும் அரசன்கொலைடத்தாழ்ச்சியானும் கூலவரிசைமையானும் தாழ்வு கூறப்பட்டது.

எழ - ஆம்
அதிகாரம்—படைச்செருக்கு
கூகக

டைய - பிற்படாத

ழுன்றீற்குச் சன்மையுள்ள. மிக

உடைத்து - மிகுதியாக

வுடையது. இல்லாதவழி -

இல்லாமற்போனால்.

படைத்தலைவர் - சேனை பதிகள்.

நீலையுடையதன்றிப் போதல் -

உறுதிநிலையில்லாம லொழிதல்.

காண்போர் இல் என - தான்

போற்செய்தலைக்

குறிக்கொண்டுகாண்பவர்

எவருமில்லை யென்று எண்ணி.

போகாது - போர்செய்யாமல்.

படைத் தகை யின்மை -

கம்பீரமான தோற்றமில்லாமை.

அரசன் கொடைத் தாழ்வுகள் -

அரசன் பொருள் வரத்தும்

குறைதலும், அவன் செய்யும்

அவமதிப்பும். (50)

எசு - ஆம்

அதிகாரம்--படைச்செருக்கு.

அஃகாவது - தற்படையது

மறமிகுதி. அதிகார

முறைமையையும் இத னினை

விளக்கும்.

(கு-ரை.)

மறமிகுதி-பிரதிவீரத்தினம்.

சேனையின் நன்மையைக் கூறிய

பின்பு அதன்செருக்கைத்

தூறுதலாகிய

அதிகாரமுறைமையின் காரணம்

வெளிப்படையாக விளக்குதலால்,

'அதிகாரமுறைமையும்

இதனினை விளக்-கும்' என்றார்.

படைமாட்சி, படைச்செருக்கு
என்பன - ஆறும் வெற்றிமைக்
கோலைகள்.

எனக. என்னை முன்
னில்லன்மின் நெஞ்சீர்
பலரென்னை
முன்னின்று
கன்னின் றவர்.

(இ - ள்) நெஞ்சீர் - பகைவீர்! என் ஐ முன் நின்று - (இன்று இங்கு) என்னோடெதிர் (போரேற்று) நின்று, (அவன்

வேல்வாய் வீழ்ந்த), கல்
நின்றவர் பலர் - (பின்) கல்லின்
கண்ணை நின்ற வீரர் பலர்;
(நீயிர் அதன் கணின்றி
நும்முடற்கன்ன நிற்றல்
வேண்டின்), என் ஐ முன்
நில்லன்மின்- என் தலைவனைநீர்
(போதேற்று)
நிற்றலையொழிமின்; (எ - து)

'என்ஐ' எனத் தன்னொடு
தொடர்பு
படுத்துக்கூறினமையின், அவன்

வேல்வாய்வீழ்தல் பெற்றும்.

கல் - நடுகல். "நம்டன் சிலவாய்
நடக்குங் கணை மிச்சி லல்லா,
லம்டொன் றூடிப்பூ ணாகும்
மிலை" எனப் பதுமுகன்
கூறிறுத்தபோல, ஒருவீரன்
தன்மறம் அரசன்மெல்லைத்துக்
கூறியவாறு.

இப்பாட்டு -

நெடுமொழிவஞ்சி.

(சூ - ரை.) பகைவர்கடனை!
எனது கலவினை நிரற்

போரில்நின்று வெல்ல மாட்டாமற்
பலவீரர் இறந்தனர்; ஆதலால்,
நீங்கள் உயிரோடிருக்க
விரும்புவீராயின், எனது
தலைவனெதிரிற்
போர்க்குநில்லாது நீங்கிச் செல்
லுங்க ளென்றனன் என்று
ஒரு வீரன் தனதுவீரத்தைத்
தனது தலைவ
னுடையதாகக்கூறியது, இது.
பகைவீர் - பகைவர்களே! இன்று
இங்கு என் தலைவன்எதிர்

பேரேற்று நின்று - இன்னாருக்கு
இவ்விடத்திலே எனது
தலைவனுடைய முன்னிலையில்
எதிர்த்துப் போர்செய்து நின்று.
அவன் மேல் வாய் வீழ்ந்து -
அவனது வேலாயுதம்பட்டு, அதனால்
இறந்து கீழ்வீழ்ந்து. பின் பிறப்பு.
கல்வின் கண்ணே நின்ற -
கல்லிலே பெயர்பொறிக்கப்பட்டு
நின்று: கல்லில் தெய்வவடிவமாய்
ஆவேசித்து நின்ற.
'பலர்' என்பதன்பின் ஈகை

திருக்குறள்

'ஆதலால்'என வருவிக்க.

அதன்கண் இன்றி-அக்கல்விலே

நிற்றலில்லாமல்

நும்முடற்கண் நிற்றல்

வேண்டின்-உங்களுடைய

உடம்பில் நிற்றலை விரும்பின

வீரர்களே:

உயிர்வாழ்ந்திருக்கவேண்டு

மென்றால். தொடர்பு படுத்து -

சய்

பக்கப்படுத்தி. சேனையின்
வீரத்தின் மிகுதியைக் கூறுகின்ற
இவ்வதிகாரத்
தினுட்பட்ட இப்பாட்டு, பிக்க
வீரமுடையா னொருபோர்வீரனது
வார்த்தை
யாகக் கூறிய காதலால்,
இதில் அரசனதுபராக்கிரமத்தைக்
கூறுகிற முக
மாகத்
தனதுவீரத்தைவெளியிடுகின்றவன்
அவ்வரசனைத் தன்னெதிரம்படந்த

ப்படுத்தி எனது தலைவனென்று
கூறியது, அவனது
ஆயுதம்பட்டுப் பகை
வர் அழிந்தனரென்று
சூசிப்பித்தற்குக் காரணமாகு
மென்றார். ஆயுதங்க
ளாவன் வேல் சிறுத்தலால்,
இங்கே, வேலெனக்
கொள்ளப்பட்ட தென்ப;
('காந்தற் குழலென்றி
ழைத்தற்குழல் பூண்ட
மூங்கட்கடவுட்குச் சூல

வேல் படை யாதலானும்,
முருகற்கு
வேல் படையாதலானும்,
சான்றோர்
வேற்படையே சிறப்பும்
பொரும்பான்மை கூறலானும்,
வேலைக் கூறி, ஏனைப்
படைகளெல்லாம்
மொழிந்தபொருளோடொன்ற
வ்வுயின் மொழியாதகணை
யும் முட்டின்றுமுடித்த
லென்று முத்தியாற்

பெறவைத்தார்,' 'வாளினை
வாகைத்திணையிற்கூறுது
"பெரும்பகை தாங்கும்
வேலினுனும்" என்று
வேலிற்கே வாகைகூறியது
காவற்றொழிலைப் பூண்ட மாயோ
னம்படையும்
போலாது
அழித்தற்றொழிலார்க்கே
யுரித்தாய்
மூக்கட்கடவுளும்முருகனும்
கூற்றம்வந்தி

வெற்றிபெறுதற்குச் சிறந்த
தென்பதுபற்றி யெனப் புறத்
திணையியலுட் கூறினமையால்,
ஈண்டும் வேலினை வியந்து
மண்ணுரோடட்
டினவெற்றியைக் கண்டோர்
புகழ்ந்தவின், புகழ்வேல் என்றார்'
என்க
உரைவாக்கியங்கள்
அறியத்தக்கன.)
'நூல்கல் - கல்வினை
நுதலும், அக்கல்வின்கண்

மறவனே நடுகலுமென
இருவகையாகும்; (உதாரணம்)
"சீர்த்த துகளிற்றுப் தெய்வச்
சிறப்பெய்த,
நீர்ப்பதித் தற்கு நிலைகுறித்துப்
- போர்க்களத்து, மன்னட்ட
வென்றி மற
வோன் பெயர்பொறித்துக்,
கல்நட்டார் கல்சூழ்
தடத்து"—இது, கல்நாட்
டியது;' "கோள்வா ப்த்த
தியம்போற்கொற்றவர்தம் மாவெறிந்து,

வாள்வாய்

த்து வீழ்ந்த

மறவேலோய்-நாள்வாய்த்,

திடைகொளவின்றி

யெழுத்துடைக் கல்வாய்,

மடைகொளல் வேண்டு

மிழ்ந்து"—இது, மறவனை

காட்டியது' என்ற தொல். புறத்.

நி-உரையால்,

கடுகெல்லினிலக்கணமறிக. இது,

பொது வியலென்னும்

புறத்திணைத்துறைகளுள் ஒன்றும்;

இதற்கு, 'கல்நடுதல்' என்றும் பெயர் வழங்கும்.

'கல்நடுதல்:—அவர்பெயர் கண்மிசைப் பொறித்துக், கவின்பெறக் கண்ணுட்டின்று.'' வரலாறு—''மாலதுயல மணியெறிந்து மாட்டுதுத்துப், பீலி யணிந்து பெயர் பொறித்து - வேலமரு, ளாண்டகனின்று

வம்ர்வெய்யோற் காகென்று, காண்டக நாட்டினர் கல்'' என்ற புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும்அறியத்தக்கது. பராக்கிரமத்துடனேபொருதபட்ட போர் வீரனது ஞாபகசின்னமாகக் கல்நடுதல், மாடு பின்னிடாமற் போர்செய்து இறந்து வீரசுவர்க்கமடைந்த வீரனைத்தெய்வமாகப்பாவித்து, அவன்பெயரையும்பெருமையையும் ஒருகல்லில்எழுதி, அக்கல்லை நட்டு, அதனிடத்தஅவனை

வழிபடுவர். அக்கலி
வீரக்கல்லென்றும், அத்தெய்வம்
வீரனென்றும் வழங்கப் படும்.
கல்லெழுசாத்திற் கல்லைக் கண்டு
பட்டவனுக்குக் கல்லது இது
வென்று துதித்துக் கழல்வீரர்
அக்கல்லினைக் கொண்டுவந்து
நீர்ப்படித்துத் தூய்மை செய்தலும்,
உணவும் மலரும் மதுவும்

முதலியன கொடித்துப்
பீலிமாலையும் மலர்மாலையும்
கொற்றிப் பல்லியம் இயம்ப
விழாச்செய்து அக்கல்லில் வீர
னுடைய பெயரும்பெருமையும்
எழுதி நடுதலும், அவ்வனம்
நாட்டிய கல்லை
அவனுருவமாகக்கொண்டு
அதற்குக் கோயிலும் மதிலும்
வாயிலும் எனைச் சிறப்புக்களும்
படைத்து 'இக்கல்
நெடிதுவாழ்க: இதன்கண்
ஆவ்வீரன் நின்று நிலவுக'என

வாழ்த்துதலும் முதலிய
இயல்புகளோடு
புறப்பொருளிலக்கிய
விலக்கணங்களிற்
பரக்கக்காணலாம். இங்ஙனம்
கல்நாட்டுதல், சேனையிற்
புறங்கொடாது
மூன்றின்றுபொருது பகைவரால்
இறந்து சுவர்க்கம்பெற்ற
வீரனுக்குப் பின்பு அரசன்
நடத்துஞ் சிறப்பாம்.

"நம்பன்சிலைவாய்" என்று
தொடங்கிய மேற்கோள் -

சிவசிந்தாமணி,
காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்,
கடகள-இல் உள்ளது.
இம்மேற்கோளுக்குப்
பொருள்:—நம்பூன-சிவகனது,
சிலவாய் - வில்லினின்று,
நட்க்கும் - பிர
யோகிக்கப்பட்டிவருகின்ற,
கணை-அம்புகளின், மிக்கில்
லுல்லாவல் - எச்சிலல் லாமல், அம்
பொன் முடி பூண்ட அரசும் இலை -
அழகிய பொன்மயமான கிரீ
டத்தையும்

மற்றையாபரணங்களையு முடைய
அரசரு மெவருமில்லையென்க.
கணை மிக்சில் -
அம்புகளால் முன்னமே
வாய்வைக்கப்பட்ட
உச்சிட்டமென்ற படி. 'அரசும்'
என்ற
உம்மை-முன்னிரண்டடிகளிற்
குறிக்கப்பட்ட யானை, தேர்
குதிரை காலா ளென்னுஞ்
சதுரங்கசேனைத்தொகுதியைத்
தழுவும். கார்தருவதத்தை
சீவகனுக்குமணமாலைசூட்டியதுகண்டு

பொறுமைகொண்ட
கட்டியங்காரனுல் தூண்டப்பட்ட
அரசர்களுக்கும்,
தோழரோடுகூடிய சீவக னுக்கும்
நடந்த போரில்,
சீவகன்தோழர்நால்வரில்
ஒருவனன பதுமுகனென்பவன்,
பகைவர்மேலும்
அவர்சேனைகளின்மேலும்
பலஅம்புகளைத் தொடுத்
தின்றபொழுது, முன்னேமே
அவ்வெதிரிகளின்மேற்
சீவகனம்புகள்பல தைத்

துக்கிடப்பதைக் கண்டு,
சீவகனம்புக்கு இலக்காகாதது
இல்லையென்று வியந்து, 'யாம்
இனிப் போர்செய்யவேண்டுவது
என்?" என்று பகைவரை
நோக்கிப் பரிகசித்துக் கூறியது,
இது. இங்ஙனம் தனது
தலைவனை சீவக னது
பராக்கிரமத்தை
யெடுத்துக்கூறியதுமூலமாகத்
தனதுவீரத்தையும் புலப்படுத்தின
னென்க.

நெடுமொழிவஞ்சியென்பது-வஞ்சியென்னும்

புறப்பொருள் திணையின்
துறைகளுள் ஒன்று:
அதாவது - ஒருவீரன்
தனதுபகைவர்களுடைய
சேனையைக் கிட்டித்
தன்னுடைய
ஆண்மைத்தன்மையை
உயர்த்திச் சொல்வது; "ஒன்னுதார்
படைமெகழுமித், தன்னுண்மை
யெடுத்துரைத் தன்று" என்ற
கொளுவையும், "இன்ன
ரெனவேண்டா வென்னை
டெதிர் சீறி, முன்னர் வருக

முரண்ணகலு——மன்னர், பருந்தார்
பனடையமருட் பல்லார் புகழ,
விருந்தா யனடகுறுவார் விண்”

என்ற வெண்பாமாலையையும்
அறிக.

40

ஐன்பதா-தலவனுகலை

"ஐ அழகு இடைச்சொல்கோழை
அரசனுடை

இருங்கல்நாடி" என்ற
நிகண்டுரையும் அறிக.

(க)

எனவு. கான முயலெய்த
வம்பினில் யாணை

பிழைத்தவே லேந்த வினிது.

(இ - ள்.) கானம் - கானத்தின்கணேறும்,

முயல் - முயலை, எய்த -
(பிழையாமல்) எய்த, அம்பினில்
- அம்பை யேந்தவினும், — யாணை

பிணழுத்த-

(வெள்ளிடைடுகின்ற) யானையை யெறிந்துபிணழுத்த, வேல்-வேலை, ஏந்தல் -

ஏந்துதல், இனிது - நன்று; (எ - று.)

'கானமுயல்' என்றதனால் 'வெள்ளிடைடுகின்ற' என்பதும், 'பிணழுத்த'

என்றதனால் 'பிணழுயாமல்' என்பதும், முயற்குத்தக 'எய்த' என்றதனால்

யானைக்குத்தக

எறிதலும் வருவிக்கப்பட்டன.

இது-*மாற்றரசன்படையொடு

பொருதகா லேர் வீரன் அது

புறங்கொடுத்ததாக, காணிப் பின்

அவன்றன்

மேற் செல்ல லுற்றுணது கூற்று.

(கு - ரை.)

கானத்தின்கண் - காட்டில்.

பிழையாமல்-தவறுமல். ஏந்

தலிணும் - ஏந்துதலெக்காட்டிலும்.

வெள்ளிடை-காடல்லாதவெளிநிலத்தில்.

பிழைத்த - அவரிய.

க்க-தகுதியாக; அம்பிற்குத்தக

'எய்த' என்றதற்கு

ஏற்ப, வேலிற்குத்தக 'எறிந்து'

என்பது வருவிக்கப்பட்ட தென்று

அறிக.

யானையெயிற்றுப்

போர்செய்வார் பெரும்பாலும்

வேலினைற் பொரு மியல்பு

மாபுஆதலால்,

'யானைபிழைத்தவேல்' என்றார்;

இத்தன்மையை

"விழித்து மேற்சென்றதிழும்

வேலினால் விலக்கி நிற்பார்",
"விரும்புவார்
வேழ வேற்போர்" என்ற
சிந்தாமணி வாக்கியங்களாலும்,
"ஒன்றுயினும்
பலவாயினுமோராச்சினை
னெறிய, வென்றுயின மதவேழமு
முளவோவென வினவிப்,
பொன்றுழ்வரைப்
புலிப்போத்தெனப் புனைதார்மிளி
றுர்ப்பச், சென்றுன் பல
களிறுயிர மிரிபச்
சினவேலோன்" என்ற

சிந்தாமணிச்செய் யுளி னுரையில்
நச்சினார்க்கினியர் 'அயிலுழுவன்
வேலோன் என்றது, யாணை
யிலிருந்து பொருமிடத்து வேல்
வேண்டு மென்று
கருதி'என்றதுகொண்டும் அறிக.
முயல் மிகவிரைந்து ஓடிப்
புதர்களினுள் நுழைந்து செல்லுந்
தன் மையை காதலால், அதன்மேல்
அம்பெய்தல் கருதியாம்.
விருட்சங்கள் புதர்கள்
சூழ்ந்தவிடத்தில் அம்புகளாற்
போர்செய்யவேண்டுமென்பது,

இது-இப்பாட்டு.

மாற்றரசன்படையொடுபொருதா

னேர்வீரன் அது

புறங்கொடுத்ததாக காணிப் பின்

அவன்தன்மேற்

செல்லுற்றனது கூற்று-

ஒரு வீரன்

பகையரசனது சேனையோடு

போர்செய்துகொண்டிருக்கையில்

அச்சேனை

முன்கிற்கும்வலியிலதாய்

முதுகுகொடுக்க அதுகண்டு

அங்ஙனந் தோற்ற அதிலுந்
மேலும் போர்செய்தற்கு

வெட்கிப் பின்பு அவ்வரசன்
மேல்

எதிர்த்துச்செல்லத்தொடங்கிய

அவ்வீரனது வார்த்தை.

இக்குறளிற் கூறிய

உபமானவாக்கியம்,

வலியிலாதானை எதிர்த்துக்

கொன்றுதிர்த்தலைக்காட்டிலும்

வலியுடையானை வெல்லமுடியாவிடினும்எதிர்

---

* பி - மீ : வேற்றரசன்.

அதிகாரம்—படைச்செருக்கு

கூகரு

க்தல்மாத்திரமே சிறப்பா மென்ற
உபமேயத்தை விளக்கியதனால்,
பிறிது
மொழிதல் என்னும் அலங்காரம்;
"விசையின் நிமா
வுளங்கிழித்த வம்பினிற்
றீதோ, அரிமாப் பிழைப்பெய்த
கோல்" என்ற காலடியாதோடு

இத்திருக்
குறளை ஒப்பிடுக. சுந்தர்ப்பத்தால்,
முயல்பல வென்றும், யானை
ஒன்று என்
றும் கொள்ளலுமாம்.

தன் முன்வலியிழந்தானை
அழித்திடத் துணியாமல்
வலியிழவாதவன்மேற்
செல்பவன்வார்த்தை யாதலால்,
இப்பாட்டு, தழிஞ்சி யென்னும்
புறப்பொருள்துறையின்பாற்
படும்; இதனை, அடுத்தகுறளின்

உரையினால் அறிக.

யானைபிழைத்த -

யானையின்றுகவறிய என

ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை.

(உ)

எனத. பேராண்மை

யென்ப தறுகணென்

றற்றக்கா

லாராண்மை மற்றத

னெஃகு.

(இ - ள்.) தறுகண் -

(பகைவர்மேற் கண்ணோடாது

செய்யும்) மறத்தை, போர் ஆண்மை
என்ப - (நூலோர்) மிக்க
ஆண்தன்மையென்று
சொல்லுவர்; ஒன்று உற்றக்கால்
ஊர் ஆண்மை - (அவர்க்கு)
ஒருதாழ்வுவந்ததாயின் (கண்
மேலோடி
அதுதீர்த்துக்கோடற்பொருட்டு)
ஊரான்மைமெய்துவே: அதன்
எஃகு (என்ப) - *(நூலோர்)
அதற்குக்கூர்மை
யென்றுசொல்லுவர்; (எ-று.)

'என்ப' என்பது

பின்னும் இயைந்தது. ஊ

ாண்மை - உபகாரியாந் தன்மை;

அஃதாவது -

இலங்கையர்வேந்தன்

போரிடைத் தன்தாளைமுழு

தும்படைத் தமியனு

யற்பட்டானது நிலைமை

நோக்கி ஆயாத்தியாரை

மேற்செல்லாது 'இன்னமேபாய்

நாளை நின்தாளைமையோடு வா'

என விட்டாற் போல்வது.

இவையிரண்டுபாட்டும் -

தழீஞ்சி.

(கு-ரை.)

காட்சிணியமின்றிப்
பகைவரையழித்தல்
தகுதியாயினும் அப் பகைவர்க்குப்
போரில் துன்பம்நேர்ந்த
இடத்து அவரை அழித்திடாமல்
அன்போடுவிடுதல், வீரனது பிக்க
பராக்கிரமத்தை வினக்கு
மென்பது, இக் குறளின் கருத்து.

பகைவர்மேல் -

பகைவரிடத்து. கண்ணோடாது
- தாட்சிணியம்பாராள். ளாமல்.
மறத்தை - வீரத்தை. அவர்க்கு -
அப்பகைவர்க்கு. அது தீர்த்துக்
கோடற்பொருட்டு-அந்தாழ்வை
அப்பகைவர்
தீர்த்துக்கொள்ளுதற்காக.
ஊராண்மை-உதவி. அதற்கு -
அந்த ழிக்க ஆள்வினைமைக்கு.
எஃப எனபது பின்னும்
இயைந்தது-ஒன்று உற்றகாலை
ஊராண்மை மற்றதன்

எஃகுஎன்ப' என்று

இரண்டாவதுவாக்கியத்தின்

இறுதியிலும் 'என்ப' என்பது

எடுத்துக் கூட்டப்பட்டது. உபகாரி

- உதவிசெய்பவன். இலங்கையர்

கோன்-லங்கா

புரியிலுள்ளார்க்கு அரசன் ;

இராவணன். படை - அழிய.

தமியன் - தனிப்

பட்டவன். அயோத்தியர்

இறை-அயோத்தியாநகரத்திலுள்ளாரது

அரசன் ;

இராமபிரான். மேற் செல்லாது
- பகைவருடைய அவன் சோர்ந்து
அச்சமயம்

நோக்கிப் பின்னும் அவன்மேல்
எதிர்த்துக்கொள்ளற்று அவனை
யழித்திடாயல்.

---

* நூலோர் என்பது
சிலபிரதிகளில்லை.

இலங்கையில்நடந்த

ராமராவணயுத்தத்தில்

முதல்நாட்போரிலே இராம

ணம்புகளால் இராவணன்

கிரீடங்களையும் ஆயுதங்களையும்

சேனைகளையும்

இழந்து சோர்ந்து வெள்கி

முகங்குறுத்துத் தலைகுனிந்து

நின்ற சமயத்தில்,

இராமபிரான்,

'இப்படியாவுமிழந்திருக்கின்றவனை

இப்பொழுது கொல்ல

லாகாது' என்று

நெருஞ்சிளம்பற்றி, அவனை நோக்கி
'கனியனைய வெறுங்கையுடன்
னிருக்கின்ற உன்னை
இப்பொழுது நான்
கொல்வேனல்லேன்; நீ இன்று
உயிர்தப்பிச்
சென்று
சேனைகளையும் ஆயுதங்களையும்
சித்தஞ்செய்துகொண்டு
காலைக்குப்
போர்க்குப்
பிரியமிருந்தால் வா' என்று
பலவாறு இரக்கத்தோடு
சொல்லி அனுப்பியருளினன்

னன்பது, பிரசித்தம்.

இராவணன்நிலைமையை,

"அறக் கடற்படை

சயனிதன் றலைகலாமார்ப்ப,

நிறங்கரிந்து கானிலம்

விரல்கிலாத்திடின்றுண், இறங்குகண்ணினனல்லழிமுகத்தினன்றலையன்,

வெறுங்கையன் நற்றேரன்

வீழுதுடையாலன்னமெய்யன்"

என்றதனால் அறிக.

அங்ஙனம்

யெழுந்தணைகநாற்றியவனை இராமன்

அருள்கூர்ந்து 'இன்றுபோய்

நா ளைவா' என்றனுப்பி

"ஆளை யாவுனக்கணைமந்தன
மாருதமலறந்த, பூளையா
லிலை வண்டினை யின்றுபோய்ப்
போர்க்கு, காளை வா வென
நல்கினன் நாகி
ளம்பூதினன், வாளை வாவுறு
சோசல நாடுடை வள்ளல்"
என்று கம்பராமா
யணம் நிறைத்து, "சுற்றமு,
மாயினன் றுவந்தான் வர காளைவா
விண்று, போ
வென்று றுவந்தான்" எனத்

திருவேங்கடமாலையிலும்

வருவனவற்றிலும் அறி

யலாம். பாடுதற்குரிய

பதினெருகாட்சியில்

அருச்சுனன் கண்ணனை

வெல்லுதல் கொல்லாமல்

உயிரோடுவிட்டதும்

இத்திறத்தைக் அக்கண்மையை

"அன்பு கொள்ளுதல்

செனையென்பதுபானவீரனை நீ,

இன்றுபோயினி நாளைவா

வென்ற வெனிலியம்பிடுவேம்,

வென்றி கூர்வினையா

லடல்வெவ்வரக்கனை

[illegible]

வொத்த போரிசைகொண்ட

வாண்மையிரனென்”

[illegible]

[illegible]

உணர்க. **தழீஇ** யென்பது -

வஞ்சி

யென்னும்

புறப்போருள் நிணைக்கு உரிய

துறைகளில் ஒன்று; அதாவது -

படைவியத்தகுமுனைவு: என்றது,
ஒருவீரன் தன்னதிரில்
தோற்றவர்மேல்
ஆயுதஞ்செலுத்தாத
மிக்கவெளியத்தைக் கூறுதலாம்.
இதன்தன்மை, எசுசு
-ஆந் தொல்காப்பியஞ் சூத்திரத்தில்
கூறப்பட்டது. "அழியுநர்
புறக்கொடை யியல்வர தோன்றாச்,
சுழிதகுகண்ணைமத் தழிஞ்சி" என்ற
இலக்கணவிளக்க சூத்
திரத்திலும்,

தழுவுதலெனினும், தழீஇ
யெனினும்

ஒக்குமேனும் அற்சிறப்பு,

தழீஇயாயிற்று:

"பொருகணை தழீஇய புண்தீர்
மார்பின்" என்றாற் போல'

என்ற

தொல்காப்பியவுரையையும்,

'தழீஇ -

தழுவி' என்ற இலக்கணவிளக்கவுரையையும் காண்க. இத்துறைக்கு இலக்கணக்கூறாகத் தொல்காப்பிய வுரைகாரர் கருத்து வேறுபடும்; அதனை, தொல்காப்பியத்தில் "தழிபடைகட்டோர் தழிஞ்சி" என்பதற்கு - 'அவ்வினம் சென்று தன் தேசத்தும் மீண்ட வேந்தர், தம்படையாளர் முன்பு போர் செய்தழித்த கோயிலும் வேலும் முதலிய படைகளைத் தம்மிடத்தே தடுத்துக் கொண்டு தழிச்சவர்களைத் தாம்சென்றும் பொருள்கொடுத்தும் விலைவியுந் தழுவிக்கோடல்' என்று பதவுரையும், 'இதுதழிஞ்சியை அழியுரைப்புறக்

எழு - ஆம்
அதிகாரம்—படைச்செருக்கு

நூல்கள்

கொடையில்வாளோச்சாமை யெனின், அது ஒருவன் தாங்கிய பெருமையைப் பாற் படும்' என்று விசேடவுரையுங் கூறியவாறு கொண்டு உணர்க.

பேராண்மை - சிறப்பாகிய ஆண்தகைமை யெனப்

பண்புத்தொகை. ஊராண்மை -
ஊரையாளுந்தன்மை; இது,
பலர்க்கு உதவும் இயல்புக்கு
வழங்கும். மற்று - அசை;
வினைமாற்றுமாம்.

ஊராண்மையைக் கூர்மை
யென்றற்கற்ற ஏற்ப,
கறுகண்மையை
ஆயுதமென்றதனது,
ஏகதேசவுருவக வணியின்பாற்
படும். இங்கே,
கூர்மையென்றது, அதன்

சிறப்பை. (கூ)

எஎச. கைவேல்
களிற்றெறு போக்கி
வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

(இ-ள்.) கை
வேல்-(தன்) கைப்படையாய
வேலை, களிற்றெறு போக்கி-
தன்மேல் வந்த) களிற்றை
போக்கி, வருபவன் -
வருகின்றகளிற்றுக்கு வேல்நாடித்
திரிவான்,—மெய் வேல் பறியா

- (தன்) மார்பின்கண்நின்ற
வேலைக்கண்டு பறித்து, நகும் -
மகிழும்; (எ-று.)

களிற்றொடு போக்கல் -
களிற்றினது
உயிரைக்கொடுபோமாறுவிடுதல்.
கிழ்ச்சி, தெழியது எய்தலான்.
இதனுள், களிற்றைபல்லது
எறியாஎனன் றதூஉம்,
சினமிகுதியான் வேல்
இடைபோழ்ந்தது அறிந்தில
னென்பதூஉம்,

ின்னும்போர்மேல்விருப்பினனென்பதூஉம்
பெறப்பட்டன. நூழிலாட்டு.

(கு - ரை.)

சிறந்தவீரனுகவுள்ளான்,
பகைவராற்புண்படுதற்கு அஞ்சா
துதலால்,
கையில்ஆயுதமில்லாதபொழுது,
பகைவரால் தன் உடம்பிற் செலு
த்தப்பட்டுத் தைத்துள்ள
ஆயுதத்தையே பறித்தெடுத்துப்
பகைவர்மேற் பிர யோகிப்பன்
என்பது இக்குறளின்கருத்து.

கைப்படை-கையிலுள்ள ஆயுதம்.

ன்மேல் வந்த-தன்னை யெதிர்த்த.

களிற்றுரு-துண்யானையுடன்.

போக்கி- எறிந்துசெலுத்துதலால்)

இழந்துவிட்டு. வருகின்ற -

(தன்மேல்) எதிர்த்து

ருகின்ற. வேல் நாடித்திரிவான் -

வேலுருரு வேல்லாயுதத்தைத்

தேடித் திரி

வான். நின்ற -

நுழைந்திருக்கின்ற. பறித்து -

பிடுங்கி. மகிழும் - மகிழ்

பான். கொடுபோமாறு -

கவர்ந்து கொண்டுபோம்படி.

வீடுதல் - எறிதல்.

தடியதுளைத்தலான்-தான் தடுன

பொருளாகிய ஆயுதம்

கிடைக்கப்பெற் றதனால்.

இதனுள்-இப்பாட்டில்.

களிற்றையல்லது எறியான்

என்பதூஉம் -

ப்பொழுதும் யாஅனையயே

எதிர்த்துப் போர்செய்யுந்

திறமுடையவு

னென்பதும். சினமிகுதியால்
அறிந்திலனென்க. வேல்
இடைபோழ்ந்தது -
கைவனைறிந்தவேலாயுதம்
தன்மார்பினிடையே பிளந்து
புதைந்திருந்தவே.

நூழிலாட்டு என்பது -
தன்உடம்பிற் புதைந்த
ஆயுதத்தைப் பறித்தெடுத்துப்
பகைவர்மேற் பிரயோகித்தல்;
"களங்கழுமிய படையினிய,
உளங்கழி

த வேல் பறித்தோச்சின்று''என்ற
கொருவையும், ''மொய்யகத்து
மன்னர்
ரணினி யென்றுங்கொல்,
யகத்துக் கொண்டான்
சூழ்விடலை - வெ ய, விருசுடர்
சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த,
படுசுட ரெஃகம் பறித்து'' என்ற
புறப்பொருள்வெண்பாமாலையுங்
காண்க. இது, தும்பையென்
னும் புறப்பொருள்திணையின்

"நேரஸ்டனிப்ப தெஞ் ஙக்கு

தி ரு க் கு ற ள்

சிடைக் குளித்த, கூரயில் பறித்துச் சைக் கொண்ட தூழிலும்" என்ற இலக்கணவிளக்கத்தால், இது சிறுபான்மை தூழிலெனப்படுதலு முண்டென்றுதெரிகின்றது. "கையில்வாளி தொலேந்தபின் காய்ந்ததும், மெய்யில்

வாளிகள் வாங்கி

வில்வாங்கிஞர், பொய்யிலாமொழிப்பூபதிசேனையின், மையி

லாண்மையினர் சிலமன்னரே"

என்ற வில்லிபுத்தூரார்

பாரதமும், "சேர் முனையிற்

ரெடுத்த பகழிகள் சோர்வனவிற்

சுழற்று மனவினில், மார்பிடை

யிற்குளித்த பகழியை
வார்சிலையில்
தொடுத்துவிடுவதே" என்ற
கலிங்கத்துப் பரணியும்,
"அள்ளினன் பறிக்குந் தன்பே
ராகமே யாவ மாக, வள்ளல்மே
லணுமன்றன் பேயல் மற்றையோர்
மற்றிண்டோள்மே, லுள்ளுறப்
பகழிதூவி யார்க்கன வெனவரு
முட்க" என்ற கம்பராமாயணமும்
இதன்பாற்படும். இத் திருக்குறள்,
போர்க்கொழிலால் தானைசில

[ஒரு தும்பைத்துறை] வருதற்கு
உதாரணங்காட்டப்பட்டுள்ளது;
"தானையானை" என்ற
தொல்காப்பியப் புறத்
திணையியற்சூத்திரத்தின்கீழ்க்
காண்க.

கைவேல், மெய்வேல் -
எழுவருபும் பயனுந் தொக்க
தொகைகள். (சு)

எஎரு. விழித்தகண்
வேல்கொண் டெறிய
வழித்திமைப்பி

நோட்டன்றோ வன்க

ணவர்க்கு.

(இ - ள்.) விழித்த

கண்-(பகைவரை வெகுண்டு)

நோக்கிய கண், வேல் கொண்டு

எறிய-(அவர்) மேலுக்கொண்டு

எறிய, (அஃது ஆற்றாது),

அழித்து இமைப்பின் -

(அந்நோக்கை) அழித்து

இமைக்குமாயின், (அது),

வன்கண வர்க்கு - வீரர்க்கு, ஓட்டு

அன்றோ - புறங்கொடுத்தலாம்;

(எ - று.)

அவ்வெகுளிசோக்கம்மீட்டலும் போனின்கண்மீட்சி யெனக் கருதி அதுவுஞ் செய்பாலென்பதாம்.

(கு - னை.) பகைவர் தம்மேற் படைக்கலம்பிரயோகிக்கையிற் சிறிது கூசிக் கண் இமைப்பராயின் அதுவும் வீரர்க்குத்தோல்விக்குறியென்றுதணியப்படி மென்பதாம்.

சிந்தாமணியில் "ஆடமரு

ளாண்டகையும் அன்னவகை
வீழும், வீரவெறி வெம்பகடன்
வீழ இமையாளுப்ப், பேரமரு
ளன்று பெருந்தாதையொடும்
பேராப், போரமருள் கின்ற
இளையோனிற் பொலிவுற் ருன்''
என்ற செய்யுளில் 'இமையாளுய்'
என்றதும் இதுபற்றியே. மற்றும்
சிந்தாமணியில் ''எந்தல்தன்
கண்கள் வெய்ய வியமத்திட
வெறிதலோம்பி, நாத்தகவுழவ
ணெனி நக்கு நீ யஞ்சல் கண்டாய்,

காய்ந்திலனென்று வல்லே
கனைமாக்குன்றிற்பொங்கிப்,
பாய்ந்தீர்புலியின்
மற்றோர்பகட்டின்மேற்
பாய்ந்தானே", "வேந்தன்,
வெல்வது விதியிலுஞ்சும்
வேல்வினைமெய்ப் பேறியிற்,
சொல்லி நீ நகவும்பெற்றாய்
தோன்றல்
மற்றிறன்னெயென்றான்"
என்பனவும், நூலாமணியில் "

எற்றவ நிமைப்பினு மிகழ்ந்
தெறிதல் செய்யார்" என்பதும்
இங்கு
நோக்கத்தக்கன. இத்தன்மை,
உலகவழக்கிலும்
சிறுவர்விளையாட்டி லுள்ளது.

வெருண்டு நோக்கிய - கோபித்துப்பார்த்த. அவர் - அப்பகைவர்.
வேலைக்கொண்டு எறிய - வேலினால் விட. அஃது ஆற்றாது - அவ்வேலெறி

எது - ஆம்

அதிகாரம்—படைச்செருக்கு

நூகூ

லைப் பார்த்துப்

பொறுக்கமாட்டாமல்.

அந்நோக்கை அழித்து - அந்தக்
காப்பார்வையை மாற்றி.

இமைக்குமாயின் - இதழ்கள்
குவியுமாறால்.

இதழ்-கண்ணிமை. அது -
அவ்விமைத்தல்.

புறங்கொடுத்தல் - முதுகு
காட்டியோடுதல்; தோல்வி
யென்றபடி. வெருளிநோக்கம்
மீட்டலும் -
காப்பார்வையைப்

பின்வாங்கச்செய்தலும்;
மீட்டல்-மாற்றுதல். மீட்சி - ாம்
தோற்று மீளுதல்,
பிற்படுதல், முன்னைவத்தகாலப்
பின்வாங்குதல். அது ம் செய்யார்
- வெகுளிதோக்கத்தை
மீட்டிடவும் மாட்டார்; இதற்கு
எழு ாய்-வீரர்.
வேல்கொண்டுஎறிய
விழித்தகண் துஞ்சித்து இமைப்பின்
(அது)வன்கணா ர்க்கு ஓட்டன்றே
என இயையும். 'அது' என்பது,

அவாய்நிலையான் வந்து.

வேல்கொண்டு, கொண்டு -

மூன்றும்வேற்றுமைச்சொல்லுருபு:

பிர யோகவிவேகவுரையில்;

'விழுத்த கண் வேல்கொண்

டெறிய என்பது னென்னும்

மூன்றும்வேற்றுமைப்

பொருளாயினவாறு காண்க;

இதனைத்

தொல்காப்பியர், "வேற்றுமைப்பொருள்வயி னுருபாகவும்" என்பர்: அது சேனாவரையருரையானுங் காண்க' என்றமை அறியத்தக்கது. ஓட்டு - முத னிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

எஎசு. விழுப்புண்
படாதநா ளெல்லாம்
வழுக்கிஞுள்
ளைவக்குந்தன் ஞாளை
யெடுத்து.

(இ - ள்.) தன் நாளை எடுத்து - தனக்குச்சென்ற நாள்களை எடுத்து ணண்ணி, விழுப்புண் படாத நாள் எல்லாம் - (அவற்றுள்) விழுப்புண்படாத நாள்களையெல்லாம், வழுக்கிஞுள்

வைக்கும்-பயன்படாது கழிந்த நாளுள்ளே வைக்கும், (வீரன்); (எ -று.)

விழுப் புண்-முகத்திலும் மார்பிலும் பட்ட புண்.

போர்பெற்றிருக்கவும், அதுபெறுக நாள்களோடுங் கூட்டு மென்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஊற்றுஞ்சாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) சுத்தவீரர், தாம் கல்லதோரிற்

சிறந்தவிரணப்படாத நாள் உலை
வீணைகழிந்தநாள்களாக எண்ணி
வருந்துவதென்பது
இந்தக்குறளின் கருத்து. தனக்குச்
சென்றநாள்களை-தன்வயமுடைய
ஆயுளிற் கழிந்த தினங்களை.
அவற்றுள்-அந்நாள்களுள். விழுப்
புண்-சிறந்த
புண்;சிறப்பையுணர்த்து மென்ற
விழுமம் என்னும் உரிச்சொல்
விகாரப்பட்டு 'விழு' என
நின்றது: 'வேற்றுமை யில்லா

விழுத்திணைப் பிறந்து" என்னு
மிடத்திலுங் காண்க.

விழுப்புண்ணென்பது-சீரிய புண்
ணெனப் பொருள்படுதலை
"பெருந்தகை விழுப் புண்பட்ட
மாறே," "போரதுகாணே
யெவ்விமார்பின்,
எஃகுறுவிழுப்புண் பலவென"
எனப் புறநானூற்றிலும் காண்க.

நாளுள்ளே வைக்கும்-நாள் களாகக்
கருதுவான் என்றபடி.

விழுப்புண்படாதபடி

போர்நேர்ந்த நாள் களைப்
போர்நேர்ந்த நாள்களாகக் கருதா
னென்க.

அதுபெறுக-போர்பெறுக. ஊறு
அஞ்சாமை-எதிரிகளாற்
றுண்டபடுதற்குப் பயப்படாமை.

தமிழ்மொழி விதியால்
நிலைமொழியும் வருமொழியுந்
திரியாது தம்முள் நிலைமாறுதற்கு

"வைக்குந் தன்னுளே யெடுத்து" என்றதை உதாரணங்காட்டினர், இலக்கணக்கொத்துடையார். (சு)

எஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்

கழல்யாப்புக் காணிகை நீர்த்து.

(இ - ள்.) சுழலும் இசை வேண்டி - (துறக்கத்துத் தம்மொடுசெல் லாது வையத்தைச்) சூழ்ந்துநிற்கும் புகழை வேண்டி, வேண்டா உயிரார் - உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழல் யாப்பு - கழல்கட்டுதல், காணிகை நீர்த்து - அலங்கார

நீர்மையையுடைத்து; (எ - று.)

'வையத்தைச் சூழும்' எனவே, அதன்பெருமை பெற்றும். செயப்படு பொருள், வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல்-அகத்திடல். துறக்கமும் புகழும்

எனிற்கின்எய்துவ ராகவின்,
ஆபரணமாவது அதுவே என்பதாம்.

(சூ - ரை.) துறக்கத்துக்
கம்மொடு
செல்லாது-(புறங்கொடாது போர்
செய்து பகைவரால் இறக்கவால்
இவ்வுலகவிட்டு)
வீரசுவர்க்கமடைகின்ற கம்மோடு
இவ்வுலகத்தைவிட்டு
அவ்வுலகத்துக்குவந்திடாமல்.

வையத்தைச்

சூழ்ந்து நிற்கும் - நிலவுலக
முழுவதும் பரவி நிலைபெறுகின்ற.

'புகழாவது -

இம்மைப்பயனுஞ் இவ்வுலகின்கண்
நிகழ்ந்து இறவாதுநிற்கும் கீர்த்தி'
என் றார்,

கீழ்ப்புகழென்றது அதிகாரத்திற்
பரிமேலழகர். 'புகழாவது-தாம்
இறந்து ழியும் தாம்நிகழ்த்தியவாறு
உலகம்உயர்த்திக்கூற
நிலைபெறுவது' என்றலும் உண்டு.
வேண்டு-விரும்பி. கழல்-வீரர்

தமதுவீரத்திற்கு அறிகுறியாகத்
தமது காலில் அணிவ தோர்
ஆபரணம்; (இது நியாகத்திற்காக
அணியப்படு தலும் உண்டு. "ஆடவர்
கோடையால் வீரத்தா லணி,
பாதத்தணியே கழ லணி யென்ப"
என்ற பிங்கலந்தையையுங்
காண்க.) அலங்காரநீர்மையை
உடைத்து-அழகுசெய்யுந்தன்மையை
யுடையது. அதன்
பெருமை-புகழின் மகிமை;
கீர்த்திமிக்குப்பரவுதல். சூழு
மெனப் பொருள்படுகின்ற

'சுழலும்' என்ற பெயரெச்சம்
யாதாயினும்
ஒருசெயப்படுபொருளை
வேண்டின்றதனால், 'வையத்தை'
என்பதை வருவித்துக்கொண்டார்;
அவாய்நிலை. அகத்
திடல்-உட்படுத்தல்;
சுருங்குதல்
முழுவதும்பரவுதல். புகழையே
விரும்பி உயிர்வாழ்க்கையை
விரும்பாத வீரர்,
சுவர்க்கலோகத்தையும் புகழையும்

எளிதில் அடைவ தாதலால்,
அவர்கள் காலிற் கட்டுங் கழலே
அணிகல மென்று
நன்குமதிக்கத்தக்கதா மென்பது,
இறந்திவாக்கியத்தின் கருத்து இனி,
இக்குறள் - புகழ்ப்பெற்று
உயிர்வாழ விரும்பாதவர்
[தம்உயிர்வாழ்க்
கையின்பொருட்டுப்
போர்ப்புறங்கொடுத்து
மானங்கெடட்டுப் புகழையிழப்ப
வர்] காலில் வீரக்கழலணிதல்
வெறும்அலங்காரமாத்திரமாகுந்தன்மையுடை

யது [மீதத்திற்கு அதிகுறிப்பா
மென்று
நன்குமதிக்கத்தக்கதன்று] என்று
வேறாம் ஒருபொருள் கொள்ள
இடங்கொடுத்தலே நுட்பமாக
நோக்குக.

'வேண்டாஉயிராள்'

என்பதனை "அருங்கேடன்"

என்பது போல

கொள்க; இது, வடமொழிநடை:

'இனி, சொற்கள் இங்ஙனந்

தமிழ்மொழி

யி னியல் நிலைமாறுதலு மன்றி,

வடமொழியியல்
நிலைமாறுதலும் உள

எ.மு - ம்
அதிகாரம்—படைச்செருக்கு
கூடுக

(உதாரணம்.) செய்தவேள்வியர்,
எய்தியசெல்வத்தர், கழிந்த
உண்டியர், வேண்டாவுயிராள்,
அருங்கேடன்,
கொண்டகூழ்த்தாகி, கூப்பிய
கையினர், வெறுத்த ஆசையர்,

பொறுத்த சடையர், கெட்ட
வறுமையர், விட்ட அவா வினர்....
..என வரும்' என்ற
இலக்கணக்கொத்துரை
அறியத்தக்கது. இதனை,
உயிர்வெண்டாதார் என
விகுதிபிரித்துக்கூட்டல்,
பிரயோகவிவேக நூலார்கொள்கை.
கழல் யாப்பு - கழலை யாத்தல்
என இரண்டாம்வேற்று
மைத்தொகை. யாப்பு-'பு' விகுதி
பெற்ற தொழிற்பெயர். காரிகை
நீர்த்து-

அழகைச்செய்யுந்தன்மையது என இரண்டனுருபும்பயனுந்தொக்க தொகை.

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

(இ - ள்.) உறின் - (போர்) பெறின், உயிர் அஞ்சா - (தம்) உயிர்ப் பொருட்டு அஞ்சாது (அதன்மேற்) செல்லும், மறவர் - வீரர், — இறைவன் செறின்உம் - (தம்) இறைவன் (அதுவேண்டானென்று)

முனியினும், சீர் குன்றல் இலர் -
அவ்வீரமிகுதி குன்றூர்; (எ - று.)

போர்பெற்று அறியாமையின்,
அதுபெற்றால் அரசன்தடுப்பினும்
நில்லா ரென்பதாம். பிறரும்,
"போரெனிற் புகலும்
புனைகழன்மறவர்" என்றும்,
"*புட்பலைகக், கேவா லுகலிற்
சாவேம் யாமென, நீங்கா மறவர்
வீங்குதோள் புடைப்ப" என்றுங்
கூறினர்.

(கு-ரை.) வீரர்
தம்அரசன்தடுத்தாலும்

போரைநிறுத்துதல் அரிது என்
பது இக்குறளின்கருத்து.
பெறின்-பெற்றால். தம்உயிர்ப்பொருட்டு-தமதுஉயி
ரை
உடம்பைவிட்டுநீங்காமற்பாதுகாக்கும்பொருட்டு.
உயிர்ப்பொருட்டு என் றது,
'அஞ்சாது' என்பதில் 'அஞ்சு'
என்னும் வினைப்பகுதியைக்
கொள்ளும். அதன்மேற்செல்லும் -
அப்போரின்மேற் செல்லுகின்ற.
இறைவன் - கேவ வன், அரசன்.
அது வேண்டா - அப்போர்
வேண்டுவதில்லை. முனியினும்-

கோபித்தாலும், வெறுத்தாலும்.
குன்றூர் - குறையார். போர்
பெற்று அறி யாமையின் -
(தமக்குவிருப்பமான) போர்
பலநாளாகக் கிடைக்கப்பெறுமை
யால். அது - போரை. இங்குக்
காட்டிய
இரண்டுமேற்கோள்களுள், முன்
னது - புறநானூறு
கூக-ஆஞ்செய்யுளிலும்,
பின்னது-புறநானூறு கூஅ-ஆஞ்
செய்யுளிலும் உள்ளன. 'பிறர்'
என்றது, அப்பாடல்களைச்

செய்தவராகிய கோவூர்கிழாரை.

இவற்றின் பொருள்:—போர் எனின்-போர்தேர்வதென்னு கேள்விப்பட்டால், புகலும் - விரும்பிமகிழ்கின்ற, புனை கழல் மறவர் - அணிந்த வீரக்கழலையுடைய வீரர்கள் என்றும்; புண் பகைக்கு - புண்படுத்தவல்ல பகைவரிடத்து, எவான் ஆகலின் - (எம்மைப் போர்க்கு அரசன்) செலுத்தாதலால், யாம் சாவேம் - நாம் (நமக்குட் போர்செய்து)

இறக்கக்கடவோம், என - என்று,
நீங்கா மறவர் -
நீங்காதவீரகுணத்தையுடைய
வீரர் [மறம்நீங்
காதவர்], வீங்கு தோள் புடைப்ப
- (தமது) பூரித்த தோள்களைக்
கைகளால் தட்ட என்றும் காண்க.
பின்னதற்குக் கருத்து -
பகைவரோடு போர்செய்

---

* பி - ம்: புட்பகத்

க் குறள்

தற்கு எம்மை அரசன் எவ்வமையால் [போர்ரோமையால்] நாம் நமக்குட் போர்செய்தாயினும் அழிவோ மென்று அதிகபராக்கிரமமுடைய வீரர்கள் (போர்த்தினவுமிக்குப்) போரின்பொருட்டுத்தோள்புடைப்பாராயினர் என்க.

புள் பகைக்கு என்றுபிரித்து -
பகுதிசகுனம்மாறுபடுகின்றஇடத்தில்
என்ற

ஞமாம். இலையிரண்டும்,
சோழன்நலங்கிள்ளியின்
சேனையிலுள்ள வீரரது

யுத்தாவேசமிகுதியைப்
பற்றியலை.
(அ)

எஎக. இழைத்த
திகவாணமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

(இ - ள்.) இழைத்தது -
(தாம்) கூறின வஞ்சினம்,
இகவாணமை-தப்பா
மைப்பொருட்டு, சாவாரை -
(சென்று) சாவவல்ல வீரரை,
பிழைத்தது -
(அது) தப்பியவாறு (சொல்லி),
றுக்கிற்பவர்
- என்றதற்குஉரியார், யார் -

யாவர்? (எ - று.)

இழுக்கல் -

இன்னது செய்யேனெயின்
இன்னலுகுக வெனக் கான்
வருத்தல். 'சொல்லி' என்பது,
அவாய்நிலையான் வந்தது.
வஞ்சினம் முடிப்
பான்புக்கு முன்னே சாவினும்
தொலைவன்மையின்
அது முடித்தாராவரென,
சாதற்சிறப்பக் கூறியவாறு.

(சூ-ரை.) வஞ்சினம் -
சபதவார்த்தை.
சென்று-போர்க்குச் சென்று.
அதுதப்பியவாறுசொல்லி
எள்ளுதற்கு உரியார் யாவர் -
அச்சபதந்தப்பிய விதத்தைக் கூறி
எவரும் இகழுமாட்டார்.
இன்னதாக - இத்தன்மையனா
வென்.
வருந்தல்-அழைத்துக்கூறுதல்.
'பிழைத்தது' என்ற
செயப்படுபொருள், யாதாயினும்

ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லை
வேண்டினின்றதனால், 'சொல்லி'
என வருவித்தார். ஒருவர் தாம்
கூறிய சபதத்தை
நிறைவேற்றும்பொருட்டுப்
போர்க்குச்சென்று
அதனைநிறைவேற்றுதற்குமுன்னமே
அப்போரிற் பகை
வாளிறந்தாலும் அது
தோல்வியாதலையால் அவர்
சபதத்தை நிறைவேற்றின
சிறப்புடையராகக்

கொண்டாடத்தகுவ ரென்க.

முடிப்பான் - முடித் தற்கு.

முன்னே - காலமுன். சாவினும்

- இறந்தாலும்.

தொலைவு அன்மை யின் -

தோல்வியாகாமையால், அது -

சபதம். இழைத்தது -

வினையாலணை யும்பெயர்.

பிழைத்தது-தொழிற்பெயர்.

இகவாமைக்கு என

நான்கனுருபு தொக்கதாகவினைக்;

வினையெச்சமாகக்கொண்டு

இகவாதபடி எனினும் அமையும்;
'இகவாமல்' என்றும் பாடம்
உண்டு.

'சிந்துபதியாகிய
செயத்திரதனைக்கே, ருந்தமரில்
நாளை யுருமேறனை வடற்கு;
அந்திபதி மவ்வளவி
லெரிகவரோனேல், வெந்தழலின் வீழ்வனிதுவேத
மொழி யென்றார்" என்றபடி
'நாளைப்பகற்பொழுதிற்குள் நான்
பகைவ னைக்கொல்லேனெறியின்

அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்து
இறப்பேன்'என்று பாரத தத்தில்
அருச்சுனன்
சபதஞ்செய்தாற்போலச்
சபதஞ்செய்தவீரர் "அச்சபத
வகையிரண்டனுள்முதலதாகிய
பகைவனுயிர்போக்குதலை
நிறைவேற்றமுடியாதவிடத்து
மற்றொருவகையாகிய
தம்முயிர்போக்குதலைச்
செய்திடுவரா யின் அப்பொழுது
அவரைச் சபதந்தப்பினவ ரென்று

இகழ்க்காரணமில்லை என்னும் - ஆம் அதிகாரம்—படைச்செருக்கு

யென்னுங் கருத்துப்பட

இப்பாட்டுக்கு

உரைகொள்ளினுமாம்;

சபதம்நிறை

வேற்றுமைப்பொருட்டுச் சாகும்

வீரரை

அதுகவறியவராகச்சொல்லிஇகழ்ந்

தணிவார் இல்லையெனஉரைகாண்க.இது ஒருசாராாகருத்து:அதனை,"கூதிர் வேனில்" என்ற தொல்காப்பியப்புறத்திணையியற் சூத்திரத்தில் "ஒல்லார்

காணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்,
சொல்லிய வகையி னென்றொடு
புணர்த்து, தொல்லுயிர் வழங்கிய
அவிப்பலியாளும்'' என்றதற்கு,
'பலர்வர்கா ளும்படி யாக
உயர்ந்தோரான்
கன்குமதித்தலைக்கருதி
இன்னதுசெய்யேனெயின் இன்
னதுசெய்வலெனத் தான்கூறிய
பகுதி இரண்டனுள்
ஒன்றனேடொருந் திப்
பலபிறப்பினும் பழகிவருகின்ற
உயிரை

அங்கியங்கடவுட்குங்கொடுத்த
அவிட்பகியாரணும்' என்று
உரைகூறியனர் "எம்பியை
விட்டுத லெம்மனைக்கா
யாண்படுதல், வெம்பகலின்
முன்விளைப்ப
னென்றழுந்தான் - தம்பி, புற
வோரிற்பாணிப்பப்
பொங்கெரிவாய் வீழ்ந்தா,
னறவோன் மறமிருந்தவாறு"
—இப்பாதகத்தள் ஒருவன்
இன்னதுசெய்வலென்று
அதுசெய்யமுடியாமை யின்

அவிப்பலிகொடுத்தவாறு காண்டீ:

"நிழத்த திகவாமைச்

சாவாரை யாமே, பிழைத்த

தொறுக்கிற்பவர்"—இதுவுமது'

என்று இத்திருக்குறளை

உதாரணம் காட்டியமைகாண்டு

உணர்க.

(சு)

எஅ0. புரந்தார்கண்

ணீர்மல்கச் *சாகற்பிற்

சாக்கா

டிரந்துகோட்

டக்க துணைடத்து.

(இ - ள்.) புறந்தார் கண்ண,- (சமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து) ஆண்ட அரசர்கண்கள்; நீர் மல்க - நீர் மல்கும்வகை, சாகற்பின்-(போரிடைச்) சாவப்பெறின்,—சாக்காடு-அச்சாக்காடு,—இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து- இரந்தாயினும் கொள்ளுந் தகுதியை யுடைத்து; (எ - று.)

மல்குதலாகிய இடத்து நீகழ்பொருளின்தொழில், இடத்தின்மேல் நின்றது. நிழல் அழ நில்லிடை நோயால்

வினவார்

பழவினைப்பயனெனையெய்துலின்,

அதுத்தவினையால்

துறக்கமெய்துஞ் சாதலே

'இரந்துகோட்டக்கதுலடைத்து'

என்றார்.

இவைதான்குபாட்டானும்,

உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தமக்குச்செய்த

நன்றிகளை நினைந்து - நமக்குப்

பகைவீரா முன்புசெய்த

உபகாரங்களை யெண்ணி;

அரசர்கண்கள் நீர் மல்கும்வகை

என இயையும்.

'சாவப்பெறின்' என்பதனோடு இயைத்தல், தமக்கு அரசர் முன்பு செய்த உபகாரங்களை மறவாமல் மனத்திற்கொண்டு வீரர் இறந்தால் என்க.

ஆண்டை அரசர்-தமக்குத் தலைவராகிய அரசர். கண்கள் நீர்மல்கும்வகை-கண்கள் நீர்வழியப்பெறும்படி.

சாவப்பெறின் - இறக்கநேர்ந்தால். சாக்காடு - சாவு, மரணம்.

இரந்து-யாசித்து, வேண்டி.

கண்ணெகிய

இடத்தில்நிகழ்பொருளான

நீரினது தொழிலாகிய மல்கூத

லென்பதனை, இடமாகிய

கண்ணின்மேல்

ஏற்றிக்கூறப்பட்டுநின்றது; இது,

ஒருவகை உபசாரவழக்கு: இதற்கு

"குள வளாக்,கிகாடன்றி

நீர்நிறைந்தற்று", 'இக்தப்பானை

: றழி அரிசி டைங்கும்',

---

* பி —ம்: காகிற்பிற்

நூல்
திருக்குறள்

என்பவற்றை உதாரணங்காட்டினார், பிரயோகவிவேகநூலார். இனி, புரந்தார் கண் நீர்மல்க-அரசரது கண்களிலே நீர்பெருகும்படியான ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையாகப் பொருள்கொள்ளுதல், எளியவழியாம். இவை அழ - உறவினர் புலம்ப- இல்லிடை-(தமது)வீட்டில். வினைவார்-இறப்பவர். பழவினைப்பயனை எய்தலின்-முன்புசெய்தகருமத்தின் பலத்தையே அடைதலால். அடுத்தவினை

யால் துறக்கம் எய்தும் சாதல்
- அப்பொழுதைக்கருமத்தின்
பயனை வீர

சுவர்க்கமடையும்படியான மரணம்;
என்றது, போரிற்புறங்கொடாதது
பகை வரா விறத்தலை. உயிர்

ஓம்பாமை - தம் உயிரை விரும்பிப்
பாதுகாக்கக் கரு தாமை.
அங்கவியலில் படையியல்
முற்றிற்று.

(கo)

எசு - ஆம்
அதிகாரம்—நட்பு.

இனி, அப்படைபோல
அரசனுக்கு வினையிடத்து
உதவுவதாய நட்பினை
ஐந்து அதிகாரம்

விதிமுகத்தானும், பன்னிரண்டு
அதிகாரம் எதிர்மறைமுகத்
தானும் கூறுவான் தொடங்கி,
விதிமுக அதிகாரம் ஐந்தனுள்ளும்
முதற்கண்
நட்புக் கூறுகின்றார்; அஃதாவது
இன்னதென்பதூஉம்,
அதிகாரமுறைமை
யும் இதனுள் விளங்கும்.

(சு - ரை.) வினையிடத்து
- தொழிலில். நட்பு -
நோக்கிதவர்க்கம். விதி
முகத்தானும் -

உடன்பாடாகவும்;

நட்பைக்கூறும்விதத்தாலும்.

எதிர்மறை

முகத்தானும்-நட்பிற்கு எதிரான பகைமையைக் கூறுகிற விதத்தாலும்;

மேல்

அ-ஆம் அதிகாரத்தின் முதலில் 'இனி அந்நட்பினை எதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற் கூறிய தொடங்கினர்' என விவரிக்குமாறு காண்க. விதி முக அதிகாரம் ஐந்து-நட்பு;

நட்பாராய்தல், பழமை, தீநட்பு, கூடாநட்பு

என்பன. பகைமுக அதிகாரம் பன்னிரண்டு-பேதைமை முதல் மருந்து ஈறு

யினவாம். ஆக,

இந்தப்பதினேழதிகாரம்

அங்கவியலுள் **நட்பியல்** என ஒரு

சாராரால் வழங்கப்படுமென்று அறிக. அஃகாவது-நட்பாவது:

இதனுள் -

இங்குக்கூறியவகையில்.

அதிகாரமுறைமைமக்குக் காரணம்,

படைபோல நட்

பும் அரசனுக்கு

ஆட்சிநடத்துந்தொழிலில்

உதவுவதாதல். நட்பு-நட்டல்,

நிகேகம்; தொழிற்பெயர்.

எஅக. செயற்கரிய

யாவுள நட்பி னதுபோல்

வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(இ - ள்.) நட்பின்-நட்புப்போல, செயற்கு அரிய - செய்துகோடற்கு அரிய பொருள்கள், யா உள - யாவை உள? அதுபோல் - (செய்துகொண்டால்) அதுபோல, வினைக்கு அரிய காப்பு - (பகைவர்செய்யுஞ்) வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன, யா உள-யாவை உள? (எ - று.)

நட்புச்செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும், பெற்றுச் செய்யும் உபாயமும், செய்தால் திரிபின்றிநிற்றலும் முதலிய அரியவாகலின் 'நட்பிற் செயற்கரியன இல்லை' என்றும், செய்தாற் பகைவர் அஞ்சி வினைதொடங்காராகலின் 'அதுபோல வினைவாராமைக்கு அரியகாவ லில்லை' என்றுங் கூறினர்.

ஏக - ஆம் அதிகாரம்—நட்பு

நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கை என இருவகைப்படும்; அவற்றுள் இயற்கை -

பிறப்புமுறையான் ஆயதனாலும்,

தேயமுறையான் ஆயதூஉம்
என இருவகைப்படும்: அவற்றுள்,
முன்னையது சுற்ற மாகலின், அது
சுற்றக்
தழாவின் அடங்கிற்று;
ஏனையது பகையிடையிட்டதேயத்த
தாகலின், அது 'துணைவலி'
என வலியறிதலுள் அடங்கிற்று:
இனி, ஈண்டுச் சொல்லப்படு
வது முன்செய்த
உதவிபற்றி வருஞ் செயற்கையே
யாகலின், அதன் சிறப்பு

இதனாற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) செய்துகோடற்கு - சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு. உள - உள்ளன. அதுபோல - கட்புப்போல. புகற்கு' அரிய-பிரவேசிக்கமுடியாத. காவல்-பாதுகாப்பு.
கட்புச்செய்தற்கு-சிநேகஞ்செய்யப்படுதற்கு. ஆவாரை _ அநுகூலரானவர்களை; தக்கவரை.
பெறுதல்-கிடைக்கப்பெறுதல்.
பெற்றால் செய்யும்
உபாயம்-அப்படிப்பட்டவர்

நேரிடப்பெற்றால் அவர்களைச்சிநேகித
ராக்கிக்கொள்ளுதற்குச் செய்யும்
வகை. செய்தால் தீரிபு இன்றி
நிற்றல் -
சிநேகஞ்செய்துகொண்டபின்பு
மாறுபாடில்லாமல் ஒருநிலையில்
நிற்றல். முதலிய-முதலானவை.
அரிய - அருமையானவை. நட்பின் -
நட்புப்போல. வினை
வாராமைக்கு-பகைவர் வெல்லுதற்குச்
செய்யுந் தொழில் அரசனிடம்
வந்திடாமைக்கு. வடநூலார்

இயற்கையை 'ஸஹஜம்' என்றும்,
செயற் கையை 'க்ரித்ரிமம்' என்றுங்
கூறுவர். பிறப்புமுறையான் ஆயது
- உறவு முறைமையா லாகியது:
பிறப்புமுறை - ரக்தசம்பந்தம்.
தேயமுறை - தேசத்தின்நிலை. நட்பு,
பகை என்றவற்றில்
ஒவ்வொன்றும், ஸஹஜம் ப்ராக்ருதம்
க்ரித்ரிமம் என மூன்றுவகைப்படும்;
அவற்றில், ஸஹஜம்-பிறப்பு முறையால்
ஆகியது. சிறியதாயார்பிள்ளை,
பெரியதாயார்பிள்ளை, அத்தை பிள்ளை
முதலியோர்-இயல்பில் நண்பர்.

சிற்றப்பன், பெரியப்பன், அவர்
கள்பிள்ளைகள் முதலியோர் - இயல்பிற்
பகைவர். ப்ராக்ருதம் - தேசமுறை
யால் ஆகியது. ஒவ்வோர்
அரசனுக்கும் அடுத்தநாட்டவன்
பகையென்றும், அதற்கு
அடுத்தநாட்டவன் நண்பனென்றும்,
அதற்கும் அப்பாலுள்ளநாட்ட வன்
நொதுமலென்றும் உணர்க.
க்ரித்ரிமம் -
உபகாரஞ்செய்யப்பெற்றத னலாகும்
நண்பும்,
அபகாரஞ்செய்யப்பெற்றதனாலாகும்

பகைமையுமாம். இந்த இராஜநீதி,
இங்கே முக்கியமாக
உணர்த்தக்கது. இவற்றில் முந்தின
இரண்டும்
இயற்கையென்றும், பிந்தினது
செயற்கையென்றுங் கூறப்பட்டன.
முன்னையது - பிறப்புமுறையாலாயது.
சுற்றம்-பந்துவர்க்கம். சுற்றந் தழால்
நாடாளும் அதிகாரம்.
ஏனையது-மற்றது; தேயமுறையால்
ஆயது. பகை இடையிட்ட தேயத்தது -
தனது நாட்டிற்கு அடுத்தநான
பகைவனது நாட்டுக்கு அப்பாலுள்ளது.

துணை வலி -

அரசனுக்குத் துணையாகுமவரது

வலிமை. வலியறிதல்-ச அ-ஆம்

அதிகாரம்; துணைவலி

வலியறிதலுள்

அடங்கினமையை "வினைவலியுந்

தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்,

துணைவலி

யுந் தூக்கிச் செயல்" என்ற

அவ்வதிகாரத்துமுதற்குறளிற் காண்க.

அதன்- செயற்கைகட்பின்.

இதனல்-இக்குறட்பாவினல்.

(க) நீடூசு

தீ ரு க் கு ற ள்

எஅ2. நிறைநீர நீரவர்
கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார்
நட்பு.

(இ-ள்.) நீரவர் கேண்மை-அறிவுடையார்நட்புக்கள், பிறை நிறை நீர-பிறை நிறையுந்தன்மை போல நாடோறும் நிறையுந்தன்மையவாம்; பேதையார் நட்பு - மற்றைப்பேதைமையுடையார்நட்புக்கள், மதி பின் நீர - நிறைந்தமதி பின்

குறையுந்தன்மை போல
காடோறுங் குறையுந்தன்மை
யவாம்; (எ-று.)

'நீரவர்' என்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பு என்பன - ஒரு பொருட்கிளவி. செய்காரது பன்மையான், நட்பும் பலவாயின. அறிவுடை-

யாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்தன முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதை யாரும் பேதையாருஞ் செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்கும் காரணம், தம்முள் முன்அறியாமையும், பின் அறிதலு மாம்.

(கு-ரை.) அறிவுடையார் நட்பு-புத்திமான்களது சிநேகம். பிறை-இளஞ் சந்திரன். நிறைந்த மதி - பூர்ணசந்திரன். "பொியவர்

கேண்மை பிறர போல நாளும்,
வினை வினையா நந்தும் -
வினையால், வானோர் மதியம்
போல் வைகலுந் தேயுமே,
தானே சிறியார்தொடர்பு''
என்ற நாலடியா ரோடு இதனை
ஒப்பிடுக. (மற்றறப்புலவர்க்கு

நான்கடியிலடங்குகின்றவிஷ யம்,
பெருநாவலராகிய
திருவள்ளுவர்க்கு
இரண்டடியினுள்ளே அடங்குகின்ற
திறத்திற்கு இக்குறட்பா ஏற்ற

உதாரணமாகும்: எனவே,
சுருங்கச்சொல்லலென்னும் அழகு
இந்நூலிலே நன்கு அமைந்துள்ள
'தென்றவாறும்.)நீரவர்-

நீரின்தன்மையையுடையவர்: எனவே, இனியவ ரென்றவாறு; "சீர்மை
சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில, நீர்மை யுடையார் சொலின்" என்ற குறளில்,
'நீர்மையுடையார்' என்பதற்கு -
பரிமேலழகர்
'இனியநீர்மையுடையார்' என்று
பொருளும், 'நீர்மை-நீரின்தன்மை'
என்று விசேடவுரையும் கூறிய
வாற்றை இங்கே அறிக.
ஒருபொருட்பன்மொழி -

"ஒருபொருள் குறித்தபல
சொல்". இவை அமைந்தது,
பொருட்பின்வருநிலையணியின்பாற்படும்.
செய்தன-செய்தநட்புக்கள்.

தம்மில்

ஒவ்வொருவரிடத்துமுள்ள
நற்குணம் மூன்று
அறியப்படாமலிருந்து பரிசயம்
முதிரமுதிரப்
பரஸ்பரம் நன்குஅறிய
ப்படுதலால், அறிவுடையாரும்
அறிவுடையாருஞ் செய்த நட்பு
சுக்கிலபட்சத்திற் சந்திரன்போல

நாளடைவில் விருத்தியாம்;
இங்ஙனமே, அறிவிலா ரும்
அறிவிலாருஞ்செய்த நட்பு
அவர்களில் ஒவ்வொருவரிடத்து
முள்ள தீக் குணம்
முன்பு அறியப்படாமலிருந்து
பரிசயம்முதிரமுதிர
நன்குவிளங்குத லால்
க்ருஷ்ணபட்சத்துச்சந்திரன்போல
முதலிற்பெரிதாயிருந்து வரவரக்
குறையுமென்பதாம்.

நிறைதீர - வினைத்தொகை.

தீர - தீர்மை யென்னும் பண்பி
னடியாப் பிறந்த
பல்லின்பாற்குறிப்புமுற்று.

தீரவர்-தீரரென்னும்
பெயரின்மேற்பிறந்த
பலர்பாற்பெயர்; இதுவினையும்;

தீர்மை யென்னும் பண்பி
னடியாப் பிறந்தகா க்கி
ரியைக்கிளவி; அப்போழுது;

தண்மையுணர்த்தும்
தீர்மையென்னும்.

அதிகாரம்—நட்பு

கூடஉ எ

பொதுப்பெயர் அடைமொழிகொடாது
கூறப்பட்டதனால், இங்கே இனிய
தன்மையையுணர்த்தி நின்றது;
குடிப்பிறந்தார், குணமுடையான்,
ஒழுக்க முடையார் முதலியவற்றில்,
குடி, குணம், ஒழுக்கம் முதலிய
பொதுப்பெயர்கள் - உயர்குலம்,
நற்குணம், நல்லொழுக்கம் என
நற்பொருளின்மேல் நின்றல் காண்க:

அடுத்தகுறளில் 'பண்புடையாளர்'
என்பதூஉ நற்குணமுடையவு ரெனப்
பொருள்படுதலும் கோக்குக. பிறப்பது
பிறை யெனக் காரணப்பெய ரென்பர்.
மதி - (யாவராலும்) மதிக்கப்படுவ
தெனக் காரணப்பெயர். மதி பின் நீர
- மதியின்பின்னுள்ள நீர்மை
போன்ற நீர்மை யுடையன வென
விவரிக்க. கேண்மை, நட்பு என்பன -
பாற்பகா வஃறிணைப்பெயர்க ளாத
லால், 'நீர' என்னும்
பலவின்பால் முற்றைக் கொண்டன.
கேண்மை - (ஒரு வர்க்கொருவர்

யோகமே கூடாமல்களைக்) கேட்குந்
தன்மை; எனவே, நட்பாம்.
உவமையணி.

(உ)

எஅந. நவிறலு நானயம்
போலும் பயிறலும்
பண்புடை யாளர்
தொடர்பு.

(இ-ள்.) பண்பு உடையாளர்
தொடர்பு - நற்குணமுடைய மக்கள்
(தம் மூள் செய்த) நட்பு, பயில் தொறு
உம் - பயிலுந்தோறும், (அவர்க்கு

இன்பஞ் செய்தல்),—நூல் நவில்
தொறு உம் நயம் போலும்-
நூற்பொருள் கற்குந் தோறும்
(கற்றார்க்கு) இன்பஞ்செய்தலை
ஒக்கும்; (எ - று.)

நயத்தினைச்செய்தலான்,
நயமெனப்பட்டது. இருமையினும்
ஒருகாலை க்கு ஒருகால் மிகும்
,என்பதாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
அச்சிறப்பிற்கு ஏது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) மக்கள்-மனிதர்.

தம்முள்-தங்களுக்குள்;
ஒருவரோடொருவர். நயம்-இன்பம்.
நயஞ்செய்தலே 'நயம்' என்றது,
காரியத்தைக் காரணமாகக்கூறிய
உபசாரவழக்கு. இருமையினும்-
உபமானம் உபமேயம் என்னும்
இரண்டிலும். அச்சிறப்பிற்கு ஏது-
நட்பின் சிறப்புக்குக் காரணம்.
கல்வி கற்றக்கற்க இன்பந்தருதல்போல,
நற்குணமுடையார் நட்புப்
பழகப்பழக இன்பந்தரு மென்பதாம்;
பயன்பற்றி வந்த உவமையணி.
நிலவெறாறும், பயிலெறாறும்

என்பவற்றில், தொறு-இன்னும்
இடைச்சொல் பெயர்ச்சொல்
தன்மைப்பட்டதனால், நவில் பயில்
என்ற வினைத்தொகைகள் அதனை
விசேடித்தன வென்க.

(சூ)

எஅசு. நகுதற்
பொருட்டன்று நட்டன்
மிகுதிக்கண்
மேற்சென்றிடித்தற்
பொருட்டு.

(இ - ள்.) நட்டல் - (ஒருவனோடு

ஒருவன்) நட்புச்செய்தல், நகுதல்
பொருட்டு அன்று - (தம்முள் நகுதற்கு
இயைந்தன சொல்லி) நகையாடற்
பொருட்டன்று; மிகுதிக்கண் -
(அவர்க்கு) வேண்டாதசெய்கை
உளதாயவழி, மேல் சென்று
இடித்தல் பொருட்டு-மூற்பட்டுக்
கழறுதற்பொருட்டு; (எ-று.)

பழியும்பாவமுமந்தருஞ்செய்கை
துன்பமேபயத்தலான்
வேண்டப்படுவது அன்மையின் அதனை
'மிகுதி' என்றும்,
அதுசெய்தற்குமுன்னே மீட்டல்வே

திருக்குறள்

ண்டதலின் 'மேற்சென்று' என்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின்

'இடித்தற்

பொருட்டு' என்றும் கூறினர்.

இதனால், நட்பின் பயன் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நகுதற்கு இயைந்தன - சிரித்துமகிழ்தற்கு ஏற்றவற்றை. நகையாடல் - சிரித்துமகிழ்தல். அவர்க்கு - தம்மில் ஒருவர்க்கு. வேண்டாத செய்கை உளதாயவழி - விரும்பத்தகாத தீச்செய்கை உண்டானபொழுது. கழறுதல் - கண்டித்துப் புத்திசொல்லுதல். பயத்தலான் - தருதலால். வேண்டப்படுவது அன்மையின் - விரும்பப்படுவதல்லாமையால். அதனை - பழிபாவந்தருஞ்செய்கையை. மிகுதி - அவசியமல்லாதது; தன் அளவுக்குத் தகாமல் மிக்கது; வரம்புகடந்தது. அது - பழிபாவந்தருஞ் செய்கையை. மீட்டல் வேண்டுதலின் - செய்யாதபடி திருப்பவேண்டுதலால். (சு)

எஅரு. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாதற்கு), புணர்ச்சி பழகுதல் - புணர்ச்சியும் பழகுதலு மாகிய காரணங்கள், வேண்டா - வேண்டுவதில்லை; உணர்ச்சி தான் - (இருவர்க்கும் ஒத்த) உணர்ச்சிதானே, நட்பு ஆம் கிழமை தரும் - நட்பாம் உரிமையைக் கொடுக்கும்; (எ - று.)

புணர்ச்சி-ஒருதேயத்தாராதல்;"இன்றேபோல்க நும்* புணர்ச்சி"என்றதும் அதனை. பழகுதல்-பலகாற் கண்டும் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்விரண்டும் இன்றிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சிஒப்பின் அதுவே, உடன்உயிர்நீக்கும் உரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்கும் என்பதாம்.

நட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல்,உணர்ச்சியொத்தல் என்னுங்

காரணம்

மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்து என்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) புணர்ச்சி-சேர்க்கை. ஒத்தஉணர்ச்சி - அறிவுஒத்திருத்தல்; அபிப்பிராய பேதப்படாமை. நட்பாம் உரிமையைக் கொடுக்கும் - சிநேக சம்பந்தத்தையுண்டாக்கும். "இன்றேபோல்க" என்னும் மேற்கோள், புற நானூறு நிஅ - ஆம் பாட்டிலுள்ளது; இதற்கு-நமதுசேர்க்கை இன்று போலவே என்றும் இருக்க என்றுபொருள்; [இது, சோழன் குராப்பள்ளி துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தாரைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனர் பாடியது.] புணர்ச்சியென்பது ஓரிடத்திலிருத்த லென்று பொருள்படுதற்கு இது மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டது. அதனை - ஒருதேயத்தாராதலை. பலகால் - பலதரம். சொல்லாடி - பேசி. மருவுதல் - கலத்தல். இவ்விரண்டும் இன்றி - புணர்ச்சியும் பழகுதலும் இல்லாமல்.

கோப்பெருஞ்சோழன் - சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்து அரசாண்ட ஒரு

சோழராசன்; செய்யுள்செய்தலில்வல்லவன்; பிசிராந்தையார்க்கும்

---

* பி.ம்: புணர்ச்சிதானே

எஞ - ஆம் அதிகாரம்—நட்பு
நூஉஞ

பொருட்பெண்மையாற்கும்
மற்றுஞ்சிலபுலவர்க்கும்
உயிர்நண்பன்: இவன், தன்பிரிவோக
ளிருவதோராது பகைமைகாண்டு
போர்செய்தற்கு
எழுந்தபொழுது, பல்லாற்றா
லெயிற்றியனை யெண்ணும்புலவராற்
சமாதானஞ் செய்யப்பட்டு, பின்பு
எல்லாவற்றையுந்துறந்து வடக்கே
சென்று தோற்கையில்.

கண்பிறவுத் தன்
னுடனிறக்கற்றுவந்த
பொத்தியாரை
நோக்கிபுகல்வானைப் பெற்றபின்
வருக' என்று கூறி
அனுப்பிவிட்டு,
அவர்வருகற்குமுன்னமே
உயிர்த்தீக்கணன்; இவன்
சொன்னபடி உறையூர்க்குச்
சென்ற பொத்தியார், தமக்குச்
சந்தி யுண்டான பின்பு
மீண்டுவந்து, இவன் முன்னமே

உயிர்த்தமையையுறிந்து வருந்தி,
அவனிறந்தவிடத்து
நாட்டப்பட்டிருந்த கல்லை
நோக்கி 'எனக்கு இடங் தா' என்று
கேட்டு, அங்ஙனமே அந்நடுகல்
இடங்கொடுக்கப் பெற்று
வியப்புற்று இவ்வினைப் பாடித்
தானும் அங்கு உயிர்த்தனர்.

பிசிராந்தையார் -

ஒருபுலவர்; பாண்டியநாட்டி
லுள்ள பிசி ரென்னும் ஊரி
லுள்ளவர்: 'ஆந்தை' என்பது,
இவரது பெயர்; இவர்,

அறிவுநிரம்பிய மனைவியையும்,
மக்களையும், தம்கருத்தின்படி
தவறுமலொழுகும் ஏவலாளரையு
முடையவர்; சான்றோர்பலரோடு
சேர்க்கையுள்ளவர்; வாய்மை முத
லிய பல நற்குணம் வழுவாதவர்;
பிராயம் மிகமுதிர்ந்தபின்பும்
தளரயில்லா தவர்.
வேற்றுநாட்டவராகிய இவர்,
கோப்பெருஞ்சோழனைப்பற்றிக்
கேள்விப்பட்டிருத்தலே யொழிய
நேரில் அவனை ஒருபொழுதும்
கண்டு பேசிப் பழகாதிருந்தும்

அவனிடத்து
உயிர்நண்புடையராயிருந்தார்:
இங்ஙனமே
கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும்
இவனிடத்தில் மிக்க நண்பு
நிகழ்ந்துவந்தது; இவர்,
அவனிடத்து
மிக்கஅன்புபொருந்திய
உரிமையால், தம்பெயரைப்
பிறர்க்குச்சொல்லும்பொழுது
'என்பெயர் சோழன்'என்று
அவன்பெயரைத்
தம்பெயராகச்சொல்லும்

இயல்புடையவராயிருந்தனர்;
இவர்பெயர் இரும்
பிசிராந்தையர் என்றும்
வழங்கும். அவன், துறந்து
வடக்கே சென்று
சேர்ந்தபொழுது,
தனதுநட்பாளராகிய.
பிசிராந்தையார்
தன்நிலைமையைக் கேட்டுத்
தவழுமல் இப்பொழுது தன்னிடம்
வரக்கூடு மென்று நிச்சயித்து
அவ்வுறுதியைத் தன்னுடனிருந்த
சான்றோர்க்குச் சொல்லி

அவர்க்காகஇட மொழித்துவைக்க
வென்றுங் கூறி இவர்வரவை
எதிர்பார்த்திருக்குமளவில்,
அவன்செய்திவைத்தேகல்விப்பட்ட
இவர், மனம்பொறுது உடனே
காழுந் துறந்து
அவனிருந்தவிடத்தே சென்று
அவன்உயிர்நீத்தபொழுது காழும்
உடன் உயிர்நீத்தனர்.

இங்குக் குறித்த விவரம்,
புறநானூற்றுச் செய்யுட்களால்

விளங்கும். தொல்காப்பியப்
பொருளதிகார வுரையில்
"கோழிதாயே" என்ற கற்பியற்
சூத்திரத்தின்கீழ் 'இதற்குக்
கோப்பெருஞ்சோழன்
துறந்துழிப் பிரிராந்தை . யாரும்
பொத்தியாரும் போல்வார்
துறந்தா ரென்றுகூறும்
புறச்செய்யுட்கள்
உதாரணம் என்றவாறு' என்று
எழுதியதும் அறிக.
"பொன்னுந் துகிரும்

முத்தும் மன்னிய, மாமலை பயந்த
காமரு மணியும்,
இடைபடச்சேயவாயி னுந்
தொடைபுணர்ந்து, அருவிலை
நன்கலம் அமைக்குங் காலை,
ஒருவழித்

தோன்றியாங்கு என்றுங்

சான்றோர், சான்றோர் பால ராக,
சாலார் சாலார்

பால ராகுபதி" என்று
வடக்கிருந்த பிசிராந்தையாரைக்
கண்ட கண்ணை

கலைப் பாடிய புறநானூற்றுச்
செய்யுளிலும் இக்குறளின்
கருத்து விளங்குதல்

காண்க.

அது - உணர்ச்சியொத்தல்.
உடன் உயிர்நீக்கும் உரிமைத்து

உயிர்விடும் உரிமையை
யுடையதான. பயக்கும்-தரும்;
உண்டாக்கும். பின்

னது - உணர்ச்சியொத்தல்.
புணர்ச்சி பழகுதல் -
உம்மைத்தொகை. (நு)

எஅசு. முகநக நட்பது
நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது
நட்பு.

(இ - ள்.) முகம்

நக-(கண்டவழி அகம்ஒழிய)
முகம்மாத்திரமே மலரும்

வகை, நட்பது - நட்குமது, நட்பு அன்று-நட்பாகாது;
நெஞ்சத்து-அன்பால்;

அகம் நக - அகமும் மலர,
நட்பது - நட்குமதே, நட்பு - நட்பாவது; (எ-று.)

நெஞ்சின்கண் நிகழ்வதனை 'நெஞ்சு' என்றார்.

இறந்தது தழீஇயஎச்ச

வும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது;
*அதனால், இரண்டும்ஒருங்கேமலரவேண்டு

மென்பது பெற்றும்.

(சூ - ரை.) கண்டவழி -
பார்த்தபொழுது. அகம்நெழிய -
மனம்மகிழா
மல். நட்கும்அது - நிரேகிப்பது.
நெஞ்சிற்பொருந்தும் அன்பை
'நெஞ்சு'
என்றது-இடவாகுபெயர்.
இறந்தகாலவினையளச்சவும்மை
தொகுத்தல்விகாரப்
பட்டது, 'அகம்' என்பதன்

இறுதியி லென்க. அதனால் -
அவ்வும்மையால்.

அது, 'முகம்' என்றதைக்
குழவிசின்றது. இரண்டும் -
முகமும், அகமும்.

"மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்
முகந்திரிந்து, நோக்கக் குழையும்
விருந்து" என்னுமாறு
முகமலர்ச்சியில்லாமைகாணுமிடத்து
விருந்தினர்க்கு உண்டாகும்
வாட்டம் நண்பர்க்கும்
பொருந்துவ தாதலால்,

நட்புக்கு அகமலர்ச்சி யோடு
அதன் அறிகுறியான
முகமலர்ச்சியும் வேண்டுவ
தாயிற்று. 'முகம்'
என்பதன் இறுதியில்
பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தால்
தொக்கது. நட்பது -
எதிர்காலத்தொழிற்பெயர்;
காலமுணர்த்தாது
தன்மையுணர்த்திற்று. நெஞ்
சத்து -
மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை.

'அகநக நட்பதே நீட்பு'

என்றும் பாட முண்டு.

(கூ)

எஎன. அழிவி

ணைவர்க்கி யாறுய்த்

தழிவின்க ணல்ல லுழப்பதா

நட்பு.

(இ-ள்.) அழிவின் அலை

நீக்கி-கேட்டினைத்தரும்

தீநெறிகளை(ச் செல்

லுங்கால்) விலக்கி, ஆறு உய்த்து-(எனை) நன்னெறிகளை (ச் செல்லாக்காற்) செலுத்தி, அழிவின்கண் - (தெய்வத்தாற்) கேடுவந்துழி, (அது விலக்கப் படாமையின்), அல்லல் - அத்துன்பத்தை, உழப்பது - உடன் படுதல், நட்பு ஆம் - (ஒருவனுக்கு) நட்பாவது; (எ-று.)

அனுபவிப்

'ஆறு' என வருகின்றமையின், 'அழிவினைத் தரும் அவை' என்றெழி
ந்தார். "தெருண்டவறிவினவர்" என்புழிப்போல், இன்சாரியை நிற்க இர

* பி - மீ:—இதனுல்.

ள்க - ஆம் அதிகாரம்—நட்பு

ந்நந்த்

ண்டனுருபு தொக்கது.

இனி, 'நவை' என்று

பாடமோதி, அதற்கு - போ

ழிவினுஞ் செல்வவழிவினும் வந்த தன்பங்க ளென்றும், 'அழிவின்கண்'
என்பதற்கு-ஆக்கையழிவின்கண் என்றும் உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.)

செல்லுங்கால்-அவற்றிற்
செல்லும்பொழுது. செல்லாக்
கால்-அவற்றிற்
செல்லாதபொழுது.
தெய்வத்தால் - விதிவசத்தால்.
வந் துழி-வந்தவிடத்து.
அது அக்கேடு. ஆறு - வழி.
அடைமொழியின்றிக்
கூறுமிடத்துப் பொதுப்பெயர்கள்
பெரும்பாலும்
நல்லவற்றையேகாட்டுதல்
இயல்புநூதலால்,

ஆறு-கல்லாறுஆயிற்று. பின்னே
'ஆறு' என வருவதனால், முன்னே 'அழிவினைவ' என்றது-கேட்டைத்தரும்வழிகளை உணர்த்தி நிற்கின்றன; "செய்யுட்குவற்புழி" [நன்-பொது - சூசு.] என்றபடி, செய்யுளாதலால் 'அவை' என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் 'ஆறு' என்னும் இயற்பெயர் முன் வந்து வழியையுணர்த்தி நிற்றது; இது, வழுவமைதி. அழிவினைத் தரும்

அவை யென்று ஒழிந்தார் -
அழிவினைத்தரும்நெறிகளை
யென்னது அழி
வினைத்தரும்அவை யென்று
சுட்டியமாத்திரத்தேதெரிவுறுத்தினர்.
"தெருண்ட மதியினவர்"என்ற
மேற்கோள், நாலடியார் -
இரவச்சம் - (க) "கம்மாலே
யாவரிந்
நல்கூர்ந்தாரென்னுஞான்றுந்,
தம்மாலா மாக்க மிலரென்று -
தம்மை, மருண்ட
மனத்தார்பின்செல்பமேவா தாமுந்,

தெருண்ட வறிவி னவர்''என்ற
செய்யுளி லுள்ளது.
'தெருண்டவறிவினவர்'
என்பதற்கு-தெளிந்த அறி
வையுடைய அவர்கள்
[நல்கூர்ந்தார்] என்று
பொருள். என்புழி - என்ற
விடத்து. அழிவின்
அவை-இரண்டனுருபும்பயனுந்தொக்கதொகை.
'நவை என்று பாடமோதி'
என்றது; 'அழிவின்னவை'
என்றதை அழிவின் அவை
யென்று கொள்ளாமல்

அழிவின்கலை யென்று
பிரித்துக்கொண்டுஎன்றபடி.
அதற்கு-'அழிவின் கலை'
என்பதற்கு.
போர்அழிவிலும்-போரில்
தோற்ற லாலும்.
செல்வவழிவிலும் -
பொருளழிதலாலும்.
இப்பொருள்களில், 'அழிவின்'
என்பது -
ஐந்தாம்வேற்றுமைமிரி; 'வந்த'
என்பது, அவாய்நிலை பால்

வருவிக்கப்படும்.

யாக்கையழிவின்கண் -

உடம்பு அழிந்தபோது. பிற

நூலாக்குக் கருத்து -

தம்மிலொருவர்க்குப் போரில்

தோற்றபொழுதாவது

செல்வமழிந்தபொழுதாவது

நேரிட்ட துன்பங்களை ஒழித்து

நல்வழிச்செலுத் திற்

தம்மிலொருவர்க்கு

மரணம்நேருமாயின் அதற்காக

அம்மரணத் துன் பத்தைப்

பெறுவதே

சிகேகதருமமென்பத ம்.

(எ)

எஅஅ. உடுக்கை
யிழந்தவன் கைபோல
வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா
கட்டு.

(இ-ள்.) உடுக்கை
இழந்தவன் கை போல -
(அவையிடை) ஆடை

தூலேந்தவனுக்கு (அப்பொழுதே) கை (சென்றுஉதவி அவ்விளிவரல் களையு
மாறு) போல, இடுக்கண் ஆங்கு ஏ களைவது - (கட்டவனுக்கு) இடுக்கண்(வந்

தழி) அப்பொழுதே (சென்று
உதவி அதனைக்) களைவதே
நட்பு ஆம்-நட்பா யது; (எ - று.)

நட்பு

திருக்குறள்

அற்றங்காத்தற்கண் வகை தன்மனத்தினும் முற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும் அதற்குஒத்த தொழில்வமையினும் வருவிக்க. உடையவன்தொழில், நட்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

(கு-ரை.) பலர்கூடியஇடத்தில் ஒருவனுக்கு உடுத்தஆடை சடக்கென நெகிழ்ந்துவிட்டால் அப்பொழுது அவன்கை விரைவில் அவ்வாடையை உடுத்தி அவனது மானத்தைக் காத்தல்போல, தம்மில்ஒருவனுக்குத் தீங்கு நேரும்பொழுது உடனேஉதவிசெய்து அத்தீங்கைஒழிப்பதே சிறைகதரும மென்க. நட்பாய்உதவித் துயர்தீர்த்தற்குக் கை உவமைகூறப்படுதலை "தோ

ஞற்றெழுர் பிதய்வஸ்துணையாய்த் துயர்தீர்த்த வாறும்" எனச் சிந்தாமணியிலுங் காண்க. "எனது தோள்களி லிளையவன்தனக்கு வேறுயா தெனு மெண்ணு டை மனத்தான், ""ராமஸ்ய தக்ஷிணே பாஹு"; "என்ற இடங்களில்,

வேண்டுவனசெய்யுந் தம்பி

கையெனப்பட்டவாறுங்காண்க.

ஷூடைநிழ்

ந்தவனுக்குமறைந்து

மானங்காக்கவேண்டியஉறுப்பைத்

தானே சென்று

யறைத்து மானங்காத்தல்பற்றிக்

கை உவமைகூறப்பட்ட

தென்னலாமாம்.

அவையிடை -

டவர்கூடியசபையினிடத்தில்.

குலைந்தவன் - நெகிழப்

பெற்றவன். அவ்விளிவரல்

களையுமாறு - அந்த அவமானத்தைக்

நீக்கும்விதம்.

நட்டவனுக்கு-சிநேகித்தவனுக்கு.

இடுக்கண் - துன்பம். அகனைக்

களைவது -

அத்துன்பத்தைத் தீர்ப்பது.

அற்றம் காத்தற்கண்-(அவமானம்

நேராதபடி) சமயத்திற்

பாதுகாத்தலில். அற்றம்

என்பதற்கு - சோர்வு அல்லது

அவ

மானம் என்று
பொருள்கொள்ளலுமாம்.
கனவுழியும் -
நீர்க்கும்பொழுதும்.

அதற்கு
ஒத்த-இருக்கண்களுக்கு
உபமானமான. 'அதற்குஒத்த
தொழில்
வலை' என்றது,
'அப்பொழுதேசென்று உதவி
அவ்விளிமான்கனைதல்' என்
றதை.
உடையவன்தொழில்-கட்புடையானதுதொழில்;

இடுக்கண் களைதல்.

அதனை நட்பின்மேல் ஏற்றி 'இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு' என்றது; உபசார வழக்கு: குணிவினை குணவினையாகக் கூறப்பட்டது.

'உடையவன்தாழில் நட்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டது' என்றது, முந்தின இரண்டுகுறள்களுக்கும் பொருந்தும்.

உடுக்கை - உடுக்கப்படுவது தனை ஆடைக்குக்

காரணப்பெயர்: ஐது -

பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருள்விகுதி, கு - சாரியை, க் - சந்தி; இதனை 'கை' விகுதிபெற்ற தொழிலாகுபெயராகவும் கொள்ளலாம். துன்பம் நேர்ந்த காலத்திற் கண் இடுங்குதல்பற்றி, துன்பத்துக்கு இடுக்கணென்று எதுட் பெயர்; இடுங்குகண் என்பது இடுக்கண் என்று விகாரப்பட்டதென்க: காரிய த்தின்பெயர், காரணத்தின்மேல் நின்றது. இதனை, தொல்காப்பியவுரை யில் 'இடுக்கண் என்பது - மலர்ந்தநோக்கமின்றி மையல் நோக்கம்பட வரும் இரக்கம்' என்றதுகொண்டு அறிக. உவமையணி. (அ)

எஅக. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

(இ-ள்.) நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாது எனின் - நட்பினுக்கு அரசிருக் கை யாதெனின்,—கொட்பு இன்றி-(அஃது எஞ்ஞான்றும்) நிரிபு இன்றி

எக - ஆம்

அதிகாரம்—நட்பு

நடந்து ஒல்லும்

வாய் - இயலுமெல்லையெல்லாம்,

ஊன்றும் - (அறம்பொருள்களில்) களராமைத் தாங்கும், நிலை - திண்மை; (எ-று.)

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமையிம்மைகட்கு உறுதியாய அறம்பொரு ருள்களில் தளர்ந்துழி அத்தளர்ச்சிநீக்கி அவற்றின்கண்நிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலும் இன்மையின், அதனை 'நட்பிற்கு முடிந்த எல்லை' என்றார்.

(கு-ரை.) அரசு இருக்கை

- அரசாட்சிசெய்து
வீற்றிருத்தல்: என்றது - இங்கே,
மிக மேம்பட்டநிலைமை
யென்றபடி. அஃது - நட்பு.
எஞ்ஞான்றும் திரிபு இன்றி -
எந்நாளும் மாறுபடாமல்.
இயலும் எல்லை யெல்லாம் -
கூடும் இடங்களிலெல்லாம்.
தளராமை - தளராதபடி,
தாங்கும் திண்மை - நன்றாக
உதவும் வலிமை. ஒருஞான்றும் -
ஒருபொழுதும். வேறு படாது

நிறுத்துதற்கு எனக் கூட்டுக.
மறுமையிம்மைகட்கு உறுதியாய
அறம்பொருள்கள் -
மறுமைப்பயன் விளைத்தலில்
மிகவுறுதியான அறமும்
இம்மைப்பயன் விளைத்தலில்
மிகவுறுதியானபொருளும் என
முறையே கொள்ளலாம்; அறம்
இம்மைக்கும், பொருள்
மறுமைக்கும் உறுதியாதலும்
உண்டு. மறுமை -
இப்பிறப்பொழிந்தபின் வருநிலை.

இம்மை - இப்பிறப்பு; இவ்வுலகம்.
அறம் பொருள்களில் தளர்ந்த
உழி - அறத்தைச் செய்தலிலும்
பொருளைத் தேடுதலிலுஞ்
சோர்ந்தபொழுது.
அவற்றின்கண் - அறம்பொரு
ருள்களில். அதனை - அங்ஙனம்
நிறுத்துதலை. முடிந்த எல்லை -
பூர்ண மாகிய நிலைமை.
வீற்றிருக்கை - வீற்றிருத்தல்;
வீறு - மிக்க சிறப்பு. கொட்பின்றி
ஊன்றும் என்க.

(க) எகூ○. இனைய
நிவரெமக் கின்னம்யா
மென்று
புனையிணும்
புல்லென்னு நட்பு.

(இ-ள்.) 'இவர்—, எமக்கு
- நமக்கு, இனையர் -
இத்துனையரென்பினர்: யாம்—,
இன்னம் - (இவர்க்கு)
இத்தன்மையம்,' என்னு—,
புனையின் உம்- (ஒருவரை

யொருவர்) புனைந்துசொல்லினும்,
நட்பு—புல்லென்னும் - புல்லி
காய்த் தோன்றும்; (எ - று.)

'இவர்க்கு' என்பது,
வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவர்
என்னும்வேற் றுமை இன்றி
*வைத்துப் புனைந்துரைப்பினும்
வேற்றுமை உண்டாமாகலின்
'நட்புப்புல்லென்னும்' என்றார்.

இவ்வையத்துபாட்டானும்,
நட்பினது இலக்கணம்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இத்துணை அன்பினர் - இவ்வளவு அன்புடையவர். இத் தன்மையம் - இவ்வளவு அன்புடையேம். புனைந்துசொல்லுதல் - இங்கே, ஒழுங்காக அலங்கரித்துக்கூறிச் சிறப்பித்தல். புல்லிது - அற்பமானது. 'எமக்கு' என்றதற்கு ஏற்ப, 'இவர்க்கு' என்பதை வருவித்தார். வேற்றுமை யின்றி வைத்து -

மேலுடையில்லாமலிருத்தல்.

புனையிலும், உம் - உயர்வு சிறப்பு.

புல்லெனல் - பொலிவுகெடுதல்;

புன்மை யெனப்படுதல்.

(கo)

---

* பி-ம்: வைத்தும் புனைந்துரைப்பின்.

அதிகாரம்—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது

- மேற்சொல்லிய

இலக்கணத்தானை ஆராய்ந்து

அறிந்தே

நட்கவேண்டுதலின், அவனை

ஆராயுந் திறம்.

அதிகாரமுறைமையும் இதனு

னே விளங்கும்.

(கு - ரை.) மேல் சொல்லிய

- மூன்றின அதிகாரத்திற்

சொல்லப்பட்ட. இலக்கணத்தார் -

நட்பிலக்கணமுடையவர். நட்க -
சிநேகிக்க. அவரை - நட்புக்கு
உரியாரை. நட்பின்தன்மை
இன்னதென்றதன்பின்,
நட்புக்கு உரிய சிறந்த
இலக்கணமுடையாரை
இன்னரென்று ஆராயும்
விதத்தைக் கூறுதல்,
அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணம்.
'நட்பு' என்பது - ஆகுபெயராய்,
நட்பினர்மேல் நின்றது.

எகூக. நாடாது

நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பார்க்கு.

(இ - ள்.) நட்பு ஆள்பவர்க்கு
- நட்பினை விரும்பி
(அதன்கண்ணே) நிற் பார்க்கு,
நட்ட பின்-(ஒருவனை)
நட்புச்செய்தபின், வீடு
இல்லை-(அவனை) விடுதல்
உண்டாகாது; (ஆகலான்),
நாடாது நட்டலின் -
ஆராயாது நட்புச் செய்தல்போல,
கேடு - கேடுதருவது, இல்லை -

(பிறிது) இல்லை; (எ - று.)

ஆராய்தல்-*குணஞ்செய்கைகளது நன்மையை ஆராய்தல். கேடு - ஆகு பெயர். நட்கின் தாம் அவர் என்னும் வேற்றுமையின்மையின் 'வீடில்லை' என்றும், அவ்வேற்றுமையின்மையான் அவன்கட் பழிபாவங்கள் சுமவா மாகலின் இருமையுங்கெடுவ தென்பதுநோக்கி 'நாடாதுநட்டலிற் கேடில்லை' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.)

அதன் கண்ணே - அந்நட்பிலே.

ஆகலான் - ஆகலால்.

குணஞ்செய்கைகளது - குணமும்
செய்கையும் என்னு
மிவற்றினுடைய. கேடு தருவதை,
'கேடு' என்றது - காரியவாகுபெயர்.
நட்கின் - சிநேகித்தால். வேற்
றுமை - வேறுபாடு, வித்தியாசம்,
பேதம். அவன்கட்
படிபாவங்கள் தம ஆம் -
சிநேகித்தவனிடத்துள்ள பழியும்

பாவமும் தம்முடையவையாம்.
இருமையும் - இம்மை மறுமை
யென்ற இரண்டிலும்: பழியால்
இம்மையிலும் பாவத்தால்
மறுமையிலுங் கெடுவ ரென்க.
"பெரியோர், நாடி நட்பினல்
லது,
நட்டுநாடார்தம்மொட்டியோர்திறத்தே"
என்ற நற்றிணையும், "இன்ன
செயினுமினிய வொழிகென்று,
தன்னையே தானெவினல்லது -
தன்னிக், கலந்தாரைக் கைவிடுதல்

கானகநாட, விலங்கற்கும் விள்ள
லரிது" என்ற காலடியும் இங்கு
ஒப்புநோக்கத்தக்கன.

(க)

எகூஉ. ஆய்ந்தாய்ந்து
கொள்ளாதான் கேண்மை
கடைமுறை
தான்சாந் துயரந்
தரும்.

(இ - ள்.) ஆய்ந்து ஆய்ந்து -
(குணமும் செய்கையும்
நல்லனென்பதும் அல்ல

னென்பதும்) பலகால்
ஆராய்ந்தும் பலவாற்றான்
ஆராய்ந்தும், கேண்

---

* பி - மீ:—குணச்செய்கைகளது

எகூ - ஆம் அதிகாரம்—நட்பாராய்தல்

கூகூடு

மை கொள்ளாதான் -
(ஒருவனே)
நட்புக்கொள்ளாதவன்,—கண்டமுறை
- முடிவில், தான் சாம்

துயரம்-தான் சாதற்குஎதுவாய
துன்பத்தினை, தரும் -
(கண்மாற்றூர்
விளக்கவேண்டாமல் தானே)
விளக்கும்; (எ - று.)

'கடைமுறைக்கண்' என
இறுதிக்கண்தொக்க எழாவது
விரிக்க. குணமுஞ் செய்தலுந்
தீயாலெறு கொள்ளின் அவற்கு
வரும் பகைமையெல்லாம்
கன்மேலவாய்ப் பின் அவற்றான்
இறந்துவிடு மென்பாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,

ஆராயவழிப்படும்இழுக்குக்கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அல்லன் - நல்லவனல்லாதவன்; தீயவன்.

பலகால் - பல தரம்.

பலஆற்றான் - அநேகவழிகளால்.

மாற்றார்

விலக்கவேண்டாமல் - பகைவர் உண்டாக்கவேண்டாமலே.

விலக்கும் - உண்டாக்கிக்கொள்வான்.

இறு திக்கண் தொக்க

எழுவாய் - ஈற்றில் 'மறைந்த எழுவாய்வேற்றுமையுருபு. 'கடை முறை' என்பதன் இறுதியில்

கொக்குநின்ற 'கண்' என்னும்
எழுவுருவை விரித்து
'கடைமுறைக்கண்'என்று
கொள்க. குணமும் செயலும்
தீயான்-தீய குணமுந் தீயசெயலு
முடையவன்.
கொள்ளின்-நட்புக்கொண்டால். அவற்கு-
அத்தீயவனுக்கு. தன்மேல
ஆய்-தன்மேல்வருவனவாக.
அவற்றான்-அப்பகை வகைகளால்.
ஆராயாவழிப் படும் இழுக்கு -
நட்பாராயாவிடன் உண்டாகுங்
குற்றம். கேண்மை கொள்ளாதான்

என மாறுக. கொள்ளாதான்
என்ற ஆண் பால்எழுவாய்,
தரும்என்னும்செய்யுமென்முற்றைக்
கொண்டது. பலதரம்
பலவிதத்தால் ஆராயாமல்
தகுதியல்லாதஒருத்தனைச்
சிநேகஞ்செய்தகொண்டவன்,
பின்பு அவன்பகையால் தான்
அழியநேரும். இனி, ஆய்
ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான்
ஒருவனை செய்யுங் கண்ணம,
முடிவில் அவனுக்குத் தான்
சாதற்குஏதுவாகிய துன்பத்தை

யுண்டாக்கு மென

நேரேகூட்டவுமாம்.

கடைமுறை-இறுதியெல்லை.

(உ)

• • • • •

எகூஉ. குணஇங்

குடிமையுங் குற்றமுங்

குணமு

வினவு

மறிந்தியாக்க நட்பு.

(இ - ள்.)

குணன்உம்-(ஒருவன்)

குணத்தினையும், குடிமைஉம் -

குடிப் பிறப்பினை யும்,
குற்றம்உம்-குற்றத்தினையும்,
குன்று இனன்உம்-குறைவற்ற
சுற்றத்தினையும், அறிந்து -
ஆராய்ந்து அறிந்து, நட்பு யாக்க
- (அவனோடு) நட்புச்செய்க; (எ -
று.)

குற்றமில்லாதார்
உலகத்து இன்மையின் உள்ளது
பொறுக்கப்படுவதா யின் அவர்நட்பு
விடற்பாற்றன்று
என்பார் 'குற்றமும்' என்றும்,

சுற்றப்பிணி ப்புடையார்
நட்டாரோடும்
பிணிப்புண்டுவருதலின்
'குன்றுளினனும்' என்றும்,
விடப்படின் தம்குறையா
லென்பார் 'அறிந்தியாக்க'
என்றும் கூறினர்.

(கு - ரை.) சுற்றம் -
பந்துவர்க்கம். இன்மையின் -
இல்லாமைபால்.

உள்ளது-உள்ளகுற்
றம்.
பொறுக்கப்படுவது -
பொறுக்கத்தக்கது. விடற் பாற்று

அன்று - விடுதற்குரிய

பண்மையையுடைய தன்று.

சுற்றப்பிணிப் புடையார்

கட்டாரோடும் பிணிப்புண்டு

வருதலின் - உறவினரோடு

மனமொத்

திருக்குறள்

திருப்பவர் அப்பயிற்சியால்

சிநேகிதரோடும் மனமொத்து

நடக்கத்தக்க மாத லால்.

'தெரிந்துதெளிதல்' என்னும்

அதிகாரத்தில் "அற்றாரைத்
தேறுக தேம்புக மற்றவர்,
பற்றிலர் நாணர் பழி"
என்றதும், அக்குறட்பாவின்
உரையிற்
பரிமேலழகர் 'உலகத்தார்பழிப்பனவொழிதற்கும்
புகழ்வனசெய்தற்

கும்எதுவாகிய உலகஈடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்குஇன்மையின் அவர்
தெளியப்படாரென்பதாம்' 'என்றதும், சுற்றமில்லாதவர் உலகத்தாரோடு

தொடர்பிலராதலாற்
பழியஞ்சாமைபற்றி அவர்
தெளியத்தகாதவ ரென்பதை
விளக்குதல் காண்க. விடப்படின்

தம்குறையாம்-சிநேகிக்கத்தக்கவர்
சிநேகி யாது விடப்பட்டால்
விட்டவரது குற்றமாம்;
தகாதவரைச்சிநேகித்தல்
போலவே
தக்கவரைச்சிநேகியாதொழிதலும்
குற்றமா மென்க. குணம் குற்
றம் குலம் உறவினம் என்னும்
இவற்றை ஆராய்ந்து,
குற்றமில்லாதவரேணும்,
குற்றம்மிகச்சிறிதேயிருக்கப் பெருந்குணங்களையுடையவரேணும், உயர்குடிப்
பிறந்தவரேணும்,
உறவினருடன்ஒற்றுமையுடையவரேணும்

நேகஞ்செய்ய

வேண்டு மென்பதாம்.

(ஈ)

எஉச. குடிப்பிறந்து

தன்கட் பழிநாணு வாளைக்

கொடுத்துங்

கொளல்வேண்டு நட்பு.

(இ - ள்.) குடி பிறந்து - உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்து, தன்கண் பழி நாணுவானை-தன்மாட்டு (உலகர்சொல்லும்) பழிக்கு

அஞ்சுவானை, கொடுத்
துஉம்-(சில) கொடுத்தாயினும்,
நட்புகொளல் - நட்புக்கோடல்,
வேண்டும்-
சிறந்தது; (எ - று.)

குடிப்பிறப்பால் தான்
பிழைசெய்யாமையும், பழியை
யஞ்சலாற் பிழை
த்தனபொறுத்தலும் பெற்றும்.
இவையிரண்டும் உடையானைப்
பெறுதலரு

மையின், அவன் நட்பை
விலைகொடுத்தும் கொள்க
என்பதாம்.

(கு - ரை.)

குடியின்கண்-குலத்தில்.
தன்மாட்டு-தன்னிடத்து. உல
கர் - உலகத்தார். சில -
அவன்விரும்பும் பொருள்கள்
சிலவற்றை. நட்புக்
கோடல்-சிநேகிதனைக்கிக்கொள்ளுதல்.
உயர்குடிப்பிறந்தவன் தான்
பிழை

செய்யாமையை "அடுக்கிய
கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்,
குன்றுவ செய்த
லிலர்" என்பது முதலாக மேல்
'குடிமை' என்னும் அதிகாரத்துக்
கூறுவன
லும் உணர்க.
நண்பர் செய்தபிழையைப்
பொறுத்திடாமையின் அது பழிப்பா
மாதலால், பழியை
அஞ்சுபவன்
நட்பிற்பிழைபொறுத்திடுவனென்க.
பிழைத்தன - பிறர் செய்த

குற்றங்களை. "அஃதொருவன்,
விற்றுக்கோட்
டக்க துடைத்து"
என்றாற்போல, 'கொடுத்துங்கொளல்வேண்டும்'
என்றார்.

எகரம். அழச்சொல்வி
யல்ல நிடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட்
பாய்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) அல்லது -
(தாம்)
உலகவழக்கல்லது (செய்யக்கருதின்),

அழ

சொல்லி-சோகம்பிறக்கும்வகை

சொல்லி (விவக்கி)யும், இடித்து -

(செய்தக்

காற் பின்னுஞ்செய்யாவகை)

நெருக்கியும், வழக்கு அறிய -

அவ்வழக்குச் அ0 - ஆம்

அதிகாரம்—நட்பாராய்தல்

நகநட்

செய்யாவழிச் செய்விக்கவும்,

வல்லார் - வல்லாரை, ஆய்ந்து -

ஆராய்ந்து, கட்புகொளல் - கட்புக்கொள்க; (எ - று.)

'அழச்சொல்லி', 'இடித்து' என வந்த பரிகாரவினைகளான், அவற் றிற்கு ஏற்ற குற்றவினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் அடிப் படச் செய்தலோடொத்த செயல்.

*தம்மொடுநட்டாரும் அறியும்வகை அறிவித் தல் அரிதாகலின், 'அறியவல்லார்'

என்றார்; இரண்டாவது,
இருதிக்கண் தொக்கது.

(கு - ரை.) உலகவழக்கு
அல்லது - லோகத்தாரது
நடத்தைதக்கு மாறு பட்டதை.
சோகம் பிறக்கும்வகை - துக்க
முண்டாம்படி. செய்தக்கால்-உல க
வழக்கல்வர்த்தமதாழிலைச்
செய்துவிட்டால். பின்னும்
செய்யாவகை - மீள்
வுஞ்செய்யாதபடி. நெருக்கியும் -
கண்டித்தும், நிர்ப்பந்தித்தும்.

அவ்வுழக்கு- உலகவழக்கத்தோடு
ஒத்த தொழில்.
செய்யாவழி-செய்யாவிட்டால்.
குற்ற வினைகள் -
செய்யக்கருதின், செய்தக்கால்
என்பன. அழிப்படச் செய்து
போந்த செயல் -
தொன்றுதொட்டுச் செய்துவந்த
செய்கை. இரண்டாம்
வேற்றுமையுருபுதொக்கது,
'வல்லார்' என்பதன் ஈற்றில்
என்க. தாம் மன

மொழிமெய்களால் தீயன
தொடங்கும்பொழுது தமக்கு
இடத்திடத்துக் கட் டுரைகூறி
அவற்றை விலக்கித்
தம்மைக்கொண்டு கல்லன
செய்விக்கவல்ல அறிவும் அன்பும்
நிறைமையும் உறுதியும் உடையவர்
சினைஇக்கத்தக்கவரென் பதாம்.

அறிய = அறிவிக்க;
பிறவினைப்பொருளில்வந்த
தன்வினை: செய்விக்க என்ற

பொருளில் 'அறிய' என்றது, காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உப சாரவழக்கு.

இக்குறளில், 'அல்லது' என்பது - மத்திமதீபமாய், முன்னும் பின்னும் இணைந்தது.

(ரு)

எகூசு. கேட்டிலு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(இ - ள்.) கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர் கோல் -

(ஒருவனுக்குக்கேடு என்பது) தன்
நட்டாராகிய புலங்களை எஞ்சாமல்
அளப்பது ஓர்கோல்: (ஆகலின்),
கேட்டின்உம் ஓர் உறுதி
உண்டு- ஐந்தன்கண் ணும்
அவனைற்பெறப்படுவ தோர்
நல்லறிவு உண்டு; (எ - று.)

தந்தம் நட்பெல்லைகள்
சுருங்கியிருக்கவும்
செல்வக்காலத்துப் புறத்துத்
தான்முயற்போந்தார்
பின்கேடுவந்துழிச்

செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேட்
டால் அவை வரையறுக்கப்படு
மென்பதுபற்றிக் கேட்டிலனெக்
கோலாக்கியும், அதனால் அவரை
அளந்தறிந்தால் ஆவாரையே
கோடலின் அவ்வறிவை 'உறுதி'
என்றுங் கூறினர். கிளைஞர் -
ஆகுபெயர். இஃது -
ஏகதேசவுரு வகம்.

இவைதான் குபாட்டாதலும்,
ஆராயுமாறும், ஆராய்ந்தால்

நட்கப்படுவார் இவரென்பதூஉம்

கூறப்பட்டனை.

---

* பி - மீ:

காம்அறிதலியன்றிக்

கம்மொருகட்டாகும்

அறியும்வகை.

43

கூ.கு.மு

திருக்குறள்

(கு-ரை.) ஒருவனது நிலைமையை, மற்றொருவன், தனக்கு ஆபத்துநேர்ந்தகாலத்து அவன் உதவுதலும் உதவாமையுங் கொண்டு, தெளிவாக அறியலா மென்க. இங்ஙனம், ஒருவனுக்குக்கேடுநேர்தல் அவன் தனது நிலைமைதனின் அளவை ஐயந்திரிபற நன்குஅறிதற்குக் கருவியாகின்றதென, நீயதனிடத்து நன்மையுண்மையைக் கூறுதலால், இலேசவணியாம்; அதாவது-குணத்தைக் குற்றமாகவும், குற்றத்தைக் குணமாகவுங் கற்பிப்பது.

கேடு - செல்வஅழிவு. புலம்-நிலம். எஞ்சாமல்-மிச்சமில்லாமல். கோல்-அளவுகோல். அதன் கண்ணும் - அக்கேட்டிலும். தத்தம் நட்பு எல்லை-தம்தமதுநிலைமைதனின் அளவு. செல்வக்காலத்துப் புறத்துத் தோன்றுமற் போன்றார் - ஒருவர் செல்வமுடையராயிருந்தகாலத்தில் தாம் உண்மையற்ற நிலைமையுடையவ ரென்று வெளிக்காணவொண்ணாதபடி மிக்கநிலைமைதர் போல வெளிக்காட்டி நடந்தவர். செயல் வேறுபடுதல் - நிலைமைத்துக்கு உரிய தன்மைகள் குறைதல். அவை - அந்நட்பெல்லைகள். வரையறுக்கப்படும் - அளவிட்டறியப்படும். அதனால் - கேடாகிய காலினால். ஆவாரையே கோட - வின் - தக்கவரையே நட்பாக்கொள்ளக்கூடு மாதலால். உறுதி - நன்மை தரு

ஞது: நல்லறிவு. 'நிளைஞர்'
என்றது - அவரது
நட்பெல்லைகளைக் குறித்தலால்,
பொருளாகுபெயராம்.
கேட்டை 'கோல்' என்றதற்கு
ஏற்ப, நிளைஞரை 'புலம்'
என்னுமையால்,
ஏகதேசவுருவகவணி. ஆராயும்
ஆறு - ஆராயும்
விதம். உம்மை - இழிவுசிறப்பு.
உறுதிதருவதை,
உறுதியென்றது - ஆகு

பெயர். 'கேட்டின்' என
வருதலால், 'கோல்' என்ற
பெயர்ப்பயனிலைக்கு, 'கெடு'
என்னும் எழுவாய்
வருவிக்கப்பட்டது.

(சு)

எசுன. ஊதிய மென்ப
தொருவற்குப் பேதையார்

கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஊதியம் என்பது - பேறு என்று
சொல்லப்படுவது,-பேதையார்
கேண்மை ஒரீஇ விடல் -
அறிவிலாரோடு

நட்பு(க்கொண்டானுயிர் அதனை) ஒழிந்து (அவரின்) நீங்குதல்; (எ - று.)
நட்பு ஒழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ்சந்தனமும் வேங்கையும்

வேமாறு போலத் தீங்குவருதலின்
'விடல்' என்றும், நீங்கியவழித்
தீங்கொழி தலேயன்றி
இருமையின்பத்திற்கு
உரிமையெய்தலு முடைமையின்
அதனை
'ஊதியம்' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) பேறு - லாபம். அதனை - அந்நட்பை. அவரின் நீங்குதல் - அவரைவிட்டுப் பிரிதல். நீங்காக்கால் - (அவரைவிட்டுப்) பிரியாவிட்டால்.

வெறிகமழ் சந்தனமும்
வேங்கையும் வேமாறு போலத்
தீங்கு வருதலின் -

வாசனைவீசுகின்ற சந்தனமரமும்
வேங்கைமரமும் (மூங்கிலின்
சேர்க்கை
யால்) வெந்து அழிவதுபோல
அறிவிலாரது சேர்க்கையால்
தனக்குந் தீமை

புண்டாகுமாதலால்: "மனத்தான் மறுவில ரேனுஞ்சார்ந்த சேர்ந்த, இனத்தா
லிகழப்படுவர் - புனத்து, வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே,
எறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்" என்பது, நாலடியார் - நல்லினஞ்சேர்தல் - க0

0 - ஆம்

அதிகாரம்—நட்பாராய்தல்

ங்கங்க

"சுந்தனத்தைச் சார்தருவுந் தக்க
மணங்கமழுஞ். சுந்தனத்தைச்
சார்வேய் தழல்பற்ற - அந்தவனந்,
தானுமச் சுந்தனமுந் தன்னினமு
மாள்வதன்றித், தானுங்
கெடச்சுடுமே தான்" எனப்
பின்னோர் கூறுவதுங் காண்க.
நீங்கிய வழி - பிரிந்தவிடத்து.
இருமை யின்பத்திற்கு உரிமை
எய்தல் - இம்மை
மறுமையின்பங்கட்கு உரிய

தன்மையை யடைதல். 'என்பது'
எனச் செயப் படுபொருள்
வினைமுதல்போலக்
கூறப்பட்டது;
செயப்பாட்டுவினைப்பொரு
பொருளில் வந்த
செய்வினையென்க. ஓரீஇ -
ஒருவியென்னும் வினையெச்சம்
விகாரப்பட்டு
அளபெடுத்தது; செல்வினையளபெடை:
மாத்திரைமூன்று.(எ)

எகூஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணூற்றறுப்பார் கட்பு.

(இ - ள்.) உள்ளம் சிறுகுவ - (தம்) ஊக்கம் சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளை, உள்ளற்க - செய்ய நினையாதொழிக; (அதுபோல), அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்பு - (தமக்கு) ஒருதுன்பம்வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதொழிக; (எ - று.)

உள்ளஞ் சிறுகுவ வாவன - தம்மின் வலியாரோடு

தொடங்கியனவும்,
பயனில்லனவுமாம். 'ஆற்று'
என்பது - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.
மூன்னெ ல்லாம்
வலியாராவார்போன்று ஒழிதலின்,
'* ஆற்றறுப்பார்' என்றார். எடுத்
துக்காட்டேவெண்பா. கொள்ளின்
அழிந்தேவிடுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஊக்கம் -
மனவெழுச்சி; உற்சாகம். தம்மின்
வலியாரோடு தொடங்கியன -

தம்மைக்காட்டிலும்
வலிமையுடையவரோடு
செய்யத்தொடங்கிய
போர்த்தொழில்கள். பயன்
இல்லன -
பிரயோஜனமில்லாதனவை.
ஆற்று = ஆற்றல், ஆற்றுதல்:
வலிமையாய் உதவுதல்;
அதனையொழிப்பவர்,
ஆற்றறுப்பார்.
மூதனிலத்தொழிற்பெயர் -
பகுதியே தொழிற்பெயர்ப்

பொருளையுணர்த்துவது:
[முதனிலை-பகுபதத்தின் முதலில்
நிற்பது, பகுதி;] இதில்,
தொழிற்பெயர்விகுதி புணர்ந்து
கெடும். முன் எல்லாம்
வலியராவார் போன்று -
தன்பம்வருதற்கு முன்பெல்லாம்
வலிமையுடையராய் உதவுபவர்
போலிருந்து. ஒழிதலின் -
தன்பம்வந்தவிடத்து
வலிமையுடையராய் உத
வாமையால். 'உள்ளற்க

உள்ளஞ்சிறுகுவ' என்ற
உபமானவாக்கியத்திற்கும்,
'கொள்ளற்க அல்லற்கண்
ஆற்றறுப்பார்நட்பு' என்ற
உபமேயவாக்கியத்திற்

கும் இடையில் உவமவுருபுகொடாமற் கூறியதனால், எடுத்துக்காட்டுவமை யணி; இதனை வடநூலார் த்ருஷ்டாந்தாலங்கார மென்பர். மனந்தளர்தற்கு

க்காரணமானதொழில்
செய்யவினைத்தற்குத்தகாதவாறுபோல,
ஆபத்துக் காலத்தில்
உதவாதவரதுநட்பு
ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதன்று
என்பதாம். கொள்ளின் -

துன்பம்வந்தபொழுதுகைவிடுபவரது
நட்பைக் கொண்டால்.

அழிந்தேவிடும் : கொண்டவன் தவறுமல் அழிந்தேவிடுவன்.

எகூ. கெடுங்காலக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை

(அ)

யுள்ளினு மூள்ளஞ் சுடும்.

---

* பி - ம்:—'வலியறுப்பார்'

ந்சர் தீ

ருக்குறள்

(இ - ள்.) கெடும் காலை

ஈகவிடுவோர் கேண்மை -
(ஒருவன்)கெடுங்கால்
த்து (அவனை விட்டு)நீங்குவார்
(முன்
அவமேறுசெய்த) நட்டு;—அடும்
காலை
உள்ளின் உம் -
(தன்னைக்கூற்று) அடுங்காலத்து
(ஒருவன்) நினைப்பினும்
உள்ளம் சுடும் - (அந் நினைத்த)
உள்ளத்தைச் சுடும்: (எ - று.)
நினைத்தது உணையானே

இணையில்லாத பிறனுக்கும்
கூற்றினுங்கொடிதா

மென,

வைகலீடெண்ணெனிக்கெய்தற்பட்பின்
கொடுமை கூறியவாறு. இனி,
அவன்

தானே ஆக்கிய கேடு தன்னை
அடுங்காலை உள்ளினும்
அக்கேட்டினுஞ் சூடு

மென்று உரைப்பாரும் உளர்.

இவையுமன்றுபாட்டாளனும்,
ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார்

இவரென்பது

கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) ஒருவனைத்

துன்பம்வந்தகாலத்தில்

அவனதுசினேகிதர்கள்

அதித்துஉதவிப் பாதுகாவாமல்

விட்டுநீங்கின ரென்ற தன்மையை

யாதொரு

சம்பந்தமுமில்லாத

அயலாரொருவன்

கேள்விப்பட்டிருந்து

அத்தன்மையை

அவன் தன்மரணகாலத்தில்
நினைப்பானுயினும் அது
அப்பொழுது அம்மரண
வேதனையினும் அவன்மனத்தை
மிகவருத்துமென்பதாம்:
இங்ஙனம் ஒரு
வனைச் சிநேகிதர்
சமயத்திற்கைவிட்ட கொடுமை
நண்பனல்லாதொருதுமல
வே தெருள்கழித்தபின்பும்
நினைத்தமாத்திரத்திலும்
கூற்றினுங்கொடிதாய்

வருத்தும் என்றதனால், அது
அவனை அக்காலத்தில்
இன்னபடி வருத்து
மென்றல்
கூறவேண்டாதாயிற்று.
நெடுங்காலத்து -
துன்பமனையும் பொழுது. கூற்று
அடுங்காலத்து -
யமன்கொன்றுவருத்துங்காலத்து;
மரணவேதனைப்படுங்காலத்தில்
என்றபடி.
ஒருவன் - அயலானொருத்தன்.

சுடும் - மிகவருத்தும் என்றபடி.

நினைத்த

துணையானை -

நினைத்தமாத்திரத்தானை.

இயைபுஇல்லாத-சம்பந்தமில்லாத.

கூற்றினும்கொடிது -

யமனைக்காட்டிலும் கொடியது.

கைவிடு எண்ணிச்

செய்த கூட்டு -

ஆபத்துக்காலத்தில் தாம்

விட்டுவிடநினைத்து முன்புசெய்த

நிசேங்கம்.

இனி,

இரண்டாவது உரைக்குக் கருத்து:—ஒருவன்

தன்பு றங்காலத்து

அவனைக் கைவிடுபவர்

முன் அவனுடைய நிகரம்,

அவன் தானே தனக்

குச் செய்துகொண்ட தீங்கு

தன்னையழிக்குங்காலத்து நினைத்தாலும்,

அத்

தீங்கினும் மிகவருத்தும் என்பதாம்; ஒருவன் வரைபாய்ந்தும் நீரிலேனும் நெருப்பிலேனுங்குதித்தும் தற்கொலைசெய்துகொள்ளமுயன்ற முயற்சி தன்

னைக் கொல்லும்பொழுது

நினைத்தாலும் அவ்வருத்தத்தினும்

மிகவருத்துவது,
கெடுங்காலக்கைவிடுவார்கேண்மை
யென்க. ('அவன் தானே'
என்பதற்கு -
கெடுங்காலத்துக்கைவிட்டவன்தானே
யென்று
பொருள்கொள்ளலாகாது;
மூலத்தில் "கெடுங்காலக்
கைவிடுவார்" என்று
பன்மையாகவுள்ளதனோடு
மாறுபடுதலால்.)

இனி, இக்குறளுக்கு, கெடுங்காலக்கைவிடுவாரதுகேண்மை அது கொண்டவனுக்குத் தன்னைக் கூற்றுவன் அடுங் காலத்து நினைப்பினும் அ

ஆம் அதிகாரம்—பழமை

நினைத்த உள்ளத்தை
அக்கூற்றுவனினும்
கொடுதாய்வருத்து மென்று
பொருள் கொள்ளுதல்,
எளியவழியாம்.

(க)

அ○○. மருவுக
மாசற்றார் கேண்மையொன்

றீத்து

மொருவுக

வொப்பிலார் நட்பு.

(இ - ள்.) மாசு அற்றூர் கேண்மை - (உலகோடு ஒத்துக்) குற்றமற்றூர் நட்பினையே, மருவுக-பயில்க; ஒப்பு இலார் நட்பு - உலகோடு ஒத்தவில்லார் நட்பினை, (அறியாது கொண்டாராயின்), ஒன்று ஈத்து உம் ஒருவுக - (அவர் வேண்டியது) ஒன்றனைக் கொடுத்தாயினும்

விடுக; (எ - று.)

உலகோடுஒத்தார்நட்பு

இருமையின்பழும்பயத்தலின்

'மருவுக'என்றும்,

அதனைஒதுமாறுயிர்நட்புத்

தன்பமேபயத்தலின் அதன்

ஒழிவை 'விலை கொடுத்தும்

கொள்க' என்றும் கூறினர்.

இதனால், அவ்விருமையும்

தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) உலகோடு -

உலகத்தவரோடு;

உயர்ந்தவரொழுக்கத்தோடு

எனினுமாம். ஒத்து -
மாறுபடாமல். பயில்க
- ஏற்றுக்கொண்டு பழகவேண்
டும். கொண்டாராயின் -
கொண்டாராஞல்.

உலகோடொத்தார்நட்பு இருண்ம
யின்பழும் பயத்தல், அவரிடத்துப்
புகழும் புண்ணியமும் தமவா
மாகலான். "புத்தேளுலகத்து
மீண்டும் பெறலரிதே, ஒப்புரவி
னல்ல பிற" என்றதனு லும்,
உலகத்தோடொத்தசெயலின்சிறப்பையுணர்க.

அதனேடு மாறுபிறர் -

உலகத்தோடு மாறுபட்டவர். அதன் ஒழிவை - அச்சிலேகத்தின் நீக்கத்தை. அவ்விருமையும் - அவ்விரண்டும்; ஆராய்ந்தால் நட்கப்படுவா ரிவ ரென்பதும், ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதா ரிவ ரென்பதும். கீழ் எகூ - ஆய் சூறளில் நல் லவர்நட்பை 'கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும்' என் றூற்போல, இங்கே தீய வர்நட்பை 'ஒன்றீத்தும் ஒருவுக' என்றார். வலிய

ஒழிக்கத்தக்கது என்பதாம்.

ஈத்து - ஈந்து என்பதன் முதற்சொல்லுருபம்; இதுவே, ஈந்து என மெலிவது. 'ஈத்து' என்பதும், 'ஈந்து' என்பதுபோலவே இலக்கியங்களிற் பயின்றுவரும்; "ஈத்துவக்கு மின்பம்" என்றார்; ஈகையென்ற அதிகாரத்திலும். 'ஈத்தலும் ஈதலும் போலப் பாத்தலும் 'பாதலும் ஒன்று' எனத் தொல்காப் பியவுரையில்

நச்சினார்க்கினியர் உரைத்தது
கொண்டு, ஈத்து என்றதை
ஈந்துஎன்பதன் வலித்த
லென்றல்
பழைய இலக்கணநூற்கொள்கைக்குச்
சிறவா தென்று தெரிகின்றது.
(அன்றியும், "வலித்தல்
மெலித்தல்" என் னுஞ்சூத்திரத்து
"வெண்டுழி" என்றதனால் எதுகை
தளைமுதலிய யாப்பிலக்க
ணத்திற்கு
இன்றியமையாதவிடத்துமாத்திரமே
செய்யுள்விகாரம் வருதற்கு உரிய

தென்பதூம்,
அப்படிப்பட்ட அவசியம் ஒன்றும்
இல்லாத இடத்திலும் 'ஈத்து'
எனச் சான்றோர்செய்யுள்களிற்
பிரயோகமுள்ளதென்பதூம், இக்
குறளிலும் அங்ஙனமே
யென்பதூம் அறிக.
(கo)

அ - ஆம்

அதிகாரம்—பழமை.

அதிகாரவது - கட்டாரது
பழையராந்தன்மை பற்றி

அவர் பிழைத்தன்ன
பொறுத்தல்; காரணப்பெயர்;
காரியத்திற்கு ஆயிற்று.
ஆராய்ந்து நட்கம் நீக்உ

திருக்குறள்

பட்டா ரெனினும் பொறுக்கப்படுங்குற்றமுடையராகலானும் ஈழ்வகையர் னும் நட்டார்மாட்டுப் பிழையுளதா மென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பா ராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) நட்டார் - நண்பர்.
அவர் பிழைத்தன - அவர்கள் செய்த பிழை
கள். பழமையென்ற காரணப்பெயர்,
அதுபற்றிச் செய்யப்படும் பிழைபொ

றுத்தலாகிய காரியத்திற்கு ஆகுபெயர்;
காரணவாகுபெயர். நாலடியாரில்

நட்பாராய்தலென்னும்
அதிகாரத்தின்பின்
அந்நண்பரிடத்துஉள்ளனவாகும்
பிழைகளைப் பொறுத்தல்
சிநேகதருமமா என்று கூறும்
அதிகாரத்திற்கு
'நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்' என்று
பெயர். ஊழ்வினைக்பாலும் - விதிவசத்தா
லும். நட்டார்மாட்டு-சிநேகிதரிடத்தில்.
இது-பழமையென்ற அதிகாரம்.

அ0க.

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங் கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

(இ - ள்.) பழமை எனப்படுவது யாது எனின் - (பழமையென்று) சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், (அது), — கிழமையை - (பழமையோர்) உரிமையாற் செய்வனவற்றை, யாதுஉம் கீழ்ந்திடா - சிறிதும் சிதையாது (அவற்றிற்கு) உடம்படும், நட்பு —; (எ - று.)

கிழமை - ஆகுபெயர்;
'கெழுதகைமை' என வருவனவும் அது.
உரிமை
யாற்செயலனவாவன -
கருமமாயினசெய்யுங்காற்
கேளாதுசெய்தல், கெடும்
வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன
தாமே கோடல், பணிவு அச்சங்க
ளின்மை என்றிவை முதலாயின.
சிதைத்தல் - விலக்கல்.

இதனால், 'பழமையாவது -
காலஞ்சென்றதன்று: இப்பெற்றித்தாய
நட்பு' எனபது கூறப்பட்டது.

(கு - வா.) வினவின் - கேட்டால். அது - அப்பழமை. சிதையாது - விலக்காமல். உடம்படும் - சம்மதித்திருக்கின்ற. கிழமை - உரிமை; இங்கே, உரிமையால் செய்வனவற்றிற்கு, காரணவாகுபெயர். உரிமைகுறிக்கின்ற 'கெழுதகைமை' என்ற சொல் இங்ஙனங் காரணவாகுபெயராதலே, அடுத்த இரண்டுகுறள்களிற் காண்க. ஆனதுபற்றியே, 'வருவன' என்று

பன்மை

யாற் கூறினர். அது - ஆகுபெய
ரென்றபடி. கருமமாயின - காரியங்கள்.
இப்பெற்றித்து ஆய
- இப்படிப்பட்டதான. செய்யுங்கால் -
செய்யும்போது.
கோடல் - கொள்ளுதல் பணிவு
அச்சங்கள் இன்மை - வணக்கமும்
பயமும்
இல்லாமை.
நெடுநாளாகநடந்துவருகிறபழக்கம்மாத்திரமே
பழமையெனத்
தக்கதன்று; அப்பழக்கத்தால்

நட்பிற்பிழைபொறுத்தலே
பழமையெனத்தக்க
கது என்பதாம்.

(க)

அ०உ. நட்பிற் குறுப்புக்
கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

(இ - ள்.) நட்பிற்கு—, உறுப்பு-அவயவமாவன,—கெழுதகைமை-(நட்டோர்) உரிமையாற்செய்வன; (அதுவுல்), அதற்கு - அவ்வுரிமைக்கு, உப்பு ஆதல்-இனியராதல்; சான்றோர் கடன்-அமைந்தார்க்கு முறைமை; (எ -

அதிகாரம்—பழமை

வேறன்மை தோன்ற,
'உறுப்பு' என்றார். 'உறுப்பு'
என்பது - ஈண்டு, இல
ங்கணையடியாகவந்த
குறிப்புச்சொல்;
அவையமாதலறிந்தே இனியராவ

ரென்பது தோன்ற,
சான்றோர்மேல் வைத்தார்.

(கு - ரை.)

உறுப்பு-அங்கமென்பதுபோலக்
கொள்க. உப்பு-இனிமை;
இனியவர்க்குப் பண்பாகுபெயர்.
சான்றோர் - கல்வி கேள்வி அறிவு
ஒழுக்கம் முதலிய
பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவர்.
முறைமை - நீதி. வேறு அன்மை-
வேறல்லாமை; கட்பிற்கும்
கட்டார்உரிமையாற்செய்வனவற்றிற்கும்

உள்ள ஏற்றுமை. ஈண்டு - இங்கு.

இலக்கணை - ஆகுபெயர்;

வடமொழி - லக்ஷணை.

உறுப்புப்போல்வதை 'உறுப்பு'

என்றது - உவமவாகுபெயர்.

பொருட்குக் கூறும் உறுப்பை

இங்கே பண்பிற்குக் கூறியதனால்,

'இலக்கணையடியாக வந்த

குறிப்புச்சொல்' என்றார்.

ஒன்றற்கு உரியதை

மற்றொன்றுக்கு அமைப்பது.

இலக்கணையாம். குறிப்புச் சொல்

- குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துஞ்
சொல்; ஆகுபெயர்
குறிப்புச்சொற்களிலொன்றுவதை
"ஒன்றொழிபொதுச்சொல் விகாரக்
குறி, ஆகுபெய ரன்மொழி
விளைக்குறிப்பே, முதல் தொகை
குறிப் பொ டின்னபிறவுங்,
குறிப்பிற்றருமொழி அல்லன
வெளிப்படை" என்னும்
நன் னூலாலும் உணர்க.
அவயவமாதல் - நன்பர்
உறிமையாற்செய்வன
உறுப்பாயிருத்தல். இனியராவர் -

அவ்வுரிமைக்கு
உடம்பட்டுமெகிழ்வுரென்ற படி.
நண்பர்
உரிமையாற்செய்யுஞ்செயல்கள்
நண்பிற்கு அங்க மாதலால்,
அங்ஙனஞ்செய்தவற்றை
வெறுக்காமல் அவற்றிற்கு
மகிழ்தல் பெரியோ ரியல்பு
என்பதாம்.
(உ)

அங்க. பழகிய
நட்பென்ன செய்யுங்

கெழுதகைமை

செய்தாங் கமையாக் கலை.

(இ - ள்.) கெழுதகைமை - (நாம் உடம்படாதனவேனும் நட்டார்) உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்கு, செய்து ஆங்கு அமையாக்கலை - (நாம்) செய்தாற்போல உடம்படாராயின், பழகிய நட்பு எவன் செய்யும் - (அவரோடு) பழையதாய்வந்த நட்பு என்னபயனைச் செய்யும்? (எ -

று.)

செய்தாற்போல

உடம்படுதலாவது - காரும்

அவரிடத்து உரிமையால்

உடன்படுத்தல்.

இவையிரண்டுபோட்டாலும்,

பழமையான்வரும் உரிமையது

சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

உடம்படாதனவேனும் -

சம்மதியாதகாரியங்களா யிருந்தா

லும். தாம் செய்தாற்போல -
தாமே அக்காரியங்களைச்
செய்ததுபோலப் பாவித்து.
'என்செய்யும்' என்றது -
யாதொருபயனையுஞ்செய்யாது
என இன்மைகுறித்தநின்றது.
செய்து = செய்தால்: எச்சத்திரிபு.
ஆங்கு - உவம வுருபு.
அமையாக்கடை - -
எதிர்மறைவினையெச்சம்;
கடை-விகுதி: இதுவே
எதிர்காலங்காட்டும்.

கெழுதகைமை - இதுதியில்
நான்காம்வேற்றுமை
தொக்குள்ளது.

(கூ)

கூசுச

குக்குறள்

அ०ச. விழைதகையான் வேண்டியிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்.

(இ-ள்.) (தம் கருமத்தை), நட்டார்—, கெழுதகையான் - உரிமையால், கேளாது செயின் - கேளாதுசெய்தாராயின், விழை தகையான்-(அச்செய லது). விழையப்படுந்தன்மைபற்றி, வேண்டியிருப்பர் - (அதனை) விரும்புவர்,

(அறிவுடையார்); (எ - று.)

ஒருவர்க்குத் தம்கருமம் தாம் அறியாமல் முடிந்திருத்தலினுங்கு நன்மை இன்மையின், அச்செயல் விழையத்தக்கதாயிற்று. அதனை அவ்வாறு அறிந்துவிரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்லது இன்மையின், அவர்மேல்வைத்துக்கூறினர். 'வேண்டியிருப்பர்' என்பது, 'எழுந்திருப்பர்' என்பது போல ஒருசொல்நீர்மைத்து.

இதனால், கேளாதுசெய்துழி அதனைவிரும்புகவென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) விழையப்படும் - விரும்பப்படும். அதனை - அச்செயலை. முடிந்திருத்தலினுங்கு - முடிந்திருத்தலைக்காட்டிலும் மேலான. அவ்வாறு அறிந்து - விரும்பத்தக்கதாகஅறிந்து. அவர்மேல் - அறிவுடையார்மேல்; 'அறிவுடையார்' என்ற தோன்றுஎழுவாய் வருவித்தற்குக் காரணங்காட்டியவாறு. நீர்மைத்து - தன்மையது. 'எழுந்திருப்பர்' என்பது-எழுவர் என்று பொருள்படுமிடத்து,ஒருசொல்லின் தன்மையது; அவ்வாறே, 'வேண்டியிருப்பர்' என்பது - வேண்டுவரென்றுபொருள்பட்டதனால், ஒருசொல்தன்மையதாயிற்று. செய்துழி-செய்தஉழி: செய்தவிடத்து. அதனை-அச்செயலை. (சு)

அ०நி. **பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க**
நோதக்க நட்டார் செயின்.

(இ - ள்.) நோ தக்க - (தாம்) வெறுக்கத்தக்கனவற்றை, நட்டார்—, செயின்-செய்தாராயின்,-(அதற்குக் காரணம்),-பேதைமை ஒன்றுஓ பெருங்கிழமை என்று உணர்க - ஒன்றிற் பேதைமையென்றுதல் ஒன்றில் மிக்க உரிமையென்றுதல் கொள்க; (எ-று.)

'ஒன்றே' என்பது - எண்ணிடைச்சொல். 'செயின்' எனவே, தம் இயல்பாற் செய்யாமை பெற்றும்; இது, வருகின்றவற்றுள்ளும் ஒக்கும். இழுவூழான் வரும் பேதைமை யாவர்க்கும்உண்மையின் தமக்குஏதங்கொண்டா தென்றுதல், ஊழ்வகையான் எம்மின் வாற்பாலது ஒற்றுமைமிகுதி பற்றி அவரின்வந்த தென்றுதல் கொள்வதல்லது, அன்பின்மையென்று கொள்

ளப்படா தென்பதாம்.

கெடும்வகை செய்யின்,
அதற்குக் காரணம் இதனுற்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பேதைமை - அறியாமை. ஒன்றில்-ஒருபகுதியில். ஆதல் - ஆவது: விகற்பப்பொருளது. உணர்க - அறியக்கடவர். இது - இயல்பாற் செய்யாமை. வருகின்றவற்றுள்ளும்-மேல் 7,8-திருக்குறள்களிலும்: தொலைவு வந்தவிடத்தும் என்றதையும் 'வருகின்றவற்றுள்ளும்' என்பது குறிக்குமென்

ஆக - ஆம் அதிகாரம்—பழமை

கூடாநட்பு

பாருமுளர். இழவூழ்-இழவுளூழ்:
கேடுறுதற்குக் காரணமாகிய
வினைப்பயன். இழவூழான் வரும்
பேதைமை - கீழ் 'ஊழ்'

என்ற அதிகாரத்தில்

'பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும், ஆகலூழ் உற்றக்கடை" என வர் கமை யுணர்க. உண்மையின் - உளதாதலால்.எதம்கொண்டார் - தீங்குசெய் தார். ஆகல் - ஆவது. எம்மின் வாற்பாலது-எம்மால் வாக்கடவது. அவரின் - அந்நண்பரால்.

'ஒன்றே' என்ற எண்ணினிடைச்சொல்லைப் பெருந் தீமையென்பதனோடுங் கூட்டி, பேதைமையும் பெருந்தீமையும் என்று உணர்க எனக் கொள்ளவேண்டும். இதனை விகற்பப்பொருளென்றலும் பொருந்தும்.

இவ்வகைப்பிரயோகத்தை
"பொய்படு மொன்றோ புனை
பூணுங் கையறியாப், பேதை
வினைமேற் கொளினென்" என்னுங்
குருக்குறளி லும், "காவலன்
மக்களாக்கங்கண்டு
கண்குளிர்ந்துநோக்கி, எவலா
ரசு ளென்றோ விருவிறப்பாள
னல்லார்க், காவுதன்
றின்னைமாட்சி" எனச் சிந்
தாமணியிலுங் காண்க. இனி, 'ஒன்றோ'
என்றுங் கொள்ளலாம்.

என்பதற்கு - ஒன்று மாத்திரமோ

(நு)

அ0கூ. எல்லைக்கணின்றூர் துறவார் தொலைவிடத்துங்

தொல்லைக்கணின்றூர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) எல்லைக்கண் நின்றூர்-நட்புவரம்புதிகவாது அதன்கண்ணே நின்றவர்,—தொல்லைக்கண் நின்றூர் தொடர்பு - (தம்மோடு) பழமையின் நியாது நின்றூரது நட்பினை, தொலைவு இடத்தும் - (அவரால்) தொலைவு வந்தவிடத்தும், துறவார் - விடார்; (எ-று.)

பழமையின் நீங்காமை - நீங்காமையாழியாணை. தொலவு - பொருட் கேடும், போர்க்கேடும்.

(கு - ரை.) இகவாது - கடவாமல். அகன்கண்ணே - அந்நாட்டின்வரம் பிலே.

பழமையின் நீங்காது - பழமையினின்றுவேறுபடாமல். பொருட் கேடு - செல்வவழிவு. போர்க் கேடு - யுத்தத்தில் தோல்வி. (சு)

அ೦எ. அறிவந்த செய்யினு
மன்பரு ரன்பின்
வறிவந்த கேண்மை
யவர்.

(இ-ன்.) (நட்டார்). அறி
வந்த-(தமக்கு) அறிவு
வந்தவற்றை, செய்யின் உம் -
செய்தாராயினும், அன்பு அறூர் -
(அவர்மாட்டு) அன்பு ஒழியார்;
அன் பின்-அன்புடனே, வறி
வந்த-பழையதாய் வந்த,
கேண்மையவர் - நட்பினை
யுடையார்; (எ - று.)

அழிவென்பது -

முதனிலைத்தொழிற்பெயர்;

*அழிவு - மேற்சொல்லிய கேடுகள்.

இவையிரண்டுபோட்டாஞும்,

கேடுசெய்தற்கண்ணும்

நட்புவிடற்பாற்றன் றென்பது

கூறப்பட்டது.

(குறை.)

அவர்மாட்டு-அந்நண்பரிடத்தில்.

'அழி' என்ற பகுதிதானே அழிவு'

என்ற தொழிற்பெயர்ப்பொருளை

யுணர்த்தியதனால், முதனிலைத்

திருக்குறள்

தொழிற்பெயராயிற்று.

மேற்சொல்லிய கேடுகள்-மூன்றினை
குறளினுரையிற் கூறிய
பொருட்கேடும், போர்க்கேடும்.

கேடுசெய்தற்கண் ஏனும்
கெடுதி செய்துவிடத்தும்.

'கேடுசெய்தக்கண் ஏனும்'

என்று பிரதிபேதமுண்டு. விடற்
பாற்று அன்று -
விடத்தக்கதன்று.

'வந்த' என்னுஞ் சொல்
இரண்டடனுள், முன்னது - 'அன்'
சாரியை பெறுத
அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர்;
பின்னது - பெயரெச்சம்.
'அன்பு' என்னும்
அஃறிணையெழுவாய்,
'கண்மையவர்' என்னும்
உயர்திணையெழு வாயின்

பயனிலையாகிய 'அரசர்' என்னும்
உயர்திணைவினையைக் கொண்டு
முடிதலால், திணைவழுவமைதி;
[நன் - பொது - உசு.] உம் -
இழிவுசிறப்பு. 'அன்பின்'
என்பதில், 'இன்' என்ற
ஐந்தனுருபு - மூன்றனுருபின்
பொருளில் வந்தது;
இன்-சாரியையுமாம்.
(எ)

அசுஅ. கேளிழுக்கம்

கேளாக் கெழுதகைமை
வல்லார்க்கு

நாளிழுக்க நட்டார்
செயின்.

(இ - ள்.) கேள் இழுக்கம்
கேளா-நட்டார் (செய்த)
பிழையை (த் தா மாகவேயன்றிப்
பிறர்சொன்னலும்) கொள்ளாத,
கெழுதகைமை வல்லார்
க்கு-உரிமை அறியவல்லார்க்கு,
நட்டார் இழுக்கம் செயின் -
அவர் பிழை செய்வாராயின்,

(அது), நான் - (பயன்பட்ட)
நாளாம்; (எ-று.)

பிணமுயாவன -

*சொல்லாது
நற்பொருள்வெளவல்,
பணியாண்மை, அஞ்சாமை
முதலாயின. கேட்டல் -
உட்கோடல்.

'கெழுதகைமையவல்லார்'
என்பது-ஒருபெயராய்,
'கேளாத' என்னும் எச்சத்திற்கு
முடிபாயிற்று. செய்து

போர்த்துழியல்லது †அவ்வன்மை
வெளிப்படாமையின்,
செய்யாதன நாளல்லவாயின.

இதனால்,
பிழைபொறுத்தற்சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

கொள்ளாத-மனத்திற்கொள்ளாத.

'நட்டார்' என்றது -
சுட்டுப்பெயர்மாத்திரமாய்
முதலடியிற்சொன்ன
கேளிரையே குறித்தது.

அது-பிழைசெய்த அந்நாள்.
சொல்லாது நல் பொருள்
வெளவல் - தம்
மிடஞ்சொல்லி அநுமதிபெற்றுக்கொள்ளாமலேதம்மிடமுள்ள
சிறந்தபொருளை
எடுத்துக்கொள்ளுதல்;
'தமக்குவேண்டியன
காமேமேகாடல்' என்று இவ்வதி
காரத்து
முதற்குறளினுரையிற்கூறியதும்
இது. அங்கு 'பணிவு
அச்சங்களின் மை' என்றதையே;
இங்கு 'பணியாமை அஞ்சாமை'

என்று விளக்கினார்.

பணியாமை-வணக்கமில்லாமை.

'முதலாயின' என்றதனால்,

மேற்கொண்ட

காரியத்தைக்கெடும்படிசெய்தல்,

கேளாமலே

ஒருகாரியத்தைத்தொடங்கிச்

செய்தல் முதலாயின கொள்க.

உட்கோடல் - மனத்திற்

கொள்ளுதல். எச்சம்-இங்கே

பெயரெச்சம். முடிபு -

முடிக்குஞ்சொல். 'கேளா'

என்ற ஈறுகெட்ட
எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்,
'கெழுதகைமைவல்லார்'
என்னும்

---

* பி-மி: மேற்சொல்லிய சொல்லாது நற்பொருள் வெளவல்

† அவ்வுரிமை

அக் - ஆம்

அதிகாரம்—பழமை

கூகூள்

பெயரைக்கொண்டுமுடிந்த

தென்க. செய்துபோந்துழி
யல்லது - (பிழை) செய்த
விடத்தல்லாமல். அவ்வன்மை -
அத்தெழுதகைமையறியும்
வல்லமை. செய்யாதன - நண்பர்
பிழைசெய்யாத நாள்கள்.
நாளல்ல - பயன்படு நாளல்லன:
இதனை
"விழுப்புண்படாதநாளெல்லாம்
வழுக்கினுள், வைக்குந் தன்நாளை
யெடுத்து" என்றதுபோலக்
கொள்க. கேள் - கேண்மை

யென்ற பண்பின் அடி; இங்கே,
கேளிர்க்குப் பண்பாகுபெயர்.
இழுக்கம் - தொழிற் பெயர்;
இழுக்கு - பகுதி, அம் - விகுதி.
கேளிழுக்கம் - கேளிரது
இழுக்க மென
ஆறும்வேற்றுமைத்தொகையாக
வாவது, கேளிராற்செய்யப்பட்ட
இழுக்கம் என
மூன்றும்வேற்றுமையுருபும்
பயனு முடன்தொக்க தொகை
யாகவாவது கொள்ளத்தக்கது.

'நட்டார் இழுக்கஞ்செயின்'
என்றதனால், 'அது' என்ற
சொன்று எழுவாய்
வருவிக்கப்பட்டது.

(அ)

அசை. கெடாஅ
வழிவந்த கேண்மையார்
கேண்மை

விடாஅர் விழையு

மூலகு.

(இ - ள்.) கெடாஅ -
(உரிமை) அழுது, வழி வந்த -

பழையதாய் வந்த, கேண்மையார் -
நட்பினையுடையாரது,
கேண்மை - நட்பினை, விடாஅர்
- (அவர்பிழைநோக்கி)
விடுதல்செய்யாதாரை, உலகு -
உலகம், விழையும் -
(நட்புக்குறித்து) விரும்பும்;
(எ-று.)

'கெடாது' என்பதன்
இறுதிநிலை, விகாரத்தால்
தொக்கது. விடாதாரை யெனவே,
விடுதற்காரணம் கூறப்பட்டது.

நம்மாட்டும் இவர் இத்தன்மைய
ராவ ரென்று யாவரும்
காமேவந்து நட்பாவ
ரென்பதாம். 'கெடாதவர்' என்று
பாடமோதி, நட்புத்தன்மையிற்
கெடாராகி யென்று உரைப்பாரு
மூளர்.

(கு - ரை.) அறுதல் -
நீங்காமல். கெடா - ஈறுகெட்ட
எதிர்மறை வினை யெச்சம்.
இறுதிநிலை - விகுதி; பகுபதத்தின்
இறுதியில் நிற்பது: இங்கே 'து'

என்பது.

விகாரத்தால்-தொகுத்தலென்னுஞ்
செய்யுள்விகாரத்தால். விடுதற்
காரணம் - 'அவர்பிழைகோக்கி'
என்பது. 'கெடாஅர்' என்ற
பாடத்திற்கு,
பலர்பால்முற்றெச்சம்.
கெடாஅ, விடாஅர் -
செய்யுளிசைநிறைக்கவந்த
அளபெடைகள்.
கேண்மையார்கேண்மை -
ஆராய்ந்தவற்றுமைத்தொகை.

விடாஅர் விழையும் -
இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை.
(கூ)

அகம். விழையார்
விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

(இ - ள்.) பழையார்கண் -
பழையராட்டார்
(பிழைசெய்தாராயினும்)
அவர்மாட்டு, பண்பின்
தலைப்பிரியாதார் - தம் பண்பில்
நீங்காதார்,—விழை யார்

விழையப்படுப் - பகைவராணும்
விரும்பப்படுவர்; (எ - று.)

தம் பண்பாவது -
செய்யாதாண்போல
அன்புடையராதல். மூன்றனுருபும்
நிறப்புள்ளமையும், விகாரத்தால்
தொக்கன.

அத்தினிபின்மைநோக்கிப்
பகைவரும்
நட்டாராவ ரென்பதாம்.

இவையிரண்டுபோட்டாணும்,
பழமையறிவார் எய்தும் பயன்
கூறப்பட்டது. நகாவு

திருக்குறள்

(குரை.)

பண்பில்-குணக்கினின்று.

பண்பு-குணம்; இப்பொதுப்பெயர்,

இங்கு

அதிகாரத்தால், நட்பிற்பிழைபொறுத்தலைக்

குறித்தது. செய்யாதகுறன்-

பிழைசெய்தற்குமுன்.

மூன்றனுருபும், சிறப்பும்மையும் -

'விழையாராணும்'

என்னுமிடத்திலுள்ளன. சிறப்பு

- இழிவுசிறப்பு. அத்திரிபு இன்மை -

பிறர்பிழைசெய்தபோதும் தமதுகுணம்மாறுபடாமை.

எய்தும் - அடையும்.

'பழியோர்'

என்றதில், பழமை யென்ற பண்புப்பகுதி ஈறுபோய் இடை அகரம் ஐகாரமாயிற்று. பண்பின் - பண்பினின்று; ஐந்தனுருபு; நீக்கப்பொரு ளுளது. தலைப்பிரிவு என்பது-ஒருசொல்; "செயிரித்

றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணை,
ருயிரிற்றலைப்பிரிந்த வூன்"
என்ற குறளில்
இங்ஙனமேயுரைத்த னர்
பரிமேலழகர்; தலை உபசர்க்கம்.

(கo)

42 - ஆம்

அதிகாரம்—தீநட்பு.

தீனி, பொறுக்கப்படாத
குற்ற மூடையமையின்
விடற்பாலதாய நட்பு,

நட்பாராய்தற்கட்
சுருங்கச்சொல்லியதுணையான்
அடங்காமையின், அதனை
இருவகைப்படுத்து இரண்டு
அதிகாரத்தாற் கூறுவான்
தொடங்கி, முதற்கண் தீநட்புக்
கூறுகின்றார்;
அஃதாவது-தீக்குணத்தாரோடு
உளதாய நட்பு: குணத்தின் தீமை,
ஒற்றுமைபற்றி
உடையார்மேற்றாய், அதுபின்
அவரோடு செய்த
நட்பின்மேற்றாயிற்று. அதிகார

முறைமை, கூறுமையே
விளங்கும். (கு - னை.)
உடைமையின் - உடைமையால்.
விடற்பாலதுஆய - விடத்
தக்கதான. நட்பாராய்தற்கண் -
கீழ் அ0-ஆம் அதிகாரத்தில்.
சுருங்கச்சொல்லிய தூணையான் -
சுருக்கமாகச்
சொன்னமாத்திரத்தால். அங்கே
சுருங்கச்சொன்னமை.
"ஊதியமென்ப தொருவற்குப்
பேதையார், கேண்மை யொரீஇ

விடல்", "உள்ளற்க வுள்ளஞ்
சிறுகுவ கொள்ளற்க,
அல்லற்கண் ஆற்றாப்பார் நட்பு",
"கெடுங்காலைக் கைவிடுவார்
கேண்மை யடுங்காலை, யுள்ளிறு
மூள்ளஞ் சுடும்", "ஒன்றீந்து,
மொருவுக வொப்பிலார்நட்பு"
னைக் காண்க. அதனை -
விடுத்தக்க நட்பை,
இருவகைப்படுத்து - தீநட்பு,
கூடாநட்பு என
இரண்டுபகுப்பாக்கி. அஃதாவது

- நீட்பாவது. நீட்பு-
பண்புத்தொகை. நீண்மை யென்ற
அடைமொழியை
நட்பிற்குக்கொடுத்தது
உபசாரவழக்கா மென்பது,
'குணத்தின் நீண்மை' என்று
தொடங்கிய வாக்கிய த்தின்
கருத்து. உடையார்மேற்றுஆயது
என்று படித்து -
அத்தீக்குணத்தை
யுடையவர்களின்மேல்ஆயினது
என்று பொருள்கொள்ளினுமாம்.

[மேற்று-
மேலது.] நட்பிற்பிழைபொறுத்தலாகிய
பழமையின்பின்,
பொறுக்கப்படாமல் விடத்தக்க
நட்பைக் கூறுதல்,
அதிகாரமுறைமையின்காரணம்.

அகக. பருகுவார்
போலினும் பண்பிலார்
கேண்மை
பெருகவிற் குன்ற வினிது.

(இ - ள்.) பருகுவார்
போலின்உம்-(காதல்மிகுதியால்) பருகுவார்
போன்ற ராயினும், பண்பு இலார்

கேண்மை - தீக்குணமுடையார்
நட்பு, பெருகலின் - வளர்தலின்,
குன்றல் - தேய்தல், இனிது -
நன்று; (எ - று.) பிஉ - ஆம்
அதிகாரம்—தீநட்பு
ங்கூக்க

"பருகுவன்ன வருகா
தோக்கமொடு" என்றார் பிறரும்.
நற்குணமில் லா ரெனவே,
தீக்குணமுடையா ரென்பது
அருத்தாபத்தியான் வந்தது.

பெருகிலுல்வருந் கேடு
குன்றிலுல் வாராமையின், 'குன்ற
வினித்' என்றார்.

இதனால், தீநட்பினது
ஆகாமை பொதுவகையாற்
கூறப்பட்டது; இனிச்
சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(கு - ரை.) காதல் - ஆசை.
பருகுதல் - குழைத்தல். பருகு
அன்ன அருகா நோக்கமொடு -

(கன்னற் கண்ணற்)
பருகுந்கன்மையை யொத்த
கெடாதபார்வையாலே.
இம்மேற்கோள் -
பொருநராற்றுப்படை, என - ஆம்
, வரி. 'பிறர்' என்றது -
அந்நூலாசிரியராகிய
மூடத்தாமக்கண்ணியாரை.
"பருகுவான்போல நோக்கி"
என்ற
சிந்தாமணியும், "பருகுவனன்ன
வார்வத் தனகி" என்ற நன்னூலும்
இங்கு நோக்கத்தக்கன.

அர்த்தாபத்தியாவது -
ஒருபொருளைக் கூறிய
மாத்திரத்தால் அதன்
குறிப்புக்கொண்டு மற்றொரு
பொருள் அறியப்படுதல். இது,
எட்டுவகைப் பிரமாணங்களில்
ஒன்று; 'பகலுண்ணான்
பருத்திருப்பான்' என்றவிடத்து
'இரவில்ஒளித்துஉண்பான்' என
உணர்தலே இதற்கு
உதாரணங்காட்டுவர்; 'இராமன்
வென்றான்' என்றால்
'இராவணன் தோற்றான்' எனக்

கொள்ளப்படுவதும் அது;
'இங்ஙன மன்றியின் இதுகூடா
தென்று உணரும் அருத்தாபத்தி'
என்றனர் உரை - ஆங் குறளின்
உரையிற் பரிமேலழகர்.
பண்புஇலார் -
நற்குணமில்லாதவர். வளர்தலின் -
வளர்தலைக்காட்டிலும். குன்றல் -
குறைதல். 'இனி'-அடுத்த
குறள் முதலாக
ஒன்பது குறள்களில். கூறுப -
கூறுவர். சிறப்புவகையாற்
கூறுதல்-இன்ன இன்னவகையான

தீயவரோடு நட்புக் கூடா
தென்றல். (க)

அகஉ. உறினட்
டறிவிலரு உ மொப்பிலார்
கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

(இ - ள்.) உறின் -
(தமக்குப்) பயன் உள்வழி, நட்டு
- நட்புச்செய்து, அறின் - (அஃது)
இல்வழி, ஒருஉம் -
ஒழியும், ஒப்பு இலார் -
ஒப்பிலாரது, கேண்மை - நட்பினை,

பெறின்உம் இழப்பின்உம் என் -
பெற்றூல் ஆக்கம் யாது?
இழந்தாற் கேடு யாது? (எ - று.)

தமக்குஉற்றனபார்ப்பார்
பிறரோடுஒப்பொருத்தமில
ராகவின், அவரை 'ஒப்பிலார்'
என்றூர். அவர்மாட்டு
நொதுமல்தன்மையே
அமையுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) உள்வழி -
உளதாம்பொழுது.
அஃதுஇல்வழி - (தமக்குப்) பயன்

இலதாகும்பொழுது. ஒழியும் -
நண்புநீங்கும், விட்டு விலகும்.
ஒப்பு இலார் -
ஒற்றுமையில்லாதவர்; ஒப்பு -
ஒத்தல், கலப்பு, பொருத்தம்.
ஆக்கம் - இலாபம். கேடு -
நஷ்டம். தமக்கு உற்றன
பார்ப்பார்-தமக்கு வரும்
பயன்களையே பார்ப்பவர்.
அவர்மாட்டு - அவர்விஷயத்தில்.
ஒதுவமல் தன்மை - நண்பும்
பகைமையும் இன்றி
அயலாயிருத்தல்: அமையும் -

கு" நியாம். ஒருஉம் - ஒருவும்;
சொல்லிசையளபெடை;
'ஒருஉம்' என்பது,
ஒப்பிலார்க்கு அண்மொழி.
பெறினும், உம் - உயர்வுசிறப்பு.

இழப்பினும், கூம்

திருக்குறள்

உம் - இழிவுசிறப்பு.
இரண்டையும் என்னும்
பொருளனவாகக் கொண்டார்

லுங் குற்றமில்லை.

(உ)

அகந. உறுவது
சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(இ - ள்.) உறுவது சீர்தூக்கும் - (நட்பளவுபாராது அதனால்) வரும் பய னளவு பார்க்கும், நட்புஞ்சும் - நட்டாரும், பெறுவது கொள்வார்உம்-(கொடுப் பாரைக் கொள்ளாது) விலையைக்

கொள்ளும் பொதுமகளிரும்,
கள்வர்உம் -

(பிறர்கேடுநோக்காது
அவர்சோர்வுநோக்குங்)
கள்வரும், நேர் - (தம்முள்)
ஒப்பர்; (எ - று.)

கட்பு - ஆகுபெயர்.
பொருளையே குறித்து
வஞ்சித்தொழுகலின், கணி
கையர் கள்வர் என்றிவரோடு
ஒப்ப ரென்பதாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டானும், தமக்கு
உறவுதுபார்ப்பார்நட்பின் தீமை

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நட்பு அளவு பாராது-சிநேகத்தின் அளவை முக்கியமாகக் கொள்ளாமல். அதனால் - நட்பினால். கொடுப்பாரை-(தமது இன்பத்திற்கு வியயாகப்) பொருள்கொடுக்கும் ஆடவரை. கொள்ளாது - உள்ளன்புடன்

ஏற்றுக்கொள்ளாமல்.

விலையைக் கொள்ளும் -

அப்பொருளோடே முக்கிய

மாகக்கொண்டொழுகுகின்ற.

"அன்பின் விழையார்

பொருள்விழையு மாய்

தொடியா, ரின்சொ விழுக்குத்

தரும்" முதலியவாக மேல்

'வரைவின்மகளிர்'

என்னும் அதிகாரத்தில்

விலைமகளிரின் தீமை கூறப்படுதல்

காண்க. பொது

மகளிர் - போகத்தின் பொருட்டு
விலையாகப்
பொருள்கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்
பொதுவாயிருக்கும் வேசையர்.
பிறர்கேடு நோக்காது-பிறர்
நஷ்டமடைவதே
யென்று அவரது
நஷ்டத்தைப்பற்றிச் சிந்தியாமல்.
அவர் சோர்வு நோக்கும்-
அவர் அஜாக்கிரதைப்பட்டு
நிற்கின்ற சமயத்தையே
கவனித்துப்பார்க்கின்றது.

நட்பு-நட்பினர்க்குப்

பண்பாகுபெயர்;தொழிலாகுபெயரெனினுமாம்.கணிகை

யர் - வேசையர். உறுவது

சீர்தூக்குமநட்பினரும்,

வேசையரும் திருடரும்

நேரென்றதனால், அவர்கள்

தையதாட்சிணியமின்றியொழுகும்

வஞ்சக ராத

லால் வெறுக்கத்தக்கவ

ரென்பதாம். உறுவது -

வருவது; லாபம். பெறு

வது - பெறப்படுகின்ற

விலைப்பொருள். 'நேர்வர்'

என்னும் முற்று, இடை
நிலையோடு விகுதி கெட்டு, 'நேர்'
என நின்றது.

(நே)

அகம். அமரகத்
தாற்றறுக்குங் கல்லாமா
வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

(இ - ள்.) அமர் அகத்து - அமர் (வாராதமுன் னெல்லாந் தாங்குவது போன்று)வந்துழி, (களத்திடை), ஆற்று அறுக்கும் - வீழ்த்துப்போம், கல்லா மா - கல்வியில்லாத புரவி, அன்னார் - போல்வாரது,

தமின் - தமர்மையின்

னனிமை—, தலை -

சிறப்புடைத்து; (எ - று.)

கல்லாமை - கதி ஐந்தும், சாரி பதினெட்டும், பொருமுரணற்றலும் அறியாமை. தன்பம் வாராத முன் னெல்லாந் தனேயாவார்போன்று, வம்

அஉ - ஆம் அதிகாரம்—தீநட்பு நடுங்க

தழி விட்டுநீங்குவ ரென்பது,

உவமையாற் பெற்றும். அவர்

தமராலுல் வரும் இறுதி

தனியாலுல் வாராமையின்,

தனிமையைத் தவ யென்றார் ;
எனவே, அதுவுந் தீதாதல்
பெறுதும்.

(கு - ரை.)

போன்று-போலிருந்து.

வந்துழி-வந்தவுழி: போர்நேர்ந்த
பொழுது.

களத்திடை-போர்க்களத்தில்.

வீழ்த்துப்போம் - தள்ளிவிட்டுப்
போகின்றன. புரவி - குதிரை.

தமர்மையின் -

நண்பராந்தன்மையைக்காட்டிலும்.

தனிமை - தனியாயிருத்தல். கதி - நடை. கதியைந்து - பஞ்ச தாரைகள்: அவையாவன: - "விக்கிதம் வற்கிதம் வெஸ்லு மூபகண்ட, மத்தி மஞ் சாரியோ டைந்து" என்பன; ஆஸ் கந்திதம், தோரிதகம், ரேசிதம், வல்கி தம், புலுதம் எனவும் படும்: அவற்றுள், நிச்சலமாக அதிவேகமும் அதிமந்தமு மாகாமற் சமமான கதி, ஆஸ்கந்திதம்; அதைக்காட்டிலும் அதிகமாய்ச்சதுர மான கதி,

தோரிதகம்: தாளகதியுடன்
வட்டமிட்ட நடை, ரேசிதம்;
வேகத் திலேலே முன்னங்காலைத்
தூக்கிவருமநடை, வல்கிதம்;
அவ்வளவு வேகமாக வும்
சமமாகவும் போகுகை, புலுதம்:
இனி, மல்லகதி, மயூரகதி,
வியாக்கிர கதி, வானரகதி,
விருஷபகதி என்பனவுமாம்.
'விக்கிதம் வற்கிதம் உபகண்டம்
ஜவம் மாஜவம் என்னும்
இப்பஞ்சதானை' என்பர்

புறப்பொருள்வெண்பா

மாலையுரையாசிரியர்.

சாரி-மண்டலமாடியோடல்.

புறப்பொருள்வெண்பா மாலையில்

'குதிரைவென்றி' என்னுந்

துறையின் இலக்கியச்செய்யுளில்

" ஐந்து கதியும் பதினெட்டுச்

சாரியையும், கந்து மறமும்

கறங்குஞாலமா" என்றவிடத்து

'பதினெட்டுச் சாரி' என்பதற்கு

'பதினெட்டு வகைப்பட்ட

சுற்றுவரவு'என்று.

உரைகூறியிருக்கின்றனர்.

அவை-வலசாரி, இடசாரி, மண்டலம், பவுரி முதலாகக் காண்க.

சாரிகையெனவும் படும்.

பொருமுரண்

ஆற்றல்-போர்செய்யும்

வலிமைத்திறம். போன்று -

போலிருந்து. வந்துழி -

துன்பம்வந்தவிடத்து.

உவமையால்-'அமரகத்து

ஆற்றறுக்குங் கல்லாமா' என்ற

உபமானத்தினால். அவர் -

கல்லாமாவன்னர்.

இறுதி-அழிவு. அதுவும் - தனிமையும். பெறுதும் - பெறுவோம். அமர் அகத்து - போரில் போர்செய்யுமிடத்தில்; போர்க்களத்தில் என்றுங் கொள்ளலாம்; 'அகத்து' என்றது - ஏழனுருபு. ஆற்றறுத்தல் - வலியறச்செய்தல். மா - பொதுப் பெயர், சிறப்புப்பொருளில் வந்தது. தமர்-தமர்மைக்கு ஆகுபெயர்.

முதலடி - உவமையணி.

(சு)

அசு. செய்தமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

(இ - ள்.) செய்து - செய்துவைத்தாலும், எமம் சாரா - அரணாகாத, சிறியவர் புல் கேண்மை - கீழ்மக்களது தீ நட்பு, எய்தலின் - (ஒருவர்க்கு)

உண்டாதலின், எய்தாமை - இல்லையாதல், நன்று—; (எ - று.)

சிறப்புமை, விகாரத்தால் தொக்கது. அரணைகாமை - தொலைவின் கண் விட்டுநீங்குதல். 'எய்தலி னெய்தாமை நன்று' என்பதற்கு, மேல் உரைத் தாங்கு உரைக்க. 'சாராத' என்னும் பெயரெச்சம், 'கேண்மை' என்னும் கூ(ரு)

திருக்குறள்

பெயர் கொண்டது; 'சிறப்பு'
என்பதனைக் கொள்ளின்,
'செய்து' என்பது
நின்று வற்றும்.

இவையிரண்டுபோட்டானும், தொலைவில் துணையாகாத
நட்பின் தீமை
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அரண் - பாதுகாவல். சிறப்பு - உயர்வுசிறப்பு. உம்மை தொக்கது, 'செய்து' என்பதில். தொலைவின்கண்-தொலைவில்; அழிவுநேர்ந்த விடத்து. மேல் உரைத்தாங்கு - மந்தினை குறளில் "தமரிற்

றனிமை தூய்” என்றதற்கு
விசேடவுரை கூறியதுபோல:
செய்தும் எமஞ்சாராத நிறையுஞ்

புன்மேதண்மை ஒருவர்க்கு
உண்டாநுல் வரும் அறிவு
அவர்நினைவுக்கத்தைக்
கொள்ளாமல்
தனியாயிருந்தால் வாராமையாவ்,
எய்தாமையை நன்றென்றார்
என்று உரைத்துக்கொள்க.

நின்று வற்றும் - இருந்தும்
பயன்படாமற்போம்.

‘நின்று பயனின்மை’ என்பது,

நூற்குற்றம் பத்தினுள் ஒன்று;

அதாவது -

சொல் இருந்தும் அதற்கு

யாதொருபிரயோசனமும்

இல்லாதொழிதல். (நி)

அசுத்தமான

பெருங்கெழீஇ கட்டி

னறிவுடையா

ரதின்மை கோடி

யுறும்.

(இ - ள்.) பேதை -

அறிவிலானது, பெருங் கெழீஇ

நட்பின் - மிகச் சிறந்த
நட்பின்,—அறிவு உடையார்
எதிர்மை -
அறிவுடையான் துணைக
ணை,—கோடி-கோடிமடங்கு,
உறும்-நன்று; (எ - று.)

'கெழீஇய' என்பதன்
இறுதிநிலை, விகாரத்தால்
தொக்கது. பண்ணை,

உயர்த்தற்கண். வந்தது.
அறிவுடையான்பகைமை
ஒருதீங்கும் பயவாமை

யானும், பேதைநட்பு
எல்லாத்தீங்கும் பயத்தலானும்
'கோடியுறும்' என்றார்.

'நேரங்கழிநட்பு' என்று
பாடமோதுவாருமுளர்.

(கு-கை.)

சுறிந்த-நெருங்கிய.

இறுதிநிலை-ஈற்றெழுத்து:
'ய்'என்பது.

கெழுவிய அல்லது கெழுமிய
என்பது, கெழீஇயவென
விகாரப்பட்டு

ளளபெதிக்கது,
சொல்லிசையளபெடை.
'பெருங்கழிநட்பு' என்ற பாடத்
துக்கு,
கழியென்பது-மிகுதிப்பொருள்
குறிக்கும் உரிச்சொல்லாய்,
பெருங்
கழி
யென்பன-ஒருபொருட்பன்மொழி
யென்க. மிக அதிகமான
நிலேக
மென்று பொருளாம். பண்பை
உயர்த்தற் கண்வந்தது-'பேதை'

என்றதற்கு

ஏற்ப 'அறிவுடையான்' என

ஒருமையா ற் கூறாமல்

'அறிவுடையார்' எனப்

பன்மையாற்கூறியது,

அறிவுடையவனது உயர்வை

விளக்குதற்பொருட்டு

என்க ; "ஒருவரைக்கூறும்

பன்மைக்கிளவியும்,

ஒன்றனைக்கூறும் பன்மைக்

கிளவியும்,

வழக்கிலுரியவுயர்ச்சொற்கிளவி"

என்ற தொல்காப்பியத்தைத்

காண்க: [நன்-பொது-உ அ]

இதனை வடநூலார் 'பூஜ்ஜியம்

பற்றாவகாசம்'

என்பர்.

ஏகின்மை-ஒருபற்றுமில்லாமை.

கோடி - நூறுலகூம்; மிகட்

பலவாகிய எண்ணிற்கு ஒன்று

காட்டியவாறு: அடுத்தகுறளில்

"பத்தடுத்த

கோடி" என்பதும் இவ்வாறே.

இனி, 'அறிவுடையார்'

என்பதனைப் பண்
ணையாகவே கொண்டு,
அறிவில்லாதெருவனது
கட்பினும் அறிவுடையார்.

42 - ஆம்
அதிகாரம் — தீநட்பு
கூடாநட்பு

பலரதுபகைமை பலமடங்கு
நல்லதென்று
பொருள்கொள்ளலுமாம். பேதை-
பேதைமையுடையானுக்குப்
பண்பாகுபெயர். கோடி -

வடசொல். "தெளிவி
லார் நட்பிற் பகை நன்று" என்ற
காலடியார் இங்கு அறியத்தக்கது.
(சு)

அகள. **கைகவகைய
ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.**

(இ - ள்.) கை கவகையர்
ஆகிய நட்பின் - (தாம்
அறிதல்வகையரா காது)
குதல்வகையராதற்கு எதுவாகிய
நட்பான் வருவனவற்றின், பகைவ
ரான் - பகைவரான் (வருவன),

பத்து அடுத்த கோடி
உறும்-பத்துக்கோடி மடங்கு கல்வி;
(எ-று.)

நட்பு - ஆகுபெயர்.

அந்நட்பாவது - விடமருந்து,
தூர்த்தநரும், வேழம் பருந்து
போன்று பலவகையால்
நலுவித்துத் தாம்
பயன்கொண்டொழிவார் போது
உளதாயது. 'பகைவரான்'
என்பது அவாய்நிற்றலின்,
'வருவன' என்பது
வருவிக்கப்பட்டது. பத்து

அடுத்த கோடி - பத்தாகத்
தொகுத்த கோடி.
அந்நட்பாண்வரும்இன்பங்களின்
அப்பகைவரான்வருந்
துன்பங்கள் இறப்பநல்ல
வென்பதாம். இதற்குப்
பிறவெல்லாம்
சொல்லிலக்கணத்தோடு
மாறுகொள உரைத்தார்.

(கு - ரை.)

அறிதல்வகையராகாது -
அறிவுடையாராதற்கு எது வல்லா

மல்; நகுதல் - பரிகசித்தல்;
விளையாட்டுச்சிரிப்புக்
கொள்ளுதல். நட்பு-சினே கம்;
இங்கு, அகனுல்வரும்
இன்பங்களைக் குறித்தலால்,
காரணவாகுபெயர்.
விடமர்-விஷமர்; நோனைநெறி
யில்லாதவர். தூர்த்தர் - காமுகர்.
விடமர் - விடரென்றும், தூர்த்தர் -
வஞ்சகரென்றுங் கொள்ளுதலு
மொன்று. வேழம் பர் -
கழைக்கூத்தாடிகள். கீழ்ச்

சிற்றினஞ்சேராமை யென்ற
அதிகாரப் பெயரின். கீழ்ப்
பரிமேலழகர் 'சிறியஇனமாவது -
நல்லதன்நலனும் தீயதன் தீமையும்
இல்லென்போரும் விடரும்
தூர்த்தரும் நடரும் உள்ளிட்ட
குழு. அறிவைத்திரித்து
இருமையுங்கெடுக்கும்
இயல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்
தின்' என்றதும்,
அவ்வதிகாரத்தில் திருவள்ளுவர்
"தீயினத்தின், அல்லற்
படுப்பதூஉ மில்" என்றதும்,

மணிமேகலையில் "விடருந்
தூர்த்தருகும் விட் டேற்றுளருகும்,
நடலைவமாக்களுகும் நகையொடு
வைகி, வட்டுஞ் சூதும் வம்பக்
கோட்டியும், மூட்டா வாழ்க்கை
முறைமைய தாக" என்றதும்
இங்கு நோக்கத்தக்கன.
நகுவித்து - சிரிப்புவிளைத்து,
மகிழ்ச்சிமூட்டி. தாம் பயன்
கொண்டு ஒழிவார் - தாம்
இவ்வுலகில் இலாபமடைந்து பிறகு
கைவிட்டுச்செல்பவர். அவாய் -
(ஒருசொல்லே) வேண்டி. இறப்ப

- மிகவும். இதற்கு - இக்
குறளுக்கு. பிறர் - மற்றை
உரைகாரர். பிறருரைப்பது
'நட்பினைவிடப் பனைகவரா
பத்துக்கோடி நன்மை
நேரும்'என்பது "நகுதற்
பொருட்டன்று நட்டல்
மிகுதிக்கண், மேற்சென்றிடித்தற்
பொருட்டு" என்னூர், முன் நட்பு
என்ற அதிகாரத்தில்.

(எ)

அக அ. ஓல்லுங் கருமம்
மூடற்றுடையவர் கேண்மை

நேரிசை

திருக்குறள்

(இ-ள்.) ஒவ்வோர்
கருமம்-(தம்மால்) முடியுங்
கருமத்தை, உடற்றுபவர்
முடியாதாக்கிச் செய்பாதாரோடு
கொண்டீ, நீண்மை -
நட்பினை,—(அத்

கண்டாள்), சொல்லாடார் - (அவரறியச்) சொல்லாதே, சோரவிடல்-சோர விடுக; (எ - று.)

முடியாதாக்குதல்

- முடியாதாக நடித்தல். சோரவிடல் - விடுகின்ற வாறு தோன்றுமல் ஒருகாலேக்குஒருகால் ஓயவிடுதல். அறியச் சொல்லும், விடுகின்றவாறு தோன்றினும், அதுபொழுது பகைத்துப் பின்னுட

நட்பாயெர்ழுகச் கருதுவ ராதலின், 'சொல்லாடார்' என்றும், 'சோரவிடல் என்றுங் கூறினர்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
முறையே பேதையார்,
கருவிப்பார், இயல்
வதுசெய்யாதார் என்ற இவர்கள்
நட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கருமத்தை - காரியத்தை. அதுகண்டால்-தம்மால்முடியு
தொழிலைத் தம்மால்முடியாததாக அவர்கள் வெளிக்குக்காட்டிச் செய்யாத

விடுதலைப் பார்த்தால். சோர -
தளர. முடியாதாக கடித்தல் -
முடியாதது

போல . வெளிக்குக்காட்டுதல். ஓயவிடுதல் - தளரவிடுதல். அதுபொழுது
அச்சமயத்தில். பரிகரித்து - அதற்குஏற்ற பரிகாரத்தைச் செய்து. இயல்

வதுசெய்யர்தார் -
தாம்செய்யக்கூடியஉதவியைச்

செய்யாதுவிடுபவர். (அ

அகஉ

கனவினு மின்னாத மன்னே வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு - வினையுஞ் சொல்லும் (ஒவ்வாது)

வேறுவேறுயிருப்பார் நட்பு,
கனவின்உம் இன்னாது
(நனவின்கண்ணேயன்றிக்)

கனவின்கண் ணும் இன்றுது;

(எ-று.)

வினைசொற்களது

ஒவ்வாமை, முதன்மேல்

ஏற்றப்பட்டது. அஃதாவது -

வினையிற் பகைவராய்ச்

சொல்லின் கட்டாராயிருத்தல்.

நிகழ்வின் கண்

உளதாயிருத்தலால்,

'கனவிலும்இன்றுது' என்றார்.

உம்மை - எச்ச வும்மை;

இழிவுசிறப்புமையுமாம்.

மன்னும், ஓவும் - அசைநிலை.

(கு - ரை.) வினை - செயல்.

நனவு - விழிப்பு :

ஜாக்கிராவஸ்தை. கண

வின்கண் ணும் இன்ன -

சொப்பனத்திலுந்

தன்பந்தருவது. வினையுஞ்

சொல்லுமாகிய சினைகளின்

ஒற்றுமையில்லாதிருத்தல்

'வினைவேறுசொல்

வேறுபட்டார்' என,

நீங்கினராகியமுதலின்மேல்

எற்றிச்சொல்லப்பட்டது இது,
சினைவினையை முதலின் மேல்
ஏற்றிக்கூறியது உபசாரவழக்கு.

முதல்.

அவயவி. அஃகாவது - வினைசொற்களின் ஒவ்வாமையாவது. நிகழ்வின்கண்
உளதாயிருத்தலால் - கனி நடக்கும் காலத்து உண்மைபோலிருத்தலால்.

வினைவேறு சொல்லேறுபட்டார்
தொடர்பு கனவிலும்
இன்னுநாகற்கு காரணம்,
நனவில் நடப்பதுபோலவே
தோன்றுதலால்
லென்க.

எச்சவும்மை, நனவிலன்றி என்று
இறந்தது தழுவியது.

அசை. எனைத்தும்

குறுகுத லோம்பன்

மனைக்கெழீஇ

மன்றிற் பழிப்பார்

தொடர்பு.

---

* பி - ம்:

முடியாதாகச்செய்தாறொடு †

முடியாதாகக் கடத்தல்.

அதிகாரம்—கூடாநட்பு

நடுநி

(இ - ள்.) மனை-(கணிதை) மனைக்கண்(இருந்துழி), கெழீஇ - நட்பாடி, மன்றில்-(பலரோடு)மன்றின்கண் (இருந்துழி), பழிப்பார் - பழிகூறுவார், தொடர்பு-நட்பு, எனைத்து உம் - சிறிதாயினும், குறுகுதல்-(தம்மை) நணுகுதல், ஓம்பல்-பரிகரிக்க; (எ-று.)

மனைக்கண் செழுமையும்,
மன்றின்கண் பழிக்கலும்
தீதாகலின், அவர் ஒருகாலும்
தம்மை நனி காவலை
குறிக்கொண்டுகாக்க வென்பார்,
அவர் நட்பின்மேல்வைத்துக்
கூறினர்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
வஞ்சர்நட்பின் தீமை
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

மனைக்கண்-வீட்டில்.

இருந்தழி-இருக்கபொழுது.

கட்பு ஆடி-நேகம்பாராட்டி.

மன்றின்கண்-சபையில்.

எனைத்தும் - எவ்வளவும்.

நணுகுதல்-சமீபித்தல்.

பரிகரிக்க-நீக்குக.

அவர்-அத்தியவர். ஓ

நகாலும்-ஒரு போதும்.

குறிப்பு காண்டு-கவனம்வைத்து.

மனைக்கண்செழுமி மன்றிற்பழிப்

பவரது கட்பை

எவ்வளவுசிறிதாயினுந் தம்மைச்

சேரலாகாதபடி நீக்குக என்றதன்
கருத்து, அவர்களை
ஒருபொழுதுந்தம்மைச்சேராதபடி
நீக்குக வென்பது.

மனைக்கெழீஇ-எழாம்வேற்றுமைத்தொகை.

கெழீஇ - கெழுமி யென்பது
விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது;
சொல்லிசையளபெடை.

(கo)

அங்கு - ஆம்
அதிகாரம்—கூடாநட்பு.

இனி, எனைக் கூடாநட்புக்

கூறுகின்றார். அந்தாவது -
பகைமையான் அகத்தாற்
கூடாதிருந்தே கமக்கு
வாய்க்குமிடம் பெறுந் துணையும்
புறத்தாற் கூடியொழுகுவார் நட்பு.

(கு-ரை.)

ஏனை-விடத்தக்கதான நட்பின்
வகை யிரண்டனுள் நீநட்பு
த்தவிர மற்றொன்றாகிய
என்றபடி. அகத்தாற்
கூடாதிருந்தே - மனத்தில்
நட்பில்லாமலிருந்தென்றவாறு.

வாய்க்கும் இடம் -

தீங்குசெய்யவாய்க்குஞ் சமயம்.

பெறு ந்துணையும்-பெறுமளவும்.

புறத்தான்-வெளியிலே; சொற்

செயல்களால் என்றபடி.

கூடாமை யென்னுந் தொழில்,

ஒற்றுமைபற்றி அத்

தொழிலுடையார்மேலதாகி,

பின்பு; அவரோடுசெய்த

நட்பின்மேலதாயிற்று:

அஃக. சீரிடங் காணி

னெறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவர்

நட்பு.

(இ - ள்.)

நேரா-கூடாதிருந்தீர், நிரந்தவர்

- (தமக்கு வாய்க்குமிடம்

பெறுந்துணையும்)

கூடியொழுகுவார், நட்பு-, இ

இடம் காணின் - அது பெற்றால்,

எறிதற்கு-(அற)எறிதற்கு(த்துணையாய),

படைபடை - படைபடை யாம்;

(எ-று.)

தரியுமெல்லாமுனல்லாந்
தான்றுவதுபோன்றிருந்த
வந்தழி அற எறிவிப்பதாகிய
பட்டைடைக்கும்,
அத்தன்மைத்தாய நட்பிற்குந்
தொழி லொப்புமை உண்மையாவ்,
அதுபற்றி, அந்நட்பினைப்
பட்டையாக் ைப சாற்றினார்.
'தீர்விடம்' என்று பாடமோதி,
முடிவிட மென்றுரைப்பாருமுளர்

திருக்குறள்

(கு - ரை.)

சீரிடம்-சிறப்பான இடம்
அது-வாய்க்குமிடம். எல்லை -
சமயம். அறவெறிதற்கு -
(பொன் முதலியவற்றை
வேறுகருவிகள்) கன்றுக
வெட்டுவதற்கு. பட்டடை -
பொற்கொல்லர்
பொன் முதலியவற்றைவைத்து
அடிப்பதற்கும் வெட்டுதற்கும்
ஆதாரமாயிருப்பதொரு

கருவி. சிவகசிந்தாமணி

யில்

"ஊனமார் குறடுபோல வுரும்புண்டு"

என்றதற்கு நச்சினார்க்கினியர்

'இறைச்சிகொத்தும்

பட்டடைமரம்போல

இரும்புமேய்ந்து' என்று உரை

கூறியதை நோக்குமிடத்து,

ஊன்வெட்டுதற்கு ஆதாரமாகின்ற

இரும்புவேய்

ந்தமரத்துக்கும்

பட்டடையென்றுபெயருண்டெனத்தெரிகிறது.

உண்மை

யான்-இருக்தலால்.

பட்டைடேபான்றதைப்

பட்டையென்றே கூறியது,

உபசாரவழக்கு ; பட்டைடேபா

லுமென்றுமல் 'பட்டை' என

உபமேய உபமானங்களுக்கு

ஐக்கியம்தோன்றச்சொல்லியிருத்தலால்,

தோழிலுவமை

பற்றிவந்த காட்சியணி

யென்றலுமாம்.

முடிவிடம்-அபாயமடைகின்ற

சமயம். தோ-ஈறுகெட்ட

எதிர்மறை வினையெச்சம்.

(க)

அஉ. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

(இ - ள்.) இனம் போன் று - (தமக்கு) உற்றார்போன் று, இனம் அல் லார்-உறுதாரோடு (உளதாய), கேண்மை-நட்பு, (இடம்பெற்றால்),—மகளிர் மனம் போல-பெண்பாலார் மனம்போல, வேறுபடும்—; (எ -

று.)

அவர்மனம் வேறுபடுதல்,

"பெண்மனம் பேதின்
ஒருருப்படுப்பே னென்னு,
மென்னணி லொருவன்"
என்பதனுனும் அறிக.

நட்புவேறுபடுத லாவது-பழைய
பகையேயாதல்.

இனையிரண்டுபோட்டானும்,
கூடாநட்பினது குற்றங்
கூறப்பட்டது.

(கு-னா.) உற்றார்-நண்பர்,

வேண்டியவர். உறுதார் -
வேண்டாதார், பகைவர்.
இடம்-வாய்க்குமிடம்.
'பெண்மனம்-மகளிர்தூமனத்தை,
போது இன்று-வேறுபடுதலில்லாமல்,
ஒருப்படுப்பேன்-ஒருதன்மையதா
யிருக்கச் செய்வேன்',
என்னும்-என்றுசொல்லுகின்ற,
என் இல் ஒருவன்-ஆராய்ச்சி
யில்லாத ஒருத்தன் என்பது,
மேற்கோளின் பொருள்; இது,
"தெண்ணீர் பரந்து திணைதொறும்

டோய்க்கெட்ட,
வெண்ணெய்கொண்ட மூட்ட
விறுத லென்றெக்கும்,
பெண்மனம் பேதுன்
றொருப்படுப்பேனென்று,
மென்னணி லொருவ
னியல்பென்ற தறு மாறு" என்ற
வாளயாடதிச் செய்யுளி லுள்ளது.
"பெண்ணெணைப்படுவ
கன்மோ டிடல
பிறப்புநோக்கா, உன்னினைற
யுடையவல்ல

வொரு யிரமனத்தவர்தும்" என்ற
சிந்தாமணியும் இங்கு நோக்க
த்தக்கது. உவமையணி.

(உ)

அடிகள். பலநல்ல கற்றக் கலைடத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணர்க் கரிது.

(இ-ள்) நல்ல பல - நல்லன
பலநூல்களை, கற்றக்கலைடத்துடம்
- கற்ற விடத்தும், (அதனால்),
மனம் நல்லர் ஆகுதல் -
மனந்திருந்திநடப்பாதல்,

மாறார்க்கு-பகைவர்க்கு;
அரண்-இல்லை; (எ-று.)

அக

ஆம் அதிகாரம்—கூடாநட்பு

கூடுக நல்லன
மனக்குற்றங் கெடுப்பன.
'மனநல்லர்' எனச் சினைவினை
முதல்மேல் நின்றது.
கல்லாகுதல் - செற்றம்விடுதல்.
உள்ளே செற்ற முடையாரைக்

கல்வியுடைமைபற்றி நட்பென்று
கருதற்க வென்பதாம்.

(சு-ரை.) நல்லன -
நல்லவையாகிய. கற்றவிடத்தும்
- படித்தாலும் மனமாகிய
சினையினது நன்மைதவாகிய வினை,
பகைவராகிய மூதலின்மேல்
னற்றிக் கூறப்பட்டது. செற்றம் -
வைரம், தணியாக்கோபம்.

பல, சுல்ல - பலவின்பாற்
பெயர்கள். கற்றக்கடைத்து -
எதிர்கால வினையெச்சம்; கல் -

பகுதி, ஏ அ - சாரியைகள்,
கடை-விகாரமெச்சவிகுதி,
அதன்மேல் 'து' -
பகுதிப்பொருள்விகுதி: மற்றவை
- சுட்டு. உம் - உயர்வு சிறப்பு.
மாணார் - மாட்சிமையில்லாதவர்;
அன்பரல்லாதவ ரென்றபடி.
(ஈ)

அஉச. மூகத்தி னினிய
நகாஅ வகத்தின்ணு
வஞ்சனை யஞ்சப் படும்.

(இ - ள்.) முகத்தின் இனிய நகாஅ - (கண்டபொழுது) முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து, அகத்து இன்ன-(எப்பொழுதும்) மனத்தால் இன்ன ராய, வஞ்சனை—, அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும்; (எ - று.)

நகையது வகைபற்றி 'இனிய' என்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய நகையைப் புறத்து

விளக்கலின் 'வஞ்சர்'
என்றும், அச்செற்றம்
குறிப்பறிதற்கருவியாய
முகத்தானும் தோன்றுமையின்
'அஞ்சு தல் செய்யப்படும்' என்றுங்
கூறினர்.

இவையிரண்டுபோட்டானும்,
குற்றத்திற்கு ஏதுவாய
அவர்கொடுமை
கூறப்பட்டது.

(கு - னீர.) இன்னர் ஆய -
இனியரல்லாதவரான. வஞ்சர் -

வஞ்சகர்.

"எள்ளலினமை பேதைமை
மடனென்ன, றுள்ளப்பட்ட நகை
நான்கென்ப"

என்ற தொல்காப்பியத்தால்,
நகையின்வகைகளை யுணர்க.

அகத்து - மனத்
தில். நிகழ - தோன்றுநிற்க.
மறுதலை - எதிர். விளக்கலின் -
காட்டுதலால்.

குறிப்பறிதற் கருவி -
ஒருவர்நினைத்தலை

அவர்சொல்லாமற் குறிப்பால்
அறிவதற்குச் சாதனம். முகம்
குறிப்பறிதற்குரியதாதலை, கீழ்
'குறிப்பறிதல்' என்ற
அதிகாரத்தில் "அடுத்தது காட்டும்
பளிங்குபோல் நெஞ்சங், கடுத்
தது காட்டு முகம்" என்றது
முதலாகக் கூறியவாற்றாலும்,
"முன்னம்,
முகம்போல முன்னுரைப்ப
தில்," "முகனுணர்க்கு
முன்னின்றவேட்கை"

என்பவற்றுலும் அறிக. அவர் -
கூடாநட்பினர்.

(சு) அடுத்து மனத்தி
னமையா தவரை
யெனத்தொன்றுந்
சொல்லிலற் றேறற்பாற்
றன்று.

(இ - ள்.) மனத்தின் -
மனத்தால்,
அமையாதவரை-(தம்மொடு)
மேவா
தாரை, எனத்து ஒன்றுடம் -

யாதொரு கருமத்திலும்,
சொல்லிலுல்-சொல்
லால், நேறல்பாற்று
அன்று-தெளிதன்மூறைமைத்தன்று;

(நீதிநூல்);(எ-று.) கூற்று

திருக்குறள்

'நீதிநூல்' என்பது,
அவாப்நிலையான்
பணைமையறைத்தற் பொருட்டுச்
சொல்லுகின்ற

வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்விய
சொல்லெனக் கருதி அவனைக்
கருமங்களில்தெளிதல் நீதிநூல்
முறைமையன் றென்பதாம்.

(கு - ரை.) மேவாதார் -
பொருந்தாதவர். கருமத்தில் -
காரியத்தில். தெளிதல்
முறைமைத்து அன்று -
கம்பும்முறைமையுடையதன்று.
இந்த முற்றிற்கு 'நீதிநூல்' என்ற
தொன்முதழுவாய்
வருவிக்கப்பட்டது. நீதிநூன்

முறைமையன்றென்பார்,
அதன்மேல்வைத்துக் கூறினர்.
இனி, 'முறைமைத் தன்று என்று
சொல்லும் நீதிநூல்' என்று
சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்
றது. அவரை - கூடாநட்பினரை.
செவ்விய - நல்ல;
வஞ்சனையில்லாத.

அஉசு. நட்டார்போ னல்லவை
சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப்

படும்.

(இ - ள்.) நட்டார் போல் - நட்டாரைப் போன்று, நல்லவை சொல் வின்உம் - நன்மையையக்குஞ் சொற்களைச் சொன்னராயினும், ஒட்டார்சொல்- பகைவர்சொற்கள், (அது பயவாமை), ஒல்லே உணரப்படும் - அச் சொல்லிய பொழுதே அறியப்படும்; (எ -

று.)

'சொல்லினும்' எனவே,
சொல்லாமையே பெற்றும்.
ஒட்டாரர்தலால்
தீமையத்தல்
ஒருதலையென்பார், 'ஒல்லை
உணரப்படும்' என்றார்.

(கு - ரை.) ஒட்டார் - மனம்பொருந்தாதவர்; எனவே, பகைவராவர். ஒல்லை - விரைவு. சொல்லாமை - பகைவர் நல்லவைசொல்லாமை. ஒருதலை-நிச்சயம். பயக்கும் - விளக்கும். அது பயவாமை-நன்மையை விளக்காமை.

சொல்லினும் என்ற உம்மை -

உயர்வுசிறப்பு; ஒருசார்
எதிர்மறையென்ன
லாம். ஒல்லை -
விரைவுகுறிப்பதோர்
இடைச்சொல்.
(சு)
அஉஎ.

சொல்வணக்க மொன்றுக்கட் கொள்ளற்க
வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை
யான்.

(இ- ள்.) வில் வணக்கம் - வில்லினது வணக்கம், தீங்கு குறித்தமை யான் - (எற்றவர்க்குத்) தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால், — ஒன்னர்கண் சொல் வணக்கம் - பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தை யும், கொள்ளற்க - (தமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறிக்கென்று) கருதற்க.

தம்வணக்கமன் றென்பது
தோன்ற 'சொல்வணக்கம்'
என்றும், வில் வணக்கம்
வேறுயினும் வணங்குதலெ
ாப்புணமபற்றி அதன்குறிப்பை
ஏதுவாக் கியுங் கூறினர்.
வில்லியதுகுறிப்பு, அவனிறுய
வில்வணக்கத்தின்மேல்
நிற்றலான், ஒன்றுரது குறிப்பும்
அவரிறுய சொல்வணக்கத்தின்
மேலதா
யிற்று. இதுவுந் தீங்குகுறிக்க

வணக்கமென்றே கொண்டு
அஞ்சிக்காக்க
வென்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டாலும்,
அவனைச் சொல்லாவ்
தெளியற்க வென்
பது கூறப்பட்டது.

அஃ - ஆம்
அதிகாரம்—கூடாநட்பு

(கு - ரை.) எற்றவர்க்கு - எதிர்த்தவர்க்கு. தம் வணக்கம் அன்று - வணக்கமென்பது புறத்தே சொல்லினிடத்துமாத்திரமுள்ளதன்றி அந்தப் பகைவரிடத்து இல்லையென்றபடி. வணக்கம் வேறுயினும் - வில்வணக்க மென்பது வில்லின் முனைநிமிர்ந்திராமல் தாழ்ந்திருக்குந்தன்மையென்றும்,

சொல்வணக்கமென்பது -
சொல்லிற்காட்டும்பணிவு என்றும்
இங்ஙன் ஈரி
டத்துள்ள வணக்கம்
வெவ்வேறுபொருள்கொண்டதாயினும்.வணங்குதலொப்
புமைபற்றி என்பதன்பின்
'இரண்டுவணக்கத்தையும்
ஒன்றாகக்கொண்டு'
என வருவிக்க. குறிப்பு - தீக்கு
குறித்தல். வில்லி -
வில்லேயேந்தியவன்.
வில்லியதுகுறிப்பு அவனியை
வில்வணக்கத்தின் மேல்நிற்றலான்

ஒன்றாது
குறிப்பும் அவரிறை
சொல்வணக்கத்தின் மேலதாயிற்று
என்பதன் பொருள்-
வில்லேந்தியவன்
தீங்குகுறித்தலை அவனிலாகிய
வில்வணக்கத்தின்
மேலேற்றி வில்வணக்கந்
தீங்குகுறித்தமையான்
என்றுகூறியதனால் அதற்கு
ஏற்ப, ஒன்றைத் தீங்குகுறித்தலை
அவர்களாலாகிய
சொல்வணக்கத்தின் மே

வேற்றி

ஒன்னர்கட்சொல்வணக்கங்கொள்ளற்க

என்று மறுத்துக்கூறியது

என்பது. இதுவும் -

சொல்வணக்கமும். காக்க -

(தம்மைமப்)பாதுகாத்துக்

கொள்ளக்கடவர் (அரசர்) என்க.

அவரை -

கூடாநட்பினரை. தெளியற்க -

நம்பாதிருக்கக்கடவர். ஏதுவணி.

(எ)

அஉ. தொழுதகை

யுள்ளும் படையொடுங்கு
மொன்னு
ரழுதகண் ணீருமினத்து.
(இ - ள்.)
(ஒன்னார்குறிப்பை
உணரவல்லார்க்கு),—ஒன்னர்
தொழுத
கையுள்உம்-அவர் தொழுத
கையகத்தும், படை ஒடுங்கும் -
படைக்கலம்
மறைந்திருக்கும்; அழுத கண்
நீர்உம்-(அவர்) அழுத கண்ணீரும்,
அனைத்து -

அவ்வாறே அது
மறைந்திருக்கற்கு இடனும்; (எ -
று.)

காம நட்பென்பதனைத்
தம் கையானும் கண்ணானும்
தேற்றிப் பின்
கோறற்கு வாங்கவிருக்கின்ற
படைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித்
தேற்று
கின்றபொழுதே அவற்றுள்ளே
தோன்று மென்பார் 'ஒடுங்கும்'
என்றார்.

பகைவர் தம் மென்மை காட்டித்

தொழிலும் அழிலும்
அவர்குறிப்பையே
நோக்கிக் காக்க வென்பதாம்.

இதனால், அவரைச்
செயலால் தெளியற்க வென்பது
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

அவர்-அப்பகைவர். தொழுத -
அஞ்சலிசெய்த, கூப்பிய.

கையகத்தும்-கைகளினுள்ளும்.
படைக்கலம்-ஆயுதம். அது -
அவ்வாயுதம்.

கையாலும்
கண்ணாலும்--கைகளாலும்
கண்களாலும், தேற்றி -
நம்புவித்து.
கோறற்கு-கொல்லுதற்கு.
வாங்க-எடுக்க. உய்த்து
உணர்வுழி-ஆலோசித்து
அறியுமிடத்து.
அவற்றுள்ளே-தொழுகையிடத்தும்
அழுதகண்ணீரிடத்
தும். மென்மை-தளர்ச்சி.
தொழினும் அழினும் -
தொழுதாலும் அழுதாலும்.

காக்க-(தம்மைப்)பாதுகாத்துக்கொள்க.

அவணர-கூடாநட்பினரை.

அழுத கண்ணீர் -

அழுதலாலாகிய கண்ணீர் எனப்

பெயரெச்சம்காரணப் பொருளது.

கூகூ தீ
ருக் குறள்

"தொழுத தன் கையினுள்ளுந் துறுமுடியகத்துஞ் சோர, வழுகண்ணீரினுள்ளும் அணிகலத்தகத்து மாய்ந்து, பழுதுகண்ணாரிந்துகொல்லும்

படையுடனெதிங்கும் பற்று,

தொழிகையார்கண்ணுக்தேற்றந்

தெளிகுற்றூர் விளிகுற்றூரே"

என்ற சிந்தாமணிச்செய்யுளும்,
அதனுரையில் நச்சினார்க்கினி யர்
'அரசர்க்கு ஓர்துண்பம்
வந்தவிடத்து அவர்
கட்புடைபோர்போல அழுத
கண்ணீரும் கொலைசூழ்தலின், கண்ணிலும் படை யொடுங்கிற்றும்; "ஒன்
னார், அழுத கண்ணீருமனைத்து" என்றார் தேவரும்' என்று உரைத்ததும்
இங்கு உணர்த்தக்கன.
"தொழுத கையுளும் படையுள
ழுஞ்சியும் பொரி கால்" என்றார்,
வில்லிபுத்தூராரும்.
'அழுகள்ளன்', 'தொழுகள்ளன்',
'கும்பிடுகள்ளன்' என்னும்

வழக்கும் நோக்கத்தக்கது.

(அ)

அஃகு. மிகச்செய்து

தம்மெள் ளுவாரை

ஙகச்செய்து

நட்பினுட்

சாப்புல்லற் பாற்று.

(இ-ள்.)மிக செய்து -

(பகைமைதோன்றுமற்

புறத்தின்கண் நட்பினை)

மிகச்செய்து, தம் எள்ளுவாரை

- (அகத்தின்கண்) தம்மை

யிகழும் பகை வரை,—நட்பினுள் -
(காழும்) அந்நட்பின்கண்ணே
(நின்று), நக செய்து -
(புறத்தின்கண்
அவர்)மகிழும்வண்ணஞ் செய்து,
சா புல்லல் பாற்று - (அகத்
தின்கண் அது) சாம்வண்ணம்
பொருந்தற்பாண்மையுடைத்து,
(அரசநீதி.)

'நின்று'என்பதனாலும்,
'அரசநீதி'
என்பதனாலும், அவாய்நிலையான்

வந்தன: அகனென்று
புறனென்றுதல் ஒருவர்க்குத்
தகாதே யெனினும் பகைவர்மாட்
டாயின் தகு மென்பது
நீதிநூல்துணி பென்பார்,
அதன்மேல் வைத்துக் கூறினர்.
'சாவு' என்பதன் இறுதிநிலை,
விகாரத்தால் தொக்கது;
"கோட் டின்வாய்ச்சாக்குத்து"
என்புழிப் போல.
எள்ளுவாரைப் புல்லல் எனக்
கூட்டுக.

(கு-ரை.) வெளிக்கு அதிகசினேகங்காட்டி உள்ளே தம்மையிகழ்ந்தென ழுகும். பகைவனைத் தாமும் அவ்வாறு சினேகித்தொழுகவேண்டு மென்பதாம்.

அந்நட்பு-அகத்தின்கண் இகழ்ந்து புறத்தேதமிகச்செய்யும் அப்படிப்பட்ட சினேகம். அவர்-பகைவர். அது சாம்வண்ணம்-அம்மகிழ்ச்சி

அழியும்படி. பான்மை-தன்மை.

துணிபு-தேர்ந்தகொள்கை,

சித்தாந்தம். "கோட்டின்

வாய்ச் சாக்குத்தி"—கலித்தொகை, முல்லைக்கலி-9; (தம்மைத்தழுவ வருவாரை எருதுகள்) கொம்பினிடத்தே சாகும்படி குத்தியென்பது இதன் பொருள். சாப்புல்லல்-'சாவ வென்னுஞ் செயவெனைச்சத்து, இறுதி வகரங் கெடுதலு மூரித்தே" என்ற தொல்காப்பியத்தைக் காண்க. "மெல்லிய நல்லாருள் மென்மை யதுவிறந்து, ஒன்னருட்கூற்றட்கு மூட்குடமை -யெல்லாம், சலவருட் சாலச் சலமே நலவருள், நன்மைவரம்பாய் விடல்" என்ற நாலடியாரினாலும், அயோக்கியரிடத்து அயோக்கியமாயும் யோக்கியரிடத்தில் யோக்கியமாயும் நடப்பது தகுதி யென்று அறிக. "மாதர்க் கிதங் கவிவாணர்க்குச் சாலவணக்கங் குரு, நாதர்க்கு நீதியொடாசாரங் கண்பினையந்

யுக - ஆம்

அதிகாரம்—பேதைமை

நடுக

தவர்க்குக், கோதற்றவாசகம்
போயிக்குப் போயி கோளுக்குக்
கோளறிவி, லாதகர்க்கிரட்டிடப்
பறிவுடையோர்செய்யுமாண்மைகளே''
என்பதுங் காண்க.

அதன்மேல் - நீதிநூலின்மேல். இக்குறளுக்கு, 'நீதிநூல்' என்பது-தோன்ற எழுவாய். புல்லல் பாற்று - புல்லுதல் தகுதியுடையது என எழுவாய்பயனிலைகளாக முடித்தலுமாம்; கீழ் அஃறி - ஆக் குறளிலும், தேறல் பாற்று அன்று - தெளிதல்முறைமையுடையதன்று என எழுவாய்பயனிலைகளாக்கி முடிக்கலாம்.

இறுதிநிலை-கடைசியெழுத்து;
வகரவுடம்படுமெய்யோடுகூடிய
அகரவிகுதி யென்க.

அஃ-ம். பகைகடப்பான்

காலம் வருங்கான் முகநட்

டகநட் பொரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) பகை -
(தம்)பகைவர், நட்பு ஆம்
காலம்-(தமக்கு) நட்டாரா
யொழுகுங் காலம்,
வருங்கால்-வந்தால்,—முகம் நட்டு
- (தாமும் அவரோடு) முகத்தால்
நட்புச்செய்து, அகம் நட்பு
ஒரீஇ - அகத்தால் அதனைவிட்டு,
விடல் - (பின் அதனை) தவிர்க;

(எ - று.)

- அக்காலமாவது - தம்மாணும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்கலாகாத அளவு. இதனானே, ஆமளவெல்லாம் நீக்குக வென்பது பெற்றும்.

இவையிரண்டுபோட்டாணும், அந்நட்பிடை ஒழுகுமாறு கூறப்பட்டது.

(சூ - ஊர.) பகைவர் நண்பர்போன்று ஒழுகினாலும் அவர்நட்டைத் தம்மா

லானவரையிலும் நீக்கவேண்டு மென்பதாம். அகத்தால்-மனத்தால். அதனை-னேகத்த. அதுவும் - முகட்டையும். தம்மானும் - தம்மாலும். ஆமளவு எல்லாம் - கூடியவரையிலும். அந்நட்பிடை ஒழுகும்ஆறு - கூடாநட்பின நிடத்து நடக்கவேண்டியவிதம். அளவு - சமயம்.

(கo)

அசு - ஆம்

அதிகாரம்—பேதைகமை.

இனி, அந்நட்பினை

எதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற்
கூறிய தொடங்கி னர்.
அப்பகைதான்,
முற்றக்கடியுங்குற்றமின்மையின்
உளவாய வெகுளியா
னும் காமத்தானும் வருவதாம்.
அவற்றுள் வெகுளியான்வருவன
ஐந்து அதி
காரத்தானும் காமத்தான்வருவன
ஐந்து அதிகாரத்தானும்
கூறுவார், அவ் விரண்டற்கும்
அடியாய மயக்கத்தை

இருவகைப்படுத்து,
இரண்டுஅதிகாரத்
கூறுவான்தொடங்கி, முதற்கண்
பேதைமை கூறுகின்றார்.
அஃதாவது- பாதும் அறியாமை.

(கு-ரை.) இனி, என்றதன்பின் கட்பைப்பற்றி, கட்பு கட்பாராய்தல் பழமை நீஈட்பு கூடாகட்புஎன்று உடன்பாட்டுமுகத்தால் ஐந்துஅதிகாரங் களாற் கூறியபின் என வருவிக்க. கூறிய-சொல்ல. முற்றக்கடியுங் குற்ற மன்மையின் உளவாய -முழுவதும் நீக்கத்தக்க குற்றமல்ல வாதலால் உள்ள னவான; பகைவர் பக்கலிலும் தம் மனைவியர்பக்கலிலும் முறையே வேண்டுத லால், இல்லறத்தாரான அரசர்க்குக் கோபமும் காமமும் முற்றக்கடியுங்குற்ற மல்லவாயின. அவ்விரண்டற்கும் - வெகுளி காமம் என்ற அந்த இரண்டு

குற்றங்கட்கும், பகைகாண்
வெகுளியாலும் காமத்தாலும்
வருவதாம்என

க்குறள்

முடியும். அடி - காரணம். மனுதருமசாஸ்திரம் எ - ஆம் அத்தியாயத்தில் கோபத்தால், கோள் தூண்டுவு துரோகம் பொருமை பிறன்குணத்தைச்சகி யாமை ஒருவன்பொருளையபகரித்தல் காரணமின்றியடித்தல் திட்டுதல் என எட்டுத்துக்கங்கள்உண்டாகுமென்றும், காமத்தால், வேட்டை சூது பகற்றூக் கம் வம்பளப்பு ஸ்திரீலோலதை குடி பாட்டுகூத்து வாத்தியம் பயனற்றதிரிச்

சல் என்ற

பத்துத்துக்கங்களுண்டாகுமென்றும்

கூறியுள்ளது. இருவகைப்

படுத்து - பேதைமை,

புல்லறிவாண்மை என்று

இரண்டுவகைப்படுத்தி. கூறு

வான் - சொல்ல. அஃதாவது
- பேதைதன்மையாவது.
யாதும் அறியாமை -
செய்வன தவிர்வன அறியாமை.

அஃக. பேதைமை
யென்பதொன் றியாதெனி
னேதங்கொண் டீதியம் போக
விடல்.

(இ - ள்.) பேதைமை
என்பது - பேதைமையென்று
சொல்லப்படுவது,
ஒன்று-(ஒருவனுக்கு

எனைக் குற்றங்களெல்லாவற்றிலும்மிக்கது)
ஒன்று;யாது
எனின் - (அதுதான்)
யாதென்று வினவின்,—எதம்
கொண்டு - (தனக்குக்)
கேடுபயப்பனவற்றைக்
கைக்கொண்டு, ஊதியம் போக
விடல் - ஆக்கம்பயப்
பனவற்றைக் கைவிடுதல்; (எ -
று.)
கேடு - வறுமை பழி
பாவங்கள். ஆக்கம் - செல்வம்
புகழ் அறங்கள்.

தானே தன் இருமையுங்
கெடுத்துக்கோட லென்பதாம்.

(கு - ரை.)

பேதைமையாவது,
தனக்குத் தீமைதருமவற்றைக்
கைக்கொ
ண்டு
தனக்குநன்மைதருமவற்றைக்
கைவிடுதல் என்பதாம்.

கெடு - தீங்கு.

இம்மையிற்கேடுபயப்பன -
வறுமையும்பழியும்: மறுமை

யிற்கேடுபயப்பன - பாவங்கள்.

ஆக்கம் - நன்மை, இலாபம்.

இம்மையில்

ஆக்கம்பயப்பன-செல்வமும்புகழும்.

மறுமையில்ஆக்கம்பயப்பது-அறம்.

போகவிடல் - அழியவிடுதல்.

தானே தன் இருமையுந்

கெடுத்துக்கோடலென்ப தாம் -

'எதங்கொண்டூஉதியம்போகவிடல்

பேதைமை' என்றதனால் ஒருவன்

இம்மைமறுமையென்ற

இரண்டிடத்திலும் தனக்குத்

தீமைதருவனவற்றைக்
கைக்கொண்டு
நன்மைதருவனவற்றைக்கைவிடுதலே
பேதைமையென்பதாம்.
எதம், ஊதியம்
என்பன-அவற்றைத் தருஞ்
செய்கைகட்குக்காரியவாகுபெயர்.
அஃது. பேதைமை
யுள்ளெல்லாம் பேதைமை
காதன்மை கையல்ல தன்கட்.
செயல்.
(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு),

பேதைதமையுள் எல்லாம்

பேதைமை - பேதை

மையெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க

பேதைமையாவது,—எக

அல்லதன்கண் - (தனக்கு) ஆ

காதஒழுக்கத்தின்கண், சாதன்மை

செயல்-காதன்மை செய்தல்.

இருமைக்கும்ஆகாவென்று

நூலோர் கடிந்த செயல்களை

விரும்பிச் செய்தலென்பதாம்.

இவையிரண்டுபோட்டாளும்,

பேதைமையது இலக்கணம்

கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) காதன்மை -

விருப்பம். இருமைக்கும் -

இம்மைமறுமை யிரண்டுக்கும்.

நூலோர் - சாஸ்திரமுணர்ந்தவர்.

கழிந்த-விலக்கிய. விரும்பிச்.

அஃ - ஆம்

அதிகாரம்—பேதைமை

செய்தலென்றதன்பின், பெரும்பேதைமையென்று வருவிக்க. காதல்-ஆசை;
அதன்மேல், மை - பகுதிப்பொருள்விகுதி. கை - ஒழுக்கம். (2)

அஃது. நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணுமை பேதை தொழில்.

(இ - ள்.) நாணுமை - (நாணவேண்டுமவற்றிற்கு) நாணுமையும், நாடாமை - (நாடவேண்டுமவற்றை) நாடாமையும், நார் இன்மை - (யாவர்மாட்டும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமையும், யாது ஒன்றும் பேணுமை-(பேணவேண்டுமவற்றுள்) யாதொன்றேனும் பேணுமையும், பேதை தொழில் - பேதையது தொழில்; (எ - று.)

நாணவேண்டுமவை - பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை-கருமங்களிற் செய்வன, தவிர்வன. முறிதல் - கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை - குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம் முதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞான்றும் இயல்பாய் வருதலின், 'தொழில்' என்றார்.

(கு - சா.) பேதை - மூடன். நாணுதல் - வெட்கப்படுதல், லஜ்ஜை. 'தமக்குஒவ்வாத கருமங்களில் நாணுதல்' என்றும், 'செயத்தகாதவற்றின்கண் உள்ளமொடுங்குதல்' என்றுங் கூறுவர். நாடுதல் - ஆராய்தல். முறிந்த - மாறுபட்ட. சொற் செயல் - சொல்லுஞ் செயலும். பேணுதல் - விரும்பிக் காத்தல். செய்வன தவிர்வன - விதி விலக்குக்கள். கண்ணறுதல் - தாட்சிணியமின்மை. நாரின்மை - கண்ணோட்டமில்லாமை; நார் - அன்பு. நாணுமை முதலிய நான்கும் - பெயர்ச்சொல்லெண். நாணுமை, நாடாமை, பேணுமை-எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்கள். நாணுமைமுதலியவை, பேதைமையைப் புலப்படுத்து மென்க.

(கூ)

அஃது. ஓதி யுணர்ந்தும்

பிறர்க்குரைத்துந்
தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா
ரில்.

(இ -
ள்.) ஓதி(உம்)-(மனமொழி
மெய்கள் அடங்குதற்கு எதுவாய
நூல்

களை) ஓதியும், உணர்ந்துமும்-(அவ்வடக்கத்தான் வரும் பயனை) உணர்ந்தும், பிறர்க்கு உரைத்துமும் - (அதனை அறியலுறப்) பிறர்க்கு உரைத்தும், தான் அடங்கா - தான் (அவை) அடங்கி

ழுகாத, பேணதையின் - பேணை
போல, பேணதையார்—, இல் -
(உலகத்து) இல்லை; (எ - று.)

உம்மை, முன்றிரு வி
கூட்டப்பட்டது. இப்பேணை மை,
தானைக் குமருங்காய இவற்றுள்
தீரானமையானும், பெற்றுமருந்து
இன்மையானும், 'பேணதையிற்
பேணதையானில்' என்றார்.

இனை
யிரண்டுபோட்டானும்,
பேணுபவதுபோதாழில் பொதுவு
மகையாற் கூறப்பட்டது; இனிக்

சிறப்புவிளையாற் கூறுட.

(கு - ரை.) மண் டியாடி மெய்கள் - மனோ வாக் காயங்கள்; இனிவேய திரிகரணம். ஏதி .. பந்தித்து. அதனை - அடக்கத்தால்வரும் பயனை. அறிய வற - அறியுமிடம் . மெய்யுணர்ந்த மெய்கள்.

'உணர்ந்தும்' என்பதி

திருக்குறள்

ளுள்ள உம்மை, 'ஓதியும்' என முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. தனக்கு - பேதை மைக்குணமாகிய தனக்கு. மருந்து-பரிகாரம். இவற்றுல் - ஓதுதல் முதலிய வற்றுல். 'இனி' - அடுத்த ஆறுசெய்யுள்களிலும். (சு)

அடுத்து. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்

தான்புக் கழுந்து மளறு.

(இ - ள்.) பேதை - பேதையாயினுன்,—எழுமை உம் - வரும்பிறவிக ளெல்லாம், தான் புக்கு அழுந்தும்—, அளறு - நிரயத்தினை, ஒருமை - இவ வொருபிறப்புள்ளே, செயல் ஆற்றும் - செய்துகொள்ள வல்லனும்; (எ-று.)

எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாய் அடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார். * அழுந்துதற்கு இடனாய நிரயம்: ஈண்டைப் பிறப்புக்களி

ணுங் கொடுவினையத்தால்
அந்நிரயத்துன்பமே உழந்து
வருதலின், 'எழு

மையுந்தான்புக் கழுந்து
மளறு' என்றார்.
முழுவில் காலமெல்லாந்

தான்நிரய

த்துன்ப முழுத்தற்கு ஏதுவான்
கொடுவினைகளையே அறிந்து

சிலகாலத்

துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க்கு
அரிதாகலின், 'ஆற்றும்' என்றார்.

இதனால், அவன்
மறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பிறவிக
ளெல்லாம் - பிறப்புக்களி
லெல்லாம். எழுமை -
எழுவகைப்பிறப்புக்கள்;
பிறப்பேழாவன - தேவர், மனிதர்,
மிருகம், பறவை,
ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம்

என்பன. நிரயம் - நரகம்.
முற்றும்மை, 'எழுமையும்'
என்பதில், இங்கே, முற்றும்மை -
இவனத்தென்றறிபொருளில்
வந்தது: [கண்-பொது - சுஅ.]
அழுந்துமளறு என்ற இடத்து,
'அழுந்தும்' என்ற
பெயரெச்சம், அழுந்துதற்கு இடனய
அளறு என இடப்பெயர்கொண்டு
முடியுமென்பார் 'அழுந்துதற்கு
இடனய நிரயம்' என்றார்.
ஈண்டைப்பிறப் புக்கள் -

இவ்வுலகத்துப்பிறவிகள்.
கொடுவினைவயத்தால் -
கொடியகருமவசத்தால். உழந்து -
அனுபவித்து. அவன் -
பேதையாயினனது. மறுமை -
இறந்தபின்புவருங்கால்; அதற்கு
உரியசெயல் - மறுமைச்செயல்.
பேதை ஆற்றும் -
செய்யுமென்முற்று ஆண்பாலுக்கு
வந்தது; [நன் - வினை - உக.]
இவ்வுலகத்தில் ஒருபிறப்பிலே
இருந்து அவ்வுடலைவிட்டபின்பு

நரகலோகத்திற் சென்று
துன்பமனுபவிதையன்றி
அடுத்தபடியாக இவ்வுலகத்திலே
எடுக்கும் பிறப்பிலும்
நரகவேதனைக்குச்சமமானகொடுந்துன்பங்களையே
பாபவசத்தால் அனுபவிப்ப
னென்பது, 'எழுமையும்
தான்புக்கழுந்து மளறு' என்ற
தொடரால் விளங்கிற்று.
அளறு-குழைசேறு; அதன்
மயமாகச் சிலநரகங்கள்
இருத்தலால், நரகத்திற்கு
'அளறு' என்று ஒருபெய

ராயிற்று: "இருள்" என்பது போல.

(ரு)

அடை. பொய்படு மொன்மே லுயினூணுங் கையறியாப் பேதை வினைமேற் கொளின்.

(இ - ள்.) கை அறியா பேதை - செய்யுமுறைமை யறியாத பேதை, வினை - ஒருகருமத்தை, மேற்கொளின் - மேற்கொள்வழியின், பொய் படும் ஒன்மே லுயினூணும்-(அதுவும்)†புரைபட்டுத் (தானுந்) தனதூணும்;(எ-று.)

பி-ம் *அழுந்துநிரயம்-அழுந்துதற்கு இடனாயநிரயம். † புரைபடும்.

ஙகரம் - ஆம்

அதிகாரம்—பேதைதன்

நடை

புரைபடுதல்-பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். 'ஒன்மை' என்பது - என் ணிணைடக்சொல். அதனையுங் கெடுத்துத் தாணுங் கெடு மென்பதாம்.

இதனால்,

அவன் *செல்வம்படைக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) மூடன் தான்மேற்கொண்டகாரியத்தைக்கெடுப்பதோடு தன் னையுங் கெடுத்துக்கொள்வ னென்பதாம்.

மேற்கொள்ளுதல்-தான்செய்வதாக ஏற்றுக்கொண்டு தொடங்குதல். அதுவும் - அத்தொழிலும், தளை பூணும் - பந்தப்படுவான். புனை - விலங்கு. 'ஒன்றே' என்பதைப்பற்றி அறி - ஆங் குறளின் உரைக்குறிப்பில் எழுதப் பட்டது.

பின்னுகாவகை-(மேற்கொண்டகாரியம்) பின்பு ஒருகாலும் முடி யாதபடி. அதனையும்-அத்தொழிலையும். பொய்படும் ஒன்றே -

(அத்தொழில் முழுவதும்)
கெட்டுவிடுதல்மாத்திரமோ
என்றபடியுமாம்.
அவன்-பேதை. செல்வம்
படைக்கும்
ஆறு-பணம்சம்பாதிக்கும் விதம்.
(சு)

அநேக. ஏதிலா ராரத்
தமர்பகிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ
மூற்றக் கடை.

(இ-ள்.)

பேதை-பேதையாயினான்,
பெருஞ் செல்வம்-பெரிய செல்
வத்தை,
உற்றக்கடை-(தெய்வத்தான்)
எய்தியவழி,—எதிலார் ஆர -
(கண் ணெதி)
ரியையபுடில்லாதார் நிறைய, தமர்
பகிப்பர்-(எல்லாரினையபுழுடைய)
தமராயினர் பகியாகிற்பர்; (எ-று.)

எல்லாநன்மையுஞ்
செய்துகோடற்கருவி யென்பது

தோன்ற 'பெருஞ் செல்வம்'
என்றும், எல்லாம்பெறுதல்
தோன்ற 'ஆர' என்றும்,
உணவும் பெருமை தோன்ற
'பசிப்பர்' என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.)

அறிவீனனுக்குச்
செல்வங்கிடைத்தால், அயலார்
அதனைப் பெற்றுஅனுபவித்து மிக்க
சுகமடைய, அவன்சுற்றத்தார்
ஒன்றும் பெறாது மிகவருந்துவ
ரென்பதாம்.

தெய்வத்தான்-விதிவசத்தால்.

எய்தியவழி - அடைந்தபொழுது.

தன்னோடு-அவனுடன்.

இயைபு-சம்பந்தம். நிறைய-

திருப்தியடைய.

வயிரூரனென்னுது 'ஆர' என்று

பொதுவாகச்சொன்னமை யால்

எல்லாம்பெறுதல் தோன்று

மென்க. தமர்-உறவினரும்,

நண்பரும்:

தாம்என்பதன் அடியாகப்பிறந்த

கிளைப்பெயர். அதனைப்

படைக்கும் ஆற்றல்- செல்வத்தைத்
சம்பாதிக்கும் வல்லமை.

ஏதுஇலார்-யாதொருதொடர்பும்இல்லாதவர்;
எனவே, பிறராவர். (எ)

அடிஅ. மையலொருவன்
களித்தற்றூற் றேறுதன்
கையொன்
றுடைமை பெறின்.

(இ - ள்.)
றேறுத-றேறுதையாயிருன், தன்
கை-தன் கைக்கன்மேனை,
ஒன்று-ஒன்றினை, உடைமை -

உடைமையாக,

பெறின்-பெற்றாலையின், (அவன் மயங்குதல்),—மையல் ஒருவன் - (முன்னே) பித்தினையுடையா

பி - மி: *வினைசெய்திறம் கூறப்பட்டது.

லொருவன்,

களித்து அற்று-(அம்மயக்கத்தின்மேலே)

மதுவுண்டு மயங்கினற்

போலும்: (எ - து.)

'பெறின்' எனவே,

தெய்வத்தானன்றித் தன்னுற்
பெருமை பெற்றாரும்.

பேதைமையும் செல்வக்களிப்பும்
ஒருங்குடையையால்
அவன்செய்வன, மை
யலும் மதுக்களிப்பும்
ஒருங்குடையான்செய்வனபோல்
தலைதடுமாறு மென்
பதாம்.

இவையிரண்டுபோட்டானும்,
அவன் செல்வமெய்தியவழிப்
பயன் கொள்

ஞமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மூடன் பணங்கிடைக்கப்பெற்றால், பைத்தியக்காரன் கள் ளையுங் குடித்தாற்போல மிகமயங்கித் தாறுமாறாகத் தொழில்செய்வ னென்பதாம். உவமையணி. ஆல் - அசை. கைக்கண்ணே - கையிலே. அவன் - அப்பேதை.

பித்து-பித்தம், பைத்தியம்.
மது-கள். தெய்வத்தான்-
விதிவசத்தால்.
செய்வன-செயற்குரிய செயல்கள்.
மதுக்களிப்பு-கட்குடித்ததனா
லாகிய மயக்கம்.
தலைதடுமாறும்-ஒழுங்குகெடும்,
முறைபிறழும். செல்வச்
செருக்குக் களிப்பாகுதலை
'தருமதம்'என வழங்குதலினாலும்
உணர்க; "கழி
பெருஞ்செல்வக்

கள்ளாட்டயர்ந்து, மிக்கநல்லறம்
விரும்பாது வாழும்,
மக்களிற் சிறந்த மடமேவா
ருண்டோ" என்ற
மணிமேகலையையுங் காண்க.()
அடக்கு. பொறுத்தினிது
மேதையார் கேண்மை
பிரிவின்கட்
பிழை
தருவதான் றில்.

(இ-ள்.)

பிரிவின்கண்-(பின்) பிரிவு
வந்துழி, தருவது மீழை ஒன்று
இல்-(அஃது இருவர்க்கும்)
தருவதொரு துன்பம் இல்லை;
(ஆதலால்), பேதையார்
கெண்மை-பேதையாயினர்
(தம்மோட்கொண்ட) நட்பு,
பெரிது இனிது-மிக இனிது;
(எ-று.)

நாடொறும்

தேய்ந்துவருதலின், துன்பம்
தாராதாயிற்று. புகழ்வார் போன்று

பழித்தவாறு.

இதனால், இவரது
நட்பின்குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

அம்து-அப்பிரிவு. பீழை-பீடா
என்னும் வடசொல் வின்
சிதைவு. பேதையாயிரங்கட்பு
நாள்தோறுந்தேய்ந்துவருதலை, "மதிப்,
பின்னீர பேதையார்நட்பு"
என்றதனாலும்; அறிக; "உவப்பத்
தலைக்கூடி யுள்
ளப் பிரிதல், வினைத்தே புலவர்

தொழில்" என்றவாறு

பிரியுங்காலத்து உள்ளதா

குந் துன்பத்தைப் பேதையாயினர்

தம்மூட்கொண்டநட்புத்

தாராதாகலின்

அந்நட்புக் கற்றறிந்தார்தம்மூட்கொண்டநட்பினும் மிக இனிது என்று புகழ்பவர்போன்று, பேதையார் நட்பு நாடோறுந் தேய்ந்துவருதலாற் பயன்ற தென்னும் பழிப்புத் தோன்றக் கூறியதனால், இது **வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி**; இதனை வடநூலார் வ்யாஜஸ்துத்யலங்கார மென்பர். "பழிப்பிற்புகழ்ச்சி புகழ்ச்சியிற்பழிப்புப், புகழ்ச்சியிற்புகழ்ச்சி யென மூப்பாலாப்,போந்ததுவஞ்சப்புகழ்ச்சியாகும்" என்று சந்திராலோகத்துக்கூறப்படும் மூன்றுவகையில்,

ஏழாம்
அதிகாரம்—புல்லறிவாண்மை

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

பழிப்பிற்புகழ்ச்சி இது; இனி,
ஒன்றன்பழிப்பைப் புகழ்வதாகக்
கற்பிக்கும் இதனை
இலேசவணியின்பாற்படுத்துக்
கூறுவர் ஒருசாரார்:
"புகழ்வதுபோ லப்
பழித்திறம்புனைதலும்,
பழிப்பதுபோலப்
புகழ்புலப்படுத்தலும், அவையு
மன்னவென்ன றலறுங ருளதே"
என்ற தண்டியலங்காரத்தைக்

கான்க. அவ ர்து -
பேதையாயிரு.து.

(கூ)

அசை. கழா அக்கால்
பள்ளியுள் ஐவத்தற்றூற்
சான்றோர்
குழா அத்துப் பேதை புகல்!

(இ- ள்.) சான்றோர்
குழா அத்து -
சான்றோர் அவையின்கண்,
பேதை புகல் - பேதையாயிருன்
புகுதல்,—கழா அ கால் -

தூயவல்லமிர்ந்த காலே,
பள்ளியுள் வைத்து அற்று -
(இன்பந்தரும்) அமளிக்கண்ணே
வைத்தாற் போலும்; (எ-று.)

கழுவாக்கால் என்பது -
இடக்கடக்கு. அதனால்
அவ்வமளியும் இழி
க்கப்படுமாறுபோல, இவனால்
அவ்வவையும் இழிக்கப்படு
மென்பதாம்.

இதனால், அவன்
அவையிடை இருக்குமாறு

கூறப்பட்டது.

(சூ - ஊர.) சான்றோர்
அவையின்கண் -
பெரியோர்கூடியசபையில்.
தூயவல்ல - அசுத்தமானவற்றை.
அமளிக்கண்ணை -
படுக்கையிலே. இடக்க ரடக்கு -
சொல்லத்தகாதனை
மறைத்துச்சொல்வது; இங்கே,
மிதித்த மலங் கழுவாத காலை
'கழுவாக் கால்' என்றது; [நன் -
பெயர் - க0.] இடக்கர்ச்
சொல்லை "அவையல் கிளவி"

என்பர், ஆசிரியர்
தொல்காப்பியனார். அஸ்பீயம்
என்ற சொல்லின் பொருள்
அது; சபையிலே
[நன்மக்களிடத்தே] கூறப்
படுவதல்லாத சொல்லை
அவ்வாய்பாடுமறத்துப்
பிறவாய்பாட்டாற் கூறுக
வென்னும் விதியை
"அவையல்கிளவி
மறத்தனர்கிளத்தல்"
என்றதனால் உணர்க. அதனால் -

கழுவாத காலினால். இதனால்
என்ற பாடத்துக்கு -
பேதையாயினான்
சான்றோர்குழா அத்துப்புகுந்ததனால்
என்க. குழாம் - கூட்டம்.
உவமையணி; இது,
அபரிசுத்தமாதலை விளக்கும்
உவமை. "கல்லாது நீண்ட
வுலகத்து,
நல்லறிவாளரிடைப்புக்கு -
மெல்லவிருப்பினு நாயிருந்தற்றே
யிராது, தூரப்பினு நாய்

குறைத்தற்று'' என்னும் நாலடி
யாரிலும். 'படுக்கும்பொழுது
கால்கழுவித்
துடைத்துக்கொண்டு ஈரம் உலர்
ந்தபின் னரே படுக்கையிற்
படுத்துக்கொள்ளவேண்டும்'
என்பது சமணவிதி.

அறு - ஆம்
அதிகாரம்—புல்லறிவாண்மை.

இனி, ஏனைப் புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார்; அது, 'புல்லிய அறிவினை ஆடற்றன்மை யென விரியும். அஃதாவது - தான் சிற்றறிவினையிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனெனமதித்து உயர்ந்தோர்கூறும் உறுதிச்சொற்

கொள்ளாமை.

(கு - ரை.) புல்லிய - இழிந்த. ஆடல்-ஆராய்தல். ஆண்மை யென்பதில், ஆள் - படுதி, மை - தன்மைப்பொருள்விகுதி.

அ.கு.க. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை யின்மையா வையா துலகு.

திருக்குறள்

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு),
இன்மையுள் - இல்லாமை
பலவற்றுள்ளும்,

இன்மை - (மிக்க)இல்லாமையாவது, அறிவு இன்மை - அறிவில்லாமை: பிறிது இன்மை - மற்றைப் பொருளில்லாமையோ வெனின்,(அதனை), இன்

மை ஆ மையாது -
(அப்பெற்றித்தாய)
இல்லாமையாகக் கொள்ளார்,
உலகு - உலகத்தார்; (எ - று.)

அறிவென்பது - ஈண்டு,
தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மேல்
நின்றது. புல்

லறிவாளர்
செல்வமெய்தியவழியும்
இம்மைமறுமைப்பய
னெய்தாமையின்

அதனை 'இன்மையுளின்மை'
என்றும், நல்லறிவாளர்
வறுமையெய்தியவழி

யும் அஃது இழிவாமையின்
அதனை 'இன்மையா வையாது'
என்றுங்

கூறினர்.

இதனால், புல்லறிவினது

குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அதனை -

பொருளில்லாமையை.

பண்புஎன்பது அடை

மொழிகொடாது கூறப்படின்

தலைமைபற்றி

தற்பண்பையேகாட்டுவதுபோல,

'அறிவு' என்பது நல்லறிவு

புல்லறிவுஎன்ற

இரண்டற்கும்பொதுவாயினும்,

தலைமையிலுல்

நல்லறிவைக்காட்டுமென்றுகூறினர்.

எய்திய வழியும் - பெற்
றுலும்.
எய்தாமையின் - பெறுமையால்.
அஃது - அவ்விம்மையுமறுமைப்
பயன்.

உலகென்பது - பொருளால்
உயர்திணையாயினும் சொல்லால்
அஃறிணையா
தலால், வையாதென்னும்
அஃறிணைவினைகொண்டு
முடிந்தது. "நுண்ணூ
னர்வின்மை யுறுமை

யஃதுடைமை, பண்ணப்பினைத்த
பெருஞ்செல்வம்''

என்ற நாலடியாரை இங்கே
அறிக. இன்மையென்பது
ஒருபொருளிற் பன்
முறைவந்தது -
சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி.
(க)

அசஉ. அறிவிலா
னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லி பெறுவான் றவம்.

(இ - ள்.) அறிவு

இலான்-புல்லறிவுடையான்,—(ஒருவனுக்கு),
நெஞ்சு

உவந்து - மனம்உவந்து, ஈதல் -
(ஒன்று) கொடுத்தல்,
(கூடிற்றுயின், அதற்
குக் காரணம்), பெறுவான்
தீவம் - பெறுகின்றவன்
நல்வினையே; பிறிது
யாதுஉம் இல்லை - வேறொன்று
மில்லை; (எ-று.)

'ஒரோவழி நெஞ்சு உவந்து ஈதல் கூடலின், 'புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்ப' என்பார்க்கு, 'பெறுவான் வீழ்பொருளெய்தியான் போல்வதல்

லது, இம்மைநோக்கியாக

மறுமைநோக்கியாக

ஈகின்றாரல்லர்' எனக் கூறிய

வாறு. 'கூடிற்றாயின்,

அதற்குக்காரணம்' என்னுஞ்

சொற்கள் அவாய்நிலை

யான் வந்தன.

இதனால், அஃதுடையார்

தம்மாட்டு

ல்லனசெய்தலறியாமை கூறப்

பட்டது.

(கு-ரை.) கூடிற்றாயி

னெனவே, கூடுதலருமை

கூறப்பட்டது. ஒரோ வழி
நெஞ்சுஉவந்து ஈதல் கூடவிற்
புல்லறிவாளரும்
நல்வினைசெய்பவன்பார்

க்கு - (புல்லறிவாளர் நல்வினையைச்செய்வதேயில்லை யென்பதைமறுத்துச்)
சிலவேளைகளில் (சிலர்க்கு) மனமுவந்து கொடுத்தலாற் புல்லறிவாளரும்

ஆம் அதிகாரம்—புல்லறிவாண்மை

நடுநடு

மனப்பூர்வமாய்
நல்வினையைச்செய்பவர்கள்தாம்
என்பாரை நோக்கி. வீழ்
பொருளெய்தியான்போல்வதல்லது

கீழ்விழுந்திருப்பதொருபொருளை
(நல் வினைப்பயனால்)
அடைபவன்போன்று
(இப்புல்லறிவாளரிடத்தினின்றும்
தனதுநல்வினைப்பயனாற்
பொருளைப்பெறுகின்றனை)
அல்லாமல். ஆக-ஆவது;
விகற்பப்பொருளது.

ஈகின்றாரல்லரென்பதற்குஎழுவாய்-புல்லறிவாளர்.

அசை. அறிவிலார்
தாந்தம்மைப் பீறிக்கும்
பீழை

செறுவார்க்குஞ்
செய்தலரிது.

(இ-ள்.) அறிவு
இலார்-புல்லறிவுடையார்,
தாம்-தாமே, தம்மை—,
பீழிக்கும்-வருத்தும்,
பீழை-வருத்தம்,
செறுவார்க்குஉம் -
(அதுசெய்தற்கு, உரியராய தம்)
பகைவர்க்கும், செய்தல் அரிது—;
(எ-று.)

பகைவர் தாம்

அறிந்தொன்றனைக்
காலம்பார்த்திருந்து
செய்வதல்லது வறுமை பழி பாவம்
முதலிய பலவற்றையும்
எக்காலத்துஞ் செய்யமாட்டா
மையின், அவர்க்குஞ் செய்தலரி
தென்றார்.

இதனால், அவர் தம்மாட்டுந்
தீயனசெய்தலறிவு ரென்பது
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) அறிவில்லாதவர்
தமது அறிவின்மையாற்

பகைவராலுஞ் செய்தற்குரியதாத
பெருந்துன்பங்களைத் தாமே
யுண்டாக்கிக்கொள்ளுவ
தென்றவாறு.

பீழித்தல்-பீடித்தல். அது -
அவ்வருத்தத்தை. அறிந்த
தொன்று-செய்ய அறிந்ததொரு
தீமை. உம்-இழிவு சிறப்பு.

(கூ)

அசை. வெண்மை
யெனப்படுவ தியாதெனி
லெண்ணை

யுடையம்யா

மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) வெண்மை
எனப்படுவது-புல்லறிவுடைமையென்று
சொல் லப்படுவது, யாது
எனின்-யாதென்றுவினவின்,—(அது),—யாம்
வெண்மை யுடையம்
என்னும்-(தம்மைத் தாமே) யாம்
புல்லறிவுடையமென்று நன்கு
மதிக்கும், செருக்கு-மயக்கம்;
(எ-று.)

வெண்மை-இளமை;

அஃதாவது-அறிவுமுதிராமை.
ஒண்மையென க்காரியப்பெயர்
காரணத்திற்கு ஆயிற்று.
உலகத்தாரிகழ்த லறிந்துணைவுக்
தும் அவ்வாறு மதித்தலான்,
மயக்க மென்றார்.

(கு - ரை.) ஒண்மை-புகழ்;
இங்கே, அதற்குக் காரணமான
கல்வி யிற்கு ஆகுபெயர்.
அறிவின்மையை வெண்மை
யென்றது, வைரமின்மாத்தை
வெளிற்றுமரமென்னும்

வழக்குபற்றி; "வெளியார்முன்,
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்"
என்றதனாற் காண்க.

உலக்காரிகழ்ந்லையறிந்திருந்தும்
யாம் ஒண்மையுடையம் என்று
கருதுகின்ற செருக்கு
மயக்கத்தின்காரியமாதலால்,
அம்மயக்கத்தைச் செருக்கு
என்றேறகூறினர்; இது,
காரணத்தாற் காரி பத்தைக்கூறிய
உபசாரவழக்காம்.

(சு)

அசுரு. கல்லாத
மேற்கொண் டொழுகல்
கசடற

வல்லதூ உமையங்
குரும்.

(இ-ள்.)
(புல்லறிவாளரா),—கல்லாத-(தாம்)
கல்லாத நூல்களேயும்,
மேற்கொண்டு-(கற்றோராகத் தாம்)
மேலிட்டுக்கொண்டு, ஒழுகல் -
ஒழுகுதல்,

திருக்குறள்

கசடு அற வல்லது
உம்-கசடுறக்கற்றதொரு நூல்
உண்டாயின் அதன்கண் ணூம்,
ஐயம் தரும்-(பிறர்க்கு) ஐயத்தை
வினைக்கும்; (எ - று.)

வல்லது என எழாவது
இறுதிக்கண் தொக்கது.

'உண்டாயின்' ஒன் பது,
அவாய்நிலையான் வந்தது.

ஐயம்-அதுவல்ல ரென்பதூஉம்

இவ்வாறு கொல்லோ வென்பது.

(சூ - ரை.) புல்லறிவாளர் காம் படியாத நூல்களையும் படித்தனவாகப் பேசித் காம் படித்த நூலைப் பற்றியும் 'இவர் இந்நூலைப்படித்தாரோ ? இல்லையோ?' என்று பிறர் சந்தேகிக்குமாறு நடந்துகொள்வரென்றவாறு.

கடைறக்
கற்றலாவது-விபரீதஜயங்கள் இலவாகப் படித்தல்.

உண்டாயினென்பது. பெரும்பாலும்
உண்டாகாமை உணர்த்தின்றது.
எழுவாய் - 'வல்லதில்' என்னும்
எழுவாய்.

அதுவல்லரென்பதூஉம்

இல்லாறுகொல்லோ - இவர்
அந்தநூலிலே வல்லவ ரென்று
சொல்லுவதும் இங்ஙனந்தா
னிருக்குமோ? கல்லாத-பெயர்.
அளபெடை,

இன்னிசைகருதற்பொருட்டு
வந்தது. (ஙு)

அசசு. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி.

(இ - ள்.) (புல்லறிவாளர்), தம்வயின் குற்றம்-தங்கண்ணிகழுங் குற்றங்

களை, மறையாவழி-(அறிந்து) கடியாராயின், அற்றம் மறைத்தல்ஓ-(ஆடையால்) அற்றம்மறைத்தாராக(த் தம்மைக்)கருதுதலும்,புல் அறிவு-புல்லறிவாம்.

குற்றம் மறைத்தலாவது-அவற்றை இலவாக்குதல். மறைக்கப்படுவன பல்வற்றுள்ளும் உயர்ந்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்ததொன்றனையே மறைத்து அவ்வளவால் தம்மையும் உலக வொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறிவு என்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டாலும், அவர் தம்மைவியத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது

(கு - ரை.) அற்றம்-மறைக்கத்தக்க அவயவம். இலவாக்குதல் - இல்லாமற்போகச்செய்தல். மறைக்கப்படுவன-பிறர்காணமுடியாதவாறு இல்லாமற் போக்கவேண்டியகுற்றங்கள். தாழ்த்தொன்று-தாழ்மையுள்ளதான ஓரவயவம்: வியத்தல்-கொண்டாடுதல். ஓ-தெரிநிலை. (சு)

அசள. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(இ - ள்.) அரு மறை - (பெறுதற்கு) அரிய உபதேசப்பொருளை,(பெற்றாலும்), சோரும் - (உட்கொள்ளாது) போக்கும், அறிவு இலான்-புல்லறிவாளன்,—(அவ்வுறுதி அறியாமையால்), தானே—, தனக்கு—, பெரு மிறை-மிக்க வருத்தத்தை, செய்யும்-செய்துகொள்ளும்; (எ - று.)

'சோரும்' என இடத்துநீகழ்பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. மிக்க வருத்தம்-பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி, 'அருமறை சோரும்' என்பதற்கு-பிறரெல்லாம், உள்ளத்து அடக்கப்படும் ;எண்ணத்தை

அறு - ஆம்
அதிகாரம்—புல்லறிவாண்மை
நூலக்

வாய்சோர்ந்து பிறர்க்கு
உரைக்கும் என்று உரைத்தார்;
அது, பேரறிவு
என்னும் பேதமையாவதன்றிப்
புல்லறிவாண்மையன்மை அறிக.

(கு - ரை.)

பொறியோர்கூறிய
உபதேசப்பொருளை
உறுதியாகக்கொண்டு
நடவாமையால், புல்லறிவாளன்
தனக்குத்தானே
வருத்தத்தையுண்டாக்கிக்
கொள்வானென்பதாம்.

அவ்வுறுதி - அவ்வுபதேசத்தாற்

பெறும் நன்னூல்.

புல்லறிவாளராகிய இடத்திலே
நிகழ்கின்ற மறையாகிய
பொருளினது
சோர்தலாகியதொழில்,
அவ்வறிவிலாளரிடத்தின்மேல் நின்றது. மறை-
பிறரறியாமல்
மறைக்கப்படுவதாகிய
உபதேசவார்த்தையும், உள்ளத்து
அடக்கப்படும் எண்ணமும்.
பிறரெல்லாம் உரைத்தார் என
இயையும். முதலுரையில்,
சோர்தல் - மனத்திற்கொள்ளாது

விட்டிடுதல்;
இரண்டாமுரையில்,
வாய்விட்டுச்சொல்லுதல் எண்க.
"யாதொன்றும்பே ஞமை
பேதைதொழில்" என அடுத்த -
ஆங் குறளில் வந்துள்ளது.
(எ)

அடை. எவவுஞ்
செய்கலான் ஞண்டேறு
ணல்வுயிர்

போல

மனவுமோர் நோய். (இ - ள்.) (புல்லறிவாளன்),
எவ்உம் செய்கலான் - (தனக்கு

உறுதியா

யவற்றை அறிவுடையார்) சொல்லாநிற்கவுஞ் செய்யான்: தான் தேருன் -
(அதுவன்றித்) தானுகவும் (இவை செய்வன வென்று) அறியான்; அ உயிர்—,
போலும் அளவுஉம் - (யாக்கையின்) நீங்குமளவும்,
குப் பொறுத்தற்கரியது) ஒரு நோயாம்; (எ - று.)
ஓர் நோய் - (நிலத்திற்

உயிர் தான்
உணர்த்தற்றன்மைத்தாயிருந்தும்
நின்ற யாக்கையத்தான்
மருடற்றன்மைத்தாய்
வேறுபடுதலின் 'அவ்வுயிர்'
என்றும், அதனின் நீங்கிய
பொழுதே அதற்கு இரண்டனுன்
ஒன்று கூடுதலின்

'போலுமளவும்' என்றும்,

குலமலைமுதலிய பொறுக்கின்ற
நிலத்திற்குப் பாவயாக்கை
பெரும்பொறை யாய்த்
தன்பஞ்செய்தலின் 'ஓர்நோய்'
என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.)

உணர்தற்றன்மைத்து -
இயற்கையில் அறியுந்
தன்மையது.

கின்ற யாக்கையத்தான் - வினையினற்பெற்றுகின்ற உடம்பின்வசத்தினல். மருடல் - மயங்குதல். அதனின் - உடம்பினின்றும். அதற்கு - உயிர்க்கு. இரண்டனுள் ஒன்று - எவச்செய்தல், தான்தேறுதல் என்னுந்தொழில்களுள் எதாயினும் ஒன்று. 'அதற்கு - பூமிக்கு. இரண்டனுள் ஒன்று கூடுதலினல் - உயிர் உடல் என்னும் இரண்டனுள் உடலொன்றைப்பொறுத்தல் கூடுதலினல்' என்பர் ஒருசாரார். குலமலை - குலபர்வதங்கள். பொறை - பாரம். இங்கே,செறலினல் உயர்திணை அஃறிணை பாயிற்றுஎன்றனர் சென்னூல்விருத்தியுரைகாரர்: பழிப்பினல் உயர்திணையஃறிணையாயிற்றென்னலுமாம். உயர்

திணை-புல்லறிவாளன்; அஃறிணை-
அவ்வுயிர்: உடலையும்
உயிரையுங்கனிக்குனி
பிற்குக்கூறிழைவு அவை
அஃறிணையாம்.
அதனின்றீங்கியபொழுதே - வினை
யயத்தாற்பெற்றுநின்ற
அவ்வுடலினின்று
நீங்கியதேபோதே. பாவயாக்கை -
பாவஞ்செய்த உடம்பு: இது,
பூமிபாரம் எனப்படும்.
'ஸ்வம்ஸரீர' என்ற
வடமொழிப்பெயரின்வழி
எல்லாவற்றையும் பொறுப்பதாகிய

பூதியும் பாவி களைப்
பொறுக்கமாட்டாமல் அவர்களை
அதிகாரமாகக்கருது மென்பதை
யறிக. போதும் -
அளவுபெற்ற, செய்யுளோசை
நிறைக்கவைத்தது. செய்கவான்,
கு - சாரியை, அல் -
எதிர்மறையிடைநிலை.

(அ)

அகத. காணுதான்
காட்டுவான்
றான் காணான் காணுதான்
கண்டாறும்

தான்கண்ட வாறு.

நூல்உ திரு
க்குறள்

(இ-ள்.) காணுதான் - (தன்னை எல்லாம் அறிந்தானை மதித்தலால் பிற ரால் ஒன்று) அறியுந் தன்மை யிலாதானை, காட்டுவான் - அறிவிக்கப்புகுவான், தான் காணான் - (அவனைப் பழிக்கப்பட்டுத்) தான் அறியானும் முடியும்: கா ணுதான் - (இனி) அவ் வறியுந்தன்மை யில்லாதான், (கொண்டது விடா மையால்), தான் கண்ட ஆறு - தான் அறிந்த ஆற்றால், கண்டான் ஆம் - (அதனை) அறிந்தானும் முடியும்; (எ - று.)

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு
கொளுவுதல்
இயலுவதன்
றென்பதாம்.
-

(கு-ரை.) அதனை -

தான்கொண்டகை. கொலுவுதல்

– கொள்ளச்செய்

தல். ஒருவாற்றானும் இயைவதன்று – ஒருவழியாலுங்கூடாது.

சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி.

புல்லறிவாளனுக்கு

உறுதியானவைகளைச்

சொன்னலும் அவன்

கொண்டதுவிடாத

சூனமுடையனலுதலால்,

உறுதிப்பொருள் சொல் பயனே

அப்புல்லறிவாளனற்

பழிக்கப்பட்டு

அவமானமடைவான்; ஆகவே,
புல்லறிவாளனுக்கு நல்லறிவை
வருவித்தல் ஒருவகையாலும்
முடியாதென்ப தாம். "கற்றனை
யல்லார் செவிமாட்டிக்
கையுறூஉம், குற்றந் தமதே
பிறி தன்று—முற்றுணர்ந்து,
தாயவர் தன்மை யுணராதார்
தம்முணரா, ஏதி லவரோவ
தென்?"
என்பர், நீதிநெறிவிளக்கத்தும்.

அறம். உலகத்தா
ருண்டென்ப தில்லென்பான்
வையத்
தலைகையா வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) உலகத்தார் - உயர்ந்தோர் (பலரும்), உண்டு என்பது - உண் டென்பதோர் பொருளை, இல் என்பான் - (தன் புல்லறிவான்) இல்லையென்று தொல்லுலகான்; (மகனென்று

கருதப்படான்); வையத்து அலகை
ஆ வைக்கப் படும் - வையத்து (க்
காணப்படுவதோர்) பேயென்று
கருதப்படும்; (எ-று.)

கடவுளும், மறுபிறப்பும்,
இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர்
உளவென் பன பலவேனும்,
சாதிபற்றி 'உண்டென்பது'
என்றும், தானே வேண்டிய
கூறலால் ஒப்பும் வடிவால்
ஒவ்வாமையும் உடைமையின்,
தன்யாக்கை கருத்து

மக்கள் யாக்கையுள் தோன்றுதல்
வல்ல அலகை யென்றுங்
கூறினர்.

இவை நான்கு பாட்டானும்,
உறுதிச்சொற் கொள்ளாமையது
குற்றம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மதன் -
மனிதன். அவர் - உலகத்தார்.
உயர்ந்தோர். என் பது -
சாதியொருமை. தானே
வேண்டியகூறலால் ஒப்பும்

வடிவால் ஒவ்வா

மையும்உடைமையின்-பேயும்உலகத்தாருண்டென்பதைஇல்லையென்பவனும்,
தானே வேண்டியவற்றைச் சொல்லுதலால் ஒத்திருத்தலும் வடிவம்வேறுபடு

தலால் ஒவ்வாதிருத்தலும்

உடையராயிருத்தலால். தன்

யாக்கை கரந்து

மக்கள்யாக்கையுள் தோன்றுதல்வல்ல அலகை - தன்னுடம்பை மறைத்து
மனிதருடம்பிலே தோன்றுதல் வல்ல டேய். வையம் - பொருள்களை வைக்கு
மிடம்.

வசு - ஆம்
அதிகாரம்—இகல்.

இனி,அவற்றுன் வரும்

வெகுளிகாமங்களுள் அரசர்க்கு
வெகுளிபெரும் பான்மைத்தாகலின்
அக்ஙன் வருவன கூறுவான்
தொடங்கி, முதற்கண்
இகல்கூறுகின்றார்: அஃதாவது -
இருவர் தம்முள்பொருது
வலிதொலைதற்கு எதுவாய
மாறுபாடு.

(கு. - ஊர.) அவற்றுன் -
கீழ்க்கூறிய பேதைமை
புல்லறிவாண்மை களால்; காமம்

வெகுளி மயக்கம் என்னுங்
குற்றங்கள் மூன்றனுள் வெகுளி
காமங்களுக்குக் காரணம்
மயக்கமாதலாலும்,
அம்மயக்கத்தைப் பேதைமை
புல்லறிவாண்மை என
இருவகைப்படுத்துக்
கீழ் இரண்டதிகாரங்களாற்கூறி
ஈராதலாலும், 'அவற்றுள்வரும்
வெகுளி காமங்கள்'
எனப்பட்டது. வெகுளி - கோபம்.
பெரும்பான்மைத்து -

பகைவர்கள் குற்றவாளிகள் முத
லியோர்பங்கல் மிகுதியாய்
வரக்கூடிய தன்மையையுடையது.
அதனன் வரு 'னை -
வெகுளியால்வரும் பகைகளை.
தம்மூள் பொருது - தமக்குள்ளே

[ஒருவரோடொருவர்] போர்செய்து. வலிதொலைதற்கு - பலம் அழிதற்கு.
ஏது - காரணம். இகல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

அருக. இகலெண்ப
வெல்லா வுயிர்க்கும்
பகலெண்ணும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.
(இ - ள்.) எல்லா

உயிர்க்குஉம் -
எல்லாவுயிர்கட்கும், பகல்
என்னும் - (பிற உயிர்களொடு)
கூடாமை யென்னும், பண்பு
இன்மை - நீக்குணத்தை,
பாரிக்கும் - வளர்க்கும், நோய் -
குற்றம்,—இகல்
என்ப-இகலென்று சொல் லுவர்
(நூலோர்); (எ - று.)

மக்களையும் விலங்குகளோடு
ஒப்பிப்ப தென்பது தோன்ற
'எல்லாவுயிர் க்கும்' என்றும்,

*பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளக்கலின், 'பகலென் னும் பண்பின்மை' என்றுங் கூறினர்.

நற்குணமின்மை,

அருத்தாபத்தி யால்

நீக்குணமாயிற்று.

இதனன், இகலது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு- ரை.) நூலோர் - சாஸ்திரமறிந்தவர்கள்.

மக்கள்-மனிதர். விலங்கு

கள் - மிருகங்கள். ஒப்பிப்பது-சமானமாக்குவது. 'மக்களுயிர்க்கு' என்னுமல் 'எல்லாவுயிர்க்கும்' என்றது - இகல் தான் நல்லறிவுடைய மக்களையும் அவ் வறிவில்லாத விலங்குகளோடு ஒப்பாகச் செய்துவிடு மென்பதுபற்றியென்று

கருத்து. பகுதி - பிரிவு.

பண்பின்மை -

நல்லகுணமில்லாமை. பகுதலென் பது

தீக்குணத்தாலன்றிக்கூடாமையின், பண்பின்மையென்பது

தீக்குணத் தைக்காட்டிற்றென்க. ;

அருத்தாபத்தியாவது - ஒருபொருளைக் கூறியமாத் திரத்தால்

அதன் குறிப்புக் கொண்டு
கூறப்படாத
மற்றொரு பொருளை அறிதல்.
இகலது - மாறுபாட்டினது.
என்ப -
இடைச்சொல்லடியாப் பிறந்த
பலர் பாற்படர்க்கை
யெதிர்காலவினை முற்று; 'என்ப'
என்னும் முற்றுச்சொல்,

பி - ம்: *பகுதி தீக்குணத்தை இடையின்றி வளர்த்தலின், †குண
மின்மை.

'தூலோர்' என்னும் பெயர் தொக்குநின்றதனைத்தழுவியும்; தோன்று எழுவாயுமாம். எல்லாமென்பது, இருதிணைக்கும் பொது. உயிர்க்கும், உம்மை - முற்றுப்பொருளது. பகல் - தொழிற்பெயர்; பகு - முதனிலை. துன்பத்தை உண்டாக்குதல்பற்றி, குற்றம் நோயெனப்பட்டது. (க)

அடுஉ. பகல்கருதிப் பற்று செயினு மிகல்கருதி

யின்னு செய்யாமை தலை.

(இ - ள்.) பகல் கருதி - (தம்மொடு) கூடாமையைக் கருதி, பற்று செயின் உம் -

(ஒருவன்) வெறுப்பன
செய்தானையினும், இகல் கருதி -
(அவனை) மாறுபடுதலைக்
குறித்து, இன்னா செய்யாமை -
(தாம் அவனுக்கு)

இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை, தலை - உயர்ந்தது; (எ - மு.)
செய்யின் பகைமையளவாகத் தாம் தாழ்ந்துவராலானும், ஒழியின்
அப்பற்

றாதனை தாமே ஒய்ந்துபோகத் தாம்
ஒங்கிவராலானும் 'செய்யாமை தலை'
என் றார். 'பற்றாத' என்பது,
விகாரமாயிற்று.

(கு - ரை.) வெறுப்பன -

வெறுக்கத்தக்க தீச்செய்கைகள்.
இன்னதன்மை - துன்பந்தருஞ்
செய்கைகளை. ஒருவன்
ஒருகூட்டத்தாரோடு கூடாமை
யைவினைந்து
பிறர்வெறுக்குந்தொழிலைச்
செய்தாலுமிலும், அவர்கள்
அவனுக்குப் பிரதியாக
இன்னுசெய்யாமலிருத்தலே
உத்தமமென்றவாறு: இதற்குக்
காரணம்கூறுவது
'செய்யின்பகைமைவளர.

.....என்றார்' என்றவாக்கியம்.
செய்யின் - இன்னுதவற்றைச்
செய்தால். தாம் - செய்தவர். தாம்
தாழ்ந்து வரலானும் - தாம்
பெருமைகுன்றியவராதலானும்.
ஒழியின் - அச்செய்தலை ஒழிந்தால்.
அப்பற்றுதன -
அவன்செய்ததிங்குகள். தாமே
ஒய்ந்துபோக - ஒழிப்பாரில்லாமலே
வரவர ஒழிந்துபோய்விட. தாம் -
ஒழிந்தவர். ஓங்கி - உயர்ந்து.
விகாரம் - தொகுத்தல். பற்று -

விரும்பாதவை; எனவே, அருத்
தாபத்தியால் வெறுப்பனவாயிற்று;
இது, ஈறுதொக்க அஃறிணை
எதிர்மறைப் பண்ணை
வினையாலணையும் பெயர்;
'இன்னை' என்பதும் இது.
வெறுப்பன செய்யாதானேடு
மாறுபடலாகாமை
சொல்லவேண்டாதாயிற்று.
வெறுப்பன செய்தாணுக்கு
இன்னன செய்தல்
கடனென்றும், செய்தவணுக்குச்

செய்தல் இடையென்றும்,
செய்தவனுக்குஞ் செய்யாமை
தலையென்றுங்

கூறியவாறும்.

அஃதாவது இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்

(உ)

தாவில் விளக்கந் தரும்.

(இ - ள்.) இகல் என்னும் - மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற, எவ்வம் நோய் - துன்பத்தைச்செய்யும் நோயை, நீக்கின் - (ஒருவன் தன்மனத்தினின்று) நீக்குமாயின்,—(அவனுக்கு அந்நீக்குதல்),—தவல் இல்லா - (எஞ்ஞான்றும்) உளதற்கு எதுவாய, தா இல் விளக்கம் - புகழை, தரும் - கொடுக்கும்; (எ - று.)

தவலில்லாமை - அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று. தாவில் விளக்கம் - வெளிப்படை. யாவரும் நண்பராவர்; ஆகவே, எல்லாச்செல்வமும் எய்திக் கொடைமுதலிய காரணங்களாற் புகழ்பெறு மென்பதாம்.

அசு - ஆம் அதிகாரம்—இகல்

கூளரு

(கு-ரை.)

கண்மனத்தினின்று நீக்கும் -
எண்ணுமேலே விடுவான். எஞ்
ஞான்றும் - எந்நாளும்.
உளனுதல் -
அழிவில்லாதவனுயிருத்தல்.
பூதவுடம்பு
அழியினும் புகழுடம்பு
அழியாது நிலைநிற்றலால்,
'எஞ்ஞான்றும் உளனு
கற்கு ஏதுவாய புகழ்'
னப்பட்டது.

தவறில்லாமையென்பதற்கு
அழிதலில்
லாமையென்றுபொருளாதலாலும்,
எஞ்ஞான்றும்
உளதாதலென்பதில்லா
விடின்
அழிதலில்லாமையென்பது
சித்தியாதாதலாலும்,
எஞ்ஞான்றும் உள
ஞதலைத்
தவறில்லாமையென்றது,
அருத்தாபத்தியாற்கிடைத்தபொருளாம்.

அப்பொருட்டு-அந்த [எந்நாளும்
உள்ளவருத லென்னும்]
பொருள்து. விளக்
கம்-பொருள்களை
விளங்கச்செய்வதற்குக்
கருவியாவது; அஃ-கருவிப்பொருள்
விகுதி. தானில் விளக்கம் -
கெடுதலில்லாத விளக்கு:
எனவே, புகழுடன
விளங்குகிறது; இது,
சீவகசிந்தாமணியில்
"பூண்முலைப்பிடி," கல்லாடத்தில்

"திருநுதற்கொடி"

என்பனபோல

வெளிப்படைச்சொல்:

அதாவது -

அடைமொழியாற்

பொருள்விளங்கிநிற்கும்மொழி.

உலகத்து எவ்விடத்தும் எந்நாளும்

அழியாது நிலைநிற்றல்பற்றியும்;

அழியுந்தன்மையனவாகிய மற்

றவிளக்குக்களினும்

இப்புகழ்விளக்குக்கு உள்ள

விசேடந் தோன்றவும்

'தாவில்விளக்கம்' என்றார்;
"ஒன்று உலகத் துயர்ந்த
புகழல்லாற், பொன்
றுது நிற்பதொன்றில்,"
"இந்திலத்து, மன்னுதல்
வேண்டி னிலைசுருக்க,"
"நிற்பதேதுகொ னீடிலை
யொன்றுமே நிற்கும்" என்பன
காண்க. எய்தி -
பெற்று. கொடை - கொடுத்தல்;
தானம். 'முதலிய' என்றதனால்,
கல்வி

ஆண்மை முதலியவைகளையும்
கொள்க. புகழ்பெறும் - மாறுபாடு
நீக்கின
வன் கீர்த்தியைப் பெறுவான்.
புகழ் பெரும்பான்மையும்
நூகல்பற்றி வருத
லால், 'கொடைமுதலிய
காரணங்களாற் புகழ்பெறும்'
எனப்பட்டது. தவல்-
தொழிற்பெயர்; தவு - முதனிலை.
தரும் - இடவழுவமைதி.
(நூ)

அருசு.

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுங்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(இ - ள்.) இகல் என்னும் -
மாறுபாடென்று
சொல்லப்படுகின்ற, துன்
பத்துள் துன்பம் -
துன்பங்களெல்லாவற்றினும்
மிக்க துன்பம், கெடின் -
(ஒருவனுக்கு) இல்லையாயின்,
(அவ்வின்மை அவனுக்கு),
இன்பத்துள் இன்

பம் - இன்பங்களெல்லாவற்றினும்
மிக்க இன்பத்தினை, பயக்கும் -
கொடுக்
கும்; (எ - று.)

துன்பத்துள் துன்பம் -
பலரொடு பொருது
வலிதொலைதலான் யாவர்க்
கும் எளியனுய்உறுவது; அதனை
இடையின்றியே பயத்தலின்,
'இகலென்
னும்' என்றார். இன்பத்துள்
இன்பம் .. யாவருமிட்பாகலின்

எல்லாப்பயனும் எய்தி உறுவது.

(கு-ரை.)

அவ்வின்மை-இகலென்னும்மிக்கதுன்பமில்லாமை.

பொருது-

போர்செய்து. வலிதாலேதலான் -

பலம் அழிதலால்.

உறுவது-பொருந்

வது. அதனை - யாவர்க்கும்

எளியனையுறுவதாகிய

துன்பத்துட்டுன்பத்தை.

இகல் தான்

துன்பத்துட்டுன்பத்தை

இடைவிடாது தருதலால்,

ருக்குறள்

ஐந் தன்பத்துட்டுன்பம்' எனக் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார்.

கெடுன் என்றது, கெடுதலின் அருமை குறித்து நின்றது. (சு)

அருரு. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை

யாரே

மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.

(இ - ள்.) இகல் - (தம்உள்ளத்து) மாறுபாடு (தோன்றியவழி), எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை - (அதனை) ஏற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்து ஒழுகவல் லாரை, மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர் - வெல்லக் கருதுந் தன்மையுடையார், யாரே - யாவர்? (எ - று.)

இகலே ஒழிந்து ஒழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் 'வல்லாரை' என்றும், யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக்கருதுவார் யாவரும் இல்லை யென்றுங் கூறினர்.

இவைகான்கு பாட்டானும், இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உள்ளத்து -

மனத்தில். தோன்றிய வழி -
உண்டானபொ
ழுது. சாய்ந்து - தாழ்ந்து.
ஒழுகவல்லார் - நடக்கவல்லவர்.
வேந்தர் - அர
சர். எவ்வாற்றானும் -
எவ்விதத்தாலும். அரிது -
அருமையானது. அவை-
மாறுபாடுகொள்ளாது
ஒழுகவல்லவரை. யாவர்க்கும் -
பகைவர்க்கு முட்பட. இலாதார்
- மாறுபடாதவர். யார் என்னும்

விரும்பெயர், இங்கு இன்மை குறித்து நின்றது. எகாரம் - அசை; தேற்றமாகவுங் கொள்ளலாம். உள் ளத்துமாறுபாடுதோன்றும்போது அதற்குஇடங்கொடுக்காமல் அவ்வினைக்கு மாறுபாடாகத்தாழ்ந்துநடக்கவல்லவர் யாவர்க்கும்நண்பராவராதலால், அவரை யெல்லக்கருதுவார் எவருமிலரென்பதாம். எதிர்சாய்தல்-எதிர்தலையொழிதல்.

அருசு. இகலின்
மிகலினி தென்பவன்
வாழ்க்கை
தவலுங்
கெடலு நணித்து.

(இ - ள்.) இகலின் - (பிறரொடு) மாறுபடுதற்கண், மிகல் - மிகுதல், இனிது என்பவன்-(எனக்கு) இனிதென்று (அதனைச்) செய்வானது, வாழ்க் கை-உயிர்வாழ்க்கை,—தவல்உம்

கெடல்உம் நணித்து -
பிணழுத்தலும் முற்றக் கெடுதலுஞ்
சிறிதுபொழுதுள் உளவாம்; (எ -
று.)

மிகுதல் - மேன்மேல்
ஊக்குதல். 'இனிது' என்பது -
தான் *வேறலைக் குறித்தது.
பிணழுத்தல் - வறுமையான்
†இன்னாதாதல். முற்றக்கெடுதல்
- இறத்தல். இவற்றோடு 'நணித்து'
என்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி,
உம்மை கள எதிரதும் இறந்தது

தழீஇய எச்சவும்மையாக
உரைக்க. பொருட் கேடும்
உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதே
உளவா மென்பதாம்.

(கு - ரை.)

மாறுபடுதற்கண் - மாறுபடுதலில்.
பிழைத்தல் - பொருட்கேடு.
முற்ற - முழுதும். முற்றக்கெடுதல்
- உயிர்க்கேடு. சிறிதுபொழுதுள்
- வினை வில். ஊக்குதல் -
கருதி முயலுதல். வேறல் -
வெல்லுதல். வறுமை -

நுகரப்படுவனயாவும் இல்லாமை.
இன்னாதகல் - துன்பப்படுதல்.
இயற்றோடு நணித்தென்பதனைத்
தணித்தணிகூட்டி - தவலும்
நணித்து, கெடலும்

---

* பீ - ம்:—வேறல்
குறித்தல்.
இன்னாதகல்.

† யசு - ஆம்
அதிகாரம்—இகல்
கூளல்

கணித்து என இணையத்து.

தவறும், உம்மை-கெடலும்

கணித்தா மென் னும் பொருளைத்

தருதலால், எதிர்தது தழுவிய

எச்சம்: கெடலும், உம்மை -

தவல். கணித்தன்றி யென்னும்

பொருளைத் தருதலால்,

இறந்தது தழுவிய

எச்சம். கணித்து-உடனே உண்டாவது; ஒன்றன்படர்க்கை முற்று. இகவில் மிகுதல் நல்லதுஎன்றுகருதி ஒருவன் மேன்மேற்செய்தால் அவனுக்குப் பலரும் பகைவராய்விடுவராதலால்

அன்னைக்குச் செல்வக்கேடும்
உயிர்க் கேடும்
விளைவில் உளவாகுமென்க.
'இகவின் பிகவினிது' என்பது
தனக்கு
வெற்றியேகிடைக்குமென்ற
காரணத்தினாலாகும்.
(சு)

அரிவை. பிகன்மேவன்
மெய்ப்பொருள் காணு
நிகன்மேவ
வின்ற வறிவி

னவர்.

(இ - ள்.) இகல் மேவல் - இகலொடுமேவுதலையுடைய, இன்ன அறிவினர் - இன்னத அறிவினையுடையார்,—இகல் மேவல்-வெற்றிபொருந்துதலையுடைய, மெய் பொருள்-நீதிநூற்பொருளை, காணர் - அறியமாட்டார்; (எ - று.)

இன்ன அறிவு-தமக்கும்
பிறர்க்கும் தீங்குபயக்கும் அறிவு.
வெற்றி-வழி
நின்றூர்க்குஉளதாவது.
காணப்படும் பயத்த தாகலின்,
'மெய்ந்நூல்' எனப்

பட்டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், 'காணர்' என்றார்.
இவைஇரண்டுபாட்டானும், இகலினர்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(கு -
ரை.) மேவுதல்-பொருந்துதல்.

இன்ஞை - நன்படஞ்செய்கின்றார்

வழி நின்றார்-நீதிநூல்வழியே நடப்பவர். காணப்படும் பயத்தது - பிரதியக்ஷமாகத் தோன்றும் பயனையுடையது. இகலினர்-மாறுபட்டவர். மெய் - நூலுக்கு ஆகுபெயர்.

(எ)

அநி அ. இகலிற்

கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை

யிகலாக்கி

ஈாக்குமாங் கேடு.

(இ - ள்.) இகலிற்கு எதிர் சாய்தல் - (தன் உள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி) அதனை எதிர்தலை ஒழிதல், ஆக்கம்

ஆம்-(ஒருவனுக்கு) ஆக்க மாம்;
(அது செய்யாது), அதனை மிகல்
ஊக்கின்-அதன்கண் மிகுதலை
மேற் கொள்வானாயின், கேடு
ஊக்கும்-கேடுந் தன்கண்வருதலை
மேற்கொள்ளும்.

எதிர்தல்-எற்றுக்கோடல்.

சாய்ந்தபொழுதே வருதலின்,
'சாய்தல் ஆக்கம்'
என்றார். 'இகவிற்கு' எனவும்,
'அதனை'
எனவும் வந்தன-வேற்றுமை
மயக்கம்.

(சூ-வை.)

அதனை-அவ்விகலை. எதிர்தல்-எதிர்கொள்ளுதல்,

ஏற்றுக் கொள்ளுதல்.

ஆக்கம்-நன்மை. அது செய்யாது

- ஏற்றுக்கொள்ளாமையைச்

செய்யாமல்; ஏற்றுக்கொண்டு

என்றபடி. அதன்கண

அம்மாறுபாட்டிலே. மாறுபாடு

ஒழிந்த பொழுதே ஆக்கம்

வருதலால்,

'இகலிற்கெதிர்சாய்தல்

ஆக்கம்' எனக் காரணங் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. 'இகலிற்கு' என்பதில் இகல் - செயப்படுபொருளாய் நிற்றலால், குவ்வுருபை ஐயுரு

பாகவும், 'அதனை' என்பதில் அது - இடப்பொருளாய்நிற்றலால் ஐயுருபைக் கண் ஞ்ருபாகவுந் திரித்துக்கொள்க என்றபடி. எதிர்-முதனிலைத் தொழிற் பெயர். ஆம்-ஆகும்; செய்யுமென்முற்று, ஈற்றுயிர்மெய்சென்று நின்றது: இது ஆக்கமென்பதனோடு கூட்டப்பட்டது: இனி, அசையாகவுங் கொள்ளலாம்.

இகலேயேற்றுக்கொள்ளாமையால்
நன்மையும், ஏற்றுக்கொளலால் தீமையு
முண்டா மென்றவாறு.

(அ)

அருங். இகல்காண ஆக்கம் வருங்கா

லதனி

கிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(இ-ள்.) (ஒருவன்), ஆக்கம்
வருங்கால்-(தன்கண்) ஆக்கம்
வரும்வழி, இகல்
காணன்-(காரணம்உண்டாயினும்) இகலை
நீனையான்; கேடு தரற்கு- (தனக்குக்)

கேடுசெய்துகோடற்கண், அதனை மிகல்
காணும் - (காரணம்
இன்றியும்) அதன்கண் மிகுதலை
நினைக்கும்; (எ - று.)

இகலான்வருங்கேடு பிறரான்
அன்றென்பது தோன்ற, 'தற்கு' என்
றார். கான்காவதும்,
இரண்டாவதும்-எழாவதன்கண்வந்தன.

ஆக்கக்கேடு கட்குமுன் நடப்பன,
இகலினது இன்மை உண்மைக
ளென்பதாம். (கு - ரை.) வரும்வழி
- வரும்போது.

கேடுசெய்துகோடற்கண் - கெடுதி
செய்துகொள்ளுமிடத்து. அதன்கண் -
இகவில். தன்மைக்குச் சிறந்த
தாலென்னுஞ் சொல்லாற்
'கூறினதனால், தனக்குத்தானே கெடு
தியை உண்டாக்கிக்கொள்ளுதற்
கென்று பொருள். 'தாற்கு' என்னும்
நான்காம்வேற்றுமையும், 'அதனை'
என்னும் இரண்டாம்வேற்றுமை யும்
ஏழாம்வேற்றுமையின் இடப்பொருளில்
வந்தன. இகல் இல்லையாயின் ஆக்கமும்,
இகல்உண்டாயின் கேடும் உண்டா

மென்பதாம். காணும்-செய்யு
மென்முற்று, உயர்திணை ஆண்பாலிற்
சென்றது. (கூ)

அசுo. இகலான் இன்னாத வெல்லா நகலான்
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ-ள்.) (ஒருவனுக்கு),
இகலான் - மாறுபாடு ஒன்றானே,
இன்னாத எல்லாம்-இன்னாதனவெல்லாம்,
ஆம் - உளவாம்; நகலான் - நட்பு
ஒன்றானே,

நல் நயம் என்னும் செருக்கு-நல்ல நீதியென்னும் பெருஞ்செல்வம், ஆம்-உளதாம்; (எ-று.)

இன்னாதன-வறுமை, பழி, பாவம் முதலியன. நகல்-மகிழ்தல். அதனவும் செருக்கு என்பதும்-தத்தங் காரணங்கட்கு ஆயின. 'நயமென்னுஞ் செருக்கு' எனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

இவைமூன்றாட்டானும், அவ்விருமையுங் கூறப்பட்டன.

(கு - ஈர.) மகிழ்ச்சியென்னும் பொருளதாகிய நகலென்பது-அதற்குக்

காரணமாகிய நட்புக்கும், களிப்பென்னும் பொருளதாகிய செருக்கென்பது-அதற்குக் காரணமாகிய செல்வத்துக்கும் காரியவாகுபெயர். காரியமாகிய செல்வம், அதற்குக் காரணமாகிய நீதியாக உபசரிக்கப்பட்டது. இருமை - இகலாதார்க்கு வரும் நன்மையும், இகலினர்க்கு வரும் தீமையும். இகலான், இகலான்-ஆன், மூன்றனுருபு. இன்னுத-பெயர். (எ0)

அ எ - ஆம்

அதிகாரம்—பகைமாட்சி.

அஃதாவது-அறிவின்மைமுதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகைமை

மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு
என்வாற்றானும் பகையின்மை
கூடாமையின்
மேற் பொதுவகையான்
விலக்கப்பட்ட இகலே ஈண்டுக்
கிறப்புவகையான வினைக்கின்றா
ராகலின், இஃது, அதன்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.)

கூடாமை-முடியாமை.

ஈண்டு-இவ்வதிகாரத்தில்.

வினைத்தல் அவசியம்வேண்டுமென்று

கூறுதல். இஃது-இவ்வதிகாரம்.
அதன்பின் - இ. லென்னும்
அதிகாரத்தின்பின்.
'இகல்கூடாது' என்று
கீழதிகாரத்தி, பொதுவாக
விலக்கப்பட்டதனை இன்ன
இன்ன இடத்துக்கூடும் என்
விதித்தலால் பொதுவகையான்
விலக்கப்பட்ட இ லெச்
சிறப்புவகையான்
விதிக்கின்றமையான்.
பகைமாட்சியென்பது-அறிவில்லாமை

முதலிய கு, றங்களையுடைய
பகைவர்களை
நன்றாகஆராய்ந்தறிந்து
அவர்களோடு பகைகை கொள்ளுத
லென்றபடி.

அசுக. **வலியார்க்கு**

மாறறற்ற லோம்புக

லோம்பா

மெலியார்மேன்

மேக பகை.

(இ - ள்.)

வலியார்க்கு-(தம்மின்) வலியார்க்கு,

மாறு எற்றல்-பகையாய் எதிர்கலை,
ஓம்புக-ஒழிக:
மெலியார்மேல்-(ஏனை)
மெலியார்க்கு, பகை-பகை
யாதலை, ஓம்பா-ஒழியாது,
மேக-விரும்புக; (எ - று.)

'வலியார்' என்புழித்
துணைவலியும்அடங்கலின்,
'மெலியார்' என்புழித்
துணைவலியின்மையுங்
கொள்ளப்படும்;
அத்துணைதான்-படை பொருள்

முதலிய வேற்றுமைத்துணையும்,
நல்லறிவுடைமை
*நீதிவழியொழுகல் முதலிய
ஒற்றுமைத்துணையும் என
இரண்டாம்.
அவ்விரண்டும்இல்லாரை வெவ்
வார்க்கு வலிதாலியாமையின்,
அவரோடுபகைத்தல்
விதிக்கப்பட்டது.
சிங்கநோக்கமுதலிய இதனுள்,
பகைமாட்சி பொதுவகையாற்
கூறப்பட்டது

(கு - ரை.) தம்மின் வலியார்ச் - காஞ்செய்யக்கருதிய வினைவலியையும் அவ்வினைச் செய்துமுடிக்குந் தம்வலியையுந் துணையாவார்வலியையுந் தம்மு ணும் மிகுதியாகவுடையவர். ஒழிக-நீங்கக்கடவர். ஏனை - மற்றை. மெலியார். அவ்வலிமைகளில் தம்மினும் எளியவர். ஒழியாது-நீங்காமல். என்புழி-என்ற விடத்து. பகடு-வினை. பொருள்-செல்வம்.

வேற்றுமைத்தொகை - தன்னினும்
வேறுகிய தொகை.
ஒற்றுமைத்தொகை - அபேதமாகிய
[தன்னினும் வேறுகாத் தொகை.
சிங்கநோக்காகிய
இதனுள் - முன்னும்பின்னும்
பார்க்கின்ற சிங்கத்தினது
பார்வையைப்போல
முன்னதிகாரத்தையும்
பின்னதிகாரத்தையும்
நோக்குகின்ற இத்திருக்குறளில்.
'மெலியார்மேல் மேக பகை'

எனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டது;
இனி, பகைமாட்சி
சிறப்புவகையாற் கூறப்படும்.
ஏற்றல், வல்-முதனிலை.
ஓம்புக,
மேக-விதித்தற்பொருளில் வந்த
வியங்கோள்.
(க)

பி - மீ: *நீதிநூல்வழி.

அசுஉ. அன்பிலனன்ற
துணையிலன் ருனறுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(இ-ள்.) (ஒருவன்), அன்பு இலன்-(தன்சுற்றத்தின்மேல்) அன்பிலன்; (அதுவேயன்றி), ஆன்ற துணை இலன்-வலிய துணையிலன்; (அதன்மேல்), தான் துவ்வான்-தான் வலியிலன்; (அப்பெற்றியான்), எதிலான் துப்பு-(மேல் வந்த) பகைவன்வலியினை, என் பரியும்-யாங்ஙனந் தொலைக்கும்? (எ - று.)

சுற்றமும் இருவகைத்துணையுந் தன்வலியும் இலனாகவின் அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வள்ர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவ்வான் - துவ்வினைச் செய்யான்.

(கு - ரை.)

சுற்றம்-உறவினர்.

அன்பாவது-தொடர்புடையாரிடத்துக்
காதலுடையவனாதல்.

அப்பெற்றியான்-அப்படிப்பட்டவன்.

மேல்வந்த-தன்

மேல் எதிர்த்துவந்த...

பகைவன்வலி-பகைவனது வலி.

யாங்ஙனந்தொலக்

கும்-எவ்வாறு அழிப்பான்.

இருவகைத்துணை-தீர்க்கூறியபடைபொருள்முத

லியவேற்றுமைத்துணையும்,

நல்லறிவுடைமைமுதலிய...

ஏற்றுமைத்துணையும்.

செல்வார்-படையெடுத்துப்

போருக்குப் போவார்.

தவ்வினை-வலிமையை.

செய்தல்-தனக்குஉண்டாகுமாறு
வேண்டுவனசெய்தல். அன்பிலன்,
துணையி
லன் என்பவற்றில் அன்பு, துணை
என்னும் அஃறிணை எழுவாய்கள்
- ஒருவ
னென்னும் உயர்திணைத்
தொன்முஎழுவாயின்
பயனிலையாகிய இலனென்
னும்
உயர்திணையைக்கொண்டுமுடிதலால்,
திணைவழுவமைதி. ஆன்ற, ஆன்

- மூதனிலே. எவனென்னும்
வினாப்பெயர்-என் என்று ஆய்,
இங்கு இன்மை
குறித்து நின்றது.

(2)

அசுரு. அஞ்சு
மறியா னமைவில னீகவான்

றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

(இ - ள்.) (ஒருவன்), அஞ்சும் - (அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு)
அஞ்சா
நிற்கும்;
அறியான் - (அறியவேண்டுமவற்றை)
அறியான்; அமைவு இலன் -
(பிறரோடு) பொருந்தமிலன்;

(இவற்றின்மேலும்), ஈகலான் - (யாவர்மாட்டும்) இவறன்மாலையன்; (இப்பெற்றியான்), பகைக்கு - பகைவர்க்கு, தஞ்சம் எளியன்-மிக எளியன்; (எ - று.)

தஞ்சம் எளியன் என்பன-ஒருபொருட்பன்மொழி; இங்ஙான்கு குற்றமு முடையான் பகையின்றியும் அழியுமாகலின், 'தஞ்சமெளியன்' என்றார்.

(து-ரை.) "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ, தஞ்ச லறிவார்

தொழில்" என்னுமிடத்து 'பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவற்றையும் அஞ்சி எண்ணித் தவிர்தல்வேண்டும்' என்றாதலின், 'அஞ்சும்' என்பதற்கு-'அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாதிற்கும்' என்று உரைக்கப்பட்டது: "அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிந்நான்கு, மெஞ்சாமை மேற்சுர்க் கியல்பு" என்றவிடத்து, அஞ்சாமைமுதலியன இறைமாட்சியாகச் சொல்லினமை காண்க. 'அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாதிற்கும்' என்றதனால், அதன் எதிர்மறையாகிய அஞ்சவேண்டுவனவற்றை அஞ்சாது

வள் - ஆம்

அதிகாரம்—பகைமாட்சி

கூடுக

எண்ணுதுசெய்துதிற்பா
னென்பதுங் கொள்ளலாம்.
பொருத்தம்-சேர்க்கை.
இவற்றின்மேலும் -
இவைமாத்திரமேயன்றி

யென்றபடி. யாவர்மாட்டும் -
எல்லாரிடத்தும்.
இவறன்மாலையன்
லோபகுணமுடையவன்.
எளியன் - எளியனுவான்.
கஞ்சம்-எளிமைப்
பொருளுணர்த்துவதோர்
இடைச்சொல்; "கஞ்சக் கிளவி
யெண்ணமைப்
பொருட்டே" என்றார்
தொல்காப்பியனார். ஒரு
பொருட்பன்மொழி -

ஒருபொருளைக் குறித்துவந்த
பலசொற்கள்; இதுமிகு
திப்பொருளது. பகையின்றியும்
அழியும் - தனக்குத்தானே
அழிவான்.

பகையின்றியே அழியவுல்லவன்
பகைவரால் அழிதற்கு ஐயமின்
றென்பது கூறவேண்டாதாயிற்று.

பகை:- பகைவர்க்குப் பண்பாகுபெயர்.
(க)

அசுச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளி ச

(இ - ள்.) (ஒருவன்), வெகுளி நீங்கான்-வெகுளியின் நீங்கான்; நிறை இலன் - (அதுவேயன்றித் தான்) நிறையுடையனல்லன்; (அவன்மேற் சேறல்), எஞ் ஞான்றும் - எக்காலத்தும், யாங்கண்ணும் - எவ்விடத்தும், யார்க்கும்—, எளிது—; (எ - று.)

நிறை - மறைபிறரறியாமை. வெகுடன்மாலேய ஞகலானும், மறை வெளிப்படுத்தலானும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியும் அறிந்து சேறல் வேண்டாதாயிற்று. இனி, 'இனிது' என்று பாடமோதி, அவன்பகைமை இனிதென்று உரைப்பாரு முளர்.

(கு - ரை.) சேறல் - பகைத்துச்செல்லுதல். மறைபிறர் அறியாமை -

மறைந்ததொருகாரியம் பிறர் அறியாமல்

ஒழுகுதல்.

"நிறையெனப் படுவது

மறைபிற ரறியாமை" என்றார் கலித்தொகையிலும் (நெய்தல், கசு). நிறை யின்மை - மனத்து அடக்கற்பாலனவற்றை அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்.

வெகுடன்மாலேயன் - கோபிக்குந்தன்மையுடையவன். மறை - இரகசியம். காலம் - வெல்லுதற்கு ஏற்ற காலம். இடன் - வெல்லுதற்குஏற்ற இடம்.

வலி - வினைவலி, தன்வலி,

மாற்றான்வலி, துணைவலி

என்னும் நால்வகை வலிகள்.
அவர்களை எப்பொழுதும்
எவ்விடத்தும் யாவர்
எதிர்த்தாலும் வெற்றிபெறலா
மென்றபடி. நிறை - தொழிற்
பெயர்; நிறு-மூதனிலை: இது

நில்லென்பதன் பிறவினை யென்பர். எஞ்ஞான்றும், யாங்கணும், யார்க்கும் —எகரவினுவும், யாவினுவும்-எஞ்சாமைப்பொருளன; உம்மைகள்-மூற்று.(சு)

அசுரு. வழிநோக்கான்
வாய்ப்பன செய்யான்
பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றூர்க் கினிது.

(இ - ள்.) (ஒருவன்), வழி நோக்கான் - நீதிநூலை ஓதான்; வாய்ப்படா செய்யான் - (அது) விதித்தனதாழில்களைச் செய்யான்; பழி நோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியைப் பாராதான்; பண்பு இலன் - (தான்) பண்புடையனல்லன்; பற்றார்க்கு இனிது - (அவன்) பகைவர்க்கு (அப்பகைமை) இனிது.

கூறுக தீ கு

க் கு றள்

தொல்லோர் அடிப்பட
வழங்கிவந்த தாகலான் 'வழி'
என்றும், தப்பாது
பயன்படுதலின் 'வாய்ப்பன'
என்றும்,
இக்குற்றங்களுடையான் தானே
அடுதலின் 'பற்றார்க்கினிது'
என்றுங் கூறினர்.

(சு - ரை.) ஓதான் - படியான். பண்பு - நற்குணம். அப்பகைமை - அட படிப்பட்டவனெடுகொண்ட பகைமை. தொல்லோர் அடிப்பட வழங்கிவா தது - முன்னோர்முதலாக நடந்தவந்தது. வாய்ப்பன - கவருது பயன்படு தொழில்கள். பண்பாவது - உலகவொழுக்கமறிந்து ஒத்து ஒழுகுதல்; "பண்

பெனப்படுவது
பாடறிந்தொழுகுதல்''
என்றார் கலித்தொகையிலும்.
பற்றார் தன்னை
பொருந்தாதவர்; என்னே,
பகைவர். வழிநோக்காமைமுதலிய
தீ.

குணங்களையுடையவனை யழிப்பதில் வருத்தமொன்றுமில்லாமையால், அவன் பகைமை இனிதெனப்பட்டது. இனிது - போக்கற்குளளியது. (இ

அசுசு. காணுச்
சினத்தான் கழிபெருங்
காமத்தான்

பேணுமை

பேணப் படும்.

(இ - ள்.) காணு சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையுந் தான்) அற்
யாமைக்கு ஏதுவாய வெகுளியையுடையான் யாவன், கழி பெரு காமத்

தான் - மேன்மேல்வளராநின்ற
மிக்க காமத்தையுடையான்
யாவன், பேணு
மை -
(அவரது) பகைமை, பேணப்படும் - விரும்பிக்
கொள்ளப்படும்; (எ-று.)

காணுதசினமென்பது,
விகாரமாயிற்று. மூன்றனுருபுக்கு

யாவரும் பலர்
யாகலானும், ஏனோனுக்குக்
காரியந்தோன்றுமையானும்
காமே அழிவதொன்
பது பற்றி, 'இவர் பேணுமை
பேணப்படும்' என்றார்.

(கு - ரை.)

முன்னோன்-முன்சொல்லப்பட்டவன்;சினத்தான்.ஏனோன்.
மற்றறியோன்; காமத்தான்.
காரியம் -
செய்யவேண்டுந்தொழில். தோன்

ருமையான் -
மனத்திற்படாமையாவ்ம். காண் -
ற்றிகட்ட எதிர்மறைப்
பெயரெச்சம். காணுச்சினம் -
பெயரெச்சம், காரியப்பொருளது.
பேணுமை.

விரும்பாமை; எனவே,
பகைமை. கழி பெரு -
ஒருபொருட்பன்மொழியாக வுங்
கொள்ளலாம்.

அசூன. கொடுத்துங்
கொளல்வேண்டு மன்ற
வடுத்திருந்து
மாணுத செய்வான் பகை.

(இ - ள்.) அடுத்து இருந்து மாணுத செய்வான் பகை - (வினையைத்) தொடங்கியிருந்து (அதற்கு) ஏலாதன செய்வான்பகைமையை, கொடுத்து உம் - (சிலபொருள் அழியக்) கொடுத்தாயினும்,

கொளல் - கோடல், மன்ற -
ஒருதலையாக, வேண்டும்—; (எ -
று.)

எ.கா. -

மெலியவுரைத்துத்
தணிதலும்,
வலியவுரைத்துத் தணிதலும்
மூதலாயின. அப்பொழுது
அதனுற்சிலபொருள் அழியினும்
பின் பலபொருள் எய்தற்கு
ஐயமின்மையின்,
'கொளல்வேண்டு மன்ற'

என்றார்.

இவை ஆறுபாட்டானும், அது சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது.

ஏழ - ஆம்

அதிகாரம்—படைமாட்சி

சுருக்கம்

(கு - ரை.) வினை-தொழில்.

எலாதன-நகாதனவை.

ஒருதலையாக-நிச்சய

ாக. மெலியனுய்வைத்துத்தணிதல்-தான் வலிகுறைந்தவனுயிருந்தேயும் போர்க்கு நிச்சயித்தல். வலியனுய்வைத்துத் தணிதல்-தான் வலிமிகுந்தவனு மிருந்தேயும் போர்க்குச்செல்லாமல் அடங்குதல். முதலாயின என்றதனுல், நம்போர்வீரரிடத்து ஐயுறுதல் தக்கபடிபொருள்தாராமைமுதலியனகொள்க. அப்பொழுது-பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது. அதனுல் - அக் கொடையால். எய்தற்கு-பெறுதற்கு. ஐயம்-சந்தேகம். அது-பகைமாட்சி.

கொடுத்தும்,

உம்மை-உயர்வுசிறப்பு.

"அன்பிலன்" (அசுஉ)

முதலாகத்தனித்

கூறியதனுல்,

சிறப்புவகையாயிற்று.

மாணுத-பெயர். (ள)

அசுஅ. குணனிலனுய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றுர்க்
கினனிலனு மேமாப் புடைத்து.

(இ - ன்.) குணன் இலன் ஆய்-(ஒருவன்) குணமென்றும் இலனும், குற்றம்-(உடைய) குற்றம், பல ஆயின்-பலவாயவழி, இனன் இலன் ஆம் - அவன்) தனியிலனும்; (அவ்விலனுதல்தானே), மாற்றார்க்கு - (அவன்) பகைவர்க்கு, ஏமாப்பு உடைத்து-துணையாதலையுடைத்து; (எ - று.)

குணம்-இறைமாட்சியுட் சொல்லிய. குற்றம்-இவ்வதிகாரத்துச்சொல்

லியனவும், மற்றும்

அத்தன்மையனவும்.

துணை-சுற்றம், நட்பு, பொருள்,

படை

முதலாயின; பகைவர்க்கு இவற்றுள்

ளதாம் பயன் தானே உளதா

மாகலின், 'ஏமாப்புடைத்து'

என்றார். 'இலனும்'

என்னும் செய்தெனெச்சம்,

'உடைய' என வந்த
பெயரெச்சக் குறிப்புக் கொண்டது.

(கு-ரை.)

இலன்-இல்லாதவன்.

உடைத்து-உடையது.

இறைமாட்சி- நூப்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம்; அதிற்சொல்லிய குணங்கள்-அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம், தூங்காமை, கல்வி,
தணிவுடைமை, மானமுடைமை

முதலாயின. இவ்வதிகாரத்துச்
சொல்லியன - அன்பின்மை
முதலியன. மற்றும்

அத்தன்மையன - வேறும் அவைபோன்றன.
அவை - பிறர்மனை விழைவு,
பிறர்பொருள் கவ்வல்
துணையாகாதாரைத் துணையாக்கொள்ளுதல்
முதலியன. பகைவர்க்கு
இவற்றுள்ளதாம்பயன் தானே
உளதாம் - குணம் குற்றமின்மை
துணை இவை இல்லாதிருந்தும்,
இருந்தால் உண்டாகும் பயனுடைய

வெற்றி இத்தன்மையாலேறு
பலகலைமெகாண்ட மாத்திரத்தால்
தானே உண்டாகு மென்பதாம்.
செய்தெனெச்சம் -
இறந்தகாலவினையெச்
சம்.
குணன், இனன்-மகரனகரம்மாறி
வருஞ்சொல். மாற்றார் -
எதிராய் நிற்பவர். சோகாப்பர்,
அல்லாப்பர், செம்மாப்பர்
என்பனபோல 'எமாப்பு'
என்பது-ஒருசொல்; இனி,
எமம்யாப்பென்பதன்

மருஉவாகவுங்கொள்ள லாம்.

(அ)

அசுகூ. செறுவார்க்குச்
சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப்
பெறின்.

கூஅசு தி
ருக்குறள்

(இ -
ள்.) அறிவு இலா-(நீதியை)

அறிந்த வில்லாத, அஞ்சும்—,

பண

வர்-பகைவரை,- பெறின்-பெற்றால்,-செறுவார்க்கு-(அவரைச்)

செறுவார்க்கு; சென்

இன்பம்-உயர்ந்த இன்பங்கள்,

இகவா-நீங்கா; (எ - று.)

உபாயமறிதலும்

அறிந்தாற் செய்துமுடிக்குங்

கிண்மையும் இல்லாதாரே

பகைவராதல் கூடாமையின்

'பெறின்' என்றும், அவரை

அறிந்து மேற் சென்றபொழுதே

பகையின்மையும் செல்வமும்
ஒருங்கே எய்தலின் 'சேணு
டையின்பங்கள் இகவா' என்றுங்
கூறினர்.

(கு-ரை.) செறுவார்-பகைவர். அஞ்சுவதற்கு அஞ்சல் அறிவார்தொழி
லாதலால், அஞ்சும் என்பது-அஞ்சவேண்டாததற்கு அஞ்சுகின்ற என்ற
பொருளது. உபாயம்-சாம பேத தான தண்டங்கள். திண்மை - வலிமை.
கூடாமையின்-கிடைத்த லருமையால். ஒருங்கே-ஒருசேர. சேணுடை -
உயர்வுடைய.

சேணின்பம் இரண்டனுருபும்
பயனும் உடன்தொக்க
தொகை.

இகவா-அஃறிணைப்பன்மை
எதிர்மறைமுற்று.

பகைவர்ப்பெறின்-

ஐயுருபு; உயர்திணையிடத்தே
தொக்கது; வல்லொற்று
மிக்கது, இயல்பின் விகாரம்.
நீதிநூலோதிய
நால்வகையுபாயங்களி
யறிதலும், அறிந்துமேற்
கொண்டசெயலை முடிக்கும் மனவுறுதியும்இல்லாத
பகைவருடன் போர்புரி
யச்சென்றபோதே
அப்பகையழிதலும் செல்வம் கை
க்கலும் ஒருங்குநிகழுந்
தேணின்பமடையலா மென்றவாறு.

அளம்.

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று

மொல்லானே

யொல்லா தொளி.

(இ-ள்.)

கல்லான்-(நீதிநூலோக்)

கல்லாதானெனை, வெகுளும்

பகைத்த

லான்வரும், சிறு பொருள்-எளிய பொருளே, ஒல்லானே-மேவாதானே, எஞ்ஞான்றும்—, ஒளி-புகழ், ஒல்லாது-மேவாது; (எ - று.)

சிறுபொருள்-முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானே வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அதுமாட்டாதானே வெற்றியான்வரும்புகழ் கூடா தென்

பதாம்; ஆகவே, இச்சிறியமுயற்சியாற் பெரியபயனெய்தாது வென்றவாறு யிற்று. இதற்குப் பிறரெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஒருபொருட்டொடர்புபடாமல் உரைத்தார்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், இதனிலுய பயன் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) 'நீதிநூலே' என்பது இசையெச்சம். எளியபொருள்-சிரமப்படாமற் சுலபமாகக்கிடைக்கும்பொருள். மேவாதான்-விரும்பி அடையாதவன். வேறல்-வெல்லுதல். முயற்சி சிறிதாயபொருள்-பொருள் அதிகமாயினுஞ் சிறியமுயற்சியால் அடையப்படுவது. அதுமாட்டாதான்-வெல்லமாட்டாதவன். பிறர்-மற்றை உரையாசிரியர்கள். ஒருபொருட்டொடர்புபடாமல்-அர்த்தசம்பந்தமொன்றுமில்லாமல். அதனின் -பகைமாட்சியால். கல்லான் வெகுளும்-மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை. வெகுளும் பொருள்-பெயரெச்சம், காரணப்பொருளது. புகழ் அதுபெற்றவனை உலகமுழுவதும் எக்காலத்தும் விளங்கச்செய்தலால், ஒளி யெனப்பட்டது. (கo)

அஅ - ஆம்

அதிகாரம்---பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது - மாறுத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், ஏன் ஆகின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும்,

பொதுமைலாக்கற்பாலதும்,
அவற்றின்கட் செய்வதும், னனைக்
கனைதற்பாலதன்கட் செய்வனவும்,
கனையும்பருவமும், கனை யாக்காற்படும்
இழுக்கும் என்று இத்திறங்களை
ஆராய்தல். 'இரட்டற மொழி தல்'
என்பதனால், பகையது திறமும்,
பகையிடத்து ஆக்குந் திறமும் என
விரிக்கப்பட்டது. இனையவெல்லாம்
மாணப்பகையனாகலின், இது பகை
மாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.) மாணுக -

மாட்சிமைப்படாத; தனக்கு

நன்மையைத் தராத.

மாறுதபகையை ஆக்குதற்குற்றம் - அறிவின்மைமுதலிய குற்றங்களில்லாதா
ரோடு பகைகொள்ளுதலால் வருங் குற்றம். கொதுமலாக்கற்பாலது - நட்பும்

பகையும் ஆகாமல் அயலாக

விட்டினைவுக்குந் தன்மையது.

அவற்றின்கண்-நட்

பாக்கற்பாலதனிடத்தும்,

கொதுமலாக்கற்பாலதனிடத்தும்.

ஏனை - மற்றை.

கூளகற்பாலது-அடுகோடு

ஆழித்தற்குரியது.

களையாக்காற்படும்இழுக்கு-

அழிக்காவிடின் உளதாகுங் குற்றம்.

இடம்தகமொழிதல் -

ஒருவாக்கியத்தை

இரண்டொருசொல்லிடைச்

சொல்லுதல். புணர்ந்திறமென்பதனை-முறையே

பகை யதுதிறமென ஆறும்வேற்றுமைத்

தொகையாகவும், பகையிடத்

தாக்குந்திறம்

எனவழும்வேற்றுமையுருபும்பயனும்உடன்தொக்க

தொகையாகவுங்கொள்க.

மாறுப்பகைகூ - மாட்சிமையில்லாத

பகையினிடத்தனை.

அஃக. பகையென்னும் பண்பி
லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற்
றன்று.

(இ - ள்.) பகை என்னும் -
பகையென்று சொல்லப்படும், பண்பு
இல

தனை - தீமைபயப்பதனை, ஒருவன்—, யகை ஏ உம் - விளையாட்டின்கண்
ணேயாயினும், வேண்டல் பாற்று அன்று - விரும்புதலியற்கைத்தன்று, (நீதி

நூல்); (எ-று.)

மாணுத பலகணை ஆக்கிக்கோடல்

எவ்வாற்றானும் தீமையே பயத்த

லின் 'பண்பிலது'

என்றும், அதனை விளையாட்டின்கண்

வேண்டினுஞ் செற்

றமே விளைத்து மெய்யா

மாகலின் 'நகைகேடும்' என்றும்,

வேண்டாமை

தொல்லேயோரது

துணிவென்பார்

நீதிநூல்மேல்வைத்துங் கூறினர்.

அப்

பெயர், அவாய்நிலையான்

வந்தது.

(கு - ரை.) விரும்புதலியற்கைத்து -

விருப்புந் தன்மையை யுடையது.

செற்றம் - கோபம்.

தொல்லையோர் - முன்னோர்,

பெரியோர். அப்பெயர்-

நீதிநூலென்னும் பெயர்.

கையேயும், எகாரமும்

உம்மையும் - இழிவு சிறப்பு.

(க)

அளஉ. வில்லே
ருழவர் பகைகொளினுங்
கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

கூஉசூ

தி
ருக்குறள்

(இ - ள்.) (ஒருவன்), வில்

ஏர் உழவர் - வில்லை
ஏராகவுடைய உழவ

ரொடு, பகை கொளினும் -
பகைகொண்டாலெயினும், சொல்
ஏர் உழவர் -

சொல்லை ஏராகவுடைய
உழவரொடு, பகை கொள்ளற்க -
பகை கொள்ளா

தொழிக; (எ - று.)

சொல் - ஆகுபெயராய்,
நீதிநூன்மேல் நின்றது. வீரம்
சூழ்ச்சி என்னும்

ஆற்றல்களுள் வீரமே
உடையாரோடு பகைகொண்டாற்
கேடுவருதல் ஒருதலை
யன்று; வந்ததாயினுங் கனக்கே
ஆம்: ஏனைச்
சூழ்ச்சியுடையாரோடாயின்
தன்வழியினுள்ளார்க்குந்
தப்பாது வருகலின்,
அதுகொள்ளினும் இதுகொள்
ளற்க வென்றார். உம்மையான்,
அதுவும் ஆகாமை பெறுதும்.
இரண்டும்

உடையாரோடு
கொள்ளலாகாமை
சொல்லவேண்டாதாயிற்று.

உருவக

விசேடம்.

(கு - ரை.) வில் - வாள் வேல் முதலிய ஆயுதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

ஏர்-உழுபடை, கலப்பை. வில்லை ஏராகவுடைய உழவர் - வீரரென்றபடி.

சொல்லை ஏராகவுடைய

உழவர்-ஆலோசனை யுடையோர்:
மந்திரிமாரென்ன
லாம். சொல்-நீதிநூலுக்குக்
கருவியாகுபெயர்.
சூழ்ச்சி-ஆலோசனை. ஆற்றல்-
வலிமை.
தனக்கே-தன்னொருவனுக்கு
மாத்திரமே. தன்வழியி
னுள்ளார்-தன்
வம்சத்தவர்.
உம்மையான்-'கொளினும்' என்ற
இடத்து உள்ள உயர்வுசிறப்பு

ப்பொருளோடு
எதிர்மறைப்பொருளதாகிய
உம்மையால். அதுவும் - வீரர்
பகைமையும்.
பெறுதும்-பெறுவோம்.
இரண்டும்-வீரமும், சூழ்ச்சியும். கொள்ள
லாகாமை-பகைகொள்ளலாகாமை.
சொல்லவேண்டாதாயிற்று-அருத்தாபத்தி
யால்தானே
பெறப்பட்டது. வில்லேருழவர்-பகைவராகிய
விளைநிலத்தே வில் லாகிய
ஏரைக்கொண்டு உழுது
நம்புகளாகிய விளைகளை

வினைத்து வெற்றி யாகிய பயனைக் கொள்பவர். உருவகவிசேடம் - ஒருவகையுருபகாலங்காரம்; (இதனைச் சிறப்புருவக மென்பாரு முளர்.) உருவகவணியாவது - உபமானப் பொருளையும் உபமேயப்பொருளையும் வேறுபாடொழிவித்து ஒன்றென்பதோர் உணர்வு தோன்ற ஒற்றுமைகொளுத்தி வைப்பது. இத்திருக்குறள், கண்டி

யாசிரியர் மதத்தின்படி

எதுவுருவகத்தின்பாற் படும்;

[எதுவுருவகமாவது -

காரணத்தைக்காட்டி

உருவகப்படுத்துவது.] இது,

வில்லிசை ராகவுடைய

உழவ ரென்றுஞ் சொல்லிசை

ராகவுடைய உழவ ரென்றும்

உருவகமாக்கி

இருவரையும் பொருட்டெளிவான்

ஒப்பித்தகளல், -

உருவகவுவமையென்பர்

வீரசோழிய நூலுடையார்:

[உருவக வுவமை யாவது - உருவகஞ் செய்த பொருளைத்திரும்பவும் ஓர்விசேடத்தினால் ஒன்றோடு ஒப்புமைப்படுத்துவது.]

கொள்ளற்க - எதிர்மறையின்கோள். (உ)

எனை. ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனைப்
பல்லார்
பகைகொள் பவன்.

(இ - ள்.) தமியன் ஆய் - (தான்) தனியனாய்வைத்து,

பல்லார் பகை

கொள்பவன் - பலரோடு பகை கொள்வான், ஏமுற்றவரின்உம் - பித்து உற்றாரினும், ஏழை - அறிவிலன்; (எ - று.)

அதிகாரம்—பகைத்திறந்தெரிதல்

நடுவண

கனிமை - சுற்றம் நட்பு படை முதலிய இன்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பா ராயினும் ஏமுற்றவர் அதனால் தீங்குளைத்தாமையின், தீங்குளைத்தலும் உடைய இவனை 'அவரினும் ஏழை' என்றார். தீங்காவது -

துணையுள்வழி
யும் வேறல் ஐயமாயிருக்க, அஃது
இன்றியும் பலரோடு
பகைகொண்டு அவ
ரால் வேறுவேறு
பொருதற்கண்ணும்
ஒருங்குபொருதற்கண்ணும்
அழிக்கே
விடுதல்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
பகைகோடற்குற்றம் பொ

துவிஞைஞ் சிறப்
பிஞைவ் கூறப்பட்டது.

(கு - ஊா.)

கணியஞைய்வைத்து -
கணியஞையிருந்துகொண்டு.
முதலிய
ஞன்றதஞைல், தக்கஅரண்
தக்கஅமைச்சர்சூழ்ச்சி முதலியன
கொள்க.
மயக்கத்தால் ஒப்பாராயிஞைம் -
புத்திமயங்குதலென்ற செயலிற்
பல்லார்

பகைகொண்பவரும்
பித்துக்கொண்டாரும்
ஒப்பாராயினும். பித்துற்றார் -
பைத்தியம்பிடித்தவர். தீங்கு -
இகழ், அபஜயம். இவனை -
தமியனெய்ப்
பல்லார்பகைகொள்பவனை. ஐயம்
- சந்தேகம். அஃது
இன்றியும் - அக்
துணையில்லாமலும்.
பொதுவிற்கூறப்பட்டது,
முதற்பாட்டில். சிறப்பிற்

கூறப்பட்டது, இரண்டு மூன்றும் பாடல்களில். எழுறு - ஏமமுறு என்பதன் விகாரம்; காழுறு, ஐயுறு - என்பனபோல. உற்றவரின் - ஐக்காம் வேற்றுமை, உறழ்பொருவு. எழுமை-அறிவின்மை; எழை-பண்பாகுபெயர். (ஈ)

அசை. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன் றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(இ - ள்.) பகை நட்பு ஆ
கொண்டு-(வேண்டியவழிப்)
பகையை (வேறு படுத்துத் தனக்கு)
நட்பாகச் செய்துகொண்டு,
ஒழுகும்—, பண்பு - இயல் பினை,
உடையான் - உடைய
அரசனது, தகைமைக்கண் -
பெருமை யுள்ளே, தங்கிற்று -
அடங்கிற்று, உலகு - இவ்வுலகு;
(எ - று.)

வேண்டியவழி என்பது,
ஆக்கந்தான் வந்தது.

வேறுபடுத்தல் - பகை நிலைமையின்
நீக்குதல். ஒழுகல் - நீதிவழி
யொழுகல். பெருமை - பொருள்,
படை என இருவகைத்தாய
ஆற்றல். அதன்வழித்தாதற்கு
எஞ்ஞான்றுந்தினி பின்மையின்,
அத்துணிவுபற்றி, 'நன்றிற்று'
என்றார்.

(குறை.)

வேறுபடுத்தல்-மாற்றி.

அடர்ச்சிற்று-சுவாதீனப்பட்டது.

ஆக்கத்தான் வருவிப்பதென:

வடநூலார் ஐந்தாம் ஆகாயமென்பர்.
அதன் வழித்து - பெருமையின்
வழியது. திரிபு - மாறுபாடு.
தெளிற்று - தெளிவிலுல் எதிர்
காலம் இறந்தகாலமாகச்
சொல்லப்பட்ட காலவழுவமைதி.
தெளிவு-தெளிவு.

அனு. தன்றுமன
யின்றுந் டணைகயிரவ்டாற்
ருவ்றருவ
னின்றுவ்வாடாச்
சொன்கவற்றி வென்றது.

(இ - ள்.) கற்ற தினை

இன்று - தனக்கு உரியதாக

தூவெள் ளோத வெண்மதி

னில்லை; பகை இன்று -

(வெள்ளெருக்கம்) பூவைச் சூடிய

வெண்மதி இன்று;

(அங்ஙனமாயின் நமது),

ஒருவன் தான் - ஒருவனுடைய

சான், அவனின் -

திருக்குறள்

அப்பகையினும் - ஒன்று -

பொருந்தியதொன்றை, இன்
றுணை ஆ - (அப்பொழுதைக்கு)
இனிய துணையாக, கொள்க -
செய்துகொள்க; (எ-று.)

பொருந்தியது - ஏனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது - அவ்வெல்லும்பொழுது. திரிபின்றாகச் செய்துகொள்கவென்பார் 'இன்றுணையா' என்றார். ஆல்கள் - அசை.

இவை இரண்டுபாட்டானும்,
கட்பாக்கற்பால்து கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கலிவு - வருத்தம். ஏனைமதலை - மகளிரன்னாருள் மற்றொன்றை. திரிபு இன்றாக - மறுபடியும் வேறுபடாமல், தன்னைவிட்டு நீங்காமல். ஆல்கள் - இன்றல், இரண்டாம் என்பனற்றில் உள்ளன. கொள்கவற்றின் - வியங்கோள், உயிர்முதன்மொழிமுன் அகரச்சாக்கு நின்றது: இது, செய்யுள்விகாரம்.

அளசு. தேறினுந் தேரு விடினு மழிவின்கட்
டேரூன் பகாஅன் விடல்.

(இ - ள்.) தேறின்உம் - (பகைவனை முன்) தெளிந்தாலுயினும், தேரு விடின்உம் - தெளிந்திலனுயினும், அழிவின்கண் - (தனக்குப் புறத்து ஒரு வினையால்) தாழ்வு வந்துழி, தேரூன் பகாஅன் விடல் - கூடாது நீக்காது இடையே விட்டுவைக்க; (எ - று.)

முன்தெளிந்தாலுயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிக வென்றது - உள்ளாய்நின்று கெடுத்தல் நோக்கி. தெளிந்திலனுயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிக வென்றது - அவ்வழிவிற்குத் துணையாதல் நோக்கி.

இதனுன், தொகுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தெளிதல் - பகைவன் அன்றெனத் தேர்தல். தாழ்வு - தோல்வி. கூடாது நீக்காது - கூடாஞெகியும் நீக்காஞெகியும். இடையே விட்டு வைத்தல் - தொதுமலாக்குதல். உள்ளாய் - உட்பகையாய். அவ்வழிவிற்குத் துணையாதல் - தனக்கு வேறொருதொழிலாலுண்டாகுந் தாழ்வுக்குத் துணையாய்த் தன்னை கண்ணுய் அழித்தல். தெரிஞுந் தேரூன், தேரூவிடினும். பகாஅன் என இயைந்து நிற்றலால், முறைநினைப்போருள்கோள். விடல் - விதித்தற்பொருளில்வந்த அவ்வீற்று உடன்பாட்டு வியங்கோள் அரசன் தனக்கு ஒருதாழ்வு சேர்ந்தபோதுஉட்பகையென்று கருதப்பட்டவருடன் கூடாமலும் மாறுபட்டு நீங்காமலும் அவரை நடுவானநிலையில் வைக்கக்கடவனென்பது, இதன் கருத்து. (சு)

அனை. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(இ - ள்.) நொந்தது அறியார்க்கு - (நொந்ததனைத் தாமாக) அறியாதவர்க்கு, நோவற்க - (நன்) நோவு சொல்லற்க; மேவற்க அகத்து - (வலியின்மையார்த்திருக்கும்) பகைவர்மாட்டு, மென்மை - அவ்வலியின்மையை, மேவற்க - மேலிட்டுக்கொள்ளற்க; (எ - று.)

அஅ - ஆம்
அதிகாரம்—பகைத்திறந்தெரிதல்
கூஅக

கோ என்னும்

முதனிலைத்தொழிற்பெயர், ஈண்டு

ஈதுசொல்லுதற்கண் ஆயிற்று.

பகைவர்கண் தவிர்வது கூறுவார்,

நட்டார்கண் தவிர்வதும் உடன்

கூறினர்.

இதனுள்,

அவ்விருபகுதிக்கண் ஒன்

செய்வது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

தாமாக-ஒன்றவன் சொல்லாமல்.

"தோழமேற்கொண்டு எழு

மைமேசேல்" என்றார்
ஒளவையாரும். இங்குக் கூறிய
நட்டாரும் பகைவரும்- மூன்
ஆகின்ற பகையுள்
நட்பாக்கப்பட்டவரும்,
நொதுமலாக்கப்பட்டவ ரும் என்பர்
ஒருசாரார்.
மேலிட்டுக்கொள்ளுதல் -
தன்னிடத்து இருப்பதா கக்
காட்டுதல்.
முதனிலைத்தொழிற்பெயராவது-தொழிற்பெயர்
விகுதி புணர்ந்துகெட்டுப்
பகுதிமாத்திரையாய் நின்றலும்

விகுதியோடு நின்றுற்போல வே
தொழிற்பெயர்ப்பொருளை
உணர்த்துவது; அது-நோவு.
தவிர்வது - விலக்கத்தக்கது.
இருபகுதி-நண்பரும்பகைவரும்:
இனி, உட்பகைவராயிருந்து
நட்பாக்கப்பட்டாரும்
நொதுமலாக்கப்பட்டாருமென்பாருமுளர்.
(எ)

அஅ. வகையறிந்து
தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட

செருக்கு.

(இ - ள்.) வகை அறிந்து-(தான் வினைசெய்யும்) வகையை அறிந்து, தன் செய்து-(அதுமுடித்தற்கு ஏற்பத்) தன்னைப் பெருக்கி, தன் காப்ப - (மறவிபுகாமல்) தன்னைக் காக்கவே, பகைவர்கண் - (தன்) பகைவர்மாட்டு, பட்ட-உளதாய, செருக்கு-களிப்பு, மாயும்-கெடும்; (எ - று.)

வகை-வலியறுத்தல் தான் எதிரேபொருமாறும், மெலியறுத்

அளவிற் போர்விலக்குமாறும்
முதலாயின.
பெருக்கல்-பொருள்படைகளாற்
பெருகச் செய்தல்.
களிப்பு-இவற்றான் வேறு மென்று
எண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்
வீறுகுதலறிந்து தாமே அடங்குவ
ரென்பதாம்.

இதனான்,
களைதற்பாலதன்கண் செய்வினை
கூறப்பட்டன.

(கு-ஸ.)

அதுமுடித்தற்குரைத்ப-அத்தொழிலை

முடிக்குமாறு. மறவி
புகாமல்-மறதி [சோர்வு]
அடையாமல். பொருரும்
ஆறு-போர்செய்யும் விதம்.
போர்விலக்கும் ஆறு - போரை
ஒழியும் விதம். முதலாயின
என்ற தலைவன், இருபகைவரில்
ஒருபகைவனைத்
தனக்குத்துணையாகக்கொள்ளுதலும்,
பகைவரிடத்துத்
தனதுவலியின்மைகாட்டாமை
முதலியனவும். இவற்றுள்-
தம்மிடத்துஉள்ள

பொருள்படைகளால். வேறும்
வெல்வோம். இவ்வீறு
தல்-இந்த [வகையறிந்து
தற்செய்து தற்காக்குங்]
கட்டுப்பாடு: அழுத்தம்.
'காப்ப' என்னுஞ்
செயலெனச்சும், காரணப்பொருளதாய்
இறந்தகாலத்தில் வந்தது.

(அ)

அதை. இவ்வாறாக
மூன்பரங் கொல்க தீவையுநர்
ஈகைகொல்லுங்

காழ்த்த விடத்து.

(இ-ள்.) முள்

மரம்-(கோயமே வண்டுஇலாதாய)

முண்மரத்தை, இல்லாதா

ஆக-இலாதாய நிலைமைக்கண்,

கொல்க-கலாக; (அன்றியே),

காழ்த்த

இடத்து-முதிர்ந்த நிலைமைக்கண் (களையலுறின்); களையுநர் கை-களைவார் கையினை, கொல்லும்-(அது தான்) களையும்; (எ-று.)

'களையப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாயகாலத்தே களைக; அன்

றியே, வலிதாயகாலத்துக்

களையலுறின் தம்மை அதுதான்

களையும்' என்பது தோன்ற

நின்றமையின், இது,

பிறிதுமொழிதல்.

இதனுன், களையும் பருவங்

கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) முதிர்தல்-வைரம்பற்றுதல். களையலுறின்-அழிக்கத்தொடங்கி னால். களையும்-போக்கும். இது-இத்திருக்குறள். இளமை யென்னும்

பண்படியாப் பிறந்த

குறிப்புமுற்று.

மூண்மரம்-மூட்களையுடைய
மரம். களையுநர், உகரம்-சாரியை;
நகரவொற்று-பெயரிடைநிலை.

(கூ)

அஅ. உயிர்ப்ப
வளரல்லர் மன்ற
செயிர்ப்பவர்
செம்மல்
சிதைக்கலா தார்.

(இ - ள்.) செயிர்ப்பவர்
செம்மல்
சிதைக்கலாதார்-(தம்மொடு)

பகைப் பாது தருக்கினைக்
கெடுக்கலாயிருக்க
(இகழ்ச்சியான்) அதுசெய்யாத
அரசர்,—உயிர்ப்ப உளர் அல்லர்
மன்ற-(பின்)
உயிர்க்கும் மாந்திரத்திற்கும் உள
ரல்லர் ஒருதலையாக; (எ - று.)

அவர் வலியராய்த் தம்மைக்
கனைதல்
ஒருதலையாகலின், இறந்தாரேயாவ
ரென்பதாம். அவர் உயிர்த்த
துணையானே தாம் இறப்ப

ரனினும் அமையும்.

இதனன், கலாயாவழிப்
படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) தருக்கு-களிப்பு.
இகழ்ச்சி-அலட்சியமாக
நினைத்தல். அது
செய்யாத-செதுக்காத.
மூச்சுவிடும் காலவளவிற்கும்
இருக்கின்றவரல்லர்;
இறப்பென்றபடி.
அவர்-பகைவர்.
உயிர்த்தது ஆணையானே

மூச்சுவிட்டமாத்திரத்தாலே:
உயிர்த்தலென்றதனால்,
பாம்பின்தன்மைபெறப்படுமென்ப.
தாம்-மூன்சிறைதக்காதவர்.

மூதலுரைக்குக்கருத்து-பகைவர்
வலியானபின்பு தம்மையழித்தல்
நிச்சயமாதலால்
மெலிதாயபோதுபகையைக்களையாதவர்
இறந்தவரேயாவரென்பது.
இரண்டாவது உரைக்குக்
கருத்து - வலிமை யடைந்தவர்
மூச்சுவிட்டமாத்திரத்து அவரால்

[விகளித்தில்] அழிக்கப்படுவ
ரென்பதாம். முதற்பொருளில்
'உயிர்ப்பவும்' என்னும்
இழிவுசிறப்பு உம்மை, விகாரத்தால்
தொக்கது. 'உயிர்ப்ப' என்னுஞ்
செயவெனெச்சம் -
இருவகைப்பொருள்களிலும்
மூவகையே காரியப்பொருளதாய்
எதிர்காலத்தி லும்,
காரணப்பொருளதாய்
இறந்தகாலத்திலும் வந்தது.
சிறைதக்கலாதார் - சிறையென்னுந்

தன்வினை பிறவினைகளுக்குப்
பொதுவாகிய முதனிலை, இங்குப்
பிறவினைப்பொருளைத்தந்ததனால்
வல்லெழுத்து மிக்குவந்தது;
தன் வினையிற்
சினைதகலாதாரென்று வரும்.

(கo)

அக - ஆம்

அதிகாரம்---உட்பகை.

அதிகாரம்-புறப்பகைக்கு இடனுக்கிக்கும்படிச் அதாவெல்லுந்துணையும் உள்ளாய்நிற்கும் பகை, இதுவுங் கொல்லப்படுவதற்கு ஏதுவாகலின், பகைத்திறந்தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஆம் அதிகாரம்—உட்பகை

நூகூக

(கு - ஸ.) புறப்பகை - வெளிப்பகை.

இடனறிந்தெறிந்து - இடம் கொடுத்து. அது - புறப்பகை.

வெல்லுந்துணையும் - சயிக்குமளவும். உள்ளாய் நிற்கும் - நண்பாயிருக்கும்.

கனையப்படுவதன்பாலது -

நீக்கத்தக்கதிற் சேர்த்தது.

உட்பகையை வடநூலார்

அந்தச்சித்ர மென்பர்.

அஅக. நிழனீரு மின்னுத

லின்னை தமர்நீரு

மின்னுவா மின்னு செயின்.

(இ - ள்.) நிழல் நீர்உம் - (ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டுவனவாய) நிழலும் நீரும், இன்னுத - (மூன்

இனியவேனும் பின்)

நோய்செய்வனை, இன்ன -
இன்னவாம்; (அதுபோல), தமர்
தீர்உம்-(தழுவவேண்டுவனவா.)
தமரியல்புகளும், இன்ன
செயின்-(முன் இனியதேதனும்
பின்) இன்னசெய் வன, இன்ன
ஆம்—; (எ - று.)

நோய்-பெருங்கால்
பெருவயிறு முதலாயின. 'தமர்'
என்றதனால், உட்

பகையாதற்கு உரியராகிய ஞாதிய ரென்பது அறிக. வெளிப்படாமை நின்று துணைபெற்றவழிக்கெடுத்தல்.

இன்னசெயல்-முன்

(கு - ரை.) தீமையுள்ள நீரும் நிழலும் அனுபவித்தற்கு உரிய நீரும் நிழலும்போல இருப்பினும் இன்னுசெய்வனவாதல்போல, உட்பகையுள்ள சுற்றத்தார் தழுவத்தக்கவர்போலத் தோன்றினும் இன்னுசெய்வரென்ற வாறு; **எடுத்துக்காட்டுவமையணி.** தமர் - தம்மவர்; தாம் - பகுதி. பெருங் கால் - யானைக்கால் எனப்படும். பெருவயிறு - மஹோதரம். ஞாதியர் - தாயத்தார். நிழல்நீர் - உம்மைத்தொகை. உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. இன்னுசெய்- பெயர். இன்னு என்னுஞ்சொல் மூன்றனுள், முன்னைய இரண்டும் - முற்று; பின்னது - பெயர். இன்னு என முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலவிடத்து ஒருங்கு வந்ததனால், **சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி.** இதனை வடநூலார் உபயாவ்ருத்திதீபக மென்பர். (க)

அஅஉ. **வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக**

கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) வாள் போல் பகைவரை-வாள்போல(எதிரும் என்று வெளிப்பட்டு நிற்கும்) பகைவரை, அஞ்சற்க - அஞ்சாதொழிக; கேள் போல் பகைவர் தொடர்பு - (அங்ஙனம் நில்லாது) கேள்போல (மறைந்துநிற்கும்) பகைவர் நட்பினை, அஞ்சுக—; (எ - று.)

முன்னே அறிந்து காக்கப்படுதலான் 'அஞ்சற்க' என்றும், அங்ஙனம் அறியவுங் காக்கவும் படாமையின் கெடுதல் ஒருதலையென்பதுபற்றி 'அஞ்சுக' என்றுங் கூறினர். பின்செய்யும் பகையினுங் கொடிதாகலானும், *காக்குங்கா லம் அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது மூனைசெய்த அவர்தொடர் பாயிற்று.

இனையிரண்டுபோட்டானும், உட்பகையாகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) எறிதும் - வெட்டுவோம். கேள் - உறவினர்; கேமசமாசாரங்களைக் கேட்பவர். அவர் - உட்பகைவர். தொடர்பு - நட்பு. உட்பகைவர்

வெளிப்பட்டபகைவர்போன்றுமுன் அறியப்பட்டுக்

காக்கப்படாமையால் அப்படிப்பட்ட
உட்பகைவரோடு பின்புநேரும்
பகையைக் காட்டிலும் நன்று

---

* பீ-ம்:

காக்கலாகாதனாகலானும்

நகை

திருக்குறள்

கொடிது அனைபாலும்,
அவரால் தீங்குறோது
காக்கவேண்டிய கள்வர்
அவரோடு

சிநேகமாயிருக்கும்பொழுதே
யர்தலாலும் அஞ்சுதற்குரியது
உட்பகைவரின் நட்பேயா
மென்க.
(உ

அ அரு. உட்பக
யஞ்சித்தற் காக்க
வுலவிடத்து
ம்பகையின் மாணத்
தெறும்.
(இ - ள்.) உள்

பணை-உட்பகையாயினார்,
அஞ்சி—, தன் காக்க
தன்னைத்
காத்துக்கொண்டொழுகுக;
(அங்ஙனம் ஒழுகாதவழி), உலகு
இட
த்து-(தனக்கு ஓர்)தளர்ச்சி
வந்தவிடத்து, மண்
பகையின்-(குயவன்) மட்கல
த்தை அறுக்கும் கருவிபோல,
மாண தொறும் - (அவர்)
தப்பாமற்கெடுப்பர்.

காத்தல்-அவர்

அணையாமலும் அவர்க்கு

உடம்படாமலும் பாகாத்தல்.

மண்ணைப் பகுக்குங் கருவி,

'மட்பகை' எனப்பட்டது. பகைவரும்

தோன்றுமல்

உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின்

கெடுதல் தப்பா தென்பதாம்.

(கு - ரை.)

மட்கலம்-மண்பாத்திரம்.

கருவி-ஆயுதம். அவர் - உட்பகை

யாளர்.

அணையாமல்-தம்மிடத்துச்சேராமல்.
அவர்க்குஉடம்படாமலும்-
அப்பகைவரின்செயல்களுக்கு
உட்படாமலும்.
பரிகரித்தல்-நீக்குதல். மட்
பகை-காரணப்பெயர்; இது,
ஊசியெனப்படுமென்பர்;
ஐ-கருவிப்பொருள்
விகுதி: இன்
உருபு-உவமப்பொருவு. தெறுதலில்,
மட்பகையுவமை. உள்ளா
யிருந்து - நட்பாயிருந்து.

கீழறுத்தல் -
சூழ்ச்சிசெய்துகெடுத்தல். மாணை -
நன் ஞக.

(நட)

அஅச. மனமாணை
உட்பகை தோன்றி
னினமாணை
வேதம் பலவும்
தரும்.

(இ - ள்.) மனம்
மாணை-(புறந் திருந்தியது

போன்று) அகந்திருந்காத,

உள் பகை—,

தோன்றின்-(அரசனுக்கு)

உண்டாவதாயின், (அஃது அவ

னுக்கு), இனம் மாண-சுற்றம்

வயமாகாணமைக்கு ஏதுவாகிய,

ஏதம் பலஉம் -

சுற்றம் பலவற்றையும்,

தரும்-கொடுக்கும்; (எ-று.)

அவை-சுற்றத்தாரை

உள்ளாய்ந்து வேறுபடுத்தலும்,

அதனால் அவர் வேறுபட்டவழித்

தான் தேற்றமையும், பின்
அவற்றான் விளைவனவுமாம்.

(கு - ரை.)

புறந்திருத்தியதுபோன்று அகந்
திருந்தாத-வெளியில் நட்
பானதுபோலிருந்து மனத்தில்
நட்பாகாத. உள்ளாய்-நட்புஆய்.

அதனால்-
வேறுபடுத்தியதனால்.

வியமாகாமை-வசப்படாமை.

வேறுபடுத்தல்-ஒற்றுமை
யில்லையாக்குதல். தான்

தேருமை-அரசன் தெளியாமை.

அவற்றுள்ளி னவை-வேறுபடுத்தலாலும்,

தேருமையாலும் உண்டாவன.

பலவும், உம்மை -

முற்று. (சு)

அஅநி. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும்.

(இ-ள்.) உறல் முறையான்-(புறத்தில்) உறவுமுறைத்தன்மையோடு

(கூடிய), உள் பகை—,

தோன்றின்-(அரசனுக்கு)

உண்டாவதாயின், (அஃது

வுக - ஆம்

அவனுக்கு), இறல் முறையான் -
இறத்தல்முறையோடு (கூடிய),
ஏதம் பல உம் - குற்றம்
பலவற்றையும், தரும் -
கொடுக்கும்; (எ - று.)

அவை -

புறப்பகைத்துணையாய்நின்றே
அது தோன்றுமல் கோறல்
முதலிய வஞ்சனை செய்தலும்,
அமைச்சர் முதலிய

உறுப்புக்களைத் தேய்த் தலும் முதலாயின.

(கு - ரை.)

உறவுமுறைத்தன்மை - பந்துத்துவம். இறத்தல்முறை - சாகுந்தன்மை. அவை - அங்குற்றங்களாவன.

புறப்பகைத்துணையாய் - புறப்பகைக்குத் துணையாய். அது தோன்றுமல் - அப்படித் துணையாயிருப்பது வெளிக்குத்தெரியாமல். கோறல்

- கொல்லுதல். அமைச்சர் முதலிய உறுப்புக்கள் - ஆறு அங்கங்களும். தேய்த்தல் - வரவரக் குறையச்செய்தல். (நி)

அசசு. ஒன்றுமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும் பொன்றுமை யொன்ற லரிது.

(இ - ள்.) ஒன்றுமை - பகைமை, ஒன்றியார்கண் - (தனக்கு) உள் ளாயினர்மாட்டே,

படின் - பிறக்குமாயின், (அரசனுக்கு), பொன்முடி ஒன்றல் - இறவாமை கூடுதல், எஞ்ஞான்றும் அரிது—; (எ - று.)

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற் பெரியனெனுங்காலத்தும் என் பார், 'எஞ்ஞான்றும்' என்றார்.

இவ்வாறன்றுபாட்டாயினும், அதனால் தனக்குவமமுந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற் பெருகியிருந்தாலும் அரசனுக்கு உட்பகையிருப்பின் அவனுக்கு மரணம் நேர்வது நிச்சயமென்பது, இக்குறளின்கருத்து.

பிறக்குமாயின் - உண்டாயினும். 'முதலிய' என்றதனால், நட்புங் கொள்க. பெரியன் - மிகுந்தவன். அதனால் - உட்பகையால். ஒன்றியார் - சேர்ந்தவர்;

இறந்தகால வினையாலணையும்
பெயர். (சு)

அஅஎ. செப்பின்
புணர்ச்சிபோற் கூடினும்
கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(இ - ன்.) செப்பின்
புணர்ச்சி போல் - செப்பினது
புணர்ச்சிபோல, கூடின்உம் -
(புறத்து வேற்றுமைதெரியாமற்)
கூடினராயினும், உள் பகை
உற்ற குடி - உட்பகை
உண்டாகிய குடியிலுள்ளார்,

கூடாது - (அகத்துக்
கம்மூன்) கூடார்; (எ - று.)

செப்பின் புணர்ச்சி -
செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த
புணர்ச்சி. உட் பகையான் மனம்
வேறுபட்டமையின்,
புறப்பகைபெற்றழி
வீற்றுவீற்றுவு ரென்பதாம். குடி
கூடாது என்பதனை 'நாடுவந்தது'
என்பதுபோலக் கொள்க.
உட்பகை தான் உற்ற குடியொடு
கூடா தென்றும்,

உட்பகையுண்டாயி குடி

அப்பகைவரோடு கூடாது தென்றும்

உரைப்பாரு மூளர்.

(கு - ஸை.) செப்பு -

செப்பிலுலியன்ற சிலிழ்.

புணர்ச்சி - சேர்க்கை:

வேற்றுமை - வேறுபாடு. மூடி -

மேன்மூடி. பெற்றுழி -

சேர்ந்தபொழுது. ஈற்றுவீற்றுவர் -

தனித்தனியாப்பிரிவர். குடி -

குடும்பம்; இங்கு, அதிலுள்

ருக்குறள்

ளார்க்கு இடவாகுபெயர்: இது, பொருளால் உயர்திணையாயினுஞ் சொல்லால் அஃறிணையாதலால், அஃறிணைவினைகொண்டு முடிந்தது; ஊரடங்கிற்று, உலகம்புகழ்ந்தது என்பனவுங் காண்க. தான் உற்ற - தானுள்ள. எகாரம் - தேற்றம். ஒருகுடியிலிருக்கும் உட்பகையுள்ளார் வெளிப்பார்வைக்கு எவ்

வளவு

ஒற்றுமையுடையராகத்தோன்றினும்

மனத்தில்

கம்முட்சேரா

ரென்பது

மூதலிற்

கூறியபொருள்; இனி,

இக்குறட்குவேறுஇரண்டுபொருள்

வருமாறு; உட்பகையுடையான்
காணுள்ளுடியாரோடு
கூடானென்பதும்,
உட்பகையுண்டாகிய
குடியிலுள்ளார்
அப்பகையாரோடு கூடாரென்
பதுமாம்.
(எ)

அஅஅ. அரம்பொருத
பொன்போலத் தேயு
மரம்பொரு

துட்பகை யுற்ற

குடி.

(இ- ன்.) (முன் வளர்ந்துவந்ததாயினும்), உள்பகை உற்ற குடி - உட் பகையுண்டாய குடி, அரம் பொருத பொன் போல - அரத்தாற் பொரப் பட்ட இரும்பு போல, பொருது - (அதனால்) பொரப்பட்டு, உரம் தேயும் - வலி தேயும்; (எ - று.)

'பொருது' என்னுஞ்
செயப்பாட்டு வினையெச்சம்,
'தேயும்' என்னும் வினை
கொண்டது; அஃது,
உரத்தின் தொழிலாயினும்
குடிமேல் ஏற்றுதலின்
வினைமுதல்வினையாயிற்று.
காரியஞ்செய்வதுபோன்று
பொருந்தி மெல்ல மெல்லப்
பிரிவித்தலான், வலி தேய்ந்துவிடு
மென்பதாம்.

இவை இரண்டுபாட்டானும்,

அவன்குடிக்கு வருந்
தீங்குகூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.) அரம் -

வாள்விசேடம். பொரப்பட்ட -
ஆராவப்பட்ட. அதனல் -
உட்பகையால். பொரப்பட்டு -
கீழறுக்கப்பட்டு. தேயும்
- குறையும். பொருத னைச்
செயப்படுபொருள்
வினைமுதல்போலக்
கூறப்பட்டது; இது,
செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில்

வந்த செய்வினை; பொரப்பட்ட
என்பது - அகரச்சாரியையும்
செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும்
படுவிகுதியும் தொக்குப் பொருத
என நின்ற தென்று கொள்வாரு
முளர்; பொருது என்ப தனையும்
இவ்வாறே கொள்க. அம்தை -
தேயுமென்பது. உரமென்பது
குடி யென்பதன் பயனிலையாகிய
தேயு மென்னும் வினையைக்
கொண்டு முடிந் தது:
வழுவமைதி. பிரிவித்தலான் -

வேறுபடுத்தலால்.

அரமென்பதன் குறிப்பால்,
பொன் - கரும்பொன்.

(அ)

அஅக. எட்பக வன்ன
சிறுமைத்தே யாயினு
மூட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(இ - ள்.) உள் பகை -
(அரசனது) உட்பகை, (அவன்

பெருமையை நோக்க), எள் பகவு
அன்ன-எள்ளின் பிளவையொத்து,
சிறுமைத்து ஏஎயின்

உம்-சிறுமை புடைத்தே யாயினும், கேடு உள்ளது ஆம் - (பெருமையெல்லாம் அழியவருங்) கேடு அதனகத்ததாம்; (எ-று.)

கo - ஆம்

அதிகாரம்—பெரியாரைப் பிழையாமை கூகூ

எத்துணையும் பெரிதாய
கேடு, தனக்கு
எல்லைவருந் துணையும் எத்துணை
யுஞ்சிறிதாய உட்பகையுள்ளே

அடங்கியிருந்து, வந்தால்
வெளிப்பட்டு நிற்கு மென்பதாம்.

இதனால், அது சிறிதென்று
இகழப்படா தென்பது
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

பெருமையெல்லாம்-அரசன்பெருமையெல்லாம்.
அதனைத் - அந்தச்சிறிய
உட்பகையினிடத்தது.
எத்துணையும் - மிகவும். எல்லை
- வெளிப்படுங்காலம்.
அது-உட்பகை. ஆயினும்,
உம்மை-இழிவுசிறப்பு. பகவு

-பினவுறுபண்டத்துக்குத்
தொழிலாகுபெயர்; பகு-பகுதி.
தனக்குக்காலம்வரு மளவும்
மிகவுஞ்சிறிதாகத்தோன்றுகின்ற
உட்பகையினிடத்து மிகவும்பொரி
தாகிய கேடு அடங்கியிருந்து
காலம்வந்தால்
வெளிப்பட்டிடுமென்பதாம். (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவர்
வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ
டுடனுறைந் தற்று.

(இ-ள்.) உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை - மனப்பொருத்தமில்லாதார் சேர்ந்து (கூட ஒருவன்) வாழும் வாழ்க்கை, கூடங்கருள் - ஒருகூடலுள்ளே, பாம்போடு—, உடன் உறைந்து அற்று-கூட உறைந்தாற் போலும்; (எ - று.)

'கூடங்கம்' என்னும் வடசொல், திரிந்துநின்றது: இடச்சிறுமையாலும்

பயிற்சியாளும் பாம்பாற்
கோட்படல் ஒருதலையாம்;
ஆகவே, அவ்வுவமை யால்,
அவளுயிர்க்கு இறுதிவருதல்
ஒருதலை யென்பது பெற்றும்.

இதனுள்,
கண்ணேணாடாதவளைக்
கடிகவென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குழல்-குழனை.
உறைதல்-வசித்தல். குடங்கம் -
குட்டங்கர்; காமம்-காமர்
என்றூற்போல. பயிற்சி-பழக்கம்.

கோட்படல்-கடிக்கப்படுதல்.

இறுதி-முடிவு.

கண்ணேணுடாதவர்-இங்கு
மனப்பொருத்தமில்லாதவர்.

கழுக- விலக்குக.

உடம்பாடெனினுமாம், உடன்பாடெனினும்
ஒக்கும். உடனுணர்தல்-
பயின்றுணர்வாழ்தல். அற்று-அன்
னென்னும்

உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாப்
பிறந்த குறிப்புமுற்று.

உவ்மானமும் உவமேயமும்

உவமையுருபும் விரிந்து நிற்க,
உயிர்க்கு இறுதிவருதலாகிய
பொதுத்தன்மையொன்றுந்
தொக்குவந்த தன்மை,
பொதுத்தன்மைத்தோகையுவமையணி:
இதனை வடநூலார் லுப்
தோபமாலங்காரம் மென்பர்.

கo - ஆம்.

அதிகாரம்—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது-பொருளாயிருந்த

அவமதித்து ஒழுகாமை.

'இரட்டுற மொழிதல்' என்பதனால்,

பொருளென்பது-ஆற்றலாற்பொருளாய

வேந்தர் மேலும்,

னிவர்மேலும் நின்றது.

மேல் சொல்லாது எஞ்சிநி

றுதலால்,

மெய்ப்பொருளன்னாருவனவற்றது

இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.)

பொருளார்ன்பது

ஆற்றலைத்பெரியராகிய

அரசனையும் துவக்தாற்பெரியராகிய

இருடியையும் காட்டும்.

இங்ஙன் இரண்டுபொருள் ஈகூகூ

திருக்குறள்

ஒருங்குகொள்ள உரைப்பது -

இரட்டுறமொழிதலெனப்படும்.

மேற்சொல்

லாது

எஞ்சினின்றது-முன்சொல்லாமல்

பிருந்தது.

அகக. ஆற்றுவா ராற்ற
விகழாமை போற்றுவார்ப்
போற்றது
லெல்லாந் தகை.

(இ-ள்.) ஆற்றுவார் -
(எடுத்துக்கொண்டனவாவும்)
முடிக்கவல்லா

ருடையது, ஆற்றல்-ஆற்றல்களை,
இகழாமை-அவமதியாமை,
போற்றுவார்

போற்றலுள் எல்லாம்-(தங்கண்
தீங்குவாராமல்) காப்பார்
செய்யுங் காவல்
களெல்லாவற்றினும், கூ -
மிக்கது; (எ - று.)

ஆற்றலென்பது-பெருமை,
அறிவு, முயற்சியென்னும்
மூன்றன்மேலும் நிற்றலின்,
சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக்
கோயவல்லா ரென்பது தோன்ற
'ஆற்றுவார்' என்றும், அரண்
படை பொருள் நட்பு முதலிய

பிறகாலங்கள் அவரான் அழியு
மாகலின் அவ்விகழாமையைத்
*தலையாயகாலு லென்றும்
கூறினர்.

(கு-ரை.)

எடுத்துக்கொண்டன-தொடங்கின
காரியங்கள். பெருமை அறிவு
முயற்சி என்னும் மூவகை
ஆற்றல்களோ, மூலநூலே
வடநூலார் ப்ரபு மந்தி
மந்திரமந்தி உத்ஸாஹமந்தி
என்பர்.

சாதியொருமை-சாதிபற்றிவந்த
ஒருமை.
கனையவல்லார்-இகழ்ந்தவர்களை
அழிக்கவல்லார். ஆரண் -
காவலாக இருக்கும் மதில் அகழி
மலை காடு வெளிநிலம் என்பன.
அவரான்-ஆற்றலுடை யவரால்.
இருதிறத்தார் -
இருவகைப்பெரியோர்;
ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தரும்,
தவத்தாற்பெரியாராய முனிவரும்.
ஆற்றலென்பது பெருமை

முதலிய மூன்றைக்காட்டுமென்று
வேங்கர்க்கு
எற்பக்கூறினராயினும், மூனி
வர்க்குரைப்பத் தவத்தையும்
கொள்ளவேணும்.

(க)

அகஉ. பெரியாரைப்
பேணு தொழுகிற்
பெரியாராற்
போரா விடும்பை
தரும்.

(இ-ள்.) பெரியாரை -

(ஆற்றல்களால்)

பெரியாராயினாரை, பேணுதல்

ஒழுகின்-(வேந்தர்) கன்குமதியாது [அவமதித்து] ஒழுகுவராயின், (அவ் வொழுக்கம்), பெரியாரால்-அப்பெரியாரால், பேரா இடும்பை - (அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும்) நீங்காத துன்பங்களை, தரும்-கொடுக்கும்; (க - து.)

அத்துன்பங்களாவன - இருமையிலும் இடையறுதலுஞ் செய்யும் மூவகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே தெரிந்துகொண்டனவென்பது தோன்ற ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும், பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார்.

பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம், இதனுள் கூறப்பட்டது. இனி, சிறப்புவகையாற் கூறுப.

இ - ம்: தலைமகன் தூது

கூ0 - ஆம்

அதிகாரம்—பெரியாரைப்
பிழையாமை ங்கூஉ

(கு - ரை.)

ன்குமதியாது-கௌரவியாமல்.

இருமை-இம்மை மறுமை.

டையறுது-ஓயாமல்.

மூவகைத்துன்பங்களாவன-தன்னைப்பற்றி
வருவன ம், பிறவுயிர்களைப்பற்றி
வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி
வருவனவும் ன மூவகைப்படும்
பிறவித் துன்பங்கள்; இவற்றை
மூறையே ஆத்யாத் கம்,

ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிக
மென்பர். வினைமுதல் -
எழுவாய். பரியாரை
அவமதித்தெழுகுவார்க்கு
இடும்பைவருதற்கு
முக்கியகாரணம்
வரைப்பேணுதெழுகியமையேயாதலால்,
அவ்வொழுக்கத்தைக் கருத்தா
ாக்கி, அப்பெரியாரை
இடும்பைதருதற்குக்
கருவியாக்கிஞ ரென்க. அவ ரப்
பிழைத்தற் குற்றம் -
அவ்விருவர்க்கும்

பிழைசெய்வதனை லுண்டாங்
ற்றம். சிறப்புவகையாற்
கூறுப-தனித்தனியே சொல்லுவர்.
(உ)

அகுஉ. கெடல்வேண்டிற்
கேளாது செய்க
வடல்வேண்டி
ணற்று பவர்க
ணிழுக்கு.
(இ - ள்.)
அடல்வேண்டின்-(வேற்று
வேந்தனைக்) கோறல் வேண்

டயவழி, ஆற்றுபவர்கண்-(அதனை
அப்பொழுதே) செய்யவல்ல
வேந்தர் ாட்டு,
இழுக்கு-பிழையினை, கெடல்
வேண்டின் - (தான்) கெடுதல்
வேண் டுறையின், கேளாது
செய்க-(ஒருவன் நீதிநூலைக்)
கடந்து செய்க; (எ-று.)

அப்பெரியாரை "காலனுங்
காலம் பார்க்கும் பாராது,
வேலினது தானை மிழலியோர்
தொலைய, வேண்டிடத் தடுஉம்

வெல்போர் வேந்தர்" என்றார்
றரும். நீதிநூல்
செயலாகாதென்றுகூறலின்,
'கேளாது' என்றார்.

(கு - ரை.) வேற்று
வேந்தர்-பகையரசர்கள்.
நீதிநூலைக் கடந்து-நீதி
ாஸ்திரத்திற் சொல்லியபடி
நடவாமல். அதனை-அக்கோறலை.
"காலனுங் ாலம்பார்க்கும்"
என்னும் மேற்கோள்,
புறநானூறு - சக - ஹில்

உள்ளது; இதற்கு-யாவரையும்
கொல்லுகின்ற யமனும்
அக்கொலைக்கு ஏற்ப விதித்த
காலம் வருந்தினையும்
எதிர்பார்த்து நிற்பன்: அந்நன்
காலத்தை எதிர்பா ராமல் தமக்கு
வேண்டியபொழுதே
வேல்முதலிய ஆயுதங்களாற்
போர்செய்து நின்ற சேனையையுடைய
சிறந்த அரசர்கள் அழியும்படி
கொல்லுகின்றவெல் லும்
போரினையுடைய அரசென்பது

பொருள்.

செயலாகாது - இத்தன்மை

பாரிடத்துப்

பிழைசெய்யக்கூடாது.

(க)

அகச. கூற்றத்தைதக்

கையால் விளித்தற்று

ஒரு தலைவரைத்

தாற்றுதா னின்ற

செயல்.

(இ - ள்.)

ஆற்றுவார்க்கு-(மூவகை)

ஆற்றலு முடையார்க்கு, ஆற்ற
கார் - அவையில்லாதார், இன்ற
செயல்-(தாம் முற்பட்ட)
இன்றெதவுற்றறச்
செய்தல்,—கூற்றத்தை-(காலையும்
வரற்பாலதுய) கூற்றுவினை,
ஏதயால் வினித்து
அற்று-(அதற்குமுன்னே)
வைகாட்டி அழைத்தாலென்றும்; (எ-று.)
ஏதயால் வினித்தல் -
இதற்கிக்குறிப்பிற்று. காலையும்
உயிர்முதலியன கோடற்குரியனவா
அற்றுமுன்னே வினைத்து

கம்பலை மருவித்தூற்றொன் மாக்
இறப்பினது உண்மையும்
அன்மையும் கூறியாறாம்.

நூலும் திருக்குறளும்

இவை இரண்டொடாடானும், வேற்றுரைப்பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப் பட்டது.

(சூ - ரை.)

அவை-அவ்வாற்றல்கள்.

வரற்பாலன் - வருந்தன்மையன்.

கூற்றுவன்-யமன். ஒருவனை 'நீ

என்மீது வா: பார்ப்போம்'

என்று வலிய அழைப்பது

அவனிடத்துள்ள

அமைதிப்புப்பற்றிநிகழ்ந்

தாதலால், அத்தன்மையை

யமனிடத்தேற்றி

அவனைக்கையால்விளித்தல்

அக்கூற்றுவனிடத்

தனக்குள்ள இகழ்ச்சிபற்றியதாகு

மென்பார், 'கையால்விளித்தல்

இகழ்ச்சிக் குறிப்பிற்று' என்றார்: பிறர் வலியறியாமல் அவரை வலியப்போருக்கு அழைத்தல் தீங்குக்கே காரணம்என்க. குறிப்பிற்று - குறிப்பினையுடையது. 'முதலிய' என்பதனால், இடம் பொருள் ஏவல்களுங் கொள்க. இறப்பு - மரணம். உண்மை - தவறுமை. அண்மை-சமீபித்த தன்மை. ஆல்-அசை. கூற்றத்தை உவமை கூறியதனால், தடுக்கலாகாமை

விளங்குகின்றது. (சு)

அகநி. யாண்டுச்சென்
றியாண்டு மூளராகார்
வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்
டவர்.

(இ - ள்.) வெம் துப்பின் -
(பகைவர்க்கு) வெய்தாய
வலியினையுடையது,
வேந்து-வேந்தரால்,
செறப்பட்டவர்-செறப்பட்ட

அரசர், யாண்டு சென்று
(உளர்)-(அவனைத்
தப்பி)எங்கேபோய்(உளராவர்?)யாண்டும்
உளர் ஆகார் - ஓரிடத்தும்
உளராகார்; (எ-று.)

இடைவந்த சொற்கள்,
அவாய்நிலையான் வந்தன.
வெந்துப்பின் வேந்தா கலால்,
தம்நிலம்விட்டுப் போயவர்க்கு
இடங்கொடுப்பாரில்லை;
உளராயின், இவர் இனி ஆகா
ரென்பது நோக்கி, அவனைத

நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே
வந்தெய்திய அவருடைமையை
வௌவுதற்பொருட்டுங்
கொல்வர்; அன்றெனின், உடனே
அழிவர் என்பன நோக்கி,
'யாண்டுச்சென் றியாண்டு
மூளாராகார்' என்றார்.

இதனால்,

அக்குற்றமுடையார் "அருமை
யுடைய ரரண் சேர்ந்தும் உய்
யார்" என்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

வெய்தாய-வெம்மை

யுடையதாகிய: கொடுமை

யுடைய தாகிய.

செறப்பட்ட-கோபிக்கப்பட்ட.

இடைவந்தசொற்கள்-அவனைத்தப்பி,

உளராவர் என்பன.

உளராயின்-இடங்கொடுப்பவருண்டாலல்

அவர். இவர் இனி ஆகாரென்பது

நோக்கி-வெந்நப்பின் வேந்தற்

செறப்பட்ட இவர் இனி

நன்மையெய்ு ரென்பதுகருதி.

அவனைத நட்புக்கோடற்

பொருட்டு- வெந்நப்பின்
வேந்தோடு வலியச்
சினைகஞ் செய்துகொள்ளுதற்
பொருட்டு. எய்திய - அடைந்த.
உடைமை-சொத்து. வெளவுதல்
- அபகரித்துக் கொள்ளுதல்.
அக்குற்றம் - பெரியாரைப்
பிழைத்தற்குற்றம். அருமையுடைய
அரண் சேர்ந்தும் உய்யார் -
அழித்தற்கு அரிய காவலிடத்
தைச் சேர்ந்திருந்தாலும்
பிழைக்கமாட்டார்; இது,

நாலடியார்-பெரியாரைப்
பிழையாமை - ௯ - இல்
உள்ளது. சென்றியாண்டும் -
குற்றியலிகரம்,

௯0 - ஆம்

அதிகாரம்—பெரியாரைப்
பிழையாமை ௯0௯

அலகுபெறுது கின்றது.
உம்மை - முற்று. வேந்து -
பண்பாகுபெயர்.

"வேந்தெறிமாலைகோடல்
விளிகுற்றூர் தொழிலதாகும்"
என்ற சிந்தாமணி இங்குக்
கருதத்தக்கது.

(நி)

அகசூ. எரியாற்
சுடப்படினு மூய்வுண்டா
மூய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு
வார்.

(இ-ள்.) எரியால்
சுடப்படின்னும் - (காட்டினைடைச்
சென்றெரித்தவன் ஆண்டைடத்)

தியாற் சுடப்பட்டானுயினும், உய்வு உண்டாம் - (ஒருவாற்றான்) உயிருய்தல் கூடும்; பெரியார் பிழைத்து ஒழுகுவார்-(தவத்தாற்) பெரியாரைப் பிழைத்து ஒழுகுவார், உய்யார் - (எவ்வாற்றானும்) உயிருய்யார்; (எ-று.)

தீ முன்உடம்பினைக்கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவுங் கூடும்; அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தான் நிற்பது கணமாய்

அதற்குள்ளே யாவர்க்கும்
காத்தலரிதாகலின் அது
கூடாதாகலான், அதற்கு எதுவாய
பிழை செய்யற்க வென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஆண்டைடத்தீ -
அக்காட்டிடத்துள்ள தீ.
ஒருவாற்றான்-ஒரு வழியால்.
உயிருய்த்தல் - பிழைத்தல். தீ
முன்
உடம்பினைக்கத்துவி-தீயானது
முதலிலே உடம்பிற்பற்றி.
அதுவழியாக - உடம்பின்வழியே.
அருந்தவர் - பிறராற் செய்தற்கு

அரிய தவமுடைய முனிவர்.
அன்னதன்றி - அப்படிப்
பட்டதல்லாமல். தான் நிற்பது -
தானுள்ள அளவு,
கணம்-க்ஷணப்பொழுது.
காத்தலரிது - தடுத்தற்கரியது.
அணுகியாய் வருகின்றவாறு பற்றி
ஓரோவழி வெகுளி
தோன்றியபொழுதே அதனை
மெய்யுணர்வு அழிக்குமாக வின்
'நிற் பதுகணமாய்'என்றும்,
நிறைமொழிமாந்தராகலின் 'யாவர்க்குங்
காத்தலரிது' என்றுங் கூறினார்;

"குணமென்னுங்குன்றேறி
நின்றார் வெகுளி, கணமேயுங்
காத்தலரிது" என்றார்,
நீத்தார்பெருமையில்.
சுடப்படினும், உம்மை-உயர்வு
சிறப்பு. இங்குத்
தவத்தாற் பெரியாராகிய
உபமேயத்திற்கு எளியாகிய உப
மானத்தினும் சிறப்புத்தோன்றக்
கூறியது-வேற்றுமையணியின்பாற்படும்.

அகன. வகைமாண்ட
வாழ்க்கையும் வான்பொருளு

மென்னுந்

தகைமாண்ட தக்கார்

செறின்.

(இ - ள்.) தகை மாண்ட தக்கார் - (சாபஅருள்கட்கு ஏதுவாய) பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர், செறின் - (அரசனை) வெகுள்வராயின், வகை டாண்ட வாழ்க்கைஉம் - உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும், வான் பொருள்உம் - (ஈட்டிவைத்த) பெரும்பொருளும், என்

ஆம்-என்பட்டுவிடும்!

உறுப்பு-அமைச்சு நாடு
அரண் படை என இவை.

'செறின்' என்பது- அவர்
செறுமை தோன்ற நின்றது;
இவ்வெச்சத்தான்
மூன்வருவனவற்றிற் கும் இஃது
ஒக்கும். அரசர் தஞ்
செல்வக்களிப்பான்
அருந்தவர்மாட்டுப்பிழை
செய்வாராயின், அச்செல்வம்
அவர்வெகுளித்தீயான் ஒரு
கணத்துள்ளே வெந்துவிடு

மென்பதாம்.

(கு - ரை.) சாபம் - சபிப்பு; வெகுண்டு கூறும் மொழி. அருள் - அநுக் கிரகம்; அருளிக்கூறும்மொழி.

உறுப்பழகுபெற்ற - அங்கங்கள்நன்கமைந்த.

ருக்குறள்

ஈட்டுவைத்த -
சம்பாதித்துவைத்த.
என்பட்டுவிடும் -
எப்படியாய்விடும்? அடியோடு

அழிந்துபோய்விடும்.

இவ்வெச்சம் - செறிவென்னும்
வினை யெச்சம்.

மூன்வருவனவற்றிற்கும் -
மேற்குறள்களில் வரும்
'மதிப்பின்', 'நீரின்' 'செறின்'
என்னும் எதிர்கால
வினையெச்சங்களுக்கும். இஃது
- அவ்வாறுசெய்யாமை தோன்ற
நிற்பது.

வெகுளித்தீ-கோபாக்கினி.

மான்டீ, மான் - முதனிலை;

[இறந்த என்னும் பொருளில்.
மாள் - முதனிலை.] (எ)

அகஅ. குன்றன்னர்
குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னர் மாய்வர் நிலத்து.

(இ - ள்.) குன்று அன்னர் - குன்றத்தை யொக்கும் அருந்தவர், குன்ற மதிப்பின் - கெடநினைப்பாராயின், (அப்பொழுதே), நிலத்து நின்று அன்னர் - இந்நிலத்து நிலைபெற்றூற்போலுஞ் செல்வர்,

குடியொடு-(தங்) குடியொடும்,
மாய்வர்—; (எ-று.)

வெயில் மழை முதலிய
பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும்
உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின்,
'குன்றனார்' என்றார்; "மல்லன்
மலையனைய மாதவர்" என்றார்
பிறரும்.

நிலைபெற்றாற்போறலாவது -
இறப்பப்பெரியராகலின்,
இவர்க்கு எஞ்ஞான்றும்
அழிவில்லை யென்று

கண்டாராற் கருதப் படுதல்.

(கு - ரை.) குன்றம் -
மேலு. சுவியாணம - ஆசையாணம.
உள்ளிட்ட குணங்கள் -
அளவுசெய்யப்படாத பெருமையும்,
பலவகைப்பொருளுடைமையும்,
நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலும்
அறியப்படும் உயர்ச்சியும்,
எப்பொழுதும் பயன்கொடுக்குந்
தன்மையும், அழிதற்கு
அருமையும் முதலியன. "மல்லல்"
என்னும் மேற்கோள்,

சீவகசிந்தாமணி - முத்தியிலம்பகம்

ககக - இல் உள் ளது; இதற்கு -

அள்வுசெய்யப்படாத

பலவளங்களையுடைய மலைபோல

யாவ ராலும் அணைக்கப்படாத மிக்க

தவத்தையுடைய முனிவ

ரென்பது பொருள்.

இறப்பப்பெரியர் -

(மூவகையாற்றலால்)

மிகவும்பெரியவர். இவர்க்கு -

இச் செல்வர்க்கு.

(அ)

அகஅக. வந்திய
கொள்கையார் சீறி
னிடைமூரிந்து வேந்தனும்
வேந்து கெடும்.

(இ - ள்.) வந்திய
கொள்கையார் -
(காத்தற்கு அருமையான்)
உயர்ந்த விரதங்களையுடையார்,
சீறின் - வெகுள்வராயின்,
(அவராற்றலான்), வேந்தன்உம்
- இந்திரனும், இடை வேந்து

முரிந்து - இடையே (தன்) பதம்
இழந்து, கெடும்—; (எ - று.)

"வேந்தன் மேய தீம்புன
லுலகமும்" என்றார் பிறரும்.

நகுடனென் பான்
இந்திரன்பதம்பெற்றுச்
செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற
களிப்புமிகுதி யான்
அகத்தியன்வெகுள்வதோர்
பிழை செய, அதனாற்
சாபமெய்தி அப் பதம் இடையே
இழந்தா னென்பதனை

உட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினர்.

இவ்வாறான குற்றாளனும்,
முனிவரைப்பிழைத்தவின்
குற்றங் கூறப் பட்டது.

கூ0 - ஆம்
அதிகாரம்—பெரியாரைப்
பிழையாமை கூ0க

(கு - ரை.) விரதங்களாவன-வினைமாசு தீர்ந்து அந்தக்கரணம்பரிசுத்த மாதற்பொருட்டு இன்ன அறஞ் செய்வேனெனவும், இன்னபாவந் தவிர்வே னெனவும் தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப வரைந்துகொண்டு துறந்தோராற் காக் கப்படும் அருளுடைமை முதலியன. "வேந்தன்மேய" என்னும் மேற்கோள், தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - அகத்திணையியல், நு - ஆம் சூத்திரத் தில் உள்ளது;இதற்கு-இந்திரன் காதலித்த தண்புனல்நாடென்று பொருள்: இம்மேற்கோள், வேந்தனென்னுஞ் சொல் தேவேந்திரனென்னும் பொரு ளில் வருதற்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. பதம் - பதவி. வேந்தனும்,உம்மை- உயர்வுசிறப்பு. நகுஷனென்னுஞ் சந்திரகுலத்து அரசன், நூறு அசுவ மேதயாகஞ்செய்து இந்திரபதம்பெற்றுச் சிவிகையேறிச் செல்கின்ற காலத்து, இந்திராணிமேல் வைத்த காதல்மிகுதியால், தன்சிவிகைதாங்கிச் செல்கிற எழுமுனிவர்களுள் குறுமுனிவராதலால் மெதுவாய் நடந்த அகத்தி யரைநோக்கி விரைவிற்செல்கவென்பான் 'ஸர்ப்பஸர்ப்ப' [ஓடு ஓடு]' என்று கூறினனாக, அகத்தியர் வெகுண்டு 'நீ ஸர்ப்பமாகுதி' என்று சபிக்க, அவன் அவ்விந்திரபதமிழந்து உடனே பாம்பாகி நிலத்திற் கிடந்தா னென்பது, வர லாறு. வேந்து-தேவேந்திரபதவி: இச்சொல்லின்பொருள் இவ்வாறுகொள்ள மாட்டாத ஒருசாரார் 'வேந்தனும்வெந்துகெடும்' என்றுபடிப்பர். அது பரி மேலழகர்க்குக் கருத்தன்மை ஊன்றியுணர்வார்க்குப் புலனும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் காஞ்சிப்படலத்தில் "துன்னருந்துப்பின்" என்ற பாட லின் உரையில் அதன் உரையாசிரியர் "எந்தியகொன்கையார் சீறினிடை முரிந்து, வேந்தனும்வேந்து கெடும்" என்பதனால், வேந்து - இராச்சியமென் றுமாம்' என்று எழுதியிருப்பதும் இங்குக் காணத்தக்கது.

கூ00. **இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு மூய்யார்**
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(இ - ள்.) சிறந்து அமைந்த சீரார் - கழிய மிக்க தவத்தினை யுடையார்,

செறின் - வெகுள்வராயின்,

(அவரான்
வெகுளப்பட்டார்),—இறந்து
அமைந்த சார்பு உடையர்
ஆயின்உம்-கழியப்பெரிய
சார்புடையராயினும், உய்யார்-
(அதுபற்றி) உய்யமாட்டார்; (எ -
று.)

சார்பு - அரண் படை பொருள் நட்பு என இவை; அவையெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலால் திரிபுரம்போல அழிந்துவிடு மாகலின், 'உய்யார்' என்றார். சிறுமையுடையது, சிறுமைப்பட்டது.

இதனால்
அக்குற்றமுடையார்
சார்புபற்றியும்உய்யா ரென்பது
கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) கழிய மிக்க - மிகவும் அதிகமான.

சார்பு-துணையாய அங் கங்கள்.
திரிபுரம் - இருப்புமதில்,
வெள்ளிமதில்,
பொன்மதில்களையுடைய மூன்று
பட்டணங்கள். திரிபுரமழிந்தது,
வெகுண்டசிவபிரானதுஆற்றலால்.
வித்தியுன்மாலி தாரகாட்சன்
கமலாட்சன் என்ற
அசுரர்களையுடையனவாய்

இருப்பு வெள்ளி பொன் இவை மயமான மும்மதிலை முறையேகொண்ட திரிபுரத்தைச் சிவபெருமான் நகைத்தழித்தமையை, "வளைத்தவெஞ்சிலை தாங்கினன் மால்கணைசெலுத்தி,

இலக்க

நுண்ணிடைபங்கர்பார்த்தினகனை

விளைப்பத், திலைத்த மூவெயிற்றீமலிக் தொருகணஞ்செலாமுன், தொலைத்த தீமையோர் மாய்ந்தனர் சாம்பராயொழிந்தே" என்பதுங காண்க. சீர்-சிறப்பு; தவத்துக்குப் பண்பாகுபெயர். அக்குற்றம் - பெரியாரைப் பிழைத்தலாகிய குற்றம். (கo)

51

கக - ஆம்
அதிகாரம்—பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான்வருவன நேரே பகையல்லவாயினும், ஆக்கஞ்சிதைத் தல் அழிவுதலைத்தருத லென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலின் பகைப்பாற் படுவனவாம்:ஆகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியது இறுதிக்கட்

கூறுவான் றொடங்கி, மூதற்கட்
பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார்.

அஃதாவது -

தன்வழியொழுகற்பாலளாய

இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

(கு - ஊர.)

'காமத்தான்வருவன நேரே
பகையல்ல வாயினும்' என் பது -
வெகுளியான் வருவன வாகிய
இகல் முதலியன நேரே
பகையா மென்பதைக்
குறிப்பிக்கும்.

ஆக்கஞ்சிதைத்தல் -
பொருளைச்சிதைத்தல்:
பெருக்கஞ் சிதைத்த
லென்பாருமுளர். அழிவு

தலைத்தருதல் - அழிவை
வினைத்தல். அவற்றை -
காமத்தால் வருவனவற்றை.
தன்வழியொழுகத் பாலளாய -
தான் போகின்ற வழியே தாணும்
நடத்தற்குரியவளாகிய. இல் வாள்
- மனைவி.
"தன்னாலாளப்படுமனைவி தன்னா
லாளப்படுவானேல், அன் னற்
கறனும் பொருளுமுள வாகா
தெல்லாப் பொருளானும், மன்னு
பயன் கள் வினைமுடியா

மறுமையணுகா தெப்பிழையும்,
முன்னும் பின்னும் பெருநாணு
மூவாப்பழியு மறிமைந்தா"
என்ற விநாயகபுராணம் இங்குக்
காணத்தக்கது.

கூ0க. மீனவிழைவார்

மாண்பய னெய்தார்

விலைவிழைவார்

வேண்டாப் பொருளு மது.

(இ - ள்.) (இன்பம்
காரணமாக), மீனை விழைவார் -
(தம்) மீனையாலே விழைந்து

(அவடன்மையராய்) ஒழுகுவார்,
மாண் பயன் - (தமக்கு) இன்
றுணையாய அறத்தினை,
எய்தார்—: (இனி), வினை
விழுவார்-பொருள்செய் தலை
முயல்வார், வேண்டா - (அதற்கு
இடையீடென்று) இகழும்,
பொருளும்—, அது -
அவ்வின்பம்; (எ - று.)

மனையும் விழைதலும்
பயனும் ஆகுபெயர்.

அவ்வின்பம்-அவடன்மைய

ராதற்கு ஏதுவாய இன்பம்.
அஃது, அவளாற் பயனை
அறத்தினும் அவ் வறத்திற்கும்
தனக்கும் ஏதுவாய
பொருளினும் செல்ல
விடாமையின், விடற்பாற்
றன்பதாம்.

(கு - ரை.) மாண்பயன் -
பண்புத்தொகை:
மாட்சிமைப்பட்ட பயனை
யளித்தலால், இன்றுணையாய

அறக்கை 'மாண்துணை' என்றார்.

வினை ... பொருளைச் சம்பா

தித்தலாகிய தொழிலைக்

காட்டிற்று. மனையென்ற இடத்

திற்பெயர் - அங்கு இருத்தற்குரிய மனைவிக்கு ஆகியதனால், இடவாகு பெயர். விழைவார் என்ற காரணப்பெயர் - அதன்காரியமாகிய விழைந்து

அவள் தன்மையராய் நடத்தலை

மேற்கொள்வதைக்

காட்டுவதனால், காரண

வாகுபெயர். பயன் என்ற காரியத்திற்பெயர்-அதற்குக் காரணமாகிய அறத்திற்கு ஆகியதனால், காரியவாகுபெயர். அஃது - அவ்வின்பம். இல்லறத்தா

னுக்குப்பயனுய அறத்திற்கு

மனையாள் துணையாயிருத்தலால்,

பயனுய
அறத்தினும்'எனப்பட்டது.

இல்லறத்தானுக்குப் பயன்-அறம்:
அந்த அறத்திற்குத்
துணையாகுபவள்-மனைவி. அந்த
அறத்தையும் தன்னதிகாரத்
தையும் விளப்பது - பொருள்:
பெண்வழிச்சேறலாற்

பெறப்படும் இன்பம்
இல்லறத்திற்குப் பயனுகிய
அறத்திற்கும், அறம் அதிகாரம்
இவற்றை விளக்கக்கூடிய
பொருளைத் தேடுவதற்கும்
இடையூறாக முடிதலால், அந்த
இன்பம் ஓராண்மகனால் விரும்பி
மேற்கொள்ளத்தக்கதன்று:
இகழ்ந்துவிடத் தக்க
தென்றவாறு. மனையாள்வழியே
நடப்பவர் தருமத்தைப்பெறுமை
யோடு பொருளையும் பெறு

ரென்பது கருத்து.

(க)

கூ0உ. பேணது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
காணுக காணுத் தரும்.

(இ - ள்.) பேணாது - (தன்) ஆண்மையையிட்டு, பெண் விழைவான் - (மனையாளது) பெண்மையை விழைவானெய்திநின்ற, ஆக்கம் - செல்வம், (இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்), பெரியது ஓர் காண் ஆக - பெரிய தோர் காணுண்டாக,

(கணக்கும்), நாணு தரும் -
நாணுதலைக் கொடுக்கும்.

எய்திநின்றதாயிற்று,
படைக்கும் ஆற்றலைனகலின்.
அச்செல்வத்தால் ஈதலும்
துய்த்தலும் முதலிய*பயன்கள்
அவளளவு ஆகலின்,
அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள்
கண்ணதாயிற்றென்று
ஆண்பாலார்யர்வரும் நாண,
அதனால் தன்ஆண்மையின்மை
யறிந்து பின் தானும் நாணு
மென்பது நோக்கி,

'பொறியேதோர் நாணுக
நாணுத்தரும்' என்றார்.

இவை யிரண்டுபோட்டாணும்,
மனவிழைதற்குற்றங்
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

எயிதிநின்றசெல்வம் என்று
பொருள்கூறியது, பெண்வழிச்
சேர்பவணுக்குப் பொருளை
மேன்மேலுந்தேடும் வல்லமை
நீங்குதலால் அவன் தேடியதன்றி,
அவன்முன்னோர்தாம் பெற்றுநின்ற

செல்வமே யுள்ள தென் பதனை
லாரு மென்பார்
'எய்திற்றதாயிற்று, படைக்கும்
ஆற்றலிலனாகலின்' என்றார்.
அச்செல்வத்தால் -
தன்முயற்சியாற்
சம்பாதித்ததன்றி முன்னோர
யிடைந்துவின்ற செல்வத்திலும்.
அவள் - மனையாள்.
அளவு-அதீனம். ஆண்
மைச்செய்கை யென்றது -

பொருளைப் பிறர்க்குநல்கல்
துய்த்தல் முதலிய வற்றை. அவள்
கண்ணது - மனையாளிடத்தது.
(உ)

கூ0ந. இல்லாள்கட்
டாழ்ந்த வியல்பின்மை
யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணன்றுத் தரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்),
இல்லாள்கண் - இல்லாண்மாட்டு,
தாழ்ந்த-தாழ் தற்கு ஏதுவாய,
இயல்பு இன்மை -

அச்சம்,—நல்லாருள் -

(அஃதிலாய)

நல்லாரிணடச்செல்லுங்கால்,

நாணு - நாணுதலை,

(அவனுக்கு), எ ஞான்று உம் -

எக்காலத்தும், தரும் -

கொடுக்கும்; (எ - று.)

அவடான்ம்

அஞ்சியொழுகுதல்

இயல்பாகவின், அவளையஞ்சுதல்

இயல் பின்மை யாயிற்று:

அவ்வாறாம்

* தீ - மீ: பயன்தொன்வாள்
வுவளாகவிரே;

ருக்குறள்

நில்லையாம்: ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும்
வீளையு
மென்பதுநோக்கி, 'எஞ்ஞான் றும்
காணைக்கரும்' என்றார்.

(கு-ரை.) இல்லாண்மாட்டு-மனையாளிடத்தில். தாழ்த்தற்கு ஏதுவாய-ஒடுங்கிடைத்தற்குக்காரணமாகிய. அஃது - ஒடுங்கிடைத்தல். நல்லாரிடை-நற் குணமுடைய பெரியாரிடத்து. அவடான் - மனையாள். மனையாள் கணவனிடத்து ஒடுங்கிடைப்பது இயல்புஆக இருக்க அதற்குமாறுகக் கணவன் மனையாளிடம் ஒடுங்கிடைப்பாரேயின்

அது இயல்பல்லாத

செயலாதலால். அச் செயலை

'இயல்பின்மை' என்று

கூறினரென்று விளிப்பது

'அவடான்.....

இயல்பின்மையாயிற்று' என்ற

வாக்கியம். அஞ்சியொழுகுதலின்

என்பதற்கு

'கணவன்' என்ற எழுவாய் வருவிக்க நியமிப்பார் - இதுசெய்யக்கூடாது என்றுகட்டுப்படுத்தியடக்குபவர்: எல்லாக்குற்றமும்-கற்புக்கேடு உட்பட எவ்

வகைக்குற்றமுமென்றபடி.

(கூ)

கூ0ச.

மனையாள யஞ்சு மறுமை யிலானின்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.

(இ - ள்.) மனையாள
அஞ்சும் - (தன்)மனையாள
யஞ்சியொழுகு கின்ற, மறுமை
யிலானின் -
மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு,
வினை ஆண்மை-

வினையையாளுந்தன்மை,
(உண்டாயவழியும்), வீறு எய்தல்
இன்று - நல் லோராற்
கொண்டாடப்படாது; (எ - று.)

'உண்டாயவழியும்' என்பது,
அவாய்நிலையான் வந்தது.
இல்லறஞ்செய் தற்குரிய நன்மை
யின்மையின், 'மறுமையிலாளன்'
என்றும், வினைய யாளுந்தன்மை
தன்றன்மையில்லாத அவனுன்
முடிவு போகாமையின்,
'வீறெய்தலின்று' என்றுங்

கூறினர்.

(சூ - ரை.) உண்டாயவழியும்
- உண்டானபோதிலும்.
வினையாண்மை வீறெய்தலின்று
என்பது இன்னபோதில் என
ஒன்றை வேண்டியிருத்தலால்,
அதற்கு ஏற்ப,
'உண்டாயவழியும்' என்பது
வருவித்துரைக்கப்பட்டது.
இல்லாஅயஞ்சுபவன்,
இல்லறத்திற்குப்பயனெய
அறவனைத் தான் சுதந்திர

மாகச்செய்யமாட்டாமையால்

அவனை மறுமையிலானென்றது

என்பார் 'நல்லறஞ்செய்தற்குரிய

நன்மையின்மையின்

மறுமையிலாளன் என்றும்'

என்றார். தன்தன்மை -

ஆன்தன்மை:

மனவியையடக்கியாளுந்திறம்.

அவ ளுரல் -

மனையாளையஞ்சிநடப்பவளுரல்.

வீறு எய்தல் இன்று -

பெருமையை யடைதல்

இல்லையென்பது,
சொற்பொருள். இதன்கருத்தாக,
நல்லோராற் கொண்டாடப்படாது
என்று பரிமேலழகர் கூறியுள்ளார்.
வீறெய்தாமைக்குக்

காரணம், அவனெடுத்தகாரியம் முடிவுபோகாமை யென்க.

கரு. இல்லாதா யஞ்சுவ னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று

(மு)

நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(இ - ள்.) இல்லை - (மு) ...
தேடிய பொருளேயாயினும், தீ ...), நல் ...
ர் ...சுவர் என்—,—(தான்

... ல்ல செயல்-நல்லன
செய்தலை, எஞ்ஞான்றும்—,
அஞ்சும் = அஞ்சாதிருக்கும்; (எ-று.)

கூக - ஆம்

அதிகாரம்—பெண்வழிச்சேறல்

சூ

நல்லார்-தேவர் அருந்தவர்
சான்றோர் இருமுதுகுரவர்
முதலாயினர் ரும்,
கல்விருந்தினரும்.
நல்லனசெய்தல் -
அவ்விரும்புவனகொடுத்தல் அது

செய்யவேண்டும்நாள்களினு
மென்பார் 'எஞ்ஞான்றும்'
என்றார். "இல்லாளை யஞ்சி
யிருந்தின்முகங்கொன்ற
நெஞ்சிற், புல்லாளனை" ''
என்றார் பிறரும்.

(கு - ரை.) சான்றோர் -
கவசியராயிராவிடினும்
கல்விகேள்விகளால் மிக்க
பெரியோர்.

இருமுதுகுரவர்-தாய்தந்தையர்.
முதலாயினரும் என்றதனால்,

நட்பினர் குலகுருமார்
முதலியோரைக் கொள்க. அது
- தேவர் முதலியோர்விரும்புவன
கொடுத்தல்.
தேவர்முதலியோர்க்கு
விரும்புவன கொடுக்கவேண்டிய
நாள்களாவன -
பிரார்த்தனைசெலுத்தவேண்டியநாள்
சிராத்தநாள் முதலாயின.
"இல்லாளையஞ்சி" என்று
தொடங்கும் மேற் கோள்,
சிவகசிந்தாமணி,
மண்மகளிலம்பகம் - உகள - இவ்

உள்ளது: இதன்

பொருள்:—இல்லாளை அஞ்சி -

(தன்) மனைவிக்கு அஞ்சி,

விருந்தின்-விருந்தினரின், முகம் -

முகத்தை,

கொன்ற-மகிழ்ச்சிசெய்யாதுவிட்ட,

நெஞ்சின்- மனத்தினையுடைய,

புல்லாளன் -

அற்பத்தன்மையுடையவனை,

ஆக-ஆகக் கடவேன் என்பது.

மனையாளுக்கு அஞ்சுவோனல்

நல்லார்க்கு உதவிசெய்ய

இயலாதென்பது, கருத்து.

(நி)

கo சு. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(இ - ள்.) இல்லாள் - (தம்) இல்லாளுடைய, அமை ஆர் தோள்-வேய்ப் போலுந் தோளினை, அஞ்சுபவர்-அஞ்சுவார்,—(வீரத்தால் துலக்கமெய்தி),

இமையாரின்-அமரர்போல,

வாழின்உம்-(இவ்வுலகத்து)
வாழ்ந்தாராயினும், பாடு
இலர்-ஆண்மையிலர்; (எ - று.)

அமரர்போல

வாழ்தலாவது-பகைத்தவீரர்தோள்களையெல்லாம்
வேறு லான் நன்குமதிக்கப்பட்டு
வாழ்தல்; அதுகூடாமையின்
'வாழினும்' என் றார்.
அமையார்தோளெனவே,
அருஞ்சுதற்காரணத்தது என்மை
கூறியவாறு.
வீரர்தோள்களென்றாராயினும்
இல்லாடோள்களையுஞ்சுவார்

ஆண்மையில் ரென்பதாம்.

இவை நான்குபாட்டானும்,
அவளை யஞ்சுதற்குற்றம்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வேய்-மூங்கில்.
வீரத்தால்-பராக்கிரமகுணத்தைக்காட்டிப்
பொருததனால்.
துறக்கம்-சுவர்க்கம். தம்
ஆண்மையாற் போர்க்களத்திற்
பகைவர்க்குப் பின்னிடாது
போர்புரிந்து மடிந்தவர் தேவராகி
வீரசுவர்க்கத் தையடைவ ரென்ற
நூற்றுணிபு இங்குக்

கருதத்தக்கது. தோள்களை
யெல்லாம்வேறலான்
தோள்வலிமையை
யொக்கவிடாது கிழ்ப்படுத்திச்
செயிக்கலால்.
அது-வீரகுணத்தால்
நன்குமதிக்கப்பட்டுவாழ்தல்.
வாழி ஐயம்,
உம்மை-எதிர்மறைப்பொருளது.
தோழருக்கு 'அமையாய்' என்ற
அடையொழிகெனத்தது-அது
அச்சத்திற்கு உரியதன்று அஃது

என்று நீங்கள் எளிமையைப்
புலப்படுத்தும் மூலத்தில், பாடு
என்பதற்கு - பெருமையென்க. **சுஅசு**

திருக்குறள்

ரும்பொருளது:
இங்குவீரகுணத்தாலாகிய
பெருமையைக் காட்டுமென்பார்,
அதனை ஆண்மையென்றார்.

(சு)

கூஎ. பெண்ணேவல்

செய்தொழுகு மாண்மையி
னுணுடைப்

பெண்ணே பெருமை
யுடைத்து.

(இ - ள்.) (நாணின்றி), பெண் - (தன்) இல்லாளது, ஏவல் - ஏவற் றொழிலை, செய்து ஒழுகும்-செய்து திரிகின்றவனது, ஆண்மையின் - ஆண் டன்மையின், நாண் உடை - நாணினையுடைய, பெண் ஏ -

(அவள்) பெண் டன்மையே,
பெருமை
உடைத்து-மேம்பாடுடைத்து;
(எ-று.)

'நாணுடைப்பெண்' என
வேண்டாகூறியது-அவளேவல்செய்வானது

நாணின்மை முடித்தற் காதலின், அம்மறுதலைத்தொழில் வருவிக்கப்பட்டது.
ஏவல்-ஆகுபெயர். இறுதிக்கட் பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்வித்

துக் கோடற்கிறப்புத்தோன்றப்
பெண்மை யெனப் பிரித்தார்.

(சூ-ரை.)

பெண்ணென்றமாத்திரத்தில்
நாணுடைமை பெறப்படுமாத
லால், பெண்ணென்றசொற்கு

'நாணுடை' என்ற அடைமொழி
வேண்டுவ தன்று. வேண்டாத
ஒன்றைக் கூறுதல் தாம்
வேண்டியதொன்றைப் பெற
வைத்தற் காகு மாதலால்,
'பெண்ணேவல்செய்வான்'
என்றவிடத்து 'நாணின்றி' என்று
நாணுடைமைக்கு
மறுதலைத்தொழில்
வருவித்துக்கூறப் பட்ட தென்க:
மறுதலை-எதிர்த்தட்டானது.
ஏவல் என்பது - ஏவியதொழி

லக் காட்டுவதனால்,
தொழிலாகுபெயராம்.
இறுதிக்கட் பெண்-இச்செய்
யுளிலுள்ள பெண் என்ற சொல்
இரண்டனுள் பின்னது.
அவ்விடத்துப் பெண்
என்பது பெண்தன்மையைக்காட்டிநிற்றல்
பொருளாகுபெயரின்பாற் படும்.
ஆண்மகனைக்கொண்டு தான்
எடிய தொழிலைச்
செய்வித்துக்கொள்ள வல்ல
சாமர்த்தியமுடையாளென்று
அச்சிறப்புத்தோன்ற 'பெண்ணே' என்று

பிரிநிலையேகாரம் கொடுக்கப்பட்ட
தென்க.

(எ)

கூஅச். நட்டார்
குறைமுடியார் நன்றுற்றூர்
நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு
கொழுகுபவர்.

(இ - ள்.) (தாம் வேண்டியவாறன்றி), நல் நுதலாள் - தம்மனையாள், பெட்ட ஆங்கு - வேண்டியவாறு, ஒழுகுபவர் - ஒழுகுவார்,—நட்டார் - (தம் மொடு) நட்புச்செய்தாருற்ற, குறை—, முடியார்-முடிக்கமாட்டார்: (அதுவே யன்றி), நன்று ஆற்றூர் - (மறுமைக்குத் துணையாய) அறஞ்செய்யவும் மாட்டார்; (எ -

று.)

நன்னூற்கலாவென்பதனை,

"அமையார்தோள்" என்புழிப்

போலக் (கொள்க. அவ்வாறே

யறிந்து எவ்வும்

பொருள்கொடுத்தலும்

கூடாமையின்,! இருமைக்கும்

வேண்டுவன செய்யுமாட்டா

னென்பதாம்.

(சூ - வை.) நன்னூற்கலாள்

என்பது-அழகியலெற்றினையுடையா

னென்னும் (பொ. நூன்படிம்.

இன்னூற்காரத்து ஆறாவது

குறளில் 'அமைபோல்'

தோள்' என்று அந்சுதற்குக்

காரணமான தன் எளிமையைத்

தெரிவிக்கிறாள், இக்குறளில் ஆக

- ஆம்

அதிகாரம்—பெண்வழிச்சேறல்

சுo எ

அஞ்சுதற்குக்காரணமானதன்

எளிமையை நன்னுதலாள்

என்று கூறினள் என்க.

என்புழி-என்றவிடத்து.

அவடானே - அம்மனேவியே.

ஏவலும் -

நட்டாரின் குறையையறிந்து

அதனை முடிக்குமாறு

தன்கணவனை ஏவுதலும்.

பொருள்கொடுத்தலும் -

மறுமைக்குத் துணையாகிய

அறம் இன்னதென்று அறிந்து

அதைச் செய்யும்படி

ஏற்றபொருளைக்

கணவனிடத்துக் கொடுத்தலும்.

நட்டார்குறையை முடியாமையால்

இம்மைப்பயனேயும், நன்று
ஆற்று மையால் மறுமைப்பயனையும்
பெண்வழிச்சென்வோர்
அடையமாட்டாரென்க. கட்டார் -
'நன்' என்ற வினைப்பகுதியி
னடியாகப்பிறந்த
வினையாலணையும் பெயர்.
நன்று-நன்மையையுடைய
அறத்துக்குப் பண்பாகுபெயர்.
(அ)

கூ0க. அறவினையு
மான்ற வொருவனும்

பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க
ணில்.

(இ - ள்.) அறம் வினைஉம் - அறச்செயலும், ஆன்ற பொருள்உம்-அதனை முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செயலும், பிறவினைஉம் - (அவ்விரண்டின்) வேறுய இன்பச்செயல்களும், பெண் ஏவல் செய்வார் கண் - (தம்)மனையாள் ஏவல்செய்வார் மாட்டு, இல் -

உளவாகா; (எ-று.)

புலன்க ளைந்தாகலின் ‘ பிறவினை ’ எனப் பன்மையாயிற்று. அவை நோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்களை முன்பேயொழிந்தார்க்குத் தகுமை அவள்கண்ணை தாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயின என்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக்கூறினர்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அவளேவல்செய்தற்குற்றங்

கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அவ்விரண்டின் - அறச்செயல் பொருட்செயல் என்ற அவ் விரண்டையுங்காட்டிலும். 'பிற' என்பது பலவின்பாலாதலால், இன்பத்தை 'பிறவினை' என்று கூறினரென்றார்: பிறவினை என்று பன்மையாற் கூறியதற்குக் காரணம் - 'புலன்களைந்தாகவின்' என்பது: புலன்கள் - ஐம்பொறிகளால்

நுகரப்படும்விஷயங்கள்:
ஐம்பொறிகளால் கண்டு
கேட்டுஉற்று மோந்து
உண்ணுதற்குரியவாகி
நுகரப்படும் புலன்கள்
ஐவகையாயிருத்தல்பற்றி,இன் பம்
பலவா மென்க: பிற என்பதற்கு
ஒருமை - பிறிது என்பது.
அவை நோக்கி -
அவ்வின்பங்களை நோக்கி.
பெண்வழிச்சேறலுக்குக் காரணம்
அவ ளால்

இன்பம்பெறவேணுமென்னும்
விருப்பமே யாதலாலும்,
அந்தப்பெண் வழிச்சேறலால்
அறச்செயல் பொருட்செயல்களை
முன்பேயொழிந்தாராத லாலும்,
'அவைநோக்கி அறச்செயல்
பொருட்செயல்களை
முன்பேயொழிந் தார்க்கு'
என்றது. தலைமை - அதிகாரம்.
அவள்கண்ணது - அந்த இல்லா
ளிடத்திலுள்ளது. அவற்றைப்
பிரித்துக்கூறினர்-அவ்வின்பங்களைப்பிறவினை

என்று

பிரித்துக்கூறினரென்றபடி.

அவள் - மனையாள்.

ஆன்றபொருள் - (அறம்)

அமைவதற்குக் காரணமாய

பொருள்.

(கூ)

கூகo. எண்சேர்ந்த

நெஞ்சத்

திடனுடையார்க்கெஞ்ஞான்றும்

பெண்சேர்ந்தாம்

பேதைமை யில்.

ருக்குறள்

(இ - ள்.) என்
சேர்ந்த-சருமச்
சென்ற, நெஞ்சுத்து-நெஞ்
சத்தினையும், இடன்-(அதனிடைய)
செல்வத்தினையும்,
உடையார்க்கு-உடைய
ராயவேந்தர்க்கு, பெண் சேர்ந்து
ஆம் பேதைமை -
மனையாளைச்சேர்தலான் வினையும்

பேதைதமை, எ ஞான்று
உம்-எக்காலத்தும்,
இல்-உண்டாகாது.

"இடனில்பருவத்தும்"

எனவும்,

"இடனின்றியிரங்தோர்க்கு"

என்னவும் வந்தமையான்,

இடனென்பது

அப்பொருட்டாதலறிக.

இளமைக்காலத்து மென்பார்

'எஞ்ஞான்றும்' என்றார்.

அப்பேதைதமையாவது-மேற்சொல்லிய

வினழுதல் அஞ்சல் எவல்செய்தல்
என்னும் மூன்றற்கும்
காரணமாயது.

எதிர்மறைமுகத்தான்

அம்மூன்றும் இதனைற் பெறுதற்குக்
கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.)

கருமச்சூழ்ச்சி - வினைசெய்வதில்
ஆராய்ச்சி. அதனிறுதி -
அங்ஙனஞ்சூழ்ந்து
வினைசெய்தலால் தோன்றிய.
இடன் என்ற சொல் -

செல்வமென்னும்
பொருளில்வருதற்கு
மேற்கோள்கள் -
"இடனில்பருவத்
தும்,"
"இடனின்றியிரந்தோர்க்கு"
என்ற இரண்டும்:
முதல்மேற்கோள் - திருக்குறளில்
(உகஅ) ஒப்புரவறிதல் என்னும்
அதிகாரத்தில் எட்டாங்குறளி
லுள்ளது:
இதன்பொருள்:—இடன் இல்
பருவத்துஉம்-செல்வமில்லாத[வறு

மைக்] காலத்திலும்

என்பது. இரண்டாம்மேற்கோள்-கலித்தொகையில்பாலைக்

கலியில் முதற்பாடலிலுள்ளது:

இதன்பொருள்:—இடன் இன்றி

- (தம்மு

டையஇல்வாழ்க்கைக்குவேண்டிய)பொருளில்லாமல்,

இரந்தோர்க்கு-யாசித்த வர்க்கு

என்பது.

அப்பொருட்டாதல்-செல்வம்

என்ற அருத்தத்தையுடைய

காதல்.

இளமைக்காலத்தும்-யௌவனபருவத்திலும்.

அப்பேதைமை-பெண் சேர்ந்தாம்

பேதைமை. மேற்சொல்லிய -
இவ்வதிகாரத்து முதற்குறள்
முதல் சொல்லிய.
விழைதல்-மனையாளின்பத்தைவிரும்பி
அவள்வழியே நடத்தல்.
அஞ்சல்-(மனையாளை) அஞ்சுதல்.
ஏவல்செய்தல்-மனையாள்
ஏவியதைச்செய் தல்.
இதுவரையில்
பெண்வழிச்சேறலால் விளைவன
கூறி, இந்தக்குறளில்,
என்சேர்ந்த நெஞ்சத்தினையும்

அதனைலாகிய

செல்வத்தையுமுடையார்க்குப்

பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமையில்

என்று எதிர்மறைமுகத்தால்

பெண்வழிச் சேர்தலின்

குற்றத்தைத்

தொகுத்துக்கூறினர்.

அம்மூன்று-விழைதல் அஞ் சல்

ஏவல்செய்தல் என்பன.

இம்மூன்றையும்

'பெண்சேர்ந்தாம்பேதைமை'

என்றுகூறியதனால்,

தொகுத்துக்கூறப்பட்டன
என்றார். (கo)

கூஉ - ஆம்
அதிகாரம்—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது - தந்நலம்
விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும்
விற்பதல்லது, அதற்கு ஆவார்
ஆகாதார் என்னும் வரைவுஇலாத
மகளிரது இயல்பு. ஆதலால்,
தமக்குரிய மகளிரான் வருங்
குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) தந்நலம்-தமது இன்பம். ஆவார்-தக்கவர்.

ஆகாதார் - தகா தவர்.

வணரவு-எல்லே, வரம்பு.

வணரவின்மகளிரின் தன்மையை "இழிபவர் மூத்தோரிலையவர் கழியா நோயாற், கழிபவர் யாவரோனுங் கண்ணிலைப்பட்டு நெஞ்சம், அழிபவர் பொருள் கொண்டெள்ளுக் கண்ணெனய் போலளந்து கூஉ - ஆம்

அதிகாரம்—வணரவின்மகளிர்

காட்டிப் பழிபடுதோகும் விற்பார்"
எனக் கூறியிருத்தல் காண்க.
தாம்குரிய மகளிரான்
வருங்குற்றம் - தாம்
மணந்துகொண்ட பெண்ணினின்
வழிச்சேற லால் விளையுந் தவறு.
வரைவில் என்பது -
எழுவகையத்தொடர், இன்மகளிர்
பண்புத்தொகை. வரைவின்
மகளிரென்பது - அவரது
தன்மையைக் கூறும்
அதிகாரத்திற்கு,

ஆகுபெயராயிற்று.

முற்காலத்தும் தமிழகத்தில்
தமக் கென்று சிலமனைவியரை
மணந்தும், ஆடவர்
பரத்தையர்பாலும் காதல்
செலுத்திப்போந்தவந்த
குற்றத்தைக் கருதி,
திருவள்ளுவர் அவ்வொழுக்க
த்தினிழுக்கத்தை
வரைவின்மகளிர் என்ற
அதிகாரத்தால் வற்புறுத்த லாயின
ரென்க.

கக்க. அன்பின் விழையார்
பொருள்விழையு
மாய்தொடியா
ரின்சொ விழுக்குத்
தரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவனை), அன்பின் விழையார்-அன்புபற்றி விழையாது, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி விழையும், ஆய் தொடியார் - மகளிர், (அது கையுறுந்துணையும் தாம்

அன்புபற்றி விழைந்தாராகச்
சொல்லும்), இன் சொல்-இனிய
சொல், (அவனுக்கு), இழுக்கு
கரும்-(பின்) இன்னாமையைப்
பயக்கும்; (எ - று.)

பொருள் என்புழி 'இன்'
விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆய்ந்த
தொடியினை யுடையா
ரென்றதனானும் இனிய சொல்
என்றதனானும், அவர்கருவி
கூறப் பட்டது. அச்சொல்
அப்பொழுதைக்கு

இனிதுபோன்று பின்
வறுமைபயத் தலின், அது
கொள்ளற்க வென்பதாம்.

(கு-ரை.) விழையாது -
விரும்பாது. இன்னுமை - தீங்கு.
பயக்கும் - உண்டாக்கும்.
ஆய்தொடியார் -
ஆய்ந்துசெய்யப்பட்ட
தொடியினை யணிந் தவர்:
எனவே, மகளிரைக் காட்டும்.
தொடி - கையிலணியும்
ஓரணிவிசே டம். 'அன்பின்

விழையார்' என்ற இடத்து
எதுப்பொருளாக் காட்டும் 'இன்'
என்பது இருப்பதுபோல
பொருள் என்பதன்பின்னும்
எதுப்பொரு ளாக்காட்டும் 'இன்'
என்பது வெளிப்பட்டுநின்று
'பொருளின்விழையும்' என்று
இருந்தால், பொருள்பற்றி
விழையும் என்ற பொருள்
தெளிவாகக் கிடைக்கும்: ஆதலால்,
'பொருள் என்புழி
இன்விகாரத்தாற் றொக்கது' என்
றார். என்புழி-என்ற இடத்து.

அவர் கருவி - அந்த
விலமகளிருடைய பொரு
ளைப்பறிக்குங் கருவி. அவை - அந்த
விலமகளிரின் தோடியும்
இன்சொல்லு மென்க. தோடியைக்
கூறியது - பிற பூண்கட்கும்
உபலட்சணம். (க)

கூகஉ. பயன்றாக்கிப்
பண்புரைக்கும் பண்பின்
மகளிர் நயன்றாக்கி நன்னா
விடல்.

(இ-ள்.) பயன் தூக்கி -

(ஒருவனுக்குஉள்ள) பொருளை
யளந்தறிந்து, (அஃது
எய்துந்துணையும்), பண்பு
உரைக்கும் - (தம்)
பண்புடைமைசொல்

லும், பண்பு இல்மகளிர் -

பண்பில்லாத மகளிரது,
நயன்-ஒழுகலாற்றினை,
தூக்கி-ஆராய்ந்தறிந்து,
நள்ளாவிடல்-(அவரைப்)பொருந்தாதுவிடுக;
(எ-று.)

பண்பு

சொல்வின்கணல்லது தங்கட்
கிடவாமைதோன்ற 'பண்பின்மக
ளிர்' என்றும், அவர்க்கு அது
சாதிதரும மாதல் நூலானேயன்றி
அவர்செய லானும்
அறிந்தெண்டார் 'நயன்றாக்கி'

என்றும், அவ்வறிவு அவரை
விடுதற்கு உபாய மென்பது
தோன்றப் பின் 'நள்ளாவிடல்'
என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) பொருள் -
செல்வம். அஃது -
அந்தச்செல்வம். எய்துந்

துணையும் - (தாம்) அடையுமளவும். 'பண்பையுரைக்கின்ற பண்பில்லாத மகளிர்' என்று வேசையரைச் சொன்னதனால், பண்பு அவருடையவுரையி லன்றி அவரிடத்தில்லை யென்பது பெறப்படு மென்கிறார். அவர்க்கு - அவ்வேசையர்க்கு. அது-பண்பில்லாமை. சாதிதருமம்-அவருடைய சாதிக்கு

உரிய தன்மை. அவ்வறிவு -
விலைமகளிர்க்குப்
பண்புஇல்லாமை சாதிதரும

மாகஇருத்தலே நூலிலுலன்றி
அவரதுகட்டத்தையிலுலும்
அறிந்த அறிவு. வேலையர்
பணம்பறித்தற்காகவே
இன்சொல்பேசுபவ ரென்று
அவருடைய நடவடிக்கையாலறிந்து
அவரைப்பொருந்தாதிருக்கவேண்டுமென்றவாறு.(உ)

கூகூ.

பொருட்பெண்டிர்
பொய்ம்மை முயக்க
மிருட்டறையி லேதில்
பிணந்தழீஇ யற்று.

(இ-ள்.) (கொடுப்பாரை

விரும்பாது), பொருள்
பெண்டிர் - பொருளையே
விரும்பும் பொதுமகளிரது,
பொய்ம்மை -
பொய்ம்மையையுடைய,
முயக்கம்—,—(பிணைமெடுப்பார்),
இருட்டு
அறையில்-இருட்டறைக்கண்ணே,
எது இல் பிணம் -
முன்னறியாத பிணத்தை,
கழீஇ அற்று-கழுவிற்றற் போலும்;
(எ - று.)

பொருட்கு முயங்கும்
மகளிர் கருத்துஞ்செயலும்
ஆராயாது சாதியும் பருவமு
மொவ்வாதானே முயங்குங்கால்,
அவர்குறிப்பு, கூலிக்குப் பிணை
மெடுப்பார்
காணப்படாததோரிடத்தின்கண்
ணிலையில்லாததோர்பிணக்கை
எடுக்குங்கால் அவர்குறிப்போ
டொக்கு மெனவே, அகத்தால்
அருவராநின் றும் பொருணோக்கிப்
புறத்தாற் றழுவுவர்: அதனை

யொழிக வென்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும், அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

பொருட்பெண்டிர் என்று பொதுமகளிர்க்குப் பெயர் கொடுத்தது - பொருளினிடத்து விருப்பத்தால் முயங்குபவரேயன்றிப் பொருள்கொடுப்பாரிடத்து விருப்பத்தால் முயங்குபவ ரல்ல

ரென்பதைப் புலப்படுத்தும்: இது
பொருளையே விரும்பும்
பெண்டிரென்று விரிதலால்,
இரண்டனுருபும் பயனுந்தொக்க
தொகையாம். கருத்துருப்
செயலும் ஆரா

யாது-முயங்கப்படுவானது எண்ணத்தையாவது செய்கையையாவது

ஆலோசி யாம லென்றபடி. அவர்
குறிப்பு - பொருமகளிரின்
எண்ணம். இயைபு இல் லாதது
-சம்பந்தமில்லாதது. அவர்
குறிப்பு-பிணையெடுப்பவர் குறிப்பு.
அகத் தால் - மனத்தால். அருவரா

ின்றும் - அருவருத்தும். அதனா
- பொதுமக கூஉ - ஆம்
அதிகாரம்—வரைவின்மகளிர்
சுகக

ளிரின் தழுவுதலை. கூலிக்குப்
பிணமெடுப்பார் இதற்குழுன்
தம்மாற் காணப்
படாத்தோரிடத்துத் தமக்குச்
சம்பந்தமில்லாத
தொருபிணத்தை யெடுக்கும்.
போது அவர் அகத்தால் அருவரா

நின்றலும் பொருளுக்காக
அந்தப்பிணை மெடுத்தற்றழிலைச்
செய்வாராவது போய,
பணத்தை விரும்பிச் சாதியும்
பருவமும் மொவ்வாதானை
மயங்கும் பொதுமகளிரும்
அகத்தால் அருவரா நின்றலும்
புறத்தால் தழுவுவ ரென்று
உவமைக்கருத்தை விரித்துக்
காண்க.

கூகச. பொருட்பொருளார்
புன்னலந் தோயா
ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர்.

(இ - ள்.)
(இன்பமாகியபொருளை
யிகழ்ந்து), பொருள் பொருளார்
- பொருளாகிய பொருளையே
விரும்பும் மகளிரது, புல் நலம்
- புல்லிய நலத்தை, அருள்
பொருள்-அருளோடுகூடிய
பொருளை, ஆயும் -

ஆராய்ந்து செய்யும்,
அறிவினவர்-அறிவினையுடையார்,
தேயார் - தீண்டார்; (எ - று.)
அறமுதலிய நான்கும்
பொருளெனப்படுதலின்,
'பொருட்பொருள், அருட்பொருள்'
என விசேடித்தார்.
புன்மை-இழிந்தார்க்கே.
யுரித்தாதல். காம விரும்புகின்ற
அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம்
மறுதலை யாகலின், தேயா

ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) அறம் முதலிய நான்கு-அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பன. இவைநான்கும் பொருளெனப்படுமாதலால், பொருளோச் சேர்ந்த பொருளைப் பொருட்பொருள் என்றும். அறமெனற்குரிய அருளை அருட் பொருள் என்றும் கூறினர். பொருள் என்பது பலவற்றிற்கும்பெயரென்பது பிறப்படுதலால்,

இன்னவகையான பொருள் என்பது விளங்க, இத்தொடர்ப் புளில் 'பொருட்பொருள், அருட்பொருள்' எனக்கூறப்பட்டதென்றவாறு.

விசேடித்தல்-அடைமொழிகொடுத்துக்கூறல்.

இழிந்தார்-சாதியாலிழிந்தார் ஒழுக்கத்தாலிழிந்தார் என இருவகையர். அவர் மெய்ந்நலம் - அப்பொதுமகளிரை முயங்கிப் பெறும் இன்பம்.

மறுதலை-எதிர்த்தட்டானது.

அருளே காதல் அறிஞர்

வேஷையரைத்
தீண்டாரென்பதாம்.

(ஊ)

கூகரு. பொதுநலத்தார்
புன்னலஞ் சோயார்
மதிநலத்தின்
மான்ட வறிவி னவர்.

(இ - ள்.) மதி
நலத்தின்-(இயற்கையாகிய)
மதிநன்மையால், மான்ட -
மாட்சிமைப்பட்ட, அறிவினவர்
-

செயற்கையறிவினையுடையார்,—பொது
நலத்தார்-(பொருள்கொடுப்பார்க்கெல்லாம்)
பொதுவாய ஆசையினையுடைய
மகளிரது, புல் நலம்-புல்லிய
நலத்தை, தோயார்-தீண்டார்;
(எ-று.)

மதிநன்மை-முற்பிறப்புக்களிற்செய்த
நல்வினைகளான் மனந்தெளி
வுடைத்தாதல். அதனை னன்றிக்
கல்வியறிவு
மாட்சிமைப்படாமையின் 'பதி
நலத்தின்மாண்டவறிவினவர்'
என்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு;

* பி-ம்: அவராசையது பொய்ம்மையும் மெய்ந்நலத்து தூ பொதுமையும் சுகஉ

தி ரு க் கு ற ள

யதுபொதுமையும்
மெய்ந்நலத்ததுபுன்மையும்
விளங்கித்தோன்றலின், 'தோயார்'
என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) மதிநன்மை - புத்தியின்தெளிவு.

செயற்கையறிவு - கல்வி
கேள்விகளாலாகிய அறிவு.

அதனினன்றி -
இயற்கையறிவினலன்றி. மாட்
சிமைப்படாமை-சிறப்புறுமை.

அவ்வறிவு
உடையார்க்கு-இயற்கையறிவோடு
கூடி யே செயற்கையறிவையு
முடையார்க்கு. அவாவாகை -
அப்பொதுமகளினி ஞாகை.

இயற்கையறிவோடு
செயற்கையறிவுமுடையார்க்கு
அந்தப்பொது மகளினின்

ஆசையின்பொதுமையும் அன்னர்
உடம்பினெல்தரும் இன்பத்தின்
புன்மையும் விளங்கித் தோன்று
மாதலால், அன்னர்
பொதுமகளிரைத் தீண்டா ரென்க.
(நி)

கசுசு. தங்கலம் பாரிப்பார்
தோயார் தழைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார்
தோள்.

(இ - ள்.) தகை-ஆடல் பாடல் அழகு என்பனவற்றால், செருக்கி - களித்து, புல் நலம்-(தம்) புல்லிய நலத்தை, பாரிப்பார் - (விலைகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும்) பரப்பும் மகளிர், கோள்-கோளினை, தம் நலம்-(அறிவொழுக் கங்களாகிய) தம் புகழை, பாரிப்பார் - (உலகத்தார்) பரப்புதற்குரிய உயர்ந்

தோர், தோயார்-தீண்டார்; (எ -
று.)

ஆடன் முதலிய
மூன்று முடைமை அவர்க்கு
மேம்பாடாகலின், 'தனக'
என்றும், தோயின்
அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின்
அவற்றுற்புகழ்பரப்பு
வார் 'தோயார்' என்றுங்
கூறினர். 'தந்நலம்' என்பதுதி,
நலம்-ஆகுபெயர்.

இவை மூன்றுபாட்டானும்
அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டா

ரென்டது
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) ஆடன்மூதலிய
மூன்று - ஆடல் பாடல்
அழகுரென்னும்
மூன்று.
அவர்க்கு-பொதுமகளிர்க்கு.
மேம்பாடு - சிறப்புக்குக்
காரணமானது.
தகைரியன்பதற்கு-மேம்பாடு
என்றுபொருளாம்:
ஆடல்மூதலியன பொதுமகளிரின்

மேம்பாட்டுக்குக் காரண
மாதலால், அவை 'தனக'னெனப்பட்
டன எண்க.

அவற்றால்-அறிவொழுக்கங்களினால்.
அறிவொழுக்கங்களாற் புகழ்ப்
பரப்பவிரும்புவோர்
அவ்வறிவொழுக்கங்களை
யழிப்பதுபற்றி, புன்
னலம்பாராட்டுவார்தானாகத் தோயா
தென்க.

நலம்என்பது-நலத்தாலாய புக

மூக்கு ஆதலால், கருவியாகுபெயராம். "எழிலாற் பாடலாடலிலு லிச்சை பெருக்கி யுளமொவ்வா, மொழியாற்செயலால் வசமாக்கு மூற்றும்பொருளைப் பறித்துவிடும், பழிநாணுதபரத்தையரைப் பற்று ராய்ந்த பண்புடையார்" என்றது, இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. (கூ)

கூஎ. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(இ - ள்.) நெஞ்சின் - நெஞ்சினால், பிற-பிறவற்றை, பேணி - ஆசைப் பட்டு, (அவைகாரணமாக), புணர்பவர் - (கொடுப்பாரை மெய்யாற்)புணரும்

கூஉ - ஆம்
அதிகாரம்—வரைவின்மகளிர்

சுகஉ

மகளிர், தோள்-தோள்கூஉ, நிறை நெஞ்சம்
இல்லவர்-நிறையாற்றிருந்திய
நெஞ்சமில்லாதார், தோய்வர்—;

(எ - று.)

பொருளும்

அதனுற்பனடைக்கப்படுவனவும்

விரும்பும் நெஞ்சு அவற்றின் மேல

காகலின், புணர்வது

உடம்புமாத்திரை மென்ப நிறைந்து

அதுவழி யோ டாது நிற்கும்

நெஞ்சினையுடையார்

தோயாமையின், அஃதிலார்

'தோய்வர்' என்றார்.

(சூ-ரை.)

பிறவற்றை-பொருளையும்

அதனற்படைக்கப்படுவனவற்றை
யும். நிறை-கண்டபடியோடாது
நிறுத்தப்படுதல்:
சஞ்சலமின்மை-நிறைநெஞ்
சம்-மனவடக்கம்.
அவற்றின்-பொருளும்
அதனலுண்டாக்கிக்கொள்ளப்படு
வனவாய்ப்
போகத்திற்குஉரியனவான
நறுமலர் சந்தனம் அணிகலம்
முதலியவற்றின். புணர்வது
உடம்புமாத்திரம்-பொதுமகளிரின்புணர்ச்சி
யனம்பூர்வமாகவன்று என்றபடி.

அது

வழி-படாதுமகளிரின்புணர்ச்சியின்வழி.

அஃது

இலார்-நிறைநெஞ்சமில்லாதவர்.

(ன)

கூகஅ. ஆயு மறிவின
ரல்லார்க் கணங்கென்ட
மாய மகளிர்
மூயக்கு.

(இ-ள்.) மாயம் மகளிர் -
(உருவு சொற் செயல்களால்)
வஞ்சித்தலே வல்ல மகளிரது,

முயக்கு-முயக்கத்தை,
ஆயும்-(அவ்வாறு உணர)
ஆராய்ந்தறி யும், அறிவினர்
அல்லார்க்கு -
அறிவுடையரல்லார்க்கு,
அணங்கு என்ப -
அணங்குதாக்கென்று
சொல்லுவர், (நூலோர்); (எ-று.)
அணங்கு-காமநோயான்
உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகள்.
தாக்கு - தின்னல்.
இவ்வுருவகத்தான், அம்முயக்கம்

முன் இனிது போன்று பின்
உயிர் கோடல் பெற்றும். இது
நூலோர் துணி வென்பது
தோன்ற; அவர்மேல் வைத்துக்
கூறினர். அப்பெயர்,
அவாய்நிலையான் வந்தது.

(கு - ரை.) உருவு-வடிவம்.
சொல்-இனிய சொல். செயல் -
செய்கை, செய்கின்ற உபசாரம்.
முயக்கத்தை-தழுவுதலை,
மாயமகளிரின் முயக்கத்தை
அனங்கு என்று

உருவகித்தகுறும், முயக்கம்
என்பது தழுவுதலாகிய
தொழிலைக் காட்டுதலாலும்,
ஆணங்கு என்ற சொற்கு -
அணங்குதாக்
கென்றுபொருளுரைக்கப்பட்டது:
ஆகவே, அணங்கு என்பது -
அணங்கி னுடைய தாக்கிற்கு
ஆகுபெயர். மனவடக்கமில்லாது
காமமிக்கவனையுடைய இளைஞர்களை
மோகினியென்னும்
பெண்தெய்வம்

பிடித்துக்கொண்டு கண விலை
கட்டழகையுடைய
யங்கைகளால்வந்து புணர்ந்து
உடம்பை நாளடைவி
லொடுங்கச்செய்து கொல்லு
மென்பது, இக்குக்
குறத்தச்சது. இந்த நூலி லேயே
"தாக்கணங்கு" (1082-ஆம்
குறள்) என்று வந்திருப்பதும்,
அதற்குப் பரிமேலழகர் 'தானே
தாக்கிவருத்துவதோர் அணங்கு'
என்று உரை கூறி யிருப்பதும்

காண்க. இவ்வுருவகத்தான் -
மாயமகளிரின் மூயக்கத்தை
அணங்குதாக்கு என்று
உருவகஞ்செய்தது இதனால். .
அம்மூய [illegible]-மாயமகளிரின்
மூயக்கும். "ஆமாம்போனக்கி
யவர்கைப்பொருள் எகா என்று,
சோமாம்போற குப்புறுஞ் சில்லைக்க
ணவ்பிரை, எமாந் தெமனென்
றிருந்தார் பெறுமே, **சுக்க**

திருக்குறள்

தாமாம் பலரால் தகை" என்ற நாலடி, இங்கு ஒருசார்ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. இது-மாயமகளிரின் முயக்கு முன்இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல். தூலோர்மேல்வைத்துக் கூறியது, 'என்ப' என்றதனால். அப்பெயர் - தூலோ ரென்ற பெயர். (அ)

கஉகக. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாட்

பூரியர்க ளாழு

மளறு.

(இ - ள்.) வரைவு இலா மாண்இழையார் - உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் என்னாது (விலைகொடுப்பார் யாவரையும்) முயங்கும் மகளிரது, மெல்தோள்- மெல்லிய தோள்கள், புரை

இலா-(அக்குற்றத்தையறியும்)
அறிவு இல்லாத, பூரியர்கள் -
கீழ்மக்கள், ஆழும் - புக்கழுந்தும்,
அளறு-நிரயம்; (எ - று.)

உயர்தற்கேதுவாகலின்,
'புரை' எனப்பட்டது. சாதியா
னிழிந்தானி னீக்குதற்கு
'புரையிலாப் பூரியர்கள்' என்றும்,
அவர் ஆழ்தற்கு ஏது உருவ
முதலிய மூன்று மென்பது
தோன்ற 'மாணிழையார்
மென்றோள்' என்றும்,

அவர்க்கு அளற்றினை
இடையின்றிப் பயக்கு மென்பது
தோன்ற உருவக மாக்கியுங்
கூறினர்.

(கு-ரை.) முயங்கும் -
தழுவும். அக்குற்றத்தை -
யாவரையுந்தழுவுங் குற்றத்தை.
புரை என்பதற்கு - உயர்வு
என்பது பொருள்: அச்சொல் -
உயர்வுக்கு எதுவாகிய அறிவைக்
காட்டிநற்று: காரியவாகுபெயர்.

பூரியர்கள்- கீழோர்:

அறிவிலாற்கீழோரும்

சாதியிலாற்கீழோரும் என

அந்தக்கீழோர் இருவகைப்படுவ

ராதலால், இங்குப்

பூரியர்களென்றது - பிறப்பிலாற்

கீழோ ரையன்று என்பதற்காக,

'புலையிலர்' என்று

அந்தப்பூரியர்க்கு அடைமொழி

கொடுக்கப்பட்டதென்க. அவர் -

அறிவில்லாத கீழோர்.

அறிவில்லாதவர் தொதுமகளிரின்

உருவம் முதலிய மூன்றினாலுமே
மனந்தாழ்கின்றனை என்பதுதோன்ற,
'மானினைழயாள்மென்றோள்'
என்றார்: இத்தொடரில் மானினைழ்
யாரென்பது உருவத்தைகுடம்
அனர்கள்
தன்மையலங்காரித்துக்கொண்டிருத்தலை
யுங் கூறியது, அன்னார்
இன்சொற்கூறுவதற்கும்
உபலட்சணை மென்க.
பொதுமகளிரின்தோள்

அறிவில்லாப்பூரியர்க்கு

ஈகத்தைத்தான் கவருதுகொடு

க்குமென்பது

விளக்குவதற்காகவே, அத்தோள

அளறு என்று உருவகமாகக்

கூறினர். அளறுநிறைந்துள்ள

நாகு, 'அளறு' என்றே

குறப்பட்டது. அளறு-சேறு.

(சு)

குஉ0. இருமனப்

பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுங்

திருநீக்கப் பட்டார்

தொடர்பு.

(இ - ள்.) இரு மனம் மொன்றிடர் உம்-கலர்ந்த மனத் தினையுடைய மகனிரும், கள் ளும்—, கவறுஉம் சூதும், (என இம்மூன்றும்),—இரு-இருமைகளால், நீக்கப்பட்டார்-துறக்கப்பட்டார்க்கு, தொடர்பு-நட்பு; (எ - று.)

இருமனம் - ஒருவரோடொருவர் புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தே யுடையது மனம். கவறு - ஆருயிரையர். ஒத்தகுற்றத்த ஆகலின், கள்ளுஞ் சூது - ஆம்

அதிகாரம்—கள்ளுண்ணாமை

சகடு

சூதும் உடன்கூறப்பட்டன.

வடநூலாரும் *இக்கருத்தான்

விதனமென உடன்கூறினர்.

வருகின்ற அதிகாரமுன்னறமையும்

இதனை னறிக. நினை

வாயெண்ணியவழிப்

பண்மைபற்றி மூடிபு கோடலின்,

ஈண்டு அஃறினை யாற்

கொண்டது. திரு நீக்கப்பட்டமை,

இக்குறிகளான் அறியப்படு
மென் பதாம்.

இவைதான் குபாட்டானும்,
சேர்வார் இழிந்தோர் என்பது
கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.)

கவர்ந்த-இரண்டாகப்பிரிவுபட்ட.
ஒருவழேறு = செல்வழிக் கொடுத்த
ஒருத்தழேறு. புணர்தலும்
புணராமையும்
ஒருகாலத்தேயுடைய -
உடல்மாத்திரத்தாற்புணர்தலும்

மனம்பொருந்தப் புணர்ாமையும்
ஆகிய இரண்டையும்
ஒருசமயத்திற்ருனே யுடைய.
சூதாடுகருவியென்று பொரு
ளுள்ள கவறு
என்பது-அதுகொண்டுஆடப்படுஞ்
சூதினைக்காட்டியது: கருவி
யாகுபெயர். ஒத்த
குற்றத்த-(சூதாடல் கட்குடித்தல்
வேசையரைச்சேர்தல் என்ற
மூன்றும்) ஒருநிகரான
குற்றத்தையுடைய. விதனம்

எழுனைக் கூறு மிடத்து
இம்மூன்றையும் வடநூலார்
சேர்த்துக்கூறியுள்ளார்:
விதனங்களே ழாவன-"வேட்டங்
கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூது
பொருளீட்டங், கட்குடி காமமோ
டேழு"
என்பன. இவ்வதிகாரத்தையடுத்துக்
கள்ளுண்ணாமை என் பதனையும்,
அதனையடுத்துச்
சூதுஎன்பதனையும் வைத்ததும்
விதனம் ஆகலி லொப்பேயென

அதிகாரமுறைமைக்குச்
காரணங்காண்க. "பலவயிலுனு
மெண்ணுத்திணைவிரவுப்பெயர்,
அஃறிணைமுடிபின
செய்யுளுள்ளே" என்ற
தொல்காப்பியச்சூத்திரத்திலுல்,
இருமனப்பெண்டிரும்
கள்ளுண்கவறும் என
உயர்திணையோடு
அஃறிணைவிரவி, மிகுதியிலுல்,
தொடர்பு என்னும் அஃ
றிணைமுடிபைக் கொண்டது.

விலைமகளிரைச் சேர்வோர்
இழிந்தோரே யென்று
இவ்வாண்குபாட்டானுங்
கூறப்பட்டதென்க.

(கo)

கஉ - ஆம்

அதிகாரம்—கள்ளுண்ணாமை.

இனி, ஒழுக்கமும் உணர்வும்
அழித்தற்கண்
அவ்வாறவின்மகளிரொடு
ஒப்பதாய் கள்ளினை யுண்ணாமையது சிறப்பு
இன்றார்.

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறு

(கு - ளை.)

ஒழுக்கம்-நன்னடக்கை.

அழித்தற்கண் - அழிப்பதில்.

ஈள்ளினை யுண்ணுமை யதுசிறப்பு

எதிர்மறை முகத்தாற்

கூறுகின்றார் - கள்

ளினை யுண்ணுதல் கூடாது

ஆகலால், அக்கள்ளுண்டலின்

இழிவை எடுத்துக் கூறுமாற்றால்

கள்ளுண்ணாமையின் சிறப்பைத்

தெரிவிக்கின்றா ரென்க.

கூஉக. இட்கப் படாஅ

ரொளியிழப்ப
ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல்
கொண்டொழுகு வார்.

---

*காமத்துகம்-11—ஆம்
அத்தியாயத்தில் 124-ஆவது
ப்ரலோகம்.

† இந்த வாக்கியத்தின்பின்
சில பிரதிகளில்
அதிகாரமுறைறமையும் இதனுள்
விளங்கும் என்ற வாக்கியம்
காணப்படுகின்றது.

க் குறள்

(இ - ள்.)

கள்-கள்ளின்மேல், காதல்
கொண்டு ஒழுகுவார் - காதல்
செய்து ஒழுகும் அரசர்,
எஞ்ஞான்றும்—, உட்கப்படார் -
(பகைவரான்) அஞ்சப்படார்;
(அதுவேயன்றி), ஒளி
இழப்பர்-(மன்

எய்திநின்ற) ஒளியினை யும்
இழப்பர்; (எ - று.)

அறிவின்மையால், பொருள்
படை முதலியவற்றாற்
பெரியராய கால்த் தும் பகைவர்
அஞ்சார்:
தம்முன்னோராயெய்திநின்ற
ஒளியினையும் இகழ்ப் பாட்டான்
இழப்பரென்பதாம்.

இவை யிரண்டானும் அரசு
இனிதுசெல்லா தென்பது

இதனைக் கூறப் பட்டது.

(கு - ரை.) காதல்செய்து -
விருப்பம்வைத்து. ஒளி - தாம்
உள்ள காலத்தில்
மிக்குத்தோன்றுதலுடைமையாகிய
மதிப்பு. கள்ளுண்பார் அறிவை
யிழத்தலால், அவர்கள் பொருள்
படை முதலியவற்றைப்
பெரியவராய காலத்தும்
அவருக்குப் பகைவர் அஞ்சார்:
அன்றியும், அவர்கள் பிறரால்

இகழப்படுதலால்,
தம்முன்னோரால்
தமக்குக்கிடைத்துள்ள
ஒளியினையும் இழப்ப ரென்பதாம்.
இகழற்பாட்டான் -
இகழப்படுந்தன்மையால். அரசு -
அரசாட்சி. இவையிரண்டானும் -
(கள்ளுண்பார்க்குப்) பகைவரால்
அஞ்சப் படாமை மதிப்பிழத்தல்
என்ற இவ்விரண்டினாலும்.
இதனால் - இந்தக்
குறளால்.

கூஉ. உண்ணற்க கள்ளை
யுணினுயுண்க
னெண்ணட்
படவேண்டா தார்.
(இ - ள்.)
(அறிவுடையராயினர்), கள்ளை

(க)

சான்றோரா
உண்ணற்க - (அஃதிலரா
தற்கு எதுவாய) கள்ளினை

உண்ணுதொழிக; (அன்றியே),
உணில் - உண்
ணல்வேண்டுவாருளராயின்,
சான்றோரான் எண்ணப்பட
வேண்டாதார் - நல்லோரால்
எண்ணப்படுதலே வேண்டாதார்,
உண்க—; (எ - று.)

பெறுதற்கு அரிய
அறிவைப் பெற்றுவைத்தும்
கள்ளான் அழித்துக் கொள்வாரை
இயல்டாகவே அஃதில்லாத
விலங்குகளுடனும் எண்ணுராக

வின், 'சான்றோரா
னெண்ணப்பட வேண்டாதா
ருண்க' என்றார்.

(கு-ரை.) பெறுதற்கு அரிய அறிவு - பகுத்தறிவு. அஃது இல்லாத - அறிவு இல்லாத. கள்ளுண்பார்க்குப் பகுத்தறிவு அழிதலால், அன்றோ சான்றோரால் மதிக்கப்படா ரென்றவாறு.

(உ)

முகத்தேதயு மின்னாதா
லென்மற்றுச்
சான்றோர்
முகத்துக் களி.

(இ - ள்.) ஈன்றாள் முகத்து
ஏ உம் - (யாதுசெய்யினும்
உவக்குந்) தாய் முன்பாயினும்,
களி-(கன்றாண்டு) களித்தல்,
இன்னாது-இன்னாதாம்: மற்று-
ஆனபின், சான்றோர் முகத்து
என்-(குற்றம்யாதும்பொருந்த)

சான்றோர் முன்பு களித்தல்
(அவர்க்கு) யாதாம்? (எ-று.)

கூடா - ஆம் அதிகாரம் -
கள்ளுண்ணாமை சுருக்கம்

மனமொழிமெய்களால்
கம்மியத்த அன்மையான் காண்
பவழியும்: அழி யறிவு, சான்றாட்குங்
இன்னுதாயிற்று: ஆனபின், கள்
இருமையுங் கெடுத்த

லறிந்து சேய்மைக்கண்ணே கடியுஞ் சான்றோர்க்கு இன்னுதாதல் வேண்டுமோ என்பதாம்.

சொல்லு

(கு-ரை.) உலக்கும் - மகிழும். அவர்த்கு - சான்றோர்க்கு. இன்னது - இனியதன்று. இருமை - இம்மை மறுமைகள். சேய்மைக்கண்ணே - தூரத்திலே. கடியும் - வெறுத்து விலக்கும். முகத்தேயும், ஏ - அசை: உம்-உயர்வு சிறப்பு. ஆல்-ஈற்றசை. மற்று-வினைமாற்று. களி-முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

கூஉ சா. நாணென்னு
நல்லாள் புறங்கொடுக்குங்
கள்ளென்னும்
பேணுப்
பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(இ - ள்.) கள் என்னும் பேணு பெருங் குற்றத்தார்க்கு - கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற (யாவரும்) இகழும்

மிக்கசுற்றத்தினையுடையானை,
நாண் என்னும்
நல்லாள்-நாணென்றுசொல்லப்படுகின்ற
உயர்ந்தவள்,(நோக்குதற்கு அஞ்சி),
புறங்கொடுக்கும் - (அவர்க்கு)
எதிர்முகமாகாள்; (எ - று.)

காணுதற்கும் அஞ்சி
உலகத்தார் மெய்ம்மைக்கண்ணே
நீங்குவ ராகலின் 'பேணு' என்றும்,
பின் ஒருவாற்றானும்
கழுவப்படாமையின்
'பெருங்குற்றம்' என்றும்,
இழிந்தோர்பால் நில்லாமையின்

'நல்லாள்' என்றுங் கூறினர்.
பெண்பாலாக்கியது,
வடமொழிமுறைமைபற்றி.

இவை மூன்றுபாட்டாலும்,
ஒளியிழத்தற்காரணம்
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

பேணு-விரும்பப்படாத.
எதிர்முகமாகான்-பிரசன்னமாகான்.
கழுவப்படாமையின்-எவ்வகைப்
பிராயச்சித்தத்தாலும்
போக்கப்படாமையால். காணென்ற
பொருளைக் கொண்ட 'லஜ்ஜா'

என்பது வடமொழியில் ஸ்த்ரீ லிங்கமாதலால், அதனை ஸ்லாவெனைப் பெண்பாலாற் கூறியது. (சு)

கூஉரு. கையறி யாமை யுடைத்தே
பொருள்கொடுத்து மெய்யறி யாமை கொளல்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்), பொருள் கொடுத்து - விலைப்பொருளைக் கொடுத்து, மெய் அறியாமை கொளல் -

(கள்ளால் தனக்கு)
மெய்ம்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்,
கை அறியாமை
உடைத்து-(அவன் பழவினைப்பயனை)
செய்வ தறியாமையைத் தனக்குக்
காரணமாக) உடைத்து; (எ-
று.)

தன்னையறியாமை
சொல்லவே, ஒழிந்தனவாவும்
அறியாமை சொல்ல வேண்டா
வாயிற்று. கை-
துப்பொருட்டாதல்;
"பழவினைப்பெருமரம் வீழ்ந்

தனைக் கையற்று" என்பதனுனும்
அறிக. அறிவார் விலைகொடுத்து
ஒன்ற னைக்கொள்ளுங்கால்
தீயது கொள்ளாமையின்,
மெய்யறியாமைகொளல்
மூன்னையறியாமையான்வந்தது
என்பதாம்.

(கு - ரை.) மெய்ம்மறப்பு -
கைம்மாறுசெய்யுதல்.
அப்பொருட்டு-செய லென்னும்
பொருளது. கையென்பது
செயலென்னும்

பொருளினையுடைய காதற்கு
மேற்கோள், "பழனுடைப்
பெருமரம் வீழ்ந்தனைக்
கையற்று"

53

சாகவு தி

ருக்குறள்

உஅக - இல்

உள்ளது. இதன்பொருள்:—பழன்

உடை - பழுக்காயுடைய,

பெருமரம் - பெரியமரம்,

வீழ்ந்(த)து என -

பழுத்துமாறியதன்று; (பறவைகள்), கைஅற்று - செயலொழிந்து என்பது. அறிவார் - அறிவுபடைத்தவர். கொள்ளுங்கால் - கொள்ளும்போது. மெய்

யறியாமைகொளல்-உடல்

பாவிக்கப்படுதலைக் கொள்வது.

பொருள்கொடுத்துக்

கள்ளாவாய்ப் பறவை

மெய்ம்மறத்தல், அறியாமையின்

செயலே யென்க.(ஙு)

கூடசு. துஞ்சினர்
செத்தாரின் வேறல்ல
ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(இ - ள்.) துஞ்சினர் - உறங்கினர், செத்தாரின் வேறு அல்லர் - செத்தாரின் (வேறுகலுடையரேனும் அக்காலத்து அறிவின்மையான்)வேறெனப் படார்: (அவ்வாறே), கள் உண்பவர் - கள்ளுண்பார், எ

ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார் -
(நஞ்சுண்பாரின்
வேறு கலுடையரேனும்) எக்காலத்தும்
(அறிவின் மையான்)
வேறாணப்படார்,
அவர் காமேயாவர்; (எ-று.)

உறங்கினோர்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை, உயிர்ப்புநிற்றல் வேறுதலும் வேறன்மையு முடைமை காட்டற்கு *உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இன்னே நிரனிறையாக்கி, நிரிக்கப்படுதலால் உறங்கினரும் நஞ்சுண்பாரும் ஒப்பர்: காகவிடப்படுதலால் செத்தாரும் கள்ளுண்பாரும் ஒப்பர் என்று உரைப்பாரும் உளர்; அதிகாரப்பொருள்

பின்னதாயிருக்க, யாதும்
இயைபில் லாத நஞ்சுண்டார்க்கு
உவமையுணர்த்து ஈண்டுக்கூறல்
பயனின்மை யாலாணும்;
தொடர்பிடக்கை நிரனிறைக்கு
ஏலாமையாலாணும்,
அஃது உரையன்மை அறிக.

இவை
யிரண்டுபோட்டாணும், அவாது
அறிவிழுக்கற்குற்றங் கூறப்
பட்டது.

(சூ - ஸை.) அக்காலத்து -
உறங்குங் காலத்து.

வேற்றுமை-வேறுபாடு.

உயிர்ப்புநிற்றலால்

வாசியிருந்தபோதிலும், எப்படித்

துஞ்சினோரோடு செத்தோர்க்கு

அறிவிழந்தவில் வாசியில்லையோ,

அப்படியே கள்ளுண்பார்க்கு உயிர்

ப்புநிற்றலால்

கஞ்சுண்பாரோடுவாசியிருந்தபோதிலும், அறிவுஇழந்தவில்

எப்

போதும்வாசியில்லையென்பதாம்: ஆகவே,

இச்செய்யுள்-**எடுத்துக்காட்டுவமை**

யணி. உயிர்ப்புநிற்றலால்

வேறுகளையும், அறிவின்மையால்
வேறன்மையையும் இவ்வுவமை
காட்டுவது காண்க.

புணர்க்கப்பட்டது-பொருத்தப்பெற்றது.

---

*"சுட்டுவயுக்தம் அர்யஸத்ருசோ த்தாஹ்ரியர்த்தகதி: [அன்மைப்பொரு
ளோடுடைய சொல்லோடும் உவமவுருபோடும் சேர்ந்த சொல் அதைக்காட்டி
லும் வேறாய் அதைப்போன்றதென்றபொருளைக் காட்டும்: பொருண்முறை
அதுவன்றே]" என்ற நியாயம், இங்கு அறியத்தக்கது: ஒருவனைப்பார்த்து
'கள்வனல்லன்' என்றால், அவன் கள்வனிலும் வேறானவன்: ஆனாற் கள்வ
னென்று ஐயுறுதற்கு ஏற்றகாரணம் அவனிடத்து உண்டு என்றுபெறப்படுத
லும்; 'முகம் சந்திரன்போலும்' என்றால், முகமானது சந்திரனிலும் வேறு
பட்டது: ஆனால், மகிழ்ச்சியைத்தருதல் முதலிய சந்திரனுடையகுணங்கள்
அதனிடத்து வேறுபடாதுள்ளன என்று பெறப்படுதலும் காண்க.

ஊக - ஆம்

அதிகாரம்—கள்ளாண்மை

ஊகஊ

சேர்க்கப்பெற்றது.

கள்ளுண்பவர்க்கும் நஞ்சுண்பார்க்கும்
வேற்றுமையிருக்க,
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண்பவர்
என்று ஐக்கியப்படுத்திக்கூறியது
- காட்சியணி
யாகும். நிரல் நிறை - பெயரும்
வினையுமாகிய சொல்லையும்
அவைகொண்டு
முடியுஞ்சொல்லையும் வேறு
வேறாக நிறுத்தி முறையே
பொருள்கொள்ள

வைப்பது. திரிக்கப்படுதல் -
நிலைமாற்றப்படுதல்.
கைவிடப்படுதலால் - விட்
டிடுதற்கு உரியராயிருத்தலால்.
இயைபு-சம்பந்தம். சொற்
கிடக்கை - சொற்
கள் இருக்கிற நிலை. ஏலாமை -
பொருந்தாமை. இனி, இக்கூறலை
முறைநிர
னிறப்பொருள்கோளாக்கி,
மனிதருடைய நிலைமை
மாற்றப்படுதலால் துஞ்சினர்

எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுண்பவரே:
கைவிடப்படவேண்டியவராயிரு
த்தலால் கள்ளுண்பவர்
செத்தாரின் வேறல்லர்.
[கள்ளுண்பார் செத்தவரோ
டொப்பர்] எனப் பொருள்
கூறுவாரு முளர்:
இப்பொருளில், கள்ளுண்ணு
மையைப்பற்றிய
இவ்வதிகாரத்தின் பொருள்
பின்வாக்கியத்தி லிருக்க,
யாதொருதொடர்புமில்லாத நஞ்சுண்பார்க்குத்
தஞ்சினரை உவமைபுனர்த்து

இங்குக் கூறுதலில் யாதொரு
பயனும் இல்லையாதலாலும்,
துஞ்சினர் செத்தாரின் வேறல்லர்
என்று ஒருவாக்கியமாகவும்
'எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுண்பார்
கள்ளுண்பவர்' என்று
மற்றொருவாக்கியமாகவும்
இருப்பதன்றி 'நல்லாசான்
பகைவர்க்கும் நண்பர்க்கும்
துன்பமும் இன்பமும்
செய்வான்' என்னுற் போன்று
சொற்கிடக்கை
நிரனிறையாகக்கொள்ளுமாறு அமையாமையாலும்,

அவ்வுரை

பொருந்துவதன்றுமென்பது,

பரிமேலழகர் காட்டிய இரண்டா

வது உரையின் பொருளும் அதன்

மறுப்பும்.

(சு)

சுஉள. உள்ளொற்றி

யுள்ளூர் நகப்படுவ

ரெஞ்ஞான்றுங்

கள்ளொற்றிக் கண்சாய்

பவர்.

(இ-ள்.) கள்-கள்ளை,

ஒற்றி - மறைத்து உண்டு,
(அக்களிப்பால்), கண் காய்படவர் -
(தம்) அறிவு தளர்வார், — உள்ளூர்
- உள்ளூர்வாழ்பவனான், உள்
ஒற்றி - உண்ணிகழ்கின்றது
உய்த்துணர்ந்து,
எஞ்ஞான்றும் — , நகப்படுவர் -
நகுதல்செய்யப்படுவர்; (எ - று.)

உள்ளூர் - ஆகுபெயர்.

'உண்டு' என்பது
அவாய்நிலையான் வந்தது. உய்த்து
உணர்தல் - தளர்ச்சியாற்

களிப்பினை யுணர்ந்து அதனாற்
கள்ளுண்ட தறி உணர்தல்.

(கு-ரை.) கண்-ஞானக்கண்:
அறிவு உள்ளிகழ்ந்தின்றது
உய்த்துணர்தல்- மறைவாக நிகழ்ந்த
செய்தியை ஊகித்தறிதல்.
கள்ளுண்டோரின் சோர்வினாற்
களிப்பினையறிந்து அதனாற்
கள்ளுண்டதை யறிதல்.
நகுதல்-பரிகசித்தல்:
இகழ்ந்து சிரித்தல். ஊருள்
என்பது - உள்ளூரீ என்று

மாறிவந்தது - இலக்கணப்போலி:
உள்ளுரென்பது - அங்கு
இருப்பவர்க்கு ஆகிவந்தது, இடவா
கு பெயராம். தெளிவு-அறிவு
தோன்றல். உள்ளொற்று
யென்றவிடத்து 'உள்' என்ற
இடப்பெயர் - இடத்தில்
நிகழ்ந்தொழுக்கு ஆகிவந்ததும்
இடவாகு பெயரே.

திருக்குறள்

கூடி. களித்தறியே
னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉம் மாங்கே
மிகும்.

(இ - ள்.) (மறைத்து
உண்டிவைத்து), களித்து

அறியேன் என்பது -

(பான்) கள்ளுண்டறியேனென்று
(உண்ணுதலைப் பொழுது)

கம்மொழுக்கவ்கூறு நூல்,

கைவிடுக - ஒழிக:

ஆங்கே-அவ்வுண்டபொழுதே;
நெஞ்சத்து ஒளித்தி தூஉம் - (பிறர்
அறியின் இழுக்கா மென்று மூன்)
நெஞ்சத்து ஒளித்த குற்ற
மும்; மிகும் - (மூன்னையாவின்)
மிக்கு வெளிப்படுதலான்; (எ -
று.)

'களித்தறியேன்' எனக்
காரணத்தைக் காரியத்தாற்
கூறினர்.

இலையிரண்டுபோட்டாலும்,
அது மறைக்கப்படாதென்பது

கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) இழுக்கு - குற்றம். 'நெஞ்சத்து ஒளித்ததும் ஆங்கேமிகும்' என்பதன் கருத்து, ஒருவர் கள்ளுண்டு பரவசப்பட்டபோது பிறரறியாமல் இரகசியமாகச்செய்து அவர் மனமறிந்த குற்றம் யாவும் வெளிப்பட்டுவிடுமென்பது. கள்ளுண்டறியேன் என்னும் காரணத்தாற் கூறுது, 'களித்தறியேன்' என்று கள்ளுண்டலைத்

காரியத்தாற் கூறினார்:

கள்ளுண்டல் காரணம் முதலும்,

களித்தல் அதன் காரியமுமாதல்

காண்க. ஆங்கே - அப்பொழுதே.

"காரணமுண்ட

கருங்கள்ளே மெய்கூற, காரணத்து

சென்று நடுங்கவுரைத்தா ங்கு"

என்ற களித்தொகை இங்குக்

காணத்தக்கது.

(அ)

காட்டு. களித்தாங்கு

காரணங் காட்டுதல் நீழ்நீர்க்
குளித்தானை நீத்துரீஇ
யற்று.

(இ - ள்.) குளித்தானை -
கள்ளுண்டுகளித்தானொருவனை,
(இஃதாகா தென்று), காரணம்
காட்டுதல்-(பிறனொருவன்)
காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல்,
நீர் நீழ் குளித்தானை -
நீருள்மூழ்கினானொருவனை,
(பிறனொருவன்), நீ துரீஇ அற்று
- விளக்கினால் நாதலையொக்கும்;

'கனிந்தானை'

என்னும் இரண்டாவது

"அறிவுடை யந்தண னெவனைக்

காட்டுன் றூதே"

என்புழிப்போல நின்றது. நீருள்

வீளக்குச் செல்லாதாற் போல,

அவன்மனத்துக் காரணஞ்

செல்லா தென்பதாம்.

இதனால்,

அவனைத்தெளிவித்தல்

முடியாதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - வை.) நீரினுள்
விளக்குச் செல்லாதவாறுபோல,
கள்ளுண்பா ளுடைய மனத்துக்
கள்ளுண்டலாகா தென்பதற்குச்
செல்லுங் காரணம் செல்லா
தென்பது; கருத்து.

தூரீஇ = தூருவி. காதல் -
தெதிதல். செல்லா
தாற்போல-செல்லாதவாறு
போல. களித்தானை
என்றதனிடத்து இரண்டாம்

வேற்றுமை "அறிவுடையத்தன னவனைக் காட்டென்றுதே" (மருதம் - 7) என்ற கலித்தொகையிற்போல நான்கனுருபின் பொருளில் வந்தது. இங்குக் காட்டிய மேற்கோளின் பொருள் வருமாறு:—அறிவு உடை-அறிவு உடைத்த [அழித்த], அந்தணன் - பிராமணன், நிலை - அலருந்து, காட்டு - காணச் செய், என்றுதே - என்று சொன்னதே? என்பது. (கூ)

கூச - ஆம்
அதிகாரம்—சூத்
சூக

கூகூ0. கள்ளுண்ணுப்
போழ்திற் களித்தானைக்
காணுங்கா
லுள்ளான்கொ
லுண்டதன் சோர்வு.

(இ - ள்.)

(கள்ளுண்பாமெருவன்),—கள்

உண்ணு போழ்தில்-(தான்(அஃது

உண்ணுது தெளிந்திருந்த

பொழுதின்கண், களித்தானை -

(உண்டு) களித்த பிறனை(க்

காணுமன் றே!) காணுங்கால்—,

உண்ட— தன் சோர்வு - தான்

உண்டபொழுது உளதாஞ்

சோர்வினை, (அவன்

சோர்வால்),(அதுவும்

இற்றென்று), உள்ளான்கொல் -

கருதான்போலும்; (எ - று.)

சோர்வு -

மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்த

அல்லவாதல்.

கருதலளவையான்

*அதன் இழுக்கினை

உய்த்துஉணரின் ஒழியுமென,

இதனால், அஃது ஒழிதற்காரணம்

கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) காணுமன்றே -

காண்பானன்றே? சோர்வு -

மனம்மொழி மெய்கள்

கன்வயத்தன அல்ல ஆதல்.

'எங்கு எங்குக்

கள்ளுண்டலென்பது உண்டோடா,

அங்கு அங்குஎல்லாம்

சோர்வுஉண்டாகுமன்றே;

கள்ளுண்டாற் சோர்வு

உண்டாமென்பதை

இந்தப்பிறரிடத்துக்காண்கின்றே

மன்றே. ! ஆகையால், யாமும்

கள்ளுண்டால்

சோர்வுடையராதேமாம்' என்று

இங்ங னம் ஆராய்ந்து

கள்ளுண்பதன் இழிவை ஒருவன்
உய்த்துணர்வாராயின்,
கள்ளுண்டல் ஒழியுமென்றவாறு.
இங்ஙனம்
உய்த்துணர்வது - கருத்தளவினை
யென்னும்
அனுமானப்பிரமாணமாகும்:
புகையைக் கண்டு நெருப்பு
உண்டு என்று உய்த்துணர்தல்
போல்வது, இது.
(கo)

கூக - ஆம்

அதிகாரம்—சூது.

இனி,
அக்கள்ளுண்டல்போல
அறம்பொருள்இன்பங்கட்கு
இடையீடாகிய சூதாடலும்
பிணியுழத்தலுங் கூறுவான்
தொடங்கி, முதற்கண்சூதினை
இயல்பு கூறுகின்றார்.

(கு - ரை.) இடையீடு - கேடு. பிணியுழத்தல் - நோயனுபவித்தல்.

வேண்டற்க
வென்றிடனுஞ் சூதினை
வென்றதூஉங்
காண்டற்பொன்
மீன்விழுங்கி யற்று.

(இ - ள்.)

வென்றிடன்உம்-(தான்)
வெல்லும் ஆற்றலுடையனெயினும்,
சூதினை -சூதாடலை,
வேண்டற்க-விரும்பாதொழிக:
வென்றதூஉம்-(வென்று
பொருளைப்பெறுவார்

உளராகிலனின்) அவ்
வென்றபொருள் தானும். தான்
டில்பொன் - (இரையான்
மறைந்த) தான்டி விரும்பினை,
(இரையைக் கருதி), மீன்—,
விழுங்கி அற்று -
விழுங்கிறற்போலும்; (எ - று.)

வேறல் ஒருதலை
யன்மையின் 'வென்றிடலும்'
என்றும், கருமங்கள்

பலவும் தெரிதலின் 'வேண்டற்க' என்றும் கூறினர். எய்தியபொருள்

---

* பி - ம்: அவனிழுக்கினை † சிலபிரதிகளில், அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும் என்ற வாக்கியம் இவ்வாக்கியத்தின்பின் காணப்படு

கின்றது.

சுத்த

திருக்குறள்

சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர் தளை யென்பதனாலும், அதனால் பின் அயருழத்தலும் உவமையாற் பெற்றாம்.

(சு - ரை.) ஆற்றல் - திறமை. உளராள் - உள்ளாரன்றே? தூண்டிற் பொன் - தூண்டிலாகிய பொன் என இருபெயரொட்டு. விழுங்குதல்-வாயினுட்கொள்ளுதல். வேறல் - வெல்லுதல். ஒருதலையன்மையின்-நிச்சயமல்லாமையால். தளை-பந்தம். ஒருவன் சூதிலாடுவதிற் சமர்த்தனாயிருந்து அதனால் அவனுக்குப்பொருள்கிடைப்பினும் அப்பொருள் பலதீங்குக்கும் காரணமாயிருத்தலால், அப்பொருளில் விருப்பங்கொள்ளாது சூதாடுதலே பொழிந்திடுக என்றவாறு. சூதினால் வென்றுபடைத்த பொருளுக்கு மீன்விழுங்கும் தூண்டிற்பொன்னை உவமைகூறியதனால், சூதினாற்கிடைத்த அப்பொருள் சூதாடுவார் அதனினின்று நீங்காமைக்கு இட்டதோர் தளையாகுமென்பதும், அப்பொருளினால் பிறகு துயரம் நேருமென்பதும் பெறப்படும். சூதில்வெல்லுதல் நிச்சயமன்று என்பதை யறிவித்தற்கு, 'வென்றிடினும்' என்று ஐயவும்மை கொடுத்தார். வேண்டற்க - எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று. (க)

கூ.உ. **ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ**
லன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(இ - ள்.) ஒன்று எய்தி - (அத்தூண்டிற்பொன்போன்ற) ஒன்றினை முன்பெற்று, நூறு இழக்கும்-(இன்னும் பெறுது மென்னுங் கருத்தால்) நூற்றினையிழந்து வறியராம், சூதர்க்கும்—, ஒன்று எய்தி-(பொருளால்) அறனும் இன்பமும் எய்தி, வாழ்வது ஓர் ஆறு - வாழ்வதொரு நெறி, உண்டு ஆம் கொல் - உண்டாமோ? [ஆகாது]; (எ - று.)

அவ்வாற்றுப் பொருளிழந்தே வருதலான் அதனாலெய்தும் பயனும் அவர்க்கு இல்லை யென்பதாம்.

(கு - னை.) பெறுதும் - பெறுவோம். உம்-இழிவுசிறப்பு. 'கொல்'-வினை வகையால் எதிர்மறை குறிக்கும். ஒன்று, நூறு-எண்ணலளவை யாகுபெயர்.

குறள். உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

(இ - ள்.) உருள் ஆயம் - உருளுங்கவற்றின்கட் பட்ட ஆயத்தை, ஓவாது கூறின் - இடைவிடாது கூறிச் சூதாடுமாயின்,—பொருள்-(அரசன் ஈட்டிய) பொருளும், ஆயம்-(அவன்) பொருள்வருவாயும், போய் - (அவனை விட்டுப்) போய், புறம் ஏ படும் - பகைவர்கண்ணே தங்கும்; ஏ - ஈ.)

கவற்றினது உருட்சியை அதனினைய ஆயத்தின்மேல் ஏற்றியும், சூதாடல் அதுகூறலாகிய காரணத்தின்மேல் இட்டும் கூறினர். பொருளாயம் என்பது - உம்மைத்தொகை. ஆயம் - வடமொழித் திரிசொல். காத்தற் கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்தில ராகலின், அவையிரண்டும், பகைவர்பாற் செல்லும் என்பதாம்.

(கு - னை.) கவற்றின்கண் - சூதாடுகருவியில். பட்ட - உண்டான. ஆயம் - ஆதாயம்: பந்தயவாயம். பொருள்வருவாய் - பொருள்வரும்வழி.

கூ - ஆம்

அதிகாரம்—கூது

சூது சூதாடுகருவியாகிய

சுவற்றின் உருட்சியை
அகனிலைற்பெறுகின்ற ஆயத்
தின்மேலேற்றி, 'உருளாயம்'
என்றது, சருவிக்குஉரிய
அடைமொழியைப்
பயன்மேலேற்றிக் கூறிய
உபசாரவழக்கு. 'சூதாடின்'
என்ற பொருளில் 'கூறின்'
என்றது, காரியம் காரணமாக
உபசரிக்கப்பட்டவாறும். ஆயம்
என்றவடமொழி யாதொரு
திரிபுமின்றித்

தமிழில்வந்துவழங்கிய தற்சமமே
யாகவும் அதனை
'வடமொழித்திரிசொல்' என்றது
- ஒருபாஷையினின்று மற்றொரு
பாஷைக்கு வருகையே
திரிபெனக்கொண்டவாறும்;
அன்றி, அச்சொல்லில்
எழுத்துமாறுபாடு
ஒன்றில்லாமைகாண்க.
சூசுசு-ஆம் குறளின்கீழ் 'அதி
என்பது - வடசொல்லுள்
மிகுதிப்பொருளதோர் இடைச்

சொல். அது திரிந்து
நுட்பம்என்பதனோடு தொக்கது'
என்று பரிமேலழகர் உரைத்ததும்
காண்க. இங்ஙனம்
ஆரியத்தினின்று
தமிழுக்குவருதலேயே
திரிதலாகக்கொள்ளுதல், ஒருசார்
பண்டையோர்க்குரித்து;
"வடசொற்கிளவி
வடவெழுத்தொரீஇ,
யெழுத்தொடுபுணர்ந்த
சொல்லாகும்மே" என்றதொல்

காப்பியச்சூத்திரத்தையும் அதற்கு
உரையாசிரியர்கூறிய உரையையுங்காண்க.
இவ்விஷயத்தில்
சேனாவரையர்கருத்தும்
நச்சினார்க்கினியர்கருத்தும் மாறு
படும். ஆயம் என்ற
வடசொல்-மூதலில்
கெலிப்புப்பொருள் என்ற அர்த்
தத்தையும், பிறகு
பொருள்வருவாய் என்ற
அர்த்தத்தையும் காட்டிற்று.
காத்தல் - பொருளைக்காத்தல்.
இயற்றல் - பொருளை யீட்டுதல்.

அவை யிரண்டும்-பொருளும்
பொருள்வருவாயும். பொருளைக்
காப்பதிலும், மேன்
மேற்சம்பாதித்தலிலும் சூதாடும்
அரசனுக்குக் கருத்துச்
செல்லாது ஆதலால்,
அவையிரண்டும் பகைவரிடத்துச்
செல்லுமென்பதாம். ஓயாமற்
சூதாடுவோரின் பொருள்
விரைவில் ஒழியுமென்பது,
கருத்து. (க)

கூடா. சிறுமை பலசெய்து

சிரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை
தருவதொன்றில்.

(இ - ள்.) சிறுமை பல
செய்து - (தன்னை
விழைந்தார்க்கு முன் இல்லாத)
துன்பங்கள் பலவற்றையும்
விளைத்து, சீர் அழிக்கும்-(உள்ள)
புகழை யுங்கெடுக்கும்,
சூதின்-சூதுபோல், வறுமை
தருவது-நல்குரவினைக் கொடுக்க
வல்லது, ஒன்றும்-பிறிதொன்று,

இல்-இல்லை; (எ - று.)

அத்தன்பங்கள் முன்னர்க்
கூறுப. நல்வினைகளையும்
நல்லினத்தையும் நீக்கித்
தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங்
கூட்டுதலால், 'சீரழிக்கும்'
என்றார்; வறுமைக்கு
எல்லையாவதென்பதாம்.

(சு-ரை.) விழைந்தார் -
விரும்பினவர்:
விரும்பியாடினவரென்க. நல்
சுரவு-தரித்திரம்.

முன்னர்க்கூறிய -

இனிச்சொல்வர்: கூடிய-முதல்

நான்கு கவிகளிற் காண்க.

நல்லினம் - நல்லோர்சேர்க்கை.

தீ இனம் - தீயோர் சேர்க்கை.

வறுமைக்குளல்லாயாவர் -

திக்கவறுமையை

யடைவரென்றபடி.

எல்லை-முடிவெல்லை: முதிர்ச்சி.

(சு)

கூடு. கவறுங் கழகமுங்

கையுந் தருக்கி

யிவறியா ரில்லாகி

யார்.

சூஉ தி

ருக்குறள்

(இ - ள்.) இல்

ஆகியார்-(முற்காலத்துத் தாம்

உளராகியே) இலராகி

யொழுகினர்,—கவறுஉம்-கவற்றினையும், கழகம்உம் - (அஃது ஆடுங்) களத்தினையும், கைஉம் - (அவ்வாடற்குவேண்டுங்) கைத்தொழிலினையும், தருக்கி-மேற்கொண்டு, இவறியார்-கைவிடாத வேந்தர்; (எ - று.)

கைத்தொழில் - வெல்லும் ஆயம் படப் பிடித்து எறிதல். *அவ்விவறுதலால் பாண்டவர் தம் அரசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டு மறைந்தொழுகினரென அனுபவங் காட்டியவாறு.

இணை வயத்து

பாட்டானும், அதனது வறுமைபயத்தற் குற்றங்

கூறப்

படாதது.

(கு - ரை.) களம் -

இடம். ஆயம் பட -

பங்கயலாபம் உண்டாக.

இவறுதல் - இறுகப்பிடிக்கை: கைவிடாமை. ஆண்டு - ஒருவருஷகாலம்: அவ்வாறானென்றும் அதன்பின்பு என்றும் கூறுவாருமுளர். மறைந்தொழுகல் - அஜ்ஞாதவாசம். கவறு முதலியவற்றை விரும்பியதனால், பாண்டவர் தம் முடைய இராச்சியத்தை யிழந்து பன்னிரண்டியாண்டு காட்டிலுறைந்து ஓரியாண்டு காட்டில் மறைந்தொழுகிரு ரென அனுபவங்காட்டியவாறு. (கு)

கூஉ. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

(இ - ள்.) (தன் பெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையின்), சூது என்னும்-சூதென்று சொல்லப்படும், முகடியான்—, மூடப்பட்டார்-வீழுங்கப்பட்டார், —அகடு ஆரார் - (இம்மைக்கண்) வயிறு ஆரப்பெறார்; அல்லல் உழப்பர் - (மறுமைக்கண்) நிரயத்துன்பமுழப்பர்; (எ - று.)

செல்வங்கெடுத்து கல் ஈரவு கொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையின் 'சூதென்னு முகடி' என்றும், வெற்றி தோல்விகள் நோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலின் 'ஈண்டு அகடாரார்' என்றும், பொய்யும் களவும் முதலிய பாவங்கள் ஈட்டலின் 'ஆண்டு அல்லலுழப்பர்' என்றுங் கூறினர். வயிறு ராமை சொல்லவே, ஏனைப்புலன்கள் நுகரப்பெறுமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. உழப்பர் என்பது - எதிர்காலவினைச்சொல்.

(கு - ரை.) முகடி-மூதேவி: பாற்கடல்கடைந்தகாலத்தில் திருமகளுக்கு முன் தோன்றியவள்: முகடு-முன்: பகுதி, இ-பெண்பால்விகுதி. முகடியான் விழுங்கப்பட்டார் - முகடிக்கு முற்றும்வசப்பட்டவர். ஆரப்பெறார்-நிரம்பப் பெறார். நிரயம்-நரகம். உழப்பர்-அனுபவிப்பர். ஈண்டு-இவ்வுலகில். ஆண்டு - அவ்வுலகில். ஏனைப்புலன்கள் நுகரப்பெறுமை - மற்றையிந்திரியங்கள் விஷயங்களையனுபவிக்கப்பெறுமை. வினைச்சொல்-இங்கு வினைமுற்று. சூதென்னும்முகடியென்பது-அபநுதியணி.

(சு)

கூடை. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின்.

---

*பீ - மீ: அவ்வாயந் தவறுதலால்

கூசு - ஆம் அதிகாரம்—சூது

(இ -ள்.) காலை - (அறம்பொருளின்பங்கட்கு அடைத்த) காலம், கழகத்து புகின் - (அரசனுக்குச்) சூதாடுகளத்தின்கட் கழியுமாயின்,—(அக் கழிவு), பழகிய செல்வம்உம்-தொன்றுதொட்டுவந்த (அவன்) செல்வத்தினை யும், பண்புஉம் - நற்குணங்களையும், கெடுக்கும் - போக்கும்; (எ-று.)

'பழகிய' என்பது, பண்புடனும் இயையும். தான் செய்துகொள்ளும் அறம்முதலியவேயன்றி முன்னோரைத் தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்வினையின் பயனுய பண்பும் இலவா மென்பதாம்.

(கு - ரை.) அடைத்த - உரியதாக அமைக்கப்பட்ட. கழகத்துக்காலை புகின் என்பதற்கு - சூரியோதயமானவுடன்

சூதாடுகளத்துக்குச்செல்வானை யின்
என்றலும் ஒன்று. தான்
தேடிச் சம்பாதிக்கின்ற
அறம்முதலியன
இல்லாமற்போவதன்றி
முன்னோர்தொடங்கி வருகின்ற
செல்வமும், முன் செய்த
கல்வியினபயனெகிய பண்பும்
சூதாடுவதனால்
இல்லாமற்போமென் பதாம்.

(எ)

கூடை.

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(இ - ள்.) சூது—, இபாருள் கெடுத்து - (தன்னைப்
பயின்றவன்) பொருளைக்
கெடுத்து, பொய் மேற் கொளீஇ
- பொய்ம்மையை மேற்கொள்
ளப்பண்ணி, அருள் கெடுத்து -
(மனத்துளழும்)
அருளைக்கெடுத்து, அல்லல்
உழப்பிக்கும் - (இவ்வாற்றான்
அவனை இருமையிலும்)

தன்பமுறுவிக்கும்.

இத்தொழில்கள்மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி வெற்றி சுற்றம் என்பன முறையே கருவிகளாகவுங் கொள்க. முன்னதனுன் இம்மையினும், ஏனையவற்றுன் மறுமையினுமாம்.

'பொருள்கொடுத்து' என்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு, 'மேற்கொளீஇ' என்புழி மேற்கோடலாகிய வினைமுதல்வினை.

(கு - ரை.) பயின்றவன் - பழகினவன். இத்தொழில்கள் மூன்று - பொருள்கெடுத்தல் பொய்யைமேற்கொள்ளப்பண்ணுதல் அருளைக்கெடுத்தல் என்ற இந்த மூன்றுசெயல்கள். வினைமுதல் - கருத்தா. செற்றம் - பகைமை. தொல்வியாற் பொருளைக்கெடுத்தலையும், வெற்றியாற் பொய்யைமேற் கொள்ளப்பண்ணுதலையும், கோபத்தா லருளைக்கெடுத்தலையும்

சூத்து தோற்று விக்குமென்றவாறு.
முன்னதனுண்-பொருள்கெடுத்தலால்.
ஏனையவற்றுன்-
பொய்யைமேற்கொள்ளப்பண்ணுதல்
அருளைக்கெடுத்தல் என்பவற்றுல்.
ஆம்-
தன்பமுண்டாக்குவதாமென்க.முடிவு-முடிக்குஞ்சொல்.
மேற்கோடல்-மேற் கொள்ளுதல்.
பொருள்கொடுத்து என்ற
இடத்துப்பொருள்கொடுத்து
என்று பாடமாயின், கொடுத்து
என்ற வினையெச்சம்,
மேற்கொளீஇ என்றவிடத் துள்ள

மேற்கொள்ளுதலென்ற
வினைமுதல்வினையோடு இயையு
மென்றார்: வினைமுதல்வினை -
சூதாடுபவனது தொழில்:
சூதாடுபவன் தன்பொருளைக்
கொடுத்துப் பொய்யை
மேற்கொள்ளுகின்று எனன்க.

(அ)

கூடாது.

உடைசெல்வ மூவெஞ்ஞெளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

திருக்குறள்

(இ - ள்.) ஆயம் கொளின் - (அரசன்) சூழினே (த் தனக்கு விளைதற் தொழிலாக) விரும்புமாயின்,—(அவனை), ஒளி - ஒளியும், கல்வி - கல்வியும், செல்வம் - செல்வமும், ஊண்-ஊணும், உடை-உடையும், என்று ஐந்தும் - என்ற இவ்வைந்தும், அடையா ஆம் - சாராவாம்; (எ - று.)

ஆயம்-ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை, செய்யுள்நோக்கிப் பிறழ்தின் றது. செல்வம் - அறுவகை யுறுப்புக்கள். ஊண் உடை என்பனவற்றால், தப்புரவுகளெல்லாம் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவை உளவாகா என்பதாம்.

இவை நான்குபாட்டானும், சிறுமைபலசெய்து அவற்றான் இருமையும்

கெடுத்தல் கூறப்பட்டது.

(கு-சா.) விளைதத்தொழில்-உற்சாகத்தோடு போதுபோக்குஞ்செயல். விரும்பும்-விரும்புவான். உடை-ஆடை. ஆயம் என்ற சொல் - சூதாடு கருவியிறற் பெறப்படும் பந்தயமாகிய தாயம்: இது - சூதுக்கு ஆயினமை மால், காரியவர்குபெயர். ஒளி - மதிப்பு. மதிப்பு உண்டாயின், கல்விசிறக் கும்: கல்வியிருப்பின், செல்வம் சிறக்கும்: செல்வமிருப்பின் ஊணும் உடை யும் சிறக்கும்: இங்ஙனம் மதிப்புமுதலியன தோன்றிக் கல்விமுதலியவற் றைச் சிறக்க வைத்தலால், ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்று அமைய வேண்டியிருக்க, செய்யுளாதலின் 'உடைசெல்வமூணொளிகல்வி' என்று முறைபிறழ்ந்த தென்க. செல்வம் என்பது - அரசர்க்கு உரிய அறுவகை யுறுப்புக்களே யென்பர்: அறுவகையுறுப்புக்களாவன - அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என்பன. துப்புரவு - அனுபவித்தற்குரிய பொருள்கள். என்று என்னும் எண்ணிடைச்சொல் - இன்றவிடத்துப்பிரிந்து பிறவிடத்தும் சென்றுபொருந்தி, 'ஐந்து'என்னும் தொகைபெற்றது. இனி, என்ற ஐந்து என்பன என்றைந்தெனத்தொக்கனவெனலும் ஒன்று. மதிப்பு முதலியவற்றைப் பெறுமாறு முயலவேண்டிய காலத்து அச்செயலே யொழிந்து சூதாட்டத்தின்மேற் கருத்துச்செல்லுதலால், ஒளி செல்வம் முத லியன சூது ஆடுவோர்க்கு உளவாகா என்பதாம். (க)

கூ்ச. இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழுத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.

(இ - ன்.) இழ தொறுஉம் - (சூதாடலான் இருமைப்பயன்களையும்) இழக்குந்தோறும், காதலிக்கும்-(அதன்மேற்) காதல்செய்யும், சூதுபோல் - சூதன் போல,—துன்பம் உழ தொறுஉம் - (உடம்பான் மூவகைத்) துன்பங் களையும் அனுபவிக்குந்தோறும், காதற்று - (அதன்மேற்) காதலையுடைத்து, உயிர்—; (எ - று.)

சூது - ஆகுபெயர்.

உயிரினது அறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனது அறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக் கூறினர். இதன் எதிர்மறைமுகத்தால், சூதினை

வெறுத்தொழி வானை யொக்கும்
உடம்பினை வெறுத்தொழியும் உயிர்
எனவுங் கொள்க. கூடு - ஆம்
அதிகாரம்—மருந்து

சூத்திரம்

இதனுன், அஃது ஒழிதற்கு
அருமையும், ஒழிக்காதது
பெருமையுங்
கூறப்பட்டன.

(சூ - ரை.)

இருமைப்பயன் - இம்மை

மறுமைகளிலனுபவிக்குஞ்

சுகானுபவம். அதன்மேல் - அச்சூதின்மேல். காதல்செய்யும் = விருப்பங் கொள்ளும். மூவகைத்துன்பங்கள், முன்கூறப்பட்டன. அதன்மேல் - அவ்

வுடம்பின்மேல். சூது என்பது

- அதனையாடுவோனுக்கு

ஆகிவந்ததனால்,

பண்பாகுபெயர்.

இக்குறன்-உயிரின்

அறியாமையைக்

கூறுவதுபோன்று சூத

னுடைய அறியாமையைக்

கூறுதலேயே கருத்தாகக்கொண்ட

காகலின், உப
மேயமாகக்கூறவேண்டிய
இடத்துச் சூதனது அறியாமையை
யாப்புறுத்தற்
[யாப்புறுத்தல்-வற்புறுத்தல்.]
பொருட்டு, 'இழுத்தொறுங்
காதலிக்குஞ் சூது
போல்' என உபமானமாக்கிக்
கூறினர்: உபமானம்
உபமேயத்தினும் சிறந்
திருக்கு மென்பது,
அலங்காரநூலார்கொள்கை:

உபமான உபமேயங்களை
மாற்றிச்சொல்லியதால், இது -
விபரீதவுவமையணி: எதிர்நிலையணியென்ப
தும் இது: "பொருளை
உவமஞ்செய்தனர் மொழியினும்,
மருளறு சிறப்பி னஃதுவமமாகும்"
என்ற
தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தையும்
அறிக. சூதாடு வோன்
இருமைப்பயன்களையும் தான்,
இழக்கலையறியாது அதனையே
விரும்புவா னென்பது, கருத்து.

கூடு - ஆம்
அதிகாரம்—மருந்து.

பழவினையாணும்
காரணங்களாணும் மக்கட்கு
வாதம்முதலிய பிணிகள்
வரும்; அவற்றுட் பழவினையான்
வருவன
அதன்கழிவின்கணல்லது தீரா

மையின் அவைஒழித்து, ஏனைக்
காரண்ங்களான் வருவனவற்றைத்
தீர்க்கும்
மருந்தின் திறம்

கூறுகின்றார். காரணங்களாவன-உணவு
செயல்களது ஒவ்
வாமை. ஆகவின், பிணிகளும்
காரணத்தான் வருவனவாயின.

(கு - ரை.) பழவினை -
மூற்பிறவியிற்செய்த தீவினை.
காரணங்களான்-
பிறகாரணங்களால்: காரணங்கள்

- உணவுசெயல்கள் என்னும்
இவற்றின்
ஒவ்வாமை. வாதம் முதலிய
பிணிகள் - வாதம் பித்தம்
சிலேட்டுமம் என்னும்
இவற்றின்மாறுபாட்டினால்
விளையும் வியாதிகள்.
கழிவின்கண் - நீக்கத்தில்.
அவை - பழவினையான்வருவன.
ஏனை - பழவினைபின்வருனை:
திறம் -
கூறுபாடு.

கூசக. மிகினுங்
குறையினு நோய்செய்யு
நூலோர்
வளிமுதலா
வெண்ணிய மூன்று.

(இ - ள்.) மிகின்உம் -
(உணவும் செயல்கருவும்
ஒருவன்பகுதிக்கு ஒத்த
வளவினவன்றி அதனின்)
மிகுமாயினும், குறையின்உம் -
குறையுமாயினும், நூலோர் -
ஆயுள்வேதமுடையாரால், வளி

முதல் ஆ எண்ணிய - வாதம்முத
லாக எண்ணப்பட்ட, மூன்று -
மூன்றுதோடும், தோய்ச் செய்யும் -
(அவற்றுக் குத்) தண்டஞ்செய்யும்;
(எ - று.)

உவமை

திருக்குறள்

'நூலோர்
எண்ணிய'எனவே,
அவர்* அவ்வாற்றுண் வருத்த
வாதப்பகுதி

பித்தப்பகுதி ஐப்பகுதி என்னும்
பகுதிப்பாடும் பெற்றும்.
அவற்றிற்குஉணவு

ஒத்தலாவது - சுவைவீரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்கள்
ஒத்தலாவது-மனமொழிமெய்களாற் செய்யுந் தொழில்களே அவை வருந்தவ

கற்குமுன்னே ஒழிதல்.
இவையிரண்டும் இங்ஙனமன்றி
மிகுதல்குறைதல் செய்யின் அவை
கத்தம்நிலையில் நில்லாவாய்
வருத்து மென்பதாம். காரண
மிரண்டும், அவாய்நிலையான்
வந்தன. மூற்றும்மை விகாரத்தால்
தொக்கது.

இதனால், யாக்கைக்கட்கு இயல்பாகிய நோய் மூவகைத்து என்பதூஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்து என்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னர்க் கூறுப.

(சூ - ரை.) ஆகுதி - தேகத்தின்கூறுபாடு. ஆயுள்வேதம் - வைத்திய சாஸ்திரம். வாதம் - வாயு. ஐ -

சிலேஷ்மம். பகுதிப்பாடு-பகுப்பு.
பெற்றும் - பெற்றேம்.
சுணவுவீரியங்கள் - ருசியும்
சத்தும். இணவயிரண்டும் -
உணவுஞ் செயலும். அவை -
வாதம்முதலியன. காரணம்
இரண்டு - உணவு செயல் என்பன.
மிகினுங்குறையினும்
என்பவற்றிற்கு 'உணவும்
செயலும்' என்ற

எழுவாய்கள், அவாய்நிலையால்வந்தன: அவ்வுணவுசெயல்களின் மிகுதியும் குறைவுமே நோய்க்குக் காரணங்களென்க. முற்றும்மை விகாரத்தால்தொக்

கது 'மூன்று' என்பதில்:

"இனைத்தென் றறிபொருள்...வினைப்படுத்துரைப்
பின் உம்மைவேண்டும்"என்பது
விதியாதலால், அஃது
இல்லாமை விகா
ரத்தால்தொக்கதென்றார்.
முன்னர்க்கூறுப - இனிக்கூறுவர்:
அடுத்த கவி முதற் காண்க.

(க)

கூசூ.

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின்.
(இ - ள்.) (ஒருவன்),

அருந்தியது - முன் உண்டது,
அற்றது - அற்ற படியை,
போற்றி-(குறிகளால்)
தெளியஅறிந்து, உணின் - (பின்)
உண்ணுக

மாயின்,—யாக்கைக்கு - (அவன்) யாக்கைக்கு, மருந்து என வேண்டா ஆம்-மருந்தென்று (வேறு) வேண்டாவாம்; (எ-று.)

குறிகளாவன - யாக்கைநோய்மை, தேக்கின்தூய்மை, கரணங்கள் தொழிற்குஉரியவாதல், பசிமிகுதல் என இவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கைய வாகலின், 'யாக்கைக்கு' என்றார். 'உணின்' என்பது, அதன் அருமை தோன்ற நின்றது.

(கு-ரை.) உண்டது - உண்டவுணவு. அற்றபடி - சீரணித்ததன்மை. குறிகளாவன-(உண்டது அற்றதற்குக்) குறிகளாவன. யாக்கை நோய்மை-உடம்பு இலேசாகஇருத்தல். தேக்கின்தூய்மை - ஏப்பம் அஜீர்ணத்தைக் குறிப்பிக்கும் தூர்க்கந்தமில்லாமல் சுத்தமாய்வருதல். கரணங்கள் - உறுப்புக்கள். யாக்கைய - உடம்பிற்கு உரியனவு. முதலிய என்றதனால், மனம் மொழிகள் தம்வயத்தலாதல் சோம்புதலின்மை முதலியன கொள்க. நோய்

* பி - மீ: அவற்றுள்.

கூடு - ஆம்

அதிகாரம்—மருந்து

நூஉக

ள் யாக்கைக்கு வருவன ஆதலால்,
'யாக்கைக்கு மருந்து வேண்டா'
என்ற ான்க. 'உணின்' என்ற
எதிர்காலம், அங்ஙன்
உண் ணுதலின் அருமை
கான் றறின் றது.

(உ)

கசாந. 'அற்ரு ளவறிந்
துண்க வஃதுடம்பு
பெற்ரு
னெடிதுய்க்கு மாறு.

(இ-ள்.) அற்ரூல் - (முன்உண்டது) அற்ரூல், அளவு அறிந்து - (பின் ண்பதனை) அறும் அளவு அறிந்து, உண்க - (அவ்வளவிற்ரூக) உண்க; டம்பு பெற்ரூன்-(இதப்பவும் பலவாய பிறயாக்கைகளிற் பிழைத்துப் பெற ற்கு அரிய இம்மானுட) யாக்கையைப் பெற்ரூன், நெடிது உய்க்கும் ஆறு - அதனை) நெடுங்காலம் கொண்டுசெலுத்தும் நெறி, அஃது-அது (ஆக மான்); (எ-று.)

இம்மைமறுமைவீடுபேறுகள் எய்தற்பாலது ஈதொன்றுமே யாகலின்

உடம்புபெற்ரூன்' என்றும், அது

நெடிதுநின்றுழி அளவு

பெருகச்செய்து

கொள்ளலா மாகலின்

'நெடிது உய்க்குமாறு' என்றுங்
கூறினர். பெற்றூல் என்று பாடம்
ஓதுவாரும் உளர்.

(கு - ளை.)
அற்றூல்-சீரணித்தால். அறும்
- சீரணிக்கும். அவ்வள

பிற்று ஆக-சீரணிக்கும் அளவையுடையதாக. இறப்பவும்-மிகவும்.பிழைத்து-
ப்பி. "புன்மா நெளிபுழுப் புள்வீலங்கெனும், பன்மையதுயர்செய்யும்பவக்க

ப்பியே, வண்மைகா
ணிலமிசை மக்களாகுதல்,
நன்மைகொளுயிர்க்கலா
ரிது" என்றதுங் காண்க.

மானுடயாக்கை-மநுஷ்யசரீரம்.

அதனெடுங்

காலங்கொண்டுசெலுத்தும்நெறி -

யாக்கையைக்கொண்டு

நெடுநாள்சீவித் திருக்குமுபாயம்.

அது ஆகலான் -

அளவறிந்துண்ணுதலாதலால்.

எய்தற் பாலது-அடையத்தக்கது.

ஈது ஒன்றுமே-இந்த

மனிதப்பிறப்பு ஒன்றினை

மாத்திரமே. பெற்றான்

என்றது-பெறுதலின்

அருமைதோன்றின்றது. அது
நெடிதுநின்றுழி -
அம்மனிதவுடம்பு நெடுநாள்
அழிவின்றி நின்றால். அவை-
இம்மைமறுமை வீடுபேறுகளை.
பெற்றாலென்றுபாடமோதுவர்புலவர்
என்ப தன்கருத்து - பெற்றால்
என்று பதம்பிரித்துப்
பொருள்சொல்வாரு மூள
ரென்பது.

கஅ. அற்றறிந்து
கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப்
பசித்து.

(இ - ள்.) அற்றது அறிந்து - (முன்உண்டது) அற்றபடியை அறிந்து, துவர பசித்து - பின் மிகப்பசித்து, மாறு அல்ல - (உண்ணுங்கால்) மாறு கொள்ளாத உணவுகளை, கடைப்பிடித்து துய்க்க - குறிக்கொண்டு உண்க.

'அற்றதறிந்து' என்னும் *பெயர்த்தொடர், அதனை யாப்புறுத்தற் பொருட்டு. உண்டது அற்றலும் அதன்பயனெகிய இரதம் அறுதலான் அதுவும் அறல்வேண்டுமென்பார், 'மிகப்பசித்து' என்றார். பசித்தல்வினை,

---

* பி - ம்:

சுகூ0 தீ

ருக்குறள்

ஈண்டு, உடையான்மேல் நின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது - உண்பால் பகுதியொடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்பொடு மாறுகொள்ளாமையும் சுவை வீரியங்களால் தம்முள் மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன

முறையே வாதபித்தஜ்களான்

ஆய பகுதிகட்கு

அடாதவற்றைச் செய்வன

வாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுது என்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள்

*ஒத்து நஞ்சாதல்

போல்வனவுமாம். அவற்றைக்
குறிக்கொள்ளாது மனம்
பட்டவாற்றால் தூய்ப்பின்
அதனானே
நோயும் மரணமும் வருதலின்,
'கடைட்
பிடித்து' என்றார்.

(கு - ரை.)

குறிக்கொண்டு-கவனித்து.
பெயர்த்துரை - முன் கூறி
யதையே மீண்டும் கூறுதல்:

இது பயன்கருதிக் கூறிய
தாதலால்: கூறியதுகூறலென்னுங்
குற்றமாகாது:
அநுவாதம்[வழிமொழிதல்]
என்னுங் குணமாம்.
"அற்றாலளவறிந்துண்க" என்று
கீழ்க்கூறியதனால், இங்கு 'அற்ற
தறிந்து' என்பது
பெயர்த்துரையாம்.
அதனை-அற்றதறிதலை.
யாப்புறுத்தல்- வற்புறுத்தல்.
இரதம் - சாரம். பசித்தலென்ற

வினைப்பெயராகியவற்றின் வினை,
இங்கே
அந்தவயிற்றையுடையானாகிய
மூதலின்மேல் ஏற்றிக்கூறப்
பட்டது: உபசாரவழக்கு.
தம்மூள்-ஒன்றோடொன்று.
அவையாவன - மாறு
கொள்வனவாவன.
அடாதவற்றை-பொருந்தாதவற்றை.
பெரும்பொழுது - இளவேனில்
மூதுவேனில் கார் கூதிர்
முன்பனி பின்பனி என்னும்

ஆறுபரு வங்கள். சித்திரைமுதலாக
இவ்விரண்டுமாதங்கள் முறையே
இவ்வாறு பரு வங்கட்கு
முரியனவாம்.
சிறுபொழுது-காலை நண்பகல்
எற்பாடு மாலை யாமம் வைகறை
என்று ஆறுபிரிவாம்: இவை
ரூரிய உதயகாலமுதல்
ஒவ்வொன்று பப்பத்துநாழிகையாக
முறையே அமையும். தம்முள்
ஒத்து - சமபாகமாகக் கலந்து.
மனம்பட்ட ஆற்றல்

துப்பின்-மனம்விரும்பியபடி
யுண்டால். (சு)

கூசுரு. மாறுபாடில்லாத
வுண்டி. மறுத்துண்ணி

னாறுபாடில்லை
யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) மாறுபாடு
இல்லாத உண்டி - (அம்மூவகை)
மாறுகோளும் இல்லாத உணவை,
மறுத்து உண்ணின் -
தன்உள்ளம்வேண்டியவளவிலுண்

அன்றி(ப் பிணிவாராவளவிலும்
ஒருவன்) உண்ணுமாயின்,
உயிர்க்கு - அவ னுயிர்க்கு,
ஊறுபாடு இல்லை-(பிணிகளால்)
துன்பம்விளைதல் உண்டாகாது;
உறுவதனை 'ஊறு'
என்றார்: அஃது இன்பத்திற்
செல்லாதாயிற்று.
†இல்லையென்பதனோடு
தொடர்பாகவின். துன்புறுவது
உயிரே யாகவின், அதன்மேல்
வைத்துக் கூறினர்.

மாறுபாடு இல்வழியும் குறைதல் நன்று என்பதாம்.

இவைதான் குபாட்டானும், உண்ணப்படுவனவும், அவற்றது அளவும், காலமும், பயனும் கூறப்பட்டன.

பி - ம்: * அளவொத்து †இல்லை என்பது.

கூடு - ஆம் அதிகாரம்—மருந்து

கூடுக

(கு - ரை.)

மூவகைமாறுகோள்-பகுதிபற்றியும்,
காலவியல்புபற்றியும்,
சுவைவீரியங்கள்பற்றியுப்
மாறுபடுகை.
உறுவதாகியதுன்பத்தினை
'ஊறு' என்றார்: இச்சொல்
வினைமுதற்பொருள்விகுதிபுணர்த்துகெட்டு
முதல்நீண்ட பெயராம். உறுவது
என்ற காரணம்பற்றி வந்த
இந்தப்பெயர்ச்சொல், இன்ப மும்
உறுவதேயாயினும் அதன்மேற்செல்லாது
துன்பத்தின்மேலேயே செல்

லுவதாயிற்று:
இதற்குக்காரணம்-இல்லையென்பதேனெ
தொடர்புபட்டிருத்த லாலும்,
அதுவே
வேண்டப்படாததாதலாலுமாமென்க.
துன்பமுறுவது உயிரேயாதலின்
அதன்மேல்வைத்துக்கூறினர்-பிணி
உடம்பைப்பற்றியதே யாயினும்
அத்தப்பிணியால் துன்பம்
உறுவது உயிரே யாதலால்,
உயிரின் மேல்வைத்து
'ஊறுபாடில்லையுயிர்க்கு'

என்றார். குறைதல் நன்று -
குறை வாகவுண்ணுதல் நன்று
என்றவாறு.

(௬)

கூசாது. இழிவறிந்
துண்பான்க ணின்பம்போ
னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய்.

(இ - ள்.) இழிவு
அறிந்து-அக்குறைதலை
(நன்றென்று) அறிந்து, உண்

பான்கண்-(அவ்வாறே)
உண்பவன் மாட்டு,
இன்பம்போல்-இன்பம்(நீங்காது
நிற்குமாறு) போல்,—கழி பேர்
இரையான்கண் -
மிகப்பெரியஇரையை
விழுங்குவான் மாட்டு, நோய்—,
நிற்கும் - நீங்காதுநிற்கும்; (எ -
று.)

அவ்வாறே உண்டல் -
உண்ணலாமளவிற்
சிறிதுகுறைய உண்டல்.

இன்பமாவது-வாதம்முதலிய
மூன்றும் சுத்தம்நிலையிற்
றிரியாமையின் மண்
மொழிமெய்கள்
அவன்வயத்தவாதலும், அதனன்
றம்முதலிய தான்கும்
எய்தலுமாம். இரண்டை
அளவின்றியெதித்து அதனன்
வருத்தம்விலங்கொடு ஒத்தலின்,
'இரையான்' என்றார்.
வீதியெதிர்மறைகளை உவமமும்
பொருளுமாக்கியது,

இரண்டானும் பெறுதற்கு.

(கு-ரை.)

அக்குறைதலை-மாறுகொளில்லாவிடத்தும்

உணவுகுறைதலை.

உண்பவன்மாட்டு-உண்பவனிடத்தில்.

தம்தம்நிலையின் திரியாமையின் -

தம் தமக்குரியநிலைமையினின்று

மாறுபடாமையால்.

எய்தல்-அடைதல். இரை -

விலங்கு உட்கொள்ளும் உணவு.

உணவை அளவின்றி மிகுதியாக

உண்பவன் அதனால் வருந்தும்

மிருகத்தோடொப்பா னென்ற
காரணத்தினால், அவனை
'இரையான்'என்றது.
குறைவாகவுண்ணவேண்டுமென்பதுபெறப்படுதலால்,
'இழிவறிந்துண்பான்கணின்பம்'என்பது,
விதி: மிகுதியாக உண்ணலாகாது
என்பதுபெற்றப்படுதலால்,
'கழிபோரினையான்கேண்மை'
என்பது, எதிர்மறை: விதி
யெதிர்மறைகளை உவமமும்
பொருளுமாக்கியது
இரண்டாணும் பெறு
தற்கு-விதியாயுள்ளதை

'இழிவறிந்துண்பான்கணின்பம்போல்'
என்று உபமானமாகவும்
எதிர்மறையாயுள்ளதை 'நிற்கும்
கழிபோனிரையான்கதேணுய்' என்று
உபமேயமாகவும் கூறியது,
மாறுபாடில்லாத உணவை
உண்ணலாமள விலே சிறிது
குறைய உண்டால்
இன்பமுண்டாமென்றும்
மிருகம்போல் அளவுகடந்து
மிகப்பெரிய இரையை
விழுங்கினுல்

திருக்குறள்

உடன்பாட்டாலும்
எதிர்மறையாலும் கருதிய
விஷயம் பெறப்படுதற்குஎன்ற
வாறு. கழி - உரிச்சொல்.
உவமையணி.
(சூ)

சுசன. தியன வன்றித்

தெரியான் பொருணணி
ரேயன *வின்றிப் படும்.

(இ - ள்.) தெரியான் -
(தன்பகுதியும்
அதற்குவற்றஉணவும் காலமும்)
ஆராயாது,
(வேண்டியதோருணவை
வேண்டியதொருகாலத்து), தீ
அளவு அன்றி -
வயிற்றுத்தீயளவன்றி, (ஒருவன்),
பெரிது உண்ணின்-மிகஉண்ணு
மாயின், நோய் அளவு இன்றி
படும் - (அவன்மாட்டு) நோய்கள்

எல்லையற வளரும்; (எ - து.)

தெரியாமைவினைக்குச்
செயப்படுபொருள்கள்
அதிகாரத்தான் வந்தன நோய் -
சாதியொருமை.

இவ்விரண்டுபாட்டானும்,
அவ்வகையுண்ணுவழிப் படும்
இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வயிற்றுத்தீ -
பசிக்கனல்: ஜாடராக்நி:
நீரணைசக்தி யிதனுல் தான்

உண்டாவது. அவன் மாட்டு -
அவனிடத்தில்.
தெரியாமைமயினைக்கு;
உண்பானுடையசரீரத்தின்
பகுதியும் அதற்கு ஏற்ற உணவும்
காலமும் என் னுஞ்
செயப்படுபொருள்கள், 'மருந்து'
என்னும் இவ்வதிகாரத்திற்கு
ஏற்ப வந்தன என்க.
நோய்-சாதியொருமை. அவ்வகை
உண்ணுவழிப்படும் இழுக்கு
-தீயளவுதெரிந்து குறைவாக

உண்ணுவிட்டால் உண்டாகும்
குற்றம். (எ)

கூசா அ. நோய்நாடி
நோய்முத லுடி
யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(இ - ள்.)
(மருத்துவனுயினன்), நோய் நாடி
- (ஆதரன்மாட்டு நிகழ் கின்ற)
நோயை (அதன்குறிகளான்
இன்னதென்று) தணீந்து,

நோய் முதல் நாடி - (பின்)
அதுவருதற்காரணத்தை
ஆராய்ந்து தெளிந்து, அது
கணிக்கும் வாய் நாடி - (பின்)
அதுதீர்க்கும் உபாயத்தினை
அறிந்து, வாய்ப்ப
செயல்-(அதனைச்செய்யும்வழிப்)
பிழையாமற் செய்க; (எ - று.)
காரணம் - உணவு செயல்
என மூற்கூறியஇரண்டும்.
அவற்றை ஆயுள் வேதமுடையார்
நிதானமென்ப.

அவைநாதிதற்பயன் -

நோயினையும் வாயினையும்
ஐயமறத் துணிதல்.

மருந்துசெய்தல், உதிரங்கழலுதல்,
அறுத்தல், சுடுதல் முதலிய
செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு,
'அதுதணிக்கும்வாய்' என்றார்;
"கழுவாயுமுள" என்றார்,
பிறரும். பிழையாமை - பழைய
மருத்துவர் செய்துவருகின்ற
முறைமையின் தப்பாமை.

(கு - ரை.) மருத்துவன் -

வைத்தியன்: மருந்து தருபவன்.

ஆதரன் - நோயால்

வருந்துவோன். அதனை -

தீர்க்கும் உபாயத்தை.

பிழையாமல் - தவறுமல்.

நிதானம்-காரணம். 'நோய்முதல்'

என்றது-நிதானத்தை. அவை-

அவ்வுணவுசெயல்களை. வாய் -

நோயைத்தீர்க்கும் உபாயம்.

முதலியன்றத

---

* பி-ம்: அன்றி

கூறு - ஆம் அதிகாரம்—மருந்து

குல் (ற்றுப்போடுதல்
கலிக்கமிடுதல் முதலிய
செயல்களெல்லாம் அடங்கும்.

உதிரங்களேதல்-இரத்தத்தைவெளிப்படுத்தல்.

வாய் என்றது-வழி அல்லது
உபாயமென்றபொருளில்
வருதலை "கழுவாயுமுள" என்ற
இடத்துங் காண்க:

இது-புறநானூறு

நச-ஆம்பாடலிலுள்ளது.

கழுவாய் என்பதற்கு-கழுவும்

[போக்கும்] வழி அல்லது
உபாயம்எனப் பொருள் காண்க.
கழுவாய்=
பிராயச்சித்தம். பிறர்
என்றது-அச்செய்யுளையியற்றிய
ஆலத்தூர்க்கிழாரை.
வாய்ப்ப-பழைய மருத்துவர்
செய்துவருகின்ற முறைமைக்கு
ஏற்ப. செயல்-
உடன்பாட்டு வியங்கோள்முற்று.
(அ)
கூகூ. உற்ற ளவும்

பிணியளவுங் காலமும்
கற்றுன் கருதிச்
செயல்.

(இ - ள்.)

கற்றுன்-(ஆயுள்வேதத்தினைக்)
கற்ற மருத்துவன், (அவ்
வுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால்),
உற்றுன் அளவுஉம்-ஆதுரன்
அளவினையும்,
பிணி அளவுஉம்-
(அவன்கண்நிகழ்கின்ற) நோயின்
அளவினையும், காலம்உம்-
(தன்செயற்குஏற்ற)

காலத்தினையும், கருதி -
(அந்நூல்நெறியால்) நோக்கி,
செயல்-(அவற்றோடு பொருந்தச்)
செய்க; (எ - று.)

ஆதலின் அளவு-பகுதி
பருவம் வேதனை வலிகளின்
அளவு. பிணி யளவு-சாத்தியம்
அசாத்தியம் யாப்பியம் என்னும்
சாதிவேறுபாடும், தொட
க்கம் நடு ஈறு என்னும்
அதன்பருவவேறுபாடும்,
வண்ணமென்மைகளும் முத
லாயின.

காலம்-மேற்சொல்லியன.

இம்மூன்றும் பிழையாமல்
நூல் நெறியானும்
உணர்வுமிகுதியானும் ஆராய்ந்து
செய்க வென்பார், 'கற்றான்
கருதிச் செயல்' என்றார்.

இவையிரண்டுபோட்டானும்,
அவ்வீழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவன்
தீர்க்கு மாறு கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.)

அந்நூனெறியாலேனைக்கி
வைத்தியசாஸ்திரத்திற் கூறிய

முறைப்படி யாராய்ந்து.

அவற்றோடு - உற்றுழனளவு

பிணியளவு காலம்

என்பவைகளுடன். உற்றுழன் - நோயுற்றவன். பருவம் - பிராயம்: இளமை முதுமைமுதலியன. வேதனை - துன்பம் வலி-உடல்வலிமை. சாத்தியம் - மருந்திறல் தீர்க்கக்கூடியநோய்: அசாத்தியம்-மருந்திறல் தீர்க்கக்கூடாத நோய்: யாப்பியம்-அறத்தீர்க்கமுடியாது காலங்கழித்தற்கு உரியது. அதன்-

நோயின். காலம் கூறுது-ஆங்

குறளினுரையிற் கூறப்பட்டனை.

அவ்வீழுக்கு-

தியினளவறிந்து குறைவாகவுண்ணுமையால் நேர்ந்த நோயாகிய குற்றம். பட்டுழி-உண்டான இடத்து. கற்றுன் - வினைமுதல். உற்றுழனளவு பிணி யனவு காலம் என்ற இம்மூன்றும் பிழையாமல் சாஸ்திர வழியினாலும் தன் னுணர்வுமிகுதியினாலும் மருத்துவன் ஆராய்ந்து பரிகாரஞ்செய்யவேண்டு மென்பதாம். (க)

கரும. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்

றப்பாலற்

கூற்றே மருந்து.

(இ - ள்.) மருந்து -
(பிணிக்கு)
மருந்தாவது,—உற்றவன் -
(அதனை)
உற்றவன். தீர்ப்பான் -
(அதனைத்) தீர்க்கும் மருத்துவன்,
மருந்து - (அவ

ணுக்குக் கருவியாகிய) மருந்து,

உழைச்செல்வான் -

(அதனைப் பிழையாமல்)

இயற்றுவான், என்ற அப்பால் நால் -நறு - என்றுசொல்லப்பட்ட நான்கு பகுதியையுடைய நான்குதிறத்தது; (எ - று.)

நான்குஎன்னும் எண்ண்
வருகின்றமையின்,
அதுநோக்கி 'அப்பால்' என்று
ஓதிக்காட்டினார். 'நாற்கூற்றது'
என்பது, விகாரமாயிற்று.
அவற்றுள் உற்றவன்
வகை
நான்காவன - பொருளுடைமை,
பருத்துவன்வழிநிற்றல்,

நோய்நிலை

புணர்க்கல்வன்மை,
மருத்துத்துன்பம்பொறுத்தல் என
இவை. தீர்ப்பான்

வகை நான்காவன -
*நோய்கண்டஞ்சாமை,
ஆசிரியனை †வழிபட்டு ஓதிய
கல்வியும் நுண்ணறிவு
முடைமை, பலகாலும்
தீர்த்துவருதல், மன
மொழிமெய்கள் தாயவாதல்
என இவை. மருந்தின்வகை
நான்காவன -

பலபிணிகட்கும் எற்றல்,
சுவைவீரிய!ம்வீளவு
ஆற்றல்களான் மேம்படுதல்,
எளிதின் எய்தப்படுதல்,
பருதியோடுபொருந்துதல் என
இவை. இயற்று
வான்வகை
நான்காவன-ஆதரன்மாட்டு
அன்புண்டமை,
மனமொழிமெய்கள்
தூயவாதல், சொல்வியன
வுவ்வாறே செய்தல்வண்மை,

அறிவுடைமை என

இவை. இவையெல்லாம்

கூடியவழியல்லது பிணி

தீராமையின், இத்

தொகுதியையும் 'மருந்து' என்றார்.

ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை

கால் களாகநடக்கு மென்பதுபற்றி

'பாதம்' என்றும், இவை

மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமும்

முதிர்ந்து அசாத்தியமா மென்றும்

கூறினர்.

இதனால், அதனைத்

தீர்த்தற்கு
வேண்டுவனவெல்லாம்
தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) உற்றவன் - நோயுற்றவன். உழைச்செல்வான் என்றது - நோயாளியின் அருகேயிருந்து அவனிடத்துப்போய்த் தக்ககாலத்தில்மருந்து முதலியன கொடுப்பவனை. அப்பால் - அந்தப்பகுதி: அதாவது

நான்குபகுதி. நான்குஎன்னும்என்
மேலே வருகின்றதகரம், அதுநோக்கி, நான்கு என்று
கூறவேண்டுவதை 'அப்பால்' என்று சுட்டிக்கூறியொழிந்தார்:
சுட்டுமுன் வந்தது, செய்யுளாதலின்.
'நான்குபகுதியையுடைய நான்குதிறத்தது' எனவே,
உற்றவன் முதலிய நான்குதிறத்தில் ஒவ்வொன்றிலும்

நான்கு

பகுதி யிருத்தல் அறிக.

நாற்கூற்றது

என்பது-நாற்கூற்றுஎன்று

விகாரப்

பட்டுவந்தது. மருத்துவன்

வழிநிற்றல்-வைத்தியன்

சொன்னபடி நடத்தல்.

மருத்துத்

தொண்பம்-மருந்திலைாருந்

தொண்பம். விளவு - பயன்.

ஆற்றல் -

நோயைத் தீர்க்குந் திறம்.

பகுதி-உடலின் இயல்பு.

இயற்றுவான்-மருந்து

அருகிருந்து தருபவன்.

இணையில்லாம் கூடுணவில்லாமல்

நோய் தீராமை

யால் இன்னான் குன்றோர்ந்து

தொகுதியை 'மருந்து'

என்றுரைக்க. அதனை -

நோயை என்ற அப்பால் என்பன, என்றப்பாலெனத் தொக்கன. அங்கவியலில் நட்பியல் முற்றிற்று. (கo)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

* பி - மீ: பலபிணிநோய் காண்டற்கு அஞ்சாமை, †வழிபட்டு எய்திய.

கசூ - ஆம்
அதிகாரம்—குடிமை
சகூடு

ஓழிபியல்.

இனி, அவ்வாசியலினும்
அங்கவியலினும் இயல்பு
பதின்மூன்று அதிகாரத்தாற்
கூறுவான்மை கூறுகின்றார்.
(கு - ஸ்ர.)

ஒழிபு-(கூறப்படாமல்) ஒழிதல்:

அடங்கா தொழிந்தவற்றை
தொடங்கி, முதற்கண் குறி
கூறப்படாமலொழிந்தவிவ
யத்திற்கு ஆகுபெயர்.
இத்தொடர்-ஒழிபைப்பற்றிய
இயல் என இரண்டனுள் பும்
பயனும் தொக்கதொகையாக

விரியும். போக்கியார்பாடலே
நோக்குமிடத்து இந்த
ஒழிபியலுக்குத் **குடிபியல்** என்று
பெயர்
வழங்கியதாகத்தெரிகின்றது.

ஈசுர - ஆம்

அதிகாரம்—குடிமை.

அஃதாவது-உயர்குடியின்கட்
பிறந்தாரது தன்மை.
உயர்ந்தகுடிப் பிறப்பு
நால்வகைவருணத்தார்க்கும்
இன்றியமையா தாகலின்,

அச்சிறப்புப் பற்றி, இது
மூன்வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.)

உயர்குடிப்பிறப்பென்பது
பிரமகூத்திரிய வைசிய சூத்திர
ரென்கிற
நால்லைகவருணத்தார்க்கும்
இன்றியமையா காதலால்,
அச்சிறப் புப்பற்றி, மானம்
பெருமை முதலிய மற்றைய
குணங்களுக்கு முன் இக்
குடிமை வைக்கப்பட்ட தென்க.

கூறுக. இற்பிறந்தார்
கண்ணல்ல திவ்வி
யியல்பாகச்
செப்பமும் நாணு
மொருங்கு.

(இ-ள்.) செப்பமும்
நாண்உம்-செம்மையும் நாணமும்,
ஒருங்கு - சேர, இல் பிறந்தார்கண்
அல்லது -
குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது,
(பிறர்மாட்டு),
இயல்புஆக இல்லை-இயற்கையாக

உளவாகா; (எ - று)

'இல்,' 'குடி' என்பன - ஈண்டு, உயர்ந்தவற்றின்மேல. செம்மை - கருத்தும் சொல்லும் செயலும் தம்முள் மாறுகாமை. நாண்-பழிபாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்காயின், ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமே உளவாம் பிறர்க்காயின், கற்பித்தவழியும் நெடுது நில்லாதென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஈண்டு -

இவ்வதிகாரத்தில். 'இல்' என்று
அடைமொழி யின்றிக்
கூறப்பட்டதாயினும்,
உயர்ந்ததையே காட்டும்:
குடியென்பது
உயர்ந்ததைக் காட்டுவதை மேலே
காணலாம். செப்பமாவது -
நிரிகரணங் களைதல்
ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தல்.
மடங்கூதல் - கூசுதல்.
"கருமத்தாறு ணுதல் காழ்ப்பு" என
காணுக்கு இலக்கணத்தை
நூலாசிரியரே கூறுவர்.

செப்படம்நான்கு என்ற

இவ்விரண்டும், உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு

ஒருவர் கற்பிக்கர்மல் தாமாகவே

உண்டாகும்:

உயர்குடிப்பிறவாதார்க்கோ இவை

கற்பிக்கப்படினும் நடுதுநில்லா

என்பது கருத்து.

(க)

கூறுக. ஒழுக்கமும்

வாய்மையும் நாணுடமும் மூன்று

பிழுக்கார்

குடிப்பிறந்தார்.

(இ-ள்.) குடி பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார்;—ஒழுக்கம் உம் வாய்மைஉம் நாண்உம் இம்மூன்றுஉம்-(தமக்குஉரிய) ஒழுக்கம் வெய்ம்மை

திருக்குறள்

நாண் எனப்பட்ட

இம்மூன்றன்கண் ஒழுகும்,

இழுக்கார் - (கல்வியானன்றித்

காமாகவே) வழுவார்; (எ-று.)

ஒழுக்கம்முதலியன மெய்ம்மொழிமனங்களின வாகலின், அம்முறைய வாயின. இழுக்குதல் அறியாதுவருகின்றமையின், 'இழுக்கார்' என்றார்.

(கு - பை.) கல்வியானன்றி - கல்வியிறற் சோர்வுபடாதிருத்தல் மாத் திரமல்லாமல். இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்ட ஒழுக்கம் வாய்மை நாண் என்பன- உடல் 'மொழி மனம் என்பவற்றிற்கு உரியவைக ளாதலால், அம்முறையில் வைக்கப்பட்டன. இழுக்குதல் என்பது - தம்மையுமறியாது தவறுதல். தம்மையறியாமலும் ஒழுக்கம் முதலியவற்றினின்று தவறு ராதலால், 'குடிப் பிறந்தார் இழுக்கார்' என்றார். ஒழுக்கமென்பது - அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு

விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியம்
முதலிய நிலைகளினின்று
வழுவாது நடத்தல்.

(உ)

கருத்து. நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(இ - ள்.) வாய்மை குடிக்கு
- (எக்காலத்தும்) திரிபில்லாத
குடியின் கட்
பிறந்தார்க்கு,—நகை-(வறியார்சென்றவழி)

முகமலர்ச்சியும், ஈகை-உள்
ளன்கொடுத்தலும், இன் சொல்
- இன்சொற்சொல்லுதலும்,
இகழாமை - இகழாமையும்,
நான்குடம்-ஆகிய இந்நான்கும்,
வகை என்ப-உரிய கூறு என்று
சொல்லுவர் (நூலோர்); (எ-று.)

பொய்ம்மை

திரிபுடைமையின்,
திரிபின்மையை 'வாய்மை'
என்றும்; "இல்லாரை எல்லாரும்
எள்ளுவ" ராகலின், இகழாமையை

அவர்கூறுக்கியுங் கூறினர்.
குடி-ஆகுபெயர். 'நான்கின்வகை'
என்பது பாடமாயின், வாய்மைக்
குடிப்பிறந்தார்க்குப்
பிறரின்வேறுபாடு இந்நான்கான்
உளதாமென்று உரைக்க.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
குடிப்பிறந்தாரது இயல்பு
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

திரிபு-வேறுபடுக்கை. பொய்ம்மை
யென்பது வேறுபடுத்த இயல்பு
யாதலால், வேறுபடாமையை

'வாய்மை' என்றூர். "இல்லாரை"

என்று தொடங்கும் வாக்கியத்தின் கருத்து - "இல்லாரை எல்லாருமெள்ளு லர்" என்றபடி பொருளில்லாதவரை இகழ்வது உலகத்தார்க்கு இயற்கை

யாயினும் குடிப்பிறந்தார்

அங்ஙனஞ் செய்யா ரென்பார்,

இகழ்ாமையைப் அக்

குடிப்பிறந்தாரின் செயலாக்கிக் கூறினரென்பது. "இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர்" என்ற இம்மேற்கோள் - திருக்குறள், எசு-அதி. உ - ஆஞ் செய்யுளிலுள்ளது. 'குடி' என்பது - உயர்குடிப்பிறந்தவர்க்கு இடவாகு பெயர். 'நான்கும் வகை' என்பதற்குப் பதிலாக 'நான்கின்வகை' என்று பாடமாயின், 'வாய்மையுடைய குடிப்பிறந்தவர்க்கு மற்றவர்களினும் வேறுந்தன்மை நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை என்னும் இந்நான்கினு லுண்டாகும் வகையாம்' என்று பொருளுரைத்துக் கொள்க. (சு)

கசு - ஆம்

அதிகாரம்—குடிமை

சுருள

கூருசு. அடுக்கிய கோடி
பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தலிலர்.

(இ - ள்.) அடுக்கிய - பலவாக அடுக்கிய, கோடி - கோடியளவிற்றாய பொருளை, பெறின்உம் - பெற்றாராயினும், குடி பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார்,—குன்றுவ - (தம் ஒழுக்கங்) குன்றுந்தொழில்களை, செய்தல் இலர் - செய்யார்; (எ - று.)

'அடுக்கியகோடி' என்பது, ஈண்டு எண்ணப்படுபொருள்மேல் நின்றது. குன்றுந்தொழில்கள் - குன்றுதற்கு ஏதுவாய தொழில்கள்.

(கு - ரை.) கோடி என்பது - அவ்வளவைக் கொண்ட பொருளுக்கு ஆகிவந்ததனால், எண்ணலளவையாகுபெயர். குன்றுதற்குக் காரணமான தொழில்களை, 'குன்றுவ' என்றே கூறினர்; இது, ஒருவகையுபசாரவழக்கு. குன்றுவ

– பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். இதனால், பெருஞ்செல்வம்படைத்தாலும் குடிப்பிறந்தார் தம் ஒழுக்கங்குன்றுதன்மை கூறப்பட்டது.

(உ)

கூடு. வழங்குவ துள்ளீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி பண்பிற் றலைப்பிரிதலின்று.

(இ-ள்.) பழங் குடி -
தொன்றுதொட்டுவருகின்ற
குடியின்கட் பிறந் தார்,
வழங்குவது -
(தாம்)கொடுக்கும்பொருள், உள்
வீழ்ந்தக்கண்உம் - (பண்டையிற்)
சுருங்கியவிடத்தும்,
பண்பின்-(தம்)
பண்புடைமையின், தலைப் பிரிதல்
இன்று - நீங்கார்; (எ - று.)

தொன்றுதொட்டு வருதல் -
'சேரசோழபாண்டியர்'

என்றாற்போலப்
படைப்புக்காலந்தொடங்கி
மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு
நல்குரவாவது - வழங்குவது
உள்வீழ்வது: ஆகலின், அதனையே
கூறினார்.

(கு-ரை.)

பண்டையின்-முன்னிருந்த
அளவினும். பண்புடைமை இன்ன
தென்பதை ௪00—ஆம்
அதிகாரத்தின்
அவதாரிகையிற்காண்க.

வழங்குவது- பெயர். பழங்குடிக்கு
நல்குரவாவது - தாம் வழங்குவது
உள்வீழ்வதே யாத லால்,
நல்குரவை யடைந்தவிடத்தும்
என்ற பொருளில் 'உள்வீழ்ந்தக்
கண் ணும்' என்றார்.
வீழ்ந்தக்கண்-எதிர்காலவினையெச்சம்.
வறுமைக்காலத்திலும்
குடிப்பிறந்தவர் தம்
குணத்தினின்றுங் குறையா
ரென்றவாறு; "உடுக்கை
யுலறியுடம்பழிந்தக் கண் ணும்,
குடிப்பிறப்பாளர் தம்

கொள்கையிற் குன்றூர்''

என்பது, காலடி.

(நி)

கூநிசு. சலம்பற்றிச்
சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி
வாழ்துமென் பார்.

(இ - ள்.) 'மாசு அற்ற குலம் பற்றி-வகையற்றுவருகின்ற கம்குடிமரபி லேறு ஒத்து; வாழ்தும்-வாழக்கடவேம்',

என்பார் - என்றுகருதி
(அவ்வாறு) வாழ்வார்,
(வறுமையுற்றவழியும்), சலம்
பற்றி - வஞ்சனையைப்பொருந்தி,
சால்பு இல - அமைவிலவாய
தொழில்களை, செய்யார்—; (எ -
று.) சுருக்கு

திருக்குறள்

அமைவின்மை = அம்மரபிற்கு ஏலாமை.

இவைமூன்றுபாட்டானும், அவர் வறுமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின் வேறுபடா தென்பது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) வசை - பழிப்பு.
குடிமரபு - குலத்தின்மூறைமை.

அமைவு

இல ஆய - தகுதியற்றனவான.
சலம் - வஞ்சனையென்ற
பொருளைக் காட்
டும் வடசொல்.
அவர்-குடிப்பிறந்தார்.
உயர்குடியிற்பிறந்து
தம்முன்னோர்
கொண்டிருந்த முறையைக்
கைவிடாது வாழவேண்டு
மென்பவர், வறுமை
யிலும் தகாத செயலைச் செய்யா

ரென்றவாறு.

(சு)

கூருள. குடிப்பிறந்தார்
கண்விளங்குங் குற்றம்
விசும்பின் மதிக்கண்
மறுப்போ லுயர்ந்து.

(இ - ள்.) குடி
பிறந்தார்கண் குற்றம் -
உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார்
மாட்டு உளதாங் குற்றம், (தான்
சிறிதேயாயினும்),
விசும்பின்-விசும்பின்

கண், மதிக்கண் மறு
போல்-மதியினிடத்து மறுப்போல,
உயர்ந்துவிளங்கும்-
ஓங்கித்தோன்றும்; (எ - று.)
உயர்குடி முதலிய
பொருள்வகை மூன்றற்கும்
விசும்புமுதலிய உவமை
வகை ஒத்துப் பால்
மாறுபட்டது. குடியது
உயர்ச்சியாலும், மதிபோன்ற
அவர்நற்குணங்களோடு
மாறுதலாலும், உலகெங்கும்

பரந்து வெளிப்படு
வென்பதாம்.

(கு - ரை.) விசும்பு - வானம். மதி - சந்திரன். மறு - களங்கம். ஓங்கி - மிக்கு. பொருள் வகை - உபமேயத்தின் வகைகள். இச்செய்யுளில், உயர்ந்த குடிக்கு விசும்பும், அக்குடிப்பிறந்துள்ளோர்க்கு - விசும்பிற்றோன்றும் மதி யும், அவர் குற்றத்துக்கு -

மதியினிடத்துள்ள களங்கமும்
உபமானம். 'மதி' என்னும்
ஒருமைப்பால் உபமானத்திலும்
'பிறந்தார்' என்னும் பன்மைப்பால்

உபமேயத்திலும் வந்தமையால், இவ்வுவமையணி, பால் மாறுபட வந்ததாம்: இவ்வாறு வருவதனை, "மிகுதலும் குறைதலுந் தாழ்தலுமுயர்தலும், பால் மாறுபடுதலும் பாகுபாடுடைய" என்று தண்டியலங்கார நூலார் அமைப்பர்.

பிறந்த
குடியினது மன்மையாலும்,
சந்திரன் போன்ற அவருடைய
நற்

குணங்களோடுமொழுபடுதலாலும், குடிப்பிறத்தாரின் குற்றம், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். "அங்கண்விசும்பினகனிலாப் பாரிக்கும், திங்கள்

ஞாஞ் சான்றோரு மொப்பர்மன் -
திங்கள், மறுவாற்றுஞ்
சான்றோரஃ தாற்
றூர் வெருமந்து,
தேய்வதொருமாசுறின்" என்பது,
ஒருசார் நோக்கத்தக்கது.
"பெருவரைநாட
பொரியார்க்கட்டுணை, கருங்கரைமேற்
சூடேபோற்றோன்றும் -
கருங்கரையைக்,
கொன்றன்னவின்னெசெயினுஞ்

சிறியார்மே, லொன்ரு ணுங்
தோன்ரு துக்கெடும்,"

"கன்றி முதிர்ந்த கழியப்பன் ணுள்
செயினும், ஒன்றுஞ் சிறியார்க
ணென்ரு ணுங் தோன்ரு வாம்,
ஒன்ரு ய்வி டினு முயர்ந்தார்ப்படுங்

குற்றம், குன்றின்மேலிட்ட விளக்கு" என்பனவும் காண்க.

கருஅ. நலத்தின்க ணூரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணோயப் படும்.

(எ)

கூசு - ஆம்

அதிகாரம்—குடிமை

(இ - ள்.) நலத்தின்
கண்-குலநலமுடையனுய்வருகின்றவன்
கண்ணே, நார் இன்மை
தோன்றின்-ஈரமின்மைஉளதாமாயின்,—அவனை—,
குலத் தின்கண் -
அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே,
ஐயப்படும்—, (உலகம்): (எ - று.)
நலமும்,
குலமும்-ஆகுபெயர்.
நாரின்மையால், கொடாமையும்
கடிந்து சொல்லும் முதலிய

பெற்றும். தோன்றின் என்பது,
தோன்றுமை விளக்கி நின்றது.
நலனுடையனுய்வருதலினிடையே
இவை தோன்றலின், உள்ளது
ஐயமாயிற்று. 'உலகம்' என்பது,
அவாய்நிலையான் வந்தது. 'ஐயப்
படல்' என்பது பாடமாயின்,
ஐயப்படுக என வினையாக்கி
உரைக்க.

இவையிரண்டுபோட்டானும்,
வேறுபட்டவழிப் படும் இழுக்குக்
கூறப் பட்டது.

(கு-ரை.)

குலநலம்-குலத்தின் நன்மை: உயர்குடிப் பிறப்பு. ஈரம் - அன்பு. ஐயப்படும் உலகம்-உலகத்தவர் சந்தேகிப்பர் என்றபடி: உயர்குடிப் பிறந்தும் அக்குடிப்பிறப்பிற்குரிய ஈகை முகமலர்ச்சியுடைமை முதலிய குணமில்லாமற்போமாயின், அவனை, 'அக்குடிப்பிறந்தவனே? அன்றே?' என்று உலகத்தார் ஐயப்படுவ ரென்றவாறு. நலம் என்னும் பண்புப்பெயர் - அதனை

யுடையோனுக்கு ஆகலால்
பண்பாகுபெயரும், குலமென்னும்
இடப்பெயர் - அங்குத்தோன்றிய
பிறப்பிற்கு ஆகலால்
இடவாகுபெயருமாம்.
'நாணின்மை தோன்றின்' என்று
நாணின்மையைக்கூறியது-அதனால்விளையும்
கொடாமை முகமலர்ச்சியின்மை
கடுஞ்சொல் முதலியவை
தோன்றின் என்ற பொருளைக்
காட்டும்: உபசாரவழக்கு. நலன்
- குலநன்மை. இவை -
ஈரமின்மையும், கொடாமையும்,

கடுஞ்சொல்லும் முதலியன.
உள்ளது-உண்டாவது. ஐயப்
படல்-உடன்பாட்டு வியங்கோள்.
வேறுபட்டவழிப் படும் இழுக்கு
- (உயர் குடிப் பிறந்தவர்கம்
இயல்பினின்று)வேறுபட்டால்
உண்டாகும் குற்றம்.(அ) கருத்து.

மிலத்திற் கிடந்தமை
காற்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற்
பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) மிலத்தில்

கிடந்தமை - நிலத்தின் இயல்பை,

கால் - (அதன்

கண்முளைத்த) முளை, காட்டும்—; (அதுபோல),(குலத்தின் இயல்பை), குலத்தில் பிறந்தார் வாய் சொல் - அதன்கட் பிறந்தார் வாயிற்சொல், காட்டும்—; (எ - று.)

கிடந்தமை-உள்ளபடி.

முளைத்தமாத்திரத்தானே நன்மையுந் தீமையுந் தெரிதலின், இலமுதலிய கூறாயினர். ஆகவே, பொருளிலும் செயல் முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்து இயல்பு அறிதற்கருவி

கூறுவார் போன்று,
இன்சொல்வேண்டு மென்றவா
ரூயிற்று.

(கு - ரை.)

முளைமாத்திரத்தாலே நிலத்தின்
நன்மையும் தீமையுந்
தெரிதலால், இலை முதலியன
கூர்ராயிராதலால்,
உபமேயத்திலும் குடிப்பிறந்தார்
கூறும் சொல்மாத்திரத்தாலே
அவர் பிறந்த குலத்தினது
நன்மையுந் தீமையுந் தெரிதலால்,
குலத்தியல்பையறிதற்கு அவரது

சசo

திருக்குறள்

முதலியவை வேண்டா வென்று
கூறாயினென்க
'குலத்தியல்பு' என்று
தொடங்கும் வாக்கியத்தின்
கருத்து - குலத்தியல்லை
யறிதற்குச் சாதன மாகிய
சொல்லெப்பற்றிக் கூறுவார்

போன்று, குடிப்பிறந்தார்க்கு
இன்சொல் வேண்டு மென்று
கூறினராயிற்றென்பது:
"வடுப்படவைதிறந்தக் கண்ணுங்
குடிப்பிறந்தார், காணுந்தம்வாயிற்
சினைத்து" என்றது, நாலடி.
'நிலத்திற் குரிய தன்மையைக்
கால் காட்டும்' என்னும்
உபமான வாக்கியத்தையும்,
'குலத்தை அதிற்பிறந்தார்
வாய்ச்சொல் காட்டும்' என்னும்
உபமேய வாக்கி யத்தையும்

தனித்தனி நிறுத்தி, 'அதுபோல'
என்ற உவமையுருபு கொடாமற்
பிம்பபிரதிபாவம்தோன்றக்
கூறினமையால்,
இச்செய்யுள்—எடுத்துக்காட்
டுவமையணியாம்.
(க)

க.க.ம. நலம்வேண்டி
னுணுடைமை வேண்டுங்
குலம்வேண்டின்
வேண்டுக
யார்க்கும் பணிவு.

(இ - ள்.) (ஒருவன்), நலம் வேண்டின் - (தனக்கு) நலனுடைமையை வேண்டுவனெயின், நாண் உடைமை வேண்டும் - (தான்) நாணுடையனாதலை வேண்டுக: சூலம் வேண்டின் - சூலனுடைமையை வேண்டுவனெயின், யார்க்கும் உம் பணிவு வேண்டுக - (பணியப்படுவார்) பாலர்மாட்டும்

பணிதலேவேண்டுக.

நலம் -

புகழ்புண்ணியங்கள். வேண்டு
மென்பது - விதிப்பொருட் டாய்
நின்றது: "வினைப்படு
தொகுதியின் உம்மை
வேண்டும்" என்புழிப் போல.
"அந்தணர் சான்றோர்
நருந்தவத்தோர்
தம்மூன்றோர், தந்தை தாயென்
றிவர்" எல்லாரும் அடங்க;
'யார்க்கும்' என்றார். பணிவு

- "இருக்கை யெழுலும்
எதிர்செலவும்" முதலாயின.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
குடிமைக்குவேண்டுவன
கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.)

பணியப்படுவார் - வணங்கி
யுபசரிக்கத்தக்கவர். விதிப்
பொருட்டு - விதித்தற்பொருளது.
"இனத்தெனவறிந்த
சினமுதற்கிள விக்கு,
வினப்படுதொகுதியினும்மை

வேண்டும்'' என்பது
தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம்,
கிளவியாக்கம், நூற - ஆஞ்
சூத்திரம். இத்தனையென்று
அறியப்பட்ட சினைப்பொருளை
யுணர்த்துஞ் சொல்லுக்கும்
முதற்பொருளை யுணர்த்துஞ்
சொல்லுக்கும்
முடிக்குஞ்சொல்லோடுகூட்டிச்சொல்லும்போது
முற்றும்மைகொடுத்துச் சொல்லுக
என்பது பொருள்.
வேண்டுமென்பது -
ஒருவகைவியங்கோள்வினைமுற்று.

"அந்தணர் சான்றோர்
அருந்தவத்தோர்
கம்மென்னோர்,
கந்தை தாயென்றிவர்க்குத்
தார்வேந்தே,—முந்தை,வழிநின்று
பின்னை வயங்குநீர்வேலி,
மொழிநின்று கேட்டல் முறை"
என்பது, புறப் பொருள்
வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம்,
நூற்.

அந்தணர் - பிராமணர்.

சான்றோர்-பெரியோர்.

அருந்தவத்தோர் - முனிவர்.

தம்முன்னோர்-தமை-
யன்மார்.பணிவாவது-தம்மைநாடி
ஒருவர்
வந்தபொழுது,தம்மிருக்கைகயினின்
றெழுதலும் எதிர்செல்லுதலும்
முதலியன;"இருக்கையெழு
மெதிர்செலவு
மேனை, விடுப்ப
வொழிதலோடின்ன -
குடிப்பிறந்தார், குன்று
வொழுக்க
மாக் கொண்டார்" என்பது,

காலடியார், குடிப்பிறப்பு, ங.

இருக்கையெழல்-

கூ எ - ஆம அதிகாரம்—மானம்

சசக

இருக்குமிடத்தைவிட்டு எழுதல்.

எதிர்செலவு - எதிர்கொண்டு

செல்லுதல். இது -

எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

(கo)

கூன - ஆம்

அதிகாரம்—மானம்.

இனி, குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் மானம் கூறுகின்றார். அஃதாவது - எஞ்ஞான்றும் தங்கியலையில் தாழாவாண்மையும், தெய்வத்தால் தாழ்வுவந்தாழி உயிர்வாழாவாண்மையுமாம். இஃது அக்குடிப்பிறப்பினை

நிறுத்துதலுடைமையின்
அச்சிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப்
பட்டது.

(சு - ரை.) நிலையின் - நிலைமையினின்று. தெய்வம் - வழிபடுவினை.

கூகக. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயிலுங் குன்ற வருட விடல்,

(இ-ள்.) இன்றி அமையா -

செய்யாதவழி(த் தாம்)
அமையாத, சிறப் பின ஆயின் உம் -
சிறப்பினையுடையவெனினும்,
குன்ற வருட - (தம்குடிப்
பிறப்புக்)காழ வருஞ்செயல்களை,
விடல் - ஒழிசு; (எ-று.)

அமையாமை - இறத்தல்.
'குடிப்பிறப்பு' என்பது,
அதிகாரமுன்றனை யான் வந்தது.
'இறப்பவரும் வழி இனிவந்தன
செய்தாயினும் உய்க' என் னும்
வடநூல்முறைமையை மறுத்து,
உடம்பினது

நிலையின்மையையும் மானத்தினது
நிலையுடைமையையுந் தூக்கி
அமைவுசெய்யற்க என்பதாம்.

(கு - ரை.) அமையாது - இறத்தற்குக் காரணமான:
அமைதல் - உயிர் சோடு பொருந்துதல். சூழ்மையென்ற
அதிகாரத்திற்குப்பின் மானமென்ற இவ்வதிகாரமுள்ளதனால்
அவ்வதிகார முறைமைபற்றி, குன்றுவரினும் என்ற விடத்து

குடிப்பிறப்பென்பது,
வருவிக்கப்பட்டதென்க.
இறப்பவரும் வழி -
இறக்கநேருமிடத்து. இளிவந்தன
- இழிவுதருஞ்செயல்கள்.
"ஜீவிதாந்யய
மாபந்தோ,யோந்யமத்தியதஸ்தத ஃ
-ஆகாபமிவபந்தேந, ந ஸ பாபேந
லிப்ய தே," "அப்யகார்யஸதம்
க்ருத்வா -
பர்த்தவ்யாமநுரப்ரவீத்"
முதலியன காண்க. 'இறக்கும்படி
நேர்ந்தபோது இழிதொழிலைச்

செய்தாயினும் உயிர் பிழைக்க'
என்று வடநூலில் தருமசாத்திரம்
கூறினும், அம்மூன்றனையும்
மறுத்து, உடம்பினது
நிலையில்லாமையையும்
மானத்தினுடைய நிலையுடை
மையையும் நோக்கி,
'இளிவந்தவற்றைத்
செய்யாதொழிக' என்று
இதனைக் கூறுகின்றார். சிறப்பினை -
'சிறப்பு' என்ற
பகுதியினடியாகப்பிறந்த பலவின்

பாற் குறிப்பு வினையாலணையும்
பெயர்.

(க) சுருக்கம்.

நின்னுஞ் சொல்ல செய்யாதொ
ழொழுகு
பொருண்மை வேண்டுபவர்.

(இ - ள்.)
நின்ன் உட்-புகழ் செப்புமிடத்தும்,
சீர் அல்ல-(தம்) குடிமைக்கு
ஒவ்வாத இழிவரவுகளை,
செய்யார்—;
ஒழுகு-புகழுடனே, பேர்

(நிறுத்துதலை), வேண்டுபவர் -
விரும்புவார்; (எ-று.)

56

சகஉ

து

ருக்குறள்

எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத
நிண்மையான் உளதாகல்பற்றி,
'போர
ண்மை' எனப்பட்டது.
நிலையுடைய புகழின்

பொருட்டாகவும் செய்யா
தென்பதாம்.

(கு - ரை.) புகழ்செய்தல்
- புகழைஉண்டாக்குதல். 'ஓர்'
என்னும்
சொல் மூன்றனுள், இரண்டாவது
குறிப்பென்னும் பொருளது.
மானத்தைப் போன்மை
யென்றது - காரணப்பெயர்
காரியத்தின்மேல் நின்றது. செய்
யார்-குறிப்பில்லாத காரியங்களைச்
செய்யமாட்டார். உம்மை -

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(இ - ள்.)

(குடிப்பிறந்தார்க்கு), பெருக்கத்து - நிறைந்த செல்வம் உள தாயவழி, (யாவர்மாட்டும்), பணிதல் - பணிவு, வேண்டும்—; சிறிய சுருக்

கத்து-குறைந்த நல்குரவு உளதாயவழி, உயர்வு -

பணியாமை, வேண்டும்—

பணியாமை-தாழ்வுவாராமற்பழையவுயர்ச்சிக்கண்ணேநிற்றல்.

செல்வக் காலே அஃது
உயர்ச்சிசெய்யத் தாம் தாழ்தலும்,
அல்லற்காலே அது தாழ்வு
செய்யத் தாம் உயர்தலும்
வேண்டும் என்பதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும்,
தாம் தாழ்தற்கு ஏதுவாயின
செய்யாமைச் சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) குறைந்த -
இழிவானை. செல்வக்காலே -

செல்வமுண்டானை பொழுது.

அஃது - அச்செல்வம்.

அல்லற்காலை - வறுமைத்துன்பம் வந்த பொழுது. அது - அத்துன்பம். செல்வமுண்டானை காலத்தில் அச்செல்வம் உயாச்சி செய்தலால் தாம் தாழ்தலும், செல்வம் சுருங்கிய வறுமைக்காலத் தில் அவ்வறுமை தாழ்வை வினைத்தலால் தாழ்வுவராதபடி தாம் டாழையு வுயர்ச்சியில் நிற்றலும் வேண்டு

மென்பதாம்.

(கூ)

கூசுசு. தலையி னிழிந்த
மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(இ - ள்.) மாந்தர் - (குடிப்பிறந்த) மாந்தர், நிலையின் இழிந்தக்கடை - (தம்) உயர்ந்த நிலையை விட்டு (அகனினின்றும்) தாழ்ந்தவழி, தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் - தலையவிட்டு அகனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினை

ஒப்பர்.

அந்நிலையை

விடாதுநின் றவழிப்

பேணப்படுதலும், விட்டுத்

தாழ்ந்தவழி இழிக்கப்படுதலும்

உவமையாற் பெற்றும்.

(சூ - ரை.) தாழ்ந்தவழி - தாழ்ந்தபொழுது. பேணப்படுதல் - விரும்பிப் பாராட்டப்படுதல். உவமையினி. தம்தம் உயர்ந்தநிலையை விட்டிடாமல் இருந்த போதும் யாவராலும் விரும்பி மரியாதை செய்யப்படுதலும், தம்நிலையை

விட்டுத் தாழ்ந்தபோது எவராலும்
அலட்சியஞ் செய்யப்படுதலும்
உவமையாற் பெறப்படுமென்க.
மயிர் கீழேயிருக்கும்போது
பேணப்படுதலும், ஆங்கு

இன்று வீழ்ந்திடின் அப்பாலெறியப்படுதலுங் காண்க.

கூஉரு. குன்றினனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ

(சு)

குன்றியனைய செயின்.

கூஎ - ஆம் அதிகாரம்—மானம்

சசங

(இ - ள்.) குன்றின்
அனையார் உம்-(குடிப்பிறப்பான)
மலைபோல உயர்ந்
தோரும்,—குன்றுவ-தாழ்தற்கு
ஏதுவாகிய செயல்களை, குன்றி
அனைய
செயின்-ஒருகுன்றியளவாயினும்
செய்வராயின்,
குன்றுவர்-தாழ்வர்; (எ-று.)

'குன்றியனையவும்' என்னும்
இழிவுசிறப்பு உம்மை,
விகாரத்தால் தொக்க தது.

தாழ்தற்கு எதுவாய
செயல்களாவன-இளிவந்தன.
சோற்பின்வருநிலை.
(கு-ரை.)
குன்றி-குன்றிமணி: சிறுமைக்கு
எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.
'குன்றியனைய' என்பதன்பின்
இழிவுப்பொருளைக் காட்டும்
உம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது.
இளிவந்தன-பழிக்கத்தக்கவை.
குன்றுவ, அனைய - பெயர்கள்;
'அனைய' என்பதைக்

குறிப்புரைத்து
விளக்கப்பொருளில்
வந்ததாக வுரை கொள்ளலாம்.
"குன்றன்னார்" என்பார், கீழும்.
(நி)

கூகூகூ. புகழின்றூற்
புத்தேளணைட் டுய்யாதா
லென்மற்
றிகழ்வார்பின்
சென்று நிலை.

(இ - ள்.)

(மானத்தைவிட்டு), இகழ்வார்

பின்-(கண்ணே) அவமதிப்பார்
பின்னே, (ஒருவன்), சென்று
நிலை-சென்று நிற்கின்ற
நிலை,—புகழ் இன்று-
(இவ்வுலகத்துப்)புகழ் பயவாது;
புத்தேள் நாட்டு உய்யாது -
(ஏனைப்)புத்தேள் ருலகத்துச்
செலுத்தாது; மற்று என்-இனி
(அவனுக்கு அது செய்வது)
யாது? (எ-று.)

புகழ்பயப்பதனை 'புகழ்'
என் ரூர். பயனை

இவ்விரண்டும் இன்றிக்
கொன்னே மானம் கெடுகின்றது
என்னே! என்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
அவைசெய்தற்குற்றம்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

பயவாது-காராது. ஏனை-மற்றை.
புத்தேளுலகம் - தேவ லோகம்.
புகழ்இன்று-புகழ்தருவதில்லை.
புகழ்தருவதென்னும் பொருளில்
'புகழ்' என்றது-காரியப்பொருள்

காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது.

பயனுயை

இவ்விரண்டும் இன்றி - இம்மை மறுமைப் பயன்களாகிய புகழும் தேவலோக வாழ்வுமில்லாமல். கொன்னே-வீணுப். அலை-இளிவந்தன. மற்று - வேறு

என்னும் பொருளது.

(சு)

கூசாள. ஓட்டார்பின்

சென்றிருருவன் வாழ்த்தி

னங்கிலேயே

கெட்டா

னெனப்படுதனன்று.

(இ - ள்.) ஓட்டார் பின் - (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே,

செய்து—, (பொருள் பெற்று),
(அதனால்), ஒருவன்—,
வாழ்தலின்-உயிர் வாழ்தலின், அது
நிலை கெட்டான் எனப்படுதல் -
அது செய்யாது இறந்தா
னென்று சொல் லப்படுதல்,
நன்று - (அவனுக்கு) நன்று; (எ -
று.)

ஓட்டுதல்-பொருந்துதல்.

'அந்நிலையே' என்றது,
செல்லாத முன்னை
*நிலைக்கண்ணே நின்று

என்றவாறு: அப்பொழுதே

என்றுமாம். 'புகழும்

புத்தேள்நாடும் பயவாதெனினும்

பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வாம்'

என்பானை நோக்கிக் கூறியது.

---

*பி - ம்: நிலைக்கண்ணே

யென்றும்,

செல்வாக்குமன்னே

நிலக்கண்ணே நின்று
- தன்னேயமைத்துப்

பார்ப்பின்னே செல்வாக்
குமன்னே நிலையிலே நின்று: ஒனி,
அந்நிலையே-பிறர்
பின்னே தன்று
பொருள்பெறவேண்டிய நிலைமை
யேற்பட்ட அப்போதே
யெனினுமாம். 'புகழும்' என்று
தொடங்கும்
வாக்கியத்தின் பொருள்-இம்மைப்

பயனெனிய புரழும்
மறுமைப்பயனெனிய மேலுலகமும்
பெறுமற்போலுலும்,

மானத்தையிழப்பதாற்
பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வோ
மென்பாலைநோக்கிக் கூறியது,
இது என்பது. மானத்தையிழந்து
பொருள்பெற்று வாழ்வதைக்
காட்டிலும், மானத்தை யிழவாது
உயிர்விடுதலே நன்றென்றவாறு.
(எ)

கசுசு அ. மருந்தோமற்

றாவேண்டும் வாழ்க்கை
பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த
விடத்து.

(இ - ள்.)

பெருந்தகைமை-உயர்குடிப்பிறப்பு,
பீடு - (தன்) வலியாகிய மானம்,
அழியவந்த இடத்து - அழிய
வந்தழி, (இறக்கலொழிந்து),
ஊன் ஓம்பும்
வாழ்க்கை-(பயனில்லாத)
உடம்பினைக் காக்கும்

வாழ்க்கை,—மற்று - பின்னும்,
மருந்து ஓ-(இறவாமைக்கு)
மருந்தாமோ? (எ - று.)

'மற்று'

என்பது-மேற்சொல்லிய
இறப்பினை மாற்றின்றது.
கற்குணங் கட்டெல்லாம் இடனுதற்
சிறப்புப்பற்றி 'பெருங்கலைமை'
என்றும், அவை
யெல்லாவற்றுள்ளும் அதற்கு
வலியாதற் சிறப்புப்பற்றி 'பீடு'
என்றும், அஃது அழிந்தால் நின்ற

வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின்
அதனை 'ஊன்' என்றும், பின்னும்
இறத்தல் ஒருதலை யென்பார்
'மருந்தோ' என்றுங் கூறினர்.
மானத்தின் கொழில்
அதற்குஇடனாகிய
குடிப்பிறப்பின்மேல் நின்றது.

(கு - ரை.)

வந்துழி-வந்தவிடத்து.
பின்னும்-மீண்டும். அனை -
அந்நற் குணங்கள்.
அதற்கு-உயர் குடிப்பிறப்புக்கு.

பீடு-வலிமைதரும் மானம்.

அஃது-மானம்.

வெற்றுடம்பு-மானத்தையிழந்த உடம்பு. ஒருதலை - நிச்சயம்.

'மற்று' என்னும் இடைச்சொல் - "ஒட்டார்பின்" என்னுங் கீழ்க்குறளிற் சொல்லிய கெட்டானெனப்படுதல் [இறத்தல்] என்ற தொழிலினை மாற்றி, இறவாமையென்னும் வினையைத் தந்துநிற்றலால், வினைமாற்றும். உயர்

குடிப்பிறப்பிற்கு உரிய மானத்தின்
தொழிலாகிய அழிவை
அம்மானத்திற்கு
இடையிலுள்ள குடிப்பிறப்பின் மேலேற்றி, 'பெருந்தகைமை
பீடழிய' என்று கூறிய
இதனுடைய
நிகழ்பொருளின் தொழில்
இடத்தின் மேலாகிய உபசாரவழக்

சென்பாற்பிறிமென்க. மானம் கெட்டாயினும் உயிர்வாழ்வது என்றும் இறவா வாக்கு மருத்தாமெனின், அவ்வாறு மானத்தை யிழந்தாலும் இழக்கலாம்:

அறத்தினூங்கு ஆக்கமில்லாமையால்,
நிலையற்ற உடலுக்காக நிலையான

மானத்தை யிழப்பதும்,
தன் தன்மை நீப்பதாம். "மான
வாழ்வுக்கல நீக்கி யிரவென்னும்,
மீன

வினைநலம் வாழ்வென்மன்—ஈனத்தால், ஊட்டியக்கண்ணு மூறுதிசேர்ந்திவ் வுடம்பு, நீட்டித்து நிற்குமெனின்" என்பது, இக்குறளின்கருத்தைக்கொண்டு வந்தது.

உரை. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன

(அ)

மயிர்நீப்பர் மானம்

வரின்.

கூள - ஆம் அதிகாரம்—மானம்

சுருக்

(இ - ள்.) மயிர நீப்பின் - (கண்மயிர்த்திரளின்) ஒருமயிர் நீங்கினும், வாழா - உயிர் வாழாத, கவரிமா - கவரிமானை, அன்ரர் - ஒப்பார், மானம் வரின் - (உயிர் நீக்கத்தான்) மானமெய்து மெல்லை வரின், (அதனைத் தாங் காது), உயிர் நீப்பர் - இறப்பர்; (எ - று.)

இழிவுசிறப்பு உம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது.

உயிரும் மான முரும் உடன்

நில்லாமைக்கண், பின்னும்
போவதாய உயிரை நீத்து
எஞ்ஞான்றும் நிற்பதாய
மானத்தை எய்துவரென்பதாம்.
உவமை, அவர்க்கு அஃது இயல்பு
என்பது விளக்கிநின்றது.

(கு - ரை.) கவரிமா -
ஒருசாதி மான்: வடமொழியில்
'சமரம்' எனப் படும். உயிர்
நீக்கத்தான் மானம் எய்தும்
எல்லைவரின் - (தமது)
உயிரைவிட் டால்(தமது)மானம்

அழியாதுநிலைபெறுஞ் சமயம்
வாய்த்தால். அதனைத்தான் காது -
அவ்வுறுப்பு வைத்திராது.
'கீப்பின்' என்றதன்பின்,
இழிவுசிறப் பும்மை விகாரத்தால்
தொக்கது.
மானங்கெடாமலிருப்பதற்காக
உயிரை விடுதல் உயர்குடிப்
பிறந்தார்க்கு இயற்கை யென்பது,
கவரிமானின் உவமையாற்
பெறப்படு மென்க.

கூளம். இளிவரின்
வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு
தேத்து மூலகு.

(இ - ள்.) இளி
வரின்-(தமக்கு ஓர்) இழிவு
வந்தவழி, வாழாத-(பொறு த்து
உயிர்)வாழாது (அதனை) நீத்த,
மானம்

உடையார்-மானமுடையாரது,
ஒளி-புகழ் வடிவினை, தொழுது
எத்தும்-(எஞ்ஞான்றும்)தொழுது
துதியா நிற்பர்: உலகு -
உலகத்தார்; (எ-று.)

"புலவர்பாடும்
புகழுடையோர் விசும்பின்,
வலவனேவா வானவூர்தி
யெய்து"வ ராகலின்,
துறக்கச்செலவு
சொல்லவேண்டாவாயிற்று.

இவை நான்குபாட்டானும்,

மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அகனைநீத்த - உயிரைவிட்ட. புகழ்வடிவு - புகழுடம்பு: புகழினாற் பெயர் நிலைபெறுதல். "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விரும்பின், வலவனேவா வானவூர்தி, எய்துப" என்ற மேற்கோள், புறநானூறு உளதாம் பாட்டிலுள்ளது. இதன் பொருள்:—புலவராற் பாடப்படும்

புகழை யுடை யோர்
ஆகாயத்தினிடத்துப்
பாகறற்செலுத்தப்படாத
விமானத்தைப் பொருந்துவர்
என்பது. இதனால் ஒளியுடையார்
சுவர்க்கலோகத்தை யடைவ
ரென்பது பெறப்படும்.
இம்மேற்கோள், "நிலனொடு நீள்
புகழாற்றிற் புலவு ரைப்,
போற்றாது புத்தேளுலகு"
என்ற உரை-ஆசி
ரியனுரையினும்

எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

வானவூர்தி -

ஆகாயத்திற்செல்லுந்

தன்மையையுடையவாகனம்.

துறக்கச் செலவு -

(மானமழியாது) புகழ்பெற

இறந்தவர் சுவர்க்கலோகத்துக்குச்

செல்லுதல்.

மானப்பொருட்டுஆயு -

மன்னுந்தைதப்

பாதுகாத்தற்பொருட்டு அனைகிறு.

(கo) சுசுசு

உயுயுஜ ...

கூஅ - ஆம் அதிகாரம்—பெருமை.

அஃதாவது - செயற்கு அரிய செய்தல், தருக்கு இன்மை, பிறர்குற்றங் கூருமை என்றிவை முதலிய நற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை. நிலையினும் மேன்மேல் உயர்த்தற்பயத்தவாய இவை உளவாவது நிலையிற்ருழாமை உள்வழி யாகலின், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) தருக்கு இன்மை-செருக்கு இல்லாமை. உயர்த்தற் பயத்தவாய - உயர்த்துதலாகிய பயனை யுடையனவான. உள்வழி - உள்ளவிடத்து.

கூஎச. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற் கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி - ஒளியாவது,— உள்ளம் வெறுக்கை - (பிறராற் செயற்கரிய செய்வே மென்று கருதும்) ஊக்கமிகுதி; ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது,—அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல்-அச்செயலை யொழித்து உயிர்வாழக்கடவே மென்று கருதுதல்; (எ-று.)

ஒளி - தான் உளனுயகாலத்து மிக்குத் தோன்றுத லுடைமை; "ஒளி நிரு னேங்குபுகழ் செய்யான்" என்ருர் பிறரும். மேலும் "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்ருராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்த ஒப்புரவு ஈகை முதலியவாம். அவற்றினு லுய பெருமையை அதன் காரணத்தின்மேலிட்டு 'உள்ளவெறுக்கை' என்றும், அதுதன்னையே அதன்காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினர். இவ்வாறு அதன் எதிர்மறைக்கண்ணும் ஒக்கும்.

இதனுல், பெருமையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) செயற்குஅரிய - செய்யமுடியாதவற்றை. ஊக்கம் - மனக்கிளர்ச்சி. மாசு - விளக்கமின்மை, பிரகாசித்தியில்லாமை. அச்செயலை - செயற்கரிய செய்யக்கருதுதலை. "ஒளிநிருனேங்குபுகழ் செய்யான்" என்னும் மேற்கோள், காலடி, செல்வநிலையாமை க - ஆம் பாட்டிலுள்ளது. இதன் பொருள்:—ஒளி நிருன் - (தனது) விளக்கத்தை நிலைநிறுத்தான்: ஒங்கு பகம்செய்யான் - சிறந்த கீர்த்தியைச் சம்பாதியானென்பது. மேலும் - முன்

னும். "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்பது - திருக்குறள், நீத்தார் பெருமை, சு - ஆம் பாட்டிலுள்ளது: 'இயமம் நியமம் முதலிய செய்தற்கரியவைகளைச் செய்பவர் பெரியவர்' என்பது அதன்பொருள். நீத்தார்பெருமையில் இயமம் முதலிய செய்வார் பெரியோரென்ற கருத்தினால், "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்றாராயினும், இல்லறத்தார்க்குப் பெருமையையுண்டாக்குவன அளவிறந்த உதவி ஈகைமுதலியனவேயா மென்க. ஈண்டு - இங்கே. அவை - செயற்கு அரியன. ஒப்புரவு-உலக நடையை யறிந்து செய்யும் உபகாரம். உள்ளவெறுக்கை - மனச்செல்வம்: மனவெழுச்சி. மனவெழுச்சியாற் செய்யப்படுவதாகிய அளவிறந்த உபகாரம், ஈகை முதலியவற்றினுலாகிய பெருமையைக் காட்டியதால், இது - காரணத்தாற் காரியப்பொருளைக் கூறிய உபசாரவழக்கு: உள்ளவெறுக்கை - காரணமும், பெருமை - அதன்காரியமு மாதல் காண்க. உபசாரவழக்காற் பெருமை

கூவு - ஆம்

அதிகாரம்—பெருமை

சுருள

யென்ற பொருளை முடிவாகக்

காட்டும் உள்ளவெறுக்கையையும்,

அப்பெரு மையின் காரியமாகிய
ஒளியையும் ஒற்றுமை ப்
படுத்தி 'ஒளியொருவற்குள்ள
வெறுக்கை' என்றார்:
பெருமையால் ஒளியுண்டா
மென்க. தான் உளனெய

காலத்து - (இவ்வுலகத்தில்) தான் சீவித்திருக்கும்போது. இவ்வாறு இதன் எதிர்மறைக்கண்ணும் ஒக்கும் - 'ஒளியொருவற்குள்ளவெறுக்கை' என்ற

முதல்வாக்கியத்திற்கு
எதிர்மறையாகவுள்ள
'ஒளியொருவற்கு அஃதிறந்து
வாழ்துமெனல்' என்ற
இரண்டாம்வாக்கியத்திலும்

இவ்வாறுவந்துள்ளது; இளிவை
அதன் காரணத்தின்மேலிட்டு
'அஃது இறந்து வாழ்தலெனல்'
என்றும், அதனையே
அதன்காரியமாகிய இளியாக்கியும்
கூறினமைகாண்க. ஊக்கமிகுதி
யில்லாமையாற்
பெருமையில்லாதவர்க்கு
ஒளியின்றி இளியே யுண்டாகு
மென்பது, இரண்டாம்
வாக்கியத்தின் கருத்து.

(க)

கஎஉ. பிறப்பொக்கு
மெல்லா வுயிர்க்குஞ்
சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில்
வேற்றுமை யான்.

(இ - ள்.) எல்லா உயிர்க்குஉம்-எல்லாமக்களுயிர்க்கும், பிறப்பு ஒக்கும்- (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும், சிறப்பு ஒவ்வா-(பெருமை சிறுமை எனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள் ஒவ்வா: செய் தொழில்

வேற்றுமையா ன் -
(அவை)செய்யுந் தொழில்களது
வேறுபாட்டான்; (எ-று.)

வேறுபாடு - நல்லனவும்
தீயனவும் இரண்டுமாயினவும்
இரண்டு மல்ல வாயினவு மாய
அளவிறந்த பாகுபாடுகள்.

விளக்கம்

பஞ்சபூ தபரிணாம
மாகிய யாக்கையைப்
பொருந்தின்று
அதன்பயனனுபவித்தல்
எல்லாவுருனத்தார்க்கும்

ஒத்தலின் 'பிறப்பொக்கும்'
என்றும், பெருமை
சிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய
தொழிற்பாகுபாடுகள்
வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும்
வேறுபடுதலின் 'சிறப்பொவ்வா'
என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.) வினைவயத்தால்
கர்மவசத்தால்.

பஞ்சபூதபரிணாமம்-நிலம் நீர் தீ
காற்று வானம் என்னும்
ஐம்பெரும்பூதங்களின்

விகாரப்பாட்டிலுலா தியது.

அதன்-கருமத்தின்.

கட்டளைக்கல்-உரைகல்.

"பெருமைக்குமேனைச்

சிறுமைக்குந்தத்தங், கருமமே

கட்டளைக்கல்" என்றார்,

தெரிந்துதெளிக லென்ற

அதிகாரத்தில். மனிதரடையும்

பெருமையையும் மற்றைச்சிறுமை

யையும் தப்பாமல் அறிவிக்குங்

கருவி அவரவர்செய்தொழிலே

யென்பது, இதன்பொருள்.

ஏதுவணி.

(உ)

கஎஎ. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங் கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(இ - ள்.) மேல் அல்லார், - (செயற்கரியசெய்கலாது) சிறியராயினும், மேல் இருந்தஉம்-உயர்ந்த அமளி முதலியவற்றின்மிசை

இருந்தாராயினும், மேல் அல்லர் - பெரியராகார்: கீழ் அல்லவர் - (அவைசெய்து) பெரியராயிருர், — கீழ் இருந்துஉம் - தாழ்ந்த வறுநிலத்து இருந்தாராயினும், கீழ் அல்லார் - சிறியராகார்; (எ - று.)

ருக்குறள்

மேலிருந்தல்

கீழிருந்தல்களாற் செல்வ

ஈல்குரவுகளும், மேல் கீழ்
களாற் பெருமைசிறுமைகளும்
கருதப்பட்டன.

இவையிரண்டோபாட்டானும்,
முறையே
குடிமைமாத்திரத்தானும் செல்வ
மாத்திரத்தானும் அஃது
உளதாகாமை கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.) செய்கலாது -
செய்யமாட்டாமல். அமளி -
படுக்கை; ஆச
னம். மிசை - மேல்.

அவைசெய்து -

செய்தற்கு அரியவற்றைச்செய்து.

வறுநிலம்-அமளிமுதலியன இல்லாத

வெறுங்கை. அஃது-பெருமை.

உம்மை

கள் முறையே உயர்வுசிறப்பும்

இழிவுசிறப்பும்.

ஞாண்விளக்குழிவணி. (கூ)

கூசுச. ஒருமை மகளிரே

போலப் பெருமையுங்

கண்ணகத்தான்

கொண்டொழுகி னுண்டு.

(இ - ள்.) ஒருமை மகளிர் ஏ போல-கவராதமனத்தினையுடைய மகளிர் (நிறையின்வழுவாமல் தம்மைத் தாம் காத்துக்கொண்டு ஒழுகுமாறு) போல, பெருமையும்-பெருமைக்குணனும்,—தன்னைத் தான் கொண்டு ஒழுகின் - (ஒருவன் நிறையின்வழுவாமல்) தன்னைத் தான் காத்துக்கொண்டு ஒழுகுவானெயின், உண்டு - (அவன்கண்) உண்டாம்; (ஏ - று.)

பொருளின்தொழில், உவமையினும் வந்தது. கற்புஉண்டாதல்தோன்ற நின்றமையின், உம்மை - எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் - மனமொழிமெய்களை யொடுக்கி ஒப்புரவுமுதலிய செய்துபோதல்.

இதனால், அஃது உளதாமாறு கூறப்பட்டது

(கு - ரை.) கவராத-சஞ்சலப்படாத: பலரிடத்துஞ்செல்லாத. நிறை - நெஞ்சை நல்லதெறியில் நிறுத்தல். பொருள் - உபமேயம். உபமேயத்தின் தொழிலான 'தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின்' என்பது, 'ஒருமைமகளிர்' என்ற உபமானத்திற்குங் கூட்டப்பட்டது; ஒருமைமகளிர்க்குத் தம்மைத் தாம் காத்துக்கொண்டொழுகலாவது-கற்புடையரென்ற தம்பேர் நிலைநிற்கு மாறு அக்கற்பைக் குறிக்கொண்டு பாதுகாத்தல்: பெருமையுடையார்க்குத்

தம்மைத் தாம்

காத்துக்கொண்டொழுகுதலாவது

- பெரியாரென்ற தம்பெய

ருக்கேற்ப மனமொழிமெய்களை யொடுக்கி உபகாரம் கொடை முதலியன செய்து போதல். 'பெருமையும்' என்றவிடத்து உம்மை, கற்புண்டாதல் தோன்றின்றமையின், எச்சவும்மையாம். அஃது - பெருமை. உவமையணி.

கூவது. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(இ - ள்.) பெருமை உடையவர் - (அவ்வாற்றால்) பெருமையுடையராயினும், (தாம் வறியராயவழியும்), அருமை உடைய செயல் - (பிறராற்செய்தற்கு) அரியவாய (தம்) செயல்களை (விடாது), ஆற்றின் - (அவைசெய்யும்) நெறியால், ஆற்றுவார் - (கடைபோகச்செய்தலை) வல்லராவர்; (எ - று.)

'வறியராயவழியும்' என்பது, முன்செய்துபோந்தமை தோன்ற 'பெருமையுடையவர்' என்றதனானும், 'ஆற்றுவார்' என்றதனானும் பெற்றும்.

இதனால், அதனையுடையார்செய்தி கூறப்பட்டது.

கூவு - ஆம்
அதிகாரம்—பெருமை
சசகூ

(கூ-ஊர.)

அவ்வாற்றால்-நீட்க்கூறியவகையால்:

தம்மைமத் தாம் கொண்

டாழுகுதலால்.

ஆற்றின்-வழியால்.

கடைபோக-முற்றமுடிய. அதனை

- பருமையை.

(நு)

கூசுக. சிறியார் நுணர்ச்சியு
ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள்
வேமென்னு நோக்கு.

(இ-ள்.) 'பெரியாரை -
(அப்பெற்றியராய) பெரியாரை,
பேணி - வழிபட்டு,

கொள்வேம்-(அவரியல்பினை
யாம்)கோடும்,' என்னும்—,
நோக்கு - நுத்து,—சிறியார்
உணர்ச்சியுள்-(மற்றதச்)
சிறியராயினுர்மனத்தின்கண்,
)வ்வே-உளதாகாது; (எ-று.)

குடிமை செல்வம் கல்வி
என்றிவற்றது
உண்மைமாத்திரத்தால் தம்மை
யுயர்ந்திருப்பார்க்கு, அவை நமக்கு
இயல்பென்று
அமைந்திருப்பாரை வழிட்டு

அஃதுடையராதல் கூடா
தென்பதாம்.

(சூ-ரை.)

அப்பெற்றியர்-அத்தன்மையர்:
தம்மைத்தாம் கொண்டொழு ப்
பெருமைபெற்றுப்
பிறராற்செயற்கரியவற்றை
வறுமையிலும் கடை
பாகச்செய்யவல்லவர்.
கோடும்-கொண்மோம்.
உண்மை-இருத்தல். வியந்து-
ன்குமதித்து. தம்மைவியந்து -
செருக்கியென்றபடி.

அவை-குடிமை முதலியன.

அமைந்து-அடங்கி.

வழிபட்டு-தன் சுமதித்துப்பணிந்து உபசரி து. வழிபட்டு என்றதன்பின் 'அதன்மூலமாக' என்று வருவித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அம்து-பெருமை.

(சு)

கூன. இறப்பே புரிந்த தொழிற்குஞ் சிறப்புந்தான் சீரல் லவர்கட்

படின்.

(இ - ள்.) சிறப்பு தான்உம் - (தனக்குஒக்கும்பெரியாரிடத்து அமைந் திருத்தலைச் செய்வதாய) சிறப்புத்தாஉம்,—சீர் அல்லவர்கண் படின் - (தன குஒவ்வாத) சிறியாரிடத்துப் படுமாயின், இறப்பு ஏ புரிந்த தொழிற்று ஆம்- அதனைஒழிந்து) தருக்கின்கண்ணே மிக்க செயலை யுடைத்தாம்; (எ-று.)

தருக்கினை மிகச்செய்யு

மென்பதாயிற்று. சிறப்பு - குடிமைமைசெல்வங் ல்விகளிஞைய மிகுதி.

இவையிரண்டுபாட்டானும், அஃதிலார்செய்தி கூறப்பட்டது.

(கு - னை.) தனக்கு ஒக்கும் - தான் இருத்தற்கு ஏற்ற இடமான.

யமைந்திருத்தல்-அடங்கியிருத்தல். படும்-உண்டாகும், அமையும். அதனை - யமைதியை. இறப்பு-வரம்புகடத்தல், கருக்கு:

செருக்கு. புரிதல் மீக்கூறலா

;லே "வனப்புப்புரிந்ததகையினுன்" என்றபரிபாடலிலும் காண்க. எ-பிரிநிலே.
)தாழிற்று - ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினேயாலணேயும் பெயர்: உம் - உயர்வு

ிறப்பு. அஃது

இவர்-பெருமையில்லாதவர்.

(எ)

கூஎ அ. பணியுமா மென்றும்

பெருமை சிறுமை

யணியுமாந் தன்னி

னியந்து.

57 சுஞ்

திருக்குறள்

(இ-ள்.) பெருமை-பெருமையுடையார், என்றும்-அச்சிறப்பு உண்டாய ஞான்றும் (தருக்கின்றி) அமைந்தொழுகுவர்; சிறுமை-மற்றைச்

சிறுமையுடையார்,
(என்றும்)-அஃது
இல்லாதஞான்றும், தன்னை
வியந்து

அணியும்-தம்மை வியந்து புனையாநிற்பர்; (எ-று.)

பொருளின்தொழில்கள், பண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டன: இஃது "அற்ற மறைக்கும் பெருமை" என்புழியும் ஒக்கும். 'என்றும்' என்பது பின்னும் வந்துஇயைந்தது. 'ஆம்' என்பன இரண்டும்-அசை. புனைதல்-பிறரின்

தமக்குஓர்மிகுதியை
ஏற்றுக்கோடல்.

இதற்கு-உயர்ந்தார் தாழ்வார்,
தாழ்ந் தார் உயர்வார், இஃது ஒரு
விநோதம் இருந்தவாறு என் !

என உலகியலே வியந்துகூறிற்
றுக்குவாரும் உளர்.

(கு - ரை.)

அச்சிறப்பு-கீழ்க்கவியிற்கூறியது.

உண்டாய ஞான்றும் -

உண்டானகாலத்தும்.

அஃது-அச்சிறப்பு. பொருள் -

பண்பியென்றபடி.

பெருமையுடையானின்
தொழிலாகிய பணிகளும்,
சிறுமையுடையானின் தொழிலாகிய
அணிகளும், 'பெருமைபணியும்,

சிறுமை யணியும்'எனப் பண்
பின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டன;
இவை, பண்பியின்வினைகளைப்
பண்பின் வினைகளாகக் கூறிய
உபசாரவழக்குகளாகும்.
இவ்வதிகாரத்துப் பத்தாங்குறளில்
"அற்றமறைக்கும் பெருமை"
என்பதும், இவ்வாறான
உபசாரவழக்கே.
இஃது-இவ்விலக்கணவமைதி.
முதல் வாக்கியத்திலுள்ள
'என்றும்' என்பது,

இரண்டாவதுவாக்கியத்திலும்
எடுத்துக் கூட்டப்பட்டது.
அணை-பொருளை யுணர்த்தாதுசால்.
பிறரின்-அயலாரைக் காட்டிலும்.
எற்றுக்கோடல்-எறிட்
டுக்கொள்ளுதல். இனி,
இக்குறளுக்கு,—பெருமை-உயர்ந்தார்,
என்றும்-எஞ் ஙிலையிலும்,
பணியும்-தாழ்வார்:
சிறுமை-தாழ்ந்தாரோ,
என்றும்—, தன்னை
வியந்து-தம்மைமேம்படுத்தி,
அணியும்-உயர்குவர்: (இஃது

ஒரு விரோதம்

இருந்தவாறு எங்ஙனே!) என,
உலகியலெவியந்து கூறியதாகப்
பொருள் காண்க.

பாரு முளர்.“தாழ்ந்தோருயர்வென்று மிகவுயர்ந்தோர் தாழ்வென்றுமறஞ் சூழ்ந்தோருரைக்குமுரை கண்டாம்” என்ற பிரபுலிங்கலீலையும் காண்க. (அ

கூஎக. பெருமை
பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து
விடல்.

(இ - ள்.)
பெருமை-பெருமைக்குணமாவது,

பெருமிதம் இன்மை

(காரணமுண்டாயவழியும் அஃது இயல்பாதல் நோக்கித்)

தருக்கின்றியிருத்தல்

சிறுமை-சிறுமைக்குணமாவது;

பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல் -

(அஃது இவ்

வழியும் அகங்கோயேற்றுக்கொண்டு) தருக்கின் மூடிவின்கண்ணே

நின்றுவிடுதல்

அளவறுத் தருக்குக

லென்பதாயிற்று. 'விடும்' என்று

பாடமோதுவ.

ரும் உளர்; மூற்றுத்வதாடரும்

எழுவாய்த்வதாடரும்

தம்மூள் இணையா

யின், அது பாடமன்மை அறிக.

(கு - னை.)

காரணம்-பெருமைபாராட்டுதற்குக்காரணமான்

உயர்குடிட்

பிறப்பும் கல்விப்பொருளும்

செல்வப்பொருளும்.

அஃது-அப்பிறப்புமுதலிய

வற்றினமைதி.

ஏற்றுக்கொண்டு-உளதாகக்

கற்பித்துக்கொண்டு. முடிவு -

அதிகாரம்—சான்றாண்மை

சுருக

முடிந்த எல்லை.

பெருமிதமூர்ந்துவிட

லென்பதன்கருத்து, அளவறுத்

தருக்கு லென்பது.

முற்றுத்தொடர் - முதல்வாக்கியம்:

அதில் பெருமையென் னும்

பெயர்ப்பயனிலை

பெருமிதமின்மை யென்னும்

எழுவாய்யோடு தொடர்ந்தது.

எழுவாய்த்தொடர்-இரண்டாம்வாக்கியமாகிய"சிறுமைபெருமிதமூர்ந்து விடும்"என்பது: அதில் சிறுமையென்னும் எழுவாய் ஊர்ந்துவிடும் என்னும் பயனைக்கொண்டு முடிதல்காண்க. இந்த இரண்டுவாக்கியங்களும் ஒருவழிப்

படாமல் மாறுபடுதல்

ப்ரக்ரமபங்கம் [எடுப்பழிவு]

என்னுங் குற்றமாகு மாதலால்,

'கம்முளினையயாமையின் அஃது

பாடமன்மையறிக'

என்றார்.பெருமித

மூர்ந்துவிடலென்ற பாடத்தில்

இரண்டு வாக்கியமும்

எழுவாய்த்தொடராம்.

பெருமிதம்-எல்லாரோடும்

ஒப்பில்லாது
பேரொல்லையாகநிற்றல். ஊர்ந்து
- மேற்கொண்டு.

(கூ)

கூஅ○. அற்ற மறைக்கும்
பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

(இ - ள்.) பெருமை -
பெருமையுடையார், அற்றம்
மறைக்கும் - (பிறர்மானத்தையே
கூறி) அவமானத்தை
மறையாகிற்பர்; சிறுமை - மற்

றைச் சிறுமையுடையார், குற்றம்
ஏ
கூறிவிடும்-(பிறர்குணத்தைமறைத்துக்)
குற்றத்தையே கூறிவிடுவர்;
(எ-று.)

மறைத்தலும், கூறலும்,
ஏனையிடத்தும் இயைந்தன.
அற்றம் - ஆகு பெயர். தான்
என்பது - அசைநிலை.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
இருவர்செயலும்
ஒருங்குகூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) மானம் -

பெருமைக்குணம்.

ஏனையிடத்தும்-மற்றையிடத்
திலும்: 'மறைத்தல்' என்பது-
சிறுமை யென்றவிடத்தும்,
'கூறல்' என்பது-பெருமை
யென்றவிடத்துமாக இயைதல்
காண்க. அற்றம் - சோர்வு;
சோர்வினையுளதாகும்
அவமானத்தை 'அற்றம்'
என்றது - கருவியாகு பெயர். ஏ -
பிரிநிலை. 'விடு' என்பது
துணிவுப்பொருளை யுணர்த்தும்;
மூன்றினை குறளிலும் இது. இருவர்

- பெருமையுடையாரும்,
சிறுமையுடையா
ரும். பண்பியின் தொழில்
பண்பின் மேல் ஏற்றிக் கூறப்பட்ட
உபசாரவழக்கு; 'பெருமை
அற்றம் மறைக்கும்:
சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும்' என
இந்தக் குறளிலும் காண்க.
அகைவெனினுமாம்,
அகைதிலெனினுமாம் ஒக்கும்.
(கo)

அதிகாரம் — சான்றாண்மை.

அஃதாவது -

பலகுணங்களானும் நிறைந்து
அவற்றை ஆடல்தன்மை.

'பலகுணங்களானும்' என்பது
காலுதற்விழுதிலாற்
பெறப்படுதலின், 'அவற்றை'
என்பது வருவிக்கப்பட்டது.
பெருமைபுள் அடங்காத
குணங்கள் பல வற்றையும்
தொகுத்துக்கொண்டு நிற்றலின்,

இந்து அதன்பின் வைக்கப்
பட்டது..

(கு - ரை.) சான்று
ஆண்மை யென்பதற்கு -
நிறைந்து ஆருந்தன்மை என்று
பொருளாதலாலும்,
நிறைதலென்னும் பொருளுள்ள
'சாலுதல்' என் குறள்

திருக்குறள்

ஞ்தொழிலாற்பலகுணங்களாலுமென்று
பெறப்படுதலாலும்,

ஆறுகலென்ற

தொழிற்று இனையய

அப்பலகுணைங்கோ யென்ற

செயப்படுபொருள் வருவிக்

கப்பட்டது. தொகுத்து -

ஒருசோர அடக்கி. இம்ம் -

இவ்வதிகாரம். அதன்

பின் - பெருமையென்னும்

அதிகாரத்திற்குப்பின்.

கூஅக. கடனென்ப

நல்லவை யெல்லாங்

கடனறிந்து

சான்றாண்மை

மேற்கொள் பவர்க்கு.

(இ-ள்.) கடன் அறிந்து - (நமக்குத்) தகுவது (இதுவென்று) அறிந்து,

சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு - சான்றாண்மையை மேற்கொண்டொழுகு வார்க்கு, நல்லவை எல்லாம் கடன் -

நல்லனவாகுணங்களெல்லாம் இயல்

பாயிருக்கும், என்ப -
என்றுசொல்லுவர், (நூலோர்);
(எ - று.)

சிலகுணங்கள்

இலவாயவழியும், உள்ளன
செய்துகொண்டனவாயவழி
யும் சான்றுண்மையென்னுஞ்
சொற்பொருள் கூடாமையின்,
நூலோர் இவ்
வேதுப்பெயர்பற்றி
அவ்விலக்கணம் இவ்வாறுகூறுவ
ரென்பதாம்.

(சூ - ரை.) கடன்-கடமை.

நூலோர் - சாஸ்திரமுணர்ந்தவர்.

உள்ளன

செய்துகொண்டன ஆயவழியும்

- உள்ளகுணங்கள்

இயல்பிலவையாமற்

செயற்கையாக

ஏற்றுக்கொண்டனவான பொழுதும்.

சொற்பொருள் - சொல்

லின்பொருள். கூடாமையின்

- பொருந்தாதலால்.

இவ்வேதுப்பெயர் -

சான்றாண்மையென்னுங் காரணப்பெயர். சான்றோர்க்கு குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென்றபடி.

நல்லணவாகிய

(க)

கூஅஉ. குணநலஞ்
சான்றோர் நலனே பிறநல
மெங்கலத்
துள்ளதூஉ மன்று.

(இ - ள்.) சான்றோர் நலன் - சான்றோர் நலமாவது, குணம் நலம் க-

குணங்களாலாயே நலமேஉ; பிற

நலம் - (அஃது) ஒழிந்த
உறுப்புக்களாலாயை
நலம், எ நலத்துஉம் உள்ளது
அன்று - ஒருநலத்திலும்
உள்ளதன்று; (எ-று.)
அகநலத்தை முன்னே
பிரித்தமையின் ஏனைப்
புறநலத்தை 'பிறநலம்'
என்றும், அது குடிப்பிறப்புங்
கல்வியும்முதலாக நூலோர்எடுத்த
நலங்களுட்
புகுதாமையின்

'எந்நலத்துள்ளதூஉ மன்று'
என்றுங் கூறினர்.

இவையிரண்டுபோட்டாணும்,
சால்பிற்குவற்ற குணங்கள்
பொதுவகை
யாற் கூறப்பட்டன.

(கு- ரை.) உறுப்புக்கள் -
அவயவங்கள். நலம் - அழகு.
அகநலம் -
மனத்தின்நன்மை.
குணநலமேயென்றதனால்,
அந்நலம்பிரிக்கப்பட்டதென்க.

ஏ - பிரிநிலை. புறநலம் -
உடம்பினழகு. அது - புறநலம்.
புகுதாணையின் -
சேராதாதலால். சால்பு -
சான்றாண்மை. அளவொடை -
இன்னோனைசதா
வந்தது.

(உ)

சுஅரு. அன்புநா
ணொப்புரவு கண்ணோட்டம்
வாய்மையொ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

(இ - ள்.) அன்பு -
(சுற்றத்தார்மேலியன்றிப்
பிறர்மேலும் உளதாய அன்பும்,
கான்ற - (பழிபாவங்களின்)
கரணமும், ஒப்புரவு ..
(பலர்மாட்டும் கூடி- ஆம்

அதிகாரம்—சான்றாண்மை

சுருக
ஒப்புரவுசெய்தலும், கண்ணோட்டம்
- (பழையார்மேல்)
கண்ணோடலும், வாய்மையொடு -

(எவ்விடத்தும்)

மெய்ம்மை கூறலும் என, சால்பு
ஊன்றிய தூண் என்று -
சால்பென்னும் பாரத்தைத்
தாங்கிய தூண்கள் ஐந்து; (எ -
று.)

எண்ணிறை,

முன்னவற்றோடு சூடிற்று.

இக்குணங்கள் இல்வழிச் சால்பு
நிலைபெறுமையின், இவற்றை
'தூண்' என்றார்.

ஏகதேசவுருவகம்.

(கு-ரை.) சுற்றத்தார் -

உறவினர். பழையார்மேற்
கண்ணோடல்-முன்
பரிசயமுடையவரிடத்தில்
காட்சிணீயப்படுதல். முன்பு
கண்ணோட்டமென்னும்
அதிகாரத்தில் 'அஃகாவது -
தன்னெஞ்சு பயின்றூரைக்கண்டால்
அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை:
இஃது அவர்மேற்
கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின்
அப்பெயர்த்தாயிற்று' என
உரைத்தது உணரத்தக்கது.

எண் ஓடு -

எண் ணுப்பொருள் தருவதாகிய

'ஒடு' என்னுஞ்சொல். அது

அன்பொடு நாணுடு ஒப்புரவொடு

கண்ணோட்டத்தோடு என்

நின்றவிடத்துப்பிரிந்து

பிறவிடத்துஞ்சென்று

பொருந்தியமை காண்க.

இக்குணங்கள் - அன்பு முதலிய

குணங்கள். அன்பு முதலிய

குணங்களைத் தூண்ட உருவகஞ்

செய்தவர், அதற்கேற்பச்

சால்பினைப் பாரமாக உருவகஞ்

செய்யாமையால், இஃது -
ஏகதேசவுருவகம்.

(ங)

கூஅசு. கொல்லா
நலத்தது நோன்மை
பிறர்தீமை சொல்லா
நலத்தது சால்பு.

(இ - ள்.) (பிறஅறங்களும்
வேண்டுமாயினும்), நோன்மை -
தவம், கொல்லா நலத்தது -
(ஒருயிரையும்) கொல்லாத
அறத்தின்கண்ணதேயாம்;

(அதுபோல), (பிறகுணங்களும்
வேண்டுமாயினும்), சால்பு—,
பிறர் தீமை சொல்லா -
பிறர்குற்றத்தைச் சொல்லாத,
நலத்தது - குணத்தின்கண்ணதே
யாம்; (எ - று.)

நலம் என்னும்
ஆகுபெயர்ப்பொருள்
இரண்டனையும் தலைமைதோன்ற
இவ்விரண்டற்கும்
அதிகாரமாக்கிக் கூறினர்.

தவத்திற்குக் கொல்லாவறம்
சிறந்தாற்போலச் சால்பிற்குப்

பிறர்குற்றஞ்சொல்லாக்குணம்
சிறந்தது என்

பதாம்.

(கு - ரை.) பிறஅறங்களை உள - ஆவது அதிகாரத்தின்

அவதாரிகை யிற் காண்க.

அறத்தின்கண்ணதே -
அறத்தினிடத்திலேயே யுள்ளது.
"நிலை யஞ்சி நீத்தாரு மெல்லாங்
கொலையஞ்சிக்,
கொல்லாமைசூழ்வான் றலை" என்
றார், கீழ்க்கொல்லாமையென்ற
அதிகாரத்தும். பிறகுணங்கள் -
அன்பு நாண் ஒப்புரவு

முதலானவை. 'நலத்தது'
என்னுஞ் சொற்களிலுள்ள 'நலம்'
என்பன - பண்பாகுபெயராய்,
மூன்றையே,
நலத்தையுண்டாக்கும் அறம்
குணம் என்ற பொருளைக்
காட்டும்.
ஆகுபெயர்ப்பொருளிரண்டு - அற

மும் குணமும். இவ்விரண்டற்கும் - தவத்துக்கும் சால்புக்கும். அதிகாரம் - முக்கியஸ்தானம். தவத்தில் கொல்லா வறத்திற்கும், சால்பில் பிறரதுதிமை
சொல்லாக் குணத்திற்கும் உள்ள
நிலைமை தோன்ற, 'கோன்மை
கொல்லா நலத்தது', 'சால்பு

பிறர்தீமைசொல்லாநலத்தது'என
நோன்மைசால்புகூட்கு சான்ற
திருக்குறள்

க் கொல்லாநலத்தையும்
பிறர்தீமைசொல்லாநலத்தையும்

மூன்றையே இட மாகஇக் கூறினை
றென்றலாறு.
(சு)

கூஅரு. ஆற்றவா
ரமற்றல் பணித
லதுசான்றோர்

மாற்றுரை மாற்றும் படை.

(இ - ள்.)

ஆற்றுவார்-(ஒருகருமத்தைச்)
செய்துமுடிப்பாரது, ஆற்றல்
ஆற்றலாவது, பணிதல் -
(அதற்குத்
துணையாவாரைத்)தாழ்ந்து
கூட்டிக் கொள்ளுதல்: சான்றோர்
- (இனி) சால்புடையார்,
மாற்றுரை - (தம்) பகை வலை,
மாற்றும் - பகைமையொழிக்கும்,

படை - கருவியும், அது -
அதுவே
ஆற்றல்-அதுவல்லராந்
தன்மை.
இறந்ததுதழீஇயசசுவம்மை,
விகாட தத்தால் தொக்கது.
சால்பிற்குஏற்ற
பணிதற்குணக்கது சிறப்புக்
கூறுவார் ஏனையதும்
உடன்கூறினர்.
(கு - ரை.) கருமம் -
தொழில். அதற்கு -

கருமத்தைச்செய்துமுடித்தற்கு.
அது - பணிவு. அதுவல்லர் -
தொழில்செய்துமுடிக்கவல்லர்.
படை யென்பதன்பின், இறந்தது
தழுவிய எச்சவும்மை
விகாரத்தாற் றொக்கது ஏனையது
-மற்றொன்று:
மாற்றரைமாற்றும்படை
அப்பணிவு என்பது. சான்
றாண்மையைச்சார்ந்த பணிவைக்
கூறுமிடத்துப்
பகைவரைமாற்றும் படை

யென்பது ஏனையதாத லறிக.

மாற்றூர் - மாறுபாடுடையோர்.

(நி)

கூஅசு. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் சூழ்வி துணையவ்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(இ-ள்.) சால்பிற்கு - சால்பாகிய பொன்னின் அளவு அறிதற்கு கட்டளை - உரைகல்லாகிய செயல், யாது

எனின்—, (அது), தோல்வி-(தப்
பின்
உயர்ந்தார்மாட்டுக்கொள்ளுந்)
தோல்வியை, துலை
அல்லார்கண்டும்
இழிந்தார்மாட்டும், கொளல் -
கோடல்; (எ-று.)

துலை - ஒப்பு.

எச்சவும்மையான்,
இருதிறத்தார்கண்ணும்
வேண்டுதல் பெற்றும்.
கொள்ளுதல் - வெல்லும் ஆற்ற
லுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்

கொள்ளுதல். இழிந்தாரை
வெல்லுதல் கருதிக் தம்மோடு
ஒப்பித்துக்கொள் ளாது
தோல்வியான் அவரினும்
உயர்வராயின், அதனால்
சால்பளவு அறியப் படுமென்பதாம்.

(கு-ரை.) அளவு - யாற்று.
தோல்வி-பணிவு, கீழ்ப்படுதல்.
'துலையல் லார் கண்ணும்' என்ற
இடத்துள்ள
இழிவுசிறப்புப்பொருளோடு
இறந்தது தழுவிய

எச்சப்பொருளையுமுடைய
உம்மைமயிறுல், உயர்ந்தார்
இழிந்தார் என்ற இருவரிடத்தும்
தோல்வி வேண்டுதல் பெற்றபடி
மென்க. ஒப்பித்துக் கொள்ளுதல் -
சமமாக்கிக்கொள்ளுதல்.
தோல்வியான் உயர்வராயின்
என இயையும். தோல்வியான்
உயர்தல் - மிக்கபணிவுகாட்டுதல்.
அவரினும் - தூலையல்லாரைவிட.
சால்பு அளவு - சால்பினளவு.
தூலையல்லார்கண் ணும்
தோல்விகொள்ளுதலைக் கட்டளை

யென்றதற்கு ஏற்ப, சால்பைப்
பொன் னென்றலையால். இதனு
மதுசெவுருவகம்.

(க)

கூக - ஆம்

அதிகாரம்—சான்றாண்மை

சாரு

கூஎன. இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(இ-ள்.) இன்ன செய்தார்க்குமம்-(தமக்கு) இன்னதவற்றைச் செய்தார்க்கும், இனியவ செய்யாக்கால்-(சால்புடையார்) இனியவற்றைச் செய்யாராயின், சால்பு என்ன பயத்தது - அச்சால்பு வேறு என்னபயனுடைத்து? (எ - று.)

சிறப்பு உம்மை, அவர் இன்ன செய்தற்கு இடனுதல் விளக்கின்றது. ஓகாரம்-அசை. விஞ-எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமும் இன்னுசெய்வராயின், சால்பால் ஒருபயனும் இல்லை யென்பதாம்.

இவையைந்துபாட்டானும், சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) இன்னதவற்றை-துன்பந்தருவனவற்றை. 'இன்ன செய்தார்க்கும்'என்றஇடத்துள்ள இழிவுசிறப்பும்மை, தம்மால் இன்னுசெய்தற்கு உரியவர் அவர் என்பதை விளக்கின்றது. 'என்ன' என்ற விஞ - எதிர்மறைப் பொருளது; சால்புடையவர் இன்னுசெய்தார்க்குத் தாமும் இன்னுதவற்றைச் செய்வராயின், இவரிடத்துள்ளசால்பால் ஒருபயனு மில்லை யென்பதாம். சால்பாவது - குணங்களால் நிறைந்திருக்குந்தன்மை. "கறுத்தின்னு செய்தவக்கண்ணு மறுத்தின்னு, செய்யாமை மாசற்றார்கோள்", "இன்னு செய்தாரை யொறுத்தலவர்நாண, நன்னயஞ்செய்துவிடல்"என்பன, இங்குக்நாணத்தக்கன. சிறப்புவகையாற்கூறப்பட்டன, சால்பிற்குஏற்றகுணங்கள்.

கஅஅ. இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந் திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(இ-ள்.) சால்பு என்னும் திண்மை-சால்புஎன்று சொல்லப்படும் வலி, உண்டாகப்பெறின்—, ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, இன்மை-வறுமையாவது, இளிவு அன்று-இளிவாகாது; (எ-று.)

தளராமை நாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மைதாளுக உபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலுடைய ரென்பதாம்.

(கு-ரை.) சால்பென்பது எந்நிலையிலும் ஒருவனைத் தளரவொட்டாமல் நிலைநிறுத்துதலால், வலியாமென்க. வலி-வலிமை. இளிவு-தாழ்வுவிளைப்பது இளிவு = இழிவு. இன்மை-பொருளின்மை. இன்மைதாளுக - இன்மையாகவே. பொருளில்லாமையால் வருகிற வறுமையை இன்மையாகவே உபசரித்துக் கூறியது, காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபசாரவழக்கு. சால்புடையவர் வறுமையுடைந்தாலும், அதனால் இழிவடையாது மேம்படுதலுடையவராவ ரென்பதாம்.

(அ)

கூசுக. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக் காழி யெனப்படு வார்.

சாந்தி

திருக்குறள்

(இ - ள்.)

சான்றாண்மைக்கு - சால்புடைமையாகிய கடற்கு, ஆழி எனப் படுவார் -

கரையென்றுசொல்லப்படுவார்,—ஊழி
பெயரின்உம்- (ஏனைக்கட லும்
கரையுள்நில்லாமல்)
காலந்நிநிந்தாலும், தாம் பெயரார்
-தாம் நிநியார்.

சான்றாண்மையது பெருமை
தோன்ற அதனைக்
கடலாக்கியும், அத னைத்
தாங்கிக்கொண்டுநிற்றலின்
அம்தூடையாரைக்
கரையாக்கியுங் கூறி னார்;
"பெருங்கடற்கு ஆழி யெனல்"

மாதோ" என்றார் பிறரும்.

ஏகதேச வுருவகம்.

(சூ-ரை.)

சால்புடைமையாகிய கடற்குக்
கரையென்றுசொல்லப்படு
வர்-சான்றாண்மைக்குவரம்பாய்
நிற்பவர்;
சான்றாண்மைதவறுதவர். ஏனைக்
கடல் - இயற்கையானகடல்.
காலந்திரிந்தாலும் -
பிரளயம்சேர்ந்தாலும்:திரி தல் -

மாறுபடுதல். தாம் திரியார் - தாம் நிலைமாறார். சால்புடையார் எப்போதும் தம் நிலையினின்றும் மாறுபடாதென்க.

"உறையார்விசும்பி னுவாமதி போல, நிறையாநிலைதலன்றிக்-குறையாத, வங்கம்போழ் முந்நீர்வளம் பெறினும் வேறுமோ, சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு" என்பது, இங்கு ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. சான்றாண்மையின்

பெருமைதான்ற அந்த வினைக்
கடலாக்கியும்,
அச்சான்றாண்மையைத்
தாங்கிநிற்றலாற் சான்றாண்மை
யுடையாரைக் கரையாக்கியுங்
கூறினார். 'ஆழி'
என்பது-கடலென்னும்
பொருளில் வருதற்கு
"பெருங்கடற் காழி யனையன்
மாதோ" என்ற தேவாரம்
புறநானூறு 502-ஆம்
பாடலிலுள்ள அடி;

இதன்பொருள்:—

பொறிபுலன்களுக்குக்

கரைபோல்வானென்பது. 'பிறர்'

என்றது, அப்பாடல் [illegible]ப்தவான

மதுரைச்

சனைக்காயனூர்மேல்நிற்கும்.

சான்றாண்மையுடையோர் வாக்

கரையாக உருவகஞ்

செய்ததற்கேற்பச்

சான்றாண்மையைக் கடலாக

உருவகஞ் செய்யாததனை

ஏகதேசவுருவகமாவணி.

கூகூ0. சான்றவர்

சான்றாண்மை குன்றி

னிருநிலங்தான்

றாங்கா துமண்டோ டொப்பற.

(இ-ள்.) சான்றவர் :-

பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவர்,

சான்றாண்மை

குன்றின் - (தம்) கன்மை

குன்றுவராயின், இருநிலம் தான்

பொறை தாங்கா -

மற்றை இருநிலங்தாங்கும்

தன்பொறையைத் தாங்காதாய்

முடியும்.

'தானும்' என்னும் எச்சவும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. அவர்க்கு அது குன்றுமையும், அதற்கு அதுதாங்கலும் இயல்பாகலான், அவை எஞ்ஞான்றும் *உளவாகாநின்றன என்பது தோன்ற நின்றமையின், மண் - ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் - அசை. இதற்கு - இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவர்துணையாக வருதலான் அதுவும் அதுதாங்கலாற்றுது

எனறு உரைபபாருமு உளா.

இவை மூன்றுபாட்டானும்,

அவற்றுல் நிறைக்தவாது

சிறப்புக் கூறப் படடது.

---

* பீ-மீ: உளவாகா

என்பது.

600 - ஆம் அதிகாரம் -

பண்புடைமை

சுருள

(கு - ரை.) இருநிலம் - பெரியபூமி: பண்புத்தொகை. பொறையை - பாரத்தை. எச்சவும்மை - சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றியதன்றி என்ற பொருளைத் தருதலால், இங்கே இறந்ததுதழுவிய எச்சம். 'இருநிலந்தான்' என்ற

இடத்து இருக்க வேண்டிய
எச்சவும்மை,

செய்யுள்விகாரத்தால்
ஒருக்கதென்றார். சான்றவர்க்குச்
சான்றாண்மைகுன்றாமையும்
நிலத்திற்குப்
பொறையாற்றுதலும்
இயற்கை யாகையால், அவைகள்
எஞ்ஞான்றும் உளவாகின்றன
என்பது தோன்ற
நின்றமையால், மண் -
ஒழியிசைச்சுண்ண வந்ததாம்.

ஒழியிசையாவது -

சொல்லப்பட்ட பொருளை

யொழியச் சொல்

லாது ஒழிந்து நின்றபொருளைத்

தோன்ற நிற்பது.

அவற்றுள்-சால்பிற்குவற்ற

தூணேந்தனால்.

முதலுரையின் கருத்து -

பூமியானது பாரத்தைத்தாங்குவது

போலத் தான்றோர்

தான்றாண்மையை

யுடைப்பதென்பது. இனி,

இக்குறட்குச் சுற்றிய

மேலோருரை:—இருநிலம்
பொறைதாங்குவது சான்றவர்
துணையாக வருதலாலாகும்:
ஆகலால், சான்றவர்
சான்றாண்மை குன்றின்
அவ்விருநிலந்

தாளும் பொறை தாங்கமாட்டாது என்பது. (கo)

கoo - ஆம் அதிகாரம்—பண்புடைமை.

அஃதாவது - பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாதவின்றாளல் லாரியல்புகளும் அறிந்து ஒத்த *ஒழுகுதலுடையனாதல்; "பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்" என்றார் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(சு - ரை.)

"பண்பெனப்படுவது

பாடறிந்தொழுகல்" என்ற
மேற் கோள் கலித்தொகை
நெய்தற்கலி கசு - இல் உள்ளது:
மக்கட்பண்பு என்று
சொல்லப்படுவது உலகவழக்கம்
அறிந்து ஒழுகுதலென்பது,
இதன்பொருள்.
பெருமைசான்ற குணமைகளை
யுடையார்க்குப் பண்புடைமை
வேண்டுமென்பது பற்றி,
அவற்றின்பின் பண்புடைமை
வைக்கப்பட்டதென்க.

சுசுக. எண்பதத்தா

லெய்த லெளிதென்ப
யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும்
வழக்கு.

(இ - ள்.) யார்மாட்டுஉம் - யாவர்மாட்டும், எண் பதத்தால் - எளிய செவ்வியராதலால், பண்பு உடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் - (அரிதாய)
பண்புடைமையென்னும்
நன்னெறியினை எய்துதல், எளிது—, என்ப-என்று
சொல்லுவர், (நூலோர்); (எ-று.)

குணங்களால் நிறைந்து
செவ்வியளியருமாயக்கால்
பண்புடைமை தானே உளதா
மாகலின், 'எண் பதத்தா லெய்த
லெளிது' என்றும், அஃது
உலகத்தையெல்லாம்
வசிகரித்தற்பயத்ததாகலின்
அதனைத் தொல்லோர் சென்ற
நன்னெறி யாக்கியும், அதனை
எளிதின் எய்துதற்கு இது
நூலோர் நுதிய உபாய மென்பார்,
அவர்மேல் வைத்துவ் கூறினர்.

(கு-ரை.)

யாவர்மாட்டும்-எல்லோரிடத்தும்.
எளிய செவ்வியராதலால்-
கம்மிடத்து எளிதில்வந்து
தம்மைக்கண்டுபேசும்படி
சுயமளிக்குந் தன்

பீ-மீ: ஒழுகுதல்;

58

சுருதி

திருக்குறள்

மையையுடையராதலால் என்-
எளிமை: பூமி - சுபாவம்:

வழக்கு - வழங்குதற்கு உரியது:
வழங்குதல் - செல்லுதல் :
எனவே, சன்மார்க்கமாயிற்று.
அஃது - பன்புடைமை.
வகிகரித்தற்பயத் தது -
வகப்படுத்தலாகிய
பயனையுடையது. இது -
செவ்வியளிமை. (க)

கூகூ. அன்புடைமை
யான்ற குடிப்பிறத்த
லிவ்விரண்டும்

பண்புடைமை யென்னும்

வழக்கு.

(இ - ள்.) அன்பு

உடைமை-(பிறர்மேல்)

அன்புடையராதலும், ஆன்ற

குடி பிறத்தல் -

உலகத்தோடு ஒழுகுதல்

குடியின்கண் பிறத்தலும், இ

னியன்ற

உம்-ஆகிய இவ்விரண்டும்,—பண்பு

உடைமை என்னும் வழக்கு -

(ஒருவனுக்

குப்) பண்புடைமையென்று
(உலகத்தார்) சொல்லும்
நன்னெறி; (எ- று.)

அமைதல் - ஒத்துவருதல்.
'குடிப்பிறத்தல்' என்றது,
பிறந்தார்செயலை.

கனிந்தவழி ஆகாது
இரண்டுங்கூடியவழியே ஆவது
என்பது தோன்ற, மூற்
றும்மை கொடுத்தார். காரண
ங்கள் காரியமாக
உபசரிக்கப்பட்டன.

இவையிரண்டுபோட்டாரனும்,

பண்புடையாராதற்காரணம்
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) அன் புடைமை குடிப்பிறத்தல் என்ற இரண்டும் கூடியிருக்
கும்போதே பண்புடைமை உண்டாவ தென்பார்,
'இவ்விரண்டும்' என மும்
மையை கொடுத்துக் கூறினர்:
"அன்புடைமையன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்த வாம்,
பண்புடைமை தாதுரைப்பான் பண்பு" என்றது இங்கு ஒருசார்

நோக்கத்தக்கது. அன்புடைமை
ஆன்றகுடிப்பிறப்பு என்ற
இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும்
வழக்கிற்குக்காரணம என்று
கூறவேண்டிய விடத்து,
அன்புடைமை
ஆன்றகுடிப்பிறப்பு என்ற
இவற்றையே பண்
புடைமையென்னும்வழக்கு
என்றது - காரணஇலக்
கணியமாக ஏற்றுமைப் படுத்துக்
கூறிய உபசாரவழக்காம்.

கசுகஉ. உறுப்பொத்தன்
மக்களொப் பன்ரூல்
வெறுத்தக்க பண்பொத்த
லொப்பதா மொப்பு.

(இ-ள்.) உறுப்பு ஒத்தல் - (செயிடத்தகாத) உடம்பால் ஒத்தல், மக்கள் ஒப்புஅன்று - (ஒருவனுக்கு) சன் மக்களோடு (ஒப்பாகாமையின் அது) பொருந் துவதன்று; (இனி), ஒப்பதுஆம் ஒப்பு-பொருந்துவதாய ஒப்பாவது,

வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் -
சொல்லத்தக்க பண்போல் ஒத்தல்;
(எ - று.)

வடநூலார் 'அங்கம்'
என்றலையின், 'உறுப்பு' என்றார்.
ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு
பெறப்படும் ஒப்பாவது,
உயிரின்மேலாய் நிலையுதலில்லா
குடம்பு ஒத்தல் அன்றி: வேறன்றி
நிலையுதலுடைய
பண்பு ஒத்தல்: ஆகலான்,
அப்பெற்றித்தாய அவர்பண்பினை
யுடையரெக என்பதாம்.

(கு-னை.) செறியத்தகாத -
உயிரோடு ஒற்றுமைப்படாத. அது
- உடம்

பாலொத்தல். செறியத்தக்க - உயிரோடு ஒற்றுமைப்படுகிற. அங்கம் என்ற வடசொல் உறுப்பையும் உறுப்புக்களையுடைய உடலையும் உணர்த்துதல்போல

உறுப்பு என்ற தமிழ்ச்சொல்லும்
இரண்டையும் உணர்த்தும். அது,
இங்கு கூ00 - ஆம்
அதிகாரம்—பண்புடைமை
சுருக்க

உடம்பையுணர்த்திற்று: "அங்கஞ்
சூலவதிறிவு" என்று உடலை
அங்கமென்று பின்னுள்ளார்

கூறியதற்கு காண்க.

நிலையுதல்-நிலைத்தல். வேறு அன்றி-உயிரோடொற்றுமைப்படாது என்றபடி.

அப்பெற்றித்தாய-அத்தன்மையதான. அவர் பண்பு-நண்மக்களதுபண்பு.

மக்கள்-மனிதர். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறும் ஒப்பாவது உயிரின் வேறாய் நிலைபெறுத உடம்பு ஒத்தலாகாது உயிரோடு ஒற்றுமைப்படாது

நிலைபெறுதலுடைய பண்பிலால் ஒத்தலே யாதலால், அப்படிப்பட்ட

அந்த நன்மக்களின் பண்பை
யுடையவளாக என்பதாம்.
குணமே ஆண்மகனோடு
நெருங்கியுள்ள காதலால்,
"வெறுத்தக்க பண்பு" என்றார்:
வெறுத்தல் -
நெருங்குதலென்னும்
பொருளதாதலால், "விறப்பு
மூறப்பும் வெறுப்பும்
சேறியே" என்ற
தொல்காப்பியத்தாலுமறிக

கூகூ. நயனுடை நன்றி

புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு
மூலகு.
(இ - ள்.)
நயனெனடு-நீதியையும்,
நன்றி-அறத்தையும், புரிந்த -
விரும் புதலால், பயன்
உடையார்-(பிறர்க்கும் தமக்கும்)
பயன்படுதலுடையாராதலால் பண்பு -
பண்பினை, உலகு பாராட்டும் -
உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர்.
'புரிந்த' என்னும்

பெயரெச்சம்-என்று,
காரணப்பொருட்டு. நயனுடு
நன்றிபுரிதலும், பயனுடைமையும்
பன்புகாரணமாக வந்தமையின்,
'அதனைப் பாராட்டும்' என்றார்.

(கு - ரை.) 'புரிந்த' என்ற
பெயரெச்சம், இங்குப்
புரிதலாலெனக்
காரணப்பொருளதாதல்காண்க.
அதனை - பண்பை. பன்புடையார்
நீதியையும் தருமத்தையும்
விரும்புதலாலும்,
அக்காரணத்தாற்

பயன்படுதலாலும், அவர்பண்பை
உலகத்தார் கொண்டாடாதிற்ப
தென்பது, கருத்து. (ச)

கூகூ. நகையுள்ளு மின்ன
திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள
பாடறிவார் மாட்டு.

(இ-ள்.) இகழ்ச்சி-(தன்னை)
இகழ்தல், நகையுள்உம்
இன்னாது - (ஒரு வற்கு)
விளையாட்டின்கண் ணும்
இன்னாது; (ஆகலால்), பாடு

அறிவார் மாட்டு-பிறர்பாடு அறிந்து
ஒழுகுவார்மாட்டு,
பகையுள்உம்-பகைமையுள்வழி யும்,
பண்பு உள-(அஃதுஉளதாகாது
இனியவாய)பண்புகளே
உளவாவன.

'பாடறிவார்' எனவே,
அவ்வின்மையறிதலும்
பெற்றாம். அதனை யறிந்தவர்
பின் அதுசெய்யார், இனியவே
செய்வார் என்பது கருத்து. இதற்
குப் பிறவெல்லாம்
இரண்டுதொடருந் தம்முள்

இணையாமல் உரைப்பாரும்,
'இன்னது' என்னுஞ் சொற்குப்
பிறவாது என்று உரைப்பாரு
மாயினர்.

(கு-ரை.) தண்ணீயிழற்கல்
லருவிற்கு
மின்னாயாட்டுண் கண்ணென்னும் இன்
னது-வருவென் தான் பிறவால்
மின்னாடாநிலைமையாக
இழப்பட்டாலும் அவ்வியற்சி
யுவமவுருபு
மனவருத்தமுண்டெனுமிப்பகுதம்,
பிறன்பாற் - பிற நியல்பு.

அஃது - இகழ்ச்சி.

அவ்வின் ஞெமையுஞ் சுற்றமும் 7

தன்னை யிகழ்தல் கணக்கு

இன்னாதல்போலத் தான்

பிறரை யிகழ்னும் அது அவர்க்கு

இன் சூசு0

திருக்குறள்

ஞெகிழ்தலென்னும் இயல்பை

யுறிதல்.

அ.தனை - அவ்வின் ஞெமையை:

பிற நியல்பை என்பாருமுளர்.

அதுசெய்பவர் - இகழ்வார்.

உம்மைகள் - சிறப்புப் பொருளன.

(நி)

கூகூகூ. பண்புடையார்ப்
பட்டுண்டு லக மதுவின்றேற்
மண்புக்கு
மாய்வது மன்.

(இ - ள்.) பண்பு உடையார்
பட்டு-பண்புடையார்கண்ணே
படுதலால், உலகம்-உலகியல்,
உண்டு-(எஞ்ஞான்றும்)
உண்டாய்வாராகின்றது: இன்றே
ல்-(ஆண்டிப் படுதல்)

இவ்வியாயின், அது—, மண்
புக்கு-மண்ணினின்கூட் புக்கு,
மாய்வது-மாய்ந்துபோவதாம்; (எ
- று.)

'பட' என்பது,
நிரந்துநின்றது.
உலகம்-ஆகுபெயர். மற்றைப்
பண்புகில்லார் சார்பன்மையின்
ஓர்சார்புமின்றி
மண்ணினின்கட்புக்கு மாயுமது
வேண்டாவாயிற்று என்பதுபட
நின்றமையின்,

மன்-ஒழியிசைக்கண்வந்தது.

இவைதான்குபாட்டாஞலும், அதனையுடையாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) ஆண்டுப்படுதல் - அப்பண்புடையாரிடத்தே பொருந்துதல்.

உலகியல்-உலகவொழுக்கம்.

'பட்டு' என்பது - 'உண்டு' என்னும் வேறு வினைமுதல்வினையைக் கொண்டுமுடிதலால், அதற்கு

ஏற்ப 'பட' என்ற
செயலினைக்குறிப்பு
என்க. உலகம் என்பது -
உலகியலைக் காட்டுதலால்,
இடவாகுபெயர். பண்பில்லாரோ
உலகியல் நிற்பதற்குச் சார்பு
ஆகாராதலால், அவ்வுலகியல்
பண்புடையாரிடத்துப்
படாவிடின் கணக்கு ஓரா
காரமுமில்லாமையால்
மண்ணின்கட் புக்கு மாயும்; அது
வேண்டா வாயிற் றென்ற ஓதிந்த

பொருளைத் தந்தையின்,
மன்னன் ஓலியினைக்கண் வந்தகாம்:
"உன்டாலம்ம.
விவ்வுலகம்***,தமக்கெனமுயலாநோன்றூட்,
பிறர்க்கென
முயலுநருண்மையானே"
என்பது, இங்கு
ஒப்புநோக்கத்தக்கது. கார்பு -
ஆதாரம்.
வேண்டாவாயிற்று-விரும்பப்படாதாயிற்று.
என்பது பட-என்ற

பொருள்தோன்ற. அதனை-பண்பை.

கூகூ. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்

மக்கட்பண்

பில்லா தவர்.

(இ - ள்.) மக்கள் பண்பு இல்லாதவர்-நன்மக்கட்பேறுபெறிய பண்பு இல் லாதவர், — அரம் போலும் கூர்மையர் என்னும்-அரத்தின் கூர்மைபோலும் கூர்மையை யுடையரேயாயினும், மரம் போல்வர்-(ஓறிவிற்றால)

மரத்தினை யொப்பர்; (எ-று.)

அரம்-ஆகுபெயர். ஓதறிவு

- ஊற்றினையறிதல்.

உவமையிரண்டனுள்,

முன்னது-தான் மடிவின்றித்

தன்னையுற்ற பொருள்களை

மடியித்தலாகிய தொழில்பற்றி

வந்தது: ஏனையது,

விடாவறிவின்மையாகிய

பண்புபற்றி வந்தது.

அவ்விடாவறிவிற்குப் பயனை

மக்கட்பண்பு இன்மையின் அது
தானும் இல்லோரியன்பதாயிற்று.

(கு - ஈர.) அறம் -

ஒருவகை விரதம்.

கூர்மையுடையவர் - அறிவின்
நுட்பத்தோடு
செயல்நுட்பத்தையு
முடையவர். அறம்-அரத்தின்
கூர் 600 - ஆம்
அதிகாரம்—பண்புடைமை
சகுக

மைக்கு, ஆகுபெயர். மரத்திற்கு
உள்ள ஒற்றிவாவது - ஊற்றினை
[ஸ்பர் ரத்தை] யறிதல்.

அரத்திற்குமடிவு -
கூர்மைமழுங்குதல்:
தன்னையுற்ற
பொருள்களை மடிவித்தல் -
தன்னிடம்
ஆராவப்பட்டபொருள்களைத்
தேயச்
செய்தல். மனிதர்க்குமடிவு -
சோர்தல்: தன்னையுற்ற
பொருள்களைமடிவித் தல்-தன்னை

எதிர்க்கவரைக் கெடுத்தல்.
ஏனையது - மற்றையது; இரண்
ாவது உவமை. விசேடவறிவு
இன்மை-விவேகமில்லாமை-மக்கட்பண்பு
- நன்மக்கட்குரிய
பண்பென்னுங்குணம்.
அதுதானும்-விசேடவறிவும்.
இல்லை- பயனற்றதென்றபடி.
உவமையணி.
(எ)

குகூ அ. நண்பாற்று ராகி
நலமில செய்வார்க்கும்

பண்பாற்றூ

ராதல் கடை.

(இ - ள்.) நண்பு ஆற்றூர் ஆகி - (தம்மொடு) கட்பினைச் செய்யாது, நயம் இல செய்வார்க்கும் - பகைமையைச் செய்தொழுகுவார்மாட்டும், பண்பு ஆற்றூர் ஆதல் - தாம் பண்புடையராய் ஒழுகாமை, கடை - (அறி வுடையார்க்கு) இழுக்காம்; (எ - று.)

நயம் - ஈரம்.

சிறப்புஉம்மை,

அவர்பண்பாற்றுணைமக்கு
இடனறிதல் வேண்டின்றி னின்றது.
அதனைச் செய்யின் காழும்
அவர்தன்மையராவ ரென்பார்,
'கடை' என்றார்.

(கு-ரை.) இழுக்கு -
குற்றம். ஈரம் - அன்பு. அவர் -
நயமிலசெய்வார்.
இடனறிதல்-விஷயமாதல்.
அதனைச் செய்யின் -
பண்பாற்றுணையை மேற்
கொண்டால். அவர் -
நயமிலசெய்வார்.

(அ)

கூகூகூ. நகல்வல்ல

ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞர்லம்

பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(இ - ள்.) நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு - (பண்பின்மையான் ஒருவரோடும் கலந்து) உண்மகிழ்தல்மாட்டார்க்கு, மா இரு ஞாலம் - மிகவும் பெரிய ஞாலம், பகல்உம் - (இருளில்லாத

பகற்பொழுதினும்,
இருள்பால்-இருளின் கண்,
பட்டன்று - கிடந்ததாம்: (எ -
று.)

எல்லாரோடும்
கலந்து அறிவுபெறுமையின்
பண்பில்லார்க்கு உலகியல்
தெரியாது என்பார் 'உலகம்
இருளின்கட் பட்டது' என்றார்.
'பாழ்பட்டன்று இருள்'
என்றுபாடமோதி,
'இருள்நீங்கிற்றன்று' என்று
உரைப்பாரும்உளர்.

(கு - ரை.) உண்மகிழ்தல் - மனம்மகிழ்தல். மாயிரு என்றுபுணர்ந்தது, உரிச்சொற்புணர்ச்சியாதலால். பாற் பட்டன்று என்ற இடத்து 'பாழ் பட் டன்று' என்று பாடம் ஓதி—ஞாலம் பகலிலும், இருள் பாழ்பட்டன்று - இருள் நீங்கியதன்று என்று உரைப்பாருமுளர். பட்டன்று என்பது பாழ்மே லழகருரையில் உடன்பாட்டிறந்தகாலமுற்றும், பிறருரையில் எ திர்மறை

(அ) ८८००. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ
நன்பால் கலந்தினை
யாற்றிரிந் தற்று.

८८०८
திரு
க்குறள்

(இ-ள்.) பண்பு இல்லான் பெற்ற பெரு செல்வம் - பண்பில்லாதவன் (முன்னைநல்வினையான்) எய்திய பெரிய செல்வம், (அக்குற்றத்தால்ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடுதல்),—நல் பால்-நல்ல ஆன்பால், கலம் தீமையால் - (ஏற்ற) கலத்தின் குற்றத்தால், (இன்சுவைத்தாகாது), திரிந்து அற்று-கெட்

டாற் போலும்; (எ - து.)

கலத்தினை யென்பது, மெலிந்து நின்றது. தொழிலுவம மாகலின் பொருளின்கண்ஒத்த தொழில்வருவிக்கப்பட்டது.படைக்கும்ஆற்றலிலனுதல்

தோன்ற 'பெற்ற' என்றும்,

எல்லாப்பயனும் கோடற்கு ஏற்ற

இடனுடைமை தோன்ற

'பெருஞ்செல்வம்' என்றுங்

கூறினர். அச்செல்வமும்

பயன்படா தென்ற இதனால்,

வருகின்ற

அதிகாரப்பொருண்மையும்

தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

இவ்வாறு பாட்டானும்,

அஃதில்லாதது இழிவு
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

முன்னைநல்வினை-முற்பிறப்பிற்செய்த
புண்ணியம். அக்குற்
றத்தால்-பண்பின்மையால்.
ஆன்பால் - பசுவின்பால்.
எற்ற - பெய்த. கலம் - பாத்திரம்.
பொருளின்கண் - உபமேயத்தில்.
ஒத்த தொழில்-'அக் குற்றத்தால்
ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடுதல்'
என்பது. படைக்கும் ஆற்

றலிலறுதல் - தானே
சம்பாதிக்கும்
வல்லமையில்லாதவனென்பது.
வரு கின்ற
அதிகாரப்பொருண்மை-நன்றியில்
செல்வத்தினியல்பு. தோற்றுவாய்
செய்தல்-தொடங்குதல். அஃது
இல்லார்-பண்பில்லாதவர்.
கலத்தீமை யென்பது - கலந்தீமை
யென மெலித்தல் விகாரம்
பெற்றுவந்தது. இது
தொழிலுவமை மாதலால்,

'கலத்தீமையால் பால்
திரிதல்போல்' என்ற உப
மானத்திற்கு ஏற்ப, உபமேயமாகிய
முதல்வாக்கியத்தில், 'பண்பிலாக்
குற்றத் தால் ஒருவற்கும்
பயன்படாதுகெடுதல்' என்ற
ஒத்தகொழில் வருவிக்கப்பட்டது.
பண்பிலான் பெற்ற
பெருஞ்செல்வமும் பயன்படா
தென்ற இதனால், அடுத்து
வருகின்ற அதிகாரமாகிய
'நன்றியில் செல்வம்' என்பதற்குத்

தோற் றுவாய் செய்யப்பட்டது.

(கo)

கoக - ஆம் அதிகாரம்—நன்றியில் செல்வம்.

அஃதாவது-ஈட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தினது இயல்பு.

உடையானது குற்றம், செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது.

அதிகாரமுறைமை, மேல்
தோற்றுவாய்செய்த வகையுற்
பெற்றும்.

(கு - ரை.) ஈட்டியாற்கும் -
சம்பாதித்தவருக்கும்.

செல்வமுடையவ

னது குற்றமாகிய சன்றியின்மையைச் செல்வத்தின்மேலேற்றி, சன்றியில் செல்வமென்றது - உபகாரவழக்கு. சன்றி - பயன்படுதல். செல்வம் பயன்படு

தலில்வாமற்றோடாஇ

டண்பில்லாமையா வாதலால்
இத்தன்றியிலிச்செல்வம்
பண்புடைமைபோன்று மு று
திகாரத்தின்பின் வைத்தற்கு

உரியது சான்பது
பண்பிலான் பெற்று
பொருள் செல்வம் எய்து
இழுக்கு உரியதனால் பெறப்படுதல்
காண்க.

கஅக - ஆம்

அதிகாரம்—நன்றியில்
செல்வம் சஉக

கஅஅக. ஐவித்தாண்வாய்
சான்ற பெரும்பொரு
ளஃதுண்ணுண்

செத்தான்
செயக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) வாய் சான்ற
பெரும் பொருள்-(தன்)
மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கு
ஏதுவாய பெரும்பொருளை,
வைத்தான் - ஈட்டிவைத்து,
அஃது உண்ணான் -
(உலோபத்தால்) அதனை
உண்ணாதவன்,
செத்தான்-(உளனாயி னும்)
செத்தானும்; செய கிடந்தது

இல்-(அதன்கண் அவனுற்)
செயக் கிடந் -தகோ ருரிமை
யின்மையான்; (எ - று.)
வைத்தான் என்பது;
மூற்றெச்சம்.
உண் ணுதல்- அதனுண் ஐப்புலன் களை
யும் நுகர்தல்.
வாய்சான் றபெரும்பொருளை
வைத்தானெருவன் அதனையுன்
னுது செத்தவழி அதன்கண்
அவனுற்
செயக்கிடந்தகோருரிமையில்லை

யாக லான், வையாது
பெற்றவொழுதே நுகர்க வென்று
உரைப்பினும் அமையும்; இதற்கு
'செத்தான்' என்பது எச்சம்.

இதனால், ஈட்டியாளுக்குப்
பயன்படவின்மை கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) வாய் - இடம்:
இங்கே, வீட்டினகலம்.
ஈட்டிவைத்து - சும்
பாதித்துவைத்து. உலோபம் -
பணத்தின்மேலாசை: அது
இறுகப்பிடிக்குந்

தன்மையைக் காட்டும்.

அதன்கண்-அப்பொருளினிடத்து.

உரிமை-சுதந்திரம். வைத்தான்

என்ற வினைமுற்று, வைத்து என

எச்சப்பொருள்படுதல்காண்க.

அதனென்-அப்பொருளினால்.

ஐம்புலன்களையும் நுகர்தல் -

சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம்

என்னும் ஐம்பொறிகட்கு உரிய

ஐந்து விஷயங்களையும் அனுப

வித்தல். இக்குறளுக்கு

இரண்டாவது

உரைவகுமாறு:—வாய்சான்ற -
மனை யினிடமெல்லாம்
நிறைதற்குக் காரணமாகிய,
பெரும்பொருள்வைத்தான்—,
அஃது உண்ணுன் -
அதனையுண்ணுது, செத்தான் -
செத்தவழி, அதன்கண் அவனுற்
செயக்கிடந்தது இல் என்பது:
இப்பொருள், வாய்சான்ற
பெரும் பொருள்வையாது
பெற்றபொழுதே நுகர்க
என்பது, குறிப்பெச்சம். இப்

பொருளில், செத்தான்
என்பது செத்து எனப்
பொருள்படுதலால், முற்
றெச்சமாம். இங்கு ஆய்தம்
மெய்போல ஒலித்தது.

(க)

௪00௨. பொருளாண
மெல்லாமென் றீயா தினவு
மருளாண மாணைப் பிறப்பு.

(இ - ள்.) பொருளான் -
பொருள் ஒன்றும் உண்டாக
அதனால், எல் லாம் ஆம் என்று -

எல்லாம் உண்டாம் என்று
அறிந்து (அதனை ஈட்டி), ஈயாது
இவறும் - (பின் பிறர்க்கு) ஈயாது
பற்றுள்ளஞ் செய்யும், மருளான்-
மயக்கத்தாலே, மாணு பிறப்பு ஆம்
- (ஒருவனுக்கு) நிறைதலில்லாத
பேய்ப் பிறப்பு உண்டாம்; (எ -
று.)

இருமையினும் எய்தும்
இன்பங்கள் பலவும் அடங்க
'எல்லாம்' என்றும், ஈட்டுதற்குமுன்
உண்டாய அறிவு பின்

மயங்குதலின் 'மருள்' என்றும்,

பொருளுணர்டாயிருக்கப்
பிறர்பழிகண்டிருந்த தீவினைபற்றி.
உணவுகளுள்வா யிருக்கப்
பசித்துவருந்தும் பிறப்பு உளதா
மென்றும் கூறினர். ஆசுக

திருக்குறள்

(கு - ஊை.) பொருள்
என்றும்-பொருள்மாத்திரம்.
பற்றுள்ளம் .. உலோ

பம். நிறைதலில்லாத -

திருப்தியுண்டாகாத.

பொருளாணம் எவ்வாம் -

"அரனீறு மின்பமும் மீறுந்

திறனறிந்து, தீதின்றிவந்த

பொருள்," "ஒண்

பொருள் காழ்ப்ப

வியற்றியார்க்கு எண்பொரு,

ளோனை யிபண்டுமொருங்கு"

என்றலை காண்க.

(உ)

இவறி யிசைவேண்டா வாட்வர் தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(இ - ள்.) நட்டம் இவறி - (யாம் பிறரின் மிக நட்டுதும் என்று மடாருளினாது) நட்டல்மாத்திரத்தையே விரும்பி, இசைவேண்டா - (அதன் பயனை) புகழை விரும்பாத, ஆடவர் - மக்களது, தோற்றம்-பிறப்பு, நிலக்கு

பொறை - நிலத்திற்குப் பாரமாம்
அத்துணையே; (எ - று.)

இனை இருமைக்கும்
உறுதியாய அறமாகலின்
ஈகையான் அதுவே
வேண்டல்செய்யாது
ஈட்டத்துன்பத்தையும்
காத்தல்துன்பத்தையும் வேண்
டிய அறிவின்மை பற்றி,
'நிலக்குப் பொறை' என்றார்.
'பிறப்பு' என்றது
அதற்கு உரிய உடம்பினை.

(கு - ரை.) பிறரின் மிக
ஈட்டுதும்- அயலாரினும்
அதிகமாகச்சம்பாதிப்
போம்.
அதன்பயன்-பொருளின்பயன்.
அத்துணையே - அவ்வளவே.
உறுதி
யாயி அறமாகலின்
என்றவிடத்து,
உறுதியாதலினென்று
பாடமிருப்பின்
மலம். இனை இருமைக்கும்

உறுதியாதலே "நிலவரை
நீள்புகழாற்றின் புல
வரைப், போற்றுது
புத்தேளுலகு" என முன்பு
விளக்கினர். தோற்றம் -
தோன்றுதல்: பிறப்பு.
நிலக்குப்பொறை-பூமிபாரம்:
புகழென்றதனதிகாரத்தில்
"இசையிலா யாக்கை
பொறுத்த நிலம்" என்றதையும்
அகலுரையையும்
காண்க. நிலக்கு -

அத்துச்சாரிணையெதாக்கது,
விகாரம். (கூ)

கoo சு. எச்சமென்
றென்னெண்ணுங்
கொல்லோ வொருவரா ணச்சப்
படாஅ தவன்.

(இ - ள்.) (ஒருபொருளும்
ஈந்தறியாமையின்),
ஒருவரால்-ஒருவராலும்,
நச்சப்படாதவன் -
நச்சப்படுதலில்லாதவன், எச்சம்

என்று - (தான் இறந்த
வழி எண்டு) ஒழிந்து நிற்பதாக,
என் என்ன னும்
கொல்-யாதனைக்கருதுமோ?
எண்டு ஒழிந்து நிற்கும்
புகழ் எவன்மேலன்றி
நில்லாமையின் அவ
னுக்கு அதனேடு யாதும்
இயைபில்லை
யென்பார், 'என்னென்னுங்கொல்லோ'
என்றார். ஓகாரம் - அசை.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
பிறர்க்குப்பயன்படவின்மை
கூறப்பட்டது.

(சு - ரை.) நச்சப்படுதல் -
விரும்பப்படுதல். ஈண்டு ஒழிந்து
நிற்பது -
இவ்வுலகில் மிச்சமாய்நிற்பது.
புகழுண்டாதற்குக் கல்வி
ஆண்மை முதலிய பிற
காரணங்களும் உலகமாயினும்
ஈதலே சிறந்த தென்பதை,
"ஈதலிசைபட

வாழ்தல்,"" இரப்பார்க்கொன்றீவார்மே
னிற்கும்புகழ்"என்றவற்றாலுணர்க.

அவனுக்கு - ஈயாதவனுக்கு.

அதனேறு - புகழோடு. ஈண்டு
ஒழிந்து நிற்கு

கஙக - ஆம்

அதிகாரம்—நன்றியில்செல்வம்

சசுடு

மற்று புகழொன்பது :"ஒன்றாலுல
கத்தோடொத்து புகழ்வல்லாற்,
பொன்றாதுநிற்ப தொன்றில்,"

"இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி
னிலைநாடுக" என்றவற்றால்
விளங்கும். எஞ்சுவது
[ஒழிந்துநிற்பது] எச்சம்:
அம்-வினைமுதற்பொருளது

கஂஂநு. கொடுப்பதூஉந்
துய்ப்பதூஉ மில்லார்க்
கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

(இ - ள்.) கொடுப்பதூஉம்
துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு -
(பிறர்க்கு) ஈவதும் (தாம்)

நுகர்வதுமாய
இரண்டுசெய்கையும்
உடையதல்லாதார்க்கு, அடுக்கிய
கோடி உண்டாயின்உம்-பலவாக
அடுக்கிய கோடிப்பொருள்
உண்டோயினும், இல்
ஒன்றுமில்லை; (எ - று.)

இன்பத்தினும்
துறம்சிறந்தமையின்,
கொடுத்தல்தொழில் முற்கூறப்பட்
டது. 'அடுக்கியகோடி' என்றது,
ஈண்டு எண்ணப்படும்

பொருள்மேல் நின்ற து.

ஒன்றுமில்லார்போலப்

பயனிரண்டும் இழத்தலின், 'இல்'

என்றார்.

(கு-ரை.)

தெய்ப்பதாலுண்டாகும்

இன்பத்திலும்,

கொடுப்பதாலுண்டா கும் அறஞ்

சிறத்தலால், 'கொடுப்பதுவும்'

என்று முற்கூறப்பட்டதென்க.

கோடி -

என்னுமெண்ணையாகுபெயர்.

ஒன்றுமில்லார் - பொருள்
சிறிதுமில் லார். பயனிரண்டும் -
அறப்பயனும் இன்பப்பயனும்.

(ரு)

கoo. ஏதம்

பெருஞ்செல்வன்
தான்றுவ்வான்
றக்கார்க்கொன்
றீதவியல்பிலா தான்.

(இ - ள்.) தான்
றுவ்வான்-தான் றுகாறுய்,
தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பு

இலாதான் - (அதன்மேலும்)
கருதியுடையார்க்கு அவர்
வேண்டிய தொன்றீன
ஈதலியற்கையிலனாயினன்,—பெரு
செல்வம் - இரண்டுஞ் செய் தற்கு
இடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு,
ஏதம் - ஒருநோய்; (எ - று.)

கருதி - தானஞ்சோடற்கு
ஏற்புடைப்மை. ஏதம் - ஆகுபெயர்.
நுகரப்படு தலும் ஈயப்படுதலு
மாகிய தொழிற்கு உரியதனை
அன்றாக்கினமையின், 'நோய்'

என்றார். ஈகலியல்பிலாதான து
பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு
ஈட்டல் காத்தல் முதலியவற்றால்
துன்பமேயா மென்று
உரைப்பாரும் உளர்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
அவ்விருமையும் உடன்
கூறப்பட்டன.

(சு - ரை.) அதன்மேலும் -
தான்
நுகராமலிருப்பதற்குமேலும்.
ஈகலியற்கை-ஈதலாகிய இயல்பு.
இரண்டு-தான் நுகர்தலும்

தகுதியுடையார்க்கு ஈதலும்.

தானஞ்சேகாடல் - கொடுத்ததைப்
பெற்றுக்கொள்ளுதல். ஏதம் -
துன்பம்: இங்கே, துன்பந்தரும்
நோயையுணர்த்தியதனால், காரியவாகுபெயர்.
தொழிற்குரியதல்லதாகச்செய்தல்
நோயின்தன்மையாதலறிக.

அவ்விருமை -
ஈட்டினவனுக்குப்பயன்படுதலின்மை,
பிறர்க்குப் பயன்படுதலின்மை.

மூத்து மரயில்
செல்வத்தைத்துய்த்தல் ஈதல்
இலனாயினானைச் செல்வத்திற்கு

நோய் போல்வானென்றது
நோயென்று
அபேதமாகக்கூறியது - காட்சியணியாம்.
இரண்டாமடியிலும்,
ஈயுமியல்பிலாதானுக்குச் செல்வம்
நோய்போலுமென்றது
செல்வத்தை நோயாகக்கூறியது -
காட்சியணியே, "ஈட்டலுந்
தன்ப

மற்றீட்டிய வொண்வொருளோக்,

காத்தலொடாங்கே கழிந்தண்பம் -
காத்தல் குறைபடிற் றுண்பங்
கெடிற்றுண்பங் ணண்பக்,
குறைபதி மற்றைப்வொருள்'
என்ற நாலடி, இங்குக்
காணத்தக்கது.
(சு

கoo எ. அற்றூர்க்கொன்
றூற்றூதான் செல்வ
*மிருநலம்

பெற்ற டமியண்மூத் தற்று.

(இ - ன்.) அற்றார்க்கு - (ஒருபொருளும்) இலராயினர்க்கு, ஒன்று (அவர்வேண்டியது) ஒன்றாயினை, ஆற்றுதான் - கொடாதானது, செல்வம்—

(கொண்டுகழிதல்),—மிகு நலம் பெற்றால் - (பெண்டிரின்) மிக்க நலத்தை யுடைப் பெற்ற வொருத்தி; (கொடுப்பாரின்மையின் கொழுநனின்றி), தமியள்.

கமியளாய், ஊக்க அற்று -
ஊக்கதன்மைத்து; (எ - று.)

நலம் - வடிவின் நன்மையும்,
குணத்தின்நன்மையும். இரண்டும்
ஒருங்கு பெறுதல் அரிதாகலின்,
'பெற்றாள்' என்றார்.

கொடுப்பாருங் கொழுநனும்
யன்றிக் காணும் பயனிழந்து
கழிந்த குமரியோடு உவமை
கூறினமையின் காணும்
ஏற்பானுமேயன்றிச் செல்வமும்
பயனிழந்து கழியு

மென்பதாயிற்று

(சூ-ஸ்ர.)

கொன்னே-வீணாய்;

பயன்படாமல்.

பெண்டிரின்-பெண்டிர்க்கு குரிய:

மகளிருள் எனினுமாம்.

கொழுநன் இன்றி -

கணவனில்லாமல். தரிய

ளாய்-தனியளாய்.

கன்னிகாதானஞ்செய்வதனால்

ஒருவகைப் புண்ணியமுண்

டாகுமென்ற

நூற்கொள்கைபற்றி,
'கொடுப்பாரும் பயனிழந்து'
என்றது குமரி-கன்னிகை.
"குமரிமூத்த வெண்பாத்திரம்"
என்றும், "குமரிமூத்தவர்
கொடுங்குழைநல்லாள்" என்றும்
மணிமேகலையில் வருதல் காண்க.
கான் . செல்வமுடையான்.
ஏற்பான் - இரப்பான்.
(எ

கூ0அ. நச்சப் படாதவன்
செல்வ நடுஉநர

ணச்சு

மரம்பழுத் தற்று.

(இ - ள்.) (வறியார்க்கு
அணியளுயிருந்தும்
ஒன்றுங்கொடாமையின்)
நச்சப்படாதவன் - (அவரால்)
நச்சப்படாதவன்,
செல்வம் - செல்வமெய்துதல் ஊர்
நடுவுள் நஞ்சு மரம் -
ஊரிடைநிற்பதோர் நச்சுமரம்,
பழுத்து அற்று
பழுத்தாற்போலும்; (எ - று)

'நடுவூர்'

என்பது - பின்முன் ஒத்தாக்க

ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை

அண்மைஉடைமையாளாற்

பயனில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) அணியன் -

சமீபத்திலுள்ளவன்.

நற்சுமரம் = நற்று + மரம்

விகுதிக்கண்மையையுடையமரம்:

எட்டிபோல்வது.

நடுவூர் = ஊர்நடு: இதனை

யிலக்கணப்போலியென்பர்.

அண்மை - சமீபித்ததாதல்.

உடைமை - பொருளுடைமையும் பழமுடைமையும். உவமையணி.

"பயன்மரமுள்ளூர்ப் பழுத்தற்றுச்செல்வ; நயனுடையான்கட்படின்" என்ற திருக்குறளில் இதன் எதிர் மறைப்பொருளே விளக்கியமை காண்க.

(அ

கoo. அண்டொரீ இத்தற்செற் றறநோக்கா கீட்டிய

வொண்பொருள் கொள்வார்
பிறர்.

---

* சிலபிரதிகளில் 'மிகுதலும்' என்று காணப்படுகின்றது.

கூக - ஆம்
அதிகாரம்—நன்றியில் செல்வம்
சுருள

(இ - ள்.) (ஒருவன்),
அன்பு ஒரீஇ -

(கொடாணைமப்பொருட்டுச் சுற்றத்
தார் கட்டார்கண்)
அன்புசெய்தலே யொழிந்து, தன்
செற்று - (வேண்டுவன நுகராது)
தன்னைச் செறுத்து, அறம்
நோக்காது-(வறியார்க்ருஈதல்
முத லிய) அறத்தை
நினைப்பதுஞ்செய்யாது,
ஈட்டிய—, ஓள்
பொருள்-ஒள்ளிய பொருளை,
கொள்வார்-கொண்டுபோய்ப்
*பயன்பெறுவார், பிறர்—;

(எ-று.)

பயனுய அறனும் இன்பமும்
செய்துகொள்ளாதானுக்குப்
பொருளால் உள்ளது
ஈட்டற்றுன்பமே யென்பது
தோன்ற 'ஈட்டிய' என்றும்,
அவன் வழியினுள்ளோர்க்கும்
உதவாதென்பது தோன்ற 'பிறர்'
என்றுங் கூறினர்.

(கு - ரை.)

ஈட்டார்-சிதைத்தவர்.
செறுத்து-வருத்தி. வறியார் -

கனித்திரர்.

நோக்கல்-கருத்திலுல்நோக்குதல்.

பயன்ஆய-பொருளினுற்

பெறக்கூடிய

பிரயோசனமாகவுள்ள.

அவன்வழியினுள்ளார் -

அவன்சந்ததியார். பிறர்-வள்ளர்

முதலியோர்.

(கூ)

கஅக. சிருடைச் செல்வர்

சிறுதுனி மாரி

வறங்கூர்ந் தனைய

துடைத்து.

(இ - ள்.) சீர் உடை செல்வர் - புகழுடைத்தாய செல்வத்தினையுடைய வரது, சிறு துளி-நிற்குங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை, மாரி-(உலகத்தையெல் லாம் நிலைநிறுத்தும்)மேகம், வளம் கூர்ந்து அனையதுடைத்து - வறுமைமிக் காற் போல்வதோர் இயல்பினை யுடைத்து; (எ - று.)

துளி-வெறுப்பு;
அதனைச்செய்தலால்,

துணியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும்
பயன்பட்டார் அதனான்
வறியராயவழியும் அவ்வறுமை
கடிதின்நீங்குதலின் பின்பும்
செல்வராய்ப் பயன்படுவ
தென்பதூஉம், உவமையாற்
பெறப்பட் டது; படவே,
நன்றியில்லாதசெல்வம்
எஞ்ஞான்றும் பயன்படா
தென்ப தாயிற்று. இதற்கு -
நீருடைச்செல்வர் இரவலோடு
வெறுக்கும் நிலையில் வெறுப்பு

மாறி

வறங்கூர்ந்தனையதன்மையையுடைத்து

என அதிகாரத்தோடு

பொருந்தாமைமேலும்

ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமல்

உரைப்பாரும் உளர்.

இவைதான் குபாட்டானும்,

அச்செல்வத்தது குற்றங்

கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) நிற்குங்

காலஞ் சிறிது ஆய -

சிறிதுகாலமேநிற்பதான.

மேகத்திற்கு
வறுமைமிகுதல்-நீரில்லையாதல்.
தூனி-வெறுப்பையுண்டாக்கு
வதான வறுமைக்குக்
காரியவாகுபெயர்.
மேகம்மழைபொழிதலால் நீரற்ற
வீடத்தும் மீண்டும்
அந்நீரைப்பெற்றும்
பொழியுமியல்பினதாதல்போல,
சீரு டைச்செல்வர்
பிறர்க்குப்பயன்படுதலால்
வறியராயினும் விரைவில் அவ்

வறுமைநீங்கிப் பயன்படுவ
தென்பது, மாறியுவமையாற்
பெறப்படும்: இந் நூல்,
அதிகாரத்திற்கு ஏற்பச்
சீரில்லாச்செல்வரின்பொருள்
எப்போதும் பயன்படாதென்பது
பெறப்படுதல் காண்க. இனி,
இக்குறளுக்கு, சீருடைச்
செல்வரின் (பொருளின்மையால்
இரவலோடுவெறுக்கும்)
வெறுப்பு, மாறி
வறுங்கூர்ந்தனையதுடைத்து எனப்

பொருள்கூறுவாரு முளர்:

அப்பொருள்

* பீ-மீ: பயன்கொள்வார்,

சூசூ அ தி ரு

க் கு ற ள்

நன்றியில்செல்வம் என்ற அதிகாரத்திற்குப்பொருந்துவது அன்று: அன்றி யும், சிருடைச்செல்வர்க்கு இரவலோடு வெறுப்பு ஒருபோதும் உண்டாகா தாதலால், அங்ஙனம் வெறுப்பு உளதாகவைத்துக்கூறுவது சரியன்று: மற்

றுஃ, மானிவறுங்கூர்தல் சிருடைச்

செல்வரின் செல்வமின் மைக்கு

உவமை யாகற்கு எற்குமேயன்றி

அவருடைய வெறுப்புக்கு
உவமையாதற்கு ஏலாது: ஆதலால்,
பொருள்தொடர்பு படாததாகும்.

(கo)

கoஉ - ஆம்
அதிகாரம்—நாணுடைமை.

அஃதாவது-மேற்சொல்லிய சால்பு பண்பு முதலிய குணங்களான் உயர்ந்தோர் தமக்குஒவ்வாத கருமங்களில் நாணுத லுடையராந் தன்மை: அதிகாரமுறைமையும் இதனானே வீளங்கும்.

(கு - சை.) ஒவ்வாத-தகாத. உயர்ந்தோர் நன்றியில்செல்வத்தைக் குறித்துநாணுவ ராதலால்,நன்றியில்செல்வத்தின்பின் நாணுடைமை வைக்கப்பட்டதென்க.

கoகக. கருமத்தா னணுத னணுக்திருந்து
னல்லவர் நாணுப் பிற.

(இ - ள்.) நாணு-(நன்மக்கள்) நாணுவது, கருமத்தால் நாணுதல்-இழிந்த கருமம் காரணமாக நாணுதல்; பிற-அஃதன்றி மனமொழிமெய்களது நெடுக்கத்தான் வருவனவோவெனின் அவை,(அவரளவல்ல): திரு நுதல் நல்லவர் நாணு-அழகியநுதலினையுடைய குலமகளிர் நாண்கள்; (எ - று.)

'பிற குலமகளிர்நாண்' என்றதனால் எனையது நன்மக்கள் நாண் என்பதும், 'நாணுதல்' என்றதனால் கருமத்தது இழிவும் பெற்றும். 'திருநுதல் நல்லவர்' என்பது, புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. எதுப்பன்மைபற்றி, 'பிற' என்றார். இனி, அற்றமறைத்தல் முதலியன பொதுமகளிர்நாமேற்றி ஒக்கு மென்று உரைப்பாரும் உளர்; அவர்க்கு நாண் கேடுபயக்கும் என விலக்கப்பட்டமையானும், *அவர்பெயராற் கூறப்படாமையானும், அஃது உரையன்மை யறிக.

இதனான், நாணினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நன்மக்கள்-ஸத்புருஷர். அஃது அன்றி-இழிந்தகருமங் காரணமாக நாணுதலல்லாமல். அவர் அளவு அல்ல - அந்நன்மக்கட்கு உரியன வல்ல. நுதல்-நெற்றி. எனையது - இழிகருமத்தால்நாணுதல். கருமம் என்ற பொதுச்சொல்-நாணுதல் என வருதலால், இழிந்தகருமத்தின் மேலது. புகழ்ச்சிக்குறிப்பு - புகழ்ச்சிகுறித்துவந்த சொல். எதுப்பன்மை-எதுக்கள்பலவாதல்; அவை-மனவொடுக்கம், மொழியொடுக்கம், மெய்யொடுக்கம் என்பன. இனி வேறுருரை:—பிற-அற்றமறைத்தல்முதலியன, திருநுதல் நல்லவர் நாணு-பொதுமகளிர் நாமேறு டொக்கும் என்பது: பொதுமகளிர்க்கு நாண் கேடுதருமென்று நூல்கள் விலக்குவதாலும், 'திருநுதல்நல்லவர்'என்ற தொடர் மகளிரைப் பொதுவாகக்காட்டக்கூடியதன்றிச் சிறப்பாகப் பொதுமகளிரைக்காட்டா தாதலாலும், அவ்வுரை கொள்ளத்தக்கதன்றென்று மறுத்தார். பொதுமகளிர்க்குநாண் கேடுதரு மென்பதை "மானமும் வேசை

*பி-ம்: அவர்பெயர் பொதுப்பெயராற் கூறப்படாமையானும்,

பரும், ஈணமூறுவார்”
ன்ன்றதறையும் அறியலாம்.
அற்றம்மறைத்தல்-மறைக்
கத்தக்க அவயவத்தை மறைத்தல்.
பொதுமகளிர்-வேலைமாதர்.
பயக்கும்-தரும்.

கoகஉ. உணாடை யெச்ச
முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல

மாந்தர் சிறப்பு.

(இ - ள்.) உளன் - உளனும், உடை - உடையும், எச்சம் - அவையொழிந்தனவும், உயிர்க்கு எல்லாம் வேறு அல்ல-மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொதுவாம் மாந்தர் சிறப்பு - நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது; நாணுடைமை - நாணுதல் - மையே: (அவையல்ல); (எ - று.) அவை ஒழிந்தன -

உறக்கமும், அச்சமும், காமமும்.
சிறப்பு-அவ்வுயிர்க ளின் வேறுபாடு.
'அச்சம்' என்று பாடம்
ஓதுவாரும் உளர்.

(கு-ரை.) ஊண்-உணவு.
உடை-ஆடை. அவை-ஊண்
உடை முதலியன. அவ்வுயிர்களின்
வேறுபாடு-மற்றையுயிர்களினும்
இவர்கட்குள்ளவித்தியாசம்.

கருத்து. ஊணைக் குறித்த
வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு.

(இ - ள்.) உயிர் எல்லாம் - எல்லாவுயிர்களும், உடனே - உடம்பினை, குறித்த - (தமக்கு) நிலைக்களனாகக் கொண்டு அதனை விடா : (அதுபோல) சால்பு—, நாண் என்னும் நன்மை குறித்தது-நாணென்னும் நன்மைக்குணத்தை(த் தனக்கு) நிலைக்களனாகக் கொண்டு அதனை விடாது: (எ - று.)

உடம்பு

என்பது-சாதியொருமை. நன்மை

- ஆகுபெயர். உயிர் உடம்பொடு
கூடியல்லது
பயனெய்தாதவாறுபோல, சால்பு
நாணுநிகூடியல்லது
பயனெய்தாது என்பதாம்.
'ஊணைக்குறித்த' என்று பாடம்
ஓதுவாருமுளர்.

(கு - ரை.) நிலைக்களன்
- தங்குமிடம். ஊன் - உடம்பு.
நன்மை - நற்குணத்துக்கு
ஆகுபெயர். 'ஊணைக்குறித்த'
என்ற பாடத்துக்கு - (எல்லா

வுயிர்களும்)

உணவையே(தமக்கு)ஜீவாதாரமாகவுடையன

என்று பொருள். கஂகச.

அணியன்றே நாணுடைமை

சான்றோர்க்கஂ தின்றேறற்

பிணியன்றே பீடு

நடை.

(இ - ள்.) சான்றோர்க்கு—,

நாண் உடைமை—, அணி

அன்றே-ஆபரணமாம்; அஂது

இன்று எல் - அவ்வாபரணம்

இல்லையாயின், பீடு நடை -

(அவர்) பெருமிதத்தையுடைய
கடை, பிணி
அன்றுஓ (கண்டார்க்குப்) பிணி
யாம்; (எ-று.)

அழகுசெய்தலின் 'அணி'
என்றும்,
பொறுத்தற்கு அருமையின்
'பிணி' என்றுங் கூறினர்.
ஓகார இடைச்சொற்கள்,
எதிர்மறைக்கண் வந்தன.

இவைமூன்றும் பாட்டாறும்,
அகன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

பெருமிதத்தையுடையமடை - கம்பீரமானநடை. அன்று ஓ - தேற்றம்:

இரண்டுஎதிர்மறைச்சொற்கள்தொடர்ந்து உடன்பாட்டுப்பொருளை யுணர்த்தித் தேற்றக்கருத்தை விளக்கின. அதன் - நான்கின். (கூ)

கூஎடு. பிறர்பழியும் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக் குறைபதி யென்னு மூலகு.

திரு

க்குறள்

(இ - ன்.) பிறர்

பழிஉம்-பிறர்க்குவரும்
பழியையும், தம் பழிஉம்-தமக்கு
வரும் பழியையும், (ஒப்பமதிக்து),
நாணுவார் - நாணுவாரை,
உலகு-உலகத்தார், நாணுக்கு—,
உறை பதி என்னும் - உறைவிட
மென்று சொல்லுவர்.

ஒப்பமதித்தல் - அதுவுந்
தமக்குவந்ததாகவே கருதுதல்.
அக்கருத்து உடையார்
பெரியராகலின், அவரை

உயர்ந்தோர்யாவரும்புகழ்வரென்பதாம்.

இதனால்,

அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உறைவிடம் - தங்குமிடம். ஒப்ப - ஒருங்கதாக. அதனை - நாணினை.

(இ)

கஎகக. நாண்வேலி
கொள்ளாது மன்னே
வியண்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

(இ - ள்.) மேலாயவர் -

உயர்ந்தவர்,—வேலி நாண் கொள்ளாது - (தம க்கு) ஏமமாக நாணினைக் கொள்வதன்றி, வியல் ஞாலம் பேணலர்-அகன்ற ஞாலத்தைக் கொள்ள விரும்பார்; (எ - று.)

பழிபாவங்கள் புகுதாமற் காத்தலின், 'வேலி' என்றார். நாணும் ஞால மும் தம்மூள் மாறுபவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவை புகுதும் நெறியாய ஞாலத்தினைக் கொள்ள

விரும்பா ரென்பதாம். மன்னும், ஓவும் - அசை. நாணுகிய வேலினையப் பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பா ரென்று உரைப்பாரும் உளர்.

(கு - ரை.) எமம் - இரட்சகம்: பாதுகாப்பு. ஞாலம் - உலகம். அவை புகுதும் நெறி - பழிபாவங்கள் புகும் வழி. ஞாலத்திணும் நாணினை மேலாகக்கொள்வ ரென்பது, மூதலுரையின்கருத்து.

இக்குறளுக்கு வேறுருரை
வருமாறு:— மேலாயவர் -
மேலோர், நாண் வேலி -
நாணுகிய வேலியை, கொள்ளாது
- பெற்றுலல்லாமல், வியல்
ஞாலம் - பெரிய
வுலகத்தை, பேணலர் -
பெறவிரும்பாரென்பது:
நாணுடனேதான் ஞாலத்தைப்
பெறவிரும்புவ ரென்பது
இவ்வுரையின் கருத்து. வியல் -
அகலமென்னும்பொருளுணர்த்

தும் உரிச்சொல்.

(சு)

கூகள. நாணை

யுயிரைத் துறப்ப

நுயிர்ப்பொருட்டா

ணுண்டுறவார் நாணுள் பவர்.

(இ - ள்.) நாண் ஆள்பவர் - நாணினை தூசிறப்பு அறிந்து அதனைவிடாது ஒழுகுவார். (அந்நாணும் உயிரும் தம்முள் மாறுயவழி), நாணல்-நாண்சிறை

யாமைமெய்பொருட்டு, உயிரை
துறப்பர் - உயிரை நீப்பர்;
உயிர்பொருட்டு -
உயிர்சிதையாமைமெய்பொருட்டு,
நாண் துறவார் - நாணினை
நீக்கார்; (எ - று.)

உயிரினும் நாண் சிறந்தது
என்பதாம்.

இவையிரண்டுபோட்டானும்,
அவர்செயல் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நாணும் உயிரும்
தம்முள்மாறு ஆயவழி - நாண்

உயிர் என்ற இரண்டெனும்
எதாவதென்ன
திக்கதோர்க்கதோபாது என்றபடி.
தீப்பார் - விடவர். அவர் -
நாணுடையவர். நாணல் -
நாணின்மை பொருட்டு;
மூன்றும்வேற்

202 - ஆம்
அதிகாரம்—நாணுடைமை

நான்காம்வேற்றுமைக்குரிய

பொருட்பொருளில் வந்தது.
பொருட் டால், ஆல் - அசை.
உயிரைக்காட்டிலும் நாணை
சிறந்த தென்பது, இக்குற ளின்
கருத்து: "உயிரினுஞ்சிறந்தன்று
நாணை" என்று,
தொல்காப்பியத்துப்

பொருளதிகாரக் களவியலில் வருகின்றது.

கஅக. பிறர்நாணத் தக்கது தானுணை யுயி

(எ)

ணறநாணத் தக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) பிறர் -

கேட்டாரும் கண்டாரும், நாணத்தக்கது - நாணத்தக்க பழியை, (ஒருவன்), தான் நாணன் ஆயின் - தான் நாணுது செய்யுமாயின், (அந்நாணுமை), அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து-(அவனை) அறம்விட்டு நீங்கத் தக்க குற்றத்தினை யுடைத்து; (எ-று.)

தான் எனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்று ராகவின், 'பிறர்' என்றார்.

நாணுடு இயைபில்லாதானை

அறம் சாராது என்பதாம்.

(கு - ரை.) செய்வானை -
கண்டாரும்கேட்டாரும்
நாணத்தக்க பழியைச் செய்பவனை.
பிறர் - கண்டாரும் கேட்டாரும்.
இப்பாட்டில், உடைத்துஎன்ற
மூற்றுக்கு, அந்நாணுமை என
எழுவாய் வருவிக்க. நாண
என்பது - விட்டு
நீங்க என்ற பொருளது:
இலக்கணை.

(அ)

குலஞ்சுடுங் கொள்கை
பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை
நின்றக் கடை.

(இ-ள்.) கொள்கை பிழைப்பின் - (ஒருவனுக்கு) ஒழுக்கம் பிழைக்கு மாயின், (அப்பிழைப்பு), குலஞ் சுடும் - அவன் குடிப்பிறப்பு ஒன்றனையுங் கெடுக்கும்; நாண் இன்மை நின்றக்கடை - (ஒருவன்மாட்டு)

நாணின்மை

நின்றவழி, (அந்நிலை), நலம் சுடும்
- அவன்நலம்யாவற்றையுங்
கெடுக்கும்.

நிற்றல் - ஒருபொழுதும்
நீங்காமை. நலம் - சாதியொருமை:
ஆகவின்,

பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல்,
இனம் என்றிவற்றான்
வந்தனவெல்லாம்
கொள்ளப்படும்.

ஒழுக்கவழிவிணும் நாணழிவு

இறப்பத் தீது என்பதாம்.

(கு-ரை.) பிழைக்கும் - தவறும். பிழைப்பு - தவறுதல். குடிப்பிறப்பு ஒன்றினையும் - குடிப்பிறப்பைமாத்திரம். இறப்ப - மிகவும். (கூ)

கஂஉ. நாணைகத் தில்லா நியக்க மரப்பாணவை நாணை ஓயிர்மருட்டி யற்று.

(இ - ள்.) அகத்து - (தம்)மனத்தின்கண், நாண்

இல்லார்-நாணில்லாத

மக்கள், இயக்கம் -

உயிருடையார்போன்று

இயங்குகின்ற இயக்கம்,—மரம்

பாவை-மாத்தாற்செய்த பாவை,

நாணல் -

(இயந்திரக்)கயிற்றிணைய (தன்)

இயக்கத்தால், உயிர் மருட்டி

அற்று - உயிருடைத்தாக

மயக்கிறற்போலும்.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று.

நாணில்லாத மக்களியக்கம்

காணுடையை

பாலைவியக்கம் போல்வதல்லது
உயிரியக்கமன்று என்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டானும்,
காணில்லாதது இழிவு
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இயக்கம் -
புடைபெயர்ச்சி.

மரப்பாவையென்பது கயிறு
கொண்டு ஆட்டுவோர்
பிறரையக்குதற்குக்
கருவியாவதல்லது கருத்தாவாகா

குக்குறள்

காயினும், இங்கு பாலை மருட்டியற்று என்று பாலையைக் கருக்காவாக.

கூறியிருத்தலால், 'கருவியே கருக்காவாயிற்று' என்றார். "செயப்படு பொருளை" என்ற சொல்லதிகாரச்சூத்திரவுரையில், 'ஒன்றனை முடித்தலால் இவ்வாறெனினும் எனக் கருவியைக் காரணஞ்செய்வதாக க் கூறல் கருவிக்கருத

காவுங் கொள்க' என்று
நச்சினார்க்கினியர் கூறியது
இந்தக் காணத்தக்கது
(கருத்தா -
கரு விழுதலிய காரணங்களைத்
தொழிற்படுத்துவது; கருவி-வினை
முதற்றொழிற்படுவனைச்
செயப்படுபொருட்க ளுறுப்பது.)
மயக்குதல் - அட
பாவை தானே ஆதலென்று
காண்பவர் நினைக்கும்படி
செய்தல். காண்

வெட்கமும், கயிறும்.

உவமையணி.

காணப்பெற்றிராத

மக்களியக்கம்

சூழ் நிகழ்கையிலுள்ள

மரப்பாவையின்

இயக்கம்போலுமே யல்லாமல்,

உயிர்ப்

பயனைப்பெற்றுள்ள இயக்க

மாகா தென்றவாறு.

(கo

அதிகாரம்—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது - ஒருவன் தான் பிறந்த குடியை யுயரச்செய்தலின் திறம்

இது, தாழ்வின்கண் நாணுதலுடையார்க்கு உளதாவ தாகலின், நாணுடை மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) தாழ்வின் கண் - தாழ்வுசேர்ந்தபோது.

குடிசெயல்வகை -

(தான் பிறந்த) குடியை

(மேம்படச்) செய்வதன்விதம்

எனப் பதப்பொருள்

தான்ற. குடியை

மேம்படச்செய்யும்வகையில்

முயல்வது நாணுடை

யாள்க்கே யுளதாய ஒருகுண

மாதலால்,

நாணுடைமையின்பின்

குடிசெயல்

வகை வைக்கப்பட்ட தென்க.

கoஉக. கருமஞ்
செயவொருவன் கைதூவே
னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(இ - ள்.) (தன் குடி செய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமம் முடியாமையின்), கருமம் செய - (எண்ணுணிய) கருமஞ்செய்தற்கு, (யான்), கைதூ வேன் - கையொழிவேன், என்னும்—, பெருமையின் -

(ஆள்வினை) பெருமை போல,

ஒருவன்-ஒருவனுக்கு, பீடு உடையது-மேம்பாடுடையது பெருமை இல் - பிறிதில்லை; (எ-று.)

சூழ்செய்தற்கென்பது, அதிகாரத்தான் வந்தது.

பலவகைத்தாய கருமச் செயலாற் செல்வமும் பு கழு மெய்திச் சூழ்வுயருமாகலின், 'பீடுடையதில்'

என்றார். குடிசெய்தற்கருமமே
கடைத்தலால், 'கண்கருமஞ்செய்ய'
என்றும்,
'பிறர்கருமஞ்செய்ய' என்றும்
உரைப்பாரு முளர்.
கண்கருமமும் அதுவே
யாகலானும், பிறரேவல்செய்தல்
கீழ்மையன்மையானும் அவை
யுரையன்
மையுறிக.

(கு - ரை.)

கையொழியேன் - விட்டிடேன்.

இது குடிசெயல்வகை
யென்ற அதிகாரமாதலால்,
அதற்கு ஏற்ப,
'தன்குடிசெய்தற்பொருட்டு'என்
பது வந்த தென்க. கருமஞ்செய
என்பதற்கு - தன்
கருமஞ்செய்ய என்று
உரைப்பாரும்,
பிறர்கருமஞ்செய்ய என்று
உரைப்பாரும்' உளர்: அவற்றின்
மறுப்பு:—தன்கருமம் என்பது
குடியையுயரச்செய்யுங் கருமமே

யாதலால். கo௯ - ஆம்
அதிகாரம்—குடிசெயல்வகை
சஎக

எண்ணியகருமஞ்செய்தற்கு

1

என்று

கூறியதைவிட இதுவேறுபொருளாகாது

னன்பது: தன்குடியுயரச்செய்யுங்

கருமத்தைவிட்டுப் பிறரேவிய

வேறுகருமத் ணைச்செய்தல்

குடிசெய்வார்க்குச் சிறந்த

தாகாது ஆதலால் அவ்வுரையுங்

கொள்ளத்தக்கதன்று என்பது.

கoஉஉ. ஆள்வினை யுமன்ற
வறிவு *மெனவிரண்டி
னீள்வினையா
னீளுங் குடி.

(இ- ள்.) ஆள்வினை உம்-முயற்சியும், ஆன்ற அறிவு உம் - நிறைந்த அறிவும், என-என்று (சொல்லப்பட்ட), இரண்டின்-இரண்டினையுமுடைய, நீள் வினையான்-இடையறாத கருமச்செயலால், குடி நீளும்-(ஒருவன்) குடியுயரும்; (எ

- று.)

நிறைதல்-இயற்கையறிவு
செயற்கையறிவோடுகூடி
நிரம்புதல். ஆன் விஸ்,
மடிபுகுதாமற் பொருட்டு.
ஆன்றவறிவு, உயர்தற்கேற்ற
செயல்களும்
அவைமுடிக்குந்திறனும் பிழையாம
லெண்ணுதற்பொருட்டு.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
அச்செயற்குக் காரணம்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

மடி-சோம்புவதாகிய
தூர்க்குணம்.
ஆள்வினையென்பதன்
பொருள்-முயற்சியென்பது.
அவை-உயர்தற்கேற்ற
செயல்களை. அச்
செயற்கு-பிறந்த குடியை
யுயரச்செய்யுஞ் செய்கைக்கு.
காரணம் - காரண மானவை.

(உ)

கஅஉங. குடிசெய்வ
லென்னு மொருவற்குத்
தெய்வ

மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(இ-ள்.) 'குடி செய்வல்-(என்)குடியினை

யுயரச்செய்யக்கடவேன்,'

என்னும்-என் றுகொண்டு

(அதற்குஏற்ற கருமங்களின்)

முயலும், ஒருவற்கு- ஒருவனுக்கு,

தெய்வம்—, மடி

தற்று-ஆடையைத்

தற்றுக்கொண்டு, தான்—,

முந்துறும்-முந்துற்றுநிற்கும்; (எ-று.)

முயற்சியை

அதன்காரணத்தாற் கூறினர்.

தூறுதல்-இறுகவுடுத்தல்.

முன்னடப்பார்செயல், நியதிமே
லேற்றப்பட்டது.

(கு-ரை.) தெய்வம்-ஊழ்.

ஒருகாரியத்தில் முயல்பவர்
ஆடையை யிறுகவுடுத்து முற்படுவ
ராதலால், ஆடையை
யிறுகவுடுத்து முற்படுதல் -
முயற்சிக்குக்காரணமாம்: இவ் த,
முயலுமென்பதை
மடிதற்றுமுந்துறுமென்
றது-காரியத்தைக் காரணத்தாற்

கூறினதாம். மடி-ஆடை.

குடியையுயரச் செய்யக்கருதி
அதற்கு ஏற்ற காரியங்களில்
முன் நடப்பவரது செயல்,
அவரதுசெயலுக்குக் காரணமான
தெய்வத்தின்மே லேற்றிக்
கூறப்பட்டது: இஃது
ஒன்றின்செயல்
மற்றொன்றன்மேலாகிய உபசாரவழக்கு.
கியதி-ஊழ்; தெய்வம்.

(க)

கஙஉச. சூழாமற் றூனே
மூடிவெய்துந் தங்குடியைத்

தாழா துஞ்று

பவர்க்கு.

'எஞ்சிரண்டன்'

என்று பாடமிருக்குமோ

என்று ஐயம்

தோன்றுகின்றது.

60

சுவாமி

ருக்குறள்

(இ - ன்.) தம் சூழ்வினையை - தங்
சூழ்க்காம்வினையை,
காழாது-விளைக்காது,
உளற்றுபவர்க்கு-முயல்வார்க்கு,(அவ்வினைமுடிக்குந்திறம்),
சூழாமல்-(அவர்) சூழவேண்டாமல்,
காணை—, முடிவுளய்தும்—; (எ
- று.)

சூழ் - ஆகுபெயர்.

தெய்வமுந்துறுதலாற் பயன்
கூறியவாறு.

இவையிரண்டுபோட்டாணும்,
அதற்குத் தெய்வந் துணையாதல்
கூறப் பட்டது.

(கு-ரை.) தாழாது
என்பதன் கருத்துப்பொருள்,
விரைந்து என்பது. குடி என்பது -
குடியையுயரச்செய்தற்குக்
காரணம்ஆம்வினை என்றபொரு
ளில் வந்தது:
கருவியாகுபெயராம்.
தீர்ச்செய்யுளில்,
குடியுயாமுயல்வார்க் குத்
தெய்வம்மூந்து றுமென்ற
ஆசிரியர், இச்செய்யுளில்

அங்ஙனம் தெய்வம் முந்துறுதலாற் றேன்றும் பயனைக் கூறிற்று றென்க. (சு)

கoஉடு. குற்ற மிலனுய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச் சுற்றமாச் சுற்று மூலகு.

(இ - ள்.) குற்றம் இலன் ஆய் - குற்றமாயினசெய்யாது, குடிசெய்து - (தன்) குடியை யுயரச்செய்து, வாழ்வானை - ஒழுகுவானை, சுற்றம் ஆ-(அவனுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி,-சுற்றும்-(தானே சென்று) சூழ்வர், உலகு - உலக

த்தார்; (எ - று.)

குற்றமாயின - அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாழும் பய னெய்தல்நோக்கி யாவருஞ் சென்றுசார்வ ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒழுகுவான் - நடப்பவன். அறநீதிகட்கு - தருமத்திற்கும் நீதிநூலுக்கும். மறுதலையாய-எதிர்த்தட்டான. தாழும்-சூழும் உலகத்தாரும்.

கஅஉசு. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத்

தான்பிறந்த

வில்லாண்மை

யாக்கிக் கொளல்.

(இ-ள்.) ஒருவற்கு -

ஒருவனுக்கு, நல் ஆண்மை

என்பது - நல்ல ஆண் மையென்று

உயர்த்துச்சொல்லப்படுவது, தான்

பிறந்த—, இல் - குடியினை,

ஆண்மை-ஆளுந்தன்மையை,

ஆக்கிக்கொளல்-(தனக்கு)

உளதாக்கிக்கோடல்."

போர்த்தொழிலினீக்குதற்கு 'நல்லாண்மை' என

விசேடித்தார். குடியினை
யாளுந்தண்மை-குடியிலுள்ளாரை
யுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல்:
அதனைச் செய்துகோடல்
நல்லாண்மையாமாறு வருகின்ற
பாட்டாற் பெறப்படும்.

(கு - ரை.) ஆண்மைக்கு
'நல்' என்று
அடைமொழிகொடுத்து 'நல்

லாண்மை' என்று கூறியது, போர்த்தொழிலிற்காட்டும் ஆண்மையை நீக்குதற்கு ஆகும்: அது, பொல்லாதஆண்மையாதலால், நல்லென்ற அடைமொழி அதனை நீக்கு மென்க.

அதனை-தன் வழிப்படுத்தலை.

வழிப்படுத்தல்-தன்விருப் பின்படி நடக்கச்செய்தல்.

(கூ)

கபஉஎ. அமரகத்து
வன்கண்ணர் போலுத்
தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே
பொறை.

(இ - ள்.) அமரகத்து - களத்தின்கண், (சென்றூர்பலராயினும் போர் தாங்குதல்), வன்கண்ணர்

(மேற்றே) போல - வன்கண்ணர்
(மேலதாஞற்) கஂக - ஆம்
அதிகாரம்—குடிசெயல்வகை
சுஎஞ

போல, தமரகத்துஉம் -
குடியின்கண்,
(பிறந்தார்பலராயினும்),
பொறை - (அதன்) பாரம்
பொறுத்தல், ஆற்றுவார்
மேற்றுஎ-(அது)

வல்லார்மேலதாம்.

*பொருட்கொக்க,

வேண்டுஞ்சொற்கள்
உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டது.
நன்குமதிக்கப்படுவார் அவரே
யென்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டாலும்,
அதுசெய்வா ரெய்துஞ் சிறப்புக்
கூறப்பட்டன. நன்குமதிக்கப்படுவார்
அவரே யென்பதாம்.

(கு - ரை.) களத்தின்கண் - போர்செய்யுமிடத்தில். வன்கண்ணர் - அஞ்சாத்தன்மையுள்ள சுத்தவீரர். அது - பாரம்பொறுத்தலை. பொருட்கு ஒக்க - 'தமரகத்தும் ஆற்றுவார்மேற்றே பொறை' என்னும்உபமேயத்திற்கு ஏற்க. வேண்டுஞ் சொற்கள்-'சென்றூர்பலராயினும் போர்தாங்குதல், மேல தாளும்' என்பன. உவமைக்கண் - அமரகத்து வன்கண்ணர்போல என்ற உபமானத்தினிடத்தில். அவரே - குடியின்பாரம்பொறுப்பவரே. அது செய்வார் - பிறந்தகுடியை உயரச்செய்வார். (எ)

கஉஅ. குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து மானங் கருதக் கெடும்.

(இ - ள்.) (தங் குடியினை யுயரச்செய்வார் அச்செயலையே நோக்காது காலத்தைநோக்கி), மடி செய்து - மடியினைச் செய்துகொண்டு, மானம் - மானத்தையும், கருத-கருதுவாராயின், கெடும் - (குடி) கெடும்: (ஆகலான்), குடி செய்வார்க்கு - அவர்க்கு, பருவம் இல்லை - காலநியதி யில்லை; (எ - து.)

காலத்தைநோக்கிமடிசெய்தல்-வெயில் மழை பனியென்பன உண்டாமை நோக்கிப்பின்னர்ச்செய்துமென்று ஒழிந்திருத்தல். மானங்கருதுதல் - 'இக்

குடியிலுள்ளார்யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத்துன்பமுறுவேன்யானே?' என்று உட்கோடல். மேல், "'இகல்வெல்லும்வேந்தர்க்குவேண்டும்பொழுது" என்றதுஉட்கொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோ?'என்று கருதினும், அது கருதற்க என்று மறுத்தவாறு.

(கு - ரை.) மடியினை - சோம்புவதை. பின்னர் - வெயில்தாழ்ந்தபின் மழைநீங்கியபின் பனியற்றபின், செய்தும் - (குடியை யுயரச்செய்யுந்தொழிலினைச்) செய்வோம். ஒழிந்திருத்தல் - (வெயில் மழை பனி உள்ளகாலத்துக் குடியையுயரச்செய்யுந் தொழிலைச்செய்யாது) தவிர்ந்திருத்தல். மானம்-தன் பெருமை. உட்கோடல் - மனத்துக்கொள்ளுதல். "இகல்வெல்லும்" என்னும் மேற்கோள் இந்நூலின் சபை-இல் உள்ளது: இதன்பொருள்:—(பகையரின் வலிமையைவெல்லநினைக்கும் அரசர்க்கு அதற்குவேற்ற காலம்நோக்கியிருப்பதுபோலக்) குடிசெய்வார்க்கும் (காலத்தைநோக்கி ஒருகால் சோம்பியிருத்தல்) வேண்டுமோ என்று மனங்கருதினுலும், அந்தமானத்தைக் கருத

* பி - மீ: பொருட்டேற்க,

சளசு

திருக்குறள்

வேண்டா. கருதினும் என்ற

உம்மை காலம்நோக்கிச்

சோம்பக்கருதுதலும் கூடா

தென்பதை விளக்கின்றது.

(அ)

கஉக. இடும்பைக்கே
கொள்கலங் கொல்லோ
குடும்பத்தைக்
குற்ற
மறைப்பா னுடம்பு.

(இ-ள்.) குடும்பத்தை-(மூவகைத்துன்பமுமுறற்பாலதாய
தன்) குடியை,

குற்றம் மறைப்பான்
அவையுறுமற்
காக்கமுயல்வானது, உடம்பு—,

இடும் பைக்கு எ -
(அந்தமுயற்சித்) துன்பத்துக்கே,
கொள்கலம் கொல் - கொள்
கலமாம் அத்துணையோ?
(அஃதொழிந்து இன்பத்துக்கு
ஆதலில்லையோ?)

"உறைப்பெய
லொலிபோல, மறைக்குவன்
பெருமதிற் குறிக்துவரு
வேலே" என்புழியும், மறைத்தல்
- இப்பொருட்டாயிற்று.
என்குடிமுழுதும்

இன்புற்றுயரவே, நான்
இருமையும் எய்துதலான்,
இம்மெய்வருத்தமாத்தி
ரம் எனக்கு நன்றென்று
முயலும் அறிவுடையான் அஃது
ஒருஞான்றும்
ஒழியாமைநோக்கி,
'இடும்பைக்கே கொள்கலங்
கொல்லோ' என்றூர்: இது,

தெளிப்புமொழி.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,
அவர் அதுசெய்யுமியல்பு

கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.) மூவகைத் தன்பங்கள்-தன்னைப்பற்றிவருவன முதலியவை: இந்நூலின் சு-ஆங் குறளினுரையிற் கூறப்பட்டன. உறற்பாலத்து - அடை-

யக்கூடியது. அஃது ஒழிந்து - முயற்சித்தன்பத்திற்குக் கொன்கலமாதல் நீங்கி. "உறைப்பெயல்" என்று தொடங்கும்மேற்கோள், புறநானூறு உகo-

இல் உள்ளது:

இதன்பொருள்:—உறை பெயல் - மழைபெய்தலை, (மேல்வீழ் வொட்டாது தடுக்கும்), ஓலை போல - ஓலைக்குடையைப்போல,

பெருமை - பெருமானே! நின்
குறித்து வரு வேல் - உன்னை
இலக்காகக்கொண்டுவரு
கின்ற வேற்படையை,
மறைக்குவன் -
(உன்மேற்படிவொட்டாது) காப்
பேன் என்பது. இப்பொருட்டு -
காத்தலென்னும்பொருளது.
அஃது - தன்
குடியுயருமாறு தான்
மெய்வருந்துதல். ஒருஞான்றும்-ஒருபோதும்.

குறிப்பு

மொழியென்பது - குறிப்பாற்
பொருளுணர்த்தும் மொழி.
'இடம்பைக்குக்
கொள்கலங்கொல்லோ' என்ற
இது-குடும்பத்தைக்
குற்றமறப்பாணுடம்பு
இடும்பைக்குக்
கொள்கலமாயினும்,
இருமையின்பமடைதற்குக்
காரண மாத
லால் இனிமையா
மென்ற பொருளைக் குறிப்பித்தல்

காண்க. (குறிப்புமொழி
யென்பது - கீழ் நடந -
குறளினுரையிலும் வந்துள்ளது.)

அவர்-குடிசெய்
வார். அது - குடிசெய்தல்.

(கூ)

கஙஉ. இடுக்கண்கால்
கொன்றிட வீழு
மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி.

(இ - ள்.)

இடுக்கண்-துன்பமாகிய நலியும்

(புகுந்து). கால் கொன்றிட-
(தன்) முதலைவெட்டிச்சாய்க்க, வீழும்-(ஒருபற்றின்றி) வீழாநிற்கும்:
அடுத்து- (அக்காலத்துப்)
பற்றுவனகொடுத்து,
ஊன்றும்-தாங்கவல்ல, நல்
ஆள்-நல்ல ஆண்மகன், இலாத -
பிறவாத, குடி - குடியாகியமரம்;
(எ - று.)

605 - ஆம் அதிகாரம்—உழவு

கள்ள

முதல் -

அதன்வழிக்குரியார்.
வளர்ப்பாரைப்பெற்றுழி வளர்த்து
பயன் படுதலும் அல்லாவழிக்
கெடுதலு முடைமையின்,
மாமாக்கிளர்: "தாய்குறிறை
வாயலுறை தொன்மாங்க
ளென்ன, ஓங்குகுல கையவத
னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட
னுகுந்தலை சாய்ப்பவரு தீச்சொ,
னீங்கன்மடவார்கள்கட னென்
றெழுந்து போந்தான்" என்றார்,
பிறரும். இது - குறிப்புருவகம்.

இதனன்,

அவரில்லாதகுடிக்கு உளதாங்
குற்றங் கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கவியம் -
கோடாரி. பற்றின்றி -
ஆதாரமில்லாமல். அக்கால த்து -
வீழுங்காலத்து. பற்றுவன -
விழாது தாங்கவல்ல
மூட்டுக்கள். மூதல் - அடி:
ஆதாரம். குடியை
மரமென்றமையால்,
மூதலென்றது அதன் வழிக்கு
உரியோரை: அதன்வழி -
அந்தக்குடும்பத்தின்பரம்பரை.

மரம்போல
வளர்ப்பாரைப்பெற்றபோது
வளர்தலும்,
வளர்ப்பாரைப்பெறுதபோது
கெடுதலுமுடைமையால், குடியை
மரமாக்கினு ரென்க.
"தூங்குசிறை" என்ற மேற்கோள்
சீவகசிந்தாமணியில்,
காந்தருவதத்தையாரிலம்பகத்தின்
ஆறாவது
பாடல்:
இதன்பொருள்:—தூங்குசிறை -
தொங்கிய சிறகுகளையுடைய,

வாவல் - வெளவால், உறை -
வாழ்கின்ற, தொல் மரங்கள்
என்ன - ஆல மரங்கள் (தாம் கெட
அவைகெடாதபடி
அவற்றுள்தோன்றிய விழுது
தாங்கி
ஞற்) போல, ஓங்கு குலம்
ஸைய - உயர்ந்த
(தமது)குலமானது தளர்ச்சி
யடைய, அதனுள்
பிறந்த-அந்தக்குலத்தில்
தோன்றிய, வீரர்—,தலைசாய்ப்ப

வரு தீச்சொல் - (இவன்பிறக்க
இக்குலங்கெட்ட தென்று
உலகத்தில்
நாணத்தால்)
தலைகவிழுமாறு(உலகத்தத்)தோன்றும்
வசைச்சொல் (பிறவாத
படி), தாங்கல் - காப்பது,
கடன் - கடமையாகும்: நீங்கல் -
(தமதுகுலத்
தைத்)தாங்காதுபோதல்,
மடவார்கள் கடன் -
மூடரதுகடமையாகும்: (ஆக
வால் யாணும்முயன்று

பொருள்தேடி என்குலத்தைத்
தாங்குவேன்), என்று-
என்றுசொல்லி,
எழுந்துபோந்தான் -
எழுந்துபோனான் நீதத்த.
னென்க.

'அடுத்தான்றும் நல்லாள்' என்று
கூறியதனால், இடுக்கணைக்
கோடனியாகவும்,
குடியை மரமாகவும்
ஊகிக்குமாறுவைத்ததனால்,
இக்குறள் **தற்பிறுவகம்**
ஆயிற்று. அவர் -

குடியைத்தாங்குவார். "நிதலை
தினப்பட்ட ஆலமரத்தை,
மதலையாய் மற்றதன்
வீழுன்றியாங்குக், குதலைமை
கந்தைகட்டோன்றிற்
றூன்பெற்ற, புதல்வன்
மறைப்பக்கெடும்" என்ற காலடி,
இங்குக் காணத்தக்
கது. கால் -
அக்குடியின்சந்ததிக்கு உரியவர்.
(கo)

கoச - ஆம்
அதிகாரம்—உழவு.

அஃதாவது - சிறுபான்மை
வாணிகர்க்கும். பெரும்பான்மை
வேளா - ளர்க்கு முரித்தாய
உழுதற்றொழில்.
செய்வித்தற்கால் ஏனையோர்க்கு
முரித்து. இது, மேல்
குடியுயர்தற்குரிது என்ற
ஆள்வினைவகை யாதலின்,
குடிசெயல்வகையின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(சு-ரை.)

"வேளாண்மாந்தர்க்

குழுதானல்லது;

இவ்வெனமொழிய

பிறவுமக நிகழ்ச்சி" என்னுங்

தொல்காப்பியமரபியலம்சூத்திரத்தி

னுரையில்,

'வணிகர்க்கும் ஓழிந்த

வேளாளர்க்கும் ஒத்தசெய்தி

யெனலாகிய உழவுத் தொழில்

திருக்குறள்

தொழிலும் நிலைகாத்தலும்

வாணிகமுமென்பன,
ஒத்தசிறப்பினவன்ற
அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று
ஒரோவருணத்தார்க்கு
உரியனவாம் ஆக
வாணும், ஈண்டு அவை
விதந்துகூறிஞனென்பது.
நிரைகாவலும் உழவுந்
தொழிலும்
வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும்
தலைமாறுதல்போலாது, வாணிக
வாழ்க்கை வேளாண்மாந்தர்க்குச்

சிறுவரவிற்றெனவும்
உழுதுண்டல் பெரு
வரவிற் றெனவும்,
உழுதுண்டல் வணிகர்க்குச்
சிறுவரவிற் றெனவும் என்
வகைக்கூலத்தொடுபட்டதே
பெருவரவிற்றெனவும் கூறினன்
இச்சூத்திரத்
களாவென்பது'என்று
கூறியிருப்பது
காண்க.செய்விக்குங்கால்-(தாமேசெய்
யாது பிறரால்)
செய்விக்கப்படுமாயின்.

ஏனையோர்க்கும் -
அந்தணர் முதலிய
மற்றையோர்க்கும். இது -
உழவு. ஆள்வினைவகை -
முயற்சியின் ஒருவகை.

கஅங. சுழன்றுமேர்ப்
பின்னது உலகமதனை
இழந்து
முழுமெய தலை.

(இ - ள்.)
(உழுதலான்வரும் மெய்வருத்தம்
நோக்கி), சுழன்றுஉம்-(பிற

தொழில்களைச் செய்து)
நிற்கும், ஏர் பின்னது -
(முடிவில்) ஏருடையார்
வழியதாயிற்று, உலகம்—:
அதனால் - ஆதலால், உழந்துஉம் -
எல்லாவுருத்த
மூற்றும், தலை -
தலையாயதொழில், உழவு ஏ—;
(ஏ - று.)

ஏர் - ஆகுபெயர்.

பிறதொழில்களாற்
பொருளெய்தியவழியும் உணவின்

பொருட்டு உழுவார்கட் செல்ல வேண்டுதலின்,

'சுழன்றுமேர்ப்பின்னதுலகம்' என்றும், வருத்தமிலவேளாண்மை பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர

'உழந்து முழுவேதலே' என்றுங் கூறினர்.

இதனுள், உழவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(சூ - ஊர.) பிற தொழில் - நிரைகாத்தல் வாணிகம்

முதலியன. ஏரு
டையார் - உழவர். வழியது -
அதீனத்தது.
எல்லாவருத்தம்உற்றும் - எல்லா
[பலவகை] வருத்தமும்
அடைந்தாலும். தலையாய-சிறந்த.
ஏர் என்பது-கலப் பையை:
அது-அதனையுடையார்க்கு
ஆகிவந்ததனால், ஆகுபெயராம்.
எய்திய
வழியும்-அடைந்தபோதிலும்.
உணவின்பொருட்டு -

உணவுக்குஉரிய காணி
யத்தைப்பெறுதலின்பொருட்டு.
கடை - அதமம். இங்கு,
"வேதநூல் முத லாகி
விளங்குகின்ற கலையனைத்தும்,
ஓதுவாரெல்லாரும்
உழுவார்தங்கலைக் கடைக்கே"
என்ற ஏரெழுபது கருதத்தக்கது.
(க)

கஎஉ. உழுவா
ருலகத்தார்க் காணியாம்
தாற்று தொழுவாரை

யெல்லாம் பொறுத்து.

(இ-ள்.) அஃது - அவ்வுழுதலை, ஆற்றாது - செய்யமாட்டாது, எழு வாரை எல்லாம்- (பிறதொழில்கண்மேற்) செல்வார் யாவரையும், பொறுத்து- தாங்குதலால், உழுவார் - அதுவல்லார், உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய தேர்க்கு, ஆணி - அச்சாணியாவர்; (எ - று.)

"காடுகொன்று நாடாக்கிக்

குளந்தொட்டு” என்றாற்போல
உழுவாரென்
றது - உழுவிப்பார்மேலுஞ்
செல்லும். உலகத்தாரென்றது -
ஈண்டு அவரை
யொழிந்தாரை.
கலக்காமனிறுத்தற்கண்
ஆணிபோறலின் ‘ஆணி’
என்றார்.

கஅச - ஆம் அதிகாரம்—உழவு

சஎக

பொறுத்தலானென்பது
நிரிந்துநின்றது.

ஏகதேசவுருவகம். 'அஃதாற்றார்
தொழுவாரேயெல்லாம்
பொறுத்து'என்று பாடமோதி,
அது மாட்டாதார்
புரப்பார்செய்யும் பரிபவமெல்லாம்
பொறுத்து அவரைத்
தொழுவாரே யாவ ரென்
றுரைப்டாரு முளர்.

(கு - ரை.) அது

வல்லார்-உழுதற்றொழிலில்வல்லவர்.
"காடுகொன்று" என்று
தொடங்கும் மேற்கோள்,
பத்துப்பாட்டுள்
பட்டினப்பாலையில் உள்ளது,
உரை-வரிகளில் உள்ளது.
இம்மேற்கோளின்பொருள்—காடு
கொன்று - காட்டை அழிப்பித்து,
நாடு ஆக்கி-நாட்டை
யுண்டாக்குவித்து, குளம் தொ
ட்டு-குளத்தைத் தோண்டுவித்து
என்பது. இந்த இடத்து,
கொன்றுழுதலி பன

தன்னுற்செய்யப்படாது
பிறரைக்கொண்டு செய்வித்து
என்ற பொருளைத் தருதல்போல,
உழுவார்
என்பது-உழவுதொழிலைச்செய்வாரைக்
காட்டி நிவதன்றி, உழவுதொழிலைச்
செய்விப்பாரையும்
காட்டுமென்க. உலகத்தவரில்
உழுவாரும் சோற்காரராயினும்,
உழுவார்க்கு
உழுவாரையாணிபெனின்
பொருந்தா காதலால்,
உலகத்தாரென்பது-உழுவாரொழிந்த

பிறரையே காட்டற் றென்றார்.
அவரை-உழுவாரை. கலங்காமல்
நிறுத்தற்கண் - கலங்கா மல்
நிலைநிறுத்துதலில்.
ஆணி-அச்சாணி;
"ஆணியிவ்வுலகுக்கெல்லாம்"
என்ற இடத்திலும் ஆணி
இப்பொருளில் வருதல் காண்க.
பொறுத்து என் பது
காரணப்பொருளது என்பார்
பொறுத்தலான் என்பது
நிரித்துநின்ற தென்றார்.
உழுவாரை அச்சாணியாக

உருவகஞ்செய்தவர் அதற்குஏற்ப
உலகத்தாரைத் தோராக
உருவகஞ்செய்யாமையால்,
இஃது ஏகதேசவுருகம். அது
மாட்டாதார்-அவ்வுழவுத்
தொழிலைச் செய்யம்மாட்டாதார்.
புரப்பார் - காப்பவரான உழவர்:
அரசர் என்பாருமூளர்.
பரிபவம்-அவமானம்:பிறதொழி
லைப்பற்றி ஏளனமாகப் பேசுவதனை
லானது.
பொறுத்து-சகித்துக்கொண்டு.
அவரை-உழுவாரை.

"உழுங்குலத்திற் பிறந்தாரே
உலகுய்யப் பிறந்தாரே" எனக்
கம்பர் தமதுஎழுபதில்
வேளாளரைப் புகழ்ந்திருத்தலும்,
"எண்பதமும், தத்துநீ ராக்குங்
கடல்வேலித் தாயர்போல், வித்திக்
கருவான்விளைவு" என்ற
உழவன்வென்றித்துறை
(புறப்பொருள்வெண்பாமாலை,
ஒழிபு - சு) யும் ஒருசார் ஒப்பு
நோக்கத்தக்கன.

(உ)

கொங்கு. உழுதுண்டு

வாழ்வாரே வாழ்வார்மற்
றெல்லாந்
தொழுதுண்டு
பின்செல் பவர்.

(இ - ள்.)

உழுது-(யாவருமுண் ணும்வகை)உழுதலைச்செய்து,
உண்டு-(அதனால் காமும்) உண்டு,
வாழ்வார் எ-வாழ்கின்றாரே,
வாழ்வார் - (தமக் கரியராய்)
வாழ்கின்றவர்:
மற்றெல்லாம்-மற்றையாரெல்லாம்,
தொழுது - (பிறரைத்)தொழுது,
உண்டு-(அதனால்காம்)உண்டு,

பின்செல்பவர் - அவரைப்
பின்செல்கின்றவர்; (எ - று.)

மற்று என்பது
வழக்குப்பற்றிவந்தது. தாமும்
மக்கட்பிறப்பினராய் ஐவத்துப்
பிறரைத்தொழுது அவர் சில
கொடுப்பத் தம்முயிர்போம்பி
அவர் பின்செல்வார்
தமக்குரியரல்ல ரென்பது
கருத்து.

(கு-ரை.)

அதனால்-அவ்வுழுதலால்.

பிறரையென்றது, உழுவோரைக் குறிக்கும். மற்ற என்பது வினைமாற்றிலேனும் அசையிலேனும் வரா மல், உலகவழக்குப்பற்றி, மற்றையார் என்ற பொருளில் வந்த தென்க. மக்

கட்பிறப்பினராய்வைத்து-மனிதராய்ப் பிறந்திருந்தே. உயிர்போம்பி - உயிரைப்பாதுகாத்து.

செல்வார்-செல்பவர்:

வினையாலணையும்பெயர்.

செல்வா. ரென்ற எழுவாய்,
உரியரல்லர் என்ற
பயனிலையோடு முடியும்.

"உழுதுண்டு வாழ்வதற்
கொப்பில்லைகண்டீர்,
பழுதுண்டுவேறூர் பணிக்கு"
என்றது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

"உழுதுண்டு வாழ்வாரே
வாழ்வார்மற் றெல்லா ரும்,
தொழுதுண்டு பின்செல்வா
ரென்றேயித் தொல்லுலகில்,

எழுதுண்ட மறையன்றே
இவருடனே இயலுமிது,
பழுதுண்டோ கடல்சூழ்ந்த
பாரிடத்தி லிற்பிறந்தோர்க்கே
என்றார் கம்பரும்.

(கூ)

கொடை. பலகுடை நீழலுந்
தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ
லவர்.

(இ - ள்.) அலகு
உடை-(உழுதற்றொழிலான்)

வெல்வினையுடையராய,
நீழலவர்-கண்ணளியுடையார்,—பல
குடைநீழல் உம்-பலமேவந்தர்
குடைநிழல காய

மண்முழுதினையும், தம்
குடைக்கீழ் -
தம்மேவந்தர்குடைக்கீழே,
காண்பர்—; (எ - று.)

அலகு-கதிர்: அம்ம
ஈண்டு ஆகுபெயராய்,
வெண்மேலதாயிற்று, உடைய

என்பது குணறந்துநின்றது.
நீழல்போறலின்,
நீழலெனப்பட்டது.
நீழலவரென்றது-இரப்போர்க்கெல்லாம்
ஈதலேக்கி. ஒற்றுமைபற்றி
'தங் குடை' என்றார்.
குடைநீழலென்பதூஉம்
ஆகுபெயர். "ஊன்றுசான்
மருங்கி னின்றதன்பயனே"
என்றதனால், தம்மரசனுக்குக்
கொற்றம்பெருக்கி மண் முழுதும்
அவனதாகக்
கண்டிருப்பரென்பதாம்:

"இரப்போர்சுற்றமும் புர்ப்
போர்சுற்றமு,
முழுவிடைவிளைப்போர்" என்றார்,
பிறரும்.

(கு - ரை.) கண்ணளி -
குளிர்ந்த அருள்.
கதிரென்னும்பொருளை யுடைய
அலகு என்பது-கதிரிலுள்ள
நெல்லைக் காட்டுதலால்,
ஆகுபெயரா யிற்று.
"அலகுடை"என்றவிடத்துள்ள
உடையென்பது, உடைய

என்பதன்
விகாரம். நிழலெப்போற்
குளிர்ந்திருத்தலால், நீழல்
என்பது உவமவாகுபெய
ரால், தண்ணளியைக்
காட்டிற்று.
இரப்போர்க்கெல்லாம் -
யாசிப்பவருக்
கெல்லாம். உழுவார்க்கும்
அவ்வுழுவாரின்வேந்தர்க்குமுள்ள
ஒற்றுமைபற்றி,
அத்தலைவரின் குடையை 'தங்குடை' என்றார். குடைநீழல்
என்னுந்தானத்தின் பெயர்

அக்குடைநீழலிலுள்ள பூமியைக்
காட்டிலுலால்,
கானவாகுபெயராம்.
"ஊன்றுசால்" என்ற மேற்கோள்,
புறநானூறு நூலில் உள்ளது:
இதன்
பொருள்:—பொரு படை
தாங்கும்
தொற்றம்உம்-போர்செய்கின்ற
சேனை தாங்கின்ற வெற்றியும்,
ஊன்று சால் மாய்ந்தின் -
(உழுகின்ற கலப்பை
நிலத்தினிடத்தே) ஊன்றிய

சாவினிடத்து, ஈன்றதன் -
விளக்தெல்வின், பயனே
என்பது. "இரப்போர்?"
என்றுதொடங்கும் மேற்கோள்,
சிலப்பதி காரம், நாடுகாண்காதை
கசசு, கரு0 - அடிகளி
ஆள்ளது. இவ்வடிகளின்

கஅசு - ஆம்
அதிகாரம்—உழவு

சுயுக பொருள்:—இரப்போர்
சுற்றம்உம்-இரப்பவருடைய

சுற்றத்தாரையும், புறப்
போர்-(தம்மைக்) காக்கும்
அரசருடைய,
கொற்றம்உம்-வெற்றியையும், உழ
விடை - உழவினிடத்தே,
விளைப்போர் -
உண்டாக்குவோரென்பது. பிற
ரென்றது-சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய
இளங்கோவடிகளை.
"குடையாரு முடிவேந்தர்
கொலையாளை தேர்புரவி,
படையாரு மிவைநான்கும்
படைத்துடைய ராலெனின்,

மனைவாளை வரும்பொன்னி
வளநாடர் தங்கள் அலப்,
பனைவாளைக் கொண்டன்றிப்
பகையறுக்க மாட்டாரே"
என்று எழுதி பதும் காண்க.

(சு)

கருத்து. இரவா
நிரப்பார்க்கொன் றீவர்
கரவாது
கைசெயதூண் மாலி யவர்.

(இ - ள்.) கை செய்து -
(தம்)கையாலுழுது, ஊண் -

உண்டலே, மாலே

யவர்-இயல்பாகவுடையார்,—இரவார்

- (பிறரைத் தாம்) இரவார்:

இரப் பார்க்கு-(தம்மை)

இரப்பார்க்கு,

ஒன்று-(அவர்வேண்டியது)

ஒன்றினை, கர வாது—, ஈவர் -

கொடுப்பர்: (எ - று.)

செய்தென்பதற்கு

உழுதலேயென வருவிக்க.

கைசெய்தூண்மாலேயவை என்பது,

ஒருசொன்றும்

அழிவில்லாத செல்வமுடைய
ரென்னும் ஏதுவை யுட்கொண்டு
நின்றது.

(கு - ரை.) கரவாது - ஒளியாமல். ஊண் - உண்ணுதல்: முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். செய்து என்பதற்கு ஏற்க, உழுதலெயென்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கவேண்டுமென்றார்.

ஒருநான்றும் - ஒருபோதும்.

கை செய்தூண்மாலையவர் என்பது - ஒருபொழுதும்

அழிவில்லாத செல்வத்துக்குக்
காரணமான செயலைக் கொண்டவ
ரென்று தெரிவிக்கும் ஏதுவை
[காரணத் தை] யுட்கொண்ட
விசேடியம் என்க: எனவே,
இது - கருத்துடையடை
கொளியணியாம்.

(நு) கஅநூசு. உழவினர்
கைம்மடங்கி னில்லை
விழுவதாஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(இ - ள்.) உழவினர் கை -
உழுதலையுடையார் கை,

மடங்கின் - (அத னைச் செய்யாது)
ம்டங்குமாயின்,—'விழைவதுஉம்-(யாவரும்)விழையும்உண
வும், விட்டேடம்-(யாம்)
துறந்தேம்,' என்பார்க்கு—,
நிலைஉம்-(அவ்வுறத்தின் கண்)
நிற்றலும், இல்லை - உளவாகா; (எ
- று.)

உம்மை, இறுதிக்கண் ணும்
வந்தியைந்து. உணவின்மையால்
தாம் உண்டலும்
இல்லறஞ்செய்தலும் யாவர்க்கும்
இல்லையாயின. அவருறுப்பு
மாத்திரமாய கை

வாளாவிருப்பின், உலகத்து
இம்மை மறுமை வீடுஎன்னும்
பயன்கள் நிகழா என்பதாம்.
ஒன்றோ மனத்தான்
வினைகளுமொழிந்தே
மென்பார்க்கு என உரைப்பாரு
முளர்.

இவையைந்துமாட்டாவும்,
அதனைச்செய்வாரதுசிறப்புக்
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) மடங்குதல் -
தொழில்செய்யாதொழிந்துநிற்றல். அவ்வற

த்தின்கண் - துறவறத்தில்.

விழைவதூஉம் என்ற

இடத்திலுள்ள உம்மை,

61

சுழுஉ தி

ருக்குறள்

நிலை என்பதிலும் சேர்த்தற்கு

உரியது என்பார் 'உம்மை

இறந்திக்கண் ணும் வந் தியைந்தது'

என்றார். உழுபவரின்கை

மடங்கினால் உணவு விளையா
தாகை யால், உணவு இல்லையாம்:
உணவு இல்லாமையால்
'உலகத்தோர்யாவர்க்கும் தாம்
உண்ணுதலும்
இல்லறம்நடத்தலும் இல்லையாம்:
இல்லறத்தோர் தமது
அறத்தைச்செய்யாதுபோகவே,
துறவோர்க்கு உண்டிமுதலியன
ஈபவர் இல ராவர்: (துறந்தாரைத்தாங்
குவதவர்க்குமிறந்தார்க்கு,
மில்வாழ்வா னென்பான்றுணை"

என்ற குறளையும் கோக்குக.)

ஆகவே, அவர் துறவறமும் கடவா தென்க. விட்டேமென்பாரென்று கூறியது-துறவியர் என்பதன் பொருள் நோக்கற்று.

அவருறுப்புமாத்திரமாய கை வாளாவிருப்பின் - உழுவோரின் ஒருறுப்புமாத்திரமான கை உழவுத்தொழிலைச்செய்யாது வெறுமனே யிருத்தல்.

விழுவதூஉம்

என்பதற்கு-யாவரும் விழையும்

உணவு என்றுகூறுதல் ஒன்றனை
மனத்தினால் விரும்புவதையும்
என்றுஉரைத்தலும் உண்டு
என்று வேறோருரை கூறினர்:
இவ்வுரையில் உம்மை யிறுதிக்கண்
இயையவேண்டுவ தின்று.
அதனை-உழவு.
(சா)

கொங்கு.

தொடிப்புழுதி கஃசா
வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது

சாலப் படும்.

(இ - ள்.) (ஒருநிலத்தினை யுழுதவன்), தொடி புழுதி-ஒருபலப்புழுதி, கஞ்சு-கஞ்சு ஆம்வணணம், உணக்கின் - (அதனை) காயவிடுவாணையின், (அதன்கட்செய்த பயிர்), பிடித்து - ஒருபிடியின்கணடங்கிய, எருவும்—, வேண்டாது - இடவேண்டாமல், சால படும்-பணைத்து விளையும்; (எ

- று.)

பிடித்து-பிடியின்கண்ணது:

பிடித்த என்பதன்

விகாரமென்பாருமுளர்.

வேண்டாமல், சான்று என்பன,

நிரிந்து நின்றன.

(கு-ரை.) தொடி-பலம்.

கஂசு-காற்பலம். அதனை -

நிலப்புழுதியை.

அதன்கண்-அந்நிலத்தில்.

பணைத்து - பருத்து:

செழுமையாகவளர்ந்து என்றபடி.

பிடித்து-பிடி என்ற

பகுதிவினையடியாகப்பிறக்த
ஒன்றன்பாற்
குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்:
பிடியளவிலுள்ளது என்று
பொருள். பிடித்த எரு என்பது
பிடித்தெரு என்று விகாரப்பட்ட
தெனின், அப்போது,

பிடித்த என்பது - இறந்தகாலப்பெயரெச்சமாம். வேண்டாத என்பது முற்றுப்பொருள்படாமல் எச்சப்பொருள்பட்டதனால், வேண்டாமல் என்பது

தினிந்ததாகக் கூறினர்:
பதிற்றுப்பத்தின்
கூ அ-ஆம்பாட்டில் "உண்ணுதற்
கிய பொழுதுபலகழிய"

என்பதற்கு, 'உண்ணுதென்றதனை
உண்ணுமல் எனத் திரித்து அதனை
அடக்கிய என்னும்
வினையொடுமுடித்து' எனவும்,
எக-ஆம் பாட லில்
"தோன்றலீயாது
தம்பழியூக்குநர்" என்பதற்கு,
தோன்ற லீயாது
என்றது தோன்றாது என்னும்
வினையெச்சத்திரிசொல்:
தோன்ற லீயாமல் எனத்திரிக்க'
எனவும் பழையவுரையில்

எழுதியிருப்பது காண்க:

இங்ஙனம்

கொல்வதூ-பண்டைக்காலத்து

ஒருசாரார் கொள்கைபோலும்.

சால என்பதற்குப் பிணைத்து

எனப் பொருள்கூறியதனால்,

அதனை சான்று என்பதன்

திரிபு என்றார்.

(எ) கூசு - ஆம்

அதிகாரம்—உழவு

சுழசு

கருஉ அ. ஏரினு நன்று

லெருவிடுதல் கட்டபின்

நீரினு நன்றதன்

காப்பு.

(இ - ள்:) (அப்பயிர்க்கு),

ஏரின்உம்-அவ்வுழுதலினும், எரு

இடுதல் -

எருப்பெய்தல், நன்று—:

கட்டபின்-(இவ்விரண்டுஞ்செய்து)

களைகட்டால்:

அதன் காப்பு-அதனைக் காத்தல்,

நீரின்உம்-(அதற்கு)

நீர்காலியாத்தலினும்,
நன்று—; (எ-று.)
ஏர்-ஆகுபெயர்.
காத்தல்-பட்டிமுதலியவற்று
ணழிவெய்தாமற் காத்
தல். உழுதல், எருப்பெய்தல்,
களைகட்டல், நீர்காலியாத்தல்,
காத்தல்
என்று இம்முறையவாய
இவ்வைவந்தும் வேண்டு
மென்பதாம்.
(கு- ரை.) ஏர் என்னுங்

கருவியின்பெயர் - அதனாலாகிய
உழவுக்கு
ஆகுதலால், கருவியாகுபெயர்.
பட்டி-பட்டிமாடு:
திருட்டுத்தனமாகச்சென்று தன்
விருப்பின்படியே
பயிர்முதலியனவைஉண மேயும் மாடு.
அழிவு எய்தாமல்- இட்டபயிர்
அழிந்திடாமல்.
கீர்காலியாத்தல்-(கால்வாயினின்று)
கீர்பாய்ச்சு தல். பயிருக்குச்
செய்யவேண்டுவன

உழுகல்முதலிய ஐந்தாமென்க.

(அ)

கஅங. செல்லான் கிழவ
னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி
யிடும்.

(இ - ள்.)

கிழவன்-(அந்நிலத்திற்கு)
உரியவன், செல்லான் இருப்பின்-
(அதன்கண் நாடொறும்)
சென்றுபார்த்து
அடுத்தனசெய்யாது மடிந்திருக்கு

மாயின், நிலம்-அஃது,
இல்லாளின்-அவனில்லாள்போல,
புலந்து - (தன் னுள்ளே)வெறுத்து,
(பின் அவளேறெ), ஊடி விடும்—;
.(எ - று.)

செல்லுதல்-ஆகுபெயர்.

பிறரை யேவியிராது தானே
சேறல்வேண்டு மென்பது போதர
'கிழவன்' என்றார்.

*தன்கட்சென்று
வேண்டுவனசெய் யாது
வேறிடத்திருந்தவழி மனையா

ஞருமாறுபோல என்றது, அவன்
போக மிழந்தல் நோக்கி.

இவை மூன்றுபாட்டானும்,
அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

அதன்தண் - அந்தவிலத்தினிடத்தில்.
அடுத்தன - செய்ய வேண்டுமவை:
எருப்பெயதல்முதலியன.
செய்யாது - செய்யவேண்டிய பரு
வத்திற் செய்யாமல்.
மடி ந்திருக்குமாயின் -

சோம்பியிருப்பானுமல். செல்லு
தல்-போய்ப்பார்த்து
வேண்டியன செய்தலென்ற
பொருளைத் தருதலால்,
காரணவாகுபெயர்.
தானை-சிலத்திற்கு உரியவனை.
மனையாளை யென்ற
உவமையைநோக்க,
போகமிழத்தல் என்பது
-இன்பத்தையிழத்த லென்றும்,
உபமேயமாகிய நிலத்தைநோக்க
விளைவையிழந்த லென்றும்

சிலேடையினால் இருபொருளைத்
தரும். அது-உழவு.

(கூ)

கஂசு. இலமென் றசைஇ
யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு
நல்லா ணகும்.

(இ - ள்.) இலம் என்று -
(யாம்) வறியேமென்றுசொல்லி,
அசைஇ

இருப்பாரை-மடிந்திருப்பாரை.
காணின்-கண்டால், — நிலம்

* பி -

ம்:—அதன்கட்சென்று

சுழுச தி

ருக்குறள்.

லாள்-நிலமகளென்று

உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்ற

நல்லாள், நகும்-(தன்

னுள்ளே) நகாநிற்கும்; (எ-று.)

உழுதன்முதலியசெய்வார்யாவர்க்குஞ்

செல்வங்கொடுத்துவருகின்ற

வாறு பற்றி 'கல்லாள்' என்றும்,
அதுகண்டுவைத்தும்
அவைசெய்யாது வறு
மையுறுகின்ற பேதைமைபற்றி
'கரும்' என்றுங் கூறினர்.
இரப்பாரை
யென்று பாடமோதுவாரு
முளர்.

இதனால், அதுசெய்யாதவழிப்படும்
இழுக்குக் கூறப்பட்டது. வரு
கின்ற அதிகாரமுறைமைக்குக்
காரணமும் இது.

(கு - ரை.) ஐயேம்-தனித்திராக

இருக்கிறோம்.

மடிந்திருப்பாரை -

சோம்பியிருப்பாரை.

ங்காசிற்கும்-பரிகாசச்சிரிப்புச்செய்வாள்.

பூமிதேவியின்

சிரிப்பு,

உழவுத்தொழில்செய்யாதாரது

பேதைமையைக் கண்டதற்

பிறந்த

தாகும். அதுகண்டுலைத்தும் -

(உழுதல் முதலியன
செய்வார்யாவர்க்குஞ்)

செல்வங்கொடுப்பதைப்
பிரதியட்சமாகப்பார்த்தும். அது
- உழவு. ஒரு
சாரார், இருப்பாரையென்ற
விடத்து இரப்பாரையென்று
பாடம் ஓதுகின்ற
னர். செல்வமுண்டாதற்கு
முக்கியகாரணமாகிய
உழவுகூறியபின் அதுசெய்
யாமையால் விளையும்

நல்குரவு கூறுகின்ற வென்று
வருகின்ற அதிகாரம்

இந்த உழவை யடுத்து
நிற்பதற்குக் காரணங் காண்க.

(௦)

கபடு - ஆம்

அதிகாரம்—நல்குரவு

அஃதாவது-நுகரப்படுவனயாவுமில்லாமை.

(கு-ரை.) நுகரப்படுவன
- அனுபவிக்கப்படுவன.
'கொடுப்பதைப்

'பெற்றுக்கொள்' என்று பொருளுள்ள 'கல்கு ஹடர்' என்ற இரண்டுசொற்கள் சேர்ந்து, கொடுத்தலைப்பெற்றுக்கொள்ளுதலாகிய தொழிற்குக் காரணமான **'தரித்திரத்தைத்தீபடு'** என்ற பொருளைக் காட்டிற்று: காரியச்சொல் காரணப் பொருளைக்காட்டிய உபசாரவழக்கு.

கல்கூர்என்றபகுதியின் தொழிற்பெயர், கல்குரவு என்பது.

கoசக. இன்மையி

னின்றுத தியாதெனி

னின்மையி

னின்மையே

யின்று தது.

(இ-ள்.) (ஒருவனுக்கு),

இன்மையின்-வறுமைபோல,

இன்றுதது—, யாது

எனின்-யாதென்றுவினவின்,—இன்மையின்-வறுமைபோல,

இன் றுதது—, இன்மைவ -

வறுமையே; (பிறிதில்லை);

(எ-று.)

இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வது.

ஒப்பதில்லை யெனவே,

மிக்கதின்மை

சொல்லவேண்டாவாயிற்று.

(கு - ரை.) வறுமை -

துன்பம். ஒப்பதே

கிடையாதபோது மிக்கது

கிடைக்க வழியில்லை யென்க.

வறுமையையொப்பது

வேறில்லையென்ற கருத்தே

தோன்ற, இன்மையைப்போல்

இன்னாதது இன்மையே யென,

இனைய பின்மையுணி தோன்றக்
கூறினர்: இதனை, வடநூலார்
அநந்வயாலங்கார

மென்பர். 'இன்னதனியாதெனின்' என்ற இடத்துக் குற்றியலிகரம் அலகு பெறவில்லை: அலகுபெற்றதாயின், வெண்டளை பிறழும். (க)

கஎ - ஆம்
அதிகாரம்—நல்குரவு
சுஎ

கஎசூ. இன்மை
யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி
வரும்.

(இ - ள்.) இன்மை என -
வறுமையென்று
(சொல்லப்படுவது), ஒரு பாவி—,
(ஒருவனுழை வருங்கால்
அவனுக்கு), மறுமை
உம்-மறுமையின்ப மும், இம்மை
உம்-இம்மையின்பமும்,
இன்றி-நில்லையாக, வரும்—:
(எ-று.)

இன்மையெனவொருபாவியென்பதற்கு,
மேல் "அழுக்காறெனவொரு
பாவி" என்புழி யுரைத்தாங்கு
உரைக்க. மறுமை, இம்மை

என்பன-ஆகு பெயர்.

ஈயாமையாலும்

துவ்வாமையாலும் அவை

யிலவாயின. 'இன்றி யிடும்'

என்று பாடமோதி, பாவியால்

என விரித்துரைப்பாரு முளர்.

(கு - ரை.)

ஒருவனுழை-ஒருவனிடத்து.

இன்மையென்பது-பண்புஆக

லால், அதனைப்

பாலுமுடையதெனக்

கூறலாகாது: பண்புக்குப் பண்பு

இல்லை யென்பது நூல்வழக்கு
ஆகலால்; ஆகவே,
அழுக்காற்றின் கொடுமையை
விளக்க 'அழுக்காறென
ஒருபாவி' என்று
சொன்னற்போல,
இங்கும் இன்மை யின்
கொடுமையைவிளக்க
'இன்மையென ஒருபாவி' என்று
கூறியதென்க.
என்புழி-என்றவிடத்து.
உரைத்தாங்கு-சொன்னவகையாக.
மறுமையென்

பது-மறுமையின்பத்தையும்,
இம்மையென்பது-இம்மையின்பத்தையுங்
காட்டுவதால், இடவாகுபெயர்.
ஈயாமையால் மறுமையின்பமும்,
துவ்வாமையால் இம்மையின்பமும்
ஒருவற்கு இல்லையாம்.
துவ்வாமை-அனுபவியாமை. இன்றி
வருமென்ற இடத்து
'இன்றிவிடும்' என்று பாடமாயின்
, பாவியென்பதைப் பாவியால்
என்று மூன்றனுருபு
விரிப்பரென்றார்.

(உ)

க்ஷகூ. தொல்வரவுந்
தோலுங் கெடுக்குந்
தொகையாக
நல்குர வென்னு
நசை.

(இ - ள்.) நல்குரவு
என்னும் நசை -
நல்குரவென்றுசொல்லப்படும்
ஆசை,—(கண்ணுற்
பற்றப்பட்டாருடைய), தொல்

வரவு உம்-பணிய குடிவர
வினையும், தோல்உம்-(அதற்கு)ஏற்ற
சொல்வினையும், தொகை
ஆக-ஒருங்கே, கெடுக்கும்—; (எ -
று.)

கைசில்வழி

நல்குரவும்இல்லை யாகவின்,
கல்குரவையே கைசவாக்கி,
அஃது
அக்குடியிற்பிறர்மேலோர்க்குஇல்லாத
இழிதொழில்களையும் இளிவந்த
சொற்களையும் உளவாக்கலான்
அவ்விளிண்டினையும்

ஒருங்குகெடுக்கு மென்றார்:
"குடிப்பிறப்பழிக்கும்
விழுப்பமிகுகல்லும்" என்றார்,
பிறரும். தோலா
வது-"இழுமென்மொழியான் விழுமிய துரைவறல்"
என்றார், தொல்காப்பிய னரும்:
இதற்குஉடம்புளன்று உரைப்பாரு
மூளர்: அஃது அதற்குப் பெய
ராயினும்,
உடம்புகெடுக்குமென்றற்கு ஓர்
பொருட்சிறப்பில்லாமை யறிக.

(கு - ரை.)

பற்றப்பட்டார் -

கொள்ளப்பட்டார். நசை -
வேண்டு மென்ற ஆசை. ஆசையே
நல்குரவென்றும்,
உள்ளதுகொண்டு போதுமென்ற
மனநிறைவே செல்வமாவ
தென்றும் அறிக.
குடிவரவு-குடிப்பிறப்பு. "குடிப்
பிறப்பழிக்கும்
விழுப்பங்கொல்லும்"என்னும்
மேற்கோள், மணிமேகலையில்,
பாத்திரம் பெற்ற காதையில்,
எசு-ஆவது அடி: இதன்

பொருள்:—குடிப்

அதி

அதிகாரம்

குடிப்பிறப்பு

அழிக்கும்-(பகிப்பினியான து
தன்னைத்
தற்றப்பட்டாருடைய) உய
குடிப்பிறப்பினை யழிக்கும்:
விழுப்பம் கொல்லும் -
(அக்குடிக்கு இருந்த
சிறப்பையும்) ஒழிக்கும்

என்பது. தொலாவது -
"இழுமென் மொழி [illegible]
விழுமியது நுவறல்" என்றார்,
தொல்காப்பியனார்
(பொருளதிகாரம், செய்
ளியல், உருக). இதன் பொருள்
- மெல்லென்ற சொல்லாற்
சிறந்த [illegible]
வகைப்புருவஞ்சார்த்தலும்
உண்டாகுமாறு
சொல்லுத லென்பது. ஆகவே, தொ
என்பது - அந்தத்

தொல்காப்பியத்தையொட்டி,
குடிப்பிறப்பிற்குஎற்றஷி
மியசொல் என்றபொருளில்
இங்கு வந்ததென்க. இனி, தோல்
என்பதற்கு
உடம்பு என்று ஒருசாரார்
பொருள்கூறுவ ராயினும்,
உடம்பைக்கெதிர்
மென்று கூறுவதிற்
பொருட்சிறப்பு இல்லாமையால்,
அப்பொருள் கொ
ளத்தக்கதன்று என்பது,

பரிமேலழகர் கொள்கை.

(நே

கம்சை. இற்பிறந்தார்
கண்ணேயு மின்மை
யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு
தரும்.

(இ-ள்.) இற்
பிறந்தார்கண் ஏ
உம்-(இளிவந்தசொல் பிறவாத)
குடி
பிறந்தார்மாட்டேயும், இளிவந்த

சொல் - அது,
பிறக்கும்-பிறத்தற்குவ துவ
கிய, சோர்வு-சோர்வினை,
இன்ன
ை-நல்குரவு, தரும்-உண்டாக்கும்;
(எ - று.
சிறப்பும்மை, அவர்மாட்டு
அது பிறவாமை தோன்ற
நின்றது. இள
வந்த
சொல்-இளியருகற்கேதுவாகிய
சொல்; அஃதாவது, எமக்கு ஈ

வேண்டு மென்றவ்.

சோர்வு-தாம்உறுகின்ற

துன்பமிருதிபற்றி ஒரோவழி,

தம் பிறப்பினைமறந்து

அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல்.

(கு - ரை.) இளிவந்த -

இழிவுபொருந்திய.

குடிப்பிறந்தார் மாட்டே

யும்-குடிப்பிறந்தாரிடத்தும். அது

- இளிவந்தசொல். சிறப்பும்மை -

இள

வந்தார் கண்ணேயும் என்ற

இடத்திலுள்ளது.

அது-இளிவந்தசொல். இள

வருதற்கு-இழிவுவருதற்கு.

ஏது-காரணம். உறுகின்ற -

அடைந்திருக்கின்ற

ஓரோவழி-சிலவேளை.

அது-இளிவந்தசொல்.

(கு

கம்சரு. கல்குர வெண்னு
மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துண்பங்கள் சென்று படும்.

(இ - ள்.) கல்குரவு

என்னும் -

கல்குரலென்றுசொல்லப்படும்,

இடும்பை

யுள்-துன்பமொன்றனுள்ளே,

பல்

துன்பங்கள்-பலதுன்பங்களும்,

சென்று

படும்-வந்துவிளையும்; (எ - று.)

குரல-இசைநிறை.

செலவு*வரவின்கண் வந்தது.

துன்பழுந்தாணு

உடனிகழ்தலின், கல்குரலைவந்

துன்பமாக்கியும்,

அத்துன்பமடியாகச் செ
வர்கடைநோக்கிச்
சோற்றுன்பமும், அவரைக்
காண்டற்றுன்பமும், கண்டான்
மறுத்தழி நிகழ்ந் துன்பமும்,
மழுவழியும் அவர்கொடுத்தது
வாங்கற்றுன்
மும், அதுகொடுவந்து
நுகர்வனகூட்டற்றுன்பமும்
முதலாயின காடொறுட
வேறு வேறுக வருதலின்,

எல்லாத்துன்பங்களுமுளவா
மென்றுங் கூறினர்.

இவையெந்தபாட்டாலும்,
நல்குரவின்கொடுமை
கூறப்பட்டது.

---

* பி-மீ: வினாவின்கண்

கற - ஆம்
அதிகாரம்—நல்குரவு
சுவை

(கு-ரை.)

இணைநிறை-செய்யுளில் ஓரசையாய் நிறைக்கவருவது; "எயுஞ் நூரையு மிணைநிறை யசைநிலை" என்பது, தொல்காப்பியத்து இடைச்சொல்

லியற்சுத்திரம். சென்று என்பதற்கு வந்து என்று பொருள் கூறியதனால், செலவு வரவின்கண் வந்தது என்றார். நல்குரவு உள்ளபோது தன்பமும் உடனிருத்தலால்,

'நல்குரவென்னுமிடும்பை' என்று இரண்டையும் அபேத மாக்கிக் கூறினர். கடை - வாசல். மறுத்துழி - பொருளை யெயவேணுமென்று இரக்க அவர் கொடாது மறுத்தால். கூட்டல் -

சேர்த்தல். (நி)

குசசு.

நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருட் சோர்வு படும்.

(இ - ள்.) நல்
பொருள்-மெய்ந்நூற்பொருளை,
நன்கு உணர்ந்து-தெளிய வறிந்து,
சொல்லின்
உம்-சொன்னாராயினும்,—நல்கூர்ந்தார்—,
சொல் - (சொல்லிய) சொல்,
பொருள்சோர்வு-பொருளின்மையை,
படும்-தலைப்படும்.

பொருளின்மையைத்

கலைப்படுதலாவது -'யாம் இவர்
சொல்லியன
விரும்பிக்கேட்டுமாயிற்
கண்ணேணுடி இவர் உறுகின்ற
குறைமுழுடிக்கவேண்டும்' என்று
அஞ்சி யாவருங் கேளாமையிற்
பயனில்சொல்லாய்முழுடுதல்.
கல்வியும் பயன்படா தென்பதாம்.

(கு - ரை.)

கலைப்படும்-பொருந்தும்.
கேட்டுமாயின்-கேட்டோமாயின்.
கண்ணேணுடி - காட்சிணியப்பட்டு.

மெய்ந்நூற்பொருளை
நல்கூர்ந்தார் சொல்லக்கேட்பின்,
பின்பு அவர் தங்குறையைக்
கூறினராயின் அவர் சிறத்தற்
காட்சிணியத்தால்
அக்குறையையும்
முடிக்கும்படிவருமே யென்றஞ்சி
எவரும் அவர் கூறுவதைக்
கேளாரென்க. பயன்
இல்சொல்-பயனற்றசொல்:
கேட்பார் நில்லாமையால்,
நல்கூர்ந்தார்சொல்

பயனிலதாமென்க .

"எனைத்துணைய ரேனு
மிலம்பாட்டார்கல்வி,
தினைத்துணையுஞ்
சீர்பாடிலவாம்" என்றது, இங்குக்
காணத்தக்கது.

(கூ)

கசான.

அறஞ்சாரா நல்குர வின்றதா யாணும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

(இ-ள்.) அறம் சாரா - அறத்தொடியையில்லாத, நல்குரவு - நல்குரவு டையான், - ஈன்ற தாயான் உம்-(தன்னை) ஈன்ற தாயானும், பிறன்போல-

பிறனைக் கருதுமாறுபோல(க்கு

தி), நோக்கப்படும்—; (எ-று.)

அறத்தொடு கூடாமை - காரணகாரியங்களுள் *ஒன்றாகிய வினையது பாலை. கற்குறவு-ஆகுபெயர். சிறப்புமை, அவளது இயற்கையன்புடைமை விளக்கின்றது. கொள்கின்றிலேயென்றிக் கொடுப்பதுண்டாகலும் முடையையின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார்யாவருந் துறப்பரென்பதாம்.

(கு - வை.) செல்வத்தினால் விளைபக்கூடியது - தருமம்: கல்குரவினால் விளையக்கூடியது - அதருமம்: ஆகவே, கல்குரவினால் அறத்தைச் செய்ய முடியாது. எனவே, கல்குரவு அறத்திற்குக் காரணமாகாதாம்: இனி, தருமஞ் செய்வார்க்குச் செல்வமுண்டாகும்: அதருமஞ் செய்வார்க்கு கல்குரவு உண்டா

---

* பி - மீ:

ஒன் றுயிலையயாமை.

சுயம்

திருக்குறள்

கும். எனவே, நல்குரவு

அறத்தின்காரியமுமாகாதாம்: ஆதலால், நல்குரவுக்கு

'அறத்தொடு

கூடாமை-காரணகாரியங்களு

ளொன்றுணும் இயையாமை'என்

றூர்.நல்குரவு-இங்கு அதனையுடையானைக்காட்டுதலால், ஆகுபெயராம்.'தாயா
ளும்'என்ற இடத்துள்ள உயர்வுசிறப்பும்மை, பெற்றமைத்தனிடத்து இயல்பு

ஆக அன்புடையாள் அவள்

என்பதைத் தெரிவிக்கும்.

கொள்வது இன்று -

(தரித்திரனிடத்துக்) கொள்ளத்தக்கபொருள் ஒன்றுமில்லை. கொடுப்பது-(கைவிடாவிட்டால் நல்கூர்ந்தானுக்குத் தாங்கள்) கொடுக்கவேண்டிய

பொருள்.

உண்டாதலும் - உளதாதலும்.

அதுநோக்கி - பொருள்கொடுக்க

வேண்டியகாயிருத்தலைநோக்கி.

துறப்பர்-நீங்கிவிடுவர். "இல்லானை,

யில்லா

ளும் வேண்டாண்மற்

றீன்றெடுத்த காய்வேண்டாள்,

செல்லாதவன்வாயிற்

சொல்," ' காயும்பகை

கொண்டெண்டிர்
பெரும்பகை கண்ணுடைய, சேயும்
பகை யுறவோரும்பகையிச்
செகமும்பகை, ஆயும்பொழுதி
லருஞ்செல்வரீங்
கின்" என்பன காண்க.

(எ)

கஎசஅ. இன்றும்
வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(இ - ள்.) நெருநல் உம் - நெருநற்றும், கொன்றது
போலும் - கொன்

றது போன்று (எனக்கு
இன்னதவற்றைச்) செய்த, கிரப்பு-
ல்குறவு, இன்
றுஉம்—, வருவது கொல்
ஓ - (என்பால்) வரக்கடவதோ?
[வந்தால் இனி
யாதுசெய்வேன்]? (எ -
று.)

அவ்வின்னதனவாவன -
மேற்சொல்லிய தன்பங்கள்:
நெருநல் ~ மிக

வருந்தித்

தன்வயிறுநிறைத்தாெருவன்

கூற்று.

(கு - ரை.) தெருநல், தெருநற்று -

நேற்று. மேற்சொல்லிய - இவ்வதி

காரத்து

ஐந்தாங்குறளினுரையிற் கூறிய.

தெருநல் - முன்னுள். தன் வயிறு

நிறைத்தான் -

தன்வயிற்றை நிரப்பிய தனித்தான்.

கூற்று - சொல். ஒரு

பொருளும்

இல்லாமையையுடைய வறுமையை,
நிரம்பியிருப்பது என்ற
பொருளுள்ள 'நிரப்பு' என்ற
சொல்லாற் கூறியது,
எதிர்மறையிலக்கணை. (அ)

கo சு கூ.

ஒருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது,
(இ -ள்.)
(மந்திரமருந்துகளான்),
(ஒருவனுக்கு), ஒருப்பினுள்-ஒருட்
பிடையே, துஞ்சல் உம்

ஆகும் - கிடந்துறங்கலுமாம்:
சிரப்பினுள் - சிரப்ட
வந்துழி, யாது ஒன்று உம்
- யாதொன்றுனும், கண்பாடு -
உறக்கம், அரிது. [redacted] இல்லை;
(எ-று.).

தெருப்பினும் சிரப்புக்

கொடிதென்றவாறுயிற்று. இதுவும், அவன் கூற்று.
இவைநான்குபாட்டானும், நல்கூர்ந்தார்க்குளதாங்குற்றங்
கூறப்பட்டது.

(குரை.) மந்திரசக்தியாலும் மருந்தின்வன்மையினாலும் தெருப்பிற்குள்
தூங்கலா மென்பர். அவன் - நல்கூர்ந்தான். (கூ)

கஅஞ0. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(இ - ள்.) துப்புரவு இல்லார் - நுகரப்படும்பொருள்கள் இல்லாதவர், (தம் மாற் செயற்பாலது முற்றத்துறத்தலேயாகவும்), துவர துறவாணமை - அது செய்யாதொழிதல்,—(பிறரில்லிலுளவாய), உப்பிற்கும்—, காடிக்கும்—,

கூற்று - கூற்றும்; (எ - று.)

மானமழியாமையிற்
செயற்பாலது அதுவே யாயிற்று.
முற்றத்துறத்தல் - சுற்றம்
தானேவிட்டமையின்
ஒருவாற்றாற் றுறந்தாராயினும்,
பின்பு தம்முடம்பினையும் துறத்தல்.
அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல்
இரண்டனையும்
மாளட்பண்ணுதலின், அதனை,
அவற்றிற்குக் கூற்று என்றார்.
இனி, முற்றத்துறத்தலாவது -

துப்புரவில்லாமையின்
ஒருவாற்றுந் துறந்தாராயினும்
பின் அவற்றை மனத்தாற்
துறவாமை யென்று உரைப்பாரு
முளர்.

இதனுண், அஃது
உளதாயவழிச் செய்வது
கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)
முற்றத்துறத்தல்-இறத்தல்.
ஒருவாற்றால் துறந்தாராயினும்-

ஒருவகையாற்
சான்றியாசிபோலானவர்:
(சந்தியாசிகள் சுற்றத்தாரையும்
பொருளையும் துறப்பவரென்பது,
இங்குக் கருதத்தக்கது.)
பொருள்நீங்கிய
கல்கூர்ந்தாரைச் சுற்றத்தார் தாமே
துறக்கின்றனர்: இனி, இவர்க்குத்
துறக்க
வேண்டியதாகவுள்ளது-உயிரேயென்க.உயிரைவிடத்தாணியாவிடின்
உயிரை யோம்புதற்காக
மானத்தைவிட்டுப் பிறரிடத்துக்
காடியையும் உப்பையும் இரந்து

பெறவேண்டியிருத்தலால்,
'துவரத்துறவாமை
உப்பிற்குங்காடிக்குங் கூற்று'
என்றார். அதனை -
துவரத்துறவாமையை.
அவற்றிற்கு - காடிக்கும்
உப்புக்கும்.
மாளப்பண் ணுஞ்செயல்
ஒத்திருத்தலால் துறவாமையை
'கூற்று' என்றது.
பரிமேலழகரின்மேற்கோளாயில்-'இனி,முற்றத்துறத்தலாவது***
மனத்தாற்றுறவாமை'என்பது
'இனி,

முற்றத்துறத்தலாவது*** மனத்தாற்
துறத்தல்' என்று
இருக்கவேண்டுமெனத்
தோன்றுகின்றது; ஒருசாரார்,

சுற்றமும் பொருளும் தாமே நீங்கினும், தாம் அவற்றை மனத்தால் வெறுத்து விட்டிடாமை அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தல் என்ப. அம்தி-நல்குரவு. (கo)

கo சூ-ஆம்

அதிகாரம்—இரவு.

இனி, மானந்தீரா இரவு

இரவாமையோ டொத்தலின்,
அதனையும் வீடெய்தற்பயக்குதாய
உடம்பு ஓம்பப்படு மென்னும்

அறநூல்வழக்குப்பற்றி,
மேலெய்திய துவாத்துறத்தல்
விலக்குதற்பொருட்டு இரவு
கூறுகின்றார்;
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

(கு - ரை.) மானம் -
பெருமை. தீரா - நீங்காத.
இரவு - யாசகத் தொழில்.
ஓம்பப்படும் - பாதுகாத்தற்கு
உரியதாம். அறநூல் -
தருமசாஸ்திரம். மேலெய்திய -

மேலதிகாரத்தில் [நல்குரவு
என்ற அதிகாரத்தில்]
பெறப்பட்ட. துவரத்
துறத்தல் - உயிரைவிடுதல்.
நல்குரவினால் உயிர்
போவதாகவின். மானம்போகாத
இரவினால் உயிரை ஒம்புதல் தகும்
என்று

இவ்வதிகாரத்தாற் பெறப்படுவதனால், இது

நல்குரவு என்னும் அதிகாரத்தின்

பின் வைக்கப்பட்ட தென்க.

கருத்து. இரக்க வித்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி

னவர்பழி தம்பழி யன்று.

(இ - ள்.) (நல்கூர்ந்தார்),—இர தக்கார் - இரத்தற்குஏற்புடையாரை, காணின்—, (அவர்மாட்டு), இரக்க—: (இரந்தால்), கரப்பின்-(அவர்) கரந்தாராயின், அவர் பழி - அவர்க்குப் பழியாவது (அல்லது), தம் பழி அன்று - தமக்குப் பழியாகாமையான்; (எ - று.)

'இர' என்னும்

முதனிலைத்தொழிற்பெயரதிறுதிக்கண்

நான்காவது

விகாரத்தால் ஒருக்கது.

இரக்கற்குரியற்புடையராவார் -

உரையாமைமூன்

உணரும் ஒன்மையுடையராய்

மாற்றுதீவார். அவர்

உலகத்து அரிய ராகலின்

'காணின்' என்றும், அவர்மாட்டு

இரந்தார்க்கு

இரவாண்வரும். இழிவு இன்

மையின் 'இரக்க' என்றும், அவர்

ஈதலிற் குறை

காட்டாமையின், 'கரப்பின்'

என்றும், காட்டுவாயின் அப்பழி

தூவெள்ளறுவைக்கண்மாசுபோல

அவர்கட்

கழிதுசேறலின்

'அவர்பழி' என்றும்,

எற்பிலார்மாட்டு

இரவுஅன்மையின் 'தம்

பழியன்று' என்றும் கூறினர்.

(கு - வை.) இரக்கக்கார்

என்றதொடரில், 'இர' என்ற

முதனிலைத்

தொழிற்பெயரினிறுதியில்,
இரத்தற்கு என்று
பொருள்தரவேண்டிய நான்க
னுருபு தொக்க தென்க.
இரத்தற்கு ஏற்புடையராவார்
யாரிடத்து எனக்கு
ஈவாய் என்றுசொல்லி
இரத்தல்தொழிலைச்செய்தால்
தகுமோ, அப்படிப்
பட்டவர். உரையாமைமுன்
(யாசகன் எனக்கு இன்னது
ஈவாய் என்று

வாய்திறந்து)

சொல்லுகற்குரும்ன்.

ஒண்மை-நுண்ணறிவு.

மாற்றுது-இல்லை

யென்றுசொல்லாமல்."முகநோக்கிநிற்கவுமையுமகநோக்கி,

யுற்றதுணர்வார்ப்

பெறின்"என்ற

குறளின்கருத்துப்;"ஏற்றகைமாற்றுமை

யென்னுங்காம்வ

ரையா,ராற்றுகார்க்கீவ்தா

மாண்கடன்"என்றநாலடியாரின்கருத்தும்

இங்கு

அறியத்தக்கன. 'காணின்'

என்றதனால், அப்படிப்பட்ட
கொடையாளியைக்
காணுதலரிது என்னுங் கருத்துப்
பெறப்படும். அவரிதலிற்
குறைகாட்டாமை
யின்-அப்படிப்பட்டவர்
ஈதலைச்செய்தலிற்
குறைகாட்டாராதலால். தூவெள்
ளறுவை-பரிசுத்தமாய்
வெண்ணிறமாகவுள்ள ஆடை.
மாசு-அழுக்கு. கடிது - விரைவாக.
ஏற்பிலார்மாட்டு-தகாதவரிடத்துச்செய்த,

இரவு - யாசகம், அன் மையின் - அல்லவாதலால்.

(க)

கருஉ. இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை துன்ப முறுஅ வாின்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு—, இரத்தல் - இரத்தல்தானும், இன்பம்-இன்பத் திற்கு எதுவாம்: இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள், (எவர்க்கு உணர்வுடைமை யான்), துன்பம் உறுஅ - (தான்)

துன்புறுமவ், வரின்-வருமாயின்;

(எ-று.)

இன்பம் - ஆகுபெயர்.

உறுபவ்வென்பது,

கடைக்குறைந்து நின்றது

துன்பம் -

சாதியொருமைப்பெயர்.

அவ்வையாவன-ஈவார்கட்

காலமும் இட

கஅங் - ஆம்

அதிகாரம்—இரவு

ணும் அறிந்துசேறலும்,
அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்
தன்வயத்தராக்கலும்,
அவர்மனம்நெகிழ்வன
நாடிச்சொல்லலும்
மூதலியவற்றுல் வருவனவும்,
மறுத்துழி வருவனவுமாம்.
அவையுருமல் வருதலாவது -
அவர் முன்னணைந்
தியக்கோடல். 'இரந்தவர்
தன்பமுருவின்'

என்றுபாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர்

பொருளின்மைமுதலியவற்றுற்றுன்புறுதல் எதிர்வந்தீவராயின் என்று உரைப்பாருமுளர்.

இவையிரண்டுபாட்டானும், நல்குரவாணுயிர்நீங்குமெல்லைக்கண் இளிவில்வாழ்வுவிலக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) இன்பம் எனலுங் காரியத்தின்பெயர் - அதன்காரணத்திற்கு ஆகுதலால், காரியவாகுபெயர்.

'உறுஅவரின்' என்ற விடத்து
உறுமல் என்பது இறுதியிலுள்ள
'மல்' என்பது குறைந்து
அளபெடுத்து 'உறுஅ' என நின்ற
தென்க. தன்பம் என்பது
பன்மையீறுதோன்றுதுநின்று
பல வகைத்துன்பங்களையும்
காட்டுதலால், சாதியொருமை
யென்றார். பால்படாஅ
வம்மினென்பெயர் இங்குப்
பன்மையையுணர்த்திற்று என்று
கூறுமைக்குக் காரணம், இது

பண்மையி ன்று
தீர்மானித்தற்குரிய
அடையாளமு ன்றும்
வராமையாலாகும்.
அவைபாவன - அத்தன்பங்களாவன.
ஈவார்கண்-கொடுப் பவரிடத்து.
மனம் நெகிழ்வன-மனம்
கன்னிடத்து
இரங்கக்கூடியமொழி கூ. நாடி -
ஆராய்ந்து. மறுத்துழி-(ஈவார்
இரப்போரெகிய தான் வேண்டு
வதைக் கொடுக்காமல்)
மறுத்தபோது. அவை

யுழுமல்-அவ்வகைத் துன்பங் கள்
(இரப்பாற்கு)நிகழாமல். அவர்
முன்னுணர்ந்து ஈயக் கோடல் -
கொடுப் போர்
(இரப்பான்கருத்தை)
முன்னமேயறிந்து தாப்
பெற்றுக்கொள்ளுதல்.
இரந்தவையென்றவிடத்து
இரந்தவர் என்று பாடம்
ஓதுவாருமுளர். இரக்
கப்பட்டவர்=ஈவார். உயிர்நீக்கும்
எல்லைக்கண்-உயிர்போவதாக

இருக்கும் போது.

இளிவில்லை-இழிவுபடுதலில்லாத.

(உ)

கலுங்கு. கரப்பிலா

நெஞ்சிற் கடனறிவார்

மூன்னின்

நிரப்புமோ ரேனை

ருடைத்து.

(இ-ள்.) கரப்பு

இலா-காத்தலில்லாத, நெஞ்சின்

- நெஞ்சினையுடைய, கடன்

அறிவார் - மானமறிவார்,

முன்நின்று-முன்னர்நின்று,
இரப்புஉம் - (அவர்மாட்டுஒன்று)
இரத்தலும், (நல்கூர்ந்தார்க்கு),
ஓர் ஏர் உடைத்து-ஓரழ
குடைத்து; (எ - று.)

"சிறியசுருக்கத்துவேண்டுமுயர்வு"
என்றதனால் அவர்க்கு அது கட
னெனப்பட்டது: அதனை
யறிதல்-சொல்லுதலுற்று
உரைக்கலாகாமைக்கு ஏதுவாய

அதனியல்பினை யறிதல்:
அவ்வறிவுடையார்க்கு

முன்னிற்றல்மாத் திரமே
யமைதலின்
'முன்னின்று'என்றும்,
சொல்லுதலான் வருஞ் சிறுமை
ன்யதாமையின் 'ஓரே
ருடைத்து' என்றுங் கூறினர்.
உம்மை - அதனிழிபு
விளக்கிநின்றது.

(கு - ரை.) [illegible] -
(கம்மிடத்துப்பொருளிருக்கவும்
இல்லையென்று) ஒளித்தல்.
அவர்மாட்டி-தப்பிலாநெஞ்சுள்ள

கத்துவேண்டுமுயர்வு" என்ற மேற்கோள், தீழ் மானம் என்ற அதிகாரத்தி ஈ-ஆம் பாடலிலுள்ளது. குறைந்தகல்லூரில் பணியாமைவேண்டுமென்று குடிப்பிறந்தார்க்குக் கூறியிருத்தலால், அதனையுணர்ந்த குடிப்பிறந்தாராகிய ஈவார், குடிப்பிறந்தாராகிய இரப்பார் தம்மிடத்துப் பணியாதிருத்தலைக் கொண்டு கரவா ராதலால், அப்படிப்பட்ட ஈவாரை 'கடனறிவார்' என்றார். சொல்லுதலற்று உரைக்கலாகாமை - (தம் இன்மையைச்) சொல்லத்தொடங்கி (அதனை)ச்சொல்லமாட்டாமை. அதனியல்பினை - மானத்தினியல்பை. அவ் வறிவுடையார்க்கு - மானத்தினியல்பையறியும் அறிவை யுடையவர்க்கு. (ஈ) உம்மை, இரப்பும் என்ற இடத்து உள்ளது.

கடுஎ. **இரத்தலு மீதலே போலுங் காதல்**
கனவினுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(இ - ள்.) காதல் - (தமக்குஉள்ளது) கரத்தலை, கனவின்உம் - கனவின்கண்ணும், தேற்றாதார்மாட்டு-அறியாதார்மாட்டு, இரத்தல்உம்-சென்று (ஒன்றை) இரத்தலும், (வறியார்க்கு), ஈதல் போலும்—; (எ - று.)

உம்மை - ஈண்டும் அவ்வாறு நின்றது. தான் புகழ் பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ் கெட வாராமையின் 'ஈதலேபோலும்' என்றார். எனா

ரம் - ஈற்றசை.

(கு - ரை.) தமக்கு உள்ளது காத்தலே - (இரப்பார் 'எனக்கு ஈ' என்று கேட்கும்போது) தம்மிடத்துள்ளபொருளே இல்லையென்றுஒளித்துக்கூறுதலே. ஈண்டும்-இக்குறளிலும். அவ்வாறு நின்றது-முன்குறளிற்போலவே இழிவு சிறப்புப்பொருளதாய்நின்றது. ஈதலே, ஏ - ஈற்றசை: வாக்கியத்திலன்றிச் சொல்லினீற்றிலிருப்பதும், ஈற்றசையேயா மென்க. (ச)

கட்டுரை. **கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்**
நிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(இ-ள்.) கண் நின்று - (சொல்லுதல்மாட்டாது) முன்நிற்றன் மாத்திரத்தான், இரப்பவர்-இரப்பார், (உயிரோம்பற்பொருட்டு), மேற்கொள்வது - (அதனை) மேற்கொண்டுபோதுகின்றது,—கரப்பு இலார்-(அவர்க்குஉள்ளது) கரவாதுகொடுப்பார் (சிலர்), வையகத்து உண்மையான்-உலகத்து உளராய தன்மையானே: (பிறிதொன்று னன்று); (எ - று.)

அவனில்லையாயின்,
மானநீக்கமாட்டாமையின்,
உயிர்நீப்பரென்பதாம்.

(கு-ரை.) அதனை - இரத்தற்றொழிலை. அவர்க்கு-இரப்பார்க்கு. உள்ளது கரவாது - தம்மிடத்து உள்ளதை ஒளிக்காமல்: இனி, அவர்க்கு உள்ளது - கொடுப்பவராகியதமக்கு உள்ளதை, கரவாது என்பாரு முளர். மேற்கொள்வது என்ற எழுவாய்க்கு 'ஆகும்'என ஒருமுற்று வருவிக்க. கண்-

கண்ணுக்குத்தெரியும் எதிரிடத்துக்கு

இலக்கணை. 'நின்று'
என்றவினையெச்

சம், 'இரப்பவர்'
என்பதன்முதனிலையான இரத்த
லென்பதனோடாவது,

'மேற்கொள்பவர்' என்பதன்
முதனிலையான
மேற்கொள்ளுதலென்பதனை

கூ0சு - ஆம் அதிகாரம்—இரவு
ச்சுருட்டு

டாவது இயைதற்கு உரியது.
அவர் - கரப்பிலார்.
உயிர்நீப்பரென்பதற்கு
இரப்பரவரென்ற எழுவாய்
வருவிக்க.
(ரு) கரு. கரப்பிடும்பை
யில்லாரைக் காணி
னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு
கெடும்.
(இ - ள்.) கரப்பு இடும்பை
- (உள்ளது) கரத்தலாகிய

நோய், இல்லாரை—, காணின் -
கண்டாங்கு, (மானம் விடாது
இரப்பார்க்கு),—நிரப்பு
மிம்மைபெல்லாம் -
நிரப்பாண்டிருந்
தண்பங்கெனல்லாம், ஒருங்கு
கெடும் - சேரக் கெடும்; (எ - று.)

காதற்கல்

ஒருவர்க்குவேண்டுவதொன் றன்மையின்,
அதனை 'நோய்' என் றும்,
அஃதுஇல்லாத
இரக்கத்தக்காரைக் கண்ட

பொழுதே அவர் கழி
யுலகையராவ
ராகலின், 'எல்லாமொருங்குகெடும்' என்றும்
கூறினர். இடும்பை- ஆகுபெயர்.
முழுதுங்கெடு மென்று
பாடமோதி,
எஞ்சாமற்கெடுமென்று
உரைப்பாரு முளர்.

(கு-ரை.) உள்ளதுகரத்தல் -
(தம்மிடத்து) இருக்கும்பொருளை
இல்லை யென்று சொல்லி
ஒளித்தல். பிறப்பை
இடும்பையாகக்கருதுபவர்

மானம் விடாதிரப்பவரே
யாதலால்,
'மானம்விடாதிரப்பார்க்கு' என
வருவித்தார். இரப்பு - வறுமை.
ஒருங்கு என்பதன்பொருள்,
'சேர' என்பது. அதனை -
கரத்தலை. அம்து - கரப்பு.
இரக்கத்தக்கார் -
யாசித்தற்குத்தக்கார்: கொடுப்
போர். அவர் - இரப்போர்.
கழியுவகையர் -
மிக்கமகிழ்ச்சியையுடையவர்.
இடும்பையென்பதற்குப் பொருள்

- துன்பமென்பது: அச்சொல் -
துன்பத் தையுண்டாக்கும்
நோயைக் காட்டுவதால்,
காரியவாகுபெயர். ஒருங்குகெடும்
என்றவிடத்துப் பாடாந்தரம்,
'முழுதுங்கெடும்' என்பது.
எஞ்சாமல் - குறை யாமல்: இது
முழுதும் என்பதன்பொருள்;
"முழுதென்கிளவி எஞ்சாப்
பொருட்டே" என்பது,
தொல்காப்பியத்து
உரியியற்சூத்திரம். (சு)

கருள. இகழ்ந்தெள்ளா

தீவாரைக் காணின்
மகிழ்ந்துள்ள
மூள்ரு ரூவப்ப துடைத்து.

(இ - ள்.) இகழ்ந்து - (கம்மை) அவமதித்து, எள்ளாது - இழிவுசொல் லாது, ஈவாரை - பொருள்கொடுப்பாரை, காணின் - கண்டால், — உள்ளம் - (அவ்விரப்பாரது) உள்ளம், மகிழ்ந்து —, உள்ரூள் - உள்ரூள்ளே, உவப்பது உடைத்து - உவக்குந்தன்மையதுடைத்து; (எ - று.)

'இகழ்ந்தெள்ளாது'
எனவே நன்குமதிக்கலும்
இனியவைகூறலும் பெறுதும்.
நிரப்பிடும்பை
கெடுதலளவேயன்றி,
ஐம்புலன்களாலும் போன்ப
மெய்திரு ராகக் கருதலான்,
உள்ளுருவப்படைத்து'
என்றார்.

இவையைந்துபாட்டானும்,
அவ்விரத்தக்காரதியல்பு
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) உள்ளுள்ள -

மனத்திற்குள்ளேயே.

இகழ்ந்தெள்ளாது என்ற இடத்து
எதிர்மறை 'இகழாது எள்ளாது'
என ஈரிடத்தும் சேருக லால்,
இகழாது என்பதனால்
நன்குமதித்தலும், எள்ளாது
என்றதனால் இனி யவைகூறலும்
பெறப்படும். பெறுதும் -
பெறுவோம். ஈவாரைக்கண்ட
போதே இரப்பார்க்கு
சிரப்பிடும்மை

[வறுமைத்துன்பம்]

கெடுதல்மாத்திர

மன்றி, அக்கொண்டையாளரால் தாம் பெரும்பொருள்பெறலாமென்று

கருத்தி

னால் மெய்வாய்முதலிய

பஞ்சேந்திரியங்களும்

போன்பத்தைப்பெற்றன

வாகலே

அவாற்: கருதப்படுமென்க. ஐம்புலன்களானும் = ஐம்பொறிகளா

லணுபவிக்கற்குரிய

ஐந்துவிடயங்களாலும்.

அவ்விரத்தக்கார் - அந்த இரத்
தற்குத்தக்கவர்: இரப்போரை
நன்குமதித்து இன்சொற்
சொல்லிக் காவாது
ஈயுமவர்.

(எ)

கருத்து. இரப்பாரை
யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாரை
சென்றுவந் தற்று.

(இ - ன்.) இரப்பார் -
(வறுமையுற்று) இரப்பார், இல்

ஆயின் - இவ்வே

யாயின், ஈர் கண் மா ஞாலம் -

ஞாளிர்ந்த இடத்தையுடைய

பெரியஞாலத்

தன்னார், (செலவுவரவுகள்),

மரம் பாவை - (உயிரில்லாத)

மரப்பாவை

சென்று வந்து

அற்று-(இயந்திரக்கயிற்றால்)சென்று வந்தாற்போலும்;(எ-று.)

ஐகாரம் - அசைநிலை.

ஞாலமென்னும்

ஆகுபெயர்ப்பொருட்கு உவ

மைமேற் டொடுத்த தொழில்

வருவிக்கப்பட்டது.

ஞாலத்துள்ளாரென்றது -

அவரை யொழிந்தாரை:

அவர்க்கு ஈகலைச்செய்து

புகழும்புண்ணியமும் எய்

தாமையின், உயிருடைய ரல்ல

ரென்பதாம், "ஈவாருங்

கொள்வாரு மில்லாத

வானத்து,

வாழ்வாரேவன்கணவர்" என்றார்

பிறரும். இத்தொடையின்பம்

நோக்காது 'இரப்பவரில்லாயின்'

என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கு - ரை.) இயந்திரக்கயிறு - மரப்பாவையை யாட்டுவிக்குஞ் சூத்திரக் கயிறு.

'இரப்பாரை'என்ற இடத்திலுள்ள ஐகாரம் அசைநிலையாகும். ஞாலம்- ஞாலத்திலுள்ளார்க்கு இடவாகுபெயர். ஞாலத்துக்கு உவமை, மரப்பாவை: மரப்பாவையாகிய உவமையில் 'சென்றுவந்தற்று' என்று செலவு வரவுகள்

கூறப்பட்டிருத்தலால், உபமேயமாகிய ஞாலம் என்பதற்கும் - ஞாலத்திலுள்ளாரது செலவுவரவுகள் என உரைக்கப்பட்டதென்க. அவரை யொழிந்

காரை -

இரப்பவரையொழிந்தவரை;

இரப்பாரைத் தனியே

கூறிவிட்டதனல்,

அவரையொழிந்தாரைக்கொள்வதே

ற்புடையதாகுமென்க. மானிட

ராக உயிர்படைத்ததற்குப்பயன்

புகழும்புண்ணியமுமே

யாதலாலும், இரப்பா

ரில்லாவிடின் கொடுத்தலா

லடைய லாகும் புகழும்

புண்ணியமும் அடைய

முடியா வாதலாலும்,
மானிடப்பிறவியின்பயனேயற்றதாகுதலால்
இரப்பா
ரைப்பெறுத அப்போது
செல்வர்களியக்கம் உயிரற்ற
மரப்பாவையியக்கம்
போலு மென்றார். "ஈவாரும்"
என்றுதொடங்கும் மேற்கோள்
உள்ள இடம் விளக்கவில்லை:
இதன்பொருள்:—ஈவாரும் -
கொடுப்பவரும், கொள்வாரும்-
பெற்றுக்கொள்பவரும், (என்னும்
இருவரையும்), இல்லாத -

பெற்றிராத, வானத்து -
சுவர்க்கலோகத்து, வாழ்வாரே -
வாழ்பவரே, வன்கணவர் -
கொடுமையையுடையோர்
என்பது. "புத்தேளுலகத்து"
(உரை.) என்னும்

குறளி னுரையில், "ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றியே எல்லாரும்ஒருதன்மையராத
லின்" என்று பரிமேலழகரே உரைத்திருப்பது இங்குக் கருதத்தக்கது. 'இரப்
பாரை...மரப்பாவை' என்ற
பாடத்தைவிட்டு
'இரப்பவர்...மரப்பாவை'
என்னுபாடங்கொள்ளின்,

எதுகைத்தொடை...யின்பம் கெடுதல்

கஅசு - ஆம் அதிகாரம்—இரவு சகஅடு.

கஅடுக. சவார்க ணை னு ணண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண் மேவா ரிலாஅக் கடை.

(இ - ள்.) இரந்துகோள் - (அவர்பாற்சென்று ஒன்றனை) இரந்துகோ டலை,

மேவார்-விரும்புவார்,

இவர அக்கடை - இல்வழி,

ஈவார்கண் - கொடுப்

பார்மாட்டு,என்-என்ன,தோற்றம்-புகழ்,உண்டாம்—?[யாதுமில்லை].(எ-து.)

தோற்றம்-ஆகுபெயர்.

மேவுவாரென்பது

விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல்

வண்மை வெளிப்படாமையின்

அதனைற் புகழெய்தா ரென்பதாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,

உலகிற்கு இரப்பார்வேண்டு

மென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அவர்பால் -
ஈவாரிடத்து.
தோற்றம்-விளங்கிக்காணப்படு-
தல்: அங்கன்
விளங்கிக்காணப்படுதலையுடைய
புகழுக்கு, ஆகுபெயர். செய்
யுளில் மேவார் என்றது -
மேவுவாரென்பதன் விகாரமான
சொல். கொடுத்
தல்வண்மை-கொடுக்கின்ற உறுதி:
கொடுத்தல்வண்மை
என்றபாடமுமுண்டு.
அதனால்-கொடுத்தலினால்.

கoசூo. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(இ - ள்.)

(ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி 'இவன் எனக்கு ஈகின்றி லன்' என்று அவனை), இரப்பான்—, வெகுளாமை - வெகுளாதொழிதல், வேண்டும்—; (அது வேண்டியபொழுது

உதவாதென்பதற்கு
வேறுசான்று வேண்டா): நிரப்பு
இடும்பை - நிரப்பாகிய
தன்னிடும்பை, தானே உம்—,
கரி-சான்றுதன்,
சாலும்-அமையும்; (எ - று.)

யாவர்க்கும்
*தேடவேண்டுதலும்
நிலையின்மை முதலிய
பிறசான்று முண்டு என்பதுபட
நின்றமையின்,
உம்மை-எச்சவும்மை.

தனக்கேயன்றி, மற்றை
யிரந்தார்க்கும் அற்றைக்கன்று
பொருள்கடைக்கூட்டற்கு
அவனுறுந் துன்பத்தைத்
தனக்கேயாகவைத்துத் தானுறுந்
துன்பம் தானறிந்து வெகுளற்க
வென்பதாம்.

இதனுன், அவற்கு
இன்றியமையாததோரியல்பு
கூறப்பட்டது.

(கு - ஊர.)

ஈவானுக்கு-கொடுப்பவனுக்கு.

பொருள் உதவாவழி-பணம்
(கையிற்கிடைக்காமையால்)
உதவாதிருக்கும்போது,
அவனை-பொருள் (உத
வாமையால் கொடுக்கமாட்டாத)
ஈவானை. அது-பொருள்.
சான்று - சாட்சி. அமையும் -
பொருந்தும். யாவர்க்கும் -
எத்தன்மைச்செல்வர்க்கும்.
தேடவேண்டுதலும்-பொருள்
சிலகாலத்தில் கையிற்கிடையாமையால்
தேட வேண்டியிருத்தலும்.
நிலையின்மை-பொருளின் தன்மை

நிலைத்திராதாதல். "தானேயும்
என்ற இடத்து
உம்மை-யாவரிடத்தும்
கேடவேண்டுதலும் நிலை

யின்மை முதலிய பிறசான்றுமுண்டாயினும் என்பதுபட நின்றமையால், எச்சவும்மையாம்: இறந்ததுதழுவிய எச்சமென்னலாம்; எதிரதுதழுவியது

என்பாருருளர்.

கடைக்கூட்டல்-முயன்
றுசேர்த்தல். அவனுறுந்துன்பம்

---

* பி-ம்: வேண்டுதலும் நிலையின்மையும்

ஈவான் அடையும்
முயற்சிவருத்தம்.

தன்கேயாகவைத்து -
தனக்கேவந்த

தாகவைத்து:
தன்பொருட்டேபடுவதாகவைத்து என்பாருமுளர்.
அவற்கு -

யாசகனுக்கு. இயல்பு-தன்மை.
"புன்னும்பொழுதும்
பழித்தலல்லனை, புன்
னிச்சென்றோர்ப்பழியலர்"
என்ற புறநானூறும்,

"பிச்சைபுக்குண்பான்பிளி
ருமைமூன்னினிதே" என்ற
இனியவைநாற்பதும்
ஈண்டுஅறியத்தக்கன.

இரப்பானெனிய
தன்னேப்போலவே ஈவானுக்கும்
சிலவேஎள பொருள் மூட்டுப்
படலாமென்று கருதி, ஈவான்
கொடாமைக்காக இரப்போன்
அவன்மீது வெகுளாதிருக்க
வேண்டுமென்க.

அதிகாரம்.—இரவச்சம்.

அஃதாவது-மானந் தீர வரும் இரவினை யஞ்சுதல். அதிகாரமுறை மையும் இதனனே விளங்கும்.

(குறை) மானந்தீர-மானம் விட்டுநீங்க. இரவினை - இரவுக்கு.

கரவாக. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு மிரவாமை கோடி யுறும்.

(இ - ன்.)

காவாது-(தம்க்குள்ளது)

காவாது, உவந்து - (இவர் வரப் பெற்றே மென்று) உண்மகிழ்ந்து, ஈயும் - கொடுக்கும், கண் அன்னர் கண் உம்-கண்போலச் சிறந்தோர்மாட்டும், இரவாமை - இரவாதே (ஒருவன்) வறுமைகூர்தல், கோடி உறும் (இரந்துசெல்வமெய்தலிற்) கோடிமடங்குநன்று.

நல்குரவு மறைக்கப்படாத நட்டார்மாட்டும் ஆகா

தென்பதுபட நின்ற மையின்,
உம்மை -
உயர்வுசிறப்பின்கண்வந்தது.
அவ்விரவான் மானந்தீரா
தென்னுந் துணையல்லது
அதற்குமிகுதி கூடாமையின்,
வல்லதோர்முயற்சி யான்
உயிரோம்பலே நல்லதென்பது
கருத்து.

(கு-ரை.)

இவர்-இவ்விரப்பவர்.
உண்மகிழ்ந்து-மனமகிழ்ந்து.

செல்வ

மெய்தலின்-பணம்அடைவதைக்காட்டிலும்.

நல்குரவு - [தன்] வறுமையை.

நட்டார்-சினேகிதர். ஆகாது

என்பதற்கு 'இரவு' என்னும்

எழுவாய் வரு

வித்க. "எற்பதிகழ்ச்சி" என்றதும்

இங்குநோக்குக.

"கண்ணன்னர்கண் ணும்"

என்ற இடத்து உம்மை,

உயர்வுசிறப்பில்வந்தது.

மானம்தீராதென்னுந்துணை

யல்லது-மானம்போகாதென்ற
அவ்வளவுமாத்திரமன்றி.
அதற்குமிகுதி-அத
னினும்மிக்கது. வல்லது - (தான்)
செய்யத்தக்கது.

(க)

கஅசுஉ. இரந்து
மூயிர்வாழ்தல் வேண்டிற்
பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(இ-ள்.) உலகு இயற்றியான்-இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன, (இதன் கண்வாழ்வாக்கு முயன்று உயிர்வாழ்தலேயன்றி), இரந்தும்—, உயிர் வாழ் தல்-உயிர்வாழ்தலே, வேண்டின்-வேண்டிவிதித்தானுயின்,-(அக்கொடியோன் தானும்). பரந்து-(அவரைப்போன்று)எங்கும் அலமந்து, கெடுக-கெடுவானுக.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்குவேண்டுவதாய உண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடு கலந்த வன்றே அவன் கற்பிக்கு மன்றே? அவற்குட்சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒரு

கo௭ - ஆம்

அதிகாரம்---இரவச்சம்

சகூ௭

செய்தொழிலாகக் கற்பித்தா

ருயின், அத்தீவினையால்

தானும் அத்துன்ப

முறல் வேண்டு மென்பதாம்.

இவையிரண்டுபாட்டானும்,

அவ்விரவின்கொடுமை

கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.)

இதன்கண்-இவ்வுலகில்.

விதித்தான் - ஏற்படுத்தினன்.

'அக்கொடியோன்தானும்' என்று

பிரமனைக் கூறியது -

இரந்தேவாழவேண்டு மென்று

விதித்தானென்று

அவன்மீது கொண்ட சினம்பற்றி.

அவரை - அவ் வீரப்போரை.

அலமந்து - சுழன்று: திரிந்து

என்றபடி. கெடுக-வியப் கோள்:

சபித்தற்பொருளது.

அதற்கு-வாழ்நாளுக்கு. உண்டி

- உணவு. அதற்கு-உணவிற்கு.

கருவொடு கலந்த

அன்றேற்-கருப்பத்திற்சேர்ந்த

அன் றைக்கே.

அவன்-உலகியற்றியான்:

பிரமன்.

கற்பிக்கும்-உண்டாக்கிவைப் பான்:

அத்திவினையால்-(சிவர்க்கு

இரத்தலையும் உண்டிக்கு

எதுவான செய்

தொழிலாகச்செய்த)

அந்தத் தீவினையின் பயனால்.

தானும்-பிரமனும். (உ)

கoசுங. இன்மை யிடும்பை

யிரந்துதீர் வாமென்னும்

வன்மையின்

வன்பாட்ட தில்.

(இ - ள்.) இன்மை - வறுமையான் வரும், இடும்பை - துன்பத்தை, (மூயன்று நீக்கக்கடமேவமென்றுகருதாது), 'இரந்து—, தீர்வாம் - நீக்கக்கட மேவம்', என்னும் - என்றுகருதும்,

வன்மையின் - வன்மைபோல,
"வன்பாட்
டது-வலிமைப்பாடுடையது,
இல்-பிறிதில்லை: (எ-று.)
தெறியாய முயற்சி நிற்க,
தெறியல்லாத இரவால்
தீர்க்கக்கருதுதலின்,
வன்மையாயிற்று.
வன்பாடு-மூருட்டுத்தன்மை.
அஃகாவது-ஒராது செய்து
நிற்றல்.

இதனுன், வறுமைதீர்தற்குமி

நறி இரவன் றென்பது

கூறப்பட்டது.

(சூ-ரை.)

இரந்து-யாசித்தல்தொழிலைமேற்கொண்டு.

வன்மை - கொடுமை. நெறியாய

முயற்சி நிற்க-சோர்வழியான

முயற்சியிருக்க. இரவால்-

யாசகத்தால். ஓராது-ஆராய்ச்சியில்லாமலே: பிடிவாதமாகவன்றபடி. (கு)

கஅசை. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்

காலு

மிரவொல்லாச் சால்பு.

(இ-ள்.) இடம்

இல்லாக்கால்உம -

நுகரவெண்டுவனவின்றி

நல்கூர்ந்த வழியும்,
இரவு-(பிறர்பாற்சென்ற)
இரத்தலை, ஒல்லா-உடம்படாத,
சால்பு -
அமைதி,—இடம்எல்லாம்-எல்லாவுலகும்,
கொள்ளா-(ஒருங்குஇயைந்தாலும்)
கொள்ளாத, தகைத்து எ -
பெருமையுடைத்து; (எ-று.)
அவ்விரத்தலைச் சால்பு
விலக்கு மாகலின்,
இரவொல்லாமை அதன்மே
லேற்றப்பட்டது.
இதனால், அந்நெறியல்லதனைச்

சால்புடையார்செய்யாரென்பதுகருத்து.

(கு - ரை.)

நுகரவேண்டுவன - அனுபவிக்க உரியன. நல்கூர்ந்தவழியும்-தரித்திரப்பட்டபோதும். பிறர்பால் - அயலாரிடத்து. சால்பு - அடங்கியதன்மை. இரத்தலைச் சால்பு விலக்குமாதலால், இரவொல்லாமையையும் சால்பையும் அபேதப்படுத்தி 'இரவொல்லாச்சால்பு' என்று

சகுனி தி

ருக்குறள்

த்தைக் காரணமாகக் கூறிய
உபசாரவழக்கின்பாற்படும்.
அந்நெறியல்ல கனை-பிழைப்புக்கு
நேர்மொழியாகாத அந்த
இரத்தல்தொழிலே.
(கூ)

கசகுனி. தென்னீ

ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி
னினியதில்.

(இ-ள்.) தாள்-(தெறியாய)
முயற்சி, தந்தது-(தொடுவந்து)
தந்தது? தெள்
நீர்-தெளிந்தநீர்போலும், அடு
புற்கை ஆயின்உம்-அடு
புற்கையே யா யினும்,
உண்ணலின் - (அதனை)
உண்டற்கு, ஊங்கு-மேல்,
இனியது இல்- இனியதில்லை;

(எ-று.)

தாள்தந்த கூழ்
செறிவின்றிக்
தெண்ணீர்போன்றதாயினும்,
இளிவாய இரவான் வந்த தன்றித்
தம்முடைமை யாகலின்,
அமிழ்தத்தோடொக்கு
மென்பதாம்.

இதனுன், நெறியினுயது
சிறிதேனும், அதுசெய்யுமின்பம் பெரிதென்
பது கூறப்பட்டது.

(கு - ஊ.)

அடுபுற்கை-சமைத்தகூழ்:
தாள்தந்த கூழ்-முயற்சியினால்
கிடைத்த கூழ். செறிவின்றி -
கெட்டியாக இல்லாமல்.
தம்மூடைமை - தம்
முயற்சியாற்பெற்ற பொருள்.
சிறிதேனும் -
அற்பமானபொருளேயாயினும்.
அது-அச்சிறுபொருள்.

(ஞ)

கஙசு. ஆவிற்கு நீரென்
றிரப்பினு நாவிற்

இரவி னிளிவந்த

தில்.

(இ - ள்.) ஆவிற்கு -

(தண்ணீர்பெறுதுஇறக்குநிலைமைத்தாயதோர்)

ஆவினை(க் கண்டு),

நீர்என்று-(அறமேனைக்கி இதற்குத்)

தண்ணீர் (தரல்வேண் டும்) என்று,

இரப்பின்உம்-இரந்துசொல்லுங்காலும்,

இரவின் - அவ்விரவு போல,

நாவிற்கு-(ஒருவன்)நாவிற்கு,இளிவந்தது—,இல்-பிறிதில்லை;(எ-று.)

ஆ காத்தோம்பல் போற

லாகவின் 'ஆவிற்கு' என்றும்,

பொருள் கொடு

த்துக்கொள்ளவேண்டாத
என்மைத்தாகலின் 'நீர்' என்றும்,
இரக்கின்றுணைக்கு இளிவு
அச்சொல்லளவே யாகலின்
'நாவிற்கு' என்றும், அதுதான்
எல்லா இளிவினும் மேற்படுதலின்
'இளி வந்ததில்' என்றுங் கூறினர்.

இதனுன், அறனும்
முயன்றுசெய்வதல்லது
இரந்துசெய்யற்க வென்பது
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.)

இறக்குநிலைமைத்து - சாகின்ற

நிலைமையையடைந்தது.

அறவேஞ்சி-(இந்த ஆவிற்கு

நீர்வார்க்குமாறுசெய்தால் பசுவின்

உயிரைக் காத்த)

அறப்பயனுண்டாமென்று

நினைத்து. ஆவையெடுத்தது,

அதனைக் காத்தல் போறமாதலால்.

பொருள்கொடுத்துக்

கொள்ளவேண்டாத - பணம்

கொடுத்து

வாங்கவேண்டியதாகாது.

எண்ணமத்து - சுலபமாகக்

கிடைக்கக் கூடியது.

இரக்கின்றனுக்கு இளிவு

அச்சொல்லளவே யாகலின் -

ஆவிற்கு நீரிரப்பவன் இளிவுபடச்

சொல்லவேண்டுவது

'ஆவிற்குநீர்கொடு' என்ற

அளவே

யாதலால்:வேறு இல்லையென்க.

அதுதான்-அச்சொல்லே.

முயன்று- முயற்சியினால்

பொருளைத்தேடி. "தளர்வொடு
மெலிந்தும் வையந் தணிக் கொள
- ஆம் அதிகாரம்—இரவச்சம்
. சகக

குடை நிழற்றும் பைம்பொற்,
கிளரொளிப் பூணன்
வீண்பாவலனைக்
கேட்டல்செய்யா, னளியென
வுயிரை யுண்மை யறக் கினை யற
விட்டாலு,
மிளிவென வெண்ணி மானம்
பூண்டவ ரிரப்பர் கொல்லோ"

என்ற வைடத

மும் ஈண்டுக் காண்க.

(சு)

கஅசுள. இரப்ப

னிரப்பாரை யெல்லா

மிரப்பிற்

கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(இ - ள்.) இரப்பாரை

எல்லாம்—,

இரப்பன்-(யான்) இரவாகின்றேன்:

(யாதுசொல்லியெனின்),

'இரப்பின்-(நுமக்கு)

இரக்கவேண்டுமாயின், கரப்
பார்-(தமக்குள்ளது) கரப்பாரை,
இரவன்மின்-இரவாதொழிமின்,'
என்று- என்றுசொல்லி; (எ-று.)

இரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது. இவ்விளிவந்த செயலான் ஊட்
டியவழியும் உடம்பு நில்லா தாகலின், இது வேண்டாவென்பது தோன்ற
'இரப்பன்' என்றார்.

இதனால், மானந்தீர வரு
பிரவு விலக்கப்பட்டது.

(சு - ரை.) இரண்டாவது
தொக்கது-'கரப்பார்'
என்றதன்பின்னுரும்'
இவ்விளிவந்தசெயலான்-இழிவுபொருந்திய

இந்த இரத்தல்தொழிலால். ஊட்
டியவழியும்-இவ்வுடலுக்கு
உணவைத்தேடிக்கொடுத்தாலும்.
இது-இரவு.
"மானவருக்கலதீக்கியிரவென்னு,
மீனவிளிவிலைவாழ்வேண்மன் -
ஈனத்தா, ஊட்டியக்கண்ணு
மூறுதிசேர்த் திவ்வுடம்பு,
நீட்டித்து நிற்குமெனின்"என்ற
நாலடி இங்குக் காணத்தக்கது.

(எ)

கருத்து. இரவென்னு

மேமாப்பி தோணி
கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு
விடும்.

(இ-ள்.)

(இவ்வறுமையென்னுங்கடலை
இதனைத் கடத்தலென்று கருதி
ஒருவனேறிய), இரவுஎன்னும்—,
ஏமாப்பு இல்-சேமமற்ற,
தோணி—,—
(அதன்கதவைஞெடுங்கால்), கரவு
என்னும்-கரத்தலென்னும், பார்

தாக்க - வன் னிலத்தொடு
தாக்குமாயின்,
பக்குவிடும்-பிளந்துபோம்; (எ-று.)

முயற்சியாற்கடப்பதனை

இரவாற் கடக்கலுற்றுன்
அதன்கரைகாணுமை யின்
'எமாப்பிறுணி' என்றுர்.
எமாப்பின்மை, தோணிமே
லேற்றப்பட் டது. அது
கடந்தற்கேற்றது
அன்மையானும்,
நிலமறியாதுசெலுத்தியவழி

புடைதலானும்

அதன்கணிறற்கவென்பதாம்.

இஃது-அவயவவுருவகம்.

(கு - ரை.)

இதழ்-இரவிழ்.

இரவுத்தாணியென்றதற்கு

ஏற்ப, இரவாளனை

அத்தாணியின்மீது ஏறியவரசக்

கொண்டார். அதன்கண் -

வறுமையென்னுங்கடலில்.

வன்னிலம்-பாறையான இடம்.

முயற்சியாற்

கடப்பதனை-முயற்சியினால்
கடந்திடவேண்டிய
வறுமையென்னுஞ் சமுத்திர
த்தை.
அதன்-அந்தவறுமைக்கடலின்.
இரவிலல் வறுமைக்கடலைக்
கடக்க
முடியாதென்றகாரணத்தினால்,
'இரவென்னும்
ஏமாப்பில்தோணி' என்றார்.
ஏமாப்பின்மை இரவுக்கு
அடையாகவேண்டியிருக்க,

திருக்குறள்

தோணிக்கு
அடைமொழியாகக்கூறியதனால்,
ஏமாப்பின்மை ம்தாணும்மல்ல
றப்பட்ட தென்றார். அது
கடன்கற்கு
ஏற்றதுஅன்மையாதலும் - அந்த
இரவு வறுமையைக் கடன்கற்கு
உரியதல்லாமையாலும்.
நிலம்-செல்லும் இடம்.

கரத்தலையுடையானிடத்து

இரத்தல் வறுமையைப்போக்க

உதவாமையால்

'நிலமனியாதுசெலுத்தியவழி

உடைதலான்' என்றது.

அதன்கணேறற்க-வறு மையை

இரத்தலாற்கடந்துவிடலா

மென்று அத்தொழிலைக்

கொள்ளற்க என்றபடி.

அவயவவுருவகமாவது -

அவயவினையுருவகப்படுத்தாது

அவயவத்தை மாத்திரம்

உருவகஞ் செய்வது.

முக்கியமான வறுமையைக் கட

லென்று உருவகஞ் செய்யாது,

இரவு கரவுகளைத் தோணி

பாரன்று உருவகஞ்

செய்தமையால்,

இது-அவயவவுருவகம்.

பார்-வன்னிலம்.

(அ)

கஙசுக. இரவுள்ள வுள்ள

முருகுங் கரவுள்ள

வுள்ள தூஉ

மின்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) (உடையார் முன் இல்லார் சென்று), இரவு-இரந்து நிற்றலின் கொடுமையை, உள்ள-நினைந்தால், உள்ளம்-எம்முள்ளம், உருகும்-கரைந்து உருகாநிற்கும்; (இனி அந்நிலையைக் கண்டுணர்வுக்கவர்), கரவு-இல்லையென்று மறலின் கொடுமையை,

உள்ள-நினைந்தால், உள்ளதுஉம் -
அவ்வுருகுமளவு தானும், இன்றி—,
கெடும்-பொன்றிவிடும்; (எ-று.)

"இரவினை, யுள்ளுங்கா லுள்ளமுருகுமாலெண்கொலோ,
கொள்ளுங்காற் கொள்வார்
குறிப்பு" என்றார், பிறரும்.
இரவிலுங் கரவு
கொடிதென்பதாம். இதற்குப்
பிறரெல்லாம்
இரக்கின்றவருள்ளம் உருகு
மென்று உரைத்தார்.

(சு-ரை.)

உடையார்-பொருளுள்ளவர்.

இல்லார்-வறியவர். "உடை
யார்முனில்லார்போலேக்கற்றும்"
என்பது, திருக்குறள், கல்வி,
நி. அந்
நிலைய-இருப்பவரிருக்கின்றநிலைமையை.
கண்டுவைத்தவர்-செல்வர். அச்
செல்வர் இல்லையென்று
சொல்லுங் கொடுமையை
நினைந்தால் எம்மனம்
அழிந்தேதவிடும் என்றபடி.
பொன்றுதல்-அழிதல்.
"இரவினை" என்று தொடங்கும்
மேற்கோள், காலடி, இரவச்சம்,

நி-இல் உள்ளது: இதன்பொ
ருள்:—இரவினை-யாசித்தல்தொழிலை,
உள்ளுங்கால் - நினைக்குமிடத்து,
உள்ளம் - மனம், உருகும்—:
கொள்ளுங்கால்-(பிறரிடத்து
ஒன்றனைப்) பெறும்போது,
கொள்வார்
குறிப்பு-பெற்றுக்கொள்ளும்யாசகரின்
எண்ணம், என் கொலோ -
எவ்வாறு இருக்குமோ?
இரத்தலைநினைக்கும்போதே
நமது உள்ளம் உருகுகின்றதே!
இரந்துபெறும் யாசகர்மனம்

எவ்வாறு இருக்குமோ என்றபடி:
இனி, என்கொலோ
கொள்ளுங்கால்
கொள்வார்குறிப்பு என்ப
தற்கு-பிறர்வருந்திச் சம்பாதித்த
பொருளைத் தாம்
ஒருமுயற்சியுமின்றி யாசகத்தாற்
பெறுபவரது எண்ணம்
என்னவோ? அந்த எண்ணம்
இகழத் தக்கதென்றுமாம்.
இதற்கு-இரவுள்ள உள்ளமுருகும்
என்பதற்கு. இரக்

கின்றவருள்ளமுருகும்என்று
பிறரெல்லாங்கூறியதுசிறக்குமாறில்லையென்க.

கலம்· கரப்பவர்க்
கியாங்கெளிக்குங்
கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போழ
முயிர்.

கள் - ஆம்
அதிகாரம்—இரவச்சம்
190

(இ-ள்.) (காப்பார்),
சொல்ஆட-(இவ்வேலியென்று)
சொல்லாடியதுணை யானே,
இரப்பவர்-இரப்பார்க்கு, உயிர்
போம்-உயிர்போகாநின்றது:
காப் பவர்க்கு-(இனிச்)
சொல்லாடுகின்றஅவர்தமக்கு,(உயிர்பின்னும்நிற்றலால்அப்
பொழுது), யாங்கு-எப்புரையுள்,
ஒளிக்கும் கொல்ஓ -
டிக்கொளித்துநிற்கும்?

உயிர்போகலாவது-இனி
யாம் என்செய்தும் என்று ஏக்கிச்

செயலற்று நிற்றல்:

"அங்கிலேயே-மாயாளேமாற்றிவிட்டின்"
என்றார், பிறரும். கேட்டானைக்
கொல்லவற்றாய
சொல், சொல்வானைக்கோறல்
சொல்லவேண்டாவா யிஞும், அது
காண்கின்றிலம்: இஃது என்னே!
என்பதாம். வறுமையுற்றுழி
மறையாது இரக்கப்படுவாராய
கேளிர்கட்கும் அதனைச்
சொல்லாட உயிர் போம்;
ஆனபின், மறைக்கப்படுவாராய

பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்காற்
போகாது எங்கே
யொளித்துநிற்கும்? இரண்டானும்
போமேயன்றே! என இராவஞ்சினை
னெருவன் கூற்றுக்கி யுரைப்பாரு
மூளர்.

இனைமூன்றுபாட்டானும்,
அவ்விரவின்குற்றமும்
காவின்குற்றமும்

. . .

ஓருங்கு கூறபபட்டன.

(கு - ரை.) சொல்லாடிய

துணையானே-பேசியமாத்திரத்தாலே.
அப் பொழுது - கரப்பார்
தம்மிடத்து
இல்லையென்றுபேசும்போது.
எப்புரையுள்- எந்த
(உள்ளிருக்கும்)தொளையில்.
உயிர்போகலாவது
என்பதற்குமுன் 'இரப்
பார்க்கு"என்று வருவிக்க.
பிறரிடத்துயாசிக்குமிடத்து
இரப்பார்க்கு மரண
வேதனைபோன்ற

வேதனையுண்டாகுமென்றவாறு.
என்செய்தும்-(பிழைக்க) என்ன
உபாயஞ்செய்வோம்?
"அந்திலையே" என்ற மேற்கோள்,
காலடி, இரவுச்சம், அ-ஆம் பாட்டி
லுள்ளது:
இதன்பொருள்:—மாற்றிவிடின் -
(இரப்பவன் 'எனக்கு ஈவாய்'
என்றுகேட்கும்போது
செல்வமுடையான் தன்னிட
முள்ளதைக் காத்து
இல்லையென்று)

மறுத்துவிட்டானையின், அ
தில்லையே-அப் போதே,
(இரப்பாளன்),
மாயாஜை-மரணவேதனையடையாமே?
மரண வேதனையடைவாமே!
என்று இரங்கியவாறு.
கேட்டானை - இல்லையென்ற
சொல்லைக்கேட்ட இரப்பாளனை.
கொல்லவற்றிய - கொல்லும்
வல்லமை யுள்ளதாகிய.
கோறல்-கொல்வது. அது -
சொல்வானைக்கொல்வதை. இஃது
என்றே-இது என்னவியப்போ!

வறுமையுற்றுழி - தனித்திரப்பட்ட
போது•இந்தமுதலுரையை,
யாசகனெருவனது
பரிதாபநிலையைக்கண்டவன்
கூற்றுகக் கொள்க:
இனி, இவ்வுரைஞன்கூற்றுக[சொல்லாக]
வேறுருரை

வருமாறு:—(யாசித்தற்குரிய சுற்றத்தார்க்கும்), இரப்பவர்-யாசகர், சொல்லாட - (தம், வறுமையையமறையாமல்) சொல்ல, உயிர்போம்—: (அப்படியிருக்க),
கரப்பவர்க்கு-(வறுமையைச்
சொல்லாமல்)
மறைத்தற்குரியவராகிய

பிறனிடத்தில், சொல்லாட-(தமது
வறுமையைச்)
சொல்லுமாறுநேர்ந்தால்,
உயிர்-(அங்ஙனம்
தம்வறுமையைச்சொல்லுகின்ற
இரப்பவரின்)உயிர்,யாங்கு
ஒளிக்குங் கொல் -
(சொல்வாடியக்காற் போகாது)
எங்கேயொளிக்குமோ?
[சுற்றத்தார் மற்றையார் என்ற
இருவரிடத்தும் சொல்லாட.
உயிர்போயே தீரும்] என்பது.

இoஉ திருக்குறள்

கoஅ - ஆம் அதிகாரம்—கயமை.

அஃதாவது - மேல் அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ் சிறப்புவகை யாதுங் கூறப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையன குறிப்பினுல் யாவர்க்கும் எய்த வைத்தமையின் ஆண்டுக் குறிப்பாற் கூறியனவும், ஈண்டு ஒழிபியலுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவுமிலராய கீழோரது தன்மை.

அதனுல், இஃது எல்லாவற்றிற்கும்பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.) ஏற்புடையன - தக்கனவு. குறிப்பினுல் யாவர்க்கும் எய்த

வைத்தமையின்-எல்லார்க்கும்
வேண்டியனவென்று குறிப்பாக
அறியும்படி கூறியிருத்தலால்.
ஈண்டு ஒழிபியலுள் -. இந்நூலில்
ஒழிபியலில். ஒழிபிய லுள்
கூறியவை-குடிமை முதல்
கயமையீறாகவை: இவற்றுள்
கொள்ள வேண்டுவன
தள்ளவேண்டியன என்ற
இரண்டும் உள்ளன:
உதாரணமாக, குடிமை கொள்ள
வேண்டியது, நல்குரவு

கள்ளவேண்டியது எனக் காண்க.

கயமை-இருக்கவேண்டிய

நற்குணமொன்றும்

இல்லாமையாற் கீழ்மைப்

பட்டோரின் தன்மை.

எல்லாவற்றிற்கும்-ஒழிபியலிலுள்ள

அதிகாரங்கள் யாவற்றிற்கும்.

கஎக. மக்களே போல்வர்

கயவ ரவரன்ன

வொப்பாரி

யாங்கண்டு நில்.

(இ - ன்.) மக்கள்ள

போல்வர் -
(வடிவான் முழுதும்) மக்களே யொப்பர்,
கயவர்—: அவர் அன்ன ஒப்பார்
- அவர்மக்களேயொத்தாற்போன்ற
ஒப்பு, (வேறிரண்டுசாதிக்கண்),
யாம்—, கண்டது இல் -
கண்டதில்லை; (எ-று.)

முழுதுமொத்தல்,

தேற்றேகாரணத்தாற்பெற்றும்.

அவரென்றது-அவர்
மாட்டுளதாயவொப்புமையை.

மக்கட்சாதிக்கும் கயச்சாதிக்கும்

வடிவு ஒத்த வின், குணங்களது
உண்மையின்மைகளானல்லது
வேற்றுமை யறியப்படா
தென்பதாம்.

இதனுன்,

கயவரதுகுற்றமிகுதி
கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) கயவர்-கீழோர்.
மக்கட்சாதி கயச்சாதி என்ற
இரண்டு சாதிக்கணுள்ள
ஒற்றுமைபோல, வேறுளந்தஇரண்டுசாதிக்கண்ணும்
ஒம்புமை கண்டோ மில்லை
யென்க. மக்களேபோல்வர்

என்ற இடத்திலுள்ளது,
தேற்றேகாரம்.
தேற்றேகாரம்-துணிவுப்பொருளுள்ள
'ஏ' என்னும் இடைச் சொல்.
அவர்
என்றது-அவரிடத்திலுள்ள்
ஒப்புமை என்ற பொருளில்
வந்ததென்க: அங்ஙனங்
கொள்ளாவிடின், ஒப்பாரி
என்பதனோடு இயையாது.
ஒப்பாரி-ஒப்பு. அவரென்றது
கயவரை. மூழுதும்-சிறிதிடமும்

மிச்ச மில்லாமல் என்றபடி.
வடிவால் மக்களும் கயவரும்
ஒப்ப ரென்றதனால், அவர்கள்
குணங்களால் தம்முள் ஒவ்வா
ரென்பது பெறப்படுமாறு
அறிக.(க

கoளஉ. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையார்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(இ-ள்.) நன்று - (தமக்கு)
உறுதியாவன, அறிவாரின்—,
கயவர் - (அவை யறியாத)
கீழ்மக்கள், திரு

உடையர்-நன்மை யுடையவர்:
(அவர் கூடி - ஆம்
அதிகாரம்—கயமை
ருங்கு

போல அவைகாரணமாக),
நெஞ்சத்து -
(கம்)நெஞ்சத்தின்கண், அவலம்
லர் - கவலையிலர்: (ஆகலான்);
(எ - று.)

நன்றென்பது -
சாதியொருமை. உறுதிகளாவன -

இம்மையுமுமையுமீடே
ட்குரியவாய புகழ்
அறஞானங்கள். இவற்றை
யறிவார், இனைசெய்யா
ன்றே
மிகச்செயப்பெறுகின்றிலே
மென்றும், செய்கின்ற
இனைதமக்கு
டையூறுவருங்கொ லென்றும்,
இவற்றின் மறுதலையாய
பழிபாவமஞ்யாமை
பென்பனவற்றுள்

யாதுவினையுமோ வென்றும்,
இவ்வாற்றுற் கவலை யெய்து
பர்: கயவர்,
அப்புகழ்முதலியவொழித்துப்
பழிமுதலியசெய்யாதின்றும்
யாதுங் கவலையுடையரல்ல
ராகலான், 'திருவுடையர்'
எனக் குறிப்பா
லிகழ்ந்த வாறு.

இதனால்,
பழிமுதலியவற்றை யஞ்சா

ரென்பது கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) அவர் -
நன்றறிவார். அவை -
தமக்குஉறுதியாவன. நன்று
ன்றது - உறுதியான
புகழறஞானங்கள் என்ற
பண்மைப்பொருளைத் தந்த
னைவ், சாதியொருமை
யாயிற்று. இம்மைக்கு உரியது
புகழென்றும்,
றுமைக்கு உரியது
அறமென்றும், வீட்டிற்கு

[மோட்சலோகத்திற்கு] உரி
;து ஞான மென்றும் அறிக.
"ஞானந் மோட்சः" என்றது
இங்குக்
;ாண்க்கது. இவற்றை -
புகழற ஞானங்களை. இவை
செய்யாதின்றே -
;கழறஞானங்களைப் பெற
முயற்சிசெய்துகொண்டிருந்தே.
புகழுக்கு மறு
;லை, பழி; அறத்துக்கு மறுதலை,
பாவம்: ஞானத்துக்கு மறுதலை,

அறியாமை.

இவ்வாற்றால்-இவ்வாறு
கருதும்வகையால். கயவரைத்
திருவுடைய ரென்று
புகழ்ந்தாற்போல, இகழ்ந்த
இது வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி
யெனப்படும்.

கயவர் திருவுடைய ரென்பதை,
'நெஞ்சத்தவலமிலர்' என்ற
பின்வாக்கியம்
மறுத்து நிற்பது -
தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணியாம்.

அஞ்சாரென்ப

நற்கு, கயவரென்ற எழுவாய்

வருவிக்க.

(உ)

கருத்து. தேவ நரினயர்

கயவ ரவருந்தா

மேவன செய்தொழுக லான்.

(இ-ள்.) தேவர் அனையர்

கயவர் - தேவரும் கயவரும்

ஒருதன்மையர்,

அஃது யாதெனினின்),

(தேவரைப்போன்று தம்மை

நியமிப்பாரின்றி):
அவர்உம்-கயவருரும், தாம்—,
மேவன-விருப்புவனவற்றை,
செய்து ஒழுக லான்—; (எ - று.)

உயர்ச்சியும் இழிவு மாகிய *
தம்காரணவேறுபாடு
குறிப்பாற்றோன்ற தின்றமையின்,
இது, புகழ்வார்போன்று
பழித்தவாருயிற்று.

இதனால்,
விலக்கற்பாடின்றி

வேண்டியசெய்வா ரென்பது

கூறப் (கு - ரை.)

நியமிப்பார் - ஒருவரையறைக்கு உட்பட்டிருக்குமாறு கட்

டளையிடுபவர். தேவர்

உயர்ந்தோராதலால் அவரைக்

கட்டளையிடுபவரில்லை:

கயவரோ அடங்காப்பிடாரியாய்

இழிந்தோராதலால் அவரையும்

நியமிப்பா

---

* பி - ம்:

அதன்காரணவேறுபாடு.

ருக்குறள்

நில்லே: இங்ஙன்
நியமிப்பாநில்லாமை இருவர்க்கும்
ஒத்திருப்பினும், தேவர்
க்கு நியமிப்பாநின்மை
அவருடைய உயர்ச்சியாலும்,
கயவர்க்கு நியமிப்பா
நின்மை அவருடைய
இழிவினாலும் ஆகியன என்பது
குறிப்பாகவிளங்கு

வது காண்க: இங்கு

'தேவரனையர் கயவர்' என்று

புகழ்வார் போன்று குறிப்

பாற்பழித்தவாறு காண்க:

இதுவும்-வஞ்சப்புகழ்ச்சியணியே.

விலக்கற்பாடு-

தவிர்க்கப்படுதல்.

யேவன = மேவுவன:

விரும்பியவை: பலவின்பால்

வினையா

லணையும் பெயர்.

(சூ)

கூனை.

அகப்பட்டியாவாரைக் காணி னவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(இ - ள்.) கீழ் - கீழாயினோன், அகம் பட்டி ஆவாரை-(தன்னிற்) சுருங் கிய பட்டியா யொழுகுவாரை, காணின் - கண்டாலுயின், (அவ்வொழுக்கத் தின்கண்), அவரின் மிகப்பட்டு - அவரின் (தான்) மேம்பட்டு, செம்மாக்கும்- (அதனால் கண்மிகுதிகாட்டி) இறுமாக்கும்; (எ - று.)

அகப்பட்டி-அகமாகிய பட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறே யொழுகலின், 'பட்டி'என்றார்; "நோதக்கசெய்யுஞ் சிறுபட்டி" என்றார், பிறரும்.

இதனால், அவர்மேம்பாடு கூறப்பட்டது.

(சூ - ரை.) அகம் பட்டி - (தனக்கு) உட்பட்டதாகிய அதாவது தன்னி னுங் குறைந்த பட்டி: பட்டி-தன்விருப்பின்படியே அடக்கமின்றித் திரி வது. தான் வேண்டியவாறே திரியும் பிராணியைப் பட்டி யென்றுவழங்குவ

கற்கு

மேற்கோள் "நோதக்கசெய்யுஞ்

சிறுபட்டி" என்பது:

இம்மேற்கோள்,

கவித்தொகையில் குறிஞ்சிக்கலி

கரு-இல் உள்ளது:

இதன்பொருள்:—சிறு

பட்டி-சிறுமையையுடைய

காவலில்லாதான்,

நோதக்கசெய்யும்-நோவத்தக்க

தொழில்களைச் செய்வான்

என்பது. அவர் - கயவர். கயவர்

மேம்படுவது,

அயோக்கியத்தனத்திலேயே

யென்க.

கள்ளது. அச்சமே

கீழ்களாசார மெச்ச

மவாவுண்டே லுண்டாஞ்

சிறிது.

(இ-ள்.) கீழ்களது - கயவராதாய, ஆசாரம்—, (கண்டதுஉண்டாயின்), (அதற்குக்காரணம்), அச்சம் எ - (அரசனன் எதம்வருமென்றஅஞ்சும்) அச்

சமே: எச்சம் - (அஃது)

ஒழிந்தால், அவா-(தம்மால்)

அவாவப்படும்பொருள்,

உண்டுஎல் - (அதனால்)

உண்டாமாயின், சிறிது
உண்டாயும்;(எ - று.)

ஆசாரத்தின் காரணத்தை
'ஆசாரம்' என்றும்,
அவாவப்படுவதனை
'அவா' என்றுங் கூறினார்.
எச்சத்தின்கணென்னு மேழாவது,
இறுதிக்கட்
டொக்கது. பெரும்பான்மை
அச்சம், சிறுபான்மை
பொருட்டேறு: இவ்
விரண்டானு மன்றி இயல்பாக

உண்டாகாதென்பதாம்.

வேண்டியசெய்தலே இயல்பு,
இதனைற் கூறப்பட்டது.

ஆசாரஞ்செய்தல்
இயல்பன்றென்பது

(கு - ரை.) ஆசாரம் - நல்லொழுக்கம். ஏதம் - துன்பம். கீழோர் அரசனிடத்து அச்சத்தினாலோ, தாம் விரும்பும் பொருளைப் பெறலா மென்ற எண்ணத்தினாலோ, ஆசாரத்தை மேற்கொள்வ தன்றி, காரண

கூடி - ஆம் அதிகாரம் -
கயமை ஙூடு

கின்றி இயல்பாக ஆசாரத்தை
மேற்கொள்ளாரெ. ன்றவாறு.
ஆசாரத்திற்குக்

காரணம் அச்சமென்னுது
ஆசாரத்தைதீய அச்சம் என்று
கூறியது -
காரணத்தைக்
காரியமாகக்கூறிய
உபசாரவழக்கு.
அவாவப்படுபொருளை
அவா எனத் தொழிற்பெயராகக்
கூறியது-தொழிலாகுபெயராம்.
எச்சம் என்
பது-(அச்சம்)ஒழிந்த நிலையில்
என்று பொருள்படுதலால்,
'எச்சத்தின்கண்'

என்றிருக்கவேண்டிய எழுவருபு
தொக்கதென்றார். இயல்பாக
உண்டாகாது என்றவிடத்து
'கயவர்க்கு ஆகாரம்'
என்றுவருவித்து உரைக்க.
வேண்டிய
செய்தலே - (ஒருகட்டுக்கு
அடங்காமல் தாம்)
விரும்பியவற்றைச் செய்வதே.

கஎஎசு அறைபறை
யன்னார் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க
லான்.

(இ - ள்.) நாம் கேட்ட—, மறை-மறைசொல், உய்த்து - (இடந்தொறும்) தாங்கிக்கொண்டுசென்று, பிறர்க்கு—, உரைக்கலான்-சொல்லுதலான்,—கயவர்—, அறை-இழைக்கப்படும், பறை - பறையினை, அன்னர்-ஒப்பர்; (எ - று.) மறை - வெளிப்படிற் குற்றம்விளையு மென்று பிறரை மறைத்து ஒரு வன் சொல்லிய சொல். பிறர் - அம்மறைத்தற்

குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்கது பெரும்பாரமாத லேக்கி. பறை, ஒருவன் கையாற் றன்னை யறி வித்தலொன்றனை யிடக்தொறுங் கொண்டுசென்று யாவரையும் அறிவிக்கு மாகலின், இது, தொழிலுவமம்.

இதனால், அவரது செறிவின்மை கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) மறைகளை - இரகசியங்களை. பறை - கொட்டப்படுந் தோற் கருவி. உய்த்து என்பதற்குத்

தாங்கிக்கொண்டு என்றுபொரு
ளாதலால்,
அந்தமறற அக்கயவர்க்குப்
பெரும்பாரமாதல் பெறப்படும்.
கையால் இடந் தொறும்
கொண்டுசென்ற என இயையும்.
பறையென்பது கையால் இடந்
தோறும் சுமந்துகொண்டு சென்று
ஒருவன்சொல்லிய விஷயத்தை
யாவருக்கும் அறிவிப்பதுபோன்று
ஈழ்மக்கள் தாம் கேட்ட
இரகசியத்தை யுட்
கொண்டுசென்று பிறருக்குச்

சொல்லுவதென்றதனால்,
தொழிலுவமமாயிற்று. செறி
வின்மை - அடக்கமின்மை.

(சு)

கஎஅ. ஈர்ங்கை
விதிரார் கயவர்
கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(இ - ள்.) கயவர்—,
கொடிறு உடைக்கும் -
(தம்)கதுப்பினை கொரிப்ப தாக,
கூன் கையர் அல்லாதவர்க்கு -
வளைந்த ை கயினை

யுடையவரல்லா தார்க்கு,—ஈர்ங்
கை - (தாம்) உண்டு பூசிய கையை,
விதிரார் - (தெறித்தல்
வேண்டுமென்று இரந்தாலும்)
தெறியார்: (எ-று.)

வளைந்த கை - முறுக்கிய
கை. மெலிவார்க்கு யாதும்
கொடார்; நலி வார்க்கு எல்லாங்
கொடுப்ப ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) கதுப்பினை -
கன்னத்தை. 'ஈர்ங்கை'
என்பதன் பதப் பொருள்
- ஈரமுள்ள கை யென்பது:

இங்கு, உண்ட உணவின் ஈரம் பூசப் பெற்றுள்ள கை என்ற பொருளது என்பார், 'தன் முன்னே பூசிய கையை' என்று விளக்கினார்: 'எச்சிற் கையால் காக்கை யையும் ஓட்டான்' என்று

உலோபியைப்பற்றிக்

கூறுவதும், இங்கு
அறியத்தக்கது. "தளிர்மே
நிற்பினும் தட்டாமற்
செல்லா, வளிதீரர் மாதோ
கயவர் - அளிதீரார்
கொன்னுஞ்சு செய்யா
ரெனைத்தானுஞ் செய்பவே,
இன்னுங்கு செய்வா
ரென்," "பெற்றார் பிறந்தார்,
பெருநாட்டார் பேருலகி,
லுற்றாருகந்,
தென வேண்டார் - மற்றோர்,
இனங்கொதுக்கா லிடுவ

ரிடாரே, சரண

கொடுத்தாலுந் தாம்", "பாடுவோர்க் கீயாரே பல்லுதிரத் தாடையிலே,போ
வார்க்கீவர்பொருள்" என்பன, இங்குக் காணத்தக்கன. (

கஎஅ. சொல்லப்
பயன்படுவர் சான்றோர்
கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(இ - ள்.) சொல்ல -
(மெலியார்சென்று
கங்குலைறணையச்) சொல்வ
தூணையானே, பயன் படுவர் -
(இரங்கிப்)பயன்படுவர்,
சான்றோர் - மேலா
ளர்; கீழ் -

மற்றைக்கீழாயினர்,—கரும்பு போல் - கரும்புபோல, கொல்வ (வலியார்) ஏய நெருக்கியவழி, பயன் படும் - பயன்படுவர்: (எ - று.)

பயன்படுதல்

- உள்ளதுகொடுத்தல்.

கீழாயினரது இழிவுதோன்ற மேலாயினரையும் உடன்கூறினர்.

இவையிரண்டுபாட்டாலும், அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(கு - ரை.) நைய - நைந்து போகும்படி. வலியார் நெருக்கியவழி எ இயையும். உள்ளது கொடுத்தல் - தம்மிடத்துள்ளபொருளைக் கொடுத்த

இது, சயமையென்னும் அதிகார மாதலால், அதிகாரத்திற்கு ஏற்பக் கய

குணமே இதிற் கூறத்தகுவ தன்றி, ஏனைமேலாயினர் குணம் கூறத்தகு

தொன்று அன்றே என்று
எழும் விளைவு யுட்கொண்டு,
கீழாயிளர.
இழிவுதோன்ற,
மேலாயிளரையும் உடன்கூறிளர
ரென்றூர்: மேலாயி(

ருடைய தன்மையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது கீழாயிளரின் இ
தன்மை நன்குபுலனுதல் காண்க. அவர் - கீழாயிளர். "தச்சனரைப் பொ

னைத் துடியைத் தரகத்தை,
யச்சமற முன் நிற்கு
மாயிளழையை-நச்சரளை
கண்டிக்க எள்ளைக் கரும்பை
இளநீரைத்,
தண்டிக்கார்க்கல்லோசயம்

என்ற பாடல் இங்குக் காணத்தக்கது.

(ஈ

கூஎக.

உடுப்பதூஉ முண்பதூஉ உங் காணிற் வடுக்காண வற்றுகுங் கீழ்.

பிறர்மேல்

(இ - ள்.) உடுப்பதூஉம் - (பிறர் செல்வத்தால் பட்டும் துகிலும்) உடு தலையும், உண்பதூஉம் (பாலொடு அடிசில்) உண்டலையும், கீழ் -

கீழாயிரண்

காணின் - கா ணுமாயின்,

(அவற்கறிப்பொருது),

பிறர்மேல் - அவர்மாட்

டு காண - டு

(டுக்ஷயாகவும்) உண்டாக்க,

வற்று ஆகும் - வல்லணம்.

உடுப்பது உண்பது என்பன

- ணண்டு

அவ்வத்தொழின்மேனின்றவ

அவற்றால், [illegible] ஓர்த்தல்

முதலிய பிறதொழில்களும்

கொள்ளப்படு

அவற்றைத் [illegible] தினையாகென

பொருளையெய்தலின் 'காணின்'

என்றார்

கேட்டார் இதுகூடியென்று இயையப் படைத்தல் அரிது ஆகலின் 'எற்றுகு
என்றும் கூறினர்.

இதனால், பிறர்செல்வம்
பொருளை கூறப்பட்டது.

கoவு - ஆம்

அதிகாரம்—கயமை

ரூoள

(கு - ரை.) உடைப்பதும்

உண்பதும் என்று கணிப்ப
எதித்து ப்ரஸ்தாவிக் கப்
படுதலால், அதற்கு எற்ப,
பட்டுந் துகிலுமுடுத்தலையும்,
பாலொடு அடிசிலுண்டலையும்
காட்டு மெனக்கொண்டு
உரைக்கின்றார். அவற்றை -
உடுத்தல் உண்டல்களை.
அவர்மாட்டு-செல்வத்தால்
பட்டுந்துகிலுமுடுத்துப்
பாலொடடிசிலுண்ணுஞ்
செல்வரிடத்து. வடு-குற்றம்.
உடுப்பதுந் உண்பதுஞ் என்று

செய்யுளில் வந்தவை -

உடுக்கப்படும்ஆடை

உண்ணப்படும்உணவுப் பொருள்

என்று

விணையாலணையும்பெயராகா டல்,

உடுத்தல் உண்ணுதல் எனத்

தொழிற்பெயர்ப்பொருளனவா

மென்பார்,

தொழின்மேனின்றன என்றார்.

உடுத்தல் உண்ணுதலெக்

கூறியது -

பூண்டல்முதலியவற்றிற்கும்

உபலட்சணமாம். பூண்டல் -

ஆபரணங்களை யணிதல்.

ஊர்தல் - குதிரை யானை தேர் என்ற இவைகளின்மீது ஏறிச்செல்லுதல்.

அவற்றை-உடுத்தல் முதலியவற்றை. கண்ட தனையான்-பார்த்த மாத்திரத்தில். கேட்டார் இது கூறும் என்று இயைய - (கயவன் பொருளைமயிறற் கற்பித்துச் செல்வரான பிறர்மீது வடுச்சொல்லைச் சொல்லுகையில், அச்சொல்லைக்) கேட்டவர் (அப்

பிறனைப்பற்றிய)வடுச்சொல்
அவர்க்கு ஏற்கும் னன்று
உடன்படுமாறு. வற்று

-வல்லமையுடையது:
வண்மையென்ற
பகுதியினடியாப்பிறந்த
ஒன்றன்பாற்

குறிப்பு முற்று. கீழ்-பண்பாகுபெயர்: கீழ் என்பதற்கு பயனிலைவந்தது.

ஏற்ப, வற்று என்ற

கஅ. எற்றிற் குரியர்
கயவரொன் றுற்றக்கால்

விற்றற் குரியர் விரைந்து.

(இ - ள்-) கயவர்—,—ஒன்று - (தம்மை யாதானும்) ஒருதன்பம், உற் றக்கால்—,—(அதுவேபற்றுக்கோடாக),.விரைந்து—, விற்றற்கு-(தம்மைப் பிறர்க்கு) விற்றற்கு, உரியர்—: (அதுவன்றி), எற்றிற்கு-(வேறு) எக்கொழிற்கு, உரியர்—? (எ - று.)

உணவின்மையாக பிறிதாக ஒன்றுவந்து உற்ற துணையா னென்பது

தோன்ற 'ஒன்றுற்றக்கால்' என்றும், கொள்ளுகின்றார் தம்கயமையறிந்து வேண்டா என்றற்குமுன்னே விற்றுநிற்றலின் 'விரைந்து' என்றும் கூறி னார். ஒருகொழிற்கும் உரியரல்ல ரென்பது, குறிப்பெச்சம்.

இதனால், தாம்
பிறர்க்கு அடிமையாய் நிற்ப
தென்பது கூறப்பட்டது.

(கு-ரை.) விற்றற்குரியதென்பதனால்,
அடிமையாவதென்றது கூறியவாறு.

அடிமைவழக்கம்
திருவள்ளுவர்காலத்தி
விருந்தமை, இதனாற் பெறப்
படும். உணவு இன்மை
ஆக-உணவில்லாமையாலாவது.
பிறிது ஆக - வேறு
காரணத்தாலாவது.
உற்றது உணர்வான்-நேரிட்டவளவால்.

கயமை - கீழ்மை. வேண்டா
என்றற்குமுன்னே-விற்கப்படுகின்ற
இவர் எமக்கு வேண்டா
என்றுவாங்குபவர்
சொல்வதற்குமுன்னே.
ஒருகாரியத்துக்கும் கயவர் உதவா
ரென்பது, இங்குப்பெறப்படும் குறிப்பெச்சமாகிய பொருளாம்.
ஒழிபியல் முற்றிற்று

(கo)

பொருட்பால்
முற்றிற்று.

திருக்குறட் பொருட்பாலின் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

அகடாரா 424
அகப்பட்டி 504
அகலாதணுகா 239
அங்கணத்து 262
அச்சமுடை 130
அச்சமேகீழ்க 504
அஞ்சாமைய 104
அஞ்சாமையீ 3
அஞ்சுமறியா 380
அஞ்சுவதஞ்சாமை 46
அடற்றகை 309
அடுக்கியகோடி 437
அடுக்கிவரினு 195
அடுத்ததுகா 250
அணியன்றே 469
அந்தணர்நூற் 137
அமரகத்தாற் 350
அமரகத்து 474
அமைந்தாங் 85
அரக்கின்றி 22
அரம்பொருத 394
அரம்போலுக் 460
அரியகற்றுசற் 110
அரியவற்று 60
அரியவென்று 132
அருஞ்செவ்வி 155
அருமறை 370
அருமையு 185
அருவினையெ 93
அருளென் 297
அறனறிந்து 57
அறனிழுக்கா 5
அறனீனு 294
அறிசொன் 205
அறிந்தாற்றி 118
அறிவற்றங் 42
அறிவிலார்தா 369
அறிவிலாரெ 368
அறிவின்மை 367
அறிவுடையாரா 46
அறிவுடையாரெ 47
அறிவுருவா 234
அறைபறை 505
அற்றதறிந்து 429
அற்றமறைக்கு 451
அற்றமறைத்த 370
அற்றுரைத்தே 112
அற்றுர்க்கொ 466
அற்றுலளவறி 429
அற்றேமென் 195
அன்பறிவாரா 233
அன்பறிவு 117
அன்பிலரு 380
அன்பின்விழை 409
அன்புடைமை-லி 458
அன்புடைமை-ல் 232
அன்புநாணு 452
அன்பொரீஇ 466
ஆகாறளவீட் 89
ஆக்கங்கருதி 77
ஆற்றுவாராற்ற 454
இகலாரு 378
இகலிற்கெ 377
இகலின்மிக 376
இகலெதிர் 376
இகலென்ப 373
இகலென்னு 374
இகல்காணு 378
இகழ்ச்சியிற் 134
இகழ்ந்தெள்ளா 493
இடமெல்லா 497
இடிக்குந்துணை 62
இடிபுரிந்தெள் 183
இடிப்பாரை 63
இடுக்கட்ப 216
இடுக்கண்கால் 476
இடுக்கண்வருங் 192
இடும்பைக்கி 194
இடும்பைக்கே 476
இடைதெரிந் 256
இணருழ்த்து 214
இதனையிதனு 119
இமையாரின் 405
இயல்புளி 139
இயற்றலு 6
இரக்கவிரத்தக் 490
இரத்தலுமீ 492
இரந்துமுயிர் 496
இரப்பனிரப் 499
இரப்பாரை 494

அருவளாயு	255	ஆக்கையதனை	170	இரவாரிரப்பார்	481
அல்லற்பட்	149	ஆக்கமிழந்	174	இரவுள்ள	500
அவையறிந்	255	ஆக்கமுங்	208	இரவென்னு	499
அவையறியார்	257	ஆக்கமை	280	இருபுனலும்	277
அழக்கொண்ட	219	ஆபயன்	151	இருமனப்பெ	414
அழச்சொல்லி	336	ஆயுமறிவின	413	இலக்கமுடம்	196
அழிவதூஉ	74	ஆய்ந்தாய்ந்	334	இலமென்ற	483
அழிவந்த	345	ஆவிற்குரே	498	இல்லாரை	292
அழிவினவை	330	ஆள்வினையு	473	இல்லாளெயஞ்	404
அழிவின்ற	304	ஆற்றுருமா	101	இல்லாள்கட்	403
அளவளாவில்	122	ஆற்றினளவறிந்து	266	இவறலுமாண்	49
அளவற்கு	90	ஆற்றினளவறிந்தீ	88	இழத்தொறூஉ	426
அறஞ்சாரா	487	ஆற்றினிலாத	259	இழிவறிந்துண்பா	431
அறமெனாரு	107	ஆற்றின்வருந்	81	இழுக்கலுடை	35
அறவினையு	407	ஆற்றுபவர்க்	282	இழுக்காமை	131
அறனிலிக்கா	202	ஆற்றுவாராற்ற	396		

செய்யுண்

குதற்குறிப்பகராதி

ஐஙக

இணைத்தகை

இனிவரின்

322 | உயிர்ப்ப
145 | உரவோரு

இளைதாக
இளையினை
இறந்தமைந்த
இறந்தவை
இறப்பேபுரிந்த

389 | உருவுகண்
244 | உருளாய
401 | உலகத்தாரு
128 | உலகந்தழீஇய
449 | உலவிடத்

இறுதிபய 238
இறைகடிய 155
இறைகாக்கு 140
இற்பிறந்தார்கண்ணை 435
இற்பிறந்தார்கண் 486
இனத்தாற்றி 157
இன்மம்போன் 356
இனையரிவ 333
இன்சொலாலீ 9
இன்பத்துடபய 375
இன்பத்து-வி 197
இன்பமொருவற் 490
இன்பம்விழையானி 197
இன்பம்விழையான் 188
இன்மையிடும்பை 497
இன்மையினின்றுத 484
இன்மையினின்றுது 150
இன்மையென 485
இன்மையொரு 455
உவப்பத் 238
உழவினர் 155
உழுதுண்டு 140
உழுவாரு 435
உழைப்பிரிந்து 486
உளபோன் 157
உளரெனினு 356
உளரென்னு 333
உளவரை 9
உள்ளமிலா 375
உள்ளமுடை 197
உள்ளற்க 490
உள்ளியதெய்த 197
உள்ளுவதெல் 188
உள்ளொற்றி 497
உறன்முறை 484
உறினட்ட 150
உறினுயிர 485
உறுபசியு 455

இன்றியமையாச 441
இன்றும்வருவது 488
இன்னாசெய்தார்க் 455
இன்னாமை 197
ஈட்டமிவறீ 464
ஈர்ங்கைவி 505
ஈரார்கணை 495
ஈன்றாண்மு 416
ஈன்றாள்பசி 217
உடம்பாடி 395
உடுக்கையி 331
உடுப்பதூஉ 506
உடைசெல்வ 425
உடைத்தம் 85
உடையரெ 173
உடையார்மு 16
உட்கப்படாஅ 415
உட்பகைய 392
உணர்வது 261
உண்ணற்க 416
உறுமபாருளு 441
உறுப்பமைந் 488
உறுப்பொத்தன் 455
உறுவதுசீர் 197
உறைசிறியா 464
உற்றகோய் 505
உற்றவன் 495
உற்றூனளவும் 416
உழக்கமுடை 217
உழுதுண்டை 395
உள்ளியமென் 331
உளதிபெயரி 506
உளையுயு 425
உளெறாரா 85
உனைக்குறித்த 173
எச்சமென் 16
எட்பகவ 415
எண்சேர்ந்த 392
எண்ணித்துணிக 261
எண்ணியவெ 416

390	எண்ணென்ப	13
178	எண்பதத்தால	457
224	எண்பதத்தானே	142
422	எண்பொருள	44
372	எதிரதாக்காக்கு	47
44	எப்பொருளு	241
301	எப்பொருள்யார்	43
15	எய்தற்கரிய	97
481	எனியாற்கு	399
479	எல்லாப்பொ	287

478	எல்லார்க்குமெ	168
127	எல்லேக்கணி	345
162	எவ்வதனறை	45
269	என்னாத	82
27	எற்றிற்கு	507
91	எற்றென்	216
177	எனைத்தானு	37
174	எனைத்திட்ப	225
339	எனைத்துங்	354
135	எனைமாட்சி	290

176	சகோவகை	117
419	என்றுமொ	215
392	என்னைமுன்	311
349	ஏகம்பெருஞ்	465
321	ஏதிலாராக	365
274	ஏந்தியகொ	400
296	ஏமுற்றவரி	386
301	ஏரிணைதண்ரு	483
458	ஏவலுஞ்செய்	371
350	ஐயப்படா	247

231	ஓட்டார்பின்	443
58	ஓண்பொருள்	300
443	ஓருமைக்கட்	18
433	ஓருமைச்	364
95	ஓருமைமக	448
469	ஓவித்தக்கா	303
338	ஓவ்வுங்கரு	353
455	ஓவ்வும்வாயெ	227
191	ஓவ்வதறிவ	84
221	ஓழுக்கமும்	435
469	ஓளியார்மு	257
464	ஓளியொருவ	446
394	ஓறுத்தாற்	166

407	ஒற்றினெனை	167
80	ஒற்றுழுலை	169
223	ஒற்றொற்று	172
101	ஒற்றொற்றுனை	172

ஒன்றுமை	395	கற்றுக்கண்	235	கேளிழுக்கங்	346
ஒன்றெய்தி	422	கனவினுமி	354	கையறியாமை	417
ஓதல்வே	215	காக்கைகர	125	கைவேல்	317
ஓதியுணர்ந்	363	காட்சிக்கெ	8	கோக்கொக்க	98
ஓர்த்துகண்	135	காணுச்சினத்	382	கொடுத்தலு	124
கடலோடா	103	காணுதாற்	371	கொடுத்துங்	382
கடனறிந்து	236	காதலகாத	56	கொடுப்பதூஉ	465
கடனென்ப	452	காதன்மை	113	கொடையளி	11
கடாஅவுரு	170	காலங்கருதி	94	கொலமே	146
கடிதோச்சி	153	காலாழ்கனரி	106	கொலையிற்	144
கடிந்தகடிந்	218	கானமுயலெ	314	கொல்லாவலத்தது	453
கடுஞ்சொல்	156	கூடிசெய்வ	473	கொளப்பட்	244
கடுமொழியுங்	156	குடிசெய்வார்	475	கொளற்கரி	286
கடைக்கொட்க	222	குடிதழீஇ	138	சலத்தாற்	219
கண்ணிற்கணி	163	குடிபுறங்காத்	143	சலம்பற்றி	437
கண்ணுடைய	15	குடிப்பிறந்தார்க	438	சால்பிற்குக்	454
கண்ணேட்டத்	160	குடிப்பிறந்துகு	110	சான்றவர்	456
கண்ணேட்டமி	165	குடிப்பிறந்துத	336	சிதைவிடத்	176
கண்ணேட்டமெ	159	குடிமடிந்து	181	சிறப்பறிய	173
கரப்பவர்க்	500	குடியாண்மை	184	சிறியாருணர்ச்சி	449
கரப்பிடும்பை	493	குடியென்னுங்	179	சிறுகாப்பிற்	285
கரப்பிலாநெ	491	குணநலஞ்	452	சிறுபடையான்	104
கரப்பிலார்	492	குணநாடிக்	111	சிறுமைபல	423
கரவாதுவந்	496	குணனிலனுய்	383	சிறுமையுஞ்	310
கருமஞ்சிதை	165	குணனுங்குடி	335	சிறைகலனு	105
கருமஞ்செய	472	குலஞ்சுடுங்	471	சிற்றின	66
கருமத்தாலு	468	குறித்தது	248	சீரிடங்கா	355
கருவியுங்கா	199	குறிப்பறிந்து	242	சீரினுஞ்	441
கலங்காது	224	குறிப்பிற் - ரா	249	சீருடைச்செ	467
கல்லாதமே	369	குறிப்பிற் - ர்	248	சூழலுமிசை	320
கல்லாதவரிற்	269	குற்றமிலனுய்	474	சூழ்ந்துமேர்ப்	478

கல்லாதவரு	24	குற்றமேகாக்க	51	சுற்றத்தாற்	123
கல்லாதாவெ	25	குன்றன்னூர்	400	சூழாமற்று	473
கல்லாதான்	23	குன்றினனே	442	சூழ்ச்சிமுடிவு	226
கல்லார்ப்	158	குன்றேறி	298	சூழ்வார்கண்	61
கல்லாவொரு	26	கூழுங்குடியு	148	சேப்பின்புணர்ச்சி	393
கல்லான்வெ	384	கூறுமைமோ	246	செயற்கரியயா	324
கவறுங்கழக	423	கூற்றத்தை	397	செயற்கைய	205
கழாஅக்கால்	367	கூற்றுடன்று	305	செயற்பாலசெ	53
களித்தறியே	420	கேடல்வேண்டி	397	செய்கபொ	299
களித்தானே	420	கெடாஅவழி	347	செய்தக்க	79
கள்ளுண்ணுப்	421	கெடுக்காலே	339	செய்தேமஞ்	351
கற்கசடற	12	கேடறியாக்	276	செய்வானே	119
கற்றறிந்தார்	260	கைகடில்விழுச்	20	செய்வினே	229
கற்றருட்	264	கேட்டார்ப்	209	செருக்குஞ்	49
கற்றார்முற்	266	கேட்டினு	337	செருவந்த	157
கற்றிலனெயினு	35	கேட்பினுங்	38	செல்லான்	483

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி முகை

செல்லத்துட் 32
செவிசுப்ப 10
செவிக்குணை 33
செவிச்சொல் 241
செவியிற்சுவை 40
செவியுணவி 34
செறுநரை 96
செறுவார்க்கு 383
சென்றவிட 42
சொலல்வல் 212
சொல்லப்ப 506
சொல்லுக 211
சொல்லுதல் 222
சொல்வணக்க 358
ஞாலக்கருதி 94
தக்காங்கு 153
தக்காரினத் 62
தந்நலம் 412
[illegible] 128

தேவரனையர் [illegible]
தேறற்க [illegible]
தேறினுங் [illegible]
தோசுச்சொல் [illegible]
தொடங்கற்க [illegible]
தொடிப்புழுதி [illegible]
தொட்டனைத் [illegible]
தொல்வரவுந் [illegible]
தொழுதகை [illegible]
நகல்வல்ல [illegible]
நகுதற்பொரு [illegible]
நகையீகைய [illegible]
நகையுள்ளு [illegible]
நகைவகை [illegible]
நச்சப்படாத [illegible]
நட்டார்குறை [illegible]
நட்டார்க்கு [illegible]
நட்டார்போ [illegible]
[illegible]

தம்மிற்பெரியார் 60
தலையினிழிந்த 442
தள்ளாவிளையு 271
தன்குற்றநீக்கி 52
தன்றுணையின் 387
தாமின்புறுவ 19
தார்தாங்கி 307
தாளாண்மையில் 187
தாளாண்மையென் 187
தினறிந்து 210
தினைத்துணையாங் 50
தீயவன்றி 432
துஞ்சினர் 418
துணைநலமா 214
துப்புரவில்லார் 488
நட்பறுதல் 120
நட்பிற்குறு
நண்பாற்று
நயனுடை
நலத்தின்க
நலம்வேண்டி
நல்குரவென்னு
நல்லாண்மை
நல்லார்கட்
நல்வினத்தி
நவிலுறுஞ
நற்பொரு
நன்மையுங்
நன்றறிவாரிற்
நன்றுற்ற
நன்றென்

துளியின்மை	150	நாடாது
துறந்தார்படிவ	171	நாடென்ப
துன்பமுறவ	225	நாடொறுநாடி
தூஉமகாமை	4	நாடொறுநாடு
தூங்குக	226	நாணகத்தில்லா
தூய்மை	237	நாண்ணமை
தெண்ணீரடு	498	நாணுலு
தெய்வத்தா	191	நாணென்னு
தெரிதலுந்	201	நாண்வேலி
தெரிந்தவினைத்	76	நாநல
தெளிவிலதூண	77	நிலத்தியல்பா
தேரான்பிற	113	நிலத்திற்
தெரான்றெ	115	நிலைமக்கள்

503	நிழனீருமின்	391
114	நிறைகீர	326
388	நிறைநெஞ்ச	412
235	நீக்கான்வெகுளி	381
99	நுணங்கியகே	39
482	நுண்ணியமெ	254
17	நுண்மாணு	27
485	நுனிக்கொம்	87
359	நூலாருணூல்	233
461	நெடுநீர்மறவி	181
327	நெஞ்சம்புண	102
436	நெருப்பிணுட்	488
459	நோய்நாடி	432
353	நோவற்க	388
466	பகல்கருதி	374

406	பகல்வெல்	92
230	பகைகடப்பாக்	387
358	பகைகடப்போங்	361
332	பகைகெமிய்	253
342	பகையகத்துச்	265
461	பகையகத்துப்	268
459	பகையென்	385

438	படியுடையார்	182
440	படைகுடி	2
486	பணியுமாமெம்	449
474	பண்ணெண்	160
29	பண்பிலான்	461
73	பண்புடையார்	460
327	பயன்றூக்கி	409
487	பரியதுகூர்	177
115	பருகுவார்	348
502	பருவத்தோ	92
82	பலகுடைநீ	480
259	பலசொல்லக்	213
334	பலநல்லகற்	356
278	பல்குழுவு	275
148	டல்லவை	268

120	பல்லார்பகை	65
471	பழகியசெல்வ	424
363	பழகியதட்	343
470	பழமையென	342
417	பழிமலைந்	218
470	பழுதெண் ணு	206
208	பழையமெனக்	245
67	பற்றற்றகண்	121
439	பற்றுள்ள	54
310	பிணியின்மை	278

பிரித்தலும் 201
பிழைத்துணர் 37
பிறப்பொக்கு 447
பிறர்நாணத் 471
பிறர்பழியுங் 469
பீலிபெய் 86
புகழின்ஞாற் 443
புகழ்த்தலை 133
புணர்ச்சிபழ 328
புரந்தார்கண் 323
புல்லலையுட் 261
பெண்ணேவல் 406
பெயக்கண்டு 166
பெரிதினிது 366
பெரியாரைப் 396
பெருக்கத்து 442
பெருங்கொ 125
பெருமைக்கு 112
பெருமைபெரு 450
பெருமையுடையவ 448
பெரும்பொரு 272
பேணுதுபெண் 403
பேதைபெருந் 352
பேதைமையு 362
பேதைமையெ 362
பேதைமையொ 344
பேராண்மை 315
பொச்சாப்பார் 130
பொச்சாப்புக் 129
பொதுநலத்தார் 411
பொதுநோக்கான் 126
மடியுளா 189
மடியைமடியா 179
மடுத்தவா 194
மணிநீருமண் 282
மண்ணெழுதிய 163
மதிநுட்ப 202
மயிர்நீப்பின் 444
மருந்தென 428
மருந்தோமற் 444
மருவுகமாசற் 341
மறமானமா 306
மறைந்தவை 171
மனத்தானு 68
மன்றினமை 357
மனத்துளது 68
மனநலத்தி 73
மனநலநன்கு 72
மனநலமன் 71
மனத்தூயார்க் 70
மனத்தூய்மை 69
மனமாணை 392
மனையாளே 404
மனைவிழைவார் 402
மன்னர்க்கு 149
மன்னர்விழுப 239
மூரூபாடில் 430
மிகச்செய்து 360
மிகன்மேவன் 377
மிகினுங்குறையி 427
முகத்தினினிய 357
முகத்தின்மு 251
யாண்டுச்செ 398
யாதானு 18
வகைமாண்ட 399
வகையறச் 78
வகையறிந்து 389
வகையறிந்தவ 264
வருமுன்னர் 52
வரைவிலா 414
வலியார்க்கு 379
வழங்குவ 437
வழிநோக்கா 381
வன்கண் 199
வாரிபெருக்கி 116
வானொடென் 267
வாள்போல் 391
வாழ்க்கை 136
விடுமாற்ற 238
வியவற்க 55
விருப்பருச் 121
விரைந்து 212
விலங்கொடு 30
வில்வேருழவ 385
விழித்தகண் 318
விழுப்புண் 319
விழைதகை 344
விழையார் 347
வினைக்கண்வினைகெ 186
வினைக்கண்வினையு 120
வினைக்குரிமை 119
வினைசெய் 169
வினைத்திட் 220

பொருட்பெண்டிர்	410	முகநோக்கி	252	வினையான்	230
பொருட்பொருளார்	411	முடிவுமிடை	229	வினைவலியு	83
பொருளல்லவரை	292	முதலிலார்க்	64	வீறெய்தி	223
பொருளாலு	463	முயற்சிதிரு	189	வெண்மை	369
பொருளென்	293	முரண்சேர்ந்த	100	வெருவந்த	154
பொருள்கருவி	228	முறைகோடி	151	வெள்ளத்தனைய	175
பொருள்கெடுத்து	425	முறைசெய்து	9	வெள்ளத்தனைய	193
பொள்ளென	96	முறைப்பட	207	வேட்பத்தா	211
பொறியின்மை	190	முற்றுற்றி	39	வேட்பன	243
பொறையொ	273	முற்றியுமுற்	38	வேண்டற்க	421
போற்றினரிய	240	முனைமுகத்	90	வேலன்று	139
மக்களேபோல்வர்	502	முன்னுறக்கா	31	வேலொடு	147
மடிமடிக்	180	மேலிருந்து	47	வைத்தான்	462
மடிமைகுடி	183	மேற்பிறந்த	30		
மடியிலா	184	மையலொருவ	365		

பொருட்பாலின் அரும்பதவகராதி முதலியன.

[எண் - பாட்டெண்.]

அகடார்தல் - வயிறுநிரம்புதல், 936

அகத்தார் - உள்ளிருப்பவர், 745

அகப்பட்டி - சுருங்கியபட்டி, 1074

அகமலர்ச்சியணி, 639

அகம், 1074

அகனைஞ்று புறனைஞ்றுதல் குறிப்பிடம், 829

அங்கணைத்து ஞங்க வயிழ்த்து X கங் கணைத்தரல்லார்முற் கோட்டிகொளல், 720

அங்கமைந்து-பொருள், காலம், செய்யுமாறு, செய்யப்படுமினை, காரண

என்ற மந்திராங்கமானவை, 663
அங்கம், 381
அசங்கத விரியாறு, 767
அசாத்தியம், 949
அசாவாமை = தளராமை, 611
அசை-819, 875, 980, 1004, 1016
அசைதல்-சோம்புதல், 1040
அசைவின்மை-மனந்தளராமை, 594
அச்சமுடையோர்க் காணில்லை × பொ

அதிர்தல்-நடுங்குதல், 429
அநுவாதம், 739, 753
அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர்,
(புறப். வெண்.) 432, 960
அயரகத்தாற்றறுக்கும் மா × துன்பத்

துட் கைவீடுச் தமர், 814
அமராமை-சலவாமை, 529
அமாத்தியர், 638
அமைச்சரது குணத்தன்மை, 631-5
அமைச்சரது சிறப்பு, 636
அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றம், 639, 640.
அமைச்சர்க்கு நாவன்மை சிறந்தது, 641, 642
அமைச்சர்செயல், 442, 637-8
அமைதல்-அடங்குதல், 635: ஒத்து வருதல், 992
அமைந்து-சமாதானப்பட்டு, 474

அமையாமை-இறத்தல், 961
அமையார்தோள், 906
அயோத்தியாஇறை-இராமபிரான், 773
ச்சாப்புடையார்க்கு நன்குஇல்லை, அச்சவுபதை, 501 [534
அச்சாணியன்னார், 667: அச்சு-உருள் கோத்தமரம்.
அஞ்சாமை-திண்மை, அஞ்சாத மனவுறுதி, 382; 497: எண்ணித செய்து கிற்றல், 428
அடல்-கொல்லுதல், 893
அரங்கின்றி வட்டாடுதல் × நிரம்பிய நூலின்றிக் கோட்டிகொளல், 401
அரசர் கண்ணோடற்பால இடங்கள், 579, 580
அரசர்க்கு அங்கம், 381
அரசர்க்கு இயல்பானகுணம்நான்கு, 382
அரசர்க்குநீங்கத்தகாதகுணம், 383
அடற்றகை, 768
அடிமை புகுத்தல், 603
அரசர்க்குப் பொருள்வரும் வழிகள், 385, 756

அடிமையாதல், 1080
அடியளந்தான், 610
அடுக்கியகூற்றம்-525
அடுக்கு பண்மைபற்றிவரல், 423
அடுப்புற்கை-சமைத்தகூழ், 1065
அணங்கு, 918
அணிகலம், 575
அணிநிழற்காடு, 742
அதர்-வழி 594
அதிகாரத்தான்வருதல், 435, 478, 523, 582, 611, 687, 721, 947, 1021
அரசர்க்குரிய அரியபேறு, 443
அரசர்க்குரிய மூவகையாற்றல் முதலியன, 538
அரசவுறம், 384 (இது பொருட்குக் காரணம்.)
அரசனீதி பொருட்குத் துணைக்காரணம், பொருட் உரைப்.
அரசனுக்குச் சிறப்புத்தொழில், 384
அரசனுக்குப் பொதுத்தொழில், 384
அரசன் களைதற்பாலதன்கட் செய்வன, 878
அரசன் காண்டற்கெளியனுதல், 386

அரசன் தெய்வமாதல், 698
அரசன் பகைவனைச் சாதுமலாக்கல், 876
அரசன் பகை களையும் பருவம், 879
அரசன் பிழைசெய்யத்தகாதவேந்தர், 893, 894
அரசன் வல்லதொழில்கள் இயற்றல் முதலியன, 385
அரசு, 384, 385
அரணினிலக்கணம், 742-48
அரணின் சிறப்பு, 741
அரண், 381, 492
அரண் காப்பாரை யின்றியமையா [மை, 749-50
அரம், 567
அரம்போலுங் கூர்மை, 997
அரம் பொருத பொன் × உட்பகை யுற்றகுடி, 888
அரியவரண்சார்ந்தும் பெரியாரைப் பிழைத்தாருய்யார், 895
அருட்பொருள், 914
அருத்தாபத்தி, 811, 851, 853
அரும்பண்பிலுத்தீமைகாக்க, 434
அருளன்புகட்குவேறுபாடு757கு-ரை
அருள் அன்பிலுண்டாகிச் செல்வத்தால் வளரும், 757
அலகு-நெல், 1034
அலங்காரம், 475, 476, 763
அலை-அலைத்தல், 551
அல்லல்-துன்பம், 555, 626, 798
அல்லற்கணுற்றமுப்பார்கட்புக்கொள்ளுதல் × உள்ளுஞ் சிறுகுவ உள்ளுதல், 798 [551
எல்லாரை, 384; யுமையல்லாதவை,
அவிதல்-சாதல், 420
அவியுணவிலுன்னூர், 413
அவைமூவலகத்து, 711
அவையஞ்சாமைக் காரணம், 725
அவையஞ்சாமையின் பயன், 724
அவையஞ்சாது சிறப்பு, 721-3
அவையஞ்சுமவன் கற்ற நூல் × பேடிகைவாள், 727
அவை யஞ்சுவார திழிபு, 726-30
அவை யளவறிந்தார் செய்யுந் திறம், 714
அவையறிந்தே யொன்று சொல்ல வேண்டும், 711-2,
அவையறியாக்கல்வருங்குற்றம், 713
அழ-இரங்க, 659
அழி-அழிவு, 807
அழிந்துவிடும்-எழுந்திருக்கும் என்பதுபோல ஒருசொல், 498
அழியுநர்புறக்கொடை யீயில்வாளோச்சான், 384, 766
அழிவு-தாழ்வு, 876
அழுக்காறென வொருபாவி, 1042
அழுதகண்ணீர், 555
அளவளாவில்வாதான் வாழ்க்கை × கோடின்றி நீர்நிறைத்தகுளவளா, 523
அளவு-எல்லை, 477, 479; அளவை நூல், 725
அளவைகள், 501
அளவைகள் சொன்னூல் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், 725
அளறு, 835, 919
அறச்சூழ்தல்-முற்றவுணர்தல், 465

அல்லற்படுப்பது-பகை: எதிர்பெயர்.
அல்லாத்தல்-மனக்கலக்குதல், 593
அல்லுழிக்கண் இன்னாமையை, 413
அவர்வயை நிற்றல் பெரியோர்பிணிப்
புண் ணுமிழ்நிரன், 441
அவலம்-கவலை, 1072
அவயவ வருவகம், 1068
அவா-அவாவப்படுவது, 1015
அவாய்-தழுவி, 643
அவாவிலை. 415, 473, 493, 514,
602, 704, 717, 720, 759, 779,
817, 825, 829, 842, 845, 871,
895, 904, 918, 927, 941
அவி, 413, 560
அறநண்மை, 441
அறநூல், 388
அறநூற்பொதுவிதி, 656
அறம்பொருளின்பங்களின் பொரு
ட்டுப் பொருள்விதித்தல், 385
அறம் மூயன்றுசெய்தலல்லது இர
ந்துசெய்தல்கூடாது, 1066
அறி-அறிவு, 638
அறிவித்தொன்றனை இடம்தோறுங்
கொண்டறிவிப்பது பறை, 1076
அறிவிலானீதல் பெருவான் றவம்,
842
அறிவில்லான் × மன் மாண்புனைபா
வை, 407

அருந்தவகாதி முதலிய னை

ருகு

அறிவிற்குமாட்சிமை, 407
அறிவுடையார் பிணிப்புண் ணுந் திற [ன், 441
அறுசுவை, 420
அறுதல் - பொருளில்லாகுதல், 626: ஜீர்ணித்தல், 942
அறுதொழில், 560
அறுவகைக்குணம், (அரசர்க்குரியது), 485, 538
அறுவகைப்படை, 762
அறுவகையுறுப்பு, 939
அறைபறை ×கயவர், 1076
அறைபோதல்-கீழறுத்துப் போதல், 693: வஞ்சனையாற் பிரிக்கப்படுதல், 764
அறைபோவான்-வஞ்சித்துச் செல்லுமாறு, 501
அறைப் படுத்தல் - வஞ்சித்து நிலை மாறச் செய்தல், 747
அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவம், 846: அவமானம், 980: இறுதி, 421, 454
அற்றார் - சுற்றமிலாதார், 506
அன்பு இன்னதென்பது, 681
அன்றே, 1014
ஆ - பசு, 560, 1066
ஆகமவளவு, 502
ஆகுங்களிற்படுவன, 736
ஆகாரம் - குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு, 442
ஆகாறு - வருவாய், 478
ஆகுபெயர், 390, 401, 407, 1056
ஆக்கத்தின் நல்குரவேதலே, 657
ஆக்கம் - நன்மை, 527, 642: ஊதி [1066
ஆயம்-கெலிப்புப் பொருள், பொருள் வருவாய், 933; சூது, 939
ஆயுள் ×முடையார், 941, 948
ஆய்ச்சுவர், 662
ஆய்ந்துகட்புக்கொள்ளவேண்டும், 791
ஆர்தல் - நிறைதல், 837
ஆவது - வரக்கடவது, கண்மை: 427; வருவது, 461
ஆவிற்கு கீரென்றிரத்தலும் இனிதே,
ஆழி - கரை, 989
ஆழுமளறு, 919
ஆளுதற்குரியானதில்லக்கணம், 511
ஆள்வினை - முயற்சி, 1022
ஆறங்கங்கள், 381
ஆறும்வேற்றுமை பின்முன்னுகத் தொகல், 476, 1008
ஆறிலொன்று அரசற்கு, 390
ஆறிலொன்று தீயவும்உள்ளன, 756
ஆறு - நெறி, 716, 725
ஆற்றல் - பெருமை அறிவு முயற்சி யென்பன: தவம், 466, 891
ஆற்றறுத்தல் - வலியறச் செய்தல், வீழ்த்துப் போதல், 814
ஆற்றார் - வலியில்லாதார், 493
ஆற்றி - வலிமைபெற்று, 493: வைத்து, செலுத்தி, 568
ஆற்றினிலை தளர்தல் × புலமேற் றுணர்வார் முன்னறிமுக்கு, 716
ஆற்று-துணைவினை, 579
ஆற்றுதல்,- வல்லனாதல், 525, 748: வலிமையாயுதவுதல், 798
ஆற்றுவார் - முடிக்கவல்லார், 891
ஆற்றுவார்க்கின்னு செயல் ×கூற்றத்

யம், 463: சிறந்த அறம், 457: முற்
துகை, 492: அரசனுக்குரிய அங்
ஆங்கு-உவமவுருபு, 534 [கம், 522
ஆசாரம் - ஒழுக்கம்: 1075
ஆசு - குற்றம், 503
ஆடல்பாடல் அழகுசெய்துகொள்ளல்
வரைவின்மகளிர்க்குரியன, 916
ஆண்மை-துணிவு, 383: ஆளுதற்றன்
மை, 609: இட்பம், 663
ஆணி, 367, 1032
ஆதாயிகள், 550
ஆதி - காரணம், 543
ஆதாரளவு, 949
ஆம் - அசை, 978
தைக் கையால் விளித்தல், 894
ஆன்றமைத்த, 635
இகத்தல் - மிகுதல், 567: தப்புதல்,
779: நீங்குதல், 869
இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை, 855
இகலினார்க்கு வரும் தீங்கு, 856, 857
இகல் - மாறுபாடு, 481
இகல்நோய், 851
இகழ்ச்சி - சோர்வு, 539
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, 865
இகழ்ந்தார் - மறந்தார், 538
இங்கிதம் - குறிப்பால் நிகழும்
பின் விளைவு, 442
இசை, 777

நிகண்டு

அரும்பதவகராதி முதலியன

இசைக்காரணம், 573
இடக்கரடக்கு, 840
இடத்துநிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது - 523, 780, 847
இடம் - நுகரவேண்டும் பொருள், உலகு, 1064
இடன் - செல்வம், 910
இடி - இடித்துக்கூறுதல், கழுறுதல், 607
இடிக்குந் துணையார் - உறுதிகூறுவோர், 448
இடிப்பார் - நெருங்கி உறுதிச் சொல்
இரப்பாருலகிற்குவேண்டும், 1058-9
இரப்பார்க்கின்றியமையாத இயல்பு, 1060
இரப்புமேருடைத்து, 1053
இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமும், 1034
இரவினுள்ளுள்ளுமுருகும், 1069
இரவின் குற்றமும் கரவின்குற்றமும், 1068 - 70
இரவின் கொடுமை, 1061-2
இரவு - யாசித்தல், 552
இராமன், இராவணன், 773
இரீஇ-இருக்கவைத்து, 660

கூறுவோர், 448
இடுக்கண், 621, 654, 788, 1030
இடும்பை-துன்பம், 623:கேடு, 1056
இடும்பை உள்ளத்து ஓர் கோட்பாடு, 622, 630
இடை - உரியசமயம், 712
இடைக் குறைதல், 438, 610
இடை முரிதல், 899
இட்டிகை, 743
இட்டிது - சிறிது, 478
இணர் - கொத்து, 65
இந்திரியம் ஒருகாலத்து ஒன்றன்கண்ணேயே சேறல், 422
இன்பத்து மன்னுதல் வேண்டினிசை நடுக, 556
இமையார், 906
இயக்கம் - புடைபெயர்ச்சி, 1020
இயல்வது செய்யாதார் கட்பின்மை, 818
இயல்பின்மை - அச்சம், 903
இயற்கை கட்பு இருவகை, 781
இயற்கையறிவு செயற்கையறிவிற்குக்காரணம், 915
இரக்கத்தக்கவர தியல்பு, 1053 - 7
இரட்டுறமொழிதல், 88 - அவ, 90 - அவ, 1001
இருட்டறையி லேதில்பிணந் தழுவல்×பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம், 913
இருபுனல், 737
இருப்பிற்கும் செயலிற்கும் இலக்கணம், (அரசர்க்கு உரியது) 490
இருமனப்பெண்டிர்-வேசையர், 920
இருவகைப்பெருமை, 466,485,874
இருள்-மயக்கம், 675
இரை-விலங்கிற்குரியது, 946
இலக்கணைச்சொல், 771
இலக்கணை யடியாகவந்த குறிப்புச்சொல், 802
இலக்கம் - குறி, 627
இலங்கையர்வேந்தன், 773
இல் - குடி, 1026
இல்லாகியார், 935
இல்லாண்மையே நல்லாண்மை, 1026
இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின் முகந்தொன்ற, 905
இவறல், 432, 437, 935, 1002
இவறன்மாலையன், 863
இவறன்மை, 438
இவறியார்-கைவிடாதவர், 935
இவறுதல்-விரும்புதல், உலோபஞ்செய்தல், 1002
இவ்வுலகு இயற்கை, 795
இழத்தொறூஉம், 940
இழிவறிந் தின்பாலன்க

இரண்டனுருபு விகாரத்தாற்றொகல், 1067
இரதம், 944
இரத்தக்கார், 1051
இரத்தலின் தன்பங்கள், 1052
இரத்தலின்பம், 1052
இரத்தலுமீதல் போலும், 1054
கழிபேரிரை யான்கணேய், 946
இழிவு - அளவுகுறைதல், 946
இழிவுசிறப்பும்மை, 403, 819
இழிவுசிறப்பும்மை தொகல், 408, 751, 762, 965, 969
இழுக்கம் - பிழை, 808

அரும்பதவகராதி முதலியன

ருகள்

இழுக்கலுடையுழி யூற்றுக்கோல ✕ ஒழுக்க முஷ்டயார் வாய்ச்சொல், 415, (இழுக்கல் - வழுக்கல்)
இழுக்காது - வழுவாது, 384
இழுக்காமை-மறவாமைக்குணம், 536
இழுக்கியான்-மறந்திருப்பவன், 535
இழுக்கு - குற்றம், 467, 893
இனைத்தது - வகுத்தசபதம், 779
இனைத்துணர்தல்-நுண்ணிதாக ஆராய்தல், 417
இன்சொல் - இன்னுமையைப் பயக்கும் சொல்லின்மேலேற்றிச் சொல்லியது: இன்சொல் என்ற இடத்தும் இவ்வாறே: 564
ஈட்டம் - சம்பாதித்தல், 1003
ஈட்டல் - தொகுத்தல், 385
ஈண்டுதல்-பலவாற்றானும் சிறைதல், 417
ஈதற்சொல் இழிவின்கண், 412
ஈதிகள், 732

இளி - தாழ்மை, 971
இளிவரவு - அவமானம், 464, 532
இளிவு - இழிவு, 464, 988
இளை - காட்டாண், 745
இறத்தல் - ஒழிதல், 971
இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் பொருள் பெறுதல், 511
இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை, 383 457, 459, 577, 856
இறந்து - உட்புக்கு, 586
இறப்பு - தருக்கு, 977
இறல் - இறத்தல், 885
இறுகுதல், 878
இறுதிநிலை விகாரத்தர்ற்றொகை, 537, 547, 809, 816, 829
இறுவரை - அழியுமளவும், 488
இறை - கடவுள், 388: அரசன், 547: நடுவு நிலைமை, 541: வரிப்பணம், 733.
இறையென்று அரசனைச் சொல்லக் காரணம், 39, அதி. அவ.
இனத்தியல்பா லறிவு திரிதல் X நிலத் தியல்பால் நீர்திரிதல், 452
இனன் - சுற்றம், 793, துணை, 868
இனைத்தெனவறிந்தசினை, 502
இன் ஒடுவின்பொருட்கண், 388
இன்சாரியை நிற்க இரண்டனுருபு ஈத்து, 387, 800
ஈத்தொருவுக ஒப்பிலார் கட்பு, 800
ஈயுநெறி, 477
ஈர்ங்கை விதிர்த்தல், 1077
ஈன்றாள், 923: ஈன்றாள் பசிகாண் பினும் பழிவினைசெய்யற்க; 656
உ, 620
உகாமை - வெளிப்படாமை, 585
உஞற்று - முயற்சி, 604
உடம்பாடிலாதவர் வாழ்க்கை X குடங் கருட் பாம்போடனுறைதல், 890
உடம்பு, 943, 1029: உடம்பு இடும் பைக்கு இலக்கம், 627
உடற்றுபவர், 818
உடன், 589, 890
உடன்கூறுதல் இழிவுதோன்றற்கு, 1078
உடன் முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கி யிடர்ப்படுதல், 632
உடுக்கை யிழந்தவன்கை X கட்பு, 788
உடுப்பதுண்பதென அவ்வத்தொழின் மேல் நிற்றல், 1079
உடை, 1012
உடைக்கும், 1077
உடைத்தம்வலி, 473
உடைமை, 838

தொகல், 787
உடைய என்பது குறைதல், 1034 இன்சொல், 387
உடையார் முனிவ்வார்போல், 395 இன்சொற் சொல்வல் - சாமம், 467
உட்கப்படுதல் - அஞ்சப்படுதல், 921

இன்பவுபதை, 501
இன்மை - கல்குரவு, 988
இன்மையினுடைமை யின்னாது, 558
இன்மையென வொருபாவி, 1042
இயற்றியமையாத மூன்றென்பது பிற வும்வேண்டுமென்பதுகாட்டும், 682
இன்றேபோல்கநும்பணர்ச்சி, 785
உட்பகை X மட்பகை, 883; உட்பகை ஆறலைப்பார் முதலியவர்களும், பன்றி காடிமுதலிய விலக்குகளும், 735. உட்பகை யுற்றகுடி X அரம் பொருதபொன், 888
உணக்குதல் - காயவிடுதல், 1037
உணர்ச்சிமனத்தானும், 453

ஞகரமுதல்
ஞாலம்பத்வகாதி முதலியன

உணர்ச்சி யொத்தல், 785
உணர்வதுடையார் முன்சொல்லல் ×
வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர்சொரி
தல், 718
உணவின் மூவகைமாறுபாடு, 944
உணவுசெயலொவ்வாமை பிணிக்குக்
காரணம், 941
உதிரங்கோடல், 948
உபசாரவழக்கு, 381, 383, 384,582
உபதேசப்பொருள், 847
உபதைகாண்கும் அவற்றினிலக்கண
உருவகம், 918 - 9; 1068
உருவகவிசேடம், 872
உருவின் மிக்கதோருடம்பு, 407
உருவு, 667
உரை - புகழ், 581
உருள்பெருந்தேர், 667
உரைகல்லாகிய செயல், 986
உரையாமைமுன்னுணரு மொண்மை
உலகத்தியற்கை, 637 [105
உலகத்தோடொட்ட வொழுகல், 64
உலக பாலருரு அரசன், 39, இ

மும், 501
உபாயம்நான்கு, 467 [தல், 620
உப்பக்கங்காணுதல் - முதுகு காணு
உப்பு - இனிமை, 802
உம்மை, 414, 872, 1053, 1037
உம்மைத்தொகை, 933
உயரச்செய்தல்-தாம் தாழ்ந்துநிற்றல், 752
உயர்குடி, 96 - அதி. அவ
உயர்திணைச் சாதியொருமை, 381
உயர்வு - மேன்மை, 595
உயர்வுசிறப்பும்மை, 1061
உயிரினும் நாண் சிறந்தது, 1017
உயிர் உடம்பொடுகூடியே பயனெய்தும் X சால்பு நாணினுலேயே பயனெயதும், 1013
உயிர்க்குணங்கள், 382
உயிர் தன்பமுழத்தொறும் உடன்மேற்காதற்று X குதன் இழத்தொறும் குதைக் காதலிக்கும், 940
உயிர்போகலாவது, 1070
உயிர்ப்ப, 880 [தல், 1076
உய்த்தல்-அநுபவித்தல், 440: செலுத்
உய்யாது-செலுத்தாது, 966
உரம்-திண்ணியஅறிவு,600:வலி,886
உரவோர்சிதைவிடத்தொல்சார் X சனிறு புண்பட்டும் பாடுன்றும்,597
உரிச்சொல் வடியாகவந்த தொழிற் பெயர், 706
உரிமை-மனைவி, 693, 741
உரிமையாற் செய்வன, 801
உரு - தோற்றப் பொலிவு, 684
உருகிருவாற்றல், 54-அதி.அவ, உரு மாட்சி, உரைப்பா.
உலகம், 426
உலகியலாற்கூறினர், 680
உலகியல், 572, 996
உலகியற்றியான், 1062
உலகிற்கு உயிர் அரசன், மபாருட உரைப்பா. [ஆ
உலவு-இளைப்பு, தளர்ச்சி, 620,
உலோபத்தின் தன்மை, 438
உல்கு பொருள், 756
உவகைமகிழ்ச்சி-உவகையாலுவ வழிதல், 531
உவமைக் குறிப்பு, 605
உவமை தொழில்பற்றிவருதல், 706
உவமைபுணர்த்தல் வேறுதலையும்வே றன்மையையும் காட்டும், 926
உவமை மாறுபடுதல், 660
உவமைமுகத்தால் இலக்கணம், 490
உவமை யடையாற் பொருளடைவரு வித்தல், 415
உவமையணி, 974
உவரி, 763
உழத்தல்-வருந்தல், உழவின்சிறப்பு, 1031
உழவு செய்யாத வழிப்படுங் குற்றம்.
உழுதல், 1038 [1040
உழுவார் உலகத்தார்க் காணி, 1032
உழை - இடம், 530
உழைச்செல்வான்-தோயாளிக்கு தரு கிலிருந்து பணி செய்வான், 950
உழையிருந்தான்-அமைச்சன், 638
உளப்பாடு-மர்மம், 677
உளி - மூன்றுவதன் பொருள்படுவ

உருபுபிரித்துக் கூட்டல் 'செல்வத்து செல்லாச்சுவே', 411
மதாரிடைச் சுசால, 945
உள்வீழ்தல் - முனைரித்சுருக்குதல், 955

அரும்பதவகாரதி முதலியன

முகம்

உள்ளுஞ் சிறுகுஞ் செயல், 793
உள்ளுஞ் சிறுகுவ வுள்ளுதல் X அவ் வற்கணற்றறுப்பார் கட்புக் கொள் ளுதல், 798
உள்ளுத்தனைய துயர்வு X வெள்ளத் தனையது மலர் நீட்டம், 595
உள்ளம்-ஊக்கம், 592, 595, 798
உள்ளுதல்-நினைத்தல், 622
உள்ளுர், 927

உறழ் பொருவு, 460
உறன்முறை-உறவுமுறை, 885
உறுதிகள்-புகழ்அறம் ஞானங்கள்,
உறு பசி, 734 [1072
உறுபொருள், 756
உறுப்பு, 802: உடம்பு, 993.
உறுவது-இலாபம், 813
உறை - ஆயுள், 564: மழைத்துளி,
559: ஆலமிடம், 680
உறைதோகிதல் - மழைபெய்யுங்கால
த்துப் பெய்யாமை, 559

உறைதல்-ஒழுகுதல், 426
உறைப் பெயலோலே போல. 1029
உற்பாதம், 442
உற்றக்கடை, 837
உற்றவை-இடையூறுகள், 512
ஊக்கத்தால் முயற்சி பொருள் கொ
ல்ட செருக்கு உண்டாகும், 598
ஊக்க மில்லாதாரிழிவு, 598-600
ஊக்கம்-மனவெழுச்சி, 382, 473, 591
ஊக்குதல்-விளைசெய்தல், 473: சருத
தல், 855: மேற்கொள்ளுதல்,
463, 858
ஊக்கு-மிக்க, 460: மேற்பட்ட, 644:
மேல், 1065
ஊதியம்-இலாபம், 449, பேறு, 797
ஊதாணண்மை-உதவுந்தன்மை, 773
ஊர். 397

ஊர்தல்-அடர்த்தல், நெருக்கி யழித்தல், 601, 621
ஊழி, 989
ஊழோடு கூடாமுயற்சி கூவியேனுங் கருதல், 619
ஊழ், 620
ஊழ்த்து காருமலர் X கற்றும் நூலை விரித்து துரையாதார், 650
ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியே கல்வி யறிவுமிகும், 396

ஊறு-உற்றகாலம், 535: புண், 761: கன்மையுள்ளதாவது: 664: பழுது படும்வினை, 662

ஊறுபாடு, 945
ஊறுறுதல்-நல்லதாய்ப் பொருந்தல்,
ஊற்று-பற்றுக்கோடு, 414
ஊற்றுக்கோல், 415
ஊன்-உடம்பு, 968
ஊன்றுதல்-நிலைநிறுத்தல், 597: தங்
குதல், 614, 789
எஃகு, 759, 773
எச்சத்திரிபு, 996, 1032, 1037
எச்சம்-எஞ்சிநிற்பது, 1004, மிச்சம்,
674, மக்கட்பேறு, 456
எச்சவும்மை, 527, 577, 819, 974,
986, 990, 1060

எஞ்சாணமை-ஒழியாமை, 497
இடைவிடாதிருத்தல், 382
எஞ்ஞான்றும்-நாடோறும், 582
எடுத்துக்காட்டுவமை 452, 798: எடுத்துக் காட்டின உவமை, 481
எட்பகவு X உட்பகையின் சிறுமை, 889

எண்-எளிமை. 991: கருமச் சூழ்ச்சி, எண்ணிடைச்சொல், 805, 836 [910
எண்ணியார்-பகைவர், 494
எண்ணுவ மெழுத்தும் அறமுதற் பொருள்களோச்காண்டற்குக்கருவி, 392
எண்ணுவ்மைதகாமை, 685

எண்ணெஞ்சு, 632, 675, 983
எண்பதம்-எளிதாகக் காட்சி கொடுக்குஞ் சமயம், 549, 991
எண்பொருள்-எளிய பொருள், 424
எதிரது-வரக்கடவது, 429 [760
எதிரதுகழீஇய எச்சவும்மை, 856
எதிர்சாய்தல்-எதிராகத்தாழ்தல், அல்லது எதிர்கலை யொழிதல், 855, 858
எதிர்தல்-எற்றுக்கோடல், 838
எதிர்மறைமுகத்தால் விளக்கியது, 577:எதிர்மறைமுகத்தாற் கொள்ளுதல், 940

எதிர்மறை யீறிடத்தும்சேரும், 1057
எதிர்மறை யேயாகாரம், 1014
எனிமுன்னர் ஙஞநமவ வருமுன்
ஙஃகானாதான்வாழ்க்கை, 435
எனியாற் சுடப்படினுமுய்வர், 896

ஒஒ0

அரும்பதவகராதி முதலியன

எரு, 1037-38
எலிப்பகை நாக முயிர்ப்பக் கெடும்,
எல்லாரோடுங்கலத்தல், 949 [763
எல்லை-வரம்பு, 806
எல்லைக்கேற்ப வீதல், 477

எவ்வது-எவ்வாற்றான், 426
எவ்வதோய், 853
எழில்நலமும் பயனே, 407
எழுத்து, 392
எழுத்தறியத் தீருமிழிதகைமை, 392
எழுந்திருக்கும்-ஒருசொல், 498
எழுபதுகோடி, 639
எழுமை, 398, 538, 835
எழுவாய்த் தொடர், 979
எழுவாய்வருவித்தல், 386
என்னாமை-இகழாமை, 667
எறிதல்-பொருதல், 747
எற்று-எத்தன்மைத்து, 655
எற்றுதல்-நீக்குதல், 663
என்ப - அறிஞர்ப்பன்மைப் பயய

ரும், உயர்திணைப்பன்மை விகு
யும், 392
ஏகதேசவுருவகம்-418, 627
ஏகதேசற்றம், 418

எக்கறுதல்-ஆசையால் தாழ்தல், 395
எதப்பாடு-குற்றமுண்டாதல். 464
எதம்-நோய், 1006
எதிலார், 837
எதில், 913, எதுப்பெயர், 460
எதுவையுட் கொண்டிரற்றல், 1035
எமப்புணை, 738
எமம்-பாதுகாவல், 738, 815
எமரா-காவலற்ற. 448
எமாக்கல்-நன்மை செய்தல், 660
எமாப்பு-வலிபெறுதல், 459: உதவுதல், 398: துணையாதல், 868: சேமம், 1068
எழுற்றவர்-பிக்கர், 873
எயும், 1060
எரம்பமுதலிய கணித நூல், 392
எரிலெழுத்து, 404

எர்-அழகு, 1053
எழாவது இறுதிக்கட்டொகல், 845
எழை-அறிவிலான், 873
எற்றல்-எதிர்தல், 861
எற்றியுரைத்தல், 389, 419, 424, 617, 705

ஐ-தலைவன், 771; அசைநிலை, 1058
ஐந்தனுருபு உறழ்பொருவு, 460
ஐப்பகுதி, 941
ஐம்புலன், 422
ஐயுருதகவடிவு, 585
ஐவகைத் தொழில், 538
ஒடுநீடல், 632
ஒட்டல்-தாக்குதல், 499
ஒட்டார்-பகைவர், 679; இகழ்வார், 967
ஒட்டு, 475
ஒட்பம்-அறிவுடைமை, 425
ஒண்பொருள் - நன்னெறியால்வரும் பொருள், 760
ஒண்மை-அறிவுடைமை, 404

ஒத்தவலியுடையான் செய்யுந் திறம்,
675 77
ஒத்தாரவை, 717-8
ஒப்பனை, 692
ஒப்பாரி-ஒப்பு, 1071
ஒப்பிலார்-மனம் பொருந்துதலில்லா
தவர், 812
ஒப்புரவு-உதவுகை, 480, 971, 974,
983
ஒரால்-செய்யாமை, 662
ஒருசொல், 561, 627
ஒருபொருட்கிளவி, 563

ஒருபொருட்பன்மொழி, 863
ஒருமை-ஒருபிறப்பு, 835
ஒருமைமகளிர்-கற்புடைமகளிர், 97
ஒருவந்தம் - ஏகாந்தம், 563, இது
பேறு, 593

ஒருவுதல்-ஒழிதல், 652
ஒருஉவெதிரிசைத்தொடை, 522
ஒல்குதல்-தளர்தல், 597, 662
ஒல்வாக்கால், 673
ஒல்லுதல்-உடம்படுதல், 1064
ஒல்லும்வாய் இன்னது, 673

ஒல்லும்வாய்-இயலுமிடம், 683, 78
ஒல்லை-கடிதின், 504, 826

ஒல்வது, இயல்வது, செய்தக்க தெ
ழிவு: 472(இதில் துணைவலிதவி
மற்றை மூன்று வலிமைகளும் அ
ங்கும்.)

ஒழியத்தகும்வினை, 463-65
ஒழுகுதல்-நடத்தல், 444
ஒழியிசை, 540

அரும்பதவுரைகாரர் மூதலியன
இல்க

ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் × இழுக்கலுடையுழி யூற்றுக்கோல், 415
ஒளி-புகழ்: தாமுளராயகாலத்து மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை, 556, 653, 971, 870: புகழ்வடிவு, 970
ஒளியார்-அறிஞர், 714
ஒளியின்னது, 698, 971
ஒள்ளியவர்-அறிவுடையர், 487
ஒறுத்தாற்றும்-வருத்தும், 579
ஒறுப்பு மூவகை, 549, 550
ஒற்கம்-தளர்ச்சி, 414
ஒற்றர்மூவர் ஒருபொருள்மேல் விடுதல், 589
ஒற்றுடல், 589
ஒற்றி-மறைந்துண்டு, உய்த்துணர்ந்து: 927
ஒற்றுமைத்துணை, 861
ஒற்றும் நூலும் மன்னவன்கண், 581,
ஒன்றல்-கூடுதல், 886
ஒன்றன்வினை பிறிதொன்றன்மேலேற்றப்படுதல், 944
ஒன்றுமை-பகைமை, 886
ஒன்றியார்-உட்பட்டார், 886
ஒன்று கூறுவார்போல ஒன்று கூறுதல், 940
ஒன்றே, 805, 836
ஒன்னார்-பகைவர், 608, 630
ஓதல்-653
ஓகாரம்-அசைநிலை, 987, 990
ஓச்சுதல், 544
ஓட்டு-புறங்கொடுத்தோடுகை, 775
ஓம்புதல்-ஒழிதல், 506, 612, 861: உலோபஞ் செய்தல், 626
கடுகி-குறைந்து, 564
கடுஞ்சொல், 386
கடுத்தது-மிக்கது, 706: (கடி-பகுதி.)
கடுத்தபின்-சந்தேகித்தால், 693, (கடி-பகுதியென்பர் அடியார்க்கு நல்லார்.)
கடுத்தல்-ஐயுறல்: "கடா"=585
கடுமொழி, 567
கடை-முடிவு, 663: இழுக்கு, 998
கடைக்குறைதல், 422, 1052
கடைக்கூட்டல்-முயன்று சேர்த்தல், 1060
கடைக்கொட்கச் செய்தல் இன்னவாறென்பது, 663
கடைத்தும் - 'து' பகுதிப்பொருள் விகுதி, 637
கடைபோதல், 402
கடைப்பிடித்து, 944
கடைமுறை-முடிவு, 792
கட்டளை-உரைகல், 986, கட்டளைக்கல்-உரைகல், 505, 972
கட்டளையன்னவட்டாரங்கு, 401
கட்டியங்காரன், 514
கணிகம், 630
கணிகையர், 813
கணிதம், 392
கண்-சண்ணோட்டம், 566: எதிர், 1055: கனவு, 576: இடம், 573
கண்சாய்தல்-அறிவுதளர்தல், 927
கண்ட-செய்யத்துணிந்த, 668
கண்ணஞ்சா, 500
கண்ணறுதல் - தாட்சிணியமின்மை, 833
கண்ணன்னார், 1061

ஓர்தல்-ஆராய்தல், 541
ஓவாப் பிணி, 734
கஃசு-காற்பலம், 1037
கசடறக்கற்றல், 391
கசடு, 717, 845
கடவுட் பூசை, 736
கடன்-இயல்பு, 981
கடன்கொண்டான் தோன்றப் பொருள் தோன்றும், 693
கடா-ஐயுறுதல் மறை: கடுக்குமென்பதன் 585
கடிதல்-விலக்குதல், 658
கடிதோச்சல், 562
கண்ணிமைத்தல் தோற்புக்குறி, 775
கண்ணீருட் படை யொடுங்கும், 828
கண்ணுடையாதார திழிபு, 576-77
கண்ணுடைட்டத்தோ டியையாதகண் பயனில்லை × பாடற் றொழிலோ டியையாதபண் பயனில்லை, 573
கண்பாடு-உறக்கம், 1049
கதிரையைந்து, 814
கதுவுதல், 896
கந்து-பற்றுக் கோடு, 507
கயப்பூப்போல வேறுபடுதல், 425
கயவர் × அறைபறை, 1076
கயவர் குற்றமிகுதி 1071

ரூஉ

அரும்பதவகராதி முதலியன

கயவர் கொடுத்தும்மிதம், 1077-8
கயவர் பழிமுதலியவற்றிற்கு அஞ்சார், 1072
கயவர் பிறர்செல்வங்கண்டு பொறார், [1079
கழிபேரிரையான்கணுய் × இழிவறிந்தான்கண்ணான்பம், 946
கழிய-மிக, 404
களின் நரி களிறுகளை அடும், 500

கயவர் வேண்டிய செய்வர், 1073
கரப்பிடும்பை, 1056
காமு, 1068
கருதலளவை, 930
கருத்தளக்கும் அளவைகள், 710
கருமமுமுள்படா,391:கருமம்-தொழில், 578, 818, 1021
கருவியின்றொழில் வினைமுதல்மேல், 546
கருவியேகருத்தாவாவது, 1020
கலக்கம்-துன்பம், 627
கவந்திணும் காலினும், 731
கவர்நீமையால் பால்திரிதல் × பண்பிலான் பெற்றசெல்வம் கெடுதல், 1000
கல்லாத மேற்கொண்டொழுகல்,845
கல்லாதவர் × களர், 406
கல்லாதவர் கடையர், 395
கல்லாதவர்கண் புண், 393
கல்லாதவன் தகைமை சொல்லாடலாற் கெடும், 405
கல்லாதான்சொற்காமுறுதல் × முலையிரண்டு மில்லாதாள்பெண்காமுறுதல், 402
கல்லாமா, 814
கல்லார்கட் பட்டதிரு, 408
கல்வி-383
கல்வி எழுமையு முதவும், 398
கல்வியால் உலகும் தாமும் இன்புறுவது, 399
கவரிமா × மானம்வரின் உயிர் நீப்பவர், 969
கவறு-சூதாடு கருவி, 935:சூது, 920
கவிகை, 389
களர் × கல்லாதவர், 406, சேற்றுநிலம், 500
களன், 730
களி-கள்ளுண்டு களித்தல், 923
களித்தானுக்குக் காரணங் காட்டுதல் × நீருள்மூழ்கினானைத் தீத்தீண்டுதல், 929
களிறு, 500, 774: களிறு புண்படினும் பாடின்றும் × உரவோர் சிதைவிடத் தொல்கார், 597
கள்ளுண்பார் நஞ்சுண்பவர் × தஞ்ஞர் செத்தாரின் வேறல்லர், 921
கள்ளைச் சான்றோரா லெண்ணப்படவேண்டாதாருண்க, 922
கற்பவை, 391
கற்றற்குத்தகநிற்றல், 391
கற்றாரோடேனையவர் × விலங்கொடு மக்கள், (மறுதலையுவமை) 410
கன்னின்றுனெஞ்சை, 764
காக்கைகரவாக்கரைந்துண்ணும்,527
காக்கை கூகையைப் பகலில்வெல்லும், 481
காடி, 1050
காடுகொன்றுநாடாக்கி, 1032
காட்சி-தெளிவு, 654
காட்சி கருத்து ஆகமம்,51-அநி.அவ
காட்டுப்பசை, 762
காணுச்சினம், 866
காணுதல்-தன்வயமாக்குதல், 565
காண்டலென்னும் அளவை, 496
காதன்மை-அன்புடைமை, 507
காத்தல்-முன்னறிந்து பரிகரித்தல், 421
காப்பாற்றம், 388

கடவுள், 678
கழகம்-சூதாடுங் களம், 935
கழல், 777
கழறுதல், 448, 784
கழாக்கால்பள்ளியுள்வைத்தல் × சான்றோர் குழாத்திட் பேதைபுகல், 840
கழி-மிக்க, 657
கழிகண்ணோட்டம், 432
காமக்கலன் - விரும்பியேறும் மரக்கலம், 605
காமம் வெகுளி உவகை முற்றத் துய்க்குற்றமல்ல, 440
காமாதிகன், 44-அதி.
காமுறுதல்-விரும்புதல், 399
காய்தல்-கோபித்தல், 707
காரணம் காரியத்தின்மே னிற்றல், [625
காரணத்தாற்கூறல், 1023

அரும்பதவகராதி முதலியன

காரணத்தின்மேலிடல், 933
காரணப்பெயர் காரியத்திற் காதல், 81-அதி.அவ.
காரிகை - அலங்காரம், 777
காரியங்களில் உத்தமமத்திம அதமங்கள், 461 [627
காரியங் காரணத்தின்மே லேற்றல் - காரியங் காரணத்து ளடக்கப்படுதல், காரியத்தாற்கூறுதல், 928 [689
காரியத்தைக் காரணமாக்கல், 708
காலத்தைநோக்கி மடிசெயதல்வேண்டா, 1028
காலத்தோடெய்த வுணர்தல், 516
காலமறிதற் பயன், 482-84
காலனுங் காலம் பார்க்கும், 893
கால் - சக்கரம், 496: மூலை, 959: முதல், 1030
காவலன், 560
காவற்சாகாடுகைப்பார், 415: 63-அதிகாரத்திற்குப்பின் அக்கவியலின் முகப்பு.
காழ்த்த-முதிர்ந்த, வைரங் கொண்ட, 879; காழ்த்தல் - முதிர்தல், மிக அதிகமாதல், 760
கானமுயலெய்த அம்பு, 772
கிடந்தமை-உள்ளபடி, 959
கிழக்கு - கீழ், 488
கிழமை-உரிமையாற் செய்தலை, 801
கிழவன், 1039
கினத்தல், 715
கிளைஞர், 796
கீழறுத்தல், 883
கீழ் × கரும்பு, 1078
குடிசெய்வார்க் கில்லைப்பருவம், 1028
குடிதழுஉதல்-குடியுயருதல், 1022
குடிப்பிறத்தா ரியல்பு, 951-3
குடிப்பிறத்தார்கட்குற்றம் × விரும்பின் மதிக்கண்மை, 957
குடிப்பிறத்தார் மேகாடிபெறினும் குன்றுவசெய்யார், 954
குடிப்பிறப்பழிக்கும் விழுப்பங்கொல்லும், 1043
குடிமடிதல், 604
குடிமை-குடிப்பிறப்புக்குத்தக்க ஒழுக்கம், 608
குடியோம்பல்இன்னதென்பது, 390
குணங்குற்றங்களோடாடற்கருவி, 505
குணம், 420
குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன், 422
குரை - இசைநிறை, 1045
குலத்தியல்பு வாய்ச்சொல்காட்டும் × நிலத்தியல்பு மூலைகாட்டும், 959
குலமலை, 848
குழவி, 757
குழாம், 840
குறிப்பறிதற்கருவி, 706-8
குறிப்பறியாரதிழிபு, 704 5
குறிப்பறிவாரது சிறப்பு, 701-3
குறிப்பாலிகழ்தல், 1072
குறிப்புச்சொல், 711
குறிப்புமொழி, 487, 1029
குறிப்புருவகம், 1030
குறிப்பெச்சம், 411, 415, 503, 574, 618, 627
குறும்பு, 735

கீழ்களின் ஆசாரத்திற்குக் காரணம் அச்சம் அல்லது அவா, 1075
கீழ்நீர், 737: கீழ்நீர்க் குளித்தானைத் தீத்துருவுதல் × களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல், 929
கீழ்திடா-சிதையாது, 801
குடகர்-குடில், 890
குடி-குடும்பம், 601: நாடு, 381
குடிகளஞ்சும்வினை செய்வான் ஆயுள் முதலியன இழத்தல், 564,
குடிகளோயணைத்தல், 544
குடிசெய்தல் - குடியை யுயரச்செய்தல், 1025
குடிசெய்வாரிலாத குடியின்குற்றம், [1030
குறை - இனறியமையாத பொருள், 612: குறை-வேண்டுவதாய சந்தி, 680
குறைவேண்டினர், 386
குற்றங்களாறு, 44, அவை:
குற்றமறைத்தல்- குற்றத்தையில்லாதாக்குதல், 846
குற்றமறைப்பானுடம்பு இடும்பைக்குக் கொள்கலம், 1029
குற்றமாயமானம், 384
குன்ற-கெட, 898
குன்றன்னர்-அருந்தவர், 898
குன்றுவிளக்கம்-சந்தாவிளக்கு, 601
குன்று, 965

ரூஉ

அரும்பதவகாதி மூதலியன்

குன்றினேயார், 965
குன்றேறியானைப்போர் காணுதல் × தன்கைத் தொன்றுண்டாக வினை செய்தல், 758
கூகை, 481
கூடாநட்பிடை யொழுகுமாறு, 830
கூடுதல் - தெஞ்சொத்தல், 765
கூம்புதல்-முகம்வாடுதல், 425
கூர்ங்கோடு, 599
கூலி, 619
கூலிப்படை, 762
கூழ்-பொருள், 554, 381: உணவு, 745
கூறவேண்டுமோ, 641
கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தல் × ஆற்றுவார்க்கின்ன செயல், 894
கூற்று - மாளப்பண்ணுவது, 1050
கூன்கையர், 1077 [601
கெடுதல்-பெயர் வழக்கமில்லையாதல், கெட்டானெனப்படுதல் - இறத்தல், 968
கெழுதகைமை-உரிமை, 700: உரிமை யாற்செய்வன, 802
கெழுமல்-நட்பாடல், 820
கேட்டல்-உட்கோடல், 808: ஏற்றுக் கோடல், 648 [643
கேட்டாரைப் பிணிக்குங் குணங்கள், கேட்டினுமுண்டாருறுதி, 796
கேணி, 396
கையிகந்த - மிக்க, 567
கொக்கின்குத்து × பகைவர்மேல் தப் பாமற் செல்லுதல்: கொக்கு கூம்பு தல் × மாற்றரசர்மேற்செல்லா திருத்தல், 490
கொடாதான் செல்வம் × தமியளாய் மூத்தாளின் மிகுநலம், 1007
கொடியவர் = ஆதாயிகள், 550
கொடியாரைக் கொலையா னெறுத் தல் × பயிர்க்குக் களைகட்டல், 550
கொடிறு - கதிப்பு, 1077
கொடுங்கோலனுட்டில் வாழுங் குற் றம், 557-58
கொடுங்கோன்மைக்குற்றம், 551-52
கொடுத்தல் - தானம், 467 [867
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டும், 794,
கொட்க - புலப்பட, 663
கொட்பு - திரிபு, 789
கொம்பர், 476
கொல்லும்-களையும், 879
கொளப்படுதல் - நன்கு மதிக்கப்படு தல், 699
கொள்கலம், 1029
கொள்கை - ஒழுக்கம், 1019
கொற்றம் - வெற்றி, 583
கொன்றிட - வெட்டிச்சாய்க்க, 1030
கொன்று - அழித்து, 638
கோடியுண்டாயினுமில், 1005

கேண்மை - நட்பு, 709, 782, 809
கேளார் - பகைவர், 643
கேள்-நட்டார், 808: அந்தரங்கன், 519
கேள்போற் பகைவர், 882
கேள்வி தளர்ச்சிக் கூன்றுகோல், 414: கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி, 418
கேள்வியுடையார் × தேவர், 413
கை - கைத்தொழில், 935: செயல், 925: ஒழுக்கம், 832
கைகூடுதல், 484
கைசெய்து - கையால் தொழில்செய்து, 1035
கைதூவுதல் - கையொழிதல், 1021
கைத்து - கையிலுண்டாய பொருள், 593
கைப்ப - பொருதாக, 389
கையறிதல், 836, 925
கையாறு - இடும்பை, 627
கோடியுறும், 1061
கோடின்றி நீர்நிறைந்த குளவளா × அளவளாவில்லாதான் வாழ்க்கை, 523
கோடு - கரை, 523
கோடுதல் - மாறுபடுதல், 520
கோட்டிகொளல்-சபையிற் சொல்லுதல், 401, 720
கோட்படல் - கடிக்கப்படல், 890
கோப்பெருஞ்சோழன், 785
கோலொடு நின்றுணிரவு × வேலொடு நின்றுனிடுவெனல், 552
கோல்-தண்டனை, 552: முறை, 554
கோள் - துணிபு, 646
கோலைகி வாழுங்குடி × வாளைக்கி வாழுமுலகு, 542
சங்கேதம்-சாதிகடவுளைப்பற்றிப் பலர்க்கு உளதாம் ஒற்றுமை, 735
சந்தி=பொருத்தல், 633

அரும்பதவகராதி முதலியன

சந்திவிக்கிரகங்கள், 69 அதி. அவ-
சலசாதிகள், 723
சலத்தாற் பொருள்செய் தேமாக்கல்,
சிறை - அரண், 569
சிறைநலம்-அரணினமைதி, 499
சிற்றினம், 46-அதி.

660
ஈலம்-தீவினை, 660: வஞ்சனை, 956
ஈகாடு - வண்டி, 475
ஈக்காடு இரந்து கோட்டக்கது, 780
ஈதிதருமம், 549
ஈதிபற்றி ஒருமையாற் கூறல், 850
ஈதிப்பெயர், 410, 433, 573, 627, 663, 664
ஈதி யுயர்ச்சி யுடலோ டொழிதல், 409 [1052
ஈதியொருமைப் பெயர், 600, 648,
ஈத்தியம், 949
ஈந்தி - தீவினைப் பரிகாரமான வை திகச்சடங்கு, 442
ஈப்புல்லல், 829
ஈமாதானங்கள் ஐவகைய, 467
ஈமமுதலிய உபாயங்கட்கு இடமாகு பவர் இன்னரின்னரென்பது, 470
ஈரி பதினெட்டு, 814 [449
ஈர்பு-அரண் முதலியன, 900: துணை,
ஈர்புபற்றினும் பெரியாரைப் பிழைத் தாருய்யார், 900
ஈல்பு-அமைதி, 1064
ஈல்புதானிலுல்தான் பயனெய்தும் × உயிர் உடம்பிலுல்தான் பய னெய்தும், 1013
ஈல்பு பிறர் தீமை சொல்லாமலத்தது ×தோன்மை கொல்லா மலத்தது 984
ஈல்பூன்றியதூணைந்து, 983
ஈன்றுண்மை × கடல், 989
ஈன்று-சாட்சி, 1060
ஈன்றோர்-அறிஞர், 657
ஈன்றோர் குழாத்துட் பேன்தபுகல்
னனே காமம் கழி கண்ணோட்டம், 432
னினவினை முதன்மேனிற்றல், 475 576, 823
ன்னுட்பல்பிணிச்சிற்றறிவினர், 391
ரார்-தலர், 900
ரிடம்-வாய்த்த இடம், 821
ர்-புகழ், தகுதி, 934, 962: வீரமிகுதி 778: பிரபுசக்தி, 499
றுதல், 899
ங்கம், 756
ட்டுப்பெயர் அதின் என நிற்காமை, 636
தவண்ணம், 714
மத்தல், 488
ருக்கம்-வறுமைக்காலம், 963
ருங்கைவழி, 749
ழலும்-சூழ்ந்து நிற்கும், 777
ழன்றும்-திரிந்தும், 1031
ற்றந் தழுவுதல், 53-அதி.
ற்றமிலாரை நம்பலாகாது, 507
நிலுல் வென்ற பொருள் × மீன் விழுங்கிய தூண்டிற் பொன், 931
நூ-நூதன், 940
ழ்ச்சி-விசாரம், ஆலோசனை, 671
ழ்தல்-ஆலோசித்தல், 1024
ழ்வார்-அமைச்சர், 445
கோல், 390
ங்கோல் செலுத்தினு னெய்தும் பயன், 544-47
ஞ்சொல், 711
ப்பம்-நேர்மை, 951
ப்பின் புணர்ச்சி × உட்பகையுற்ற குடி கூடியது, 887

X கழாகாற பளளயுள வைத
தல், 840
சிங்கநோக்கு, 861
சிதைவு-அழிவு, 597
சிறத்தல்-அளவின் மிகுதல், 531
சிறப்பு-வெகுமானம், 590
சிறப்பும்மை, 469, 492, 521, 748
சிறுபொருள் - முயற்சி சிறிதாய
பொருள், 870
சிறுமை-சாமம், 431; துன்பம், 934
செய்பொருள், 112
செம்மல்-தருக்கு, 880
செம்மாத்தல் - இறுமாத்தல், 1074
செயப்படு பொருள் வருவித்தல், 777
செயப்பாட்டுவினையெச்சம் வினைகோ
டல், 888
செயற்கை-வினைசெய்யுந் திறம், 637
செயிர்ப்பவர்-பகைப்பவர், 880
செய்வினை தூய்மைக்கு மனத்தூய்
மையே சாரணம், 455

ஐஉ

அரும்பதவகாரதி முதலியன்

செரு - போர், 569 [பு, 878
செருக்கு-பெருஞ்செல்வம், 860: களிப்
செலவு வரவின்கண் வருதல்-1045
செல்லிடம் - அதிகாரம் நடக்குமிடம்,
செல்லுதல் - நீங்குதல், 769 [498
செல்வக்களிப்பு, 431
செல்வத்துட்செல்வம், 411 [க்கு, 389
செவிகைப்ப-புலன் மாறிவர்த்த வழு
செவிக்குணவு, 412 [411
செவிச்செல்வம் செல்வத்தள் தலை,
செவியாற் சுவையுணர்தல், 420
செவிலி, 757
செவ்வி - கேட்டற்குவற்ற காலம், 565, 712
செவ்விய கோல்போறலிற் செங்கோல், 55-அதி. அவ.
செவ்வெண், 645 [டம், 1076
செறிவு - அடக்கம், 684, 715: கூட்
செறுநர் - பகைவர், 488 [ருள், 759
செறுநர் செருக்கறுக்கும் எஃகு போ
செறுபகை, 734
செறுவார்-பகைவர், 421, 843, 869
செற்றம், 823
செற்றார் - பகைவர், 446
செற்று - வருத்தி, 1009
சேட்டை - மூதேவி, 617
சேணின்பம் - உயர்ந்த இன்பம், 869
சேரசோழபாண்டியா என்றாற்போல, 955, உரை
சொல்நூல் - இலக்கணநூல், 725
ஞாலம், 648, 1016, 1058
ஞான்று-பொழுது, 864
தகர், 486
தகுதிவேறுபாடு குடிப்பிறப்புமுதலிய வற்றுள்வரும், 644
தகை-மேம்பாடு: அழகு ஆடல் முதலியன, 916; பெருமை, 897: குணம், 643
தகைமை - மதிப்பு, 405: பெருமை, 874
தக்காங்கு - ஒருசொல், 561
தங்கணத்தாரல்லார்முன் கோட்டிகொளல் × அங்கணத்து ளுக்கவமிழ்தி, 720
தஞ்சமெளியன், 863
தண - இழிவு, 548 [467
தணடம்-தண்டனை. 567; ஒறுத்தல், தண்டம் படைவகுப்பின்வகை நான்குள் ஒன்று: (மற்றவை மண்டலம் அசங்கதம் போகம் என்பன), 767
தண்டவிரி பதினேழு, 767
தண்டோபாயஞ்செய்யுங்காலம், 673
தண்பதம்-தாழ்ந்தபதவி, 548
தமக்குப்பயனுள்வழி நட்புச்செய்வார் தீமை, 812
தமர, 529, 837
தமர்மை, 814
தமியனாய் மூத்தானின் மிகுநலம் × கொடாதார் செல்வம், 1007
தம்மவர்பசிப்பின் தீமைசெய்தும் அது

சொல்லினிலக்கணம், 643
சொல்லின் மூவகை, 711
சொல்லுதல்மாட்டாரதிழிபு, 649-50
சொல்லுதல்வல்லாரதுசிறப்பு, 647-[58
சொல்லெச்சம, 572
சொல்லேருழவர், 572
சொல்வணக்கம், 827
சொல்வென்றி, 648
சொற்களின்நடை - சொற்கள் பொருள் தருப்வகை, 712
சொற்சுவை, 420
சொற்பின்வருநிலை, 965 [645
சொற்பொருட்பின் வருநிலை, 623
சோர்வு-சொல்லவேண்டுவனத மறப்பாலொழிதல், 647: தானயத்தவல்லவாதல், 930
சோர்வுபடும் - கெடும், 405
நீக்கல் அறதூல் துணிவு, 656
தருச்குதல் - மேற்கோடல், 935
தருசொல் தன்மையுணத்துதல், 859
தரும்-இடனழுவமைதி, 457, 853
தலைக்கூடுதல், 394
தலைச்செல்லுதல்-தொடங்குதல், 561
தலைப்பிரிதல்-நீங்குதல், 810
தலைப்பெய்து-சேர்ந்து, 394 சண்டு, 405
தலைமக்கள், 770
தலைமைப்பற்றிப் பொதுச்சொல் ஒன்றன்மேல் நிற்றல், 841
தலையளி-முகமலர்ந்தினியகூறல், 390
தலையாய காவல், 891
தலையினிழிந்த மயிர் X நிலையினிழிந்த மாந்தர், 964
தலைவருதல், 767

அரும்பதவகராதி முதலியன

இன

தவமுதுமகள், 501
தவம், 842
தவல்-அழிதல், 853
தழிஞ்சி, 773
தளர்ந்தகுடிகளிடம் அடிசன்செய்யும் முறை, 390
தள்ளா-குறையாத, 731 [596
தள்ளுதல்-தவறுதல், கூடாதிருத்தல்,
தறுகண்-அஞ்சாதவீரம், 773
தறுதல்-இறுகவுடித்தல், 1023
தற்செய்தல்-தன்னைப் பெருக்குதல், 878
தன்மையாற் கூறியது பிறர்க்குப் புலனாகாமையால், 598
தன்வலியறியாவழிப் படும் இழுக்கு, 473-4
தாக்குறும்-எதிர்ப்படும், 599
தாங்குதல்-தடுத்தல், 767
தாமரையிலுள், 617
தாம் தாழ்த்தற்கு ஏதுவாவன செய்யாமைச் சிறப்பு, 964
தார், 767
தாவில், 853
தாழ்ச்சி-காலதாமதம், 671
தானாண்மை-முயற்சி, 613
தானாண்மையில்லாதான் வேனாண்மை × பேடிகைவாளாண்மை, 614
தான்-முயற்சி, 617, 1066
தாற்பரியம், 509
தானசாமந்தர் ஐவகைய, 467
தானஞ்சும்மினே, 569
தானடங்காப்பேதை, 834
தீணைவிராய் எண்ணப்படுதல், 920
தீங்கலத்துப்பால் × பண்பிலார் செல்வம், 1000
தீசட்பினது ஆகாமை, 811
தீமை-குற்றம், 984 [674
தீயெச்சம் × வினைபகை யெச்சங்கள்,
தீர்தன் மாலையது, 482
தீர்த்தயாத்திரை முதலியன விரதவொழுக்கத்திற்சேர்ந்தவை, 586
தீர்த்தார், 612
துணிவு-ஆண்மை, (உபசாரவழக்கு), 383:சித்தாந்தம்,662: கலங்காமை, 669
துணை-சுற்றம் கட்புமுதலாயின, 868
துணைவலியிருவகை, 861
துப்பு-வலிமை, 895 [1050
துப்புரவு-நுகரப்படும் பொருள்கள்,
துயில், 605
துய்க்க, 944
துரவு, 737
துருவுதல், 929
துலை, 986
துவ்-முற்றவும், 944, 1050
துவ்வான்-வலியிலன், (துவ்வு-வலிமை), 862
துளக்கு-சலனம், 699
துளங்காது-சலியாது, 668
துளி-மழை, 557
துனி-வறுமை, 1010,வெறுப்பு, 769
துன்பத்துட் கைவிடுந் தமர் × அமரகத்தாற்றறுக்குங் கல்லாமா, 814
துன்பம் - முயற்சியான்வரும் இடுக்கண்: 629
துன்னுதல்-நெருங்குதல், பொருந்து

திண்மை-வலிமை, 855
திரிபுரமழித்தமை, 900
திரு-அறுவகையலங்கம், 616:செல்வம், 568: இலக்குமி, 920
திருவுடைமன்னரைக் காணில், 39-அதி. அவ.
திறப்பாடு-கூறுபாடு, 640
திறம்-தகுதி, வேறுபாடு, 644
திறனறிந்து சொல்லுதல் அறனும் பொருளுமாம், 644
தினை, 433
தீ-தீபம், 929: வயிற்றுத்தி, 947
தீக்காய்வார் ×வேந்தர்சேர்ந்தொழுகுவார், 691
தல், 494
தூ-பற்றுக்கோடு, 455
தூக்கம்-காலநீட்டிப்பு: 668
தூக்குதல்-ஆராய்தல், 480
தூங்காமை-காரியங்களில் விரைவுடைமை, 383
தூங்குசிறைவாவல், 1030
தூங்குதல்-காலநீட்டித்தல், 672
தூண் ×வினைவிழைவான், 614
தூண்டில், 931
தூது இயல்பு-அதி. 69 அதி. அவ.
தூதுமூவகை-வடநூலார்மதம், 687
தூர்த்தர்-காமுகர், வஞ்சகருமாம்: 816, 46-அதி. அவ.

நூபு

அரும்பதவகராதி முதலியன

தூவாத-வெய்ய, 685
தூவெள்ளறுவை, 1051
தூறு, 435
தெய்வத்தான் வருந் தீன்பங்களும் நீக்கும்வழியும், 442
தெய்வம்-ஊழ், 619, 1023
தெரிந்து செயல்வகை, 47-அதி.
தெரிந்த தெளிதல், 51-அதி.
தெரிந்தவினையாடல், 52-அதி
தெருண்டவறிவினவர், 787
தெவ், 639
தெளியப் படாதாரைத் தெளிதலாலி ழுக்கு, 506-10
தெளிவு-நம்பிக்கை, 502
தெறல்-நிக்கிரகம், 582
தெறுபொருள், 756
தெற்றெனல்-தெளிதல், 581
தேக்கின் றூய்மை, 942
தேயமிடையிட்டவற்றை, 393
தேர், 496, 667
தேர்ச்சி-சூழ்ச்சி, 635
தேவர் × கயவர், 1073: × கேள்வி யுடையார், 413
தேறற்க, 509
தேறுக-ஐயுறவில்லாதிருக்க, 509
தேறுதல்-நம்புதல், 506 [பதல், 766
தேற்றம்-கலங்காமை, 513: தேறப்
தேற்றேகாரம், 505, 521, 1071
தேனும்நெய்யும்தம்முள் அளவொத்து கஞ்சாதல், 944
தோகுதல்-ஒருங்குகூடுதல், 545
தொகை-கூட்டம், 711
தொகையாக-ஒருங்கே, 1043
தோல் - குடிவாவுக்குணம்மிசால், [1043
தோல்வி, 986
தோற்றம்-புகழ், 1059: உடம்பு, 1003
தோற்றுவாய்செய்தல், 1000
நகல்-நட்பு, 860
நகுக-மகிழ்க, 621
நகுடன், 899
நகுவிப்பாரதுநட்பின்றீமை, 817
நகை-விளையாட்டு, 871: முகமலர்ச்சி, [953
நகைவகையர், 817
நசை-ஆசை, 1043
நச்சப்படாதவன் செல்வம் × நடுவூருள் நச்சுமரப்பழம், 1008
நச்சுதல், 1004
நஞ்சு, 580, 926
நடர், 46-அதி. அவ.
நடுகல், 771
நடுக்கு, 654
நடுவூருள் நச்சுமரப்பழம், 1008
நண்ட-போக்கு, 712
நட்டபின்வீடில்லை, 791
நட்டல் நகுதிக்கண் இடித்தற்பொரு ட்டு, 784 [785
நட்பிற்குக்காணம் ஒத்த உணர்ச்சி,
நட்பு × உடுக்கையிழந்தவன்கை, 788
நட்பு அகநகநட்பது, 786
நட்புப்பகைவர்வினைக்குக்காப்பு, 781
நட்புவகை, 781
நம்பன் சிலவாய், 771
நயத்தக்க-விரும்பத்தக்க, 580
நயமில-பகைமை, நயம்-ஈரம், அன்பு, 998
நயம்-நீதி, 860: இன்பஞ்செய்தல், 783

மதாகையாகுமுறுமை, 402
தொடர்-கட்பு, 450
தொடர்பு-கட்பு, 806
தொடி-பலம், 1037
தொடைநோக்காத பாடம், 1058
தொடைநோக்கிவிகாரமாதல், 522,
தொலைவு-கேடு, 806 [524
தொல்காப்பியனார், 1043
தொல்லை-பழமை, 806
தொழிலுவமம் - 490, 571, 1000,
தொழுதகையுட்பகை, 828 [1076
தொன்றுதொட்டுவருதல், 955, உரை
தோட்கப்பாதல், 418
தோய்தல், 917
யண-ஒழுகலாறு, 912
ரி, 500
லம்-குலலம், 958: புகழ், 916
ல்குரவிற்றுன்பம், 1045
ல்குரவு, 1043
ல்குரவுடையான் தாயானும் பிறன் போல நோக்கப்படும், 1047
ல்லதனலனும் தீயகன்றீமையும்இல் லையென்போர், 47-அதி. அவ.
ல்லவை, 719
ல்லார்-கேவர் அருங்கவர் முதலாயி னோர், 905
ல்லார்சட் பட்ட வறுமை, 408
ல்லார்தொடர்கைவிடல் தீது, 450

கல்லாள் - சிறந்தவீரர், 746: உயர்ந்த குணமுடையாள், 924, 1040
கவரசக்கள், 420
கவியம்-கோடாரி, 1030
கவிலல் - கற்றல், 783
கள்ளாவிடல்-பொருந்தாதவிடுக, 912
கற்பாலவை - தாயவினையான் வந்தவை, 659
கற்றவஞ்செய்வார்க்கிடம், 731
கனைகவுள்யானை, 678
கன்கு-கல்வினை, 458: செல்வம், 534: கல்லபொருள்கள், 719
கன்மை தீமைகள் இலாதார்க்கும் இலனுர்க்கும் முறையேவருதல், 850
கன்றனஉபாயம், 469
கன்றி-கன்மை, 685: அறம், 994
கன்றியில்செல்வம், 101-அதி. [1072
கன்று-அறம், 908: உறுதியாவன, கன்னுதல்லாள், 908
ஙா, 641, 1066
காகரிகம்-கண்ணோட்டம், 580
காடாதுசுட்டலாகாது, 791
காடாவளம், 739
காடிய-ஆராய்ந்து துணிந்த, 518
காட்டிற்கணி ஐந்து, 738
காட்டின்குற்றம், 739-40
காட்டுக்குக்கேடு, 732
காட்டுப்படை, 762
காணில்லாமக்களியக்கம் × காணுடைப்பாவையியக்கம், 7020
காணில்லாரதிழிவு, 1018-20
காணென்னு கல்லாள், 924
காண்இன்னை 951
கியதி, 1023
கியாயம்-தர்க்கசாஸ்திரம், 725
கிரத்தல்-கிரல்படக்கோத்தல், 648
கிரப்பு-வறுமை, 532, 1048
கிரம்பிய நூலின்றிக்கோட்டிகொளல் × அரக்கின்றிவட்டாடுதல், 401
கிரனிறை, 926
கிலக்குப் பொறை, 570, 572, 1003
கிலத்தியல்பால் நீர்திரிதல் × இனத்தியல்பாலறிவு திரிதல், 452
கிலத்தியல்புகால்காட்டும் × குலத்தியல்புவாய்ச்சொல் காட்டும், 959
கிலம் × இல்லாள், 1039
கிலவரண், 742
கிலை-திண்மை, 789
கிலைமக்கள், 770 [னிழிந்தமயிர், 964
கிலையி னிழிந்த மாதர் × தலையி
கிழல், 742
கிறை - மறைபிறரறியாமை, 864
கிறைபிறை நீர்மை × நீரவர்கேண்மை, 782
கின்றுவற்றுதல், 815
நீடு-நீட்டித்தல், 566
நீதிநூல், 388
நீரரண், 742
நீரவர்கேண்மை × நிறைமதி, 782
நீர்-ஜலம், இயல்பு, 881
நீழல்-தண்ணளி, 1034
நுணங்கியகேள்வி, 419
நுண்மாணுழைபுலம், 407
நுதல்-நெற்றி, 1011
நுவலாநுவற்சி, 475
நுனி, 476

நாகலம், 641
நாரின்மை, 958
நார்-அன்பு, 833
நால்வகையுபாயங்கள், 442
நால்வகைவலி, 471
நாவாய், 496
நாள், 520, 553, 776, 808
நிற்கதி, 627
நிச்சநிரப்பு அறிவினைக் கொல்லுதல் ×பொச்சாப்புப் புகழினைக் கொல்லுதல், 532
நிச்சம்-நித்தியம், 532
நிதானம், 948
நூல்-சாஸ்திரம், 401: எண்ணம், 440
நூழிலாட்டு, 774 [தொடர்பு, 783
நூற்பொருள் × பண்புடையாளர் நெஞ்சம், 706
நெஞ்சு, 1053 [605
நெடுநீர்-நீட்டித்துச்செய்யும் இயல்பு,
நெடுமொழிவஞ்சி, 771
நெருநல், 1048
நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிது, 1049
நெருப்பைநெருப்பாகவேகருதுக:602
நெறியல்லாஇரவு, 1064
நேரா - கூடாமல், 821
நேர் - உவமவுருபு, 550 [733
நேர்வது - உடன்பட்டுக் கொடுப்பது,

நோதமல் - பகையும் நண்புமாகாத பிறர், 59-அதி
நோக்கு-கருத்து, 976
நோதக்க - வெறுக்கத்தக்கனவற்றை, 805
நோதக்கசெய்யுஞ்சிறுபட்டி, 1074
நோயாளர்புரைந்த் செல்வான் வகை நான்கு, 950
நோயுற்றவன்வகை நான்கு, 950
நோய்-துன்பம், 429
நோய்க்குக்காரணம், 948
நோய்தீர்ப்பான்வகை நான்கு, 950
நோய்தணிக்கும்வாய், 948
நோவற்கநொந்ததறியார்க்கு, 877
நோன்மை கொல்லாநலத்தது, 984
பகடு-எருது, 624
பகலிற்கூகையைக்காக்கை வெல்லும், 481
பகல்-கூடாமை, 851
பகுதி-பிரிவு, 851: அமைச்சர் முதலாகிய அங்கம், 568
பகுதிப்பொருள் விகுதி, 637
பகுதியஞ்சுமவினை, 568
பகுதி வினையெச்சப் பொருள்படுவது, 407, 466
பகை கனோயாவழிப் படு மிழுக்கு, 880
பகைவரகத்தமைன்மைமேவற்க, 877
பகைவர்க்கம், 44-அதி. அவ.
பகைவர் செய்யுந் தின்பங்கள், 446
பகைவர்மாட்டு அகழும்புறமும் வேறுதல் தகும், 829
[illegible] 1068
படையரசரசன்கனுட் சிறந்தது, 762
படையறுவகை, 762
படைவகுப்பு எழுவகையுறுப்பிற்று, 767
பட்டடை × நோனிரத்தலர்மட்பு: 821
பட்டி, 1074
பணிதல் மாற்றாரை மாற்றும் (சான்றோரின்) படை, 985
பண்கள் நாற்றாழுன்று, 573
பண்டம், 475
பண்ணல் முதலிய எட்டு, 573
பண்பிலான் செல்வம் × தீங்கலத்துப்பால், 1000
பண்பு-நற்குணம், 783
பண்புடையாளர் தொடர்பு × நற்பொருள், 783
பண்பெனப் படுவது பாடறிந்தொழுகல், 100-அதி. அவ.
பதணப்பரப்பு, 745
பதம் - செல்வி, சமயம், 548, 991: பதவி, 851
பத்தடுத்த நிலை, 450
பதுமுகன், 771
பயக்குறையில்லை, 612
பயிருக்குச் செய்யவேண்டுந் தொழிலைத்து, 1038
பரந்து-நிரிந்து, 1062
பரிகாரவினை, 795
பரிணமவின்பம், 669
பரிதல்-தொலைத்தல், 862: அஞ்சுதல், 811
பருகுவன்னவருகாநோக்கமொடு, 811
பருவம்-காலநியதி, 1028: காலம், 482

பகுவினை, [illegible]
பசி, 734
பசுமட்கலத்துள்நீர்பெய்துவமஞ்செய்தல் × சலத்தாற் பொருள் செய்துவமாக்கல், 660
பஞ்சபூத பரிணமம் யாக்கை, 972
படியுடையார்-பூமிமுழுதும் ஆண்டவர், 606
படிவம், 586
படுதல்-புண்படுதல், 597
படுபயன்-பெரும்பயன், 676
படைகளுள் மூல்ப்படை சிறத்தல், 762
படைத்தகை - படையின் தோற்றப் பொலிவு, 768
படைமுதலிய ஆறங்கள், 381
பல்லவை, 728
பழகிய-தொன் றுதொட்டுவந்த, 937
பழங்குடி, 955
பழமை - பற்றறுக்காலத்துச் செய்த உபகாரம், 521
பழவினையான் வரும் பிணிகள் தீராமை, 95 அதி. அவ.
பழி, 506, 865
பழுது, 689
பளிக்கு அடுத்ததுகாட்டும் × முடை செஞ்சங்கடுத்துகாட்டும், 706
பள்ளி, 840
பறை, 1076
பற்றல் - கொள்ளுதல், [illegible]
பற்றறுதல்-தரித்திராதல், 521

திருப்பத்தூர் முதலியார்

பற்று-வெறுப்பன, 852
பற்றுர்-பகைவர், 865
பற்று-தொடர்பு, 506: செல்வம், துணை, 606: பற்றிய இடம், 748
பற்றுள்ளம், 438
பனை, 433
பன்மை இழித்தற்கண் வந்தது, 476
பாடற்கியையாதபண் × கண்ணோட்டமில்லாத கண், 573
பாடற்றொழில்கள் இன்னனவை, 573
பாடு-பெருமை, 409, 597: இயல்பு, 995
பாண்டவர்வனத்திடைப்போய்ஆண்டு மறைந்தொழுகினர்: 935
பாத்தி-வளரும் நிலம், 465, 718
பாம்போடு குடம்கருளுறைதல் × உடம்பாடிலாதவரோடுவாழ்க்கை, 890
பாரிப்பார்-பரப்புபவர், 916
பார்-வண்ணிலம், 1068
பாலையாழ், 573
பாவத்தின்நிறம் கருமை, 617
பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்க, 652-6
பாவை, 407
பான்மையக் குறைந்தி, 551
பிசிராந்தையார், 785
பிடித்த-பிடியின்க ணுள்ளது, 1037
பிணம், 913 [570
பிணித்தல் - கூட்டிவைத்திருத்தல்,
பிணியளவு, 949
பித்தப்பகுதி, 941
பிரத்தியேக பந்தாவ்வயம், 567
பிழைத்தல், 417, 772, 779, 896,
பிறப்பு, 835, 1002 [1019
பிறிதினவிற்சியணி, 714
புகழ்ச்சிக் குறிப்பு, 1011
புகழ்மை, 533
புகழ்வது போலப் பழித்தல், 839, 1073
புட்பகைக் கேவாகைவின், 778
புணர்ச்சி-ஒருதேயத்தராதல், 785
புண், 575, 776
புதை-அம்புக்கட்டு, 597
புத்தேளுடு - தேவுலோகம், 966
புரந்தார்-காத்தவரசர், 780
புரளவிடல், 755
புரிதல், 541, 607: மிகுதல், 977
புருஷார்த்தம்-உறுதிப்பொருள், 391
புரை-உயர்வு, அறிவு, 919: தவாரம்: [1070
புரோகிதர், 442
புலம்-அறிவு, 407: நூற்பொருள், 716
புலவர், 394
புலவர்பாடும் புகழுடையார், 970
புலன் மாறிவந்த வழக்கு, 389
புலி, 599
புலியையடைந்த புல்வாயினம், 571
புல்லவை யின்ன தென்பது, 719
புல்லறிவாளர், 842
புல்லறிவின் குற்றம், 841
புல்லா வெழுத்தின், 401
புல்லென்னும் - புல்லியதாகும், 790
புழுதி, 1037
புறகாத்தல், 549
புறங்கொடுத்தல் - முதுகு காட்டுதல்: எதிர்முகமாக நில்லாமை, 924
புனல், 495, 737
புனை-விலக்கு, 836
புன்கேண்மை, 815
பூரியர்களாழுமனறு × வேசையர் தோள், 919

பிரிது மொழிதல், 475, 476, 495, 496, 500, 599, 763, 879
பிறை, 782
பிற்றைநிலே முனியாது கற்றல் நன்று, 395
பீடு-வலிமை, 968:பெருமிதம், 1014: மேம்பாடு, 1021
பீலி, 475
பீழித்தல்-வருத்தல், 843
பீழை-துன்பம், 658. வருத்தம், 843; [839
புகழ், 777, உரை
புகழ் மகளிர்கண்ணது, 1004
பெட்டக்கது, 732
பெட்டார்க்கு, 908
பெண்டிர், 913, 920
பெண்ணேவல் செய்வார்க்கு அறம் முதலிய இல், 909
பெண்மனம் பேதின் மருப்பேப்பே னென்னும், 822
பெயரெச்சவடுக்கு, 448
பெயர்த்துரை, 944
பெரியாரப் பிழைத்தொழுகுவாச் உய் [யார், 896
பெருகும்-மிகும், 604
பெருக்கம்-செல்வக்காலம், 963

ரகர

அரும்பதவகராதி முதலியன

பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பு, 968 [431
பெருமிதம் - மேம்பாடு, பெருமதிப்பு, பெருமை, பொருள் படைஎன இருவகைத்து, 466, 874 [ளிர், 974
பெருமை புடையார் × ஒருமைமக பெறுவது கொள்வார்-பொதுமகளிர்: (பெறுவது - விலை), 813
பெற்றத்தால், 524
பேடிகை வாள்ஆண்மை × தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை, 614
பேடிகை வாள் × அவையஞ்சுமவன் கற்ற நூல், 727
பேணமை-பகைமை, 866 [தல், 633
பேணிக் கொளல் - தழுவிக்கொள்ளு
பேணுதல்-நன்குமதித்தல், 892
பேததண்டங்கள்மூவகைய, பேதம் - வேறுபடுத்தல், 467
பேதை தன்கையொன் றுடைமை பெறுதல் × மைய லொருவன் களித்தல், 838
பேதையார்நட்பு மதிப்பின்னீர, 782
பேய்கண்ட செல்வம் × வெருவந்த செய்வான் செல்வம், 565
பேய்ப்பிறப்பு உணவுக ளுளவாகப்பகித்து வருந்துவது, 1002
பேரத்தாணி, 386
பேராண்மை-மிக்கஆண்தன்மை, 773: மானம், 962
பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கம் × இருட்டறையி லேதில்பிணந் தழுவுதல், 913
பொருட்பொருளார், 914
பொருணூல், 656
பொருண்மை-பொருள், 638
பொருளாற்பொருள்செய்தல், 437
பொருளின்பங்கள் இல்லறத்தின் வழிப்படுவன, பொருட். உரைப்பா.
பொருளின்றொழில்கள் பண்பின் மேலேற்றப்படுதல், 778
பொருளுபதை, 501
பொருளுரைச்செய்க, 759
பொருள்-விஷயம், பயன், 423: சிறந்தது, 741: பண்பி, 974: உபமேயம், 957
பொள்ளென-விரைவாக, 487
பொறி-வித், 618 [இன்னவை, 743
பொறிகள் - இயந்திரங்கள்: அவை
பொறை-பாரஞ்சுமத்தல், 1027
பொறைகப் பாண்டியன் வரலாறு, 547
பொன்-இரும்பு, 931
பொன்றுமை-இறவாமை, 886
போகம்-சேனைவகை, 767
போகமிழத்தல், 1039
போகாறு-செலவழியும் வழி, 478
போற்றல்-காத்தல், காவல், 633, 891
போற்றூர்-பகைவர், 493
போற்றுதல்-தெளிய அறிதல், 942

பேரிரையாளன், 946
பைங்கூழ் களைக்கட்டல் × கொடியாரைக் கொலுவி னொறுத்தல்: 550
பொச்சாத்தல்-மறத்தல், 719
பொச்சாப்புப் புகழினைக் கொல்லுதல் × நிச்சநிரப்பு அறிவினைக் கொல்லுதல், (பொச்சாப்பு)-மறவி, 532
பொச்சாவாமை - சோர்வுசெய்யாமை, 54-அதி.
பொதுநோக்கு - ஒரு தலைமையராக நோக்கும் நோக்கம், 528
பொதுவுணர்வு, 453
பொத்திப்பிதல் - புரைபடுதல், கெடுதியுண்டாதல், 468
பொய்படுதல்-கெடுதல், 836
பொருட்சுவை-காமம்முதலிய ஒன்ப
போற்றுவார்-காப்பார், 891
மகளிர்மனம் × இனம்போன்ற இனமல்லார்கேண்மை: மகளிர் மனம் வேறுபடும், 822
மகனேமுன்றறிசெய்தான், 547
மக்கட்பண்பில்லார் × மரம், 997
மக்களான் வருந்துன்பங்களும் கீக்கும் [வழியும், 442
மக்கள்-வீரர்: 770
மடங்கு, 1036
மடி-வயிறு, டல், 503: சோம்பல், 601: ஆடை, 1023
மடிமை-காரியக்கேடு, 608
மதித்த-விலகிச்சென்ற, 624
மட்பகை × உட்பகை, 883
மணற்கேணி தொட்ட அளவுநீரூறுதல் × அறிவு கற்றனைத்தாக
மண்டபம் வாவிசெய்குன்று இளமரக்காமுதலியசெய்தல், 385
மறைத்தல்-படவொட்டாமற்காத்தல், 1029: கடிதல், 846

அரும்பதவகராதி முதலியன

முற்றும்.

மண்டலவிரி, 767
மண் மாண்புனை பாவை × நுண்மா ணுழைபுலமில்லான், 407
மதமானங்களின் றீமை, 439
மதம்-செல்வக்களிப்பு, 431
மதலை-தூண், தாங்குவது, 449 [615
மதலையாய்மற்றதன் வீழுன்றியாங்கு, மதி-சந்திரன், 957
மதிநண்மை, 915
மதிப்பு-கௌரவபுத்தி, 665
மந்திரங்கற்பமன்பன ஓதுதல், 560
மந்திரத்திற்கு அங்கம் ஐந்து, 631
மந்திரி, 639
மயக்கமிரணிறை, 410
மயிர், 964
மயிர்நீப்பின் வாழாக்கவரிமா × மானம்வரின்உயிர்விடும்மக்கள், 969
மரக்கண்ணேமண்ணுள்வார்கண், 576
மரப்பாவை யியக்கம் × நாணில்லா மக்களியக்கம், 1020
மரப்பாவையின் செலவு வரவுகள் × இரப்பாரை யில்லா ஞாலத்தின் செலவுவரவுகள், 1058
மரம் × ஊக்கமில்லாதவர், 600
மருங்கு-கிளை, 526
மருந்தில்கூற்று, 765
மருந்துநாற்கூற்று, 950
மருந்தோ, 968
மருவுக-பழகுக, 800
மருளான்மாணப்பிறப்புமும், 1002
மலர்தலையுலகிற்குயிராசன், அரசியல், அவ.
மலை, 737, 742
மறைந்தவை - மறையச் செய்த தொழில்கள், 587
மற்றெல்லாம் - மற்றையாரெல்லாம், மனத்திட்பம், 661 [1033
மனந்தூய்மைக்கு இனந்தூய்மையே காரணம், 455
மனுச்சோழன்வரலாறு, 547
மனையாளதுவலவல்செய்தல், 907
மனையாளையஞ்சுதல், 903
மன்-ஒழியிசை, 540, 990, 996
மன்ற-ஒருதலையாக,நிச்சயமாக, 867,
மன்று-பலர் கூடுஞ்சபை, 820 [880
மன்னர்விழைப, 692
மன்னவன் கண், 581
மன்னுயிர், 457
மா-கருமை, 617
மாசு-இருள், 601: குற்றம், 800
மாடு-பொருள், 400
மாட்சி-பெருமை: அமைச்சியலுக்குப் பண்பாகுபெயர், 646
மாண்-தப்பாமல், 883
மாணுத-லாதன, 867
மாணுதபகை, 88 அதி. அவ.
மாணப்பிறப்பு-பேய்ப்பிறப்பு, 1002
மாணர்-பகைவர், 823
மாணுதல்-திருந்துதல், 604
மாண்பயன்-பேரின்பம், 606: அறம், 901
மாண்பு இறந்த மானம், 432
மாதவர்சோன்றும்மடவரர்கற்பும், 543
மாத்திரையர், 406
மாந்தர், 396, 452
மாயமகளிர்முயக்கு × அறிவினரல்லா

ப்லைதல்-மெய்ம்மயிர்களுதிர்தல், 857
ழைக்குவேள்விவேண்டும், 560
ழைத்துளிபோல வந்திண்டல், 416
றம்-நறுகண்மை, 78-அதி. அவ.
றவர்தன்மை, 778
றவி, 605
றனிழுக்காமானம், 384
றன்-வீரம், 384
றுதலைப்பெயர்வருவித்தல், 395
றுதலையடை, 496
றை-இரகசியம், 590, 695: உபதே சப்பொருள், 847
ரகசு அணைவகுத்தல், 910
மாய்ந்து கெடும், 601
மாரி, 1010
மாலை-இயல்பு, 863, 864, 1035
மாழ்குதல்-கெடுதல், 653
மாழுநீர்-வற்றுதநீர், 701
மாறு-பகை, 861
மாறுகொள்ளா வுணவு, 944
மாற்ற-ஒழிக்க, 609
மாற்றம்-உத்தரம், 725
மாற்றலர்-பகைவர், 745
மாணங்கருதல், 1028

ரகர

அரும்பதவசராதி முதலியன

மானத்தீரவரும் இரவுகூடாது, 1067
மானம்வரி னுயிர் நீப்பர் × கவரிமா, 969
மிகலூக்குதல் - வெல்லக் கருதுதல், 855, மிகுதலே மேற்கொள்ளுதல், 858
மிகல்-வெற்றி, 857
மிகுதல்-மேன்மேலூக்குதல், 856
மிகுதி-வேண்டாத செய்கை, 784
மிகை-மிக்கன, 504
மிக்க பெயல், 732
மிக்கவுவகைக் காரணம், 531
மிடற்றின்கண் எடுத்தல் முதலிய ஐந்து, 573
மிறை-வருத்தம், 847
மீக்கூறு மன்னனிலம், 386
மீன்விழுங்கிய தூண்டிற் பொன் × ஒருவன் சுதிலுல்வென்றபொருள் 931
முகடி-மூதேவி, 617, 936
முகம்-தந்தம், ஆகுபெயர், 500: வேறு பாடு, விகற்பம், 749
முடித்தல், 517
முடுகிவினவுதல், 695
முட்டா-தவறுமல், 547
முதல்-மூலதனம், 449
முதனிலைத் தொழிற்பெய ரடியாக வந்த வினையெச்சம், 536
முதனிலைத் தொழிற்பெயர், 607
முதுக்குறைந்தது - அறிவுமிக்கது, 707
முறை வேண்டினர், 386
முற்றத் துறத்தல்-இறத்தல், 1050
முற்றியவர்-முற்றுகை செய்தவர், 748
முற்று-சூழ்தல், 748
முற்றுதல்-வளைத்தல், 491
முற்றுதற்கா மிடம், 491
முற்றும்மை, 992
மூற்றெச்சம், 1001
முனிவரைப் பிழைத்தற்குற்றம், 896-9
முனைமுகம்-போர்த் தொடக்கம், 749
முன் பின்னுகத் தொக்க ஆரும்வேற் றுமைத்தொகை: 'நுனிக்கொம்பர்' 476
மூதேவி கருகிற முடையவள், 617
மூத்த அறிவுடையார், 441
மூலப் படை, 762
மூவகைச் சொல், 711
மூவகைத்துன்பம், 892, 940, 1021
மூவகை யாற்றலும் நால்வகை யுபா யங்களும் வினைக்குக் கருவி, 483
மெய்ப்பொருள்-நிதிலுற் பொருள், 857
மெய்யறியாமை-தேகம் பரவசமாதல், 925
மெய்யாதல்-நிலைபெறுதல், 423
மெலியான் செய்யுந் திறம், 678-80
மெல்லவெறிதல், 562
மேலாயவர்க்குவேலி ஈண், 1016
மேல்நீர், 737
மேவார்=மேவுவார்: விகாரம், 1059

முதுவர்-தம்மின் மேம்பட்டவர், 715
முந்து, 603
முன்தையிருந்து கட்டோர் கொடுப்பி[ன், 580
முயக்கம், 913
முயல், 772
முயற்று-முயற்சி, 616
முரண்-வலிமை, மாறுபாடு, 567
முரண்தொடை, 395
முரிந்து-இழந்து, 899
முலையிரண்டு மில்லாதான் பெண் மேற்கொளீஇ, 938
மேற்பிறந்தார், 409
மைந்து-வலி, 539
மையலொருவன் கனித்தல்×பேதை தின்கையொன்று உடைமைபெறுதல், (மையல்-பித்து), 838
மோதிமுள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல், 450
மௌலம், 762
யாக்கை, 942
காமுறுதல்×கல்லாதான் சொற்காமுறுதல், 402
முள்ளொடு முட்பகைகண்டிடல், 450
முறை-நியமம், 640
முறைசெய்து, 388
முறை செலுத்தாதானதுகேடு, 548
யாண்டுபலவாகநரையில மாயினேம், 399
யாப்பியம், 949
யாப்பு-கட்டுதல், 777
யானைபிழைத்தவேல், 772
யானைபுலிக்குஅஞ்சும், 599

அருட்பதுவைகராதி முதலியன்

முகப்பு

யானையால் யானையாத்தல் × வினை யால் வினையாக்கிக்கோடல், 678
யானைவீரர் வேலேந்தியிருப்பர், 772
வகுத்தல்-பிரித்துவிடுத்தல், 385
வகை-உரியகூறு, 953: உறுப்பழகு, 897 [709
வகைமை-வேறுபாட்டின் தன்மை,
வகையறச் சூழ்தல், 465
வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி, 1072, 1073
வஞ்சர், 824
வளம்-செல்வம், 480
வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரி தல் × உணர்வதுடையார்மூன்செ ல்லல், 718
வளர்-பரப்பு, 523 [941
வளி முதலா வெண்ணிய மூன்று,
வளைந்தகை-முறுக்கியகை, 1077
வறம் - பெய்யாது வறுமைப் படுதல், 1010
வறுமை அறிவினைக் கெடுக்கும், 532

வஞ்சினம் முடிப்பான்புக்கு முன்னே சாவினுந் தோல்வி யாகாமை, 779
வடசொற் றிரிபு, 636, 890
வடநூலார், 381,467,525,550,631 687, 732, 762, 993
வடநூற் பொருண்மை, 501
வடநூன் முறைமை, 924, 961
வடு-பழி, 502, 549, 1079 [689
வடுமோற்றம் - தாழ்வான வார்த்தை,
வட்டாடல்-உண்டை யுருட்டல், 401
வணக்கம் - முனைதாழ்தல், வணங்குதல், 827
வண்ணங்கள் எழுபத்தாறு, 573
வரிசை நோக்கு - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப நோக்குதல், 528
வருத்தம்-முயற்சி, 468 [த்தல், 623
வருந்துதல்-இளைத்து விட்டிட நினை
வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை X எரிமுன்னர்வைத்தூறு, 435
வருவாயுட் கால் வழங்குதல், 477
வரைவிலா மாணிழையார், 919
வரைவின் மகளிர் தோள் X பூரியர்கள் ஆழ மளறு, 919
வலி நான்கு, 471
வலியது சிறப்பு, 673
வல்லறிதல்-விரைந்தறிதல், 582
வழக்கு-நன்னெறி, 991
வழங்குவது-கொடை, 955
வழி-பின், 461: நீதிநூல், 865
வழிபட்டார்-அணுசரித்தவர், 400
வழிப்படுதல் - சேர்தல், பொருட், உரைப்.
வழிமுறை-பரம்பரை, 508
வழியுரைப்பான், 688 [807
வறுமையிலும்செல்வமின்றது, 408
வன்கண்வன்-தின்மை யுடையவன் : 689
வன்கண்ணரல்லார்க்கு வாளாற் பயனில்லை X அவையஞ்சுபவர்க்கு நூலாற் பயனில்லை, 726
வன்கண்ணர்-அஞ்சாத் தன்மையுள்ள சுத்தவீரர்: X ஆற்றுவார்: 1027
வன்பாடு-முரட்டுத்தனம், 1063
வாணிகர்க்குச் சிறுபான்மை உரிய உழவு, 104-அதி. அவ.
வாத செற்பவிதண்டைகள், 725
வாதுவன், 422
வார்த்தை, 512
வாயின்-வாய்த்தால், 536 [420
வாயுணர்வு - மத்தியமபதலோபன்,
வாய்-உபாயம், 673, 948:இடம்,624
வாய்சோர்தல்-வழுப்படச்சொல்லல்,
வாய்ந்தமலை, 737 [721
வாய்மை-வேறுபடாமை, வாய்மைக்குடி, 953
வாரி-பொருள்வரும்வழி, 512
வாழ்க்கை-செல்வம், 523
வாளாபெயர், 563, 610
வாள்போற்பகைவர், 882
வானம்-மேகம், 559
வாளேக்கிவாழ்முலகு X கோளேக்கி வாழுங்குடி, 542: (நோக்கல்நோக்கத்தி இரண்டாவதேயன்றிமூன்று ஐந்தாம்வேற்றுமைகளும் வருதற்கு உதாரணம்: தொல். சொல், 93 - சேனாவரையம்)
வான்சுதை வண்ணம் - அறியாமை: (லட்சிதலட்சணை), 714

வழுவாத - பதானும்தாடுவாத, 536
வழுக்காமை - ஒழிவின்றி, 536
வழுக்கு-பயன்படாதது, 776
விசும்பின் மதிக்கண் மறு × குடிப்பிற
ந்தார்கட்குற்றம், 957

(ஈ.கூ)
அருஞ்சொற்கருத்து முதலியன

விடமர் - நேர்கெறியற்றவர்: விடரு
மாம்: 817, உரை
விடர், 46-அதி. அவ.
விடுதல்-வெளிப்படுத்தல், 695
விடுமோற்றம் - சொல்லிவிட்ட வார்த்
விதனம், 566, 920 [தை, 689
விதிப்பொருட்டாதல், 969
விதிமுகத்தாற்கூறியது முற்றுப்பெ
றும லெதிர்மறைமுகத்தாற்கூறல்,
41-அதி. அவ.
வியல் - அகலம், 716
வியாழவெள்ளிகளது தணிபு தொகு
த்துக்கூறினர், 662
விரதவொழுக்கம் - தீர்த்த யாத்திரை
முதலாயின, 586
விருப்பு-அன்பு, 522
விலங்கொடு மக்கள் × கற்றாரோ டே
னையவர், (மறுதலையுவமை) 410
வில்லணக்கம், 827
வினைவேறுசொல்வேறுபட்டார், 819
வீடெய்துதன்மை, 716
வீறு-சிறப்பு, 749: பெருமை, 904
வீற்றிருக்கை-அரசிருக்கை, 789
வெகுளுதல்-பகைத்தல், 870
வெண்மை-அறிவுமுதிராமை, 844
வெய்த-விரைவில், 569
வெருவரல்-அஞ்சுதல், 57-அதி. அவ.
வெல்வதரண், 748
வெளிப்படை, 853
வெளியார்-அறிவற்றவர், 714
வெளிறு-அறியாமை, 503
வெள்ளத்தனைய மலர்நீட்டம் × உள்
ளத்தனையதுயர்வு, 595
வெள்ளத்தனையவிடும்பை, 622
வெள்ளை-அறிவில்லான், 714 [ம், 761
வெறுக்கை-மிகுதி, 600, 971: செல்வ
வெறுக்கையுள் - எழுவருபு கூட்டிப்
பிரித்தற்பொருளது, 761 [993

விழித்த கண், 775
விழுச்செல்வங்கல்வி, 400
விழுப்புண், 776
விழுமம்-துன்பம், 663 [804
விழைதகை-விழையப்படுந் தன்மை,
விழைதல்-நன்குமதித்தல், 630
விழையார்-பகைவர், 810
விளைபுள் உழவர்மேல் நின்றது, 731
விற்றற்குரியராதல் - அடிமையாதல், 1080
வினை-போர், 673: முயற்சி, 519[612
வினைகெடல்-தவிர்ந்திருத்தல்,
வினைசெய்வார்-பரிவாரம், 385
வினைபகையெச்சம் × தீயெச்சம், 674
வினைமாட்சியில்லாமை, 750
வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் × யானையால் யானையாத்தல், 678
வினையில-பயனில்லாதவை, 697
வினையுடையான்-முயல்பவன், 519
வினையுயிர்புக்குழிப்புகும், 398
வினையெச்சம் பெயரெச்ச வினைகொண்டது, 463
வினைவிழைவார் - பொருள்செய்தலே முயல்வார், 901
வினைவிழைவான் × துன், 615
வெறுத்தகத்த - நெருங்குதற்கு ஏற்ற,
வெற்றிக்குச் செங்கோலே காரணம், [546
வேட்டம், 566
வேட்டல் - விரும்பல், 643
வேண்டாகூறல், வேண்டியது முடித்தற்கு, 907
வேண்டாவுயிரார், 777
வேந்தர்க்குஇயல்பானகுணங்கள், 382
வேந்தர்ச் சேர்ந் தொழுகுவார் × தீக்காய்வார், 691
வேந்தன்-இந்திரன், 899
வேந்து-இந்திரபதம், 899: அரசு, 681
வேராள்-வெகுளார், 487
வேலார், 683
வேலான், 500
வேலி-பாதுகாவல், 1016
வேல் யானைப்போர்க்குரியது, 772
வேழம்பர், 817 [613
வேளாண்மை - உபகாரஞ் செய்தல்,
வேறல்ல-பொது, 1012
வேற்றுமை-வேறுபாடு, 972
வேற்றுமைத்தானை, 861
வேற்றுமைமயக்கம், 499, 515
வேற்றுமையணி, 601
வையகம், 547

காடம் தூப்பாரின் அ

673/2.

இயல் அதிகாரம்

எண்பயற்றின்

ட் ட வி ணை .

களவியல்.

109.	தலையளங்குறித்தல்	2	113.
110.	குறிப்பறிதல்	10	114.
111.	புணர்ச்சி மகிழ்தல்	17	115.
112.	கலம்புனைந்துரைத்தல்	25	

கற்பியல்.

116. பிரிவாற்றாமை	51	125.
117. படர்மெலிந்திரங்கல்	59	126.
118. கண்விதுப்பழிதல்	65	127.
119. பசப்புறுபருவரல்	70	128.
120. தனிப்படர்மிகுதி	77	129.
121. நினைந்தவர்புலம்பல்	81	130.
122. கனவுநிலையுரைத்தல்	87	131.
123. பொழுதுகண்டிரங்கல்	93	132.
124. உறுப்புநலனழிதல்	99	133.

காதற்சிறப்புரைத்தல் 31

காணுத்துறவுரைத்தல் 37

அலரறிவுறுத்தல் 44

நெஞ்சொடுகிளத்தல் 104

நிறையழிதல் 109

அவர்வயின்விதும்பல் 114
குறிப்பறிவுறுத்தல் 122
புணர்ச்சிவிதும்பல் 126
நெஞ்சொடுபுலத்தல் 132
புலவி 136

புலவிநுணுக்கம் 141
ஊடலுவகை 147

காமத்துப்பாலின்
பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.

2	24	(ை
,,	33	குறுதல்.
9	13	நலந்
13	5	சும்
28	23	கணைக்குப்
46	22	தொழிக்
48	39	காதலாய்,
54	27	ளதலுல்
61	13	உயிலினை
64	36	போன்று
66	39	மெனக்
72	21	நான்—
75	14	வைச

81	20	ழுடி
83	1	ககஉ
87	28	காமமோ
92	9	நோவு
94	30	மாலப்
96	14	பட்டணமப்
98	31	மாலை-
99	17	என்
,,	22	நிற்ப;
109	15	நெஞ்
110	28	கூறிவ
111	22	†
116	36	ஞற்றூர்

119	27	காரியமா
120	33	ரை
133	33	(மூன்
〃	34	டாக்கி),
137	10	புல்லாதெ
〃	37	தெல்லல்.
143	17	தரிபி
144	20	பிரியலாம்-
145	34	புலப்பட
147	16	பொருணம

மற்றிடம் காணுப்படுமும்

திருத்தம்.

(அ ந

குறுத்தல்.

நலத்

தும்.

கினைக்குறிப்

தொழிற்

காதலால்,
எங்கும்.
உயிரினை
போன்று
மென்னுள்
நான்
என்க.
மூழு
கடக

கர்மோ

நோவோ

மாலே

பட்டணம

மாலே

னா

ற்ப

நேஞ்சத்

கூறிய

நற்சீரான

கரிய

கா

(மலர்)

காஞ்சி

ஒப்பனைத்தே

ீிதம்பரம்.

குரிப்பு

யிரியரும்-

ுங்ப்பு

ொருமை

திருக்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

காமத்துப்பால்

இனி அப்பொருளைத்
துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய்
இம்மையே

பயப்பதாய இன்பங் கூறுவா
னெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டு
இன்ப மென்
றது -
ஒருகாலத்தொருபொருளான்
ஐம்புலனு
நுகர்தற்பிறப்புடைத்தாய
காமவின்பத்திறனே.
இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட்
போகாதனும் 'சுவைபல
வென்று கூறுவார் கூறுக;
யான் கூறுவது இன் பச்சுவை

யொன்றினையுமே'

என இதனையே

மிகுத்துக்கூறினான். இது,

புணர்ச்சி பிரிவென இருவகைப்

படும். எனை இருக்கல்,

இருங்கல்,

ஊடலென்பனவேவாவெனின்,

இவர்

பொருட்பாகுபாட்டினை

நூறும்பொருளின்பமென

வடநூல்வழக்குப்பற்றி

யோதுகலான், அவ்வாறு

அவற்றைப் பிரிவின்க ணடக்கிறை
ரென்க.

(குறை.) காமத்துப்பால்
என்பது-காமத்தைப்பற்றிய
பகுதி என
இரண்டடுஞருபும் பயனுந்தொக்க
தொகையாக விரியும்.

காமமாவது-பொருள்
துணைக்காரணமாக ஒருகாலத்து
ஒருபொருளான் 'ஐம்புலன்களும்
நுகர்தற்
சிறப்புடைத்தாய இன்பம்.

காமவின்பமென்பதனைக்
காமமாகிய இன்பமெனக்
கொள்ளாது காமத்தாற் பெறலாகு
மின்ப மென்றுகொண்டு,
காமமென்பது- மனத்துணிற்குங்
காத லென்றலும் உண்டு.
ஸ்ருங்காரம் வீரம் கருணம் அத்
புதம் ரௌத்ரம் ஹாஸ்யம்
பீபத்ஸம் வத்ஸலம் பயாநகம்
ஸாந்தம் என்றுஒரு சார்
அணியியலில்வல்லோரால்
பத்துச்சுவைகள் [சுவை-ரஸம்.]

கூறப்பட்
டுள்ளன:

(இவை-முறையே தமிழில் உலக
பெருமிதம் அழுகை மருட்கை
வெகுளி நகை இளிவரல் அன்ப
அச்சம் அமைதி எனப்
பெயர்பெறும்.) இவற்
றுள் வீரத்லலமென்பது
பெரும்பாலாராற்
கூறப்படவில்லை. "ஸ்ருங்காரவீர
கருணாத்புதரௌத்ரஹாஸ்ய-பீபத்ஸவீரத்ஸல
பயாநகபராக்ரமாம்ச ஓ | ஆம்நாவி
ஷார்தரஸாஸபரிவயக்ர -
ஸ்ருங்காரமேவரஸராத்ரஸமாமஹாம

ஂ" என் பது, போகமகாராசன்
இயற் பி ய
ம்ந க்காரப்ரகாரமென்ற
நூலில்
முதல்ப்ரகாரத்திலுள்ளம்லோகமாகும்.
இது-சிருங்காரம். புணர்ச்சியை
யும் போகம் என்றும், பிரிவை
விப்ரலம்பம் அல்லது
விப்ரலம்பம் என்றும் கூறு வர்.
எனை-(முதற்பொருள்
கருப்பொருள் உரிப்பொருள்
என்னும்மூன்றனுள்

உரிப்பொருளைச் சேர்ந்த
புணர்ச்சிபிரிவுகள் தவிர) மற்றையனவான.
'பொருட் பாகுபாட்டினை
அறம் பொருள் இன்பம் என
வடநூல்வழக்குப்பற்றி யோதுக

ன்' என்றது-தென்மொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறின், இன்பம் - அகம் என்றும், ஏனை அறம்பொருள்கள்-புறம் என்றும் இங்ஙன் பாகுபடுத்துக் கூறத்

தக்கன ஆதலால், அங்ஙன்
கூறாமையால் என்ற கருத்தது.
அவ்வாறே - வட நூல்
வழக்குப்பற்றிக் கூறிய
அவ்வகையாகவே.
அவற்றை-இருத்தல் இரங் கல்

ஊடல் என்றவற்றை.

*—1

திருக்கு

முதலாவது

கா

வி ய

இனி, அவைகம்மைமேய
கழிந்நால்களோடும் பொருந்தப்
புணர்ச்சியை:

களவென்றும், பிரிவைக்

கற்பென்றும்
பெருமான்மைபற்றி வருத்தல்,
அவை,

றைக் சுவை மிகுதிபயப்ப
உலகநடையோதி ஒப்புடும்
ஒவ்வாமையு மூடையவா:
கிக் கூறுகின்றார்.

அக்கைகோளிரண்டனுள்ளும்
களவாவது-பிணிமூப்பிறப்
க்களின்றி எஞ்ஞான்று
மொருதன்மையராய் உருவுந்
திருவும் பருவமும்

குலனும் குணனும் மன்பும்
பூதலியலற்றும்
றம்மூவொப்புமையுடையராய
தலைமகனுந் தலைமகளும்
பிறர்கொடுப்பவும்
அடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையாற்
காமமெதிர்ப்பட்டுப்
புணர்ந்துவருவது. அதனை,
ஏழுதிகாரத்தாற் கூறி
வான் முதலாக, முதற்கண்
தலையளங்குறுக்கல்
கூறுகின்றார்.

களவியலென்பது-களவைப்பற்றிய
இயலென்று விரியும்.

அவை

கம்மையே-புணர்ச்சிபிரிவுகளேயே.
களவொழுக்கத்தில் இயற்கை
புணர்ச்சி இடந்தலைப்பாடு
பாங்கற்கூட்டம்
பாங்கியிற்கூட்டம் எனப் பெரு
பாலும் புணர்ச்சியே வருதலும்,
கற்பொழுக்கத்தில் பொருட்பிரிவு
ஓதற்பிரிவு

காவற்பிரிவு

பகைகணஞ்சினப்பிரிவு

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு

பரத்தையிற்

பிரிவுளன அறுவகைப்பிரிவு

வருதலும் அறிக.

தொல்காப்பியனுரும் கற்பிட

பற்றிக் கூறும்போது "பிரிவொடு

புணர்ந்தது கற்பெனப்படுமே" எனக்

கூறிய

தறு கண்ண.

ஆண்பெண்களாகிய இருவர் கண்டு

காதலித்தல் என்பது, உலக,

தோடொடாத்தது; கூர்வேலினாளுர்

சூழவும் ஆயவெள்ளஞ் சூழவும்

கலவனை

கலவியும் ஒர்பொழிலிடத்துச்

சேர்தலும், கூர்வேலினாருரும்

ஆயமும் வெவ்

வேறு தொழிற் செல்லுதலும்,

அதனால் இவர் தனிப்படலும்

முதலியன

ஒவ்வாதது என்னலாம்.

ஈகுகோன் இரண்டு-களவு கற்பு

என்பன. (வந்த என்

றால் ஒழுக்கம்:

தேசன்-தேசன்றாதல்: எனவே,

கொள்ளப்படும் ஒழுக்க மென் பது

வகுதே காவென்பதன் பொருள்.

தேசன் - தன்மையுமாம்.)

கொடுப்பவர்.

அடுப்பவரும்

அன்றி-பெற்றோர் முதலியோர்

கொடுப்பதும், உறவினர் நண்பர்

முதலியோர் அடித்திருத்தலும்

என்ற இவை தோமாமலிருக்க.

பால்வகையால்

ஒழுக்கினையால். இவ்வாறு

தாமே கூடும் கூட்டத்தினைக்

கள்வு என்பது

பெற்றோராற் கொடுத்தற்குரிய

தலைவியை அவர் கொடுப்பதற்

தலைவன் கொள்

ளாது இருவருங் கரந்த

உள்ளத்தோடு புணர்வதாவதாகும்:

இது முதலிற் பிற

ரறியாமையிருந்து

தற்பின்வழிநின்று

வினங்குதலாற் குற்றமின்று
மென்ப

கஅக - ஆம்

அதிகாரம்—தகையணங்குறுதல்.

அஃதாவது-பொழில்விளையாட்டுவிருப்பான்
ஆயம்நீங்க அதன்கட்டானே ளாய்
நின்றுழை. வேட்டுவிருப்பான்
இளையார்நீங்கத் தமிபணுய்வந்து
கண் ணுற்ற தலைமகன் அவள்
வனப்புத் தன்னை
வருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லு
தல். இது, கண் ணுற்றபொழுதே

நிகழ்வதாகலின், முதற்கட்
கூறப்பட்டது கைக - ஆம்
அதிகாரம்—தகையணங்குறுத்தல்
கூ

(கு-ரை.) மாணாக்கர் அகப்பொருளைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுமிடத்து முதன்முதலில் ஒருசரித்திரம்போல அறிந்துகொள்வது நலம். அது வரு

மாறு:—ஓர் உத்தமபுருஷன்
பரிவாரத்துடன்
வேட்டையாடுதற்குப் புறப்பட்

அக்குறிஞ்சிநிலத்துச்சென்றுழி, ஓர்உத்தமகன்னிகையும் தோழியருடன்பூக் கொய்து விளையாடுதற்கென்று அந்நிலத்து ஓர்பூஞ்சோலையிற் சேர்ந்தாளாக,

அந்தவேளைசேர்ந்த அளவிலே,
ஒவ்வொருகாரணமாகத் தோழியர்
பிரிய, அக்
கன்னிகை

அங்குத்தனித்தகின் றசமயத்திலேஒவ்வொருவியாஜத்தாற்
பரிவா
ரங்கள் பிரியத்தனிப்பட்டவனுய்
அப்புருடன் அங்கு வந்துசேர,
இருவரும்
ஊழ்வினைவசத்தால் இன்னனம்
தற்செயலாய்
ஒரிடத்திலேசந்தித்து, ஒருவரை
யொருவர்கண்டு காதல்கொண்டு
கான்தருவமணத்தாற் கூடுவர்:
(இது,
இயற்கைப்புணர்ச்சி
முன்னுறுபுணர்ச்சி
தெய்வப்புணர்ச்சி காமப்புணர்ச்சி

என்ற பெயரால் வழங்கப்படும்.)

இங்ஙனம் இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழ்தற்கு

முன் தலைவனிடம் காட்சி ஐயம் தெளிதல். தேறல் என்ற நான்கு செய்திகள்

நிகழும்: இவை-கைக்கிளையெனப்படும்: (கையென்பது-சிறுமை; கிளையென் பது - உறவு: ஆகவே, கைக்கிளையென்பது ஒருமருங்கு பற்றிய கேண்மை: அதாவது-ஒருதலைக்காமம்.)

இந்தக்கைக்கிளையின் பின்னே

களவுப்புணர்ச்சி

நிகழுமென்பதை

"மெய்க்கிளையாதேழார்

வேண்டும்புணர்ச்சி முன்,

கைக்கிள நிகழ்தல் கடனென

மொழிப'' என்பதனாலும்
அறியலாம்.

தகை - அழகு,
அணங்குஉறுத்தல்

- வருத்தமுறச்செய்தல்: இது
ஒரு அகப்பொருட்கிளவியாதலால்,

அணங்குறுத்தலென்பது-அணங்குறச்செய்த
தைச் சொல்லுதலைக் காட்டிற்று.
ஆயம்-தோழியர்கூட்டம்.
அதன்கட்டமிய
ளாய்-அச்சோலையில்
தனிப்பட்டவளாய்.
வேட்டவிருப்பான்-வேட்டையாடு

வதிலுள்ள விருப்பத்தால்.
இளையார் - தோழரான கூர்வே
விளஞர். கண்
ணுற்ற-கண்ட. தலைமகன்
தலைமகளைக் கண்ட காட்சியில்
நிகழ்வதாதலால், களவியலில்
முதலில் இது
கூறப்பட்டதென்று அதி
காரமுறைமைக்குக் காரணங்
காண்க.

கஅக. அணங்குகொ
லாய்மயில் கொல்லோ
கணங்குழை

மாதர்கொன் மாலுமென்
னெஞ்சு.

தலைமகளுருவு முதலியன முன்கண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின் அவளைத் தலைமகன் ஐயுற்றது.

(இ - ள்.) கனம் குழை - இக்கனவியதுழையையுடையாள்,—அணங்கு கொல்-(இப்பொழிற்கணுறைவாளோர்) தெய்வமகளோ? ஆய் மயில் கொல்-(அன்றி) ஒருமயில் வீசேடமோ? மாதர் கொல் - (அன்றி) ஒருமானுடமாதரோ? என் நெஞ்சு மாலும்-(இவளே யின்னளென்று துணியமாட்டாது) என் நெஞ்சு மயங்காநின்றது; (எ - று.)

ஓ - அசை. ஆய்மயில் - (படைத்தோன் விசேடமாக) ஆய்ந்துபடைத்த மயில்; மயிற்சாதியுள் தெரிந்தெடுத்த மயிலென்றுமாம். கனங்குழை - ஆகுபெயர். கனங்குழையென்று பாடமோதி, பலவாய்த்திரண்ட குழையென்று உரைப்பாருமுளர். எழுதலாகா வுருவுந் தன்வருத்தமும் பற்றி 'அணங்கு கொல்' என்றும், சாயலும் பொழில்வயினிற்றலும்பற்றி 'ஆய்மயில் கொல்' என்றும், கன்னெஞ்சுஞ் சென்றலையும் அவளெதிர்நோக்கியவாறும் பற்றி

'மாதர்கொல்' என்றும்

கூறினான்.

குக்குறள்

(கு - ளா.)

களவுப்புணர்ச்சிக்குமுன்

காட்சிமுதலிய ளைக்கிளை நிகழு

மென்று கூறினுமன்றே ?

அவற்றுள் காட்சியென்பது -

தலைவனுந் தலைவி

யும் தெய்வச்சத்தாற்

எதிர்ப்பட்டுத் தம்முட்

கண் ணுறுவது. ஐயமென்பது. -
காட்சிக்ரூப்பின்,
'இங்ஙனந்தோன்றுகின்ற மாது
திருமகள்முதலாகிய தெய்
வமோ? அன்றி,
மக்கட்பிறப்பினளோ?என்று
ஐயுற்றுக்கூறுவது.இந்தச்செய்
யுள் அங்ஙன்வந்த ஐயமாம்
என்க. கனவிய - பாரமுள்ள,
சூழ் - காதணி
வகை. 'ஆய்மயில்கொல்லோ'
என்ற இடத்து, 'கொல்'
என்பது வினாப்

பொருளைத் தந்திட்டதுரல்,
ஓ - அரையாகும். ஆய்மயில்
என்பதற்கு இரண்டு
வகையாகப்பொருள்கூறுகிறார்:
முதலது -
ஆய்ந்துபடைத்தமயிலென்பது:
இரண்டாவது -
(மயிற்சாதியிலிருந்து)
ஆராய்ந்தெடுத்த மயிலென்பது:
இரு
வகைப்பொருளிலும்,
ஆய்மயிலென்பது -
வினைத்தொகையே. கனங்குழை

யென்பது - கணமாதலையுடை
யகுழையையுடையாள் எனப்
பொருள்படும்.

கணங்குழையென்ற
இத்தொடரில்,
கணம்என்றஅடைமொழியை
யுடைத்த
குழையென்பது
-குழையைப்பூண்டாளைக்
காட்டுவதால், ஆகுபெயர்எனப்படு
டது: அடியார்க்குநல்லார்
'அருந்திறல்'என்பதை
அன்மொழித்தொகையாகு

பெயரென்று உரைத்ததும் ஈங்குக்
காணைக்குக்கது: சேணுவரையருும்
இவ்வன மே கூறுவர்.
இவ்வாறுள்ளவற்றை
அன்மொழித்தொகையென்வேண்டுமே
யன்றி
ஆகுபெயரென்னலாகாதுஎன்று
நச்சினார்க்கினியர்
மறுத்துரைப்பதை "முதலிற்கூறுஞ்
சினையறிகிளவியும்"என்ற
வேற்றுமைமயங்கியற்சூத்திரத்தி
னுரையிற் காணலாம்.
இந்தப்பாரிமேலழகருரைப்படி

'கண ங்குழை' எழுவாய்.
கணங்குழையென் றபாடத்தில்,
கணம் - திரளுதலை யுடைய குழை
என்க. இச் செய்யுட்குப்
பரிமேலழகர் கூறிய உரை
சரியன்று என்றும்,
பாடலின்சொற் கிடக்கைக்கு
ஒப்பவே பொருள்கூறுதல்
பொருத்தமென்றும், இலக்கணத்
திற்கு ஒத்தென்றும்
ஆராய்ச்சியாளர் கூறும் பொருள்
வருமாறு:—(இங்குத் தோன்றும்
உரு என எழுவாய் வருவித்து),
அணங்கு கொல்லோ? ஆய் மயில்

கொல் ஓ? கனங்குழை-கனிய
குழையையணிந்த, மாதர்கொல் -
மானுடமகளோ? என் நெஞ்சு,
(இவ்வுருவத்தினிடத்து), மாலும்
என்பது: குழைந்த மாதர்க்கு
அடைமொழி கொடுத்தகனல்,
மாதர் மானுடமாதராதல்
பெறப்படும்: "வண்டே யிழையே..
.ண்ணவைபிறையாங்கவணிகழ,தின்றனை
கள்ளும் கருவியென்ப" என்ற
கொல்காப்பியத்துக்
களவியற்குத்திரத்
தையும்,
"நுனைவியல்லாம்
மக்கட்

குரியனவாய் நிகழ்வே
தெய்வப்புகுதிமேற் சென்ற ஐயம்
நீக்கி, துணியும் உள்ளம்
பிறத்தலின்' என்ற
உரைநடையையும் நோக்குக.
அணிவுக்குரிய
குணம்-எழுதலாகாவுருவமுடைமையோடு
வடித்தந்திருந்த தன்மையென்றது,
மயிலுக்குரிய குணம் -
சாயலுடைமையும்
பாழில்வயினிற்றலுய என்றது,
பெண்மகளுக்குரிய
குணம்-ஆடவர்மனம்
தன்னிடத்துச் செலலுயாறு

இருந்தும் எதிரோக்கதும்
என்ற நிலையுடன்
அனிச்சலன்பூயிருந்தல் என்றும்
அறிக. அவ்வாக்குளை நாக்குளுடனமை
யான், நிலைமையை நிலையென
அனைக்கு முதலியனவாக
ஐயமுற்றுள: இது
தனிவை யிலு நியாகக் கொன்ட
ஐயமென்று அறிக. ஐயவணி.
(ம)
கூ-அ-ம. நோக்கிலு
மிறைக்கெதிர் நோக்குங்
குக்கனை ங்கு

தானைக்கொன்
டன்ன துடைத்து.

கஂக - ஆம்
அதிகாரம்—தகையணங்குறுத்தல்

ருமிடமாதலால்

தெளித்த தலைமகன் அவள்

நோக்கினளைய

வருத்தங் கூறியது.

(இ - ள்.) நோக்கினள் -

(இப்பெற்றிக்காய)

வளப்பினையுடையாள்,

நோக்கு - என்றேக்கிற்கு,

எதிர்நோக்குதல்—,தாக்கு அணை

ங்கு - தாணை

தாக்கி வருத்துவதோரணங்கு,

(தாக்குதற்கு), தாவை கொண்டு

அன்னது

உடைத்து-தாவையையுங்

கொண்டுவந்தாற்போலுந் தன்

மையையுடைத்து.

மேலும்

'அணங்குகொலாய்மயில்கொல்'
என்றனள்யான். இதற்கூட்டு
வருவிக்கப்பட்டது.
'எதிர்நோக்குதலென்றலையின்'
அது குறிப்புநோக்கா
யிற்று. வினைப்பால்
வருத்துதன்மேலுவ்
குறிப்புநோக்கால் வருத்துதல்
கூறிய
வாறு. நோக்கிலரெனன்பதற்கு
—
என்னெனக்கப்பட்டாரென்றுரைப்பாரு

மூளர்.

(குறை.) கான்

காட்சியிற்கண்டவளே

யாவுடமென்றுதெளிந்து

துணிவுகொண்ட கலவன்

கூற்றுஅடுத்தவருஞ்செய்யுள்களும்

இவ்வாறுள

வையே. இப்பெற்றித்தாய-('அணங்குகொல்' என்பதுமுதலியவாக) இப்படிச் சந்தேகித்தற்குஏற்றதன்மையுள்ள. வனப்பினை-அழகை. கானை - சேனை.

மேலும்-முன்னும்.

கீழ்ச்செய்யுளில், "அணங்குகொல்

...மாதர்கொல்" என்று

கூறி, இச்செய்யுளில்
நோக்கினாள் என்றது அந்த
மாதரையே சுட்டவல்ல
தென்றகருத்தால், அதற்கு
இப்பெற்றித்தாயவனைப்பினையுடையாள்
என்று சுட்டாகப்
பொருள்கூறினர். குறிப்புநோக்கு
- மனக்கருத்தைக் குறிப்பாகத்
தெரிவிக்கும் பார்வை.
இச்செய்யுளில் கண்ட
மாதராளின் வனப்பால் தான்
வருந்தியமை கூறிய தலைமகன்
இக்குறளில் அதற்குமேல்

அம்மாதரா ளின்
சூறிப்புநோக்கிலுல்
வருந்தியமையைத்
தெரிவிக்கின்று ளென்க.
நோக்கிலுள்ளென்பதற்கு
முதலுரை-வனப்பினையுடையாளென்பது:
இரண்டா முரை-(என்றல்)
நோக்கப்பட்டவு ளென்பது.
இக்குறளை, 'புகுமுகம் புரி தல்'
என்ற மெய்ப்பாட்டினை
தென்றனர், நச்சிளர்க்கினியர்.
(உ)

இதுவுமது.

(இ - ள்.) கூற்று என்பதனை - கூற்றென்னும்

நாலோர்சொல்வதனை, பண்டு அறியேன் - பண்டு

(கேட்டறிவதல்லது)

கண்டறியேன்; இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது

கண்டறிந்தேன்: (அது), பெண்தகையான் - பெண்டகை

யுடனே, பேர்

அமர்க்கட்டு-பெரியவாய் அமர்த்த
கண்களையுடைத்து;(எ-று.)

பெண்டகை-நாணம் மடம்
அச்சம் பயிர்ப்பென்னுங்
குணங்கள். அவை
-அவ்வக்குறிகளா னறியப்பட்டன.
அமர்த்தல்-அமர்செய்தல்:
பொறாமையாய
வினை. பெண்டகையால் இன்பம்
பயந்தலு முண்டேனும், துன்பம்
பயந்தன்
மிகுதிபற்றிக் கூற்றுரைத்திக்

கூறினான்.

(கு-ரை.) இச்செய்யுளும் முன்செய்யுள் போலவே நோக்கினையை வருத்தங்கூறுவது என்பதனை, இதுவும் அது என்பதனால் பொருள். பெண்டகை-பெண்மையழகு; கருவிளை-கருவிளம்; அவை-நான்மாச்சீர்; அக்கம் பயிற்பு என்பனவும் அவற்றுள்

*நாணமாவது-தகாதவற்றின்கண் உள்ளமொடுங்குதல்: மடமாவது - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்டதுவிடாமை. அச்சம்-அபூர்வமானபொருளைக்காணுதல் முதலிய நிகழும்போது அஞ்சுதல்:பயிர்ப்பு-பயிலாதபொருட்கண்அருவருத்து நிற்கும்நிலை. பெண்டகையான் என்ற இடத்து ஆணுரு; 'தூங்குகையான்' ஏந்துகடையான்'என்ற இடத்துப்போலஉடனிகழ்ச்சிப்பொருளது. காட்சியில் தானே கூடல் நிகழ்தற்குமுன்பும் பெண்டகைமையால் இன்பம்பயத்தலுண்டேனும், மாதரார் பெருவருத்தம் நினைத்தலே மிகுதியாயிருத்தல்பற்றி,'கூற்றென்பதனை யினியறிந்தேன பெண்டகையாற் பேரமர்க்கட்டு' என்கின்றான் தலைமகன்.கூற்றுயமன். அமர்க்கண்-அமரைச்செய்யவல்லகண்:வேற்றுமைத்தொகை: (நினைத்தொகையாயின் 'அமர்கட்டு' என்று இருக்கவேண்டும்.) கட்டு-'கண்' என்ற பகுதியின்மேல்வந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்று.(க)

கஅ. கண்டாருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப் பேதைக் கமர்த்தன கண்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) பெண் தகை-பெண்தகைமையையுடைய, பேதைக்கு - இப் பேதைக்கு உளவாய, கண்-கண்கள், கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத் தான்-(தம்மைமக்) கண்டாருயிருண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி, அமர்த்தன-அமர்த்திருந்தன: (எ-று.)

அமர்த்தல்-மாறுபடுதல்.

குணங்கட்கும் பேதைமைக்கும் எலாது கொடியவாயிருந்தன வென்பதாம்.

(கு - ரை.)

பெண்டகை-பெண்மைக்குணம்:

அவை-நாண் மடம் அச்சம்

பயிர்ப்பு எனக் கீழ்க்கூறப்பட்டன.

அமர்த்தல் - போர்செய்யுங்குணத்தினைப் பெறுதல்:

எனவே, மாறுபடுதலாயிற்று.

ஏலாது-பொருந்தாதபடி. கொடிய

வாதல் பெண்மைக்குந்தகாது;

பேதைமைக்குந் தகாதென்க.

(சு)

கஅங. கூற்றமோ கண்ணே

பிணையோ மடவர

னோக்கமிம் மூன்று

மூடைத்து.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) கூற்றம் ஓ-(என்னை வருத்துதலுடைமையாற்) கூற்றமோ? கண் ஓ-(என்மேலோடுதலுடைமையாற்) கண்ணே? பிணை ஓ - (இயல்பாக வெருவுதலுடைமையாற்) பிணையோ? (அறிகின்றிலேன்):- மடவரல் நோக்கம்- இம்மடவரல் கண்களிடத்தும், இம்மூன்றும்-இம்மூன்றன் தன்மையையும், உடைத்து-உடைத்தாயிராநின்றது; (எ - று.)

இன்பமும் துன்பமும்
பற்றிவந்த ஐயறிவுயிரும்.

ஒருங்குசெய்யாதின்ற
தென்பதாம். அதாவது

(கு - ரை.) மடவரல் - மடமைக்
குணம் வரப்பெறுதலை யுடையவள்;
வேற்றுமைத்தொகை. நன்மொழி.
மூன்றன்தன்மை—கூற்றத்தின்
தன்மை.

வருத்துதல்: கண்களிற்றன்மை - தாட்சினியமுடையதாதல்: பிணையின் தன்மை - மிருதுவுதலுடைமை. வருத்துதலால் துன்பத்தையும், தன்மேலொதுதலுடைமையும் மிருதுவுதலுடைமையும்பற்றி இன்பமும், ஆக இரண்டையும் ஒருங்கே விளக்கின்றன கண்கள் என்க. கூற்றமுதலியன கண்கட்கு ஒப்பாவது வருத்துதல்முதலிய தொழிலாதலால், இது தொழிலுவம

மாம். கூற்றமோ கண்ணே

பிணையோ என்று

ஐயமேலாகாரம்பெய்து கூறுதலால்,

ஐயநிலையுவமம்.

மாதர்கண்ணஞ்சு

லெருவுதல்தன்மையால் பிணை

யின்கண்ணே உவமை

கூறப்படுதலால், பிணையென்பது

- இலக்கணையாம்,

பிணையின்கண் என்ற பொருளதா

மென்க.

(நி)

கூ அ கூ. கொடும்புருவங்

கோடாமறைப்பி

னடுங்குநர்

செய்யல

மன்னிவன் கண்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) கொடுபுருவம் -

(பிரியா கட்டாய)

கொடும்புருவங்கள் கோடா, கோடா மறைப்பின் - செப்பழுடையவாய் விலக்கினவாயின், —(அவற்றைக் கடந்து), இவள் கண் - இவள் கண்கள், (எனக்கு), நடுங்கு அஞர் செய்யல- நடுக்குதுயரைச் செய்யமாட்டா; (எ - று.)

கட்டாளைக் கழறுவார்க்குக் காஞ்

சொல்லையுடையராதல்வேண்டலின் 'கோடா' என்றும், செய்கின்ற

அவற்றிற்கும் உறுகின்ற
கனக்கும் இடை நின்று
விலக்குங்காலுஞ் சிறிது
இடைபெறின் அதுவழியாக
வந்து அரசர்- செய்யுமாகலின்
'மறைப்பின்' என்றுங் கூறினன்.
நடுக்கரசர்-நடுக்கற்கேது வாய
அரசர். தாம் இயல்பாகக்
கோடுதலுடைமையான்
அவற்றை மிகுதிக்
கண்மேற்சென்று
இடுக்கமாட்டாவாயின

என்பதுபட நின்றமையின், 'மன்'
ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(சூ - ரை.) பிரியாதட்பு - விட்டுப்பிரியாதநண்பு. செப்பம் - நேர்மை.

இது, வடிவுஞ்ஞ்ஞ் குணத்தினுஞ் கொள்ளப்படும். அவற்றை-அப்புருவங்

களை. புருவங்கள் இப்போது இருப்பனபோலவேவாயிருப்பனவன்றி, நேர்

மையாகஇருப்பின் அப்போது

அவைகண்களின் பார்வையை
என்மேல் நேரே
படவொட்டாது விலக்கு
மென்க. நட்டார்-நினைந்தார்.
புருவம் எப்போதும்
அடுத்து நிற்றலால், புருவத்
துக்குக்கண்ணே
நட்டாராகக்கொண்டு கூறுகி
றார்.
கழறுதல்-இடித்துப்புத்திமதிகூறுதல்.
நட்டார்க்குப் புத்திமதிகூறுவோர்
முதலில் காம்

செம்மையுடையவராக

இருக்கவேண்டும்: செம்மை -

சேர்மைச்

சுணம்:

இச்சொல்-நிலையுடையால்,

வேளாளில்லாத்தன்மையன்ற

பொருளை

யும் காட்டும். செய்கின்ற

என்பதற்குச் செய்யப்படுபொருள்

'நடுங்குதுகூர்' என்

பது. அவற்றிற்கும்-அச்சன்காட்டும்.

உறுகின்ற-நடுங்கருணையடைகின்ற.

அது

வழியாக - பெற்ற அந்தச்

சிறியவிடத்தின்மூலமாக.

நெருங்குதலாகிய காரியச்

சொல், அருள் என்னும்

காரணப்பெயரைச்

சொண்டு தென்க. அருள் - அன்பம்.

காம்-புருவங்கள்.

சோறுதல்-சேர்மைகவிர்தல்,

வேலுதல் என்ற இருபொரு

ளது. அவற்றை - கண்களை.

மிருதிக்கண் -

தகாதசெயலுண்டானபோது.

மேற்சென்று இடைக்கமாட்டா -
மூற்பட்டுக் கண்டித்துப்
புத்திமதிசொல்லும்
வண்மையில.

(சு)

சுரை. கடாஅக்
களிற்றின்மேற் கட்படா
மாதர் படாஅ முலைமேற்
றுகில்.

அவள்முலைகளினைய வருத்தங்
கூறியது.

(இ - ள்.) மாதர் - இம்மாதர், படா முலைமேல் - படாமுலைகளின்

மேலிட்ட, துகில்—,—(அவை கொல்லாமற் காத்தலின்), கடாம் களிற்றின் மேல்-(கொல்வதாய)மதக்களிற்றின்மேலிட்ட, கண் படாம்-மூகபட்டத்தினை

யொக்கும்; (எ - று.)

கண்ணை மறைத்தல்பற்றி 'கட்படாம்' என்றான். துகிலான் மறைத்தல் காணுடை மகளிர்க்கு

இயல்பாகவின், அத்துகிலாடை
அதற்கின் வெம்மை யும்
பெருமையுங்கண்டு
இத்துணையாற்றலுடையன இனி
யெஞ்ஞான்றும் சாய்வில வெனக்
கருதி 'படாமுலை' என்றான்.
உவமை, சிறிதுமறையாவழி உவமை
கொல்லுமென்பது கோன்ற
கின்றது.

(கு - ரை.) இம்மாதர் -
இந்த அழகிய பெண். படா
முலை - முகஞ் சாயாத

[நெறித்துள்ள] கொங்கை.
அவை கொல்லாமல் -
அம்முலைகள் என்னைக்
கொல்லாமல். யானையின்
முகபடாத்தை 'கட்படாம்'
என்றது; அந்த முகபடாம்
யானையின் கண்ணையும்
மறைத்தலாலாகும்; (படாம்=
படம்: வஸ்திரம்.) நாணத்தினால்
கொங்கையை மாதர் தகிலிட்டு
மறைப்பர்: அங்ஙனம்
மறைக்கப்பட்ட கொங்கையைத்

துகிலின்வழியாகக் கண்ட
கலவன் கூற்று, இது. அவற்றின்
- அக்கொங்கைகளின்.
வெம்மை-கொழுய
கன்மை: விருப்பமுமாம். பெருமை
- பருத்திருக்குங்கன்மை.
மதயானையின் கண்ணைப்
படாமிட்டு மன்றயாவிட்டால்
அதுபாய்ந்துகொல்லுமாறுபோல
முலைக்கண்மேற்
படாமிட்டுமறைக்காவிட்டால்,
அம்முலைகள் என்னைக்கொல்

லும் என்பது தோன்றக்
கூறுகின்றான், கலைமகளின்
சொல்லையிலீடுபட்ட
கலைமகனென்க.
உலை-இடைப்பட்ட
இடத்திலிருப்பவை. துகில்
படாம் போலுமென்றது
துகிலையே
சுட்படாமெனக்கூறியது-காட்சியணிபாம்:(எ)

ஈ0அ ஒண்ணுதற்
கோழ் வுடைந்தே
நாட்டினு

ணண்ணுரு முட்குமென் பீடு.

நுதலிஞைய வருத்தங் கூறியது.

(இ-ள்.) ஞாட்பினுள்

நண்ணுர்உம்-போர்க்களத்து வந்து

நேராதபகை

வருமி, (நேர்ந்தார்வாய்க்கேட்டு),

உட்குமி-அஞ்சுதற்கேதுவாய, என்

பீடு-என் வலி, ஒள்நுதற்கு ஓ

உடைந்தது-(இம்மாதரது) ஒள்ளிய

நுதலொன்றற்குமே

அழிந்துவிட்டது! (எ - று.)

மாதவென்பது

அதிகாரத்தான் வந்தது.

ஞாட்பினு ளென்றநற்ற பகை
வராதல் பெற்றும். பீடென்ற
பொதுமையான் மனவலியுங்
காயவலியுங்
கொள்க. ஓ வென்னும்
வியப்பின்கட் குறிப்பு,
அவ்வலிகளது பெருமையும்
நுதலது சிறுமையுந் தோன்ற
நின்றது. கழிந்ததற்கு இரங்கலிற்
றற்புகழ்ந்த வன்றாயிற்று.

(சு-ஊர.)

கலையணங்குறுத்தவென்ற

அதிகாரம்பற்றி, ஒண்ணுதற்கு
என்றவிடத்து மாதரின்
என்று
வருவிக்கப்பட்டதென்க. ஞாட்பினுள்

கூ

நண்ணுநர் எனவே,
பகைவரென்பது பெறப்படும்.
பீடு என்பது - எல்லா வலிமையும்
காட்டும் பொதுப்பெயராதலால்,
மனவலி காயவலி என இரு வகை
வலிமையையும் காட்டும். ஓ

உடைந்ததே என்ற இடத்துள்ள ஏ
என்ற

குறிப்பினைச்சொல்-உடைதற்குரிய
மனவலி காயவலிகளின்
பெருமையை

யும் அவற்றையுடைக்கும்
நுதலின் சிறுமையையும் குறித்து
வியப்பதைத்

தெரிவிக்கும். நுதல் - நெற்றி.
'என்பீடு' என்று தன்னோப்புகழ்தல்
தகுமோ

எனின், — தன்னோவிட்டுக்

கழிந்திட்ட வலிக்கு
இரங்கும் இடமாதலால்,
கருமென்க; கழிந்ததற்கு
இரங்கும்போது அதன்மென்மை
தோன்றக் கூறு
வது உலகவியற்கையே யென்க.

(அ)

கருத்து. பிணையோர்

மடநோக்கு நாணு
மூடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து.

அணிநலந்தானுய்ய வந்தது
கூறியது.

(இ - ள்.) (புறத்து), பிணை
ஏர் - மான்பிணையொத்த,
மடம்நோக்குடம்-
மடநோக்கினையும், (அகத்து),
நாண்உடம் உடையாட்கு -
நாணினையுமுடைய ளாய
இவட்கு, (ஒற்றுமையுடைய
இவ்வணிகளை யமைந்திருக்க),
எதில

தந்து அணி

என்-வெற்றுமையுடைய

அணிகளைப் படைத்தணிதல்

என்ன

பயனுடைத்து? (எ - று.)

மடிதோக்கு -

வெருவுதலுடைய தோக்கு.

இவட்குப் பாரமாதலும்

எனக்கு அணங்காதலும் கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலரென்பதாம்.

(கு-ரை.) வீந்தல் - ஒத்தல். படைத்து - புதிதாகச்செய்து: இது, தந்து

என்பதன்பொருள். இம்மாதர்க்கு

மடிதோக்கமும் நாணமும் ஆகிய

இவை

அணிகலனுக்கி
அழகுசெய்யாநிற்கையில், மேலும்
அணிகலனைப் பூட்டியது -
இவட்குப் பாரமாதலையும் எனக்கு
வருத்தஞ்செய்தலையு மன்றி,
அழகாதற்
றன்மையை விளக்கா:
ஆகலான், தாம் கருதிய பயனை
விளக்கா தென் பதனை ஆராயாது
அணிகலனைப் பூட்டியவர்
அறிவிலரென்க. ஏதிலதற்கு
அணியெவற்றே என் றமையால்,

மடநோக்கும் நாணும் எனில

னோக்காமல்

நற்றாயையுடையளாயும் மென்பது

பெறப்படும்.

(கூ)

கருத்து:- உண்டார்க

ணல்ல தடுநருக் காமம்போற்

கண்டார் மகிழ்செய்து மின்றி;

தலைமகள் குறிப்பறிதலுற்றாள்

சொல்லியது.

(இ-ள.) அது

நாம்-அடப்படும்நாம்,—உண்டார்கண்

அல்லது-(கன்னை)

உண்டார்மாட்டு (மகிழ்ச்சியை

ச்செய்வது)

அல்லது,—காமம்போல் கண்டார்

மகிழ்செய்தல்

இன்று-காமம்போலக்

கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச்

செய்த லுடைத்தன்று: (எ-று.)

அதுகறு - வெளிப்படை.

காமமென்றது-ஈண்டு அது

நுகர்தற்கிடனெனி

யாதை. கண்டார்கனென்னும்

எழாவது, இறுதிக்கட் டொக்கது.

மகிழ்

செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ் சிறந்ததே யெனினும், இவள் குறிப்பாராய்ந்

—2

வை

நீ

ருக் நூள்

நறியாவமையின் யான் அது

பெற்றிலே

னைனக் குறிப்பெச்சம் வருவி

ரைக்க; "அரிமயிர்த்திரண் முன்னை" என்னும்புறப்பாட்டிற்குறிப்புப்போல

(கு - ரை.) நறு - கள்.

இங்கு நறவினும் காமத்திற்குக்

கண்டார்மாட்டு

மகிழ்ச்சிசெய்தலாகிய
சிறப்புத்தோன்றக் கூறியது -
வேற்றுமையணி. நரு என்று
ஒருசொடியும்

இருத்தலால், அதனை விலக்கிக்
கள்ளென்ற பொருளைத் தர 'அடு'
என்று அடைமொழி
கொடுத்தலுக் கூறினமையால்,
அடுநறு என்பது - கள்ளுருக்கு
வெளிப்படையாயிற்று. கள்ளை
யருந்த வுண்ட டென்பதை
"ஆடுறுதேறல்" என்பதனாலும்

அறிக. அது
நுகர்தற்குஇடனாகியமொன்பது.
மகளிரை. கண்டோர் என்ற
வினையாலணையும்பெயரி
னிறுதியில் ஏழாவது தொக்க
தென்க. குறிப்பு - மதிஞரோவும்.
அது-மதிழ்ச்சி.
''அரிமயிர்த்திரண்
முன்கை''என்று தொடங்குவது,
பதினாறாம், 11-ஆம் பாடலாகும்;
அப்பாட லின் உரையில்,
'பாடினி இழைபெற்றாள்:

பாணன் பூப்பெற்றான்: யான்
அது பெறுகின்றிலேன்'எனக்
குறிப்பெச்சம் வருவித்து
உரைக்கப்பட்டிருந்த தன் காண்க:
அதுபோன்று இங்கும்
குறிப்பெச்சம் வருவித்து
உரைக்கட் பட்ட தென்க.

(கூ)

கஉ0 - ஆம்
அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

அஃதாவது - தலைமகன்

தலைமகன் குறிப்பினை யறிதலும்,
தோழி குறிப் பினை யறிதலும்,
அவடான்
அவ்விருவர் குறிப்பினை யு
மறிதலுமாம். தலை
யளைங்குற்ற தலைமகன்
றலைமகளைக்கூடுங்கால், இது
வேண்டு மாகவின், தலை
யளைங்குறுத்தலின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(சூ-ரை.)

குறிப்பு-மனத்தினெண்ணம்.

அவ்விருவர் - தலைவன் தலைவி என்ற அந்த இருவர்.

தலைமகளின் கண் தோன்றல் முதலியவற்றின் வைத்துக்கூறப்பட்டுத் தலைமகன் தலைமகளைக் கூடுதல் போதல் குறிப்பறிதல் என்ற இது வேண்டுமாதலால், குறிப்பறிதலென்ற இந்த அதிகாரம்

தனைகயணைங்குறுத்தலென்ற

அதிகாரத்தின்பின் வைக்கட்

பட்டதென

அதிகாரமுறைமைக்குக்

காரணங்காண்க.

கஅகூக.

இருநோக்கு, இவளுண்க

ணுள்ள தொருநோக்கு

நோய்நோக்கொன் றந்நோய்

மருந்து.

தலைமகன்

தலைமகளுளப்பாட்டுக்குறிப்பினை

அவள்நோக்கிலு ணரிந்தது.

(இ-ள்.) இவள் உண் கண் உள்ளது-இவளுடைய உண் கணைகத்ததாய நோக்கு,-(இதுபொழுது), இரு நோக்கு-(என்மேலிரண்டு) நோக்காயிற்று; ஒரு நோக்கு நோய் நோக்கு - (அவற்றுள்) ஒருநோக்கு என்கண் நோய்செய்யும்நோக்கு; ஒன்று அ நோய் மருந்து - எனையது அந்நோய்க்கு நோக்கு; (எ - று)

மருந்தாய

உண்கண் - மையுண்டகண். நோய்செய்யும்நோக்கு-அவண்மனத்திலுள்ள காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுத்தின்ற நோக்கு. மருந்தாய நோக்கு-தன் கண் நிகழ்கின்ற அற்புநோக்கு. நோய்செய்யும் நோக்கினைப் பொதுநோக்கென்

கக0 - ஆம்

அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

கக

பாருமூனர்: அது நோய்செயிற்
றகைக்கினையர்வ தல்லது
அகமாகாமை யறிக. இவ்வருத்தந்
தீரும்வாயிலு மூண்டாயிற்
றென்பதாம்.

(கு - ரை.)

கண்அகத்ததாய-கண்ணினுள்ள.
நோக்கு-பார்வை. உண் என்பது
செயப்படுபொருளுள்ள வினை
யாதலால், அதற்கு எற்ப,
மையென்ற செயப்படுபொருளை
வருவித்தார். மையுண்ட

கண்-மைதீட்டிய கண். அவ
னுடைய ஒருநோக்கு,
அன்னவனுடைய காமக்குறிப்பினை
வெளிப்படுத்திக் கன்றிறக்கில்தான்
ஆகிய தென்பதனைப்
புலப்படுத்தாமையால்,
நோய்செய் யும் நோக்காகும்:
"ஒண்டொடிநோய்
நோக்கற்பட்ட
வென்னெஞ்சநோய்" என்றதனை
காண்க. கலவிக்குநேர்ந்த
காமக்குறிப்பு கன்மீது அன்பு
செய்யும் பொருட்டே என்பதைப்

பெறுவித்தலால்,
மற்றொருநோக்கு, மருந்தாய
நோக்கு எனப்பட்டது.
'நோய்செய்யும் நோக்கு'
என்பதற்குப் பரிமேலழகர்
கொண்டபொருள்,
காமக்குறிப்பினைப் புலப்படுத்தும்
பார்வையென்பது: பிறர்
கூறுவது-காமக்குறிப்பின்றிப்
பொதுவாகப் பார்க்கும்
பார்வையென்பது: அங்ஙனம்
கூறின், 'அந்நோய்மருந்து'

ன்று பின்னுற் கூறப்படும்

நோக்கு-காமக்குறிப்பினைக்காட்டும் நோக்கு என்ன
கொள்ளின், இப்பாடலில் தலைவிக்கு யார்மாட்டோ
வேண்டும்: அவ்வாறு
காதலுள்ளது என்ற
பொருள் வெளியாவதால்,
இது-தன்மாட்டு அத்தலைவி
காதல்குறிப்போடு
பார்த்தாளென்ற பொருளைத்
தெரிவிக்கும் அகப்பொருட்கு
அங்கமாகிய கைக்கிளையாகாது,
ஒருதலைக்காமமாகிய
புறக்கைக்கிளையேயாகு மென்று

அவ்வுரைக்குக் குற்றம்
கூறியவாறு. அகப்பொருட்
கைக்கிளையில் காட்சி
முதலியகாண்கும் நிகழ்
மென்பதனை "காட்சி யையந்துணிவு குறிப்பறிவென,
மாட்சி நான்கு வகைத்தே
கைக்கிளை" என்பதனையும்
அறியலாம். கைக்கிள்
யென்பது-ஒருபக்கத்துக்கேண்மை
யென
எழாம்வேற்றுமையாகவிரியும்.

காட்சி முதலிய இவற்றைக் கைக்கிளையென்றது, கூட்டம் இன்னும் நிகழா
மையாலாகும். "அரிவைநாட்டமகத்துநிகழ் வேட்கை, தெரிய வுணர்த்தல்
குரிசிற்கென்ப," "நாட்டமிரண்டு

மறிவுடம் படுத்தற்குக்,
கூட்டியுரைக்குங்
குறிப்புரையாகும்," "இப்பேதை
கண்பார்வை பெருவிளையே,
னெண்ணிற் சிறந்த
விருந்துயர்நோய்தணக்கின்
மருந்தாய்," "பிணியு
மதற்குமருந்தும் பிறழப்
பிறழமின்னும், பணியும்
புனமருங்குற் பெருந்தோளி
படைக்கண் களே" என்றவை
இங்குக் காணத்தக்கன.

கo கூ உ. கண்களவு

கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம்

காமத்திற்

செம்பாக மன்று

பெரிது.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) கண் களவு கொள்ளும் சிறு நோக்கம் - (இவள்) கண்கள் யான்காணுமல் என்மேலேக்குகின்ற அருகிய நோக்கம், காமத்தில் செம் பாகம் அன்று-மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்த பாதியளவன்று: பெரிது - (அதனினும்) மிகும்; (எ - று.)

தானேக்கியவழி தாணி யிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும்

வருதலால் 'கண்வுளகொள்ளும்'

என்றும், அஞ்சி உள்நோக்காலஞ்

சிறிதாகலின்

திருக்குறள்

'சிறுநோக்கம்' என்றும், அஃது உளப்பாடில்வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப் புணர்தல் ஒருதலை யென்பான் 'செம்பாகமன்று பெரிது' என்றும் கூறினான்.

(கு-மை.) 'களவுகொள்ளும்' என்பதனை 'யான்காணுமல் என்மேலுக்கி

கின்ற' என்பதனால் விவரித்தார். அருகிய-சிறிதுகாலமேயுள்ள. கண் களவு கொள்ளுஞ்சிறுநோக்கமென்பது - உள்ளப்புணர்ச்சியையும், காமமென்பது மெய்யுறுபுணர்ச்சியையும் காட்டும்: புணர்ச்சி இருவகைப்படுமென்பதை "உள்ளப்புணர்ச்சியு மெய்யுறுபுணர்ச்சியும், கள்ளப்புணர்ச்சியுட் காதலர்க்குரிய'

என்ற நம்பியகப்பொருளினும்

காண்க.

மெய்யுறுபுணர்ச்சியாவது -

உடலே.

தொட்டுப்புணரும்புணர்ச்சி: உள்ளப்புணர்ச்சியாவது-தலைவன் தலைவியென்ற இருவர்கருத்தும் ஒத்துநிற்பது. அஃது-களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம். உளப்பாடு - மனத்தினொற்றுமைப்பாடு. உள்வழி - இருக்கும்போது. ஒருதலை நிச்சயம். செம்பாகம் என்றசொல்-சரிபாதியென்றுபொருள்படும். பெரிது

செம்பாகத்திலும் மிக்கது. தலைவியின் கள்வுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் மெ
யுறுபுணர்ச்சி பாதி கிகழ்ந்ததனினும் மிக்க மகிழ்ச்சியை விளக்கின் றதென்
பது, இக்குறளின் பொருள். (உ

கoகூக. நோக்கினு நோக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவள்

யாப்பினு ளட்டிய

நீர்.

நோக்கினுஞ் நாணினுஞ்

அறிந்தது.

(இ - ள்.) நோக்கினுள் - (யான் நோக்காவளவில் தான் என்னை அ
போடு)நோக்கினுள்: நோக்கி இறைஞ்சினுள்-நோக்கி-(ஒன்றனையுட்கொண்
நாணி) இறைஞ்சினுள்: அஃது -
அக்குறிப்பு,
யாப்பினுள்-(இருவேமிடையு
தோன்றிய) அற்புப்பயிர்வள

அதன்கண், அவள் அட்டிய

நீர்-அவள்வார்த்,

நீராயிற்று; (எ - று.)

அஃதென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பின்மே
னின்றது. யாப்பினுளுயதனை 'யாப்பு' என்றார். ஏகதேசவுருவகம்.

(கு - ரை.) தலைவியின் அன்போடு உள்ள நோக்குதலினாலும், காண
தாலும் அவனது உள்ளக்குறிப்பினைத் தலைவன் அறிந்தமை கூறியது, இத
நோக்காவளவில் - பாராதபோது. ஒன்றனை - மெய்யுறு புணர்ச்சியை. அ
குறிப்பு என்றது - நோக்கியிறைஞ்சியதை. இருவேமிடையும் - தலைவ
தலைவி என்ற எங்கள் இருவேங்களிடத்தும். அதன்கண் - அந்த அற்பாகி
பயிரில். அச்செய்கைக்கு - நோக்கித் தலைகுனிதலாகிய செயலுக்கு. யாப்
பினிப்பு: மனப்பிணிப்பினாலாவதனால், அன்பினை யாப்பென்று னெண்
குறிப்பை நீரென்றதற்கு ஏற்ப, யாப்பைப் பயிரென்றமையால், ஏகதே
வுருவகமாம். (ந

கoகூ. யாரேனைக்குங் காவ நிலனேக்கு நோக்காக்காற்

ரூரேனைக்கி

மெல்ல நகும்.

நாணினாலும்

மகிழ்ச்சியினாலும் அறிந்தது.

(இ-ள்.) யான் நோக்கும் காலை-யான் (தன்னை) நோக்குக்கால், (தான் நிலன் நோககும் - (எதிர்நோகாகாது இறைஞ்சி) நிலத்தை நோக்காகிற்கும்;

க்கo - ஆம்

அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

க்க

நோக்காக்கால் - (அஃகறிந்து)

யான் நோக்காக்கால், தான்

நோக்கி - தான் என்னை நோக்கி,

மெல்ல நகும் - கண்ணுள்ளே

மகிழாகிற்கும்; (எ-று.)

மெல்ல - வெளிப்படாமல்.

மகிழ்ச்சியாற்

புணர்த்தற்குறிப்புணினி துயிளாங் கும்
மெல்லகரு மென்பதற்கு
மூறுவலிக்குமென்றுரைப்பாரு
முளர்.

(கு - ரை.) தான் :-

கவலி. கவலி
எதிர்நோக்காமைக்குக்காரணம்,
காணமாகும். அஃது அறிந்து -
கவலி என்னேருக்கிற்கு
எதிர்நோக்காமையை யறிந்து.
மெல்ல என்பதன்பொருள் -
நகுவது

வெளிக்குத்தெரியாமலென்பது.

புணர்த்தற்குறிப்பு -

புணர்வித்தற்குறிப்புள்ளதென்ற

எண்ணம். வறிது நகைதோற்றல்

என்ற

தொடரில் 'நகைதோற்றல்-நகைவெளியாய்த்தோன்றியது

என்னல் பொருந்தாது. என்னை?

தலைவன்முன்

காணுடையளாதலின் பல்

தோன்றச்

சிறுமுறுவல்தோன்றலும்

அமையாது: அமையாதாயின்,

வறிது நகைதோற்ற லென்னலும்

கிளவிப்பொருள்
பொய்க்குமேயெனின்?—அற்
றன்று; "முகைமொக்குளுள்ளது
நாற்றம் போற் பேதை, நகை
மொக்குளுள்ள தொன்றுண்டு"
என்பதனுல் நகை
வெளித்தோன்றுதென்பது கூறிய

வாறு உணர்க. நகைதான் தோன்றுமாறென்னேயெனின்?—தலைவன்
சொற்கு வேட்கையாலுடன்பட்டு மகிழ்ச்சியான் முகம்மலர்ந்தது; அம்மலர்ச்சி

குறிப்பினுன் நகையெனத்
தோற்றுவித்தவாறென்றுணர்க'
என்று தஞ்சை
வாணன் கோவையுரைகாரர்

கூறியது எண்ணி
நோக்கத்தக்கது. முறுவலிக் கும் -
புன்சிரிப்புச்செய்வாள்.
"பல்லூழ்பெயர்ந்
தென்னைநோக்கு மற்றியா
னேக்கின், மெல்லவிறைஞ்சுங்
கவ்வு,"
"தன்னையான் முகத்தைநோக்கிற்றான்
மூலை முகத்தை
நோக்கும்"என்பன, இங்கு
ஒப்புநோக்கத்தக்கன. இக்குறள்
'புகுமுகம் புரிதல்' என்னும்
மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக்

காட்டியுள் ளார் பேராசிரியர்.

(அ)

கஅசு. குறிக்கொண்டு
நோக்காமை யல்லா
லொருகண்
சிறக்கணித்தாள்
போல நகும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) குறிக்கொண்டு
நோக்காமை அல்லால்-நேரே
குறிக்கொண்டு
நோக்காத்துணையல்லது, ஒரு

கண் சிறக்கணித்தாள் போல -
ஒரு கண்ணைச்
சிறுக்கணித்தாள்போல, (என்னை
நோக்கி), நகும் - (பின்
தன்னுள்ளே) மகிழாநிற்கும்;
(எ-று.)

சிறக்கணித்தா'லென்பது
செய்யுள் விகாரம்.
சிறுங்கணித்தல் - சுருங்கு தல்.
அதுதானும் வெளிப்பட
நிகழாமையின், 'போல்'
என்றான். நோக்கி யென்பது

சொல்லெச்சம். இனி யிவளை யெய்துதல் ஒருதலை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.) நேரேகுறிக்கொண்டு - நேரே (இலக்காகும் என்னைக்) குறிப்பிட்டு. நோக்காத்துணையல்லது - பார்க்கவில்லை யென்ற அவ்வளவேயன்றி. சிறங்கணித்தாள்போல - சுருங்கினாள்போல. அதுதானும் - சிறங்கணித்தலும். நோக்கி என்றசொல் எஞ்சிநின்ற தென்க. நோக்கி என்பது எஞ்சி நிற்றலால், அதற்கு ஏற்ப என்னை யென்பது வந்திலையையும். குறிக்கொண்டு

க்கு தீ ரு க் குறள்

நோக்காவிடினும் நாணத்தினால்

சிறங்கணித்தாள்போன்று

நகுதலால் அவள்

குறிப்பு என்னிடத்த தென்பது
பெறப்படுமென்க. இனி
இவ்வெய்துதல்
ஒருதலை யென்பது,
இச்செய்யுளிறுற் பெறப்படும்
குறிப்பெச்சமாம். இவ்வெ
யெய்துதல் -
இத்தலைவியைப்பெறுதல்.
ஒருதலை - நிச்சயம்.
(15) கஅகூசு. உருஅ
தவர்போற் சொலினுஞ்
செறுஅர்செ

வொல்லை யுணரப் படும்.

தோழி சேட்படுத்த

வழி அவள்தறிப்பறிந்த தலைமகன்

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(இ-ள்.) உரைதவர் போல்

சொலின்

உம்-(புறத்து)நொதுமலர்போலக்

கழிந்சொற்சொன்னாயினும்,—செறிந்

சொல்-(அகத்துச்)செறிதலிலாதார்

சொல், (பிற்பயத்தல்),

வல்லவுணரப்படும்-(குறையுற்றாற்)

கடிதினறியப் படும்; (எ-று-)

கடுஞ்சொலென்பது-'இவ்விடங் காவன்மிகுதியுடைத்து: வயற்பாவீரல்' என்றன் மூதலாயின. சுரமெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. கண்குறை முடைக்கக் கருதியே சேட்படுக்கின்றமை குறிப்பா னறிந்து, உலகியன்மேவிட்டுக் கூறியவாறு. இது, வருகின்ற

பாட்டிற்கு மொக்கும்.

(கு - ரை.) சேட்பணை யென்பது - பாங்கியிற் கூட்ட வகையிற் சேர்ந் தது: திருக்கோவையாருரையில், 'சேட்பணை யென்பது-தலைமகளைக் குறை நயப்பித்தற் கன்னிலைய கூட்டம் கூட்டலுறுந் தோழி தலைமகளது பெருமையும் தனது முயற்சியது அருமையும்

தோன்றுதல் காரணமாகவும், இக்

தவே யருமையுடையாள் இனி நமக்கு எய்துதற்கு அருமையுடையளென இதுவே யுணர்ச்சியாக நீட்டியாது விரையவரைந்து [மணஞ்செய்து] கோடல்

காரணமாகவும், தலைமகனுக்கு இயைய மறுத்துக் கூறுநிற்றல்' என்று உள் ளது. (சேண் - அகற்சி: பண்டை-நிகழ்த்தல்: எனவே, காப்புமிகுதி சொல்லித் தலைவனை அகலுமாறு செய்தல்: இது - சேட்பண்டை யென்பதன்பொருள்.) அவள் குறிப்பு - தோழியின் எண்ணம்.

இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கு முன்னர்த் தலைவியின் குறிப்பை யறிதலை முதலாக்து பாடல்கள் கூறின: எட்டாம்பாட லும் அன்னதன்மையதே. ஆறு ஏழாம் பாடல்கள் - தோழியின் குறிப்பைத் தலைமகனறிதலையும், ஒன்பது பத்தாம் பாடல்கள் - தோழி இருவரின்குறிப் பறிதலையும் கொண்டு வருவன என்க.

தொகுமலர் - நண்பரும்
பகைவருமாகாமல்
நடுநிலையாயுள்ளவர்: இது
உறுதவென்பதன்பொருள்:
உறுதவர் - யாதொரு சம்பந்தமும்
இலாதவர்: உதாசீனர்.
செறுதல்-சோபித்தல்.
சேட்படுக்கின்றமை-காப்புமிகுதி
முதலிய வற்றால் தலைவி
அலுவற்கு அரியள்
என்று கூட்டத்திற்கு இடையாது
மறுத்து க்கூறித் தலைவனை

யகற்றுதல். 'தோழி
கடுஞ்சொல்லால் மறுக்கின்ற
னென் நுலும் அகத்துச்
சென்றுகில்லாமையால்
இவள்சொல் விளைவிற் பயனே

ஈகக - ஆம்
அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்
கஇ

யிலைக்கு மென்பது குணமாயுற்ற
னென்போன்றனரா
லுணரப்படும்' என்று உரைத்து

உலகவழக்கத்தைக்
கூறுவதுபோல 'செறுஅர் செகல்
ஒல்லை யுணரப் படும்' என்று
கூறியதனால், உலகியன்மேவிட்டுக்
கூறியவாறு என்றது. சிறப்பாகக்
கூறவேண்டிய இடத்து
உலகபலிவ்வைத்துப்
பொதுவாகக் கூறுவதனை
மேற்செய்யுளினும் காணலாம்.

(கூ)

கஅகூன.

செருஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றுர்போ னேக்கு
முருஅர்போன் றுற்றுர் குறிப்பு.

இதுவும்

அது.

(இ-ள்.) செரு சிறு
சொல்உம் - பின்னினிதாய்
முன்னின்றுதாய் சொல்லும்,
செற்றுர் போல்
நோக்குஉம்-(அகத்துச்
செருதிருந்தே புறத்துச்)
செற்றுர்போன் ற
வெகுளிநோக்கும், உற்றுர்
போன்று உற்றுர் - சொகுலையர்

போன்று நட்பாயினர்க்கு, குறிப்பு
- ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன; (எ
- று.)

குறிப்பு - ஆகுபெயர். இவை
உள்ளே ஒரு பயன்குறித்துச்
செய்கின்றனஃ இயல்பல்ல:
ஆகலான், இவற்றிற்கு
அஞ்சவேண்டாவென்பதாம்.

(கு-ரை.) செறுதல்சொல்
சிறைசொல் என இரண்டும்:
செறுதல்சொல் -
கனிவில்லாதசொல்: எனவே,

இனிதாய சொல்லாம்:
சிறுசொல் எனவே, இன்னுதாய
சொல்லாம்: ஒருசொல் இனிதும்
இன்னுதுமாவது காலவேற்
றுமையா லென்பார்
'பின்னினிதாய்
முன்னின்னுதாய சொல்'
என்றார். செற்றார் - சினந்தவர்.
குறிப்பு என்ற சொல்

- குறிப்புப்பற்றி வருவனவற்
றைக் காட்டுவதால்,
கருவியாகுபெயராம்.

அளவுபடைகள் ஓரைநிறுக்க
வந்தன: மேற்குறனிலும்
இவ்வாறே.

(எ) கஎகூஅ. அரசயியற்
குண்டாண்டோ ரொள்ய்ர
ரேக்கப்
பசையினள் பையநகும்.

தன்னை நோக்கி மகிழ்ந்த
தலைமகளைக்கண்டு தலைமகன்
கூறியது.

(இ-ள்.) யான்

நோக்க-(என்னையகற்றுகின்ற
சொற்கு ஆற்றது) யான் (இரந்து)
நோக்கியவழி,
பணையினள்-(அஃதறிந்து)
நெகிழ்ந்து, பையவுகும்- உள்ளே
மெல்ல நகாதிண்ணுள்: (அதனால்,
அணை இயற்கு - நடுங்கிய இயல்
பினையுடையாட்கு,
ஆண்டு - அச்சமையின்சண்ணே (தோன்றுகின்றது),
ஓர் எர் - ஓர் நன்மைக் குறிப்பு,
உண்டு—; (எ-று.)

எர் - ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு
இனிப் பழுதாகா தென்பதாம்.

(கு - ரை.)

சொற்குஆற்றுது -

சொல்லேப்பொறுமல். அஃது -

யான் இரந்து நோக்கியனை.

எர்-அழகு: இது

நன்மையிலுள்ளதாதலால்

காணியாம்:

இந்தக்காணியின்பெயர்-அதற்குக்

காணமாகிய நன்மையைக்

காட்டுதலால், காணியாகுபெயராம்:

அக்குறிப்பு-நலையினிடத்தே

தோன்றுகின்ற நன்மைக் குறிப்பு:

அதாவது, அகற்றுவது

கூடல்நிகழ்வதன்பொருட்டே

யென்பது.

இங்கும் அகற்றுதல் வருவதனால், இதுவும் சேட்படையிற் சேர்ந்ததே.
கல்கூ. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்

(அ)

காதலார் கண்ணே யுள.

திருக்குறள்

தோழி மதியுடம்படுவானை

தன்னுள்ளே சொல்லியது

(இ - ள்.) எதிலார் போல - முன்னறியாதகார்போல, பொதுநோக்கு

நோக்குதல்-(ஒருவனையொருவர்) பொதுநோக்கத்தா லேக்குதல், காதலார்

கண்ண உள -

இக்காதலையுடையார்கண்ணே யுளவாகா கின்றன; (எ-று)

பொதுநோக்கு-யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்

ஒழுகல் ஒன்றேயாயினும்
இருவர்கண்ணும் நிகழ்தலானும்,
ஒருவர்கட்டா
னும் குறிப்பு வேறுபாட்டாற்
பலவா மாகலானும், 'உள்'எனப்
பன்மையாற்
கூறப்பட்டது. இருவரும்
"மதுமறந்துண்டோர்
மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்
துள்ளுமகிழ்" தலின் அதுபற்றி
'காதலார்' என்றும், அது புறத்து
வெளிப்

படாமையின் 'எதிலார்' என்றும்
கூறினான்.

(கு - னை.) மதியுடம்பாடு
- தோழி தலைவனுக்குத்
தலைவிக்கும் கூட்ட
முண்டானமையைத் தன்
னொளர்வினால் ராய்ந்து அறிதல்.
அங்ஙனம் அறிந்த
தோழி
தலைவன் தலைவியரது பொதுநோக்கை
வியந்து கூறியது இது. இது -
பாங்கற்கூட்டத்தின்பின்

நிகழ்வதாகும். ஒருவர்கட்
டாணும் - ஒருவரிடத்
திலே தோன்றும் நோக்கும்.
குறிப்பு - அந்நோக்கங்களைக் காண்டுள்ள
குறிப்பு.

'நோக்குதல் உளது' என்று
ஒன்றன்பாலாற்கூறாமல்
'நோக்குதல்உள' என்று -
பலவின்பாலாற்கூறியதற்குக்
காரணம், தலைவன்
தலைவியர்என்ற இருவரி
டத்தும் நோக்குதல்

இருக்கலாகும், அன்றியும்
கலவன் தலைவனென்ற இவ்
விருவரிடத்தும் தனித்தனியே
நோக்குதல்
குறிப்புவேறுபாட்டாற் பலவா
மாகலானும் என்க. நோக்கம்
வெவ்வேறு
குறிப்புக்கொண்டிருப்பினும்
நுட்ப மாய் நோக்குமவர்க்கன்றி
யுற்றறியார்க்குப்
புலனாகாமையால், 'பொது
நோக்கு' என்றது. இருவரும் -

தலைவனும் தலைவியும்.

"கம்முண், மது
மறைந்துண்டோர்மகிழ்ச்சிபோல,
உள்ளத்துள்ளேமகிழ்ப,
சொல்லுமாடி
கண்ணணிலனே" என்று
தொல்காப்பியத்துக்
களவியல்(உக-ஆம் சூத்திரத்து)
உரையில் மேற்கோட்செய்யுளில்
வந்துள்ளது. அது - மகிழ்ச்சி.
(க)

கண்ணிரண்டு நோக்கொக்கின்
வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனும்
மிலை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) கண்ணெனது கண்
இணை-(காமத்திற்குரிய இருவருள்) ஒருவர்
கண்களோடு ஒருவர்கண்கள்,
நோக்கு ஒக்கின் -
நோக்காவொக்குமாயின்,—
வாய் சொற்கள் என்ன பயனும்
இல - (அவர்

வாய்மைமேதான்றச்சொல்லு
கின்ற) வாய்ச்சொற்கள் ஒரு
பயனுமுடையவல்ல; (எ - று.)

மோகக்காலொத்தல் -
காதலேக்கினவாதல்.

வாய்ச்சொற்கள் - பலத்
தின்கணின்றி வாயளவிற்
றோன்றுகின்ற சொற்கள்.

இருவர்சொல்லும் கேட்டு
உலகியன்மேல்வைத்துக்
கூறியவாறு.

இருவர்சொல்லுமாவன -

அவள் புணங்காவன் மேலும்,
அவன் வேட்டத்தின் மேலுஞ்
சொல்லுவன.
பயனில் சொற்க ளாகலின்,
இவை கொள்ளப்பட்டா
வென்பதாம். இவை
புணர்தனிமித்தம்.

சசக - ஆம்

அதிகாரம்—புணர்ச்சிமகிழ்தல்

கள

(சூ - வை.) தலைவி தான்
புணர்ந்தான்வாய் பிரிவுதாகச்
சொல்லுவது: தலைவன் தான்
வேட்டையாட
அவ்வழிப்போந்ததாகச்
சொல்லுவது: இங்

வனம் தலைவி தலைவன் என்ற இருவரும் தாம் வெவ்வேறுதொழில்கிழத்து வதாகச் சொல்லினும், இவர்களின் கண்பார்வைகள் தாமக்குறிப்பை வெளிப்

படுத்தலால், இவர்கள்
வாய்ச்சொற்கள் உண்மையெனக்
கொள்ளப்படா

என்றவாறு. உலகியலேக்கூறுவதுபோல இருப்பினும், தலைவன் தலைவியரின் குறிப்பை யறிந்து தோழி கூறுகின்றனளாக இச்செய்யுளுக்குக் கருத்துக்

காண்க. இவை-குறிப்பறிதல்

என்ற இந்த அதிகாரத்தில் வந்த செய்யுட்கள்:

இருவர்தி சார்களும் ஒத்தநோக்கங்களும் எனக் கொள்வாரு முளர். தலைவன் தலைவி என்ற இருவர் கண்களும் தம்முளொத்துவிடின், வாய்விட்டுத் தம் காதலை யொருவர்க்கொருவர் சொல்லவேண்டுமென்பதில்லை யென்று இக் குறட்குக் கருத்துக்காணினுமாம்:

"ஒருவன்,...தொடைமாண்ட, கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னைநோக்குபு, முன்னதிற்காட்டுதலல்லது தானுற்ற நோயுரைக்கல்லான் பெயருமற் பன்னளும், பாயல்பெறேனென் படர்கூர்ந் தவன்வயிற், சேயேன்மன் யானுந் துயருறப்பேன்" என்ற கலித்தொகை இங்குக் காணத்தக்கது. இதனுள் அகத்து நிகழ்வேட்கையினைக் கண்ணினால் அறியக்கிடந்தமை கூறியவாறு காண்க என்றனர் இளம்பூரணர். (கo)

ககக - ஆம்

அதிகாரம்—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது-அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்து கூறல்.

அதிகாரமுறைறணமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு-ரை.) குறிப்பு அறிந்து - தலைமகளின்றினவு தன்மீது அன்புகூர்ந் திருத்தலையறிந்து. குறிப்பறிதல் நிகழ்ந்தபின்பு, அத்தலைவியைப்புணர்ந்து

அம்மகிழ்ச்சியைக்கூறுதல்
முறைமையாதலால்,
குறிப்பறிதலின்பின், இது
வைக்கப்பட்ட தென்க.

கசஅக. கண்டுகேட்
டுண்டுயிர்த் தற்றறியு
மெம்புலனு
மொண்டொடியி. கண்ணெ
யுள.

இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட்
சொல்லியது.

(இ-ள்) கண்டு கேட்டு

உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும்
ஐம்புலன்உம்- கண்ணுற்கண்டும்
செவியாற்கேட்டும்
காவாலுண்டும்
மூக்கான்மோந்தும்
மெய்யாற்றீண்டியும்
அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலனும்,
ஒண்டொடிகண் ஏ -
இவ்வொள்ளிய
தொடியையுடையாள் கண்ணே,
உள-உளவாயின: (எ-று.)

உம்மை - முற்றும்மை.
தேற்றேகாரம், வேறிடத்தின்மை

விளக்கின் றது.

வேறுவேறுகாலங்களில்

வேறுவேறு பொருள்களா

லுணர்த்தப்படு வன ஒருகாலத்து

இவன்கண்ணே

யுணர்த்தப்பட்டன

என்பதாம். வட நூலார்

இடக்கர்ப்பொருளாகச் சொல்லிய

புணர்ச்சித்தொழில்களும் ஈண்டு

அடக்கிக் கூறப்பட்டன.

(கு - ரை.) ஐம்புலனும் -

சுவையொளியூறோசைநாற்றம்என்னும்

ஐம் பொறி களுக்குரிய
ஐந்து விஷயங்களும்: இதில்,
உண்மை - இன்னதென்றறி
பொருளில்வந்ததனால்,
முற்றும்மையாம்.
ஒண்டொடிகண்ணேனென்ற இடத்
தது
ருக்குறள்

திலுள்ள
ஏகாரம் - தெளிவுப்பொருளது:
தெளிவு - நிச்சயம்: இவ்வொண்

விடாடியாளிடத்திலேதான் ஐம்புலனும்
உள்ளன
என்றுதெளிவுபடக்கூறிய
மையால், பிறிதோரிடத்து
ஒருங்கே ஐம்புலனும்
அனுபவிக்குமாறு இவ்வி
யென்பது விளங்குமாறு அறிக.
வடநூலார்
இடக்கர்ப்பொருளவாகச்சொல்
லிய
புணர்ச்சித்தொழில்கள்-பயோதரங்களை
யருடல், ககக்குறியமைத்தல்,

இகழ்சுவைத்தல் முதலியன:

இவற்றின் விவரங்களை

வாத்ஸ்யாயனம் முதலிய வற்றுட்

காணலாம். தத்துவநூலாகிய

திருவாய்மொழியையருளிச்செய்த

நம் மாழ்வார் ஐம்புலன்களும்

தமக்குஉடையப்படியொருளாகிய

திருமாலினிடத் தேயுள்ளன என்ற

கருத்தை யமைத்து,

இந்தக்குறளை யொட்டி, "கண்டுகேட்

டுற்று

மோந்துண்டுழலுமைம்பொறியு, மண்டவின்பந்தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்

றின்ப, மொண்டொடியாள் திருமகளுக்கியுமே

நிலாநிற்பக் கண்டுசதிர்கண்டொ
ழிந்தேனடைந்தேனுன் திருவடியே"
என்று அருளிச்செய்துள்ளார்.
சேர மான்பெருமாணையனார்
இத்திருக்குறளைத்
திருக்கைலாயஞானவுலாவில்
மேற்கோளாக
எடுத்தாண்டுள்ளார்.
ஒண்டொடிபங்குதற்காகையன்மொழி.

கஅகஉ. பிணிக்கு மருந்து பிறமன் னணியிழை
தன்னெய்க்குத் தானே மருந்து.

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) பிணிக்கு மருந்து பிற-(வாதம் முதலிய)பிணிகட்கு மருந்தாவன (அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி) மாறுபயவியல்பினையுடையனவாம்;

(அவ்வாறன்றி),

அணியிழை-இவ்வணியிழையினையுடையாள்,

தன் நோய்க்கு - தன்னிறைய

பிணிக்கு, மருந்து தான்ற -

மருந்துந் தானே யாயினள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை

நினைந்து

மூன்வருந்திறைகளின், 'தன்னோய்'

என்றும், அவ்வருத்தந் தமியாளை

யிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தா

றைகளின் 'தானே மருந்து'

என்றும் கூறினான். இப்பினியும்
எளியவாயவற்றுற் நீரப் பெற்றில
மென்பதுபட நின்றமையின்,
'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது.
(கு - ரை.)

இடந்தலைப்பாடு என்பது
- தலைவன் முன்னுட்கூடினை
இடத்திலேவந்து தலைவியை
யெதிர்ப்படுதலென்னு
மொருள்படும். இது
இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குப் பின்
நிகழும் கூட்டமென்பது

தொல்காப்பியனார் கொள்கை:

இதனை "காமப்புணர்ச்சியு

மிடந்தலைப்பாடும்,

பாவ்கொடுதழாஅ லுங்

தோழியிற்புணர்வுமென்று,

ஆங்கந்நால் வகையினு மடைந்த

சார் பொடு, மறையென

மொழிதன் மறையோராதே"

என்றதொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா

லறிக. இயற்கைப்புணர்ச்சி

நிகழ்ந்து தலைவனும் தலைவியும்

பிரிந்தபின்னர் ஆற்றாது

வருந்திநின்ற தலைமகன்

தலைவியை மறுநாளுங்கூட

எண்ணினி, 'விதியாதே

அவளையெய்தினை யான் அவ்விதி

கருமேல் இன்றுங்

காண்பென்'என்று முன்னுளில்

அவளைக்

கண்ணுற்றபொழிலிலேபுக்காளை

தலைவியும் தன் ஆயர்வள்ளத்தோடும் விளையாடி ஆற்றுவருகின்றவள் ஆயங்கள் முன்னுளிற்போலவே பிரிய, தெருவில்தலைமகனை வழிபட்ட இடம்

எதிர்ப்பட்டுத் தலைமகனைக்

கண்டாளேபோலப் பரவசமாக

நின்றுளாக, தலை

ஆம்

அதிகாரம்—புணர்ச்சிமகிழ்தல்

க்கூ

மகளுக் தனியளாய்நின்ற

தலைமகளை யெதிர்ப்பட்டுப்

புணர்வனென்க. இதுவே,

இடந்தலைப்பாட்டுப்

புணர்ச்சியாகும்.

இவ்விடந்தலைப்பாடு, தலைவன்

தானேசென்றுகூடுவது,

பாங்கனுற்றவலன்முற்குறித்த
இடந்தலைப்பட்டுப் புணர்வது என
இருவகைப்படு மென்றும், தானே
சென்றுகூடுவதே சிறக்கு
மென்றும் கொள்வர் ஒருசாரார்:
இனி,வேறுருசாராசிரியர்இடந்தலைப்பாடு
நிகழின் பாங்கற்கூட்டம் நிகழாது:
பாங்கற்கூட்டம் நிகழின்
இடந்தலைப்பாடு நிகழாது என்று
கொள்வர்.

நிதானம்-ஆதிகாரணம்.

தன்னோய் - தன்னால்
வந்த நோய்:

தான்என்றது-தலைவியை.
கயிறாலை-தனிப்பட்ட
தலைவியை. வருத்தந்தீர்ந்தான்
என இனையும்.
இப்பிணி-தலைவியிறைய நோய்.
எளிய வாயவற்றால்-எளிமையாகக்
கிடைக்கக்கூடிய
பிறமருந்துகளால். "நின்முகந்
தான் பெறினல்லது கொன்னே,
மருந்து பிறிதியாதுமில்"
என்ற கலித் தொகை.
இங்குக்காணத்தக்கது.
அணியிழை-வினைத்தொகையன்மொழி.(உ)

கசஎஉ. தாம்வீழ்வார்

மென்றோட் டுயிலி

னினிதுகொ

றுமனைக் கண்ணு

றுலகு.

'நாதிசயவின்பத்திற்துரிய நீ

இச்சிற்றின்பத்திற்து

இன்னையாதல்

தகாது' என்ற பாற்கற்குச்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) (ஐம்புலன்களையும்

றுகர்வார்க்கு), தாம் வீழ்வார்

மெல்தோள்

துயிலின்-தாம் விரும்பும் மகளிர்
மெல்லியதோளின்கட்
டுயிலுந்துயில்போல,
இனிதுகொல்-வருந்தாமலெய்தலாமோ?
தாமரைக்கண்ணன்
உலகு-(அவற் றறத் துறந்த
தவமேர்கிகளெய்துஞ்)
செங்கண்மாலுலகம்? (எ - று.)

ஐம்புலன்களையும்
நுகர்வாரென்னும்பெயர்,
அவாய்நிலையான் வந்தது.
இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத்
தவமேயாகங்களான்

வருந்தவேண்டுதலின்,
எம்மனோர்க்கு ஆகாதென்னுங்
கருத்தால் 'இனிதுகொல்'
என்றனன். இந்திர
னுலகென்றுரைப்பாரு மூளர்:
காமரைக்கண்ணனெனின்பது
அவனுக்குப் பெயரன்மையின்,
அஃது உரையன்மை யறிக.

(கு-ரை.) இது
பாங்கற்கூட்டத்தில், கிழவோன்
கழற்றெதிர்மறுத்த லெனப்படும்.
பாங்கற்கூட்டம் என்பதைப்

பாங்கனுல் தலைவன் தலைவியைச்
சென்றெய்துதல் என்பர்
ஒருசாரார்: மற்றொருசாரார்
தோழியிற்கூட்டம் போலப்
பாங்கன் தலைவனுக்கு
இடைன்று உரையாடிக்
கூட்டாமையின், அது
பொருளன்று: இடந்தலைப்பாட்டிற்குப்பின்பு
தலைமகன்பாங்கனைக்கூடுங்
கூட்டம் என்பர்: தலைமகன்
இடந்தலைப்பாட்டில்
தலைவியைக்கூடிப்பிரிந்தவன்
தலைமகளைப்பற்றிய நினைவினுல்

வருந்தின் முலை,
இந்நிலைமையில் பின்னாள் சென்று
எதிர்ப்பட்ட பாங்கன் தலைவனை
அடிமுதல் முடிகாறும் நோக்கி,
'எம்பெருமாற்குத்
திருவொளிமழுங்குமாறு நேர்ந்த
வாட்டம்என்னே?'என்று வினவ,
இவ்வகைவினவிய தோழனுக்குத்
தலைவன் நிகழ்ந்தவாறாதெறல்லாம்
கூறினன்: கேட்ட பாங்கன்
தலைவனிடத்துத்
தீயனகண்டால் இடித்துக்
கூறுமவ னுதலால் 'அன்பனே!

நின்னுள்ளம் உன்னளவன்றிக்
கைம்மிக் கோடுமே யெனின்
உன்னைத் தெளிவிப்பார் யார்? இது
உன்கல்வியறிவிற்குக் [கா]தூ'
என்று கழறி [இடித்து]க்
கூறுவோன்: இன்ன் பாங்கன்
கூறவும், உ0

திருக்குறள்

வேட்கையுயத்தனுகிய தலைவன் 'என்னுற் காணப்பட்ட வடிவை நீ கண்
டிருப்பாயாயின் இவ்வன் கழறுய்' என்னுங் கருத்துப்பட, அத்தப்பாங்கன்
கழறியதை மறுத்துரைக்குங் கிளவி இது என்க.

வீழ்வார்என்றசொல், விரும்பப்படுவதென்றபொருளது. விரும்பு
மகளிரின்தோளில்துயிலுதலினும் மோட்சலோகம் இனிதாகாதென்று பா
கனுக்குத் தலைவன் கழற்றெதிர்மறுத்தவாறு; பொதுவாகக்கூறிச் சிறப்பு
பொருளேப்பெறவைத்தது இது. இப்பெற்றித்தாய-இப்படிப்பட்டதன்மை
யையுடைய, எளிதிற்கிடைப்பதாயஎன்றபடி.'இனிதுகொல்'என்ற வினுவி

குக் காரணம் 'தவயோகங்களால்வருந்தவேண்டுதலின்' என்பது. தாமரைக் கண்ணனுலகுஎன்பதற்கு-இந்திரலோகமாகிய சுவர்க்கம் என்று ஒருசாரார் பொருள்கூறுவர்; அது பொருந்தாது; தாமரைக்கண்ணனென்று இந்திரனுக்குப் பேரின்மையால் என்று அவ்வுரையை மறுத்தனர். இனி, 'தாமரைக் கண்ணன்என்பதற்கு-அடியாரின் இதயத்தாமரையிடத்துவீற்றிருக்குங் கடவுள்எனப் பொதுவாகக் கடவுளைக் காட்டுமென்பாருமுளர். மகளிர்தோளிணை துயிலுதல் கூறப்படுவதனை "வரிக்குழை, வேயுறு மென்றோட்டுயில்பெறும்" என்ற கலித்தொகையிலும் காண்க. (ரு

ககஅ. நீங்கிற்றெறாஉங்
குறுகுங்காற்
றண்ணெனன்னுங்
கியாண்டுப் பெற்ரு
ளிவள்.

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) நீங்கின்-(தன்னை)

அகன் றூழி,
தெறூஉம்-சுடாநிற்கும்: குழ
குங்கால்-அணுகுழி,
கண்ணெண்ணும்-குளிராநிற்கும்:
தீ-(இப்பெற்றித்தாய தீயை,
(என்கண்தருதற்கு), இவள்—,
யாண்டு-எவ்வுலகத்து,
பெற்றாள்—

கூடாமுன் தன்புறுதலின்
'தீங்கிற்றெறூஉம்' என்றும்,
கூடியபின் இன்புறுதலின்
'குறுகுங்காற்றண்ணென்னும்'

என்றும், இப்பெற்றியதோ

தீ உலகத்தில்லையா மாகலின் 'யாண்டுப்பெற்றூள்' என்றுங் கூறினன். தன் காமத்தீத்தன்னையே அவள்தந்தாளாகக் கூறினன், அவளான் அது வெளி படுதலின்.

(கு - ஸ.)

பாங்கற்கூட்டத்திறுதியில்

தலைவியின் கலவினையப் பெற்

தலைவன் அக்கலவினையப் புகழ்ந்து கூறிய கிளவியாகும் இது. உலகத்தத் யணுகினுற் சுடும்: நீங்கினுற் சுடாது கிற்கும்: இத்தக்காமத்தீயோ இவ யணுகினுல் தண்ணென்றிருந்து நீங்கினுற் சுடுகின்றதே! இதுவன்றே என்று காமத்தியின் விபரீதத்தன்மையை வியந்தவாறு. வேற்றுமையணி படவந்த உருவகம். "காமநோய்போல, விடிற்சுடலாற்றுமோ தீ" என்றுமேலே கூறுவது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. கூடாமுன் - புணர்தற்குமுன்னம் காமத்தீ - விருப்பமாகியதீ. காமம் என்பது தலைவியாலேயே தனக்கு உண் டான தாகையால் அக்காமத்தீயை அத்தலைவி தந்தாளெனத் தலைவன் கூ கின்றூன்: காமம் தலைவனிடத்தே அடங்கியிருந்து தலைவியைக் கண்ட காலத்தே வெளிப்படும் என்னுங் கருத்து. "காமம் காமமென்ப...பாணி மூடைத்தது காணுர்ப்பெறினே" என்ற குறுந்தொகைச் செய்யுளாலு

உணர்க.

(கு

கசுஞ. வேட்ட

பொழுதினவயவ

போலுமே

தோட்டார்

கதுப்பினு டோள்.

கக்க - ஆம்

அதிகாரம்—புணர்ச்சிமகிழ்தல்

டீக்

தோழியிற் கூட்டத்தறுதிக்கட்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) (மிகவீனியவாய
பொருள்களைப் பெறுது),
வேட்ட பொழு தின் -

(அவற்றின்மேல்)
விருப்பமுகூர்ந்தபொழுதின்கண்,
அவை அவை
போலும்-அவையவை (தாமே
வந்து இன்பஞ்செய்யுமாறு)
போல இன்பஞ் செய்யும்;
(எப்பொழுதும்
பெற்றுப்புணரினும்), தோடு

ஆர் கதுப்பினுள் தோள்-டூவினை
யணிந்த கழைந்த
கூந்தலினையுடையாள் தோள்கள்;
(எ-று.)

தோடு - ஆகுபெயர்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி,

இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்
கூட்டத்துக்கண் முன்னரே
நிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும்
புதியவாய் நெஞ்சம் பிணித்தலின்,
அவ்வாராமைபற்றி
இவ்வாறுகூறினான்.

தொழிலுவமம்.

(கு - ரை.)

தோழியிற்கூட்டத்து இறுதிக்கண்
தலைவியைப்புகழ்ந்த கிள வியாகும்,
இது. பாங்கற்கூட்டம்
நிகழ்ந்தபின்பு,
இடந்தலைப்பாட்டினலோ
பாங்கனலோ மீண்டும்
தலைவியைக் கூட முயலாமல்,
முன்னர்த் தலைவியைத் தலைவன்
தோழியர் திரளிற்
செலுத்தினபோது அவள்

காதற்றோழியைக் குறிப்பா
லறிந்தவ ளுதவின்,
அத்தோழியை இரந்து
குறையுற்று அவள்வாயி லாக
இடையீடின்றித் தலைவியைக்கூட
வண்ணம் அதற்குவற்பறுமையன்று
பாங்கியால் தலைவியைக்கூடுதல்,
தோழியிற்கூட்டமெனப்படும்.
(இக்கூட்டம் - மதியுடம்பாடு
மடல்விலக்கல் குறியிடஞ்சேர்தல்
வரைவுகடாதல் அறத்தொடு
நிற்றல் உடன்போக்கு என

வகைப்படுத்துக் கூறப்படும்.)

விருப்பம்கூர்ந்த -

விருப்பம்மிகுந்த.

அவையவை - விரும்பப்பட்ட

அவ் வப்பொருள்கள், தோடு -

இதழ்: இதழினையுடைய

மலருக்குச் சினையாகு பெயர்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி முதலிய

மூன்றிலும் **கூட்டம்**

நிகழ்ந்திருக்க என்க. நெஞ்சம்

பிணித்தலின் -

தலைவனது நெஞ்சத்தைத்

பிணித்தலால்: பிணித்தலுக்கு
எழுவாய், தோள்.
ஆராமை-விருப்பந்தணியாமை.
இயற்கைப் புணர்ச்சி முதலிய
மூவகைக்கூட்டத்திலும்
தலைவியைப் புணர்ந்திருந்தாலும்,
விருப்பந்தணியாது
நெஞ்சம்பிணிப்புண்டதனால்
புதியவாய்க்கண்டனைபோலத்
தோள்களைப் பாராட்டுகின்றான்,
தலைவ னென்க.
வேட்டபொழுதில் வேட்கப்
பட்டவை வந்து

இன்பஞ்செய்தல்போலக்
கதுப்பினுள்தோளும் வந்து இன்
பஞ்செய்யு மென்றுகூறியதால்,
இது-தொழிலுவமமாயிற்று.
"வேட்டார்க்கு வேட்டனவே
போன்றினிய வேய்மென்றோள்,
பூட்டார் சிலைநுதலாள் புல்லா
தொழிவேமே": என்ற
சிந்தாமணி இங்கு
ஒப்புநோக்கத்தக்கது. "கொடி
யிடைதோள், புணர்ந்தாற்
புணருந்தொறும் பெரும்போகம்

பின்னும் புதிதாய்,

மணந்தாழ்புரிகுழலாளல்குல்போலவளர்கின்றதே"

என்னூர், திருக்கோவை

யாரிலும்.

(ரு)

ககஅசு. உறுதோ

றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற்

போதைக்

கமிழ்தினியன்றனதோள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உயிர் - (தன்னைப்பெறுது வாடிய) என்னுயிர், உறு தோறு- (பெற்று) உறுந்தோறும், தளிர்ப்ப - தளிர்க்கும்வகை, தீண்டலால் - தீண்டுத

க் கு றள்

லான்,—பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு, தோள்-தோள்கள், அமிழ்தின் இயன்றன - தீண்டப்படுவதோ ரமிழ்திறற் செய்யப்பட்டனவு; (எ - று.)

எதுவாகலாற் றீண்டல் அமிழ்திற்கு மெய்திற்று. வாடியவுயிரைத் தளிர்ப்பித்தல்பற்றி, அவை அமிழ்தினியன்றன என்றான். தளிர்த்தல் - இன்பத்தால் தழைத்தல்.

(கு-ரை.) இதுவும்,

தோழியிற்கூட்டம் நிகழ்ந்த பின்,
தலைமகன் தலைவி யோடு
நிகழ்ந்த புணர்ச்சியைப்
புகழ்ந்துகூறியதாகும்.

பெற்றுஉறுந்தோறும்- பெற்று
ஊற்றின்பத்தையடையுந்தோறும்.
உயிர் தளிர்ப்பதற்கு அமிழ்தினு

வியன்றமை ஏதுவாவதுபோல,
தீண்டப்படுதலும் ஏதுவாக
அமைதலால்; அவ்வமிழ்திற்குப்
பருகப்படுந் தன்மையன்றித்
தீண்டப்படுந்தன்மையுட்
கொள்ளவேண்டுவதாயிற்
றென்பது, 'ஏதுவாதலால்
தீண்டல் அமிழ்திற்குஞ் எய்திற்று'
என்றதன்பொருள்.
(சு)

ககஎன, தம்மி லிருந்து
தமதுபாத் துண்டற்று

லம்மா வரிவை முயக்கு.

இவளை நீ வரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மிலிருந்து
தமது பாத்துண்ணு மில்லறத்தோடு படல்வேண்டுமென்ற

தோழிக்குச்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) அம் மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையது முயக்கம், (இன்பம் பயத்தற்கண்), தம்இல் இருந்து-தமக்குரிய

இல்லின்கணிருந்து, (உலகோர்),
தமது-தந் தாளான் வந்தபொருளை,
பாத்து உண்டு
அற்று-(தென்புலத்தார் தெய்வம்
விருந்தொக்கல்கட்குப்) பகுத்து(த்
தங்கூற்றை)
உண்டாற்போலும்; (எ - று.)

தொழிலுவமம்.

இல்லறஞ்செய்தாரெய்துந்
துறக்கத்தின்பம் எனக்கு
இட்புணர்ச்சியே தரு மென

வரைவுடன்பட்டான்
கூறியவாறுயிற்று.

(சூ - ரை.)

தோழியிற்கூட்டத்தால் தலைவன்
தலைவியினிடத்துக் கள
வொழுக்கத்தை
நிகழ்த்திவந்தாளுக, தோழி
'களவொழுக்கத்தைத் தவிர்ந்து
வரைந்து இல்லறம்நடத்துக'
என்ன,
வரைதலையுடம்படாளுய்த்
தலைவன் சொன்னது இது.

அரிவை - பெண். முயக்கம் -
தழுவுகை: புணர்ச்சியென்ற
கருத்தது. பயத்தற்கண் -
உண்டாக்குதலில். இல்லின்கண்
- வீட்டில். தம் தாளான் -
தமதுமுயற்சியால்.
தென்புலத்தார் - பிதிரர்.
ஒக்கல்-சுற்றத்தார். பகுத்து -
பிரித்துக்கொடுத்து. தன்கூற்றை -
தமதுபகுதியை. தம்மிலிருந்து
தமதுபாத்துண்டற்றொழிலே
அரிவை முயக்கிற்கு

உவமையாகக்கூறியதனால்:
இது-தொழிலுவமமாயிற்று.
இனி, கம்பிலிருந்து
பாத்துண்டலாற் பெறலா ருஞ்
சுவர்க்கவின்பம்
இவ்வினைவழுயக்கத்திலேயே
எனக்கு உள்ளது என்று
கூறியதாக் கருதுபிடத்து,
இதனைப் பயனுவமமென்னலா
மென்று தோன்று கின்றது.
துறக்கத்தின்பம் -
சுவர்க்கலோகத்தின்பம்.

வரைவுடன்படான்
மணந்துகொள்ளச்
சம்மதியாதவன்.

(எ)

ககஅ. வீழு மிருவர்க்
கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.

ககக - ஆம்
அதிகாரம்—புணர்ச்சிமகிழ்தல்
உரை

ஒத்த அன்புடைய நுமக்கு
ஒரு போழ்தும் விடாத
முயக்கமே இனியதென்
வரைவுகடாய தோழிக்குச்
சொல்லியது.

(இ-ள்.) (நீ
சொல்லுகின்றதொக்கும்): வளி
இடை போழப்படா-(ஒரு
பொழுதும் நெகிழாமையின்)
காற்றால் இடையறுக்கப்படாத,
முயக்கு-முயக்
கம், வீழும் இருவர்க்கு-(ஒருவரையொருவர்)

விழைவாரிருவர்க் கும், இனிதே-.

முற்றுமை,

விகாரத்தாற்றொக்கது. காரம்,

தேற்றத்தின்கண் வந் தது.

கண்டு இருவரில்லை:

இன்மை பான்,

இம்மெனவ்வாதென்பது கருத்து.

களவிற்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து

வரைவுடன்படான் கூறியவாறு.

(கு-ரை.) இதுவும்

வரைவுடம்படாதான் கூறிய

களவியையாகும். ஒரு பொழுதும்

விடாமுயக்கமே யினிய
தெனச்சொல்லி வணரவுகடாய
தோழிக் குக்
கருத்து-களவொழுக்கத்தால்
தலைவியை முயங்குவது
இடையீடுபடுமாத லால்
இக்களவொழுக்கத்தைத் தவிர்த்து
தலைவியை வரைவாயாக
என்பது. வரைவுகடாய -
வெளிப்பட மணந்துகொள்ளும்படி
வற்புறுத்திக்கூறிய.

நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும்

என்பது - தோழியின் பேச்சிற் பாதிப்

ப்குதியை புடன்பட்டதைக் குறிப்பிக்கும். ஒருபொழுதும் தெழாமையால்- ஒருபொழுதும் முயங்கிய கையைத் தளரவிடாமையால். மூற்றும்மை விகார

த்தாற்றொக்கது, 'இருவர்க்கு' என்பதனீற்றில். இனிதே என்ற ஏகாரம் தெளிவைக் காட்டுதலால், தேற்றேகாரம். ஈண்டு - இப்போது, இங்கே. இருவர் இல்லை - நான் இவள் என்று பிரித்துச் சொல்லும்படி இருவராக இல்லை: ஒருவரே யென்னும்படி

ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளோ

மாதலால், நீ சொல்லுவது

எம்திறத்துக்கு ஏலாது என்பது

கருத்து. (அ)

கசஅக. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

காதற்கல்வேண்டாமையின்
இடையறவில்லாத கூட்டமே
இன்பப்பயனுடைத்தென—
வனைவுகடாவியாட்குச்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) ஊடல் உணர்தல்

புணர்தல் இவை -

(புணர்ச்சியினிதாதற்

பொருட்டு வேண்டுவதாய) ஊடலும்

அதனை யளவறிந்து நீங்குதலும்

அதன்பி னிகழ்வதாய

அப்புணர்ச்சிதானுமென

இவையன்றே, காமம் கூடியார்

பெற்ற

பயன்-(வரைந்துகொண்டு) காமத்தை

யிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற

பயன்கள்? (எ - று.)

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்று உளதாதன்மேலும் அதுதான் பாத்

தையர் மாட்டாதலும், அதனையறிந்து மகளிரூடிநிற்றலும், அவ்வூடலைத்

தவறுசெய்தவர் தாமே தந் தவறின்மைகூறி நீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்த அன்பினராய்க் கூடலுமன்றே முன்வரைந்தெய்தினர் பெற்ற பயன்; அப்பயன் இருதலைப்புள்ளிலேருயிராய உழுவலன்புடைய எமக்குவேண்டா வென அவ்வரைந்தெய்தலே யிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(கு - ரை.) கரத்தல் வேண்டாமையின் - மறைக்கப்படுதல் வேண்டாமையால்; களவொழுக்கத்திற்குக் கரத்தல் வேண்டு மென்றபடி. இடை

உ சு தி
ருக்குறள்
யறவு - நடுவில்
தடைப்படுதல். வரைந்தால்
இடைபோன்றிக் கூட்டம்
பெறலா மாதலால்
'வரைந்துகொள்க' என்று

கூறிய தோழிக்கு, வரைவு

உடன்படாத தலைவன்

கூறியது இது என்க.

வரைந்தெய்தியவர் எய்து

வது ஊடல்முதலியவற்றாலாகும்

இன்பப்பயனே யாதலால்,

ஒருயிராய

இருதலைப்புள் போன்றுள்ள எமக்கு அந்த இன்பம் வேண்டா என்று வரை
தலிலுள்ள குறைவை யெடுத்துக்காட்டி மிகழ்ந்தவாறாகும். ஊடலென்

பது - தலைவனும் தலைவியும்

ஒத்துக்கூடுங் காலத்து

மனத்திற்கு ஒவ்வாத

பரத்தையிற்பிரிவுபோன்ற

செய்தி கடந்ததாகத்
தலைவன்மீது ஐயப்
பட்டதனால் தலைவி
மனம்வேறுபட்டிருத்தல்.
உணர்தலென்பது - ஊடியது
ணர்த் தணிக்கக்கருதிய தலைவன்,
காரணங் காட்டியேனும்
வேறுவகையாலே
னும் தெளிவிக்கத் தலைவி
தெளிதலாம். ஊடலும்
உணர்தலும் நிகழ்ந்தபின்
கூடல் நிகழும். கூடல்-புணர்ச்சி.

இருதலைப்புள் - இரண்டு
தலையையுடைய
தொருபட்சி. உழுவலன்பு -
எழுமையுந்தொடரவல்ல அன்பு.
(க)

ககக0. அறிதோ
றறியாணமை கண்டற்றுற்
காமஞ்
செறிதோறுஞ்
சேயிழை மாட்டு.

புணர்ந்து

உடன்போகின்றன் தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

(இ - ள்.) அறிதோறு - (நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள் களை) அறியவறிய, அறியாமை கண்டற்று - முன்னையறியாமை காண்டற் போலக் காணப்படாநின்றது: சேயிழைமாட்டு செறிதோறும்-சிவந்தஇழை யினையுடையாளை இடைவிடாது செறியச்செறிய, காதல்; (எ - று)

காமம் - இவண்மாட்டுக்

களவொழுக்கத்திற் பல
இடையீடுகளா னெய்தப்பெறாது
*அவாவுற் றான் இதுபொழுது
நிரந்தரமாக எய்தப்
பெற்றமையின், 'செறிதோறும்'
என்றான்.
அறிவிற்கெல்லையின்மையான்
மேன்மேலறிய வறிய முன்னி
யறிவு அறியாமையாய்

முடியுமாறுபோலச் செறிவிற்
கெல்லையின்றி மேன் மேற்
செறியச்செறிய முன்னைச்செறிவு
செறியாமையுய்ப் முடியாகின்ற
தெனத் தன்னாமை
கூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல்
தலைமகட்கும்உண் டேனும்
அவண்மாட்டுக்
குறிப்பானிகழ்வதல்லது கூற்று
னிகழாமை யறிக.

(கு - ரை.) புணர்ந்து-களவொழுக்கத்தாற்கூடி. உடன் போகின்றான்-பாங்கியினுரைப்படி தலைமகளை இரகசியமாக இட்டுக்கொண்டு தன் னூருக்குச் செல்லுந் தலைமகன். **உடன்போக்கு** வருமாறு:—களவொழுக்கத்தொழுகாநின்ற தலைமகன் தலைவியைத் தோழியிற்கூட்டத்தாற் கூடி இன்புற்று வருநாளில், பெற்றோர் அயலானுக்குத் தம்மகளை மணம் பேசினும், தலைவனைத் தலைமகள் காணப்பெறுவண்ணம் கடுங்காவற் படுத்தினும், தலைவிக்கு ஆற்றுமை மீதூர்ந்து துயரம் பெருகும்: பெருகவே, அதுகண்ட தோழி கவன்று தலைவனை யெதிர்ப்பட்டுச் செய்தியுரைப்பள்: தலைவன் சூழ்ந்து தன் காதலியைத் தன்னூர்க்கு உடன்கொண்டுபோக வலித்தலுமையைத் தெரிவித்துத்

பி - ம்: வருத்தமுற்றான் இதுபொழுது நீர்ந்தாளை

ககஉ - ஆம் அதிகாரம்—நலம்புனைந்துரைத்தல் உரு

தலைவியை உடன்படுத்தத் தோழியை வேண்டும்; தோழியும் தலைவிக்கு

அதனை மெல்ல உணர்த்த,
அதுகேட்ட
தலைவி "உயிரினுஞ்சிறந்தன்றுநாணே
நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக்
கற்புச்சிறந்தன்று" என்றதற்கு
ஏற்பத் தன்
நாண் அழிய வரினும்
கற்புக்கெடாதிருத்தற்பொருட்டு
உடன்போக்குக்கு
ஒருப்பட்டமையைக்
குறிப்பிப்பள்: பின்னர்த் தோழி
அத்தலைவி வெளியேறி
தற்கு வேண்டுவன புரிந்து

ஒருவரும் அறியாவகை அவளைக்
குறியிடத்துக்
கொண்டு தலைவன்பாற்சேர்த்து
ஒம்படைகூறிவழிவிடுப்பள்:
தலைவன் தலைவி
யுடன் தன்னூர்நோக்கிச்
செல்லும் என்பது.

பொருள்களை-அர்த்தங்களை.
சிவந்த-செம்பொன்னிறமுடைய
என்ற

படி. இழை-ஆபரணம். இடைவிடாது-ஒருகணப்பொழுதும் விடாமல். செறியச்செறிய-புணரப்புணர. இவண்மாட்டு - இத்தலைவியினிடத்து. இடையீடுகள்-தடைகள். எய்தப்பெறுது-(தலைமகளைக் கூடுமாறு) அடையப்பெறுமல். நிரந்தரமாக-இடையீடின்றி. களவொழுக்கத்தில் இடையீடுபடும் புணர்ச்சி

உடன்போக்கில் இடையீடின்றி

நிரந்தரமாகப் பெறப்படுதலால்

முன்னைய

புணர்ச்சி நிகழாததுபோலவே தோன்றுதற்கு, மேன்மேல் அறியவறிய முன்னைய அறிவு அறியாமையே போலுதலை உவமை கூறினான். ஆராமை-விருப்பம் அடங்காமை. புணர்ச்சி மகிழ்தலில் தலைவியின்கூற்றாகக் கிளவி வராமைக்குக் காரணங்கூறுவது - 'இப்புணர்ச்சி மகிழ்தல்' என்று தொடங்கும் வாக்கியம்: "காமத்தினையிற் கண்ணின்றுவருஉம், நாணும் மடனும் பெண்மையனாதலிற், தெரிப்பினுமிடத்தினுமல்லது வேட்கை, வெறிப்படவாரா

வவள்வயினான" என்ற

தொல்காப்பியத்துக்களவியற்சூத்திரமுங்காண்க.

(கo)

கக்உ - ஆம்

அதிகாரம்- நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது-தலைமகன் தலைமகளுடைத்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது, புணர்ச்சிமகிழ்ந்துழி நிகழ்வ தாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தலின்பின் வைக்கப்

பட்டது.

(கு-ரை.)

நலத்தை-அழகை. புனைந்து -
அலங்கரித்து: அழகுபட
என்றவாறு.
மகிழ்ந்தழி-மகிழ்ந்தபோது.

ககக. நன்னீரை வாழி
யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள்
யாம்வீழ் பவள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்

சொல்லியது.

(இ - ள்.)

அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவே!

வாழி - வாழ்வாயாக: கல்லீரை -

(மென்மையால் நீ

யெல்லாப்பூவினும்) கல்லினியற்கையை

யுடையை: (அங்ஙன

மாயினும்), யாம்

வீழ்பவள் - எம்மால்

விரும்பப்பட்டவள்,

நின்னினும் —,

மெல் நீரள் - மெல்லிய

இயற்கையை யுடையவள்; (எ -

து.)

அனிச்சம்-ஆகுபெயர்.

வாழியென்பது
உடன்பாட்டுக்குறிப்பு: இனி,
யானே மெல்லியன்' என்னுங்
கருக்கினை
யொழிவாயாகவென்பதாம். அது

பொழுது உற்று
அறிந்தாலுகவின்,
ஊற்றினினிமையையே
பாராட்டினனென்.

இன்னீரென்று

பாடமோதுவாருமுளர்.

உசு திரு

க்குறள்

(கு-ரை.) "ஞாயிறுதிங்களறிவோனே"என்று தொடங்குந் தொல் காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரத்தில், "சொல்லுநபோலவுங் கேட்குநபோல வும், சொல்லி யாங்கமையு மென்மனோர்புலவர்" என்றதனால், அனிச்சமலர் கேட்பனபோல வைத்துக் கூறப்பட்டது. "மோப்பக்குழையுமனிச்சம்" என்

றதனால், அனிச்சப்பூ மிகவும்மென்மையதாதல்

பெறப்படும். அணிக்கம்என்ற

முதலின் பெயர்-மலரைக்
காட்டுதலால், முதலாகுபெயர்.
ஆழி என்றஉடன்

பாட்டுவியங்கோள்-'சின்னிலும்
மெல்லியதண்மையையுடையாள்
யாம் விருப்

பிடலாதலால், இனி
மென்மையாலான கருக்கை நீ
ஒழியவேண்டுவதே'

என்ற கருத்தைக்
குறிப்பிப்பதனால்,

'வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு'

எனப்பட்டது.

கருக்கினை - கர்வத்தை.

அது பொழுது - அப்போது.

உற்றறிந்

தான் - தலைவியை உற்றதனால்

[தலைவியின்

ஊற்றின்பத்தைப்பெற்றதனால்]

அவள் மென்மையை யறிந்தான்.

மென்னீரள் என்ற இடத்து

'இன்னீரள்'

என்று பாடம் ஓதுவாருமுளர்.

நீர்-முன்னிலையொருமைக்குறிப்புமுற்று.

சகசுஉ. மலர்காணின்

மையாத்தி

நெஞ்சேயிவள்கண்

பலர்காணும்

பூவொக்கு மென்று.

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) நெஞ்சே—! இவள் கண்-(யாரை காணப்பெற்ற) இவள் கண்களே, பலர் காணும் பூ ஒக்கும் என்று-பலராலும் காணப்படும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருதி, மலர் காணின் மையாத்தி-(தாமரை குவளை நீலம்முத

லிய) மலர்களைக்கண்டால்

மயங்காதின்றாய்:

(பின்னிவீருந்தவாறென்)?

மையாத்தல்-ஈண்டு,

ஒவ்வாதவற்றை

யொக்குமெனக்கோடல்: இது

மாத்தல்

செம்மாத்தலென்பனபோல

ஒருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சி

நீக்கம்

முதலாகத் தலைமகள்கண்களைக்

காணப்பெறுமையின்

அவற்றோடொருபுடை

யொக்கும் மலர்களைக்

கண்டுழியெல்லாம் அவற்றின்கட்
காதல்செய்து போர்
தான், இதுபொழுது
அக்கண்களினலமுழுதுந் தானே
தமியாளே யிடத்
தெதிர்ப்பட்டனுபவித்தா
லுகவின், அம்மலர்கள்
ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமை
கருதிய நெஞ்சை
யிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(கு - ரை.) தலைவன்
இடந்தலைப்பாட்டில்

தனியளாயிருந்த தலைவியின்
கண்ணழுகிலே
ஈடுபட்டுச்சொல்லிய கிளவி இது.
பலரீகாணும் பூ என்
குறைவு. இவள்கண்
யாவரைருத்தனைகா ணுமது
என்பது பெற்பவுவதோடு

மலர்கட்குப் பலராற்காணப்படுவது இழுக்கா மென்பதையும் குறிப்பிக்கும் மையாத்தி என்பதன்பொருள்-மயங்காதின்றாய் என்பது. மையாத்தல். மயங்குதல்: இங்கே, ஒவ்வாதவற்றை ஒக்குமெனக் கொள்ளுதல். மையாத்தல் என்ற சொல்லை நோக்குமிடத்து, மையாத்தல் எனப் பிரித்தற்கு உரியதுபோலத்தோன்றுதலால், பிரித்தலாகாதென்பார் 'மையாத்தல் ஒருசொல்' என்றார். இயற்கைப்புணர்ச்சிதீக்கம்-இயற்கைப்புணர்ச்சியில் தலைவியைக் கூடியபின் அவளைப்பிரிந்த பிரிவு. அவற்றோடு-தலைவியின் கண்களோடு.

அதிகாரம்—நலம்புனைந்துரைத்தல்

உ எ

ஒருபுடை-ஒருசார்:

மூற்றிலுமன்றியென்றபடி.

கண்டுழியெல்லாம்-பார்த்த

போதெல்லாம்.

இடத்தெதிர்ப்பட்டு-இடந்தலைப்பாட்டிலெதிர்ப்பட்டு.

(உ)

ககஙட. மூறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

கூட்டுதலுற்ற பாங்கற்குத்

தலைமகன்

தலைமகளதியல்பு கூறியது.

(இ-ள்.) வேய்

தோளவட்கு-வேய்போலுந்

தோளினையுடையவட்கு, —மேனி

முறி-நிறம் களிர்நிறமாயிருக்கும்:

முறுவல் முத்தம்-பல்லு முத்தமா

யிருக்கும்: நாற்றம்

வெறி-(இயல்பாய)நாற்றம்

நறுநாற்றமாயிருக்கும்: உண் கண்

வேல்-உண்கண்கள்

வேலாயிருக்கும்; (எ-று.)

பெயரடையாலும் ஓரியல்பு

கூறப்பட்டது. முறி,

முறுவலென்பன - ஆகுபெயர்.
உருவகவகையாற்
கூறினமையின்,
புனைந்துரையாயிற்று. இன் ஏற்
கருதப்பட்டாளை யறியேனென்று
கேட்பதற்கு தோழிக்குக்
கூலமகன் சொல்லியதாயுமாம்.

(கு - ரை.) மேனி -
உடல்நிறம். வேய்த்தோளவன்
என்ற பெயரில், வேய் என்பது
பெயர்ச்சொல்லாகிய அடை:

(அஷ்ட-விதசுதனம்:) அதனு
ஷும், கலவியின் இயல்பு
கூறப்பட்டதாகும்: கலவியின்
கோள்கள் அளவி னுஷும்
வடிவினுஷும்
பசுமைநிறத்தினுஷும்
மூங்கிலையொத்திருக்குமென்ற
வாறு:
"அளவெவடிவொப்பதன்றியே
பச்சை,
யினவேய்நிறத்தானுமேய்க் ஞும்"
என்றது காண்க. முறி-தளிர்:

இங்குத் தளிரின்நிறம்என்ற
பொருளில் வந்தது:
பொருளாகுபெயரின்பாற்படும்.
மூறுவல்-சிரிப்பு: இது,
அதனைக் கொண்ட பல்லுக்கு
ஆகிவந்தது:பண்பாகுபெயரின்பாற்படும்.
பாங்கனைப்பற்றித் தலைவியைக்
கூட்டியவழிக்கண் கூறுதல்
அத்துணையாகச் சிறவாது என்ற
கருத்தினால்,இந்தக்குறளுக்கு
இரண்டாவதாக
வேறொருவிளக்கம்கூறப்
படுகின்ற தென்னலாம்.

கக்கச. காணிற் குவளை
கவிழ்ந்து நிலனேக்கு
மாணிழை
கண்ணெறிவ்வே மென்று.

பாங்கற் கூட்டத்துச்
சென்று சாரீதலுறுவான்
சொல்லியது.

(இ - ள்.)

குவளை-குவளைப்பூக்கடாரும்,—காணின்-காண்டற்றெழிலை
யுடைய மாயின்,—மாண் இழை
கண் ஒவ்வேம் என்று-மாண்டை
இழையினை

புடையாள் கண்களே (யாம்) ஒவ்வே
மென்று கருதி, கவிழ்ந்து
(அந்நாணினால்) இறைஞ்சி, நிலன்
நோக்கும்-நிலத்தினை நோக்கும்;
(எ - று.)

பண்பாளனையன்றித்
தொழிலாளும் ஒவ்வாதென்பான்
'காணின்' என்றும், கண்டாள்
அவ்வொவ்வாமையால்
நாணுடைத்தாம் பண்பது
தோன்ற கவிழ்ந்து' என்றும்
கூறினான். காட்சியு நாணு

மின்மையிற் செம்மாந்து வாழ்வ
நோக்கின வென்பதாம்.

(சு-ரை.) பண்டோனை-வடிவு
நிறம் என்கிற இக்குணத்தால்.
'குவ்வை

காணுதல்=தாழ்வையுடையவரின் காணத்தால் கவிழ்ந்து நிலமேக்கும்' என்ற இதில், 'குவ்வைக்குக் காணுதலென்ற தொழில் இல்லாமையால்தான்,

உரு

திருக்குறள்

நாணமின்றிச் செம்மாந்து
வாணோக்கின்; என்று,

குவளைகள் இயற்கை

யின்

வாடுதலைக்கிமலர்ந்திருத்தற்குக்

காரணங் கற்பித்துக் கூறியவாறு;

ஏதுத்

தற்குறிப்பேற்றவணி.

காட்சி. கருவுநற்பெருமை.

செம்மாந்து - கருவம்

கொண்டு.

(க)

ககசுரு. அனிச்சப்பூக்

காலைநீ யான் பெய்தா

னுணசுப்பிற்கு

நல்ல படாஅ

பறை.

பகற்குறிக்கட் பூவணிகண்டு சொல்லியது.

(இ-ள்.) (இவள் தன்மென்மைகருதாது), அனிச்சப்பூ - அனிச்சப்

பூவை, கால் களையாள் பெய்தாள்

- மூகிழ்களையாது. சூடினள்:

நுசுப்பிற்கு - (இனி)

இவளிடைக்கு, நல்ல பறை

படா-நல்லபறைகளெலாவியா;

(எ-று.)

அம்மூகிழ்ப்பாரம்

பொறுமையின் இடை மூரியும்:

மூரிந்தால், அதற்குச்

செத்தார்க்குரிய
நெய்தற்பறையே படுவ
தென்பதாம். மக்கட்குரிய
சாக்காடும்
பறைபடுதலும்
இலக்கணைச் குறிப்பால்
நுகுப்பின்மே லேற்றப்பட்டன.

(சூ-ண.)

பாகற்றினியென்பது - கலைமகளைத்
தழுவேற்பித்த தோழி
தலைமகனுடன் அவளைப்
பகற்குறிக்கண்

கலைப்பெய்வியாநிற்றல் என்பர்.

திருக்கோவையாரிற்

தோராகினியர். கால்-காம்பினடி.

முகிழ்ப்பாரம் - காம்பி

னடிச்சுணம். இடை-இடுப்பு.

நெய்தற்பறை சாப்பறை

யெனப்படுதலால்,

'செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறை'

என்றது. படுவது-ஒலிப்பது.

சாக்காடு -

மரணம்;

பறைபடுதல்-(நெய்தற்)பறை

யொலித்தல்: மரணம்

சாப்பறை

கொட்டல் இவையிரண்டும்

மானுடர்க்கு உரியன: இவற்றை

மானுடரின்

உறுப்பாகிய நுகர்ப்பிற்கு எற்றி,

'நுகர்ப்பிற்கு நல்லபடாஅ பறை'

என்றார்:

இது,

இலக்கணக்குறிப்பு=லகரணைமூலத்திவந்

த நல்லபறைறபடா என்றதனால்,

தீயபறைறபடும் என்பது

குறிப்பாற்கிடைக்கும்:

தீப்பறையொலிப்பது மாலுட

னின் மாணாகாலத்தது. ஆகவே,

'நுகுப்பு ழரியும்' என்ற

இலக்கணப்பொரு

ளைக் குருமாறு,

சாப்பறையொலித்தலே நுகுப்பிற்கு

எற்றி 'நுகுப்பிற்குரல்ல

படாஅ பறை' என்றது:

ஆதலால், இது,

இலக்கண யுடையாகவந்த குறிப்புப்

பொருளாயிற்று.

ககக. மதிய மடங்கை முகலு மறியா

(ஈ)

பதியிற்

கலங்கிய மீன்

இரவுத்துறக்கண் யத்துண்டு

கொல்லியது.

(இ - ள்.) மீன-(ஆனத்து) மீன்கள்,—(பிறது ... பெரிதாகவும்), மதி உம் மடந்தை முகன் உம அறியா-(ரா)மதியினையும் (ஈ.)மடந்தை முகத்தினை யும் (இது மதி இது முகமென்று) அறியமாட்டாத.—பதியில-(கய) நீரினின்றும், கலங்கிய - கலங்கித்தாய்ந்து சென்றன; (எ-று)

துரிடத்தில் நிலைத்து ... ... இரவும் ... பற்றி பதியிற்கலங்கிய

என்றான். மீனுடைய, கருங்...

... ...ற்ற ...டைய ... ...னை,

இரண்டினை

யும் பதியிற்கலங்கிய

மீனகள் நீங்கியுயலலது
கலங்கினவ்வகள் அறியாவென்று
உரைப்பினு மமையும்.

க்க - ஆம்

அதிகாரம்—நலம்புனைந்துரைத்தல்

உக

(கு-ரை.)

இரவுக்குறி யென்பது - தலைவன்
தலைவியை இரவுப்பொழு
தில் குறிக்கப்பட்ட
இடத்திற்கூடுதல். தலைவன்

இரவுக்குறிக்கட் செல்லுங்
காலம்,
நடுயாமத்தில் தலைவியது
மனையெல்லைக்கட்சென்று
மரங்களில்
வதியும் மயில் அன்னம்
முதலிய புட்களை யெழுப்பல்
புன்னைக்காய்களை
நீரிலிடுதல் போன்ற
செயல்களால் தான் வந்தமையைக்
குறிப்பிக்க, அதனை
யுணர்ந்த தோழி,

தாய்முதலியவரின் துயில்கையை
ஆராய்ந்தறிந்தபின்
தலைவியைக்கொண்டு சென்று
சூறியிடத்திலுய்த்து,
பூக்கொய்தல் முதலிய
வியாஜத்தாற் பிரிந்து செல்ல,
தலைவன் தலைவியைச்
சார்வனென்ப. வேறு
பாடு - இங்கே, சந்திராலுக்கும்
மடந்தைமுகத்துக்கு முள்ள
வித்தியாசம்.
பொரிதாகவும் - மிகுதியாக

இருக்கவும். தம்மதியென்றது -
சந்திரன் வான
மீன்களுக்குப் பதியென்று
சொல்லப்படுவா னுதலால்.
வானமீன்கள் மதி
யினையும் மடந்தைமுகத்தையும்
ஒப்புமை வேறுபாடு
அறியமாட்டாமற் கலங்
கின என்று கூறியது -
பொதுவணி யெனப்படும்
ஸாமான்யாலங்காரமாம்.
நட்சத்திரங்கள் ஓரிடத்தில்

நில்லாது சஞ்சரித்தற்கு,
முகமதிகட்கு வேறு பாடு
அறியமாட்டாமையாலுண்டான
கலக்கத்தைக் காரணமாகக்
கற்பித்துக்
கூறியது -
ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியின்பாற்
படும். தங்கிலை - தாம் நிற்கும்
இடம்: இது, பதியென்ற
சொல்லின் பொருள். இயங்குதல்
- சஞ்சரித்தல்.

வேறுபாடு-முகத்திற்கும் சந்திரனுக்குமுள்ள வேறுபாடு: அது, வளர்ந்து தேய்தலும் மறுவுடைமையுமென்று மேற்செய்யுளில் விளக்கும். 'இனி'

என்பது தொடங்கி

இப்பாடலுக்கு மேற்கூறுரை:

இரண்டனையும் - (மதி

முகம் என்ற) இரண்டையும்.

முதலுரையில்,

அறியமாட்டாதனவாய் மீன்கள்

கலங்கின

என்றுபொருள்படுதலால், அறியா

என்பது - பலவின்பாலெதிர்

மறை வினையாலனையும்பெயரும்,

கலங்கிய என்பது -

பலவின்பாலிறந்தகால

வினைமுற்றுமாம்;
இரண்டாவது உரையில்;
(தம்நிலையிற் கலங்காத மீன்கள்
அறியுமல்லது)
தம்நிலையிற்கலங்கியமீன்கள்
அறியமாட்டா என்று பொரு
ளாதலால், அறியா என்பது -
பலவின்பாலெதிர்மறை
வினைமுற்றும், கலங்
கிய என்பது -
இறந்தகாலப்பெயரெச்சமுமாம்.
(சு)

ககக. அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

இருவுயது.

(இ - ள்.) (அம்மீன்கள்
அங்ஙனம் கலங்குதற்குக்
காரணம் யாது ?)

அறு வாய் நிறைந்த அவிர் - முன்
குறைந்தவிடமெங்கும் நிரம்பியே
விளங்கும்,

மதிக்கு போல் - மதிக்கட்போல,
மாதர் முகத்து மறு உண்டுஓ -
இம்மாதர்

முகத்து மறுவுண்டோ? (எ - று.)

இடம் - கலை.

மதிக்கென்பது - மெய்ந்நிலைமையடக்கம். கேய்த்தலும், வளர்த்தலும், மறுவுடையையும் இன்மைபற்றி மீளறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்திலெனை இகழ்ந்துகூறியவாறு.

(சூ - ஊ.) அறுவாய்

என்றது - அற்ற இடம்:

அதாவது-தெய்த்த கல்ல

யென்க. மதிக்கு எல்பது -

மதிக்கன்ன என்று

எழும்வேற்றுமையாகப்

திருக்குறள்

பொருள் படுதலால்,

வேற்றுமைமயக்கம். இன்மைபற்றி-(முகத்திற்கு) இல்லா

திருத்தலால், அறிந்தில

என்பதற்கு எழுவாய்,

வானமீன்கள் என்பது. (எ)

ககஅ. மாதர் முகம்போ
லொளிவிட வல்லையேற்
காதலி வாழி மதி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மதி - மதியே! வாழி-வாழ்வாயாக:—மாதர் முகம்போல் ஒளி விட வல்லஎல் - இம்மாதர்முகம்போல (யான் மகிழும்வகை) ஒளிவீசவல்ல யாயின், காதலி - (நீயும்

என்)காதலியுடையையாதி;

(எ-று.) மறுவுடைமையின்
அது மாட்டாய்; மாட்டாமையின்
என்றுற் காதலிக்
கும்படாவென்பதாம்.
வாழியென்பது,
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(கு-ரை.) காதலியுடைய
யாதி-என்விருப்பத்தைப்
பெற்றவளேவாய்: என்றுல்
விரும்பப்படுவா யென்றபடி.
காதலி-'காதல்' என்ற

பெயர்ச் சொல்லினடியாகப் பிறந்த
மூன்னிலை யொருமைக்குறிப்பு
முற்று: வல்லை என்பதும்,
'வன்மை' என்ற
பண்பினடியாப்பிறந்த அவ்வகை
வினைமுற்றே று:" ஏல்-என்னில்
என்பதன் மரூஉ. 'மாதர்
முகம்போல் ஒளிவிடமாட்டாத நீ
இருந்து யாதுபயன்?'என்ற
வொருவாக்
குறிப்பித்தலால்,'வாழியென்பது இகழ்ச்
சிக்குறிப்பு' என்றது.

இச்செய்யுள், கலவியாற்

பெறும் புணர்ச்சிவகையை
விரிக்கும்போது பொய்பாராட்ட
லென்பதற்கு உதாரணமாக
நம்பியகப் பொருளுரையிற்
காட்டப்பட்டுள்ளது.

(அ)

ககககூ. மலரன்ன கண்ணணின்
முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத்
தோன்றல் மதி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.)

மதி-மதியே!—யலர் அன்ன
கண்ணுள் முகம் ஒத்தியாயின்-
இம்மலர்போலுங்
கண்ணினையுடையாள் முகத்தை
(நீ) ஒக்கவேண்டுதி
யாயின்,—(இதுபோல யான்
காணத்தேன்று:) பலர் காண
தேன் றல் - பலர்காணத்
தோன்முதாழி; (எ - று.)

தானே முகத்தின்

நலமுழுதுங்கண்டு
அநுபவித்தாலுகலின், ஈண்டும்
பலர்காணத்தோன்றலி
யிழித்துக்கூறினான்:
தோன்றின், தினைக்கு அவ்
வொப்பு உண்டாகாதென்பதாம்.
(கு-ரை.)

இதுபோல-இம்முகத்தைப்போல.
யான்காண-யான்மட்டும் காண.
நலம் முழுதும் -
அழகுமுழுவதையும்.
ஈண்டும்-இந்தச்செய்யுளிலும்:

இவ்வதிகாரத்தின் இரண்டாஞ் செய்யுளில் 'பலர்காணும் பூவொக்கும்' என்று பலர்காண்பதை இழித்துக்கூறியமை காண்க. தோன்றின் - பலர் காணத் தோன்றினால். தோன்றல் - எதிர்பாறலாற்று.

(கூ)

ககஉ. அனிச்சமும்
மன்னாத்தின் றூவியு மாந்த
நடிக்கு நெருஞ்சிப் பழமும்.

ககக - ஆம்

அதிகாரம்—காதற்சிறப்புரைத்தல்
கூக

உடன்போக்கு உணர்த்த தோழிக்கு அதனதுநயமைகூறி மறுத்தது.

(இ - ள்.) அணிச்சம்உம் அன்னத்தின் தூவிஉம் - (உலகத்தாரான் மென்மைக்கு எடுத்தப்பட்ட) அணிச்சப்பூவும் அன்னப்புள்ளின் சிறகுமாகிய இரண்டும், மாதர் அடிக்கு—, நெருஞ்சிப்பழம்-நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்

தஞ்செய்யும்; (எ-று.)

மூன் வலிதாதலுண்டாமையிற் பழமென்றூன். இத்தன்மைத்தாய அடி "பாத்தியன்ன குடமிக்கூர்ங்கற்" கலை உடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்ஙனஞ் கடக்கு மென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப் பொருளும் அடி தலைதடுமாறியாமையாகலின், இதுவும்

இவ்வதிகாரத்த தாயிற்று.

(கு-ஊ.) உடன்போக்கு என்பது - தலைவன் தன்னுடன் தலைவியை ஊர்க்கு அழைத்துக் கொண்டு போதல்:

இத்துணையில்,

அருமையுணைத்தல் என்பது ஒரு இளவி: அதனை,

'குறிப்புணைத்துப்

போக்குடம்படுத்திய தோழிக்கு,

கொங்கை பொருது கலிங்காநின்ற

இடையினை யுடையாளது
மெல்லிய அடிக்கு
யான்செல்லும்வெஞ்சுரம்ககாது:
அதன்மேலும் எம்பதி யும்
சேய்த்து: அதனால், நீ
கருதுகின்ற காரியம் மிகவும்
அருமை யுடைத்தெனத் தலைமகன்
போக்கருமை கூறுதல்'என்று
திருக்கோவையாருரையிற்
பேராசிரியர் விளக்கினர்.
அதனது - உடன்போக்கினது.
இங்ஙனம்

உடன்போக்கினருமையைக்கூறும்

முகத்தால் தலைவன் தலைவியின்

அழகைரு டையமென்மையைப்

புகழ்ந்து கூறுகின்றான்.

நெருஞ்சிச் செடியின் முள்ளி னும்

அதன் பழத்தின் முள்

வலிதாயிருக்கு மாதலால்,

அனிச்சத்தையும்அன் னத்தின்

தூவியையும் நெருஞ்சிப்பழம்

என்றான்.

"பாத்தியன்னகுடுமி" என் பது,

அகநானூறு, களிற்றியானை

நிரையில் நி-ஆவது

பாடலில்வருவதாகும்:

இதன்பொருள்:—பாத்தி அன்ன-பாத்தியிட்டாற் போன்ற, குடுமி-உச்சியை யுடைய,கூர்ங்கற்கள் என்க. இச்செய்யுளில்,தலைவியின் பாதத்திற்கு அனிச்

சம் அன்னத்தின் தூவி இவை

நெருஞ்சிப்பழம் போலும்

என்பது; செம்பொரு ள்: இதனற்

பெறப்படும்

குறிப்புப்பொருள்-இங்ஙன்மெல்லிய

அடி கடுஞ் சுரத்தை எவ்வாறு

கடக்கும்? என்பது.

செம்பொருளோடு இதில்

நோன்றும்

குறிப்புப்பொருளும் தலைவியின் அடிகளுடைய நலனைக்குறைக்காது விளக்குவதனால், இக்குறள் நலம்புனைந்துரைத்த லென்ற இவ்வதிகாரத்தி லிருத்தற்கு ஏற்றதேயாம். (கo)

ககஙு - ஆம் அதிகாரம்—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது-தலைமகன் தன்காதன்மிகுதிகூறலும், தலைமகள் தன்காதன்மிகுதிகூறலு மாம். இது, புணர்ச்சியும் நலனும் பற்றி நிகழ்வ தாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தல் நலம்புனைந்துரைத்தல்களின் பின் வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) காதன் மிகுதி - அன்பின் மிகுதி.

ககஉக. பாலொடு
தேன்கலந் தற்றே
பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

நூஉ தி
ருக்குறள்

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட் டலைமகன்

தன் நயப்பு உணர்த்தியது.

(இ-ள்.) பணி மொழி - இம்மெல்லியமொழியினையுடையாளது, வால் எயிறு ஊறிய-வாலிய எயிறு ஊறிய, நீர்—, பாலொடு தேன் கலந்தற்று-பாலு டனே தேனைக் கலந்த கலவைபோலும்; (எ - று.)

கலந்ததற்றென்பது விகாரமாயிற்று: கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு தேனென்றவதனால், அதன்சுவைபோலுந்

சுவையினையுடைத் தென்
பதாயிற்று.எயிறாறியவென
இடத்து நிகழ்பொருளின்மொழில்
இடத்தின்மே

னின்றது. வேறுவேறு
அறியப்பட்ட சுவையவாய பாலும்
தேனும் கலந்தூறி

அக்கலவை
இன்னதென்றறியலாகாத
இன்சுவைத்தா மாகலின்,
அது.பொரு ளாகிய நீர்க்கும்
எய்துவிக்க.

(கு - ரை.) நயப்பு - அன்பு.
வாலிய எயிறு -
வெண்ணிறமுள்ள பல்.
கலந்ததற்று என்பது கலந்தற்று
என விகாரமாயிற்று. கலந்தது -
கலக்கப் பட்டதென்றபொருளது.
அதன் - கலக்கப்பட்டவதன்.
ஊறுதல் என்ற தொழில் நீருக்கு
உரியது: பல்லுக்கு உரியதன்று:
இங்ஙனேகவும் எயிறூறிய என்று
ஊறுதல்தொழிலைப் பல்லுக்குக்
கூறியது, இடத்து

நிகழ்பொருளாகிய நீரின்தொழிலை
இடத்தின்மேலேற்றிக்கூறிய
உபசாரவழக்காமென்க. சுவையு
ளாய - சுவையையுடையனவான.
அது - இன்னதென்றறியலாகாத
சுவை. பொருளாகிய -
உபமேயமாகிய. நீர் - எயிறூறிய
நீர். பணிமொழியாளின்
எயிற்றிலூறிய நீர்
இன்னதென்றறியலாகாத
இன்சுவைத்து என்று தலைவி
யினிடத்து அன்பால்

கேவலன்கூறியது, இது. "இவள்
செங்கனிவாயாருந் தொறு
மினிதாயமிழ்தாமெனை
காருயிர்க்கே" என்றதுங் காண்க.
க)

கஉ.

உடம்பொ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு.

பிரிவஞ்சுங்கூறியது.

(இ-ள்.) உடம்பொடு
உயிரிடை என்ன
அன்ன-உடம்பொடு உயிரிடை

யுளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய
அத்தன்மைய, மடந்தையொடு
எம்மிடை நட்பு -
இம்மடந்தையொடு
எம்மிடையுளவாய நட்புக்கள்; (எ -
து.)
என்னெனப்
பன்மையாற் கூறியது -
இரண்டுந் தொன்றுதொட்டு
வேற்றுமையின்றிக்
கலந்துவருதலின்,
இன்பதுன்பங்களொக்க

வறுபவித்தல், இன்றியமையாமை
யென்றிவற்றை நோக்கி.

தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான்
அதுபொழுது
உணர்ச்சியிலளாகியாள் பின்
உடையளாமன்றே; ஆயவழி,

இவன் யாவன் கொலெனவும் என்கண் அன்புடையன்கொலெனவும் இன்
னும் இவனைத் தலைப்பெய்தல் கூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்க ணிக
ழும்: அந்திகழ்வனவற்றைக்
குறிப்பானறிந்து அவை தீர்க்
கூறியவாறு. என்னையென்று
பாடமோதுவாரு முளர்.

(கு-ரை.) இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குப்பின் தலைவிக்குப் பிரிவினைப்பற்றிய அச்சம் நிகழ, அத்தலைவியைத் தேற்றுமாறு தலைவன்சொல்லிய கிளவி, இது. உயிரிடை - உயிரினிடத்து. என்ன என்று பலவின்பாலாற் கூறியது -

ககஉ - ஆம்

அதிகாரம்—காதற்சிறப்புரைத்தல்

உஉ

தொன்றுதொட்டுவேற்றுமையின்றிக்
கலந்துவருதல்முதலிய
காரணம்பற்றி
யென்க. இரண்டும்-உயிரும்,
உடம்பும்.
"குடம்பைதனித்தொழிய"
என்று

தொடங்குங் குறளை இதனோடு
ஒப்பிட்டுக் கவனிக்க.

வேற்றுமையின்றி-

வேறுபடுதலின்றி, ஒன்றுக. ஒக்க அநுபவித்தல்-ஒருசமமாக அநுபவித்தல். தலைவன் தலைவியைப்புணர்ந்தது தெய்வப்புணர்ச்சியாதலால், தலைவன் கலந்த அப்போது தன்னைசந்தப்பிய தலைவி பிறகு தன்னுணர்ச்சிபெறுவா ளென்க. ஆயவழி-உணர்ச்சியுடையளாய அப்போது. என்கண்-என்னிடத்து.

தலைப்பெய்தல்-சேர்தல்.

கூடுங்கொல்-சேர்வதுமோ.

அலைத்தீர - அவ்வெண்
ணங்கள்தீர.

(2)

கதகதங. கருமணியிற்

பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்

இடந்தலைப்பாட்டின்கண்
தலைமகனைக்கண்டு
சொல்லியது.

(இ -ள்.) கருமணியில்
பாவாய்-(என்கண்ணிற்)
கருமணியின்கண்ணு
றையும் பாவாய்! நீ—,
போதாய்-(அங்ஙனின்றும்)
போதருவாயாக;(போதரா
திருத்தியாயின்), யாம் வீழும்

திருநகற்கு - எம்மால்
விரும்பப்பட்ட திருநு
கலையுடையாட்கு, இடம்
இல்லை-(இருக்க) இடமில்லையாம்;
(எ-று.)

யான் காணுது
அமையாமையின் இவள் புறத்துப்
போகற்பாலளன்றி
என்கண்ணு ளிருக்கற்பாலள்;
இருக்குங்கால்
நின்னெடாருங்கிருக்க இடம்
போகாமையின் நின்னிணுஞ்

சிறந்த இவட்கு அவ்விடத்தைக்
கொடுத்து நீ
போதுவாயாக வென்பதாம்.

(குறை.)

நீக்கத்து-பிரியும்போது.
உறையும்-வசிக்கின்ற.
போதருவா
யாக-போய்விடுவாயாக. நீயும்
இருந்து என்காதலியும்
தங்கியிருக்கக் கண்
ணில் இடம்போதாதாகையால்,

என்காதலிக்கு இடந்தருமாறு
நீபோதுகஎன்
கின்றனன், தலைவன்.
வீழும்-விரும்புகின்றது.
திருந்துதல்-அன்மொழித்தொகை.
காணுதலையாமையின்-காணுமல்
இருக்கமுடியாதாகையால்.
இருக்கற்பா
லள்-இருத்தற்கு உரியள்.
(கூ)
ககஉச. வாழ்த்
தியிர்க்கன்ன ளாயினழ சாத

வதற்கண்ண னீங்கு மிடத்து.

பகற்குறிக்கட்
புணர்ந்துநீங்துவான்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) ஆய்
இழை-அகன்ற
இழையினை யுடையாள்,—(எனக்குப்
புணருமிடத்து), உயிர்க்கு
வாழ்தல்
அன்னள்-உயிர்க்கு(உடம்போடுகூடி)வாழ்
தல் போலும்;
நீங்குமிடத்து-பிரியுமிடத்து,

அதற்கு சாதல் அன்னள் -

அதற்கு அதனினீக்கிப்

போதல்போலும்; (எ-று.)

எனக்கென்பதும்

புணருமிடத்தென்பதும்

அவாய்நிலையான் வந்தன.

வாழுங்காலத்து

வேற்றுமையின்றி

வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து

வருத்தஞ்

செய்தலானும், அவற்றை

அவள்புணர்வுபிரிவுகட்கு

உவமையாக்கினான்.

(கு-ரை.)

உயிர்க்குவாழ்தலாவது -

உடம்போடுகூடியிருத்தலேயாம்.

'காதற்சிறப்புரைத்தல்' என்பது

அதிகாரமாதலாலும்,

'நீங்குமிடத்து' என

*—5

அடுத்தவாக்கியத்து

வருதலாலும் அவற்றிற்கு எற்ப,

'எனக்கு, புணருமிட

த்து' என்பன,

அவாய்நிலையால்வந்தன.

வழிநிற்றல்-அடங்கியிருத்தல்.

அ

ற்றை-வாழ்தலையும்சாதலையும். இந்தத் திருக்குறளை, "பிரிந்தவழிக்கலங்கலும்"

என்ற இடத்து 'வழி' என்றதனைற்

பிரியலுறுவான் கூறுவனவும்

உண்டு என்று

கொண்டு, உதாரணங்காட்டினர்

தொல்காப்பியத்தில்
நச்சினார்க்கினியர்: அன்
றியும்,
பாங்கற்கூட்டத்தின்பகுதியிற்
சேர்ந்தெனவும் கொண்டுள்ளார்.
(சூ

கக்உரை. உள்ளுவன்
மன்யான் மறப்பின்
மறப்பறியேன்
னெள்ளமர்க் கண்ணெள்
குணம்.

ஒருவழித்தணந்துவந்த தலைமகன் 'நீயிர் தணந்தவூரன்று
எம்மையுள்ளியு மறிதிரோ?' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) ஒள் அமர்

கண்ணுள் நாணம்-ஒள்ளியவாய்

அமைதற்செய்யுங்

கண்ணினையுடையாள்

நாணங்களை, யான்

மறப்பின்-யான் மறந்தேனாயின்

உள்ளுவன்-நினைப்பேன்; மறப்பு அறியேன் - (ஒருபொழுதும்)மறத்தலையறியேன்: (ஆகலான் நினைத்தலையுமறியேன்); (எ-று.)

மன்-ஒழியிசைக்கண்வந்தது.

நாணங்கள் - நாணம், மடம்,

அச்சம்

பயிர்ப்பு முதலாயின.

இத்துணையுந் தலைமகன் கூற்று;
மேல் தலைமகள் கூற்று

(கு - ரை.)

ஒருவழித்தணத்தலாவது - தலைமகளைக்
களவொழுக்கத்தான்

தலைமகன்
புணர்ந்துவாராநிற்கையில் அலர்

[அலராவது - களவுப்புணர்ச்சி
யைப்பலரறிந்து பேசுதல்]

எழுந்ததாக, அந்த அலரடங்கச்
சிலநாள் தலை
மகன் ஓரிடத்தில்
தலைமகளைப்பிரிந்து

உறுதலாகும். தணந்தருன்று
பிரிந்திருந்தபோது.
உள்ளியும்-நினைத்தும்.
உள்ளுவன்மன் என்ற இடத்து
'மன்' என்பது உள்ளுதலை
வ்லென் என்ற பொருளைத்
தந்ததால், ஒரு
பிணையாயிற்று. மறந்தலைதலை
யுள்ளுவதுமுடியும்: ஒருபோதும்
மறவாதிருட்
பின் அப்பொருளை யுள்ளுவது
எப்படிமுடியும்? முடியாதன்றே?

ஆனகயாவல் யான்

தலவிணபயுள் வேணல்லெனென்று

தலவன் தலவியை உள்ளா

மைக்குக் காரணம்

கூறுகின்றான். கூற்று-பேச்சு.

(ரு)

ககஉசு. கண்ணுள்ளிற்

போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்

நுண்ணியரெங்

காதலவர்.

ஒருவழித்தணப்பின்கண் தலைமகனைத் தோழி இயற்பழித்துமேன்றஞ்சி அவள்கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(இ-ள்.)

(நாம் காணுமைபற்றிச்
சேய்மைக்கட்போயிறைன்று
கருது
வார் கருதுக): எம்
காதலவர்-எம்முடைய காதலர்,
கண் உள்ளின் போகார்-
(எம்)கண்ணகத்துநின்றும்
போகார்: இமைப்பின் பருவரார் -
(யாம்அறியாது)
இமைத்தேமாயின் அதனால்
வருந்துவதுஞ்செய்யார்:
நுண்ணறிவர்-(ஆகலால்)

காணப்படாத நுண்ணறிவினர்; (எ-று.)

இடைவிடாத
நினைவின் முதிர்ச்சியான்
எப்பொழுதும் முன்னே நிற்கான்
நலின் 'கண் ணுள்ளிற் போகார்'
என்றும், இமைத்துழியும் அகல
நிற்றலான்
'இமைப்பிற் பருவரார்' என்றுங்
கூறினர்.

ககக - ஆம்
அதிகாரம்—காதற்சிறப்புரைத்தல்

(கு - ரை.) இயற்பழித்த

லென்பது - (தலைமகன்து)

தகவின்மையைக் கூறுதலாம்:

இயல் - தன்மையை, பழித்தல் -

பழிப்புள்ளதெனக் கூறுத

லென்க. காணப்படா நுண்ணியர்

- பிறரால் அறியமுடியாத

நுட்பத்தன்மை யுடையார்.

முன்னே

தோன்றலின் - கண்ணுக்கு

எதிரிலே தோன்றுவதால்:
ஒன்றை
இடைவிடாது நினைப்பின் அது
நினைவின்மூதிர்ச்சியால் கண்
முன்னே நிற்பதுபோலத்
தோன்றுமென்க.
இமைத்துழி-இமைத்தபொழுது.
அது - அத்தோற்றம். பருவராச்
என்பது - 'பருவா' என்ற
பகுதியினடியாகப் பிறந்த
எதிர்மறைப்
பலர்பால்வினைமுற்று.

கஉஎ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) காதலவர் கண்
உள்ளார் ஆக-காதலர்
(எப்பொழுதும்) என்
கண்ணினுள்ளாராகலான், கண் உம் எழுதேம் - கண்ணினை அஞ்சனத்தா
லெழுதுவதுஞ் செய்யேம்: கரப்பாக்கு அறிந்து-(அத்துணைக்காலமும் அவர்)
மறைதலையறிந்து; (எ-று.)

இழிவுசிறப்பும்மை,
மாற்றப்பட்டது.

கரப்பாக்கென்பது-வினைப்பெயர்:

வருகின்றவேபாக்கென்பதும்அது.
யான்
இடையீட்டின்றிக்காண்கின்றவரைப்
பிரிந்தாரென்று கருதுமாறு
என்னை? என்பது குறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.)

அஞ்சனமெழுதாமைக்குக்
காரணம், அஞ்சன மெழுதும்
போதெல்லாம் அக்காதலர்
கண்ணின்மறைவென்பது
கருதியாமென்கிறாள். கண்ணும்

என்ற இடத்துள்ள உம்மையைப்
பிரித்து, எழுதுகலைச்செய்யேம்'
என்று பொருளுள்ள எழுதேம்

என்ற இடத்து எழுது என்ற
பகுதியின் பின்னே கூட்டி,
எழுதுகலுஞ்செய்யே மென்று
உரைக்கப்பட்டது. கரப்
பாக்கு-தொழிற்பெயர்:
கரத்தலென்பது பொருள்.
வருகின்ற - அடுத்தபாட்டிலே
வருவதான. வேபாக்கு என்பது
வேதலென்று பொருள்படுவதால்,

அது 'வே' என்ற
பகுதியினடியாகப் பிறந்த
தொழிற்பெயராகுமென்க.
இடையீடுஇன்றி-இடைவிடாமல்.
இடையீடின்றிக்
காதலரைக்காண்பதல்லால்
சொல்லாதுஎங்கேயோபோய்விட்டாரென்று
அந்தக்காதலனையியற்பழித்தல்
தகா தென்று தோழிக்குக்
கேட்கும்படி தலைவி
சொல்லியவாறு. "கண்ணு
ளார்நுங்காதலாரொழிகசாமமீங்கேனு"என்ற சிந்தாமணிஇங்குக்கருதற்கு
உரியது.

கக உ அ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) காதலர் நெஞ்சத்தார் ஆக - காதலர் என்நெஞ்சினுள்ளாராக
லான், வெய்து உண்டல் அஞ்சுதும் - (உண்ணுங்கால்) வெய்தாக உண்டலை
யஞ்சாநின்றேம்: வேபாக்கு அறிந்து - (அவர் அதனை) வெய்துறலையறிந்து.
எப்பொழுதும் என்நெஞ்சின்கணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று
கருதுமாறு என்னை? என்பது குறிப்பெச்சம்.

திருக்குறள்

(கு - ரை.) வெய்தாக - வெம்மையுள்ளதாக. உண்டலை - (சோறு கீ
கறி முதலியவற்றை) உட்கொள்ளுதலை. அஞ்சுதும்-தனித்தன்மைப்பன்மை
வேபாக்கு - வேதல்: வெப்பத்தையடைதல். (அ

கக உக இணைப்பிற்
கரப்பாக் கறிவ லினைத்திற்கே

யேதில
ரென்னுமிவ் வூர்.

வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கட் டலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத்
தோழி தலைமகனையியற்படித்தவழி அவளியற்பட மொழிந்தது.

(இ-ள்.)

இறைப்பின்-(உன்கண்) இறைக்குமாயின்,-கரப்பாக்குஅறிவல்

(உள்ளிருக்கின்ற காதலர்)

மறைதலையறிந்து இறையேன்;

அனைத்தில்

ஏதிலர் என்னும் இ ஊர் -

அவ்வளவிற்கு (அவரைத்

துயிலாநோய்செய்தார்

அன்பிலரென்று

சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர்; (எ - று.)

தன்
கருத்தறியாமைபற்றிப்
புலந்துசொல்லுகின்ற
ளாகலின், தோழி
யை வேறுபடுத்து 'இவ்வூர்'
என்றாள். ஒருபொழுதும்
பிரியாதவளைப் பிரி
தா ரென்று பழிக்கற்பாலையல்லை
யென்பதாம்.

(கு - ரை.)

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவு
என்பது-கலியாணஞ்செய்து
கொள்ளுவதாகிய சடங்கை
இடையே வைத்துக்கொண்டு
அதற்குமேலும்
பொருளைத் தேடப்பிரிதலாம்.
தலைவன் வரைதற்குக்
காரணமாகப் பொருள்
தேடப் பிரிந்தா னென்றால்
வறியனென்று ஏற்படுமே
யெனின்?—ஏ
படாது: முன்னோர் தேடிவைத்த

பொருள் மிகுதியாக இருப்பினும்
அதனை நுகர்வோன் சிறியோ
னென்றும் முயற்சியில்லாத
சோம்பேறி யென்று
இகழ்ப்படுவானுதலாலும், தான்
மூப்பன்று
தேடியபொருளை நுகர்தலேஉத்த
மாதலாலும் பொருள்தேடப்
பிரிவு னென்க. அவள் - தலைவி.
இயல் - நல்ல
தன்மை. அறிவல் என்பதற்குப்
பயனை, அறிந்து இனையேன்

என்று இல.

கணையாற் பொருள்
கூறப்பட்டது. நான்
கண்ணிமையாமைக்குக் காரணம்
துயிலாமையன்று:
உள்ளிருக்குங்காதலர்
மறவரென்ற எண்ணமே: அ
வாறு நான்
கண்ணிமையாமைமாத்திரத்தைக்கொண்டு
என்காதலரை ஏதி
ரென்று இவ்வூர் கூறுகின்றது:
அது தகுதியன்று என்றவாறு:

எதிலரை

பதன் கருத்துப்பொருள்,

பிரியாநோய்செய்தான்பிலனென்பது-தன்கருத்

அறியாமைபற்றித் தோழியைப்

புலந்து சொல்லுபவள் - தலைவி.

புலந்து

(பாங்கிமீது)வெறுப்புக்கொண்டு-இவ்வூர்என்றது,

இங்குத்தோழியைக்காட்டி மென்க.

பழிக்கற்பாலையல்லை-பழித்தற்றன்மையை

விலையாய் என்றபடி. (சு

கசஙட0. உவந்துறைறவ

ருள்ளத்து வென்று

மிகந்துறைவ தேதில
ரென்னுமிவ் வூர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) (காதலர்), என்றுமெம் - எஞ்ஞான்றும், உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர்-என்னுள்ளத்துள்ளே யுவந்துறையாநிற்பர்: (அதனையறியாது அவரை), இகந்து உறைவர்-பிரிந்துறையாநின்றூர்: எதிலர் - அன்பிலர்: என்னும் - என்று சொல்லாநிற்கும்: இவ்வூர்—; (எ - று.)

ககசு - ஆம் அதிகாரம்—நாணுத்துறவுரைத்தல்

உவந்துறைவ தென்றதனால்
அன்புடைமை கூறினான்.
பிரியாமையும் அன்பும்

உடையானை இலனெனப்
பழிக்கற்பாலையல்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) உவந்துரைதல் அன்பின்செயலேயாதலால், உவந்துரைவ தென்றதனால், காதலரின் அன்புடைமையைக் கூறினை யென்றும், உவந்தலால் அன்பும், உரைதலாற் பிரியாமையும் காதலர்க்கு ஏற்படுவது காண்க. இல னென - அன்பும் பிரியாமையும் இல்லாதவர் என்று.

ககச - ஆம்

அதிகாரம்—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது-சேட்படுக்கப்பட்டு
ஆற்றுணைய தலைமகன் தோழிக்குத்
தன் நாண்துறவு உரைத்தலும்,
அறத்தொடு நிற்பிக்கலுற்ற
தலைமகள் அவட்குத் தன்
நாண்துறவுரைத்தலுமாம்.

இது, காதன்மிக்குழி நிகழ்வ
காகலின், காதற் சிறப்பு

உரைத்தலின் பின்
னைக்கப்பட்டது.

(கு - னை.) சேட்படுக்கப்பட்டு
- (தோழியால்) தலைவி
களவொழுக்கிற் கிட்டுதற்கு
அரியளென்று மறுத்து
அகற்றப்பட்டு. ஆற்றுளைய -
தலைமகளைப் பிரிந்திருக்கப்
பொறுதவனை.
நான்துறவுரைத்தல் -
'மடன்மாவேறுவேன்'

என்ற்போன்று
காணத்தூண்டுமை தான்றும்
பேச்சுக்களைப் பேசுதல்.
அறத்தொடு நிற்பிக்கலுற்ற -
தருமத்தொடுபொருந்துமாறு
செய்விக்கலுற்ற:
அதாவது-களவொழுக்கத்தை
வெளிப்படுத்தாவிட்டால்
தலைவியின் நிலையை யுணராத
பெற்றோர் அத்தலைவியை
வேறொருத்தனுக்கு
வாழ்க்கைப்படுத்தி னால் அப்போது

கற்புஆகியஅறம் தலைவிக்குப்
பழுதுறுமாதலால், அங்ஙனம்
பழுதுறுமைக்காகக்
களவொழுக்கத்தை
மூறையேவெளிப்படுத்தி நிற்கத்
தொடங்கிய என்க.

"அறத்தொடுநிற்றலாவது-களவை
மூறையே வெளிப் படுத்திநிற்றல்:
மூறையே
வெளிப்படுத்திநிற்றலாவது -
தலைவி பாங்கிக்கு
அறத்தொடுநிற்கும்: பாங்கி

செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்கும்:
செவிலி நற் றாய்க்கு
அறத்தொடுநிற்கும்: நற்றாய்
தந்தைதன்னையர்க்கு
அறத்தொடுநிற்கு
மென்றுகொள்க..... இப்பொருள்
எவ்விடத்திற்கு மாகாது:
இவ்விடத்திற்கு
மாத்திரமென்றுகொள்க" என்று
தஞ்சைவாணன்கோவையுரையிற்
கூறியுள் ளது. அவட்கு -
தோழிக்கு.

ககஉக. காம முழந்து
வருந்திறைர்க் கேகம
மடலல்ல திவ்வி
வலி.

சேட்படுக்கப்பட்டு
ஆற்றுறுய தலைமகன்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) காமம் உழந்து - (அரியராய மகளிரோடு) காமத்தையறு பவித்து, வருந்திறைர்க்கு-(பின் அதுபெறுது) தன்புற்ற

ஆடவர்க்கு, (பண்டும்), எமம் -
எமமாய் வருகின்ற, மடவ்
அல்லது-மடலல்லது, வலி
இல்லை- (இனி எனக்கு)
வலியாவதில்லை; (எ - று.)

எமமாதல் - அத்துன்ப நீக்கும்வகை அவ்வலுபவத்தினைக் கொடுத்தல். வலி-ஆகுபெயர். பண்டும் ஆடவராயினர் இன்பமெய்தி வருகின்றவாறுநிற்க,

நின்னை அதற்குத்துணை
யென்றுகருதிக் கொன்னே
முயன்ற யான் இது

திருக்குறள்

பொழுது அல்லாமையை
யறிந்தேன்: ஆகலான், இனி,
யாஞும் அவ்வாற்றான் அதனை
யெய்துவ லென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) அதுபொழுது
- காமவின்பத்தைப்பொழுது.
ஆடவர்க்கு -
புருஷர்கட்கு. பண்டும் - முன்பும்.
ஏமமாய் - துன்பத்தைப்போக்கி
இன்பத்
தைக்கொடுப்பதாய்.
மடலாவது - தலைவியைக்

களவுப்புணர்ச்சிபுணர்ந்து பிரிந்த
தலைமகன் பாங்கினையிரந்து
தன்குறைபெறுதி
சேட்படுக்கப்பட்டுப்
பிரிவுத்துயராலாற்றுமைவிஞ்சி
அதனால் நாணம்முதலியன
அழிந்து தலைவி யின்வழிணையும்
ஊரையும் பேரையும் தனது
ஊரையும் பேரையும் ஒரு
படத்திலெழுதி
அந்தச்சித்திரப்படத்தைக்
கையிற்கொண்டு பனைமடலிறல்

ஒருகுதிரையுருச்செய்வித்து
அதன்மீதுதான்ஏறி
அதனைப்பிறாலிழுப்பித்து
வீதிவழியே பலருங்கூடும்
பொதுவிடங்களிற்
செல்லுபவனுவது: இது, மட
லூர்தலெனவும்,
மடன்மாவேறுதலெனவும்
சொல்லப்படும்: இதற்குப்பயன்-
தலைவனது இக்கடுந்தொழிலைக்கண்டு
இதனால்

இவனது பெருவேட்கையை
யுணர்ந்த உறவினராலாயினும்,
சான்றோராலாயினும்
அரசனாலாயினும்
வெளிப்படையாக
மணஞ்செய்விக்கப்பெறுதலென்ப.
ஏமமாதல் என்பதற்குப் பொருள்,
இரட்சகமாதலென்பது. இங்கே,
தலைவியையணுபவிக்கப் பெறுமை
யான அத்தன்பம்
நீங்கும்படி அந்தத்தலைவியின்
காமவனுபவத்தைக் கொடுத்தலாம்.

வலியென்றபண்புப்பெயர்,
வலிமையைத்தரும் பொருளுக்கு
ஆயினது - பண்பாகுபெயராம்.
எய்திவருகின்ற ஆறு -
அடைந்துவருகின்ற விதம். அதற்கு
- இன்பமனுபவித்தற்கு.
கொன்னே - பயனின்றி.
அல்லாமையை - நீ
துணையாகாமையை.
அவ்வாற்றான் - மூன்னும் ஆடவர்
மடன் மாவேறுதலாகியவழியால்.
அதனை -

அந்தக்காமவல்லிபவத்தை.

"சான்றீருமக்
கொன்றறிவுறுப்பேன்மான்ற,
குளியிடைடின்னுட்போல்
தோன்றி யொருத்தி,
ஒளியோடுருவென்னைக்
காட்டியளியளென்,
நெஞ்சாறுகொண்டா
ளதற்கொண்டுந்துஞ்சேன்,
அணியலங் காவிரைப் பூவோ
டெருக்கின், பிணையலங்கண்ணி
மிலைந்துமணியார்ப்ப,

ஓங்கிருண்பெண்ணை மடலூர்ந்
தென்னெவ்வகோய், காங்குக
றற்றுவிடும்பைக்குயிர்ப்பாக,
வீங்கிலைழுமாதர்
திறத்தொன்றுநீங்காது,
பாடுவேண்பாய்மாநி நுத்து:...
. ..காமக்கடும்பகையிற்
றோன்றினேற்கேம,
மெழினுதலீத்தவிம்மா:.... ..என்,
துயர்நிலைதீர்த்தல்
நுந்தலைக்கடனே" என்ற
கலித்தொகை இக்குக்

காணத்தக்கது. (க)

ககஙஉ. நோனு வுடம்பு மூயிரு மடலேறு நாணினை நீக்கி னிறுத்து.

நாணுடைய நுமக்கு அது முடியாதென மடல் விலக்கலுற்றதுச் சொல்லியது.

(இ-ள்.) நோனு உடம்புஉம் உயிர்உம் - (அவ்வருத்தத்தினைப்) பொறுத்த உடம்பும்உயிரும், மடல் ஏறும் - (அதற்கேமமாய)

மடன்மாவினையுரக். கருகா
திள்றனை: நாணினை நீக்கி
நிறுத்து-(அதனைவிலக்குவதாய)
நாணினையகற்றி.

ககசு - ஆம்

அதிகாரம்—நாணுத்துறவுரைத்தல்

நீக்க

வருந்திரைக்கென
மேல்வந்தமையின்,
செயப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூற

ராயினர். மடல்-ஆகுபெயர்.
நீக்கினீறுத்தென்பது, ஒரு
சொன்னீர்மைத்து. அறிவு நிறை
ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி முதலிய
முண்டே நீங்கவும், நாண் நீங்
காது நின்றது: அதுவும்
இதுபொழுது நீங்கிற்றென்பான்,
'உடம்புமுயிரும்' என்றான்.
அவைதாந்
தம்முணீங்காமற்பொருட்டு மடலேறுமென்றது, அவள்
தன்னெற்றுமை யறிந்து கடிதிற்
குறைநேர்தலேக்கி.
(கு - ரை.) நாணையுடைய

நுமக்கு அந்தமடன்மாவேறுதல்
முடியாது என்று
மடல்விலக்குதலுற்ற
பாங்கிக்குத்
தலைமகன்சொல்லியது, இது.
நோனென்பதற்கு
வருத்தத்தினையென்ற
செயப்படுபொருள் கூறவேண்டி
யதாகவும் கூறுதது,
கீழ்ச்செய்யுளில்
வருந்திரைக்குளன்றுவந்திருத்தலால்,
அந்த அதிகாரம்பற்றி

வருத்தத்தினையென்ற
செயப்படுபொருள் தானே
கிடைக்குமென்பதனாலாகும்.
அதற்குஎமமாகிய-அந்தப்பிரிவுத்துயர்க்கு இரட்
சகமாகிய.
மடலென்பது-பனைமடலிலுளியன்ற
குதிரைக்குஆகியதனால், கார
ணவாகுபெயராம். நீக்கிநிறுத்து
என்பது இரண்டுசொல்லாய்
இருபொருள் தராமல்
அகற்றியென ஒருபொருளையே
தந்ததனால், ஒருசொல் என்
றார்:
ஆகவே, நீக்குஎன்பது

நிறுவன்றதுணவினை பெற்ற
தென்க. அறிவு ஈன்பது -
"எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினு
மப்பொருள், மெய்ப்பொருள்
காண்பது".
நிறையென்பது-காப்பன
காத்துக் கடிவன
கடிந்தொழுகும் ஒழுக்கம்.
ஓர்ப்புன்பது -
ஒருபொருளாராய்ந்துணர்தல்.
சுடைப்பிடி

யென்பது - கொண்டபொருளைமறவாமை. அவைதாம் - உடலும் உயிரும்.
அவள்-தோழி. குறை நேர்தல் - குறையைப்போக்க உடன்படுதல். (உ)

நல்லாண்மை டண்டுடையே
னீன்றுடையேன்
காழுற்று சேறு
மடல்.

நாணேயன்றி
நல்லாண்மையு
டுடையேன் முடியாதென்றட்துச்
சொல்லியது.

(இ-ள்.) நாவெணெடு

நல்லாண்மை டண்டு
உடையேன் - நாணும் மிக்க

ஆண்டனைகணையும் (யான்) பண்டு
உடையேன்: (அவை
காமக்காணீங்குக லான்),
காழூற்றூர் ஏறும் மடல் இன்று
உடையேன் -
அக்காமமிக்காதேறும் மடலினை
இன்றுஉடையேன்; (எ - று.)

நான்க - இழிவாயினசெய்தற்கண்
விலக்குவது. ஆண்மை -
ஒன்றற்குந் தளராதுநிற்றல். அவை
பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது
இதுவேயுரைகலிற் கடிதின் முடியு

மென்பதாம்.

(கு-ரை.)

நல்லாண்மையுமுடைமையின் -
நல்லஆண் தன்மையையும்
உடையவனாகஇருத்தலால்.
முடியாது - மடலேறுதலென்ப
து கூடாது. 'நல்லாண்மையையும்
நாணையும் உடையா யாதலால்,
மடலேறுதல் நினக்கு ஒவ்வாது'
என்ற பாங்கிக்குத்
தலைவன் சொல்லியது, இது.

பண்டுடையேன் என்றதனால்,
இன்று அவை என்னைவிட்டுக்
காமத்தால் விலகின என்பது,
பெறப்படும்.
இழிவாயினசெய்யக்கருதுமிடத்துச்
செய்யவொட்டாது விலக்கும்
திருக்குறள்

குந் தன்மையது நான்என்க. இதுவே - மடலே. கடிதின் முடியும் என்ப
தற்கு, மடலேறுதல் எழுவாயாம். (கூ)

கசகூச. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணெடு
நல்லாண்மை யென்னும்
புணை.

'நாணும் நல்லாண்மையும்
காமவெள்ளத்தித்துப்
பூணையாகலின்

அதனுல் அவை
நீங்குவன வல்ல' என்றட்தச்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) காவினை
நல்லாண்மை என்னும்
பூணை-(யான் கன்னைக் கடத்தற்குக்
கொண்ட) நாணும்
நல்லாண்மையுமாகிய பூணைகளை,
(என்னிற் பிரித்து), காமம்
நடும்புனல் உய்க்கும் - காமமாகிய

கடிய புனல் கொண்டு
போகாநின்றது; (எ - று.)

அது செய்யமாட்டாது
எனைப்புனலினீக்குதற்கு
'கடும்புனல்' என்றான்.

இப்புனற்கு அவை புணையாகா,
அதனான் அவைநீங்குமென்பதாம்.
(கு - ரை.)

காமவெள்ளத்திற்குப்புணை -
காமமாகியகடலினைக் கடத்தற்
குத்தெப்பம் போல்வது. அதனால் -
காமவெள்ளத்தினால். அவை

நாணும் நல் வாண்மையும். தன்னை
- காமக்கடும்புனலே.
புனல்வெள்ளம், மிகவும் அதிகரிக்
குமாயின் அது புணையையும்
அடித்துக்கொண்டுபோய்விடுந்
தன்மையது (தன்க. அது
செய்யமாட்டாத-புணையைஅடித்துக்கொண்டு
போகமாட்டாத.
இப்புனற்கு-காமக்கடும்புனற்கு;
அனை-நாணும் நல்லாண்மையும்.
அதனால் - காமக்கடும்புனலால்.
காமம் ஆண்தன்மையை
உடைத்திடு மென்பதைக் "நாணுந

ரென்னக் கலங்கித் தலைவந்தே,
ஞெணைழின் மூற்றியுடைத்துள்
ளழித்தரு, மாணிழை
மாதராளைள ரெனக்காமன,
தாணையால் வந்தபடை''
என்றதனாலும் அறிக.

(க)

ககநடு தொடலைக்
குறுந்தொடி தந்தாண்
மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

'இவ்வாற்றமையும் மடலும்
நுமக்கு எவ்வாறுவந்தன?'

என்றுட்தச்

சொல்லியது.

(இ-ள்.) மாலை உழக்கும்

துயர்

மடலொடு-மாலைப்பொழுதின்கண்

அஞ்ஞ பகிக்குந் துயரினையும்

(அதற்கு மருந்தாய) மடலினையும்,

(முன்னறியேன்): (இது பொழுது

னைக்கு), தொடலை

குறுந்தொடி-மாலைபோலத்

தொடர்ந்த

சிறுவளையினையுடையாள்,

தந்தாள்—; (எ-று.)

காமம்

எனைப்பொழுதுகளினும்
உளதேனும் மாலைக்கண்
மலர்தலுடைமையின்
'மாலையுழக்குந்துயர்' என்றும்,
மடலும் அதுபற்றி வந்த
காகலின் அவ்விழிவும் அவளாற்
றரப்பட்டதென்றும், அவடான் நீ
கூறியதே கூறும்

இளமையனென்பது தோன்ற 'தொடலைக்குறுந்தொடி' என்றுங் கூறினான். அப்பெயர் - உவமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை. இவை அவடந்தனவாகலின், நின்னில் நீங்குமென்பது கருத்து.

(கு-ரை-) இதுவும், தலைவன் பார்ப்பினிடம் கூறிய இளவி. "காலை

யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி,
மாலைமலருமிந்நோய்" என்ற
குறளாலும்

ககச - ஆம் அதிகாரம்—நாணுத்துறவுரைத்தல்

குறள்

மாலைக்காலத்துக் காமநோய் மலருந்தன்மையதாதல் புலனும். அதுபற்றி - காமம்பற்றி. அவ்விழிவும் - மடலேறும்இழிவும். குறுந்தொடிஎன்பது - பண்புத்தொகையாயினும், தொடலைக்குறுந்தொடியென்ற தொடரில், தொடலையென்பது, குறுந்தொடி யென்பதனோடு உவமைத்தொகைப்பொருளில் தொடர்ந்து அன்மொழியாய் வந்ததனால், அத்தொடர் - உவமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாம். தலைவிதன்னையே துயரும் மடலுமாதலால், அவளுடைய பாங்கியான உன்னால்தான் இவை நீங்குமென்கின்றான். "படரும் பனிவீங்குமாவுஞ் சுடரிழை, கல்கியாணல்கியவை" என்ற கலித்தொகை, இங்கு ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. (நு)

ககஎ. மடலூர்தல் யாமத்து மூள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

*மடலூரும் பொழுது இற்றைக்குங் கழிந்ததென்றுட்டுச் சொல்லியது.

(இ-ள்.) பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா-(கின்)பேதைகாரணமாக என் கண்கள் ஒருகாலுந் துயிறலைப்பொருந்தா;(அதனால்),யாமத்துமம் மன்ற மடல் ஊர்தல் உள்ளுவேன்-(எல்லாருந்துயிலும்) இடையாமத்தும் (யானிருந்து) மடலூர்தலையே கருதாகிற்பேன்: (எ-று.)

பேதையென்றது பருவம்பற்றியன்று, மடமைபற்றி. முடிப்பது காலையென வேண்டா வென்பதாம்.

இனிக் குறை

(கு-ரை.) துயிறலை-தூங்குதலென்றசெயலை. பேதை-இங்கே அறியாமை யுடையாள்: தன்னிலையையறிந்து தணிக்கா திருத்தல்பற்றி தலைவியைப் பேதையென்கின்றான். பேதையென்பது பருவப்பெயராக வருவது உண்டு: அப்பருவத்திற்கு வயதெல்லை, ஐந்து முதல் ஏழு வரையிலும். என் கண்கள் பேதைக்காகப் படலொல்லா என்றமையால்,என்குறையை உடனே முடிக்கவேண்டுமேயன்றி, காலையென்று சொல்லி காலக்கடத்தலாகாதென்பது பெறப்படும்.

(சு)

ககஉ. கடலன்ன காமம் முழந்து மடலேறுப் பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

பேதைக்கு என்கண் படலொல்லா வென்பதுபற்றி, 'அறிவிலாய மகளிரினும் அஃதுடையாமை ஆடவரன்றே ஆற்றற்பாலர்' என்றற்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) கடல் அன்ன காமம் உழந்துஉம் மடல் ஏரு பெண்ணின் - கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினையனுபவித்தும் மடலூர்தலைச் செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல, பெருந்தக்கது-மிக்க தகுதியினையுடைய பிறப்பு, இல்-(உலகத்தில்) இல்லை; (எ - று.)

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லையாகாின்றது: ஈ யஃறறிகின்றிலை யென்பதாம். இத்தினையுந் தலைமகன்கூற்று; மேற்றலைமகள் கூற்று.

---

* பி - ம்: மடலூரும்பொழுதை இற்றைக்கொழிந் தூரென்றூட்கு

ஈஉ

திருக்குறள்

(கு - ரை.) கீழ்ச்செய்யுளில், தலைமகன் 'என்கண்படல் ஒல்லா' என்றன்: அதுபற்றி, பாங்கி 'அறிவிலராகியமகளிரினும் அஃதுடைய ஆடவரன்றே ஆற்றுதற்கு உரியவர்' என்றுளாக, 'மடலேறுத்தன்மை பெண்டிரிடமேயிருத்தலால் ஆடவரினும் அவரே ஆற்றுபவர்: அவர்பிறப்பே தகுதியுடையது' என்று தலைவன்கூறுகின்ற கிளவி, இது. மடலூர்தலென்பது ஆடவர்க்கேயுரியதென்றும், மடலூர்வேனென்று சொல்லுதலோடுநிற்பது மகளிர்க்குரிய தென்றும் அறிக. "ஊர்வேன்மடலேயொழிவேன்மடநாணம்,"

"உலகறியவூர்வன்நான், முன்னிமுளைத்தெழுந்தோங்கியொளிபரந்த, மன்னியபூம்பெண்ணைமடல்," "பெருந்தெருவே, பூராரிகழிலுமூராதொழியே

ஞன், வாரார் பூம்பெண்ணைமடல்" என்பன முதலனவாக இலக்கியங்கள் வருவனவும், "எத்திணை மருங்கினு மகடூ மடன்மேற், பொற்புடை

நெறிமை யின்மையான"

என்ற

தொல்காப்பியச்சூத்திரமும்,

அங்கு,

'கடலன்ன காமத்தராயினும்

பெண்டிர்,

மல்லாரார்மைந்தின்மேலென்ப -

மடலூர்தல், காட்டுதேன்வம்பின்

கவிவஞ்சியார்கோவான்,

வேட்டமாமேற்

கொண்டுபோந்து

என்றாலோவெனின், இது
மடலேற்றன்று: ஏறுவ

லெனக் கூறிய தாணேயெயாம்'
என்ற நச்சினார்க்கினியருரையும்
காண்க.

இனி,பன்னிருபாட்டியலுடையார்
மகளிர்மடலேறுரென்றும்,

ஆனல், கடவு

னைத்
தலைவராகலைவத்துப்பாடுமிடத்து
அவர் மடலேறுவதாகக் கூறப்படு

மென்றும் சொல்லுவர்:

இதனை

"மடன்மாப்பெண்டிரோரு

ரோறுவர்;

கடவுளர்

கலிவராய்வருங்காலே" என்பதனு

லறிக. பிறப்பு விசேடத்தால்-

ஆணைப்பிறந்திருத்தலினுலென்றபடி.

அவ்வடக்கம் - மகளிர்க்கு உள்ள

தான மடலேறுமலிருத்தலாகிய

அடக்கம்.

"எண்ணில்காமமெளிப்பினு மேற்

செலாப்,

பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே''
என்ற சிந்தாமணி, இச்
செய்யுளோடு
ஒப்புநோக்கத்தக்கது . முதல்
எழுபாடல்கள் தலைமகன் கூற்
றும், இனிமூன்றுபாடல்களும்
தலைவிகூற்றுமாம்.
(எ)

கஎஉ. நிறையரியர்
மன்னனிய ரென்னுது கர்ம
மறையிறந்து மன்று படும்.

காப்புச்சிறைமிக்குக்

காமம் பெருகியவழிச்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) நிறை அரியர் (என்னுது)-(இவர்) நிறையால் (நாம்)மீதூர்தற் கரியரென்று அஞ்சுதல்செய்யாது, மன் அளியர் என்னுது-மிகவும் அளிக்கத் தக்காரென் றிரங்குதல் செய்யாது,—காமம்-மகளிர் காமமும், மறைஇறந்து-(அவர்) மறைத்தலைக்கடந்து, மன்றுபடும்-மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதா யிருந்தது; (எ-று.)

என்னுதென்பது
முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது
வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவும்மை,
விகாரத்தாற்றொக்கது.
மன்றென்பது,
தந்தைதன்னையரை நோக்கி.
உலகத்துப்

பெண்பாலார்காமத்தியல்பு

கூறுவாள்போன்று, தன் காமம்
பெருகிய வாறும்,
இனி அறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமென்பதும்
குறிப் பாற் கூறியவாறாயிற்று.

ககக - ஆம்
அதிகாரம்—நாணுத்துறவுரைத்தல்
சக

(கு - ரை.) காப்புச்சிறை-காவலாகிய சிறை. சிறையாவது-ஒருவரை அவர்விருப்பின்படிசெல்லாது தடுத்துவைப்பது. சிறை-மனவடக்கமென்னுங் குணம். சிறைமிக்கவராதலால் நம்மால் மீதூர்தற்கரியரென்றும், மிகவும் அளிக்கத்தக்காரென்றும்

கருதாமையால், காமமானது
மகளிரால்
மறைக்கப்படுந்தன்மையைக்கடந்து
மன்றில்வெளிப்படுவதாய்விட்டதென்று,

தன்காமம் மிக்கதன்மையைத் தலைவி கூறுகின்றாள். அளியரென்றது என்ற இடத்திலுள்ள என்றது என்பது நிறையரியரென்றது என்று முன்னும் கூட்டப்பட்டவாறு காண்க.

காமம் என்பதன்முன்
மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மகளிர்
என்றுவருவிக்கப்பட்டதேனுந்
தொடர்ந்த காமம் என்பதன்பின்
'ஆடவர்காமமேயன்றி' என

இறந்ததுகழுவிய எச்சப்பொரு
ளைத்தருகிற உம்மை
விகாரத்தால்தொக்க தென்க.
மன்று என்பது - சபை யாதலால்,
கோழிமார்முதலியவரோடு
அடங்கிநில்லாமல், இனி,
தந்தைதன் னையரும்
உணரவேண்டிய
தன்மையைப்பெறுமென்பான்
'மன்றுபடும்' என் றுரள்.
தன்னையர்-தன் உடன்பிறந்தார்.
கோழி அறத்தொடுநிற்கவேண்டு
மிடம் இன்னவையென்பதை

"காப்புக்கைமிக்குக்
காமம்பெருகினும், கொது

மலர் வரையும் பருவமாயினும், வரைவெதிர் கொள்ளாது தமரவண்மறுப்பினு, மவனூறஞ்சுங்காலமாயினும், அந்நாலிடத்து மெய்க்காணினீ இ, யறத்
தொடு நிற்ற ரூழிக்குமூரித்தே"
என்பது, இறையனாரகப்பொருள்.
(அ)

ககஙஉக. அறிகிலா ரெல்லாரு
மென்றேறியென் காமம்

மறுகின் மறுகு
மருண்டு.

இதுவுமது.

(இ-ன்.) 'எல்லார்உம் அறிகிலார் - (யான் முன் அடக்கிநிற்றலான்) எல்லாரும் (என்னை) அறிதலிலர்: (இனியவ்வாறு நில்லாது யானே வெளிப் பட்டறிவிப்பல்)', என்று-என்றுகருதி,—என் காமம்—, மறுகில்-(இவ்வூர்) மறுகின்கண்ணே, மருண்டு மறுகும்-மயங்கிச் சுழலாநின்றது; (எ-று.)

மயங்குதல் - அம்பலாதல். மறுகுதல் - அலராதல். அம்பலுமலரு மாயிற்று: இனி, அறத்தொடுநிற்றல்வேண்டு மென்பதாம். அறிவில்லாரென் பதூஉம் பாடம்.

(கு - ரை.) அறிகிலாரெல்லாருமென்று மறுகும் என்றதனால், இனி அவ்வாறுநில்லாதபடி யானே வெளிப்பட்டறிவிப்பேனென்று கருதினமை பெறப்படும். மறுகு-வீதி. "அம்பலுமலருங்களவு" என்ற களவியற்சூத்திராத்தி னுரையில், "அம்பலென்பது-சொல்நிகழாதே முகிழ்முகிழ்த்துச்சொல்வதா யிற்று;

இன்னதன்கண்ணதென்பது
அயலறியலாகா
தென்பது.
அலரென்
பது-இன்னளேனென்று
இன்னளினிடை
இதுபோலும்பட்டதென விளங்கச்சொல்லி

நிற்பது. அம்பலென்பது-பெரும்போதாய்ச் சிறிதுநிற்க அலருமெனநிற்பது: அலரென்பது அப்பெரும்போது தாதும் அல்லியும்வெளிப்பட மலர்ந்தாற் போல நிற்கும் நிலைமை"என்றுகூறியிருப்பதும், "எரறிந்து- புறங்கூறலும் பழியும்அம்பல்", "பலரறிந்தலர் தூற்றல்...அலர்" என்று பிங்கலந்தை

கூறுவதும் காண்க.

(க)

தஞ

ருக்குறள்

ககசo. யாங்கண்ணிற்

கானை நகுட வறிவில்லார்

யாம்பட்ட

தாம்படா வாறு.

செவிலிக்தஅறத்தோடுநின்றுவைத்து, 'யான்நிற்துமாறென்னே?' என்று நகையாடிய தோழியோடு புலந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(இ - ள்.) யாம் கண்ணினின் காண-யாம் (கேட்குமாறுமன்றிக்) கண்ணுற் காணுமாறு, (எம்மை), அறிவில்லார் நகுப-அறிவிலார் நகாநின்றார்: (அவரால் ஈனஞ் செய்கின்றது), யாம் பட்டயாமுற்ற நோய்கள், தாம் படா ஆறு - தாமும் உறுமையான்; (எ - று.)

கண்ணினென்றது, முன்

கண்டறியாமையுணராகின்றது,
அறத்தொடு நின்றமையறியாது
வரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலளெனப்
புலக்கின்றுளாக வின்,
ஏதிலாளாக்கிக் கூறினள். இது,
நகாகின்று
சேட்படுக்குந்தோழிக்குத்
தலைமகன் கூறியதாங்கால்,
அதிகாரத்திற்கு ஏலாமை யறிக.

(கு-ரை.) செவிலி-தலைமகளை வளர்த்த தாய். பாங்கி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றுளென்க. [அறத்தொடுநிற்றல்-தலைவியின் களவொழுக்கத்தைத் தெரிவித்தல்.] அங்ஙன் செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றமையை யறியாத தலைவியினிடம் 'நான் நிற்கவேண்டியவிதம் யாது?' என்று பாங்கி நகையாடினாளாக, அந்தப்பாங்கியையேநோக்கித்

தலைவி 'இவள்
வரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றி

லள்'என்று மனப்பிணக்குக்கொண்டு தன்னுட்கூறிய கிளவி,இது.[வரைவுமாட்சிமைப்படுதல்-வரைவுநிகழுமாறுஅதற்குஏற்றசெயலில் யிக்கமூக்கங்கொண்டிருத்தல்.] அறிவில்லார் நகுப என்று இத்தக்குறளிற் கூறியது-பாங்கி நகுவதைச் சுட்டியாகும்: பாங்கியின்மீது மனப்பிணக்குக்கொண்டு தலைவிகூறுவதனால், அந்தப்பாங்கியை அயலாரைக் கூறுவதுபோல 'அறிவில்லார்' என்கின்றாள். இதுவரையிற் பாங்கி தன்கண்ணெதிர்நின்று பரிகாசச்சிரிப்புச் சிரித்திராமையால், தன்னெதிரில் பரிகாசச்சிரிப்புச் சிரித்ததை 'கண்ணிற் காண நகுப' என்று தலைவி யெடுத்துக்கூறுகின்றாள். இனி இந்தக்குறளைத் தலைவனைச்சேட்படுக்கும் [சேட்படுக்கும்-களவுக்கூட்டத்துக்கு இயையாது அகற்றுகின்ற] பாங்கியைநோக்கி, தலைவன், 'இவள் என்னைப்பற்றிச்சிரியாநின்றாள்' என்று கூறிய கிளவியாகக் கொள்ளின், காணுத்துறவுரைத்தல் என்ற இந்த அதிகாரத்துக்கு அது பொருந்தா தென மறுக்கின்றனர். (90)

ககரு - ஆம்
அதிகாரம்—அலரறிவுறுத்தல்.
அஃதாவது-களவொழுக்கம்

வேண்டிய தலைமகன்
பிறர்கூறுகின்றஅலர்

னைக்குஆகின்றவாற்றைத்

தோழிக்கு அறிவுறுத்தலும், ஈரைவாகஉடன்போக்

காகஒன்று வேண்டிய

தேமைகளும் தோழியும்

அவ்வலைஅவன் றனக்குஅறி

வுறுத்தலுமாம். இது,

காணுத்துறந்தவழி நிகழ்வு

தாகலான், காணுத்துற

வுரைத்தலின்பின்

வைக்கப்பட்டது.

(சூ - ரை.) பிறர்கூறுகின்ற

அலர் னைக்கு

ஆகின்றவாறு-தலைவியைப் பற்றிப்
பிறர்சொல்லிக்கொள்கின்ற

தூற்றும்பழிமொழி கலைக்கு
அனுகூல மாக வாவதை:
விளைவில் வெளிப்படையாகத்
தலைவியை மணைக்கலாமென்ற

ககரு - ஆம்
அதிகாரம்—அலரறிவுறுத்தல்

சரு

ரணைத்தால், அந்த அலர்
தலைமகளுக்கு அனுகூலமான

காகும். வரை

வையோ அல்லது கணவனுடன்

அவன் ஊர்க்குச் செல்வதையோ

இவற்றுள்

ன்ற வேண்டினர் தலைமகளும்

தோழியும் என்க. அவ்வளை -

ஊரில்

புலர்பரந்திருக்கின்றது என்ற

அவ்வியலயத்தை.

அதிகாரமுறைமைக்குக்

ாரணம், காணுந்துறந்தவழியே

அளரறிவுறுத்தல் நிகழு

மென்பது.

ககசக. அலரெழ
வாருயிர் நிற்கு மதனிைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

அல்லதறிப்பட்ட
பீற்றைளூன்று வந்த
தலைமகனைத் தோழி
அலர் கூறி
வரைவுகடாயவழி அவன்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) (மடந்தையொடெம்மிடை நட்பு), அலர் எழ-(ஊரின்கண்) அலரா யெழுதலான், ஆர் உயிர் - (அவளைப்பெறுது வருந்தும் என்) அரிய உயிர்,

நிற்கும்-(பெற்றதுபோன்று)
நிலைபெறும்; அதனை -
அந்நிலைபேற்றை,
ாக்கியத்தால்-தெய்வத்தால்,
(யானே யறிவதல்லது),
பலர்-(கூறுகின்ற)
லரும், அறியார்—; (எ-று.)
அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகளை
எய்தப்பெறுத
லருத்தியெல்லாந்தோன்ற
யரியவுயிர்'என்றும், அங்ஙனம்
அரியாளை

எளியளாக்கியெடுக்கின்றமையின்,

ிஂ்து அவ்வாருயிர்க்குப்

பற்றுக்கோடாகின்ற தென்பான்

'அலைாழுவாரு

ிர்நிற்கும்' என்றும்,

பற்றுக்கோடாகலை

அவ்வேதிலாரறியில்

தூற்றுதொழி

ர், ஒழியவே

ஆருயிர்போமாகலான்

அவாறியாதொழிகின்றது

தெய்வத்தா

லன்றுங் கூறினன். மூற்றும்மை,
விகாரத்தாற்றொக்கது.

(சூ - ரை.)

அல்லதுறிப்படுதல் -
குறியல்லாதகுறியிலே
மயங்குதல்.

லமகன் இரவுக்குறியிலே
தலமகளுடையகூட்டத்தை
நாடிவருமிடத்துப்
ற்பல அடையாளங்கள்
தலவனுல் நிகழ்த்தப்படும்:
அவை - புனலொலிப்

தத்தல் புள்ளெழுப்புதல்
முதலியன. இங்ஙனம் தலைவன்
கண்வரவை அறி
க்கச்செய்யுங் குறிகள்

அத்தலைவன்செய்கையாலன்றிமுதிர்ந்தகாய்கனிகள்

ாற்றுல்விழுந்து நீரில்
ஒலியெழும்பல்,
வேற்றுப்புட்கள்வந்த
அச்சத்தாற்
றலைகள்கலைதல்
முதலியவைகளால்
நிகழுமிடத்தும் அவைகளைத்
தலை

கன்வரவு குறிப்பனவாகக்
கொண்டு தோழி
தலைமகனைக்குறியல்லாதஅவை
கழ்ந்தபோது
குறியிடத்துச்செலுத்திக்
கவறுதலும் உண்டு: இதுவே
அல்ல
றிப்படுத்தலாம்: இங்ஙன்
அல்லகுறிகளால்தவறிய தோழி
அவனிரு
ாமை யுணர்ந்துபோந்து
மனையகம் புக்கபின்னை அவன்

வந்து அக்குறிசெய்
'ம்: செய்தக்கால் இரண்டாவது
கொண்டுபோகல் ஆகாதன்றே:
என்னை?
'றிது
முன்னைப்போலாதன்றே:அக்கை[அவ்விடத்துப்]
புடையெயராமைப்
'பாகின்றொன்று
உற்றுர்பின்நின்று ஆராய்தலா
னென்பது. பிற்றை
நான்று-மறுநாள். நிலைபேற்றை
- உடம்புவிட்டுநீங்காது

எடுக்கின்றமையின்-பலருமூரக்கக்கூறுவதனால்.

அஃது-அடைதற்கரிய வினா

எளியளாக்கி

ஊராரலரெடுத்துக்கூறுதல்.

பற்றுக்கோடு-ஆதாரம். பலர்

என்பதன்பின்

றூற்றுமென்னுமவிகாரத்தால் தொக்கதென்க.

அலர்தூற்றுபவரின் சசு

தி ரு க் கு ற ள்

எண்ணம் வருத்தவேண்டுமென்பதே யாதலால், அது உயிர்நிற்றற்குப்பற்றுக் கோடாதலறிந்தால்தூற்றுதொழிவரென்க. பாக்கியத்தாலென்பதன்பொருள்; தெய்வத்தால் என்பது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா

தவரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மலர் அன்ன கண்ணுள் அருமை அறியாது - மலர்போலுங் கண்ணையுடையாளது எய்தற்கருமையறியாது,—இ ஊர் அலர் எமக்கு ஈந்

தது - இவ்வூர்
(அவளேயெளியளாக்கி
அவளோடு) அலர்கூறலே
எமக்கு உபகரித்தது; (எ - று.)

அருமை,
அல்லகுறிப்பாட்டாணும்

இடையீடுகளாலும் ஆயது.
ஈந்த தென்றான், தனக்குப்
பற்றுக்கோடாகலின்.
அலர்கூறுவாரை அவர்செய்த
உதவிபற்றி 'இவ்வூர்' என்றான்.

(இ - ள்.)

அல்லகுறிப்படுதலும்
களவுப்புணர்ச்சிக்கு
இடையீடாயது லால்,
இடையீடுகளாலும் என்பதற்கு -
காய்துஞ்சாணமை நாயதுஞ்சாணை
ஊர்துஞ்சாணமை காவலர்கடுகுதல்

நிலவுவெளிப்படுதல் முதலிய
வேறு இடை யூறுகளானும்என்க:
இவை, வருந்தொழிற்கருமை
யெனப்படும். "அல்லகுறி
வருந்தொழிற்கருமையென்றாங்கு,
எல்லிக்குறியிடை
யீடிருவகைத்தாகும்' என்பதனால்,
இரவு க்குறியிடையீடு
இருவகையதாதலறிக.
அல்லதுறியிற் காம் குறியிடத்து
வந்துநின்றும் தலைவியும்
தலைவனும் தம்முட் சந்தியாம,

போவ ரென்றும்,
வருந்தொழிக்கருமையில்
குறியிடத்து அவரதுவருகையே
நிகழாது என்றும்
இவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு
உணர்க. ஈந்தது என்
இழிந்தோர்க்கு மிக்கோர்
உபகரித்ததாகக் கூறியது,
கண்ணுயிரைத்காக்குந் தற்கு அது
பற்றுக்கோடாதலா லாகும்.
அலர்கூறுவாரை இவ்வூர்
என்றது . மகிழ்ந்துகூறுவதாகும் :

இது, சொல்லுவான் குறிப்பினைக்
கொண்டு கருத்து

ககசங. உருஅதா
லுரறிந்த கௌவை யதனைப்

பெருஅது பெற்றன்ன
நீர்த்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) ஊர் அறிந்த
கௌவை உருதழ -
(எங்கட்குக்கூட்டமுண்மை)

இவ்வூரதிகலான்விளைந்த அலர்
(எனக்கு) உறுவதொன்றன்றே!
அதனை பெறுது பெற்று அன்ன
நீர்த்து - (அதுகேட்ட என்மனம்)
அக்கூட்டத்தைதட் பெறுதிருந்தே
பெற்றூற்போலும்
நீர்மையுடைத்து ஆகலான்; (எ -
று)

பெற்றன்னநீர்மை-பெற்றவழியுளதா
மின்பம்போலுமின்பமுடைமை.
நீர்த்தென்பதற்கேற்ற
மனமென்னும் வினைமுதல்

வருவிக்கப்பட்டது.

(சூ-ஊர.)

உறுவது ஒன்றன்றே -

தக்கதொன்றன்றே.

பெற்று அன்ன. பெற்றால்

(அனை) ஒத்த. தீர்த்தென்ற

வினைமுற்றிற்குஏற்ப, 'என்மனம்'

என்ற எழுவாய்ப் வருவிக்கப்பட்ட

தென்க.

சசரு - ஆம்

அதிகாரம்—அலரிவுறுத்தல்

ககசசு. கவ்வையாற்
கவ்வித்காமம் மதுவின்றோற்
றவ்வென்னுங்
கண்மை யிழந்து.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) காமம் கவ்வையால் கவ்வித்து-(என்)காமம்(இவ்வூரெடுக்கின்ற) அலராலே
அலர்தலையுடைத்தாயிற்று; அது இன்று ஏன்-அவ்வலரில்லையா

பின், தன்மை

இழந்து-தன்னியல்பிழந்து,

தவ்வென்னும்-சுருங்கும்; (எ-று.)

அலர்தல்-மேன்மேன்

மிகுதல். செவ்வையுடையதனைச்

செவ்விதென் றாற்போல,

கவ்வையுடையதனை 'கவ்வித்து'

என்றார். இயல்பு - இன்பம்பயத்

தல். 'தவ்வென்னும்' என்பது

குறிப்புமொழி; "நால்கால் யாத்த

மாலவென்ன குடை, தவ்வென்

றனைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப"

என்புழியும் அது.

(கு - ரை.)

செவ்வி தென்பதைச்
செவ்வையென்றதனடியாப்பிறந்த
தாகக்கொண்டனராதலால்,
செவ்வையென்பதனடியாகச்
செவ்வி தென்ற
குறிப்புமுற்றுவருதல்போல,
கவ்வையென்பதனடியாகக்
கவ்வி தென்ற

குறிப்புமுற்று வந்ததாகக்கூறினர். இப்போது காமத்துக்குஇயல்பாவது-இன்பம்பயத்தலாகுதல். தவ்வென்னுமென்பது, சுருங்குதலைக்காட்டும் குறிப்பு

மொழி. "நூல்காலியாத்த"
என்னும் மேற்கோள்,
பத்துப்பாட்டினுள்ளொன் றாகிய
நெடுநல்வாடையில் 184,
185-வரிகளாக அமைந்தது.
மேற்கோளின் பொருள்:—நூல் -
நூலாலே, கால் யாத்த -
சட்டத்தைக் கட்டின, மாலை -
தூத்துமாலையையுடைய,
வெண்குடை—,—தவ்வென்று-சுருங்கி,
ஈரசை இ - அசைந்து, தாழ் துளி -
பெய்கின்ற மழையை, மறைப்ப

மேல்விழுவொட்
டாதுதடுக்களென்பது:
(தவ்வென்று என்பதற்கு
தவ்வென்று ஒலைப்பட்டு
என்றுபொருள் கூறினர்,
நச்சினர்க்கினியர்.) என்புழியும்
என்ற இடத்தும். அது
தவ்வென்பது சுருங்குதலாகிய
குறிப்பையுணர்த்துவது.
(ச)
ககசஞ. களித்தொறுங்
கள்ளுண்டல் வேட்டற்றுற்

காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) களித்தொறும் கள் உண்டல்
வேட்டற்று-(கள்ளுண்பார்க்கு)
களிக்குந்தோறுங் கள்ளுண்டல்
இனிதாமாறுபோல,—காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது -
(எனக்கு) காமம்
அலராந்தோறும்

இனிதாகாகின்றது.

வேட்கப்பட்டற்றுவென்பது,

வேட்டற்றுவெனகின்றது.

வேட்கை மிகுதியால் அலரும்
இன்பஞ்செய்யாகின்ற தென்பதாம்.

(சு - ரை.) வேட்ட -
வேட்கப்பட்ட:
செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில்
வந்த செய்வினை, வேட்டஅற்று -
வேட்கப்பட்ட [விரும்பப்பட்ட]
அத்தன் மையது;
வேட்டுஅற்றுஎன்று
பிரிப்பினுமாம். வேட்கைமி
குதியால் - அவா வின்

மிகுதியிலுல்.

(நி

ககசசு. கண்டது மன்னு

மொருநா ளலர்மன்னுங்

திங்களைப்

பாம்புகொண் டற்று.

சமு

நி

ருக்குறள்

இடையீடுகளானும் அல்லதறியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெறுத தலையுகளி
அவன் சிறைப்புறத்தானுகத் தோழிக்குச்சொல்லுவாளாயி அலாறிவுறீஇ

வரைவுகடாயது.

(இ-ள்.) கண்டது ஒருநாள்

- (யான் காதலரைக்)
கண் ணுறப்பெற்றத ஒருஞான்றே;
அவர் திங்களை பாம்புகொண்டற்று
-(அதனிலுமை) அவர் (அ
வளவிற்றன்றித்) திங்களைப்
பாம்புகொண்ட அவர் போன்று
உலகெங்கு முபரந்தது; (எ - று.)

காரியத்தைக் காரணமாக
வுபசரித்து 'பாம்புகொண்டற்று'
என்றார்

இருவழியும், மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அவர்பா
கின்றஇவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடல்வேண்டு மென்பதாம்

(கு-ரை.) தலைமகனைக்

தலைவி எய்தப்பெறுமைக்கு
அல்லகுறியோ

அல்லதூஉமேறு இடையீடோ,
இவ்விரண்டில் ஒன்றுகாரணமாம்.
சிறைப்புறம் தோழி தலைவியர்க்குள்
நிகழுஞ்செய்திகளைத் தலைவன்
மறைந்தறிதற்கு அஞ கூடலமாய்க்
காவல்மனைப்புறமாயுள்ள
ஒதுக்கிடம்: பாம்புகொள்ளுதல் -
காரணம்: அதனல்தோன்றிய
அலர்பரத்தல் - காரியம்: இங்கே,
பாம்புகொண் டுற்று என்பது

பாம்புகொண்டதனாலான அலர்
பரந்தாற்போலும் என்
காரியத்தைத் தெரிவித்தலால்,
இது காரியத்தைக் காரணமாக
உபசரித்தாம். அலர் - பழிச்சொல்.
பூமியின்நிழல் சந்திரன்மீது
சிலகாலத்துவிழுகை தனைப்
பாம்புகொண்டதாகக்கூறுதல்,
புராணவழக்கு.
இருவழியும்-கண்டது மன்னும்
அலர்மன்னும் என்ற
இரண்டிடத்தும்.

காட்சிஇன்றியும்-(காம்)கண்
ணேற்காணுதல் இல்லையாகவும்.

(சு

ககசுள.

ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய்.

வரைவுநீட ஆற்றளாய
தலைமகளைத் தலைமகன்
சிறைப்புறத்தானதுகலறிநீ

தோழி 'ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லும் நோக்கி யாற்றல்வேண்டும்'எனச்
சொல்லெடுப்பியவழி, அவள் சொல்லியது.

(இ-ள்.) இ நோய் - இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவர் கௌவை எரு
ஆக - இவ்வூரின்மகளிரெடுக்கின்ற அலர் எருவாக, அன்னை சொல் நீர் ஆக
(அதுகேட்டு) அன்னை(வெகுண்டு)சொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, நீளும்
வளராநின்றது; (எ - று.)

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆணெழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதற்கு ஏதுவாவன தாமே, விரிதற்கேதுவாகாநின்றன வென்பதாம். வரைவாணுதல் பயன்.

(கு-ரை.) வரைவுநீட - தலைவன்வரைந்துகொள்வது காலதாமதப்பட ஆற்றுளாய - பொறுதலவளான. சொல் எடுப்பியவழி - சொல்லை எடுத்தகூ லாற் கூறியபோது. 'ஊரவர்' என்பது-ஆண்பால் பெண்பால் என்ற இரண்டு பாற்கும் பொதுவாயினும், கௌவையெடுத்தலென்ற தொழில் மகளிர்க்கே யுரியதாதலாய், ஆண்களையொழித்து மகளிரையே காட்டிற்று: ஒன்றெழி பொதுச்சொல். ஊரவர்கௌவையை எருவாகவும், அன்னைசொல்லை நீராக வும் உருவகஞ்செய்ததற்கு ஏற்ப, காமநோயைப் பயிராக உருவகஞ்செய்யா

கஎ -

ஆம் அதிகாரம்—அலரறிவுறுத்தல்

சஉ

மையால், இது - ஏகதேசவுருவகமாகும்: ஊரவர்கௌவையினாலும் அன்னை யின் வெஞ்சொல்லினாலும் என்காமநோய் சுருங்கவேண்டியிருக்க, அவை என் காமநோய்மிகுதற்கே காரணமாயின என்று, தன்கருத்தைச்சிறைப்புறத் தானைய தலைவன்கேட்கத் தலைவி கூறுகின்றா ளென்க. இங்ஙனங் கூறுவதன் பயன், விரைவில் தலைமகன் வரைவாணுதலென்பது. களவு அலராகியபோது இடையீட்டிற்கு அஞ்சிய அச்சத்தான் இருவர்க்கும் காமம் மிகுமென்க.

இதை "அலரிற்றோன்றுங்
காமத்து மிகுதி" என்ற
தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துங்
காண்க. ஊரவர் கவ்வை சிலநாள்
சிகழும்: எருவும் சிலகால் இடப்
படும்: நீர் அடிக்கடி
பாய்ச்சப்படும்: அன்னை
அடிக்கடி வெகுண்டு வெஞ்

சொல் கூறுவள்: ஆதலால், ஊரவர் கௌவையை யெருவாகவும், அன்னை சொல்லை நீராகவும் உருவகஞ்செய்தனனென்க. "ஊரவர்கௌவையெரு வீட்டு அன்னைசொன்னீர்ப்படுத்து, ஈரநெல்லித்திருவேத்தநெஞ்சப்பெருஞ் செய்யுள், பேரமர்காதல்கடல்புரையவினைவித்த, காரமர்மேனி நங்கண்ணன் தோழீகடியனே" என்ற நம்மாழ்வார்பாசுரத்தில், இந்தக்குறளின் சொல் லும் பொருளும் அமைதலோடு வ்யாக்யானங்களில் பின்னும் விஸ்தரித்துக்

கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

(எ)

கசசஅ. நெய்யா

லெரிநுதுப்பே மென்றற்றூற்

கௌவையாற்

காம நுதுப்பே மெனல்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) கௌவையால் காமம் நுதுப்பேம் எனல்-(ஏதிலாரெடுக்கின்ற) அலரால்(காம்)காமத்தை யவித்து மென்று கருதுதல்,—நெய்யால் எரி நுதுப்

பேம் என்ற

அற்று-நெய்யாலெரியையவித்துமென்று

கருதுதலோடொக்கும்.

மூன்றனுருபுகள்

கருவிக்கண் வந்தன.

இளர்தற்காரணமாய அலரால்,

அவித்தல்கூடா தென்பதாம்.

(கு-ரை.) உவமை
கிளர்த்தல்முடியுமேயன்றி
அவிக்தல்முடியாதென் பதை,
விளக்கிற்று. நெய்யால்
கொளலையால் என்ற
இடங்களில் மூன்ற னுருபுகள்,
கருவிப்பொருளனவென்க.
(அ)

கக்கூக. அலர்நாண
வொல்வதோ வஞ்சலோம்
பென்றூர்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்க ணஞ்சுளாய தலைமகள், அவன்வந்து சிறைப்புறத்தானுதலறிந்து 'அலாஎஞ்சியாற்றல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) அஞ்சல் ஓம்பு என்றூர்-(தம்மை யெதிர்ப்பட்டஞான்று 'நின்

னிற்பிரியேன்) அஞ்சலோம்பு'என்றவர்

தமே, பலர்

நாண-(இன்றுகண்டார்)

பலரும் நாணும்வகை, நீத்தக்கடை-(நம்மைத்) துறந்தபின், அவர் நாண லல்வதுஓ-(நாம் எதிலார் கூறும்) அவருக்கு நாணக்கூடுமோ? கூடாது: (எ-று.)

நாணவென்னும்

வினையெச்சம்,

ஒல்வதென்னுந்தொழிற்பெயருள்

ஒல்லு தற்றொழிலோடு முடிந்தது.

கண்டார் நாணுநிலைமையமைய

யாம் நாணுதல் யாண்டையது

தென்பதாம்.

(கு - ரை.) வரைவிடைவைத்துப்பிரிவு - வரைதலேயிடையிலேயிட்டுப் பொருள்தேடும்நிமித்தம்பிரிந்த பிரிவு. அலரஞ்சி யாற்றல்வேண்டுமென்று தோழி தலைவிக்குக் கூறிஞ ளென்க. எதிர்ப்பட்டஞான்று - சந்தித்த அப்

இ தி ருக் குறள்

போது. நின்னிற்பிரியேன் என்று தலைவன்கூறினும்: இங்ஙனம் கூறுவது, பிரிவு என்பது ஒன்று உண்டு என்றதலைமகளுக்குஉணர்த்தவேண்டியென்பர். தஞ்சைவாணன்கோவை உரைகாரர் 'பிரியேன் என்னுங் கிளவியில் 'தரியேன் நிற்பிரியினும்'என்று கூறியவா றென்னேயெனின்,—இங்ஙனங் கூறுவிடின், 'பிரிந்து வருகென்றல்'என்று அடுத்த கிளவி வருதலின், பிரியேனென்று முன்சொல்லி உடனே பிரிந்துவருவேனெனக்கூறின்,தலைவன்பொய்யனெனத் தோன்றித் தலைவியிறந்துபடும். அதனால், பிரியே னென்றவுடனே பிரிவையும் அறிவுறுத்திக்கூறினனென்பது'என்று கூறியது எண்டுநோக்குக. கண்டார்பலரும்நாண - என்னிலையைக்கண்ட அருளுடையரான பலரும் மனமொடுங்கிநிற்க. அஞ்சுவோம்பென்றார்-"நின்னிற்பிரியலெனஞ்சுவோம் பென்னும், நன்னர்மொழி" என்பது, கவித்தொகை. நீத்தக்கடை-எதிர்கால வினையெச்சம். ஒல்வது என்பதை ஒன்றன்பால்முற்றாகக்கொள்ளாமல் வினை

யாலணையும்பெயராகக்கொண்டனர்

பரிமேலழகர்.

எதிர்காலவொன்றன்பால் முற்று

செய்யுமென்னும்
வாய்பாட்டால்தான் வரு
மென்பது ஒருசாராார் கோள்கை
யெனத் தோன்றுகின்றது.
தொழிற்பெயரென்பது -
தொழிலடி யாகப்பிறந்த
பெயரென்ற காரணத்தால்,
வினையாலணையும்பெயரைக் காட்
டும்.
நிலைமையமாய-நிலையையுடையோமாகிய.
யாண்டையது-எங்குஉள்ளது?
நாணுதல் நம்மிடத்து

இவ்வெயென்றவாறு.

(கூ)

ககரம். தாம்வேண்டி

ணவ்குவர் காதலர்
யாம்வேண்டுங்
கௌணவ யெடுக்கு மிவ்வூர்.

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாம் அலரறிவுறீஇ அவன் உடன்போக்கு நயப்பச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) யாம் வேண்டும்

கௌணவ இ ஊர் எடுக்கும் -

(உடன்போகற்

கேதுவாகவெனக்கு)யாம்(பண்டே)விரும்புவதாய அலரை இவ்வூர்தானேயெடுத்
தின்றது: காதலர் தாம்

வேண்டின் கல்குவர் - இனிக்
காதலர்காமும் யாம்
வேண்டியக்கால் (அதனை)
இனிதின்னேர்வர்: (அதனால்
இவ்வலர் நமக்கு நன் ருய் வந்தது);
(எ - று.)

எச்சவும்மை,

விகாரத்தாற்றொக்கது.

நங்கட்காதலுடைமையின் மரு
ரென்பதுதோன்ற
'காதலர்'என்ருள்.

இவ்விருபதுபாட்டும்புணர்தனிமித்தம்.

(கு - ரை.) உடன்போக்குநயப்ப - உடன்போக்கைவிரும்பும்படி. அலர் உடன்போக்குக்கு ஏதுவா மென்க. பண்டே - முன்பே. அதனை-அவ்வுடன் போக்கை நேர்வர்-உடன்படுவர். தாம் என்பதனீற்றில் யாமேயன்றிக் காத

லரும் என்ற பொருள்தரும்

எதிரதுதழுவியளச்சவும்மை

விகாரத்தால்தொக்க தென்க.

இங்கு 'காதலர்', என்பது -

நமதுவேண்டுகோளை

மறுமைக்கேற்ற

பண்பையுடையவர் என்ற

கருத்தைக்

குறிப்பதனால், கருத்துடையடைகொளி

யாம். இவ்விருபதுபாட்டு-"காமமுழந்து" என்பது முதலாகவுள்ள இருபது பாடல்கள்.

(கo)

அலரறிவுறுத்தல் முற்றிற்று.

களவியல் முற்றிற்று.

ஙகரம் - ஆம்

அதிகாரம்—பிரிவாற்றுணை

ருக

இரண்டாவது

கற்பியல்.

இனிக் கற்புப்
பதினெட்டதிகாரத்தாற்
கூறுவான் றொடங்கி, முதற் கட்

பிரிவாற்றுமை கூறுகின்றார்.

(சூ - ரை.) கீழ்

எழுதிகாரத்திற்

களவுப்புணர்ச்சியைப்பற்றிக்

கூறிய ஆசிரியர், இதுமுதற்

பதினெட்டுஅதிகாரங்களால்

கற்பைப்பற்றிக் கூறு

கின்றாரென்க. அகப்பொருள்,

களவு கற்புஎன்னும் இந்த

இரண்டுவகைகோள்களாக

வுள்ளமை யறிக.

கற்பியலென்பது -

கற்பிப்பற்றிய இயலென்று
விரியும்.

கற்பாவது-கொண்டானிற்சிறந்த
தெய்வம் இன்று எனவும் அவனை
இன்னவாறு வழிபடுக எனவும்
இருமுதுகுரவர் [பெற்றோர்]
கற்பித்தலா னும், அந்தணர்
சான்றோர் அருந்தவத்தோர்
கடவுளர் இவர்களிடத்து ஒழு
கும் ஒழுக்கத்தைத் தலைமகன்
கற்பித்தலானும், வேதத்தினும்
சாங்கினும் விதித்த

சிறப்பிலக்கணங்களைக்
கற்பித்துக்கொண்டு துறவறத்துச்
செல்லுந் துணையும் இல்லறம்
நிகழ்த்துதலானும்,
கொண்டதலைவனை இன்னவாறு
பாதுகாப்பாயெனவும் அவற்கு
நீ இன்னவாறு
குற்றேவல்செய்தொழுகு எனவும்
அங்கியங்கடவுள் சான்முக
மந்திரவகையாற்
கற்பிக்கப்படுதலானும், கற்பு
எனப்படுவதாயிற்றென்பர்.

"முற்படப்புணராத
சொல்லின்மையிற், கற்
பெனப்படுவது களவின்வழித்தே"
என்று கூறுவதனால் இந்தக்கற்பு
களவுப் புணர்ச்சிக்குப் பின்பு
நிகழ்வதாகவே புலனெறிவழக்கம்
[புலன் நெறி வழக் கம் - நூல்
நெறிகளால் வழங்குவது]
செய்யப்படுமென்று
தெரிகின்றது. கற் பில் பிரிவே
பெரும்பான்மையாக நூல்களிற்
கூறப்படுவதனால், முதலிற் பிரி

வாற்ருணையைப்பற்றிக்
கூறுகின்ருர் ரென்க.

ககசு - ஆம்
அதிகாரம்—பிரிவாற்ருமை

அஃதாவது-வரைந்தெய்தியபின்
தலைமகன்
அறம்பொருளின்பங்களின்
பொருட்டுச் சேயிடையிணும்
ஆயிடையிணுந் தலைமகளைப்
பிரிந்து செல்லும்;

செல்லுஞான்று அப்பிரிவினை
அவளாற்றுளா ந் தன்மை. அஃது
ஈண்டுப் பிரி வுணர்த்திய
தலைமகற்குத் தோழிகூறலும்,
அவடனக்குத் தலைமகடானே
அவன்குறிப்பாலுணர்ந்து
கூறலும்,பிரிவுணர்த்தியவழிக்
கூறலும், தலைமகன் பிரிந்துழி
ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத்
தலைமகள் மறுத்துக் கூறலும் என
நால் வகையாற் கூறப்படும்.

(கு- னை.) பிரிவாற்றாமை யென்பது - பிரிவினை யாற்றாளாந்தன்மை யென்று பொருள்படும்:

இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை.

வரைந்து எய்திய பின். - மணஞ்செய்துகொண்டு (தலைவியை) அடைந்தபின்.

ஓதற்பிரிவு காவற் பிரிவு பகைதணிவினைப்பிரிவு துணையிற்பிரிவு

திருக்குறள்

ைதயிற்பிரிவு என்ற
கற்பில்கிழமும்பிரிவு ஆறனுள்
முதல்சான்கும் அறத்தின்
பொருட்டும், பொருள்வயிற்பிரிவு
-பொருளின்பொருட்டும்,
பரத்ைதயிற்
பிரிவு-இன்பத்தின்பொருட்டும்
கிகழ்வனவாம்.
பொருளின்பொருட்டுப் பிரிதல் -

தான் தேடிய பொருளைக்கொண்டு
இல்லறம் நடத்துதலே உத்தம
மாதலாலென்க. 'இன்பத்தின்
பொருட்டுப்
பரத்தையிற்பிரிதல்-தலைமகள்
வரைந்தெய்தியபின்னர் வைகலும்
பாலை நுகர்வான் இடையே
புளிங்காடி யையும் நுகர்ந்து
அதனினிமையை யறிந்தாற்போல
அவள் நுகர்ச்சி யினிமை அதிகற்குப்
புறப்பெண்டிர்மாட்டுப்
பிரியாதிற்றல்: அல்லதூஉம்,

பண்ணுப் பாடலும்

முதலாயின காட்டிப் புறப்பெண்டிர்

தன்னைக் காதலித்தால், தான்

எல்லார்க்கும் தலைவனுதலின்

அவர்க்கும் இன்பஞ்செய்யப்

பிரியாதிற்ற லென்றுமாம்' என்பர்

பேராசிரியர். 'பரத்தையிற்பிரிவு

என்பது தலைவன் பரத்தையின்மேற்

காதலாய்த் தலைவியைப்பிரிந்து

பரத்தையர்சேரியிற் போதல்;

பரத்தையிற் பிரிவு என்று ஓதலே,

"பொதுநலத்தார் புன்னலம்

தோயார் மதிநலத்தின்,
மாண்டவறிவினவர்" என்பதனால் கலிவன்
அறி விலனும்: கலிவியிடத்து
அன்பும் இலனும்: பெருமையும்
இலனும்: பட்டியு மாம்
எனின்,—அற்றன்று;
அரசுரிமையனுதலின்,
அவ்வரசுரிமைக்குப் பரத்
தையாரினும்
வரைதற்குரியராய்த் தொன்றுதொட்டு
நடக்கும் முறைமையரா
யும் வரையாத உரிமையராய்ச்

சோரியின் கணுறைவாரு மாகி

அவரும் பிறந்த ஞான்று தொட்டு

இவற்கு என வரித்திருக்கப்

படுதலாணும், அவரைநீக்குதல்

தகுதியின்மையடாணும்,

பாத்தையிற்பிரிதல் குற்றம்

அன்று எனக் கொள்க. அன்றியும்

காலைக்கடன்கழித்தலும்,

உலகத்திருந்து நாடுகாவற்றொழில்

செலுத்தலும், விருந்துடன் அடிசில் கைதொடலும், நாவல்ரோடு கல்விபயி
லும், ஆடல்பாடல்களிற் களித்தலும், மடவாரோடு கூடலும், துயிறலும், துயி
லுணர்ந்து தேவர்ப்பராவலுமாகிய காலவரையறை யெட்டினுள் ஆடல்பாட்
காலம் ஒன்று ஆதலானும், அதற்குரியர் பரத்தையராதலானும், அதற்குரிய
காலத்தில் அவரிடத்தில் மனஞ்செல்லுதல் இயல்பு ஆதலானும், பரத்தையிற்
பிரிதலாற் குற்றமின்று எனக் கொள்க. ஆயின், பரத்தையர்சேரியிற் செல்லு
மாறு என்னையெனின்,—அவர்பலரோடும் விளையாட்டற்பொருட்டும், அவருட்
புணர்தற்குரியாரைப் புணர்தற்பொருட்டும் பரத்தையர்சேரியிற் செல்லு
மென்றுணர்க', 'புறத்தொழுக்கு என்பதற்குப் பொருள் - பரத்தையரிடத்து
ஒழுகும் ஒழுக்கம்.....வடநூலார் புறத்தைப் பரமென்று கூறுவராதலால்,
பரத்தையரென்னுஞ் சொற்குப் புறமுடையவரென்னும் பொருள் கூறநின்ற
வாறு உணர்க. புறமுடைய ரென்பது என்னையெனின், இவரின்பம் இன்ப
மன்று என்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார் வாழ்வின்மகளிர் என்னும்
அதிகாரத்தால் இன்பத்திற்குப் புறம் இவரின்பமென்று கூறியவாற்று
ணர்க' என்று தஞ்சைவாணனுரைகாரர்கூறியனவும் இங்குக் காணத்தக்
கன. சேயிடை-வெகுதூரம்: ஆயிடை - அவ்விடம்: அண்மையான இடம்.
அறம்பொருள்களின் பொருட்டுப் பிரிவது சேயிடையென்றும், இன்பம்
பொருட்டுப் பிரிவது ஆயிடையென்றும் கொள்க. இவை பிரிந்தபின்செல்லு
மிடத்தைக் காட்டும். செல்லுஞான்று - செல்லும்போது. அவடனசகு -
தோழிக்கு.

ககசு - ஆம்

அதிகாரம்—பிரிவாற்றுமை

ருசு

கசநிக. செல்லாமை

யுண்டே லெனக்குரை

மற்றுனின்

வல்வரவு

வாழ்வார்க் குரை.

'பிரிந்து கடிதின்வருவல்'

என்ற தலைமகற்குத் தோழி

சொல்லியது.

(இ-ள்.) செல்லாமை உண்டு

எல்-(நீ) எம்மைப்

பிரியாமைஉண்டாயின், (அதனை),

எனக்கு உரை-எனக்குச்சொல்:
மற்று-அஃதொழிய, நின் வல்
லாவு-(பிரிந்துபோய்)
நின்னிடத்து
வருதல்,(சொல்லையாயின்),(அதனை);
வாழ்வார்க்கு உரை-(அப்பொழுது)
உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல்;
(எ-று.)

தலைமகளையொழித்து
'எனக்கு'என்றுள், 'தான்
அவள்'என்னும்வேற்று
மையின்மையின்.

அக்காலமெல்லாம் ஆற்றியிருந்து

அவ்வரவு காணவல்லளல் லள்:
பிரிந்தபொழுதே இறந்துபடு
மென்பதாம். அழுங்குவித்தல்;
பயன். இதனைத் தலைமகள்
கூற்றுக்கி யுரைப்பாரு முளர்.
(சூ-ரை.)

செல்லாமை-(பிரிந்து) போகாமை:
எனவே, பிரியாமையாம்.
வல்வரவு-விரைந்து (மீண்டு)
வருகை. தலைமகளுக்கு என்ன
வேண்டிய இடத்து 'தான் அவள்'
என்ற வேறுபாடுஇல்லாமல்

கூறுவது தோழிக்கு இயல்பு
ஆதலால், தலைமகளுக்கு என்றது
'எனக்கு என்றாள்' என்றார்:
"தலைவரும்
விழுமனிலையெடுத்துரைப்பினும்,.....ஒன்றித்தோன்றுந்
தோழி மேனே" என்ற
இலக்கணம்பற்றிவந்தது, இது.
அக்காலம் எல்லாம்-நீ
பிரிந்துசென்றிருக்கப் போகும்
அந்தக்காலவரையறை முழுதும்.
அவ்வாறு- தலைமகளுனை நீ
மீண்டுவரும் அவ்வருகை.
வாழ்வார்க்கு என்றமையால்

இவள் அத்துணைக்காலம்
வாழ்ந்திருக்கமாட்டாளென்ற
கருத்துத்தொனிக்கு மென் பார்,
பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடு
மென்பதாமென்று
கருத்துக்கூறினர். இக்
தக்குறளில், தலைவன்
பொருளீட்டச் சென்று
விரைவில் மீண்டு வருவே
னென்றபோது நீ
செல்லவேண்டா என்று
வெளிப்படையாக மறுத்துச்

சொல்லாமல்,
'வல்வரவுவாழ்வார்க்குரை' என்று
உடன்பாட்டுவினைமூலமா கப்
பெறவைத்தது -
விலக்கணியாகும்:
தண்டியாசிரியர்
முன்னவிலக்கணி யிற்கூறிய
நால்வகை விலக்கில், இதனைக்
காரியவிலக்கு என்னலாம். வட

நூலார் ஆட்சேபாலங்கார மென்பர். இங்ஙன்குறிப்பாற் கூறுதற்குப் பயன், தலைவன் செயலை அழுங்குவித்தல் [விலக்குதல்] ஆகும்: பிரிந்தால், தலைவி பிறப்பாள் என்பதை "எந்நாளோ நெடுந்தகாய்நீசெல்வது, அந்நாள் கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெறலுயிரே" என்ற கலித்தொகையடிகள் கூறுவதுங் காண்க. தலைமகளின் கூற்று [பேச்சு] ஆக்கி உரைத்தலும் உண்டு என்க. "வருத்தமிகுதி" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்து இக்குறள் காட்டப்பட் டுள்ளது.

கசஞ. இன்க
ணுடைத்தவர் பார்வல்
பிரிவஞ்சும்
புன்க
ணுடைத்தாற் புணர்வு.

பிரிவு
தலமகன்துறப்பானறிந்த
தலமகள் தோழிக்குச்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) அவர்
பார்வல்-(தழுயுங்கண்ணியுங்கொண்டு
பின்னின்ற ஞான்று)

அவர்நோக்குமாத்திரமும்,
இன்கண் உடைத்து-(புணர்ச்சி
குறித் தலையான் நமக்கு)
இன்பமுடைத்தாயிருக்கும்:
புணர்வு-(இன்று அப் நிகழ்
திருக்குறள்

புணர்ச்சிதான் நிகழாநிற்கவும்)
அது, பிரிவு அஞ்சும் புண்கண்
உடைத்து - பிரிவென்றஞ்சும்
அச்சத்தினையுடைத்தாயிற்று:(அவரன்பின்நிலைமைஇது).
பார்வலென்றதனைப் புணர்ச்சிபெறுதபின்னிலைக்காலம்பெறப்பட்டது.

புன்கணென்னுங் காரியப்பெயர்,
காரணத்தின்மேலாயிற்று.
அவ்வச்சத்தினை

யுடைத்தாதலாவது-"முள்ளூறழ்
முளையெயிற் றமிழ்தூறுந்
தீஞ்சொலைக், கள் ளினு மகிழ்செயு
மெனவுரைத்து மையாரென்,
னெள்ளிழை திருத்து"ம்
பண்டையிற் சிறப்பால், அவன்
பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி
அச்சுஞ்செய்தலுடை
மை. அழுங்குவித்தல், பயன்.

(கு - ரை.)

கணழ-இலைதளிர்

முதலியவற்றுலியன்ற உடை

விசேடம். கண்ணி-முடிமாலை.

அவர்நோக்கு-அந்தத்தலைவரின்பார்வை.

பின் புணர்வு

என வருவதனால், முதலிலுள்ள

பார்வல் என்பது - கழையும்

கண்ணியும்

கொண்டு தன்குறைதோன்றப்

பின்னின்ற பின்னிலைக்காலத்துப்

பார்வை

யைக் காட்டும்.

பிரிவச்சந்தோன்றுங் காலத்து
மலர்ந்தநோக்கமின்றிக் கண்
கள் புல்லியவாய்க்
காணப்படுமாதலால், புன்கண் -
காரியப்பெயர்: அது,
புல்லியவாய்க் கண்கள்
தோன்றக் காரணமான
அச்சத்தைக் காட்டிற்று:
ஆகவே, காரியப்பெயர்
காரணத்தைக் காட்டிய
உபசாரவழக்கின்பாற்படும்.
"மூள்ளுறழ்" என்று தொடங்கும்

அடிகள், கலித்தொகையில்
பாலைக்கலி -
நடையும் பாடலிலுள்ளது:
இதன்பொருள்:—(காதலர்),—முள்
உறழ் - முள்
ளோடுமாறுபடுகின்ற
(முனையினையுடைய), முனை
எயிறு-(நாணலின்) முனை
போலும் பற்களிடத்து,
ஊறும்-(விடாமல்) சுரக்கின்ற,
அமிழ்து - அமிருதம்
போலும், தீ நீரை-இனிய

நீரைக்குறித்து, கள்ளின்உம்
மகிழ்செயும் என
உரைத்துஉம் -
(இதைப்பருகினால் இது)
கள்ளைக்காட்டிலும்
மகிழ்ச்சியைத்
தரும் என்று சொல்லியும்,
அமையார்ஆய் -
வேட்கைதணியப்பெறுதவராய்,
—என் ஒள் இழை
திருத்தும்-என்னுடைய ஒள்ளிய
பூண்கள் நிலைகுலைந்த வற்றைப்

பழையநிலைகளிலே

கிடக்கும்படிதிருத்துகின்ற

என்பது. பண்டை

யின் சிறப்பால்-முன்னிருந்த நிலைமையினும் (அன்பு) மேம்பட்டுள்ளதனால் முன்னிருந்ததைவிட மிக்கு அன்புகாட்டினனுயின் அதுவேறுஒருகருத்தைக் கொண்டதாகி, பிரிதலைக்குறிப்பித்துத் தலைவிக்கு அச்சஞ்செய்யு மென்க. பண்டையில்சிறப்பால் என்றபாடத்துக்கு-முன்புஇல்லாத சிறந்த தன்மை

யினால் என்க.

(உ)

கதநெ. அரிதரோ தேற்ற

மறிவுடையார் கண்ணும்

பிரிவோ

ரிடத்துண்மை யான்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) அறிவு உடையார்
கண் உம்-(பிரிதலைனென்ற
தஞ்சொல்லும்
நம்பிரிவாற்றாமையும்)
அறிதலுடையவராய
காதலர்கண்ணும், ஓர் இடத்து
பிரிவு உண்மையான்-ஒரோவழிப்
பிரிவு நிகழ்தலான்;—தேற்றம்-
(அவர் சொல்லும் தலையளியும்
பற்றி
நம்மாட்டு அன்புடையரெனத்

தேறும்) தேற்றம்,
அரிது-அரிதாயிருந்தது; (எ-
று.)

ககசு - ஆம்
அதிகாரம்—பிரிவாற்றுமை
ரூ

அரோ - அசைநிலை. உம்மை
- உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது.
(கு - ஊர.)
அறிவுடையாரென்றது -
காதலரை. அறிவு - அறிதல்.

இது செயப்படுபொருளா
வேண்டியிருத்தலால்,
பிரியேனென்றதனுஞ்சொல்லியும்
நமக்குள்ள
பிரிவுபொறுக்கமாட்டாமைக்
குணத்தையும் என்று செயப்படு
பொருள் வருவித்துக்கொண்டார்.
நம்முடைய நிலையையும் அறிந்து
பிரியே னென்று தாமும்
சொல்லியிருந்தும் இப்போது
அவர்பிரிவதென்று நம்புவது

கூடாததாயிருக்கின்ற தென்கின்றுள் தலைவிபென்க. தலையளி - உத்தமமான அன்பு: முகமலர்ந்து இனியன கூறவல்ல அன்பு.

கருதிச. அளித்தஞ்ச
லென்றவர் நீப்பிற்
றெளித்தசொற் றேறியார்க்
குண்டோ தவறு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) அளித்து -
(எதிர்ப்பட்ட ஞான்றே)
தலையளிசெய்து, அஞ்சல்
என்றவர் - '(நின்னிற்பிரியேன்):
அஞ்சல்'என்றவர்தாமே,
நீப்பின்-பின் பிரியவராயின்,
(அவர்க்கன்றி),தெளித்தசொல்-(அவர்)தெளிவித்தசொல்லை,
தேறியார்க்கு - (மெய்யெனத்)

தெளிந்தார்க்கு, தவறு
உண்டோ - குற்ற மூண்டோ?
(எ-று.)

தெளியாரென்பது -
தன்னைப் பிறர்போற் கூறல்.
சொல்லுஞ் செயலு
மொவ்வாமைக்குற்றம், அவர்க்கு
எய்தும்: அஃது எய்தாவகை
யழுங்குவி யென்பது கருத்து.
(கு - ரை.)

எதிர்ப்பட்டனான்றே -
எதிர்ப்பட்ட அப்போதே. "பின்

னிற்
பிரியலெனஞ்சலோம்பென்னும், கண்ணர்மொழியும்"
என்பது கலித்தொகை.
பிரியேனென்று சொன்னவர்
பிரிந்தால், பிரிந்தவர்மீது குற்றம்
நிற்குமேயன்றி அவர்சொல்லை
நம்பியவர்க்குக் குற்றமில்லை
யென்க. தேறியேற்கு எனத்
தன்மையிடத்தாற்
சொல்லவேண்டியிருக்க,
தேறியார்க்கு என்று படர்க்கையாற்
கூறியதனால், தன்னைப்
பிறர்போற் கூறலென்றார்.

தெறியார்க் குண்டோதலறு என்ற

வீறு, 'அவர் சொல்லியசொல்லும்

அவர் செய்கையும்

ஒன்றேடொன்று

ஒவ்வாதுமாறுபடுகின்ற குற்றம்

அவர்க்கு

வந்திடுமாதலால், அக்குற்றம்

அவரைச்சேர்ந்திடாதபடி

அவரைச் செலவுழுந் தவி' என்று,

தோழியினிடம் கலவி

கூறியதாகக் கருத்துக் காண்க.

(சு)

கக நிநி. ஓம்பி னணைந்தார்
பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.)
ஓம்பின்-(என்னுயிரைச்
செல்லாமற்)காத்தியாயின்,
அமைந்
தார்-(அதனையாளுதற்கு) அமைந்தாருடையர்,பிரிவு-செலவினை,
ஓம்பல்-அழுங் குவிப்பாயாக;மற்று
அவர்
நீங்கின்-அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர்செல்வராயின்,

(அவராலாளப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும்:
சென்றூல் பின்), புணர்வு

அரிது - (அவரைக்) கூடுதல்

(எனக்கு) அரிதாம்; (எ-று.)

ஆளுதற்கமைதல் -
இறைவராதற்குத் தெய்வத்தா
லேற்புடையராதல்.

மற்று - வினைமாற்றின்கண்

வந்தது.

(கு- ரை.)

அழுங்குவிப்பாயாக -

விலக்குவாயாக. இறைவராதற்கு

-

தலைவராதற்கு. மற்று என்பது - அழுங்குவிப்பதற்குமாறுக நிகழும் நீங்குதற் றொழிலேப்பற்றிச் சொல்லும்போது வந்ததனுல், வினைமாற்றும். (இ)

ககருசு. பிரிவுணரைக்கும் வன்கண்ணா ராயினரிதவர்

நல்குவ ரென்னு நசை.

தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்.) அவர்-(நம்கவவுக்கடுமையறிந்த) தலைவர்தாமே,(கம்முனின்று),

பிரிவு - தப்பிரிவினை,

உரைக்கும் - உணர்த்தும்,

வன்வண்ணர் ஆயின்-வன்

கண்மையுடையராயின்,—(அத்தன்மையார்

பின்பு நம்மாற்முமையறிந்து

வந்து), நல்குவர் என்னும்

நசை-தலையளிசெய்வரென்றிருக்கு

மாசை, அரிது-

விடப்படும்; (எ - று.)

அருமை -

பயன்படுதலில்லாமை.

கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரி

வென்னுதலும் உணர்த்தலும்

வல்லராயினர் பிரிந்துபோய்

அன்புடையராய்

நம்மை நினைத்துவந்து நல்குதல்
யாண்டைய தென்பதாம்.
அழுங்குவித்தல்,
பயன்.

(சூ - ரை.) கவவுக்கடுமை
- விருப்பத்தின்மு திர்வு:
முயக்கத்தின்கண்
ஊற்றம் என்றலும் உண்டு.
கலவ்ளி - மிக்க அன்பு.
வன்கண்மை-கொடுமை.

'அருமை' என்று எடுத்தது -
'அரிது' என்று வந்துள்ள

குறிப்புமுற்றின்
பகுதியாகும்: இதன்பொருள்,
பயன்படுதலின்மையென்பது:
எனவே, நல்
குவரென்னும் நசை
அரிது-நல்குவரென்று
அவரைப்பற்றி எதிர்பார்த்திருப்
பது பயனின்று என்றவாறு.
கூடியிருக்கும்போதே
பிரிவுகருதி அதனை
யுணர்த்துதற்கும் ஏற்ற
மனவலிமைபடைத்தவர்

பிரிந்தபின்பு அன்பு
கொண்டு நம்மை நினைந்து
மீண்டுவந்து அருள்புரிவதென்று
கருதுவதிற் பயனில்லை யென்க.

நல்குதல்-அருள்செய்தல்.

யாண்டையது - எங்கேயுள்
ளது? இல்லையென்றபடி.

(சு)

ககருன. துணைறவன்
றுறந்தமை தாற்றுகொண்
டுன்னை
யிறையிறவா நின்ற வனை.

இதுவுமது.

(இ - ன்.) துறற்வன்—,
துறந்தமை-(என்னைப்)
பிரியலுற்றமையை
(அவனுணர்த்தாமல்
தாமேயுணர்ந்து), முன் னை
இறை - (என்) முன்கையி
னீறையினின்றும், இறவாகின்ற
வளை - கழலாகின்ற வளைகள்,
(எனக்கு)
தாற்றுகொல்-அறிவியாவோ?
(அவனுணர்த்தவுணர்ந்துவந்து நீ
யறிவித்தல்

வேண்டுமோ?) (எ - று.)

முன்னே நிகழ்ந்தமையின்

'துறந்தமை'என்றும் கேட்ட

துணையான்

மெலிந்து ஆற்றுமையின்

'இறவாநின்ற' என்றுங்

கூறினாள்: அழுங்குவித்து

அதிகாரம்—பிரிவாற்றுமை

வந்து கூடற்பாலவல்லவாயினும்
இவ்வினைகள்
செய்தனவேசெய்தாயெனப்
புலந்து கூறியவாறு.

(கு-ரை.)

துறைவன்-கடல்துறைக்குரியவன்:
இது, நெய்தனிலத்துத் தலைவனைக்
காட்டும். இது
இரங்கற்பொருள தாதலால்,
'துறைவன்' என்றது. இறை -
முன்னங்கையில் வளையல்தங்கும்
இடம். கைவளை கழலுதற்குமுன்

தலைவர் தன்னைவிட்டு நீங்குவது
நிகழ்தலால், 'துறந்தமை' என்னு
இறந்தகாலத்தாற் கூறியது.
கேட்ட துணையான் -
தலைவனுடைய பிரிவைக்
கேட்ட அளவாலே.
செலவழுங்குவித்து வந்து
கூறற்பாலை அல்லையாய நீ -
தலைமகனைச் செலவழுங்குவித்தல்
செய்யவேண்டுமேதவிர, அவன்
செல்வதாகக்கூறியதை
இங்குவந்து கூறத்தக்கவளல்லையாகிய

நீ என்று தலைவி தோழியைப்
பார்த்துக் கூறுகின்றாள். தலைவன்
பிரிவுணர்த்திலும் அவனைச்
செலவழுங்குவியாது
என்னுயிரைக் என்
முன்னங்கையைவிட்டு நீங்குதல்
மூலமாக அவன்பிரிவை
யுணர்த்துகின்றனள்:
அதுபோலத்தான் நீயும்செய்தா
யென்று தலைவி பாங்கியின்மீது
பிணக்கங்தோன்றக்
கூறுகின்றாள். (எ)

சகுந. : இன்ன
தினில்லூர் வாழ்த்த
லதனினு மின்ன தினியார்ப்
பிரிவு.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) இனன் இல் ஊர் வாழ்த்தல்-(மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பு அறியுந்) தோழியில்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்த்தல், இன்னது—; (அதன்மேலும்), இனியார் பிரிவு-(தங்) காதலரைப்பிரிதல், அதனினும்

இன்ஞது—; (எ-ஐ.)

தலைவன்

செலவினையழுங்குவித்து வாராது
உடன்பட்டுவந்தமைபற்றிப்
புலக்கின்றாளாகலின்,
'இனனில்லூர்'என்றாள். உலகியல்
உறவாள்போன்று தனக்கு
அவ்விரண்டு முண்மை
கூறியவாறு.

(கு - ரை.) செலவினை
அழுங்குவித்து -
செல்லுவதைவிலக்கி. உடம்

பட்டு-பிரிதற்கு இணங்கி.

இனன்-இனமாயிருப்பவர்:

குறிப்பறிந்து தொழில் புரிபவர்.

அவ்விரண்டும் - இனனில்லாள்

வாழ்தலாலாகிய இன்னாமை,

இனியார்ப் பிரிதலாலாகிய

இன்னாமை.

(அ)

கருகு. தொடிற்சுடி

னல்லது காமநோய் போல

விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

'காமம் தீயேபோன்று

தான்நின்றவிடத்தைத்
சுடுமோகலின்
நீ
யாற்றல்வேண்டும்'என்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) நீ—, தொடின்
சுடின் (சுடல்) அல்லது -
(தன்னை) தொட்டாற்சுடுமோயிற்
சுடுதலல்லது, காமம் நோய்போல
- காமமாகியநோய்போல,
விடின்-(தன்னை) யகன்றால்,
சுடல் ஆற்றும் ஓ-(தப்பாது)

சுதலை வற்றோ? [மாட்டாது;] (எ
- று.)

சுடுதலையினென்பது, மந்திரமருந்துகளால்
தம்பிக்கப்படாதாயி னென்ற
வாறு. காமத்திற்கு
அஞ்சுவதில்லையென்பாள்,
வாளா 'சுடல்' என்றாள். அகறல்-

*—2

நகராமை: சுடலென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யான் ஆற்றுமாறென்னை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) சுத்தலே வற்றே - சுத்தற்கு எற்ற வல்லமையுடையதோ? என்றபடி. தொடினல்லது என்றலே போதுமாயிருக்க, தொடிற் சுடினல் லது என்றுசூறியது - சுடுவதாறற் சுடுமென்ற கருத்தது என்றார்: சுடுமா யின்என்று சுத்தலேப்பற்றி ஐயப்படவேண்டிய காரணம், தீ மந்திரத்தாலும்

மருந்துகளாலும் சுடாமல்
தடுக்கப்படுதலுண்டு என்பதாகும்.
தம்பிக்கப்படா

காயின் - தடுக்கப்படாதாயின்.
அதுவும்-மந்திரமருந்துகளால்
தம்பிக்கச்செய்

தலும். அதால் என்பது '
விடின் ' என்பதன் பகுதியாகிய
விடு என்பதன்

பொருளாகும்: இங்கே,
விடுதல் - நகராதிருத்தல்
என்பது. இரண்டாம்

அடியிலுள்ள சுடல்என்பது,
முதலடியிலும் 'சுடின் சுடல்
அல்லது' என்று
கூட்டப்பட்டது.
"நீங்கிற்றெறுழுஉம்...தீ" என்று
கீழேகூறியிருத்தலும்
காண்க. விடற்சுடுந்தண்மைய
தாந்தலால், காமத்தைத் தீயினுங்
கொடியது
என்றது. ஆற்றுமாறு -
பொறுக்கும் விதம்.

கசுரு0. அரிதாற்றி

யல்லனோய் நீக்கிப்

பிரிவாற்றிப்

பின்னிருந்து

வாழ்வார் பலர்.

தலைவியர்பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர்: அது நீ செய்கின்றிலை' என்ற நோழித்துச் சொல்லியது.

ர (இ - ள்.) (நீ

சொல்லுகின்றதொக்கும்): அரிது

ஆற்றி-பிரிவுணர்த்திய

வழி அதற்கு உடம்பட்டு, (பிரியுங்கால் நிகழும்), அல்லல் நோய் - அல்லல் நோயினையும், நீக்கி—, பிரிவு ஆற்றி-(பிரிந்தால்)அப்பிரிவுதன்னையும்ஆற்றி, பின்இருந்து-பின்னுமிருந்து, வாழ்வார்-உயிர்வாழும் மகளிர், பலர் - (உலகத்துப்) பலர்: (எ - று.)

பண்டையிற்சிறப்பத்
தலையளிபெற்று இன்புறுகின்ற
எல்லைக்கண்ணே அஃதறிந்து
தண்புலந்தற்குடம்படுதல்
அரியதொன்றுகலின் அரியதனைச்
செய்தென்றும், செல்லுந்தேயத்து
அவர்க்குயாது நிகழுமென்றும்,
வருந் தினையும்
யாமாற்றியிருக்குமாறென்னென்றும், அவ்வரவுதான்
எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும்,
இவ்வாற்றுணிகழுங் கலுலே
மனத்து நீங்கா தாகலான்
'அல்லதேஎய் நீத்தி' என்றும்,

பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து
நிகழும் காமம் வேதனையும் புறத்து.
யாழிசை, மதி,
தென்றலென்றிவைமுதலாக
வந்து அதனை
வளர்ப்பனவும்ஆற்றல் அரியவாகலின்
'பிரிவாற்றி' என்றும், தன் காத
லரை இன்றியமையா
மகளிருள் இவையெல்லாம்
பொறுத்துப் பின்னு மிருந்து
உயிர்வாழ்வார்
ஒருவருரிமையென்பது
குறிப்பாற்றோன்ற 'பின்

னிருந்துவாழ்வார்பலர்' என்றுங்
கூறினான். அரிதென்பது
வினைக்குறிப்புப் பெயர்.
பிரிவின்கணிகழ்வனவற்றைப்
பிரிவென்றான். செய்து, நீக்கி,
ஆற்றி யென்பன-ஏவாவினைகயான்,
அவ்வவற்றதருமை யுணர
நின்றன. சிறப் பும்மை,
விகாரத்தாற்றொக்கது. யாணும்
இறத்துபடுவலென்பது கருத்து.
(கு-ரை.) நீ சொல்லுகின்ற
தொக்கும் என்பது,

பாதியுடன்பாட்டை
தெரிவிப்பதென்று முன்னோர்
எழுதப்பட்டது.
பிரிவுணர்த்தியவழி அதற்கு

ககள - ஆம்

அத்காரம்—படர்மெலிந்திரங்கல்
ருக
உடன்பட்டி என்பது -

அரிதாற்றி என்பதன் பொருள்.
உடன்பட்டு - சம்
மதித்து. அல்லல்நோய் -

கவலையையுண்டாக்கும்
மனைவியாதி. பண்டையிற்
சிறப்ப - முன்னிலும்
மிகுதியாக. தலையளி -
தலைமகனுடைய உத்தமமான
அன்பு.
இன்புறுகின்ற-இன்பத்தைப்பெறுகின்ற.
எல்லைக்கண்-காலத்திலே.

அந்த-இன்பத்தையனுபவித்தலே. அல்லல்நோயை விவரிப்பது - 'செல்லுந் தேயத்து' என்று தொடங்கி 'மனத்து நீங்காதாகலான்' என்பதுவரையில்.
செல்லுந்தேயத்து-(பிரிந்ததலைவர்)செல்லுகின்றதேசத்திலே.

அவர்க்கு யாது
நிகழும் - அத்தலைவர்க்கு

என்னநேருமோ? வருந்துணையும்
- தலைவர் மீண்டு
வரும் வரையும். ஆற்றியிருக்கும்
ஆறு - பிரிவுத்துன்பத்தைத்தப்
பொறுத்திருக்
கும்வகை. அவ்வாறு - தலைவர்
மீண்டுவருகை. பிரிந்தோர்க்கு
அகத்துக் காம வேதனையும்,
புறத்தே மதிழ்தலிய
காமோத்தீபகப்பொருள்கள்
செய்வன வும், ஆற்ற
ஆரியன என்கஃ ஆதலால்,

அவற்றை யாற்றுத லரியன
என்பார்
'பிரிவாற்றி' என்றுரைக்க.
முதலாகஎண்பதனால்,
மாலைக்காலம் கடலோசை
முதலியனகொள்க.
("தென்றற்கும் வீணைக்கும்
சேமணிக்குங் கோகிலக்குக்,
கன்றிற்குமைக்காழிக்கம்புலிக்கு—சின்னரற்றும்,
அன்னைக்கு மாரற்கயர்ந்தா
னென்றன்னமே,
யென்னைக்குமாரற்கியம்பு")

என்ற இரத்தினச்சுருக்கம்
இங்குக் காணத்தக்கது.) அதனை -
காமத்தை. இன்றியமையா
- பிரிந்திருக்க மாட்டாத என்றபடி.
வினைக்குறிப்புப் பெயர் - குறிப்பு
வினையாலணையும் பெயர்.
"பிரிவாற்றி" என்ற இடத்து,
பிரிவு என்பது-பிரிவில் அகத்து
நிகழும் காமவேதனையையும்,
புறத்தே துன்புறுத்தும்
தென்றல் முதலியன வற்றையும்
காட்டுதலால், தொழிலாகுபெயர்.

அரிது ஆற்றி என்பதற்கு -
அரியவற்றைச் செய்து என்று
பொருளாதலால், ஆற்றி
யென்பதற்குப் பதி லாக, செய்து
என்றார். ஆற்றி
நீக்கி ஆற்றினென்பன
ஓரைசேறுபாட்டால், ஆற்றுதல்
முதலியவை செய்தற்கு அரியன
என்ற பொருளை யுணர்த்தின.
'வாழ்வார்பலர்' என்ற
தொடரும்,
ஓரைசேறுபாட்டால்,

ஒருவருமில்லை யென்ற பொருளைக்
குறிப்பிக்கும். பிரிவு
என்பதற்குப்பின், அது மிகவும்
ஆற்றுதற்கு அரியது என்னும்
பொருளைத் தரவல்ல உயர்வு
சிறப்புமும்மை விகாரத்தால்
தொக்கது.

ககன - ஆம்

அதிகாரம்—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலென விரியும். அஃதாவது - பிரிவாற்ற ளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் தினைத்தலின் அந் தினைவான் மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

(கு-ரை.) படர் - துன்பம்: இங்குத் துன்பத்தை எப்பொழுதும்நினைத்த லென்ற பொருளது. பிரிவாற்றுமை கூறியபின், அப்பிரிவாற்றுத துன்பத் தினைநினைந்து மெலிந்திரங்குவதைக் கூறுகின்றாரென்று அதிகாரமுறைமை

யையுணர்க.

[illegible]

மறைப்பேன்மன் யானஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்.

கூ0

தீ ரு க்

கு ற ள்

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நின்றானுக்கேலாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) நோயை யான் மறைப்பேன் - இந்நோயை(ப்பிறரறிதலுணி)

யான் மறையாநின்றேன்;

(நிற்பவும்), இஃதோ

இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர் போல

மிகும்-இஃது(அந்நாண்வரை நில்லாது

நீர் வேண்டுமென்று)இறைப்ப

வர்க்கு ஊற்றுநீர்மிகுமாறுபோன்

மிகாநின்றது; (எ-று.)

'அம்மறைத்தலாற்

பயனென்?' என்பதுபட

நின்றமையின், 'மன்' ஒழி

யிசைக்கண் வந்தது. "இஃதோ

செல்வர்க்கொத்தனென்யான்"

என்புழிப் போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயரீறு நிரிந்தநின்றது. இஃதோர் கோயையென்று பாடமோதுவாரு மூளர்; அது பாடமன்மை யறிக. இனி, அதற்கடுத்தது ஈ செடல்வேண்டு மென்பதாம்.

(கு-ரை.) அறிதலுணி - அறிதற்குக்கூடி.

நாண்வரை-நாணிலெல்லை யில், நில்லாது - அடங்கி நில்லாமல். இறைக்க இறைக்க ஊற்று நீர்

சுரட் பது போல
மறைக்கமறைக்கக் காமநோய்
மேன்மேலுங் தோன்று மென்ற
வாறு. மண் என்பது -
(மேன்மேன்மிகுதலால்)
மறைப்பதிற் பயனில்லை
யென்னும் பொருளைத் தருதலால்,
ஒழியிசைப்பொருளது.
"இஃதோ வெவ்
வாய்க்கொத்தனென்யான்" என்ற
மேற்கோளுள்ள இடம்,
விளக்கவில்லை. இஃதுஎன்னுந்

சுட்டுப்பெயர் இம்மை என்று
திரிந்துவருதற்கு மேற்கோள்
காட்டப்பட்டுள்ளது:
இதன்பொருள்:—இம்மை-இவ்விடயத்தில்,
யான் செல் வர்க்கு ஒத்தனென்
என்பது. ஒன்று என்ற
எண்ணுப்பெயர்முன் மெய்யெழு
த்துவரின் 'ஒரு' என்று
ஆகுமென்பது "முதனிலை
யெண்ணின்முன்" என்ற
தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாற்
பெறப்படுதலால்,

"இஃதோர் நோயை" என்ட ஐதப்
பாடமன்மையறிக என்று
கண்டிக்கின்றார். அதற்கு
அடுத்தது -மேன் மேல்யிரும்
நோயைம் போக்குதற்கு
ஏற்ற செயலை.

(க)

ககசுஉ. கரத்தலு
மாற்றினிற் நோயைநோய்

செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும்.

'ஈண்டையாரறியாமன் மறைத்தல். ஆண்டையாரறியத்தூதுவிடுதல்எள்ளுயி
ரிரண்டனுள் ஒன்றுசெயல்வேண்டும்' என்ற தொழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ன்.) இ நோயை கரத்தல் உம் ஆற்றேன் - இந்நோயை (ஈண்டை
யாரறியாமல்)மறைத்தலும் வல்லேனுகின்றிலேன்; (ஆகாக்கால்),நோய் செய்
தார்க்கு உரைத்தல்உம் நா ணுதரும்-நோய்செய்தவர்க்குரைக்க வெனின் அது
வும் (எனக்கு)காணினைத் தாராகின்றது: (இனி என்செய்கோ?) (எ - று.)

'ஒருகாலைக் கொருகான் மிகுத்லின் 'கரத்தலுமாற்றேன்' என்றும்,சேயி
டைச் சென்றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தே னெண்
பது பயக்குமென்னுங் கருத்தால் 'நா ணுத்தரும்' என்றுங் கூறினுள்.

(கு-ரை.) ஈண்டையார்-இங்குள்ளார்: ஊரவர். ஆண்டையார்-அங்கிருட்
பவர்: தலைவர், மறைத்தலும் - மறைத்தலையும்: மறைத்தற்கும் என்றபடி. ஒரு
காலைக் கொருகால் - ஒருவேளைக்கு ஒருவேளை. சேயிடைச் சென்றவர்க்கு -

ககள - ஆம்
அதிகாரம்—படர்மெலிந்திரங்கல்
கூக்

(என்னைப் பிரிந்து) வெகுதூரஞ் சென்றிருப்பவர்க்கு. இது - காமநோயை.
பயக்கும் - பெறப்படும். (உ)

ககசுஉ. காமமு நா ணுமுயிர்காவாத் தஞ்சுமென்
நினை வுடம்பி னகத்து.

இதுவுமது.

(இ - ள்.)

காமம்உம்நாண்உம் - காமநோயும்
(அதனைச்செய்தவர்க்கு உரைக்க
லொல்லாத) நா ணும்,
நோ ணை-(தம்மைப்) பொறுத, என்
உடம்பின் அகத்து -
என்னுடம்பின்கண்ணே, உயிர்
காஅ தூங்கும்-உயிர்காத்தண்டாக
(அகனிருதலையினுங்)
தூங்காநின்றன; (எ-று.)

பொருளை, மெலிவானுரைத்தது.

தாங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீர வென்பது தோன்ற நின்றது.

தாதுவிடவும் ஒழியவும் பண்ணுவனவாய காமநாண்கள் தம்முளொத்து உயிரினை இறுவியாநின்றன: யான் அவற்றுள் ஒன்றின்கண் நிற்கமாட்டாமையின், இஃது இற்றேவிடு மென்பதாம்.

(சு - ரை.) என்னுடலால் தாங்கமாட்டாத நிலையில் உயிரே காவடித் தண்டாகக்கொண்டு

அதன் ஒருபுறத்துக் காமமும்
மற்றொருபுறத்து நாணமும்
தொங்குகின்றன என்கிறாள்.
பொருளமை :- தாங்கமுடியாமை:
இது மெலிவிரவு ஆகியது.
ஒத்தசீர-காமமும் நாணும் ஒத்த
அளவின என்றபடி.
கௌவைக்கு அஞ்சாது தூதுவிடப்
பண்ணும், காமம்: அதனை
ஒழியச்செய்யும், கௌவைக்கு
அஞ்சுதலான
நாண். "காமம்விடுவான்மே"ன்ற
குறள் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.
இறுவியாகின்றன-பாரத்தால்

முறியும்படி அழுத்துகின்றன: இஃது - உயிர். இற்றேவிடும் - முறிந்தேவிடும்: அழிந்திடுமென்றபடி. "கலிதருங் காமமுங் கௌவையு மென்றிவ், வலிதி னுயிர்காவாத் தாங்கி யாங்கென்னை, கலியும் விழுமிரண்டு" என்ற கலித்தொகை, இங்குக் காணத்தக்கது.
(கூ)

ககசுசு. காமக் கடன்மன்னு மூண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு

மில்.

தலைவியீர்

'காமக்கடற்படாரீ: படிலும்,

அதனை ஏற்றபுணையால்

நீந்திக் கடப்பாரீ'

என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்.) உண்டு காமம்

கடல்ஏ - (யாவர்க்கும்

உளவாய்வருகின்ற இவ்

வீரண்டனுள்ளும் எனக்கு)உண்டாகின்றது காமக்கடலே; அதுநீந்தும் ஏமம்
புணை - அதனை நீந்தும் அரணுகிய புணை, இல் - இல்லை; (எ-று.)

இருவழியும் மன்னும்
உம்மும் அசைநிலை. தாதுவிட்டு
இதற்குப் புணை யாகற்பாலையாய
நீயும் ஆயிற்றிலை யென்பது
கருத்து.

(கு - ரை.) யாவர்க்கும் -
பிரிந்தநிலையிலுள்ள எல்லாத்
தலைவியர்க்கும். இன்விரண்டனுள்
- காமக்கடல், அதனை
நீந்தும்புணை என்ற
இவ்விரண்டற் குன்மை. அரண் -
பாதுகாவல். இதற்கு - இந்தக்

காமக்கடலைக் கடந்தற்கு.
புணையில்லை யென்றதனால்,
தூதாகச் செல்லுதற்கு உரிய தீயும்
இக்காலத்து
உதவுகின்றபுணையில்லையென்பது,
இந்தக் குறளின் கருத்து.

(க) கூஉ

திருக்குறள்

ககசுரு. தப்பி னெவனுவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பிணு ளாற்று பவர்.

தூதுவிடாமைநோக்கித்
தோழியொடு புலத்தல்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) நட்பினுள் தூயர் வரவு
ஆற்றுபவர்-இன்பஞ்செய்தற்குரியவட்
பின்கண்ணே துன்பவரவினைச்
செய்யவல்லவர், துப்பின்
எவன்ஆவர் கொல்-
(துன்பஞ்செய்தற்குரிய)
பகைமைக்கண்
என்செய்வர்கொல்லோ? (எ - று.)

துப்புப் பகையுமாதல்

"துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே

யுள்ளாச் சேய்மையு, னட்பெதிர்ந்
தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்"
என்பதனுணு மறிக. அப்பகை மை
ஈண்டுக்காணுமையின்
அவர்செய்வதும்
அறியப்பெற்றிலேமென்பதுபட
கின்றமையின், 'மன்'
ஒழியிசைக்கண் வந்தது.
தூயர்வருதலை விலக்கலா யிருக்க
அதுசெய்கின்றிலை யெனப்
புலக்கின்றமையின், தூயர்வரவு
செய்தா ளாக்கியும் பிறளாக்கியுங்

கூறினர்.

(கு-ரை.) துப்பு என்பது இங்குப் பகை என்ற பொருளில் வருதற்கு "துப்பெதிர்ந்தோர்க்கே" என்று தொடங்கும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.

இம்மேற்கோளில், மேல் நட்பெதிர்ந்தோர்க்குளன வருவதனால், முதலில் வந்துள்ள துப்பெதிர்ந்தோர்க்கு என்பதில், துப்பு என்பது நட்புக்குமாறான பகைமையென்ற பொருளதாதல்

பெறப்படும்:

இம்மேற்கோளின் பொருள்:—

துப்பு - பகைமையோடு,

எதிர்ந்தோர்க்கு-எதிரிட்டவர்க்கு,

உள்ளாமனத்தி

ஞல்நினைக்கவும் முடியாத, சேய்மையன்-வெகுதூரமான இடத்திலுள்ளவன் [கிட்டுதற்கு அரியவன்]: ஈட்பு - சினேகத்தோடு, எதிர்ந்தோர்க்கு - எதிரிட்டவர்க்கு, அம் கை அண்மையன் - உள்ளங்கைபோலச் சமீபத்திலுள்ளானென்பது. தோழியினிடம் பகைமையில்லாமையால், 'அப்பகைமை ஈண்டுக்

காணுமையின்' என்றது. அவர் - பகைவர். தோழியைத் துயர்வரவு செய்தவு ளென்று

கூறியதற்குக்காரணம், துயர்வருதலே அவள் விலக்கவேண்டியவளா யிருக்க அதுசெய்யாமையா லென்க. புலக்கின்றமையின் -

நினைந்து கூறுவது ஒன்.

இன்பஞ்செய்தற்கு உரிய

நட்பின்கண்ணே

துன்புவரவினைச் செய்ய வல்லவர்

என்று படர்க்கையாகக்

கூறியது - தோழியைச் சுட்டும்:

அது பற்றியே 'பிறளாக்கியும்'

என்றது.

(ந)

ககசுசு. இன்பம்

கடன்மற்றுக் காமம்

மஃதடுங்காற்

துன்ப மதனிற்

பொரிது.

'காமத்தானின்பமுற்றநீக்கு அதனினுய துன்பமும் வரும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) காமம் இன்பம் கடல்-காமம்(புணர்வாலின்பஞ்செய்யுங்கால் அவ்வின்பம் கடல்போலப் பெரிதாம்; மற்று அஃது அடங்கல் - இனி அது தானே (பிரிவால்) துன்பஞ்செய்யுங்கால்,

துன்பம்-அத்துன்பம், அதனின்
பெரிது - அக்கடலினும்
பெரிதாம்; (எ-று.)

மற்று, வினைமாற்றின்கண்
வந்தது. அடுங்காலென
வந்தமையின், மற்று தலையெச்சம்
வருவிக்கப்பட்டது.
பெற்றவின்பத்தோடொத்துவரின்
ஆற்ற லாம்; இஃது
அதனதனவன் றன்பது

கருத்து.

ககள - ஆம்

அதிகாரம்—படர்மெலிந்திரங்கல்

சூரு.

(கு - ரை.)

அதுதானே-அந்தக்காமமே.

அக்கடலினும்-அந்தக் கடல்

போன்ற இன்பத்தைக்

காட்டிலும். மற்று என்பது

முதலிற்கூறிய இன்பம் கடலின்

பெரிதாதலென்பதை

மாற்றியதனால், வினைமாற்றும்.

மற்றதலையைச்

சம்-இன்பஞ்செய்யுங்கால்

என்பது. இம்-இத்தன்பம்.

(சு)

ககசுன. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்

யாமத்தும் யானே யுளேன்.

'காமக்கடல் நிறைபுணையாக நீந்தப்படும்' என்றுட்குச் சொல்லியது

(இ-ள்.) காமம் கடும்புனல்
நீந்திக் கரை
காணேன்-காமமாகிய கடலை
நீந்தாதேனல்லேன்) நீந்தியும்
(அதற்குக்)
கரைகாண்கின்றிலேன்:
அக்காணலைமக்காலந்தான்
எல்லாருந் துயிலும்
அரையிருளாயிற்று);யாமத்து

உம்-அவ்வரையிருட்கண்ணும், யான்எஉளேன் - (அதற்குஒருதுணையின்றி)
பானே (யாயினேன்: ஆயும் இறந்துபட்டுய்ந்து போகாது) உளேனாகின்
நிறன்: (ஈதொரு

தீவினைப்பயனிருந்தவாறென்?)

(ச - று.)

கடுமை, ஈண்டு

மிருதிக்கணின்றது. உம்மை,

முன்னுங்கூட்டப்பட்டது.

யானேயாயினேனென்பது தீ

தனேயாயிற்றிலேயென்னுங்

குறிப்பிற்று.

(சு-ரை.).

அதற்கு-அந்தக்காமக்கடற்கு.

ஆயும் - யான்ஒருத்தியாகவே

யிருந்தும். இறந்துபட்டு

உப்ந்துபோகாது-இறந்தொழிந்து
காமக்கடலி னின்று
தப்பிப்போகாமல்.
கடும்புனலென்ற இடத்து,
கடுமைமிகு நீரென்ற பொருளது.
யாமத்தும் என்ற இடத்து
உம்மை, நீந்தியும் என்று
முன்னரும் கூட்டப்பட்டமை
காண்க.
யாமத்தும்யானேயுளேன் என்று
கூறுபவளின் குறிப்பு,
அந்தக்காலத்து நீ

துணையாயிற்றிலே யென்பது.

(எ)

ககசுஅ.

மன்னுயிரெல்லாந் துயிற்றி
யளித்திரா
வெண்ணல்ல
திவ்வே துணை.

இரவின்
கொடுமைசொல்லி யிரங்கியது.

(இ - ள்.) இரா
அளித்து-இவ்விரா
அளித்தாயிருந்தது; மன் உயிர்

எல்லாம் துயிற்றி-உலகத்து
நிலைபெறுகின்ற
உயிர்களெல்லாந் தானே
துயிலப்பண்ணுதலான், என்
அல்லது துணை இல்
லை-என்னையல்லது வேறு
துணையுடைத்தாயிற்றில்லை; (எ -
று.)

துயிற்றியெனத்
திரித்துநின்ற வினையெச்சம்,
யுவாய்நிலையான்வந்த
உடைத்தாகலோடு முடிந்தது.

துணையோடொன்றுகின்ற
உயிர்களெல்லாம் விட்டு
இறந்துபடுமெல்லையளவு
என்னையே துணையாக்கோடலின்
அறி வின்றென்பதுபற்றி
'அளித்து' என்றார்;
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(கு-ரை.) துயிற்றி
என்பது வேறுவினைமுதல்
வினையைக்கொண்டு முடிதலால்
நிகழ்த்துகின்ற
வினையெச்சமென்றார்: துயிற்ற

என்பதன் திரிபு என்க. அது

துணையென்பதன்பின்

அவாய்நிலையான்வந்த

உடைத்தாயிற்று

என்பதில் 'உடைத்தா' என்ற வினைப்பகுதியோடு முடியும். துணையோடு ஒன்றுகின்ற-துணையோடுபொருந்துகின்ற: என்றது, 'ஆணும்பெண்ணுமா

கூ

தி

ருக்குறள்

கிக் கூடியுள்ள என்றவாறு.

அளித்து

என்பதன்பொருள்-அளிசெய்யத்தக்

கது என்பது. இறந்துபடும்

நிலைமையிலுள்ள தன்னைத்
துணையாகக்கொண்ட

அறிவின்மைபற்றி, இருளை
'அளித்து' என்கிறாள். இது
இகழ்ச்சியைப்

புலப்படுத்தும்.

(அ)

ககசூக. கொடியார்
கொடுமையிற் றாங்கொடிய
வின்றா

னெடிய கழியு மிரா.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (காதல்ரொடு நாம் இன்புற்ற மூன்ரள்களிற் குறியவாய்),

இ

நாள்-(அவர்பிரிவுஆற்றேறுமாகின்ற) இந்நாள்களிலே, நெடிய கழியும் - நெடியவாய்ச்செல்கின்ற, இரா-கங்குல்கள்,—கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய-அக்கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாம் கொடுமைசெய்யா

கின்றன; (எ - று.)

கன்றற்றுமை கருதாது பிரிதலின், 'கொடியார்' என்றார்.

கொடுமை-

கடிதின்வாராது நீட்டித்தல்.

அவர்பிரிவாற்றும் நீட்டிப்பாற்று

மூளதாய ஆற்று மைக்குக் கண்ணோடாமைமேலும்,

பண்டையின் நெடியவாய்க்

கொடியவாகா

கின்றனவென்பதாம்.

(கு - ஸ்ர.)

இந்நாள்களிலே -

காதலரைப்பிரிந்த

இந்நாள்களிலே.

கொடியாரென்று

கணவரைக்கூறியது-தலைவியின்

ஆற்றுமையைப்பற்றிச்

சுற்றுங்கருதாழல் அவர்பிரிந்ததனால்: அக்கொடியாரிடத்துள்ள கொடுமைச் செயல்-காலநீட்டித்தல். கடிதின்-விரைவில். கொடியார் கொடுமையின் இராக்கொடியஎன்றது - கணவரைப்பிரிந்ததனாலும் அவர் கடிதின்வராமல் நீட்டித்தலாலும் எனக்குத்தோன்றிய ஆற்றுமைக்குக் கருணைசெய்யவேண்டி யிருக்க அதனைச்செய்யாமையோடு தான்முன்னிலும் நீட்டிப்பது பற்றி யாகும். பிரிந்துவருந்தும் நான்கள்பலவாதலால் 'இரா கொடிய' என்று பன் மையாற்கூறியது. கண்ணோடாமை-தாட்சிணியங்கொள்ளாமை. பிரிந்தார்க்கு இரவு நீட்டித்துத்தோன்றுமாதலால் 'நெடியகழியுமிரா' என்றதென்க: "நெட்டிராவுடைத்தே" என்றார் குறுந்தொகையிலும். "இற்றை நீடிர வொன்று அஞ்சுகந்தத்தைவினைக்கும்" என்ற திருவேங்கடத்தந்தாதியையும், "ஊழிபலவோரிரவாயிற்றே வென்னும்" "கொடிதிரா வென்னும்" என் னும் நளவெண்பாவையும் காண்க.

(கூ)

நீந்தல மன்னுவென் கண்.

'நின்கண்கள் போழுத அழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலையல்ல'
என்றுட்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) உள்ளம் போன்று - மனம்போல, உள்வழி - காதலருள்ள தேயத்து, செல்கிற்பின்-(கடிதிற்) செல்லவல்லனவாயின்,—என் கண் நீர் வெள்ளம் நீந்தல-என் கண்கள் (இங்ஙனம்) வெள்ளமாகிய தன்மை நீந்தா.

அது மாட்டாமையின் இனி
அவற்றிற்கு
நீந்துதலேயுள்ளதென்பதுபட
நின்றமையின், 'மன்'
ஒழியிசைக்கண்வந்தது.
மனத்திற்குச் செலவாவது

ககஅ - ஆம் அதிகாரம் :

கண்விதுப்பழிதல்

இவ்வேயாகலின் 'உள்ளம்போன்று' என்றும், மெய்க்கு உடந்துசெல்லவேண்டி தலிற் கண்கள் அதனெடுசென்று காதலரைக்காண்டல் கூடாதென்னுங் கருத்தால் 'செல்கிற்பின்' என்றும் கூறினள். இதனால், வருகின்ற அதிகாரமும் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

(சூ-ரை.) மனமானது காதலர் சென்றவிடத்துச்செல்லவல்லது கண் எனபது உடலிலிட்டுச் செல்லவல்லதன்று: ஆகவே, உடலுள்ளவிடத்தே

கிடந்து வருந்தவேண்டுவதே

கண்ணுற் செயக்கூடிய

தென்கிருள். காதலர் -

அன்பிற்குப்பாத்திரமான கணவர்.

அது - காதலருள்ளதேயத்துக்

கடிதிற் செல்லுதலே.

மாட்டாமையின் -

செய்யமாட்டாமையால்.

அவற்றிற்கு - கண்

களுக்கு. உள்ளத்திற்கு உள்வழிச் செலவாவது - அவர்சென்ற தேயத்தை நினைப்பது. அதனெடு - அவ்வுடலோடு. வருகின்ற அதிகாரம் - கண்விதுப் பழிதல். பிரிவுத்துயரினை நினைத்தலால் மெலிந்திரக்குந் தலைவி கணவனைக் காணும் வேட்கையாலழிகின்றுளென்று அடுத்தக்கூறுவது அதிகார முறை மை யென்பது இங்குத் தோன்றுமாறு காண்க.

ககவு - ஆம்

அதிகாரம்—கண்விதுப்பழிதல்

அஃதாவது-கண்கள்
தங்காட்சிவிதுப்பான் வருந்துதல்.
காட்சிவிதுப்பு- தலைமகனைக்
காண்டற்கு விரைதல். இது
படரான்மெலிந்தவழி நிகழ்வதாக
வின், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) விதுப்பு - இங்கு, வேட்கையால் விரைதல். கண்கட்கு விதுப்பு - கணவனைக் காணவேண்டுமென்றுகொண்டு விரைதலாம். கண் விதுப்பு - ஆராய்ந்தேற்றுமைத்தொகை. விதுப்பு - 'விதும்பு' என்ற மூதனிலை

அடியாகப்பிறந்த தொழிற்பெயர். (விதும்புதல் - விரைதல் ஆசைப்படுதல் நடுங்குதல் என்ற பொருளது.) பிரிவுத்துயரால் பிரிந்தபொருளே இடைவிடாது நினைந்து மெலிந்திரக்குவார்க்கு, அப்பொருளைக் காணவேண்டுமென்று கண் வேட்கைகொண்டு விரைதலினால் வருந்துதல் நிகழுமாதலால், இது, படர்மெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது என்க.

கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய் தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

'நின்கண்கள் கலுழ்நீத்து
தம்மழுது இழவாதின்றன: நீ
ஆற்றல்வேண்டும்'
என்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ - ள்.) தண்டா நோய் யாம்
கண்டது-இத்தணியாநோயை
யாமறிந் தது, தாம் காட்ட - தாம்
(எமக்குக்

காதலனைக்) காட்டலானன்றே?

கண் -

(அன்று அத்தொழிலவாய) கண்கள், கலுழ்வது-(இன்று எம்மைக் காட்டச் சொல்லி) அழுகின்றது, எவன் கொல் - என்கருதி? (எ - று.)

காட்டவென்பதற்கேற்ற
செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந்
தாமே காட்டுதலல்லது யாம்
காட்டுதல் யாண்டையு
மென்பதாம்.

(கு - ரை.)

கணியாமோய்என்றது -

கண்டாதோநோய் என்பதன்பொருள்
மூதலிலுள்ள தாம்-அசை.
இரண்டாவதாக வந்துள்ள
தாம்-கண்கள். அன்று-

*—9

திருக்குறள்

காதலர் எதிர்ப்பட்ட அக்காள்.

அத்தொழிலவாய —

காட்சித்தொழிலை யுடைட

யவான. காட்ட என்றற்கு ஏற்ற செயப்படுபொருள் 'காதலரை' என்பது
கண்டது என்பதன் பொருள்; அறிந்தது என்பது. இன்றும்-இப்பொழுதும்

காட்சியென் பது கண்ணகிய
பொறியின் மூலமாகவே
நிகழ்வதாதலால், யாம்
அக்கண்கட்குக் கணவனைக்
காட்டுவது
எங்ஙன்நிகழும்? நிகழாதன்றே!
என்றவாறு.

(க)

கஎ உ. தெரிந்துணரா
நோக்கிய வுண்கண்
பரிந்துணராப்

டைத ழுழப்ப

தெவன்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தெரிந்து உணரா - (மேல்விளைவதனை) ஆராய்ந்தறியாத நோக்கிய-(அன்று காதலரை)நோக்கினின்ற, உண் கண்-உண்கண்கள், பரிந்து உணரா - (இன்று இது கம்மால்வந்ததாகலிற் பொறுத்தல்வேண்டுமென்) கூறுபடுத்துணராது, பைதல் உழப்பது-துன்பமுழப்பது, எவன்-என்னுதி விளைவது-பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டற்கரியராய் வருந்

தல். மூன்னே

வருவதறிந்து அதுகாவாதார்க்கு அது

வந்தவழிப் பொறுத்

லன்றே யுள்ளது: அதுவுஞ்

செய்யாது வருந்துதல்

கழிமடச்செய்கை யென்

பதாம்.

(கு - ரை.) இன்று - கணவரைப்பிரிந்துள்ள இக்காலத்து. இது - இவ்

வருத்தம். கூறுபடுத்துணராது - பகுத்தறியாது. துன்பம் உழப்பது - வருத்தம் அனுபவிப்பது. பிரிந்துபோயவர் - பிரிந்துபோன காதலர். அது - அவ்

வருத்தம். கழிமடம் - மிக்கஅறியாமை. ஒருசெயலை நிகழ்த்தும்போது அதனுள் விளையக்கூடியபயனை ஆராய்ந்துசெய்யவேண்டும்: அங்ஙன் ஆராய்த்து செய்யாது அதனுல் தீப்பயன் விளைந்தபோது அதற்குவருந்துவது மிக்கமடமைச்

செயலாதலால், 'பிரிந்துணராப்பைதலுழப்பதெவன்' என்றது: (பிரிந்துணர்தல் - பகுத்துணர்தல்.) "எற்றென்றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல், மற்றன்னசெய்யாமைநன்று" என்றது, இக்குக் கருதத்தக்கது. (உ)

கன்னங். கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழும் மித்துநகத் தக்க

துணைத்து.

இதுவுமது.

(இ - ள்.)

தாம்-இக்கண்கள், கதுமென நோக்கி - (அன்று காதலரைத் தாமே) விரைந்து நோக்கி, (இன்றும்), தாமே கலுழும்-தாமேயிருந்தழுகின்ற, இது—, நக தக்கது உடைத்து-(நம்மாற்) சிரிக்கத்தக்க வியல்பினையுடைத்து.

கண்களென்பது

அதிகாரத்தான் வந்தது.

இதுவென்றது மேற்கூறிய

கழிமடைச் செய்கையை. அது,

வருமுன்னர்க் காப்பார்க்கு

கலைகவினைக்குமாக வான்,

'நகத்தக்கதுடைத்து' என்றுள்.

(கு - ரை.) அதிகாரத்தான் -

இது, கண்விதுப்பழிதல் என்ற

அதிகார மாதலால். மேற்கூறிய -

இந்தக்குறளில் இது என்ற

சுட்டிற்கு முன்னே கூறிய. இது

என்ற சூட்டு,

கதுமெனக் தாம் நோக்கிக் காமே

கலுழ்தலாகிய கசஷ - ஐம்

அதிகாரம்—கண்விதுப்பழிதல்

கழிமடச்செய்கையைக குறிகுமः இரண்டாஞ்சயயுள ஸரையறகூறிய கழிமடச்செய்கையைக் குறிக்குமென்பாருமுளர். காமப்பித்துக் கொண்டு சொல்பவனின்பேச்சு ஆதலால், கண்ணும் தன்னையும் வேறுபடுத்தி, தான்

வருமுன்னர்க்காப்பா ளாகவும்,

கண் அவ்வாறுஉள்ளதன்றுகவும்

கொண்டு

கூறுகின்றுளென்க.

கசஎச. பெயலாற்று நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்று

வுய்வினே யென்க

ணிறுத்து.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உண் கண். -

உண்கண்கள்,—(அன்று), உயல்

ஆற்ரு - (யான்)

உய்யமாட்டாமைக் கேதுவாய,

உய்வு இல் நோய் - ஒழிவில்லாத

நோயை, என்கண்

நிறுத்து-என்க்ண்னே

நிறுத்தி,—(தாழும்), பெயல்

ஆற்று-அழுதலுமாட்டாவண்ணம்,
நீர் உலந்த-நீர் வற்றிவிட்டன;
(எ-று.) நிறுத்தல்-பிரிதலும்
பின்கூடாமையுமுடையாரைக்
காட்டி அதனால் நிலைபெறச்
செய்தல். முன் எனைக்கு
இன்னுதனசெய்தலால், பின்
தமக் கின்னுதன தாமே வந்தன
வெண்பதாம்.

(கு - ரை.)

உய்யமாட்டாணமைக்கு -

உயிரோடுபிணைத்திராமைக்கு.

தாமும்-கண்களும். பிரிந்தால் விரைவிற் கூடுவோரைக் காட்டினுல், பிரிவு நோய் நிலைத்திராது: அன்னன்றிப் பிரிந்து பின் கூடாமையுமுணட்டியாரைக்

கண்கள் காட்டி, அதனுற்
பிரிவுநோயை ஒழியாவண்ணம்
நிலைநிறுத்தின: இப்படி முன்னே
எனக்குத் தீங்குசெய்யவே,
அத்தீப்பயனுல் இப்போது
அக்கண்களே
அழுவும்முடியாதவாறு
நீர்வற்றிக்கிடக்கின்றன என்று
கண்களைப் பழிக்கின்றுள்.
"பிறர்க்கின்னுமுற்பகல்

செய்யிற்றமக்கின்னு, பிற்பகல்

தாமேவரும்'' என்பது முதலியன காண்க.

கௌரு. படலாற்று பைத லுழக்குங் கடலாற்றுக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

(சு)

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (எனக்கு), கடல்
ஆற்று -
கடலுஞ்சிறிதாம்வண்ணம் பெரி
தாய, காமம் நோய்-காமநோயை,

செய்த—, என்
கண்-என்கண்கள், (அத்
தீவினையால்), படல் ஆற்று -
(காமுற்) துயில்கிலவாய், பைதல்
உழக்கும் - துன்பத்தையு
முழுவாநின்றன; (எ - று.)

காமநோய் காட்சியான்வந்த
காதலின், அதனைக் கண்களே
செய்ததாக் கிக் கூறினள்.
துன்பம் அழுதலா லுயது.

(கு - ரை.) கடல் ஆற்று -
கடலுந்தாங்கமாட்டாது: எனவே,

கடலினும் மிக்கன்று பொருளாம்:
அக்கருத்தையொட்டி 'கடலும்
சிறிதாம்வண்ணம்' என்றது.
காட்சி-தலைமகனைக்காணுதல்:
காணுதற்குக் காரணம்
கண்ணேணை யாதலால், காமநோய்
அதன்மூலமாகவே வந்ததாம்.
'பைதலென்பதன்
பொருள்-துன்பம்: கண்கட்குத்
துன்பம், அழுகையாலாணதாகும்.
(ங)

5 கள சு. ஓஓ வினிதே
யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட்
டது.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எமக்கு இ நோய்
செய்த. எமக்கு
இக்காமநோயினைச் செய்த, கண்
காம்-கண்கடாமும், இதன்
பட்டது-இத்துயிலாதழுதற்

கண்ணே பட்டது, ஒரு
இனிதே-மிகவும் இனிதாயிற்று;
(எ-று.)

ஒருவென்பது
மிகுதிப்பொருட்கண்வந்த
குறிப்புச்சொல். தம்மால் வரு
த்தமுற்ற எமக்கு அது
தீர்ந்தாற்போன்ற தென்பதாம்.

(கு - ணை.)

தம்மால்-கண்களால்.
எமக்குமுன்னே வருத்தத்தை
யுண்டாக்கின கண்கட்கு

இப்போது துயிலாது அழுகை
நோந்தது கருத, என்
வருத்தந்தீர்ந்தாற்போல்
இனிதாகநின்றதென்கிழுள்.
தீங்கு இழைத்தவர்க் குத்
தீங்குநேரின் அதனுல் தம்தீங்கு
நீங்கிஞற்போன்றுமகிழும் உலகவழக்கு
இங்குக் கருதத்தக்கது.

(சு)

ககளள. உழந்துழந்
துண்ணீ ரறுக
வினைந்தினைந்து

வேண்டி.

யவர்க்கண்ட கண்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) விழைந்து—, இழைந்து-உண்ணெனெகிழ்ந்து, வேண்டி-

விடாதே, அவர்கண்ட-(அன்று) அவரைக் கண்ட, கண்-கண்கள், (இன்று இத்துயிலாதழுங்கலாய துன்பத்தினை), உழந்து உழந்து—, உள்நீர் அறுக -

தம்மகத்துள்ள நீர்
அற்றேறபோக; (எ - று.)
அடுக்கு,
இடைவிடாமைக்கண் வந்தது.
அறுதலாகிய இடத்துநிகழ்
பொருளின்றொழில்
இடத்தின்மேனின்றது.
(கு - ரை.)
வேண்டிக்கண்டனென்பதன்
கருத்து-இடைவிடாதேகண்ட
என்பது: ஒருபொருளினிடத்து
விருப்பம் மிக்கிருந்தால்,

அப்பொருளை இடை
விடாதே காணுதல்
இயல்பாதலறிக.
அழுங்கலாய-வருந்துவதாகிய.
அடுக்கு-
'உழந்துழந்து' என்ற
இடத்திலுள்ளது.
கண்ணகியஇடத்து
நிகழ்பொருளா
கிய நீரின் தொழிலான
அறுதலைக் கண்ணின்மேலேற்றி,
'கண் அறுக' என்

அது: இது,
இடத்துநிகழ்பொருளின்
தொழிலை
இடத்தின்மேலேற்றிக்கூறிய
உபசாரவழக்காம். அறுக என்ற
வியங்கோள்-சபித்தற்பொருளில்
வந்தது.(எ)

கஎஅ. பேணுது பெட்டா
ருளர்மன்னே மற்றவர்க்
காணுந தமைவில
கண்.

'காதலர் பிரிந்துபோயினரல்லர்; அவர் ஈண்டுளர்: அவரைக்காணுமளவும்
நீ ஆற்றல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) பேணுது பெட்டார் உளர்-(நெஞ்சால்) விழையாதுவைத்துச்

(சொன்மாத்திரத்தால்)

விழுந்தவர் (இவ்விடத்தே)

உளர்; (அவ்வுண்மை

யாற் பயன் யாது?)

அவர்-அவரை, கண்-கண்கள்,

காணுது அமைவில-

கார்வுதலைமேற்கின்றன

வில்லையாயின; (எ-று.)

கக அ - ஆம்

அதிகாரம்—கண்விதுப்பழிதல்

சுக

செயலாற்பிரிந்து

தின் றமையின் 'பேணாது'

என்றும், முன்நலம்பாராட் டூப்

பிரிவச்சமும் வன்புறையுங்

கூறிஞ ராகலின் 'பெட்டார்'

என்றுங் கூறி னாள்.

மன்-ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

மற்று, வினைமாற்றின்கண்

வந்தது. ஓகாரம்-அசைநிலை. யான்
ஆற்றவுங் கண்கள் அவரைக்
காண்டற்கு விரும்பாதின் றன
வென்பதாம்.

இனிக்கொண்கனேயென்று
பாடமாயின், என்கண்கள் தம்
மைக்காணுதலைமகின்ற
கொண்கனைத் தாம்
காணுதலைமகின்றனவில்லை: இவ்
வாறே தம்மையொருவர்
விழையாதிருக்கத் தாம்
அவரைவிழைந்தார் உலகத்

தூளோ என்றுரைக்க. இதற்கு,
மன் - அசைநிலை.

(கு - ரை.) கலவியைத்
தேற்றுதற்காகத் தோழி
கலவமகனைப்பற்றி பிரிந்து
வெகுதூரஞ் சென்றாரல்லர்:
அண்மையிடத்தேதான் உள்ளார்:
ஆகலால், விரைவில் வந்திடுவர்'
என்ற கருத்தால், இவ்விடத்தே
உளரென்று ளென்க.
பெட்டாருளர் என்ற
சொற்சேர்க்கையால், இவ்விடத்தே

யென்பது கருத்துப்பொருளாகப்
பெறப்படும்.

விழையாது-விரும்பாதிருந்து.

வைத்து- துணையினை.

அமைகின்றன

விவ்வே-சாந்தமாக அடங்கி

நிற்பனவல்லவு மிகவும்

வருந்துகின்றன என்றபடி.

நலம்பாராட்டல்-தலைமகளைப்புணர்ந்தபின், புண

ராதலுண்டின்ற வேட்கை

அதிகரித்தலால் தலைமகளின்

அழகைப்பாராட்டிக் கூறும் ஓர்

அகத்துறை. பிரிவச்சம் -

பிரிவினையஞ்சுதல்: "அது - தலைமகன் தான் பிரிய அஞ்சுவதும், தலைமகளைப் பிரிவு அஞ்சுவித்தலும். இதுவும் ஓர் அகத்துறை. தலைமகன் 'நின்னிற்பிரியேன், பிரியின் ஆற்றேன்' என்று இவ்வாறு பிரிவச்சத்தை யுணர்த்துமென்ப. வண்புனிறையென்பது - தலைமகன் பிரிந்திடுவனே?' என்று தலைமகள் ஐயுற்றபோது, தலைமகன் அவளது ஐயந் தீர

வற்புறுத்துக்கூறும் அகத்துறை.
நலம்பாராட்டல் முதலிய
கூறியதனால்,

தலைவரைச் சொன்மாத்திரத்தாற் பெட்டாரென்றது. உளர்என்பதன்பி
னுள்ள 'மன்' என்பது - அவர்அண்மையிலிருந்தும் பயனில்லை யென்ற
பொருளைக் குறிப்பித்தலால்,
ஒழியிசையாம். மற்று
என்பது-உளர் என்னும்
வினையைமாற்றி
எம்வரையில்இலர்
என்ற பொருளைத் தந்ததனால்,
வினை மாற்றுயிற்று. யான்
ஆற்றவும் - தலைவரைப்பிரிந்த

நான் பொறுத்திருத்தே லகவும்.
மற்றவர் என்ற இடத்துக்
கொண்கனே
யென்றுபாடமாயின், அப் போது,
கொண்கனைக் காணது
அமைவில: (இவ்வன்), பேணது
- (ஒருவர் தம்மை)
விரும்பா திருக்க,
பெட்டார்உளர்ஓ - (தாம் அவரை)
விரும்புபவர்
(உலகத்து) உளரோ? என்று
உரையாம்: இதற்கு -

இவ்விரண்டாமுரைக்கு.

களகூ. வாசாக்காற்
றுஞ்சா வளிற்றுஞ்சா
வாயிடை

யாசரு ருற்றண

கண்.

'நீயும் ஆற்றி நின்கண்களுந்
துயில்வனவாதல்வேண்டும்'

என்று

தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) வாரா கால்

துஞ்சா-(காதலர்)

வாராதகலான்று (அவர் வரவ

...ர்த்துத்) துயிலா: வரின்

துஞ்சா-வந்தகலான்று(அவர்பிரிவுஞ்சித்)

துயிலா ள்0

திருக்குறள்

(ஆகலான்), ஆயிடை - அவ்விருவழியும்,

கண் - (என்)கண்கள்,

ஆர் அது உற்றன -

பொறுத்தற்கரிய

தன்பத்திணையுடையர்; (எ - று.)

ஆயிடையெனச் சுட்டு நீண்டது. இனி, அவற்றிற்குத் தயில் ஒரு ஞான்றுமில்லை யென்பதாம்.

(சூ - ணை.)

அவ்விருவழியும்-வாராதகாலம் வந்தகாலம் என்ற இரண்டு காலத்தும்.

கக்அ. மறைபெற வோராக்கி கரிதண்ரு

எம்போ

றைறபறை கண்ணு ரகத்து.

'காதலனைஇவ்வூர்இயற்பழியாமல், அவர்கோடுமையைமறைக்கவேண்டும்

என்ற

தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்.) எம்போல் அறை பறை கண்ணார் - எம்மைப்போலும் அறை பறையாகியகண்ணினையுடையார், அகத்து-(தம்)நெஞ்சின்கண்ணடக்கிய,மறை மறையை, பெறல் - அறிதல், ஊராார்க்கு -

இவ்வூரின்கணுள்ளார்க்கு, அரிது
அன்று - எளிது; (எ - று.)

மறையென்றது, எண்டு
மறைக்கப்படுவதனை.
அகத்துநிக்ழ்வதனை.
புறத்துள்ளார்க்கு
அறிவித்தலாகிய தொழிலான்
ஒற்றுமை யுண்மையின்
'அறைபறையாகிய கண்'
என்றார். இங்ஙனஞ்
செய்யுள்விகாரமாக்காத

'அறைபறைக் கண்ணூர்' என்று பாடமோதுவாரு முளர். யான் மறைக்கவுப்
இவை வெளிப்படுத்தாநின்றன வென்பதாம்.

(கு-ரை.) அறை பறைஆகிய - அறையப்படும் பறையின் தன்மையை
யுடையதாகிய. பறையென்பது - அகத்துறைகளும் விஷயத்தை யாவர்க்கு

தெரிவிப்பதுபோல்
உள்ளெகிழ்ந்த இரகசியத்தைக்
கண்கள் வெளிப்படுத்து மென்க.
கண்ணே அறைகின்றபறையோடு
உபேதப்படுத்தி அறைபறைகள்
என்றது, பறையின்தன்மை
கண்ணிடத்தும் இருத்தலால்.
பறை கண்ணெ

பது-இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை யாதலால்,

'பறைக்கண்' என்
மிகவேண்டும்: அங்ஙன் மிகாதது
- செய்யுள் விகாரம்:
இச்செய்யுள் விகாரத்தைக்
கொள்ளாது 'பறைக்கண்'
என்று வலிமிகப் பாடங்
கொள்வா(

மூலவெண்ணூர்.

(கட

அதிகாரம்—பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புற்ற

பருவரலென விரியும். அஃதாவது

- பசப்புறுதலாலு வருத்தம்.

இதனை "பந்தெறிந்தவயா"

என்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பு

வது-பிரிவாற்றுமையான்வருவதோர்

நிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக்காண

பெறுதவழி நிகழ்வதாகலின்,

கண்விதுப்பழிதலின்பின்

வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.)

பசப்புஉறுபருவரல் -

பசப்பைபுறுதலாலான தன்பம்.

உ பருவரல்-வினைத்தொகை:

காலங்காரந்து பெயரெச்சமாகிய

'உறு' என்பதனை விரிக்கும்போது

உற்ற என்று விரியும்: பந்து

எறிந்த அயா என்பது-பந்தை

எறிந்ததனைபோன தொழிற்சி

எனக்காரணப்பொருட்டாயிருப்பதுபோல்,

காலத்

க்க - ஆம்

அதிகாரம்—பசப்புறுபருவரல்

எக

காந்தபெயரெச்சமாகிய'உறு'என்பதும்உறுதலாலானஎனக்காரணப்பொருட்

டாம். "விண்டோய் வரைப்பந்

தெறிந்த வயாவிட்"என்று,

கலித்தொகையில்

குறிஞ்சிக்கலியில்

நான்காவதுபாடலில்

வந்துள்ளது. தலைவி தலைவனைக்

காணுமையாற் பசப்புற்று அதனால்

ஆன பருவரலைக் கூறும் இந்த

அதிகாரம், தலைவனைக்

காணுஇடத்து நிகழும்
கண்வி துப்பழிதலின்பின்
இருத்தற்கு ஏற்கும்.

ககஅக. நயந்தவர்க்கு
நல்காமை கோள்தன்
பசந்தவென்
பிண்பியார்க் குரைக்கோ
பிற.

முன் பிரிவுடம்பட்ட
தலைமகன் அஃதறிற்று
பசந்தவழித்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(இ-ள்.) நயந்தவர்க்கு ... (என்னை) நயந்தவர்க்கு, நல்ஙாணை நேர்ந்தேன்- (அதுபொழுது) பிரிவையுடம்பட்ட நான், பசந்த என் பண்பு-(அதனை யாற் றுது இதுபொழுது) பசந்த என் னியல்பினை, யார்க்கு உரைக்குஞ - யார்க் குச் சொல்வேன்? (எ-று.)

பிறவென்பது, அனைசிலை.

உடம்படாவழி ஒழிதல்குறித்துப் பிரிவுணர்த் தினராகலின்

அவரன்புடைய ரென்னுங்
கருத்தான் 'நயந்தவர்' என்றும்,
இதுவேயுடம்பாடாக மேலும்
பிரிவு திகழுமாகலின் இனி
அவரைக் கூடுத லரிதென்னுங்
கருத்தான் 'நல்காமை' என்றும்,
மூன்றாருடம்படுதலும் பின்
னராற்றாது பசத்தலும்
பிறர்செய்தனவல்ல வென்பாள்
'பசந்தவென்பண்பு' என்றும், யான்
செய்துகொண்ட தண்பத்தினை
இனி யொருவருக்குச்சொல் லலும்

பழியாமென்னுங் கருத்தால்
'யார்க்குரைக்கோ' என்றுங்
கூறினாள்.

(கு - ரை.) அஃது ஆற்றுது
- பிரிவைத் தாங்கமாட்டாமல்:
பசந்தவழி-
நிறமேறுபாட்டையடைந்தபோது.
உடம்படாவழி-பிரிவுக்குச்
சம்மதியாவிட்டால்.
ஒழிதல்-உயிரொழிதல்.
பெருமகிழ்ச்சியை இடைவிடாது
நினைப்பின்: அதனையும் உயிர்

தாங்கமாட்டாதென்பர். மேலும்
பிரிவுநிகழும் - பின்னும்
தலைவருடைய பிரிவு
தொடர்ச்சிப்பட்டிருக்கும்.
அருளாமை என்ற

பொருளையுடைய நல்காமை
யென்பது-இங்கு அதன்
காரியமாகிய பிரிவைக் காட்டிற்று:
காரணப்பெயர்
காரியப்பொருளில்வந்த
உபசாரவழக்கு என்ன லாம்.
பண்பியார் - குற்றியலிகரம்;

அலகுபெறுது வந்தது.

(க)

ககஅஉ. அவர்தந்தா

ரென்னுங்

தகையா லிவர்தந்தென்

மேனிமே லூரும் பசப்பு.

ஆற்றுளனெனக்கவன்ற

தோழிகீது 'ஆற்றுவல்'

என்பதுபடச்

சொல்லியது.

(இ-ள்.)

(யான்ஆற்றியுளேனுகவும்),—பசப்பு-இப்பசப்புத்தான்,—தா

தார் அவர் என்னும்

தகையால்-(என்னை)உண்டாக்கினர்
அவனென்னும்பெரு மிதத்தான்,
என் மேனிமேல் இவர்ந்து
ஊரும் - என்மேனியை மே
கொண்டு செலுத்தாநின்றது: (எ
- று.)

எடு தி
ருக்குறள்

"குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான்
கூற்றன்மா விவர்ந்து செல்ல"
என் புழியும் இவர்தல்

இப்பொருட்டாதலறிக. இஃது உரிமைபற்றி யூர்ந்தன்றது

இதற்கு நீ கவலல்வேண்டா வென்பதாம்.

(கு-ரை.) தந்தாரென்பதன் பொருள், உண்டாக்கினரென்பது. என்னை யென்ற வன்மை, பசப்பைக் காட்டும், தனை-தருக்கு. இவர்தக்கது-ஒருசொல் இதில், தா - துணைவினை.

"குருதிகொப்புளிக்கும்" என்றுதொடங்கும் மேற் கோள், சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், க - இல் உள்ளது. இதன் பொருள்:—குருதிகொப்புளிக்கும்

- (பகைவரின்) இரத்தத்தை
வெளிக்கக்கு
ன்ற,
வேலான்-வேற்படையையுடைய
சிவகன், கூந்தல் -
(பிடரியின்கண்
யிரையுடைய, மா -
குதிரையை, இவர்ந்துசெல்ல -
மேற்கொண்டுசெல்ல
ன்பது: இம்மேற்கோளிலும்
இவர்தலென்பது
மேற்கொள்ளுதலென்ப

பொருளையுடையதாதல் காண்க.

இந்து - பசப்பு. உரிமைபற்றி -
சுதந்திரப் போராட்டி.

(உ

கசஅநூ. சாயலும் நாணும்
மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து.

'அழகும் நாணும்
அழியாமல் நீ யாற்றல்வேண்டும்'
என்ற

தோழிக்குச்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) கைம்மாறு - (பிரிகின்ற ஞான்றே அவ்விரண்டற்குந்) தலை மாறுக, நோய் உம் - இக்காமநோயினையும், பசலை உம்-பசலையையும், தந்து எனக்குத் தந்து,—சாயல் உம் - (என்) மேனியழகினையும், நாண் - உம் - நாணினையும், அவர் கொண்டார் - அவர் கொண்டுபோயினர்; (எ - று.)

எதிர்நிரனிறை:

அடக்குந்தோறும் மிகுதலான்,
நோய் நாணிற்குத் தகை
யாருயிற்று. இனி, அவர்
தந்தாலல்லது அவை
யுளவாகலும் இலவாக
லுங் கூடாவென்பதாம்.

(கு - ரை.) பிரிகின்ற
ஞான்றே - பிரிகின்றபொழுதே.
அங்ஙனமன்றிப்
நம்-அழகு நாண் என்ற அந்த

இரண்டுக்கும்.

தலைமாறுக-பிரதியாக. பசலை-

சப்பு: பிரிவுத்துயரினால்

உடலில் தோன்றும்

நிறவேறுபாடு. காணக் கொண்டு

அதற்குப்பதிலாகக்

காமநோயையும்,

சாயலைக்கொண்டு அதற்குட்

திலாகப் பசலையைப் தந்தார்

என்று மூதலடியில் நிற்கும்

பெயர்கள் பின் நிரண்டடி களில்

நிற்கும் பெயர்களோடு மாறி

இயைதலால், எதிர்நிரனிறைப்
பொருள்கோளாகும். சிறந்த
இரண்டுபொருளைக்கொண்டு
அதற்குமாறாக இரண்டு
இழிபொருளைக் கொடுத்ததாக,
இந்தக்குறளிற் கூறியிருப்பது,
பரிவர்த்தனையணி யெனப்படும்
மாற்றுநிலையணியாம்.
பசலையென்பது உடலின் நிற
வேறுபாடு ஆதலால், அழகுக்கு
அது மாறுபட்டதாகலாம்: நோய்

நாணுக்குப்படி
மாறுபட்டதாகலா மெனின்?—நாணத்தால்
காமநோயை அடக்குந்

தாறும் அஃது மிகுதலால், நாண் காமநோய்க்கு மாறானதாகும்.

ககஅச. உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

(நே)

ககக = ஆம்
அதிகாரம்—பசப்புறுபருவரல்
எங

'பிரிகின்றவர் தெளிவித்த
சொற்களையும் அவர்
நன்றிநங்களையும்

அறிதியாகலின் நீட்டியாது
வருவீ' என்றவழிச்
சொல்லியது.

(இ-ள்.) (அவர்சொற்கள),
யான்—,
உள்ளுவன்-(மனத்தால்)நினையா
நிற்பேன்:
உரைப்பது-(வாக்கால்)உரைப்பதும்,
அவர் திறம்-அவர் நற்றிறங்
களையே; (அங்ஙனஞ்
செய்யாநிற்கவும்), பசப்பு-பசப்பு
(வந்துநின்றது):
கள்ளம்-(இது)

வஞ்சனையாயிருந்தது; (எ-று.)

'பிற'வும் 'ஓ' வும்-அசைநிலை.

மெய் மற்றை மனவாக்குக்களின்
வழித்
தாகவின் அதன்கண் ணும்
வரற்பாற் றன்றுயிருக்க
வந்தமையின், இதன்
செயல் கள்ளமாயிருந்தெனத்
தானேற்றுகின் றமை
கூறியவாறுயிற்று.
(கு - ரை.)

என்றவழி-என்று தோழி
சொல்லியபோது. சொல்லியது
ஈன்பதற்கு, 'தலைவி' என்று
எழுவாய் வருவிக்க. 'உள்ளுவன்'
என்பதற்கு
ஏற்ற செயப்படுபொருளாகிய
'அவர்சொற்களை' என்பது,
வருவிக்கப்
பட்டது. 'மன்' என்பது -
உள்ளுவதாற்பயனில்லையென்ற
கருத்தைத்
தோற்றுவித்தலின்,
ஒழியிசைப்பொருளதென்னலாம்.

திறம்-குணம். ஆல்-

தேற்றப்பொருளது. மனத்தினால்

தலைவர்சொற்களை நினைத்தலும்

வாயால்

அவர்திறத்தை யுரைத்தலும்

செய்யாநிற்க,

அம்மனைவாக்குக்களின் அதீன

மாகவுள்ள மெய்யில்[உடம்பில்]பிரிவினாலாகிய

பசப்பு வரக் காரணமில்லையே:

அது வந்தது என்னமாயமோ?

என்கிறாள்: இதனால், தலைவி

தான் ஆற்று

நின்றமையைப்

புலப்படுத்துகின்றனள்.

அதன்கண் ணும்-உடம்பினிடத்

தும்; வாற்பாற்றன் று-வருதற்கு

உரியதன்று; வந்தமையின்

என்பதற்குமுன்

'பசப்பு' என வருவிக்க.

இதன்-இந்தப்பசப்பின்.

தான்-தலைவி. (சு)

கக அரு. உவக்காணெனங்

காதலர் செல்வா

ரிவக்காணென்

மேனி பசப்பூர்

வது.

'காதலர்
பிரிந்தணித்தாயிருக்கவும்
ஆற்றுகின்றிலை' என்ற
தோழிக்கு
முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

(இ-ள்.) எம்
காதலர்-(பண்டும்) நங்காதலர்,
உவக்கான் செல்வார் -
உங்கேசெல்வாராக, என் மேனி
பசப்பு ஊர்வது—, இவக்கான் -
இங்கே
யன்றே! (அப்பெற்றியது
இன்று பிறிதொன்றுமோ?)

(எ-று.)

'உவக்கான்', 'இவக்கான்' என்பன-ஒட்டுநின்ற இடைச்சொற்கள்.

தேயவண்ணமையாற் காலவண்ணம் கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளின்செலவும் வரவும்போல்வது அறிந்துவைத்து, அறியா

காய்போல நீ சொல்லுகின்ற தென்னை யென்பதாம்.

(சூ - ரை.)

அணித்தாயிருக்கவும்-சமீபமான
இடத்திலிருக்கவும். பண்
டும்-முன்பும். உங்கே -
வெகுதூரமும்
வெகுசமீபமுமாகாத
நடுத்தரமான
இடம். இங்கே-இவ்விடத்தே.
உவக்காண், இவக்காண் என்பன
- 'உ', 'இ'
என்ற சுட்டிடைச்சொற்களே
யொட்டித்தோன்றிய
இடைச்சொற்கள்: இவற்

குறள்,

கான்-முன்னிலையசையென்னலாம்.

உவக்கான் என்பது - வெகு

தூரமல்லாதவிடத்தே என்ற

தேயத்தின் அண்மைப்பொருளது:

அதனால்,

எ து திருக்கு

றள்

அத்தலைவர் பிரிந்து வெகுகாலமாகவில்லை யென்ற கருத்தும் பெறப்படு மென்றார். பகல்போக இரவுவர இடையிட்டகாலம் எத்தனைச் சிறியதோ,

அத்துணைச் சிறியதே
அவர்பிரிதற்கும்; மேனியில்
பசப்புவருதற்கும் இடைப்பட்ட காலம்
என்க.

(நு) சுக அசு.

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்குமம் பசப்பு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) விளக்கு-விளக்கினது,
அற்றம் பார்க்கும்-மெலிவுபார்த்து
நெருங்கிவரும், இருளே
போல்-இருளேபோல,
கொண்கன் முயக்கு-கொண்கன் சுன்

முயக்கினை து, அற்றம்
பார்க்கும்-மெலிவுபார்த்து
நெருங்கிவரும், பசப்பு-
இப்பசப்பு; (எ-று.)

பார்க்குமென்பனை,
இலக்கணைச்சொல். முன்
பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கு
அவகாசம்பார்த்து வரும் பசலைப்
பிரிவுபெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம்.
(கு - ரை.) மெலிவு-சோர்ந்ததன்மை.
இருளுக்கும் பசப்புக்கும் பார்த்த
லென்பது நிகழா தாதலால், 'பார்க்கும்'
என்பது இரண்டிடத்தும் இலக்

கணைச்சொல் எனப்பட்டது:
பெற்றிட்டதனால் தோன்றும்
என்றபொருளது என்னலாம்.
அவகாசம்-ஏற்ற இடம்.
இச்செய்யுளில், அற்றம் என்பது -
சோர்ந்தநிலை யென்ற பொருளது:
முயக்கந் தளர்ந்தநிலையிலும் வரும்
பசப்பு, பிரிவே நிகழின்
என்னபாடுபடுத்தாது என்பது,
இக்குறளின் கருத்தென்க. கஉஅ.

புல்லிக் கிடந்தேன்
புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லுள்ளிக்கொள் வற்றே

பசப்பு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) புல்லிக் கிடந்தேன்-(முன்னொரு ஞான்று காதலனைப்) புல் லிக்கிடந்த யான், (அறியாது), புனைபெயர்ந்தேன்—: அவ்வளவில் - அப் புனைபெயர்ந்தவளவிலே, பசப்பு—, அள்ளிக்கொள்வற்று-அள்ளிக்கொள் வதுபோல வந்து செறிந்தது; (எ-று.)

*கொள்வதென்பது குறைந்துநின்றது.

அள்ளிக்கொள்வது - அள்ளிக் கொள்ளப்படும் பொருள்.

அப்புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்துக்கு

அவ்வாறுயது,

அப்பினிவின் கணுமாறு

சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

(கு - னை.)

புல்லிக்கிடந்த-தழுவிக்கிடந்த.

புடைபெயர்தல்-அம்முயக் கம் சற்று

விலகப்பெறுதல்: தழுவியது

சிறிதுகெகிழுமிடத்து இறுகத்தழுவக்

கைகையெடுத்து மீண்டும் தொழில்

நிகழ்த்தவேண்டுதலால் இவ்வாறு கூறி

யது. கொள்வது

என்பது-கொள்வெனக்குறைந்து

நின்றது: 'அள்ளிக்கொள்
வது'எனஉணரப்படுதலால்,
கொள்வெனக் குறைந்துநின்றதுகொள்ளு
தென்றசொல் என்பது பெறப்படும்.
ஊன்றிநோக்க,இந்தக் கொள்வது-வினை
யாலணையும்பெயரானறியலாம்.
இனி,ஒருசாரார் கொளவென்பது
குறைந்து நின்றது என்றுபாடம் ஓதுவர்:
அதற்குக் கொளவற்றுஎன்பது
கொள்வற்று

*பி - ம்:—கொள்வெனக்குறைந்து நின்றது.

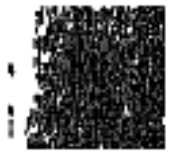

ககக - ஆம் அதிகாரம்—பகைப்புறுபருவரல்

எடு

என்ற அகரங்

குறைந்துவந்ததென்க:

இப்பாடத்தில்,

கொளலென்பது-கொள்

ளுதலென்ற தொழிற்பெயர்ப்

பொருளதென்க:

"அறஞ்செயவிரும்பு" என்ப

தில், செயலன்பது செய்வது
என்று பொருள்படுதல் போல.
மற்றொருசாரார்
கொலலென்பது குறைந்து
நின்றதெனப் பாடம்ஓதுவர்:
அதற்குப்பொருள்-
கொள்என்ற
பகுதியினடியாப்பிறந்த
தொழிற்பெயர்ச்சொல்
குறைந்துவந்த
தென்பது.
இந்தத்திருக்குறளில், பின்வரும்

ஐதிகியம், மாணாக்கர் கவனித்
தற்கு உரியது: அது
வருமாறு:—நஞ்சீயர் முதலிய
அடியார்கள் பலருடனே
பட்டர் பெரியதிருவோலக்கமாக
வீற்றிருந்து திருவாய்மொழி
வியாக்கி
யானம் உபந்யசிக்கிறபோது
"என்னீர்மை கண்டிரங்கி யிது
தகாதென்றதை,
என்னீலமுகில்வண்ணற்கு" என்ற
இடம் வந்தவளவிலே, ஒரு புலவர்

"தலை
வன் தலைவியைப்
பிரியாதிருக்கிறநிலையில் அவன்
வருந்தா ளாதலாலும்,
அவன் அவளைப்
பிரிந்திருக்கின்றபொழுது அவள்
படும் வருத்தத்தை அவன்
காண வகையில்லை
யாகையாலும்,
'என்னீர்மைகண்டிரங்கி'
என்றல்

பொருந்துமோ? 'என்னீர்மைகேட்டிரங்கி' என்றுலன்றே பொருந்துவது?"
என்று ஆக்ஷேபிக்க, அதற்குப் பட்டர் தோட்ட கை விட்டவளவிலே தலைவி

யின் உடம்பு நிறம்மாறி
வெளுத்தலைக் கண்டோல்,
தலைவன், இவளைத் தான்
பிரியத்தகா தென்று
நினைக்கவேண்டாவோ? "ஊருண்
கேணி யுண்டுறைத் தொக்க, பாசி
யற்றே பசலை காதலர்,
தொடுவுழித் தொடுவுழி நீங்கி,
விடுவுழி விடுவுழிப் பரத்தலானே"
என்பதுபோன்றுள்ள
தமிழ்வழக்குக்களை அறியீ
ரோ?'என்று விடைகூறி அந்த

ஆசங்கையை
நீக்கியருளினரென்பது. (எ)

ககஅக. பசந்தா
னிவளென்ப தல்லா விவணீத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

'நீ இங்ஙனம்
பசதீக்கற்பாலையல்லை' என்ற
தோழியொடு
புலந்து சொல்லியது.

(இ - ள்.) இவள்—,
பசந்தாள் என்பது அல்லால் -
(ஆற்றியிராது) பசந்தாளென்று

(என்னைப்) பழிகூறுவதல்லது,
இவளை—, அவர்—, துறந் தார் -
துறந்துபோயினர், என்பார் இல்
- என்று (அவரைக்)
கூறுவாரொரு வருமில்லை; (எ -
று.)

என்பாரென

வேறுபடுத்துக்கூறினர்,
கன்னையே நெருங்குதல் பற்றிப்
புலக்கின்றனையின்.

(கு-ரை.)

புலந்து-பிணக்குக்கொண்டு.

அவளைக் கூறுவார் - தலைவனைப்
பழிகூறுவார்.
'தோழியைக் குறித்துச்
சொல்லும்போது
துறந்தாரவனென்பா ரென்று
பிறனைக் கூறுமாறுபோல
வேறுபடுத்தலாமோ?' என்று ஓர்
வினையை யெழுப்பி அதற்குச்
சமாதானம் 'தன்னையே
ஒருங்குதல்பற்றிப் புலக்
கின்றமையின்' என்பதனால்
கூறுகின்றார். 'தோழி தலைவியைப்

பதிமொழி கொண்டு
நெருங்குகின்றுளன்க.

(அ)

ககஙக. பசக்கமற்
பட்டாங்கென் மேனி
யுய்ப்பித்தாற் நன்னிலைய ராவ
ரெனின்.

எஃ

திரு க் கு ற ள்

இதுவுமது.

(இ-ள்.)

கயப்பித்தார். (இப்பிரிணை யாதேன)

உடம்படும்வகை சொல்லி

யவர், நல் நிலையர் ஆவர் எனின் -

(இன்று நின் கருத்தான்) நல்ல

நிலையினராக

ராயின், — என் மேனி —,

பட்டாங்கு பசக்க-பட்டது படப்

பசப்பதாக; (எ-று.)

நன்னிலையராதல் -

நன்மைக்கண்ணே
நிற்றலையுடையாதல். பட்டாங்
காகவென ஆக்கம்
*விரித்துரைக்க. 'மூன்
றுப்பிரிவின்கொடுமை யறியாத
என்னை இதற்குடம்படுத்திப்
பிரிந்தவர்
தவறிலராகவேண்டுவது: என்
மேனியும் பசப்பும்
யாதுசெய்யினென்?' என்பதுபட
நின்றமையின், மன்
ஒழியினைக்கண்வந்தது.

(கு-ரை.)

நயப்பித்தார்-நயக்க [விரும்ப]ச்
செய்தவர்: உடம்படும்வகை
சொல்லியவர் என்றபடி.
'பசக்கமன் பட்டாங்கு
என்மேனி'என்றஇடத்து'நீ
வேண்டுவது என்னைப்
பிரிவையுடம்படுத்தியவர்
நல்லவராகவேண்டுவது
ஒன்றே: அது கைகூடின்,
பின்னை என்உடம்போ அல்லது
பசப்போ எப்படியாயின்

உனக்குள்ளன்? அதைப்பற்றி யாதும்
கவலை உனக்கு இல்லை' என்னும்
கருத்துப்படுவதால்,

மன்-ஒழியிசைப்பொருளது.
பட்டாங்கு என்பதன்பின்
'ஆக' என்று ஆக்கச்சொல்
வருவிக்கப்பட்டது.

(கூ)

ககூ0.

பசப்பெனப் போற்பெறுத
னண்மை நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றுத னின்.

தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத்
தோழி தலைமகனை
யியற்பழித்தவழி
அவள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ள்.) நயப்பித்தார்-(அன்று தான்)குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு, நல்காமை - (இன்று) நல்காமையை, தூற்றார் எனின்-(நட்டார்) தூற்றாராயின்,—பசப்பு என பேர்பெறுதல் நன்று-(பசப்புஉற்றுளென வேற்றுமையானன்றிப்) பசப்புத்தானுயினுளென (ஒற்றுமைமையால் தான் சொல்ல) அப்

பெயரைப் பெறுதல் (எனக்கு)
நன்று; (எ - று.)

நட்டாரென்பது,
அவாய்நிலையான் வந்தது.
இயற்பழித்தல்பொருது

புலக்கின்றாளாகவின்,
இகழ்ச்சிக்குறிப்பார்ற் கூறினாள்.
அவரை அருளிலரென்
றதனின்னும்பசக்காளிவளென்கையே
யான் ஆற்றும்
நெறியாவதென்பதாம்.

(கு - ரை.)

குறைகயப்பித்து-தம்குறைகளையேற்குமாறு
சொல்லி. தலை
வரைத்தூற்றிவிட்டாள்,
எனக்கும் பசப்புக்கும் பேதமாகப்
பசப்புடையவள்
என்று என்னைக்கூறுது,

பசப்புக்கும் எனக்கும்
வேறுபாடுஇன்றி பசப்பு
என்றே என்னைப்
போர்த்துக்கூறினும் நன்றே
யென்கிறாள் கலவி. தூற்றார்
என்ற தூற்றத்தூவாமைய
வேண்டுதலால், கட்டார்
என்பது வருவிக்கப்பட்
டது. இயற்பழிக்கும்
தொழியின்மீதுபுலந்து
'தூற்றார்'என்று கலவி கூறுத
லால், அதற்கு ஏற்ற எழுவாய்

அத்தொழிலின் இகழ்ச்சியைப்
புலப்படுத்தும்
'நட்டார்' என்பதை.

அவரியல்பைப் பழித்துக்கூறுதல்
பகைத்தானென்று என்

மீதுகுறைகூறின், அதுவே யான் பிரிவுத்துயராற்றும் வழியென்பதாம்.(கo)

* பி - ம்:—வருவித்துரைக்க.

கஉo - ஆம்
அதிகாரம்—தனிப்படர்மிகுதி
என்.

கஉo - ஆம்

அதிகாரம்—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய

படர்மிகுதியென விரியும்.

அஃதாவது-படர்மிகுதி

தலைவன்கணின்றித்

*தன்கண்ணேயாதல் கூறுதல்.

அறமும் பொருளுநோக்கிப்

பிரிதலின் அவன்கண்

இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று

வருந்தியாட்கு ரியதாகலின்,

பசப்புறுபருவரவின்பின்

வைக்கப்பட்டது.

(கு-ரை.)

படர்மிகுதி-பிரிவுத்துயர்மிகுவன. தனிஎன்பதன்

பொருள் -

லவன்கணின்றியென்பது.

தன்கண்ணே-தன்னிடத்தே.

தனிப்படர்

குதியென்ற தொடர், தனிமையாகிய படர்மிகுதியைக்கூறும் அதிகாரத்
ற்குஆகிவந்தது ஆகுபெயர்.அறநோக்கிப் பிரிவு-கற்பில் தலைவனுக்குரிகழும்
றவன்கப்பிரிவுகளில் ஓதற்பிரிவு பொருள்வயிற்பிரிவு பரத்தையிற் பிரிவு
ன்பனதவிர, மற்றை காவற்பிரிவு பகைதணிவினைப்பிரிவு வேந்தற் குற்ற
ப் பிரிவு என்றமூன்றும் அறநோக்கிப்பிரியும்பிரிவுஆம்:ஓதற்பிரிவு-அறமும்
பொருளும் நோக்கிப்பிரியும் பிரிவு ஆம். பொருள்வயிற்பிரிவு-பொருளைநோக்
ப் பிரியும் பிரிவு ஆம். பரத்தையிற்பிரிவு-இன்பம்நோக்கிப் பிரியும் பிரிவு
ம்.

ககக்க. தாம்வீழ்வார்

தம்வீழப் பெற்றவர்

பெற்றூர

காமத்துக் காழில்

கனி.

'காதலரும் நின்னினுமாற்றாராம்க் கடிதின்வருவர்: நீ அவரோடு
பேரின்பமிருகரீதி' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) தாம் வீழ்வார் தம் வீழ பெற்றவர் - தம்மை காதலிக்கப்
டுக் கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர்,—பெற்றூர் - பெற்று
ன்றே: காமத்து-காமநுகர்ச்சியென்னும், காழ் இல்-பரலில்லாத, னி -
னியை; (எ - று.)

காமம்-ஆகுபெயர். அத்து, அல்வழிக்கண் வந்தது. முன்னே லவரை
ல்வழிப் பெறப்படாமையின் 'பெற்றூர்' என்றும், அவராற் றலைவனி
குகரப்படுதலின் 'காழில்கனி' என்றுங் கூறினாள். ஈங்காதலர் பிரிதலை
ன்றிப் பின் வாராமையு முடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலே னென
ாயிற்று.

(கு - ரை.) நின்னினும் ஆற்றூராய்-உன்னைக்காட்டிலும் பிரிவுத்துய
ரைத் தாங்கமாட்டாதவராய். தாம் வீழ்வார் தம் வீழப்பெற்றவர் - எவரை
விரும்புகின்றூர்களோ விரும்பப்பட்ட அவராற் காதலிக்கப்படும் மகளிர்.
ாமம் என்பது-காமநுகர்ச்சிக்கு ஆகுபெயர். காமத்துக் காழில்கனி என்ற
விடத்துக் காமமாகிய காழில்கனி என்று விரிதலால், காமத்து என்பதில்

துத்துச்சாரினையை

அல்வழிப்புணர்ச்சியில்

இருவையொட்டுவ் வந்து
தென்க. பெற்றார்' என்று
பெறுதலின் அருமை தோன்றக்
கூறியது, தாம் விரும்புமவ "ால்
காதலிக்கப்படுதலென்பது,
முன்னை நல்வினையிருலேயே
முடியுமாத ரால். அவரால்-தாம்
விரும்பிய புருஷரால்
விரும்பப்பெற்ற மகளிரால்.

---

*பீ-ம்:—தன்கண்ணதே

காழில்கணி, நுகர்தற்கு

இடை யீடில்லை யென்பதை

விளக்கும்உவமை. 'பெறு மூரே'

என்றது, கள்ளுக்கு நுகர் அது

கிடைக்கில்லை யென்ற

குறிப்பினையே குறிப்பிக்கும்.

(க)

ககக. வாழ்வார்க்கு

வானம் பயற்றூல்

வீழ்வார்க்கு

வீழ்வா ளிக்கு

மனி.

இதுவுமது.

(இ-ள்.)

வீழ்வார்க்கு-(அறமும் பொருளும் நோக்கிப் பிரிந்தால் தம்மை)

இன்றியமையா மகளிர்க்கு, வீழ்வார்-(அவரை) இன்றியமையாக்கணவர்; அளிக்கும்-(அளவறிந்து வந்து) செய்யும்; அளி-தலையளி,—வாழ்வார்க்கு-

(கண்ணே யே நோக்கி)

உயிர்வாழ்வார்க்கு; வானம்—, பயந்து அற்று-அளவறிந்து பெய்தாற்போலும்; (எ-று.)

நங்காதலர் நம்மை

விழையாமையின் அத்தலையளி

யில்லை யாகலான்: மழைவந்தூழி

அதனுண் வாழ்வார்போல

இறந்துபடுதலே

நமக்குள்ளதென்

பதாம்.

(கு - ரை.) தம்மை

இன்றியமையா மகளிர் - பிரிந்த

அக்கணவனை வேண்டிநிற்கும்

மகளிர்.

கண்ணே யே-வானத்தைதே யே.

அதனன் - மழையாள். 'அதனன் வாழாதார்போல்'என்று பாடமாயின்,

அதனன்-மழைவறக்க லால் என்க.

(உ)

ககஙஉ. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) வீழுநர் - (காம்) விழையுங் கணவரான், வீழப்படுவார்க்கு - விழையப்படும் மகளிர்க்கு, அமையுமே - ஏற்புடைத்து: வாழுநம் என்னும் செருக்கு-(காதலர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின் வருவர், வந் தால் நாம் இன்புற்று)

வாழ்த்துமென்றிருக்குந் கருக்கு;

(எ-று.)

நாம் அவரான்

வீழப்படாமையின், நமக்கணமவது

இறந்துபாடென்பதாம்.

(கு-ரை.)

வீழப்படுவார்க்கணமையுமே

என்றதனால், அங்ஙனம் நாம்

காதல ராவ்வீழ [விரும்ப]ப்

படவிஸ்லை யாதலால்,

வாழுநமென்னுஞ் செருக்கின்றி,

இறந்துபாடே நமக்கு அமைவதா

மென்கிறாள்.

(கூ)

ககககூ. வீழப் படுவார்
கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ
ரெனின்.

'காதலரை யியற்பழித்தலையஞ்சி அவாருளின்மை மறைத்த நீ
கடவுட் கற்பினா யாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்று
மதிக்கப்படுதி' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.)

வீழப்படுவார்-(க்கற்புடைமகளிரால்)
நன்கு மதிக்கப்படுவாரும், தாம்
வீழ்வார் - தாம்

விரும்புங்கணவரான், வீழ்ப்படாஅர்
எனின் - விரும்பப் படாராயின்.
கெழீஇ இலர்-தீவினையாட்டியர்:
(எ-ம.)

கஉ0 - ஆம்
அதிகாரம்—தனிப்படர்மிகுதி
ள்க

சிறப்புமை

விகாரத்தாற்றொக்கது.
கெழீஇயின்மை-நல்வினையின்மை:

அஃது அருத்தாபத்தியாற்
றீவினையுடைமையாயிற்று.
தீவினையுடையேற்கு
அந்நன்குமதிப்பாற்
பயனில்லையென்பதாம்.

(கு - ரை.) கணவன்
பிரிவுத்துயருறுத்தவும்
அக்கணவனை இயற்பழித்தற்கு
அஞ்சி அவர் இப்போது
அருளுண்மையால்தான்
பிரிந்துள்ளார் என்று
இங்ஙன்கூறுகின்றது

தெய்வக்கற்புடையாயெனக்
கற்புடைமகளிரால் நன்கு
மதிக்கப்படுவாயென்ற தோழிக்கு,
தலைவி,'நான் காதலித்த
கணவரால்விரும் பப்பெறுத
தீவினையாட்டி'என்று
தன்னைவெறுத்துக் கூறுகின்றாள்.
வீழப்படு வார்
என்றது-கற்புடையவரால்
மதிக்கப்படும் மகளிரை.
இதன்பின் உயர்வு சிறப்புப்
பொருளைத் தரும் உம்மை

தொக்கது. கெழி - நல்வினை:
இச்சொல் இன்னிசைதர நீண்டு
அளபெடுத்தது: கெழியிலர் -
நல்வினையில்லாதவர்: எனவே,
அருத்காபத்தியால்
தீவினையுடையா ரென்றுரைத்து.
படர்க்கை யாற்சொல்லினும்,
தலைவி தன்னைப்பற்றியே
கூறுவதனால், கணவனால் வீழ்ப்
படாமையால்
கற்புடையார்மதிப்பால் எனக்குப்
பயனில்லையென்ற கருத்துப்படக்

கூறுகின்றனென்க.

(சு)

ககக. நாங்காதல்
கொண்டார் நமக்கெவன்
செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக்
கடை.

'அவர்மேற்
காதலுடைமையின் அவர்
கருத்தறிதற்றன்றிலும்'
என்ற தொழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ன்.) காம் காதல்

கொண்டார் -
நம்மாற்காதல்செய்யப்பட்டவர்,
நமக்கு எவன் செய்ப-நமக்கு
என்ன இன்பத்தைச் செய்வர்?
தாம் காதல் கொள்ளாக்
கடை-(அவ்வாறே) தாமும்
(நங்கட்)காதல்
செய்யாவழி:(எ-று.)
எச்சவும்மை,
விகாரத்தாற்றொக்கது.
அக்காதலுண்டாமையால் நாம் பெற்
றது துன்பமே யென்பதாம்.

(சு-ரை.) நாம் எவ்வாறு அவனிடத்துக்
காதல்கொண்டுள்ளோமோ,
அவ்வாறே அவரும் நம்மிடம்
காதல்கொண்டிருப்பின், இங்ஙன்
பிரிவுத்துயர் நலியவிடார்: அங்ஙன்
அவர் காதல்கொள்ளாமையால்,
அவர்மீது நமக்குள்ள நாதலால்
நாம் துன்பமே பெறுமாறு
ஆயிற்றென்றவாறு. 'நாம்'
என்பதன் பின் காமேயன்றி அவர்
நாமும் என்ற பொருள் தரும்

இறந்தது தழுவிய நச்சவும்மை
விகாரத்தால் தொக்கதென்க.
(கூ)

ககஙூஉ. ஒருதலையா
னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யாஅ
மினிது.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (மகளிர்
ஆடவரென்னுமிருதலையினும்),
காமம் - வேட்கை, ஒருதலையான்
இன்னாது - ஒருதலைக்கண்ணேயாயின் (அஃது)

இன்னாது; கா போல-காவினது
பாரம்போல, இருதலையான் உம்
இனிது-இருதலைக்கண் ணது
மொப்பின் (அம்)து) இனிது;
(எ-று.)

க் குறள்

மூன்றனுருபுகள்,

எழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன.

கா - ஆகுபெயர்

என்மாட்டுண்டாயவேட்கை

அவர்மாட்டுமுண்டாயின், யான்

இவ்வாறுதுன்ட முழக்தல் கூடுமோ

வென்பதாம்.

(கு-ரை.) இருதலையினும் வேட்கை-ஈரிடத்தும் ஒத்திருக்கவேண்டிய காதல். 'தலையான்' என்றவற்றிலுள்ள மூன்றனுருபுகள், எழனுருபு ஆகப் பொருள்படுவதால், வேற்றுமைமயக்கம். கா என்பது - காத்தண்டின்பாரத் துக்கு ஆகியது, இடவாகுபெயர். துன்பமுழத்தல் கூடுமோ - துன்பத்தை யனுபவித்தல் நிகழுமோ?

(சு)

ககசுள. பருவரலும் பைதலுங் காணுன்கொல் காம
னெருவர்க ணின்றெருமுகு வான்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (காமநுகர்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒப்பநிற்றலொழிந்து), ஒருவர்கண்நின்று-ஒருவரிடத்தேநின்று, ஒழுகுவான்-பொருகின்ற, காமன்-காமக்கடவுள், பருவரல்உம்-(அவ்விடத்துப்பசப்பாலுய) பருவாலும், பைதல் உம் - படர்மிகுதியும், காணன்கொல்-அறியான்கொல்லோ! (எ-று.)

விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தனவறிதற்குரிய கடவுளும் என்கண் வேறுபட்டான்: இனி யானுய்யுமாறென்னையென்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒழுகுவான் - தன் காரியத்தை நடத்துபவன். விழைவு - விருப்பம். காமன் பருவாலும் பைதலும் அறிந்திருப்பின், என்னைத் துயருறுத்துவது போல அவரையும் துயருறுத்துவனே: அங்ஙன் துயருறுத்தலிலனே யென்றவாறு. (ஈ)

ககஉ. **வீழ்வாரி னின்சொற் பெருஅ துலகத்து**
வாழ்வாரின் வன்கணு நில்.

தலைமகன் தூதுவராக்காணுது சொல்லியது.

(இ-ள்.) வீழ்வாரின்-(தம்மால்) விரும்பப்படுங் காதலர்திறத்துநின்றும், இன்சொல்பெருது - ஓரின்சொல்லளவும்பெருதே, வாழ்வாரின் - (பிரிவாற்றி) உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல, வன்கணர்-வன்கண்மை யுடையார், உலகத்து இல்-இவ்வுலகத்தில்லை; (எ - று.)

காதலர்திறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கு இனிதென்னுங் கருத்தால், 'இன்சொல்'என்றாள். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. யான் வன்கண்ணேனுகலின், அதுவும் பெருது உயிர்வாழாநின்றே னென்பதாம்.

(கு-ரை.) காதலர்திறத்து நின்றும் ஓர் இன்சொல் - காதலரிடத்து நின்றும் வரும் ஓரினியசொல். வன்கண்மை-கொடுமை. இன்சொல் என்பதன்பின் இழிவுசிறப்பும்மை தொக்கதென்க. வன்கண்ணேன் - கொடுமையுடையேன். அதுவும்-இன்சொல்லும். (அ)

ககஊ. **நலனுடையார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்**

டிசையு மினிய செவிக்கு.

கற்க - ஆம்

அதிகாரம்—நினைந்தவர்புலம்பல்

அக

(இ-ள்.) நசைஇயார் - (என்னுல்) நச்சப்பட்டகாதலர், நல்கார் எனின்

உம்-(என்மாட்டு) அன்பிலரேயாயினும்,—அவர்மாட்டு இசைவும்-அவர் திறத்து

யாதானுமோர்சொல்லும்,

செவிக்கு இனிய - (என்)செவிக்கு இனியவாம்.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர்

வாரலரென்னுஞ் சொல்லாயினும்
அமையு
மென்பதுபட நின்றது.
அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம்.
(சூ - ரை.) இணை - சொல்:
இது இப்பொருளில்
வருகவே "இணைநிரைத்
திணைப்பினும்" என்ற
தொல்காப்பியத்துப்
பொருளியலிலுங் காண்க. இணை
யென்றதன்பின்,

உம்மை-இழிவுசிறப்புப்பொருளது.
வாரலென்னும்சொல்
லாயினும் - வரமாட்டாரென்ற
சொல்லாவது.
(கூ)

கூ-oo. உரூஅர்க்
குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செரூஅஅய்
வாழிய நெஞ்சு.

தலைமகன்

தூதுவாப்பெறுது தான்
தூதுவிடக்கருதியாள்

நெஞ்சோடு சொல்லியது.

(இ - ள்.) உறுக்கு - (நின்னை நீ) உறுதார்க்கு, உறு நோய்-(நின்) உறு நோயை, உரைப்பாய்-உரைக்கலுற்ற, நெஞ்சு-நெஞ்சே!—(நீ ஆற்றுயாயினும் அரிதாய அதனையொழிந்து), கடலே சென்றுப் - (நினக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தாக்கமுயல்வாயாக: (அஃதுளிது); (எ - று.)

உரைக்கலுற்றது

அளவிறந்தநோயாகலானும்,
கேட்பார்உறவிலராகலா னும், அது
மூடிவதொன்றன்று,மூடிந்தாலும்
பயனில்லையென்பது கருதாது

முயலாநின்றானென்னுங் குறிப்பான் 'வாழிய' என்றாள்.

(கு-ரை.) பிரிந்துசென்ற தலைமகன், தான், 'இன்னபோது மீண்டுவரு

வேன்' என்று தூதுமூலமாகவும்
அறிவிக்காத நிலையில்
அவனிடத்துத் தூது
விடக்கருதிய தலைவி
தன்நெஞ்சொடுகூறியது இது.
உறுதார்க்கு-உறவில்லா தார்க்கு.
உறுநோய்-மிக்கநோய்: இதனையே

அளவிறந்தநோய் என்றவிவரிக்
கின்றார். அது - அந்நோய்
உரைப்பது. அது முடிந்தாலும்
பயனில்லை என்பதை, ' கடலைத்
தூர்க்க முயல்வாயாக ' என்
பதனால் பெறவைத்தார்.
தூதாகப்போய் நோய்தொல்லை
முடிப்பதனைவிடத்
தன்பணிசெய்யுங்கடலைத் தூர்ப்பது
எளிது என்கிறாள்.

(கo)

கஉக - ஆம்

அதிகாரம்—நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது -

மூன்கூடியலுான்றை

யின்பத்தினை நினைந்து கூலமகள்

கனிமையெய்தலும்,

பாசறைக்கண் தூலமகன்

றனிமையெய்தலுமாம். இவ்

வாறு இருவர்க்கும்

பொதுவாகல்பற்றிப்

பன்மைப்பாலாற் கூறப்பட்டது.

இது, படர்மிகுதி தன்கண்ணதாக

நினைந்த

தூலமகட்கும்உரித்தாகலின், அவ்

வினையுபற்றித்
தனிப்படர்மிகுதியின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) முன்கூடிய
ஞான்றை
இன்பத்தினை-முன்னேகூடியபோது
பெற்ற இன்பத்தை.
தனிமையெயீதல்-தனிமையாலானதுன்பத்தை
யடை தல். தனிமை-ஆகுபெயர்.
'புலம்பேதனிமை' என்ற
தொல்காப்பிய வுரியியற் 42

திருக்குறள்

சூத்திரத்துக்குனற்ப, புலம்பல்
என்பதற்குக் தனிமையெய்த
லென்றுபொருள்

கூறப்பட்டது.

பாசறை-படைவீடு: பகைமேற்
சென்றோருறையுமிடம். 'மூன்
கூடிய ஞான்றை
னென்பதற்கினைகினைந்து' என்ற
தொடர், பாசறைக்கண் தலை
மகன் என்றதன் மூன்றும்
இயையும். தலைவன்
ஒப்பிகந்தவனெனப்படுத

வாள் இவளுக்குப்
பகையாவாரின்மையால், இத்
தலைவன் பாசறைக்கட்
சென்று எனைநின், இப்பிரிவு,
துணையிற்பிரிவு ஆகவேண்டும்:
துணையயிற்
பிரிவுகுறித்தது
தஞ்சைவாணன்கோவையுரைகாரர்கூறுவது:—"நண்பாகிய
மேற்தலைக்குப்
பகைமேற்சென்றவிடையூறுற்றவழி
அவ்விடையூறுதீர்த்தற்குத்
தலைமகன் துணையாகப்பிரிதல்.
கண்ணுறைழயில் ஒருவனைப்

பணைகூட்டிச்

செல்லவிடாது தான்

போதல்வேண்டு மென்பது

என்னையெனின்,—நட்பு

பிக்கால் தானே

அவரையிருக்கலின் அவன்கருமம்

தன்கருமமா யெண்ணினி

விரைவினெழுந்து

அப்பகைதீக்கத்

தானேபோயினனெனக்கொள்க'என்பது.

நினைந்தவன்புலம்பல் அல்லது

நினைந்தவர்புலம்பல் என்று

ஒருமைப்

பாலாற்கூறுது

நினைந்தவர்புலம்பல் என்று

பன்மைப்பாலாற் கூறியது -

இப்புலம்பல் தலைவன்

தலைவியென்ற இருபாலார்க்கும்

பொதுவாதலால் ஆகும்.

இது - நினைந்தவர் புலம்பல்.

படர்மிகுதி தன்கண்ணதாக

நினைந்த - தன்பம் மிகுதல்

தன்னிடத்தில்தான்

உள்ளதாகக்கருதிய.

தனிப்படர்மிகுதி

தன்னிடத்தேயுள்ளதாகக்கருதும்

தலைவிக்கும் இந்த

நிலைக்களம் புலம்பல் என்பது

உள்ளதலால், அவ்வியைபுபற்றி,

இது தனிப்படர்மிகுதியின்பின்

வைக்கப்பட்ட தென,

அதிகாரமுறைமைக்கு இயைபு

காண்க.

கஉ0க. உள்ளினுங்

தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்

கள்ளினுங் காமம் இனிது.

தூதாயீச்சென்ற

பாங்கறுகீத்தத் தலைமகன்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) உள்ளின் உம் - (முன்கூடியளுன்றையின்பத்தினைப் பிரிந்தழி) நினைந்தாலும், தீரா - (அதுபொழுது பெற்றுற்போல) நீங்காத, பெருமகிழ் செய்தலால்-மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,—கள்ளின் உம் - (உண்டழியல்லது *மகிழ் செய்யாத) கள்ளினும், காமம்—, இனிது - இன்பம் பயத்தலுடைத்து; (எ - று.)

தன்றனிமையுந் தலைமகளை மறவாமையுங் கூறியவாறு.

(கு[xv] ரை.) தூதாய்ச்சென்ற - தூதாய்ச் செல்லப்போகின்ற: வினைவிற் செல்வானெண்பதுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறியது.

பிரிந்தழி - பிரிந்த

கஉஉ. எனைத்தோன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதோன் றில்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தாம் வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுவாரை, நினைப்ப-(பி ன்னுமன்) நினைத்தால், †(அந்நினைவார்க்கு அப்பியிவான்), * வருவது ஒன்று

---

* பி - ம்: மகிழ்ச்சி † அந்நினைந்தவர்க்கு

ல்-வருவதோர்

தன்பமில்லையாம்; (அதனால்),

காமம்—, எனைத்து -

த்துணையேயனும், இனிது

ன்றேறுகாண்—; (எ-று.)

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும்

ஒப்ப வினிதென்பான்,

'எனைத்துமினிது'

ன்னான். சிறப்புமிலை

விகாரத்தாற்றொக்கது. தான் ஆற்றியவைக

கூறியவாறு.

(கு - ரை.)

'எனைத்தொன்றினிது' என்று தலைவன் கூறியது, புணர்ந்த போதன்றிப் பிரிந்தபோதும் விரும்பப்படுவாரை நினைத்தால் பிரிவுத்துன்பம் பாராது இன்பமே யுண்டாவதால் என்க.

(உ)

கஉ0ங. நினைப்பவர்
போன்று நினையார்கொ
றும்மல்

நினைப்பது போன்று
கெடும்.

தலைமகனைநினைந்து
வருந்துகின்றதலைமகள் தோ
ழிகூற்றுச் சொல்லியது

(இ-ள்.)

தும்மல்-(எனக்குத்) தும்மல்,
நினைப்பது போன்று - எழுவது
போன்று, (தோன்றி),
கெடும்-கெடாநின்றது:
(அதனால்), நினைப்பவர்
போன்று-(காதலர் என்னை)

நினைப்பார்போன்று, நினையார்
கொல் - நினராகல் வேண்டும்;
(எ-று.)

நினைத்தல்-அரும்புதல்.

சேய்மைக்கண்ணதாய கொளிர்
நினைந்துழி அங்
னைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்ம
லோன்று மென்று
மூலகியல்பற்றி, கலமக
னெதுத்துக்கொண்ட- வினை
முடிவதுபோன்று முடியாமை
யுணர்ந்தாள் சொல்லியதாயிற்று.

(கு - ரை.) சேய்மைக்
கண்ணராய - வெகுதூரத்தி
லிருப்பவராகிய. தெளிர்-சுற்றத்தார்.
நினைந்தழி-நினைந்தபோது.
வெகுதூரஞ்சென்ற சுற்றத்தார்
நினைப்பின்,
நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல்
தோன்றுமென்ப. எடுத்
தக்கொண்ட-மேற்கொண்ட.
தும்மல் வருவதுபோன்ற
குறிகள் தோன்றினும் அது
வராமையால், தலைமகன்

மேற்கொண்டவினை

முடிவதுபோலத் தோன்றியும்

இன்னும் முடியாமையை

யுணர்ந்தான். முடிந்தால், நம்மை

யினைந்து மீண்டுவருவான்

தலைவன்: இன்னும்

முடிவதுபோன்று முடிந்திடா

மையால், சினைப்பதுபோன்று

நம்மல் கூட்டம் எண்கிறாள்.

(ந-)

கஉ0ச. யார்மு *மூளங்கொ

லவர்நெஞ்சுத் தெஞ்நெஞ்சுத்

தோழ வளரே

யவர்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எம் நெஞ்சத்து-எம்முடைய நெஞ்சத்து, அவர் ஓ உ
அவர் எப்பொழுதும்உளரேயாயிராநின்றார்;(அவ்வகையே), அவர் நெஞ்சத்து-
அவருடைய நெஞ்சத்தும், யாம் உம் உளம் கொல்-யாமும் உளமாதுமோ ?
ஆகேமோ?) (எ - று.)

ஓகாரவிடைச்சொல்,

ஈண்டிடைவிடாவை
யுணர்த்திநின்றது. உளமாயும்
வினைமுடியாமையின்
வாராராயினதோ, அது
முடிந்தும் நிலைமாசுவின்
ராராயினதோவென்பது

கருத்து.

* பி-ம்: உலாவுகொல்

துக் தீரு

க்குறள்

(கு - ரை.) கொல்-ஐயம். உளம்ஆதுமோ - இருப்போமாவோமோ ஓகாரம் - 'எந்நெஞ்சத்தோ' என்ற இடத்தி லுள்ளது. எப்பொழுது என்பது, 'ஓ' என்பதன்பொருள். ஒன்று, இன்னும் வினைமுடிந்திடாமையி யிருக்கவேண்டும்: அன்றி, எம்மைப்பற்றிய எண்ணமே அவருக்கு இல்லா லிருக்கவேண்டும்: இவ்விரண்டில் ஒன்றுதான் தலைவர் வாராமைக்கு காரணமாகவேண்டு மென்கிறாள். இலமாகலின் - யாம் அவர்நெஞ்சத்

இல்லாமையால்: எம்மைப்பற்றித்

தலைவர் மறந்திட்டதனால்

என்றபடி. (த

கூ2ருஞ. தந்நெஞ்சத்

தெம்மைமக் கடிகொண்டார்

நாணுர்கொ

லெந்நெஞ்சத்

தோவா வரல்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தம்

நெஞ்சத்து-தம்முடையப்

நெஞ்சின்கண்ணே, (யாஞ்செவ்

லாடல்), எம்மை கடி

கொண்டார்-எம்மைக்

காவல்கொண்ட காதலர், (காம்)

எம்

நெஞ்சத்து-எம்முடையநெஞ்சின்கண்,

ஓவா வரல் - ஒழியாது வருதலை

நாணுர்கொல் -

நாணுர்கொல்லோ? (எ - று.)

ஒருவரைத்

தங்கண்வருதற்கு ஒருகாலும்

உடம்படாது காம் அவர்கட்

டலகாலுஞ் சேறல் நாணுடையார்

செயலன்மையின், 'நாணுர்கொல்' என்றுள்.

(கு - ரை.)

நெஞ்சின்கண்ணே யாம்
செல்வாமல் எம்மைக் காவல்
கொண்ட
காதலர்-எம்மைச்சிறிதும்
தம்மனத்தாற்சிந்தியாத கணவர்
என்றபடி. தான் காதலரை
இடைவிடாது எண்ணமிடுதலை,
'எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்'
என்கிறாள் தலைவி. தங்கண்
வருதற்கு-தம்மிடத்தில்
வருவதற்கு. ஒரு காலும்
உடம்படாது-ஒருபோதுஞ்

சம்மதியாமல். சேறல்-செல்லுதல்.

(நி)

கஉ0சு. மற்றியா
னென்னுளேன் மன்னே
வவரொடியா
னுற்றநா ளுள்ள
வுளேன்.

'அவரோடு
புணர்ந்தநான்கைறயின்பத்தை
நினைந்து இறந்துபாடு
எய்தாநின்றாய்; அது
மறத்தல்வேண்டும்' என்றட்தச்

சொல்லியது.

(இ-ள்.) யான்—, அவரொடு—, உற்ற நாள்-புணர்ந்த ஞான்றை யின்பத்தை, உள்ள - நினைதலான், (இத்துன்பவெள்ளத்தும்), உளேன் - உயிர்வாழ்கின்றேன்; மற்று யான் என் உளேன்-அது இன்றுயின் வேறுஎத் தால் உயிர்வாழ்வேன்? (எ-று.)

நாள்-ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுள, அவைபெற்றிலேனென் பதுபட நின்றமையின், மன்-ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன்றாது வருதல், தன்றாதுசேறன் முதலாயின. அவையாவுமின்மையின், இதுவல் லது எனக்குப் பற்றுக்கோடில்லை யென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) புணர்ந்தஞான்றை இன்பத்தை - புணர்ந்தபோது தோன் றிய சுகத்தை. அது-புணர்ந்தபோதைய இன்பத்தை நினைத்தல். என் உளேன்-எதனால் உளனாவேன்? நாள் என்பது - அந்நாளைய இன்பத்தைக் காட்டுதலால், ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறு உபாயம் பெற்றிலே னென்ற கருத்தை 'மன்' என்பது தெரிவிப்பது காண்க: அங்கன்தெரிவி

க்உக - ஆம்

அதிகாரம்—நினைந்தவர்புலம்பல்

அது

கும்பொருள், ஒழியிசையாகும்.

இதுவல்லது - புணர்ந்தாலேய
இன்பத்தை நினைப்பதல்லது.

(சு)

கஉ0எ. மறப்பி

னெவனுவன் மற்கொன்
மறப்பறியே
னுள்ளினு மூள்ளஞ் சுடும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மறப்பு
அறியேன் - (அவ்வின்பத்தை)
மறத்தலறியேனெய்,
உள்ளின்உம்-(இன்று)

உள்ளாகிற்கவும், (பிரிவு),
உள்ளம்சுடும்-(என்)உள்ளத்
தைச்சுடாகின்றது: (அங்ஙனம்
பிரிவாற்றுதலான்), மறப்பின் -
மறந்தால், எவன்ஆவன் -
(இறந்துபடாது) உளைவது
எத்தால்? (எ-று.)

*செயப்படுபொருள்
அதிகாரத்தான் வந்தது. மன் -
னன்றும் அதுபட கின்று,
ஒழியிசையாயிற்று. கொல் -
அசைநிலை.

(கு - ரை.)

அவ்வின்பத்தை - மூன்கூடிய

ஞான்றை யின்பத்தை.

செயப்படுபொருள்-(பாங்கியின்

எண்ணப்படி மறத்தற்கு உரிய)

இன்பத்தை யென்பது. இந்த

அதிகாரம், மூன்கூடியஞான்றை

யின்பத்தினைநினைந்துதலை

வண்தலைவியரென்ற

இருவருடையவும்

புலம்பலாகிய[தனிமையாகிய]

நினைந் தவர்புலம்ப லென்பது

ஆகலால், அதற்கு ஏற்ப,

மறப்பறியேன் என்பதற்கு-
முன்கூடிய
ஞான்றையின்பத்தைக் கூட்டும்
'அவ்வின்பத்தை' என்ற செயப்
படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது.
'எண்ணும்'என்றது,
கீழ்க்குறளிற்போல என்ற
குறிப்பினது. அதுபட -
'உயிர்வாழ்தற்கு வேறு
உபாயங்களாராய: அவை
பெற்றிலேன்' என்ற
பொருள்பட.

கஉ0அ. எனைத்து
நினைப்பினுங் காயா
ரனைத்தன்றே
காதலர்
செய்யுஞ் சிறப்பு.

'இத்துன்டமறிந்துவந்து
காதலர் தினக்கு இன்பஞ் செயிவர்'
என்றுட்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) எனைத்து -
(தம்மை யான்) எத்துணையும்,
நினைப்பின் உம் -

(மிக)நினைந்தாலும், காயார் -
(அதற்கு) வெகுளார்; காதலர்
செய்யும் சிறப்பு-

காதலர்(எனக்குச்)செய்யுமின்பமாவது, அனைத்து
அன்றே-அவ்வளவன்றே?

வெகுளாமை-அதற்குடன்பட்டுநெஞ்சின்கணிற்றல்.

தனக்கு அவ்வின்ப

த்திற் சிறந்ததின்மையின், அதனை'சிறப்பு'என்றார். 'காதலர் நம்மாட்டருள்' என்றும், 'செய்யுங்குணம்' என்றும் பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறிய

அதனைக் குறிப்பான் இகழ்ந்து
கூறியவாறு.

(கு-ரை.)

இத்துன்பம்-பிரிவிலுள் நீ
படுகின்ற இந்தத்துன்பம்.

அதற்கு- அங்ஙனம் யான் மிக
நினைத்தற்கு. அவ்வின்பத்தின் -
தன்னெஞ்சில் காதலர்

இடைவிடாது நிற்றலாகிய அந்த
இன்பத்தைவிட. சிறப்பு என்பது
- சிறந்த

தலையுடைய இன்பத்துக்கு,
ஆகுபெயரென்க. 'காதலர்
செய்யுஞ் சிறப்பு'

என்ற விடத்து, ஒருசாரார்
'காதலர் நம்மாட்டருள்' என்றும்,
வேறொருசாரார்

ருக்குறள்

'காதலர் செய்யுங் குணம்'
என்றும் பாடமோதுவர்.
காதலர் இத்தன்! மறித்துவந்து
இன்பஞ்செய்வரென்ற
தோழியை நோக்கி, தலைவி,
'நம்கா, லனை யான் எத்துணை
நினைத்தாலும் காயாமல்
[கோபியாமல்] இருக்கின் றோ:

இதுவே, அவர் நமக்குச்
செய்கின்ற சிறப்பு' என்று
அவள்பேச்சை குறிப்பாக
இகழ்ந்து கூறுகின்றாள் எனக்க.

(அ

கஉ0க. விளியுமெ
னின்னுயிர் வேறல்ல
மென்பா

ரளியின்மை
யாற்ற நினைந்து.

தலைமகன்னாது வாக் காணுது
வருந்துகின்றாள்

வற்புறுத்துந் தோழிக்குச்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) வேறு அல்லம்
என்பார் - (முன்பெல்லாம்
நாமிருவருரும்) வேறல்லமென்று
சொல்லுவாரது, அளிஇன்மை -
அளியின்மையை, ஆற்ற நினைந்து
- மிகவும் நினைந்து,—என் இன்
உயிர்-எனது இனியவுயிர், விளி
யும் - கழியாநின்றது; (எ - று.)

அளியின்மை -
பின்வருவராகலுமாய்ப் பிரிதலும்,

பிரிந்துவாராமையும்.

ஆண்டின்றுழிக்

தூதுவிடாமையும் முதலாயின.

பிரிவாற்றல்வேண்டுமென

வற்புறுத்தாட்கு 'என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று, அவரன்பின்மைக்கு' என எதிரழிந்து கூறியவாறு.

(கு-ரை.) வற்புறுத்தும் -

'தலைவர் விரைவில் வருவர்: நீ

ஆற்றியிரு'

என்று உறுதியாகச் சொல்லுகிற.

'ஆற்றியிரு'என்று வற்புறுத்துக்

கூறுவதுப் வன்புறை யெனப்படும்.

"எல்லாவாயிலுங் கிழவோன்பிரிவயிற்,

பல்லாற் றானும் வன்புறை
குறிக்கன்று" என்ற
களவியற்சூத்திரமும் காண்க.
தலை மகன்தூது வரக்காணுது
வருந்துகின்றாளாய தலைவி
தோழிக்குச் சொல்வி யது என்க.
சொல்லுவாரது -
சொல்லுந்தன்மையராயிருந்த
தலைவருடைய அளியின்மை -
கருணையில்லாமை.
பின்வருவரதலுமாய்ப்
பிரிதல்-பின்னே வருவேனென்
னென்று சொல்லிப்பிரிதல்.

ஆண்டு பின்தூழி - சென்ற
தேயத்துத் தங்கியபோது.
'பிரிவாற்றல்வேண்டும்' என்று
வற்புறுத்திய தோழிக்கு,
'யான்பிரிவாற்றித்தான்
இருக்கின்றேன்: பிரிவிற்கு
அன்று என் உயிர் கழிகின்றது:
அவருடைய அன்பு
இன்மைக்காகத்தான்
கழிகின்றது' என்று, தலைவி,
எதிராக மனமழிந்து
கூறியதிலளவி இது. "பண்டுநாம்
வேறல்லமென்பதொன்றுண்டால்" என்ற

கலித்தொகை, முதலடியிற்காணத்
தக்கது.

(கூ

கூடிற. விடாஅது
சென்றூரைக் கண்ணிறுற்
காணப்
படாஅதி வாழி மதி.
வண்புறையெதிரழிந்தாள்
காமமிக்க கழிபடர்நோய்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) மதி - மதியே!
விடாது - (என்நெஞ்சின்)
இடைவிடாதிருக்கே, சென்றூரை

- விட்டுப்போயிருந்தை,

கண்ணிருல்-(யான் என்) கண்ணை

வாருயிலும்,

காண-எதிர்ப்படும்வகை; படாதி-(நீ) படாதொழிவாயாக; (எ-று.)

கஉஉ - ஆம்

அதிகாரம்—கனவுநிலையுரைத்தல்

முன

கண்ணாளவா

னெதிர்ப்படுதலாவது-மதிஇருவராலும்நோக்கப்படுதலின்

இருவர்கண் ணும் அதன்கண்ணே

சேர்தல். முதலொடு

சிலைக்கொற்றுணை

புண்மையின் 'சென்றுணைக்
காண்' என்றும், குறையுறுகின்றுளாகவின் 'வாழி'
என்றுங் கூறினாள். இனிப்
படாதென்பது பாடமாயின்,
கனவிடைக்கண்ணினி றற்
காணுமாறு மதிபடுகின்றதில்லை
யென அதனாற் றுயில்பெறுது
வருந்துகின்றாள் கூற்றுக்கு.
இப்பொருட்கு,
வாழியென்பது-அசைநிலை.
(கு - ரை.) தோழியின்
வன்புறைக்கு எதிரழிந்த
தலைவியின் காமமிக்க கழிபடர்

கிளவியாகும், இது. காமம்
மிக்க-(பிரிவினால்) காதல்விஞ்சுவதனால்,
கழி - மிக, படர் -
துன்புறுகின்ற, கிளவி யென்க.
'காமமிக் க கழிபடர்
கிளவியென்பது-தலைமகனைக்
காணலுற்று வருந்தாநின்ற
தலைமகள் தனது
வேட்கைமிகவாற்
றாளாதவற்றைறக்
கேட்பனவாகவிளித்து...கூறுதிற்றால்'

என்பர், பேராசிரியர். கண்ணினைக் காணுதல்-கண்ணினை லெதிர்ப்படுதல்: அதாவது - கணவனது கண் பதிந்த மதியினிடத்தே தலைவியின்கண்ணும் சேர்தல்: நேரே தலைவன் தலைவியர் இருவரும் காணுவிட்டாலும், சந்திரன் மூலமாக இருவர் கண்களுக்கும் சேர்க்கை நிகழ்தலறிக: ஸ்ரீவால்மீகிபகவா

னும் ஸ்ரீராமாயணத்தில்

"சந்த்ரே த்ருஷ்டி ஸமாகமः"

[சந்திரன் மூலமாகக் கண்களுக்குக் கலவி]"என்று

பிரிந்தார்வார்த்தையில் அருளியிருத்தல் காண்க.

முதலென்றது - தலைவனை: சினையென்றது -

அவனுடையகண்களை. அவனுடைய கண்பட்ட சந்திரனது இடத்துக்

தலைவியின்கண்படுவது மூலமாகத்
தலைவன்கண்டுணர்ந்து தலைவியின்
கண்ணுக்குச்சம்பந்தம்நிகழ்ந்தலால், 'சென்ரூர்
[தலைவர்] கண்ணைக் காண' என்று ஒருவாறு கூறலாம்:
அங்ஙனன்றி,
'சென்ரூரைக்காண' என்றே
கூறியது, மூக்கோடு நினைக்கு
உள்ள ஒற்றுமை யாலென்க.
குறையுறுகின்ரூள்-குறைபெறுமாறு
வேண்டுகின்ரூள். படாதென்-
அஸ்தமியாதிருப்பாயாக. 'படாதென்'
என்ற இடத்து, படாது என்று

பாட மாயின், சென்றனை,
கண்ணினுக்கு காண -
(கனவிலே) கண்ணினுற்
காணுமாறு, மதி படாது -
சந்திரன்
அஸ்தமியாமலிருக்கின்று
னென்று பதப்பொருள். சந்திரன்
அஸ்தமியாது
காமமோத்தீபகப்பொருளாய்
வாட்டு வதனால், நான்
துயிலப்பெறுவதில்லை: அதனால்,
கனவிடையாவது காணக் கூடிய

காதலனைக் காணுதல்

வருந்துகின்றேன் என்று தலைவி

கூறியதாகக் கொள்க.

கூற்று-பேச்சு. இந்தப்பாடலில்,

மதியென்ற சொல்லுக்கு எற்ப,

படாது என்ற

என்றன்பான் முற்று அமைந்தது.

(கo)

கஉஉ - ஆம்

அதிகாரம்—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது-தலைமகள் தான்

கண்ட கனவினது நிலைமையைத்
தோழிக்குச் சொல்லுதல்.

அக்கனவு நனவின்கண்
நினைவுமிகுதியாற்
கண்டதாகவின், இது,
நினைந்தவர்புலம்பலின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) கனவு - சொப்பனசூழ்த்தியவஸ்தைகளுக்கு வேறுகிய சாக்கிராவஸ்தை: (இதற்கு எதிர்த்தட்டானது-கனவு.) கனவிற்கண்டன, நினைப்பின்மிகுதியாற் கனவிற் காணப்படும்: ஆகவே, நினைப்பின் மிகுதியாற்

திருக்குறள்

காணுங்

கனவுநிலையுரைத்தல்,

நினைந்தவர்புலம்பலின்பின்

வைக்கப்பட்ட

தனை, அதிகாரமுறைமைக்குக்

காரணங் காண்க.

கஉகக. காதலர்

தூதொடு வந்த கனவினுக்

கியாதுசெய்

வேண்கொல் விருந்து.

தலைமகன் றூது

வரக்கண்டாள் சொல்லியது.

(இ-ள்.) காதலர் தூதொடு - (யான் வருந்துகின்றதறிந்து அது தீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு, வந்த-என் மாட்டுவந்த, கனவிற்குஇருந்து யாது செய்வேன்-(யான்)விருந்தாக யாதனைச்செய்வேன்? (எ-று.)

விருந்தென்றது, விருந்திற்குச்செய்யும்* உபசாரத்தினை, அதுகனவிற்கு ஒன்று காரணமையின், 'யாது செய்வேன்' என்றாள்.

(கு - ரை.) தலைமகன் தூதுவரக் கண்டாள்-தலைமகன் தூதுவரக் கனவு கண்டவள். புதுமையென்ற பொருளுள்ள விருந்து என்பது - இங்கு, புதிய ராகவந்தார்க்குஆகி, பிறகு அவர்க்குச்செய்யும் உபசாரத்திற்கு ஆயிற்று: இரு மடியாகுபெயர். அது - விருந்தினர்க்குச் செய்யும் உபசாரம். 'கனவிற்கு ஒன்று'என்ற இடத்து 'நனவிலொன்றுகாரணமையான்'என்றும் பாடமுண்டு.

கூகூ. **கயலுண்கண் யானிரப்பத் தூஞ்சிற் கலந்தார்க்**
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

தூதுவிடக்கருதியாள் சொல்லியது.

(இ-ள்.) கயல் உண் கண்-(தூஞ்சாது வருந்துகின்ற என்) கயல்போலு முண்கண்கள், யான் இரப்ப தூஞ்சின்-யான் இரந்தால் தூஞ்சுமாயின்,— கலந்தார்க்கு-(கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால்) அவர்க்கு, உயல் உண்மை-(யான்) ஆற்றியுளேனுய கன்மையை, சாற்றுவேன் - (யானே) விரியச்சொல்வேன்; (எ - று.)

'கயலுண்கண்' என்றுள்,

கழிந்த நலத்திற்கிரங்கி.

உயல்-காமநோய்க் குக் கப்புதல்.

தூதர்க்குக்சொல்லாது யாம்

அடக்குவனவும், சொல்லுவனவற்

துள்ளுஞ் சுருக்குவனவற்றின் பரப்பும் தோன்றச்சொல்வேனென்னுங் கருத்தால் 'சாற்றுவேன்' என்றுள். இனி, அவையுந்துஞ்சா சாற்றலுங்கூடா

தென்பதுபட நின்றமையின்,

'மன்'-ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

முன்னுங் கண் டாள்

கூற்றுகவின், கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று.

(கு-ரை.) தலைவி

பிரிந்தநிலையிற்

புன்கண் பலைடத்துள்ள தன்கண்
களை 'கயலுண்கண்' என்று கூறு
ளாதலால்,
'கழிந்த நலத்திற்குஇரங்கி, கய

லுண்கண்' என்றுனென்றார். கழிந்த நலம்-(கண்களுக்குக் கணவரைக்கூடிய நிலையில் இருந்ததாய்ப் பின் பிரிவினுற்)போய்விட்ட அழகு. 'சாற்றுவேன்' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், தூதரிடம் சொல்லாது அடக்குவனவும் தூதரிடம் சுருக்கிச்சொல்பவற்றின் பரப்பும் தோன்றுமாறு கூறுவேனென்பது பெறப்படுமென்க. அவையும்-கண்களும். சாற்றலும்-யான் பொறுத்திருக்

* பி-ம்:—உபகாரத்தினை.

கூடல் - ஆம் அதிகாரம்—கணவுநிலையுரைத்தல்

வுக

கின்ற தன்மையைக் களவுக்குச்

சொல்லுதலும்.

இந்தச்செய்யுள் - கனவு
நிலையுரைத்தல் ஆமாறு என்னை?

துஞ்சிழைவ் சாற்றுவேன் என் றது
அன்றே
இதிலுள்ளது
எனின், — முன்னே
கனவுகண்டுள்ளாளான
தலைவியின்கிளவி
யாதலால், இதுவும்
கனவின்நிலையுரைத்தலிற்சேர்ந்ததையா
லென்றது சமா

(உ)

கடகக: நனவிலு னல்கா

தவரைக் கனவிலுற்

காண்டலி னுண்டென்

னுயிர்.

ஆற்றலொனக் கவன்றுட்து

'ஆற்றுவல்' என்பதுபடச்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) நனவிலுன் -

நனவின்கண்வந்து, நல்காதவரை

- தலையளி செய்யாதாரை,

கனவிலும் காண்டலின்-(யான்)
கனவின்கட்கண்ட காட்சி யானே,
என் உயிர் உண்டு -
என்னுயிருண்டாகா தின்றது; (எ
- று.)

மூன்றனுருபுகள்,
ஏழன்பொருண்ணை உக்கண் வந்தன.
அக்காட்சியானே
யானுற்றியுளேனுகின்றேன்: நீ
சுவலல் வேண்டா வென்பதாம்.

(கு - ஸ.) ஆற்றுளனெக்
கவன்றூட்கு - தலவி

பிரிவுத்துயரை யாற்ற

மாட்டாளென்று வருந்திய் தோழிக்கு. ஆற்றுவல் - துயர்தாங்குவேன். கன விலுல், கனவிலுல்என்ற இடங்களிலுள்ளன, மூன்றும்வேற்றுமையுருபுகள்:

இரவுகள் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருளில்வந்தன ஆகவின் வேற்றுமை மயக்கம். அக்காட்சியானே -

கனவிற்கண்ட அந்தக் காட்சியால் தான். (ந)

கருத்து. கனவிலு ணுண்டாகுங் காம நனவிலு னல்காரை நாடித் தரற்கு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.)

கனவினன் - கனவின் கண்வந்து, நல்காளை - தலையளிசெய்யா தகாளை, (அவர்சென்றுழி), நாடி - நாடிக்கொண்டுவந்து, (கனவு), தாற்கு - தருகலான், — கனவினன் - அக்கனவின் கண்ணே, காமம் உண்டாகும் - (எனக்கு) இன்பமுண்டாகாநின்றது; (எ - று.)

காமம்-ஆகுபெயர்.

நான்காவது,

மூன்றன்பொருண்மைக்கண்

வந்தது. இயல்பான் நல்காதவரை

அவர்சென்ற தேயமறிந்துசென்று

கொண்டுவந்து தந்து நல்குவித்த

கனவால் யான் ஆற்றுவ

லென்பதாம்.

(கு - ரை.)

நனவின்கண்வந்து காதலர்

தலையளிசெய்தல், பிரிவுக்கு

மூன்புளன்க. சென்றுழி -

சென்றவிடத்து. காமம்
என்பது - இங்குப்
புணர்ச்சியின்பத்தைக்காட்டுதலால்,
ஆகுபெயர். கார்குழன்றவிடத்து
நான்க

ஈருபு தரலா லென மூன்றனுருபின் பொருளில் வந்தமை காண்க: இது, வேற்றுமைமயக்கம். இயல்பான் - தம்முடைய நல்ல சுபாவத்தினால். நல்கு

வித்த -
அருள்புரியுமாறுசெய்வித்த.
ஆற்றுவல்-பிரிவுத்துயர்
பொறுப்பேன்.

கஉகரு. நனவிற்
கண்டதூஉ மாங்கே

கனவுந்தான்

கண்ட பொழுதே யினிது.

–12

கூ0 திரு

க் குறள்

இதுவுமது.

(இ - ள்.) கனவிலுள் கண்டது உம் (இனிது) ஆங்கே - (முன்) கன விற்கண் (அவனைக்) கண்டு நுகர்ந்த இன்பந்தானும்

இனிதாயிற்று அப்

பொழுதே: கனவுடன் தான் கண்ட

பொழுதுஎன இனிது--(இன்று) கனவின்கட்

கண்டு நுகர்ந்த வின்பமும்

அக்கண்டபொழுதே

யினிதாயிற்று; (அதனால் எனக்கு

இரண்டும் ஒத்தன); (எ-று.)

இனிதென்பது மூன்றனுங்

கூட்டப்பட்டது.

கனவு-ஆகுபெயர். மூன்றும் பான்

பெற்ற திவ்வளவே: இன்றும்

அதுவொண்டாற்றவு

லென்பதாம்.

(சூ - ஸ்ர.) இனிது என்று இரண்டாமடியிலுள்ள மூற்று, நனவிலுந் கண்டதூஉம் இனிது எனை மூன்றுங்கூட்டப்பட்டது. இரண்டும் - நனவும் கனவும். 'கனவிற்கண்டதும் இனிது, நனவிற்கண்டதும் இனிது' என்று கூறியதற்குக் கருத்து, எனைக்குஞ் கனவோடு நனவோடுவாசியில்லையென்பது.

கனவு என்பது - இங்கே
கனவிற்கண்டு நுகர்ந்த இன்பம்
என்றவொருவனைக் கருதலால்,
ஆகுபெயராம். முன்னும் -
காதலர்
என்னைப்பிரியாதமுன்பும்.
இவ்வளவே - இவ்வளவு
இன்பமே. இன்னும்
காதலரைப்பிரிந்த இனியும்.
அதுகொண்டு - அவ்வளவான
இன்பத்தைதக் கொண்டு.

நனவென வொன்றில்லை
யாயிற் கனவிலுந்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) நவை
என-எனவென்று
சொல்லப்படுகின்ற, ஒன்று - ஒரு
பாவி,

இல்லையாயின்—,—கனவிலுல்-கனவின் கண்வந்து கூடிய,
காதலர்—, நீங்கலர் - (என்னைப்)
பிரியார்; (எ - று.)

ஒன்றைப் பற்றி நிற்பது,

அதன் கொடுமை விளக்கி நின்றது.

அஃது இடையே

புகுந்து கணவனைப் போக்கி

அவனைப் பிரிவித்த தென்பதுபட

நின்றமையின்,

'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

கணவிற்பெற்று

ஆற்றுகின்றமை கூறியவாறு.

(கு - ஊ.) ஒன்று -

கொடுமையிலொப்பற்றது

என்னுங் குறிப்பினது.

அதன் - கனவின். அம் ற -
கனவு. கனவிற்பெற்று -
கனவிலே காதலனைக்
கூடுவதைப்பெற்று.
கனவிலுவ் = கனவின் கண்
என்ற ஏழன்பொருளில் வந்ததால்,
வேற்றுமை மயக்கம்.

சு)

கஉகன. கனவிற்
னவ்காக் கொடியார் கனவிற்
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.

விழித்துழிக் காணளாயினள்
களவிற்கூட்டமிந்நினைந்து ஆற்றளாயிச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) (...ருதன் றும்),
நனவிலென் - நனவின்கண்வந்து,
நல்கா - கலையளிசெய்ய
கொடியார் -
கொடியவர், — கனவிலென் -
(காடோறுங்) கனவின்கண்வந்து,
எம்மை பீழிப்படுது - நம்மை
வருத்துவது, என் - எவ்
வியைபுபற்றி? (எ - று.)

அதிகாரம்—கனவுநிலையுரைத்தல்

கக

பிரிதலும் பின்

நினைந்துவாராமையும்நோக்கி

'கொடியார்' என்றும்,

கனவிற்றோன்றுமெலாய்

விழித்தெழுந்த கருத்தகலின்

றுதுறைந்து துன்பமாகா தின்ற

தென்பாள் 'பிழிப்பது' என்றாங

கூறினாள். *நனவினில்லது

கனவினு தில்லையென்பர்,

அதுகண்டிலம் என்பதாம்.

(கு - ரை.) ஒருநான்றும் - ஒருபோதும். எவ்வியைபுபற்றி - என்ன சம்பந்தத்தினால். காதலனைக் கொடியாரென்றது - பிரிதல்நோக்கியும், பிரிந்தபின் தன்னை நினைந்துவாராமைநோக்கியும். பிரிக்கும்விதத்தை விளக்குவது,

கனவிற்றோன்றுண்மேலராய்' என்பதற்கு முதலுள்ள சொற்றொடர்:

"துஞ்சுங்காற் றோன்றுண்மேலராகி"

என்று மேற்குறளில் கூறியிருத்தலான் தானென்க. "நினைதற்

லைறயாற்று னினையுநள்
வதிந்தக்கால்,
தேரன் தேயலெனநின்னை
மதிக்கு
ண்மதித்தாங்கே,நனவெனப்
புல்லுங்காற் காணாளாய்க்
கண்டது, கனவென
புணர்ந்துயிற்கையற்றுக்
கலங்குமே”என்ற
கலித்தொகையும் இங்குக்காணத்
க்கது. பீழிப்பது=பீடிப்பது.
நனவின்றில்லது-நனவிற்
காணப்படாதது. னவில் காதலர்

தலையளிசெய்தலில்: கனவில்
தோன்மேலராய்க் கூடித்
தலையளிசெய்கின்றார்: அதனால்,
கனவில்லாதது
கனவிற்காண்டலில்லை யென்று
உலகோர் சொல்வது என்மட்டும்
காணப்படவில்லையென்று ஆற்ற
ாய தலைவி கூறுகின்றாள்.

(எ)

கஉசஅ. துஞ்சுங்காற்
றோண்மேல ராகி
விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர்

விரைந்து.

தான்

ஆற்றுதற் பொருட்டுத் தலைமகனை
யியற்பழித்தாட்து

இயற்பட மொழிந்தது.

(இ-ள்.)

(என்னெஞ்சுவிடாதுறைகின்ற
காதலர்), நெஞ்சுங்கால்-(யான்)
நெஞ்சும்பொழுது வந்து, தோள்
மேலர் ஆகி-(என்) தோ
ள்மேலராய், விழிக்
நுங்கால்-(பின்) விழிக்கும்பொழுது,
விரைந்து—, நெஞ்சுத்தர் ஆவர்-(பழைய)

நெஞ்சின் கண்ணோடாவாம்; (எ - று.)

1

கலவிவிட்டு மறையும்
கருமமபற்றி 'விரைந்து' என்
றார். ஒருகாலும் 'என்னின்
நீங்கியறியாதானை
நீ நோவற்பாலையல்லை
யென்பதாம்.

(சூ-ரை.) கான்-கலவி.
இயற்பழித்தல்-காதலர்
அன்பிலரென்று பழித்துப்பேசுதல்.
கலவியாற்றுக்குற்றுத் தோழி
இயற்பழித்தா லென்க.

)யற்பழித்தாள்-பாங்கி. கனவில்
நெஞ்சிலுள்ளார்: கனவில்
தோண்மேலர்:)ப்படி கனவு
கனவுனன்ற இரண்டிலும்
என்னைவிட்டு நீங்காத காதலனை

தோதற்கு

உரியாயல்லையென்கிறாள்: "ஓ
கடலே, நற்றனைக்கண்ணுள்ளே
தோன்றவிளையாடுத்து,
பற்றுமே னெய்தியான்
விழுங்குவான் மற்றுமென்,
நெஞ்சத்தாளோடு
யாளித்தாங்கே துஞ்சாநோய்,

சய்யுமறனில்லவன்'' என்ற கலித்தொகை,
இந்தக்காணத்தக்கது. (அ).

கஉகக. கனவினனல்காரை நோவர்

கனவினர்

காதலாக காண

தவர.

---

* பி-ம்: கனவினல்லது

க உ

தீ

ருக்குறள்

இதுவுமது.

(இ - ள்.) கனவினுன் காதலர் காணுதவர்-(தமக்கு ஒரு காதலரின்மையின் அவரைக்) கனவிற்கண்டறியாத பேதையர்,—நனவினுன்-(தாம் அறிய

நனவின்கண் வந்து,

நல்காரை-நல்காத நங்காதலரை,

நோவர்-(அன்பில் தனை)

நோவாநிற்பர்; (எ - று.)

இயற்பழித்தது பொறுத்து

புலக்கின்று ளாகலின்,

அயன்மைதோன்ற கூறினள்.

தமக்குங் காதலருளராய் அவரைக்

கனவிற் கண்டறிவாராயின்

நங்காதலர் கனவின்கணற்றி

கல்குதலறிந்து தோவரென்பதாம்.

(கு - ரை.)

கனவிற்கண்டுறியாத மகளிர்
என்றது-பாங்கியை. பாங்கியை,
'காதலர்க்காணுதவர்' என்று
உலகியலில் வைத்துக்
கூறியதனால்
அயன்மைதோன்றக் கூறினாள்
என்றார். இனி, நன்மைதோன்றக்
கூறினை என்றுபாடந்துக்கு
'நனவினுள் நல்காரை தோவர்'
என்ற தொடரில், காதல கனவில்

எனக்குநல்குகின்றார் என்பது
பெறப்படுதலால்,
நன்மைதோன்ற கூறினரென்றார்
என்க. 'நன்மைதோன்றக்
கூறினர்' என்று இங்குப்பாட
மோதலாருமுளர்: அந்தப்பாடத்திற்கு,
'மகளிர்' என்று
பாங்கியொருத்தியை
நன்மைவாய்பாடு வெளிப்படக்
கூறியது, செறலிலரெனமென்க:
"உவ பிலு முயர்விலுஞ்
சிறப்பிலுஞ் செறலிலும்,

இழிப்பினும் பால்திணையிழி
கிழமையல்லோர்
என்பர்,
கன்னூலார்.

(கூ

கஉஉ0. கனவினு
னங்கீத்தா ரென்பர்
கனவினுள்
காணுர்கொ லிவ்வூ
ரவர்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இ
வ்வூரவர்-இவ்வூரின் மகளிர்,

நனவினன்-நனவின்கண் நம்
நீத்தார் என்பர்-நம்மை
நீத்தானென்று (நங்காதலனைக்
கொடுமை) கூறு நிற்பர்:
கனவினல்-(அவர்) கனவின்கண்
(நீங்காதுவருதல்), காணுர்கொல்,
கண்டறியாரோ? (எ - று.)

என்னெஞ்சு தன்னிடை
வேற்றுமையின்றியின் யான்
கண்டது காணுங்
கண்டுஅமையும்; அதுகாணுது
அவனைக்

கொடுமைகூறுகின்றமையின்
அயலா ளேயா மென்னுங்
கருத்தால், 'இவ்வூரவர்' என்றாள்.

(கு-ரை.) பாங்கிக்குத்
தலைவியோடு
வேற்றுமையில்லையாயின், தலைவி
தனியிற் கண்ட காதலர்
திருமுகத்தை அவளுங் கண்டு
அடங்கியிருத்தல் கூடும்; அது
காரணமாக, பாங்கியை
அயலாளாகக்கொண்டு,

புலவீதான்ற இவ் ஆசவர்' என்று
கூலவி கூறுகின்றனென்க.
(கo)

கஉங - ஆம்

அதிகாரம்—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது-மாலைப்பொழுது
வந்துழி அதனைக்கண்டு
தலைமகளிரங்கு தல்.
"கனைமுந்துறுக வினையில்லை"
என்பதுபற்றிப்
பகற்பொழுதாற்றியிருந் காட்கு
உரியதாகலின், இது கனவுநிலை

யுரைத்தலின்பின்

வைக்கப்பட்டது.

(குறள்.) பொழுது -

இங்கே, மாலைப்பொழுது.

வந்தழி - வந்த போது.

கலைமுன்துரைவினையில்லையென்பது,

"கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்

க்உக - ஆம்

அதிகாரம்—பொழுதுகண்டிரங்கல்

சுக

பங்கற்றூர்மூற், சொல்லுங்காற்

சோர்வு படுதலால்-கல்லாய்,
விளமுந்துருத
வுளையில்லையில்லைக்,
களழுந்துறுதவினை'' என்ற
பழமொழிப்பாடலில் உள்
ளது. இதன்பொருள் -
களவின்முற்படாத காரியமில்லை
யென்பது: பின் னுல் நிகழுமது
களவில் முந்துறத்தோன்றும்
என்பது, இதன்கருத்து. முன்
நிகழுமது களவில் தெரியு
மாதலால், அக்களவிற்குரிய
இராப்போது வரும் வரையில்

கலவி ஆற்றியிருந்தாளென்க.

கனவுநிலையுரைத்தல்

பகற்பொழுதில் நிகழ, அதன்பின்
மாலைப்பொழுது வர, அதுகண்டு
இரங்குவாள் என்பது பற்றி,
கனவுநிலையுரைத்தலின்பின்
பொழுதுகண்டிரங்கல் வைக்கப்
பட்டதென அதிகாரமுறைமை
காண்க.

குஉக. மாலையோ வல்லை
மணந்தாருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

பொழுதோடு புலந்து சொல்லியது.

(இ - ன்.) பொழுது - பொழுதே! நீ—, மாலை அல்லை - (முன்னுள் களின்வந்த) மாலையேயாவெனின் அல்லை; மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை - (இருந்தவாற்றான் அங்காட் காதலரை) மணந்த மகளிருயிரையுண்ணும் இறுதிக்காலமாயிருந்தாய்; (எ - று.)

முன்னுள் - கூடியிருந்த நாள். அந்நாண்மணந்தானெனவே, பின்பிரிந்தா ராதல் பெறுதும். வாழியென்பது-குறிப்புச்சொல். "வாலிணர மகளிருயிர்ப் பொதி யவிழ்க்குங் காலை" என்றாற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. *மாலைநீயல்லை எனவும் பாடம். வேலெனபது - ஆகுபெயர். வேலை யென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாரு முளர்.

(கு-ரை.) பொழுதொடு - மாலைப்பொழுதோடு. புலந்து - மாறுபாடு கொண்டு. இருந்த ஆற்றான் - நீ இருந்தநிலைமையைக் கருதுமிடத்து. அந்நாள் காதலரை மணந்து - கணவனைமுன்பு கூடி இப்போது பிரிந்துள்ள என்றபடி. பிரிந்தாருயிருண்ணும் நீ ஒழியவேணுமென்ற குறிப்புப்பொருள் தோன்ற, வாழி என்றதனால், 'வாழியென்பது

குறிப்புச்சொல்' என்றார்.
"வாலிழை" என்று
தொடங்கும்மேற்கோள்,
கலித்தொகை, நெய்தற்கலி,
உ-ஆம் செய்யுளிலுள்ளது:
இதன்பொருள்:—வால்இழை
மகளிர் - தூய்மை யான
அணிகலனணிந்த மகளிரின்,
உயிர் - உயிலை, பொதி
அவிழ்க்கும் - (அவ்வுயிரைப்)
பொதிந்துள்ள உடலினின்று
போக்குகின்ற, காலை - காலம்

என்பது. இதில்,
மாலைக்காலத்தைக்
காலமென்றுபொருளுள்ள
பொதுப் பெயராற் கூறியதுபோல,
இந்தக் குறளிலும்
மாலைக்காலத்தைப் பொதுப்
பெயராகிய 'பொழுது' என்ற
சொல்லாற் கூறினரென்க.
வேலை - வேலா என்ற
வடசொல்லின் திரிபு:
எல்லையென்ற பொருளது:
இது-மகளிருயிர்க்கு

இறுதிக்காலமாகிய
எல்லைக்காலத்தைக் காட்டுதலால்,
ஆகுபெயர்: இடவாகு

---

* மாலோடியல்லை யெனவும்
பாடம் என்ற இந்தவகக்கியம்,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப்
பத்திராதிபியர் பதிப்பிற்
காணப்படுவது.

பெயரென்னலாம். முடிவு என்ற

பொருளதான வேலெனுங்
காரியப் பெயர்

அதற்குக்காரணமான காலத்திற்கு ஆகுதலால், காரியவாகுபெயரென்

பாருமூளார்: இனி,
வேலெனபதை 'வெல்' என்ற
பகுதியினடியாகப்பிறந்த
முன்னிலைக்குறிப்பு முற்றாகக்
கொள்ளின், வேலாய்
[வேற்படைபோன்று
துன்பஞ்செய்வதாகி]
இருந்தாவென்று பொருளாம்.

(க) கஉஉ. புண்கண்ணை

வாழி மருண்மாலே
யெங்கேள்போல் வண்கண்ணை
தோன்றுணை.

தன்னுட்கையாற்றை
அதன்மேலிட்டுச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) மருள் மாலை -
மயங்கியமாலையாய்! புன்கண்ணை -
(நீயும் எம்
போலப்)புன்கணுடையையாயிருந்தாய்:
நின் துணை-நின்றுணையும், எம்
கேள் போல் - எந்துணைபோல,
வண்கண்ணை துணை -

வன்கண்மையுடையதோர்
[கூறுவாயாக]; (எ-று.)

மயங்குதல் - பகலுமிரவுந்
தம்முள்ளே விரவுதல்;
கலங்குதலுந்தோன்றி நின்றது.
புன்கண் - ஒளியிழத்தல்;
அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக்
கூறினாள். எச்சவும்மை,
விகாரத்தாற் றொக்கது. எமக்குத்
துன்பஞ்செய்தாய், நீயி
ன்பழுற்றிலையென்னுங்

குறிப்பால் 'வாழி' என்றுள்.

(சூ-ரை.)

தன்னுட்கையாற்றை -
தன்னிடத்துள்ள செயலற்ற
தன் மையை: கையாறு -
செயலறுந்துன்பம். அதன்மேல் -
மாலைப்போதின்மேல். மயங்கிய
- (பகலும்இரவும்) கலந்த.
மாலைச்சந்தி காலைச்சந்தியென்ற
இரண்டு சந்திகளும், பகலும் இரவும்
சந்திக்குங் காலமாதலறிக.

விரவுதல்-கலத்தல்.

மருளுதலென்பதன் பொருள்

மயங்குதலென்பது:

அச்சொல்லுக்குக் கலங்குத

லென்றும் பொருளுண்டாதலால்,

கலங்குதலுந் தோன்றநின்ற

தென்றார்: கலங்குதல் -

தெளிவின்றியிருத்தல்.

புன்கண்ணை -

புன்கண்ணையுடையாய்:

ஒளியிழத்தலையுடையா யென்றபடி:

முன்னிலையாருமைக் குறிப்பு

முற்று. மாலைக்குத் தன்போல்
புன்கண ணுடைமை கூறியதனால்,
அதற்குத் தன்னைப் போல்
துணையுடைமையையும் உண்டாக்கி,
'நின் துணை எம் துணை போல வன்
கண்ணை தோ' என்றும்
விளைவுகின் றாள்.
வன்கண்ணை து - வன்கண்மையென்பத
னடியாப்பிறந்த
ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்று:
வன்கண்மை - கொடுமை,
"புன்கண்கூர் மாலைப் புலம்புமென்

கண்ணேபோல், துன்பமுழுவாய்
துயிலப் பெறுதியால்" என்ற
சிலப்பதிகாரம், ஈண்டு
நோக்கத்தக்கது. (உ)

கஉஉ. பனியரும்பீப்
பைதல்கொண் மாலை
துனியரும்பித் துன்பம் வள
ரும்.

ஆற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) பனி அரும்பி-(காதலர்கூடிய நாளெல்லாம் என்முன்) நெக்க மெய்தி, பைதல்கொள் - பசந்துவந்த, மாலை—, துனி அரும்பி - (இந்நாள் எனக்கு) இருந்துபாடு
வந்துநோன்றி, துன்பம் வளர -

(அதற்குளதாம்) தன் பம்
(ஒருகாலேக்கொருகால்) மிக, வரும்
- வாராதின்றது; (எ - று.) கூடாக
- ஆம்
அதிகாரம் --- பொழுதுகண்டிரங்கல்
கூறு

குளிர்ச்சிதான்ற
மயங்கிவரு மாலையென்னுஞ்
செம்பொருள், *ஈண்டுக்
குறிப்புணர நின்றது. தனி -
உயிர்வாழ்தற்கண் வெறுப்பு.

அதனால், யான்
ஆற்றுமா றென்னை யென்பது,
கூறிப்பெச்சம்.

(கு - ரை.)

ஆற்றவேண்டுமென்ற பாங்கிக்கு,
என்னால் பிரிவுத்துயர்
ஆற்றமுடியாதென்று கூறிய
கிளவி, இது.

நடுக்கமெய்தினென்பது-பனியரும்பி
என்பதன்பொருள்.

அதற்கு-இறந்துபாட்டுக்கு.

பனியரும்பி வைதல் கொள்

மாலை

என்றதொடர்க்கு-குளிர்ச்சிதான்றமயங்கிவருதலைக்கொண்ட மாலைக்

காலம்என்பது,

நேர்மையானவொருள்:

இந்தப்பனியரும்பிப்

பைதல்கொள் மாலை என்ற

தொடரிற் பெறப்படுங்

குறிப்புப்பொருள் - (யாண்

காதலோடு

கூடிய நாளெல்லாம்

என்முன்)நடுக்கமெய்திப்

பசந்து[நிறம்வேறுபட்டு]வந்த

மாலை யென்பது; இப்பொருளும்,

இத்தொடரில் தோன்றுதல்
காண்க. உயிர் வாழ்தலில்
வெறுப்புஎன்ற பொருளுள்ள
கணியென்பது,
இலக்கணையால், இறந்துபாடு
என்ற பொருளது. அதனால் -
இறந்துபாட்டுத் துன்பம்வளர
மாலைக்காலம் வருவதனால்.

(க)

கஉஉச. காதல்
நில்வுழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர்

போல வரும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (காதலருள்ள பொழுதெல்லாம் என்னுயிர் களிர்ப்ப வந்த), மாலை—, காதலர் இவ் வழி - அவரில்லாத இப்பொழுது, (அஃதொழிந்து நிற்றலேயன்றி), கொலைக்களத்து எதிலர் போல-கொல்லுங்களரியிற் கொலை ஞர் வருமாறுபோல, வரும்-(அவ்வுயிரைக்கோடற்கு)வாராநின்றது;

(எ-று.)

எதிலர்-அருள்யாதுமில்லார்.

முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன் பஞ்செய்து வந்து பொழுதும், இன்று என்மேற்பகையாய்த் துன்பஞ்செய்து வாராநின்றது: இனி யான் ஆற்றுமாறென்னை யென்பதாம்.

(சூ ஊரை.) 'காதலரில்வழி மாலை
கொலைக்களத்தேதிலர்போலவருந்'

என்றதனால், அந்தமாலைப்போது
காதலர் பிரியாதிருந்தநிலையில்
என்னுயிர் களிர்ப்பவரும் என்பது
பெறப்படுமாறு அறிக.

அம்தண்ணொழிந்து-உயிர்களிர்ப்ப
வருதலொழிந்து.

கொல்லுங்களரி-கொலைக்களம்.

இன்பம் செய்துவந்த
பொழுதும்-இன்பம் செய்துவந்த
மாலைக்காலமும்.

(சு)

சுரு-ரு. காலைக்குச்

செய்தானன் றென்கொ
லெவன்கொல்யான்
மாலிக்குச் செய்த
பிழை.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) (காலியும் மாலியும் அவர் கூடியஞான்றுபோலாது இஞ் ஞான்று வேறுபட்டு வாராநின்றன: அவற்றுள்), யான்—, காலிக்கு செய்த தன்று என்-காலிக்குச் செய்த உபகாரம் யாது? மாலிக்கு செய்த பிழை எவன்-மாலிக்குச்செய்த அபகாரம் யாது? (எ-று.)

* பி-ம்:

இக்குறிப்புணராநின்றது.

கூ

தி

ருக்குறள்

கூடியவொன்று பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலே அஃதொழிந்து இவ்

ஞான்று

கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய்

வாராநின்றவென்னுங்கருத்தால்

'நன்றென்கொல்'என்றும்,

கூடியஞான்று

இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃ

தொழிந்து இஞ்ஞான்று

இன்பஞ்செய்யாகின்ற தென்ஞாங்

கருத்தாள்

'பகையெவன்' என்றுங்

கூறினாள். பகை-ஆகுபெயர்.

கண்ணெடாத்தகாலை

போலாது மாலை

கண்கொடுமையாற்

றுன்பஞ்செய்யாகின்ற

தென்பதாம்.

(கு - ரை.) கூடியகுரான்று

போலாது -

கூடியிருந்தசமயத்திலிருந்தவை

யொத்திராமல். இருகுரான்று -

(பிரிந்தாள்ள) இப்போது.

கூடியகுரான்று.

காலை

காதலர்பிரிவிரென்றஞ்சப்பண்ணினாற்று:

மாலை இன்பம் பயந்தது:பிரிந்த

இப்போது காலை

அச்சமுண்டாக்குதலைத்தவிர்ந்து

அளவிறந்த துன்பஞ்செய்

யும் கருங்குவளைத்திற்குக்
கரையாய்நின்று உதவுகின்றது:
மாலைக்
கலமோ காலமோவலன்றி
அளவில்லாத
துன்பஞ்செய்கின்றது: மாலை
மாறுபட்டமைப்பற்றி,என்னுல் பிரிவுத்துயராற்றமுடியாதென்று
தலைவிகூறு
கின்றுளென்க. பகை -
பகைவர்செய்யும் அபகாரத்திற்கு
ஆனது, காரணவாகுபெயர். இந்தக்குறளின்
கருத்து 'தன்னைவெறுத்த' என்று

தொடங்கும்

வாக்கியத்திலுள்ளது. கொல்இரண்டும் அசை.

கஉஉசு. மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத

(நி)

கால்லை யறிந்த திலேன்.

'இன்று இன்னையாகின்ற நீ,
அன்று அவரிரிவிற்து உடம்பட்ட
தென்னை?'

என்றட்தச்சொல்லியது.

(இ-ள்.)

மாலை-(முன்னெல்லாம் எனக்கு

நட்பாய் இன்பஞ்செய்து
போந்த) மாலை, நோய் செய்தல்
- (இன்று பகையாய்த்)
துன்பஞ்செய்தலை
மணந்தார் அகலாத
காலை-காதலர் பிரிதற்குமுன்னே,
அறிந்தது இலேன்
அறியப்பெற்றிலேன்! (எ-று.)
இங்ஙனம் வேறுபடு
லறிந்திலேன்: அறிந்தனையின்,
அவர்பிரிவிற்கு
உடம்படே னென்பதாம்.

(கு-ரை.)

இன்னையாகின்ற -

இப்படிப்பட்டவளாகின்றாள்

பிரிவுக்குய

ருக்கு ஆற்றுதலவளாகின்றாள்.

இங்ஙனம்வேறுபடுதல் -

காதலர்கூடியகாலத்து

எனக்குநீட்பாய்இன்பஞ்செய்த

மாலைப்போது பிரிந்தகாலத்துப்

பகையாய்த்

தன்பஞ்செய்யுமாறு இங்ஙன்

நிலைமாறுதல்.

கஉஉஎ. காலை யரும்பிப்
பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந்
நோய்.

'மாலைப்பொழுதின்கண் இனையையாதற்குக் காரணமென்னை?'
என்றுட்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்.) இ
நோய்-இக்காமநோயாகிய
பூ,—காலை அரும்பி-காலைப்பொழு
தின்க ணரும்பி, பகல் எல்லாம்
போது ஆகி-பகற்பொழுதெல்லாம்

போரும் பாய் (முதிர்ந்து), மாலை மலரும் - மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்கும்.

கஉங - ஆம்

அதிகாரம்—பொழுதுகண்டிரங்கல்

கூஎ

துயிலெழுந்த
பொழுதகலிற்
கனவின்கட்கூட்ட
நினைந்தாற்றுதல் பற்றி

'காலையருமபி' என்றும், பின்
பொழுது செலச்செல
அதுமறந்து பிரி வுள்ளி
யாற்றாளாதல்பற்றி
'பகலெல்லாம் போதாகி'என்றும்,
தத்தங்துணை யை
யுள்ளிவந்துசேரும்
விலங்குகளையும் மக்களையுங்கண்டு
தான் அக்காலத் தின் நுகர்ந்த
இன்பம் நினைந்து
ஆற்றுமைமிகுதிபற்றி'மாலைமலரும்'என்றுங்
கூறினாள். பூப்போல இந்நோய்
காலவுயத்த தாகாதின்ற

தென்பது உருவகத் தாற்
பெறப்பட்டது.

ஏகதேசவுருவகம்.

(கு - னை.)

இனையையாதற்கு-இவ்வனம்
ஆற்றுதலவனாதற்கு. கனவின்
கட்கூட்டம் - கனவிலே
கணவனைத்தேர்தல். பிரிவுள்ளி -
பிரிவைவிரும்பு. ஆற்றுளாதல் -
ஆற்றுமையையுடையளாதல்.
தத்தம் தினையை யுள்ளி -
தம்தமச்சூத் தினையாகவுள்ள
மனவியை விரும்பு.

வந்துசேரும் - இருப்பிடத்திற்கு
வந்துசேர்கிறது. அக்காலத்தில்
நுகர்ந்தஇன்பம் -
கணவனோடுகூடி யிருந்த
காலத்திலனுபவித்த இன்பம்.
ஆற்றுமை -
பிரிவுத்துயரைத்தாங்க
மாட்டாமை. மிகுதி - மிகுதல்.
காலவயத்தது - காலத்தின்
வசப்பட்டது. பூ காலையில்
அரும்பிப் பகலிற் பெரும்போதாகி
மாலை மலரும்இயல்பினதாதலால்,
காலவயத்ததாம். இந்நோய் -

காமநோய். காமநோய்க்கு

அரும்பு

ஆதல் பெரும்போது ஆதல்

மலராதல் என்ற நிலைகள்

கூறியதற்குஏற்ப, அந் நோயைப்

பூ என்றதது -

ஏகதேசஉருவகமாம்.

(எ)

கஉஉ அ.

அழல்போலு மாலைக்குத் தாதாகி யாயன்

குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

இருவுமது.

(இ - ள்.) (முன்னெல்லாம்
இனியதாய்ப்போந்த), ஆய்ன்
குழல்—,
(இதுபொழுது), அழல்போலும்
மாலைக்கு-அழல்போலச்சுடுவதாய
மாலைக்கு,
தாதுஆகி-தாதுமாய், (அது
வந்தன்னைக்கொல்வழி),—கொல்லும்
படை - கொல்லும்
படையுமாயிற்று; (எ - று.)
பின்னின்ற
போலுமென்பது, உரையசை.
முன்னரே வரவுணர்த்த லிற்

றாகாயிற்று;
கோறற்கருவியாகலிற்
படையாயிற்று. காணே சுடவல்ல
மாலை, இத்துணையும் பெற்றூல்
என்செய்யாதென்பதாம்.

(கு - ரை.)

முன்னெல்லாம் -
காதலோடுகூடியிருந்தபோதெல்லாம்.
இதுபொழுது -
பிரிந்துள்ளஇப்போது. அது -
மாலைக்காலம். கொல்வுழி -
கொல்லும்போது. போலும்
என்றசொல் இரண்டனுள்,

முன்னது - உவம ஆகுகம்:
பின்னது - உரையசை:
வாக்கியாலங்காரம். ஆயன் குழல்
மாலைக் காலத்தொடக்கத்தே
ஊதப்படுதலால்,
மாலைக்காலம்வருதலை
யுணர்த்தும் தூதாகிப் பிரிந்தாரை
வருத்தும் காமோத்தீபகமாகும்.
"தீங்குழலீருமாலோ" என்பது,
நம்மாழ்வார்பாசுரம்;
ஆயர்வாய்வேயோவழல்"
என்றதும்! காண்க. குலவியாகிய

தன்னுயிரை ஓட்டுதற்குக்
கருவியாயிருத்தலால், கொல்லும்
படையென்றது. கோறற்கருவி -
கொல்லுஞ்ஆயுதம். இத்தினையும்
- ஆயன் குழலாகிய தினைனையையும்.
(அ) —13

மாலை படர்தரும்

போழ்து.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன்), மதி மருண்டு - (இனிக் கண்டாரும்) மதிமருளும் வகை, மாலை—, படர்தரும் போழ்து - வரும்போது, பதி - இப்பதியெல்லாம், மருண்டு-மயங்கி, பைதல் உழக்கும் - நோயுழக்கும்; (எ - று.)

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினளாகலின் 'மாலை படர்தரும்போழ்து'என்றாள்; யான்இறந்து

படுவலென்பதாம். மாலை

மயங்கிவரும்போழ்து என்மதி

நிலைகலங்கி நோ யுழக்குமென்று

உணர்ப்பாரு மூளர்.

(கு - ரை.)

இதற்குமுன்னெல்லாம் -
மாலைக்காலம்வருதற்கு முன்னி
ருந்த காலமெல்லாம், யாமே -
நான் தனியேயென்றபடி. பதி -
இவ்வூரி லுள்ளார்; என்றது,
கன்னிடம் அண்புள்ள ஊராரை:
ஊரார் தன்புறக்கா ணம்,
கலவியாகிய இவள்
இறந்துபடுதலாலென்க.
மாலைவருவதை ஒரு கூற்

றம் [கூற்றம் - யமன்] வருவதாகக் கருதினு ளாதலால், அக்குறிப்புத் தோன்ற, மாலைப்போழ்தென்னுது 'மாலை படர்தரும் போழ்து' என்கின்று னென்க. இக்குறளின்

கருத்துக்கூறுவது 'யான்
இறந்துபடுவலென்பதாம்' என்ற
வாக்கியம். இறந்துபடுவல் -
இறந்தொழிவேன். இனி,
இக்குறளுக்கு
வேறுரையுளவருமாறு:—'மாலை -
மாலைப்போது, மருண்டு - மயங்கி,
படர் தரும்போழ்து - வரும்
போழ்து, மதி - (என்) புத்தி,
பதி மருண்டு - நிலை கலங்கி,
பைதல்உழக்கும் -
நோயையளிக்குமென்பது.
நிலைகலங்கியென் பது -

பதிமருண்டு என்பதன் பொருள்.
பதி யென்பது நிலையென்னும்
பொருள தாதலை "பதியிற்
கலங்கிய மீன் (ஈஈஉ)" என்ற
குறளடியிலுங் காண்க.

(ஊ)

கஉஙo. பொருண்மாலை
யானரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா
வுயிர்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (காதலர்பிரிவைப்

பொறுத்து), மாயா என் உயிர் -
இறந்து
படாதிருந்த என்னுயிர்,—(இன்று), பொருள்
மாலை-ஆளரை-பொருளியல்பே
தமக்கியல்பாகவுடையவரை,
உள்ளி - நினைந்து, மருள் மாலை -
இம்மையுங்கு மாலைக்கண்ணே,
மாயும் - இறந்துபடாநின்றது; (எ
- று.)

குறித்தபருவம் கழியவும்
பொருண்முடி வுதோக்கி
வாராமையிற் சொல்
வேறுபடாமையி நிப

கம்மியல்பொழிந்தவர்

அப்பொருளியல்பே கம்மியல்

பாயினர்: காலம் இதுவாயிற்று:

இனி நீ சொல்லுகின்றவாற்றுற்

பயனில்லை யென்பதாம்.

(குரை.) குறித்தபருவம்

- உன்னைப்பிரியும்போது

இன்னகாலத்து வருவேனென்று

குறிப்பிட்டுக் கூறிய காலம்.

கழியவும் - நீங்கவும். பொருள்

கஉச - ஆம் அதிகாரம் -

முடிவு - இவ்வளவுபொருள்சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று

தம்மனத்துக் குறித்த

பொருளினெல்லையளவு.

குறித்தபருவங்கழியவும் காதலர்

பொருளீட்டுதலிற்

காலங்கழித்துக்கொண்டு மீண்டு

வராதிருத்தல்பற்றி; காதலரை,

சொற்பிற ழாமையாகிய

தம்மியல்பு ஒழிந்தவராய்ப்

பொருளியல்பானவர் என்றது.

பொருளியல்பு - பொருளோடீட்ட
மேன்மேல் முயலும் இயல்பு.
"மாலை யியல்பே" என்பது
தொல்காப்பியத்து உரியியற்
சூத்திரம். காலம் இது
ஆயிற்று-அவர் சூளிக்க டருவம்
போய் வேறொருபருவமும்
வந்திட்டது என்றபடி.
(கo)

கஉசு - ஆம்

அதிகாரம்—உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது-தலைமகள் தன்

கண் ணும்

தோளும் நுதலும் முதலாய அவய

வங்கள் தம்மழகழிதல். இம்மூ

இரக்கமிக்குழி நிகழ்வ தாகலின்,

பொழுது கண்டிரங்கலின்பின்

வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.)

உறுப்பு-அவயவம். நலன் -

அழகு. இரக்கம் - காலவன்

பிரிவிற்கு இரங்குதல்;

பிரிவினாலான இரக்கம்

மிகுந்த பொழுது உறுப்பு

நலனழியு மாதலால்,
'உறுப்புநலனழிதல்'என்ற
இவ்வதிகாரம் பொழுதுகண்
டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது
என் அதிகாரமுறைமைக்குக்
காரணங் காண்க.

கஉங்க. சிறுமை
நமக்கொழியச் சேட்சென்ற
ருள்ளி
நறுமலர் நாணின
கண்.

ஆற்றுணமமித்தியான்
வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்.) சிறுமை நமக்கு ஒழிய-இவ்வாற்றுமை நங்கண்ணே நிற்ப; (தாம்), சேண் சென்றார்-சேணிடைச்சென்ற காதலரை, உள்ளி-(நீ) நினைந்தழு தலால்,—கண்-(நின்) கண்கள், (ஒளியிழந்து), நறு மலர் நாணின - (முன் தமக்கு நாணிய) நறுமலர்கட்கு (இன்று

காம்) காணிவிட்டனை; (எ - று.)

நமக்கென்பது,

வேற்றுமைமயக்கம்.

உள்ளவென்பது உள்ளியெனத்

திரிந்து நின்றது.

உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர்

காரியத்திற்காய வாகு பெயர்.

'இவைகண்டார் அவரைக்

கொடுமைகூறுவர்: நீ யாற்றல்

வேண்டும்' என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) 'நறுமலர்க்குக்

கன்ன காணினை' என்ற

வாக்கியத்திலும், முன்பு கண்கட்டு
அவை காரணிகள் என்ற பொருள்
தெளிவித்தல் காண்க. மற்றும், கீழ்
'கலம்பெயர்த்துரைத்தல்' என்ற நூற்
பாவுக்கு "காணிற் குவியை
கவிழ்ந்து நிலமேலைக்கு,
மாணிழைகண் வெளவியவை
வென்றவை" என்ற குறளும்
மேற்கோட்காட்டியது. நமக்கு என்ற
சொல்லுக்கு நம்மிடத்தில் என்ற
பொருளில் வந்தவை,

நன்வினை முதல் வினையோடு
முடிதற்குரிய 'உள்வி' என்ற
வினையெச்சம், பிறவினை முதல்
வினையான 'நாணின'
என்றதனோடு இயைதலால்,
பிறவினை முதல் வினையோடும்
இய தற்குரிய 'உள்வ' என்ற
செயவெனெச்சத்தின் திரிபு
எனப்பட்டது. உள்ளுத 100

ற ள்

லென்பது உள்ளியழுதல் என் று
உள்ளுதலின்காரியமான அழுதலைத்
தெரி
வித்தலால், காரணம் காரியத்திற்கு
ஆகிவந்தது: பகுதியாவும்
தொழிற் பெயர்ப் பொருளன என்ற
கொள்கையற்றியும், உள்ளி யென்ற
வினையெச் த்தில்
தொழிற்பெயர்ப்பொருளதான
உள்ளென்ற பகுதியே காரியப்
பொருட்டு
ஆவதுபற்றியும், காரணப்பெயர்

காரியத்திற்கு ஆய ஆகுபெய
ரென்றது. இவை-நின்கண்கள்
ஒளியிழந்ததும், நறுமலர்க்கு
நாணியது மாகிய இச்செய்கைகள்.
"திருநலந்தோற்றாளை, இகழ்மலர்க்
கண்ணளாத் தூறப்பாய்" என்ற
கலித்தொகைப்பகுதி, இக்குக்
கருத்தைத்தந்தது. அவரைக்
கொடுமைகூறுதல்-தலைமகனைப்பற்றி
'கனைய யில்லாதவன்:
நம்பணைத்தோள் பசமாற்றுபவன்' என்றாற்
போன்ற கொடுஞ்சொற்களைச்
சொல்லுதல். (க)

கஉஉ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.)

பசந்து-பசப்பெய்தன்மேல், பனி
வாரும்-நீர்வார்கின்ற, கண் - (நின்)
கண்கள்,—நயந்தவர்-(நம்மால்)நயக்கப்பட்டவரது,
நல்காமை- நல்காமையை, சொல்லுவ
போலும்-(பிறர்க்குச்)
சொல்லுவபோலாநின்றன, (இனி நீ
யாற்றல் வேண்டும்); (எ-று.)

சொல்லுவபோறல்-அதனை
அவருணர்ந்தற்கு அணுமானமாதல்.
நயந்த ரென்கென்று பாடமோதுவாரு

மூளர்.

(கு-ரை.)

பசப்பெய்தல்-இங்கே,

பிரிவாற்றாமையோன் அடைந்த

நிற வேறுபாட்டால் ஒளியிழந்தலைப்

பெறுதல்.

நீர்வார்கின்றது-நீர்பெருகுகின்றது

நல்காமை-அருள்புரியாமை.

அவர்-பிறர். பசந்த

கண்களினின்று நீர்வார் தல்,

காதலர் அருள்செய்யாமையை

ஊகித்தறிதற்கு ஏதுவாதலால்,

பசந்து

பனிவாருங்கண் நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலு மென்றுள்: தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. பரிமேலழகருரையில், அனுமானம், ஏது என்னும்

பொருளது. நயந்தவரென்றவிடத்து

'நயந்தவர்க்கு' என்ற பாடத்தில்,

நல் காமை-காதலருருளாமையை,

நயந்தவர்க்கு - (நம்மிடத்து)

அன்புடைய

சுற்றத்தார்க்கு, சொல்லுவபோலு மென்க.

கஉங்கூ. *தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு

(உ)

மணந்தகான்

வீங்கிய தோள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மணந்த

நாள்-(காதலர்) மணந்தநான்று,

வீங்கிய-(இன்ப

மிகுதியாற்)பூரித்த, தோள்-(கின்)தோள்கள்,—தணந்தமை - (இன்று) அவர் பிரிந்தமையை,சால அறிவிப்பபோலும்-விளங்க உணர்த்துவதுபோலமெலியா

நின்றனள் (இது தகாது); (எ-று.)

அன்றும் அவ்வாறு பூரித்து இன்றும் இவ்வாறு மெலிந்தால், இரண்டுங் கண்டவர் வந்தினறிந்து அவரைத் தகவின்மை கூறுவ ரென்பதாம்.

* தணந்தான் என்று பாடங்கொண்டாரு மூளர்.

(கு - ரை.) தணந்தமை -
பிரிந்தமை. மணந்தவான்று -
கூடியபோது. மணந்தநாள்
வீங்கியதோள் தணந்தமை
சாலவுறுவிப்பபோலும் என்றத
னால், தோள்கள்
தணந்தமையறிவிப்பது
மெலிவிலை லென்க. இரண்டும்
பூரித்தல் மெலிதல் இரண்டும்.
அவளை - காதலளை.
தகவின்மை - தகுதியின்மை;
உயர்குணமின்மை. இதுவும்,

தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணியே.

"வண்ணம் பசந்து

புலம்புறுகாலை,

புணர்ந்தபோலவுறுப்பினைக்

கிழவி,

புணர்ந்தவகையிற்புணர்க்கவும்

பெறுமே"என்ற தொல்காப்பியப்

பொருளியற்

சூத்திரத்தில் இக்குறள் உதாரணமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கஉஉச. பணிநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்

(ங)

தொல்கவின் வாடிய தோள்.

இருவுமது.

(இ - ன்.) (அன்றும்),

துணை நீங்கி -

துணைவர்நீங்குதலான், (அவரால்
பெற்ற செயற்கையழகேயன்றி),
தொல் கவின் வாடிய - பழைய
இயற்கை யழகும்இழந்த, தோள் -
இத்தோள்கள்,—(இன்று
அதற்குமேலே), பணை நீங்கி -
(தம்)பெருமையிழந்து,
பைந்தொடி சோரும் - வளை
கழலாநின்றன: (இவை இங்ஙனஞ்

செயற்பாலவல்ல); (எ - று.)

பெருமையிழத்தல் -

மெலிதல். பைந்தொடி - பசிய பொன்னாற்செய்த தொடி. சோருமென்னும் வினைத்தொழில், தோண்மேனின்றது. அன்றும் பிரிக்தாரென்று அவரன்பின்மையுணர்த்தி, இன்றுங் குறித்தபருவத்து வந்திலரென்று அவர் பொய்ம்மை யுணர்த்தாநின்றன; இனி அவற்றைக் கூறுகின்றூர்மேற்

குறையுண்டோ வென்பதாம்.

(கு-ரை.)

தொல்கவின்வாடிய என்றதனால்,
அவராற்பெற்ற செயற்கை
யழகு அழிந்தமையும்
பெறப்படும். அதற்குமேலே-அழகையிழந்ததற்குமேலும்.

பசலை - பருத்திருக்குந்தன்மை.

தோள் தொடி சோரும் -
இடத்து நிகழ் பொருளின்தொழில்
இடத்தின்மேலேற்றிக்
கூறப்பட்டது: உபசாரவழக்கு.

அவற்றை - தலைவருடைய
அன்பு இல்லாமையையும்

பொய்ம்மையையும்.

தொல்கவின்வாடிய தோள்கள்
அவரன்பின்மையையும்,
அத்தோள்கள் பணை
நீங்கித் தொடிசோர்தல் அவர்
பொய்ம்மையையும் முறையே
யுணர்த்துதல்
அறிக.

(சு)

கஉங.ஙு. கொடியார்
கொடுமை யுரைக்குந்
தொடியொடு தொல்கவின்

வாடிய தோள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்றுநாட்கு இக்காலநீட்டத்து மன்னுமென்று நினையாது), கொடியார் - கொடியாராது, கொடுமை - கொடு மையையுடை, உரைக்கும்-(ஊர்மே) சொல்லாநின்றனர்: தொடியொடு தோல் கவின் வாடும்-வளைகளோடு

கழன்று பனைமுய இயற்கையழகு
யிழந்து, தோன் - இத் தோன்கள்;
(இனி, அதன்னா
யாம் பனறக்குமாவென்கின்றன.) (எ -
று.)

கருத்து

உரைக்குமென்பது,
அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற
குறிப்புச்சொல்
ஒடு, வேறுவினைக்கண் வந்தது.
அவரொடுகலந்த தோள்களே

சொல்லுவன

வானுல், அயலார்சொல்லுதல்

சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

(கு-ரை.)

கவவுக்கை-தழுவிய கை.

தொடியொடு கவின் வாடிய

தோள்

என்றதனுல், தொடிகழன்று

அழகுகெட்ட தோள் என்று

உரைக்கப்பட்டது.

அதனை-தொடியாதது

தொடுமையை. தோளுக்கு

உரைத்தலென்பது இவ்வா
ணமையால், உரைக்கும் என்பது -
வாய்விட்டுச்சொன்னற்போ
லறிவிக்குப் என்ற பொருளில்
வந்தது: அதனால்
அச்சொல்லே,'அப்பொருண்மைதோன்ற
நின்ற குறிப்புச்சொல்' என்றார்.
தொடிவாடுதல் -
தொடிகழலுதல்: கவின் வாடுதல்
- அழகுகெடுதல்: ஆகவே,
வாடுதல் தொடிக்கு
வேறுபடுதலால்
தொடியொடு என்ற இடத்து

ஒடு-ஒரே
வினையினுடனிகழ்ச்சியில்
வாராமல் வேறுவினைக்கண் வந்த
தென்றார். தொடுகழுன்று
அழுகழுந்த தோள்களே
அக்காதலரின் கொடுமையை
யுரைக்கு மென்றதனால்,
'அயலார் அவரது கொடுமை
சொல்லுதல்
சொல்லவேண்டுமோ?' என்ற
பொருள், கைமுதிய நியாயத்தாற்
பெறப்படுமாறு அறிக.

[கைமுதிகனியாயமாவது -
(மலையை விழுங்கின மகாதேவன்
கதலைவிழுங்கிஞனென்பது
கூறவேண்டுமோ? என்
ருற்போல) ஒரு பொருளைக்
கூறியதலால் மற்ருருபொருள்
எளிதிற் சித்
திக்கலைத் தெரிவிப்பது.]
"கொடியோர் கொடுமைசுடும்"
என்று தொல்காப்
பியத்துக் கற்பியலில்
வருகின்றது.

நெடுஞ். தொடியொடு
தோணெகிழ நோவ லவணைக்
கொடிய ரெனக்கூற
லெந்து.

தான்ஆற்றுதற்போநட்டு
இயற்படைத்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ -ள்.) (யான் ஆற்றவும்
என்வயத்தவன்றி),
தொடியொடு தோள்
நெகிழ - தொடிகள் கழலுமாறு

கோள்கள்மெலிய,—(அவற்றைக்
கண்டு நீ);

அவரை—, கொடியர் என
கூறல் நொந்து - கொடியரெனக்
கூறுதலேப்

பொறாது, நோவல் - (யான்
என்னுள்ளே) நோவாநின்றேன்;
(எ - று.)

ஒடு-மேல்வந்தபொருளுண்மைத்து.
யான் ஆற்றேனாகின்றது அவர்
வாரா

தநற்கன்று, நீ கூறுகின்றதற்
கென்பதாம்.

(கு - ரை.) தான் - தலைவி.
மேல்வந்த - கீழ்க்குறளில்வந்த.
இக்கும்
ஞடு - வேறுவினையொடு.
தொடர்ந்து நெகிழ்தல் கழறுதல்:
தோளுக்கு நெகிழ்
தல் மெலிதல் என்னுடைய
ஆற்றுமைக்குக் காரணம், நீ
அக்காதலரைக்குறி த்து
இயற்பழித்துக்கூறுதலே:
அக்காதலர் வாராமையன்று
என்பது, இக்

கடவுள்.

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

அவ்வியற்பழிப்புப்
பொறாது தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) நெஞ்சே-! கொடியார்க்கு - (இவள்) கொடியாளென்கின்ற வர்க்கு, (நீ சென்று), என் வாடு தோள் பூசல்

பூசல் - எஞ் மெலிகின்ற தோளி

கஉச - ஆம்

அதிகாரம்—உறப்புலனழிதல்

கஎங

னல் விளைகின்ற ஆரவாரத்தை, உரைத்து - சொல்லி, பாடு பெறுதி ஓ-ஒருமேம்பாடெய்தவல்லையோ?(வல்லையாயின் அதனைசெய்பதில்லை; (எ-று.)

கொடியார்க்கென்பது கொடியரல்லரென்பது தோன்றநின்ற குறிப்புச் சொல்.வாடுதோளென்பதும்,அவை தாமேவாடாநின்றனவென்பது தோன்ற நின்றது. பூசல் - ஆகுபெயர். அஃது, அவள் தோள்நோக்கி யியற்பழித்தன் மேலும், அதனால் தனக்காற்றுமைமிகன்மேலும்நின்றது. நின்னுரைகேட்டலும் அவர் வருவர்: வந்தால் இவையெல்லாம்நீங்கும்: நீக்க, அஃதெனக்குக் காலத்திறைற்செய்த நன்றியா மாகலின் அதன்பயனெல்லா மெய்துதி என்னுங் கருத்தாற் 'பாடுபெறுதியோ' என்றாள்.

(கு - ரை.) பொறுது - பொறுக்காமல். வாடு தோள் -

மெலிகின்ற தோள்.
கொடியார்க்கு என்று இங்குத்
தலைவி காதலரைக் கூறுவது -
'பிறர் கொடியாரென்று
என்காதலரைக் கூறுகின்றனர்:
அவர் இயற்கையிற்
கொடியரல்லர்' என்ற
குறிப்பினது என்க. வாடு
தோள் - காதலரின் பிரிவால்
வாடியதன்று: இயற்கையாகவே
வாடியது என்பது தோன்ற
நின்றது: இவ்வாறுகொண்டது,
சொல்லுவானின்

குறிப்புப்பற்றியாகும். பூசல் -
ஆரவாரம்: இங்கே,
ஆரவாரத்திற்குக் காரணமான
இயற்பழித்தலும், ஆற்றுமை
மிகலையும் காட்டுதலால்,
காரியவாகுபெயர். இவையெல்
லாம் - தலைமகனையியற்பழித்தல்,
தோள்வாடுதல், கண்கள் அழுதல்,
காணுதல் என்பன. அதன்பயன் -
அந்தன்றியின்பயன்.

(எ)

கஉஙஅ. மூயங்கிய

கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

வினைமுடிந்து மீடலுற்ற
தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது
நினைந்து
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(இ-ள்.) மூயங்கிய கைகளை-(தன்னையிறுக) மூயங்கிய கைகளை, ஊக்க-(இவட்கு நோமென்றுகருதி ஒருஞான்று யான்)நெகிழ்ந்தேனாக,—(அத்

துணையும் பொருது), பைந் தொடி
பேணை-பைந்தொடிகளை யணிந்த
பேணை யது, நுதல்—,
பசந்தது—: (அப்பெற்றித்தாய
நுதல் இப்பிரிவிற்கு யாது
செய்யுமோ?) (எ-று.)

இனிக் கடிதிற்
செல்லவேண்டு மென்பது
கருத்து.

(சு-ரை.) ஊக்க -
நெகிழ்க்க. அத்துணையும் -
அச்சிறுகாலவளவு பிரிவினையும்.
நுதல் - நெற்றி. பசந்தது -

ஒளிபிழந்தது. கடிதில் -
ஷினைவில். கீழ் 'பசப்புறு
பருவரல்' என்ற அதிகாரத்துத்
தலைவிகூற்றுகவந்த ஏழாம்
தறலும் அதன் உரையும் எண்டு
ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கன.
(அ)

கஉருக. மூயக்கிடைத்
தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம்
கைகளை யூக்குதலான்),
மூயக்கிடை - அம்மூயக் கிடையே,
தண் வளி-சிறுகாற்று,
போழ-நுழைந்ததாக,—(அத்துணை
யிடை

யீரும் பொருது),

பேதை-பேதையுடைய, பெரு

மைழு கண் - பெரியமைழுக்
கண்கள், பசப்புற்ற-பசப்புற்றன;
(அத்தன்மையனவான கண்கள்
மலைகளும் காடும் நாடுமாய
இவ்விடையீடுகளெல்லாம்
யாங்ஙனம் பொறுத்தன?)

கண்மை-ஈண்டு
மென்மைமேனின்றது.
போழவென்றது, உடம்பிரண்டும்
ஒன்றுனதுமேகான்றநின்றது.
மைழு-குளிர்ச்சி.

(கு - ரை.)

முயக்கு-தழுவுகை.

ஊக்குதலால்-நெகிழ்த்தலால்.

இடையீடு-நடுவில்லுள்ளபொருள்.

செயலுக்குத்

தடையாவது-ஒன்றுபிரிந்த

தலைவன் தலைவியரின்

உடம்பிடையே புகுந்ததனால்

'போழ்'என்றது. மலைகளும் காடும்

நாடுமாய இடையீடுகள்

என்றது-தலைவன்

பலமலைகளையும், காடுகளையும்,

நாடுகளையும் கடந்து

வினைமுடிக்கச் சென்ற தலைவன்.

(க)

கஉசo. கண்ணின்
பசப்போ பருவர
லெய்தின்றே றி
யொண்ணுதல்
செய்தது கண்டு.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) (கண்வளி
போழவந்த), கண்ணின்
பசப்பு—, பருவரல்

எய்தின்று-தன்பழுற்றது: ஒள்
நுதல் செய்தது
கண்டு-(தணக்கயலாய) ஒண்ணுதல்
வீளத்த பசப்பைக் கண்டு;
(எ-று.)

அது கைகளூக்க

அவ்வளவிற் பசந்தது:யான்
கைகளையுடைத்தி மெய்
களும்தீங்கிச் சிறுகாற்று
ஊடறுக்குந்துணையும்
பசந்திலனெனத் தன்வன்மை யும்,
அதன்மென்மையுங் கருதி

வெள்கிற்றென்பதாம்: ஆகவே,
அவளநுபவிப்புக்கள் ஒன்றினொன்று
மேற்பட்டு கலனழியும்,
யாங்கடிந்திற் சேறுமென்பது
கருத்தாயிற்று.

(கு-ரை.) கைகளையுக்க
அவ்வளவில் அது பசந்தது என
இயைக்க: அது- நுதல். இதனைக்
கீழ் எட்டாம் குறள் நோக்கி
யறிக. 'யான்...சிறுகாற்று ஊட
லுக்குத்துணையும்

பசந்திலன்' என்பது,
கண்ணினுடைய உட்கோள்.
இதனைக் கீழ்க்குறளினை லறிக. யாம்
கடிதிற்சேறும் என்று தலைமகன்
தன்னுள்ளத்தை நோக்கிக்
கூறுகின்றானென்க.
சேறும்-செல்லுவோம்.
ஒள்நுதல்-ஒள்ளிய நெற்றி.
ஓ-அசைநிலை.

(கo)

கஉ - ஆம்

அதிகாரம்—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது-ஆற்றுமை

மீதூரத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு

காதலித தலைமகள்

தன்னெஞ்சொடு செய்திற

னறியாது சொல்லுதல். இஃது,

உறுப்புக் கள் தங்கலனழிந்தவழி

நிகழ்வு தாகலின்,

உறுப்புநலனழிதலின்பின்

வைக்கப் பட்டது.

(சு-ரை.) ஆற்றுமை மீதூர

- ஆறியிருக்கமாட்டாத நிலைமை

பற்றுக்கோடு - ஆதாரவு.

செய்திறன் - செய்யவேண்டிய

வகை. நிற்றல் - நெஞ்

சொடுகினைத்தல்.

கூசை. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

கூடு - ஆம்

அதிகாரம்—நெஞ்சொடுகினைத்தல்

கவி

தூலமகன்

தூதுவராக்காணுது சொல்லியது.

(இ - ள்.) நெஞ்சே—!

எவ்வம் நோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று - இவ் வெவ்வநோயினைத் தீர்க்கும் மருந்தாவதொன்றனை, (யான் அறியு மாற்ற

லின்): எனைத்து ஒன்றுஉம் நினைத்து சொல்லாய் - எத்தன்மையது

யாதொன்றுயினும் (நீ) அறிந்து (எனக்குச்) சொல்; (எ - று.)

எவ்வம் - ஒன்றுனுந் தீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வது யாதொன்றுயினு

மென்பாள், 'எனைத்தொன்றும்'
என்றாள்.

(கு-ரை.) நிறன் நாடியது
- வகையை யாராய்ந்தது.
எத்தன்மையது
யாதொன்றாயினும் -
எப்படிப்பட்ட
தன்மையையுடையதாயினும்
யாதாவது
ஒன்றை. இங்கு 'எனைத்து'
என்றது - நோய்
தீர்க்கும்மருந்து எப்படிப்பட்ட
தன்மையையுடையதாயிருந்தாலும்

என்றபடி: உயிரினுஞ்சிறந்த
நாணை விட்
டிட்டுச் செய்வதாயினும்
அதுவும் எற்குமென்ற கருத்தை.
"தாயிற்சிறந்
தன்று நாண் தையலாருக்
கந்தாண்டலைதானால், வேயிற்சிறந்த
மென்றோளி
னிண்கற்பின் விழுமிதன்று"
என்ற திருக்கோவையாரும்,
"நாணு கற்பு என்னும்
இரண்டுஞ்சொலே அவள்கண் ணுள்ள
: அவற்றுள், நாணிற் கற்பு

வலியுடைத்து: என்னை
வலியுடையவாறு
எனின்?—உயிரிலுஞ் சிறந்தன்று
நாணே நாணிலேம்,
செயிர்தீர்காட்சிக்
கற்புச்சிறந்தன்று என்பவாகலான்,
நான்ன அழியினும் கற்பழியாமை
நினைக்கும்" என்ற
களவியலுரையும் இங்கு
க்காணத்தக்கன.
(க)
கஉகஉ. காத லவரில

நாகநீ நோவது

பேதைமை

வாழியெண் ணெஞ்சு.

தலைமகனைக் காண்டற்கண்

வேட்கைமிதுதியாறம் சொல்லியது.

(இ -ள்.) எண் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே ! வாழி - வாழ்வாயாக: அவர் காதல் இலர்ஆக-அவர் (நம்மட்) காதலிலராகவும், நீ நோவது-நீ (அவர்வரவு நோக்கி) வருந்துதற்கே அது, பேதைமை - (நின்)பேதைமையே:

(பிறிதில்லை.)

நம்மை நினையாமையின்,
நங்கட் காதலில் ரென்ப
தறியலாம்: அஃதறி
யாமை மேலும்,
அவர்பாற்செல்லக்கருதாது
அவர்வரவுபார்த்து வருந்தாநின்
ரூய்: இது நீ
செய்துகொள்ளுகின்ற தென்னுங்
கருத்தால் 'பேதை' என்
ரூள். வாழி-இதழ்க்கிக்குறிப்பு.
யாம்
அவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம்.

(கு - வர.) வேட்கை -
விருப்பம். பேதைமை -
அறிவாமை. அஃது -
தலைவர் நம்மிடத்துக் காதலில
ரென்பதை. நீ
செய்துகொள்ளுகின்றது -
நீயே உனக்கு
விளைத்துக்கொள்கின்ற
தீங்குளன்றபடி. பேதைமையை
நெஞ்சுக்குக்கூறி, அதற்கு
வாழியென்றது -
பேதைமையையுடைய நீ வாழ
வேண்டுவது அவசிய மென்று

இகழ்ச்சியைக் குறிக்கும். காதலர்
வாராமைக்கு நோவது பேதைமை
யென்றதனால், நாம்
அவரிடத்துச்செல்லுதலே அறிவு
என்பது பெறப்படுதல் காண்க.

(உ)

கருத்து. இருந்துள்ளி
யென்பரிதனெஞ்சே
பிரிந்துள்ளல்
படதலையை
செய்தார்களில். 11

குக்குறள்

இருமடி.

(இ -ள்.) நெஞ்சே—!
இருந்து -
(அவர்பாற்சென்வதுஞ்செய்யாது
ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ்செய்யாது)
இருந்து, உள்ளி - (அவர்வரவு)
நினைந்து பரிதல்
என்-(நீ)வருந்துகின்றதென்னை?
பரிதல் நோய் செய்தார்கண் - இ

மையுமேணைப் செய்தார்மாட்டு,
பாரிந்து உள்ளல் -
(நமக்கு) இரங்கி(வரக்) கருதல்,
இல் - உண்டாகாது; (எ - று.)

நம்மாட்டருளுடையரண்மையிற்
றுமாக வாரார்: நாஞ் சேறலே
இனி தகுவதென்பதாம்.

(கு - ரை.) இருந்து
என்பதன் கருத்துப்பொருள் -
'அவர்பாற் செல்லாதே செய்யாது
ண்டு இறந்துபடுவதுஞ்

செய்யாதிருந்து' என்பது. உள்ள
யென்பதற்கு 'அவர்வாவு'
என்ற செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது பையுணோய் -
துன்பநோய்; பைதல் - துன்பம்.
வரக்கருதுதல்-(நாம் உள்ள இடத்து
அவர்) வருமாறு நினைத்தல்.
(நா

கஉசஅ. கண்ணுங்
கொளச்சோறி நெஞ்சே
யினவெண்ணெத்
தின்னு மவர்க்கான வுற்று.

(இ - ள்.) நெஞ்சே—! (நீ அவர்பாற் சேறலஞ்சுறுயாயின்), கண்டீ கொள சேறி - இக்கண்களையும் உடன்கொண்டுசெல்வாயாக: (அன்றி நீயே சேறியாயின்), இவை—, (காம் காட்சிவிதப்பிறல்), அவர் காணல் உற்று அவரைக் காண்டல்வேண்டி, என்னை

தின்னும் - (நீ காட்டென்று) என்
னைத் தின்பனபோன்று
கலியாகிற்கும்; (எ-று.)

கொண்டென்பது
கொலவெனத் திரிந்துநின்றது.

தின்னுமென்பது
இலக்கணைக்குறிப்பு. அங்ஙனிவு
நீக்கவேண்டுமென்பதாம்:
என்றது, தான் சேறல்
குறித்து.

(கு-ரை.)

சேறலுற்றுயாயின்-போகப்பொருந்தினையாயுல்.
சேறி-செல் வாய். இலவு - கண்கள்.

காட்சி விதுப்பிறல் -

காதலரைக்காணுதலிலுள்ள

விரைவிறல். கண்ணுக்குத்

தின்பதென்ற

தொழிலில்லாமையால், தின்னு

மென்பது-அத்தின்னுதலைச்செய்யுமென்றபொருளைக்

காட்டாமல் தின்பது போன்ற

கவிவு செய்யு மென்னும்

பொருளை இலக்கணையாற்

குறித்தலால் இலக்கணைக்குறிப்பு

என்றார். அங்கவிவு -

கண்கள்செய்யுந் தின்பத்தை

என்றது - அங்ஙனிவு நீ
நீக்கவேண்டும் என்று கூறியது.

குறித்து - கருதி

"உண்டற்குரிய வல்லாப் பொருளே, யுண்டனபோலக் கூறலுமரபே" என்
தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் 'உம்மையாற் பிறதொழில்பற்றி வருவனவுங்
கொள்க' என்றுகூறி, இக்குறள் ஆங்குக் காட்டப்பட்டுள்ளது. (சு)

கஉசநி.

செற்ரு ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
மூற்ரு லுருஅ தவர்.

கஉரு - ஆம்

அதிகாரம்—நெஞ்சோடுகிளத்தல்

கoள

இதுவுமது.

(இ - ள்.) நெஞ்சே——! யாம் உற்றூழ் - யாம் (தம்மை) உற, உறுதலவர் - (தாம்) உறுத லங்காதலனை, செற்றார் என - வெறுத்தாரென்று கருதி, கைவிடல் உண்டெ - (புலந்து) கைவிட்டிருக்கும் வலி (நமக்கு) உண்டோ? (இல்லை); (எ-று.)

உறுதல் - அன்புபடுதல். அவ்வலியின்மையின் அவர்பாற் செல்வதே நமக்குத்

கருவதென்பதாம்.

(சூ-ரை.) தம்மையுற - காதலராகிய அவரிடத்து அன்புற்றிருக்க. புலர்த்தல் - பிணக்கற்றதாண்டு.

(ரு)

கஉசசு.

கலந்துணர்ந்துங் காதலர்க் கண்டூடற் புலந்துணராய் பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

தலைமகன் கொடுமையினைந்து
செலவு உடன்படாத நெஞ்சினைக்
கழறியது.

(இ - ள்.) என் நெஞ்சு -
என்னை ஒத்தே! கலந்து
உணர்ந்தும் காதலர் கண்டால் -
(யான் தம்மொடு புலந்தால்
அப்புலவியைக்)
கலவி தன்னை நீக்கவல்ல
காதலரைக் கண்டால்,
புலந்து-(பொய்யேயாயினும்
ஒருகாற்) புலந்து,

உணராய்-(பின் அதனை)
நீங்கமாட்டாய்; பொய் காய்வு
காய்ந்-(அதுவும் மாட்டாத நீ
இப்பொழுது அவர்
கொடியரெனப்) பொய்க்காய்வு
காயாகின்
றாய்: (இனி இதனை யொழித்து
அவர்பாற்செல்லத்
துணிவாயாக); (எ-று.)

கலத்தலாவெண்ணும்

பொருட்டாய கலக்கவென்பது
திரிந்து நின்றது.

அதனைஉணர்த்தலாவது-கலவியின்பத்தைக் காட்டி

அதனால் மயக்கிப் புலவி
க்குறிப்பினை யொழிக்கல்.
பொய்க்காய்வு - நிலையில்
வெறுப்பு. கண்டால்
மாட்டாத நீ, காணுதவழி
வெறுக்கின்றதனால் பயனில்லை
யென்பதாம்.

(குரை.) நெஞ்சினைக்
கழறியது - நெஞ்சைத் தெளி
யிடித்துக் கூறி யது.
கலந்துணர்த்தும் -
கலவியாற்போக்குகிற

என்றபடி. 'பொய்க்காய்வு காய்த்' என்று மேல்வருவதால், புலந்து என்பது **பொய்யாகப்** புலந்து என்பதைக் காட்டிற்று.

அதுவும்மாட்டாத - பொய்யாகவும் புலக்கமாட்டாத. இதனை - பொய்க்காய்வை. கலந்து - பிறவினைமுதல்வினையைக் கொண்டு முடிதற்கு ஏற்ற 'கலக்க' என்பதன் திரிபு. புலவிக்குறிப்பு - ஊடற்குறிப்பு. நிலையில் வெறுப்பு - நிலைத்திராதவெறுப்பு

கண்டாவ் - கணவனைநேரிற்
கண்டபோது.
மாட்டாத-பொய்யாகவும்
புலக்கமாட்டாத. காணுகவழி -
கண இனைக் காணுதபோது.
(சு)

கஉசள. காமம்
விடுவொன்றோ நாண்விடு
நன்னெஞ்சே
யாமோ பொதுறனிவ்
விரண்டு.

நாண்ண தடுத்தலின்

அச்சேலவு ஒழிவின்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) கல் நெஞ்சே - கல்லாநெஞ்சே ! ஒன்று காமம் விடு - ஒன்றின் (காண்விடமாட்டாயாயிற்) காமவேட்கையை விடுஃ (ஒன்று) காண் விடு - ஒன்றின் (அது விடமாட்டாயாயின்) காணீரை விடுஃ (அன்றியே இரண்டும் விடாமை நின்கருத்தாயின், இரண்டு யான் ஓ பொறேன்-(ஒன்றற் கொன்று மறுதலையாய)

இவ்விரண்டினையும்
உடன் நூற்கும் மதுரைக யாசிரி
இலக்கு

கம்பு தி
ருக்குறள்

யாதினெவென்னும் பிரிவிலே,

ந பொருட்பிறி
மென்பதுபடின்றது. நன்
னெஞ்சேயென்றது,

இரண்டையும் விடாது
பெண்மையை நிலைபெறுத்த

வின், கல்லையென்னும்
குறிப்பிற்று: அது கற்பே
யெனினும் என்னுயிருண்:

டாதல் சாலாமையின், அதற்கு
ஞின்றிலே னென்பதாம்.
முற்றும்மை

விகாரத்தாற் றொக்கது.

(கு - ரை.) அச்செலவு -
கணவனோடாக்கித் தான்
செல்லுதல். அது -

காமவேட்கை.

இரண்டும்-காமவேட்கை நாண் என்ற இரண்டையும். உடன்

தாங்கும்-ஒருசேரத் தாங்கவல்ல.

மதுகை-வலிமையும். நீடென்றது

-நெஞ்சை. இரண்டையும் -

காமவேட்கை நாண் என்ற

இரண்டினையும். அது - இரண்

டையும் விடாமலிருப்பது.

உயிருண்டாதல் - உயிர்

உடலிலே இருப்பது.

சாலாமையின் -

அமையாமையினால். அதற்கு -
காமவேட்கை நான் என்ற

இரண்டையும்

ஒருசேரக்கொண்டிருத்தற்கு ஆகின்றிலேன் - எற்றவளாகின்றி

லேன். "காமமும் நாணும்

முயிர்காவாத் தூவகுமென்,

னைவுடம்பினகத்து"

என்ற குறள் இங்குக்

காணத்தக்கது. முற்றும்மை,

இவ்விரண்டு என்றதன்

பின் தொக்க தென்க.

(எ)

கஉசஅ. பரிந்தவர்

நல்காரென் றேங்கிப்

பிரிந்தவர்

பின்செல்வாய் போலதெஞ்

னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) என் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே! அவர் பிரிந்து நல்கார் என்று-

(அவர்

இவ்வாற்றுமையையறியாமையின்)

நொந்துவந்து நலையளிசெய்யா

ராயினுரென்று கருதி, (அஃதறிவித்தற் பொருட்டு), பிரிந்தவர் பின் எங்கி செல்வாய் - (நம்மைப்) பிரிந்துபோயவர்பின் எங்கிச்செலலுற்ற நீ, பேதை -

யாதுமறியாய்; (எ-று.)

ஆற்றுமை கண்டுவைத்தும் நல்காதுபோயினுரைக் காணுதவழிச் சென்று அறிவித்த துணையானே நல்கவருவ ரென்பது கருதினமையின் 'பேதை'

எனலுள.

(கு - ரை.) அஃது - ஆற்றுமையை. ஆற்றுமைகண்டுவைத்தும்-பிரிவி லாறியிருக்கமாட்டாமையை நேரே பார்த்திருந்தும். காணுதவழி - ஆற்றுமை யைக் காணுதவிடத்து. அறிவித்த [illegible] அளவில். (அ)

கூடுதலின.

உள்ளத்தார் தும் [illegible] யாருளழுச் சேறியென் னெஞ்சு.

[illegible]

(இ - ள்.) என் நெஞ்சு - எனது நெஞ்சானது, [illegible] உள்ளத்தார் ஆக - காதலர் நின்னகத்தராக, (முன் உடன் [illegible]) இப்பொழுது, நீ—, உள்ளி யாருழை மன்றி - புறத்து மீண்டு [illegible] யாரிடத்து?

உள்ளமென்புழி, அம - பகுதிப்பொருள் விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்ற வரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் கையுடைமையை அஃதே யொழியென்பதாம்.

(கு-ரை.) யாருழைச் சேறல்-கண்ணிலிடத்துச் சென்றமேவலுமென்றல், அவர் உள்ளத்துள் இருக்கின்றாரே: வெளியே அவரைத் தேடிச்செல்வது

கஉசு - ஆம்
அதிகாரம்—நிறையழிதல்
க்ஙக

எவ்வாறு என்றபடி. உள்
என்பதே மனத்தைக் காட்டலால்,
உள்ளம் என்ப தில்,
அம்-பகுதிப்பொருள்விகுதி

யென்றார்.

(கூ)

கஉரு. தன்னைத்
தோற்றாரை வெஞ்சமத்
தானைசேயினு
மின்னு மிழத்துங்
கவின்.

அவரை
மறந்தாற்றல்வேண்டுமென்பதுபடச்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) தன்னை
தோற்றாரை-(நம்மைச்)
சூடாவண்ணந் தோற்று

போயிரை, (நாம்),
நெஞ்சத்து உடையேம்ஆ -
நம்மகத்துடையோமாக; இன்னும்
கவின் இழந்தும்-முன்னிழந்த
புறக்கவினேயன்றி நின்ற
அகக் கவினுமிழப்பேம்; (என்று.)

"குன்றி, னைஞ்சுபக
வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்"
என்புழிப்போல,
நெஞ்சென்பது-ஈண்டும்.
அகப்பொருட்டாய் நின்றது.
அவர் நம்மைத் துன்னு மற்

றந்தாராகவும், நாம் அவரை
மறத்தன்மாட்டேமாகவும்,
போனமெய்க் கவினேயன்றி
னின்ற நிறையு மிழப்பே
மென்பதாம்.

(கு - ரை.) மறந்து

ஆற்றல்-மறந்து ஆறியிருத்தல்.
'நெஞ்துடையேமா இன்னும்
கவினிழத்தும்' என்றதில்;
மறந்தாஷ் இனிக்
கவினிழவோ மென்பது
பெறப்படுதலால், இக்குறள்,

அவரை மறந்தாற்றல்
வேண்டுமென் பதுபடச்
சொல்லியதாம்.
புறக்கவின்-உடம்பினழகு.
அகக்கவின் - நிறை.

"குன்றின்" என்று தொடங்கும்

மேற்கோள், குறுந்தொகை, கடவுள்வாழ்த்தி
லுள்ளது:
இதன்பொருள்:—குன்றின்-கிழவளுஞ்சமலையின்,
நெஞ்சு - உள்ளிடம்,
பக-பிளவுபட, எறிந்த-வீசிய,
அம் சுடர்-அழகிய

ஒளியையுடைய, நெடுவேல் என்க.

துன்னுமல்-நெருங்காமல்.

நெருங்காமல் நிறைந்தவராயிருக்கும் அவரை நாம்

மறக்கமாட்டாமற்போனால், முன்னர்ப்போன மெய்க்கவினையன்றி, உள்ளத்தின் கவினுகிய நிறையும் போமென்பதாம்: (கவின்-அழகு.) மேல் நிறையழிதல் என்பதற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு காண்க.

இழத்தும்-தன்மைப்பன்மை
யெதிர்காலமுற்று.

(கo)

கஉசு - ஆம்
அதிகாரம்—நிறையழிதல்.

அஃதாவது-தலைமகள்
மனத்தடுக்கற்பாலனவற்றை
வேட்கையிகுதி. யான்
றடுக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்:
"நிறையெலாப்படுவது மறை
பிறரறி யாமை"என்றார்,பிறரும்.

அஃது அதிகாரணம்
நெஞ்சொடுகிளத்தலம்மயின், இது
நெஞ்சொடுகிளத்தலின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.)

வேட்கைபிறந்தியான்-காதல்
மிக்கியதனால். "நிறையெனப்
படுவது மறை
பிறரறியாமை..." என்றமேற்கோள்.
சலித்தெதாகை, நெய்தற்கலி யில்,
16-ஆம் பாடலிலுள்ளது.
நிதன்மொழிபோருள்-நிறையென்று

சொல்லப்படு

வது, மறைத்தொருகாரியம் பிறரறியாமலொழுகுதல்: நிறை - மனவுறுதியெனவும்படும்; அத்தன்மையழிதல், நிறையழிதலாம். அஃது - நிறை.

ஆற்றுணை மீதூர வெஞ்சொல்
சொல்லுடையுள்
வேட்கைமிகுதியால் நிறை
யழிந்து கூறுவ னென்ற
காரணம்பற்றி,
வெஞ்சொற்கிளத்தலின்பின், நிறை
யழிதல் வைக்கப்பட்டதென்று
அதிகாரமுறையமைத்துக் காரணங்
காண்க. க்கம்

திருக்குறள்

கடுங்க. காமக் கணிச்சி
யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ்
வீழ்த்த கதவு.

'நாணுநிறையுமழியாமை
நீயாற்றல்வேண்டும்' என்று
தோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.

(இ-ள்.) நாணு தாழ்
வீழ்த்த-நாணுகிய தாழினைக்
கொண்டு; நிறை, என்னும்
கதவு-நிறையென்னுங் கதவினை,

காமம் கணிச்சி உடைக்கும்
காமவேட்கையாகிய கணிச்சி
முறியாகின்றது: (இனி அவை
நிற்றலுயில்லை யான்
ஆற்றலுயில்லை); (எ-று.)

கணிச்சி-குந்தாலி.

காணுள்ளது வேயும்
நிறையழியாதாகலின் அ

னைத் தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலின் நிறை
யைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையு

ஒருங்கு நீக்கலின்
தன்காமவேட்கையைக்
கணிச்சியாக்கியுங் கூறினள்.

(கு - வை.)

காழ்-காழ்ப்பான்.

கணிச்சி-குந்தாலி: மரம்

மூதலியவை, ஊறப் பிளக்கக்கூடிய

ஒருவகை இரும்புப்படை.

அலவ-காளாணும் நிலத்தும்

அசினை-காசினை. உருவகவணி.

(க

கஉரை. காமம்

மென்வொன்றே

கண்ணின்றென்

னெஞ்சத்தை

யாமத்து மாரூர்
தொழில்.

'நெஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம்
நெஞ்சாலடக்கப்படும்'
என்றட்துச் சொல்லியது.

(இ - ள்.)

யாமத்தும்-(எல்லாருந்
தொழிலொழியும்)இடையாமத்துய்
என் நெஞ்சத்தை—,
(ஒறுத்து), தொழில்ஆளும் -
தொழில்கொள்ள நின்றது:

(ஆகலால்), காமம் என ஒன்று
- காமமென்று சொல்லப்பட்டது
வொன்று, கண் இன்று -
கண்ணேணாட்ட மின்றியிருந்தது;
(எ - று.

ஓ வென்பது,
இரக்கக்குறிப்பு.
தொழிலின்கண்ணேணயாடல்-தலைமகள்
பாற் செலவிடுத்தல்.
*தாயைப்பணிகோடல் உலகிய
லன்மையின்'காமமெ வொன்று'
என்றும், அதுதன்னைக்

கொள்கின்றது அளவறியாது
கோடலி, 'கண்ணின்று' என்றுங்
கூறினுள். அடக்கப்படாமை
கூறிவவாறு.

(சு-ரை.) 'ஆளும்'
என்பதற்கும் 'காமம்' என்பது
எழுவாய். தொடு லாடல் -
தொழிலின்கண்ணே
செலுத்துதல். காமம் என்பது
நெஞ்சத்தினின்று
தோன்றியதாதலால், காமத்துக்கு
நெஞ்சம் தாயாகும். தாயை வே

வாங்குதல் உலகியலன்று

ஆதலால், உலகியலுக்கு மாறுகத்

தானையப் பண கொள்ளும்

காமத்தின் கொதுமைதான்ற

'காமமெனவொன்று' என்றார்

காமம் நெஞ்சைக்

கணவனிடம் செலுத்துவதால்,

அது, தானைப்பண

கொள்வதாகும். அதுதன்னைக்

கொள்ளுகின்றது-நெஞ்சைப்பணிகொள்வது

அது-காமம்,

தன்னை-நெஞ்சையென்றவாம்

உண்டு. காமத்தின் அடக்க

டோத்தன்மை, இக்குறளிற்

கூறப்பட்டது.

(உ

---

* பி - ம்: காமத்தையுந்

தொழில் கோடல்

கஉஉ - ஆம்

அதிகாரம்—நிறையழிதல்

கஉஉ

கஉஙு. மறைப்பென்மற்

காமத்தை யானே

குறிப்பின்றித்

தும்மல்போற்

றோன்றி விடும்.

'மகளிர்காமம்

மறைக்கப்படும்' என்றுட்தச்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) காமத்தை யான்

மறைப்பேன் - இக்காமத்தை

யான் (என்

னுள்ளே) மறைக்கக்கருதுவேன்;

(அதனால்), குறிப்பு
இன்றி-(இஃது என்) கருத்தின்
வாராது, தும்மல்போல்—,
தோன்றிவிடும்-வெளிப்பட்டே
விடா
கின்றது; (எ - று.)

மன் - ஒழியிசைக்கண்
வந்தது. ஓகாரம் - இரங்கற்கண்
வந்தது. தும்மல் அடங்காதாற்போல,
அடங்குகின்ற தில்லை
யென்பதாம். *

மறைப்பேன்மன் என்றவிடத்து,
'மன்' என்பது - யான்
மறைக்கக்கருதினேனெயினும் அது
என்னால் முடியவில்லை யென்று
ஒழிந்த பொருளைத்தருதலால்,
ஒழியிசை. 'இரங்கற்கண்
வந்தது' என்றவிடத்துப் பிரி
நிலைக்கண்வந்தது என்றும்
பாடமுண்டு:
இந்தப்பாடத்துக்கு—யானே
என்ற இடத்து ஓகாரம்,

மற்றைறயோரினும்

கண்ணோப்பிரித்தலால்,

பிரிதிலெனக்கு: 1247-ஆம்

குறளினுரையில் 'யானே என்னும்

பிரிதிலே' என்றதும் காண்க.

காமம், தும்மல்போலவே

அடங்காது வெளிப்பட்டுவிடுகின்ற

தென்றவாறு.

கஉஙசு. நினறயுடையே

னெண்பேன்மன்

யானேனவென் காமம்

மறையிறக்கு

மன்று படும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) (இன்றி னோங் கெல்லாம்), யான் பிழை உடையேன் என்பேன்- யான் (என்னை) பிழையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன்:† அதனையென்? இன்று என்காமம்—, மறை இறந்து - மறைத்தலைக் கடந்து, மன்று படும் - மன்றின்கண் வெளிப்படாநின்றது; (எ-று.)

மன்னும் ஓவும்,

மேலவற்றின்கண் வந்தன.

மன்றுபடுதல்-பலருமறிதல். இனி

என்வரைத்தன்றென்பதாம்.

(சு - ஊர.)

இன்றிளைஞ்கெல்லாம் -

இதற்குமுன்பெல்லாம். மேலவற்

றின்கண் - மேற்குறளில் [மூன்றுங்குறளில்] வந்த ஒழியிசை இரங்கல் அல்லது பிரிநிலைப்பொருள்களில். நிறையுடையேனென்பேன் மன் என்ற இடத்து 'மன்' - நிறையுடையேனல்லேனென்ற பொருளைத் தெரிவித்தலால், ஒழியிசை. என்வரைத்தன்று-என் எல்லைக்கு உட்பட்டதன்று: என்னை மீறிவிட்டது என்றவாறு. (ஈ)

கஉருடு. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றார றிவதொன் றன்று.

நம்மைமறந்தானை நாழும்

மறக்கற்பாலம்' என்றுட்தச்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) செற்றூர் பின் செல்லா-தம்மையகன்றுசென்றூர் பின் செல்லாது(தாமும்)அகன்றுநிற்கும்,பெருந்தகைமை-நிறையுடைமை,—காமநோய்

---

* இங்கே, நிறுப்பன் மன் என்றும் பாடம் என்று சிலபிரதிகளில் ஒரு வாக்கியம் காணப்படுகின்றது. ‡ பி - மி: (அதனுள்),

[illegible] தி

ருக்குறள்

உற்றூர் அறிவது

ஒன்று அன்று-காமநோயினை(யுறுதார் அறிவதொன்றன்றி)

உற்றூர் அறிவதொன்றன்று; (எ

- று.)

இன்பத்தொடுகழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடுகழியுமாறு செய்தலின் 'செற்றார்' என்றான். பின்சேறல்-மனத்தால் இடைவிடாதுசிந்தித்தல். பெருந் தகைமை-ஈண்டாகுபெயர். காமநோயுறுதார் - மானமுடையார். நன்றென வுணரார்மாட்டுஞ் சென்றேநிற்கும் யான் அறிவதொன்றன் றென்மதாம்.

(கு - ரை.) மறக்கற்பாலம் - மறக்கற்குரியோம். என்றூட்கு - என்று கூறியபாங்கிக்கு. தலைவிசொல்லியது, இது. கோபிப்பவர் என்ற காரணம் பற்றி, 'செற்றார்' என்பதற்குப் பகைவரென்ற பதப்பொருளைக் கூறாது 'தம்மை யகன்று சென்றார்'என்றது. 'காதலரைச் செற்றாரென்னலாமோ?' என்று

ஓராசங்கைதோன்ற,
அதற்குப்பரிகாரமாக,
'இன்பத்தொடு கழியுங்
காலத்தைத் துன்பத்தொடு
கழியுமாறு
செய்தலிற்செற்றொன்றுள்'என்றது;
பெருந்தகைமை -
பெருமைக்குணம் :
அப்பண்பைக்கொண்ட
நிறையுடைமைக்கு ஆகியதனால்,
பண்பாகுபெயராம். என்று என
உணர்ந்தார்மாட்டும் -

நன்மையென்பதை
உணராதவரிடத்தும்.
செற்றார்பின் செல்லுதலால்.
தீவினை, தன்னை 'நன்றென
வுணர்ந்தார்மாட்டுஞ் சென்றே
நிற்கும் யான்' என் கிறான்.
அறிவதொன்றன்று
என்பதற்குமுன்,
'நிறையுடைமை' என்பதனை
வருவிக்க.

(ரு)

கருத்து. செற்றவர்

பின்சேறல் வேண்டி
யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) செற்றவர் பின்-(என்னை) அகன்று சென்றார் பின்னே, சேறல்
வேண்டி - (யான்)
சேறலேவேண்டுதலான்,—என்னை
உற்ற துயர்—,எற்று.
எத்தன்மையது! அளித்து
- சாலநன்று; (எ-று.)
செற்றவரென்றது, ஈண்டும்

அப்பொருட்டு. வேண்டுவென்பது
வேண்டி யெனத் தீர்ந்துநின்றது.
அளித்தென்பது,
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய்
யான் சொல்லவுங்
கேட்கவுமாவதென்றன்று,
சாலக்கொடுமையென்பதாம்.

(மு - ரை.) இக்குறளில்,
நோய் என்றது - காமநோயை.
அப்பொருட்டு - பகைவர்
என்னும் பொருளது. தயரை
'அளித்து' என்றது - இகழ்ச்சி

ணையப் புலப்படுத்தலால்,

இகழ்ச்சிக்குறிப்பு ஆகும். அரோ
- ஈற்றசை. (சு)

கடவுள். காணனை
வொன்றோ வறியலங்
காமத்தாற்
பேணியார்
பெட்ப செயின்.

பாத்தையிற்பிரிந்துவந்த
தலைமகனோடு
நிறையழிவாதிகூடிய தலைமகள்
'நீ புலவாமைக்குக்

காணுமியாது?' என்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்.) பாணியார்-(நம்மால்)
விரும்பப்பட்டவர்(வந்து),
காமத்தால்— பெட்ப செயின் -
(காம்) விரும்பியவற்றைச்
செய்யுமளவில், நாண் என
ஒன்றும் அறியலம் -
காணென்றொன்றையும்
அறியமாட்டேமாயிருந்தேம்
கூடின - ஆம்

பேணியாரென,
செயப்படுபொருள்
வினைமுதல்போலக்
கூறப்பட்டது;
விரும்பியன-வேட்கைமிகவிளைந்
கருதியிருந்த கலவிகள்.
நாண்-பரத்தையர் தோய்ந்த
மார்பைத் தோய்தற்கு
காணுதல். என்றென்பது,
நண்டுச் சிறி தென்னும்

பொருட்டு. இழிவுசிறப்புமை, விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழி வான் அறியாது கூடிய தன் குற்றம் நோக்கி, அவ்வாயு முளப்படுத்தாள்.

(கு-னை.)

நிறையழிவான்-உள்ளத்திலுள்ள விஷயங்களைப் பிறாறி பாமலடக்குங் குணங்கெடுதலால்: மதேனைதரியத்தை யிழந்ததனால் என்ற படி.

கூடிய-புலவிகொள்ளாமற்

கூடப்பெற்ற. பேணியார்
என்பது-பேணப் பட்டவரைக்
காட்டுதலால், செயப்படுபொருள்
விளைமுதல்போலக் கூறப்
பட்டதென்றது. 'விரும்பியன'
என்பது 'பெட்ப' என்பதன்
பொருளின் அநுவாதம்.
பரத்தையர்
தோய்ந்த-வேசியரைச் சேர்ந்த.
ஒன்று என்றதன் பின்
இழிவுசிறப்புமை, விகாரத்தால்
தொக்கதென்க. ஓ-அசை:
தெரிதிலே

யென்பாருமுளர். அறியல னென்னுது அறியலம் பழிவினுல் அக்காதலனிடத்துப் புலவிகொள்ளாது

என்றது-தான் நிறை
கூடிய குற்றத்திற்குத்
துணையாகப் பாங்கியையும்
உளப்படுத்தும்பொருட்டு.

(எ)

கஉநிஅ. பன்மாயக் கள்வன்
பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை
யுடைக்கும் படை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) நம் பெண்மை உடைக்கும் படை - நம்பிறையாகிய அரணை பழிக்குந் தானை,—பல் மாயம் கள்வன்-பல பொய்களவல்ல கள்வனுடைய, பணிமொழி அன்றே-தாழ்ந்தசொற்களன்றே! (ஆனபின் அதற்குமாறு என்னை?) (எ - று.)

பெண்மை, நாண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற் புலக்கக் டவேமென்றும், புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ்

செயல்களாணும் நீங்கே மென்றும்,
இவை முதலாக
எண்ணிக்கொண்டிருந்தனயாவும்
காணுது கலங்கிக்கண் தன்னிலும்
முற்படும்வகை வந்துதோன்றினை
னென்பாள், 'பன் மாயக்
கள்வன்' என்றாள்.
பணிமொழி-நம்மினும் தான்
அன்புமிகுதியுடைய நகச்
சொல்லும் சொற்கள். அவன்
அத்தன்மையனை, சொற்கள்
அவையாக, ;ந் நிறை

அழியாதொழியுமோ வென்பதாம்.

(கு - ரை.)

அரண்-காவலாகிய மதிள்.

தானை-சேனை: இது, படை

ன்பதன் பொருள். மாயம்

என்பதன் பொருள்-பொய்கள்

என்பது. பணி

மொழி-பணிவுதோன்றக்கூறும்

மொழி: அதனை

'தாழ்ந்தசொற்கள்' என்று

விளக்கினர். அது-நிறை.

பெண்மை-மகடூஉக்குணம்: நான்

மடம் அச்சம் முதலா ;ப்
பெண் குணம் பலவாக
இருப்பினும், தலைமடற்றியும்
அதிகாரம் நிறை யழிதலாலும்
பெண்மையென்பது-இங்கே,
நிறையைக் காட்டிற்று. நீங்கேம்
என்பதற்கு 'புலவியை' என்ற
செயப்படுபொருளைக்
கூட்டிக்கொள்க. காணுது-
(பிரிந்தகாதலர் வந்தபோது)
எதிர்நில்லாமல். தன்னிலும்
மூற்படும் வகை - காதலாகிய
அவர்தன்னிலும் யான்

முற்படும்படி. அவன்-கலிலவன்.

ஆக்

*—15

கதை

ருக்குறள்

தன்மையுடைய-பண்புடையவர்களுடைய. சொற்கள்-அத்தலிலவன் கூறுஞ் சொற்கள். அவையாக-பணிமொழியாக பணிமொழி-வினைத்தொகை. இக்குறளில், பணிமொழியைப் படையாக உருவகஞ்செய்ததற்கு ஏற்ப, பெண்மையை

யாரணங்க உருவகஞ்

செய்யாததனால்,

ஏகதேசவுருவகம்.

(அ)

கஉருகூ. புலப்ப
லெனச்சென்றேறன் புல்லினே
னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது
கண்டு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) புலப்பல் என
சென்றேறன்-(அவர்
வந்தபொழுது) புலக்கக்
கடவேனென்று கருதி.(மூன்
றில்லாது பிறிதோரிடத்து)ப்
போயினேன்: (போயும்),

நெஞ்சம்-(என்) நெஞ்சம்,
(நிறையினில்லாது அறைபோய்),
கலத்தல் உறுவது
கண்டு-(அவரோடு)
கலத்தலொடுங்குதலையறிந்து,
புல்லி னேன்-(இனி அது
வாயாதென்று) புல்லினேன்; (எ -
று.)

வாயாமை-புலத்தற்கருகியாய
நெஞ்சுதானே கலக்கற்காகவியாய்
நிற்ற லின், அது மூடியாமை.

(சூ - ஸ்ர.) புலப்பலனைச் சென்றேன்

என்றதனால், அவர்முன் நில்லாது வேற்றிடத்துக்குப் போனமை பெறப்படும்.

அறைபோய் - கீழறுக்கப் பட்டு: தலைவர்வசப்பட்டு. அது-புலத்தல். வாயாது-முடியாது. "புலப்பேன் யானென்பேன்மனந்திலேயேயவற் காணிற், கலப்பே னென்னு மிக்கையறு நெஞ்சே" என்ற கலித்தொகை,

இங்குக் காணத்தக்கது.

(கூ) கஉசுஎ. நினைந்தீயி
விட்டன்ன நெஞ்சினுர்க்
குண்டோ
புணர்ந்தூடி.
நிற்பே மெனல்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) நினைம் தீயில் இட்டு
அன்ன
நெஞ்சினர்க்கு-நினைத்தைதத் தீயின்
கண்ணேயிட்டால் (அஃது
உருகுமாறு போல)த்

தங்காதலனைக் கண்டோல்
நிறையழிந்து உருகும்
நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு,
புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம்
எனல்-(அவர்) புணர (யாம்)
ஊடி(ப்பின்பு உணராது
அந்நிலையே) நிற்கக்
கடவேமென்று கருதுதல்,
உண்டெ-உண்டாகுமோ?
(ஆகாது); (எ - று.)

புணர்தல்-ஈண்டு மிக
நணுகுதல்; எதிர்ப்பட லுமாம்.

புணர வென்பது புணர்ந்தனைத்
திரிந்துநின்றது. யான்
அத்தன்மையே ஞகவின்,
எனக்கு அஃதில்லையாயிற்
றென்பதாம்.

(கு-ரை.)

நிணம்-உடலிலுள்ள எழுவகைத்
காதுக்களில் ஒன்று: கொழுப்பு
என்பர்.

உணராது-ஊடல்நிலையினின்று
நீங்காது. கணவுகூதல் - சமீபித்தல்.
அத்தன்மையேன்-நினைத்தைதக்

தியிலிட்டன்ன நெஞ்சினேன்.
அஃது-ஊடிநிற்பேமெனல்.

(கo)

கஉள - ஆம்

அதிகாரம்—அவர்வயின்விதும்பல்

அஃதாவது-சேயிடைப்பிரிவின்கண்

தலைமகனுந் தலைமகளும் வேட்கை
மிகவினன் ஒருவரையொருவர்
காண்டற்கு விரைதல். தலைமகன்
பிரிவும்தலை கஉள - ஆம்
அதிகாரம்—அவர்வயின்விதும்பல்

மகளாற்ருமையும்
அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின்,
இருவரையுஞ்சுட்டிப்
பொதுவாகிய பன்மைப்பாலாற்
கூறினர். பிறரெல்லாம்
இதனைக் கலை மகனிஞனந்து
கலைமகள்வி துப்புறலென்ருர்:
சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவான்
குறிப்பொடு* கூடிய
பொருளுணர்த்துவதல்லது தான்
ஒன்றற்குப் பெயராகா மையாணும்,

கவிக்கூற்றுய அதிகாரத்துத்
தலைமகன்
உயர்த்தற்பன்மையாற்
கூறப்படாமையாலும், அஃது
உரையன்மை யறிக. இதனுள்
தலைமகள்கூற்று நிறையழிவால்
நிகழ்ந்த தாகலின்,
அவ்வினைபுபற்றி
நிறையழிதலின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.)

அவர்வயின்-தலைவன்

தலைவியென்னும் அவர்
இருவரிடத்தும் நிகழ்கின்ற,
விதும்பல் - வேட்கையால் தோன்
றும் வினைவு-செயிடைடப்
பிரிவின்கண் -
வெகுதாருஞ்சென்றிடுவதறுல்
கோர்ந்த பிரிவில். இந்தக்
கற்பியலில் முதல்தொடங்கிப்
பிரிவும் ஆற்றுமையுமே
அதிகாரங்களில்

தொடர்ச்சியாய்ச் சொல்லப்பட்டுவருதல் காண்க. இருவரையுஞ்சுட்டிப் பன்மைப்பாலாற் கூறியதென்றது-'அவர்வயின்'என்பதனை. 'அவர்'என்பது ஒருவர்க்குப் பெயராகாமை யறிக.

அதிகாரப்பெயர்
கவியாலிடப்பட்ட காதலால்,
'கவிக்கூற்றுய
அதிகாரத்து'என்றது. அவர்
என்று தலைமகனை உயர்த்தற்கண்
கவி பண்மையற்கு கூறினதாகக்
கொள்ளலாமெனின்,-பொதுப்படக்
கூறவேண்டிய இடத்து
உயர்த்தற்குக்
காரணமில்லாமையாற்
பொருந்தாதா மென்றூர்.
இவ்வதிகாரத்தில்
தலைமகள்கூற்று

தலைமகன் கூற்று என்ற இரண்டும்
வரினும் முதலில் வரும்
தலைமகளின் . கூற்று
நிறையழிவால் நிகழ்வ தாகையால்,
நிறையழிதலின்பின்
இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டதென
அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணங்
காண்க.

கஉசுக. வாளற்றுப்
புற்கென்ற கண்ணு
மவர்சென்ற

காலொற்றித்

தேய்ந்த விரல்.

தலைமகள் காண்டல்விதுப்பினுற் சொல்லியது.

(இ - ள்.) அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி-அவர்(நம்மைப்பிரிந்து)போய நாள்கள்(சுவரின்கணிழைத்தவற்றைத்)தொட்டு எண்ணுதலான், விரல் தேய்ந்த-(என்) விரல்கள் தேய்ந்தன: (அதுவேயன்றி அவர்வரும் வழிபார்த்து), கண் உய் வாள் அற்று புற்றென்ற-(என்)கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின; (இவ்வாறுயும் அவர்வரவு உண்டாயிற்றில்லை); (எ - று)

நான் - ஆருயிர்.

டுல்லியவாதல் -

நுண்ணணியநாணமாட்டாணமம.

ஒற்ற வென்பது ஒற்றியனைத்

திரிந்துநின்றது. இனி யான்

கண்ணுமாறென்ன வென்பதாம்.

நாளென்னை தூயும் வழிபார்த்தலும்

ஒருகாற் செய்தொழியாது
இடையின்றிச்செய்தலான்,
மிதப்பாயிற்று.

(கு-ரை.) சுவரின்க
ணெழுதப்படாதனவற்றை-சுவரிலிட்ட
அடையாளங்களை.
கலாவுதலாவது-மனங்கலங்குதல்.
மனவன்மையில்லாமை-திண்மையின்மை
காட்டுதலாக் குறியிட்டு
கலாய்த்தும் வழக்கும்
மனமடைந்து மனந்திருந்து

[illegible] "மருத்துவர்

[illegible]

[illegible]

* [illegible] : [illegible]

/

க்கரு
திருக்குறள்

நாள்பலவெழுதிச், செவ்விரல்சிவந்த வவ்வரிக்குடைச்சுல், அணங்கெழி லரி
வையர்'' என்ற பதிற்றுப்பத்திலும், ''பண்ணீர்மொழியிவளைப் பையுளெய்
தப் பனித்தடங்க, ணுண்ணீருக வொளிவாடிட நீடுசென்றூர் சென்றநாள்,
எண்ணீர்மையி னிலனுங் குழியும் வீர லிட்டறவே''என்ற திருக்கோவையா
லுணரும் அறியலாம். இச்செய்யுளில், நாள் - அந்நாளிற் சுவரிற்செய்த
அடையாளங்களைக் காட்டுதலால், ஆகுபெயர். புற்கென்ற - பலவின்பால்
வினைமுற்று. ஒற்றியென்பது, பிறவினைமுதல்வினையான தேய்தலோடு
இயைதலால், அதற்குவற்ற ஒற்ற எனச் செயவெனெச்சத்திரிபுளைக் கொள்
ளப்பட்டது. கண்கள் வாளற்றுப்புற்கென்றுஆனமையால், காணும்வகையே
யற்ற தென்றது என்க. இடையின்றி - தொழிலற்றவேளையில்லாமல்: எப்
போதும் என்றபடி. விதுப்பு - விரைதல். (க)

கஉசஉ. **இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.**

**'ஆற்றமைமிதுதலின் இடையின்றிநினைக்கற்பாலையல்லை: சிறிது
மறக்கல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.**

(இ - ள்.) இலங்கு இழாய் - விளங்காநின்ற இழையினையுடையாய்!
இன்று மறப்பின் - (காதலரை) இன்று (யான்) மறப்பேனாயின்,—மேல் -
மேலும், காரிகை நீத்து - காரிகை(என்னை) நீப்ப, என் தோள்—, கலம் கழி
யும் - வளை கழல்வனவாம்; (எ - று.)

இலங்கிழாயென்பது, இதற்கு நீ யாதும்பரியலையென்னுங் குறிப்பிற்று
இன்று-யான் இறந்துபடுகின்றவின்று. மேலும்-மறுபிறப்பினும். எச்சவும்மை
விகாரத்தாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியு
மென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில், இடத்தின்மேனின்றது. இவ்
வெல்லைக்கணினைந்தால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனுள்

மறக்கற்பாலனல்லே னென்பதாம்.

(கு - ரை.) இழை - ஆபரணம். காரிகை - அழகு. நீப்ப - விட்டுநீங்க. இதற்கு = அழகுநீங்கத் தோள்வளே கழலுதற்கு. இலங்கிழாய் என்பதற்கு - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களேயுடையவளே! எள்ளு பொருளாதலால், அத்

தொடர், 'நான்
பிரிவுத்துயர்கொண்டு
வருந்தாநிற்க, நீ ஆபரணம்பூண்டு
விளங்குகின்றாயே!
என்துயர்க்குப்
பரியவேண்டாமோ!' என்ற
பொருளைக்

குறிப்பிக்கு மென்கிறார். இன்னுஎன்ற சேர்ந்ததைத் தழுவும் இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை 'மேல்' என்பதன்பின் தொக்க தென்க. நீத்து = நீப்ப: எசசததிரிபு. தோள் என்ற இடத்தில் நிகழும்பொருளாகிய கலம் [வளை] என்பதன் தொழிலாகிய கழியு மென்பதை, தோளின்மேலேற்றி, 'தோள்

கலங்கழியும்' என்றது இதற்கு;

'தோள்' என்பது "தோளுறுநூர்
தெய்வம்"

என்ற [illegible]ப்போலக்
ைகயென்ற
பொருளெனலாம். இன்று
காதலை [illegible]தேருயின்
மறுபிறப்பினும் அக்காதலரை
எய்தமுடியாது:

இம்மைக்கண் நினைந்தாலே
மறுமைக்கண் அவரைப் பெற்று
இன்புறலா கூடா - ஆம்

அதிகாரம்—அவர்வயின்விதும்பல்

மாதலால், அவரை மறக்கதில்லே
னென்பதாம். "தீவினைவந்திடிற்
செல்லு செல்லு,
பிறப்பானதுப்பினும் பின்னுங்
தன்னைத்தகும் பெற்றியரே"
என்று திருக்கோவையார்
கூறுவதும்,
எந்தக்கருத்துடனிறக்கின்றோர,
அதற்கு ஏற்ப
மறுபிறவியுளதாமென்ற

நூற்கொள்கையும், இங்கு
அறியத்தக்கன.(உ)

உரனசை இ
யுள்ளந் துணையாகச்
சென்றூர்
வரனசைஇ யின்னு மூனென்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) உரன்
நசைஇ-(இன்பநுகர்தலே
நச்சாது)வேறலே நச்சி, (நாம்
துணையாதலேயிகழ்ந்து), உள்ளம்
துணை ஆக - (தம்) ஊக்க

[illegible]னையாக, சென்று -
போயினர், வரல் கணத்து -

(அவற்றையிகழ்ந்து ஈண்டு)
வருகலை நச்சுக லான், இன்னும்
உளேன் - (யான்) இவ்வெவ்வலியினு
மூளேனையினேன்; (எ-று.)

உரனென்பது - ஆகுபெயர்.

அந்தகையா
னுயிர்வாழா நின்றேன்: அஃ
தில்லையாயின்
இறந்துபடுவலென்பதாம்.

(கு-ரை.) எல்லை -
காலவெல்லை.
வலிமையென்னும், பொருளுள்ள
உரனென்பது, அதனையாகும்
வேறலுக்கு காட்டுதலால்,
காரணவாகுபெயர்:
வேறல்-பகைவெல்லுதல்.
அவற்றை - வேறலையும்
ஊக்கத்தையும். நச்சு தல் -
விரும்புதல்.
(கூ)
கஉசுச. கூடிய காமம்

பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென்
னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(இ -
ள்.) (நீங்கியகாமத்தராய்),
பிரிந்தார்-(நம்மைமப்)பிரிந்துபோயவர்,
(மேல்), கூடிய காமம் - கூடிய
காமத்துடனே, வரவு - (நங்கண்)
வருதலை, உள்ளி-நினைந்து,—என்
நெஞ்சு—,(வருத்தமொழிந்து),
கோடு கொடு ஏறும்- (மேன்மேற்)

பணைத்தெழுகின்றது; (எ-று.)

விளைவயிற்பிரிவுழிக்

காமவின்பம்நோக்காமையும்

அது முடிந்துழி அதுவே

நோக்கலுந் தலைமகற்கு

இயல்பாகலின்,

கூடியகாமமொடென்றார்.

ஒடுவுருபு,

விகாரத்தாற்றொக்கது.

கோடுகொண்டேறலாகிய

மரத்தது தொழில், நெஞ்சின்மே

லேற்றப்பட்டது.

கொண்டென்பது குறைந்து
நின்றது. அஃது உள்ளிற்றுமே
லுயிர், இறந்துபடுவ
லென்பதாம்.

(கு - ரை.) விளைவயிற்பிரிவுழி - போரின்பொருட்டுப்பிரியும்போது. அதுவே - காமவின்பத்தையே. 'ஒடு' உருபு தொக்கது, 'காமம்' என்பதனிற்

றில். கொடுங்கொண்டேறல் -
பகைத்தெழுதல்: இது
மாத்நின்தொழில்: இது
தெஞ்சின்மேலேற்றிக கூறப்பட்டது:ஒன்றன்தொழிலை
மற்றொன்றன்மேலே
ற்றிக்கூறிய உபசாரவழக்கு
எனப்படும். கொடுங்கொண்டு

என்பதன் தொகுத்

தல். அஃது

உள்ளிற்றிலேன் ஆயின்-பிரிந்தவரின் வரவை

நினையுமுயிர். (சு)

குறுகுறு. காண்கடறற்

கொண்கனைக் கண்ணுறக்

கண்டுடறி

னீங்குமென் மென்றோட்

பசப்பு.

அதிகாரம்

திருக்குறள்

தலைமகன்பயவுகூறி

'ஆற்றியாயிப்

படிக்கற்பாலையல்லை' என்று

தோழிக்குச்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) கண் ஆ

கொண்கனை காண்க -

(என்) கண்கள் ஆகும் வகை

(என்) கொண்கனை (யான்) காண்பேனாக:

கண்டபின் - (அங்ஙனம்) கண்டபின்,

என் மேல் தோள் படுப்பு

நீங்கும் - என்
மெல்லியதோளின்கட் பசப்பு
(த் தானே) நீங்கும்: (எ - று.)
காண்கவென்பது, ஈண்டு
வேண்டிக்கோடற்பொருட்டு.
அது வேண்டு மென்பதுபட
நின்றமையின். 'மன்'
ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்ட
தாயை
யான் நீங்கா தென்பதாம்.
(சூ - ஈர.) ஆரும் வகை -
நிரம்புமிடம்:

திருப்தியடையும்படி. காண்க

வெண்பா-வியங்கோள்: அது,
வேண்டிக்கோடற்பொருளில்
வந்தென்க.

கேட்டதேஞ்ஞி நில்லாது
காணவும்வேண்டு மென்ற
பொருளைத் தருவதனால், 'மன்' -
ஒழியிசையாம்.
கேட்டதுணையான்-கேட்டமாத்திரத்தால்.
நீங்காது என்பதற்கு 'பசப்பு' என
எழுவாய் வருவிக்க.

கஉசுஅ. வருகமற்
கொண்க னொருநாட்
பருகுவன்
பைதனீ யெல்லாங் கெட.

இதுவுமது.

(இ - ன்.) கொண்கன்
ஒருநாள் வருக -
(இத்தூணாநாளும் வாராக்)
கொண்கன் ஒருநாள் (என்கண்)
வருவானாக: பைதல் நோய்
எல்லாம் கெட பருகுவன் -

(வந்தாற்) பையுளாச்செய்கின்ற
இந்நோயெல்லாங்கெட (அவ்

வமிழ்தத்தை வாயில்க ளுண்டானும்) பருகக்கடவேன்; (எ - று.)
வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க.

அக்குறிப்பு,
அவ்வொருநாளுக்குள்ளே இனி
வரக்கடவ நோய்களுங் கெடுப்ப
லென்பதாம்.

(தூ-ரை.)

என்கண்-என்னிடத்து.
பையுள்-துன்பம்.
இந்நோயென்பது- காமநோயை.
அவ்வமிழ்தத்தையென்பது -

கணவனை. வாயில்களாந்தானும்-
ஐம்பொறிகளானும். மேல்என்றது
- ஐந்தாவதுகுறளில் என்றவாறு.
வருக என்ற வியங்கோள் ஈண்டும்
வேண்டிக்கோடற்பொருட்டு என்க.
கேட்டது நெஞ்சில்வாமல்,
வாவும்வேண்டுமென்ற கருத்தை
விளக்கியதனால், இந்தக்
குறளிலும் 'மன்'-ஒழியிசையாம்.
அக்குறிப்பு - ஒருநாள்வருகஎன்ற

குறிப்பு. கஉஙள.

புலப்பேன்கொல்

புல்லுதேன். கொல்லோ

கலப்பேன்கொல்

கண்ணன்ன கேளிர்

வரின்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) கண் அன்ன

கேளிர் வரின் - கண்போற்சிறந்த

கேளிர் வரு

வாயின்,—புலப்பேன்கொல்-(அவ்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி

யர்ன்) புலக் கக் கடமேவேறு?

புல்லுதேன்கொல்-(அன்றி

எல்லாமுமே நோக்கிப்) புல்
லத் தடையேதுமே?

கலப்பேன்தெரிவை-(அவ்விரண்டும்
வேண்டுதலான் அவ்விரு
செயலுந்தானாயும்)வியாபகக்கடனேது?
(யாது செய்யக்கடனேன்?) (எ -
று.)

கஉஎ - ஆம்

அதிகாரம்—அவாவின்மை

கஉஎ

புலவியும் புல்லலும்

ஒருபொழுதின்கண்
விரவாமையின் 'கலப்பேன்
கொல்' என்றாள். மூன்றனையுஞ்
செய்தல் கருத்தாகலின்,
விரும்பாயிற்று. இனிக்
கலப்பேன்கொலென்பதற்கு
*ஒருபுதுமைசெய்யாது
பிரியாதகாட் போலக்
கலந்தொழுகுவேனே என்று
உரைப்பாரு முளர்.

(கு - ரை.) வரவு
நீட்டித்தமை-வரக்

காலந்தாழ்த்தமை. புலக்க -
பிணக்கங்கொள்ள.

புல்ல-தழுவிக்கொள்ள.

அவ்விருசெயல்களை - புலத்தல்
புல்லல்என்னும் இரண்டு
செய்கைகளையும்.

விரவு-(ஒன்றுடன்) கலந்து செய்ய.

புலத்தல் புல்லல்என்ற
இரண்டுசெயல்களும்
ஒரேவேளையில் கலந்து
நிகழாவாகையால்,
'கலப்பேன்கொல்'என்று

ஐயப்பட்டுக்கூறுதல்வன்கண்ணதா
யிற்று.

ஒருபுதுமை-ஒருவேறுபட்டதன்மை:
ஊடலுடையாள் போன்று நடித்த
லென்பர்.

(எ)

கஉசுஅ. விளங்கலந்து வென்றீக வேந்தன் மலைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து.

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த
தலைமகன்
வினைமுடிவுநீட்டித்துழித்
தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

(இ - ள்.) வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக-வேந்தன் வினைசெய்தலைப் புரிந்து வெல்வானுக: மனை கலந்து மாலை விருந்து அயர்கம்-(யாழும்) மனைவி யைச் சென்றுகூடி (ஆண்டை) மாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக; (எ - று.)

மனையென்பது-ஈண்டாகுபெயர்: "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி" என் புழிப்போல. வினைசெய்தற்கண் வந்த மாலைப்பொழுதிற்கு

ஆசிரியர் கூடல்

அலங்காரித்தல் முதலிய

இன்மையின், 'மனோகலத்து

மாலைக்கு விருந்தயர்கும்'

என்றான்.

நான்கனுருபு, விகாரத்தாற்

றொக்கது. இது

வினைமுடியா முன்கூற

லான், வித்துப்பாயிற்று.

பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகள்

கூற்றாக்கி யுரைத்

தார்: தலைமகனைக் கூறுது

வேந்தன்வெல்க என்றும்,

மனைகலந்து என்றும்,

மாலைப்பொழுதின்கண்

விருந்தயர்கம் என்றும் வந்த

அவ்வுரைதானே அது

கூடாமைக்குக் காரியமாயிற்று.

(சூ-ரை.)

வேந்தற்குற்றுழி-ஒருவேந்தன்

மாற்றரசனைவேந்தழல்வருத்த

முற்றுவந்து அடைந்தபோது.

வினைமுடிவு-போர்முடித்தல்.

நீட்டித்துழி -

காலதாமதமானபோது.

வென்றீக=வெல்க: வியங்கோள்

வினைத்திரிசொல்.

விருத்தயர்கம்-விருந்துகொண்டாடுவேம், தன்னைமப் பன்னைமுற்று. மனை யென்பது-மனையிலிருப்பாளைக் காட்டியதனால், இடவாகுபெயர். மனை

யென்பது மனைவியைக் காட்டுவதற்கு மேற்கோள், "மங்கலமென்ப மனை மாட்சி" என்பது: இது, இந்தத் திருக்குறளில், வாழ்க்கைத்துணைநல மென்

லும் அதிகாரத்தின் 10-ஆம் பாடலில் உள்ளது: இதன் பொருள்: மனையா
ளின் நற்குணநற்செய்கைகளே (ஒருவனுக்கு) நன்மையென்று சொல்லுவர்.

வினைசெய்தற்கன்ன-டோர்வினை
திகழும்போது. வினைழுற்றி
வென்றுமீண்டு
வந்தால், அங்ஙனம்
மீண்டுவருபவரை
எதிர்கொள்ளுதலும், சகுனத்து
அலங்

---

*பி - ம்: ஒருமை புதுமைசெய்யாது.

க்கித்தலும் திழுமெங்க.

மாலைவிருந்தயர்கம் என்றவிடத்து,
மாலைச்சூழ்விரு தயர்கம்
என்றுபொருள்படுவதனால்,
நான்கனுருபு
விகாரத்தால்தொக்கதென்றார்.
மாலைக்கு விருந்தினைச்
செய்தல்=மாலைப்பொழுதிற்கு
நேற்றுஇல்லாத புதுமையைச்
செய்தல்.
போர்வினைமுடியுமுன்
கூறுவதால், விதுப்பு ஆகும்.
தலைமகள் கூற்றுயின்,

தலைமகன் வெல்க
என்றல்லது வேந்தன் வெல்க
என்றும், மனை(வி)யுடன் கலந்து
மாலைப்பொழுதின் கண்
விருந்தயர்க்கம் என்றும்
வருகற்குப்பொருத்தமில்லை
யாதலால், அங்கன்வந்தே இது
தலைமகளின் கூற்று அன்று
என்பதற்குவற்ற சான்று
மென்க. அது-தலைமகன்
கூற்றெனல்படாது. சரி-சாட்சி.
"தாதவிழ்தண்டேறு தோழி,

துயாறுகிளவியே டயர்ந்தீகம்
விருந்தே" என்ற கலித்தொகை,
ஒருநாள் நோக்கத்தக்கது. (அ

கஉசுக ஒருநா

ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்
சேட்சென்றூர்
வருநாள்வைத்
தேங்கு டவர்க்கு.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) சேண்
சென்றூர்-சேணிடைச்சென்ற(தங்)காதலர்,
வரு நாள் மீண்டுவரக்குறித்த

நாளை, வைத்து-உட்கொண்டு,
எய்தபவர்க்கு-(அது வரும்
துணையும் உயிர்தாங்கி) வருந்தும்
மகளிர்க்கு,—ஒரு நாள் எழு
நாள் போல் செல்லும்-ஒருநாள்
பலநாள்போல
நெடிதாகக்காட்டும்; (எ - று.)

எழென்பது,
அதற்குமேலாய மிக்க பண்மை
குறித்துநின்றது:"ஒருவ கூறை
யெழுவ ருடுத்து"
என்றாற்போல. தலைமகள்வருத்தம்

பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு.
இதனுள், இதுவுந் தலைமகள்
கூற்றுகாமை யறிக. இருந
னென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கு - ரை.) சேணிடை -
வெகுதூரமான இடத்தில். அது -
மீண்டுவர குறித்தகாள்.
வருந்துணையும் - வருமளவும்.
எழுநாள் என்றது-மிக்க பலநா
ளென்பதைக் குறிப்பிக்குமென்க.
எடுத்தமேற்கோளின்டொருள்:—ஒருவ

கூறற யெழுவருத்து -

ஒருத்காடையப் பலருடத்து

என்பது: இம்மே

கோளுள்ள இடம் விளங்கவில்லை

சென்றார் வருகாள்

வைத்தேங்குபவர்க்கு ஒருகாள்

எழுகாள்போற்செல்லும் என்று

பிறர்மேலிட்டுக் கூறுலும்

தலைமகள் வருத்தமே இதில்

விளங்கும் தலைமகள்

வருத்தத்தைத் தலைவன்

கூறுகின்றானென்றுகொள்வதே

இக்குப் பொருத்தமாதல் காண்க.

எழுநாள் என்பதற்குப் பதிலாக,
'இருநாள்' என்று
பாடமோதுவாருமுளர். இருநாள்.
பெரிதாகத்தோன்றுகின்ற நாள்.

(சு)

கடலெ.

பெறினென்னும் பெற்றக்கொ லென்னு
முள்ள முடைந்துக்கக் கால்.

முறினென்னு

இதுவுமது.

(இ-ள்.) (காதலி நம் பிரிவினையாற்றாது), உள்ளம் உடைந்து உக்கக் கால்-உள்ளமுடைந்து இறந்துபட்டவழி, பெறின் என்-(நம்மைப்) பெறக்கட வளாலெனென்? பெற்றக்கால் என்-(அதுவன்றியே) பெற்றாலென்? உறின் என் - (அதுவன்றியே) மெய்யுறக்கலந்தாற்றானென்? (இவையொன்றாலும் பயனில்லை); (எ - று.)

கூஉ எ = ஆம்

அதிகாரம்—அவர்வயின்விதும்பல்

கூஉக

இம்மூன்றும்

உடம்பொடுபுணர்த்துக்

கூறப்பட்டன, அதன்மேலும்

முன்னை வழக்குண்மையின்.

அதற்கு முன்னே யார்ன்

செல்லவேண்டுமென்
பது கருத்தாகலின்,
விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள்
கூற்றுயவழி இரங்க
லாவதல்லது விதுப்பாகாமை
யறிக.

(கு-ரை.) தலைவி
இறந்துபடுவளை
வெளிப்படையாகக்
கூறுமல், 'உள்ள
முடைந்துக்கக்கால்'
என்பதனால்
குறிப்பித்தானென்க.

இக்கக்குறளின்

விசேடவுரையில், 'இம்மூன்றும்

உடம்பொடுபுணர்த்துக்

கூறப்பட்டனை,

அதன்மேலும்முன்னை

வழக்குண்மையின்'என்றுசாற்றுதற்குப்பொருள்

விளங்காமையால்,

பாஷ்யகாரர் -

சேதுஸ்தாந வித்வான் ஸ்ரீ.

உ. வே. ரா. ராகவய்யங்கார்

ஸ்வாமிகள விரைவு,

அந்தஸ்வாமி அருளிய விடை

வருமாறு:—"குறளில்,

உக்கக்கால் என்பதற்கு -
இறந்துபட்டவழி என்றதனால்,
உள்ளது உடம்புதான் என்று
கருதி, 'பெறினென், பெற்றக்
கால் என், உறின்என்?' என்ற
இம்மூன்றும் உடம்பொடு
சேர்த்துக் கூறப்பட்டன எனக்
கொண்டவராவர்: 'அதன்மேலும்
முன்னை வழக்குண்மையின்'
என்புழி,

அதன்மேலும்என்றது-அவ்வுடம்பின்மேலும்என்றவாறு:
முன்னை வழக்குஎன்பது
உயிருள்ளபோழ்தின்வழக்குஎன்றவாறு

: உண்மையின் என்பது

துவினும்உலகத்தினும்உண்டாகலால்

என்றவாறு: 'உயிர்நீத் தொரு

மகன் கிடந்தாவெனவும்',

"படுமகன்கிடக்கைகாணாஉ"

எனவும் வருவன காண்க.

இக்குறளில் இறந்துபட்டவழிப்

பொறுக்கடவளாஞல் என்றுகூறினை

தலால், இக்குறுக்கு

என்றிலெறியலாம்.

இறந்துபட்டவழி உடம்புபொறுக்கடவ

தாஞல் என்பதன்றே

இவையடுத்தனவெனின்:—முன்றன்றுப:

அவ்வுடம்பின் மேலும்
இடத்தாற்றுமுன் சார வழுக்கு
நிகழ்த்தலுண்டென்று
வினாத்திறமென்ன. என்னிடமுள்ள
பரிமேலழகரையும்
பனுவலாட்டியும்,
உடம்போடுகூறப்
பட்டன என்றேயுள்ளது.
இதழ்கள், இம்மை உத்தியன்று
என்பது தெளியப்படும். என்
வாட்டம், உறியனென்
என்பதற்கு-மெய்யுறக்
கலந்தாற்றான் என்?

மெய்யுறக் கலவாதொழியினென்? என்று கூறப்பட்டுள்ளது" என்பது. இனி,
ஒருசாரார் இந்தக்குறளில் அசைநிலையாகிய 'ஆம்' என்பது மூன்றுவந்திருப்

பதைச் சமர்த்திக்கவந்தது
இந்தவாக்கியமென்பர். அவர்
உரைக்குமாறு:— ஆமென்பது
மூன்றும் ஒருகுறட்பாவிற்
கூறப்பட்டன: மூன்றற்குமேலும்
ஓர் அசைச்சொல்லைச்
சேர்த்துக்கூறலும்
செய்யுள்வழக்கிலுண்டு என்பது.
மற்றொருசாரார்,
உத்தியாகவேகொண்டு பொருள்
கூறுவது பொருந்துமா
என்பதனையும் ஆராய்க.

உள்ளமுடைத்துக்கக்கால்

தலைமகள் பெறக்கடவளாதல்

முதலியவற்

றுற் பயனின்று ஆதலால், அதற்குமுன்னமே செல்லவேண்டு மென்று
னென்க: இதில் காட்சிவிலக்கு விளங்குதலால், இது விதப்பாகும். இங்

ங்ஙனன்றி,

தலைவி தலைமகனைப்பற்றிக்

கூறியதாகக் கொள்ளின், 'உள்ள

முடைத்துக்கக்கால்

பெறினெஞ்ஞான்' எனக் கூறுதல்,

இரங்குதலிற்சேர்வ

தன்றி விதப்பாகாமை காண்க: ஆகவே, இப்பாடலையும் கீழிரண்டுபாடல்
களைப் போலவே தலைவன்கூற்றாகக்கொள்ளுவதே பொருத்தமாம். (கo)

திருக்குறள்

கஉஎ - ஆம்

அதிகாரம்—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது-தலைமகன்

தலைமகள் தோழி என்றிவர்
ஒருவர்குறிப்பினை யொருவர்க்கு
அறிவுறுத்தல். இது பிரிந்துபோய
தலைமகன் வந்து கூடியவழி நிகழ்வு

தாகலின்,

அவர்வயின்வி தும்பலின்பின்

வைக்கப்பட்டது.

(கு - ரை.) என்றிவர் - என்றறிவர்.

அறிவுறுத்தல்-தெரிவித்தல். இந்தக் குறிப்பறிவுறுத்தல் பிரிந்துபோனதலைமகன் விரைவிற்கொண்டுவந்து கூடியபோது

நிகழ்வதாதலால், அவ்வகையின்விதம்பலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுணரக்க வுறுவதொன்

றுண்டு.

பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவினற் புதுவது பன்னுஞ்ஞும் பாராட்ட; தலைமகள் 'இது ஒன்று உடைத்து' என அஞ்சிமவழி அதனை அவன்தூறிப்பானறிந்து அவன் அவட்குச் சொல்லியது

(இ - ள்.) கரப்பின்உம்-(நீ சொல்லாது) மறைத்தாயாயினும், ஒல்லா -

(அதற்கு) உடம்படாதே, கையிகந்து-(நின்னைக்) கைகடந்து, நின் உண்கண்_ நின்னுண்கண்களே, (எனக்கு), உரைக்கல் உறுவது ஒன்று-சொல்லலுறுவது தொகு காரியம், உண்டு-உண்டாயிராநின்றது: (இனி அதனை நீயே தெளியச்

சொல்வாயாக); (எ - று.)

காத்தல் -

நாணைடக்குதல். தன்கட்
பிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருதி
வேறுபட்டாளது வேறுபாடு
குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்
பிரியாமைக்
குறிப்பறிவுறுத்தவாறு.
(கு - ரை.)

கேட்ஸைகமிகவிரல் -
ஆசையின்மிகுதியிரல். புதுவது

பல் நாளும் பாராட்ட -
பலநாள்களும்
(புணர்ச்சித்தொழிலைப்) புதிது
புதிதாகப் பாராட்ட. இது -
இங்ஙன் (இத்தலைவன்.)
பாராட்டுவது. ஒன்று உடைத்து -
(பிரிதலாகிய:)
ஒருகருத்தையுடையதுமேபோலும்.
அதற்கு உடம்படாதே-அந்த
மறைத்தற்றொழிற்கு
உடம்படாமேல. அறிவுறுத்தவாறு
- அறிவுறுத்தியபடி. மறைக்கும்

பிரிவுத்துயரைக் கண்கள்
புலப்படுத்து மென்பதனை
"எவ்வதோர் யென்னையு
மறைத்தாண்மன், வென்றவே
லுதியேய்க்கும் விறனல னிழந்
தினி, நின்று நீருகக்கலுழு
நெடும்பெருங்க ணல்லாக்கால்"
என்ற கலித்
தொகையாலும் அறிக.

(க) கூளை. கண்ணினிறைந்த
காரிகைக் காம்போர்தோட்
போதைக்குப் பெண்ணினிறைந்த

நீர்மை பெரிது.

நாணுஞல் அவள்
அதுகொல்லாளாயவழி அவன்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) கண் நிறைந்த காரிகை-(என்) கண்ணினை நிறைந்த அழகினையும், காம்பு வர் தோள் - வேயையொத்த தோளினையுமுடைய, பேதைக்கு-(நின்) பேதைக்கு, பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது -

பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த
மடமை (அவ்வளவன்றி)
யிருந்தது: (எ-று.)
இலதாயபிரிவினைத்தன்கணேற்றி
அதற்குஅஞ்சுதலான்,
இவ்வாறுகூறினான். கருத்து - ஆம்
அதிகாரம்—குறிப்பறிவுறுத்தல்
கருத்து

(சூ- ரை.) அது -
பிரிவச்சத்தைத. தன்கண் -
(தலைவனுகிய) தன் னிடத்து.

அதற்கு-பிரிவிற்கு.

பெண்பாலார்க்கு மடமை
இயற்கையென் பதை
"நுண்ணுணர்வுடையோர்
நூலொடுபழகினும்,
பெண்ணறிவென்பது பெரும்
பேதைமைத்தே" என்றதனாலும்
அறியலாம். இந்தக்திருக்குறளை
"களவலராயினும்" என்றுதொடங்கும்
தொல்காப்பியக்களவியற்சூத்திரத்தில்
"அளவுமிகத்தோன்றினும்" என்பதற்கு
உதாரணமாக
எடுத்துக்காட்டி, 'இது,

கதிர்ப்புக்கண்டு செவிவி

தாேனகூறியது' என்றனர்.

நச்சிஞர்க்கினியர். (உ)

கஉஎங. மணியுட்

டிகழ்ந்தரு நூல்போன்

மடந்தை

யணியுட்

டிகழ்வதான் றுண்டு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மணியுள்

நிகழ்ந்தரும்

நூல்போல்-(கோக்கப்பட்ட)

பளிக்கு மணியகத்துக் கிடந்து
புறத்துப்புலனும் நூல்போல,
மடந்தை அணியுள்
நிகழ்வது-இம்மடந்தையது
அணியகத்துக் கிடந்து
புறத்துப்புலனுநின்றது; ஒன்று
உண்டு-ஒருகுறிப்புண்டு; (எ - று.)

அணி-புனைந்தியாவது
அழகு. அதனகத்துக்
கிடந்தலாவது, அத னேது
உடனிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்து
உடனிகழ்தல். அதனை யான்

அறி னின்றிலேன், நீ
யறிந்துகூறல்வேண்டுமென்பது
கருத்து.

(கு-ரை.) பாடலிலுள்ள அணிஎன்பதற்கு-புணர்ச்சியாலுய அழகுள விரிவுகூறியவாறு. உடன்நிகழ்தற்பாலதன்றி வைத்து-உடன் நிகழ்தற்கு உரியதாகாநிருந்தே. "அதனைகத்து" என்று தொடக்கும் வாக்கியம் பிரி வச்சநிகழ்தலே புணர்த்தும். இந்தப்பாடலை, 'இது, காமத்தால் நிகழ்ந்த பொலிவினைச் செவிலி தானே கூறிய'து' என்றனர் நச்சினர்க்கினியர் : (தொல். களவி - 115). 'மணியிற்றிகழ்தரு', 'அணியிற்றிகழ்வது' என்றும்
பாடமுண்டு.

(ங)

கஉளை. மூனைமொக்கு
ளுள்ளது நாற்றம்போற்
போலை
நனைமொக்கு

ருள்ளதொன் றுண்டு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) முகை மொக்குள் உள்ளது
நாற்றம்போல்-முகையது (முகிழ்ப்பினுளதாய்ப்)
புறத்துப்புலனுகாத
நாற்றம்போல,—பேதை-(தின்)
பேதை,

நகை மொக்குள் உள்ளது-(என்னெடு நகக்கருதும்)நகையது முகிழ்ப்பினுளதாகிப் புறத்துப்புலனுகாதது, ஒன்று உண்டு-ஓர் குறிப்புண்டு; (எ - று.)

முகிழ்ப்பு-முதிர்ச்சியாற்
புடைபடுதல்.
நகை-புலர்ச்சியின்பத்தா

னிகழ்வது.

(கு - ரை.) முகை-பூவின்மொட்டு. புடைபடுதல்-(மலர்தற்குமுன்னே) பருத்துநிற்கும்நிலை. இந்தக்குறள் தொல்காப்பியத்து மெய்ப்பாட்டியலில் நகை நயமறைத்தலென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது: நகுதயமறைத்தலாவது - தலைமகன்கட்டோன்றிய குறிப்புக்களான் அதற்கு எதுவாகிய கயனுடைமை மனத்திற்பிறந்தவழியும் காதுகிற்றல்.(சு) கூவது. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர் தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து.

கூடு

கிருக்குறள்

இதுயுமது.

(இ - ள்.) செறி தொடி-செருங்கிய வளைகளையுடையாள், செய்து -

(எவ்வளவில்லாததொன்றை) உட்கொண்டு, (அதுகாரணமாக), இறந்த கள்ளம்-(என்னை) மறைத்துப்போன குறிப்பு, உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று

உடைத்து-(என்)மிக்கதுயரத்தைத்தீர்க்கும்
மருந்தாவதொன்றுணையுடைத்து.

உட்கொண்டது-பிரிவு.

கள்ளம்-துரோகியேம்.

பகைத்தற்குறிப்பு-தானும்

*உடன்போக்குஉட்கொண்டது.

உறுதுயர்-நன்றுசெய்யத் தீங்கு
விளைதலா

லும் அதுதான் தீர்திறம்
பெருமையானும் உளதாயது.

மருந்து-அப்பினி

வின்மை

தோழியாற்றெளிவித்தல்.

ரீ அதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம்.

(கு - ரை.) செறி

தொடி-வினைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த

அன்மொழித்

தொகை.

செய்து-ஐயத்தைச்செய்து:

பிரிவையெண்ணினையென்க. இங்கு,

குறிப்பு-உடன்போகற்குறிப்பு.

கள்ளம் என்பது-கள்ளத்திறல்

திகழும் குறிப் பைக்

காட்டுதலால், ஆகுபெயர். காணும்

உடன்போக்கு

உட்கொண்டது-'இவ்
விடத்தைவிட்டு நீங்கிச்செல்வதாயிருந்தால்
என்னைவிட்டு அகலாதே: நானும்
உன்னுடன் வருவேன்' என்று
உடன்போக்குக்கு
ஒருப்பட்டிருத்தலே யுட்-
கொண்டது. வேட்கைமிகவினைற்
புணர்ச்சியைப்பாராட்டல்
அதுகாரணமாகப்
பிரிவச்சம் விளைதலைக் கருதி,
நன்றுசெய்யத் தீங்குவிளைதல்
என்றது. அது
தான்-பிரிவச்சந்தான்.

அது செய்தல்-தலைவியைப்பிரிவின்மை தெளிவித்தல்.

கூஎசு. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

தலைமகன்துறிப்பறிந்த தலைமகள், அதனை, அதுதெளிவிக்கச் சென்ற தோழிக்கு அறிவுறுத்தது.

(இ - ள்.) (காதலர் வந்து தம்பிரிவினுடைய துன்பத்தினை), பெரிது ஆற்றி-மிகவுமாற்றி, பெட்ப-(நாம்)மகிழும்வண்ணம், கலத்தல் - கலக்கின்ற கலவி,—(இருந்தவாற்றான்), (மேலும் அத்துன்பத்தினை), அரிது ஆற்றி - அரிதாகவாற்றியிருந்து, அன்பு இன்மை - அவரன்பின்மையை, சூழ்வது உடைத்து-நினையுந்தன்மையுடைத்து; (எ-று)

பிரிதற்குறிப்பினைச் செய்கின்ற காதலான், முடிவில் இன்னுதாகாகின்ற தென்பதாம்.

(கு - ரை.) தலைமகன்குறிப்பு-பிரிதற்குறிப்பு. அதனை - அந்தத்தலை

மகன் குறிப்பினை: இது,
அறிவுறுத்தது என்பதனோடு
இயையும் அது தெளி
வித்த-அப்பிரிவின்மையைத்
தெளிவிக்க. பிறவும்

சுற்றியதவும் கணித்து.

அத்துன்பத்தினை-அப்பிரிவுத்துன்பத்தினை.

பிரிதற்குறுப்படிலை செய்கின்றது

என்பது கலவியை.

'இன்னுதாகாகின்றது'

என்பதற்கு எழுவாய், காய்

மதிழும்வன்னாங் கலக்கின்ற

கலவியென்பது.

உரை. தன்னைத்

தானறிவன் றானத்தலைய

கப்பிறர்

மூன்ன

மூனர்த்த வினை.

[illegible]

[illegible]

கஉ - ஆம்

அதிகாரம்—குறிப்பறிவுறுத்தல்

கஉ

இதுவுமது.

(இ-ள்.) [illegible] கண்ணாற்

றுணறவன் றணைக்கணை-குளிர்ந்த

றுணறனைய புடை யுளன் (நய்னை

மெய்யாற்கூடியிருந்தே

மனத்தாற்) பிரிந்தமையை,
(அவன்
குறிப்பானறிதற்குரிய),
நம்பிஎன்பும்—, வினை முடிவை
உணர்ந்த-இவ்வினைகள்
முன்னேயறிந்தன; (எ-று.)
கருத்துரிகழ்ந்த தாகவின்
'தணந்தமை' என்றும், யான்
தெளிபவுணர் தற்குமுன்னே
தோள்கண் மெலிந்தன
வென்பாள் அதனை
வினைமேலேற்றி அதுகண்ணே

யுணர்வுடைத்தாக்கியுங் கூறினாள்.

(கு-ரை.) கருத்து

நிகழ்ந்ததாகலின்-பிரியவேணுமென்ற

எண்ணம்

தோன்றியுள்ளதாதலால்.

தெளிய-நிச்சயமாக.

அதுதன்னை-அவ்வளையை.

வளையை

உணர்ச்சியையுடைய பொருளாகக்

கூறிய நயங் காண்க. (எ)

கஉஎ. ஒருநாற்றுச்

சென்றுரைங் காதலர் யாரும்

மெழுகாளே மேனி
பசந்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) எம் காதலர்—, சென்றார்
நெருநற்று-பிரிந்துபோயினர்
நெருநற்றே: யாம் உம்மேனி
பசந்து
எழுகாளேம்-(அப்பிரிவிற்கு)
யாமும் மேனிபசந்து
எழுகாளுடையமாயினேம்;

நெருநற்றுச்செய்த

கலை வியாற் பிரிவு

த்தணியப்பட்ட தென்பான்

'நெருநற்றுச் சென்றூர்' என்றும்,

அதனை யையுற்றுச்செல்கின்றது

எழுநா

ருண்டாகலின் அண்மை

மேனிபசந்த தென்பாள்

'மேனிபசந்தெழுநாளேம்'

என்றுங் கூறினாள். இவ்வாற்றுற்

றலைமகனது பிரிதற்குறிப்பினை
யுணர்த்தி
நின்றது.

(சூ - ரை.) நெருநற்றே - நேற்றே. இன்னுந் தலைவர் பிரிந்துசெல்ல வில்லை யாகவும், அவர்செய்த தலையளியால் இனி விரைவிற் பிரிவு என்றும் முன்னமே தெளிவு தெளிந்திட்டாளாதலால், அத்தெளிவை விளக்க 'நெருநற் றுக் கொன்றீர்' என்ற

தென்க. பிரிவைப்பற்றி

ஐயுற்று எழுநாளாயிற்

றென்பதை விளக்க,

'யாழுமெழுநாளேம்

மேனிபசந்து' என்ற தென்றாள்.

மேனி, தான் பசந்ததறுல்

தலைவன் பிரிவுக்குறிப்பை

எழுநாள்கட்குமுன்

னமே யுணர்த்தி நின்ற தென்க.

(அ)

கூடுக.

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவள்செய் தது.

தலைமகள்குறிப்பு அறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற்கு அறிவித்தது.

(இ-ள்.) (யான் அதுதெளிவித்தவழித் தெளிபாது),—தொடி நோக்கி-(அவர் பிரிய யான் ஈண்டிருப்பின் இவைநில்லா எனத் தன்) தொடியை நோக்கி, மெல் தோள் உம் நோக்கி -(அதற்கேதுவாக இவைமெலியுமெனத் தன்) மென்றோள்களையும் நோக்கி, அடி நோக்கி-(பின்னிவ்விடும்பிகழா மல் நீர் நடத்துகாத்தல்வேண்டு மெனத் தன்) அடியையும்நோக்கி, ஆண்டு அவள் செய்தது - அங்ஙனம் அவள்செய்த குறிப்பு, அஃது - உண்போராக் கியிருந்தது; (எ-று.)

கஉசு
திருக்குறள்
செய்தகுறிப்பு

- செய்தற்கேதுவாய குறிப்பு.
அஃதென்றூள் "செறி
தொடி செய்திறந்தகள்ளம்"
என்றூலைகலின்.

பிரிதற்குறிப்புண்டாயின், அஃ
தழுங்குதல் பயன்.

(சூ-ரை.) தலைமகள்
குறிப்பு-தலைவனுடன் செல்வது.
அதனை - உடன்
போக்கை. அது-பிரிவச்சம்.
தொடியை

முதலில்நோக்கியது-யான்
பிரிந்து

இங்குத்தானே யிருப்பின் இவை
நில்லா வென்பதையும், தோளை
நோக்கி யது-தொடி நிற்காதபடி
தோள்கள் மெலியு
மென்பதையும், தன் அடி
நோக்கியது-'வினைகழலாமலும்
தோள்மெலியாமலுமிருக்கற்கு
ரீவிர் கணவ னுடன் செல்வதே
நல்ல உபாயம்: நடந்துசெல்லும்
இவ்வுதவிபுரிய வேண்

தும்' என்பதையும் குறிப்பிக்கு
மென்க. செய்தற்கு ஏதுவாய
குறிப்பு—தொழி.
நோக்குதல் முதலிய தொழில்
நிகழ்வதற்குக் காரணமான
உடன்போக்குக்
குறிப்பு. "செறிதொடி
செய்திறந்த கள்ளம்" என்று
கீழ் 5-ம் குறளில்
உடன்போக்குக்
கூறப்பட்டமையால், அதனை
"அஃது" என்று இங்குச்சுட்

டனுள். அம்து அழுங்குதல் -
பிரிதற்குறிப்பு
உண்டாகாவுண்ணம் தலைமக
னைத் தடுத்தல். இங்குத்
தலைவன் பிரிவையுணர்ந்து
அதனைத்தடுக்கக் குறிப்
பாலுணர்த்தியதாகவந்தது -
காவுவெளிப்படுப்பாணி:
பிறிதாலங்கார மெனப்படும்.
(5)
கஉஅம். பெண்ணிறற்
பெண்மை யுடைத்தென்ப
கண்ணிறற் காமநோய்

சொல்லியிரவு.

தலைமகன்

பிரியாமைக்குறிப்பினைத்

தோழிக்கறிவுறுத்தது.

(இ - ன்.) (மகளிர்), காமநோய்-(தன்) காமநோயினை, (தோழியர்க்கும் வாயாற்சொல்லாது), கண்ணிறுவ் சொல்லி—, (அதுதீர்க்கவேண்டுமென்று அவரையிரவாது), இரவு-(உடன்போதல்குறித்துத் தம்மிடையினை) இரத்தல், — பெண்ணிறுவ் பெண்மை

உடைத்து என்ப -
(தமக்கியல்பாகிய) பெண்ணை
மேலும் ஓர்
பெண்மையுடைத்தென்று
சொல்லுவர், (அறிந்தோர்);
(எ-று.)

தலைமகளது
உடன்போதற்றுணிபு

தோழியாற்றெளிந்தாலுகலின், தன்
பிரிவின்மைக்குறிப்பினை
யறிவுறுப்பான்,
அவள்பெண்மையினைப் பிறர்மே

விட்டு வியந்து கூறியவாறு.

(கு - ரை.) தலைமகன் பிரியாமைக் குறிப்பு - பிரிந்து தான் தனியே செல்லாமல் தலைவியையும் உடனழைத்துக்கொண்டே போகற்குறிப்பு. அது-

காமநோய். அவரை - தோழியரை. துணிபு - உறுதி. தலைவி உடன்வருதற்கு இசைந்து இருந்தலைத் தோழியால் உணர்ந்த தலைவன், தன்னுடன் தலைவி வருதற்கு இசைதலால் தன் பிரியாக்குறிப்பினை அறிவிக்க "பெண்ணினுற் பெண்மையுடைத்தென்ப" என்று அவள்பெண்மையை வியக்கின்றனென்க.

உரை - ஆம்

அந்நிகாதம்—புனர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது - தலையனுந் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல். மேற் புணர்ச்சியிருதிபற்றித் தலைமகன் பிரிதற்குறிப்பறிவுணர்த்தத் தலைமகள் அவன்மாட்டேநிகழ்தது வேட்கை மிகவினுற் பின்னுந் தன்கண்ணேநிகழ்த வான், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஙூ - ஆம் அதிகாரம்—புணர்ச்சிவிதும்பல்

கஉஎ

(கு - ஊர.)

மேல் - முன்னோடு அதிகாரத்தில்:

அதாவது அதிகாரத்தில். கஉஅ-ஆவது அறிவுறுத்த அறிவிக்க. - அவன்மாட்டே

னிடத்து நிகழும் பிரிதற்குறிப்பைக்கருதாது. தன்கண்ணே நிகழ்தலால்-தன் கண்ணுள்ள புணர்ச்சிவிழும்பலிலே கருத்துச்செல்லுதலால்.

கடிஇக. உள்ளக்

களித்தலுங் காண

மகிழ்தலுங் கள்ளுநக்கில்

காம்த்திற் குண்டு.

'பிரிதற்குறிப்பினைகியாதேனு

நீ புலவாமைக்குக் காரணம்

யாது?' என.

நகையாடிய தோழிக்குத்

தலைமகள் சொல்லியது,

(இ - ள்.) உள்ள களித்தல்
உம்-நினைந்ததுணையானே
களிப்பெய்தலும், காண
மகிழ்தல்உம் -
கண்டதுணையானேமகிழ்வெய்தலும்,
கள்ளருக்கு இல் -
கள்ளுண்டார்க்கில்லை:
காமத்திற்கு
உண்டு-காமமுடையார்க்குண்டு;
(எ-று.)
களித்தல் -
உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் -

அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும்
உண்டழியல்லதின்மையின்
'கள்ளுக்கில்' என்றாள்.
உண்டென்பது, இறுதி விளக்கு.
அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய
யான், புலத்தல் யாண்டையு
தென்பதாம்.

(கு - ரை.) பிரிதற்
குறிப்பினையுடையாளென -
பிரிதற்குறிப்பையுடைய வுனை
நினைவேனென்று. உணர்வழியாது

உள்ளங்கினர்தல்
களித்தலென்றும், உணர்வழிய
உள்ளங்கினர்தல்
மகிழ்தலென்றும், களித்தல்
மகிழ்தல் என்ற இரண்டற்கும்
வேறுபாடு காட்டுகின்றார்;
இவ்விரண்டும்-களித்தலும் மகிழ்த
லும். உண்டுழியல்லது -
கள்ளைப்பருகியபோது
அல்லாமல். உண்டு என்று
இறுதியில்
நிற்குஞ்சொல், இந்தக்குறளுக்குப்

பொருளுரைக்கும்போது காமத்திற்கு உள்ளக்களித்தலும் உண்டு, காணமகிழ்தலும் உண்டு என்று இடையே சென்று இயைந்ததனால், **இறுதிவிளக்கு** என்றார்: இது, விளக்கணியின்வகை யாகும். வடமொழியில், இந்த விளக்கணி, தீபகாலங்காரமெனப்படும். அப் பெற்றித்தாய-உள்ளக்களித்தலும் காணமகிழ்தலு முடையதாகிய.

(க)

கஉஅஉ. தினைத்துணையு

மூடாமை வேண்டும்
பசுணத் துசுணையுங்
காமம் நிறைய
வரின்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (மகளிர்க்கு), காமம்—, பசுண துசுண உம் - பசுண யளவினும், நிறைய வரின் - மிகவுண்டாமாயின், (அவரால்), (தங்காதலரோடு), துசுண துசுண உம் - துசுணயளவும்; வுடாமை-வுடுதல்செய்யாமை,

வேண்டும்-வேண்டப்படும்;
(எ-று.)

பனைத்துணையுமென்புழி,
ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்
றொக்கது. ஊடின்
வருத்தமிகுமெனப்பிறர்க்குறுதிகூறுவாள்போன்று,தன்விதுப்புக்கூறியவாறு.

(கு - ரை.) அவரால் - மகளிரால். தினை பனை என்பன அளவைக் காட்டும். பனைத்துணையினும் என்று வைத்துக்கொண்டு பொருள்கூறியதால்,

பனைத்துணையு மென்புழி,
ஐந்தனுருபு விகாரத்தால்
தொக்கதென்றார். 'ஊடாமை
வேண்டும்' என்றதனால், ஊடின்
வருத்தம் மிகுமென்பது பெறப்

திருக்குறள்

பதுமமாதலால், ஊடின்
வருத்தமிகுமெனப் பிறர்க்குறுதி
கூறுவாள்போன்று
தன் விதுப்புக்
கூறியவாறென்றது.

(உ

கடவுள் வாழ்த்து அதி.

பேணாது
பெட்பவே
செய்யினுங்
கொண்கன்கண்

காணை தனையல கண்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) பேணுது பெட்பவ செய்யின் உம்-(நம்மை) அவமதித்து (அ தான்) வேண்டியனவே செய்யுமாயினும், கொண்கனே—, கண் - (என்) கண் கள், காணுது அனையல - காணுதனமின் றனவில்லை;

(ன-று.)

தன்வித்துப்புக் கண்கண்மே
லேற்றப்பட்டது.

*அத்தன்மையென் அவ
னெது புலக்குமாறென்னை
யென்பதாம்.

(கு-ரை.) பேணுது
என்பதன்பொருள் 'அவமதித்து'
என்பது. கொண்
கன் - கணவன். தன்வித்துப்பை -
தன்வினைவை. 'கொண்டகனைக்
காணுதலை
யல கண்'என்றதனால், தலைவி

கண்ணுடையது விதுப்பைக்
கண்களின்மேலேற்
றிக் கூறிய தென்னூர்: மூதலின்
தொழிலைச்
சினைமேலேற்றிக்கூறிய உபசார
வழக்கின்பாற்படும்.
அத்தன்மையேன் -
கண்களாற்காணுது அமைகில்லா
தேன். "நீ, மாணவசெயினு
மறுத்தாங்கே நின்வயிற்,
காணினெழு மென்
னெஞ்சாயினென்னுற்றாய், பேணுய்நீ

பெட்பச்செயல்"

என்ற கலித்தொகை

யடிகள், இக்குறளில்

நோக்கத்தக்கன.

(கூ)

ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தோழி - தோழீ! ஊடற்கண் சென்மோன் (காதலனைக் காணுமுன் அவர்செய்த தவற்றைத் தன்னெஞ்சினோக்கு யான் அவரோடு) ஊடுதற்கண்ணே சென்றேன்; (கண்டபின்), என்னெஞ்சு—, அது மறந்து-அதனை மறந்து, கூடற்கண் சென்றது - கூடுதற்கண்ணே சென்றது; (எ - று.)

சேறனிகழ்தல் நினைத்தனெஞ்சிற்கு மொத்தலின், 'அதுமறந்து' என்றாள். அச்செலவாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் - ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான், அது மூடிந்ததில்லை யென்பதாம்.

(கு - ரை.) தன்னெஞ்சினோக்து-நெஞ்சினைநோக்கி சூழ்ந்து. அதனைமறந்து-முன்னர் ஊடுதற்குச்சூழ்ந்ததை மறந்து என்றபடி. சேறல் - கூடுதற்குச் செல்லுதல். 'சென்றேன்மன்' என்ற இடத்துள்ள 'மன்'-என்சேறலிற் பயனில்கூயென்ற பொருளைக் குறிப்பித்தலால், ஒழியிசையாமென்க. அவ்வெல்லையில் - பிணங்கும்போது. அறைபோகலின் - வஞ்சனைவழியாற் பிரிக்கப்பட்டு அவர் வசமாதலால். அது - பிணங்குதல். "புலப்பேன் யானென் பெண்மனங்கிலையே யவர்காணிற், கலப்பேனென்னுமிக் கையற நெஞ்சே", "ஊடுவே னென்பேன் மன் அங்கிலையேயவர்காணிற், கூடுவேனென்னுமிக் கொள்கையினெஞ்சே" என்ற கலித்தொகையடிகள், இங்குக் காணத்தக்கன.

பி - ம்: அத்தன்மையாலெனை.

கஉஊ - ஆம்

அதிகாரம்—புணர்ச்சிவிதும்பல்

கஉ.ஊ

கூஉ அது.

எழுதுங்காற் கோல்காணாக்
கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணான் கண்ட
விடத்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) (முன்னெல்லாங்
கண்டிருந்தும்), எழுதும் கால்
- எழுதுங் காலத்து,
கோல்-அஞ்சனக்கோலினியல்பு,
காணே-காணுமாட்டாத, கண்ணே
போல்-கண்ணேபோல,

கொண்கன் பழி-கொண்கனது குற்றம், (காணுத விடத்தெல்லாங் கண்டிருந்து), கண்டவிடத்து காணேனென்-(அவனைக்) கண்ட விடத்துக் காணமாட்டேனென்; (எ-று.)

கோல்-ஆகுபெயர்.

இயல்பு-கருமம். என்னியல்பு இதுவாகலின், மேலும் அது முடியாதென்பதாம்.

(கு - ஸ.)

எழுதுதல்-(கண் ணெழுத்து)

மையிடுதல். அஞ்சனக்கோல் -
கண்ணிற்கு மைதீட்டுங்கோல்.
காணை
இடந்திதல்லாம்-கணவனைக்
காணாத போதெல்லாம். கோல்
என்பது-கோவினியல்பைக்காட்டுதலால்,
ஆகுபெயர்: இது, முதலாகுபெயரி
லடங்கும். மேலும்-கண்டபின்பும்.
அது-கணவனைநோக்கு நினைந்தது.

(ஈ)

கஉ அசு. காணுங்காற்
காணென் றவளுரை

காணுக்காற்

காணேன் றவற்றல்

லவை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.)

காணுங்கால்-(கொண்கனை யான்)

காணும்பொழுது, தவறு ஆய

(அவன்)தமராயவற்றை,

காணேன்-காண்கின்றிலேன்:

காணுக்கால் - காணுதபொழுது,

தவறு அல்லவை-அவையேயல்லது

பிறவற்றை, காணேன்-

காண்கின்றிலேன்; (எ-று.)

செயப்படுபொருள்,

அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு

நான் கின்னெடு சொல்லிய

குறைகள் இதுபொழுது

காணுமையிற்

புலந்திலனென்பதாம்.

(கு - ரை.)

அவையேயல்லது-குறற்றையல்லது.

காணுங்கால், காணுக் கால்

என்றவற்றிற்குச்

செயப்படுபொருள்,

கொண்கனென்பது; இது, கீழ்க்

குறளில் 'கொண்கன்
பழிகாணேன்' என்று
கொண்கனது பழிகாணுமை அதி
காரப்பட்டு நிற்றலால்,
அவ்வதிகாரம்பற்றி வந்தகென்க.
இதுபொழுது-கண வனைக்கண்ட
இப்போது. கணவனைது
புலவாமைக்குக் காரணம்,
சொல்லிய கவறுகளைக்
கணவனைக்கண்டபோது
காணுமையென்க.
(நி)

கஉ.அள. உய்த்த
லறிந்து புனல்பாய்
பவரேபோற்
பொய்த்த
லறிந்தென் புலந்து.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உய்த்தல்
அறிந்து-(தம்மை)
ஈர்த்துக்கொண்டுபோத லறி
ந்துவைத்து, புனல்-(ஒழுகுகின்ற)
புனலுள், பாய்பவர் போல் -
பாய்வார் செயல்போல,

பொய்த்தல் அறிந்து - (புலவி)
முடிவுபோகாமை யறிந்து
வைத்து, புலந்து என்
- (கொண்கமீளுது)
புலந்துபெறுவதென்? (எ-று.)

*—17

பாய்பவரென்பது-ஆகுபெயர்.
பொய்த்தல்-புனைபடுதல.
புலந்தகாலம்

பயனில்லையென்பதாம்.

பொய்த்தலறிந்தேனென்பது
பாடமாயின், உய்த்த லறிய
ஓதிநீருட்
பாய்வார்போல, மூடிவறியப்
பண்டொருகாற் புலந்து மூடியா
மையறிந்தேன்: இனி அது
செயற்பாற்றன்றென வுரைக்க.

(சு-ரை.) ஈர்த்துக்கொண்டுபோதல்-இழுத்தக்கொண்டுபோதல். ஒழுகின்ற-பெருக்கெடுத்திருக்கின்ற. புனலுள்-வெள்ளநீரில். பாய்பவரென்பது-

அவரதுசெயலைக் காட்டுதலால்,
பொருளாகுபெயர். புரைபடுதல் -
பழுது படுதல்.

முடிவறிய-புலவியின்
முடிவையறியுமாறு. அது - புலவி
முடிவறிய முயலுதல்.

(எ)

கஉஅஅ. இளித்தக்க
வின்ன செயினுங்
களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வனின் மார்பு.

தலைமகள்
புணர்ச்சிவிதுப்பறிந்த தோழி
தலைமகற்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) கள்வ-வஞ்சகா !

களித்தார்க்கு - (கள்ளையுண்டு)
களித் தார்க்கு, இளி தக்க இன்ன
செயின் உம்-*இளிவரத்தக்க
இன்னதகவற்றைச் செய்யினும்,
(அவரால் மேன்மேல்
விரும்பப்படுவதாய), கள்
அற்று-கள்ளைப் போலும்,
நின்மார்பு-(எங்கட்கு) நின்மார்பு;
(எ-று.)

அவ்வின்னதன-நாணின்மை, நிறையின்மை,
ஒழுக்கமின்மை, உணர் வின்மை
யென் றிவை முதலாயின.

எங்கட்கு காணிவ்வமை
முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும்,
எங்களால் மேன்மேல்
விரும்பப்படாநின்ற.
தென்பதாம். கள்வ ! என்றதும்
அதுநோக்கி.

(கு - ரை.) இளிவரத்தக்க
இன்னதவற்றைச் செய்யினும்
மேன்மேல் விரும்பப்படுதலில்,
மார்பிற்குக் கள் உவமை.
இளிவரத்தக்க - எளிமை
யுண்டாக்கத்தக்க. 'இளித்தக்க

இன்ஞ' என்று மூலபாடத்தில்
வந்ததை விவரிக்கின்றார்
'அவ்வின்ஞதன்ன' என்று
தொடங்கி. விரும்பப்படாதின்றது
என் பதற்கு எழுவாய், மார்பு
என்பது. இளித்தக்க
இன்ஞசெயினும் மேன்மேல்
விரும்பப்படுதல் நோக்கி, 'கள்வ!'
என்று விளித்தது.

(அ)

கூடுக. மலரினு மெல்லிது
காமஞ் சிலரதன்

செவ்வி தலைப்படு
வார்.

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்
டலைமகன் சொல்லியது.

(இ - ள்.)

காமம்=காமவின்பம்,

மலரின்உம் மெல்லிது -

மலரிலும்மெல் லிதாயிருக்கும்:

(அஃதெனம்

மெல்லிதாதலையறிந்து),

அதன்செவ்வி - அதன்

செவ்வினை, தலைப்படுவார்-பெறுவார், சிலர்-(உலகத்தச்)சிலர்; (எ-று.)

தொட்டதுணையானே மணச்செவ்வியழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லி தென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும் ஒருகாலத்தின்கண்ணே யொத்து நுகர்தற்குரியார் இருவர் அதற்கேற்ற இடனும் காலமும் உபகரணங்களும்

---

*பி-ம்: இளிவாகத்தக்க

கஉக - ஆம்
அதிகாரம்—புணர்ச்சிவெதும்பல்

கஉக

பெற்றுக் கூடி
நுகரவேண்டுதலின்
'அதன்செவ்வி தலைப்படுவார்
சிலர்'
என்றும், அவற்றுள் யாதானு

மொன்றனுற் சிறிது
வேறுபடுனும் வாடுகலின்
'மலரினுமெல்லிது' என்றுங்
கூறினனென். குறிப்பு ஒவ்வாமையின்
யான் அது
பெறுகின்றிலேனென்பதாம்.
தலைமகளுடன்தீர்வது பயன்.
(சு - ஊர.)
உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடல் -
தலைவனுல் தெளிவிக்கப் படுத்
தன்மைக்கணில்லாத ஊடல்.
"உணர்ப்புவயின் வாரா

வுட லுற்றோர் முள் வயின்,
உணர்த்தல் வேண்டிய
கிழவோன்" என்று
தொல்காப்பியத்துக் கற் பியலில்
கூ - ஆஞ் சூத்திரத்தில்
வருகின்றது "உணர்ப்புவமை
யிறப்பினுஞ் செயற்குறி
பிழைப்பினும், புலத்தலுழுடலுங்
கிழவோற்குரிய" என்ற தொல்
காப்பியச் சூத்திரப்படி
புலத்தல் தோன்றக் கிழவன்
[கலுமகன்] கூறுகின் றான்:

அடுத்தசெய்யுளும்
இத்தன்மையதே.
"உணர்ப்புலப்பின் வாரா வூட
றோன்றிற், புலத்தறோனே
கிழவற்குரும் வரையார்" என்ற
இறையனாரகப்
பொருட்சூத்திரத்தையும் ஈண்டு
நோக்குக.
அதன்செவ்வி-காமவின்பத்தின்
நலனே. தொட்ட தூணையானே -
தொட்ட மாத்திரத்தால்.
உம்மை, 'மலரி னும்'என்ற

இடத்து உள்ளது. குறிப்பு-மன
க்கருத்து. உபகரணங்கள்-வேண்
டிய கருவிகள்: அணை-மெல்லணை
மலர் சாந்து தென்றற்காற்று
திலர் என்ற இவை போன்றவை.
அவற்றுள்-இடம் முதலியவற்றுள்.
குறிப்பு ஒவ்வாமை யின் -
தலைமகன் எண்ணம்
எற்றிராணமையால். அது -
காமவின்பம். (கூ)

கஉகூ0. கண்ணினிற்
றுனித்தே கலங்கினாள்

புல்லுத

லென்னினுங் தான்

விதுப்புற்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (காதலின்

முன்னெருளான்று

புல்லல்விதுப்பினெற்சென்ற

என்னெனு), கண்ணின் துனித்து

- (தன்)கண் மாத்திரத்தானுடி,

புல்லுதல்

என்னின்உம் தான் விதுப்புற்று-புல்லுதலே என்னினும் தான் விதும்பலால், (அது தன்னையும் அப்பொழுதே முறந்து), கலங்கினள்-கூடிவிட்டான்; (அத

ரல், யான்
இத்தன்மையேயாகவும்
வித்துப்பின்றி யூடிவிற்கின்ற
இவள் அவ ளல்லள்); (எ - று.)

கண்மாத்திரத்தானாடல்-சொன்னிகழ்ச்சியின்றி
அது சிலைத்தலுணையே யாதல்.
அவளாயின், இங்ஙனமூடற்கண்
நீடாளினென்பது பயன்.

(சு - றை.) கதநெறி -
மனவு. புல்லல்வித்துப்பிரிதல் -
கழுவுமகயிலுன்னை விளையாவிரல்.
வித்துப்பொருள்-விளையுமகம். அது

கன் [illegible]

[illegible]

இந்தன்மையுடையவராகவும் - இப்படி

வருந்தாமற்றிருப்பவராக

இருக்கவும்.

விருப்பின்றி-புணர்ச்சிவிழைவுஇல்லாமல்.சொல்நிகழ்ச்சியின்றி-

வெகுண்டு கூறுசொல்

நிகழ்தலில்லாமல். அதாவது-கண்ண.

பூல்லுதலில் என்னோடு நுங்காண்

விருப்புறுதலால்

'கண்ணொற்றுணைத்தீண்

டலெய்திலேன்' என்று இங்குத்

தலைவியின் முன்னரே நிலையைத்
தலைவன் கூறியது; அவளாயின்
மேட்டுநிலத் தேரான் மகற்கு
நெறிமிக்கதன்மையாகத்
தலைவிக்கு நினைத்தற்றுத் தீர்த்தருள்

ஐந்தாம்

அதிகாரம்

நெஞ்சொடுபுலத்தல்

ஐந்தாம் அதிகாரம்—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது - காரணமுண்டாயவழியும் புலக்கக்கருதாது புணர்ச்சி விதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம்.

அதிகாரத்தோடு ஒன்றுமையும்.

இதனோடு இயைபு.

(குறை.)

நெஞ்சொடு-(புணர்க்கு
வித்தும்புகின்ற) நெஞ்சுடனே.

புலத்

தல்-புலவிகொள்ளுதல்.

நெஞ்சுடனே புலத்தல்

புணர்க்கிவித்தும்பலின்பின்

கூறப்பட்டதன

அதிகாரமுறைமை காண்க.

தலைக. அவர்நெஞ்

சவர்க்காதல் கண்டு

மெவனெஞ்சே

நீயெமக் காகா தது.

தலைமகன்கட்

டவறுண்டாயவ்வழியும்
புலவிகருதாத நெஞ்சிற்குத்

தலைமகள்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) நெஞ்சே—! அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆகல் கண்டும்-அவரு டையநெஞ்சு (நம்மை நினையாது) அவர்க்குஆய்ந்நிற்றல் கண்டுவைத்தும், நீ

எமக்கு ஆகாதது எவன் - நீ
எமக்காய்நில்லாது அவரை
நினைத்தற்காரணம்
யாது?
(எ - று.)

அவர்க்காதல் -
அவர்கருதியதற்கு உடம்படுதல்.
எமக்காகாதெனன்றது
புலவிக்குடம்படாமையை.
ஒருகருமத்தைத்
தாமாகஅறிந்துசெய்யமாட்டா
தார் செய்வாரைக்
கண்டாயினுஞ் செய்வர்: நீ

அதுவுஞ்செய்கின்றிலே யென்
பதாம்.

(கு - ஊர.)

அவர்கருதியதற்கு -: அவர்
நினைத்த செயலுக்கு: பொருள்
வயிற்பிரிவு
என்றுற்போன்றவற்றிற்கு.
தலைவர்நெஞ்சு அவர்க்குஆதலை
கண்டுணைவத்தும் பின்னும்
எமக்கு நீ ஆகின்றிலையே
யென்று தன் நெஞ்

சொடு கூறுகின்று என்க.

(க

கஉகூஉ.

உறுஅ தவர்க்*கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறுஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சு - என்னெஞ்சே! (மேலும்), உறுதவர் கண்ட கண்

உம்-(நம்மாட்டு) அன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறறிந்தவிடத்தும், செறுர்

ன-(நாஞ்
சென்றால்)வெகுளாதென்பதுபற்றி,
அவரை சேறி-(நீ)அவர்மாட்
டுச்
செல்லாதின்றாய்;(இப்பெற்றியதுமேலும்
ஓரியாணையுண்டோ)?(எ-று.)
அவரையென்பது
வேற்றுமைமயக்கம்.
பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகு
ளாதென்பது கந்தாகச்
†சென்றாய்; நீ கருதியது
முடியுமோவென்பதாம்.

(கு - ரை.)

மேலும் - அவர்நெஞ்சு

அவர்க்காதல்மேலும். அவரை

என்று

இரண்டாம்வேற்றுமை -

அவர்மாட்டு என்று

ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருளோத்

தருதலால், வேற்றுமைமயக்கமாம்.

பழங்கண்ணோட்டம் -

பழையதாட்சிஎனி

யம். கந்தாக - பற்றுக்கோடாக.

தருதியது - நிகழ்த்தியது: அவையத்

லென்பது; சென்றுற் கோயியாரென் றெண்ணியது என்றலும் உண்டு. (உ)

* பி - மீ: கண்டக்கண் வன்ம பாடி பிரசுக்கலாம் ச் சொல்லும்

* கருஉ - ஆம்

அதிகாரம்—நெஞ்சோடுபுலத்தல்

கருஉரு

கஉகூரு. கெட்டார்க்கு
நட்டாரில் லென்பதோ
நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்
கவர்பின் செலல்.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) நெஞ்சே—!
(என்மாட்டுநில்லாது),
நீ—, பெட்டாங்கு-வீரும்
பியலாதே, அவர்பின்
செலல்-அவர்மாட்டுச்
செல்லுதற்குக் காரணம்,—
கெட்டார்க்கு நட்டார்
இல்என்பது ஓ-கெட்டார்க்கு
நட்டார் (உலகத்து)
இல்லையென்னும் நினைவோ?
(நின்னியல்போ? கூறுவாயாக);
(எ-று.)

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்
சேறல் நீ
பண்டேபயின்றதென்பாள்'பெட்
டாங்கு' என்றும். தான்
இதுபொழுது மானமிலளாகலின்
'கெட்டார்க்கு' என்றுங் கூறினாள்.
பின்னென்பது, எஞ்ஞான்று
இடப்பொருட்டு. செலவென்பது-
ஆகுபெயர். "ஒல்கிடத் தலைப்பிலா
வுணர்வினார் தொடர்பு"
ஆயிற்று, கின்
றொடர்பென்பதாம்.

(கு-ரை.)

என்மாட்டு-என்னிடத்து.

பெட்டாங்கு என்பதன் பொருள்-விரும்பியவாறே என்பது: பெட்டாங்கு எனப்பிரிக்க. கட்டார் - நண்பர்.

பண்டேபயின்றது-முன்னரே பழகினது. இதுபொழுது - இப்போது.

மானம்-மனத்துமேம்பாடு:நாமென்று கன்னெஞ்சிறப்பாகஎண்ணும்எண்ணம். அவர்பின் என்ற

இடத்துள்ள 'பின்' என்பது -
இங்கே பின்னிட மென்ற
பொருளது: இது,

காலப்பொருட்டாயும் வரும்.
செலவ் என்னுங் காரியப்
பெயர்-செல்லுதற்குக்
காரணமென்னும் பொருளைத்
தந்ததனால், காரியவாகு பெயர்.
"ஒல்கிடத் தூலப்பிலா
வுணர்விலார் தொடர்பு"
என்று, கலித் தொகை,
பாலைக்கலி, உரையும் பாட்டில்

வந்துள்ளது. இதன்பொருள்:—

ஒல்கு

இடத்து-களர்வுநேர்ந்தபோது,

உலப்பு இலா-உதவுதலில்லாத,

உணர்வு

இலார்-அறிவில்லாருடைய,

தொடர்பு-உறவு என்பது.

"மூட்டின் ஒருருவ ருடைய

பொழுதின்கண், அட்டிற்றுக்

திண்பவ ராயிரவராபவே,

கட்டலர்தார்மார்ப கலி

யூழிக்காலத்துக், கெட்டார்க்கு

நட்டாரோ வில்" என்பது,
பழமொழிப் பாடல்; 'கெட்டார்க்கு
நட்டாரில்' என்ற பழமொழி
யைத் தலைவி எடுத்துக்
காட்டுகின்றாள் என்க.

(நே)

கஉகூச. இனியன்ன
தின்னெடு சூழ்வார்யார்
நெஞ்சே
துணிசெய்து
துவ்வாய்காண் மற்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) நெஞ்சே—! (நீ அவரைக் கண்டபொழுதே இன்பநுகரக் கருதுவதல்லது அவர்தவறு நோக்கி), துணி செய்து - (மூன் புலவினையுண் டாக்கி), மற்று

தவ்வாய்-(அதனையளவறிந்துபின்) நுகரக்கருதாய்:(ஆகலான்), நினை—,

அன்ன-அப்பெற்றிப்பட்டவற்றை, நின்னினறி சூழ்வான் யார்? நின்னொடன்ன னுறவாள் யார்?

(யான் அதுசெய்வேன்); (எ - து.)

அப்பெற்றிப்பட்டனை - புலக்குந் திறங்கள். கரணமென்பது, உறையுளை.

மற்று - வினைமாற்றில் வந்தது. மன்னவென்பதற்
புலப்படுகையென்னவே பிரிந்து பின் புணர்ச்சிவிதும்பலின், இவ்வாறு கூறினான்.

க் குறள்

(கு - ரை.) கணவனைக் கண்டபோது புலவிகொண்டு அப்புலவியை அளவறிந்து செலுத்திப் பின் இன்பத்தை நுகரவேண்டுவது முறைமையாயிருக்க, தன்னெஞ்சு கணவனைக் கண்டபோதே முன்புலப்பதாகக்கருதியதை மறந்திட்டு இன்பம்நுகரக் கருதுவதனால் அதனோடு பிணங்கிக்கூறுகின்றாளென்க. மற்று என்பது-தனிசெய்தலென்னும் வினையையொழித்துத் தனிசெய்யாமை யென்னும் வினையைத் தந்து நிற்றலால், வினைமாற்றும். முன்னெல்

லாம்-கணவனைக் காண்பதற்குமுன்னே

புணர்ச்சிக்கு விரைதல்.

யெல்லாம்.

புணர்ச்சிவிதும்பல்

(ச)

கஉகூரு. பெருஅமை யுஞ்சும்

பெறிற்பிரி வஞ்சு

மருஅ

விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

வாயிலாகச் சென்ற தோழி
கேட்பத் தலைமகள்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) பெருமை அஞ்சும்-(காதலரைப் பெருத ஞான்று) அப்பெரு மைக்கு அஞ்சாநின்றது: பெறின் பிரிவு அஞ்சும்-பெற்றக்கால் வரக்கடவ பிரி

வினையுட்கொண்டு
அதற்கு அஞ்சாநின்றது:
(ஆகலான்), என் நெஞ்சு-என்
னெஞ்சம், அது
இடும்பைத்து-(எஞ்ஞான்றும்) நீங்காதவிடும்பையை
யுடைத்தாயிற்று; (எ - று.)

காதலரைப்

பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல்
உறுதியன்றென்றுங்

கருத்தான் வாயில் நேர்கின்ற ளாகலின் 'பெறுமையஞ்சும்' என்றும், கலவி யாராமையின் இன்னும் இவர்பிரிவராயின் யாது செய்தமென்பது 'நிகழ்த

வின் 'பெறற்பிரிவஞ்சும்'
என்றும், இவ்விரண்டுமல்லது
பிறிதின்மையின் 'எஞ்ஞான்றும்
அறுவிடும்மைத்து' என்றுங்
கூறினாள்.

(கு - ஊ.)

"கொலைவல்லானன் பாடினி
கூத்தர், இளைஞர் கண்டோ
நிருவகைப்பாங்கர், பாகன் பாங்கி

செவிலியறிவுறு, காமக்கிழத்தி
காதற் புதல்வன், விருந்தாற்றுமை
என்றிவை யூடல், மருந்தாய்த்
தீர்க்கும் வாயில்களா கும்" என்ற
நாற்கவிராயர்நம்பியகப்
பொருள்விளக்கச் சூத்திரத்திலும்,
ஊட லில் வாயிலாதற்குரியாரை
யறிக. இடும்பை-துன்பம். வாயில்
நேர்கின்றான்- வாயிற்கு
உடன்படுகின்றான். ஆராமையின்-திருப்திபிறவாமையால். இரண்டு
மல்லது-காதலனைத்
தெறுமைக்கருங்கூதல்
காதலனைப்பெற்றக்கால் அவர்

பிரிவிற்கருதல் என்ற
இரண்டுமல்லாமல்.
(நு)

உதாரணம். தனியே யிருந்து
நினைத்துக்கா லெண்ணினைத்
தனிய விருந்ததென்
னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(இ -ன்.) என் நெஞ்சு
இருந்தது-என் னெஞ்சு
என்னுடனிருந்தது,— தனிய இருந்து

- (காதலரைப்) பிரிந்திருந்து,
நினைந்தழுங்கல் - (அவர்
கொடுமைகளை யான் தன்னெஞ்சு)
நினைத்தழுங்கல், (அவ்வளவறிந்து),
என்னை தினைய - என்னையத்
தினைப்புனமோம்பு
தன்பணிசெய்தற்கே; (எ-று.)

கூடு - ஆம்
அதிகாரம்—நெஞ்சொடுபுலத்தல்
கூடு

என்மாட்டிருந்தது, அன்று
அவர்கொடுமைகளை
யுட்கொண்டுனைக்காத்
தமைசெய்தற்கே; இன்று
அவைநோக்கி துன்பொடு
புலத்தற்கன்றென்பதாம்.

(கு-ரை.) நண்டு
இருந்தது-இங்கே [என்னுடலில்]
இருந்தது. அன்று- பிரிந்த
அப்போது: இன்று -
கணவர்வந்துள்ள இப்போது.
அவை - அக் கொடுமைகளை.

கடகூள. நாணு மறந்தே
னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணு மடநெஞ்சிற்
பட்டு.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) அவர்
மறக்கல்லா-(தன்னேமறந்த)
காதலனை(த் தான்)மறக்க
ாட்டாத, என் மாணு
மடநெஞ்சில் -

ன்மாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்
டனே, பட்டு-கூடி, நாண் உம்
மறந்தேன் -
(என்னுயிரினுஞ்சிறந்த) நாண்
ன்னையும் மறந்துவிட்டேன்; (எ -
று.)

மாணன்மை -
ஒருநிலையினில்லாமை.
மடமை-கண்டவழி நினைந்து
காணுழி மறக்குந் தவற்றைக்
காணவழிநினைந்து கண்டவழி
மறந்தல். நாண் - ஞானன்றுங்

கூடியொழுகினும் அஞ்ஞான்று
கண்டார்போன்று ஒடுங்குதல்.
ண்டபொழுதே
புணர்ச்சிவிரும்பலின்,
அதனையுமறந்தனென்றாள்.

(சூ-ரை.) நெஞ்சுக்கு

ஒருநிலையில் நில்லாமை-காதலரைக்காணுதபோது
வருடையகொடுமைகளை நினைந்து
அவர்மீதுசினக்கலும்,
கண்டபோது வற்றை மறந்து
அவரைக் கூடநினைக்கலும்.
அதனை - காணை. (எ)

கஉகூஅ. என்னி
னினிவாமென் றெண்ணி
யவர்திற

மூன்று
மூயிர்க்காத னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உயிர் காதல்
நெஞ்சு - உயிர்மேற்
காதலையுடைய (என்)
நஞ்சு, என்னின் - (நம்மை
யென்னிச்சென்றுரிர்ன்று

நாழும்) என்றுமே

யின், இளிவு ஆம் என்று

எண்ணி-(பின் நமக்கு)

இளிவாமென்று கருதி.

வர் திறம் உள்ளும் -

அவர் திறத்தினையே

னையாகின்றது; (எ - று.)

என்றுதல் -

யாயின் மறுத்தல். இளிவு -

ழிபடாமையாலும், பிரிவாற்

மையாலும், நாணும் நிறையும்

ழுதலிய இழுக்கலாலும்

உளதாவது. திறம்-

ாயிசினர்த்தலும் வருத்தலும்

கூடலும் முதலாயின.

இளிவிற்கஞ்சுதலாணும்

)றந்துபடமாட்டாமையாணும்

கூடக் கருதாதின்ற தென்பதாம்.

(சூ - ரை.) எள்ளி -

இகழ்ந்து, உபேட்சித்து.

வழிபடாமை - அனு

ரித்து கடவாமை. திறம் -

செயல். 'உயிர்க்காதல் நெஞ்சு'

என்றதனால்,

பிறந்து படமாட்டாமையானும்
கூடுதற்குக்
கருதாகின்றதென்கிறாள்.

துன்பத்திற் கியாதே
துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல்
வழி.

தனக்கு

திருக்குறள்

உணர்ப்புவயின்வாரா
ஊடற்கட் டலைமகன்

சொல்லியது.

(இ - ள்.) துன்பத்திற்கு - (ஒருவர்க்குத்) துன்பம் வந்துழி அதை நீக்குதற்கு, தாம் உடைய நெஞ்சம் - தாம் உரித்தாகப் பெற்ற (தம்மூடைய) நெஞ்சம், துணை அல்வழி-துணையாகாவழி, துணை ஆவார் யாரே - (வேறு) துணை யாவார் ஒருவருமில்லை; (எ-று.)

ஈண்டுத்

துன்பமாவது-ஊட்டு ஓணர்ப்புவயின்

வாராணமம்: அதற்கு நெஞ்சு சந்
துணையாகாமையாவது-அவளை
யன்பிலனென்றொழியாது
சுடற்கண்ணே
விதும்பல். ஒருதுணையுமின்மையின், இஃதுற்று
விடுதலேயுள்ளதென்பதாம்.

(சு - ரை.) துன்பம்
வந்துழி - துன்பம்நேரிட்
டபோது. உரித்தாக -
உரிமையுடையதாக,
சுவாதீனமாக. துணையாகாவழி -
துணையாகாவிட்டால்,

உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடல்

நீர்க்கழுடியுமாறு

நிகழா [நீர்க்கழுடியாத] ஊடல்.

இன்னது - இத்துன்பம்.

உற்றுவிடுதலே - அனுபவிக்கலே.

"உணர்ப்பு வயின்வாரா ஊட

லுணர்ந்தீர், புலத்தகலே

நிழவற்கும் வரையார்" என்ற

இறையனாகப்பொருள்,

இங்குக் காணத்தக்கது.

"உடனிகழ்கின்ற சுகார்த் தாதி"

என்ற பிரயோகவிவேகப்பாவின்

உரையில் 'ஆதிசத்தத்தால்,
பூமிற் குச்சென்றான்,
துன்பத்திற்தா மாரோதுணையாவார்?,
மறத்திற்கு மஃதே துணை
பிணிக்குமருந்து
என்பவற்றின்கண் பறிக்க நீக்க
என நடுவேவி ற்து பொரு
ளுரைத்துத் தமர்த்தம்
என்பதுங்கொள்க' என்றது,
இங்கேயறிக. சூற்றிய விசாரம்
அலகுபெறுது வந்தது.

(கூ)

கஉ.ஐ. தஞ்சந் தமரல்ல
ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சுந் தமரல்
வழி.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல் வழி-தாம் உரித்தாகவுடைய நெஞ்சம் (ஒருவர்க்குத்) தமரல்லாவழி,—ஏதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம்-அவர் தமரல்லராதல்

சொல்லவேண்டுமோ? (எ - று.)

பிறனொருத்தியைக் காதலி யென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின், அப்பிறள் புலக்கின்ற தெளிதென்பதாம்.

(சூ - ரை.) தமர்-சுற்றம். பிறள்-ஊடலினுல் கண்மை வேறுபட்டவள். காதலி-தம்மிடம் விருப்பமுள்ளவள். "தஞ்சக்கிளவி யெண்ணமப்பொருட்டே" என்ற தொல்காப்பியத்து இடையியற்

சூத்திரத்தால், தஞ்சம் என்பது
எளிது என்ற பொருளதாதல்
வெளியாம்: ஆதலால்,
தமரல்லாதார் தஞ்சம்
என்பதற்கு-தமரல்லாவது
எளிது என்று
பொருளாமாதலால், இப்பொரு
ளின் கருத்தாக, 'தமரல்லாதல்
சொல்லவேண்டுமோ?' என்றார்.

(கo)

கஙக - ஆம்
அதிகாரம்—புலவி.

புலக்கற் கருதியவழி
ஒருவரோடொருவர் புலத்தல்.
அதிகாரமுறைமையும் இதனதேன
விளங்கும். ககூக

- ஆம் அதிகாரம்—புலவி
கஙூள

(சூ - ரை.) இருவர்-தலைவன்
தலைவி என்ற இவ்விருவருடைய.
விதும் ர்-விரைவோமல்.
புலக்க-பிணக்குக்கொள்ள.

கருதியவழி-நினைத்தபோது.

கூடுக. புல்லா திராஅப்
புலத்தை யவருறு
மல்லலேஎய் காண்கஞ்
சிறிது.

வாயிலாகச்சென்ற தோழி
தலைமகள்
வாயிலோர்த்தம்போநுட்டு

அவளோடு நகையாடிச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்டம் - (அங்ஙனம்
லந்தாற்) காதலரெய்தும் அல்லல்
நோயினை(யாம்)சிறிது
காணக்கடவேம்; புல்லாது இரா -

(நீ அவரை
விரைந்துசென்று) புல்லாதெ
(இத்தொழிலை மேலிட்டுக்கொண்டு)
இருந்து, புலத்தை -
புலப்பாயாக; (எ - று.)

அல்லல்நோய் - துன்பத்தைச்
செய்யும் காமநோய்.
சிறிதென்றாள், புலவியை
நீளவிடலாகாதென்பதுபற்றி.
புலத்தை யென்புழி
ஐகாரம், "கடம்பூண்
டாருகானீவந்தை" எ

புழிப்போல
முன்னிலவினவிருந்தி. புலத்தி
யென் தாயும் பாடும்.
புலவிக்குறிப்புக் கண்டு
அவள்வழியளாய்நின்று,
'சாலும்ற ஞாத்தம் அவருந்
தெய்துற்றறிதல் வேண்டும்'என
நகையாடிநேர்வித்தவாறு.

(து-ரை.)வாயிலாக-வரவேற்று தலைவியைப் பொருந்தவிடுதற்குரிய
தாக. இத்தொழிலை - புணர்ச்சிக்கு இடங்கொடாமையாகிய இச்செயலை.
ள - வெருகாலம் இருந்த. "கடம்
பூண்டு" என்று
தொடங்கும்மேற்கோள்,

வித்தானை, குறிஞ்சிக்கலி, உள
- இல் உள்ளது:
இதன் பொருள்:—கடம்
ண்டு-கடலை கப்பூண்டு, ஒரு
கால்—, நீ வந்தை - நீ வருவாய்
என்பது: இந்த
ந்தை யென்பது - வருவா யென்று
பொருள்பட - அதில் ஐ என்பது
முன்னிலை குறியாவது போல,
புலத்தை யென்பது
புலப்பா யென்று பொருள்பட,
விருந்து-முன்னிலைக்கண்
வந்ததன்க. வாயிலாகவந்த
பாங்கி, வாயில் நேர்ந்தற்காக,
தலைவியின்

புலவிக் குறிப்புக்கண்டு
அவள்வழியளாய் நிற்பவள் போலப்
பாவித்து நாம் உற்றவருத்தம்
அத்தலைவரும் அடையவேண்டுமென்று
சொல்லி நின்று கையாகலை
வென்க.
சோர்வித்தல்-உடன்படுவித்தல்.
(க)

சூத்திரம்.

உப்பமைந் தற்றுப் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்று னீள விடல்.

புலவியொழிந்து
வாயிலோர்ப்வகை அவள்
சொல்லியது.

(இ - ள்.) புலவி---, (கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல்), ப்பு அமைக்(க)கு அற்று-உப்பு(த் தூய்ப்பயனவற்றை இன்சுவையவாக்கற்கு) வேண்டுமளவிற்றாதல்போலும்; சிறிது ஊளவிடல் - (இனி அதனை யவ்வள வித்) சிறிது மிகவிடுதல், அது மிக்கு அற்று - அவ்வுப்பு அளவின் மிக்காற் போலும்; (எ - று.)

நீளவிடல்-* அளவறிந்து ணை ற்
று கலவிமேலெழுந்த
குறிப்பு அழுங்குமள ற்ந் தெல்லல்.
சிறிது நீளவிடலாகாதென்ற்ருள்,
நோர்விக்கின் ற்ளாகவின். ப்பு
மிக்கவழித் தும்ப்பது
சுவையின் ற்ஞற்போலப்
புலவிமிக்கவழிக் கலவி
ன்பமின் ற் மென்றலையின்,
இது பண்புவமம்.

பி-மீ:

* அளவறிந்தெழியாது.
†செலுத்தல்.

குக்குறள்

(கு - ரை.) தாய்ப்பனவற்றை-உண்ணும் உணவுகளை. அழுங்குமளவும்-கெடுமளவும். உப்பின் சுவையையும் சுவைகெடுதலையும் உவமையாகக் கூறியதனால், இது பண்புவமம். (உ)

கஉ.ஙக. அலந்தாரை யல்லலுைய் செய்தற்குற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

பாத்தையரிடத்தினின்றும் வந்த

தலைமகனுைடு தலைமகளீ புலந்து சொல்லியது.

(இ - ள்.) தம்மை புலந்தாரை-தம்மைப்பெரு புலந்தமகளாரை,புல்லா

விடல் - புலவி தீர்ந்து கலவாது
(ஊடவர்)
சேறல், — அலர்ந்தாரை - (பண்டே)
துன்பமுற்றழிந்தாரை, அல்லல்
நோய் செய்து
அற்று - (அதன்மேலும்) மிக்க
துன்பத்தினைச்
செய்தாற்போலும்; (எ - று.)

பிறர்பாற்சேறலின் நும்மைப்பெறாது புலந்தூடியிருக்கின்ற பரத்தை யரைப்போய்ப் புலவிதீர்க்கிப் புல்லீராயின், அவராற்று ரென்பதாம்.

(கு - ரை.) தம்மை - தலைவனை. சேறல் - வேற்றிடத்துச்செல்லுதல். பிறர் என்றது - தலைமகளாகிய

கன்னை.

புல்லீராயின் - கழுவாதுவிட்டீராயின்.

அவர் - பரத்தையர். உம்மைப்

பெருமையாற் பிணங்கிய

பரத்தையரின் பிணக்

கைத்தீர்த்துப் புணராது

எம்பாற்சேறல் தகாதென்று

தூவி புலந்து

சொல்லுகிறு வென்க.

(கூ)

கஉ.ஒ. ஊடி யவரை

யுணராமை வாடிய

வள்ளி முதலரிந் தற்று.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) ஊடியவரை

உணராமை - (நும்மோடு) ஊடிய

பரத்தையரை

ஊடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல்.—வாடிய வள்ளி - (பண்டே நீர்பெறாது) வாடிய கொடியை, மூதல் அரிந்து அற்று - அடியிலேயறுத்தாற்போலும்.

நீர் பரத்தையரிடத்தி ராயவழி யெம்புதல்வரைக் கண்டு ஆற்றியிருக்கற் பாலமாய யாம் நும்மோடூடுதற்குரியமல்லம்: அன்மையின், எம்மையுணர்த் தல்வேண்டா; உரியராயூடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டுவது: அதனால், ஆண்டுச்சென்மி னென்பதாம்.

(கு - ரை.) நீர்பெறாது-தண்ணீர் பாய்ச்சப்பெறாமல். இடத்திர்-இடத்திலேயிருப்பவர். உணர்த்தல்-புலவிநீக்குதல். ஆண்டு-அங்குத்தானே. வள்ளி-வல்லியென்ற வடசொல்லின் திரிபு. (சு)

கருஉரு.

நலத்தகை நல்லவர்க் கேளிர்
புலத்தகை

பூவணை கணைஞ ரகத்து.

தலையகலாப் புலவிநீக்கிக்

கூடிய தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(இ-ள்.) நலம் தரை நல்லவர்க்கு ஏர்-நற்குணங்களாற் றகுதியுடைய ராய தலைவர்க்கும் அழகாவது,—பூ அன்ன கண்ணுர் அகத்து புல தரை-தன் பூவன்ன கண்ணுர் நெஞ்சின்கண் நிகழும் புலவிமிகுதியன்றே; (எ - று.)

சிறப்பும்மை, பிரமத்தாற்றொக்கது- தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென் பான், 'நலத்தகை நல்லவர்க்கும்' என்ருன். அழகு-இன்பப்பயனைத் தலைப் படுதல். தான் நுகர்ந்தவின்பத்திற்கேதுவாகியபுலவியை வியந்தகூறியவாறு.

கஉக - ஆம் அதிகாரம் - புலவி கஉக

(கு - ரை.) நல்லவர்க்கு என்பதன்பின் உயர்வுசிறப்புப்பொருளைத் தரும் உம்மை, செய்யுள்விகாரத்தால்

தொகுத்த தொன்க.

கவறு-கலவியின் திறத்துப் பிழை.

கலப்பதுதல்-பெறுதல். இவ்வாறு

பிறந்து தோன்றுதற்குக் காரணம்

புலவியே யாதலால், இன்பத்திற்கு

எதுவாகிய புலவி யென்றது.

புலத்தல் கணை-புலவியிலுள்ளே

புல-மருதனிலத் தொழிற்பெயர்.

(இ)

கஉ0ச. துனியும் புலவியு

மில்லாயிற் காமம்

கனியுங் கருக்காயு

மற்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தெளிஉம் புலவிஉம் இவ் ஆயின்-மூன்றிற் கலாமாகிய தெளி யும் இளையகலாமாகிய புலவியும் இவ்வேயாயின், காமம்——,——கனிஉம் காய் உம்

அற்று-செவ்விமுதிர்ந்தபழமும் இளங்காயும்போலும்;

(எ - று.)

மிகமுதிர்ந்திறுமெல்லத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவும்

*இனிமை செய்யாகாகவிற்
றுனியில்லையாயிற்
கனியற்றென்றும்,
கட்டளைமைத்தாய்
நுகருஞ்செவ்வித்தன்றுகவிற்
புலவியில்லையாயிற்
கருக்காயற்றென்றுங்
.றிஞன். இவ்விரண்டும்
வேண்டுமென்று வியந்து
கூறியவாறு.

(கு - ரை.) கனி - அளவுக்கு விஞ்சிக் கனிந்தபழம். இனிமைசெய்யும் மூத்திர்ந்தகலாமாகிய துனியாக இல்லையானால், காமவின்பம் பக்குவத்திற்கு
மேற்பட்டுப் பழுத்திட்ட
கனியைப்போன்று இன்பம்

பயவாதாம்: அவ்வாறே
இன்பஞ்செய்கின்ற புலவி
யில்லையாயின், அக்காமவின்பம்
நுகருஞ்சுவ்வித் தல்லாத
கருக்காய்போன்று
இன்பஞ்செய்யாதா
மென்றவாறு. இதும்
எல்லைத்து-பதனழியும்
பருவத்திலுள்ளது.
கட்டிளமைத்தாய - மிகவும்
இளமையுடையதாகிய: முதிராத
என்றபடி. செவ்வி-பக்குவநிலை.
கருக்காய்-

பிஞ்சாயிருக்கின்ற காய். இவ்விரண்டும் - (முதிராத) தனியும் (முதிர்ந்த) புலவியும்; மிகமுதிர்ந்த தனியாயவழித் தன்பம்பயத்தலானும், அடியோடு முதிராத புலவியாயவழிக் கலவியின்பம்பயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகிய வளவறிந்து' என்று "ஊடுதல்" (கருக்o)என்ற குறளிற் கூறுவதன் காண்க.

(சு)

கருக்o. உளடலி
னுண்டாங்கொர் துன்பம்
புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ
லென்று.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று -

(இனிப்) புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ
நீட்டியாதோ என்று
கருதலான், ஊடலின் ஓர்
துன்பம் உண்டு - (இன்பத்திற்கு
இன்றியமையாத)
ஊடலின்கண்ணேயும் ஒருதுன்பம்
நிகழும்; (என்று.)

என்றென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்புமை விகாரத்தாற்றொக்கது. கொல்லென்பதனை 'நீடுவதென்பதனுடனும் கூட்டுக. துன்பமென்பது, அனாதரிவு. ஊடல், கூடற்கண்விளைவித்தல் கூறியவாறு.

'இனிசொடுத்தவிர்
என்றாடூம் அனைவுறுவதாகத்
தோன்றவில்லை. கசற
திருக்குறள்

(கு - ரை.) என்று என்பது கொல்லெச்சமாதலால், என்று கருதலான் என்று உரைக்கப்பட்டது. ஊடலின் என்பதன் பின் உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கதென்க. அன்றுஎன்பதன்பினுள்ள 'கொல்' என் பது,'நீவேறு கொல், அன்று கொல்'என இரண்டிடத்தும் கூட்டப்பட்டது காண்க. புணர்ச்சி நீட்டிக்கும்-புணர்ச்சிநிகழும்காலம் நீட்டிக்குமோ என்ற வாறு. புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ என்று ஐயுற்றோன்றுவதால்தான் ஊடலி னும் ஓர் இன்பமுண்டென்றது. (எ)

கசுஅ. நோதலெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதலரில்லா வழி.

உணர்ப்புவயின்வாரா வூடற்கண் தலைமகன் தலைமகளோடு

புலந்து

சொல்லியது.

(இ-ள்.) (இவர் கய்பொருட்டாக),

நோக்கார்என்றது—, அஃது - அந் நோவினை, அறியும்—, காதலர்-அன்புடையாரை, இல்லாவழி-பெருவழி,— நோதல் மற்று எவன்-(ஒருவர்) நோகின்றதனாற் பயனென்? (எ - று.)

அறிதல்-ஈண்டு ஊடலாயினிதுணர்தல். மற்று,

வினாமாற்றின்கண்ணும் கூறுக.

'இவள் நங்காதலியல்லள்: மெய்ம்மையின் இந்நோயறியாள்: அறியாமையின் நாம் புலக்கின்றதனைற் பயனில்லை' எனத் தன்னெற்றாமை யுணர்த்தியவாறு.

(சூ - ரை.)

உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடல்-நீக்குவித்தாலும் நீங்காத ஊடல். நம்காதல்நோயை யறிவதற்குத் தக்கவாறு காதலைத்

தலைவிகொள்ளா விட்டாள்,
அத்தலைவியை நோவதனாற்
பயனென்? அவள் நம்மாட்டுக்
காத லுடையவளல்லளே என்று
புலந்துகூறியவாறு.
மற்றுளென்பது-நோதல்என்ற
வினையைத்தவிர்த்து நோவாமை
யென்ற வினையைத்
தழுவுதலால், வினை மாற்றும்.
(அ)
கூடுக. நீரு நிழலு
நினைத்த புலவியும்

வீழுநர் கண்ணே யினிது.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) நீர்உம் நிழலது ஏ இனிது-(உயிர்க்கு இன்றியமையாத) நீரும் நிழலின்கண்ணதே இனிதாவது: (எனை வெயிலின்கண்ணது ஆகாது);(அது போல),புலவி உம்-(கலவிக்கு இன்றியமையாத) புலவியும், வீழுநர்கண் ஏ இனிது-அன்புடையார்கண்ணே இனிதாவது:(எனையவர்பிறர்கண் ஆகாது).

நிழற்கணிருந்த நீர் குளிர்ச்சியிக்குத் தாகத்தினீக்கலின் இனிதாயிற்று. வீழுநர், ஆற்றுண்மைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண் வேட்கையு முடையராவார்: இவள் நம்மாட்டு அவ்விரண்டுமின்மையின் இப்புலவிதானும் இன்றுதாகாகின்ற தென்பதாம்.

(கு - ரை.) அவ்விரண்டும் - ஆற்றுமைக்குநோதலும், கூடுதற்கண் வேட்கையும். இன்றுதாகாகின்றது-துன்பத்தைத்தருவதாயிருந்தது. (க)

கண்ட ஊடல் உணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்

[illegible]

கலம்

க்ஙூ - ஆம்

அதிகாரம்—புலவிநுணுக்கம்

கஞக்

(இ-ள்.) ஊடல் உணங்க - (காமம்) ஊடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும், விருவாரோடு - விட்டிருந்தவல்லாரோடு, கூடுவேம் என்பது என் நெஞ்சும் - கூடக்கடவேமென்று என்னை நெஞ்சும் முயறற்றே தது, அவர் - (தன்) அவாவே: பிறிதில்லை); (எ-று.)

அன்பும் அருளுமில்லாதாரை,
உடையரென்றும் அஃதாதி யாக
கூடுவ மென்றல் கருதி அதற்கு
மூயறல் அவாவுற்றார்செய
லாகலின், 'கூடுமே மென்பதவா'
என்றான்; காரியம் காரணமாக
உபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம்,
மூடியாதென்பதாம்.

(கு - ரை.) தாம்-தலைவி. ஊடற்கண்ணே மெலியாகிற்கவும் - ஊடலை மேற்கொண்டதனால் மெலிவைக் கொண்டவளாக இருக்கவும் விட்டிருக்க
வல்லார் - கண்வனைச்சேராது
பிரிந்திருக்கவல்ல மகளிர்:
மகளிர் என்றது - இங்கே,

கலவியை. கூடுதலில்
அவாவுற்றார்செயலாகிய
கூடுமேலெமன்பதனை
அதற்குக்காரணமாகிய
அவாவாகலான் கொண்டு,
'கூடுமேலெமன்னுது அவா' என்று
கூறியமையால், இது, காரியங்
காரணமாக
உபசரிக்கப்பட்டதாம். அவா -
பேராண்மை.
(கூ)

கூடி - ஆம்

அதிகாரம்—புலவி நுணுக்கம்.

அது, புலவியது
நுணுக்கமென விரியும்.

அஃதாவது-நலமகனுங் கலமகளும் ஒருமனிக்கட்
கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப்
புலத்தற்காரணமில்லை

ாகவும் காதல் மிகம்மிகுதலான் நுண்ணியதோர் காரணமுளதாக வுட்
கொண்டு அதனை யவன்மேலேற்றி அவள் புலத்தல். காரணத்தி னுணுக்கம்
ாரியத்தின்மேனின்றது.

அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

(கு - ரை.) ஓர் அமளிக்கண்

- ஒருபடுக்கையில். புலத்தல் -
பிணக்கம் கொள்ளுதல்.
கைம்மிகுதலால் -
எல்லைகடந்திருத்தலால்.
நுண்ணியகாரணம்-
நுட்பமாகக்கவனித்தால்
புலத்தற்குரியகான காரணம்.
உட்கொண்டு-நினைத்து. அதனை -
அக்காரணத்தை.
.நன்மேலேற்றி -
அந்தக்காதலன் செய்காரணத்
தற்பித்து. புலவி - காரியம்:
புலத்தற்குக்காரணம்,
காதலன்மேலேற்றிய
நுண்ணிய கவறு:

அக்காரணத்தின் நுணுக்கத்தைக் காரியமாகிய புலவி மின்மே லேற்றி, 'புலவி நுணுக்கம்' என்றது: இது, காரணத்தின் பண்பைக் காரியத்தின்மேலேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்காம்.

குகுகுக.

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

உலாப்போயிவந்ததுலமகன் பள்ளியிடத்தூறுதத் துலமகள் சொல்லியது.

(இ - ள்.) பரத்த-பரத்தமை யுடையாய்! (பின்னை), உன்

இடலார் வல்லார்

உம்-மெண்ணியல்பிலை யுடையார்

யாவருந்தும், கண்ணினீங் - (தம்) கண்

ணால், பொது

உண்பர்-பொதுவாகவுண்பர்:

(அதனால்), நின் மார்பு-(அவர்

நிச்சிலாய) நின்மார்பினை,

நன்னேனன் - பொருந்தேன்;

(எ-று.)

கற்பு நாண் முதலிய

நற்குணங்களின்மையிற்

பரத்தையர்க்குரியனாயது

திருக்குறள்

பொதுவாகவுண்டல்-தருசோதிச்செலவின்
மேலையானென்றிருகாலத்தொரு
நாகு நோக்குதல்: அதுவும் ஓர்
குற்றம். காண்
நோக்கியின்புற்றவாநோற்றிருந்தும்
நோக்கியின்புறல் என

ஆகங்கிக்கு அவர்பாற்
பொருளைமெய்த்துகலின்,
நுணுக்கமாயிற்று.

(கு - ஊர.)

உலாப்போய்வந்த தலைமகன்
படுக்கையில் வந்திருக்கையில்
தலைமகள் புலக்குறிகால்லியது,
இது. மகளிர்க்கு இருக்கற்குரிய
உத்தம குணங்களாகிய கற்பு நாண்
முதலியன இன்மை,
பரத்தையாரிடத்து என்ன

கண்ணுமனத்திரம் இருக்கின்ற
தென்ற கருத்து, அவர்களுடைப்
பெண்ணியலா லென்றதனாற்
பெறப்படும். பொதுவாகக்
கண்ணுலுண்டாகிய-பரத்தையர்சேரி
யில் தலைவன் உலாப்போம்போது
யாவருங் ஒருங்கே பார்த்தல்.
அங்ஙனம்
அவர்கள்கண்டதுதலைவற்குக்
குற்றமாகவறிட்டுச்சொல்லுகின்றுள். தலைவனை
நோக்கித் தலைவி எவ்வாறு
இன்புற்றுளோ, அவ்வாறே

அந்தப்பரத்தையரும்
தலைவன்மார்பைப் பார்த்து
இன்புறுவரென்று ஆசங்கித்து
[=சந்தேகித்து]
அவர்களிடம்பொறுமையடைந்து
கூறியதாதலால், இது
புலவிநுணுக்கமாம்.

கஉகஉ.

ஊடியிருந்தேமாத் தும்மினர் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

தலைமகன் நீக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

(இ-ள்.) ஊடி இருந்தீம் ஆ-(யாம் தம்மோடு) ஊடியுரையாடா திருந்தேமாக, தும்மிலீர்-(காதலர்) தும்மிலீர்: யாம் தம்மை நீடு வாழ்க என்பாக்கு அறிந்து - (அது நீங்கித்) தம்மை நீடுவாழ்கென்றுரையாடுவேமாகக் கருதி.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல் வேண்டிற் றென்பதாம். இயல்பாணிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பாணிகழ்ந்ததாகக் கோட வின், நுணுக்கமாயிற்று.

(கு-ரை.) தலைவி தன்னைச் செருக்குத்தோன்ற யாம் என்கின்றாள். தம்மோடு - தலைவரோடு. படுக்கையில் யான் தலைவரோடு ஊடிப்பேசாதிருக்கையில் பேசவேணுமென்று கருதித் தும்மினர்: இது தலைவர்செய்த குற்றமென்கிறாள்: இங்ஙன் தலைவி கூறுதலால், புலவிநுணுக்கமாம். ஒருவரெதிரில் அன்பிற்சிறியார் தும்மும்போது மற்றவர் 'தீர்க்காயுசு' என்று கூறுதல், இக்காலத்திலும் மரபாகவுள்ளது: அதன்பொருள் நீடுவாழவேணுமென்பது. இத்தமாபு, இங்கே அறியத்தக்கது. (உ)

கஙகஙு. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயுமொருத்தியைக்
காட்டிய சூடனீ ரன்று.

தலைமகளது புலவிதீர்ப்பினைக் கண்டு 'நீயிரிங்ஙனமெய்தாமே நிற்கவும் இது நிகழ்ந்தற்குக் காரணமியாது?' என்று தோழிதந்தே தலைமகன் சொல்லியது.

(இ-ள்.) (யான்), கோடு பூ சூடினும்-கோடுதலைச்செய்யும் மாலையைச் சூடினேனாயினும், — ஒருத்தியை காட்டிய சூடனீர் என்று-(நும்மாற்)காதலிக்கப்பட்டாளொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டல்வேண்டிச்சூடினீரென்று, காயும்-வெகுளாதிருப்பாய்!(இத்தன்மையாட்கு ஒரு காரணம் வேண்டுமோ?) (எ-து.)

கஙஉ - ஆம்
அதிகாரம்— புலவிநுணுக்கம்
கசஙஉ

கோடென்பது, முதனிலைத்

தொழிற்பெயர். பூ-ஆகுபெயர்.
வினையாலணை
கச் சூடினமென்பதாம்;
"கோட்டங் கண்ணியுங்
கொடுந்திரை யாடையும்"
என்றார் பிறரும். இனி
அம்மருதநிலத்துப்பூவன்றி
வேற்றுநிலத்துக் கோட்டு
ப்பூவைச் சூடினாயினும்
ஈண்டையார் பிறிதொருத்திக்கு
அவ்வேற்றுப்
பூவணி காட்டல்வேண்டிச்
சூடினீ யென்று வினாயது யெனினு

மணமயும்.

(கு-ரை.) கூடியொழுகாநிற்கவும்-சேர்ந்திருக்கையிலும். இது-புலவி. கோட்டுப்பூ-கோடுதலைச்செய்யும் மாலை: வளையமாலை யென்றபடி. வளைய

மாலையை யான்

சூட்டினேனெனினும் பூவணிணையை

நும்மாற் காதலிக்கப்பட்டாட்

குக் காட்டவே சீர்சூட்டினேனென்று ஊடுகின்று னென்கிறாள். கோடு என்ற பகுதியே தொழிற்பெயர்ப்பொருளையுடையதாய். கோடுதல் [வளைதல்] என்ற பொருளைத் தந்தது. பூ என்பது - பூவினாலியன்ற மாலைக்குக் காரணவாகுபெயர். கோடு-வளையமென்றபொருளில் வருதற்கு மேற்கோள் "கோட்டங்கண்ணியும் கொடுந்திரையாடையும்" என்பது: இந்தமேற்கோள் புறநானூற்றில் உளது-இல் உள்ளது. இதன்பொருள், கோட்டங்கண்ணியும்-வளையமாகிய மாலையும், கொடுந்திரையாடையும்-வளைந்த திரையாடையும் என்பது. சூடினேன் - தரிபித்தேன் எனப் பிறவினைப்பொருளது.

இனி இந்தக்குறளில்

வேறுரை :—கோட்டுப்பூ

சூடின்உம் - (மருத

நிலத்துப்பூவன்றி வேற்று

நிலத்து) மரத்தின் கிளையில்
தோன்றிய பூவைச்
சூட்டிநிலும் என்பதாம். பூ -
கோட்டுப்பூ நீர்ப்பூ நிலப்பூ
கொடிப்பூ என்று
நால்வகைப்பட்டிருக்கும்:
மருதநிலம் நீர்ப்பூ மிக்கது
என்பதை, இங்கே கருது
கற்கு உரியது. மருதநிலத்துப்
பூவன்றி என்றது, அதிகாரம்
புலவிநுணுக்க
மாதலாலென்க: மருதத்திற்கு
ஊடல் உரிப்பொருளாதலறிக.

இங்கேயிருப்பவன்.

(எ)

அடைந்த. யாரினுங் காதலை
மென்னிறை யுடையன்
யாரினும் யாரினு மென்று.

இதுவுமது.

(இ ... ன்.) யாரின்னுடம்
காதலும்
என்னிறையு...(காமநுகர்த்தற்குரிய
இருவ

தாயிற்றா யாவரினும் யாம் மிக்க
காதலையுடையேமென்பது கருதி)
யாரினும்
காதலமென்றே
னை,—(நின்றோழி அதுகருதாது),(என்றற்காதலிக்கப்பட்ட
மகளிர் பலருள்ளும் நின்கட்
காதலுடையே
னென்றோனைக்கருதி), யாரின்
உம் யாரின்உம் என்று ஊர
னுள்-(அம்மகளிர்) யாரினும்
யாரினும் (எங்கண்
காதலுடையராயினீர்) என்று
சொல்லிப் புலந்தாள்; (எ - று.)

தலைமகள் கருத்திற்குத்
தன்மைப்பன்மை உயர்த்திக்கண்
வந்தது.

யான்
அன்புமிகுதியாற்சொல்லியதனைக்
கருத்துவேறுபடச்சொண்டதல்லது
பிறிதுகாரணமில்லை
யென்பதாம்.

(கு - ரை.) நின்றோழி
யென்றது - தலைவியை.
யாயினும் காதலம்
என்று

தலைவன் சொன்னது - உலகத்துக்
காமவின்பம் நுகர்தற்குரிய ஆண்
பெண்களாகி இரட்டையராய
யாவரினும் இரட்டையராகிய நாம்
மிக்க அன்
புடையேம் என்று பொருளது.
தலைவி அதற்குக்
கொண்டபொருள் - நான்
காமித்த பெண்பாலார்
பலருள்ளும் உன்னிடத்து மிக்க
காதலுடையேனென்

பது. ஆகவே, தலைவிகொண்டபொருளில், காதலம் என்றஇடத்துப் பன்மை உயர்வுபற்றிவந்ததாகும். யாரினும் காதலம் என்பதற்கு வேறு பொருள் கொண்டதனைற்பிணங்கினளென்று, பாங்கிக்குத் தலைவன் அறிவிக்கின்றான். யாரினும் என்ற அடுக்கு, புலந்தமை காட்டும். (சு)

கூகநி. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனுக்

கண்ணினை றீர்கொண் டனள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.)

(காதன்மிகுதியான்), இம்மை பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனுக்

ஆ-இம்மையாகிய பிறப்பின்கண்(யாம்)பிரியேமென்று சொன்னேனாக, (அத

னால் எனைமாண்மையாகிய

பிறப்பின்கட் பிரிவலென்னுங்
குறிப்பினைநோக்கி
நாடி), கண் நிறை நீர்
கொண்டனள்-(அவள் கண்)
கண்ணிறைந்த நீரினைக்
கொண்டாள்; (எ-று.)

வெளிப்படுசொல்லைக்
குறிப்புச்சொல்லாகக்
கொள்கின்றதனால், என்
பாற் றவறில்லை யென்பதாம்.

(அ - ஸர.)

வெளிப்படுசொல்-வேறு

குறிப்புப்பொருளைக் கொள்ளாத
சொல்: அது இங்கே,
இம்மைப்பிறப்பிற் பிரியலன்
என்றது: அச்சொற்
றொடரை மறுமைப் பிறப்பிற்
பிரிவேன் என்று
குறிப்புப்பொருள்கொண்
டுள்ளதாக என்மீது குற்றங்
கற்பித்து, கண்ணிறைய
நீரைக்கொண்டனள்
உன்தோழி யென்று தலைவன்
பாங்கியிடம் சொல்லுகிறான்.

பிரியலாம்-தனித்

தன் மைப்பன்மை.

(இ)

*சுட்டு. உள்ளினே

னெண்றன்மற் றென்மறந்தி

ரென்றன்னைப்

புலவாள புலத்தக

கனள.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உள்ளினேன்

என்றன்-(பிரிந்தகாலத்து

நின்னை யிடை

யின்றி நினைந்தேனென்னுங்கருத்தால் யான்)உள்ளினேனென்றேன்; (எனை, அதனை ஒருக்கால் மறந்து பின் நினைந்தேனென்றதாகக்கருதி), மற்று என் மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள்-என்னை(இடையே)மறந்தீ ரென்று சொல்லி முன் புல்லுதற்கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற் கமைந்தாள்; (எ-று.)

மற்று-வினைமாற்றின் கண்வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான், மறத்தலே யுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம்.

(கு-ரை.) உள்ளினேன் என்பது-சிந்தித்துக்கொண்டேயிருந்தேனென் றும், மறந்துபோக மீண்டும் நினைந்தேனென்றும் இருபொருள்தரற்கு உரி யது. புல்லுதற்கு-தழுவுதற்கு. மற்றுஎன்பது உள்ளினேன் என்ற வினையை மாற்றி மறத்தல்தொழிலைக் காட்டுவதால், வினைமாற்றும். உள்ளினேன்என்ப தற்கு நினைந்தேனென்று பொருள்கொள்ளுமிடத்து, மறந்ததையே நினைக்க வேண்டுமாதலால், மறந்தமை அருத்தாபத்தியாற் பெறப்படும்.

கந்தள. வழுத்திலு டும்மினே லுக வழித்தழு தாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

(சு)

கந்தட ... ஆம்

அதிகாரம்—புலவிநுணுக்கம்

கசஞ

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (கூடியிருந்தின்றவள்), தும்மினேன் ஆக - யான் தும்மினேனாக, வழுத்தினாள் - (தன்னியற்கைபற்றி) வாழ்த்தினாள்: அழித்து - (அங்ஙனம் வாழ்த்திய தானே) மறித்து, யார் உள்ளி தும்மினீர் என்று அழுதாள் - (நும்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள்) தும்மினீரென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள்; (எ - று.)

யாவர் நினைத்தலால்

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், 'அழித்து' என்றான். அன்புடையார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல்தோன்றுமென்பது மகளிர்வழக்கு. இல்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம்.

(கு - ரை.) தும்மும்போது

வாழ்த்துதல் மரபு என்பது,

முன்னரே கூறப்பட்டது.

மறித்து - மீண்டும்.

அன்புடையார் நினைத்தால்

தும்மல்

தோன்றும் என்கின்ற ஒருகொள்கைபற்றி, தலைமகன் தும்மியபோது 'நும் மாற் காதலிக்கப்பட்டாருள் யாவள் உம்மை நினைத்தாளோ!' என்று சொல் லிப் புலந்தாள் தலைவி யென்றனன். இல் வழக்கு-உண்மையான கொள்கை யல்லாதது; வேறு காரணத்தாலும் தும்மல் தோன்றுமாதலால் இவ்வனங் கூறியது. (எ)

கஉகஅ. தும்மிச் செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ
வென்று.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) தும்மி செறுப்ப-(எனக்குத்) தும்மல் (தோன்றியவழி யாருள் ளித் தும்மினீரென்று புலத்தலை யஞ்சி) அதனை (யான் அடக்கினேன்: அங் ஙனம்) அடக்கவும்,—நுமர் உள்ளல்-நுமர் (நும்மை) நினைத்தலை, எம்மை—, மறைத்திர் ஓ என்று-மறைக்கலுற்றீரோ என்று சொல்லி, அழுதாள்-

புலந்தழுதாள்; (எ - று.)

தும்முவென்பது-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். செறுப்பவென்புழி இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை, விகாரத்தாற் றொக்கது. எம்மையென்பது - நும்மோடு யாது வினையு பில்லாத எம்மை என்பதுபட நின்ற இசையெச்சம்: இதனை, வடநூலார் காகுவென்ப. தும்மினுங் குற்றம், ஒழியினுங் குற்ற

மாயக்காற் செயற்பாலது

யாதென்பதாம்.

(கு - ரை.) தும்முச் செறுப்ப-தும்மலை வெளிப்படாமல் யான் அடக்க: அடக்கியதற்குக் காரணம், 'யார் நும்மை நினைத்தலால் தும்மினீரோ?' என்று தலைவி புலப்படலே யென்பதனாலாகும். அதை யுணர்ந்து நும்மைச் சேர்ந்த மகளிர் நும்மை நினைத்தலை மறைக்கலே, தும்மலை யடக்கினீரென்று புலந்தாளென்க. 'செறுப்ப'என்ற இடத்து எஞ்சி நின்ற எச்சவும்மை, தும்மினதுபொருட்டு அழுததேயன்றி எனக் கீழ்க்குறளிற் கூறியதைத் தழுவுதலால், இறந்தது தழுவிய எச்சமாம். எம்மையென்பது சொல்லுவான் குறிப்பினால் நும்மோடியையில்லாத எம்மைக் குறித்து என்று பொருள் தந்ததனால், இசையெச்சம்: "ஆக்கும் பிரதிபதத்துடனே" என்று தொடங்கும் பிரயோகவிவேகச் செய்யுளில், "இனி, அலங்காரநூலார் இசையெச்சத்தைக் காகு என்பர்: அதற்கு உதாரணம் நமருள்ள லெம்மை மறைத்திரோ என்பதாம். அது, சொல்லுங்கால், முகவிகாரமாதல் சொல்விகாரமாதல் தோன்ற நிற்கும்" என்று கூறியுள்ளது. (சி)

திருக்குறள்

தன்னை
தன்னை உணர்த்தினும் காயும்
பிறர்க்குநீ
நின்னீர ராகுதி என்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தன்னை உணர்த்தின்உம் காயும் - (இவ்வாற்றானுணர்டிய) தன்னை (யான் பணித்து) உணர்த்துங் காலும் வெகுளாநிற்கும்: பிறர்க்கும் நீர் இ நீரர் ஆகுதிர் என்று-பிறமகளீர்க்கும் அவருடியவழி இவ்வாறே பணிந்து உணர்த்தும் நீர்மையையுடையீராகுதி ரென்று சொல்லி; (எ - று.)

இவள் தெளிவித்த வழியுந்
தெளியாளென்பதுபற்றி
என்மேலேற்றிய
கவற்றை

உடம்பட்டுப் பணிந்தேன்:
பணிய, அது காணும்
புலத்தற்கேது வாய் முடிந்தது:
இனி யிவண்மாட்டுச்
செய்யத்தகுவதியா தென்பதாம்.

(கு - ரை.) பணிந்து
உணர்த்தும் காலும் -
வணங்கிப் பிணக்கு நீக்கப்
பார்த்தாலும். தலைவன்
பணிவனென்பதை—"மனைவியுயர்வுங்
கிழவோன்

பணிவு, தினையுங்காலைப் புல்லியுளரிய" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்
தாலும் அறிக. "தப்பினேனென்றடி சேர்தலுமுண்டு" என்ற கலித்தொ

கையையும், "சில்லரிக் கிண்கிணி
மென்றெய்வமலர்ச் சிறடியைத்,
தொல்லை
மணிமுடிமேற் சூட்டுவென்" என்ற
கனவெண்பாவையும்,
"ஓங்கியவேலான்
புணரியவும்" என்ற
புறப்பொருள்வெண்பாமாலையடியையும்
காண்க. (கூ)

கடவுள் நினைத்திருந்து
நோக்கினுங் காயு

மனைத்துநீர்

யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இருந்த - (என் சொற்களைந் செயல்களைம்பற்றித் தான் வகுடலான் அவற்றை) ஒழிந்திருந்து, நினைத்து நோக்கின்உம் - (தன்ன வயவங்களை தொப்பின்மையை) நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், காயும்- (என்னை) வெகுளாநிற்கும்; அனைத்துஉம் நீர் நோக்கினீர் யார்உள்ளி என்று. என் னவயவமனைத்தும் நோக்கினீர்

(அஃறிணைப்புணர்மையான்)
எம்மகளிரை
நீஎன்றதன்றொடர்சொல்லி; (எ - று.)

யான்

எல்லாவவயவங்களானும்
ஒருத்தியோடொத்தல்
கூடாமையின்
ஒன்றிலொருவரைப் பலரையும்
நீஎன்கவேண்டும்.
அவரெல்லாரையும் யான்
அறியச்சொல்லுமி னென்றுங்
கருத்தால் 'அவனைத்த நோக்கினீர்
யாருள்ளீர்' என்றுள்.

வாளாவிருத்தலுங்
குற்றமாயிற்றென்பதாம்.
(கூ - வை.) தன்
அவயவங்களது - தலைவியின்
உறுப்புக்களினுவமை.

பிரிந்தோர் ஒப்புமைப்பொருளைப் பார்த்து ஆற்றியிருத்தலும் உண்டு ஆதலால், நும்மாற் காதலிக்கப்பட்ட மகளிரின் அவயவத்தை ஒக்குமென்ற காரணத்தாலேயே நோக்கினீர் என்று சொல்லி ஊடினாள். ஒன்றுலொருவராகப் பலரை நினைக்கவேண்டும் - கண்ணால் ஒருத்தியோடு ஒப்பேன்: மூக்கால் ஒருத்தியோடொப்பேன்: வாயால் ஒருத்தியோடு ஒப்பேன்: இங்ஙன் என்னுறுப்புகளனைத்தையும் நோக்கி நோக்கிப் பலரையும் நினைந்தீராகவேண்டும் என்றபடி. நீர் நினைந்த பல மகளிரையும் கூறுக என்று புலந்து கூறினளென்க. வாளா இருத்தலும் - சொற்களும் செயலும் இன்றி வெறுமனேயிருத்தலும். (கo)

திருக்குறள்

கூகூ

கூகூ - ஆம்

அதிகாரம்—ஊடலுவகை.

அஃதாவது-அப்பெற்றித்தாய
ஊடலால் தமக்குக்
கூடலின்பஞ் சிறந் தூழி
அச்சிறப்பிற்கேதுவாய
அவ்வூடலைக் தலைமகளுவத்தலும்
தலைமகனுவத் தலுமாம். அதிகா
ரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

கருத்து. இல்லை

தவறவர்க் காயினு மூடுதல் வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்ட தோழி அங்ஙனம் நீ புலக்கின்ற தென்னை யென்றட்ட அவள் சொல்லியது.

(இ - ள்.) அவர்க்கு தவறு இல்லை ஆயின்உம் - அவர் மாட்டுத் தவ றில்லையாயினும்,—அவர் அளிக்கும் ஆறு - (நமக்கு) அவர் தலையளி செய் கின்ற வாறு, ஊடுதல் வல்லது - (அவரோடு) ஊடுதலை விளக்கவற்றாகின் றது;

(எ-று.)

அவர்க்கென்பது,
வேற்றுணமமயக்கம். அளவிறந்த
இன்பத்தராகலின் யான்
எய்தற்பாலதாய இக்கலையளி
ஒழிந்தாரு மெய்தல
ரெனக்கருதி, அது
பொருணமயான் ஊடல்
நிகழாநின்ற தென்பதாம்.

(கு ரை.) கலையளி - மிக்க
அன்பு. அவர்க்கு என்பது -
அவர்மாட்டு என்று

எழுவருபுபொருளைத் தந்ததனால்,
வேற்றுமைமயக்கமாம். ஒழிந்தா
ரும் = என்னைத்தவிர்ந்த
மகளிரும். கருதி - ஐயப்பட்டு.

(க)

கடிஉ.

ஊடலிற் றோன்றுந் சிறுதுனி நல்வளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

'புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃது இழந்து புலவியான் வருந்துவது என்னை?' என்றட்த அவள் சொல்லியது.

(இ - ள்.)

ஊடலின் தோன்றும் சிறு துனி -
ஊடலேதுவாக (நங்கண்

தோன்றுகின்ற சிறிய
துனிதன்னால், நல் அளி
வாழ்வன்உம்-காதலர் செய்யும்
நல்லதுவேயளி வாடுமாயினும், பாடு
பெறும் - பெருமையெய்தும்;
(எ-று.)

தவறின்றி நிகழ்கின்ற ஊடல் கடிதினீங்கலின் அத்துன்பமுறில்லா தென்பாள் 'சிறுதுனி' என்றும், ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின் அதனான் நல்

லளி வாடாதென்பாள்
'வாழ்வும்' என்றும், பின்னே
போன்பம் பயக்கு மென்பாள்
'பாடுபெறும்' என்றுங் கூறினாள்.
அது வருத்த மெனப்படா

தென்பதாம்.

(கு-ரை.) கீழ்ச்செய்யுளில், 'அவளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது' என்ற தொடரில், ஊடுதல் அவரைத் தலையளி செய்யுமாறு வல்லது என்று கொண்டு, பாகஞ் மீண்டும் விளைவு, தலைவி கூறுகின்றாளென்க. புலவாக்காலும் - புலவிகொள்ளாவிட்டாலும். தவறின்றி-தலைவரிடத்துத் தவறு இல்லாதிருக்க. ஆராமை - காதலடங்காமை. வாடினும், உம்மை-ஐயப்பொருளது. அது - சிறுதுனி. (உ)

குறள்.

புலத்தலிற் புத்தேணு டுண்டோ நிலத்தொடு நீரியைந் தன்ன ரகத்து.

திருக்குறள்

இதுவுமது.

(இ - ள்.) நிலத்தொடு நீர்இயைந்து அன்னராகத்து - நிலத்தொடு நீர் கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய காதலர்மாட்டு, புலத்தலின்-புலத்தல்

போல, புத்தேள் நாடு

உண்டுஎன்-(நமக்கு)

இன்பந்தருவதொருபுத்தேளுலக

முண்டோ? (இல்லை);

(எ-று.)

நீர்தான் நின்றநிலத்தியல்பிற்றுமாறுபோலக் காதலருந் தாங் கூடிய மகளிரியல்பினராகலான், அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பாள் 'நிலத் தொடு நீரியைந்தன்னராகத்து' என்றும், அவர்நமக்கும் அன்னராகலின் அப் புலவி பின்னே போரின்பம் பயவாநின்ற தென்பாள் 'புலத்தலிற் புத்தேளு லண்டோ' என்றுங் கூறினாள். உவமம்; பயன்பற்றிவந்தது.

(கு - ரை.) நீர் நிலத்தியல்பாயிருப்பதுபோலத் தலைவரும் தாம் கூடும் மகளிரியல்பினரென்பது 'நிலத்தொடுநீரியைந்தன்னர்' என்பதன்கருத்து. நமக்கும் நம்மோடுகூடும்பொழுதும் நம்மியல்பினர். நிலத்தொடுசேர்ந்தநீரும் நிலத்தின்தன்மையதாதல்போல மகளிரொடு கூடியதலைவரும் அம்மகளிரி னியல்பின்றென்று கூறிய உவமை, பயன்விளைத்தல்பற்றிவந்த தாதலால்,

பயனுவமம்.

புத்தேள்நாடு-தேவருலகு.

(நே)

நெஞ்சே. புல்லிவிடாப்

புலவியுட் டோன்றுமென்

னுள்ள

மூடைக்கும் பனை.

'அப்புலவி இனி யாதானீங்குந்?'

என்றுட்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்.) புல்லி-(காதலரைப்)புல்லிக்கொண்டு, விடா - பின்விடாமைக் கேதுவாகிய, புலவியுள்-அப்புலவிக்கண்ணே, தோன்றும்-உளதாம்: என்

உள்ளம் உடைக்கும்

பனை-(அதன்மேற் சென்ற

என்னுள்ளத்தைதக்) கெடுக்
கும் படைக்கலம்; (எ - று.)

'புலவியுள்' என்னும் ஏழாவது, வினைநிகழ்ச்சிக்கண்வந்தது. என்னுள்ள முடைக்கும் படைக்கலமென்றது, வடிக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலம் என்றுள், அவற்றுள் அப்புலவியுள்ளமழிதலின்: புலவிநீங்குந் நிறங் கூறியவாறு.

(கு - ரை.) புலவி கலவியின்பத்தை மிகுவிக்குமாதலால், அந்தப்புல வியை 'புல்லிவிடாப்புலவி' என்றது. புலவியுண்டாம்போது புலவியிற் சென்ற மனத்தையுடைக்கும்படையும் உடன்தோன்று மென்கிறுனென்க புலவியென்பதனீற்றிற்சேர்ந்துள்ள'உள்'என்ற ஏழனுருபின்பொருளை வினை நிகழ்ச்சியென்றார். படைதோன்றுதலாகிய வினைநிகழ்வது புலத்தல்தொழில் நிகழும்போதுஆதலால், இது வினைநிகழ்ச்சியெனப்பட்டது. இங்ஙன்வரு வது வடமொழியில் சதிசத்தமியெனப்படுமென்ப. "உடனிகழ்கின ற" என் தொடங்கும் பிரயோகவிவேகச்செய்யுளினுரையில், 'சதிசத்தமியைத் தொல் காப்பியர் வினைசெய்யிடமென்பர்: பரிமேலழகர் வினைநிகழ்ச்சியென்பர் என்று கூறியதும், தொல்காப்பியவுரையில் "வினைசெய்யிடத்தினின்"என்ட தற்குத் தட்டுப்புடைக்கண்வந்தான் என்று உதாரணங்காட்டியிருப்பதும் காண்க. புலவிநீங்குந்திறம் - புலவிநீங்கும்வகை. (சு

கருஉரு: தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வா மென்றேரு
ராகறலி னுங்கொன் படைக்கு.

அதிகாரம்—உள்ளுவகை

தலைமகளை யுடன்கிட்டிக்

கூடிய தலைமகன்

கழியுவகையனையித்

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(இ - ள்.) தவறு இலர் ஆயின்உம்-(ஆடவர் தங்கண்) தவறிலராயினும், உடையார்போல ஊடப்பட்டு), தாம் வீழ்வார் மெல் தோள் அகலின்-தாம்விரும்பும் மகளிருடையமெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறுதலின்கண், ஆங்குஒன்று உடைத்து-(அவர்க்கு) அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து; (எ - று.)

உடையராயக்கால் இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமும் எய்துவராகவின் அதுமிகுதன்று, மற்றையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்ந்தநில்லாயென்னுங் கருத்தால், தவறிலராயினு மாங்கொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலினுணயவின்பம் அளவிறத்தலிற் கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறின்றியூடியதூஉம் எனக்கின்பமாயிற் றென்பதாம்.

(சு-ரை.) கழியுவகை-மிக்கமகிழ்ச்சி. கூடப்பெறுத எல்லைக்கண்-கூடப்பெறுத நிலையேற்பட்டவிடத்து. இன்பம்பயத்தலுடையது, அவ்வூடலின் பின்கூடிய கூடலென்க. மேற்குறளில் புணர்தலினூடலினிது என்பதை விவரிக்குமிடத்து அகன்றுகூடும்வழி ஆராததுமாய்ப் பேரின்பத்துமாம் என்று விவரங்கூறுவதும், அதற்கு உபமானம் அமைந்திருக்கும் வகையும் நோக்குக. உடையராயக்கால்-தவறுடையராகுல். இறந்த இன்பம்-கழிந்த இன்பம். இலராயக்காலும்-தவறில்லாதபோதும். வருமின்பத்தை-தவறுடையார்க்கு வரும் இன்பத்தை. அப்பெற்றியதொன்று-அப்படிப்பட்டதொன்று: இன்னபடியுள்ளதென்று வாயாற் கூறமுடியாத தொன்று. (இ)

கஉ.உரை. **உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்**
புணர்தலி னூட லினிது.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (உயிர்க்கு),

உணலின் உம்-மேலுண்பதனினும்,

உண்டது

அறல்-முன்னுண்டாகுதல்,
இனிது-இன்பந்தரும்:
(அதுபோல), காமம்- காமத்திற்கு,
புணர்கலின்-மேற்புணர்கலினும்,
ஊடல்-(முன்னுனக்கவறு பற்றி)
ஊடுதல், இனிது-இன்பந்தரும்; (எ
-று.)

காமத்திற்கு
என்புழிச்சாரியையும்
தான்கணுருபும் விகாரத்தாற்றொக்
கன. பசித்துண்ணும் வழி
மிகவுண்ணுமாய்
இன்சுவைத்தாமாம்: அதுபோல,

அகன் றுசூடும்வழி ஆராகதுமாய்ப்
போரின்பத்ததுமாமெனத் தின்
னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு.

(கு - ரை.)

அறுதல்-நீரணீத்தல்.

காமம்-காமத்திற்கு. இங்கே,
'இன்'

சாரியையும் கான்கனுருபும் தொக்கன என்க.

திருப்திபிறவாதகாய்.

கருத்து. ஊடலிற் சேறற்றவர் வெண்ரு
கூடலிற் காணப் படும்.

இதுவுமது.

ஆராகதுமாய்-போதுமென்ற

(சு)

ர துமனை னுங

(இ - ள்.) (காமநுகர்தற்குரிய இருவருள்), ஊடலில் தோற்றவர்-ஊடலின்கட்டோற்றவர், வென்றூர்-வென்றூராவர்: அது கூடலில் காணப்படும்-ஆதலால் (அப்பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப்) புணர்ச்சியின்கண் (அவரால்) அறியப்படும்: (எ - று.)

க்ரம்

ஏற்

ரு க் குறள்

தோற்றவர்-எதிர்தலாற்றாதுசாய்ந்தவர். அவர்புணர்ச்சிக்கட் பேரின்பமெய்தலின் வென்றூராயினர். மன்னும் உம்மும், அசைநிலை. யான்அதுபொழுது சாய்தலின், இதுபொழுதுபேரின்பம்பெற்றே னென்பதாம்.

(சு-ர.) அவரால்-ஊடலில்தோற்றவரால். எதிர்தலாற்றாது சாய்ந்தவர்-எதிர்த்துநிற்கமாட்டாமற் பணிந்தவர். அதுபொழுது-ஊடல்நிகழ்ந்தபொழுது. இதுபொழுது-கூடல்நிகழ்ந்தபொழுது. (எ)

கூடஉ அ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் ரோன்றிய வுப்பு.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) (இது பொழுதிவள்), நுதல் வெயர்ப்ப-நுதல்வெயர்க்கும் வகை, கூடலில் தோன்றிய-கலவியின்கணுளதாய, உப்பு-இனிமையை,

ஊடி பெறுகுவம் கொல்லோ -
(இன்னுமொருகால்) இவளூடி
யாம் பெறவல் லேமோ? (எ-று.)

கலவியது விசேடம்பற்றி,
'நுதல்வெயர்ப்ப' என்றான்.
இனிமை-கண்டு
கேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறிதலாலையவின்பம்.
இனி அப்பேறு கூடாதெனப்பெற்
றதன் சிறப்புக்கூறியவாறு.

(கு-ரை.) இனிமை-இங்கே, ஐம்பொறிகளானும் நுகரப்படும் இன்பம். அதனைத் தெரிவிக்கவே, கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறிதலினுலாய் இன்பம் என்றராயிற்று. "கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறியும்" என்பது, கீழ் 1101-ஆம் குறளிலுள்ளது. நுதல்வெயர்த்தல், 'புருஷாயிதம்' எனப்படும் புணர்ச்சி

பிற் பிறக்குமென்ப.

அப்பேறு-அவ்வினைமையைப்
பெறுதல். (அ)

கருஉரு. ஊடுக மன்னே
வொளியிழை யாயிரப்ப
நீடுக மன்னே விரா.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) "ஒளியிழை-ஒளியிழையினையுடையாள்,
ஊடுக மன்னே (இன்
றும் எம்மோடு) ஊடுவாளாக;
(அங்ஙனம் அவளூடிநிற்றற்கும்),
(அதனை
யுணர்த்துதற்பொருட்டு);
யாம்இரப்ப-யாம்இரந்துநிற்றற்கும்,

(காலம்பெறும்

வகை), இரா நீடுகமன்-இவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல்வேண்டுக; (எ - று.)

ஊடுக நீடுகவென்பன, வேண்டிக்கோடற்பொருளன. 'மன்' இரண்டும் ஆக்கத்தின்கண்வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் ஊடலே யமையு மென்பதாம்.

(கு-ரை.) வியங்கோள்கள், வேண்டிக்கோடற்பொருளன. "கழிவே யாக்க மொழியிசைக் கிளவியென், றம்மூன்றென்பமன் னேச்சொல்லே" என்பது, தொல்காப்பியம். மன்-ஆக்கப்பொருளதாதலால்தான், ஊடுகளென் பது-ஊடுவாளாக எனவும், நீடுக என்பது நீள்வதாக எனவும் பொருள்பட் டன என்க. மன்னென்பவற்றின்பின்னுள்ள ஓகாரங்கள் அசைநிலைப்பொரு ளன என்றார். (க)

காமம். **ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங் கூடி முயங்கப் பெறின்.**

இருபதாவது.

(இ-ள்.) காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல்-காமநுகர்ச்சிக்கின்பமாவது (அது னைநுகாதற்குரியராவார் ஆராமைபற்றித்) தம்முளூடுதல்; அதற்கு இன்பம்-அவ்

காமம்.

ஆம் அதிகாரம்—ஊடல்வகை

ஆதற் கின்பமாவது, கூடி
முயங்க பெறின்-அதனை
யளவறிந்து நீங் கிக் கம்முடட்)
கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின்,
(அம்முயக்கம்): (எ - று.)

கூடுதல் -

தக்கவளவினாராதல். முதிர்ந்த
தனியாய வழிக் தன்பம்
பயக்கலாஞ்சும், முதிராத
புலவியாயவழிக் கலவியின்பம்
பயவாமையாஞ்சும், இரண்டற்கு

மிடையாகிய அளவறிந்து நீங்குக
லரி கென்பதுபற்றி 'கூடி
முயங்கப்பெறின்' என்றான்.
அவ்வீரண்டுன்பமும், யான்
பெற்றேனென்ன நாம்

(கு - ரை.) அகலை -
அக்காமவின்பத்தை. ஆராமை -
அடங்காமை. அகலை -
அப்பிணக்கை. அளவறிந்து
நீங்கி-கொள்ளவேண்டிய அளவு
கொண்டு மிகாதபடி அப்பிணக்கை

நீங்கி. புலவி - முதிராத ஊடல்:
முதிர்ந்த ஊடல் - தணி :
இவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட
நிலையில் ஊடல் நிகழ
வேண்டுமென்க.

அவ்விரண்டின்பம்-காமவின்பம், ஊடலின்பமென்பன.(50)

பரிமேலழகருரைமறுப்பு

:—ஈண்டுப் பிரிவினை
விடநீண்மதம் பற்றிச் செலவு
ஆற்றுமை விதுப்பு புலவியென
நால்வகைத்தாக்கிக் கூறினர்:
அவற் றுட் செலவு -

பிரிவாற்றாமையுள்ளும்,
ஆற்றாமை - படர்மெலிந்திரங்கல்
முதல்
நிறையழிதலுரையவற்றுள்ளும்,
விதுப்பு-அவர்வயின் விதும்பல்
முதல்
புணர்ச்சிவிதும்பலுரையவற்றுள்ளும்,
புலவி நெஞ்சொடுபுலத்தல்
முதல்
ஊடலுவகையுரையவற்றுள்ளும்
கண்டுகொள்க. அஃதேதல்,
வடநூலார் இவற் றுடனே

சாபத்தினையை நீக்கத்தினையும்
கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்
தென் றாலெனின்,—அஃது
அறம் பொருளின்பமென்னும்
பயன்களுள் ஒன்று பற்றிய பிரிவு
அன்மையானும்,
மூனிவராணையான்
ஒருகாலத்தோர் குற்றத்
தாலுளதாவதல்லது
உலகியல்பாய் வாராமையானும்
ஈண்டொழிக்கப்பட்ட தென்க.

(கு - ரை.)

பிரிவு-விப்பாலம்பற்றுங்காரணம்:

அதனை வடநூலார் நான்கா

கப் பகுத்துள்ளார்: அவற்றுள் செலவு என்பது-ப்ரவாஸம் எனவும், புலவி-ஈர்ஷ்யா எனவும், விதுப்பு - அபிலாஷமெனவும், ஆற்றுமை - விரஹ

மெனவும்படும்: ஒருசாரார் ஆற்றுமையைக் கருணமென்பர். பிரிவினைக் கூறும் கற்பியலுள், செலவு - பிரிவாற்றுமை யென்ற ஓரதிகாரத்தாலும், ஆற்றுமை - படர்மெலிந்திரங்கல் முதல் நிறையழிதலீறுகிய பத்ததிகாரங் களினாலும், விதுப்பு - அவர்வயின் விதும்பல் முதல் புணர்ச்சிவிதும்பலீறு

கிய மூன்றதிகாரங்களாலும், புலவி - நெஞ்சொடுபுலத்தல் முதல் ஊடலு வகை யீறுகவுள்ள நான்கு அதிகாரங்களாலும் கூறப்பட்டன என, பிரிவு, செலவு முதலிய நான்களுள் அடங்கும் வகையைக் காட்டினர் பரிமேலழகர்.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருக்குறள் முற்றிற்று.

1673/2

திருக்குறள்

காமத்துப்பாலின் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

அசையியற்	15	உருஅதவர்போ	14	கருமணியிற்	33
அணங்குகொல்	3	உருஅதோ	46	கலந்துணர்த்துக்	107
அரிதரோதேற்ற	54	உருஅர்க்கு	81	கவ்வையார்த்	47
அரிதாற்றி	58	உறுதோறு	21	கனித்தொறுங்	47
அலக்காரை	138	ஊடலிற்றோற்	149	கனவிலுலுண்	89
அலரெழ	45	ஊடலிற்றோன்றுஞ்	147	காணிற்குவளை	27
அலர்நாண	49	ஊடலுண்டாங்	139	காணுங்காற்	129
அவர்தந்தா	71	ஊடலுணங்க	140	காண்கமற்	117
அவர்நெஞ்	132	ஊடலுணர்த	23	காதலரில்வழி	95
அழல்போலு	97	ஊடற்சட்	128	காதலர்தொடு	88
அளித்தஞ்சு	55	ஊடிப்பெறுகுவங்	150	காதலவரி	105
அறிகிலா	43	ஊடியவரை	138	காமக்கடன்	61
அறிதோறறியாமை	24	ஊடியிருந்தேமா	142	காமக்கடு-லு	40
அறுவாய்நி	29	ஊடுகமன்	150	காமக்கடு-னீ	63
அனிச்சப்பூ	28	ஊடுதல்	150	காமக்கணிச்சி	110
அனிச்சம்	30	ஊரவர்கலவை	48	காமமூகா லு	61
இமைப்பிற்கரப்	36	எழுதுங்காற்	129	காம்மூழ்து	37
இம்மைப்பிறப்பிற்	144	எள்ளினிளிவா	135	காமமென	110
இருநோக்கிவ	10	எனைத்துணைப்பி	85	காமம்விடு	107
இருந்தள்ளி	105	எனைத்தொன்	82	காலைக்குச்	95
இலங்கிழா	116	எறிலார்போல	15	காலையரும்பி	96
இல்லெதவறவர்க்	147	ஒண்ணுதற்	8	குறிக்கொண்	13
இளித்தக்க	130	ஒருதலையா	79	கூடியகாமம்	117
இனியன்ன	133	ஒருகாலெழு	120	கூற்றமோ	6

இன்பங்க	62	ஓம்பினமைம்	55	கோடியார்கொடுமை	64
இன்னுதின	57	கடலன்ன	41	கொடியார்கொடு	101
உடம்பொ	32	கடாஅக்களிற்றின்	7	கொடும்புருவங்	7
உணலினு	149	கண்களவு	11	கோட்டுப்பூ	142
உண்டார்க	9	கண்டதுமன்	47	சாயலுநா ணு	72
உப்பமைந்தற்றூற்	137	கண்டாங்க	65	சிறுமைநமக்	99
உய்த்தலறிந்து	129	கண்டாருயி	6	செல்லாமை	53
உரனசைஇ	117	கண்டுகேட்	17	செறுஅச்சிறு	15
உவக்காணெங்	73	கண்ணிலைறந்த	122	செறிதொடி	123
உவந்தறைவ	36	கண்ணிற்றுனித்தே	131	செற்றவர்பின்	112
உழந்துழந்து	68	கண்ணின்பசப்போ	104	செற்றாரென	106
உள்ளக்களித்த	127	கண் ணுங்கொளச்	106	செற்றார்பின்	111
உள்ளத்தார்	108	கண் ணுள்ளார்	35	தஞ்சந்தம	136
உள்ளம்போன்ற	64	கண் ணுள்ளிற்	34	தணந்தமை	100
உள்ளிலுக்	82	கண்ணெறிகண்	16	தண்ணந்துறைவன்	124
உள்ளினே	144	கதுமெனத்	66	தந்தெஞ்சத்	84
உள்ளுவன்மன்யாணு	12	கயலுண்கண்	88	தம்மிலிருந்து	22
உள்ளுவன்மன்யான்	34	கரத்தலு	60	தவறிலரா	148
உறுஅதவர்க்	132	கரப்பிலுங்	122		

செய்யுள்

முதற்குறிப்பகராதி

கருகூ

தனியேயிருந்து 134
தன்னேயுணர்த்தினுல் 146
தாம்வீழ்வார்தம் 77
தாம்வீழ்வார்மென் 19
தாம்வேண்டி 50
தினைத்துணேயு 127
துஞ்சுங்காற் 91
துப்பினெவ 62
தும்முச்செறுப்ப 145
துறைவன் 56
துனியும் 139
தூண்பத்திற் 135
தூண்ணுத் 109
தெரிந்துணரா 66
தொடலேக் 40
தொடிநோக்கி 125
தொடியொடு 102
தொடிற்சுடி 57
நகைஇயார் 80
நயந்தவர்க்கு 71
நயந்தவர்நல்காமை 100
நலத்தகை 138
நன்னிலற் 89
நனவினனன்றித்தா 92
நனவினனல்காக் 90
நனவினனல்காத 89
நனவினனல்காரை 91
நீருநிழல 140
நெஞ்சதார் 35
நெய்யாலெரி 40
நெருநற்றுச் 125
நோக்கினுணேக்கி 12
நோக்கினுணேக்கெ 4
நோதலெவன் 140
நோனுவுடம்பு 38
பசக்கமற் 75
பசந்தாளி 75
பசப்பெனப் 76
படலாற்ரு 67
பணிமொழி 101
பண்டறியேன் 5
பதிமருண்டு 98
பரிந்தவர்நல் 108
பருவரலும் 80
பனியருமபி 94
பன்மாயக்கள்வன் 113
பாடுபெறுதி 102
பாலொடு 31
பிணிக்கு 18
பிணையேர் 9
பிரிவுரைக்கும் 56
புலத்தலிற் 147
புலப்பலென 114
பெயர்மென் 118
மடலூர்தல் 41
மணியுட் 123
மதியுமடநனை 28
மலரன்ன-ண் 30
மலரன்ன-ன் 46
மலரினுமெல்லிது 130
மலர்காணின் 26
மறப்பினெவ 85
மறைபெற 70
மறைப்பேன்மற் 111
மறைப்பேன்மன் 59
மற்றியா 84
மன்னுயிரெல் 63
மாதர்முகம் 30
மாலைநோய் 96
மாலையோவல்லை 93
முகைமொக்கு 123
முயக்கிடை 103
முயங்கிய 103
முறிமேனி 27
யாங்கண்ணிற் 44
யாமுமுளேங் 83
யாரினுங் 143
யாழைக்குங் 12
வருகமற் 118
வழுத்தினு 144
வாரற்கவர் 69

னவென	90	புல்லாதிராஅப்	137	வாழ்தலுயிர்	33
ன்னீரை	25	புல்லிக்கிடந்தேன்	74	வாழ்வார்க்கு	78
நீங்காதல்	79	புல்லிவிடாஅப்	148	வானத்நப்	115
நாணுமறந்தே	135	புன்கண்ணே	94	விடாஅது	86
நாணென	112	பெண்ணியலா	141	விளக்கற்றம்	74
நாணெனு	39	பெண்ணிறம்	126	விளியுமெனினின்	86
நினைந்தியி	114	பெயலாற்ரு	67	வினைகலந்து	119
நிறையரியர்	42	பெரிதாற்றி	124	வீழப்படுவார்	78
நிறையுடையே	111	பெரு அமையஞ்சும்	134	வீழுநர்வீழ	78
நினைந்திருந்து	146	பெறினென்	120	வீழுமிருங்கூர்க்	22
நினைத்தொன்று	104	பேணுதுபெட்டா	66	வீழ்வாரின்	80
நினைப்பவர்	83	பேணுதுபெட்பவே	128	வேட்டபொழுதி	20
நீங்கிற்றெறுழ	20	பொருண்மாலை	98		

அச்ச-1145, 1164, 1184, 1327
அசையியல், 1098
அதர்-தன்பம், 1086, 1179 [1177
அடுக்கு இடைவிடாமை புணர்த்தல்,
அடுக்கு-வெளிப்படை, 1090
அட்டுதல்-வார்த்தல், 1093
அணுகு, 1081 [1207
அதிகாரத்தான்வருதல், 1088,1173,
அத்துச்சாரியை யல்வழிக்கண்வருத
அநுமானம், 1232 [ல், 1191
அந்தியதீபம், 1281
அமர்த்தல் - அமர்செய்தல், மாறுபடு
தல், 1083, 1084
அம்பல், 1139
அயர்சம், 1268
அரிது-வினைக்குறிப்புப்பெயர், 1160
அரிமயிர்த் திரண்மூன்கை, 1090
அரிவைமுயக்கு × தமதுயாத்துண்
ணல், 1107
அருத்தாபத்தி, 1194, 1316
அலந்தார்-துன்பமுற்றழிந்தார்,1303
அலரெழுவுயிர்நிற்கும், 1141
அலர், 1139, 1146, 1149
அல்லகுறிப்படுதல், 1141
அல்லனெய், 1301
அவாய்நிலை, 1103, 1124
அழித்து-மறித்து, 1317 [1256
அளித்து -. இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, 1168,
அளியளித்தல்-அளிசெய்தல், 1192
அள்ளிக்கொள்வற்று, 1187
ஆயிடையெனச் சுட்டுகிளவி, 1179
ஆயிழைபுணர்ச்சி உயிர்க்குஉடலோடு
கூடிவாழ்தல்போலும், 1124
இஃதோ செல்வர்க் கொத்தனென்
இகரச் சுட்டுவருவித்தல்,1082[1161
இகத்தல், 1130
இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, 1168, 1256
இசையெச்சம், 1318
இடக்கர்ப்பொருளவாகச் சொல்லிய
புணர்ச்சித் தொழில்கள், 1101
இடந்தலைப்பாடு, 1102
இடும்பை, 1295
இயற்கைப்புணர்ச்சி, 109-அதி. அவ.
குறிப்புரை.
இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குமுன் கைக்
கிளைநிகழும்: 109-அதி.அவ.குறிப்
இயற்படமொழிதல், 1129 [புரை.
இயற்பழித்தல், 1129
இரவுக்குறி, 1116 [லன்பு, 1109
இருதலைப் புள்ளினொருயிராய உழுவ
இருள்விளக்கற்றம்பார்க்கும் × பசப்பு
கொண்கன் முயக்கற்றம்பார்க்கும்,
1186
இலக்கணைக் குறிப்பு, 1115, 1244
இவக்காண், 1185
இவர்தல், 1182
இழிவு சிறப்பும்மை, 1127, 1199
இளித்தக்க, 1288
இளிவு, 1298
இறத்தல்-கடத்தல், 1254

அறத்தொடுநிற்றல், 114-அதி, அவ.
அறல்-சேணிச்தல், 1326
அறிவில்லாரெம்மைகுதல்யாம்பட்ட தாம்படாமையால், 1140
அறவாய்-குறைந்தஇடம், 1117
அற்றம்-ரீங்குகை, 1186
அனிச்சம், 1111, 1115
அன்புடையார் நினைத்தவழிந்தும்மல் தோன்றுதல், 1317
அன்மொழித் தொகை, 1135
ஆருபெயர், 1105,1206,1214,1268
ஆக்கம் வருவித்தல், 1189
ஆங்கு-அசைநிலை, 1307 [தல்,1133
ஆண்மை-ஒன்றறைத் தளாது நிற்
ஆயர்குழல், 1228
இறுதி விளக்கு, 1281
இறுமாத்தல், 1112
இறுவியாகின்றன, 1163
இறை - முன்னங்கையில் வளையல் தங்குமிடம், 1157
இறைஞ்சுதல், 1093
இனி-இப்பொழுது, 1083
இன்கண்-இன்பம், 1152
இன்பதுன்பங்கள், 1122
இன்றுணங் கெல்லாம், 1254
உக்கக்கால், 1279
உடம்பொடுணர்த்து, 1270
உடன்பாட்டுக் குறிப்பு, 1111
உடன்போக்கு, 1110, 1120
உட்குதல், 1088

அரும்பதவுரைாதி முதலியன்

கருத்

ண்குதல் - மெலிதல், 1310
ணராமை-புலவிநீக்காமை, 1304
ணர்தல், 1109, 1246
ணர்த்துநல் - நீக்குதல், 1246
ணர்ப்புவயின் வாராவூடல், 1299
ணலினுமுண்டதறலினிது × காமம் புணர்தலி னூடலினிது, 1326
பசரித்தல், 1146
ப்பு × புலவி, 1302: இனிமை, 1328
ம்மைசிறப்பின்கண், 1289
யர்வுசிறப்புமம்மை, 1153
யல், 1212
யிருடம்புகளின் நட்பு, 1122
யிர்த்தளிர்த்தல், 1106
ய்த்தல்-ஈர்த்துக்கொண்டு போதல், 1287
ய்வில்கோய், 1174: உப்வு-ஒழிவு,
ரன், 1263
ருவகத்தாற் பெறப்படும் பொருள், 1227
ருவகவகையாற் கூறப்படுவது புனைந்துரை, 1113
ரையசை, 1228
லகியலன்மை, 1252
லகியல், 1203
லகியன்மேலிட்டுக்கூறுதல், 1096
லப்பு-உதவுதல், 1293
வக்காண், 1185
வமம்பயன்பற்றிவருதல், 1323
ழுவலன்பு, 1109
வமை, 1087
ள்ளம்என்பதில் அம் - பகுதிப் பொருள் விகுதி, 1249
எயிறு, 1121 [1241
எவ்வநோய்-ஒன்றானுந் தீராதநோய், 1215
எழுதுங்கால் கோல்காணுக்கண் × கொண்டகூலக்கண்டவிடத்து அவன் பழிகாணுததலேவி, 1285
என்னி-இகழ்ந்து, 1298
ஏற்று-எத்தன்மையத்து, 1256
ஏகதேசவுருவகம், 1093,1147,1227
ஏங்குதல்-1248
ஏங்குபவர்க்கொருநாளெழுநாள் போல் செல்லும், 2269
ஏதிலர், 1129, 1130, 1224
ஏமப்புணை, 1164
ஏழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வருவது, 1324
ஏழுநாளாகப் பிரிவை ஐயுற்றது, 1278
ஏழென்பது மிக்கபன்மை குறிப்பது, 1269
ஏர்தல்-ஒத்தல், 1089
ஐகாரம் முன்னிலையொருமைவிகுதி, 1301
ஐம்புலனு மொண்டொடி கண்ணே யுள, 1101
ஐயம், 1081
ஒடுஉருபு விகாரத்தாற்றொகல், 1264
ஒடு-வேறு வினைக்கண்வருதல், 1235
ஒட்டிநின்ற இடைச்சொல், 1185
ஒத்தி - ஒத்திருத்த விரும்புகின்றாய், 1119
ஒருசொன்னீர்மை, 1112, 1132
ஒருவர்கூறையெழுவருடித்து, 1269
ஒளவமிக்கணைக்கல், 1125

டள்ளமுடைக்கும்படை புலவியுள்
தோன்றும், 1324
டள்ளி-தேடி, 1249
ஊக்குதல்-தெகிழ்த்தல், 1238
ஊடலிற்றோற்றவர்வென்றூர், 1327
ஊடல்முதலியன காமக் கூடியார்
பெற்றபயன்: 1109
ஊரறிக்கவ்வளனை உறுவதொன்று
ஊர், 1120, 1142, 1158 [1143
ஊற்றுநீர், 1161
ஊக்கத்திரிபு, 1244, 1260
ஊக்கவும்மை, 1138
ஊதிரணியறு, 1183
ஊத்தூழ்வேண், 1206
ஒல்கிடத்து - களர்வுவந்த இடத்து,
1293
ஒல்லுதல்-உடம்படுதல், 1271
ஒல்லை விரைவில், 1096
ஒல்வதென்னுந்தொழிற்பெயர், 1149
ஒழிபிசை, 1125, 1161, 1178
ஒன்றென்பது தொடுமைவிளக்கல்,
1216: சிறுமைவிளக்கல், 1257
ஒன்றே, 1257
ஓ - பிரிநிலை, 1247: இரக்கக்குறிப்பு,
1252: வியப்பின்கட்குறிப்பு, 1088
ஔரம்-ஆகாதென்பது, 1178, 1329
ரவிலடைச்சொல் இடையிடையே
புணர்த்தல், 1204

கஞ

அரும்பதவகராதி முதலியன

ஓசைவகையா னருமை யுணர்த்தல், 1160
ஓர்ப்பு, 1132
கடம்பூண்டோருகாவீலங்கை, 1301
கடலன்ன காமம், 1137
கடலாற்றுக்காமநோய், 1175
கடாம், 1087
கடும்புனல்-கடல்: × காமம், 1167
கடைப்பிடி, 1132
கட்டு-கண்ணியுடையது, 1083
கட்படாம், 1087
கணிச்சி, 1251
கண்ணுள்ளார்காதலவர், 1127
கதுப்பினுள், 1105
கதுமென-விரைவாக, 1173
கந்து, 1292
கயலுண்கண், 1212 [1129
கரப்பாக்கு - வியாப்பெயர், 1127,
கரப்பினும்-அடக்கினும், 1271
கருக்காய் × புலவியில்லாக் காமம்,
கருமணியிற்பாவாய், 1123 [1306
கலந்துணர்த்தல் - கலவியால் நீக்கு
கலம்-ஆபரணம், 1262 [தல், 1246
கலுழ்தல்-அழுதல், 1173 1156
கவவுக்கடுமை-முயக்கத்தின் மிகுதி,
கவவுக்கை, 1235 [அவ.
கவிக்கூற்றுரிய அதிகாரம், 127அதி,
கவின்-அழகு, 1234
கவ்வித-கவ்வையையுடையது, 1144
கவ்வை-அலர், 1144
கழறுவார்-இடித்துக்கூறுவார், 1086
கழற்றெதிர்மறுத்தல், 1103
கழிந்ததற்கிரங்கல் தற்புகழ்தலன்று, 1088
கள்ளுண்டார்க்கு வரும் இளித்தக்க துள்ளுதல, 1288
கள்வன்மார்பு × கள் 1288
கனங்குழை, 1081 [அவ.
கனைமுந்துறுதலினையில்லே, 123அதி.
கா-காவடி, 1196
காகு, 1318
காட்சி, 1081, 1114
காண்-உரையசை, 1294
காண்கம், 1301
காத்தண்டு, 1163
காமத்தீ நீக்கிற்றெறூஉங் குறுகுங் காற் றண்ணெண்ணும், 1104
காமநுகர்தற்குரியாரிருவர் குறிப்பு முதலிய ஒருகாலத்தே யொத்து இடன்முதலியபெற்றுக் காமநுகர் தல், 1289
காமநோய், 1159,1175,1255,1280
காமநோய்க்கு ஊரவர்கௌவை எரு, அன்னைசொல் நீர், 1147 [1252
காமமெனவொன்றே கண்ணின்று,
காமம்ஒருதலையாளின்னுது, இருதலை யானும் இனிது, 1196
காமன், 1197
காய்தல்-வெறுத்தல், 1208: கோபித் தல், 1319
காரணங் காரியத்தின்மேல் நிற்றல், 132-அதி, அவ.
காரிகை, 1262, 1272
கால்கலேதல் - சாம்புகலேதல், 1115
காழில்கனி × காமநுகர்ச்சி: (காழ் - பரல்), 1191
குணம், 1125

1050
கழிமடச்செய்கை, 1172
கழியும்-கழ. ம், 1262
களரி-இடம், 1254
களவுகொள் ஞ, 1092
களித்தல், 1281
களித்தார், 282
களித்தொழும் ... ஞண்டல்வேட்டல் × காமம் வெளிப்படுத்தோறு மினி தாதல், 1145
களிறு, 1057
கள் × கள்ளு ஈமாப்பு, 1238
கள்ளுக்கும். ாமத் திற்குமுள்ள வேறு பாடு, 1040, 1281
குருதிமகாபுளிக்குமவ்வலான, 1182
குவளை, 1114
குழல் × யாலுக்குத் தாதாகித் தலைவி யைக்கொல்லும்படை, 1228
குறிக்கொண்டு-குறிப்பிட்டு, 1095
குறிபடு, 1097
குறிப்புச்சொல், 1235, 1237, 1315
குறிப்பெச்சம், 1090, 1223
குன்றினைஞ்சுகவெறிந்த, 1230
கூடல், 1284, 1327, 1328
கூற்று, 1083
கேட்டார்க்கு கட்டாரில், 1293
கொழிஇயின்மை - கல்லாமையின்மை, 1194

அரும்பதவுரைமுதலியன

கு

கேளிர்நினைந்துழி நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல்தோன்றும், 1203
கைகடந்து-மீறி, 1271
கைகோள்-களவியல்: உரைப்பா.
கைம்மாறு-பிரதி, 1183
கொன்கன்-கணவன், 1265
கொலைக்களம், 1224
கொல்-அசைநிலை, 1207
கொன்வற்று, 1187
கோடு-வளைதல், 1313
கோடுகோடேறுதல், 1264
கோட்டங் கண்ணியும் கொடுந்திரையாடையும், 1313
கோட்டுப்பூ, 1313
கௌவை, 1150
கௌவையாற் காமநுதுப்பல் × நெய்யால் எரிநுதுப்பல், 1148
சரபம் பிரிவுவகையுளொன்றுகக்கூட்டப்படுதல், 1330
சாயல்-மேனியழகு, 1183[கல், 1326
சாரியையுமுருபும் விகாரத்தாற் றொற்றுதல்-விரியவுணர்த்தல், 1212
சிறக்கணித்தல்-சிறங்கணித்தல், 1095
சிறுசொல்-இன்னுதசொல், 1097
சிறுமை-ஆற்றுமை, 1231 [1161
சுட்டுப்பெயர் இஃதோவென்றுணர்தல், சுட்டுப் பெயர் சொல்லுவான் குறிப்பொடுகூடிய பொருளுணர்த்தும், 127-அதி. அவ.
சேம்பாகம்-ஒத்தபாதி, 1092
சொம்பொருள், 1223
செயப்படுபொருளை வினைமுதல் போலக்கூறுதல், 1257
செய்தெனெச்சம் செயவெனெச்சமாகேட் சென்றார்-வெகுதூரஞ் சென்றசேட்படை, 1096 [வர், 1231
சோல்லெச்சம், 1095
ஞாட்பு-போர்க்களம், 1088
தகை-தருக்கு, 1182
தகைபிறிசொல்லடுத்து வரல்:—நலத்தகை, புலத்தகை, 1305
தஞ்சம்-எளிமை, 1300
தணத்தல், 1233, 1277
தண்டாநோய்-தணியாநோய், 1171
தண்ணந்துறைவன், 1277
தண்மை-மென்மை, 1239
தலைப்படுதல், 1289 [1268
தலைமகள் கூற்றுதல் பொருந்தாது,
தலைமாறு-கைம்மாறு, 1183 [1258
தலைமைபற்றி ஒன்றன்மேல் நிற்றல், தலையளி, 1153
தவறு தலைவனைக்கண்டவழிநினைந்து காணவழிமறத்தல், 1297
தவ்வெனல், 1144
தன்னைப்பிறர்போற்கூறுதல், 1154
தன்னெய்க்குததானேமருந்து, 1102
தாமரைக்கண்ணோன், 1103
தாயைப் பணிகோடல் உலகியலன்மை, 1252 [மை, 1252
தீங்கனைப்பாம்பு தீண்டுதல், 1146
திருமால், 1103
தினைய, 1296
தினை, 1282
தீயிலிட்ட நினம் × கணவரைக் கண்டாலுருகு நெஞ்சினராய மகளிர், தீண்டுதல், 1106 [1260
துஞ்சுதல், 1179
துணை-அளவு.1282: துணைவர்.1234

தல், 1229, 1231
செலவு ஆற்றுமை விதுப்புப் புலவி கள்-பிரிவின்வகை, 1330
செல்லாமை-பிரியாமை, 1151
செவி, 1199
செறுஅ, 1097
செறுஅய், 1200
செறுதசொல்-இனியசொல், 1097
செறூர், 1096
செறுப்ப-அடக்க, 1318 [1256
செற்றவர் - பகைவர், அகன்றவர்.
செற்றூர்-வெறுத்தார், 1245: அகன் றூர்:பகைவர், 1255
துப்பு-பகைமை: "துப்பெதிர்ந்தோர் க்கேயுள்ளாச்சேய்மையன்" (புற நானூறு: 380), 1165
தும்மியக்கால்வாழ்த்துதல்மரபு, 1312
தும்மல் × காமம், 1253 [றம், 1317-8
தும்மினுலுக்குற்றம், ஒழிந்தாலும்குற் றந்தார்-விட்டுச்சென்றவர், 1250
துறைவன், 1157, 1277
துனி-மிதிர்ந்தகலாம், 1306
துனித்தல்-ஊடுதல், 1290 [1299
துன்பத்திற்று யாரோ துணையாவார், துன்னு-கூடாவண்ணம், 1250
தூது, 1228

கருவூ

அரும்பதவகாதி முதலியன

தாவி, 1120
தூற்றுதல், 1157
தெறுஉம், 1104
தேற்றம், 1153
தோடலை, 1135
தொழிலான் ஆணெழித்தல், 1147
தோழியிற்கூட்டம், 1105
தோன்கலன்தழியும், 1262
தோற்றம், 1084
நகுதல், 1094
நசை, 1156
நட்டார்-நண்பினர், 1293
நண்ணார், 1088
நயத்தல்-விரும்புதல், 1181
நயப்பு-அன்பு, 1121
நலம்பாராட்டல், 1178
நல்காமை-பிரிவு, 1181
நல்குதல், 1156
நல்லபறைபடுதல், 1115
நல்லாண்மை, 1133
நறு, 1090
நனவு, 1213, 1214 [பிற்று, 1247
நன்னெஞ்சே நல்லையென்னுங் குறிப்
நாடித்தரல்-தேடித்தரல், 1214
நாணம்மடம் அச்சம்பயிர்ப்பு பெண்
டகை, 1083, 1125
நாணுத்தாழ்வீழ்த்தகதவு, 1251
நாளொற்றிவரல்தேர்தல், 1261
நாற்றம்முகைமொக்குளுள்ளது ×
ஒருகுறிப்பு பேதைகைமொக்குள்
நாற்றம்வெறி, 1113 [உள்ளது, 1274
நெய்கற்பறை செத்தார்க்குப்படுவது,
1115
நெய்யால் எரிநறுப்பல் × கௌவை
யாற் காமநறுப்பல், 1148
நெருஞ்சிப்பழம், 1120
நெருநற்று, 1278
நோதல்-உடம்படுதல், 1181
நோக்கம், 1085, 1092 [1099
நோக்கு-அழகு, 1082: பார்வை, 1089,
நோய், 1091, 1102
நோய்செய்யு நோக்கினைப் பொது
நோக்கென லாகாது, 1091
நோலை, 1132, 1163
பகற்குறி, 1115
பகை-அபகாரம், 1225
பசப்புறுபருவரல், 119-அதி. அவ.
பசைதல்-நெகிழ்தல், 1098
படர்தருதல்-வருதல், 1229
படர்மெலிந்திரங்கல், 117-அதி.
படல்-உறங்கல், 1175
படாம், 1087 [தல், 1210
படுதல்-ஒலித்தல், 1115, அஸ்தமித்
படை, 1258, 1324
பட்டாங்குபட்டவாகை, 1189
பணிமொழி பெண்மை யுடைக்கும்
பணை-பெருமை, 1234 [படை, 1258
பண்டு, 1083, 1133
பண்டைபிற்பிறப்பு, 1152
பண்பு, 1181
பண்புவமை, 1302
பதி-நிலை, 1116: ஊர்-1229

நதானம-காரணம், 1102
நிலத்தொடு நீரியைதல் X காதலர் மகளிரியல்பினராதல், 1323
நிரதிசயவின்பம், 1103
நீத்தார்-பிரிந்துசென்றவர், 1220
நீத்துமேமப்புணை, 1164
நீரும் நிழலின்கண்ணேயினிது X புலவியும்வீழுநர்கண்ணேயினிது, 1309
நீரை, (நீர்-குணம்) 1111
நுசுப்பு-இடை, 1115
நுணுக்கம் (புலவிநுணுக்கம்) [அதி. 132 -
நுதல், 1238
நுதுப்புதல்-அவித்தல், 1148
நூல் கால்யாத்த மாலை வெண்குடை, 1144
நெஞ்சு-மனம், 1246, உள்ளிடம், 1250
பகுத்தறிந்தவர், 119-அதி. அவ.
பரத்தன், 1311
பரிதல்-இரங்குதல், 1248
பருகுதல், 1266
பருவரல்-துன்பம், 1240
பழிகாணமை, 1285
பறை, 1115
பனியரும்பல்-நடுக்கமெய்தல், 1223
பனை, 1282
பாகம், 1092
பாக்கியம், 1141
பாங்கற்கூட்டம், 1103
பாடு-மேம்பாடு, 1237: பெருமை, 13[illegible]
பாத்தல்-பகுத்தல், 1107
பார்வல், 1152
பாலை, 1122

அருட்பதவகராதி முதலியன

கருக

பிணிக்குமருத்துபிற, 1102
பிணை, 1085, 1089
பிரிவச்சம், 1178
பிரிவு, 1152
பிரிவு நால்வகை: ஐவகை யென்பர் ஒருசார்வடநூலார், 1330
பிற-அசைநிலை, 1181
பிறப்பு, 1315
பின்-இடப்பொருட்டு, 1293 [1160
பின்னிருத்தல் - பின்னுமிருத்தல்,
பீடு-வலி, 1088
பைந்தொடி, 1234 [இணை, 1091
பொதுநோக்கு கோள்செய்யிற் கைக்
பொதுமையாற்கூறல், 1221
பொதுவணி, 1116
பொய்க்காய்வு, 1216 [படுதல், 1287
பொய்த்தல் - முடிவுபோகாமற் புரை
பொய்யாராட்டல், 1118
பொருண்மாலையாளர், 1230
போசராசன், காமத்துப்பாவின் உரை
போது-பொருப்பு, 1227 [ப்பாயிரம்.
போல, 1095, 1099, 1117, 1150.
போலி-வருக்கத்தல், 1217
போலெயர்த்தல், 1187
போலும், 1105, 1232, 1233: உரை
1161, 1196, 1224 [யணை, 1228

புணர்ச்சித்தொழில்கள், 1101
புணர்ச்சிபிரிவெனக்காமவின்பம் இரு வகைப்படுதல், காமத்துப்பால், உரைப்பா.
புணர்தல்-மிகநணுகுதல், எதிர்ப்படலுமாம், 1260. புணர்வு, 1152
புணை, 1134
புத்தேணாடு, 1323
புருவம், 1086
புரைபடுதல்-பழுதுபடுதல், 1287
புல-புலவி, 1305
புலத்தை-புலப்பாய், 1301
புலந்துகூறுகையில் தோழியை வேறுபடுத்துக்கூறுதல், 1129
புலப்பல், 1259
புலவி × உப்பு: 1302
போல், 1090, 1096, 1097, 1118, 1180, 1186, 1222, 1253, 1269 1273, 1274, 1285, 1287
போன்று, 1097, 1203
மகளிர்நாணோவீரலொற்றியெண்ணும் வழக்கு, 1261
மகளிர்வழக்கு, (கிணைக்கப்பட்டார்க்குத்தும்மல் தோன்று மென்பது.)
மகிழ்தல்-உணர்வழிதல், 1281[1317
மடநோக்கு - வெருவுதலுடைய நோக்கு, 1089
மடந்தையொடுடம்மிடை × உடம்பொடுயிரிடைநட்பு, 1122
மடமை, 1297
மடல், 1131, 1133
மடவரல், 1085

புல்லிவிடாப்புலவி, 1324
புல்லுதல், 1259, 1301
புறக்கணின்-உடம்பினழகு, 1250
புற்கெனல், 1261
புனல்பாய்பவர், 1287
புன்கண்-அச்சம், 1152
பூ, 1313
பூசல்-ஆரவாரம், 1237
பேட்ப-மகிழ, 1257, 1276 [1258
பெண்மை - பெண்தன்மை, நிறை, பெண்மையுடைக்கும் படை பணி மொழி, 1258
பெயரடியாயவினை, 1083
பேணியார் - விரும்பியவர், 1256
பேதை - பருவப்பெயரன்றி மடமை பற்றிவந்தபெயர், 1136
பேதைக்குத் தோள் அமிழ்தினியான் பைதல்-துன்பம், 1172[றன, 1106
மணியுட்டிகழ்தரு நூல் × மட்டந்தை யணியுட்டிகழ்தரு மொருகுயிப்பு, 1273
மதக்களிற்றுக்குக் கட்படாமிடல் × மாதர் முலைக்கட் டுகிலிடல், 1087
மதியின் மூலமாய் இருவர்கண் ணுஞ் சேர்தல், 1210
மதியுடம்பாடு, 1099 [ல, 1099
மதவைறந்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோ மந்திரமருந்துகளால்நீத் தம்பிக்கப்படு தல், 1159
மயில், 1081
மரத்கின்தொழில் கெஞ்சின்மேலேற் றியது, சோறுகொடேறு மென்ன ஞ்சு என்றறிடத்து: 1264
மருண்மாலை, 1230
மருளுதல்-மயங்குதல், 1139
மருந்து, 1102, 1241, 1275

மலரினுமெல்லிதகாமம், 1289
மலர் தொட்டதுணையான் மணச் செவ்வியழிவது. 1289
மழை-குளிர்ச்சி, 1239
மறித்து-மாற்றி, 1317
மறுகுதல்-சுழலுதல், 1139
மறுகு-தெரு, 1139
மறுதலையெச்சம் வருவித்தல், 1166
மறை-மறைத்தல், 1254, 1138
மற்று-வினைமாற்று, 1155
மனை, 1268
மன்-நுழைசை. 1102, 1216, 1253: ஆக்கம், 1329: அசைநிலை, 1327
மன்மதன்-யாவரிடத்தும் நிகழ்வன வற்றை விருப்பு வெறுப்பின்றி யறியுங்கடவுள், 1197
மன்ற, 1136
மன்று, 1138
மன்றுபடுதல்-பலருமறிதல், 1254
மன்னுயிர், 1168
மனை-மாமை, 1107
மாதர், 1081
மாயக்கள்வன் (மாயம்-பொய்), 1258
மார்பு × கள், 1288
மாலை-அந்தி, 1135 × கொலைக்களத் தேதிலர், 1224: இயல்பு, 1230
மாற்றிலையணி, 1183 [86
மீருதிக்கண்மேற்சென்றிடித்தல், 10
மீன்-நட்சத்திரம், 1116
முகம், 1118
முன்க, 1274 [ஓடுபுனல்பாய்தல், 1287
மோக்ஷன்-முதிர்ப்பு, 1274
யாப்பு-அன்பு, 1093
யாமம்-நடுராத்திரி, 1252
வடநூலார், 1318, 1330
வடநூல், 1330
வரைவிடைவைத்தப்பிரிவு, 1129
வல்வரவு-விரைந்துவருகை, 1151
வழிபடாமை - அனுசரித்து நடவா எழுத்துதல், 1317 [மை, 1298
வளி-1108, 1239
வள்ளிவாடியதை முதலரிதல் × ஊடி யவரை யுணராமை, 1304
வறிதாகைதோற்றல், 1094
வன்கண்ணர், 1156
வன்புறை, 1178
வாய்விடுதல், 126-அதி. அவ.
வாழி-அசைநிலை, 1210, இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, 1242, உடன்பாட்டுக்குறிப்பு, 1111: குறிப்புச்சொல், 1221
வாழ்வார்க்கு ஆணம் பயத்தல் × வீழ்வார்க்குவீழ்வாரளியளித்தல், 1192
வானத்தூப்புறுகென்றகண், 1261
விதும்புதல்-விரைதல், 1290
வியன்கோள்வேண்டிக்கோடற்பொருளிரல், 1261 [ட்டு, 1265, 1266
விலக்கணி, 1151
வினைக்குறிப்புப்பெயர், 1160
வினைநிகழ்ச்சி யென்று பரிமேலழகர் கூறியதைத்தொல்காப்பியர் வினை செய்யிடமென்பர், 1324
வினைப்பெயர். 1127

முடிவறியப்புலத்தல் × உய்த்த லறிய
முதலொடுசினைக்கொற்றுமை, 1210
முதனிலைத் தொழிற்பெயர், 1313,
முத்தம் × முறுவல், 1113 [1318
முயக்கு, 1107, 1108
முலை, 1087
முள்ளுறழ்முலையெயிறு, 1152
முறி × மேனி: முறுவல் × முத்தம், 1113
முற்றும்மை, 1101
முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொகல், 1108, 1247
முன்னிலைவினைவிகுதி, 1301
மேனி, × முறி, 1113
மையாத்தல்-மயங்குதல், 1112
வீழ்தல்-விரும்புதல், 1108, 1198
வீழ்வார்க்கு வீழ்வாரளியளித்தல் × வாழ்வார்க்கு வானம் பயத்தல், [1192
வெளிப்படுசொல், 1315
வெளிப்படை-'அடுநரு', 1090
வெள்ளம், 1170
வெறி, 1113
வேட்கைமிகவு, 1257, 1271
வேட்டற்றூல், 1145
வேந்தன், 1268
வேபாக்கு, 1128
வேய், 1113
வேலை, 1221
வேல், 1113
வேற்றுமை மயக்கம், 1231, 1292

திருக்குறளின்
சிறப்புப் பாயிரமாகிய
திருவள்ளுவ

க.—அசரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள்

மாலை.

ருவதோ

ருத்தகு நற்பலனை

யொக்க—விருக்க

வுருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கமேவா வென்றதோர் சொல்.

(இ - ள்.) நிரு தகு தெய்வம் - அருட்செல்வத்தையும் (அதற்குத்) தக்க தெய்வத்தன்மையையு முடைய, திருவள்ளுவரோடு—, உரு தகு கல் பலகை - (அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தினுலே தக்க கல்ல சங்கப்பல கையிடத்து, உருத்திரசன்மர்—, ஒக்க இருக்க

என உரைத்து - சமானரா
யிருக்கக்கடவரென்றுசொல்லி,
வானில் - ஆகாசத்திலிருந்து,
ஒருக்க - (அவ் விடத்துள்ள புலவர்
கருத்தையெல்லாம்)
ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர் சொல்
- ஒருவாக்கியம், ஓவென்றது
- ஓவென்று இரைந்தெழுந்தது;
(எ-று.)

"அருட்செல்வஞ்
செல்வத்துட் செல்வம்"

என்பவாகலின், திருவென்ற தற்கு

அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது.

தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தி

னவதார மாய் விளங்குகை.

தெய்வத்தன்மை இல்லார்க்கு

அருளுளதாயினும் அது வீண்

பெரும்பயன்

விளையாமையின், தருதிசொல்லப்பட்டது.

திருவள்ளுவ ரென்னும் பெயருள்

திருவென்பது உயர்வையும்

வள்ளுவரென்பது வண்
ணமையுடையரென்பதையும்
விளக்கின்றன வாகலின், அது
வேதத்தில்
இலமறைகாய்கள்போற்
பலவிடங்களிலும் மறைந்து
வெளிப்படாதிருந்த
மெய்ப்பொருள்களெல்லாம்
தொகுத்து உலகத்தாருக்குக்
கொடுத்தருள் செய்தவரென்னுங்
காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று.

வள்-முதனிலை, அர்-

இறுதிநிலை, உ = சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள் - சுனை. உருத்திர சன்மர் - உருத்திரனுல் அடைந்த ஐன்மத்தை புடையவரென விரியும்: அவர்

முருகக்கடவுளது
திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிற்
றோன்றிய மூங்கைப் பிள்ளையார்.
அசரீரி - அருவமாயெங்கு
நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம்.
அரங் கேற்றத்
தொடங்கியகாலத்தத்
தெய்வப்புலவரோடு ஒப்பவிருந்து
கேட்டற் குத் தகுதியுடையோர்

யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று
கின்றவழி, இவ் வசரீரி வாக்கியம்
பிறந்தது. என்றதனைப்
படர்க்கை வினையாகக் கூறவின்,
ஆண்டுநின்று கேட்ட புலவர்களுள்
ஒருவர் அதனை இங்ஙனம்
பாடலாகச் செய்தன ரென்றறிக.
(எ)

திருவள்ளுவ மாலை

உ.—நாயகள்.

நாடா முதுவேல்

மறவரான் முதுவேலிற்

பாடா விடைப்பா

ரதம்பகர்ந்தேதல்—கூடாரை

யெள்ளிய வென்றி

யிலங்கிலைவேல் மாறபின்

வள்ளுவன்

வாயதென் வாக்கு.

(இ-ள்.) கூடார்மை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல்

மாற-பகை வென்ற

(ப்புறங்கொடுக்கச்செய்து)

இகழ்ந்தவெற்றியை உண்டாக்கி

விளங்கா நின்ற இலஞ்சோலைக்

கடம்பவடிவாயுள்ள

வேற்படையையுடைய

பாண்டிய ராசசேனை! நாடா -

(உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை

அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி,

முதல் - படைப்புக்காலத்திலே,

நான்முகன் நாவில் - பிரமனது

நாவி லிருந்து, நான்மறை

பாடா-இருக்குமுதலாகிய நான்கு வேதங்களையும் பாடி, இடை - (இதற்கும் அதற்கும்) நடுவானகாலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச்சொல்லினேன்: பின் - (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக் காலத்திலே, என் வாக்கு—,வள்ளுவன் வாயது - (திருக்குறளாகிய வேதத் தைச் சொல்லி) வள்ளுவன்வாயின்கண்ணதாயிற்று;

வேதமும்

சந்தோரூபமர்கையால் பாடா
என்றாள். தன்கணவனெகலின்
நான்முகனெவி விருத்தென்றும்,
அவனவதாரமாகலின்
வள்ளுவன்வாயதென் வாக்கு
என்றும் கூறினாள். பாரதம்
வியாசனைக்கொண்டு
சொல்லப்பட்டது. இதனால்,
நான்மறை-பூர்வவேதமும்,
பாரதம்-மத்தியவேதமும்,

திருக்குறள் - உத்தரவேதமும்
என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம் பின்
வியாசராலே நான்காக
வகுக்கப்பட்டமைபற்றி
நான்மறையெனப்பட்டது.
அன்றி நானெனப் பிரித்து
எழுவாயாக்கினுமாம். வேதம்
மூவகைத்தென்பதூஉம்,
இவற்றது தோற்றமுறையால்
இது வாக்கியப்பிரமாணத்திற்
சிறப்புடைத்தென்பதூஉம்
சொல்லியபடி.

(உ)

நே.—இறையனார்.

என்றும் புலரா

தியாணர்நாட் செல்லுசிறு

நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றுத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத் திருமலர்போன்ம்

மன்புலவன்

வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(இ-ள்.) மன் புலவன்

வள்ளுவன் வாய்

சொல்-புலவர்க்கு உரைக்கிய வள்
ருவன்வாயிற் பிறந்த
திருக்குறளானது, என்றும்
யாணர் புலராது-எக்காலத்தும்
ரும் கன்னழகு கெடாமல், நாள்
செல்லுகிறும் நின்று
அலர்ந்து-நெடுங்காலம்
கழியிறுமென்பதை
ர்றுமலர்த்தி, தேன் பிலிற்றும்
நீர்மையது ஆய்-தேனைச் சொரி
கின்ற குணமுடையதாய்
(விளங்குமாதலால்), குன்றாத

செந்தளிர் கற்பகத்
தின்-குறைவுபடாத
செய்யதளிர்களையுடைய
கற்பகத்தினது, தெய்வத் திரு
மலர்போன்ம்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய
உயர்வாகியமலர்போலும்; (எ-று.)

திருவள்ளுவ மாலை

3

திருக்குறளுக்கு,
அழகு-சொன்முடிபு
பொருண்முடிபின் குணங்களும்,

அலர்தல் - எங்கும் பரவுதலும்,
தென்பிலிற்றல் -
இருணமயின்பங்களும்
விளக்கலுமாம்.
சொல்—ஆகுபெயர். இறையனார்
கடவுளாகலின், இனி இதற்
சிறப்பதென்? நுளதாவதின்
றென்னுங் கணிவு தோன்ற
'என்றும்' என்னும், பின்னும்
அதனை வலியுறுத்தற்கு
'நாட்செல்லுகின்றது'என்றும்
வாழ்த்துப்பொருள்பட

இவ்வாறு கூறினர். இஃதழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

(நே)

ச.—உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

நான்மறையின்
மெய்ப்பொருளா
மூப்பொருளா
நான்முகத்தோன்

ஞானமறைந்து வள்ளுவனுயக
தந்துரைத்த — நான்மறையை
வந்திக்க சென்னிவாய்
வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

(இ-ள்.) வள்ளுவனுய்—, தான்மறைந்து-மனது திருவேளியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு வேதங்களின் ஞண்மைப் பொருளை, தந்து - (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து;

மூப்பொருள்ஷ-(அறம்
பொருளின்பமென்னும்)மூப்பாற்பொருளதாக,தான்
முகத்தோன்-பிரமனால், உரைத்த -
திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட, நூல்
- நூலினது, முறையை - பத்
தகத்தை, சென்னி வந்திக்க -
(எனது)தலையானது
தொழுக்கடவது: வாய் வாழ்த்துக -
வாயானது வாழ்த்தக்கடவது:
கல் நெஞ்சம் நிந்திக்க - கல்ல
மனமானது நினைக்கக்கடவது:
செவி கேட்க - காதுகளானவை

மூப்பொருள்—ஆகுபெயர்.

இவ்வேதப்பொருள்
ஆதியிலே வேதஞ்
சொல்லியோருலகிலே
சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச்
சமயாசாரியர்களாலும், பிறராலும்
ஒன்றற்கொன்று
மாறுகக்கொள்ளப்பட்ட
பொருள்கள் போல்வ தன்றென்பது
தோன்ற 'மெய்ப்பொருள்' என்றார்.

கலைபுணர் புல மையிற்
றலைமையோரெனி
னிதிமுறைறவழாது
முதுநிலம்புரக்கும் பெருந்தகை
புக்கிரப்பெருவழுதி யென்னுங்
கன்னிகரில்லாமன்னவர்பெருமான்
தான் மேற்கொண்டசிறப்பைப்
பலரும் அறிந்துமேற்கொள்ள
இவ்வாறு வழிபாடு
கூறினனென்: "மன்னனெப்படி
மன்னுயிரப்படி" ஆகலின்,
இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து
மெய்ம்மொழி மனங்களால்

வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்க
வேண்டுமென்று சொல்லியபடி.

(க)

ரு.—கபிலர்.

நினையளவு
போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு
காட்டும்
படித்தான்—மனையளகு
வள்ளாச்
குறங்குடம் வளைகாட
வள்ளுகவுணர்

4

திருவள்ளுவ மாலை

(இ - ள்.) மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளம் நாட - மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண் ணுறங்கு கின்ற வளம்பொருந்திய காட்டையுடைய அரசனே! வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பா விரி - திருவள்ளுவரால்அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா (மிகப்பெரியபொருளைத்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்,—தினை அளவு போதா சிறு புல் நீர் - தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறிய புல்லினது நுனியின்கணுள்ள பனி நீரானது, தீண்ட பனை அளவு காட்டும் படித்து -

உயர்ந்த பனையினளவான

அதன் சாயையைத்

தன்னுட்கொண்டுகாட்டின்

குணம்போலுள்ள குணத்தை

யுடைத்து; (எ - று.)

பெயரளவு—ஆகுபெயர்.

ஆல்-அசை.

பறவை-கிளிமுதலியவை.

உலக்கைப் பாட்டு-மகளிர்

பரிமளப்பொடி

இடிக்கின்றபோதுபாடும் பாட்டு.

வினி-வினித் தல். எப்படி மிகச்சிறிய

பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய

டீனமரத்தின்சாயை

அடங்கிவிளங்குகின்றதோ,
அப்படியே மிகச்சிறிய
இக்குறள்வெண்பாவில்
மிகப்பெரிய பொருள்
அடங்கிவிளங்குகின்றதென்பதாம்.

இது சுருங்கி
யிருந்தும் விரிவானபொருளை
விளக்குமாறு சொல்லியபடி.
இதழுதலியன
சங்கத்துப்புலவராலே
பாடப்பட்டன.

சு.—பாண்டீ

மாலுங் குறளாய்
வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால மூழுது
நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந்
தங்குறள்வெண் பாவடியால்
லையத்தா
ருள்ளுவவெல்
லாமளந்தா ரோர்ந்து.

(இ - ள்.) மாலும் - திருமாலும், குறள்ஆய் -

குறளாய்ப்பிறந்து, வளர்

ந்து—, இரண்டு மாண்

அடியால்-இரண்டுபெரியஅடிகளால்,ஞாலம்முழுதும்

-உலகமனைத்தையும்,

யந்து அளந்தான்-விரும்பி அளந்தான்:

வால் அறிவின்

வன்ஞுவரும் -

மெய்யறிவினையுடைய

திருவள்ளுவரும், தம்

குறள்வெண்பா

அடியால் -

தம்மினின்றுந்தோன்றி

(அந்நிலைநிற்கின்ற)

வெண்பாக்குறளின்
(இரண்டுசிறிய) அடிகளால்,
வையத்தார் உள்ளுவ எல்லாம் -
அவ்வுல
மனைத்தினுமுள்ளோரால்
நினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம்,
ஓர்ந்து அளந்
தார் - ஆராய்ந்து அளந்தார்;
(எ-று.)

உம்மையிரண்டும்-முறையே
தெளிற்பெரியோரையியவென்றும்,

மனித
சிற்சிறியராய்க்காணப்பட்ட.
வென்றும் பொருள்படுகின்றன.
உவமானத் திலே வளர்தலும்
பெருமையும் சொல்லுதலால்
உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு
மூரணுகிய நிலைத்தலும்
சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன.
மாலுக்குத் தானே
குறளாதலும் பின்பு
அந்நிலையில்லாதுவளர்தலும்

பேரடிகளால் அளவுபட்ட

உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின் றுங்குறளை உண்டாக்கு

தலும், அது

தன்னிலிருந்தலும், அதன்

சிற்றடிகளால் அளவுபட்டாத

நிலைப்

பின் விடயங்களை அளத்தலும்

சொல்லப்படுதலால்

வேற்றுமையறிக. நிலைக்

களப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து

அளவுசெய்யப்பட்டமைசொல்லியபடி.)

திருவள்ளுவ மாலை

எ.—நக்கீரர்

தானே முழுது துணர்ந்து
தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா
வந்நான்கு—மேனூருக்
கூடி னுரைத்தாற்கு
மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்றுமற்று.

(இ - ள்.) தானே

முழுதுஉணர்ந்து-தாமே
(வேதப்பொருள்) அனைத் தையும்
அறிந்து, கண் தமிழின் -
கண்ணிய தமிழின்கண்,
வெண்குறளால் -
நறள்வெண்பாக்களால், ஆ(ன)
அறம் முதல் ஆம் அந்நான்கும் -
விட்டுநீங்கு நல்கூடாத அறம்
முதலாகிய அந்நான்கு
பொருள்களையும், ஏனைஉருக்கு -
அவற்றை உடையராகவர்களுக்கு,
(அவர் எனிதினுறிய),

ஐந்தின்-முறையால்;
உரைத்தற்கும்-சொல்லியருளிய
திருவள்ளுவர்க்கும், ஒள் நீர்
முகிழ்க்கும்- ஒள்ளிய நீரைத்தந்த
மேகத்துக்கும்,
உலகு-இவ்வுலகமானது, மற்று
என்
ஆற்றும்-எதிர்நன்றியாதுசெய்யும்?(செயக்கிடந்தது
ஒன்றும் இல்லை:) வாழி- அவரும்
அதுவும்) வாழ்க; (எ-று.)

ஆலை-நீர்க்காலை.
'தானே முழுதணர்ந்து'எனவே

ஆசாரியரா பிருந்து பிறரறிவிக்க
அறிந்திலரென்றதாயிற்று.
முழுதுமென்னு மும்மை தொக்கது.
ஒண்மை-இனிமைமேல் நின்றது.
முறை-நூலின் மூப்பொருள்
களின் கிடக்கையொழுங்கு.
காயனார்
கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி.
(எ)

அ.—மாழலனீ.

அறம்பொரு
ளின்பம்வீ டென்னுமந்

நானகின

றிறந்தெளிந்து

செப்பிய

தேனவு—மறந்தேயும்

வள்ளுவ

னென்பாரேனர் பேதை

யவன்வாய்ச்சொற்

கொள்ளா ரறிவுடை

யார்.

(இ-ள்.) அறம் பொருள்

இன்பம் வீடு என்னும்

அந்நான்கின் திறம்-அது முதலாகச்

சொல்லப்பட்ட
அவ்வேதப்பொருள்களாகிய
நான்கனது கூறுபாட்டையும்,
தெளிந்து-அறிந்து,
செப்பிய-(உலகத்தார்க்குச்)
சொல்லிய, தேவ. தேவனே,
மறந்தேயும்-மறந்தாயினும்,
வள்ளுவன்
என்பான்-(ஒருமனிதனை
உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று
சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனையின்
அவன்

பேதை-அறிவில்லாதவனுவன்:
அவன் வாய் சொல்-அவனது
வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை,
அறிவுடையார்—,
கொள்ளார்-கொள்ளமாட்டார்; (எ
- று.)

அறமுதலியவற்றின்
கூறுபாடு - அவற்றினது
தொகைவகைவிரிகள் மற்றேதையும்
என்றதனால், நிலைப்புடன்
சொல்லுவோன் பேதையிற்
பேதைய, மென்றதாயிற்று.

முன்னும் பின்னுமுள்ள
பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத
தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி
நன்கு மதித்து
உயர்த்திச்சொல்லப்படுதலால்
ஒருமனிதனை
வுட்கொண்டென்பது
வருவிக்கப்பட்டது: அன்றி,
ஒலிக்குறி
பிறகே, சாதியிறிவுதோன்ற
வள்ளுவனென்பா னெனினு
மமையும். இ

குறிப்பொலியை வடநூலார்
காருசுரமென்பர்.
தெய்வப்புலவனார் அமைத்திட்ட
னிழிவு சொல்லியபடி..

(அ

திருவள்ளுவ மாலை

கூ.—கல்லாடீர்.

ஒன்றே
பொருளொன்றின் வேறென்ப
வேறெனி

ணன்றென்ப வாறு
சமயத்தார்—நன்றென்ன
வெப்பா லவரு
மினையபலே வள்ளுவனார்
மூப்பான் மொழிந்த
மொழி.

(இ - ள்.) ஆறு

சமயத்தார்-அறுவகைமதத்தோருள்;
ஒன்றே பொருள்
எனின்-(ஒருமதத்தார்
தமதுநூலிலே உலகமும்
உயிரும் கடவுளுமாகிய)

பொருள்கள் ஒன்றேயென்று
நாட்டுவராயின், வேறு
என்ப-(மற்றொருமதத் தோர் தமது
நூலிலே அதனை மறுத்து
அவை) வேறுமென்று நாட்டுவர்:
வேறுஎன்னின்-(அப்படி)
வேறென்றுநாட்டின், அன்று
என்ப-(பின்னொரு மதத்தோர்
அதனை) அன்றென்றுமறுப்பர்:
(ஆதலால் சமய நூல்களெல்லாம்
இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன):
வள்ளுவனார் மூப்பால் மொழிந்த

மொழி - திருவள்ளுவராலே
மூப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட
நூலே, நன்று என - நன்
றென்று கொள்ளுதற்கு,
எப்பாலவரும்-எவ்வகைப்பட்ட
பகுதியோரும்,
இயைய-உடன்படுவார்; (எ-று.)
மொழி-ஆகுபெயர்.
ஆறுமதமாவன - வியாசமதம்,
சைமினிமதம் பதஞ்சலிமதம்,
கபிலமதம், கணாதமதம்,
அக்ஷபாதமதம்; அன்றிச் சைவம்

வைணவம் முதலியவற்றைக்
கூறினுமாம்.

எச்சமயத்தாருமென்னுது எப்பாவ
லரும் என்றதனால், வேதத்துக்கு
உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப்
புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம்
முதலிய மதத்தாரும்,
பலவகைப்பட்ட சாதியாரும்
தேசத்தாரும், காலத்தாரும்,
பிறரும் தழுவப்படுதலறிக.
இதுவே பொது வேத மென்றபடி.

(கூ

மும்மலையு முந்நாடு
முந்நதியு மும்பதியு

மும்மரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றூரன்றே

பாமுறைதேர்
வள்ளுவர்மூப் பால்.

(இ - ள்.)

வள்ளுவர்-திருவள்ளுவரது, பா
முறை தேர் மூப்பால்-பகுப்பி
(முன்பின்)முறைதெரிதற்கிடனாகிய

திருக்குறளானது,—மும்மலையும்
(கொல்லிமலை சேரிமலை
பொதியமலை எனப்படுகின்ற)
மூன்றுமலைகளையும்
மூன்நாடும்-(குடநாடு புனனாடு
தென்னாடு எனப்படுகின்ற)
மூன்றுநாடுகளை யும்,
மூன்நதியும்-(பொருனைநதி
காவிரிநதி வையைநதி
எனப்படுகின்ற)மூன்று
நதிகளையும், மூப்பதியும்-(கருவூர்
உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற)

மூன்று பதிகளையும்,

மும்முரசும்-(மங்கலமுரசு

வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு

எனப் படுகின்ற) மூன்று

முரசுகளையும்,

முத்தமிழும்-(இயற்றமிழ்

இசைத்தமிழ் கூடகத்தமிழ்

எனப்படுகின்ற)

மூன்று தமிழ்களையும்,

மூக்கொடியும் - (விச் கொடி

புலிக்கொடி மீன்கொடி

எனப்படுகின்ற) மூன்று

கொடைக்கானல் திருவள்ளுவர்
மாலை
7

மும்மாவும் - (கனவட்டம் பாடலம்
கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்று
கூகிரை கலையும், தாம் உடைய
மன்னர்-தாம் மூன்றையுடைய
(சேரசோழபாண்டியர்
எனப்படுகின்ற)
மூவரசருடையவும், கட
முடிமேல்-பெரிய முடிகளின்

மேலே (கொள்ளப்பட்ட); தார் அன்றே - மாலையன்றே? (எ - று.)

அன்றேவென்றது
பலரறிதேற்றம்.

மூப்பால்-ஆகுபெயர். மும்மூரசும் மூக்குறிழும் அம்மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயிலும்
இம்மூவுறையுளிமை அவர் குடிமரபிற்கினையுங்கணபோலும்.
அரசர்மூவருமேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி.

சிந்திரீர்க் கண்டடங்
தெறிசுக்குத் தேனளாய்ப்
மோந்தபின் யார்க்குங் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்மூப் பாலாற்
றலைக்குத்துத்
தீர்வுசாத் தற்கு.

(இ - ள்.) காந்தி மலை குத்து மால் யானை - (தன்பகையென) வெகுண்டு மலையைக்குத்துகின்ற பெரிய

களிறுபோலுள்ள வரசனே!

சீந்தி நீர்க்கண்டம் - சீந்திநீர்ச் சருக்கரையையும், தெறி சுக்கு - சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும், தேன் அளாய் - தேனோடு கலந்து, மோந்தபின்—, (அதனால்), யார்க்கும் -

(தலைக்குத்துடையோர்) யாவர்க்கும், தலைக்குத்து—, இல்-இல்லை யாகும்: வள்ளுவர்

மும்பாலால்—, சாந்தற்கு-சீந்தலைச்சாந்தனுக்கு, தலைக்

குத்து —, தீர்வு -
இல்லையாயிற்று; (எ - று.)

யானைபோல்பவனை

யானையெனலால் ஆகுபெயர்.

முன் கேட்கப்பட்ட
நூல்களிலெல்லாம்
பலசொற்குற்றங்களும்
பொருட்குற்றங்களும் கண்டு
பொறுமல் தலையில்
அறைந்துகொண்டு வந்தமையால்
புண்பட்டுக் குத்தல்

உண்டாயிருந்தது; இதன்கண்
ஓர் குற்றமும்
காணப்பெறுமையால் அது
நீங்கிற்றென்க. எப்படி
அம்மூன்று சாக்கும்
அதற்குமருந்தாமோ, அப்படியே
இதற்கு இம்மூன்றுபாலும்
மருந்தாயின வென்பதாம்.

தீர்வென்னுந் தொழிற்பெயர்
மூற்றுப்பொருளில் வந்தது.
இதன் குற்றமற்று விளங்குமை
சொல்லியபடி.

கூ.—நாகன்றேவனார்.

தாளார்
மலர்ப்பொய்கை
தாங்குடைவார் தண்ணிழை
வேளா தொழிதல்
வியப்பன்று—வாளாதா
மப்பா
லொருபாலை யாய்ப்பவே
வள்ளுவனார்
மூப்பாண்
மொழிமூழ்கு வார்.

(இ-ள்.) தாள் ஆர் மலர் பொய்கை - நாளத்தோடுபொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய ஒரு குளத்து நீரின் கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோர், தாம்-, தண்ணீரை - (வேறு) தண்ணீரை, வேளாது ஒழிதல்-விரும்பாதொழிதல், வியப்பு அன்று - வியப்பைச் செய்வதன்று: வள்ளுவனார் முப்பால்

திருவள்ளுவ மாலை

மொழி-திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடையநூலின்கண்ணே, மூழ்குவார்—,

தாம்—, வாளா - வீணே,
அப்பால்—, ஒருபாலை -
ஒருநூலை, ஆய்பவோ -
விரும்புவாரோ?(விரும்பார் ஆதலின்
இதுவே
வியப்பைச்செய்வதாம்):(எ-று)

தாளார் மலரெனலால்,
தாமரைமல ரெனப்பட்டது.

வியப்பைச்செய் வகை வியப்பு
என்றார். சூழ்ந்தகல் - இங்கே
கருத்துமுழுதும் அழுந்திநிற்
றன்மேனின்றது. மொழி -
ஆகுபெயர். ஓகாரம் - எதிர்மறை.
விரும்புதலாகிய காரணத்தை
ஆய்பவோ எனக் காரியமாக
உபசரித்தார். அதுவியப் பன்று
என்றமையாலே, இது
வியப்பென்றதாயிற்று.
உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு
அதனிழிவான பொருளையும்

பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க;
சுளிர்ச்சி இன்சுவை
நறுமணமுதலிய குணங்களாலே
சிறந்த ஒரு காமனைச் சுவைத்து
நீரைப் பெற்றோர்க்கு
அகலற்றாலே அமைதிபெற்று
வேறுதன்னீரைப்
பெறவிரும்பாமை வியப்பைச்
செய்வதாயிற்று; ஆயினும்
இதுகாறும் ஒருநூலைக்
கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக்
கற்கவிரும்புதலின்றி விரும் பாமை

யில்லாதிருக்க இப்போது
உளதாகலின் இதுவே
பெருவியப்பைச் செய்வதென்ற
காயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து
எந்நூற் பொருளும் அடங்கி
யிருக்கின்றமை குறிக்கப்பட்டது.
பல நூல்களையும்
கற்கவிரும்புவோர்க்கு
இஃதொன்றே அமைதல்
சொல்லியபடி.

(கஉ)

கஙு.—அரிசில்கிழார்.

பரந்த
பொருளெல்லாம் பாரறிய
வேறு
தெரிந்து
நிறந்தொறுஞ்
சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால்
விரித்துப் பொருள் விளங்கச்
சொல்லுதல்
வல்லாரார்?
வள்ளுவரல் லால்.

(இ - ள்.) பரந்த பொருள்

எல்லாம் - (வேதத்திலே)
ஒன்றோடொன்று மயங்கின்ற
நால்வகைப் பொருள்களையும்,
பார் அறிய - இப்பூமியிலுள்ளோர்
அறிதற்பொருட்டு, வேறு
கொரிந்து - வேறுகப்பிரித்து,
திறம் தொறும் சேர - (அது அது
தனது தனது) வகையோடு
சேரும்படி, சுருங்கிய சொல்லால்
- சில சொற்களால், பொருள்
விளங்க-கருத்துத்தோன்றும் படி,
விரித்துச் சொல்லுதல் -

விரியும்படி வைத்துச்சொல்லுதல்,
வல்லார் _ வல்லவர், வள்ளுவர்
அல்லால்-, ஆர்-? [ஒருவரும்
இல்லை]; (எ - று.)

பார் - ஆகுபெயர். திறம் - அறம்முதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்

மட்டனவோ, அப்படி பிறரால்
அமைக்கப்படுதல் கூடாமை
காட்டியவாயிற்று. நூலுக்கும்
நாயனுக்கும் தகுதி
சொல்லியபடி. (கஉ)

கச.—பொன்முடியார்.

கானின்ற

தொங்கலாய் காசினர்

கந்து துழுன்

கூடின் றளந்த

குறளென்ப—நூன்மூறையான்

வானின் று

மண்ணின் றளந்தே

வள்ளுவனார்

தாடின் றளந்த

குறள்.

திருவள்ளுவ மாலை

9

(இ - ள்.) கான் நின்ற
தொங்கலோய் - மணந
கதகபதிபெற்ற மாலையை யுடைய
பாண்டியராசனே!
மூன்-மூற்காலத்திலே,
காசிபனார் தந்தது -
காசிபராலேகரப்பட்ட குறளை,
கூ நின்று -
மன்னின்கண்ணேநின்று, அளந்த
- (உலகத்தை) அளந்த, குறள்
என்ப - குறளென்று சொல்லுவர்:
காம் நின்று - காம் (இங்கே)

எழுந்தருளி, வள்ளுவனார் அளந்த குறள்-திரு

வள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள், நூல் முறையான் - நூலின் முறையோடு கூடி, வான் நின்று - விண்ணின் கண்ணே நின்றும், மண் நின்று - மண்ணின் கண்ணே நின்றும், அளந்தது - (உலகத்தை) அளந்தது; (ஈ-று.)

கு-கூ என நீண்டது. ஆறுருபு ஒடுவுருபின் பொருளில் வந்தது.

அக்குறள்
வஞ்சித்துப்பெற்ற அளத்தலால்
நான்முறையோடு
கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு
ஒலிவழிவம் வரிவழிவமென
இரண்டு வழிவுண்மையால்,
ஒலிவழிவுக் கிடம் வானுதலின்
வானின்று என்றும்,
வரிவழிவுக்கிடம் மண்ணுதலின்
மண்ணின்றுவன்றும் கூறினர்.
இக்குறளுக்கு நான்முறையோடு
கூடலும் வானிற்றலும்

மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமை
செய்யப்பட்டது. மூன்மாலும்
என்னும் பாட்டிலே நாயனுக்கும்
மாலுக்கும், இப்பாடலிலே
திருக்குறளுக்கும்
மாலவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை
கூறித்துச் சொல்லலால் வேறு
பாடாம். உலகத்துப்
பொருளெல்லாம்
இம்முதற்சிறப்புச்
சொல்லியபடி.

கரு.—கோதமனார்.

ஆற்ற லழியுமென்
றந்தணர்க ணான்மறையைப்
போற்றியுரைத்
தேட்டின்
புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும்
வள்ளுவனார் மூப்பாலைச்
சொல்லிடுவு
மாற்றல்சோர் வின்று.

(இ - ள்.) அந்தணர்கள்—,

நான்மறையை - நான்கு

வேதங்களையும்,

உரைத்து-வாய்ப்பாடமாக,

போற்றி-காப்பாற்றி, ஆற்றல்

அழியும் என்று -

(எட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவராதலின் இவற்றின்) வலிமைகுறையுமென்று, எட்டின்புறத்து-எட்டின்கண், எழுதார் - எழுதார்கள்: வள்ளுவனார் முப்பாலை - திருவள்ளுவர் திருக்குறளை, எட்டு எழுதி-எட்டின்கணெழுதிவைத்து, வல்லாரும் - வலியுடையவரும், வல்லாரும்-வலியில்லாரும்,

சொல்லிடினும் - ஓதினாலும்,

ஆற்றல் சோர்வு

இன்று-வலிமைகுறைதலில்லை; (எ - று.)

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் சுவரிதமென்னுஞ் சுரங்களின்

வழுவாம லோதல்வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின், அதற்குத் தகுதி புடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினர்; இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவ நம் அதிகாரிகளாவ ரென்றறிக. சொல்லிடினும் என்றதனால் பொருளுணர்ச் சிக்கும் இதற்கும் வலிமை வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல்-சொற் செறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமை புடைத்தென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலின் அவ்வேதத்தினும் இது தப்புடைமை சொல்லியபடி. (கடி)

10

திருவள்ளுவ மாலை

கசு.—நத்தனார்.

ஆயிரத்து மூந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்

வாய்க்கேட்க

நாலுவகை மன்னு
தமிழ்ப்புலவ
ரைக்கேட்க
வீற்றிருக்க லாம்.

(இ -ன்.)
பாயிரத்தினை-பாயிர
நான்கதிகாரங்களோடு,
ஆயிரத்து மூன்நாற்று மூப்பது
அருஞ்சூறனும்-(சேர்ந்து
தொலகையாகிய) ஆரிய ஆயி
ரத்து மூன்நாற்றுமூப்பது

குறள்வெண்பாக்களையும்,
பகர்ந்ததற்பின் - ஓதி
யுணர்ந்தபின்பு,—போய் ஒருத்தர்
வாய்-போய் ஒருவரது வாயிலே,
கேட்க- கேட்டறிதற்கு, நூல்
உளவோ - வேறு நூல்கள்
இருக்கின்றனவோ? [இல்லை
என்றபடி]: மன்னு
தமிழ்ப்புலவர்காள் - நிலைபெற்ற
தமிழிலே புலமை
நிரம்பியோராகி, கேட்க-(பிறர்
தம்மிடத்துவந்து) கேட்கும்படி,

வீற்றிருக்கல்

ஆம்-சிறப்பாகவிருக்கலாம்; (எ - று.)

வீற்றிருத்தல்-ஒரு சமயநிலையிலே உயர்வாகிய ஆசனத்தில் எழுந்தருளி யிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளக்கி நிற்றலின்,

'கேட்டநூலுளவோ?' என்றார்.

'புலவராய்' எனவே, புலமை நிரம்பு தற்கு இலை ஆயிரத்து

மூந்நூற்று முப்பதுகுறள்களும்
போதுமென்பது பெறப்பட்டது.
ஓதியோர்க்கு வரும்
இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி.
(கசு)

கள.—முகையலர்ச்
சிறுகருந்தும்பியார்.
உள்ளுந உள்ளி
யுணரத்த உணரத்தகுணத்

தென்னாத வன்றே
செயற்பால—வள்ளுவனார்
மூப்பாவின் மிக்க
மொழியுண் டெனப்படுவ
ரெப்பா வலரிது மில்.

(இ - ள்.) வள்ளுவனார் மூப்பாவின் மிக்க - திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்டது, மொழி - நூலொன்று, உண்டு என படுவர் - உளதென்று சொல்லவல்லவர்,

எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட
புலவருள்ளும், இல் - இல்லை:
(ஆகலால்), செயற்பால - (நாம்
இந்நூலைக்குறித்துச்)செயக்கடவன,
உள்ளுதல் - (நாம்
இதன்பொருளைச்)
சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும்,
உள்ளி உரைத்தல்-சிந்தித்து (ப்
பிறர்க்கு அதனை)
ச்சொல்லுதலும், உரைத்த
அதனை கொள்ளுதல்
அன்றே-(பிறராலே)

சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே; (எ-று.)

மொழி—ஆகுபெயர்.

ஒப்பது வடமொழிவேத
மிருத்தலின் மிக்க
மொழியென்றும்,
தமிழின்மாத்திரமன்றி
வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள
புலவரையுந் தழுவுதற்கு
எப்பாவலரினும் என்றும்,
தெரிவொப்புக் காண்க

டற்கு உரைத்தலினைத் தெள்ளுதல் என்றும் கூறினர். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறெழுகலும் அடங்கின. இது பயிற்சி

செய்தொழுகுமாறு சொல்லியபடி.

(எ)

திருவள்ளுவ மாலை

11

க அ.—ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

சாற்றிய

பல்கலையுந் தப்பா

வருமணியும்

போற்றி யுரைத்த

பொருளெல்லாந்—தோற்றவே

மூப்பான்

மொழிந்த மூதற்பா

வலரொப்பா

ரெப்பா வலரிலு

மில்.

(இ - ள்.) சாற்றிய

பல்கலையும் -

(அறிவுடையோரால்) கொல்லப்

பட்ட பலநூல்களாலும், தப்பா

அரு மறையும் - தப்பாத அரிய

வேதத்தி லுலும், போற்றி -

காப்பாற்றிவைத்திருந்து,

உரைத்த - (உலகத்தார்க்குச்)
சொல்லப்பட்ட, பொருள்
எல்லாம் - விடயங்களெல்லாம்,
தோற்ற - (தன் னிடத்தே)
காட்டும்படி, மூப்பால்
மொழிந்த -
திருக்குறளைச்சொல்லிய,
முதற்பாவலர் ஒப்பார் -
திருவள்ளுவரை யொப்பவர்,
எப்பாவலரினும் - எல்
லைகப்பட்ட பாவலருள்ளும், இல்
- இல்லை; (எ - று.)

தம்மாலே
சொல்லப்பட்டவற்றில்
வழுவுறாமையால் தப்பா
என்றும், பொருளுணர்த்தற்கே
யன்றி ஓதுதற்கும்
எனிதன்றாதலின் அரு என்றும்
விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது.
எப்பாவலரினும் - இதற்கு
முன்னுரைக்கப் பட்டபடியே
கொள்க. முதற்பாவலர் -
முதன்மையையுடைய பாவலர்;
நால் வகைப் பாக்களில்

வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும்
குறள்வெண்பாவும் சிலவும
பெற்றுநிற்றலின்,
அக்குறள்வெண்பாவால்
நூல்செய்த வல்லவும
புடையவென்றுமாம்.
புலமையிலே காயனாருக்கு
ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.

க—கீரந்தையார்.

தப்பா மூதூர்
பாவாற் மூமாண்ட
பாடலிரண்

மூப்பாலி னூற்பான்
மொழிந்தவ—ரெப்பாலும்
வைவைத்த
கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள்
ளுவர்.

(இ - ள்.) எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன், மனம் மகிழ - மனங்களிக்க, தப்பா - (சொல்லப்பட்டபொருள்) வழுவாமல், மூதற் பாவால்-முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே, தாம் மாண்ட பாடலினால்-தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே, மூப்பாலின்-மூன்று பால்களிலே, நாற்பால் - (அறம்முதலிய) நான்கு பகுதிப்பொருள்களையும், மொழிந்தவர் - திருவாய்மலர்ந்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவள்ளுவநாயனார்; (எ - று.)

கூர் - சிறப்பு. நான்களுள் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான் கடங்காமையின், வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும் அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி. (கக)

விடைஒன்று பாயிர

நான்கு வினாக்கள்

கற்பு மூப்பத்து

மூன்றொன்று நான்—கூடுவிடை

1

திருவள்ளுவ மாலை

வெள்ளி வெழுப

திருபதிற் றைந்தின்பம்

வள்ளுவர்

சொன்ன வகை.

(இ - ள்.) வள்ளுவர் சொன்ன வகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப் பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிரம் நான்கு - பாயிரம் நான்கதி காரத்தையுடையது: அறம் மூப்பத்து மூன்று - அறம் மூப்பத்துமூன்றதி காரத்தை யுடையது: ஊழ் ஒன்று - ஊழ் ஓரதிகாரத்தை

யுடையது:

பொருள் எழுபது - பொருள்
எழுபததிகாரத்தை யுடையது:
இன்பம் இரு
பதிற்றைந்து - காமம்
இருபத்தைதந் ததிகாரத்தை
யுடையது; (எ - று.)

அறத்துப்பா லுளடங்கா தி
அதனை விட்டு நூற்கெல்லாம்
பொதுவாய்
நிற்றலின்
வீடென்று றுபாயிரமென்றும்,

இம்மை மறுமை வீடுமூன் றும்
பயத்
தற் நிறப்பிற்றாய் மூன்றனுண்
மூதனிற்றலின்
விளங்கற்பாலன்றும், யாவர்க்
கும்போதுப்பட நாடித்
தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின்
கூறுபாடு இனவேயாக
வின் நாடிய
மூப்பத்து மூன்றுள என்றும்,
மூன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற
இன்பமும் ஒருகூடுதற்குத்

துணையாய் நிற்றலின்
கூடுபொருள்னன்றும்,
அப்பொருளின்
பாகுபாடுகளெல்லாம்
இவற்றினடங்குதலின்
எள்ளிலெழு
பதுளன்றும் கூறினர்.
எள்ளல் - இகழ்தல். சில பழைய
நூல்களிலே
சிலவற்றைச் சாதியாரும்
சமயத்தாரும் மிகுத்தும்
குறைத்தும் வேறுபடுத்த
லால் அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு

இதற்கும் வினும் வருமென்று ஆசங்கித்து

இதன திகாரங்களுக்கு இங்ஙனம் தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை

செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க.

மூப்பால்

களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

(உ0)

உக.—நல்கூர்வேள்வியார்.

உப்பக்க நோக்கி

யுபதேசி தொண்மணாத்தா

னுத்தர

மாமதுரைக்

கச்சென்ப—விப்பக்க

மாதானு பங்கி

மறுவில் புலச்சென்காப்

போதார்

புனற்கூடற் கச்சு.

(இ - ள்.) உப்பக்கம்

நோக்கி - வடதிசை

குறித்துச்சென்று, உபதேசி

தோள் மணந்தான் -

நப்பின்னைப் பிராட்டியினது

தோளை மணந்த கண்ணை

பிராணை, உத்தரம் மா மதுரைக்கு-வடமதுரைக்கு, அச்சுவல்ப-ஆதாரமென்று சொல்லுவர்: இப்பக்கம் - இப்பக்கத்தைக்குறித்து, மாதானுபங்கி = மாதானு பங்கியெனப்படுகின்ற, மறுஇல புலம்-குற்றமற்ற புலனையுடையவர்களாகிய (கேளைச்சொரி கின்ற), செங்கோப் போதா - செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர், புனல்

கூடற்கு-நீர்வளத்தையுடைய

துன்மதுரைக்கு, அச்சு-ஆதாரமாயி

ருப்பவர்: (எ-று.)

உபகேசி என்பதற்கு

நன்மையையுடையதோற்றி

நப்பின்னைப்பிராட்டி

என்று பொருளுரைக்கப்பட்ட

து. உபகேசி—கூந்தலழ

. காத வுரையாசிரியர் "பாலே திணையே" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் "உபகேசியாவாள் — சபபின்னைப் பிராட்டியார்" என்றனர். இப்பிராட்டியார் கண்

ணன் மனைவியர்களுள் ஒருவர்.

மாதர் அஞ்சுடைங்கி - மாதரை

திகரராகக்

கொண்டு நடந்தின்ற

ஒழுங்கினைஎனைப்பதிதவின்,

அவள் பின்னாகே லருஞ்

திருவள்ளுவ மாலை

15

செய்தல் போல் இவர்

உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல்
சொல்லப்பட்ட தாயிற்று.

மாதானுபங்கி என்று
தொடர்ச்சு-செருக்கை
எப்போதும் ஒழிந்த வன் என்றும்
கூறுவர். நாப்போ
தென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே
தேன் ஆராயிக்கப் பட்டது.
அச்சுபோற்
றுங்குதலால் அச்சுன்றார்.
நாயனாலே திங்கட்
சூடியுடைச் சீர்சால்

வழுதியும் சங்கப்புலவருக்
கணழுத்தினி தோங்கிய மதுரைக்கு
உண்டானெ
நிறப்புக்கொள்ளியபடி.
(உக)

22.—தொடித்தலை
விழுத்தண்டினர்.

அறநான் கறிபொரு
ளெழுவொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி
செய்து—பெறலரிய

நாலு மொழிந்தபெரு
நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த
பொருள்.

(இ - ள்.) அறம் (திறம்) நான்கு-(பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என) அறப்பாலி னுட்பிரிவுகள்நான்கும், அறி பொருள் (திறம்) எழ்-(அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை நட்பு ஒழிபு என) அறியப்பட்ட பொருட்பாலி னுட்பிரிவுகள் ஏழும், ஒன்று-பொருந்திய, காமம் திறம் மூன்று என பகுதி செய்து-ஆண்பால் பெண்பால் அவ்விருபால்என காமத்துப்பாலினுட்பிரிவு கள் மூன்றுமாகப் பகுதிசெய்து, பெறல் அரிய நாலும்-பெறுதற்கரிய(அறம் பொரு ளின்பம்வீடு எனப்படுகிற) நான்கு பொருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய, பெருநாவலரே—, ஒழிந்த பொருள்-(அவற்றுள் அடங்காது) ஒழிந்தபொருள் (உளதாயின் அதனை), நன்கு உணர்வார்போலும் - நன்குக அறியவல்லவர்போலும்; (எ - று.)

திறமென்றது - அறமுதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. நாவலரே என்றமையால், பிறரால் அறியப்படுவ தன்றென்றதாயிற்று. மூப்பாலியற் றொகையும் இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும் சொல்லியபடி.(உஉ)

உக.—வெள்ளி வீதியார்.

செய்யா மொழிக்குந்

திருவன் ளுவர்மொழிந்த

பொய்யா

மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா

வதற்குரிய ரந்தணரே

யாராயி னேனை

யிதற்குரிய ரல்லாதா

ரில்.

(இ - ள்.) செய்யா மொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்திக்கும், திருவள்ளுவர் மொழிந்த-திருவள்ளுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் - (தன்வழியி லெழுகுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும், பொருள் ஒன்றே—: ஆராயின்-ஆராயுமிடத்து, செய்யா அதற்கு உரியர் - செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர், அத்தணரே—: ஏனை இதற்கு உரியர் அல்லாதார்-பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவர், இல்-(உலகத்தில்) இல்லை; (எ-து.)

பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார்மதம்பற்றிச் செய்யாமொழி என்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சில வேறுபாடுடையன

14

திருவள்ளுவ மாலை

போற் றேன்றினும்
நுண் ணுணர்வா ரேக்குவார்க்குக்
கருத்து வேறுபடா

மையின், பொருளொன்றேனைத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினார். செய்யாமொழி, பொய்யாமொழி—அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரிய

ரல்லாதா ரில்லென்ற தறிஞரும்
பொதுவேதமாத லறிக. அத்தும்
இதற்கும்

பொருள் வேறுவென்றும்
இதனோடாதற் கதிகாரிகளாவார்
யாவரோவெண்

றும் நிகழ்கின்ற ஐய
மொழித்தபடி.

(உஉ)

உச.—மாங்குடி மருதனார்.

இதற்கெளிதா

யுணர்த்தற் காகி

வேதப் பொருளாய்
மிகவிளங்கித்—தீதற்றே
ருள்ளுதொ
றுள்ளுதொ றுள்ள
மூருக்குமே
வள்ளுவர்
வாய்மொழி மாண்பு.

(இ - ள்.) வள்ளுவர்
வாய்மொழி - திருவள்ளுவரது
வாயினின்றும்

தோன்றிய திருக்குறளினது,
மாண்பு-மாட்சியைச் சொல்லின்,
(அது):

ஓதற்கு
எளிது ஆய்-ஓதப்படுதற்கெளிய
சொற்களை யுடையதாகியும்,
உணர்
தற்கு அரிது ஆகி -
அறியப்படுதற்கரிய பொருள்களை
யுடையதாகியும், வேதம் பொருள்
ஆய்-வேதமெனப்படுகின்ற
பொருளாகியும், மிக விளங்கி -

(அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி,
தீது அற்றோர் -
குற்றமற்றோர்கள், உள்ளு தொறு
உள்ளுதொறு - நினைக்குந்தோறும்
நினைக்குந்தோறும், உள்ளம் -
(அவர்களுடைய) மனத்தை,
உருக்கும்-கரைக்கும்; (எ-று.)
ஓதற்கெளிதாய் எனவே
நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழி

புணர்த்தல் கூறும்,
உணர்தற்கரிதாகி எனவே
ஆழமுடைமையும்,

வேதப்பொருளாய் எனவே
விழுமியது பயத்தலும் பிறவுமாகிய
அழகுகளி னமைதி சொல்லப்
பட்டதாயிற்று.
தீதற்றோர்-பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற
நுண்ணறிவுடையோர்.

உள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ளமுருக்கும் எனவே, முன் காணப்பட்டதினும் பின் காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்

பட்டது. இதனது அற்புதமான
குணமுடைமைச் சிறப்புச்

சொல்லியபடி.

உரி.—எறிசுரஞ் மலாடனுக்.

பாயிர நான்கில்

வறமிருபான் பன்மூன்றே
னைய துறவறமொன்
றாழாக—வாய
*அறத்துப்பா
னல்வகையா
வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார்
சேர்ந்து.

(இ - ள்.) வள்ளுவனார்—, ஆய்ந்து - (அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களே) ஆராய்ந்து, நூலின் திறத்து - (தம்மாலே செய்யப்பட்ட)

தலினது நிறத் திற்குத்தக்க, பால்
- நன்மையுடைமையால்,
தோற்று-(இவையே உரியவை
யென்று) தெரிந்து, பாயிரம்
நான்கு - பாயிரம்
நான்கதிகாரமும், இல்லறம்
இருபான் - இல்லறவியல்
இருபததிகாரமும், துறவறம்
பன்மூன்று - துற வறவியல்
பதின்மூன்றதிகாரமும், ஊழ்
ஒன்றுஆக-ஊழ்
ஓரதிகாரமும்ஆக,

*பி - மீ: அறத்துப்பான்

மூப்பானெட்டா மென்றுரைத்தார்

திருவள்ளுவ மாலை

15

ஆய - கூடிய, நால்வகை

ஆ-(பாயிரம்முதலிய)

நால்வகையுடைத்தாக, அறத்

துப்பால் - அறத்துப்பாலை,

உரைத்தார் - கூறினர்; (ஏ - று.)

மூப்பாற் பொருள்களினும்

மூத்திக்குக் காரணமாதற்

சிறப்புடைமை பின்
னுயதுறவறம்என்றார்.
துப்பு-கன்மை. அது எல்லா
வருணச்சிரமங்களுக்கும்
பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாவிய
லதிகாரத்தைக்கொல்லியபடி.(உரை)

உசு.—போக்கியார்.

அரசிய லிலையர்
கமைச்சிய லீரைந்
துருவல்
லரணிரண்டொன்

ருண்கூ—ழிருவிய
றின்படை நட்புப்
பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றொண்பொரு
ளோழா மினை.

(இ-ள்.) அரசு இயல்—,
ஐயைந்து-இருபத்தைந்து:
அமைச்சு இயல்—,
ஈரைந்து-பத்து:
அரண் இரண்டு—:கூழ்
ஒன்று—:றின்படை இரு
இயல்—, நட்புப்பதினேழ்—:
குடிபதின்மூன்று—:

எண்பொருள் - எண்ணப்பட்ட
பொருட்பாலுக்கு, இவை ஏழாம் -
இவ்வியல்களேழாம்; (எ - று.)

இத்தொகைகளோடு

அதிகாரமுடையதென்பது
கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்டம்
சிறத்தலின் உருவல்லரண்
என்றும், பொருளுடையார்க்கே

ஒளி அமைவதாதலின் ஒண்பொருள் என்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்
கொடாத்தின்மை யுரித்தாதலின் திண்படை என்றும் கூறினர். பிற்காலத்

தான் அமைச்சு முதலிய
வைந்தனையும் அங்கமியலென
வியலாக்கியும் வழங்குப.
பொருட்பாலிய லதிகாரத்தொகை
சொல்லியபடி. இந்தப்பாட்டு,

நண் பொருண்மாலையில்,
"அரசியலையைந்
தமைச்சியலீரைந், தூண
நாடரண் பொருளொவ்வொன்
றுரைசால், படையிரண்டு
நட்புப் - பதிற்றைம் பன் மூன்று,
குடியெழுபான் றொக்கபொருட்
கூறு" எனக்காணப்படுகின்றது.

உள

—மோகிகீரனார்.

ஆண்பாலே
மூவிரண்டு பெண்பா

லடுத்தண்பு

பூண்பா

விருபாலோ

ராருக—மாண்பாய

காமத்தின்

பக்கமொரு மூன்றுகக்

கட்டுரைத்தார்

காமத்தின்

வள்ளுவனார் நன்கு.

(இ - ன்.) ஆண்பால் எழ்—ஃ பெண்பால் ஆறிரண்டு—: அடுத்து அன்பு பூண் பால் - (ஒருவரையொருவர்) அடுத்து அன்பைப்பூணுதற்பகுதியுடைய, இருபால் - அவ்விருபால், ஓர் ஆறு ஆக—, மாண்பு ஆய காமத்தின் பக்கம் - மாட்சியான காமத்துப்பாலி னிய்ல்கள், ஒரு மூன்று ஆக—, காமத்தின்-பெயர் பெற்ற, வள்ளுவனார்—, நன்கு கட்டுரைத்தார் - நன்கு கூறினர்; (எ - து.)

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக் களவியல் கற்பியலெனவிரண் டாக்கப்பட்டன.

இத்தொகைகளுக்கும்
மூன்கூறப்பட்டது கொள்க.
காமத் துப்பா லியலதிகாரத்
தொகை சொல்லியபடி.
(உவ)

---

*இப்பாட்டை யடுத்துப் பின்வரும்பாடல் நுண்பொருள்மாலையில் எழுதப் பட்டுள்ளது: வருமாறு:—புணர்தல்பிரிதற் பொருள் களவுகற்பென், றுணருமிருகூறுமுரைக்கிற் - புணருங், களவேழறுமூன்றுகற்பினையை யைந்தா, னளவுதகாமத்துப்பாலாம்.

16

திருவள்ளுவ மாலை

உஅ.—காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாத
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனெனு
யந்தா மரைமே லயன்.

(இ-ள்.)

அதிகாரம்—, நூறும் ஐயாறு மூன்றும்ஆ—நூற்று மூப்பத்து மூன்றாக, மெய்யாய வேதப்பொருள்—, பொய்யாத விளங்க - பொய்யுரைத்து விளங்கும்படி, அம் தாமரைமேல் அயன் - அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள்,

தான் வள்ளுவன் ஆகி—,
உலகிற்கு தந்
தான் - உலகத்தார்க்குத் (தமிழிற்
செய்து) தந்தான்; (எ - து.)

உலகு - இங்கே மக்களை
யுணர்த்திநின்றது. மெய்யாய
வேதப்பொருள் பொய்யாத
விளங்கவெனவே, இதற்குமுன்
மெய்யாய பொருள் பொய்யாய்
மறைந்தும், பொய்யாயபொருள்
மெய்யாய் விளங்கியும் கிடந்தமை
சொல்லப் பட்டதாயிற்று.

அதிகாரத்தொகையோடு
நூற்பொருளியல்பு சொல்லியாயிற.

உகு.—மதுரைத் தமிழ் நாகனார்.

எல்லாப் பொருளு
மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாத
வெப்பொருளு
மில்லையாற்—சொல்லாற்
பரந்தபா வர்லென்
பயன்வள் ளுவனார்
சுரந்தபா வையத்
துணை.

(இ - ள்.)

எல்லாப்பொருளும் - (பலவகை நூல்களாலுஞ் சொல்லப்

பட்ட) எல்லாப்பொருளும், இதன்பால் உள - இந்நூலகத்தடங்கி யிருக்கின்றன: இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் - இதனிடத்தில்லாத யாதொரு பொருளும், இல்லை-(எந்நூலகத்தும்) இல்லை: (ஆதலால்), சொல்லால்பரந்த பாவால் - சொல்லளவினாலே விரிந்தநூல்களால், பயன் என் - பயன் யாது? வள்ளுவனார் சுருந்த பா - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே,

வையத்துணை -

மண்ணுலகத்தார்க்குத்

துணையாதலையையும்; (எ - று.)

எல்லாப்பொருள்களுமாவன

- முதல் வழி சார்பென

மூவகைப்பட்ட அறநூல்

பொருணூல் இன்பநூல்

வீட்டுநூல் என்பவற்றிற்
கொம்பொருள்

ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம்: தொழிலும்பண்பும்ஓரோ

வழிப்பொருளென்ற்
கேற்புடைமையின் அவ்வயும்
இவற்றுள் அடங்குமா றறிக.
பின்னும் அதனை வகியுறுத்தற்கு
இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளு
மில்லை என்றார். சொல்லாற்பரந்த
எனவே அவைபொருளாற்
பரப்பின்மை பெறப்பட்டது.
பரத்தல் - பதினாயிரம் நூறாயிரம்

முதலிய இரந்தவைகளால் விரிதல்.
சொல்லாற் பரந்த நூல்களை
ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து
எலிபிடுக்கல் போல் மிகவருந்திச்
சிறுபயன் கொள்ளுதலால்,
'என்பயன்?' என்றார். ஆல்- அசை.
பா, வையம் - ஆகுபெயர்கள்.
சின்னூட் பல்பிணிச்
சிற்றறிவுடை யோர்க்கு
விதிவிலக்குகள் முற்றும்
உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல்
கண்டு.

தெளியுமாறு உணர்த்தித்
தம்மாற்றந்
தீர்த்தவின், னைபடைத்துனை
என்றூர்.மூற்
றுறுங்குனைவினைழுவார்க்கு
இன்பம் இன்றியமையாச்
சிறப்பிற்றென்றபடி.

கடவுள்—பரசமயபடியபெருந்தேவனார்.

எப்பொருளும் யாரு
மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய
வள்ளுவர்தாஞ்
செப்பவுரு—மூப்பாற்குப்
பாரதஞ்சே ராமா
கதைதமனுப் பண்டைமறை
சேர்வனமற் றில்லி
னிகர்.

(இ - ள்.) † பாரதம்
சேராமகதை - பாரதம் பழைய
சேராமகதையையும், மனு

பண்டைமறை - மனுஸ்மிருதி
பழைய வேதத்தையும்,
சேர்வன-ஒப்பன வாகும்:
எப்பொருளும்-எவ்வகைப்பட்ட
பொருள்களையும்,
யாரும்-எவ்வகை யோரும்,
இயல்பின்-(அவற்றின்)தன்மையோடு,
அறிவுற-அறிய, செப்பிய-
(அவர்க்குச்)சொல்லும்படிக்கு,
வள்ளுவர்-திருவள்ளுவர், செப்ப
வரு-சொல்ல வல்லவர்க,
மூப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு,
நிகர் - உவமானமாகத்தக்கது,

இல்லை-ஒன்றில்லை; (எ - று.)

மற்று-அசை. அறிதற்கரிய வேதாந்தப்பொருளு மென்றற்கு எப்பொரு ளும் என்றும், உயர்குலத்தாரேயன்றி எனையோருமென்றற்கு யாரும் என் றும், ஐயந்திரிபின்றியறிய வென்றற்கு இயல்பினறிவுற என்றும், இதுவே சுருதி குரு இரண்டுமாமென்றற்கு செப்பிய என்றும் கூறினர். பண்டை என் பது சீராமகதைக்கும் கூட்டுக: கதாரூபமாயிருந்து பாரதராமாயணமெனவும், விதிரூபமாயிருந்து சுருதிஸ்மிருதி யெனவும் கூட்டிச்சொல்லப்படுதலால், உவமான உபமேயங்களாத லறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதல் வேதத்திற் கின்மையால், முன் முப்பாலின் மிக்கமொழி என்ற அதனுற் பெறப்பட்ட வேதத்திலெப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ0)

கூக.—உருத்திரசன்மகண்ணர்.

மணற்கினைக்க நீருறை
மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணைச்சுரக்குந்
தாய்முலை
யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர்

மூப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு
மறிவு.

(இ - ள்.) மணல் இளக்க - மணலைத் தோண்டுந்தோறும், நீர் ஊறும் - நீர்பெருகும்: மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உண - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும், தாய் மூலை - தாயினது மூலைக்கண், ஒள் பால் சுரக்கும் - நல்லபால்பெருகும்: (அவைபோல), பிணக்கு இலா வாய் மொழி - பிணங்குதற்கு

எதுவில்லாத
வாய்மைச்சொல்லையுடைய,
வள்ளுவர் மூப்பால் - திரு
வள்ளுவரது திருக்குறளை;
ஆய்தொறும்-ஆராயுந்தோறும்,
மதி புலவோர்க்கு- அறிவுடைய
புலவர்க்கு, அறிவு ஊறும் -
அறிவுவளரும்; (எ - று.)

பாரதமும் சோமகதையும் மனுதருமசாஸ்திரமும் பழையவேதமும் மூப்
பாலுக்கு ஒப்பாவனவாம்; வேறு தூல் ஒப்பாதலில்லை என்று

பொருள் கூறலுமாம்.

திருவள்ளுவ மாலை

கற்பித இயல் சா

நிகமயங்களின் மானம்பற்றி

உள்ளதை இல்லதாக

வும், இல்லதை உள்ளதாகவும்,

சிறிதைப் பெரிதாகவும்

பெரிதைச் சிறிதாக

வும், தீயதை நல்லதாகவும்

நல்லதைத் தீயதாகவும் புனைந்து

பிறர் பிணங்கும்

படி சொல்லப்பட்டதன்

ல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார்.

மதிப்புல வோர்க் கறிதுணர்ந்

னவே,

அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு

பிறர்க்கெல்லாம்

விதிவிலக்குகளைக் கற்பித்தல்வேண்டு மென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயிற்சியினையாது பலகாலும் பயிற்சி செய்வேண்டு மென்றபடி. (கக)

கக —பொருந்தித்தீராரீர்.

ஏதமில் வாய்மை

னின்குறள் வெண்பாவி

னொத்து

பொன்னொடொரு வெள்ளி

முன்னைத்ததனுற்

குதவிற் தார்மாற

தாமே தமைப்பயந்த

வேதமே மேதக்

கன.

(இ - ள்.) நாது அவிழ் தார் மாற - பொடியொடு விரிந்த பூமாலையை யுடைய பாண்டியராசனே! எதம் இல் வள்ளுவர் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர், இன் குறள் வெண்பாவினால் - இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே, ஓதிய - (நான்குவேதங்களாலுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஒள் பொருள் எல்லாம் - ஒள்ளிய பொருள்களெல்லாம், உரைத்ததனால் - சொல்லினமையால், மேதக்கன - மேம்பாட்டுச்சிறந்தன்மையை, தாமே - அக்குறள் வெண்பாக்களோ? தமை பயந்த வேதமே - (முதனூலாய் நின்று) அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ?

(நீ சொல்லுவாயாக); (எ - று.)

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை, அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. எகாரம் இரண்டும் விஞ பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரெதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டு வருங் குற்றம்போல்வது இவற்கு இல்லையென்றற்கு ஏகமில் வள்ளுவர் என்றும், தாங் குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு மருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறள் என்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட சத்தியஞானமைபற்றி ஒண்பொருள் என்றும் கூறினர். நூலாசிரியர்க்கும் அரசர்க்கும், நாளுதலிய பொருளுக்கும், தகுதிதோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடையதென்று குறிப்பித்தபடி. (உஉ)

உஉ.—நாவேநஉத்தலைமார்.

இந்நூல்
பொருளாறும் விடென்னு
மிந்நான்கு

முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்

தொன்னூல்
மொழிந்தார் குறள்.

(இ - வ்.) இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இ நான்கும் - இன்பம் முதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்கு - மக்கட் பரப்புக்கு, முன்னம் - அந்நாளத்தில், அறியச்சொன்ன - அறியும் வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட, முது மொழி நூல் - பழமொழிநூலெனமானது, உள்ள அரிது என்ற - நிலையுணரப்படுதற் கரிதென்று, வள்ளுவர்—, அவை -

திருவள்ளுவ

மாலை 19

அவற்றை, உலகம் கொள்ள - உலகத்தார் எளிதிலுணருமாறு, திருக்குறளை, மொழிந்தார்-சொல்லினர்; (எ-று.)

குறள் -

முன்பறிய எனவே உற்சர்ப்பிணியாகலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர் தற்கேற்ற ஆயுணர்ச்சியும் உணர்வுவலியும் இருக்கலா வென்பதனாலும், அவ சர்ப்பிணியாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதனாலும், பெறப்பட் டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் முதற் பாட்டுரையிற் காண்க. தேய வழக்கிற்படாததும் வருந்திக்கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லா மொழிகட்கும் முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய் நிற்றலின், முதுமொழி என் றார். அறமுதலிய நான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றுமையை யுடைத்தாதலின் உள்ளவரிதாயிற்று. பமையவேகமாகவும் வேகமாகவும் சொல்லுதற்குக்காரண முணர்த்தியபடி. (கக)

கச.— மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்கன்றூர்க்கிழார்.

புலவர் திருவள்
ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச்
செப்பமின்மை
பிறங்கொளிமா
லுலக்கும் பெயர்மாலு மற்றுங்
கறங்கிருண்மா

லக்கும் பெயர்.

(இ - ள்.) பூமேல்-பூவுலகின்கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவர் அ... புலவரெனத் திருவள்ளுவனையன்றி, சிலவர் புலவர் என செப்பல் - வேறு சிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல்,—மாலை-மாலையென்பது, சிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயர்-நிலவால் விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய அந்திக்கும் பெயராக, மற்றும்—, கறங்கு இருள் மாலைக்கும் பெயர்-சூழ்கின்ற விருளையுடைய அந்திக்கும்பெயராக, செப்பல்-சொல்லுதல்போலும்; (எ-று.)

செப்பல் என்றது, பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது-பலவேறு

வகைப்பட்ட

நூலுணர்ச்சிகளெ,யெல்லாம்

ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடை

மையாம். உயர்வொப்பற்ற

இவரது புலமையைக்குறித்து

நோக்குங்கால்

எனையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின் இவ்வாறு ரென்பது, நாயனார்க்கே காரணப்பெயரா மென்றபடி.

கூறினர். புலவ

(நச)

நடு.—மதுரையாசிரியனாகிய கண்ணன் இளவேட்டனார்.

இன்பமும் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை
வாழ்த்து.

(இ - ள்.) இன்பமும்
துன்பமும் எல்லார்க்
[illegible]

[illegible]

யாய) சுகமும் துக்கமுமெனப்பட்ட இவற்றினுடைய இயல்பினிருவகைக் காரணங்களையும், உள்ளி உணர-ஆராய்ந்தறியவும், அன்பு ஒழியாது-(தம்மேல்) அன்பு நீங்காமல், மனம் மகிழ-உள்ளங்களிகூரவும், மன்பதைக்கெல்லாம்-மக்கட் பரப்புக்கெல்லாம், ஓது சீர் வள்ளுவர் - புகழப்படுஞ் சீரை

புடைய திருவள்ளுவர்,
வாயுறைவாழ்த்து -
வாயுறையாவது, உரைத்
தார்-(திருக்குறளை) தெரிவிப்பார்;

(எ - று.) திருவள்ளுவ மாலை.

இன்பத்தின் காரணம்
விதிக்குறளாலும்.
இன்பத்தின்காரணம்விலக்
குறளாலும் சொல்லப்பட்டன.
முன்பறிதற்குப்பயன்
அவற்றைச் செய்

லும் கவிர்தலு மாம்.

வேன்றுவனை வெல்லாங்

தொருகூற்றுணர்த்தலின் மற

மகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது.

அவ்வேதமேபோலாது பலர்க்கும்

உபயோகியாக

சொல்லலின் மன்பதைக்கெல்லாம் என்றார். வாயுறைவாழ்த்தி னியல்
"வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க காடின், வேம்புங்கடுவும் போல வெஞ்சொ

ருங்குக வின்றி வழிநனி

பயக்குமெண், ரும்பணைத்

னெவியின் வாயுறை

தற்றே"என்னுந்

தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக.

எதிர்காலவினையுணர்ச்

பயத்தல் சொல்லியபடி.

நெல்லை கவிராஜப் பெருந்தேவனார்.

பூவிற்குத்
தாமரையே பொன்னுக்குச்
சாம்புனத
மாவிற்
கருமூனியா யாணைக் கமரும்ப
நேவிற்
றிருமா லெனச்சிறந்த
தென்பூவே
பாவிற்கு

வள்ளுவர்வெண் பா.

(இ - ள்.) பூவிற்கு தாமரை-மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும், பொ
னுக்கு சாம்புனதம்-பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற்
அருமுனி ஆ-பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைக்கு அம(ர)ர் உம்பல்
யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவில் திருமால் என-தேவர்களுக்குள்ளே
திருமாலும்போல, பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா-நூல்களுக்குள்ளே திருவ
ளுவாது குறள்வெண்பா, சிறந்தது—, என்ப-என்று (அறிவுடையோர்
சொல்லுவர்; (எ - று.)

எ-அசை. பா ஆகுபெயர். பொன்-ஆடகம், இளிச்சிறை, சாதரூபம்
சாம்புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதா
லின் அருமுனியா என்றார். உவமானமுசத்தால், இஃது, பலநூல்களினும்
சிறந்துநிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (அமரும்பல்-தொகுத்தல். அம
ரும்பலென்ற பாடமோதுவாரு முளர்.) (ந.க

ந.க.—மதுரைப்பெருமருதனார்.

அறமூப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளா வெண்குறளால் வள்ளுவனு
ரோதவழுக் கற்ற துலகு.

(இ - ள்.) அறத்திறம்-அறத்தின் கூறுபாடு, மூப்பத்தெட்டால் - மூ
பத்தெட் டதிகாரங்களாலும், பொருள் திறம்-பொருட்கூறுபாடு, எழுபதால்

எழுபது அதிகாரங்களாலும்,
இன்பத்திறம்-காமத்தின்
கூறுபாடு, இருபத

தைந்தால்-இருபத்தைந் ததிகாரங்களாலும், தெளிய - தெளியும்பொருட்டு
முறைமையால் - (காரணகாரிய) ஒழுக்கால், 'வேதம் விழுப்பொருளே'

வேதத்தினுயர்வாகிய பொருளை,
வென்ன குறளால் -
குறள்வெண்பாக்களால்,
வள்ளுவனார்—,
ஓத-ஓதலால்,—உலகு
- உவமானத்து, வழுக்கு

அற்றது.
குழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று;

(எ - று.)

திருவள்ளுவ மாலை

21

திறமும் ஆலும் முன்னுங்
கூட்டப்பட்டன.
உயர்வாகியபொருள்-கரும
காண்டம் பிரமகாண்ட
மிரண்டினுள்ளுஞ் சிறந்த

பொருள். வழுக்குதல் - விதியை
விலக்கென்றும் விலக்கை
விதியென்றும் கோடல். உலகு
மக்களை யுணர்த்தி நின்றது.
தணிவுபற்றி, அற்றது என
இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்.
முன்னதின்
வேறுபட்ட மூப்பாஸ்களி
னதிகாரத்தொகைகளோடு உல
கிற்கு வினையும் நன்மை
சொல்லியபடி. (கூ)

கூ.—கோவூர்கிழார்.

அறுசீர் நான்கு

மகலிடத்தோ ரெல்லாந்

திறமுறத் தேர்ந்து

தெளியக்—குறள்வெண்பாப்

பண்ணிய

வள்ளுவனுர் பான்மூன்றுநே

ரொவ்வாதே

மூன்னை மூதுவோர்

மொழி.

(கு-ரை-) அறம் முதல் நான்கும்-அறம்முதலிய நான்குபொருளையும், அகல் இடத்தோர் எல்லாம்-பரந்த மண்ணுலகத்திலுள்ளோரெல்லாம், திறம்

உறத் தேர்ந்து - வகைப்பட

ஆராய்ந்து, தெளிய - கலக்கந்தீர,

குறள் வெண்பா

பன்னிய-குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட, வள்ளுவனர்-திருவள்

ளுவ நாயனாரது, பால் முறை மூப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே,

முன்னே முதலோர் மொழி - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு, சேர் ஒவ்வாது - சேர்தல் பொருந்தாது; (எ - று.)

மொழி - ஆகுபெயர். பெரியோராவார் - வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களாவன - மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூல் முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் முன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத்தகுவதன்றென்று சொல்லியபடி.

(கூ அ)

கூ அ.—உரையூர் முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்த

திருவள் ளுவர்குறள் வெண்

பாவிற்

சிறந்திடுமூப்

பால்பகரான்—காவிற்

குயவில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை

மற்றுஞ்

செயலில்லை யென்னுந் திரு.

(இ - ள்.) தேவில் சிறந்த

திருவள்ளுவர் -

தெய்வத்தன்மையராற் சிறந்த

திருவள்ளுவதது,

குறள்வெண்பாவில் சிறந்திடு -

குறள்வெண்பாக்களோடு அடிச்
சிறந்துதோன்றுநிற்ற;
மூப்பால்-மூப்பால்தோனையும்,
பகரார்-ஓதார்தானு, சாவிற்கு -
வாக்கிற்கு, உடல்
இல்லை-(இன்சொற்சொல்லி)வாழ்தலுண்டா
காது: சொல்சுவை ஓர்வு இல்லை
- (மணத்திற்கு) சொற்களின்
சுவையை அறிதலுண்டாகாது:
மற்றும்-இலையென்றியும், செயல்
இல்லை-(காயத்துக்கு)
நல்லசெயலுண்டாகாது,என்றும்
திரு-என்றுசோபனத்துத் திருமகள்
அவரிடத்துச் சேராள்; (எ - று.)

22

திருவள்ளுவ மாலை

ஓதார்க்குளவாகாமை கூறலே, ஓதுவோர்க்கு
இலையுளவாதலின் வாக்கிற்குக்
கடுஞ்சொல் பொய் கோள்
பயனில்
கூறல் கடிதும், மனத்திற்குப்பிறனில்விழை

கல் பிறன்பொருள்விழைதல்
பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல்
பிறவுயிர்க் கிறுதி
யெண்ணல்கருமம், காயத்திற்குப்
பிறன்மனைபுணர்தல்
உயிர்க்கொலை செய்தல்
பழிதூணல் பிறர்பொருள்
வெளவல்கருமம் ஆகிய
குற்றங்களெல் லாம்
நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது.
அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற்
கிறப்புடைய பொருட்பேறு

இஃதோதலின் உளதா

மென்றபடி. (நூக)

சூ ஒ.—இழிகட் பெருங்கண்ணனுரீ.

இம்மை மறுமை

யிரண்டு மெழுமைமக்குஞ்

செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னுன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனுர்

பாடின

ரின்குறள் வெண் பா.

(இ - ள்.) இம்மை மறுமை

இரண்டும் -

இகபரங்கட்காவனவிரண்டையும்,
எழுமைக்கும் -
(வினைப்பயன்றொடர்தற்குரிய)
எழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மை
நெறியின் - செவ்வையான்
வழியால், தெளிவு பெற -
(யாவரும்)

தெளிவு பெறவும், மும்மையின்'- (அறம்பொருளின்பமென்னும்) மூப்பால்களுள், அவற்றின் - அம்மூப்பாற்பொருள்களோடு, வீடு-வீடுமோகியஞான்கின்

விதி - நாற்பொருள்களது
விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும்,
வள்ளுவனார்—,
இன்குறள் வெண்பா

- இனியகுறள்வெண்பாவை, பாடினர்—;

(எ - று.)

செவ்வையானவழி - விதியும், பத்தியும், ஞானமும், நோயாளிக்குமருந்தும் அநுபானமும் பத்தியமும் போல் ஒன்றற்கொன்று மூரணுது கூடிநிற்கும்வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற் காண்க. இம்மை, மறுமை, வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சு0)

சக.—செயிர்க்காவிரியார்மகனர்

சாத்தனர்.

ஆவனவு மாகா

தனவு மறிவுடையார்

யாவரும்

வல்லா ரொடுத்தியம்பத்—தேவர்

திருவள்

ஞவர் தாழுஞ் செப்பியவே
செய்வார்
பொருவி
லொழுக்கம் பூண் டார்.

(இ - ள்.) (மக்களுக்கு), ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும் - ஆகாதவற்றையும், அறிவு உடையார் யாவரும்—, எடுத்து இயம்ப - (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச் சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவராவார்: (ஆதலால்), தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் - ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார்—; (எ - று.)

இவ்வளவுகூறவே அவ்வேதத்திலிருந்துள்ளவா றெடுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால் ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற் செய்தல் கடமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் - அசைநிலை. ஆவன - இன்பத்தைத்தருவன. ஆகாதன - துன்பத்தைத்

தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம்-கொல்லாமைமுதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும் வரும் நன்மை சொல்லியபடி. (சக)

சகூ.—செயலூர்க்
கோடுஞ்சங்கன்னனூர்.

வேதப் பொருளா
விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா
லுரைசெய்தா—ரோதலா

லுள்ளுங் குள்ளும்
பொருளெல்லா மூண்டென்ப

வள்ளுவர்
வாய்மொழி மாட்டு.

(இ - ள்.)

வேதப்பொருளை—, உலகோர்
ஓத-உலகத்தார் ஓதியுணர
ரும்பொருட்டு,
வீரகால்-உபாயத்தால்,
விரித்து—, தமிழால்-தமிழ்
மொழியி னலே,
உரைசெய்தார்-சொல்லியருளினார்:
ஆதலால்—, உள்ளதாம் உள்ளம்

பொருள் எல்லாம்-நினைப்பவர் நினைக்கும்பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு-திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்ததிருக்குறளின்கண்ணே,

உண்டு என்ப-உண்டென்று

(அறிவுடையோர்) சொல்லுவர்;

(எ-று.)

உடாயத்தால்

விரித்தல்-சொற்சுருக்கத்தால்

ஓதற்கெளிதென மன

வெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற் கேற்பப் பொருளளவு விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்

தால் தோன்றுகின்றன

வென்றுகூறியபடி.

(சூ2)

சூத்.—வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ்
செந்தமிழு மாராய்ந்
திதனினிது
சீரிய
தென்றுரைத்தற்
செப்பரிதா-லாரியம்
வேத முணர்ந்தோர்
தமிழ்திரு வள்ளுவனு
ரோது குறட்பா
வுணர்ந்து.

(இ-ள்.) ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து வடமொழியையும் தென் மொழியையு மாராய்ந்து, இதனின் இது சீரியது என்று-இதைக்காட்டிலும்

இது சிறப்புடைத்தென்று,
ஒன்ற செப்ப அரிது -
ஒன்றைத் தெரிந்து

சொல்லுதல் கூடாது: ஆரியம்-வடமொழி, வேதமுடைத்து—: திருவள்ளுவனார் ஓது குறட்பா உடைத்து—:(ஆதலால்); (எ-று.)

தமிழ்—,

ஆல்-அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிற்மொழிகள்போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனாரு முதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கணநூல்களாலே சீர்திருந்திநிற்றல் முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருத முதலியவற்றுக்குப் போல் இம்மை ஆக்கிரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும் வேதமுண்டமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்குறள் உண்டாதலின் இனி யில்லை யென்றற்கு இதனினிது சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிது என்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சுரு)

சுப.—களத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவ நிருகுறளே

மூப்பாளி தேரதுங்

தருமபூதனுண்குஞ்

சாஇய—மருமனைறக

24

திருவள்ளுவ மாலை

கொந்துஞ்

சமயநூலாறுஞம்

வள்ளுவனார்

புந்தியொழிக்க

பொருன்.

(இ - ன்.) அருமனைறகன்

ஐந்தும் - (இருக்குமுதற்
பாரதமீறுகிய) அரிய
வேதங்க ளைந்தும், சமயநூல்
ஆறும் - (அவ்வேதத்தின்
வழிப்பட்ட) சமய நூல்களாறும்,
நம் வள்ளுவனார் - நம்மூலடைய
திருவள்ளுவரால், புந்தி மொழிந்த
பொருள் -
(உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச்
சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும்:
(ஆதலால்), ஒருவர்—,

இருகுறளே - (ஒருவிகற்பமும்
இருவிகற்பமுமாகிய)

இருவகைக் குறள்களையுமே,
மூப்பாலின்-மூப்பால்களில்,
ஒதும்-அத்தியய னஞ்செய்து
அறியப்படுகின்ற, தருமம் முதல்
நான்கும் - அறமுதலிய நாற்
பொருள்களும், சாலும் -
(அவருக்குப்) போதும்; (எ - று.)

ஒருவனுக்கே ஐந்தும்
ஓதியுணர
முடிவுபோகாதுவேறுவேறுன அதிகாரி

களுடைமையற்றி
அருமறைகளோந்தும் என்றார்.
சமயநூலாறும் ஒன்றே
பொருள் என்னும்
பாட்டுரையிற் காண்க.
நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்
கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்தவந்த
பரமாசாரியர் இவரேயென்னு
மாணமை
தோன்றற்கு 'நம்வள்ளுவனார்'
என்றார். மறைகளோந்தும்
சமயநூலாறும் நம் வள்ளுவனார்

புந்திமொழிந்த பொருள்
எனலால், அவை பலவற்றினும்
வேறு
வேறு வகைப்பட்டுச்
சிறந்துநின்ற கருத்துக்களெல்லாம்
இவ்வொரு நூற்
கண்ணே அடங்கிநிற்கின்றமை
சொல்லப்பட்டதாயிற்று.
பொருள் - ஆகு
பெயர். ஒருவனென்ப்
பொதுப்படக்கூறலால் இதனை
யோதுதற்குப் பெண்
பாலாருக்கும்

அதிகாரமுண்டென்பது
கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொரு
நூலோதி யுணர்ந்தோர்
அருமைறைகளோத்துஞ்சமய நூலாறும்
ஓதியுணர்ந்தோ
ராவ ரென்றபடி.

(கக)

சரு

—நச்சினார்க்கினியர்.

எழுத்தசை சீரடி
சொற்பொருள் யாப்பு

வழுக்கில்

வனப்பணி

வண்ண—மிழுக்கின்றி

யென்றெவர்

செய்தன வெல்லா மியம்பின

வின்றிவ

ணின்குறள்வெண் பா.

(இ - ள்.) எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்குஇல் வனப்பு அணி வண்ணம் எழுத்துமுதல் வண்ணமீறுகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள், இழுக்கு இன்றி - வழுவுதலில்லாமல், என்று எவர் செய்தன - எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம் - அவை யெல்லாம், இன்று இவர் இன் குறள்வெண்பா - இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள்வெண்பாக்களில், இயம்பின-சொல்லப்பட்டன; (எ - று.)

வனப்பு-அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி-சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் - குறிலகவற்றுவஞ்சிசை வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ்வொரு குணத்திலுலே சிறந்து விளங்க நூல் செய்தனர். இவரோ

திருவள்ளுவ

மாலை 25

வெனின், எல்லாக்குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளக்கஞ்செய்தமையின் இவ்வாறு கூறினர். இதன் பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (சுரு)

சசு.—அக்காரக்கனிநச்சுமனீர்.

கலிநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலிநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுங்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்மூப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

(இ-ள்.) (மதியமும் மூப்பானூலும்), கலை-பதினாறு கலைகளாலும் (அறுபத்துநாலு கலைகளாலும்), நிரம்பி-நிறைந்து, காண்டற்கு-நோக்குதற்கு [ஆராய்ச்சி செய்தற்கு என்றபடி], இனிதாகி—, கண்ணின் நிலை - முகக் கண்ணினிலேயில் (அகக்கண்ணினிலேயில்), நிரம்பும்-நிரம்புகின்ற, நீர்மைத்து எனினும்-தன்மையுடைத்தாயினும் [குணமுடைத்தாயினும்], வள்ளுவர் முப்பால் நூல்-திருவள்ளுவரது முப்பால்நூலினது, நயத்து - யத்தால் விளைவதாகிய, இன் பயன் - இனிபபயனைனது, தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியம் தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே நிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ—? (எ - று.)

மதியந்தனக்கென்றது-வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம்-எதிர்மறை.ஆதாரமாகக்கொள்ளுதற்கு எற்புடைத்தல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலின் இழிவுதோன்ற, தொலைவிலா வானூர் மதியம் என்றார். நயம்-மறுப்படாமை மழுங்காமை குறைவுறாமை முதலியன. பயன் - இம்மை மறுமை வீட்டின் பங்கள். ஒப்புமை சொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால் எனைப் பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினுஞ் சொல்லுது மெனப் புகின் அதுவும் இதனுல் தகுவதன்றென்றபடி. (எக)

எ.—நப்பாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடெரி யின்பு
சிறந்தெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு சேற்றினர் வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

(இ - ள்.) அறம்—, தகளி-அதலும், பொருள்—, திரி-திரியும், இன்பு—, நெய்-நெய்யும், செஞ்சொல்—, தீ-நெருப்பும், குறும்பா-குறட்பா, தண்டு-தண்டும், ஆ-ஆக, வள்ளுவனார்—, வையத்து வாழ்வார் - பூமியின் கண்ணே வாழ்வோரது, உள் இருள் - அகத்திருளை, நீக்கும்-ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு—, ஏற்றினார்—; (எ-று.)

ஆன்றல்-மேம்படுதல். அகத்திருள் - அஞ்ஞானம். நிச்சுடர் தகளி முதலியவற்றோடு கூடிப் புறத்திருளைக்கெடுத்தலைப்படியோ, அப்படி, நாயனது திருவாயிற் பிறந்த செஞ்சொல் அற முதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இவ்வனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று. மனையகத் தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத் துள்ளார்க்கு மாத்திரமே உடையோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லது அன்மையாலும் இம்மை உலகத்து

26
திருவள்ளுவ மாலை

வாழ்வோர் பலர்க்கும்
உபயோகியாய் நிற்றலாலும்,
அகத்திருள் கெடுத்தலா லும்,

அதனின் இது பலதேசாடியட்கு
மிக்குச்சிறந்து நிற்கின்றமை
யுணர்த்தியபடி.

(சன)

சூத்.—தலபதிநாயனார்.

உள்ளக் கமல
மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு
டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளக்
குறட்பாவும் வெங்கதிரு
மொக்குமெனக்

கொள்ளத்
தருங்குணத்ததாக் கொண்டு.

(இ - ள்.) உள்ளக்கமலம்
மலர்த்தி-தெளிவாகிய
தாமரைமலரை மலர்த்தி, உலகத்து
உள்ள - (மக்களது)
அகத்திலுள்ள, கள்ளாற்கு அரிய
இருள் - (பிறிதொன்றலதே)
நீக்கப்படாத அஞ்ஞான விருளை,
கள்ளுதலால்-நீக்குதலால்,
வள்ளுவனார் வெள்ளைக்
குறட்பாவும்-திருவள்ளுவரது

பாவும், வெம் கதிரும்-(புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற) சூரியனும், குணத்தைக்கொண்டு - அச்செய்கையைக்கொண்டு, ஒக்குமெனக்கொள்ளத்தகும்—; (எ - று.)

செயலும்

தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது; அது மலர்த்தலும்,தள்ளுதலும்ஆம். குணத்தைக்கொண்டெனவே செயப்படுபொருளாக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகுமென்றதாயிற்று.உலகுக்கெல்லாம்

பேரொளியாகிய சூரியனும்
இதற்கு ஒருபுடை
யொப்பாமென்றபடி. (அ)

அக.—தேனீக்தூடிக்கீரனுர்.

பொய்ப்பால
பொய்யேயாய்ப் போயின
பொய்யல்லா
மெய்ப்பால மெய்யாய்
விளங்கினவே—மூப்பாலிற்
நெய்வத் திருவள்
ளுவர்செப் பியகுறளால்

வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

(இ - ள்.) தெய்வத் திருவள்ளுவர்—, முப்பாலின் - மூன்றுபால்களுடையதாக, செப்பிய குறளால் - சொல்லப்பட்ட குறள்நூலைக் கேட்டறிதலால், வையத்து வாழ்வார் மனத்து—, பொய்ப்பால-பொய்யின் பகுதியிற் பட்டனவெல்லாம், பொய்யே ஆய்போயின—:பொய் அல்லா-பொய்ம்மையல்லாத, மெய்ப்பால-மெய்யின் பகுதியிற்பட்டனவெல்லாம், மெய்யேயாய் விளங்கின—; (எ - று.)

'குறளால் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின, மெய்ப்பால மெய்யே

யாய் விளங்கின' எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படா மையின் பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற் ஒதுக்கிடப்பட்டும் மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதாயிற்று. இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சக)

(க.—கோடிஞாழன் மாணி. பூதனார்.

அறனறிந்தமன்ற
பொருளறிந்தமின்பின்
றிறனறிந்தம் வீடு
தெனிந்தக்—மறனறிந்த

திருவள்ளுவமாலை

27

வானார் நெடுமாற
வள்ளுவனார் தம்வாயாற்

கேளா தனவெல்லாங்
கேட்டு.

(இ - ள்.) மறன் எறிக்க
வாளார் நெடுமாற -
பகைவலைரயெறிந்த வாட் படை
தங்கிய வீரருங்கும்
பாண்டியனே! வள்ளுவனுர்கம்
வாயால்—, கே
ளாதனவெல்லாம்-(இதற்குமுன்)
கேட்கப்பட்டிலவாதனவு
மெல்லாம்,கேட்டு -
(இப்போது)கேட்டு, அறன்

திறமறிந்தேம்—: ஆன்ற-சிறந்த,
பொருள் திறம்
அறிந்தேம்—: இன்பின் திறன்
அறிந்தேம்—: வீட்டுத் திறன்
தெளிந்தேம்—.

திறன்-கூறுபாடு: அஃது
அறம்பொருளின்பவீடற்கு முதல்
காரணமாயிருத்தல். மறன்-ஆகுபெயர்.
ஞானத்தை-பிறநூலொடுசிரியர்க்
கெல்லாம் அறிந்து சொல்
லுதற்கு எட்டாதிருந்த
அறம்பொருளின்பவீட்டினுட்பங்கள்.

இம்மை மறுமை வீடு களைக்குறித்
துணர்ந்தற்குரிய
உறுதிப்பொருளன்கு
முணர்கனிச்ச இனியாதொன்
றுலகங் குறைவில்லை யென்றபடி.
(நிஉ)

நிச.—கவுணியனுரீ.

சிந்தைக்கினிய
செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு
மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நன்மறிய

நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்
வெண்பா.

(இ - ள்.) மூந்திய நல்
நெறி-முற்பட்டதாகிய
நல்வழியை, நாமறிய—, நாப்புலமை
வள்ளுவனார் -
நாவாவ்விளங்குகின்ற
புலமையையுடைய திரு
வள்ளுவநாயனாரால்,
பன்னிய-சொல்லப்பட்ட, இன்
குறள் வெண்பா - இனிய குறள்

வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கு
இனிய - (நினைத்தால்)
மனத்திற் கன்பஞ்செய்வன:
செவிக்கு இனிய-(கேட்டால்)
காதுக்கின்பந் செய்வன:
வாய்க்கு இனிய-(ஓதினால்)
வாய்க்கின்பஞ்செய்வன: வந்த
இரு வினைக்கு - தொடர்ந்து
வருகின்ற இருவினைகளாகிய
நோய்களுக்கு, மாமருந்து-பெரிய
மருந்துகளாவன; (ஏ - று.)

குறட்பாவை

மருந்தென் றவையக்கு ஏற்க
வினையை நோயென் றவையால்,
ஏகதேசவுருபகம். நல்வினையும்
பிறவிக்கு ஏதுவாகலால்
இருவினை என்றார்.
முற்பட்டநல்வழி-நன்மக்களுக்கு
அநாதியா யமைந்துள்ளது: அது
சமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட
கற்பனையிலே மறைபட்டு
நின்றவையின் நாமறிய என்றார்.
இந்நூலின்பாக்களைச் சிந்தித்தல்

முதலியன செய்யுக்காலுப் பொற்
பொருள் நயங்களாலே இன்பம்
விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையாய்
விளைத்—துரும் ஒளிக்கு மென்
றடிக்.

(நக)

நிரை:—மதுரைப் பாலாசிரியனூர்.

வெள்ளி வியாழம்
விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
டொள்ளென நீக்கும்
டுறவிருளை—தெள்ளிய
வள்ளுவ னின்குறள்
வெண்பா வதிலத்தி தா

(இ - ள்.) வெள்ளி யியாழும் ஞாயிறு இரவி வெள் ளிங்கள் - சுக்கிரன் குரு சூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள்,

புற இருளை—, பொள்ளென நீக்கும்-விரைவிலேநீக்கும்:(ஆதலின் இவை புறவிருணீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்): தெள்ளிய - மூற்றுணர்ந்த, வள்ளுவர் இன் குறள் எனும் - திருவள்ளுவநாயனாரது இனியகுறள் எனும், அகில(உலக)த்தோர் - உலகத்தோரது, உள் இருள் நீக்கும்-உள்ளிருளை நீக்குதற் குண்டாகிய, ஒளி-ஒளியாம்; (எ - று.)

அங்ஙனஞ்சூறலே

புறத்திருளுக்கு அளவு பலவுள;
அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே
யுளதென்றதாயிற்று: அவற்றுள்
ஒன்றுமே நீக்கப்படாது

அகத்திருளே நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்
மென்றபடி. (இ)

நிகழ்—ஆலங்குடிவங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின்
வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின்
றீஞ்சுவையு

மொவ்வாதாற்—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ
ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின்
மூப்பான் மகிழ்ந்து.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் பாட்டின்
வளம்-திருவள்ளுவரது
பாட்டினது தீஞ் சுவையை,
உரைக்கின்-சொல்லுமிடத்து,
வாய் மடுக்கும் தெள் அமுதின்-
உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய
அமுதினது, தீம் சுவையும்-

தித்திப்பாகிய சுவையும், ஒவ்வாது
- ஒப்பாகாது: தெள் அமுதம்
உண்டு - அத்தெள்ளிய
வமுதையுண்டு, அறிவார் -
(அதன் சுவையை) அறிபவர்;
தேவர்—; வள் தமிழின் -
வளம்பொருந்திய தமிழின்
கண்ணதாகிய,
மூப்பால்-மூப்பாலா : கிய அதின்
மும்மடி சிறந்தபாலே,
மகிழ்ந்து—,
உலகுஅடைய-எல்லா வுல

கத்தாரும், உண்ணும்-உண்டு
தீஞ்சுவையறிவார்; (எ - று.)

வளம்-ஆகுபெயர்.

ஆல்-அசை. அவ் வமிர்தம்
வாயுட்செய்தவழி நாவிற் பட்ட
சிறிது பொழுதளவே
தீஞ்சுவையையப்பது. இப்பாட்டு
நெஞ்சின்க ணிலவிபெற்று
ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவையுயத்தலின்
ஒவ்வாது என்றார்.

முப்பால்-சிலிக்டரூபகம். இனி
எவ்வுலகத்தாருக்கும்

கருமபூமியாகிய இவ்
வுலகத்துட்டோன்றி
மெய்ப்பொருள் ளுணர்ந்தன்றி
வீட்டின்பம் பெறுதல்
கூடாமையின் உலகனைடைய
உண்ணும்என்ளுர். அன்றி
அவ்வுலகத்துந்தேவர் களும் தமது
மேற்பட்ட அறிவினலே
இதனது உயர் வொப்பற்ற
ளுணத்தை அறிந்து முக்கிய
பிரமாணமாகக்கொண்டு
மகிழ்கூர்வரென்பதுபற்றி

அங்ஙனம்

கூறினரெனினுமமையும். இந்து

இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அத்

வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு

சொல்லியபடி.

(நிகழ்)

திருத்தணிகைச் சரவணப்

பெருமாளைய ரியற்றிய

உரையுடன்

திருவள்ளுவமாலை முற்றிற்று.

.0070/ /ஆ 291